

C No-4227

ವಿರೂಪಾಕ್ಷ . ಪಂಡಿತ ಕೃತ
ಚನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ

ಗದ್ಯಾನುವಾದ :
ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

卐

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು
1977
ಬಾಹ್ಯ ಮಹೋತ್ಸವ

Q234:332
33L9.1

227

[illegible]

4227

JANGAMAWADIMATH, VARANASI

Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪುಸ್ತಕಮಾಲೆ-140

ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಂಚಿತ ಕೃತ
ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ

ಮೊದಲ ಸಂಪುಟ

೧-೩ ಕಾಂಡಗಳು

ಗದ್ಯಾನುವಾದ :
ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು
ಚಾನುರಾಜಪೇಟೆ : : ಬೆಂಗಳೂರು-18

1979

CHENNABASAVA PURANA by Virupaksha Pandita, Original Text with
Prose rendering in Kannada by Sri M. Chandrasekhar, Published by
Kannada Sahitya Parishat, Chamarajpet, Bangalore-18.
Pages : 640+XXIV, Price : Rs. 15-00

© ಹಕ್ಕುಗಳು : ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ : 1979

ಮೊದಲ ಸಂಪುಟ

Q234:332
3329.1

ಚಿಲೆ : ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳು

1754

SRI JAGADGURU VISHWANADHYA
JNANA SIMHASANA JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 4227

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 018

ಮುದ್ರಣ : ಶ್ರೀ ಮೀರಾ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಶಿವರಾಂಪೇಟೆ, ಮೈಸೂರು-570 001.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಸಂಪತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಈಗಿನ ಕನ್ನಡ ಜನತೆ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾವ್ಯಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಕಠಿಣವಾಗಿ ತೋರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳ ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಎ. ಪದವಿಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಾಗಿ ಇಚ್ಛಾಗಲಂಕು ಮೂಲಗ್ರಂಥಗಳ ಅಭಾವ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ತನ್ನ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹಳಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳ ಪುನರ್ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನಹರಿಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿತು. ಆರಿಸಿದ ಹಳಗನ್ನಡ ಹಾಗೂ ನಡುಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಸಗನ್ನಡ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿ ಆ ಅನುವಾದದೊಡನೆ ಮೂಲಪಾಠವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರತರುವುದು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಇವು ಆ ಯೋಜನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳು.

ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತು ಮೊದಲು ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಗನ್ನಡಾನುವಾದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಆ ಪಂಡಿತರ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುತವಾದ ಮತ್ತು ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಸೂಚನೆಗಳು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅನುವಾದಗ್ರಂಥಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನು ಪರಿಷತ್ತು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿತು. ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಅರುವತ್ತಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕು ಕಾವ್ಯಗಳು ಇದ್ದವು.

ತರುವಾಯ ಆ ವಿದ್ವಜ್ಞನರ ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ದಿನಾಂಕ 23-9-73 ನೆಯ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10 ಗಂಟೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಆ ಸಭೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ನಡೆದು ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯದ ವಿಷಯವನ್ನು

ಕುರಿತು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೈ
ಗೊಂಡಿತು.

1. ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಪೀಠದವರು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು, ಖಾಸಗಿ
ಪ್ರಕಾಶಕರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶದಂತೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುವಾದ
ಮಾಡಲು ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಷತ್ತು ಅನುವಾದಕ್ಕೆ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

2. ಆಗತ್ಯ ಕಂಡ ಕಡೆ ಮೂಲವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಅನುವಾದವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳ
ತಕ್ಕದ್ದು.

3. ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಹಳಗನ್ನಡ ಮತ್ತು ನಡುಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಸದ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಕ್ಕೆ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು :

ಹಳಗನ್ನಡ : ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನವಿಜಯ, ಆದಿಪುರಾಣ, ಗದಾಯುದ್ಧ, ನೇಮಿ
ನಾಥಪುರಾಣ (1. ಕರ್ಣಪರ್ವ 2. ನೇಮಿಚಂದ್ರ), ಯಶೋಧರಚರಿತೆ, ಅನಂತನಾಥ
ಪುರಾಣ, ಧರ್ಮಾಮೃತ, ಕಾದಂಬರಿ, ಪಂಚತಂತ್ರ, ನಳಚಂಪು, ವಡ್ಡಾರಾಧನ, ಗಿರಿಜಾ
ಕಲ್ಯಾಣ, ಜಗನ್ನಾಥವಿಜಯ, ಕಬ್ಬಿಗರಕಾವ, ಶಬರಶಂಕರವಿಳಾಸ, ಹರಿಹರನ ರಗಳೆ
ಗಳು, ಕೆಳದಿನ್ನಪವಿಜಯ, ದಮಯಂತೀಸ್ವಯಂವರ, ಶಾಂತಿಪುರಾಣ, ಚಂದ್ರಪ್ರಭ
ಪುರಾಣ, ಉದ್ಭಟಕಾವ್ಯಂ, ಕುಸುಮಾವಳಿ ಕಾವ್ಯ, ಅಭಿನವ ದಶಕುಮಾರಚರಿತೆ, ಮಲ್ಲಿ
ನಾಥಪುರಾಣ, ರಾಜಶೇಖರ ವಿಳಾಸ, ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ವಂಶಾವಳಿ, ದಿವ್ಯಸೂರಿಚರಿತೆ.

ನಡುಗನ್ನಡ : ಸಿದ್ಧರಾಮಚಾರಿತ್ರ, ಬಸವಪುರಾಣ, ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ, ತೊರವೆ
ರಾಮಾಯಣ, ರಾಮನಾಥಚರಿತೆ, ಭರತೇಶವೈಭವ, ಅನುಭವಾಮೃತ, ಗೀತಗೋಪಾಲ,
ಹದಿಬದೆಯಧರ್ಮ, ನಳಚರಿತ್ರೆ, ಅದ್ಭುತರಾಮಾಯಣ, ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣ,
ಭಾಗವತ, ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ, ಭಿಕ್ಷಾಟನಚರಿತೆ, ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ.

4. ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಮಿತಿ ಆಶ್ರಯ
ದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿಗಳು ಇರತಕ್ಕದ್ದು : ಒಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ,
ಇನ್ನೊಂದು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ. ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿರುವ
ಪಂಡಿತರು ಈ ಎರಡು ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿಗಳ ಪೈಕಿ ತಮಗೆ ಹತ್ತಿರವಿರುವ
ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಬಹುದು.

5. ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಅನುವಾದಕರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದು
ಆಧುನಿಕರಿಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಹೊಸಗನ್ನಡ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವರಾಗಿರಬೇಕು.
ಅವರಿಗೆ ಹಳಗನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಾಚ್ಛಿಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಪರಿಣತಿ

ಇರಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿದ್ದು ಆ ಮಂಡಲಿಯ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯವು ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು.

6. ಮೈಸೂರಿನ ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಪ್ಪ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿಗೆ ವಿದ್ವಾನ್ ಎಸ್. ರಂಗನಾಥಶರ್ಮಾ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನೀಡಿದ ಸೂಚನೆಗೆ ಸಭೆ ತನ್ನ ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಿತು.

7. ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಲವಾದರೂ ಈ ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿಯು ಆಯಾ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಕಾರ್ಯವಿಭಾಗವನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಪ್ರಗತಿ ಯನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಎಡರು-ತೊಡರು, ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

(ಆ) ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅನುವಾದಕನಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅನುವಾದಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ವನ್ನು ಇಬ್ಬರು, ಮೂವರು ಅನುವಾದಕರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಬಹುದು.

(ಆ) ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆ ಇರಬೇಕು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಚ್ಛಿನ್ನತೆ ಕಾಣಬಾರದು. ಕಥೆಯಂತೆ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.

(ಇ) ಅನುವಾದವು ಅಧುನಿಕರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗುವ ಹೊಸಗನ್ನಡ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು.

(ಈ) ಭಾಷೆಯು ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಅನುವಾದವು ಮೂಲದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಬಾರದು ಮತ್ತು ಮೂಲವನ್ನು ಬಿಡಲೂಬಾರದು.

(ಉ) ಇದು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳ ಅನುವಾದವಾದ್ದರಿಂದ ವಿಷಯದ ಗುಂಭೀರತೆ ಪವಿತ್ರತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಭಾಷೆಯು ಲಲಿತಗುಂಭೀರವಾಗಿ ಇರಬೇಕು

(ಊ) ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅನುವಾದಕನೂ ತಾನು ಅನುವಾದಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪೋದ್ಘಾತ, ಶಬ್ದಾರ್ಥಕೋಶ, ಅನುಬಂಧಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಉಪೋದ್ಘಾತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕವಿಯ ದೇಶಕಾಲಾದಿ ಪರಿಚಯ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾವ್ಯದ ವಿಮರ್ಶೆ ಮುಂತಾದವು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ನ್ಯಾಯಗಳು, ಗಾದೆಗಳು, ಪೂರ್ವಕತೆಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳ ವಿವರಣೆ ಅನುಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ವಿವರಣೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಆಯಾ ಪ್ರಟದ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು.

(ಋ) ಅನುವಾದಕನು ಮೂಲ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಪಾಠವನ್ನೂ ಅದರ ಕೆಳಗಡೆ ಅನುವಾದವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು.

(ಉ) ಉಪೋದ್ಯಾತದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಕನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ವಿಷಯವೇನನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಕೂಡದು.

(ಎ) ಯಾವೊಬ್ಬ ಅನುವಾದಕನ ಅನುವಾದಕಾರ್ಯ ಮಂಡಲಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅನುವಾದಕ ತಾನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ತನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಅನುವಾದಕಮಂಡಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಮಿತಿ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಿಗಾಗಲೀ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಅನುವಾದಕ ಮತ್ತು ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಧ್ಯೆ ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಥವಾ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಮಿತಿಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು ಪರಿಹರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(ಐ) ನಿಯಮದಂತೆ ಗ್ರಂಥದ ಅನುವಾದಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅದನ್ನು ಅನುವಾದಕರಿಂದ ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಯೊಡನೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಕೂಡತಕ್ಕದ್ದು.

8. ಹೀಗೆ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಯುಕ್ತ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಂಡು, ಸಂಭಾವನೆ ಗ್ರಂಥದ ಪರಿಮಾಣದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಗ್ರಂಥದ 400 ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಘಟಕವೆಂದೂ ಒಂದು ಘಟಕಕ್ಕೆ 2 ರೂ. ನಂತೆ ಸಂಭಾವನೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಅನುವಾದಕರಿಗೆ ಸಲ್ಲುವ ಸಂಭಾವನೆಯ ಶೇಕಡ 15 ರಷ್ಟನ್ನು ಸಂಭಾವನೆಯಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ಸಭೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಅವರು ಮೂಲಪಾಠ ಪರಿಷ್ಕರ, ಮುನ್ನುಡಿ, ಉಪೋದ್ಯಾತ, ಶೋಧನೆ, ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು.

9. ಅನುವಾದಕರಿಗೆ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಸಂದಾಯವಾದಮೇಲೆ ಆ ಗ್ರಂಥದ ಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ, ಪ್ರಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾದಮೇಲೆ ಅನುವಾದಕರಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಹತ್ತು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು, ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ನೀಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಅನುವಾದಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಪರಿಷತ್ತು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ

ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯ ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಅನುವಾದಕಾರ್ಯ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಕಟಣಾಸಮಿತಿಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಡಾ|| ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿಯವರು ಅಷ್ಟೇ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಅನುವಾದಕರಿಗೆ, ಮಂಡಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ವಾಂಸಗಳೂ ಇದೊಂದು ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಮಹತ್ತರವಾದ ಸೇವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈಗ 20 ಗ್ರಂಥಗಳ ಅನುವಾದಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದು ಅವು ಅಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಿವೆ. 1977 ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಜ್ರ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಕೈಗೆ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿತ್ತು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀ ಮೀರಾ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಮಾಲಿಕರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಆ ವರ್ಷ ಬೇರೆ ಯಾವ ಮುದ್ರಣ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಈ ಅನುವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೇ ವಿಶೇಷ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತು ಎಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು. ಇಂಥ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕರಡಚ್ಚು ತಿದ್ದುವ ಕಾರ್ಯ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕರವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಉಪನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಲ್. ಅನಂತರಾಮಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಪಾದನ ವಿಭಾಗದ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಸಣ್ಣಯ್ಯನವರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತಮಗಾಗುವ ಅಪಾರ ಶ್ರಮವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತು ತುಂಬಾ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಅನುವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೆ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಶೆಯು ಸರ್ಕಾರದ ನೆರವಿನಿಂದ ಕೈಗೂಡಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಜ್ರಮಹೋತ್ಸವದ ವೇಳೆಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ 20 ಅನುವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚ ಸುಮಾರು 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂದಾಜಿನಂತೆ ಅನುವಾದ ಕೃತಿಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಈಗ ಇಟ್ಟಿರುವ ಬೆಲೆಯು ಮೂರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕುಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅನುವಾದ ಕೃತಿ

ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರತಿವಿರಲಿ 10 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಇಡಕೊಡದು, ಪುಸ್ತಕದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿಯಾದರೂ ಜನರು ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಓದಲಿ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉದಾರ ಧನಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿಡಲಾಯಿತು. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಅನುವಾದ ಕೃತಿಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನರಿತು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಉಚಿತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಧನಸಹಾಯ ನೀಡಲು ಒಪ್ಪಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ನಾಡಿನ ಜನತೆಯ ಪರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಅಪಾರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇವುಗಳ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಬಯಸುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಮು ನ್ನ ಡಿ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಹಳಗನ್ನಡ ನಡುಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಸಗನ್ನಡ ದಲ್ಲಿ ಸರಳ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿ, ಕಾವ್ಯಾಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಸುವ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು 1973 ರಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಕಾವ್ಯಗಳು ಪಠ್ಯಭಾಗಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರಿತು, ನುರಿತ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವಾಂಸರನೇಕರು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಈ ಯೋಜನೆ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಅನುವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾರಾಟವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೇಗೆ, ಸಮಾಜದ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೇಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವಿನ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನೂ ಧರ್ಮಗಳ ಅಭಿಮಾನವನ್ನೂ, ಜೀವನದ ಧೋರಣೆಯನ್ನೂ. ಕಾವ್ಯರಚನಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೂತನತೆಯನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಚಂಪುವಿನಿಂದ ರಗಳೆ, ರಗಳೆಯಿಂದ ಷಟ್ಪದಿ, ಷಟ್ಪದಿ ಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯ, ಚೊತೆ ಚೊತೆಗೆ, ತ್ರಿಪದಿ, ಚೌಪದಿ, ಸಾಂಗತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಭಂದೋ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. 12-13ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಷಟ್ಪದಿ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಮಿನಿ ವಾರ್ಧಕ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ಕವಿಪ್ರಿಯವಾದುವು ; ಜನಪ್ರಿಯವೂ ಆದವು. ಭಾಮಿನಿಗೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ, ವಾರ್ಧಕಕ್ಕೆ ರಾಘವಾಂಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶರು ಒಡೆಯ ರಾದರು. ವಾರ್ಧಕ ಷಟ್ಪದಿಯನ್ನು ಅವರಂತೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕವಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತ. ಅವನ ಕಾವ್ಯ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ.

‘ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ’ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕಾವ್ಯ. ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ‘ಸಿದ್ಧರಾಮ’ನ ಮತದ ಚರ್ಚೆಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ವನ್ನು ಕೊಡಲು ಯತ್ನಿಸಿರುವ ಕಾವ್ಯ. ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವ ಶಿವನ ಲೀಲಾ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವ ಕಥಾವಿವರಣೆ, ಶಿವನ ಬಹುವಿಧ ಲೀಲೆಗಳು ಇಲ್ಲಿನ ಪುರಾಣ ವಸ್ತು.

ಕವಿ ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾವ್ಯಪುರಾಣವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ‘ಕಥೆಯ ನಾಮಂ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣಮೀ | ಕಥೆಗೊಡೆಯನಾ ವಿಮಲ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ !

ಕಥೆಯು ಪೇಳ್ವಾತು ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನಾಗಮ ಹೃದ್ಯನು || (ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ. ಪದ್ಯ 31) ಎಂದು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

‘ವರಲಕ್ಷಣಂ ಸುಖಂವಸ್ತು ನುತಶಬ್ದಮುರು | ತರ ರಸಾಲಂಕಾರಮತಿಶಯಾರ್ಥಂ ಗಳಿಂ | ವಿರಚಿಸಿದ ಕಾವ್ಯಂ’ ಎಂದು ಕಾವ್ಯರಚನೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹಳೆಯ ಕಾವ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು. ಕಾವ್ಯದ ಸರಳ ಗದ್ಯಾನುವಾದ ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಈ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಧನವಾಗಬಹುದು.

ಇಂಥ ಬೃಹದ್ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಂಗನಾಥಶರ್ಮ ಅವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅನುವಾದಕರು ಅಚಾರ್ಯ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಳಗನ್ನಡ ನಡುಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಅನುಭವ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಷ್ಟಾದಶ ವರ್ಣನೆಗಳು ಬಂದರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರಾನ್ವಿತ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಕಾಲದ ಸಮಾಜದ ಯಥಾರ್ಥ ಚಿತ್ರಣವೂ ದೊರೆಯುವುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅಭ್ಯಾಸಪೂರ್ಣ ವಿಂಗಡಣೆ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲ. ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜದ ಚಿತ್ರಣದ ಇಂತಹ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆಡೆಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅನುವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅನುವಾದಕರಿಗೂ, ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿಕೊಟ್ಟ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥಶರ್ಮ ಅವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳು.

ಕನ್ನಡಿಗರು ಇದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು

21-7-79

ವಿ. ಕೃ. ಗೋಕಾಕ್

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು

ಬಿನ್ನಹ

ಹಳಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಲಿತವಾದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗದ್ಯಾನುವಾದ ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಎರಡು ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಳಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿತು. ಒಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನೊಂದು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಳಿಗೆ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿತು. ಈ ಮಂಡಳಿಗೆ ಅನುವಾದಕ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಪರಿಷತ್ತು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು. ಇದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದರು.

ಅನಂತರ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಲ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಆ ತಿಂಗಳು ಮಾಡಿದ ಅನುವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನ್ಯೂನಾತಿರೇಕಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವ ಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಅನೇಕಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಶ್ಲೇಷವಾಕ್ಯವಿದ್ದರೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲು ಬರೆದು ಅನಂತರ ಉಳಿದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು—ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಅನುವಾದಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬರುವ ತೊಡಕನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದು, ಕಠಿಣವಾದ ಗ್ರಂಥಭಾಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದವು.

ಹೀಗೆ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುವಾಗ ನಾನು ಅವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಯಥಾಮಿತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅನುವಾದವು ಇರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿತ್ತು.

ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ಕೈಸೇರುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಅವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಿರುತ್ತೇನೆ. ತಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಅನುವಾದಕರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ (ರಂ) ಎಂಬ ಸಂಕೇತದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ತಿದ್ದಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದು ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ; ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವೂ ಅಲ್ಲ. ಅನುವಾದಕರು ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ನನಗೆ ಸರಿಯೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮೂಲವನ್ನೂ ಅನುವಾದವನ್ನೂ ಅಕ್ಷರಶಃ ತಾಳಿಸೋಡುವುದು ಕಠಿಣವೇ. ಅದಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನುವಾದಕರು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತಳೆದು, ಮೇಲ್ನೋಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅನುವಾದದಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ವಿದ್ವಾಂಸರೇ ಭಾಗಿಗಳು.

ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರವನ್ನಿತ್ತು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೂ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಅಭಿಮಾನ ದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಸಕಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ವಂದನೆ ಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ನೆರವಿತ್ತು ಸಹಕರಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಎನ್. ರಂಗನಾಥಶರ್ಮಾ

ಅಧ್ಯಕ್ಷ

ಬೆಂಗಳೂರು

1-8-79

ಬೆಂಗಳೂರು ಅನುವಾದಕ ಮಂಡಲಿ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಪ್ರ ಸ್ತಾ ವ ನೆ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತು ತನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಕೆಲವೇ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ಆದರೆ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವೂ ಅಪೂರ್ವವೂ ಅತ್ಯುಪಯುಕ್ತವೂ ಆಗಿವೆ. 1969ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಪರಿಷತ್ತು ತನ್ನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಯೋಜನಾಬದ್ಧವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ತ್ರೈವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 100 ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 150 ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಹೊರತರಲು ಆಲೋಚಿಸಿತು. ಆದರಂತೆ ತ್ರೈವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ 100 ಪುಸ್ತಕಗಳೂ, ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ 140 ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಉಳಿದವು ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತದಲ್ಲಿವೆ.

ಪರಿಷತ್ತು ಈಗ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲೂ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾಲವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಆಯಾ ಕಾಲದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಆಯಾಮಗಳನ್ನೂ ಸಾಹಿತ್ಯಧೋರಣೆಯನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅದೊಂದರೆ ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಲಹಾಸಮಿತಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆಯಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಾದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

24-7-78 ರಿಂದ ಹೊಸ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಟಣ ಸಲಹಾಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಸಲಹೆ ಸಹಕಾರಗಳಿಂದ ಇಂದಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತಿವೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾಗದ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪುನರ್ಮುದ್ರಣ, ಕವಿಕಾವ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಭಾಷಾಂತರ ಕೃತಿಗಳು, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯ, ನಿಘಂಟುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕತ್ವದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಡಾ. ವಿ. ಕೃ. ಗೋಕಾಕರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ. ಡಿ. ಜವರೇಗೌಡರು

ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಶ್ರೀ ವಿ. ಸೀ. ಹಿತ್ತಲಮನಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾರಾಯಣ

ರಾಜ್ಯ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಸಮಿತಿಯ ನಿರ್ದೇಶಕರು

ಡಾ. ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ನಾಯಕ

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ರಾಜ್ಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು

ಅಲ್ಲದೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಲಿಂಗಯ್ಯ, ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅವರು ಅಧಿಕಾರ ನಿಮಿತ್ತ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜನತೆಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂತೆ ವೈಚಾರಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಪರಿಷತ್ತು ಜನತೆಗೆ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದಾರ ಸಹಾಯ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪರಿಷತ್ತು ಈಗ ತನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಪುನರ್ವಿಚಾರಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹೊರತರಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಟಣ ಸಲಹಾಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು, ಲೇಖಕರು, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಪರಿಷತ್ತು ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಲಾಭವನ್ನು ಅವರು ಪಡೆದು ನಾಡನುಡಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಂಪ. ನಾಗರಾಜಯ್ಯ

ಅಧ್ಯಕ್ಷ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಉಪೋದ್ಘಾತ

ಕವಿ ಕಾವ್ಯ ವಿಚಾರ :—ಈ ಕಾವ್ಯದ ಕರ್ತೃ 'ಕರ್ನಾಟಾದಿ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನೂ, ವರಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೂ, ಶಿವಚಾರಸಂಪನ್ನನೂ, ಔದಾರ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ' ಆದ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ. ಇವನ ಕಾಲ ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀ. ಮತ್ತು ಸಿ. ಸಿ. ಬಸವನಾಳರು ಹೇಳುವಂತೆ 16ನೇ ಶ. ದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ. ಈತನ ಮನೆದೈವ ಹರಿಹರ ರಾಘವಾಂಕರ ಇಷ್ಟದೈವವಾದ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ (ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.) ಇವನೊಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಮಠದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿ. ಇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರ ಕೊಟ್ಟಕೊನೆಯ ವಂಶವಾದ ಅರವೀಡು ವಂಶದ ರಾಜರು ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತ, ಅರವೀಡು ವಂಶ ವಿಜಯನಗರದ ಕೊನೆಗಾಲ ಇವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯದಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯ ಸಂಗತಿ.

ಇವನು 'ತಾನು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಾರಣ ಸಂವತ್ಸರದ ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ದಶಮಿಯ ಗುರುವಾರದಂದು ಮುಗಿಸಿದ'ನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ತುಸು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು 1506 ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದಪೈ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ಅನುಮಾನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ-ವಿಜಯನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ತಾಳಿಕೋಟೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಕಂಡಿರಬಹುದು ಎಂದು ಅನೇಕ ಪಂಡಿತರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಇವನು ಹಂಪೆಯ ಹಿರಿಯ ಮಠವೊಂದಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಠಗಳು 'ಹಿರಿಯ ಮಠಗಳು'. ಇವನು ಅಭಿಮಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಠ ಯಾವುದೆಂದು ಹೇಳದೆ ಹಿರಿಯ ಮಠವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಠದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳೇ ಮುಂತಾದ ಲೌಕಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೌನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವನೊಬ್ಬ ವೀರಶೈವ ವೀರಕ್ಕೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇವನಿಗೆ ಗುರುಪರಂಪರೆಯೇ ಮುಖ್ಯ. ಗುರುಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಗೌರವವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಗುರುವಾದ ಸಿದ್ಧವೀರೇಶನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಮಳೆಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಪವಾಡ ಮಾಡಿದ-ಮಳೆಯ ಮಲ್ಲೇಶನೆಂಬ ಗುರುವನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಗುರುವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದಂತೆ 'ಸಂಪ್ರದಾಯ'ಗಳು ಎಂದರೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಪೀಠಕ್ಕೂ ಅವರವೇ ಆದ 'ಸಂಪ್ರ

ದಾಯ'ಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಆಯಾ ಪೀಠಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನಮಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಳೆಯ ಮಲ್ಲೇಶನ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ವಿಷಾದದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಹಿಂದಿನ ಕವಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವನ ಕಾಲ ಕ್ಯಾಗಲೇ ಅನೇಕರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ಹರಿಹರ-ರಾಘವಾಂಕರನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ. ಶಿವನನ್ನೇ-ಶಿವಭಕ್ತ ರನ್ನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊಗಳಿದ ಹರಿಹರನ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಇವನೂ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವುದು ಪರಮ ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು. ಜನಗಳು ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವನ ಪುರಾಣ ವನ್ನು ಹೇಳಲು ನೀನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾವ್ಯ ವನ್ನು ರಚಿಸಿದುದಾಗಿ ಕವಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

'ಗುಡಿಯೇ ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ' ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸವನ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ತಾನು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಮನುಷ್ಯಧರ್ಮದಂತೆ ಹಸಿವು, ಆಲಸ್ಯ, ನಿದ್ರೆ ಗಳಿಂದ ದುರ್ಬಲನಾದ ತಾನು ತಪ್ಪುಮಾಡುವುದು ಸಹಜ. ಆ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ವಿನಯಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಕಾವ್ಯಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಉಳಿದುಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಇವನು ಪರಕವಿ ನ್ನಿಂದೆಯನ್ನು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇವನ ಹೆಸರಿಗೆ ಇನ್ನಾವ ಕಾವ್ಯಗಳೂ ಆರೋಪಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ತಾನೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವೊಂದೇ ಇವನ ಕೃತಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಿದ್ಧನಂಜೇಶನು ಬರೆದ 'ಗುರುರಾಜ ಚಾರಿತ್ರ' ದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳು ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತನ ಬಗ್ಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇವನು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಣ, ಮಯೂರ, ಭವಭೂತಿ, ಕಾಳಿದಾಸ, ಮಲಹಣ, ರಾಘವಾಂಕ, ಹರಿಹರ, ಹಲಾಯುಧ, ಉದ್ವಟ, ಪಂಡಿತ, ಭೀಮ, ಮಗ್ಗೆಯ ಮಾಯಿದೇವ, ಚಾಮರಸ, ಶಂಕರ, ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಅನೇಕ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ವೀರಶೈವ ಕ್ರಾಂತಿ ನಡೆದ ಅನಂತರ ಬಾಳೆಯ ಹೊನ್ನೂರು ಮಠ, ಗುಮ್ಮಳಾಪುರದ ಮಠ ಸ್ಥಾಪನೆ ಯಾದದ್ದರ ವಿಷಯ ಕಾವ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮಠಗಳ ಇತಿಹಾಸ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲವೆ? ಈ ದೃಷ್ಟಿಯ ಸಂಶೋಧನೆ ಇನ್ನೂ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮತಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೊಂಡ ರೀತಿ ಕೃತಿರಚನೆಗಳಿಂದ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಈ ಕಾಲ

ದಲ್ಲಿಯೇ ಕವಿ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪುರಾಣವಾಗಿ ಬರೆದನು. ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಮಾಧ್ಯಮವೇ ಮತಗಳ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನವೆಂದು ಅರಿತ ಕವಿ ಈ ಪುರಾಣವನ್ನು ಹಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಷಟ್ಪದಿಗಳ ಮೂಲಕ ರಚಿಸಿದ. ಈತನಿಗೆ ಪುರಾಣಪ್ರಜ್ಞೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣಗಳು ಬೆಳೆದುಬಂದ ದಾರಿಯನ್ನು ದೃಢತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕವಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಪುರಾಣ 'ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ' ವಾಗದೆ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ 'ಕೈಪಿಡಿ'ಯಾಗಿದೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯನಾಯಕ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಗೌಣವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ನಿರೂಪಣೆಯ ರೀತಿ ಹಲಗೆಯಾಚಾರ್ಯನ ವೀರಶೈವಾಪ್ಯುತವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ. ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀ ಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಇದೊಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮತಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಚಾಮರಸ ತನ್ನ ನಾಯಕ ಅಲ್ಲಮನ ಚಿತ್ರಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ತಲ್ಲೀನತೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲವಾಗಿ ಕೇವಲ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪ್ರೌಢಿಮೆ ಮತ್ತು ಮತಾಸಕ್ತಿಯೇ ಅವನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಕಾಣುವ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

'ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ'ದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಆರವತ್ತು ಮೂರು ಸಂಧಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಬಸವನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ, ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಪಂಚ ವಿಂಶತಿ ಲೀಲೆಗಳ ಕಥನ (ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀ-ಹೇಳುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವೋಪದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಸೇರಿಸಬಹುದು), ನೂತನ-ಪುರಾತನರ, ನೂರೊಂದು ವಿರಕ್ತರ, ಏಳುನೂರು ತೇರನರ ಮತ್ತು ಇತರ ಶರಣರ ವೃತ್ತಾಂತಗಳು, ಕೆಲವು ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಹೇಳಿದ ಕಾಲಜ್ಞಾನ-ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ' ಬಹಳ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಬಹುದಿತ್ತು. ಈ ಕಾವ್ಯದ ಕಥಾನಾಯಕನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಮೀರಿಸಿದ ಪವಾಡಪುರುಷನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಸಿಕ್ಕದಿರಬಹುದೆಂದು ಏನೋ.

2906 ಪದ್ಯಗಳಿಂದ 63 ಸಂಧಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಬೃಹತ್ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಧಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಮೊದಲನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಮಕ, ಪ್ರಾಸ, ಅನುಪ್ರಾಸ, ಉಕ್ತಿ ಚಮತ್ಕಾರ, ಶ್ಲೋಕ ಮೊದಲಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪಂಡಿತವರ್ಗದವರನ್ನು ಕವಿ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಲೇ ಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಧಿಯ ಅಂತ್ಯಪದ್ಯವೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಂಡಗಳ ಅಂತ್ಯಪದ್ಯವೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಈ ಕಾವ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧವಾದ ಅಷ್ಟಾದಶ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವಾದ 'ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ'ದ ಮೂಲಕ ಶಿವನ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ಶಿವಶರಣರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕವಿ ಶಿವಲೀಲೆಗಳನ್ನು-ಶಿವಶರಣರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಭಕ್ತಿ, ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧೆ ಎದ್ದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವತಾರ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಕವಿಗೆ ಕಾಲದ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಕಥಾನಕದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅನೇಕ ಶೈವರ ವಿರಶೈವರ ಶಿವಶರಣರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಾರಣ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದೆ ? ಕಾವ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಐತಿಹಾಸಿಕ-ಸಾಮಾಜಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರಬಹುದೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಿಂಡೋತ್ಪತ್ತಿ, ಕಾರಣ ಹಸುಗೆ ನಿರೂಪಣೆ, ದೀಕ್ಷಾ ವಿಧಾನ, ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ, ಷಟ್ಸ್ಥಲಗಳ ನಿರ್ಣಯ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿರಶೈವ ಧರ್ಮದ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಶುಷ್ಕವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಚಿರಂತನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದಾಹವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿವಶರಣರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿರುವ ಶಿವಶರಣರ ಹೆಸರಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣದ ಕೊನೆಯ ಸಂಧಿಗಳು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದುದೋದ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಧಾರ್ಮಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ-ಯುಗಮೌಲಿಕ-ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಅನೇಕಾನೇಕ ವಿರಶೈವ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಾರದ ಅವಧಾನ, ಸುಸಂಬಂಧತೆ, ಹಾಗೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ನಿರೂಪಣೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನದು ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ತತ್ವನಿರೂಪಣೆಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಶೈಲಿ ನೇರ ಹಾಗೂ ಸರಳವಾಗಿದೆ. ವರ್ಣನಾಪ್ರಿಯತೆ ಅವನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶ. ಯುದ್ಧವರ್ಣನೆಗಳು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಬೇಸರ ಬಾರದಂತೆ ಕವಿ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ತೋರಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ವರ್ಣನೆ, ಸ್ತ್ರೀವರ್ಣನೆ ಮೊದಲಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ರಸಿಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣದ ಜನಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಭಾಷಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥವೊಂದು ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ವಿಷಯ ಸೂಚಿ

1. ಪೀಠಿಕೆ	೧
2. ಶಿವನ ಒಡ್ಡೋಲಗ	೧೭
3. ಪಾರ್ವತಿಯ ಚಿತ್ಕಳಿಯ ಅವತಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ	೩೧
4. ಚೆನ್ನಬಸವನ ಜನನ	೪೫
5. ಚೆನ್ನಬಸವನ ಬಾಲಲೀಲೆ	೬೦
6. ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ	೮೫
7. ಬಿಜ್ಜಳನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಬಸವನ ಆಗಮನ	೧೦೮
8. ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೆ ರಾಜನೀತಿಯ ಬೋಧನೆ	೧೨೦
9. ಚಂದ್ರೋದಯದ ವರ್ಣನೆ	೧೩೦
10. ಸೂಳೆಗೇರಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು	೧೪೧
11. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಮನೆಗೆ ಪ್ರಭು ಸಿದ್ಧರಾಮರ ಆಗಮನ	೧೭೬
12. ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಿಗೆ ಶೈವಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬೋಧನೆ	೧೯೯
13. ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರಲೀಲೆ; ವೃಷಭ ವಾಹನದ ಲೀಲೆ	೨೦೮
14. ಸಚರಾಚರಗಳ ಜನನ	೨೧೭
15. ಸಚರಾಚರಗಳ ನಿವಾಸಗಳು	೨೨೭
16. ಉರುಲಿಂಗದ ಉದ್ಭವ	೨೪೧
17. ಈಶ್ವರನ ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರತ್ವ	೨೬೩
18. ಭೈರವರೂಪನ ಲೀಲೆ	೨೬೮
19. ಸುರಪುರದಲ್ಲಿ ಸುರಸತಿಯರ ರಕ್ಷಣೆ	೨೭೬
20. ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯ ಅವತಾರ	೨೯೫
21. ಕಂಕಾಳಧರ ಲೀಲೆ	೩೦೯
22. ವಿಷ ಸ್ವೀಕಾರದಿಂದ ಸಕಲರ ರಕ್ಷಣೆ	೩೨೬
23. ಜಲಂಧರನ ಸಮರಯಾತ್ರೆ	೩೩೭
24. ಖಳರಾಜನ ದಾಳಿ	೩೫೩
25. ಹರಿ, ಅಜ, ಇಂದ್ರಾದಿಗಳ ಕೈಸೆರೆ	೩೬೯
26. ಜಲಂಧರನನ್ನು ಶಿವ ಸೋಲಿಸಿದ್ದು	೩೮೬
27. ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಚಕ್ರಪ್ರದಾನ	೪೦೩

28.	ಗಜಾಸುರನ ಸಂಹಾರ	೪೦೭
29.	ಶಿವನ ಸುಜ್ಞಾನರೂಪದ ಬೋಧನೆ	೪೨೧
30.	ದಕ್ಷಸುತೆಯ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ	೪೩೮
31.	ವೀರಭದ್ರನ ಅವತಾರ	೪೫೨
32.	ವೀರಭದ್ರೇಶನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನ	೪೭೫
33.	ಶರಭಾವತಾರದ ಲೀಲೆ	೪೯೫
34.	ಅಗಜೆಯ ಶಿವಪೂಜೆ	೫೦೫
35.	ಮನ್ಮಥ ದಹನ	೫೨೨
36.	ಪಾರ್ವತಿಯ ತಪಸ್ಸು	೫೩೭
37.	ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರ ಕಲ್ಯಾಣ	೫೫೦
38.	ಕುಮಾರೇಶ್ವತ್ತಿ	೫೮೩
39.	ಹರಿ ಮಹಾನಾಭ ಯುದ್ಧ	೫೯೮
40.	ತಾರಕಾಸುರ ಸಂಹಾರಲೀಲೆ	೬೧೩
	ಶಬ್ದ ಕೋಶ	೬೨೯

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ—ಶಿ. ಶಿ. ಬಸವನಾಳ.
2. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ.
3. ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆ.
4. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ—ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿ.
5. ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ ಸಂಗ್ರಹ—ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀ.
6. ಶಿವತತ್ವ ಚಿಂತಾಮಣಿ—ಎಸ್. ಬಸಪ್ಪ.
7. ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಮಹಿಮೆ—ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ.
8. ಹರಿಹರ—ಡಿ. ಎಲ್. ಎನ್.
9. ರಾಘವಾಂಕ—ರಾಗೌ.
10. ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿ ಚರಿತೆ—ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್.
11. ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ—ಎಸ್. ಸಿ. ನಂದೀ ಮಠ.
12. ಜನಪ್ರಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ—ತ. ಸು. ಶಾಮರಾವ್, ಮೆ.ರಾಜೇಶ್ವರಯ್ಯ.
13. ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸ—ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ.
14. ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ—ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ.

ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಂಡಿತ ಕೃತ
ಚೆನ್ನ ಬಸವ ಪುರಾಣ

ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಪರಮಗುರು ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ
ಪರಮಶಿವತತ್ತ್ವವಂ ತಿಳಿವಿ ದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತ
ಪರಮ ಸತ್ಯಭಯದಂ ಸದ್ವಕ್ತರೂಲವಿನಿಂ ಕೇಳಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದುದು

ಶ್ರೀ ಪರಮ ಸದ್ಗುರು ಪರಂ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಷ್ಠ
ರೂಪನಾದ್ಯಂತರಹಿತಂ ನಿತ್ಯನದ್ವಯಂ
ಪಾಪರಹಿತಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಬೋಧಾಸಂ ಕರ್ತೃವೆಂದು
ಗೋಪವಾಹನರಾವಗಂ ಬಿಡದೆ ನಿಮ್ಮಯಾ
ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಂ ಭಜಿಸುತದರನ್ನ
ತಾಪತ್ರಯಂಗಳಂ ಹರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸು ನಿಮ್ಮನಾಂ ಪೈಗಳ್ಳಿನಳ್ಳರಿಂದ

೧

ಶ್ರೀಗಿರಿಜೆಯಾಸ್ತಕಮಂಗಳದ ಸೊಂಪು ಪೊಳೆಯೆ ಪಿರಿ
ದಾಗಿ ಕುಚಚಕ್ರಯಮಂಗಳದ ಪೆಂಪು ಬಳಿಯೆ ತಲೆ
ವಾಗಿ ಕಣ್ಣೆದಿಲಲರಿಕೆಯಿಂಪು ಕಳೆಯೆ ನಾಸಾನಿಲನ ಕಂಪು ಸುಳಿಯೆ
ಬೀಗೆ ಕುಂತಳತಮಂ ಸಾಗೆ ಚೆಂದುಟಿಗಂಪು
ಮೇಗೆ ಸೌಖ್ಯೋದಯದ ಬೆಳಗ ಪಸರಿಸಿ ನಿತ್ಯ
ನಾಗಸೆವ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸೂರ್ಯನಾನಂದವಂ ನಮಗೀಯಲಿ

೨

ಸೂಚನೆ : ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಪವಿತ್ರವಾದ
ಶಿವತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಉತ್ತಮವೂ
ಆದ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಸದ್ವಕ್ತರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಕೇಳಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗ
ಬೇಕು. ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸದ್ಗುರುವು ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪನು, ಅದಿ ಅಂತ್ಯಗಳಿಲ್ಲ
ದವನು, ಶಾಶ್ವತನು ಅದ್ವಿತೀಯನು ಪಾಪಗಳೇ ಇಲ್ಲದವನು, ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವಾದ
ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಬೋಧೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಎಂದು ಇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮೊದ
ಲಾದವರು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು
ಭಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇ ಸ್ವಾಮಿ. ನೀವು ನನ್ನ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಕಾಪಾಡಿ.
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೊಗಳುತ್ತೇನೆ. ೨. ಮುಖವೆಂಬ ಕಮಲದ
ಸೌಂದರ್ಯವು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ಚಕ್ರಾಕಾರದ ಎರಡು ಮೊಲೆಗಳ ಗಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು,
ಆಕೆಯು ತಲೆದಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನೈದಿಲೆಯಾಕಾರದ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳ
ಮನೋಹರತೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು, ಪರಿಮಳದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಿಶ್ವಾಸದ ಗಾಳಿಯು
(ಮೂಗಿನ ಮೂಲಕ) ಸುಳಿದಾಡಲು, ಕಪ್ಪಾದ ಕೂದಲು ಚೆದುರಿಹೋಗಲು ಚೆಂದುಟಿಯ
ಕೆಂಪು ಮಸುಕಾಗಲು ಕಾರಣವಾದ (ರತಿ)ಸುಖದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಪಾರ್ವತಿಯ ಮುಖ

ಶಿವ ಶಿವಗಣಾನಂದ ನಂದನಂದನಕಮಲ
 ಭವನುತ ಮಹಾಮುಹುಮ ಹಿಮಕಿರಣ ಕಂಡಬಾಂ
 ಧವ ಕೋಟಿತೇಜೋವಿರಾಜತಕಳೇವರ ವರಾಭರಣ ಚಕ್ಷುಃಶ್ರವ
 ಶ್ರವಣಮಂಗಳನಾಮ ನಾಮರೂಪಕ್ರಿಯಾ
 ದಿವಿಕಲ್ಪರಹಿತ ಹಿತಮಿತ್ರಧನರಾಜ ರಾ
 ಜವಿಪಕ್ಷ ನೇತ್ರಸುಕುಮಾರಹರ ಹರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ರಕ್ಷಮ ನತರನು

೩

ವರಜೂಟ ಧೃತರಾಜ ರಾಜರಾಜ ಪ್ರಸಖ
 ನಿರುಪಮಿತ ನಿಷ್ಕಾಮಕಾಮ ಕಾಮಧ್ವಂಸಿ
 ಹರವಿಜಿತಖಳ ಭೀಮ ಭೀಮ ಭೀಮಾನುಸಂಜಾತ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಪ್ರದ
 ಶರಣನುತ ಸುರಕಾಂತಕಾಂತ ಕಾಂತಾರ್ಥಾಂಗ
 ಪುರವೈರಿಲಯ ಕಾಲಕಾಲ ಕಾಲಗ್ರೀವ
 ನಿರುಪಮ ಸರೋಜಾತಜಾತ ಜಾತಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಿ ಜಯ ಪಂಪಾಧಿಪ

೪

ದಲ್ಲಿ ಹರಡಿ, ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಂಬ ಸೂರ್ಯನು ನಮಗೆ
 ಆನಂದವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಿ. ೩. ಶಿವನು ಶಿವಗಣಗಳಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ಉಂಟು
 ಮಾಡುವವನು, ಕೃಷ್ಣನಿಂದಲೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೂ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು, ಮಹಾ
 ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನು ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳ, ಶರೀರವುಳ್ಳವನು,
 ಸರ್ಪಗಳೆಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು. ಇವನ ಹೆಸರನ್ನು
 ಕೇಳುವವರ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಮರೂಪಕ್ರಿಯಾದಿ ವಿಕಲ್ಪಗಳು
 ಇಲ್ಲದವನು. ಧನರಾಜನಾದ ಕುಬೇರನಿಗೆ ಹಿತಮಿತ್ರನು. ಚಂದ್ರನ ವೈರಿಯಾದ
 ಕಮಲದಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು ವಿಷ್ಣು. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಗ ಮನ್ಮಥ. ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ
 ದವನು ಶಿವ. ಇಂಥ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿದವರನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ವಾದ ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ರಾಜರಾಜನಾದ ಕುಬೇರನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ
 ಸ್ನೇಹಿತನಾದವನು, ಹೋಲಿಕೆಯಿಲ್ಲದವನು, ನಿಷ್ಕಾಮಕಾಮಿ, ಮನ್ಮಥನನ್ನು
 ಸಂಹರಿಸಿದವನು, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದ ಶಿವ ಭಯಂಕರರಿಗೆ ಭಯಂಕರನಾದವನು,
 ಭೀಮನ ತಮ್ಮನಾದ ಅಜುನನಿಗೆ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು, ಇಂದ್ರನಿಂದ
 ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು, ಮನೋಹರಳಾದ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಅರ್ಧದೇಹವನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟವನು, ಪುರವೈರಿ, ಯಮನನ್ನು ಗೆದ್ದವನು, ನೀಲಕಂಠ, ಉಪಮಾತೀತ
 ನಾದವನು, ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗನಾದ ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನ ಯಾಗವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನು.

ಗೋಪಕ್ಷಹರಗೋಪ ಗೋಪಾವನತಚರಣ
 ಗೋಪಕಂಧರಗೋಪ ಗೋಭೂಪ ಗತದೋಪ
 ಗೋಪವಾದನ ಗೋಪಚಾಪ ಗೋಪವಿಗೋಪ ಗೋಪಪತಿ ಗೋಪವಾಸ
 ಗೋಪರಮವಸ್ತ್ರ ಗೋರಸ್ತ್ರ ಗೋಪಾತ್ಮಜಾ
 ಲಾಪಹರುಷಿತ ಗೋಮುಖಾದ್ಯುಖ ಲೋಕೇಶ
 ಗೋಪಾಟಪಂಗಳಂ ಪಾಲಿಪ್ಪದು ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸುಜನರಕ್ಷ ೫

ಭೀಮ ಭೀಮಾಘಹರ ಜಿತಕಾಲ ಕಾಲಗಳ
 ಸೋಮ ಸೋಮವಿಭೂಪ ಸುರಪಾಲಪಾಲ ಹೃತ
 ಕಾಮ ಕಾಮಪ್ರದ ಸದಾರಾಜರಾಜನುತ ಗತತಾಪ ತಾಪಸನತ
 ರಾಮ ರಾಮಾರ್ಥಾಂಗ ಗೋಕರ್ಣಕರ್ಣ ಗಿರಿ
 ಧಾಮ ಧಾಮನಿಧಾನ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಭಕ್ತರಂ ಸಲಹು ಸನ್ನತ ಗಣಸ್ತೋಮ ನಿಷ್ಕೀಮಮಹಿಮ ೬

ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪಂಪಾನಾಥನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ !. ೫. ಇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದವರಿಂದ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನೆ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಶಿವನ. ಶಿರದಲ್ಲಿ ಜಟೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳ ಶಿವನ. ದೋಷರಹಿತನ, ನಂದಿವಾದನನ, ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನು ಧನುಸ್ಸನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನ, ವಿಶೇಷವಾದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಶಿವನ, ಪರುಷತಿ, ಪರ್ವತವಾಸಿ, ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳ ದಿಗಂಬರನ, ಹಣೆಗಣ್ಣನ್ನು ಅಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನ, ಗಿರಿಜೆಯ ಮಾತುಕತೆಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವವನ, ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಿಗೆ ಆದಿಯಾದವನ, ಸಕಲ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಒಡೆಯನಾದವನ, ಸದೈಕ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ಮಾತಿನ ಪಟುತ್ವವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು. ೬. ಭಯಂಕರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಶಿವನ, ಯಮನನ್ನು ಗೆದ್ದವನ, ನೀಲಕಂಠ, ಉಮಾಸಹಿತನಾದವನ, ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದವನ, ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನ, ಕಾಮನನ್ನು ಗೆದ್ದವನ, ಬಯಸಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವವನ, ಯಾವಾಗಲೂ ಕುಬೇರನಿಂದ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನ, ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವನ, ತಪಸ್ವಿಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನ, ಸುಂದರಳಾದ ಪಾರ್ವತಿಯ ಅರ್ಧದೇಹದಿಂದ ಮನೋಹರನಾದವನ, ಹಾವನ್ನು ಕಿವಿಯ ಆಭರಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನ, ಗಿರಿಯನ್ನೇ ಮನೆಯಾಗಿ ಉಳ್ಳವನ, ತೇಜೋನಿಧಿಯೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಭಕ್ತರ ಸಮೂಹವನ್ನು ಉಳ್ಳ ನಿಷ್ಕೀಮ ಮಹಿಮನಾದ ಪಂಪಾ

ಭೇದಿಸಲ್ಪತ್ತಿಷ್ಟದ್ವಶಾಂಗುಲನನಿ
ಪ್ನಾದಿಪರಶಿವನ ಸದ್ವರ್ತಮೇ ರೂಪಾಗಿ
ಭೇದಮಿಲ್ಲದೆ ತಚ್ಚಿವಂಗೆ ವಾಹನವಾಗಿ ಸಕಲಗಣಕಥಿಸನಾಗಿ
ಮೇದಿನಿಯೊಳಗ್ರತಪದಿಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ ಪರಶಿ
ಲಾದಂಗೆ ಸುತನಾಗಿ ತಾಂ ತಪದೊಳೀಶನಂ
ಸಾಧರದೊಳೊಲಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯನಾಂತಂ ರಂಜಿಸುವನಾದಿವ್ಯಪಭಂಗೆರಗುವೆ

೭

ಮಂಗಳೆಯನಂಗದೋರ್ ಸಂಗೊಳಿಸಿ ಪರಶಿವಂ
ಸಿಂಗಸೀತದಿ ಪ್ರಮಥಗಂಗೆವಾಳುಕರು ಮುನಿ
ಪ್ನಂಗಳವರ್ಷಿಪೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ರಂಜಿಸುವ ರಂಗಮಂಟಪಕೆ ಬಂದು
ಪೊಂಗಿ ನಾಟ್ಯವನಾಡುತಂಗಜಾರಿಗೆ ನಮಿಸಿ
ದಂಗಳವರಿದಾ ಗಿರಿಜೆ ತುಂಗಕೋಪದಲಿ ತ
ನ್ನಂಗಮಂ ತಾರನಲು ಹಿಂಗದುರೆ ಬಿಸುಟಮಲ ಭೃಂಗಿನಾಥಂಗೆ ಶರಣಂ

೮

ರುದ್ರನ ಲಲಾಟಾಕ್ಷಿಯಿಂದೊಗೆದು ಬಳಕಲಾ
ರುದ್ರರೂಪಂ ಧರಿಸಿ ದಕ್ಷಯಾಗಕೆ ನಡೆದು
ರುದ್ರಭಾಗವ ಬೇಡೆ ಕೊಡದಿರೆ ಶಿವದ್ರೋಹಿ ದಕ್ಷನಂ ಶಿರವನರಿದು

ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ, ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೭. ಶಿವನು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರಿಗೆ ಅತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ವಶಾಂಗುಲನು, ಒಳ್ಳೆಯ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಸಾಕಾರಮೂರ್ತಿ ಆದಿಪರಮೇಶ್ವರ ಹೇ ಆದಿವ್ಯಪಭ, ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ನೀನು ವಾಹನನಾದೆ. ನೀನು ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯನಾದೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉಗ್ರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ ಶಿಲಾದಂಗೆ ಮಗನಾದೆ. ನೀನು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒಲಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಹೀಗೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ೮. ಮಂಗಳಾಂಗಿಯಾದ ವಾರ್ವತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥ ಪರಶಿವನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಥರಿದ್ದಾರೆ, ಗಂಗೆಯಿದ್ದಾಳೆ, ಮಕ್ಕಳಾದ ವಿನಾಯಕ ಮತ್ತು ಪೂಜ್ಯಖರಿದ್ದಾರೆ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನು ಓಲಗಗೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇಂಥ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ರಂಗಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಭೃಂಗಿ ಬಂದು ಬಾಗಿ ಬಾಗಿ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಗಿರಿಜೆಗೆ ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೋಪ ಬಂತು. ಕೋಪದಿಂದ ಅವನ ಅಂಗವನ್ನು ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ಭೃಂಗಿಯು ಹಿಂದೆಗೆಯದೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ಅಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಭೃಂಗಿನಾಥನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ೯. ವೀರಭದ್ರನು ಶಿವನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅನಂತರ ಭಯಂಕರ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ದಕ್ಷನ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ರುದ್ರನಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಯಾಗಭಾಗವನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಆಗ

ರಂಧ್ರಸಖಮುಖ್ಯಸಂರಂ ಬಡಿದು ಪಿಡಿತಂದು
ರಂಧ್ರಂಗೆ ಸೆರೆಯನೊಪ್ಪಿದ ನೂತನ ಕಾಲ
ರಂಧ್ರನನಿಸುವ ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ವಂದಿತು ಭದ್ರಕಾಳೀವರಂಗೆ

೯

ಮೊಗಮೈದಘೋರ ಸದ್ಯೋಚಿತ ತತ್ಪುರುಷ
ವಿಂಗೆ ವಾಮದೇವದೀಶಾನ್ಯಮಂದಿನೊಂದು
ಮೊಗಮುಂಟು ಪಾತಾಳಮಂದಪು ತತ್ಪಜ್ಞ ರಲ್ಲದಂಧವರಿಯರು
ಜಗಮಲ್ಲವರಿವಂತೆ ತೋರಬೇಕೆನುತಲಾ
ಮೋರ್ಗದಿಂದ ಶಿವ ತನ್ನ ತಾನೆ ಜನಿಸಿದನೆನಲ್
ಸೋಗಯಿಸುತ್ತಿದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯದಿದಾವರೆಗಳಿಗಾರದಿಯಪ್ಪನು

೧೦

ದರ್ಪಣದೊಳಿಸೆವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದುತಾಗಸದೊ
ಅರ್ಪ ಸಂರಚಾಪದಿರವಂತಂತೆ ದಗ್ಧ ಪುಟ
ತೋರ್ಪಂತೆ ಘನಮಂರೀಚಿಯ ಜಲದ ನಿಲುವಿನಂತಾಲಿವರಲಂತೆ ಮಿಸುವ
ಕರ್ಪುರಂ ಶಿಖೆಯೊಳೊಡವೆರೆದಂತೆ ಶ್ರುತಸಿತಾ
ಸರ್ಪಿಯೊಳಗಣ ರೂಪಿನಂತೆ ಮೆರೆದು ಕಂ
ದರ್ಪನು ಸುಟ್ಟುತುಳನಿರ್ಮಾಯನಲ್ಲವಪ್ರಭುರಾಯ ಸಲಹೆಮ್ಮನು

೧೧

ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನು ಆದನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ವೀರಭದ್ರನು ಶಿವದ್ರೋಹಿಯಾದ ದಕ್ಷನ ಶಿರವನ್ನು ಕಡಿದನು. ರಂಧ್ರಸಖನಾದ ವೀರಭದ್ರನು ಮುಖ್ಯರಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೆವೆಯಿಡಿದು ಹಿಡಿದುತಂದು ಶಿವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅಂತಹ ಭದ್ರಕಾಳೀವರನಾದ, ನೂತನ ಕಾಲರಂಧ್ರನನಿಸುವ ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ೧೦. ಸದ್ಯೋಚಿತ ವಾಮದೇವ ಅಘೋರ ತತ್ಪುರುಷ ಈಶಾನ ಎಂಬ ಐದು ಮುಖಗಳು ಶಿವನಿಗೆ ಇವೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪಾತಾಳವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ತತ್ಪಜ್ಞ ರಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರು ಇದನ್ನು ಅರಿಯರು. ಇದನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೆ ಆರು ಮುಖದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡನೋ ಎಂಬಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ (ಷಣ್ಮುಖಿ ಸ್ವಾಮಿಯ) ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆ ನಾನು ದುಂಬಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ. ೧೧. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿನ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲೂ ಸುಟ್ಟುಹೋದ ಪಟವೂ ಅಶಾಶ್ವತ. ಹಾಗೆಯೇ ದೊಡ್ಡದಾದ ಜಲಮಂರೀಚಿಯು ಆಳ ಅಶಾಶ್ವತವಾದುದರಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಅಲಿಕಲ್ಲುಗಳು ಅಶಾಶ್ವತ, ಹೊಳೆಯುವ ಕರ್ಪೂರ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಒಂದಾಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಕ್ಕರೆ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಕಂಡೂ ಕಾಣದಂತೆ ಮೆರೆದು ಮಾಯೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಗೆದ್ದ ಅತುಳ ನಿರ್ಮಾಯನಾದ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನೇ,

ಪಸುವೆನಿಸದಮಲ ಸುರಭೇನು ಮರನೊಂದೆನಿಸ
 ದಸಮಕಲ್ಪದ್ವಯಂ ಕಲ್ಪೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿಹ
 ಮಿಸುಪ ಚಿಂತಾರತ್ನ ಖಣಿಯೆನಿಸದಿಹ ಮಹಾಪುರುಷ ತೃಣವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳದ
 ಪೊಸಮರುಜವಣಿ ಮನಂ ನುಡಿ ನೋಟ ನಡೆ ಕೈಗ
 ಳಿಸೆವೃತ್ತಿ ಪಂಚಪರಾಪದವಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ
 ಬಸವದಂಡಾಧೀಶ ಶರಣಂ ಮತ್ತಾಣೇಶ ಭವನಾಶ ಭಕ್ತಿಕೋಶ

೧೨

ಸನ್ನತ ಶಿವಪ್ರಸಾದವೆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗೆ
 ನನ್ನಿಯಂ ಶಿಶುವಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಬಾಲ್ಯವನುಳಿದು
 ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಶಿವಗಣಕ್ಕೊಲಿದು ಸ್ಥಾವರಾದ್ಯನ್ಯಲಿಂಗದ ಭಜನೆಯ
 ಮುನ್ನಮೇ ಬಿಡಿಸಿ ಪಟ್ಟಿಲಮಾರ್ಗವುಂ ತಿಳಿಪಿ
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ನೆಲೆಯನರಂಜಿಕೊ
 ಟ್ಪನ್ನತಸಾಮುಕ್ತಿಯೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟ ಪರಮಗುರು ಚೆನ್ನಬಸವಂಗೆ ಶರಣಂ

೧೩

ಸಿದ್ಧವಿದು ಪಣೆಯೊಳಗೆ ಕಣ್ಣಹಿತ ಲೋಕ ಪ್ರ
 ಸಿದ್ಧ ಶಿವ ತಾನೆ ಮಾನವರೂಪಿನಂ ಯೋಗ
 ಸಿದ್ಧಾಂತವುಂ ಬಿತ್ತರಿಸಬಂದನಲ್ಲದೀತಂ ಮಿಕ್ಕ ನಾಡಾದಿಯ

ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೧೨. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಮಭೇನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಸುವಲ್ಲ. ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮರವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಕಲ್ಪೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸ್ವರ್ಗಶಿಲೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಸದಾದ ಲಾವಂಚವು ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆ ದಂಡಾಧೀಶನಾದ ಬಸವಣ್ಣನ ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು ನೋಟ ನಡೆತೆ ಕೈಗಳು ಐದು ಸ್ವರ್ಗಮಣಿಗಳಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿದ್ದವು. ಭಕ್ತಿಭಂಡಾರಿಯೂ ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳಿಲ್ಲದವನೂ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನೂ ಆದ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ೧೩. ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಪವಿತ್ರವಾದ ಶಿವಪ್ರಸಾದವೇ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗೆ ಮಗುವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದು ಯಾವ ವೃತ್ತಾಸವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಶಿವಭಕ್ತಿಗಿಗೂ ಒಲಿಯಿತು, ಅನಂತರ ಆತ್ಮಲಿಂಗವಲ್ಲದ ಸ್ಥಾವರ ಮೊದಲಾದ ಅನ್ಯಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ಯನ್ನು ಮಾಡದಂತೆ ಮೊದಲೇ ತಡೆದನು. ಪಟ್ಟಿಲ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥ ವಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದನು, ಅನಂತರ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಸ್ಥಾನ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮುಕ್ತಿಯೊಳಗೇ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಟ್ಟ ಪರಮಗುರುವಾದ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ, ೧೪. ಹಣೆಯೊಳಗೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಶಿವನು ತಾನೇ ಮಾನವನಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ರೂಪಿನಿಂದ ಯೋಗಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಬಂದನು ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯ, ಅಲ್ಲದೆ ಇವನು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಡಾದಿಯಾದ

ಸಿದ್ಧಮಾತ್ರನೆ ಮಹಾಯೋಗಸಂಸಿದ್ಧರಿಗೆ
ಸಿದ್ಧನೆಂದಲ್ಲಾ ಜನಂ ಪೋಗಳೆ ರಂಜಿಸುವ
ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನ ಪದಗಳೆಮಗೀಗೆ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಮಂ

೧೪

ಚಿಕ್ಕನೆದ್ದಲ್ಲವನೊಳರಿವನರಿಯಲ್ಲಾಗ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನರಸಿಯಂಶವೆ ಬಂದು ಧರೆಯೊಳಗೆ
ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಕೌಶಿಕನ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ನಡೆದು ಕಲ್ಯಾಣಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ
ಚಿಕ್ಕಬಸವಂ ಬಸವಮುಖ್ಯ ಪ್ರಮಥರ ಮುಂದೆ
ಮಿಕ್ಕಮಾತೆನಲ್ಲವನೊಳರಿದು ಕದಳಿಯಂ
ಪೋಕ್ಕು ನಿರ್ವಾಣಪದವಿಯನಾಂತ ಮಾಡುವಿಯಕ್ಕನ ಪದಕ್ಕೆ ಶರಣಂ

೧೫

ಮೃದನ ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿನಿಂದೊಗೆದು ದಕ್ಷನತಲೆಯ
ಹೊಡೆದು ಹೋಮವೊಳಿಟ್ಟು ಕುರಿಯ ತಲೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ಪೊಡವಿಯೊಳಗುಂಟಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ಪಡೆಯಂ ಮಡುಪಿ ನುತಿಸಿ ಮಗುಳ್ಳ ಸುವನಿತ್ತು
ಬಡವಾದ ಬೇಡುವವರಿಲ್ಲೆಂದು ಬಸವ ತಾಂ
ನುಡಿಯೆ ಹಮ್ಮಂ ನಿಲಿಸಿ ಶಿವಭಕ್ತಸಂತತಿಯ
ಕಡುವನದ ಮೃಲಿಗಯ ತೊಳೆದ ಮಡಿವಳತಂದೆ ಕೊಡು ಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವನು

೧೬

ಯೋಗಿಯೆ ? ಮಹಾಯೋಗಿಗಳಾದ ಸಂಸಿದ್ಧರಿಗೂ ಮೀರಿದ ಸಿದ್ಧಪುರುಷ ಎಂದು ಎಲ್ಲ
ಜನಗಳೂ ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು. ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನ ಪಾದಕಮಲಗಳು
ನಮಗೆ ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ, ವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿ. ೧೫. ನಾವು ಅಲ್ಲಮನ ಅಂತರಂಗ
ವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಶಿವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯ
ಅಂಶದಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ಜನಿಸಿದಳು. ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಕೌಶಿಕರಾಜ
ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಕಲ್ಯಾಣಪುರಕ್ಕೆ ನಡೆದಳು. ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ,
ಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಮಥರ ಮುಂದೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾದಳು. ಹೆಚ್ಚಿನ
ಮಾತೇನು ? ಅವಳು ಅಲ್ಲಮನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಅನಂತರ
ಕದಳಿಯ ವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ನಿರ್ವಾಣಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಇಂಥ
ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತೇನೆ. ೧೬. ಶಿವನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ
ಹುಟ್ಟಿ ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದು ಅದನ್ನು ಹೋಮಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದನು.
ಆ ತಲೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಕುರಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು ವೀರಭದ್ರ. ಆ ವೀರ
ಭದ್ರನೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಶಮಾಡಿದನು. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು
ಮತ್ತೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. “ಬೇಡುವವರಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಬಡವನಾದೆ”
ಎಂದು ಬಸವಣ್ಣನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ನುಡಿಯಲಾಗಿ ಅವನ ಗರ್ವವನ್ನು ಮುರಿದನು.
ಶಿವಭಕ್ತ ಪರಂಪರೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಶ್ಮಲವನ್ನು ತೊಳೆದನು. ಇಂಥ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚ

ಮರುಳಶಂಕರದೇವರಿಗೆ ಮುನಿರಾಜಂಗೆ
ಕರಿಕಾಲಚೋಳಂಗೆ ಕಾಶಿರಾಜಂಗೆ ಶಂ
ಕರದಾಸಿಮಯ್ಯಂಗೆ ಸಕಲೇಶಮಾದಿರಾಜಂಗೆ ಸಾಸಂದಮುನಿಗೆ
ಕರುಳ ಕೇತಯ್ಯಂಗೆ ಕಾಚಿರಾಜಂಗೆ ಕಿ
ನ್ನರಿಯ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆ ಕೇಶಿರಾಜಂಗೆ ಪರಿ
ಪರಿಯ ಶಿವಶರಣರ್ಗ ಪರಮಸಂತಸದಿಂದ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳ್ಳೊಲಿದರಗುವೆ ೧೭

ಪರಶಿವಂ ಸಕಲಗಣಸಂಕುಲಕೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ಹರಿಯಜಾಸುರ ಸುರಾದ್ಯಖಳದೇವವೃದ್ಧಕೆ
ಕರೂದಿಂ ಶೈವೋಪದೇಶಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಿ ಬಳಿಕ ಸಂತಸದೊಳು
ಧರಣಿಳಿದು ಮಳೆಯ ಮಲ್ಲೇಶನಾಮವನಾಂತಂ
ಚರರೂಪಿನಿಂದ ಮರ್ತ್ಯದ ಮಹಾ ಶರಣರ್ಗ
ಗುರುವೆನಿಸಿ ಸಕಲದೇಶಂಗಳಂ ಚರಿದಂ ಸರ್ವಜನರಂ ಪೊರೆಪುತೆ ೧೮

ವರಖಲಿಂಧರರೇಳುನೂರ್ವರ್ಗ ಗುರುವಾಗಿ
ಹರುಷದಿಂ ಮಬ್ಬಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಮಹಿಮೆಯ ತೋರಿ
ತುರುಕಾಣ್ಯದೊಳಗನಾವೃಷ್ಟಿದೋಷಂ ಬಂದು ಪಸರಿಸೆ ಪವಾಡದಿಂದೆ
ವರುಷದಂ ಸುರಿಸಿ ಸುರಿತಾಳನಿಂ ಪೂಜೆಯಂ
ಪಿರಿದಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡು ಘನತರದ ಕೀರ್ತಿಯಂ
ಧರಿಸಲಂದದಿತ್ತ ಮಳೆಯ ಮಲ್ಲೇಶನೆಂಬ ನಾಮವನಾಂತನು ೧೯

ತಂದೆಯೇ, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಂಗಳವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡು. ೧೭. ಮರುಳು ಶಂಕರ
ದೇವ, ಮುನಿರಾಜ, ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳ, ಕಾಶಿರಾಜ, ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯ, ಸಕಲೇಶಮಾದಿ
ರಾಜ, ಸಾಸಂದಮುನಿ, ಕರುಳಕೇತಯ್ಯ, ಕಾಚಿರಾಜ, ಕಿನ್ನರಿ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ, ಕೇಶಿರಾಜ
ಮುಂತಾದ ಬೇರೆಬೇರೆಯ ಶಿವಶರಣರುಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ
ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ೧೮. ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತಸಮೂಹಕ್ಕೆ
ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ರಾಕ್ಷಸ ಮತ್ತು ದೇವಸಮೂಹಕ್ಕೆಲ್ಲ ಶೈವ ತತ್ತ್ವೋಪದೇಶವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿದನು. ಅನಂತರ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ
ಮಳೆಯ ಮಲ್ಲೇಶ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದನು. ಜಂಗಮರೂಪದಿಂದ ಭೂಮಿಯ
ಮೇಲಿನ ಮಹಾಭಕ್ತರಿಗೆ ಗುರುವಾದನು. ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುತ್ತ ಸಕಲ ದೇಶ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸಿದನು. ೧೯. ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಏಳುನೂರು ಮುಸಲ್ಮಾನ ಬೈರಾಗಿ
ಗಳಿಗೆ ಗುರುವಾದನು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳವಾದ
ಮಖ್ವಾಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅರಬ್ಬಿದೇಶ
ದಲ್ಲಿ ಅನಾವೃಷ್ಟಿದೋಷವು ಹರಡಿತು. ತನ್ನ ಪವಾಡದಿಂದ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ
ದನು. ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸುಲ್ತಾನನಿಂದ ದೊಡ್ಡದಾದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ

ಆ ಮಳೆಯ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದೊಳು
ಕಾಮಗಾಹಿತಂ ಪಟ್ಟಲಾಬ್ಧಿವರ್ಧನ ಪೂರ್ಣ
ಸೋಮನತ್ಯಂತದೋಷಾಪದಂ ದಕ್ಷನಂ ಕಾರುಣ್ಯಭರಿತವೃದಯಂ
ರಾಮನೇಯಕ ಯಶಃಪ್ರೇಮಂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಂ
ಲಾಮಂ ಸಂಗುಣಗನೋದ್ಧಾವಂ ಪರಮಪುಣ್ಯ
ನಾಮನನಿಸುವ ಸಿದ್ಧವೀರೇಶನವೆದನಂದವನೊಳು ಪಂಪವಡೆದು ೨೦

ಪರಮಶಾಂತಿಯೆ ಮನೆ ಸದಯವೆ ಪರಿಕರಮಾಗ
ಲಿರದೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಚಿಂತನೆಯೆ ಮನೆವಾರ್ತೆ ಮ
ತ್ತಿರದೆ ಸತಿಯೇ ದೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಕ್ಕಳೆ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಸಂಸಾರಿಯಂತೆ
ಧರಣಿಯೊಳಗೆಸೆವ ವಿದ್ಯಾನಗರಿಯೊಳ್ ಮೆರೆವ
ಹಿರಿಯ ಮಠದೋಳ್ ಮಹಾಚರಲಿಂಗಸಹಿತ ಸ
ದ್ಗುರುವರಂ ಸಿದ್ಧವೀರೇಶನೊಬ್ಬಿದನಾ ಯತಿಯದೇಂ ಸಾಮಾನ್ಯನೆ ೨೦

ನೋಡಿದವನೇ ಶುಚಿ ಪದಾಬ್ಜಂಗಳಿಗೆ ತಲೆಯ
ನೀಡಿದವನೇ ಸುಕೃತಿ ಸಮೃದ್ಧಿದೊಳೊಮ್ಮೆ ಮಾ
ತಾಡಿದವನೇ ಶೈವಮಾರ್ಗಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪರಂಜದವನೆ ನಿತ್ಯನೊಲ್ಲು

ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಮಳೆಯ ಮಲ್ಲೇಶ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದನು. ೨೦. ಆ ಮಳೆಯ ಮಲ್ಲೇಶನ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವೀರೇಶನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನು ಕೇಳಿದವರ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವವನು. ಸಮುದ್ರವು ಹೆಚ್ಚಲು ಚಂದ್ರನು ಹೇಗೆ ಕಾರಣನೋ ಹಾಗೆ ಪಟ್ಟಲಮಾರ್ಗ ಸಂಪದ್ವರಿತವಾಗಲು ಇವನು ಕಾರಣನು. ದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಳ್ಳವನು. ಕರುಣೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವವನು ಹೃದಯ ಉಳ್ಳವನು. ಮನೋಹರವಾದ ಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನು. ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಗೆದ್ದವರಲ್ಲಿ ತಿಲಕಪ್ರಾಯನು. ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುವವನು. ಪರಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವನು. ಈ ಸಿದ್ಧವೀರೇಶ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಶೋಭಿಸಿದನು. ೨೧. ಪರಮಶಾಂತಿಯೆ ಅವನ ನೆಲೆಮನೆ ; ದಯೆಯೇ ಪೂಜಾ ಸಾಮಗ್ರಿ. ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವಲಿಂಗಧ್ಯಾನವೇ ಮನೆಗೆಲಸ. ಹೆಂಡತಿಯೇ ಮೋಕ್ಷ ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಮಕ್ಕಳೇ ಅನನ ತತ್ತ್ವವನ್ನನುಸರಿಸುವ ಶಿಷ್ಯರು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಉಳ್ಳ ಸಂಸಾರಿ ಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ವಿಜಯನಗರದ ಹಿರಿಯಮಠವೊಂದರಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ಮಹಾಲಿಂಗದಂತೆ ಇದ್ದ ಸಿದ್ಧವೀರೇಶಯತಿ ಸಾಮಾನ್ಯನೇ ? ೨೨. ಸಿದ್ಧವೀರೇಶನನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿದವನು ಶುಚಿಭೂತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಪಾದಕಮಲಗಳ ಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದವನೇ ಪುಣ್ಯವಂತ. ಅವನೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ವಿಚಾರವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನೇ ಶಿವತತ್ವಾನುಯಾಯಿ. ಉತ್ತರವನ್ನು ಪಡೆದವನೇ ಶಾಶ್ವತನು.

ತವೆತಲೆಯ ಬಾಗಿ ನುಡಿಯಡುಗುವಳಿಗಬ್ಬಿಗು
ಕವಿಯ ಶಿವಕವಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಿನ್ನಂತೆ ಪರ
ಕವಿಯ ನಾಲಗೆ ಕವಿ ಮನುಗಳಂ ಸೆಳೆವವಂ ಕವಿಯಲ್ಲ ಭೂತಳದೊಳು ೨೭

ಎನಲವರ ನುಡಿಗಳ್ಳಿ ತಲೆಯ ಬಾಗಿ ಸುರಾ
ತನ ಶಿವಕವಿಶ್ವರರ ಪಾದಾಂಬುಜಂಗಳಂ
ನೆನೆದು ಕರ್ಣಾಟಕವ್ಯಾಕರಣ ಭಂದಸ್ಸುಲಂಕಾರ ಶಬ್ದಂಗಳ
ಅನುಗೊಳಿಸಿ ವರ್ಣಕಕ್ಕಿಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಮೆಂಬ
ಜನರ ನಾಣ್ಯಾಡಿಯನಲ್ಲೆನಿಸಿ ಪೇಳ್ವೆಂ ವಿನೂ
ತನಕಾವ್ಯಮಂ ಜಗತ್ತೇವ್ಯಮಂ ಕವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳುದೆಲ್ಲಾ ಸುಜನರು ೨೮

ಸರಸಕವಿ ಬಾಣಂ ಮಯೂರ ಭವಭೂತಿ ಸ
ದ್ವರ ಕಾಳಿದಾಸ ಮಲಹಣ ಮಳಯರಾಜನತಿ
ಬಿರುದುಂಕ ಕವಿ ರಾಘವಾಂಕ ಹಂಪೆಯ ಹರೀಶ್ವರ ಹಲಾಯುಧನಾಡುಟ
ಗುರುಪಂಡಿತೇಶ ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆಯಾರಾಧ್ಯ ಭೀ
ಮರಸ ಮೊಗ್ಗೆಯ ಮಾಯಿದೇವ ಚಾಮರಸ ಶಂ
ಕರ ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸರಾದಿ ಶಿವಕವಿಗಳು ಬಲಗೊಂಡು ಕೃತಿಮೇಳ್ವೆನು ೨೯

ಬೆರಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಏನೂ ತೋಚದೆ ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಾತೇ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ ಇಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಕವಿಗಳು ಕವಿಗಳೆ ? ಶಿವಕವಿಯಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನೆ, ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಕವಿಯ ನಾಲಗೆ, ಕವಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಕವಿಗಳೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಕವಿಗಳಲ್ಲವೆ ? ೨೮. ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನು ವಿನಯದಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿಸಿದನು. ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿವಕವಿಗಳ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಕನ್ನಡದ ವ್ಯಾಕರಣ, ಭಂದಸ್ಸು, ಅಲಂಕಾರ, ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ವರ್ಣಕಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಗಾದೆ ಮಾತನ್ನು ಸುಳ್ಳುಮಾಡಿ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಜನಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಸದ್ಭಕ್ತರೂ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕು. ೨೯. ಸರಸಕವಿಯಾದ ಬಾಣ, ಮಯೂರ, ಭವಭೂತಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಕಾಳಿದಾಸ ಮಲಹಣ, ಮಳಯರಾಜ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಿರುದುಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ರಾಘವಾಂಕ ಕವಿ, ಹಂಪೆಯ ಹರೀಶ್ವರ, ಹಲಾಯುಧ, ಉದ್ಭಟ, ಗುರು ಪಂಡಿತೇಶ, ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆಯ ಆರಾಧ್ಯ, ಸೋಮನಾಥ, ಭೀಮಕವಿ, ಮೊಗ್ಗೆಯ ಮಾಯಿದೇವ, ಚಾಮರಸ, ಶಂಕರ, ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸ ಮೊದಲಾದ ಶಿವಕವಿಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು

ಗುಡಿಯೆ ಮಾತಾಡುಮದದೊಳೊರ್ವನೊಳಗಿದುಂ
 ನುಡಿದರನ್ನರ ಕವಿಗೆ ಪ್ರತಿಬ್ಧದಿಂದಾಗ
 ಲೊಡನೆ ತಾಂ ಕೇಳಬುದಂತನ್ನ ಹೃತ್ಕಮಲಕರ್ಣಕಾಮದ್ವದಲ್ಲಿ
 ಎದವಿದೊಲಾಪಾಗವಿರ್ಪ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ
 ದೊಡೆಯಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ಹೇಳಿದೊಡೆ ಸವಿ
 ನುಡಿಗಳಿಂದಿ ಚೆನ್ನಬಸವಪೌರಾಣವುಂ ಪೇಳ್ವೆ ನಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳುಂ

೨೦

ಕಥೆಯನಾಪುಂ ಚೆನ್ನಬಸವಪೌರಾಣವಿಾ
 ಕಥೆಗೊಡೆಯನಾ ವಿಮಲ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ
 ಕಥೆಯ ಪೇಳ್ವಾತಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನಾಗಮಪ್ರದ್ಯನು
 ಕಥೆಯನಾಲಿಸಿ ನವರಸಾಂಬುಧಿಯೊಳಾಳದಿ
 ಕಥೆಯ ನಿಂದಿಸುವರ್ ತಕಾರ ದದ್ದ ಕ್ಕರದ
 ಕಥೆಗಳಲ್ಲದೆ ಮನುಜರಲ್ಲವದರಿಂ ಭಕ್ತರೀ ಕಥೆಯ ಕೇಳ್ವದೊಲಿದು

೨೧

ಕವಿತೆ ಬಾರದು ತನಗೆ ಪರರ ಕಾವ್ಯಂಗಳ
 ಫವನು ತಿಳಿಯಲ್ಯುರಿಯನ್ನಿಡತಿದೋಷವುಂ
 ತವೆ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ ಬಲ್ಲನಾವನಾ ಖಳನ ನಿಷ್ಕುರತನದ ನಿಂದೆಗಳ್ಳಿ
 ನವರಸಾಲಂಕಾರಭರಿತಮಾಗಿರ್ಪ ಕ
 ಬೃವನೊಲ್ಲ ಕಥಿಸದುಳಿದಪ್ಪದು ನೀತಿಯ ತಮಕೆ
 ರವಿಯಂಜಿ ಬೆಳಗದಿರ್ಪನೆ ಲೋಕವುಂ ತನ್ನ ವಿಮಲಕಿರಣಂಗಳಿಂ

೨೨

ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ೨೦. ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಗುಡಿಯೊಳಗಿದ್ದು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಗುಡಿಯೇ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಪ್ರತಿಭ್ಧನಿಯು ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಡಬಿಡದೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಒಡೆಯನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ಹೇಳಿಸಲಾಗಿ ಮನೋಹರವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಈ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೇಳಿದನು. ೨೧. ಕಥೆಯ ಹೆಸರು ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ. ಈ ಕಥೆಗೆ ನಾಯಕ ನಿಷ್ಕುಳಂಕನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ. ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದವನು ವೇದವೇದಾಂಗಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನು. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನವರಸಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿಂದಿಸುವವರು ಕತ್ತೆಗಳಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಭಕ್ತರಾದವರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ೨೨. ತನಗೆ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರ. ಆದರೂ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ದೋಷವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹುಡುಕಬಲ್ಲ. ಅಂಥ ಕೆಟ್ಟವನ ಕಟುವಾದ ನಿಂದೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ, ನವರಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳದೆ ಇರುವುದು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವೆನಿಸುವುದೆ? ಕತ್ತಲೆಗೆ ಹೆದರಿ ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ

ಕವಿತೆಯೇ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಕೃತ್ಯಕವಂತದೇ
 ಶಿವಕಾವ್ಯಮಾಗಲತ್ತುತ್ತವೋತ್ತಮವಲ್ಲಿ
 ನವರಸಾಲಂಕಾರಮೊದವಿದೊಡೆ ಪುಣ್ಯಫಲವೇ ಬಹಳ ಪಕ್ಷಮಾಗಿ
 ಸವಿಯಿತ್ತೊಡಂತಂತುಟದರಿನಿ ಲೇಸ ಬ
 ಲ್ಲ ವಿದಗ್ಧ ರೀ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣಮಂ
 ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಮತ್ತರವ ಬಿಟ್ಟು ಸಂತಸವಟ್ಟು ಕೇಳುದು ವಿಲಾಸದಿಂದ ೩೩

ವರಲಕ್ಷಣಂ ಸುಭಂದಸ್ಸು ನುತಶಬ್ದಮುರು
 ತರ ರಸಾಲಂಕಾರಮತಿಶಯಾರ್ಥಂಗಳಂ
 ವಿರಚಿಸಿದ ಕಾವ್ಯವಿದರೊಳಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲಮಾದೊಡವೀ ಮಹಾಕೃತಿಯೊಳು
 ನರದೇಹವಿದಕೆ ಪಸಿಪಾಲಸ್ಯ ನಿದ್ರೆಗಳ್
 ವರಸಿಪ್ಪುವದರಿಂದಮತ್ತಾನುಮೊಂದು ತ
 ಪ್ಪಿರಲದಂ ತಿರ್ದಿ ರಸಿಕರ್ ಕರಣದಿಂದಿಳಿಯುಯೆ ಲೇಸ ಮರೆವುದೊಲಿದು ೩೪

ಕೇಳದೇ ಪೋದೊಡೊಂದರಿಯೆನಿಸಾದೊಡಂ
 ಕೇಳದೊಡೆ ಸಾಕವರ ಕಿವಿಯುಮಂ ಮನಮುಮಂ
 ಕೋಳುಹಡಿದೊಡನೆ ನಿರ್ಮಲನ ನವರಸಮಹಾದುಃಖವಾರಾಸಿಯೊಳಗೆ

ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಲೋಕವನ್ನು ಬೆಳಗದೆ ಇರುತ್ತಾನೆಯೆ ? ೩೩. ಎಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಗಂತ ಹೆಚ್ಚಾದುದು ಕಾವ್ಯ. ಅದು ಶಿವಕಾವ್ಯವಾದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಆ ಕಾವ್ಯ ನವರಸ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪುಣ್ಯಫಲವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಪಕ್ಷವಾದ ಪುಣ್ಯಫಲದಿಂದ ಕಾವ್ಯವು ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ, ಈ ರೀತಿಯಾದ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಪಂಡಿತರು ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸಂತೋಷಾನಂದದಿಂದ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕು. ೩೪. ಕಾವ್ಯದ ಉತ್ತಮ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ, ಉತ್ತಮವಾದ ಭಂದಸ್ಸಿಂದ, ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾದ ನವರಸ, ಅಲಂಕಾರಗಳು. ಅತಿಶಯವಾದ ಅರ್ಥಗಳೂ ಇವೆ. ಇದರೊಳಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದ ನಾನೂ ಮನುಷ್ಯ ದೇಹವುಳ್ಳವನು. ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಸಿವು, ಆಲಸ್ಯ, ನಿದ್ರೆಗಳು ಉಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದೊಂದು ತಪ್ಪಿರಬಹುದು. ಸಹೃದಯರಾದವರು ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ಕನಿಕರದಿಂದ ತಿದ್ದಿ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದು. ೩೫. ನನ್ನ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕೇಳದೆಹೋದವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದು. ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಸಹೃದಯರಾದ ಅವರ ಕಿವಿಯನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಬಲ್ಲುದು. ತಕ್ಷಣವೇ ಈ ನನ ಕಾವ್ಯವು

ಆಳಸದೆ ಬಿಡದೆನ್ನ ಕೃತಿ ಕೇಳಿದುತ್ತರಂ
ಬೇಳಲಾರದೆ ಮೊಗಂ ಬೆಂದುರ್ ಕಂಗೆಟ್ಟುಳ್ಳ
ಮಿಂಚಕವಿಯ ಕಾವ್ಯದಂತಲ್ಲ ಮಿಂಡರಕರೆಯೆನಿಗಿನಿದುಮಾಗ

೩೫

ಋತು ನಂದನಂ ತರಣಿ ಶಶಿ ಶರಧಿ ಪರೀಯಂ
ರತಿ ನಗರಿ ಗಿರಿ ಸಂತಂ ವಾರಿ ಮಧು ವಿರಹಮುಂ
ನತದಂಡಯಾತ್ರೆ ಯಾನಂ ರಣಂ ನೃಪರೇಳ್ಗೆ ರಾಜಮಂತ್ರಂಗಳೆಂಬ
ನುತಿವಡೆದ ಪದಿನೆಂಟು ವರ್ಣನೆಗಳು ಸಮಾ
ಶ್ರುತ ನವರಸಾದ್ಯಲಂಕಾರಂಗಳು ವಿಬುಧ
ತತಿ ಬಣ್ಣಿತಂಶರ್ದಿನೀ ಕಾವ್ಯಮತಿಪೇವ್ಯಮಾದುದೆಂಬೊಲ್ ಸಂಜನರು

೩೬

ಪರಿವಿದಿಯೋಳಿ ಪುರಾಣದ ಕಥಾಕುಳಕಮಂ
ವಿರಚಿಪಂ ಕೈಲಾಸವರ್ಣನಂ ನಾರದನ
ದರುಶನಂ ಚೆನ್ನಬಸವೋತ್ಪತ್ತಿ ಪುಷ್ಪಕೋತ್ಸಾಹಮಾತನ ಸುಲೀಲೆ
ಅರಸಿನಾಸ್ಥಾನಮಾ ಪುರದೇಶವರ್ಣನಂ
ಗುರುಚೆನ್ನಬಸವನಾ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಂ
ಗೋರದ ಶಿವತತ್ತ್ವಮಾ ಶಿವನೇಕಪಾದದಿಂ ನಂದು ನರ್ತಿಸಿದ ಲೀಲೆ

೩೭

ನಿರ್ಮಲವಾದ ನವರಸದ ಮಹಾಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಲಾರದೆ ಮುಖವು ಬೆವರು ಕೆಂಗೆಟ್ಟು ಆರಚುವ ಕಿಟ್ಟಿ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯದಂತಲ್ಲ. ಈ ನನ್ನ ಕಾವ್ಯವು ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಗಿಂತಲೂ ಸವಿಯಾದುದು. ೩೬. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ನವರಸಾದಿ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಪಂಡಿತರುಗಳು ಈ ಕಾವ್ಯವು ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಸೇವಿಸಲು ಅರ್ಹವಾದುದು ಎಂದು ಸಜ್ಜನರು ಹೇಳುವಂತೆ ಆರು ಋತುಗಳು, ನಂದನವನ, ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರು, ಸಮುದ್ರ, ವಿವಾಹ-ಪ್ರಣಯ, ನಗರ-ಗಿರಿ, ಪುತ್ರೋತ್ಸವ, ನದಿ, ಮಧುಮಾಸ, ವಿರಹ, ದೊಡ್ಡ ದಂಡಯಾತ್ರೆಗಳು, ದೀರ್ಘಪ್ರಯಾಣಗಳು, ಭಯಂಕರ ಯುದ್ಧಗಳು, ರಾಜರ ಅಭ್ಯುದಯ, ರಾಜರ ಅಡಳಿತ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ೩೭. ಪುರಾಣದ ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ, ನಾರದ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ದರ್ಶನದ, ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನ ಜನನದ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಪಕೋತ್ಸವಗಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವರ್ಣನೆ ಇದೆ. ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನ ಉತ್ತಮ ಲೀಲೆಗಳು, ರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನ ವರ್ಣನೆ, ನಗರ ಮತ್ತು ದೇಶಗಳ ವರ್ಣನೆ, ಗುರುವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಸಿದ್ಧ ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಶಿವತತ್ತ್ವೋಪದೇಶ, ಪರಮೇಶ್ವರನು ಒಂದೇ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ನರ್ತಿಸಿದ ಲೀಲೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪರಮಸೋಮಾ ವೃಷಭಯಾನಮುರುಲಿಂಗಮಂ
 ದಿರದರ್ಧನಾರೀಶನಜರಿಶ್ವೇದಮಂ
 ದುರುತರದ ಭಿಕ್ಷಾಟನಂ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ ವಿಷ್ಣು ಕಂಕಾಳಸಂಧರ
 ಗರಳಧರನಿದುಧರನಾ ಜಲಂಧರನ ಸಂ
 ಹರಣಮಾ ಚಕ್ರವಾಸಂ ಗಜಾಸುರಮಥನ
 ಮಿರದೆ ದಕ್ಷಾದ್ವರಂ ಹರಿಹರಂ ಕಾಮದಹನಂ ಶಿವಯ ಕಲ್ಯಾಣವು

೩೮

ವರಕುಮಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ತಾರಕಾಸುರನ ಸಂ
 ಹರಣಮಾ ತ್ರಿಪುರದಹನಂ ವಸಂತೋತ್ಸಾಹ
 ಮುರುತರದ ಗಂಗಾಧರಂ ಬಳಿಕ್ಕಂಧಕಾಸುರಹರಂ ಕಾಲದಹನಂ
 ಪರಮಸುಖವದ ಮೂರ್ತಿಯರ್ಜುನಗೆ ಪಾಶುಪತ
 ಶರವಿತ್ತ ಲೀಲೆಯಾ ಸೋಮಸೂರ್ಯಾನ್ವಯಂ
 ಹರಶರಣಚರಿತ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಾನಂ ಪಟ್ಟಿಲಂ ಸುಕಾಲಚ್ಛಾನವು

೩೯

ಇಂತಿವೆಲ್ಲಂ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪೌರಾಣದಾ
 ದ್ಯಂತ ಸತ್ಯಥೆಯ ಸೂಚನೆಯಿಂದ ಪರಮಸುಖ
 ಸಂತಸದಿ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಕೇಳ್ವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬರೆದೋದಿ ಪಲಿದರ್ಗ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲ ಭೋಗಮನ
 ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ

೪೦

ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

೩೮. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದುದು. ನಂದಿವಾಹನನಾದದ್ದು. ಉರುಲಿಂಗಲೀಲೆ, ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರನಾದದ್ದು, ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದದ್ದು. ಭಿಕ್ಷಾಟನ ಮಾಡಿದುದು, ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯಾದದ್ದು, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಲೀಲೆ. ನೀಲಕಂಠನಾದದ್ದು, ಚಂದ್ರಶೇಖರನು ಜಲಂಧರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ್ದು. ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಚಕ್ರಪ್ರಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದು. ಗಜಾಸುರಮಥನ, ದಕ್ಷನ ಯಾಗವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ್ದು. ಹರಿಯನ್ನು ಭಂಗಿಸಿದ್ದು (?), ಕಾಮದಹನ, ಗಿರಿಜೆಯ ವಿವಾಹ, ೩೯. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಜನನ. ತಾರಕಾಸುರನ ಸಂಹಾರ, ತ್ರಿಪುರದಹನ, ವಸಂತೋತ್ಸಾಹ, ಗಂಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದು, ಅಂಧಕಾಸುರ ಸಂಹಾರ, ಕಾಲದಹನ, ಸುಖವಹಮೂರ್ತಿ ಲೀಲೆ, ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಪಾಶುಪತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯರ ವಂಶಗಳ ವರ್ಣನೆ, ಶಿವಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು, ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಧಾನ, ಪಟ್ಟಿಲ ತತ್ತ್ವ, ಕಾಲಚ್ಛಾನದ ರಹಸ್ಯಗಳು, ೪೦. ಈ ಎಲ್ಲೇಶ್ವರ ಸತ್ಯಥೆಯಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಬರುವ ವಿಷಯಗಳ ಸೂಚನೆ. ಈ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಪರಮಸುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬರೆದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಆವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಕಲ ಸುಖ-ಭೋಗ ಮತ್ತು ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನು.

ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಪರಮ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಶಿಖರದಾಸ್ಥಾನದೊಳ
ಪರಮೇಶ್ವ ವಿಷ್ಣು ಸುರ ನರ ಭೂದೂರ್ವರಸಿ
ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಗಿರಿಚಿ ಸಹಿತಮತಿವಿಭವದಿಂದೊಡ್ಕೊಲಗದೊಳಿಸಿದನು

ಶ್ರೀರ ದಿವಿಚೇರ ವಾಗೀಶನತವರಪದಕಂ
ಶೇರಯ ಸಮಸ್ತಲೋಕೇರ ವಿನಮಿತ ಸಂಪ್ರ
ಕಾರ ಸನ್ನತ ಪುಣ್ಯಕೋರ ಪುಷ್ಕರ ವಿಪುಳಕೇಶಕೇನಾರನಾರ
ಅಶಾಸುವಸ್ತಭೂತೇರ ಹಿಮಗಿರಿನಂದ
ನೇರ ಪಾವನತರಸುವೇಷ ನಿಜಭಕ್ತಭವ
ಪಾರಮಂ ಪರಿದು ಜಗದೀಶ ಪಂಪಾಪುರೀವಾಸ ನೀಂ ಸಲಹೆಮ್ಮನು

೧

ಈ ಕಥೆಗೆ ಮೊದಲಾವುದನಲೀಶ್ವರಾಚ್ಚೆಯೊಳು
ಲೋಕವೀರೇಶಜಾಂಡದೊಳೊಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಭೂ
ಲೋಕಮಿಪ್ಪದ ನೋಡಲೈವತ್ತು ಕೋಟಿ ಯೋಜನದಳತೆಯೊಳು ಇಕ್ವದ
ಆಕಾರದಂತದರೊಳೆಲ್ಲೆಪಮನಿತುಮು
ಶ್ರೀಕರದಿ ಸಪ್ತಾಬ್ದಿ ವೇಷಿಸಿರೆ ಲವಣರ
ತ್ಯಾಕರಂ ಮೊದಲ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಂ ಬಳಸಿ ರಾಮಣೀಯಕಮಾದುಮು

೨

ಸೂಚನೆ : ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪಾರ್ವತಿಯ ಒಡಗೂಡಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ದೇವತೆಗಳು, ಮಾನವರು ಮತ್ತು ನಾಗರು ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬದಳ ವೈಭವದಿಂದ ಒಡ್ಕೊಲಗದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸಿದನು. ೧. ವಿಷ್ಣು, ಇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯನಾದ ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳವನು, ಪವಿತ್ರ ವಾದ ಪುಣ್ಯವನ್ನೇ ಸಂಪತ್ತಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು. ಆಕಾಶವನ್ನೇ ನಿನ್ನ ಕೇಶರಾಶಿಯನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು. ಯಮನನ್ನು ಗೆದ್ದವನು, ದಿಗಂಬರ, ಭೂತಗಳ ಒಡೆಯ, ಗಿರಿರಾಜನ ಮಗಳಾದ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪತಿ, ಮಂಗಳಕರವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳವನು. ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ದುಟ್ಟು-ಸಾವುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ, ಜಗದೀಶನಾದ ಪಂಪಾಪುರೀವಾಸನೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಈ ಕಾವ್ಯದ ಕಥೆಗೆ ಆರಂಭ ಯಾವುದೆಂದರೆ : ಈಶ್ವರನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಾದುವು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕವೂ ಒಂದು. ಅದು ನೋಡಲು ಐವತ್ತು ಕೋಟಿ ಯೋಜನದ ಅಳತೆಯಿಂದ ಚಕ್ರಾಕಾರ ವಾಗಿದೆ. ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏಳು ದ್ವೀಪಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿ ಶೋಭೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಲವಣಸಮುದ್ರವು.

ಮಕರ ಕರ್ಕಟ ಕಮಠ ಶಾಲೂರ ಕಿಂಚಿಳಕ
 ನಿಕರದಿಂ ತಿಮಿ ತಿಮಿಂಗಳಿ ಮುಖ್ಯ ಜಲಚರ
 ಪ್ರಕರದಿಂ ಮೊಸಳೆ ನೀರಾನೆ ನೀರ್ವಾಪು ನೀರುಡುಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ
 ಆಕಳಂಕರತ್ನಂಗಳೋಳಿಯಿದ್ದೆತಪ್ಪ
 ಸಕಲಭಂಗದ ಸುಳಿಯ ಸಪ್ತಳಿಗಳೆಂದೊಳಗೆ
 ತಕಪಕನೆ ಕುದಿವ ವಡಬಾಗ್ನಿಯ ಕಳಾಪದಿಂದಾ ಕಡಲ್ ಕಣ್ಣೆಸೆದುದು ೩

ಆದಿಗದಿಗೆ ನಡೆವ ಜೇರ್ವಡಗುಗಳ ಬೆಡಗುಗಳ
 ಘಂಡಿಘಂಡಿಸುತೇಳ್ಳ ಮತ್ಯಾಳಿಗಳ ಕೇಳಿಗಳ
 ಬಿಡಬಿಡದೆ ನಡೆತಪ್ಪ ವಿಚಿಗಳ ರೋಚಿಗಳನುಗುಳ್ಳ ನವರತ್ನಂಗಳ
 ಎಡೆಯೆಡೆಯೊಳಿಡಿಕಿರಿದ ಡೋಣಿಗಳ ಶ್ರೇಣಿಗಳ
 ಸಿಡಿಸಿಡಿದುರುಳ್ಳ ಜಲಬಿಂದುಗಳ ಪೊಂದಂಗಳ (?)
 ತಡಿತಡಿಗಡರ್ವ ಜಲಮೊತ್ತುಗಳ ಮುತ್ತುಗಳ ಪಡೆಪಿನಿಂ ಕಡಲೆಸೆದುದು ೪

ಹರಿಯಳಿಯನುಬುಡದೊ ಮೊಮ್ಮನಿಂದಿರೆ ಕುವರಿ
 ಸುರಗಂಗೆ ಸತಿಸುರರ ಪೊರೆವ ಚಂದ್ರಂ ಸುತಂ
 ಸುರಪತಿಗೆ ಸಕಲಸಿರಿಯಿತ್ತು ಗಿರಿಜೆಯ ತಮ್ಮನಂ ಕಾಯ್ದೆನನುತಲುಪ್ಪಿ

ಜಂಬೂದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಳಸಿ ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ೩. ಆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆ, ಏಡಿ, ಆಮೆ, ಕಪ್ಪೆ, ಕಿಂಜುಳಕ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಮೂಹವಿದೆ. ಮೀನು, ತಿಮಿಂಗಿಲ ಮುಂತಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಮೂಹವೂ ಅಲ್ಲಿದೆ ಮೊಸಳೆ, ನೀರಾನೆ, ನೀರುಹಾವು, ನೀರುಡ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಗುಂಪು ಅಲ್ಲಿದೆ. ಅನರ್ಘ್ಯವಾದ ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯ ಮುಂತಾದ ರತ್ನಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಚಲಿಸುವ ತೆರೆಯ ತುದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸುಳಿಗಳಿವೆ. ಒಳಗೆ ತಕಪಕನೆ ಕುದಿಯುವ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಸಮುದ್ರವು ನೋಡಲು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ೪. ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಓಡಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ಹಡಗುಗಳು ಇವೆ. ಆ ಹಡಗುಗಳು ಬಹಳ ಬೆಡಗನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಮೀನುಗಳು ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತ ಮೇಲೆದ್ದು ಆಟವಾಡುತ್ತಿವೆ. ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಗಳು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ನವರತ್ನಗಳು ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿವೆ. ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಜಾಗವಿರುವಡೆಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದೋಣಿಗಳ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿವೆ. ನೀರಿನ ಕಣಗಳು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿಬೀಳುತ್ತಿವೆ. ದಡಗಳಿಗೆ ನೀರಿನ ಅಲೆಗಳು ಒತ್ತುತ್ತಿವೆ. ಮುತ್ತುಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಸಮುದ್ರವು ರಾಜಿಸುತ್ತಿದೆ. ೫. ಸಮುದ್ರರಾಜನಿಗೆ ವಿಷ್ಣು ಅಳಿಯ, ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಗಳು, ದೇವ ಗಂಗೆಯು ಹೆಂಡತಿ, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಚಂದ್ರನೇ ಮಗ. 'ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟ. ಗಿರಿಜೆಯ ತಮ್ಮನಾದ ಮೈನಾಕನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದೆ',

ವರಮುನೀಶಂ ದಾರರಥಿ ಜಾಮದಗ್ನಿಯರೊ
 ಳರದೆ ಕಡೆನೊಂದು ವಡಬಾಗ್ನಿಯಿಂದಳ್ಳುತಂ
 ಪಿರಿದು ಭಗವನಾಂತೆನೆತುತ್ತು ತಗ್ಗಿತಾ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿನೊಳಿಸೆದುದು

೫

ಈ ತೆರದೊಳಿಟ್ಟ ತನ್ನಂ ಬಳಸಿರಲ್ ಕಾಶಿ
 ಕೇತಾರ ಗಯೆ ನೀಲಕಂಠ ಶ್ರೀಶೈಲ ಸಂ
 ಪೂತ ಗೋಕರ್ಣ ಪಂಪಾಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳೆಂಬ ಸುಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳು
 ಖ್ಯಾತಿಯುಂ ತನ್ನೊಳಿಸಿದಿರಲಲ್ಲಿ ಸುರಮುನಿ
 ವ್ರಾತಮತಿಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷಂಗಳನ
 ತೀತತಪದಿಂ ಪಡೆವ ಪೆಂಪು ತನಗೆಸೆಯೆ ಜಂಬುದ್ವೀಪವೊಪ್ಪಿದುದು

೬

ಸಂಗರದ ಸಿರಿಯಂತೆ ನವವಿಂಡಮಯವೊಪ್ಪ
 ವಂಗದಂತಧಿಕ ವಿಷಯಾಳಮಯಮಂತರಿ
 ಕ್ಷಾಂಗಳೊಡಲುರುಸೊಮ್ಮ ಗುರುರಾಜಹಂಸತೇಜೋಮಯಂ ಋಷಿಗಳಂತೆ
 ತುಂಗಕುಲಗೋತ್ರಶೋಭನಮಯಂ ಭೂಮಿಪಗ
 ಣಂಗಳಂತೆಪೆವ ವಾಹನಿಮಯಂ ಕಾಮಿಂಯೋಲ್
 ಪಿಂಗದಾರಾವಲಂಬನವೆನಿಸಿ ಮೆರೆವ ಜಂಬುದ್ವೀಪವೊಪ್ಪಿದುದು

೭

ಎನ್ನುತ್ತ ಉಬ್ಬಿದೆ. 'ಅಗಸ್ತ್ಯ, ಶ್ರೀರಾಮ, ಪರಶುರಾಮರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೊಂದನು. ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಅಳುಕುತ್ತ ಬಹಳ ಸೋಲನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ' ಎಂದು ಸಮುದ್ರವು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದನ್ನನುಭವಿಸಿದೆ. ೬. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಲವಣಸಮುದ್ರವು ಜಂಬೂ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಳಸಿದೆ. ಕಾಶಿ, ಕೇದಾರ, ಗಯೆ, ನೀಲಕಂಠ, ಶ್ರೀಶೈಲ, ಶ್ರೀಷ್ಠವಾದ ಗೋಕರ್ಣ, ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ತನ್ನಲ್ಲಿವೆ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಮುನಿಗಳ ಸಮೂಹವು ಧರ್ಮ ಅರ್ಥ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಘೋರ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಕೀರ್ತಿಯು ತನ್ನದು ಎಂಬಂತೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ೭. ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಒಂಬತ್ತು ವಿಂಡಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿ ದ್ದವು (ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆದ ಹೊಸ ಮೂಸವಿಂಡಗಳಂತೆ ಇತ್ತು.) ದೇಹದ ನಾನಾ ಭಾಗ ಗಳಂತೆ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು (ಇಂದ್ರಿಯವಿಷಯಗಳಾದ ಶಬ್ದ -ಸ್ಪರ್ಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು). ಆಕಾಶದ ಅಂಗಳದಂತೆ ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯರಾದ ಗುರುಗಳ ಮತ್ತು ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠರ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು (ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಬುಧ, ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಇವರ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು). ಅಧಿಕ ಕೀರ್ತಿಮಂತರಾದ ಋಷಿ ಗಳಂತೆ ಉನ್ನತವಾದ ಕುಲಪರ್ವತಗಳ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು (ಉತ್ತಮ ವಾದ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳ ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು). ರಾಜರುಗಳ ಸಮೂಹದಂತೆ ಕಾಣುವ ಅನೇಕ ನದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. (ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು). ಅಪಾರವಾದ ದಿಗ್‌ದಿಗಂತಗಳಿಗೆ ಈ ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ಪ್ರಸರಿಸಿತ್ತು. (ಕಾಮಿಗಳಂತೆ ಹಿಂಗದ ಆಸೆಯನ್ನೇ

ಇಂತು ತದ್ವಿಪದವನೇಮಧ್ಯದೊಳ್ ಭಗಣ
 ಸಂತತಿಗಳೇ ಗೆಜ್ಜೆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕಬಿಂಬಂ
 ಳಂ ತೋರ್ಪ ಕುಂಭಂಗಳದರ ಕೋಡ್ಗಲ್ಲಳೇ ಕೋಡ್ಗಲ್ಲಾ ಕಂದರದೊಳು
 ಆತ ರತ್ನಂಗಳೇ ಮನವೊರಜ ಕಳಧಾತ
 ಕಾಂತಿ ಪೊಂದೂಲನೆ ದಿರೂಪಾಕ್ಷನದರೆ ಬೊ
 ಮೃಂ ತಿರ್ದಿ ತೋರ್ಪ ಪಟ್ಟದ ದಂತಿಂಬಿದನಲ್ ಕನಕಾಚಲಂ ಮೆರೆದುದು ೮

ಸುತ್ತಲಂ ಮೇಲೆ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ನಗರಂ
 ಳೊತ್ತೊತ್ತೆಯಿಂ ರುದ್ರ ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ
 ಪತ್ರನುಗಳನಾಂತ ಪರ್ವೆಯಿಂ ರುಗರುಗಿಸುವಾ ಮಹಾಕನಕಗಿರಿಯ
 ಒತ್ತಿಲಿಹ ದಕ್ಷಿಣಾರೇಯೊಳಂದು ಸಕಲ ದಿಗು
 ಭತ್ತಿಯಂ ಬೆಳಗುತುಂ ಸರ್ವದೇವರ್ ಪೂಜಿ
 ಸುತ್ತಮಿಹ ಸ್ಪಟಿಕಸಂಘಟಿತಲಿಂಗಮೋನಲ್ ಕೈಲಾಸಗಿರಿ ಮೆರೆದುದು ೯

ಸಾಹಸ್ರಕೋಟಿ ಶುಭ್ರಾಂಶುಗಳ ರುಚಿರಸಮ
 ನಾಹರಂ ಹಿಳಿದು ತನ್ನಯ ಕಳೆಯಕೂಡಿ ಕ
 ಕ್ಕಾಹಿಂನ ಘಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಘಟಿಕೆಯೋ ಸಕಲ ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ

ಅವಲಂಬನವಾಗಿ ಪಡೆದಿತ್ತು). ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು.
 ೮. ಆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನಕಾಚಲವು, ವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರನು, ಆರೋಹಿಸಿ
 ಲಿಕ್ಕಿದು ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ಪಟ್ಟದಾನೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಮೆರೆಯು
 ತ್ತಿದ್ದಿತು. ನಕ್ಷತ್ರಸಮೂಹವೇ ಅದರ ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ; ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರೇ ಅದರ
 ಕುಂಭಗಳು ; ಕೋಡುಗಲ್ಲುಗಳೇ ಆ ಆನೆಯ ಕೋಡುಗಳು ; ಅದರ ಕಣಿವೆ ಗುಹೆ
 ಗಳಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನಗಳೇ ಅದರ ಮಣಿಖಚಿತವಾದ ಹಗ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ
 ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೊನ್ನಕಾಂತಿಯೇ ಆ ಆನೆಯ ಮೈಗೆ ಹೊದಿಸಿದ್ದ
 ಚಿನ್ನದ ಗೌಸು ಎಂಬತ್ತಿದ್ದಿತು. ೯. ಸುತ್ತಲೂ ಮೇಲೆ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಪಟ್ಟಣಗಳು.
 ಅವುಗಳಿಗೆ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಪಟ್ಟಣಗಳೂ ಅಲ್ಲಿವೆ. ಈ
 ನಗರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಂದಿದ ಹಿರಿಯಿಂದ ಆ ಮಹಾಕನಕಗಿರಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದರ
 ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಬೆಳಗುತ್ತ ಎಲ್ಲ ದೇವರುಗಳೂ
 ಸೂಚಿಸುವ ಸ್ಪಟಿಕಶಿಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಲಿಂಗವೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯು
 ಮೆರೆಯುತ್ತಿದೆ. ೧೦. ಸಹಸ್ರಕೋಟಿ ಚಂದ್ರರ ಕಿರಣಗಳ ಮನೋಹರತೆಗೆ ಸಮ
 ನಾದ ಶಿವನು ತನ್ನ ತೇಜಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಂಡಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಗಟ್ಟಿ
 ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದ ಗಡಿಗೆಯೋ, ಎಲ್ಲ ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ

ದೇಹನಿರ್ಮಲತೆಯೊಬ್ಬಳಿಯಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ ಸ
ನೋಹಿತೋದ್ಯುಕ್ತರಾದುದೋಯಿತೆಂತು
ಮೂಹಿಸುಪೊಡೆನೆನಲ್ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಂ ರಾಮಣೀಯಕಮಾದುದು

೧೦

ತೋರ್ವ ಕಣಿಯೆಲ್ಲ ಪರುಷದ ಕಣಿಗಳೆಗ್ಗದಿ ಪೊ
ಗರ್ವದವ ರತ್ನಂಗಳೆಂಬೆ ಚಿಂತಾರತ್ನ
ಮುರ್ವಿ ಬೆಳೆದಿರ್ಪ ತರುಗಳ್ ಕಲ್ಪತರುಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗಿರಿಸಾನುವಿದೆ
ಸೋರ್ವ ನಿರ್ಘೋರರಸಂ ಸಿದ್ಧ ರಸಮಲ್ಲಿರ್ಪ
ಸರ್ಪ ಮೃಗಮವು ಪ್ರಣ್ಯಮೃಗಕುಲು ಪ್ರಾಣಿಗಳೆ ಸಾ
ಸಿರ್ವರೂಪರ್ ನಿರಯರಂದೆನಲು ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಂ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದುದು

೧೧

ಆ ಗಿರಿಯ ಮೇಗೆ ರಂಜಿಪ್ಪದತುಳ ವೀರಶೈ
ವಾಗಮದ ಕೋಟಿಯಿಂದಮೃತದಗಳಿಂದ ವೈ
ರಾಗವಾಳ್ವೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನಕೀತುಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಿಗಳ ತೆನೆಗಳಿಂದ
ಮೇಗಸೆವ ಮುಕುತಿಮುಗಿಲಿಟ್ಟಳೆಗಳಿಂದ ಶ್ರುತಿಯ
ಬಾಗಿಲ್ಲಳು ಸತ್ಯದನ್ಮತ ಕದಂಗಳಿಂದ
ಬಾಗಿ ಪ್ರಣ್ಯಂಗಳ ನಿವಾಸಮುಘನಾಶಮಾ ಕೈಲಾಸವಾಸಮಂದಂ

೧೨

ಉಂಟಾದ ದೇಹದ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಸಮೂಹದಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆಯುಂಟು
ಮಾಡುವ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಪೀಠವೋ ಎಂದು ಊಹಿಸಲು ಕೂಡಾ ಅಸಾಧ್ಯ
ವಾದುದು ಎನ್ನುವಂತೆ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ೧೦. ಅಲ್ಲಿ
ಕಾಣುವ ಗಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವರ್ಣಾಲಯ ಗಣಿಗಳೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ರತ್ನ
ಗಳೆಲ್ಲ ಚಿಂತಾರತ್ನಗಳೆ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಎಲ್ಲ ಮರಗಳೂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ
ಗಳು. ಅಲ್ಲಿ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲುಗಳಲ್ಲಿ ಝರಿಗಳಿಂದ ಹರಿಯುವ ನೀರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರಸ,
ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಪ್ರಣ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಾಣಿಸಮೂಹ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ
ಹೊಗಳಲು ಸಾವಿರ ಅದಿಶೇಷರುಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುವಂತೆ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವು
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ೧೧. ಆ ಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೀರ
ಶೈವಾಗಮವೇ ಕೋಟಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕೋಟಿಯ ಸುತ್ತ ಅಮೃತದ
ಕಂದಕವಿದೆ. ವೈರಾಗ್ಯವೇ ಆ ಕೋಟಿಯ ಗೋಡೆಯಂತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ
ಬಾವುಟಗಳಿವೆ; ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಕೊತ್ತಳಿಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ
ಎತ್ತರವಾದ ಬುರುಜುಗಳಿವೆ. ವೇದವೆಂಬ ಬಾಗಿಲುಗಳಿವೆ. ಸತ್ಯವೇ ಅದರ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ಕದಗಳು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಕೈಲಾಸವಾಸವು ಪಾಪನಾಶ ಮತ್ತು ಪ್ರಣ್ಯಗಳ ಮನೆ

ಹರುಷದಿಂದಲಿಪ್ಪನೀಶನಹಿಭೂಷಣಗ
ವರಜೇಶನುಗೈಭವಭಯವಿನಾಶಂ ದಿವಾ
ಕರಕೋಟಿಸಂಪ್ರಕಾಶಂ ಮುಕ್ತಿಕೋಶಂ ಶಶಾಂಕಲೇಖಾವತಂಸಂ
ಸುರರಕ್ಷನಸುರಸಂಹಾರದಕ್ಷಂ ದಕ್ಷ
ಕರಿಕುಂಭವಿದಳನಾಪೇಕ್ಷ ಹರ್ಯಕ್ಷನಾ
ಹರಿಯಕ್ಷಿ ಪೂಜಿತಪದಂ ತ್ರಿಯಕ್ಷಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ವಿನೋದದಿಂದೆ

೧೩

ಪ್ರತಿದಿನಂ ಬಂದೋಲಗಂಗೋಡಂತೆ ಹರಿಯಜರ
ಸ್ತುತಿಯನಾಲಿಸಂತೆ ನಾನಾ ಲೋಕಪಾಲಕರ
ಸ್ತುತಿಯಂ ವಿಚಾರಿಸಂತೆ ಸದ್ವಕ್ತ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿಯುತ್ತೆ ಗಿರಿಜಾತೆ ಸಹಿತ
ಅತಿವಿಭವದಿಂದೆಸೆದು ನಿಜನಿಜಸ್ಥಳಕೆ ಶ್ರೀ
ಪತಿಮುಖ್ಯರಂತರಂಗಳನರಿದು ಕಳುಪಿ ಪರು
ಪತಿ ವಿಮಲ ಸುಖಸಂಕಥಾ ವಿನೋದದೊಳೆ ಜಗಮಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ವನು

೧೪

ಅಂತೋಂದು ದಿನಮಂದಿನಂತೆ ಶಿವನೋಲಗಕ
ನಂತ ವಿಷ್ಣುಗಳ ಗಣಿತಾಂಬುಜಭವರ್ ಸುರಪ
ಸಂತತಿ ಶಿಖಿವೃದ್ಧಂ ಯಮಸಮೂಹಂ ನಿರಂತಿನಿಕರಮಾ ವರುಣವರ್ಗಂ

ಯಾಗಿದೆ. ೧೩. ಅಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸರ್ಪಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಗಿರಿಸುತೆಯ ಪತಿ. ಭಯಂಕರವಾದ ಜನನ ಮರಣಗಳ ಭಯ ವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನು. ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳವನು. ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪತ್ತನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು. ಅರ್ಧಚಂದ್ರನನ್ನು ಆಭರಣವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು. ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವನು. ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನಾದವನು. ದಕ್ಷನೆಂಬ ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳವನ್ನು ಭೇದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಿಂಹದಂತವನು. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡ ಪಾದವುಳ್ಳವನು. ಇಂತಹ ತ್ರಿನೇತ್ರನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು. ವಿನೋದದಿಂದ ೧೪. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬಂದು ಓಲಗವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮರ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾನಾ ಲೋಕರಕ್ಷಕರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸದ್ವಕ್ತರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಒಲಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಪಾರ್ವತಿಯ ಸಂಗಡ ಅತಿವೈಭವದಿಂದ ಮರೆಯುತ್ತ, ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ಇತರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರುಗಳ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರವರ ವಾಸಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಪಶುಪತಿಯಾದ ಶಿವನು ಮಂಗಳಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕಥಾಕಾಲಕ್ಷೇಪಗಳಿಂದ ವಿನೋದದಿಂದ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ೧೫. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸ ಎಂದಿನಂತೆ ಶಿವನ ಓಲಗಕ್ಕೆ ಅನಂತ ಲೋಕಗಳ ವಿಷ್ಣುಗಳು. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬ್ರಹ್ಮರು, ದೇವೇಂದ್ರರು, ಅಗ್ನಿಗಳು, ಯಮಧರ್ಮರುಗಳ ಗುಂಪು, ನೈರುತ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನ ಅಧಿಪತಿಗಳ ಗುಂಪು, ವರುಣದೇವತೆಗಳ ವರ್ಗ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವತೆಗಳ

ಮುಂತೆ ವಾಯು ನಿಕಾಯಮು ಕುಬೇರೌಘಮೋ
ರಂತೀಶವಿಸರಂ ಗರುತ್ಮಂ ಮರಾಳಂ ಗ
ಜಂ ತಗರ್ ಕೋಣಂ ನರಂ ನೆಗಳೆರಳೆ ಕುದುರೆಯೆತ್ತುಗಳೊಳ್ಳಿತೆಂದುದು ೧೩

ಸುಮನೋಗಣಂ ರಾಕ್ಷಸಸ್ತೋಮಮು ಯಕ್ಷ
ಸಮುದಯಂ ಕಿನ್ನರಪ್ರಾಹಮು ಗಂಧರ್ವ
ಸಮಿತಿ ಕಿಂಪುರುಷತತಿ ವಿದ್ಯಾಧರಾಳಿಯುಂ ಸಿದ್ಧಸಂಹತಿ ಗರುಡರ
ಸಮುದಾಯಮುಂ ಮಯೂರರ ನೆರವಿ ಗುಹ್ಯಕರ
ಸಮವಾಯಮುರಗವ್ಯಂವಂ ಪಿಶಾಚೋತ್ಕರಂ
ಕ್ರಮದಿಂದೆ ಮಾನವಚಯಂ ರಾಗದಿಂದೀಶನೋಲಗಕೆ ಬರುತಿರ್ದುದು ೧೪

ತವಕದಿಂ ದ್ವಾದಶಾರ್ಕರ ಗೊಂದಣಂ ಮಹೋ
ತ್ಸವದೊಳೇಕಾದರ ಮಹೇಶ್ವರರ ಹೊರಳಿ ವೈ
ಭವದೆ ನಾನಾ ಗ್ರಹಂಗಳ ತಂಡವೊಲವಿನಿಂ ಬಹು ನವಬ್ರಹ್ಮರೊಗ್ಗು
ಸುವಿಲಾಸದಿಂದಪ್ಪವಸುಗಳ ತೆರಳಿ ಘನ
ಜವದಿಂದೆ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳ ನೆರವಿ ಹರುಷದಿಂ
ತವ ಚತುರ್ವರ ಮನುಗಳೊತ್ತೊತ್ತೆಯೂ ಲಿಪಾಧವನೋಲಗಕೆ ಬಂದುದು ೧೫

ಸಮೂಹ, ಕುಬೇರರುಗಳ ಸಮೂಹ, ಸಾಲಾಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರುವ ಈಶ್ವರ ದೇವತೆಗಳು, ತಮ್ಮ ವಾಹನಗಳಿಂದ ಗರುಡರು, ಹಂಸಗಳು, ಆನೆಗಳು, ಟಿಗರುಗಳು, ಕೋಣಗಳು, ಮನುಷ್ಯರು, ಮೊಸಳೆಗಳು, ಜಿಂಕೆಗಳು, ಕುದುರೆಗಳು, ಎತ್ತು ಮುಂತಾದ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂದರು. ೧೬. ಈಶ್ವರನ ಸಭೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದೇವತೆಗಳು, ರಾಕ್ಷಸರು, ಯಕ್ಷರು, ಕಿನ್ನರರು, ಗಂಧರ್ವರು, ಕಿಂಪುರುಷರು, ವಿದ್ಯಾಧರರು, ಸಿದ್ಧರು, ಗರುಡರು, ಮಯೂರರು ಎಂಬ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳು ಕುಬೇರಾನುಚರರು, ನಾಗರು, ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರ ಸಮೂಹದೊಂದಿಗೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾನವರ ಸಮೂಹವೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೧೭. ಆ ಲಿಪನ ಓಲಗಕ್ಕೆ ತ್ವರಿತದಿಂದ ಹಸ್ತೇರಡು ಮಂದಿ ಸೂರ್ಯರು, ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹನ್ನೊಂದು ಮಂದಿ ಮಹೇಶ್ವರರು, ಸಡಗರದಿಂದ ನಾನಾ ಗ್ರಹಗಳ ತಂಡವು ಬಂದಿತು. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒಂಬತ್ತು ಜನ ಬ್ರಹ್ಮರು, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಎಂಟು ಜನ ವಸುಗಳ ಸಮೂಹ, ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಸಪ್ತ ಋಷಿಗಳ ಗುಂಪು ಬಂದಿತು. ಗುಂಪು ಗುಪಾಗಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನ ಮನುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ

ತರತರಂಬಿದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ರೋಷಭಾ
 ಸ್ಕರ ಭರದ್ವಾಜ ಮಾಂಡವ್ಯ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ
 ವರರೋಮಜ ವ್ಯಾಸ ಬಕದಾಲ್ಪ್ಯ ಶುಕ ಪರಾಶರ ಭೃಗುವಗಸ್ತ್ಯ ಮೈತ್ರಿ
 ವರಪಾಲಖಿಲ್ಯ ಗಾಲವ ಗಾರ್ಗ್ಯ ದೂರ್ವಾಸ
 ಶರಭ ಕೌಂಡಿನ್ಯ ಮುದ್ಗಲ ಪುಷ್ಪದತ್ತ ಭಾ
 ಗರಿ ಸನಕ ನಾರದ ಸನತ್ಕುಮಾರಾದಿ ಮುನಿವರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರ್ದರು ೧೮

ಸಿರಿ ಸರಸ್ವತಿ ಶಚಿಯಹಲ್ಯೆ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆ
 ಯರುಮರುಂಧತಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಣ್ಯಾಂಗನಾಜನಂ
 ಸುರಸೆಯೂರ್ವಸಿ ರಂಭೆ ಮೇನಕೆ ತಿಲೋತ್ತಮಾದ್ಯಮರವೇಶ್ಯಾಸಮೂಹಂ
 ಪರಮಜಾಹ್ನವಿ ಸರಸ್ವತಿ ಕುಮುದ್ವತಿ ಪ್ರಣ್ಯ
 ಚರಿತೆ ಕಾವೇರಿ ಗೋದಾವರಿಗಳೆಂಬ
 ತರತರದ ನದ್ಯಂಗನಾಜನಂ ಶಿವನೋಲಗಕ್ಕೆ ನಡೆತರುತ್ತಿರ್ದರು ೧೯

ರಾಗದಿಂ ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರಾ ಚೌಷಪ್ತಿ
 ಯೋಗಿನಿಯರಪ್ಪದಿಕ್ಕಿತ್ತಿಯರಪ್ಪಿನಿಯಾದಿ
 ಯಾಗಿದರ್ ತಾರಾಂಗನೆಯರಖಿ ರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರತಿನಿಬಿಡವಾದ
 ನಾಗಕನ್ಯೆಯರಪ್ಪದಿಧ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯರ್
 ಭೂಗಗನಲೋಕಗಳಬಲಾಜನಂಗಳು
 ಬಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಸಮ್ಮುಖದೊಳತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಿಂದಿದರ್ವರೇವೇಳ್ವನು ೨೦

ಆಗಮಿಸಿದರು. ೧೮. ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ರೋಷಭಾಸ್ಕರರಾದ
 ಭರದ್ವಾಜ, ಮಾಂಡವ್ಯ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ರೋಮಜಮುನಿ, ವ್ಯಾಸ.
 ಬಕದಾಲ್ಪ್ಯ, ಶುಕ, ಪರಾಶರ, ಭೃಗು, ಅಗಸ್ತ್ಯ, ಮೈತ್ರಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಾಲಖಿಲ್ಯ.
 ಗಾಲವ, ಗಾರ್ಗ್ಯ, ದೂರ್ವಾಸ, ಶರಭ, ಕೌಂಡಿನ್ಯ, ಮುದ್ಗಲ, ಪುಷ್ಪದತ್ತ, ಭಾಗುರಿ.
 ಸನಕ, ನಾರದ, ಸನತ್ಕುಮಾರರೇ ಮೊದಲಾದ ಮುನಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೯. ಲಕ್ಷ್ಮಿ,
 ಸರಸ್ವತಿ, ಶಚಿ, ಆಹಲ್ಯೆ, ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯರೂ, ಆರುಂಧತಿ ಮುಂತಾದ ಮುಖ್ಯ
 ಪ್ರಣ್ಯಾಂಗನೆಯರೂ, ಸುರಸೆ, ಊರ್ವಶಿ, ರಂಭೆ, ಮೇನಕೆ, ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಮೊದಲಾದ
 ದೇವಲೋಕದ ವೇಶ್ಯೆಯರ ಸಮೂಹ, ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಗಂಗೆ, ಸರಸ್ವತಿ, ಕುಮುದ್ವತಿ,
 ಪ್ರಣ್ಯಚರಿತಳಾದ ಕಾವೇರಿ, ಗೋದಾವರಿಗಳು ಬ ನಾನಾ ನದಿಯ ಅಂಗನೆಯರು ಶಿವನ
 ಓಲಗಕ್ಕೆ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೦. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರು.
 ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಯೋಗಿನಿಯರು, ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಪತ್ನಿಯರು, ಅಪ್ಪಿನಿ ಮೊದಲಾದ
 ತಾರಾಂಗನೆಯರು, ಅಖಿಲ ರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರು, ನಾಗಕನ್ಯೆಯರು, ಎಂಟು ವಿಧವಾದ
 ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು, ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಆಕಾಶಲೋಕಗಳ ಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹ ಪಾರ್ವತಿಯ

ಎಡಗಡೆಯೊಳಧಿಕತರವಿಭವದಿಂ ನಾರಿಯರ
ಗಡಗದಿಂ ಗಿರಿಜೆ ರಂಜಿಸಲಿಂದ್ರರುಗಳ ಮಂ
ಗಡಗೂಡಿ ವಿಷ್ಣು ತದ್ವಿಕ್ಕಿನೊಳ್ ಮೆರೆಯೆ ಸಂಯಮಿಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದೆ
ಬಿಡದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದೊಳ್ ನವಬ್ರಹ್ಮರುಗ
ಲೊಡಗೂಡಿ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಿರಲೆ ವೇದಮು
ಗ್ಗುಡಿಸೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನರತ್ನಸಿಂಹಾಸನವೊಳಿತ್ವರಂ ರಂಜಿಸಿದನು ೨೧

ಅಲುಗೆ ಭುಸ್ಸೆಂದೆಂಬ ಘಟೆಗಳಾಭರಣವವು
ತೊಳಗೆ ರುದ್ಧ ಸ್ವಟಿಕಸಂಕಾಶತನುಕಾಂತಿ
ಬೆಳಗೆ ದಿಗ್ಧಿರೆ ಪುಷ್ಕರಂಗಳಂ ಸ್ಮರಭಸ್ಮಧೂಳಿಯಂಗದೊಳೆಸೆಯಲು
ಸುಲಿಪಲ್ಲಳುರೆ ಧಳತ್ವಳಿಸೆ ಕೆಂಜಿದ ವಿರುಗಿ
ತಲೆಮಾಲೆಗಳ ಶೋಭವತ್ತು ರಂಜಿಸೆ ಮದನ
ಬಲಿಶ್ವನಮಳಭಾಳಾಕ್ಷಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿದರ್ವಂ ವಿಲಾಸದಿಂದೆ ೨೨

ಆ ರುದ್ರಸಮ್ಮುಖದೊಳತಿವಿಭವದಿಂ ವಿದಯ
ವೀರಭದ್ರಂ ನಂದಿ ಕಾರ್ತಿಕೇಯಂ ಭೃಂಗಿ
ವೀರವೀರಕನಕಂ ರೇಣುಕಂ ದಾರುಕಂ ಕಂಕಾಳಧರ ಗಣಪರು

ಮುಂದೆ ಅತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಂತದ್ದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ! ೨೧. ಪರಶಿವನ
ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ಹೆಗ್ಗುಸರ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಿರಿಜೆಯು
ಮನೋಹರಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅದೇ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರರುಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿ
ವಿಷ್ಣುವು ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹವುಳ್ಳವರ ಗುಂಪು ದಕ್ಷಿಣ
ಭಾಗದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಜನ ಬ್ರಹ್ಮರುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನೂ
ಇದ್ದನು. ವೇದಘೋಷಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಈಶ್ವರನು ತತ್ವಜ್ಞಾನ
ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ೨೨. ಅವನ ಆಭರಣಗಳು ಬುಸುಗುಟ್ಟುವ
ಸರ್ಪಗಳು. ಅವು ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿವೆ. ರುದ್ರವಾದ ಸ್ವಟಿಕಶಿಲೆಯನ್ನು ಹೋಲು
ತ್ತಿರುವ ಅವನ ದೇಹದ ಕಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಬೂದಿ
ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಭೂಮಿ, ಆಕಾಶ, ದಿಕ್ಕುಗಳು ಅದರ ಪ್ರಕಾಶ
ದಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ ಬಿಳಿಯ ಹಲ್ಲುಗಳು ಧಳಧಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು,
ಕೆಂಜಡೆಯು ಮಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ರಂಜಮಾಲೆಗಳು ಶೋಭೆಗೊಂಡು ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.
ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ಹಣೆಗಣ್ಣನ್ನುಳ್ಳ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ವಿಲಾಸದಿಂದ ಇದ್ದನು.
೨೩. ಆ ರುದ್ರನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ವಿಜಯ ವೀರಭದ್ರ, ನಂದಿ,
ಕಾರ್ತಿಕೇಯ, ಭೃಂಗಿ, ವೀರನಾದ ವೀರಕ, ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ರೇಣುಕ, ವಾರುಕ,
ಕಂಕಾಳಧರ, ಗಣೇಶ ಮುಂತಾದವರೂ. ಭೈರವ, ಚುಡೇಶ, ಕೂಷ್ಮಾಂಡ, ಅಂಗಾರಕ,

ಭೈರವಂ ಚಂದೇಶ ಕೂಪ್ಪಾಂಡನಂಗಾರ
ಧಾರ ಗಗನಾಂಗ ಧೂಮಾಂಗ ಶೈಲಾಂಗರಂ
ಬಾ ರೌದ್ರರೂಪಿನ ಮಹಾಗಣಗಳ್ಳ ಮೆರೆದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ೨೦.

ಕಡಲೇಳನೊಮ್ಮೆ ಸುರೈಂದು ಪೀರ್ವಾ ಮಹಾ
ವಡಬನಂ ಮಿಂಚುಬುಳುವೆಂಬ ವಾಸುಗಿಯ ಮಡಿ
ವೆಡೆಯ ಕಿಳ್ತುಂ ಧರೆಯನೊಬ್ಬೆರಲೊಳಾಳ್ಳ ಮುನಿದೊಡೆ ಸಕಲ ಜಗವನೊಮ್ಮೆ
ಸುಡುವ ಕನಕಾದ್ರಿಯಂ ಪಿಡಿಗುಂಡ ಮಾಳ್ಳ ನಭ
ದೆಡೆಯುಂಡುಗಳಂ ಕಳಲ್ಪದ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವ
ನೊಡವ ಘಡಿಘಡಿಪ ಸಿಡಿಲಂ ಸೀಳ್ಳ ರುದ್ರಗಣಮೆಡೆವಿಡದೆ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದುದು ೨೧

ಪಂಚವದನಂಗಳಂ ದಶಭುಜಂಗಳೊಳೆ ತ್ರಿ
ಪಂಚನೇತ್ರಂಗಳಂ ವಿಷಕಂಠದಿಂ ದೆಸೆಗೆ
ಮಿಂಚುವೆಲಮಾಲೆಯಿಂ ಪಿಡಿದಾ ತ್ರಿಶೂಲ ಡಮರುಗದೊಳಂ ಕೆಂಚೆಡೆಗಳ
ಗೊಂಚಲ್ಕಳಂ ದೇಸಿವಡೆದುಟ್ಟಿ ವ್ಯಾಘ್ರೇಚ
ಮಾರ್ಗಚಲದೊಳ್ಳಿದ ಸಾರೂಪ್ಯದವರತ್ತಿತ್ತ
ಲುಂ ಚಲಿಸದಿರ್ಕ ಸಾಲೋಕ್ಕ ಸಾಮೀಪ್ಯದವರಸೆದಿರೇನೆಂಬೆನು ೨೨

ಧಾರ, ಗಗನಾಂಗ, ಧೂಮಾಂಗ, ಶೈಲಾಂಗ ಎಂಬ ಬಡಳ ಭಯಂಕರವಾದ ರೂಪವನ್ನುಳ್ಳ ಮಹಾಗಣಗಳೂ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೨೦. ಅಲ್ಲಿ ರುದ್ರಗಣಗಳ ಸಂದಣಿ ಕಣ್ಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಅದು ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಸುರೈಂದು ಕುಡಿಯುವ ಹಾಗಿತ್ತು. ಭಯಂಕರವಾದ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಮಿಂಚುಹುಳುವೆಂದು ಭಾವಿಸಿತ್ತು. ಭಾರದಿಂದ ಬಾಗಿದ ವಾಸುಕಿಯ ಹೆಡೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಆಳುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಿತು. ಕೋಪ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ಸುಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಿತು. ಕನಕಾದ್ರಿಯನ್ನು ಒಂದು ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲಂಥ ಗುಂಡನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಿತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿನ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವನ್ನು ಭೇದಿಸುವ ಭಯಂಕರ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸಿಡಿಲನ್ನೇ ಸೀಳುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳವಾಗಿದ್ದವು. ೨೧. ಶಿವನು ಐದು ಮುಖಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದನು, ಹತ್ತು ತೋಳುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು, ಹದಿನೈದು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನು, ವಿಷಕಂಠದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುವ ರುಂಡಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು, ತ್ರಿಶೂಲ, ಡಮರುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ಕೆಂಪಾದ ಜಡೆಗಳ ಗೊಂಚಲುಗಳನ್ನೇ ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಅಂಚನ್ನುಳ್ಳ ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಅವನ ಹತ್ತಿರ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿದ್ದ ಸಾರೂಪ್ಯ ದವರಿದ್ದರು. ಸಾಲೋಕ್ಕ, ಸಾಮೀಪ್ಯದವರೂ ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಲಿಸದೆ ನಿಂದಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು

ಸಮ್ಪ್ರಖಂಭದಿಂದು ನಿಲಿ ಹರಿಯೆನರ್ ದಿಗಧಿಪರ್
ನಿಮ್ಮ ದೇಶಗಳ ಸಾರ್ವಾ ನಿಲ್ಲಿ ಮುನಿಪಾಲಕರ್
ಸುಮ್ಮನಿರಿಯಸುರರರಚೆಲ್ ಬೇಡಿಮುಖಳ ದಿವಿಜಾಳಿ ಗಜಬಜೆಸಬೇಡ
ದಿಮ್ಮಿರರ್ ಗುಜುಗುಜಸದಿರಿಮತುಳ ರುದ್ರಗಣ
ಮುಮ್ಮಸಗಬೇಡೆಂದು ತತ್ಸಭೆಯೊಳಾನಂದಿ
ಯುಮ್ಮದಾಕಾಕರ್ ಭರಾಭರಿಗಳಂ ಮಾಡುತಿರ್ಪರತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ

೨೬

ಬಿರುಬಿರನೆ ಕಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಲ್ಲಂ ಕಿರಿಮು
ಪುರುಗಿಸುತೆ ಮೊಗಮನುಗುಪ್ಪಾಗ್ಯದೊಳ್ ನಂದು
ಛರಛರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುತುಂ ಕಂಠಮಂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಪಿ ಬಿರನೆ ಬೆರೆಪುತೆ
ತಿರುತಿರುಗಿ ತಿರೈಂದು ತಿರುಗುತುಂ ದಿವಿಜರಂ
ಜರಜರೆಪುತಭಿನಯಿಸಿ ಹಾಸ್ಯರಸಮಂ ಸಭೆಗೆ
ಕರೆಕರೆಪುತುಂ ಭೃಂಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಟಿಸುತುಂ ಶಿವನಿರೊಳಿಸಿದಿರನು

೨೭

ಎಸೆವ ಪಂಚಮ ಮಧ್ಯ ಗಾಂಧಾರ ಪಡ್ಡ ಮೋ
ಹಿಸುವ ಧೈವತ ಋಷಭ ವರನಿಷಾದಸ್ವರದ
ಪಸರದಿಂ ಕಾಕಲಿಕಲಂ ಮಂಧ್ರ ತಾರಮಂಜುರ ನಿಲುಕಡೆಯೆನರಿಮು

ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೨೬. “ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣುಗಳೇ, ಸಮ್ಪ್ರಖದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿ. ದಿಕ್ಪಾಲಕರೇ, ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ದಿಕ್ಪುಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲಿ. ಮುನಿಗಳೇ, ಸುಮ್ಮನಿರಿ. ರಾಕ್ಷಸರೇ, ನೀವು ಕೂಗಾಡಬೇಡಿ, ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವೆ, ಗಲಭೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ರೇಷ್ಠರೇ, ಗುಜು ಗುಜು ಶಬ್ದ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಎಲೈ ರುದ್ರಗಣಗಳೇ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆವೇಶಗೊಳ್ಳಬೇಡಿ.”—ಎಂದು ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಂದಿ ಮತ್ತು ಮಹಾಕಾಕರು ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೭. ಶಿವನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಅತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭೃಂಗಿಯು ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿರುಬಿರನೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುತ್ತಿದ್ದನು, ಮುಖವನ್ನು ವಕ್ರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು, ಉಂಗುಷ್ಟದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಛರಛರ ನಡುಗುತ್ತ ನಿಲ್ಲುವನು ; ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಸೆಟೆದು ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸರಸರನೆ ತಿರನೆ ತಿರುಗುತ್ತ, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕೇಣಿ ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತ, ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯರಸದ ಮಳೆಯನ್ನೇ ಕರೆಯುತ್ತ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೨೮. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬುರ ನಾರದರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪಂಚಮ, ಮಧ್ಯ, ಗಾಂಧಾರ, ಪಡ್ಡ : ಮೋಹಗೊಳಿಸುವ ಧೈವತ, ಋಷಭ : ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನಿಷಾದಸ್ವರದ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಮಧುರವಾದ ಕಾಕಲಿಧ್ವನಿ, ಮಂಧ್ರ, ತಾರ ಎಂಬುವುಗಳ ನಿಲುಕಡೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಹೊಸ ಧ್ವನಿ,

ಪೊಸ ಭೇಣಿತೆ ಬೆಡಗು ಮಧುರಂ ನಯಂಗಳೊಳೆ ಶೋ
ಛಿಸುವ ತಾನಂಗಳೊಳೆ ಸಕಲ ರಾಗಂಗಳೆಂ
ದೊಸೆದು ತುಂಬರನಾರದರ್ ಪಾಡುತಿರ್ದೊಂದೆಸೆಯೊಳೆತಿವಿಭವದಿಂದೆ

೨೮

ಘನಸುಪ್ತರಮಾನದ್ವತತವೆಂಬ ವಾದ್ಯನಿ
ಸ್ವನದೊಳಂ ಗೋಪಾಂಗ ಪ್ರತ್ಯಂಗ ಭ್ರಮರಿ ಭಾ
ವನೆ ಮಂಡಲಂಗಳಂ ಶುದ್ಧ ದೇವಿಗಳೊಳೆವಡಿಸಿ ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತದೆ
ಅನುಗೊಳಿಸಿ ಚಿಂದು ಜಕ್ಕಡಿ ಕೋಲಚಾರಿಗಳ್
ಮೊನೆಗಾಲ್ ಕಳಾಸ ಕೈಮರೆ ತಿವುಡೆ ಮಡುಮಡು
ಳನಿತು ಭೇದಂಗಳಂ ನರ್ತಿಸುವ ನೃತ್ಯದುಬಲಾಜನಂ ಕಣ್ಣೆಸೆದುಮು

೨೯

ರುದ್ರಾಣಿಯಿಂದಬಿಳಿ ಶೃಂಗಾರಮಾ ವೀರ
ಭದ್ರನಿಂ ವೀರವೀರಶ್ವರ ಮನದೊಳಂ ಕರುಣ
ಮದ್ವಿರೂಪದ ಮರುಳ್ಳಳಿಂದದ್ವತಂ ಭೃಂಗಿಯಿಂ ಹಾಸ್ಯಮಾ ಭಕ್ತರ
ಹೃದ್ಯಚನೆಯೊಳೆ ಭಯಮುಮೆಲುವಮಾಲೆ ಪ್ರಲಿದೊವಲ
ಮುದ್ರೆಯವರಿಂದೆ ಬೀಭತ್ಯ ರೌದ್ರಂ ಮಹಾ
ರುದ್ರಗೌದಿಂ ಮುನಿಗಳೆಂ ಶಾಂತಿಯೆನಲಭವಸಭೆ ನವರಸದೊಳೆಸೆದುಮು

೩೦

ಹಡಪಮಂ ಪಿಡಿದು ಧನದಂ ರಾಜಸಲ್ ಗಿಂಡಿ
ವಿಡಿಯೆ ವರುಣಂ ಮರುತನರಳ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯಂ
ಪಿಡಿದು ಬೀಸಲ್ ನಿರುತಿ ಕಾಳಾಂಜಿವಿಡಿಯೆ ಸುರಪಂ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಯೆನು

ಬೆಡಗು ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ವವಿರುಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಶೋಭಿಸುವ ಸ್ವರವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಎಲ್ಲ
ರಾಗಗಳನ್ನೂ ಸೊಗಸಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೯. ಕೊಳಲು, ಅನದ್ವತತವೆಂಬ ಘನ
ವಾದ್ಯದ ಧ್ವನಿಯೊಂದಿಗೆ, ಗೋಪಾಂಗ, ಪ್ರತ್ಯಂಗ, ಭ್ರಮರಿ, ಭಾವನೆ, ಮಂಡಲಗಳಿಂದ
ಶುದ್ಧ ದೇವಿರಾಗಗಳಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಲಕ್ಷಣಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ. ಚಿಂದು.
ಜಕ್ಕಡಿ. ಕೋಲಚಾರಿಗಳು, ಮೊನೆಗಾಲು, ಕಳಾಸ. ಕೈಮರೆ. ತಿವುಡೆ. ಮುಡುಮು
ಮುಂತಾದ ಪ್ರಭೇದಗಳಿಂದ ನರ್ತನಮಾಡುವ ನರ್ತಕಿಯರು ಮನೋಹರವಾಗಿ
ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ೩೦. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಶೃಂಗಾರ, ವೀರ
ಭದ್ರನಿಂದ ವೀರ, ಈಶ್ವರನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕರುಣ, ಬೆಟ್ಟದಾಕಾರದ ಮರುಳ್ಳಗಳಿಂದ
ಅದ್ವತ, ಭೃಂಗಿಯಿಂದ ಹಾಸ್ಯ, ಆ ಭಕ್ತರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಭಯ, ಎಲುಬುಗಳ ಹಾರ.
ಹುಲಿಯುಚರ್ಮದವರಿಂದ ಬೀಭತ್ಯ, ಮಹಾರುದ್ರಗುಣಗಳಿಂದ ರೌದ್ರ, ಮುನಿಗಳಿಂದ
ಶಾಂತ ಎನ್ನುವಂತೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸಭೆಯು ನವರಸಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು.
೩೧. ಕುಬೇರನು ಹಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ವರುಣದೇವನು
ಗಿಂಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ಪಾಯುದೇವನು ಹೂವಿನ ಬೀಸಣಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದನು. ನೈರುತ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರಸಪಾತ್ರೆಯಿದೆ. ದೇವೇಂದ್ರನು ರತ್ನದ ಕನ್ನಡಿ

ಹಿಡಿದು ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರುಭಯಚಾಮರಗಳಂ
ಹಿಡಿದು ಧಾಳಿಪೆ ಹರಿಯುಚಾವ್ಯವುರ ಸಂದೋದ
ಮಡಿಗಡಿಗೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಮಗುಳಿದ್ದು ನಿಂದಿರ್ದು ನುತಿಸಿದರ್ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ೩೦

ಜಯತು ಭವದರ ಜಯತು ಭಾಳಾಕ್ಷ ಜಯತು ಶಿವ
ಜಯತು ಭಿಕ್ಷಾಟನಪ್ರಿಯ ಜಯತು ಭೀಮಾಂಗ
ಜಯ ಭುಜಗಭೂಷ ಜಯಜಯತು ವೇದಾಭೇದ್ಯ ಜಯತು ಭೈರವಜನಕನೇ
ಜಯ ಭೋಗೀಶಯನನೇತ್ರಾರ್ಚಿತಪದದ್ವಂದ್ಯ
ಜಯತು ಭಾಮಾಪರಗೃಹಕಲಾಜೂಟ ಜಯ
ಜಯ ಮದನಭಂಗ ಗಂಗಾಭೀಕಣಾಧಾರ ಜಯತು ಜಯತನುತಿರ್ವರು ೩೧

ಜಯ ಜಯತು ಸದ್ಭಕ್ತಭಕ್ತ ಭವಭಯನಾರ
ಜಯ ಜಯತು ದಿಕ್ಷಾಲಪಾಲ ಪಾವಕನೇತ್ರ
ಜಯ ಜಯತು ಪರಬೊಮ್ಮ ಬೊಮ್ಮಬೋಧಾರಾಧ್ಯ ಜಯಜಯತು ನಿರ್ಮಾಯನೇ
ಜಯಜಯತು ಶ್ರೀನಾಥನಾಥ ನಾಥಾಭಾವ
ಜಯಜಯತು ಕೀನಾರನಾರ ನಾರವಿದೂರ
ಜಯಜಯತು ನಿಷ್ಕಾಮಕಾಮ ಕಾಮನಿರಾಮ ಜಯತು ಜಯತನುತಿರ್ವರು ೩೨

ಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರು ಎರಡು ಚಾಮರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬೀಸು
ತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರುಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವು ಪದೇ ಪದೇ
ಶಿವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.
೩೧. ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ಹಣೆಗಣ್ಣುಳ್ಳವನಿಗೆ
ಜಯವಾಗಲಿ. ಶಿವನೇ, ನಿನಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ಭಿಕ್ಷಾಟನಪ್ರಿಯನೇ, ಜಯವಾಗಲಿ,
ಭಯಂಕರ ದೇಹವುಳ್ಳ ಶಿವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಸರ್ಪಭೂಷಣನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ,
ವೇದಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಅಭೇದ್ಯನಾದವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಭೈರವನ ತಂದೆಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ.
ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಚಂದ್ರನನ್ನು ಜಟೆಯಲ್ಲಿ
ಧರಿಸಿದವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಭಂಗಿಸಿದವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ಗಂಗಾಧರನಿಗೆ
ಜಯವಾಗಲಿ ಜಯವಾಗಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ೩೩. ಸದ್ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ.
ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳ ಭಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ಅಷ್ಟದಿಕ್ಷಾಲಕ
ರನ್ನು ಕೂಪಾಡುವವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ಅಗ್ನಿಯಂತಹ ಹಣೆಗಣ್ಣುಳ್ಳವನಿಗೆ ಜಯ
ವಾಗಲಿ. ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾದವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ತತ್ತ್ವೋಪದೇಶ
ಮಾಡಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪಡೆಯುವವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ನಿರ್ಮಾಯನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ.
ವಿಷ್ಣುವಿನ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ಒಡೆಯನೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನಿಗೆ
ಜಯವಾಗಲಿ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ನಾಶವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ.

ಎಂದಿಂತು ನುತಿಪ ಹರಿಯನು ಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ
 ನಂದು ಕೃಪೆಯಿಂ ನೋಡಿ ಕರೆಕರೆದು ಕಣ್ಣನ್ನೆ
 ಯಿಂದಂತರಂಗವರಿದೊಡನೆ ಮುನ್ನಿಸುತೆ ಮುನಿಗಳ ಭಕ್ತಿಗಂ ಮುಚ್ಚಿತೆ
 ಕುಂದಧವಳಾಂರು ಭಸ್ಮಾಂಗನಗಜಾಂಗನಾ
 ನಂದಸಂಬಂಧನಾಲಿಂಗನಮೃತಾಂಗನೆಯೊ
 ಳೊಂದಿದಭವಂ ತ್ರಿಯುಕ್ತಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂದೋಲಗದೊಳಿಸಿದಿರನು ೨೪

ಇಂತಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
 ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ
 ದೃತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
 ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾಪತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೨೫

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ನಿಷ್ಕಾಮಕಾಮಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ಮದನಧ್ವಂಸಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೪. ಎಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಅಂದು ಅನುಗ್ರಹ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನು. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣನ್ನೆಯಿಂದಲೇ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದನು. ಅವರ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದನು. ಮುನಿಗಳ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿದನು. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ಪಾರ್ವತಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಆನಂದವುಳ್ಳವನು. ಗಂಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಶಿವನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಅಂದು ಓಲಗದಲ್ಲಿ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿದ್ದನು. ೨೫. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾಪತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಪಾರ್ವತಿಯು ಪ್ರಶ್ನೆಗೀರಂ ತನ್ನ ಚಿತ್ತಳೆಯು
 ಸುರ್ವಿಯೊಳಗುಂಜಿದೊಡೆಕೆನಲ್ ಬಸವಾದಿ
 ಸರ್ವರುಂ ನಿನ್ನ ಬರವುಂ ಬಯಸುತಿಹರವುಂ ಕೇಳಿದುಂ ಜೇಳುನುಂ

ಗಳಸಂಧಿಸದ್ವಿಳಿತ ಗರಳಾಪ್ತನಿಗ್ರಹೋ
 ಜ್ವಳ ವೃಷಭಯಾನ ಕಮಲಾಸನಾಸತಪಾದ
 ವಿಳಿತನು ದ್ವೈಧೀಕೃತ ಪ್ರಕಟವಿಳ್ಳ ಕೈಲಾಸಶಿಖರಿಸಮಾಶ್ರಯ
 ತಿಳಿಯೆ ಪಡ್ಗುಣದಂತೆ ರಾಜಸುಂ ಪಾರ್ವತಿ
 ಕಳರಕುಚತಟಕುಂಕುಮದ್ರವಾಂಕಿತವಕ್ಷ
 ಸಲಹು ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಲೋಕಾದ್ಯಕ್ಷ ಭಾಳಾಕ್ಷ ನತಜನನುಂ

೧

ಈ ವಿಭವದಿಂದಭವನಿರಲಗಜೆ ನಂದಿದಳಿಲೆ
 ದೇವ ಕೇಳಿದುಂ ನಂದ್ಯಾದ್ಯವುಂಗಳಕುಲವು
 ನಾ ವಸುಮತಿಗೆ ಕಳುಪುತವರ್ಗ ತತ್ತ್ವೋಪದೇಶಕೆ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತಳೆಯನು
 ನೀವೊದನೆ ಕಳುಪಿದಪವಂದಿತ್ತ ನುಬುಗೊಂ
 ಪಾವನನಿರೂಪವುಂ ಸಲಿಸಬೇಡವೆಯೆನಲ್
 ಭಾವಿಸಿ ಶಿವಂ ತನ್ನ ಹೃತ್ಯವುಂಭವಚಿತ್ತಣವರೂಪಂ ಸಸವನುಂ

೨

ಸೂಚನೆ : ಪಾರ್ವತಿಯು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಪರಮಜ್ಞಾನದ ಒಂದು ಅಂಶಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವಂತೆ ಅವ್ವಣೆಮಾಡಿದನು. ಆ ಅಂಶವು ಏಕೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಬಸವ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಬರವಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ೧. ಹೇಗೆ ವಿಷಕಂಠನೇ, ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ನಂದಿವಾಡನನೇ, ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದಗಳುಳ್ಳವನೇ, ಶತ್ರುಗಳ ದೇಹವನ್ನು ಸೀಳುವಂಥ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಿಡ್ಡವುಳ್ಳವನೇ, ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನೇ, ಪಡ್ಗುಣಗಳಂತೆ ಲೋಭಿಸುವ ಪಾರ್ವತಿಯ ಕಳಶದಂತಿರುವ ಸ್ತನಗಳ ಬಳಿಯಿಂದ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕುಂಕುಮದ್ರವದಿಂದ ಲೇಪಿತವಾದ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವುಳ್ಳವನೇ, ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯನಾದ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ, ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಶರಣಾಗತರನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶಿವನು ವೈಭವದಿಂದ ಇದ್ದನು. ಆಗ ಪಾರ್ವತಿಯು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, “ಹೇ ದೇವ, ಕೇಳು ; ಅಂದು ನಂದಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವಗಳಿಗಿಂತ ಸಮೂಹವನ್ನು ಆ ಭೂಮಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ, ಅವರಿಗೆ ತತ್ತ್ವೋಪದೇಶ ಮಾಡಲು ‘ನನ್ನ ಚಿತ್ತಳೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ

ನೆನೆಯಲಾ ಚಿತ್ತಣವವೇ ಹೊಳೆದು ಶಿವಪಡಾ
 ನನದಿಂದ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಯೊಳವತರಿಸಿ
 ಘನತರದ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನಾಂತು ಮುಂದೆನಿಂದಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ಅನುಸಯದೊಳರಗಲಾ ಪಣ್ಣುಬಿಯನೊಲಿದತ್ತಿ
 ವಿನಯದಿಂದಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾದಿ ತೊಡೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು
 ಮಿನುಪ ರದನದ್ವೈತಿ ಸಭಾಂತರದೀವ ತತ್ತ್ವವರನೊಳಗೊಂಡನು ೩

ಕೀಳ್ಕುವರ ನಂದಿಮುಖ್ಯಾವರಗಣಂ ಧರಗೆ
 ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಮಾನವಜನ್ಮದೊಳ ಪುಟ್ಟ
 ಬಾಳ್ವೆಯಿಂದಿರ್ಪರಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ನೀಂ ಜನಿಸಿ ಶಿವತತ್ತ್ವಪಟ್ಟಿಲವನು
 ಆಳ್ವರಿದುಪದೇಶವಿತ್ತು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಲಿಸ
 ವೇಳ್ಕುವನಲಾ ಕುವರನತಿಶಯದೊಳರಗಿ ಪಣೆ
 ಯೊಳ್ಕೆಯ್ಕೊಟ್ಟು ಬಿನ್ನಯ್ಯದಂ ಪರಶಿವಂಗಾದರದೊಳಾಕ್ಷಣದೊಳು ೪

ಮಾನವರೊಳುಂ ಜನಿಸಿ ಶಿವತತ್ತ್ವಪಟ್ಟಿಲ ನಿ
 ಧಾನಮು ನಂದಿ ಮೊದಲಾದವರಗಣಕುಸುಮ್
 ದೇನಿದಕೆ ಕಾರಣವೆನಲ್ ಶಿವು ನಕ್ಕು ನೀನರಿಯದ ರಹಸ್ಯಮುಂಟೆ

ತಕ್ಷಣವೇ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಕೊಟ್ಟು ಪವಿತ್ರವಾದ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸ
 ಬೇಡವೆ ?" ಎಂದಳು. ಅದನ್ನು ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಶಿವನು ತನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲಮಧ್ಯದ
 ಚಿತ್ತಣವರೂಪವನ್ನು ನೆನದನು. ೩. ಈ ರೀತಿ ನೆನೆಯಲಾಗಿ ಚಿತ್ತಣವವೇ ಹೊಳೆದು
 ಶಿವನ ಆರು ಮುಖದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿತು. ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ವಾದ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ವಿನಯ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ
 ಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿತು. ಶಿವನು ಆರು
 ಮುಖಗಳ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡನು, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಿ
 ಮುದ್ದಾಡಿದನು. ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡನು. ತನ್ನ ಹಲ್ಲಿನ ಪ್ರಭೆ ಸಂಭ
 ಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರಲು, ಆ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೪. "ಕೇಳಯ್ಯ
 ಮಗನೇ, ನಂದಿ ಮುಂತಾದ ಮುಖ್ಯ ಅಮರಗಣಗಳು ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು, ಭೂ
 ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಮಾನವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ
 ಹುಟ್ಟು. ಶಿವತತ್ತ್ವವನ್ನೂ, ಪಟ್ಟಿಲವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಗೆ
 ಸಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡು" ಎನ್ನಲಾಗಿ, ಆ ಕುಮಾರನು ಬಹುಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು,
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವಿಚ್ಛಾಪಿಸಿದನು. ೫. "ನಾನು ಮಾನವರಲ್ಲಿ
 ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ, ಶಿವತತ್ತ್ವ, ಪಟ್ಟಿಲಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಂದಿ ಮೊದಲಾದ ಅಮರಗಣಗಳಿಗೆ
 ಹೇಳಬೇಕೆ ? ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ಶಿವನು ನಕ್ಕು
 "ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ರಹಸ್ಯವೇನಿದೆ ? ಈ ನಮ್ಮ ನಿಜತತ್ತ್ವದ ಚಿತ್ಕಳಾರೂಪಿ ನೀನು.

ಈ ಸಮ್ಮು ನಿಜತತ್ವ ಚಿತ್ಕಳಾರೂಪಿ ಪ
ಡಾನನಗಳೊಳಿ ಪಟ್ಟಣವರೂಪಾಗಿರ್ಪೆ
ನಿನ ಪಣ್ಣುಲಿ ಪಟ್ಟಣ ಲಬ್ಧಿ ಕೇಳಬೇಕಿದೂಡಾಂ ಪೆಟ್ಟಿನಿನ್ನು

ಕೇಳಾದೊಡಲೆ ಪಟ್ಟಿಲಬ್ಧಿ ಮಿಂತ ಕೆಲ
ಕಾಲದೊಳಗೊಂದು ದಿವಸಂ ನಂದಿ ಭೃಂಗಿ ಮಾ
ಕಾಳ ಮೊದಲಾದಸಂಖ್ಯಾತ ಗೊದೊಡನೆ ಗಿರಿಜಾತಸಹಿತೆ ಕೃಪುದೊಳು
ಒಲಗಂಗೊಟ್ಟಿಪ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್ ನಾಡದಂ
ಲೀಲೆಯಂ ಬಂದಮಗೆ ಪಾಪ್ಯಾಂಗದಿಂದಲಿ
ಭಾಳವಿಸ್ಸಕರಪುನಾಗಿ ನಮಿಸಂತಿ ನಂದೀಶನಿಂತಂದನು

ಎಲೆ ಮುನಿಪ ನೀಂ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವುಂ ದೇವೇಶ
 ನೊಲವರಿದು ಬಿನ್ನಯಿಸೆನಲ್ ನಾರದುಂ ಸುನಿ
 ಶ್ವಲಚಿತ್ತದಿಂದೆಮ್ಮನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಭವ ನಿಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯೊಳು ಲೋಕಂಗಳ
 ತೊಳಲಿದೆಂ ಸಕಲ ಲೋಕಂಗಳೊಳ್ ವಿವಭಕ್ತಿ
 ಬಳಿವುತಿರ್ಪುದು ದಿನದಿನಕ್ಕಿತ್ತು ಭೂಲೋಕ
 ದೊಳಗಿರ್ಪ ಭರತಖಂಡದ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯೊಳ್ ಕಲಿ ಪ್ರಬಲಮಾಯೆಂದನು 2

ಆರು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಟ್ಟಣವ ರೂಪಾಗಿರುವ. ನೀನೆ ಆರು ಮುಖವುಳ್ಳ ಪಟ್ಟಣಲ ಬ್ರಹ್ಮ. ನೀನೇ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಾದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು.” ೬: “ಎಲೈ ಪಟ್ಟಣಲಬ್ರಹ್ಮಿಯೇ, ಕೇಳು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದಿವಸ ನಂದಿ, ಭೃಂಗಿ, ಮಹಾಕಾಳ ಮೂದಲಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗಣಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ, ಪಾರ್ವತೀ ಸಮೇತನಾಗಿ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಲಗಗೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾರದನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಂದು ನನಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹಸೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ವಂದಿಸಿದನು. ಆಗ ನಂದೀಶನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು: ೭. “ಎಲೈ ಮುನಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ, ನೀನು ಬಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶಿವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿಚ್ಛಾಪಿಸು ಎಂದನು. ಆಗ ನಾರದನು ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತ “ಶಿವನೇ, ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ತಿರುಗಿದೆ; ಎಲ್ಲ ಲೋಕ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತಲಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಾದ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಲಿಯ ಪ್ರಭಾವ ಹಬ್ಬಾಗಿದೆ”

ಸತ್ಯಮುಳಿದುದು ಸದಾಚಾರಂಗಳಡಗಿಪ್ಪ
 ವತ್ಸರ್ಧಿಕ ಶಿವಭಕ್ತಿಗಳ್ ಮಸುಳ್ಳ ಪ್ಪವಾ
 ಚಿತ್ಯ ಶಿಲಿಂಗಳರೆತುವು ಶಿವಾಗಮ ಪುರಾಣಂಗಳವು ಕನಸಾದುವು
 ನಿತ್ಯಸತ್ತ್ವಿಯೆಗಳುಡುಗಿದುವುಳ ಸದ್ವರ್ಮ
 ಕೃತ್ಯಮವು ಬಯಲಾಯ್ತು ಧರೆಯ ರಾಜವೃಂದಂ
 ಪ್ರತ್ಯೇಕಮವಿಚಾರ ದುರ್ನೀತಿ ದುಷ್ಟತಾಸ್ತದಿಗಳಾಯ್ತೆಂದುಸಿದರ್ನು

೮

ಜನ ಬುದ್ಧ ಚಾರ್ವಾಕಮತಮಿರದೆ ಪೆರ್ಚಿ ನೂ
 ತನಮಾಗಿ ಓರಿದು ಶಿವಮತವನುರೆ ಜರೆವುತುಂ
 ಘನಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದ ಪಾದೋದಕ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನು
 ತನತನಗೆ ಪಳವುತುಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಕ್ತ ಸ
 ಜ್ಞಾನರನಿನಿದಿಸುತ್ತಂ ಜಂಗಮವ ಕಂಡು
 ಮುನಿವುತಿರ್ಪರ್ ಪ್ರಭುಗಳುಂ ಪ್ರಜೆಗಳಾಸ್ಥಳದೊಳಭವ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನು

೯

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ಶಿವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲ್ಲಳವು
 ಕಲ್ಲಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದುವು ಜಂಗಮಸ್ಥಲದ ಮತ
 ಮೆಲ್ಲಮುಂ ಬಯಲಾದುವಧಿಕಪುರಮಾನ್ಯ ಸಂತತಿ ಚರಕೆ ಸಲೆ ಸಂದುವು

ಎಂದನು. ೮. “ಸತ್ಯವು ಮರೆಯಾಯಿತು. ಸದಾಚಾರಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿವೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಿವಭಕ್ತಿಯು ಅಡಗಿದೆ. ಔಚಿತ್ಯ-ಶಿಲಿಂಗಳು ನಾಶವಾದವು. ಶಿವಾಗಮಗಳು ಮತ್ತು ಶಿವಪುರಾಣಗಳು ಕನಸಿನಂತಾದುವು. ದಿನನಿತ್ಯದ ಸತ್ತ್ವಿಯೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾದುವು. ಸಕಲ ಸದ್ವರ್ಮಗಳ ಕರ್ಮಗಳು ಮಾಯವಾದುವು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಜರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅವಿಚಾರ, ದುರ್ನೀತಿ, ದುಷ್ಟತ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ೯. “ಜೈನ, ಬೌದ್ಧ ಮತ್ತು ಚಾರ್ವಾಕ ಮತಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹರಡುತ್ತಿವೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಈ ಧರ್ಮಗಳು ಶೈವಧರ್ಮವನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮಹತ್ವವುಳ್ಳ ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮ, ಪ್ರಸಾದ, ಪಾದೋದಕ, ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಜನರು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಹಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಂಗಮರನ್ನು ಕಂಡರೆ ರಾಜರು ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳು ಕೋಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲೆ ಶಿವನೆ, ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೧೦. “ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿವೆ. ಜಂಗಮಸ್ಥಳಗಳಾದ ಮಠಗಳೆಲ್ಲಾ ಶೂನ್ಯವಾದುವು. ಪುರದ ಮಾನ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ

ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂ ಜಿನಾಲಯವುಂ ಸಕಲ ಜನ
 ರೈಲ್ವರುಂ ಜನಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರಲ್ಲಿಯ ಮುನಿಗೆ
 ಕೈಲ್ವರುಂ ಜನಮುನಿಗಳರಸಿ ನೋಡಿದೊಡೆ ವಿವಲಾಂಭನಮುದಿಲ್ಲಂದನು ೧೦

ಪ್ರಸಿ ನುಸುಳ್ ಗನ್ನಗತಕಂ ಕಳವು ಕೊಲೆ ಕೇಡು
 ಕಿಸುರುಂ ಕೃತಘ್ನಭಾವಂ ನಿಂದೆ ಮಾಯೆ ದು
 ವ್ಯಾಸನಂ ಏಕಾರಂ ಕುತಕಂ ಕುಮಾರ್ಗಮವ್ರತಮವಾಚ್ಯಂ ನಿಷ್ಕುರುಂ
 ವಿಸುಣಂ ಪರಾಭವಂ ಕಲಹಮುಂ ಕಪಟಮಳಿ
 ಜಸಮತಿಕ್ರೂರಮನ್ಯಾಯಮಿವು ಪೆರ್ಚಿ ತ
 ದ್ವಸುಮತೀವನಿತೆ ತಾಳದೆ ಕುಪಿಸುತಿರ್ಪಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ೧೧

ಪತಿಗಳಿರಲನ್ಯರೊಳ್ ನೆರೆವರಂಗನೆಯರಾ
 ಪತಿಹಿತೆಯರಲಸತಿಗೊಲಿದಿರ್ಪರಾ ಪ್ರರುಪ
 ರತುಳ್ಳಿದ್ದಿಜರಧಮಕುಲದೊಳ್ ವೆರಸಿ ವರ್ತಿಪರ್ ಧರ್ಮಕರ್ಮವನೇಸದೆ
 ಅತಿಹೀನವೈಶ್ವರ್ಯದಿಂ ಬಾಳ್ವರಾಚಾರ
 ಯುತಕತ್ತಲಾನುಮಿರಲವರುಂ ದರಿವ್ರಸಂ
 ಗತರಾಗಿ ಜೀವಿಪರ್ ಸೀಗೆಯೊಳಗಣ ಬಾಳೆಯಂತೆಂದನಾ ಮುನಿಷನು ೧೨

ಜಿನಾಲಯಗಳೇ ತುಂಬಿವೆ. ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಜನಭಕ್ತರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಮುನಿ
 ಗಳೆಲ್ಲರೂ ಜನಮುನಿಗಳೇ. ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿನೋಡಿದರೂ ಒಂದಾದರೂ ಶೈವಧರ್ಮದ
 ಗುರುತೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದನು. ೧೧. “ಸುಳ್ಳು, ತಲೆತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಹಕ್ಕು
 ತನ, ಕಳ್ಳತನ, ಕೊಲೆ, ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಮತ್ಸರ, ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು
 ಮರೆಯುವುದು, ಬೈಯುವುದು, ಮಾಯಮಾಟ, ಕೆಟ್ಟಚಾಳಿ, ಕುರೂಪು, ಕುತಕ, ಕೆಟ್ಟ
 ದಾರಿ, ವ್ರತಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದು, ನಿಂದೆ, ನಿಷ್ಕುರ, ಚಾಡಿದೇಳುವುದು, ಸೋಲು,
 ಜಗಳ, ಮೋಸ, ಅಪಕೀರ್ತಿ, ಅತಿಕ್ರೂರಸ್ವಭಾವ, ಅನ್ಯಾಯ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಆ
 ಭೂವನಿತೆಯು ಇವುಗಳ ಭಾರವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆಶ್ವರ್ಯವನ್ನು
 ಏನು ಹೇಳಲಿ ?” ೧೨. “ಗಂಡಂದಿರು ಜೀವಿಸಿರುವಾಗಲೇ ಹೆಂಗಸರು ಬೇರೆಯವರ
 ಸಂಗಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪತಿಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವ ಸತಿಯರಿದ್ದರೂ ಪ್ರರುಷರು ನೀತಿ
 ಗೆಟ್ಟು ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಒಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕೆಟ್ಟ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ
 ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಜನರು ಐಶ್ವರ್ಯ
 ದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಾರೆ. ಆಚಾರವಂತರು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ
 ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲ ಸೀಗೆಯೊಳಗಣ ಬಾಳೆಯಂತೆ ಯಾತನೆಯನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ

ಈ ದುರಾಚಾರಮಂ ಪೊರ್ವದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪರ
ವಾದಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಗೋಪ್ಯವಿಂ
ಮೇದಿನಿಯ ಮರೆಯೊಳವ ನವನಿಧಿಗಳಂತೆ ಬಿವಿರವವಿಮರುಗಳ್ ಮುಸುಕಿದ
ಆ ದಿವ್ಯಚಂದನದ್ವಾಮಗಳೆನೆ ದುರ್ದಿವಸ
ದಾದಿತ್ಯಕಿರಣಂಗಳಂತಭವ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀ
ಪಾದಭಕ್ತರ್ ದುರಿತಮುಕ್ತರಿಪ್ಪರ್ ಕೋಟಿಗೋರೂವರೆಂದುಸಿದರ್ನು

೧೩

ಉರಿವ ಬೇಸಗೆಯೊಳೊಣಗುವ ಬಳ್ಳಿಗಳ್ ಮಳೆಯ
ನಿರುಳ ಚಕ್ರಾಬ್ಜಂಗಳರ್ಕನಂ ದಾರಿದ್ರ್ಯ
ದುರವಣೆಯೊಳಗೆ ನೊಂದ ಮಾನವಂ ಪರಮಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಬಯಸುವಂತೆ
ಪರಸಮಯಮಿನ್ನೊಂದಿಗಡಗಿ ಪೋಪುದೊ ನಮ್ಮ
ಹರಸಮಯಮೆಂದಧಿಕಮಪ್ಪುದೋಯೆಂದು ಶಿವ
ಶರಣರೊಳಗೊಳಗೆ ಬಿಸುಸುಯ್ದುದಂ ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಿ ನಾನೆಂದೂಸಿದರ್ನು

೧೪

ಈ ಹಾರ್ತೆಯಂ ಜಿನ್ನಂಪಂಗೆಯ್ಯಲೆಂದಾಂ ಮ
ಹಾವೇಗದಿಂ ಬಂದನಾ ಮನುಜರೆಲ್ಲರಂ
ಸಾವ ಹುಟ್ಟುವ ದಂದುಗೊಳ್ಳಿಲ್ಲ ಬಂದೆ ಕಡಂತಿರ್ಪರದನುಸಿರಲಳವ

ಇದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ನಾರದಮುನಿಯು ಹೇಳಿದನು. ೧೩. “ಹೇ ಅಭವ, ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದ ಭಕ್ತರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಈ ದುರಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗದೆ ಅನ್ಯಮತೀಯರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ನವನಿಧಿಗಳಂತೆಯೂ, ಬಿವಿರು ಕಾಡು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಆ ಪವಿತ್ರವಾದ ಗಂಧದ ಮರಗಳಂತೆಯೂ, ದಟ್ಟವಾದ ಮೋಡಗಳಿಂದ ಕವಿದಿರುವ ದಿನದ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಂತೆಯೂ, ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತರು ಕೋಟಿಗೊಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ೧೪. “ಉರಿಯುವ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಣಗುವ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಮಳೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಮಲಗಳು ಸೂರ್ಯೋದಯವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚಾದ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ನೊಂದಿರುವ ಮನುಷ್ಯನು ಅಧಿಕ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನ್ಯಮತದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಎಂದಿಗೆ ಸೆಳೆದೊಣಗುತ್ತದೆಯೋ, ನಮ್ಮ ಶೈವಧರ್ಮವು ಎಂದು ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಪಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಶಿವಶರಣರು ಒಳಗೊಳಗೇ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ೧೫. “ನಾನು ನಿಮಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು. ಆ ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಯುವ ಮತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು

ದೇವರಿಯದ ಪ್ರಪಂಚಂಚಿ ನಾನಾ ಜೀವ
ಭಾವಚೇಷ್ಟಿತಸೂತ್ರಧಾರಕನಿ ಸಕಲರಂ
ಪಾವನಂ ಮಾಳ್ವೊಡಿದು ಸಮಯಮುಘನಾರ ಸರ್ವೇಶ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನು ೧೫

ಹರುಷದಿಂದದು ನಿಮಿತ್ತಂ ದೇವರಧಿಕಗುರು
ಚರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮತ್ಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಲು
ಪರಸಮಯಬಿಂಡನೋದ್ಧಂಡವಂ ಮೆರೆದು ಶ್ರುತದೃಷ್ಟದ ಪವಾಡಂಗಳ
ಧರೆಗೊಲ್ಲ ತೋರಿಸಂತೆ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ
ಚರಣೋದಕ ಪ್ರಸಾದಂಗಳ ಮಹಾತ್ಮೆಯಂ
ವಿರಟಿಸಿ ಶಿವಾಚಾರಸಂಪನ್ನರೆನಿಸಿ ಮನುಜರನುಳಿದಬೇಕೆಂದನು ೧೬

ಮಾನವರ ಭವಬಂಧವಂ ಪರಿದು ರಕ್ಷಿಸೆಂ
ದಾ ನಾರದು ನುಡಿಯಲಾರ ಕಳುಪ್ಪುವೆಂದೆ
ಜಾನಿಸುತ್ತಿರೆ ಗಿರಿಜೆ ನುಡಿದಳೆಲೆ ದೇವ ಮರ್ತ್ಯರ್ ಭವಕೆ ಬಹಲೆಂಬುದ
ಆನಂದನೀ ಭವದ ಕೋಟಿಗೆ ತವ ಮಹಾ
ಸ್ಥಾನದೊಳಗಿರ್ಪ ಘನಮಹಿಮರುಂ ಬಹಲೊ ಪರ
ಮಾನಂದ ನಿತ್ಯಸುಖದಿಂರ್ಪರೋ ನಿರೂಪಿಸವೇಳ್ತುಮೆನಗೆಂದಳು ೧೭

ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವ, ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದ ಜಗತ್ತು ಇದೆಯೇ ? ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಭಾವ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಸೂತ್ರಧಾರನು ನೀನು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ. ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನಾದ ಸರ್ವೇಶನೆ ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೧೬. “ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ತಾವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುಚರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಅನ್ಯಮತಗಳ ಬಿಂಡನೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಿವಧರ್ಮವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಮೆರೆಯಿಸಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಕೇಳು ವಂತಹ, ಕಾಣುವಂತಹ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮಗಳ ಪಾದೋದಕ, ಪ್ರಸಾದಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಮಾನವರು ಶಿವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನ ರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದನು. ೧೭. “ಮಾನವರ ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳ ಸಂಕೋಲೆಯನ್ನು ಹರಿದು ಕಾಪಾಡು” ಎಂದು ನಾರದನು ಹೇಳಿದನು. (ಶಿವನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ) ಯಾರನ್ನು ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ಪಾರ್ವತಿಯು, “ದೇವ, ಮಾನವರು ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದಿ ದ್ದೇನೆ. ಈ ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳ ತೊಂದರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಮಹಿಮಾವಂತರು ಕೂಡ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೇ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಮಾನಂದ

ಈ ದುರಾಚಾರಮಂ ಪೊರ್ವದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪರ
ವಾದಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಗೋಪ್ಯದಿಂ
ಮೇದಿನಿಯ ಮರೆಯೊಳಿದ ನವನಿಧಿಗಳಂತೆ ಬಿದಿರಡವಿದುರುಗಲ್ ಮುಸುಕಿದ
ಆ ದಿವ್ಯಚಂದನದ್ರುಮಗಳೆನೆ ಮರ್ದಿವಸ
ದಾದಿತ್ಯಕಿರಣಂಗಳಂತಭವ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀ
ಪಾದಭಕ್ತರ್ ಮುರಿತಮುಕ್ತರಿಪ್ಪರ್ ಕೋಟಿಗೋರೂರ್ವರೆಂದುಸಿದರ್ಸು ೧೩

ಉರಿವ ಬೇಸಗೆಯೊಳೊಣಗುವ ಬಳ್ಳಿಗಳ್ ಮಳೆಯಂ
ನಿರುಳ ಚಿತ್ರಾಬ್ಜಂಗಳರ್ಕನಂ ದಾರಿದ್ರ್ಯ
ದುರವಣಿಯೊಳಗೆ ನೊಂದ ಮಾನವಂ ಪರಮಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಬಯಸುವಂತೆ
ಪರಸಮಯವಿನ್ನಂದಿಗದಗಿ ಪೋಪ್ಪಮೊ ನಮ್ಮ
ಪರಸಮಯಮಂದಧಿಕಮಪ್ಪಮೋಯೆಂದು ಶಿವ
ಶರಣರೊಳಗೊಳಗೆ ಬಿಸುಸುಯ್ದುಂ ಕಿವಿಯಾರ ಕೇಳೆನಾಸೆಂದುಸಿದರ್ಸು ೧೪

ಈ ವಾರ್ತೆಯಂ ಬಿನ್ನಂಪಂಗೆಯ್ಯಲೆಂದಾಂ ಮ
ಹಾವೇಗದಿಂ ಬಂದೆನಾ ಮನುಜರೆಲ್ಲರಂ
ನಾವ ಹುಟ್ಟುವ ದಂದಂಗಳೊಲ್ಲ ಬಂದ ಕೆಡುತಿರ್ಪರದನುಸಿರಲಳವ

“ಇದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ನಾರದಮುನಿಯು ಹೇಳಿದನು. ೧೩. “ಹೇ ಅಭವ, ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದ ಭಕ್ತರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಈ ದುರಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗದೆ ಅನ್ಯಮತೀಯರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಆಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಗಿರುವ ನವನಿಧಿಗಳಂತೆಯೂ, ಬಿದಿರು ಕಾಡು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಆ ಪವಿತ್ರವಾದ ಗಂಧದ ಮರಗಳಂತೆಯೂ, ದಟ್ಟವಾದ ಮೋಡಗಳಿಂದ ಕವಿದಿರುವ ದಿನದ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಂತೆಯೂ, ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತರು ಕೋಟಿಗೊಬ್ಬರೂ ಇದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ೧೪. “ಉರಿಯುವ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಣಗುವ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಮಳೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಮಲಗಳು ಸೂರ್ಯೋದಯವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚಾದ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ನೊಂದಿರುವ ಮನುಷ್ಯನು ಅಧಿಕ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನ್ಯಮತದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಎಂದಿಗೆ ನಶಿಸಿಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ, ನಮ್ಮ ಶೈವಧರ್ಮವು ಎಂದು ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಪಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಶಿವಶರಣರು ಒಳಗೊಳಗೇ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ೧೫. “ನಾನು ನಿಮಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು. ಆ ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಯುವ ಮುತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ವೃಥಾವಾಗಿ ಕೆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು

ದೇವರಿಯವ ಪ್ರಪಂಚಂಗೆ ನಾನಾ ಜೀವ
ಭಾವಜೀವಿತಸೂತ್ರಧಾರಕನೆ ಸಕಲರಂ
ಪಾವನಂ ಮಾಳ್ವೊಡಿದು ಸಮಯಮುಘನಾರ ಸರ್ವೇಶ ಚಿತ್ತೈಸಂದನು ೧೫

ಹರಪದಿಂದದು ನಿಮಿತ್ತಂ ದೇವರಧಿಕಗುರು
ಚರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು
ಪರಸಮಯವಿಂದನೋದ್ದಂಡಮಂ ಮೆರೆದು ಶ್ರುತವ್ಯವ್ಯವ ಪವಾದಂಗಳ
ಧರಗೊಲ್ವು ತೋರಿಸುತೆ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ
ಚರಣೋದಕ ಪ್ರಸಾದಂಗಳ ಮಹಾತ್ಮೆಯಂ
ವಿರಚಿಸಿ ವಿವಾಚಾರಸಂಪನ್ನರನಿಸಿ ಮನುಜರನುಳಿದಬೇಕೆಂದನು ೧೬

ಮಾನವರ ಭವಬಂಧಮಂ ಪರಿದು ರಕ್ಷಿಸೆಂ
ದಾ ನಾರದಂ ನುಡಿಯಲಾರ ಕಳುಪ್ಪವೆಂದೆಂದು
ಚಾನಿಸುತ್ತಿರೆ ಗಿರಿಜೆ ನುಡಿದಳೆಲೆ ದೇವ ಮರ್ತ್ಯರ್ ಭವಕೆ ಬಹರೆಯಿಂದ
ಆನಂದನೀ ಭವದ ಕೋಟಿಲೆಗೆ ತವ ಮಹಾ
ಸ್ಥಾನದೊಳಗಿರ್ಪ ಘನಮಹಿಮರುಂ ಬಹರೊ ಪರ
ಮಾನಂದ ನಿತ್ಯಸುಖದಿಂದಿರ್ಪರೋ ನಿರೂಪಿಸವೇಳ್ಳು ಮನಗೊಂದಳು ೧೭

ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವ, ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದ ಜಗತ್ತು ಇದೆಯೇ ? ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಭಾವ ಜೀವೈಗಳಿಗೆ ಸೂತ್ರಧಾರನು ನೀನು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ. ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನಾದ ಸರ್ವೇಶನೆ ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೧೬. “ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ತಾವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುಚರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಆನ್ಯಮತಗಳ ಬಿಂಡನೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಿವಧರ್ಮವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಮೆರೆಯಿಸಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಕೇಳು ವಂತಹ, ಕಾಣುವಂತಹ ಪವಾದಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮಗಳ ಪಾದೋದಕ, ಪ್ರಸಾದಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಮಾನವರು ವಿವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನ ರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದನು. ೧೭. “ಮಾನವರ ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳ ಸೆಕೋಲೆಯನ್ನು ಹರಿದು ಕಾಪಾಡು” ಎಂದು ನಾರದನು ಹೇಳಿದನು. (ಶಿವನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ) ಯಾರನ್ನು ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ಪಾರ್ವತಿಯು, “ದೇವ, ಮಾನವರು ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದಿ ದ್ದೇನೆ. ಈ ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳ ತೊಂದರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಮಹಿಮಾವಂತರು ಕೂಡ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೇ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಮಾನಂದ

ಲೇಸು ಲೇಸೌ ಗಿರಿಜೆಯೇಗ ನಿನ್ನಯ ವಾಗ್ನಿ
 ಲಾಸಮಿತ್ತುದು ಮನಕೆ ಮುದಮನೀ ಕೃಷ್ಣಕಮ
 ಲಾಸನಾದ್ಯಮರಗರ್ಯಂ ಕಡೆಗೆ ಭವಬಂಧಮುಂಟನಲ್ ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳು
 ಈ ಸಮಸ್ತರ ಭವದ ಕೋಟಿಗಳಂ ಪಿಂಗಿ -
 ಪಾ ಸಮರ್ಥೋದ್ಯೋಗಮುಂಟಯೆನಲುಂಟಿದು ಮು
 ದಾಸಾಧ್ಯನಿತ್ಯತ್ವ ನಿಜಸುಖಂ ಪಟ್ಟಿಲರಹಸ್ಯವೆನಲಿತೆಂದಳು ೧೮

ಎಲೆ ದೇವ ಭವರೋಗವೈದ್ಯ ನೀವೆನಗೆ ನಿ
 ಮರ್ಲವನಿಪ ನಿತ್ಯನಿಜಸುಖಮೀವ ಪಟ್ಟಿಲಂ
 ತಿಳಿವಂತೆ ಬೋಧಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಗಜೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಲು
 ನಲಿದು ನಂದೀಶ್ವರಂ ತಾನೆಂದು ಸಕಲ ಗಣ
 ಕುಲಹೃದಯವಂದಿದಾಕೆಯಂತರಂಗದ ಕರಣ
 ದೊಲವನುರೆ ತಿಳಿದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದಭವ ಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸೆಂದನು ೧೯

ದೇವ ಕೇಳಿ ಜಗನ್ಮಾತೆಯಪ್ಪಿ ಮಹಾ
 ದೇವಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ಸಲಹಬೇಕೆಂಬ ಸ
 ದ್ಭಾವದೊಲವಿಂದ ನಿಮ್ಮಂಚ್ಚಿಕಮಲಂಗಳ್ಳಿ ಬಿನ್ನವಿಪ ಬಿನ್ನಪವನು

ದಿಂದ ನಿತ್ಯಸುಖಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬೊ ನನಗೆ ವಿವರಿಸಬೇಕು” ಎಂದಳು. ೧೮. “ಒಳ್ಳೆ
 ಯದು ಪಾರ್ವತಿ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಚಾರ್ತೆಯವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು
 ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಅಮರರಿಗೂ ಸಹ ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳ
 ಬಂಧನವಿದೆ” ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾರ್ವತಿಯು, “ಈ ಎಲ್ಲರ ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳ
 ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಉಪಾಯವಿದೆಯೇ ?” ಎಂದಳು. “ಇದೆ,
 ಅದು ಮಹಾ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ನಿತ್ಯತ್ವವಾದ ನಿಜಸುಖ. ಅದೇ ಪಟ್ಟಿಲ ರಹಸ್ಯ”
 ಎಂದು ಶಿವನು ಹೇಳಲು, ಪಾರ್ವತಿಯು ಈ ರೀತಿ ನುಡಿದಳು. ೧೯. “ಎಲೈ ದೇವನೇ.
 ನೀನು ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯ, ನನಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸತ್ಯವೂ ಶಾಶ್ವತವೂ ಆದ ಸುಖ
 ವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪಟ್ಟಿಲವನ್ನು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು
 ಕೃತಾರ್ಥಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಪಾರ್ವತಿಯು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು. ಆಗ ನಂದೀಶ್ವರ
 ನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವನು ಎಲ್ಲ ಗಣಸಮೂಹಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು,
 ಪಾರ್ವತಿಯ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ
 ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತು “ಪರಮೇಶ್ವರನೇ, ನನ್ನ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ
 ಯನ್ನು ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೨೦. “ಎಲೈ ದೇವ, ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾದ ಈ ಮಹಾದೇವಿಯು
 ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ
 ಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು

ಸಾವಧಾನದಿ ಕೇಳು ನಿಮ್ಮ ನಿಜನಿತ್ಯಸುಖ
ವೀವ ಪಟ್ಟಿಲವನುಲೆ ತಿಳಿವ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ
ಕಾವುದೆಂದೆನುತಲತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೈಮುಗಿದು ನಂದಿಕೇರು ನಂದಿದನು ೨೦

ಇಂತೆನುತ್ತಾದಿವ್ಯಪಭಂ ನುಡಿಯಲೆಮಗಧಿಕ
ಸಂತೋಷಮುಂದಿವಿ ನಂದೀಶ ನೀಂ ಪರನೆ ನ
ಮೃಂತರಂಗದೊಳಿರ್ಪ ನಿರ್ಮಲನ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಂ ದ್ವಿತೀಯ ಶಂಭು
ಅಂತರಹಿತಂ ಜಗತ್ಪಾವನಂ ನೀನರಿಂಭಂ
ದಂತಾ ರಹಸ್ಯಮುಂಟೇ ಸುಪಟ್ಟಿಲದಿಂದ
ನಂತಶಿವಶರಣರಂ ನಿತ್ಯರಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಕೇಳಿದೆಯೆನಲೆಂದನು ೨೧

ಸ್ವಾದಿ ನಿಮ್ಮದಿಯ ಲೆನರ ಪರಮ ಲೆಂಕನೆನ
ಗೀ ಮಾತವೇಕೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪಂಗಳಿ ನ
ಮ್ನೀ ಮಹಾಗಣಿಕೆ ಪಟ್ಟಿಲಮಾರ್ಗಮಂ ತಿಳಿವ ಸಲಹೆಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಲು
ಈ ಮಾತುಗೇಳ್ವಾತನಂತರಂಗಂದಿಳಿದು
ಭೂಮಿಯೊಳ್ ವೀರಶೈವೋದ್ಧರಣಕಾರಣಂ
ಪ್ರೇಮದಿಂ ನಂದಿಯಂ ಕಳುಹಬೇಕೆನುತೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ೨೨

ನೀವು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವ ನಿಮ್ಮ ಪಟ್ಟಿಲವನ್ನು ನಮಗೆ ಬೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನು. ೨೦. "ಹೀಗೆಂದು ಆದಿವ್ಯಪಭನು ಕೇಳಲು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಂದೀಶನೆ, ನೀನು ಬೇರೆಯವನೆ ? ನೀನು ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗ ದಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪ, ಎರಡನೆಯ ಶಿವ, ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದವನು. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪಾವನಸ್ವರೂಪನು, ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ರಹಸ್ಯ ಏನುಂಟು ? ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಶಿವಶರಣರನ್ನು ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನೀನು ಈ ಪಟ್ಟಿಲವನ್ನು ಕೇಳಿದೆ" ಎನ್ನಲು, ನಂದೀಶನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೨೧. "ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕರ ಸೇವಕ. ನನಗೆ ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀವು ಏಕೆ ಹೇಳುವಿರಿ ? ನನ್ನ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ. ನಮ್ಮ ಈ ಮಹಾಗಣಿಕೆಗೆ ಪಟ್ಟಿಲಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಸಲಹಬೇಕು" ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಶಿವನು ನಂದಿಯ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವಧರ್ಮದ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ನಂದಿಯನ್ನೇ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು

ಪರಮ ಪಟ್ಟಲಮಾರ್ಗಮೀ ರಣೀರದೊಳಲ್ಲಿ
 ದೊರಕಲರಿಯದು ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೆ ಕೇಳಯ್ಯ
 ಭರತಖಂಡದ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯುಂಟಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಪೋಗಿ ಬಳಕ
 ನರಜನ್ಮದೊಳ್ ಜನಿಸಿ ಪ್ರತಿನಾಮ ರೂಪು ಕ್ರಿಯೆ
 ಪರಸಿ ನಿರ್ಮಳ ವೀರಶೈವಮಾರ್ಗವನುಮಾ
 ಚರಿಸಿ ನಡೆದಲ್ಲದೀ ಪಟ್ಟಲಂ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲನೆ ವೃಷಭನಿಂತೆಂದನು ೨೩

ತಂದೆತಾಯ್ಯಳ್ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆ ತನಿವಾಲ
 ತಂದಳ್ಳರಿಂದೆರೆವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ನೀವೀಗ
 ಲೆಂದಂತೆ ನರಜನ್ಮದೊಳ್ ಪುಟ್ಟ ವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದಿರಂತಿರೆ
 ಎಂದಿಗೀ ಶಿವತತ್ತ್ವಪಟ್ಟಲಂ ಸಕಲಗಣ
 ವೃಂದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವುಹುದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವರಾ
 ಲೆಂದು ಕೃಪೆಯಿಂ ನಿರೂಪಿಸಬೇಳ್ಕುಮೆವುಗೊಂದು ನಂದಿಕೇಶಂ ನುಡಿದನು ೨೪

ಎಲೆ ನಂದಿಕೇಶ ಕೇಳ್ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಜನಿಸಿ ಮನ
 ಮೊಲಿದು ಜಂಗಮದಾ ಪ್ರಸಾದ ಪಾದೋದಕಂ
 ಗಳನಾಂತು ಗುರುಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯಿಂ ವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದಿರಂತಿರೆ

ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೨೩. “ಅಯ್ಯಾ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೆ ಕೇಳು. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಲಮಾರ್ಗವು ಸಿದ್ಧಿಸಲಾರದು. ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಭೂಮಿ ಯೊಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಮಾನವರಾಗಿ ಜನಿಸಿರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು, ರೂಪವನ್ನು ತಳೆದು, ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಪವಿತ್ರವಾದ ವೀರಶೈವಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯಿರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪಟ್ಟಲತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು” ಎಂದನು. ಆಗ ನಂದಿಯು ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು, ೨೪. “ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಧುರ ವಾದ ಹಾಲನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕುಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನೀವು ಈಗ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದ ಇದ್ದರೆ, ಈ ಶಿವತತ್ತ್ವಪಟ್ಟಲವು ಎಲ್ಲ ಗಣಸಮೂಹಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ? ಅಲ್ಲಿ ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವರು ಯಾರು ? ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ೨೫. “ಎಲೆ ನಂದಿಕೇಶನೆ. ನೀನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಜಂಗಮ, ಮಹಾಪ್ರಸಾದ, ಪಾದೋದಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಗುರು, ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವೀರಶೈವ

ಸಲೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಲಿಂಗರೂಪವು ನಿ
ಮೃಗಲಭಾವಕೊಲಿದು ಜಂಗಮವಹವು ಪಟ್ಟಲಂ
ದಿಳಿಪಲೆಮ್ಮಯ ಚಿಕ್ಕಳಾಕುಮಾರಂ ಬರ್ಪನನೆ ಗಿರಿಜೆಯಂತೆಂದಳು ೨೧

ಏವನೆ ಕೇಳಿನ್ನ ಬಸಿರೊಳ್ ಪುತ್ರರುದಿಸದೀ
ವಿವರವಂ ದೇವರವಿರಿ ಮಕ್ಕಳಂ ಪಡೆವ
ನೆವನಿದೊಂದಿದ ಪಟ್ಟಲಂ ತಿಳಿವೊಡೆನ್ನ ಚಿಕ್ಕಳೆಯ ನಂದೀಶನೊಡನೆ
ಅವನಿತಳದೊಳ್ ಜನಿಸಲಾ ಸತಿಯ ಗರ್ಭದೊಳ್
ತವೆ ತವಜ್ಞಾನಸುತನುದಿಸಿ ನಂದ್ಯಾದ್ಯಮರ
ನಿವದಕ್ಕಿ ಪಟ್ಟಲವನುಪದೇಶವೀವಂತೆ ಕರುಣಿಸುವುದನೆಂದಳು ೨೨

ಎಂದೊಡಂತಾಗಲೌ ಗಿರಿಜೆ ನಾರದನಿಂದು
ಬಂದ ಕಾರ್ಯಂ ಸಫಲಮಾಯ್ತು ನಿನ್ನಿಂದಮೀ
ನಂದೀಶನಿಂದ ಮರ್ತ್ಯದ ಮಹಾಗಣಕೆ ನೋಡಲ್ ಭವಂ ಪಿಂಗಿದಪ್ಪಮ
ಮುಂದೆ ಭೂಲೋಕದೊಳ್ ವೀರಶೈವಂ ನೆಲೆಗೆ
ನಿಂದಪ್ಪದು ನೀವೆಲ್ಲರಂ ಪೋಗಿ ಜನಿಸಲಾಂ
ಪಿಂದಮ್ಮ ಸುಜ್ಞಾನಪುತ್ರನಂ ಕಳುಪಿದಪಡೆನೆ ವೃಷಭನಂತೆಂದನು ೨೩

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರು. ಆಗ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಾನು ಲಿಂಗ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಭಾವಕ್ಕೆ ಬಲಿದು ಜಂಗಮರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಪಟ್ಟಲಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಳೆಯ ಕುಮಾರನು ಬರುತ್ತಾನೆ” ಎನ್ನಲು ಗಿರಿಜೆಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ೨೧. “ಏವನೆ, ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದಿರುವ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ನೆವ ಇದೆ. ಪಟ್ಟಲವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಾದರೆ ನಂದೀಶನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಳೆಯೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಲಿ. ಆ ಸತಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಸುತನು ಉದಿಸಲು, ಆ ಮಗನೇ ನಂದಿ ಮೊದಲಾದ ಅಮರಗಣಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟಲವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು” ಎಂದಳು. ೨೨. ಆಗ ಏವನು ಗಿರಿಜೆಯನ್ನು ಕುರಿತು, “ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ ; ನಾರದನು ಈ ದಿನ ಬಂದ ಕೆಲಸ ಕೈಗೂಡಿತು. ನಿನ್ನಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಈ ನಂದೀಶನಿಂದಲೂ ಭೂಲೋಕದ ಭಕ್ತರ ಭವಬಂಧ ಕಷ್ಟ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ. ಅನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೆಯೇ ನನ್ನ ಸುಜ್ಞಾನಪುತ್ರನನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎನ್ನಲು ನಂದಿಯು ಹೀಗೆಂದನು.

ಕಳುಪಿದಪಿರೇ ಕಳುಪಿದಪೆವು ನಂಬಲಿ ನಂಬು
ತಳುವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನನಗಲಿವು ಮಗನೇ ಹೋಗು ಕ
ತ್ತಲೆಯನೊಳ್ಳೆಗಳಗು ಪುಸಿಯಂ ದಿಟಂ ವಿಷವನವೃತಂ ಪುಣ್ಯಮಾ ಪಾಪವ
ಸಲೆ ತವರುವಂತೆ ಪರವಾದವಂ ಗೆಲ್ಲ ಭೂ
ತಳದೊಳಗಣತ ಪವಾಡಂಗಳಂ ಮೆರೆದು ನಿ
ರ್ಮಳಭಕ್ತಿಯಿಂ ವೀರಶೈವಮಾರ್ಗಂಬಿಡಿದು ನಡೆಯೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಿವು ೨೮

ಜೀಯ ಬದುಕಿದವೆಂದಸಂಖ್ಯಾತಗಣದೊಳತಿ
ಪ್ರೀಯಂದಿದದ್ದು ದೇಳೊರೆಪ್ಪತ್ತಮರಗಣ
ಮಾಯಾತಿಕೆಯಿಂ ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರ್ ಕೆಲಕೆಲರ್ಸಹಿತಮತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ದಾಯದಿಂದೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಾನಾ ಸರರ
ಕಾಯದೊಳ್ ಜನಿಸಿ ತತ್ತಜ್ಞಾತಿಯಿಂದಸೆವ
ಕಾಯಕಂಗಳನಾಂತು ವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದಿರ್ಪರವರೆಂದನು ೨೯

ಇನ್ನವರೊಳಧಿಕನಿರ್ಮಾಯನಲ್ಲಮನಾಗಿ
ಯೆನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೇ ಸಿದ್ಧರಾಮನುಮಾಗಿ
ಚೆನ್ನವೀರೇಶ್ವರನೇ ಮಡಿವಳಯ್ಯಗಳಾಗಿ ಮಾದೇವಿಯೆನಿಪ ರುದ್ರ

೨೮. “ಕಳಿಸುತ್ತೀರಾ ?”, “ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ!” ; “ನಂಬಲಿ?” “ನಂಬು, ತಡಮಾಡುವು
ದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಅಗಲಿ ನಾವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಗನೇ ಹೋಗು. ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ
ಬೆಳಕೂ, ಸುಳ್ಳನ್ನು ಸತ್ಯವೂ, ವಿಷವನ್ನು ಆಮೃತವೂ, ಪಾಪವನ್ನು ಪುಣ್ಯವೂ ನಾರ
ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನ್ಯಮತವನ್ನು ಗೆದ್ದು, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪವಾಡಗಳನ್ನು
ಮೆರೆದು, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವೀರಶೈವಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆ”
ಎಂದು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವು. ೨೯. ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಬದುಕಿದವು ಎಂದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗಣಗಳಲ್ಲಿ ಏಳು ನೂರ ಎಪ್ಪತ್ತು ಆಮರಗಣಗಳು
ಎದ್ದವು. ಶ್ರದ್ಧಾಸಕ್ತಿಗಳಿಂದ ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರು ಕೆಲ ಕೆಲವರ ಸಹಿತ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ
ಮನುಷ್ಯದೇಹದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆಯಾ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾಯಕ
ಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ವೀರಶೈವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವರು” ಎಂದನು.
೩೦. “ಅವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ನಿರ್ಮಾಯನು ಅಲ್ಲಿ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ
ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೇ ಸಿದ್ಧರಾಮನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಚೆನ್ನವೀರೇಶ್ವರನೇ ಮಡಿವಳಯ್ಯ
ನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮಾದೇವಿಯನ್ನುವ ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯೇ ಮಾದೇವಿಯಕ್ಕ

ಕನ್ನೆಯೇ ಮಾದೇವಿಯಕ್ಕೆ ತಾನಾಗಿ ಪ್ರ,
ಸನ್ನ ತೆಯೊಳವನಿಯೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿರ್ಪ
ರನ್ನ ತತಿವಾಚಾರಿ ಗಿರಿಜೆ ನಂದಿಯರಿರವನನ್ನು ನೀಂ ಕೇಳಿದನು ೩೦

ರಾಜಸುವನೋರ್ವ ವಿಪ್ರಂ ಮಂದಿಗಿಯ ಮಾದಿ
ರಾಜವೆಸರಿಂದಾತನರ್ಥಾಂಗಿ ಮಾದಾಂಬಿ
ಕಾಜರದೊಳಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯ ಚಿತ್ತೈಯುದಿಸಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಪರೊಳು
ಆ ಜಗನ್ನ ತೆಯರ್ಪಳಾಕೆಯೊಡನಾ ಬಸವ
ರಾಜವೆಸರಿಂ ನಂದಿಕೇಶ್ವರಂ ಜನಿಸಿ ಕಡು
ತೇಜದಿಂ ಕಲ್ಯಾಣಪುರದರಸು ಬಿಜ್ಜಳನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುತಿರ್ಪನು ೩೧

ಆ ಸಕಲ ಸಚಿವರ ಬಿರೋರತ್ನವನಿಸಿ ಮ
ತ್ತಾ ಸಮಸ್ತಾಮರಗಣಂಗಳ್ಗೆ ಮುಖವನಿಸಿ
ಸಾಸದ ಪವಾಡಂಗಳಂ ಮೆರೆದು ಪರಸಮಯಗರ್ವಮಂ ಜರೆದು ಮುರಿದು
ಓಸರಿಸದೊಲಿದು ಲಕ್ಷದಮೇಲೆ ತೊಂಬತಾ
ಸಾರ್ಸರ ಮಹಾಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮೃಷ್ಣಾನ್ನಮಂ
ದಾಸೋಹವಮಂ ಮಾಡುತಾವಗಂ ನಿನ್ನ ಬರವಂ ಬಯಸುತಿರುತಿರ್ಪನು ೩೨

ಆ ನಂದಿಕೇಶನಮ್ಮಯ ಭಕ್ತಿರೂಪು ಪ್ರಭು
ತಾನೆಮ್ಮ ವೈರಾಗ್ಯರೂಪು ನೀನೆಮ್ಮ ಸು
ಜ್ಞಾನರೂಪಾ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯೆ ಗಿರಿಸಂತಾರೂಪಾಕೆಯುರದಲ್ಲೆ

ನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಇವರೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿರು
ತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿವಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಪಾರ್ವತಿ ಮತ್ತು ನಂದೀಶರ
ವಿಷಯವನ್ನು ನೀನು ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೩೧. “ಮಂದಿಗಿಯ ಮಾದಿರಾಜನೆಂಬೊಬ್ಬ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಪತ್ನಿ ಮಾದಾಂಬಿಕೆ. ಆಕೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ
ಪಾರ್ವತಿಯ ಚಿತ್ತೈಯು ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು ಹುಟ್ಟಿತು. ಆಕೆಯ
ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವರಾಜನೆಯ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು
ಕಲ್ಯಾಣಪುರದ ರಾಜನಾದ ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ೩೨. ಆ
ಬಿಜ್ಜಳನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೆ ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಬಸವರಾಜನು ನಾಯಕರತ್ನನಾಗಿದ್ದಾನೆ.
ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದ್ಭುತವಾದ ಪವಾಡಗಳನ್ನು
ತೋರಿಸಿ, ಅನ್ಯಮತದ ಗರ್ವವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಿ ಮುರಿದಿದ್ದಾನೆ. ಆಳುಕದೆ ಮನದೊಲವಿ
ನಿಂದ ಒಂದು ಲಕ್ಷದ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಮಹಾಜಂಗಮರಿಗೆ ಮೃಷ್ಣಾನ್ನದ
ದಾಸೋಹವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸದಾ ನಿನ್ನ ಆಗಮನವನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
೩೩. ಆ ನಂದೀಶ್ವರನು ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರತಿರೂಪ. ಪ್ರಭುದೇವನೇ ನಮ್ಮ ವೈರಾಗ್ಯದ
ರೂಪ. ನೀನು ನಮ್ಮ ಸುಜ್ಞಾನದ ಪ್ರತೀಕ. ಆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯೇ ಪಾರ್ವತಿಯ

ನೀನವನಿಯೊಳ್ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದುದಿಸಿಯವರನನು
ಮಾನಿಸದೆ ಗುರುಭಾವವೊಳ್ ಕಂಡು ತತ್ತ್ವಮಂ
ನೀನವರ ಗುರುವಾಗಿ ತಿಳಿಸು ತಳುವದೆ ಪಟ್ಟಿಲಬ್ರಹ್ಮ ಹೋಗೊಂದನು ೩೩

ಎನೆ ಮಹಾದೇವ ನೀನಿಂದೆಂದು ನುಡಿವಾಗ
ಅನಗೇಂ ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯ ನೀನಿರಿಸಿದಂತೆ
ನೆನಲಿವರಂ ನಕ್ಕು ತನ್ನ ಸುಜ್ಞಾನರೂಪಂ ಮುಖದೊಳೊಲಿದಡಗಿ
ಘನಪರಂಪರಾದಲೀಶ್ವರನಂ ಮು ತನ್ನ ಕ
ಣ್ಣೊ ನೆಯೊಳೊಲಗಮಂ ವಿಸರ್ಜಿಸುತ್ತಾಕ್ಷಣಂ
ನೆನೆದು ಕಲ್ಯಾಣಪುರದೊಳಗಿರ್ಪ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಗೃಹಮಂ ಸಾರ್ಥನು ೩೪

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕೆಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೩೫

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಪ್ರತಿರೂಪ. ಆಕೆಯ ಉದರದಲ್ಲಿ ನೀನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಜನ್ಮ
ತಾಳು. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪೂಜ್ಯಭಾವದಿಂದ ಕಾಣು. ನೀನು ಗುರು
ವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಶಿವತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸು. ಎಲೈ ಪಟ್ಟಿಲಬ್ರಹ್ಮಯೇ ವಿಳಂಬ
ಮಾಡದೆ ಹೋಗು” ಎಂದನು. ೩೪. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಶಿವನ ಮಾತಿಗೆ ನಂದಿಯು,
“ಮಹಾದೇವ, ನೀವು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ನನಗೇನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ ? ನೀವು
ಇರಿಸಿದಂತೆ ಇರುತ್ತೇನೆ” ಎನ್ನಲು, ಈಶ್ವರನು ನಕ್ಕು ತನ್ನ ಸುಜ್ಞಾನರೂಪವನ್ನು ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಂದು ಈಶ್ವರನು
ತನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕೊನೆಯ ಸನ್ನೆಯಿಂದಲೇ ಒಡ್ಡೋಲಗವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿ. ಆಕ್ಷಣವೇ
ಕಲ್ಯಾಣಪುರದಲ್ಲಿರುವ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಡೆದನು. ೩೫. ಈ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಗೊಳಿಸುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿ
ದವರಿಗೆ. ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಕಾಮವೈರಿಯಾದ ಪರಮೇ
ಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ
ಸುಖ, ಭೋಗ ಮತ್ತು ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಧರೆಯೊಳುದಿಸಿದ್ ನಂದ್ಯಾದ್ಯಮರಗಣಕೆ ತ
ತತ್ತ್ವರಹಸ್ಯವುಂ ತಿಳಿಪ ಲಿಪಿಚಿತ್ಕಳಾರೂಪ
ಮುರುಪ್ರಸಾದವೆ ನಾಗಲಾಂಬಿಯೆಂದರವನೊಡೆದು ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಜನಿಸಿದಂ

ಕುಮುದಸೂವರ ಕಲಾಭರಣ ಪಾವನಚರಣ
ಕುಮುದವಿಳವನಮಹಾದಾವ ದೇವರದೇವ
ಕುಮುದಾರ್ಕವಹ್ನಿತ್ರಿಣೇತ್ರ ಸನ್ಮತಗಾತ್ರ ಸಂಪವಿತ್ರ ಸಚ್ಚರಿತ್ರ
ಕುಮುದವಾಹನವಿನಂತಪಾದ ಗಿರಿಜಾನಯನ
ಕುಮುದಚಂದ್ರಮ ವಿಕಾಶಿಸು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಹೃತ್
ಕುಮುದವುಂ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸುಜನಸಂರಕ್ಷ ಗೀರ್ವಾಣಪಕ್ಷ

೧

ಇರಲಿತ್ತ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನೊಲವಿ ಮಾಡಿ
ಪರಮಪ್ರಸಾದವುಂ ಸವಿದು ರಯ್ಯೊಳೆಂದು ಪರಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂದ
ಹರುಷದಿಂ ಯೋಗನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತಾಕ್ಷಿ ತ
ತ್ವರವರವೊಳಿರಲಿಲ್ಲರಂ ಕರುಣದಿಂದ ವರ
ಚರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತತ್ಪ್ರತಿಯನೇಳೆಂದೊಡನ ಕರದಚ್ಚರಿಸಿ ನುಡಿದನು

೨

ಸೂಚನೆ : ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನಂದಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಅಮರಗಣಗಳಿಗೆ
ತತ್ತ್ವದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಲಿಪನ ಚಿತ್ಕಳಾರೂಪನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ೧. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದ ಆಭರಣವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ಪವಿತ್ರವಾದ ಪಾದವುಳ್ಳವನೇ, ನಿಷ್ಕುರಾದ
ರಾಕ್ಷಸರ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಭಯಂಕರವಾದ ದಾವಾಗ್ನಿಯಂತಿರುವವನೇ, ದೇವರದೇವ.
ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ, ಅಗ್ನಿಯೆಂಬ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನೇ, ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಹೊಗಳಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಆಕಾರವುಳ್ಳವನೇ, ಪ್ರಾಣಮೂರ್ತಿಯೇ, ಒಳ್ಳೆಯ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವುಳ್ಳವನೇ,
ಇಂದ್ರನಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದವುಳ್ಳವನೇ, ಗಿರಿಜೆಯ ಕಣ್ಣೆಂಬ ಕನ್ನಡಿದಿಳಿಗೆ
ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ, ಸುಜನರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ, ದೇವತೆಗಳ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದ ಪಂಪಾ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ, ಭಕ್ತರ ಹೃದಯವೆಂಬ ನೈದಿಲೆಯನ್ನು ಆರಳಿಸು. ೨. ಹೀಗೆ
ಇರುವಾಗ ಇತ್ತಕಡೆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ಮಹಾಭಕ್ತಿ ಪ್ರೀತಿಗಳಿಂದ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ
ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಪವಿತ್ರವಾದ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಪರಮೇಶ್ವರನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಲಗಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಿಂದ
ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಅವಳು ಪರವಶಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಲಿಪನು ಕರುಣೆಯಿಂದ

ಎಲೆ ತರುಣಿ ಕೊಳ್ಳಾ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವನನಲ್
 ನಲಿದು ಕೈಕೊಂಡು ಲಿಂಗಕೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾಂ ಕೊಂಡ
 ಬಳಿಕ ಚರರೂಪನಡಗಿಸಿ ಪಂಚವದನ ದಶಭುಜ ತ್ರಿಪಂಚಾಕ್ಷಿಯಿಂದ
 ಪೊಳೆದ ಘಟಕಟಕ ತ್ರಿರೂಪ ದಮರುಗದಿಂದ
 ಪುಲಿದೂವಲಿನದಿಗೆಯಿಂ ಪಾರ್ವತಿಸಮೇತದಿಂ
 ದೊಲಿದು ಪ್ರಸನ್ನಭಾವದೊಳೆ ಪರಶಿವನಾಗಳಾ ತರುಣಿಗಿಂತೆಂದನು

೩

ಲಲಿತಾಂಗಿ ಸಂಕಲ್ಪವಂ ಮಾಡಬೇಡ ನಾಂ
 ತಿಳಿಪ್ರವಂ ಪೊಸತಪ್ಪ ಚೋದ್ಯವಂ ನೀಂ ಕೇಳ್ವು
 ದೊಲಿದು ನಮ್ಮಿ ಚಿತ್ಕಳಾಮೃತಪ್ರಸಾದವಿಂದರಿಂ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದೊಳಗೆ
 ತೊಳಗುವೆಮ್ಮಿ ಪ್ಲವಿಷ್ಟಲಬ್ಧಿ ಸಕಲಭೂ
 ಮಗಳರೂಪನಾ ಪಟ್ಟಿಲಬ್ಧಿ ಸಕಲಭೂ
 ತಳವಂದ್ಯನಗಣಿತಪವಾಡಪ್ರರುಪಂ ಜನಿಪನೇದೀವ್ವರಂ ನಂದಿದನು

೪

ಪೊಸತಪ್ಪ ವೀರಶೈವಾಚಾರವಂ ಪ್ರತಿ
 ಪ್ಲವಿಷ್ಟ ಜೈನ ಬೌದ್ಧ ಚಾರ್ವಾಕರ ಮತವನಳಿದು
 ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ್ಗ ಪಟ್ಟಿಲಬ್ಧಿಪದೇಶದಿಂ ನಿಜಪದವನು

ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಸತೀವಿರೋಮಣಿಯನ್ನು ಏಳು ಎಂದು ಕರೆದು
 ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ೩. “ಎಲೈ ತರುಣಿಯೆ, ಈ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ”
 ಎಂದನು. ಅವಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಆತ್ಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿವೇದಿಸಿ, ತಾನೂ
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಅನಂತರ ಶಿವನು ಜಂಗಮರೂಪವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿ ಐದು ಮುಖ
 ಗಳು, ಹತ್ತು ಕೈಗಳು, ಹದಿನೈದು ಕಣ್ಣುಗಳು, ಹೊಳೆಯುವ ಹಾವಿನ ಕಡಗ, ತ್ರಿರೂಪ,
 ಡಮರುಗ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮದ ಉಡುಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಪಾರ್ವತೀ ಸಮೇತನಾಗಿ ಹರ್ಷ
 ದಿಂದ ಆ ತರುಣಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೪. “ಕೋಮಲಾಂಗಿ, ಚಿಂತಿಸೆ
 ಬೇಡ. ನಾನು ತಿಳಿಸುವ ಹೊಸವಾದ ಸೋಜಿಗವನ್ನು ನೀನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳು. ಈ
 ಅಮೃತಸಮಾನವಾದ ಪ್ರಸಾದವು ನಮ್ಮ ಚಿತ್ಕಳಾರೂಪದಿಂದ ಉಂಟಾದುದು.
 ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ, ಆರು ಮುಖವುಳ್ಳ, ನಿರ್ಮಲವಾದ
 ಓಂಕಾರಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಪಟ್ಟಿಲಬ್ಧಿ ಜನಿಸುವನು. ಅವನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಗೌರವ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ; ಮತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಪವಾಡಗಳನ್ನು
 ಮೆರೆಯುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಈಶ್ವರನು ಹೇಳಿದನು. ೫. “ವಿನೂತನವಾದ ವೀರಶೈವ
 ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಜೈನ ಬೌದ್ಧ ಚಾರ್ವಾಕರ ಮತಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ.
 ಬಸವನೇ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಮಥರ್ಗ ಪಟ್ಟಿಲಬ್ಧಿಪದೇಶದಿಂದ ಕೈಲಾಸಪದವಿ

ಒಸೆದೀವೆನೊ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದರ್ಭಕನುದಯಿ
ಪೊಸಗೆಯಂ ಸಕಲಗಣಕರಿಪು ಪೀಘ್ರದೊಳೆನು
ತ್ವಸಮಾಸ್ತೃಪಿಕ್ಷಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾ ನಿರಾಕಾರ ರೂಪಂದಳೆದನು ೫

ಅನಿತರೊಳ್ ಕಣ್ಣೆರೆದು ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ತನ್ನ
ಮನೆಯೊಳೆರ್ದರಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಾಣದಿಂತಿದೇಂ
ಕನಸಾಗಿಯುಂ ಕನಸಿನಂದವಲ್ಲಿದು ನೋಡೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಂಜುತಿರೆ
ಮನದೊಳಗೆ ವಿಸ್ಮಯರಸಂ ತುಳುಕುತಿದೆಯೆನ್ನ
ನನಹಿನೊಳು ಶಿವರೂಪು ಹೊಳೆಪ್ಪತಿವೆ ಚೋದ್ಯಮಂ
ದನುತೆ ಜಾನಿಪ ಸಮಯದೊಳ್ ಬೆಳಗುಜಾವಗೋಳಿಗಳುಲಿದುವೇನಂಬೆನು ೬

ಇಂದಿರನ ದೆಸೆಗೆಂಪು ಮೂಡೆ ಕತ್ತಲೆಯೋಡೆ
ಮಂದಾನಿಲಂ ತಂಪು ತೀಡೆ ಭ್ರಮರಂ ಪಾಡೆ
ಬಂದು ಚಕ್ರಂ ಕೂಡೆ ಕೈರವಂ ಬಾಡೆ ಕಮಲಂ ಬಿರಿದು ನಗೆಯೊಳಾಡೆ
ಮುಂದೊರ್ವ ವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯನೀ ಧರಗೆ
ಬಂದಿದಕೆ ನೂರುಮಡಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗು ತೋರ್ಪ
ನೆಂದು ಸೂಚಿಸುವಂದದಿಂದುದಯಶೈಲಾಗ್ರದೊಳ್ ದಿನಪನುವಯಿಸುವನು ೭

ಯನ್ನು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಹುಟ್ಟುವ ಶುಭ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಪೀಘ್ರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಗಣಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಸು” ಎನ್ನುತ್ತ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಮಾಯವಾದನು. ೬. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಳು. ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರಮೂರ್ತಿಯು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಕನಸಾದರೂ ಕನಸಿನ ರೀತಿಯಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪರಿಭಾವಿಸಲಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಇದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಮಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಶಿವನ ರೂಪು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ! ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದ ಕೋಳಿಗಳು ಕೂಗಿದುವು. ೭. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅರುಣೋದಯವಾಯಿತು. ಕತ್ತಲೆಯು ಓಡಿದೋಯಿತು. ಮಂದಮಾರುತ ತಂಪಾಗಿ ಬೀಸಿತು. ದುಂಬಿಗಳು ಹಾಡಿದುವು. ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳು ಒಂದುಗೂಡಿದವು. ನೈದಿಯ ಹೂಗಳು ಬಾಡಿದುವು. ಕಮಲಗಳು ಅರಳಿ ನಗೆಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಮುಂದೊಬ್ಬ ವೀರಶೈವ ಆಚಾರ್ಯಪುರುಷನು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು, ಇದಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಬೆಳಕನ್ನು ತೋರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು

ಆ ಕಾಲದೊಳ್ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು
ಮಾಕಾಂತಪೂಜೆಯಂ ತೀರ್ಚಿಯಾ ಬಸವಾದ್ಯ
ನೇಕರೊಡನೇವಾರ್ತೆಯಾದ್ಯಂತಮಂ ಹಿಂಚುಮುಂಚಿನಿಸವಾಂ ಪೇಳಲು
ಬೇಕೆಂದು ಬೇಗಮನುಭವಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂ
ದಾ ಕಾರ್ಯಮಂ ಮಹಾಗಣಕುಲಂ ಕೇಳ್ವಂತೆ
ಜೋಕೆ ಮಿಗೆ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನೊಳು ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ವಿರಚಿಸಿದಳು ೮

ಕೇಳ್ವ ಮುದಮಂ ತಾಳ್ವನಾ ಬಸವನುತ್ಸವಂ
ದಾಳ್ವರು ಗಣಪ್ರತತಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಮೊಗ
ಮಾಳ್ವದು ವಿಕಾಸಮಂ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆಂ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ತಲೆದೋರಲೊಡನೆ
ನೀಳ್ವದೊಲ್ಲರ ಮನೋಹರಂಪಲತೆ ಧಾರುಣಿಯೊ
ಳೆಳ್ವ ಶೈವಾಚಾರಮಂದನಾಚಾರಮಂ
ತೊಳ್ವದು ಸಂಗರ್ಭದೊಳಗಿರ್ಪ ಪರಶಿವನ ಚಿತ್ಕಳೆಯದೇಂ ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ೯

ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಮಧ್ಯಚಿಂತಾರತ್ನದಂತೆ ನವ
ಶಾರದಾಭ್ರದ ಮರೆಯ ಶಶಿಯಂತೆ ಸತ್ಪುಣ್ಯ
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿರ್ಪ ನವನಿಧಿಯಂತೆ ಗುರುಬೋಧೆಯೊಳಿರ್ಪ ಮುಕ್ತಿಯಂತೆ

ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಪೂರ್ವ ಗಿರಿಯ ಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ೮. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದಳು. ಈ ಸುದ್ದಿಯ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ಇದ್ದುದಿದ್ದಂತೆ ಬಸವಣ್ಣನೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕರೊಡನೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಅನುಭವಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮಹಾ ಭಕ್ತರ ಸಮೂಹಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕೇಳುವಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಲೂ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲೂ, ಬಸವ ದಂಡಾಧೀಶನಿಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ೯. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಸವಣ್ಣನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು. ಗಣಗಳ ಸಮೂಹ ಸಂಭ್ರಮಗೊಂಡಿತು. ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಮುಖವು ವಿಕಾಸವಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಗರ್ಭದ ಚಿಹ್ನೆ ತಲೆದೋರಿತು. ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನ ಉಲ್ಲಾಸವೆಂಬ ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬಿತು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದು ಶೈವಾಚಾರವು ಮೇಲೆದ್ದು ಅನಾಚಾರವನ್ನು ಹೊಡೆದಟ್ಟಿತು. ಅವಳ ಪುಣ್ಯಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದ ಪರಶಿವನ ಚಿತ್ಕಳೆಯ ಮಹಿಮೆ ಅದೇನು ಸಾಮಾನ್ಯವೆ ? ೧೦. ಕ್ಷೀರಸಾಗರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ದಿವ್ಯರತ್ನದಂತೆ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಶರತ್ಕಾಲದ ಶುಭ್ರವಾದ ಮೋಡದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಚಂದ್ರನಂತೆ, ಸತ್ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ನವನಿಧಿಯಂತೆ, ಗುರುವಿನ ಸುಜ್ಞಾನಬೋಧೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಮುಕ್ತಿಯಂತೆ, ಆ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಶಿಲೆಯಲ್ಲಿರುವ

ಆ ರವಿಗ್ರಾಮಗುಪ್ತಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ ಮಂ
ದಾರಮುಕುಳದೊಳಿರ್ಪ ಸುರಭಿಯಂತಧಿಕಗಂ
ಭೀರಾಬ್ಧಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಬಸಿರೊಳು ತತ್ತ್ವನಿಧಿ ಗೋಪ್ಯದಿಂದಿರ್ದನು ೧೦

ಪ್ರಿವಳಿಗಳ್ ಮನುಳಿದುವು ಬಾಸೆ ಕಪ್ಪೇರಿದುದು
ಧವಳಮಾಸ್ತಾಬ್ಧ ಕದಮಗದು ಕುಚಂ ತೊಬಿದುವು
ತವೆ ಚೊಚುಕಂ ತರ್ಗಿದುವು ನಾಭಿ ಪೊರಪೊಣ್ಮಿತಿಯ ನಡುವುಂ ಬಳಿದುದು
ಸವಿಸುಂಡಿಯನಾರ್ಪಯಿಸಿತಲಸಿಕೆ ವಿಶೇಷಮಾಂ
ದೃವನಾಂತಮೊಳೆ ಬಳಲೈಯಂ ಧರಿಸಿತುಂ
ಗೆವೆಗಣ್ಣ ನೋಟಮೆಸೆದುದು ಗರ್ಭಸೂಚಕಂ ಚೆಲ್ವಾದುದಾ ಬಾಲೆಯ ೧೧

ಕಮಲಚಾಂಡಂಗಳನಂತಮಂ ತಾಳ್ಳ ಶಿವ
ಸಮರೂಪನಂ ತರುಣಿ ತಾಳ್ಳಳಿದು ಚೋದ್ಯಮಂ
ವಮರಗಣದಿಂ ದಿಟ್ಟಿಯಾದಪ್ಪದು ಮತ್ಸುತಂಗೆಂದು ಗಿರಿರಾಜತನುಜೆ
ಮಮತೆಯಿಂ ತದ್ಗರ್ಭರಕ್ಷಣಕೆ ಬರೆದ ಕಾ
ಳಿಮಲೇಬೆಯೋ ಶಿವಜ್ಞಾನದೀಪದ ಕುಡಿಯೋ
ಳಿಮಾರ್ಗ ಧೂಮಚ್ಚವಿಯೊಯಿಂದನಲ್ ಕಪ್ಪಡರ್ಪ ನಿಜುಬಾಸೆ ಕಣ್ಣೆಸೆದುದು ೧೨

ಗುಪ್ತಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ, ಮಂದಾರದ ಹೂವಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಧುವಿನಂತೆ, ಸಮುದ್ರದಂತೆ
ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಗಂಭೀರವಾದ ಗರ್ಭಸುಧಾಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವನಿಧಿಯಾದ ಪರಶುವನ
ಚಿತ್ಕಳಾಸ್ವರೂಪವು ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದಿತು. ೧೦. ಆ ಬಾಲಿಕೆಯಾದ ನಾಗಲಾಂಬೆಯ
ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಮೂರುಗರೆಗಳು ಮಾಯವಾದುವು, ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ
ಕೂದಲು ಕಪ್ಪಾಯಿತು, ಮುಖಕಮಲವು ಬಿಳಿದಾಯಿತು. ಮೊಲೆಗಳು ದಪ್ಪವಾದವು,
ಮೊಲೆಯ ತೊಟ್ಟುಗಳು ಕಂದುಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದುವು, ಹೊಕ್ಕಳು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು,
ಸಣ್ಣನಾದ ನಡು ದಪ್ಪವಾಯಿತು. ಅವಳ ಸವಿಸುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಲಿಕೆಯು ತೋರಿತು.
ನಡಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. ಒತ್ತಾದ ಕಣ್ಣಿನ ಎವೆಗಳು ಬಳಲಿಕೆಯ ನೋಟವನ್ನು ಬೀರಿತು.
ಹೀಗೆ ಆ ಬಾಲಿಕೆಯ ಗರ್ಭಜಡ್ಡೆಯು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕೆಂಗೊಳಿಸಿತು. ೧೧. ಅನೇಕ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನು ತಾಳಿರುವ ಶಿವನಿಗೆ ಸಮನಾದ ರೂಪವನ್ನು ಆ ಯುವತಿ ಧರಿಸಿ
ದ್ದಾಳೆ. ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ! ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸುವ ದೇವತೆಗಳ ನೋಟದಿಂದ ತನ್ನ
ಮಗನಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪಾರ್ವತಿಯು ಪಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಆ ಗರ್ಭರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ
ಬರೆದ ಕಪ್ಪಾದ ಗೆರೆಯೋ ! ಶಿವಜ್ಞಾನವೆಂಬ ದೀಪದ ಕುಡಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ಹೊಗೆಯ
ಕಾಂತಿಯೋ ! ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವಳ ಬಸಿರ ಮೇಲಿನ ಕಪ್ಪಾದ ಕೂದಲು ನೋಟಕ್ಕೆ

ಚಾರ್ವಾಕ ಜಿನ ಬುದ್ಧ ಮುಂಜಿ ಮತತ್ರಯಮು
ಮಾರ್ವರೆಯ ಭಾರಮೀ ಭಕ್ತರ ಭವಂ ನಾಡೆ
ತೋರ್ವ ವಿಳರೇಳ್ಗೆಯೆಂದೆಂಬಿಪ್ಪತ್ರಯಂ ಮಸುಳ್ಳಪ್ಪವು ತತ್ತರಣಿಯಾ
ಪೂರ್ವತಾಪತ್ರಯಂ ಪೋಪ್ಪವನುತಂ ಮುಂದೆ
ಸಾರ್ವಂತ ತ್ರಿವಳಿಯಡಗಿದುವು ಶಿವತತ್ತ್ವಮದು
ಬೇರ್ವರೆಯಲಿಚ್ಛಾನಕೂಪ ನೆಲೆಗೆಟ್ಟುದನೆ ನಾಭಿ ನಿಮ್ಮವನುಳಿದುದು ೧೩.

ತರಣಿಪ್ರಕಾರಂ ಕುಮಾರನಾ ಗರ್ಭದೊಳ
ಗಿರೆ ಮನಸ್ಸಿಮಿರಮತಿಭಯದಿ ಪೊರಮಟ್ಟು ಕುಚ
ಗಿರಿಯನದರ್ಪದೊ ಒರಿದು ಶಿವತತ್ತ್ವರಸಪೂರ್ಣಮಾದ ಕಲಧಾತಂಗಳ
ಭರಣಿಗಳ ಬಾಯ್ಕಿರಿಸಿದಿಂದ್ರನೀಲವ ಮಣಿಯ
ಬಿರುಡೆಗಳೊ ಪೇಳಿನಲ್ ಸ್ತನಚೂಚುಕದ ಕಪ್ಪು
ಕರಮೊಪ್ಪಲೊಪ್ಪಿನಳ್ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯಂದು ಕರುವಿಟ್ಟ ಮುಕ್ತಿಯಂತೆ ೧೪

ಶಿವಕಥಾಮೃತವನೊಲಿದಾಲಿಸುವ ಬಯಕೆಯು
ತ್ಸವದೊಳೀಶ್ವರಪೂಜೆಯಂ ಮಾಳ್ ಬಯಕೆ ಕಡು
ತವಕದಿಂ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಮುಮನುಗ್ಗ ಬಯಕೆ

ಮನೋಹರವಾಯಿತು. ೧೩. ಭೂಮಿಗೆ ಭಾರವಾಗಿದ್ದ ಚಾರ್ವಾಕ, ಜಿನ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಮತಗಳೂ ; ಭಕ್ತರ ಹುಟ್ಟು-ಸಾವುಗಳ ದಂದುಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗು ತ್ತಿರುವ ದುಷ್ಟರ ಏಳಿಗೆ ಈ ಮೂರು ಅನಿಷ್ಟಗಳೂ ಕಾಂತಿಗುಂದಿ ಮರೆಯಾಗುವುವು. ಆ ತರಣಿಯ ಹಿಂದಿನ ತಾಪತ್ರಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುವು ಎಂದು ಸಾರಿಹೇಳುವಂತೆ ಆಕೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಮೂರು ಗೆರೆಗಳು ಮರೆಯಾದುವು. ಶಿವತತ್ತ್ವವು ಬೇರು ಬಿಡಲು ಅಚ್ಚಾನಕೂಪ ಹಾಳಾಯಿತು ಎನ್ನುವಂತೆ ಹೊಕ್ಕುಳ ಕುಳಿಯು ಮೇಲೆ ಬಂದಿತು. ೧೪. ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದ ಮಗನು ಅವಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಚ್ಚಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯು ಅತಿಭಯಗೊಂಡು ಹೊರಹೊರಟು ಅವಳ ಸ್ತನಗಳೆಂಬ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಏರಿದುಪೋ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಿವತತ್ತ್ವರಸದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿದ್ದ ; ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಹೊಳೆವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಭರಣಿಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಇಂದ್ರನೀಲರತ್ನದ ಬಿರಡೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವರೋ ಹೇಳು ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವಳ ಮೊಲೆಯ ತೊಟ್ಟುಗಳ ಕಪ್ಪು ಶೋಭಿಸುತ್ತ ಇರಲು ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಎರಕ ಹೊಯ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ೧೫. ಈಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಒಲಿದು ಕೇಳುವ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಶಿವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ, ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮದ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವ, ಜಂಗಮರಿಗೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ,

ದಿವಿಜತರುವನಮಾಮಂ ಸಿದ್ಧರಸಸಿಂಧುಮಂ
ನವನಿಧಿಗಳಂ ಸುರಪಥೇನುಮಂ ಜಂಗಮದ
ನಿವಹಕೆಡೆಮಾಡುವೀ ಬಯಕೆಯೆಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ ಬಯಕೆಯಿಲ್ಲೆಳೆವಸಿರೊಳು ೧೫

ಪಲತೆರದ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದಿಂತು ತ
ಲ್ಲಲನೆ ಕೆಲಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಕಳೆಯೆ ಪುರ
ದೊಳಗೆ ಗುಜುಗುಜು ಮಸಗಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ಗಡ ವಿರಕ್ತ ಗಡ ರಾಯಗುರುಮ
ಬಲುದಣಾಯಕ ಬಸವನಕ್ಕ ಗಡ ಗರ್ಭಮಂ
ತಳೆದಳ್ಳೆಡೆಂ ಚಿತ್ರಮೆಂದು ಮನೆಮನೆ ನೀರ
ಹೊಳೆ ಬೀದಿಬೀದಿಯೊಳಗೀ ವಾರ್ತೆ ಪುರದನದ ಕರ್ಣಂಗಳೊಳಗಿದಿದುಮು ೧೬

ಆಕೆ ವೈವಶ್ಚೈಯೆಂಬರ್ ಕೆಲಬರುತ್ತಮರ್
ಚೋಕಿ ಮಿಗೆ ಮಧ್ಯಮರ್ ವಿಸ್ಮಯಂಬಡುವರವಿ
ಮೇಕಿ ನೀಚರು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವರದಂ ಕೆಳ್ಳು ಮತ್ತೊರ್ವ ಒಸುಣರರಸಂ
ಭೂಕಾಂತ ಬಿಡುಳಂಗೆರಿಪಬೇಕೆನುತೆ ಬಂ
ದೇಕಾಂತದೋಲಗದೊಳೆ ವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳಿ
ಪೋಕನಿವನನ ನುಡಿ ಪ್ರಸಿಯೆನಲ್ ಭಾಷೆಯಂ ಬರೆಸಿ ಮುತ್ತಿಂತಂದನು ೧೭

ಸಿದ್ಧರಸದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು. ನವನಿಧಿಗಳನ್ನು, ಕಾಮಧೇನುವನ್ನು ಉಣಬಡಿಸ
ಬೇಕೆಂಬ ಈ ಬಯಕೆಗಳೆಲ್ಲದೆ ಆ ಎಳೆಯ ಬಸಿರಿಯಾದ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗೆ ಬೇರೆ
ಬಯಕೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ೧೬. ಈ ರೀತಿಯ ಹಲವು ಗರ್ಭದ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಆ
ತರುಣಿಗೆ ಉಂಟಾದವು. ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಕಳೆದವು. ಆಗ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಜನ
ರಲ್ಲಿ ಗುಜುಗುಜು ಹೆಚ್ಚಿತು. ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯಂತೆ ? ಆಕೆ ವಿರಕ್ತಿಯಂತೆ ?
ರಾಯಶ್ರೇಷ್ಠ ದೊಡ್ಡ ದಂಡನಾಯಕನಾದ ಬಸವಣ್ಣನ ಅಕ್ಕನಲ್ಲವೆ ? ಅವಳು
ಬಸಿರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆಯಲ್ಲವೆ ? ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ ! ಎಂದು. ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ, ನೀರಿನ
ಹೊಳೆಯ ಹತ್ತಿರ, ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳು ತುಂಬಿದುವು.
೧೭. ಉತ್ತಮರಾದ ಕೆಲವರು ಆಕೆಯನ್ನು ದೈವಾಂಶಸಂಭೂತಗಳು ಎನ್ನುವರು,
ಮಧ್ಯಮರಾದ ಕೆಲವರು ಅತಿಯಾದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ
ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವೇವೇಕೆಗಳೂ ನೀಚರೂ ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ
ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಾಬಾಹಿರನೊಬ್ಬ, ರಾಜನಾದ ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು
ತಿಳಿಸಬೇಕೆನ್ನುತ್ತ ಬಂದು, ಏಕಾಂತದ ಓಲಗದಲ್ಲಿ ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.
'ಇವನು ನೀಚ, ತಲೆತಿರುಕ. ಇವನ ಮಾತು ಸುಳ್ಳು' ಎನ್ನುಲು ಅವನು ಪ್ರಮಾಣ

ಕರದ ಕಂಕಣಕೆ ಕನ್ನಡಿಯುಂಟೆ ಹೇಯ ಬದು
ಪರಿಯೊಳಾಂ ಬಿನ್ನಯಿಸಲುದುಮೆ ನಿಮಗೆ ತವ
ಚರಣಪಂಕಜದಾಣೆ ಪುಸಿ ದಿಟಂ ನೋಳ್ತೊಡಿದು ಮೇಳೆಯಾ ಬಸವಣ್ಣನ
ವರಗೃಹಾಂತಸ್ತ ದನುಭವಮಂಟಪದೊಳಿಗ
ಪರಭಕ್ತರುಂ ನೀಲಲೋಚನೆಯುಮಾ ಗರ್ಭ
ದರಸಿಯುಂ ಸಹ ಬಸವನಿರ್ದಪಂ ದೇವೈತರೆ ಕಾಣಬಹುದೆಂದನು ೧೮

ಎನೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ನೋಡಬೇ
ಕೆನುತೆ ಸಕಲಪ್ರಧಾನವೆರಸಿ ಕೆಲವು ಪರಿ
ಜನಸಹಿತಲರಮನೆಯನೊಳಪ್ಪೊಕ್ಕು ಬರಲಸಂಖ್ಯಾತಗಣದೊಡನೆ ಬಸವಂ
ಘನಹರುಷದಿಂ ಕಾಣುತಿದಿದಿದ್ದು ಬಂದು ಸ
ದ್ವಿನಯಮಂ ನುಡಿದು ಕರೆತಂದಮಳರತ್ನರುಂ
ಜನಸಿಂಹಪೀಠದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ದರನದೀಧಿತಿ ಪೊಳೆಯಲಿಂತೆಂದನು ೧೯

ಎಲೆ ರಾಘು ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ಬಳ್ಳೆಯದ ಮೊನೆಗೆ ಮಾ
ಮೂಲೆವ ಪರನೃಪರಿಲ್ಲ ವಾಣಿಗಪದಯವಿಂಬು
ಮಿಳೆಯಸಿರಿಗಂ ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲವನುಬಾಗ್ಯದಸಂತಕರೊಳ್ ಭೇದವಿಂಬು

ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು : ೧೮. “ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಂಕಣಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ ಬೇಕೆ ? ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಲು ನಾನು ಅಂಜುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳಾಣೆ. ಇದು ಸುಳ್ಳೋ ನಿಜವೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ. ಈಗ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅನುಭವಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ನೀಲಲೋಚನೆಯೂ ಮತ್ತು ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಸವಣ್ಣನೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಭುಗಳೇ ಬಂದು ಆದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು” ಎಂದನು, ೧೯. ಆ ಚಾಡಿಕೋರನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿ ಬಿಜ್ಜಳನು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡನು. ಇದನ್ನು ಪರಾಂಭಿಸಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಕೆಲವು ಪರಿಜನರ ಸಹಿತ ಬಸವಣ್ಣನ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಬಂದ ಬಿಜ್ಜಳನನ್ನು ಆಸಂಖ್ಯಾತ ಭಕ್ತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಸವಣ್ಣನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಎದ್ದುಬಂದು, ಇದಿರುಗೊಂಡು, ವಿನಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿ, ರಾಜನನ್ನು ಕರೆತಂದು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ತನ್ನ ದಂತಕಾಂತಿಯು ಪಸರಿಸುತ್ತಿರಲು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೨೦. “ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ, ಕೇಳು, ನಿನ್ನ ಈಟಿಯ ಮೊನೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಮಲೆತು ನಿಲ್ಲುವ ಶತ್ರುರಾಜರುಗಳಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಸೋಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಗೆ ಯಾವ ಬಾಧೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಲ್ಲ. ಅಪಾರವಾದ ಹಣದ ಭಂಡಾರ ನಿನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ನಿನ್ನ ಚತುರಂಗಸ್ಥೈರ್ಯವು

ಹಲವು ಕೋಶಕೆ ಕಡಿವೆಯಿಲ್ಲದಿಂಚೆ ಚತುರಂಗ
ಬಲದೊಳೆರಡಿಲ್ಲದಿಂದನ್ನೆಡೆಗೆ ನೀಂ ಬರ್ಪ
ಬಲುಗಜ್ಜ ಮಾವುದಂಟಿನೆ ಕೇಳಿ ನಸುನಗೆಯೊಳವನೀರನಿಂತೆಂದನು ೨೦

ಮಾನನಿಧಿ ಬಸವದಂಡೇರ ನೀನನ್ನೀ ಪ್ರ
ಧಾನಿಯಾಗಿರ್ಪನ್ನವೆನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ
ಹಾನಿಯೆಲ್ಲಿದುದೆಂದು ಮಾರುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟು ಕೆಲಬಲವ ನೋಡುತ್ತಿರಲು
ಆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಗರ್ಭಸೌಂದರ್ಯವುಂ
ತಾನರಿದು ತತ್ಪ್ರಿಯ ಪೆಸವಿಡಿವುತುಂ ವಿರತೆ
ನೀನಾರದೇಂ ಕಾರಣಂ ವೃಥಾಗರ್ಭಮಾಯೆನಲಾಕೆಯಿಂತೆಂದಳು ೨೧

ಪೊಡವೀರ ನೀಂ ಕೇಳತಕ್ಕದೀ ಗರ್ಭಮಾ
ಮೃಡಚಿತ್ಕಳಾದ್ಯತಪ್ಪಸಾದದಿಂದಾದುದೆಂ
ದೊಡೆ ಸಕಲ ವಿವಿಧಕ್ರೂರರುಂ ತತ್ಪ್ರಸಾದಿಗಳವರಿಗೀ ಗರ್ಭದ
ಗೊಡವೆಯಂ ಕಂಡುಕೇಳಿದುದಿಲ್ಲವೆನೆ ಪುಸಿಯು
ನುಡಿವಳಿಲ್ಲೀಶ್ವರಂ ಕರುಣದಿಂ ತನ್ನ ಮುಖ
ದೇಡೆಯ ಸುಜ್ಞಾನಪುತ್ರಂ ಜನಿಪನೆಂದಿತ್ತನೆನಲರಸನಿಂತೆಂದನು ೨೨

ಆ ವಿವಿಜ್ಞಾನಭರಿತಂ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದೊಳ
ಗೀರಕ್ಕೆಪೆಯಿಂ ಬಂದನಾದೊಡದಂಲೇಸು ಮ
ತ್ತಾ ಶಿರುವ ತಾನೆಮ್ಮೊಳಿ ವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳಿ ನಿಜವೆಂಬ ಕಟಕಿ ಸೃಪನ

ಎರಡು ಬಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀನು ಇಂದು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂತಹ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದು ?” ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಸುನಗುತ್ತಾ ಬಿಜ್ಜಳ ರಾಜನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೨೦. “ಮಾನನಿಧಿಯಾದ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನೇ, ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿರುವವರೆಗೆ ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯೆಲ್ಲಿದೆ?” ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳಿ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಗರ್ಭಸೌಂದರ್ಯ ವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು, “ಎರಕ್ಕೆ, ನೀನಾರು ? ಏನು ಕಾರಣದಿಂದ ನಿನಗೆ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಗರ್ಭವಾಯಿತು ?” ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಆಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ೨೧. “ರಾಜನೇ, ಇದು ನೀನು ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಗರ್ಭವು ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ಕಳಾ ಮೃತಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಆಯಿತು,” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ, “ಎಲ್ಲ ವಿವಿಧಕ್ರೂರೂ ವಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದಿಗಳೇ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಗರ್ಭವುಂಟಾಗುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿಲ್ಲ, ಕೇಳಿಲ್ಲ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ಸತಿ ನಾಗಲಾಂಬೆಯು “ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳುವವಳಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಆತನ ಸುಜ್ಞಾನಪುತ್ರನು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು” ಎನ್ನಲು, ರಾಜನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೨೨. “ಆ ವಿವಿಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನನು ನಿನ್ನ ಬಸುನಿನಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮತ್ತೆ ಆ

ಆಶಯವನರಿದಾಕೆಯದರಮಧ್ಯದಲಿ ನಿಖಿ
 ಘಾಶೆಯಂ ತೀವಲೆಲ್ಲಾ ಜನರ್ ಕೇಳಿ ಬಸ
 ವೇಶಮುಖ್ಯರ್ ಸಲಿಯೆ ಪೊಣ್ಣೆತೊಂದಾನೊಂದು ನುಡಿಯದೇಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ೨೦

ಕಳಕಳವಿದೇಕೆ ಹೋ ಹೋ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಬಿ
 ಜ್ವಳಿಸ್ತಪತಿಯಾಗಸಂ ನೆಲಕಿಳಿದೊಡಂ ಧರಾ
 ತಳವಿರದೆ ಪಾತಾಳಕ್ಕೊಡಂ ಶಿವಶರಣರಿಂದ ಪುಸಿಸುಡಿ ಬರ್ಪದೆ
 ವಿಳಸದ್ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಷಣ್ಮುಖಸ್ಥಿತಸುಚಿ
 ತ್ಯಳೆಯಲ್ಲದಾಂ ರಕ್ತರೇತಪ್ರಯುತಪಿಂದ
 ದೊಳಗಲ್ಲಮೆಂಬ ಗಂಭೀರಸ್ವರಂ ಪೊಣ್ಣೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಬೆರಗಾದನು ೨೧

ಚೋಳಿಯಕ್ಕನಿಗೆ ಭೀಮೇಶ್ವರಂ ನುಡಿದುದಂ
 ಜೋಳರಾಸಿಯೊಳಿ ಬಾಹೂರಬೊಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ
 ಭಾಳನಯನಂ ನುಡಿದನೆಂದು ಬಸವಂಗೆ ಸಂಗಮನಾಥ ನುಡಿದನೆಂದು
 ಹೇಳುವರ್ ಕಿನ್ನರಯ್ಯನಿಗೆ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಂ
 ಕೇಳಿ ನುಡಿದುದ ಕೇಳಿನೀ ಗರ್ಭದರ್ಭಕಂ
 ಕೇಳದೇ ನುಡಿದುದಚ್ಚರಿಯೆನುತೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ ವಿಸ್ಮಯದೊಳಿಂತೆಂದನು ೨೨

ಮಗುವೇ ನಮಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗ ಇದು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು [ಜುಜ್ಜು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವ ರಾಜನ ದುರುದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆಕೆಯ ಗರ್ಭದ ಮಧ್ಯದಿಂದ, ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ತುಂಬುವಂತೆ, ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಕೇಳುವಂತೆ ಬಸವೇಶ ಮೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯರು ಸಂತೋಷಪಡಲು ಒಂದು ಧ್ವನಿಯು ಹೊರಟಿತು. ಆ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಏನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ. ೨೪. “ಅಯ್ಯಾ ಬಿಜ್ಜಳ ಮಹಾರಾಜನೆ, ಗಲಭೆಯೇಕೆ ! ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು. ಆಕಾಶವೇ ನೆಲಕ್ಕೆ ಇಳಿದರೂ ಭೂಮಿಯೇ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರೂ ಶಿವಶರಣರಿಂದ ಸುಳ್ಳುಮಾತು ಬರುತ್ತದೆಯೆ ? ನಾನು ಪವಿತ್ರನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಷಣ್ಮುಖಸ್ಥಿತವಾದ ಚಿತ್ಕಳೆಯಲ್ಲದೆ ರಕ್ತ-ವೀರ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪಿಂಡವಲ್ಲ” ಎಂಬ ಗಂಭೀರವಾದ ಧ್ವನಿಯು ಹೊರಹೊರಟಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಿಜ್ಜಳನು ಬೆರಗಾದನು. ೨೫. “ಚೋಳಿಯಕ್ಕನಿಗೆ ಭೀಮೇಶ್ವರನು, ಜೋಳದ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಹೂರ ಬೊಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ಭಾಳಾಕ್ಷನು, ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಸಂಗಮನಾಥನು, ಕಿನ್ನರಯ್ಯನಿಗೆ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನು ಅವರು ಕೇಳಲಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಸು ನಾನು ಕೇಳದೆಯೇ ಮಾತನಾಡಿದುದು ಅಶ್ಚರ್ಯ”

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಿರೆ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ
 ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವುಂಟುಮದರಿಂದ
 ನಿತ್ಯವಹ ಮಾನವರರಿದಿಂ ಮಲಮೂತ್ರರಕ್ತಮಾಂಸಗಳೊಳಗೆ
 ನಿತ್ಯವಹ ಶಿವನ ಚಿತ್ತಳೆಯುಪ್ಪದೊಂಬುದಿದು
 ಸತ್ಯವೇಯೆಂದೆನಲ್ಪದ್ಧರನೊಡಂಬದಿಪ
 ಕೃತ್ಯವುಂ ತಿಳಿದು ತನ್ನೊಳ್ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಯೆಂದಿತೆಂದಳು ೨೬

ಅಕ್ಕಕ್ಕು ಮೂತ್ರಮಲಮಾಂಸರಕ್ತಗಳೊಳ
 ಗಿಕ್ಕುವೆ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯೆನ್ನುದರದೊಳಗವರ
 ತೊಕ್ಕಿಲ್ಲವೆನೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಕೇಳು ದೃಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ನಿನಗೆ ಬರಿಯಮಾತು
 ತಕ್ಕದೇಯೆನೆ ದೃಷ್ಟವುಂ ತೋರ್ಪುದೀ ಶಿವನ
 ಣಕ್ಕದೇನರಿದು ನೋಡಾದೊಡೆನುತಾಗ ನಸು
 ನಕ್ಕು ತನ್ನದರವನುಗುಂಗೊನೆಗಳಂ ಬಗಿದಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ೨೭

ಮೇಲುಗುಂಗೊನೆ ಸೋಂಕಲುದರದೊಳ್ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ
 ಬಾಲಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶದಿಂ ಮೆರೆವ ಭಸಿ
 ತಾಲೇಪನದ ಧಳಧಳವ ನಗೆಮೊಗದ ಕಣಕುಂಡಲಯುಗಂಗಳಿಂದ

ಎನ್ನುತ್ತ ಬಿಜ್ಜಳನು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೨೬. 'ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು' ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವುಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಶಾಶ್ವತವಾದ ಮಾನವರರಿದಿಂದ ಮಲ-ಮೂತ್ರ, ರಕ್ತ-ಮಾಂಸಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಶಿವನ ಚಿತ್ತಳೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯವೆ?" ಎನ್ನಲಾಗಿ, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸುವ ರೀತಿ ಯಾವುದೆಂದು ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಆಲೋಚಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದಳು. ೨೭. "ಅಹುದಹುದು ಮೂತ್ರ-ಮಲ, ಮಾಂಸ-ರಕ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಮೂರ್ತಿಯು ಇರುತ್ತದೆಯೆ? ನನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಅಂಶಲೇಶವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಬಿಜ್ಜಳನು "ಸಾಕ್ಷಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ಬರಿಯ ಮಾತು ಯೋಗ್ಯವೆ?" ಎಂದನು. "ಈ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆ? ಹಾಗಾದರೆ ನೋಡು" ಎಂದು ನಸುನಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಉಗುರುಗಳ ಕೊನೆಯಿಂದ ಸೀಳಿದಳು. ಆ ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೨೮. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಗುರಿನ ಕೊನೆ ಸೋಂಕಲು, ಹೊಳೆಯುವ ಕೋಟಿ ಬಾಲಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಮೆರೆಯುವ, ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಧಳಧಳನೆ ಹೊಳೆಯುವ, ನಗು

ಆಲೋಲಮಾದ ಕಿರುಜಡೆಗಳಂ ಸುರಕುಸುಮಂ

ಮಾಲಿಕಾಮಧ್ಯದೊಳ್ ಶಿವಲಿಂಗಧರನಾಗಿ

ಬಾಲಕಂ ನೋಳ್ವ ಸಭೆಯಂ ವಿಸ್ಮಯಾರ್ಣವದೊಳ್ದಿದನದೇಂ ಪೊಗಳ್ಳನು ೨೮

ದೇವದಂದುಭಿ ಮೊಳಗಿದುವು ಸುರರ್ ನಲಿನು ಕುಸು

ಮಾವಳಯ ವೃಷ್ಟಿಯಂ ಕರೆದರಾ ಸ್ಥಾನಿಕರ

ನಾವರಿಸಿದುದು ಭಕ್ತಿರಸಜಲಧಿ ಬಸವನಾನಂದದೊಳ್ ಮೆಯ್ಯರೆದನು

ಕಾವುದೆನ್ನ ಪರಾಧರತಮನೆಂದಾ ಬಿಡ್ವ

ಳಾವನೀಶಂ ಮಹಾಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ

ಕೇವಲಜ್ಞಾನಯುತನಾಗಿ ಧರೆಯೊಳ್ ಮೆಯ್ಯನಿಕ್ಕಿ ಬಳಕಿಂತೆಂದನು ೨೯

ಹಿಂದೆ ರಂಭೆಯ ವಾದದಿಂದಲಾ ಶುಕಮುನಿಪ

ನಂದು ತನ್ನದರವಂ ಬಗಿದು ತೋರಿಸಿದನಂ

ತೆಂದು ಚೋಳನಿಗೆ ಪೊಸಲನಂದರವಂ ಬಗಿದು ತೋರಿಸಿದನಂದು ಬಳಕ

ಚಂದದಿಂ ಸಿದ್ಧರಾಮಂ ಸೊನ್ನಲಾಪುರದೆ

ನಿಂದು ತನ್ನದರವಂ ಬಗಿದು ತೋರಿಸಿದನಂ

ತೆಂದು ಹೇಳ್ವರ್ ನಾನಿದಂ ಕಂಡೆನೆನುತೆ ಬಿಡ್ವಳನ್ನಪಂ ಬೆರಗಾದನು ೩೦

ಮುಖವನ್ನುಳ್ಳ, ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ಕಿರುಜಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಾಲಕನು ದೇವಲೋಕದ ಹೂಗಳ ಮಾಲೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಲಕನೊಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಸಭೆಯನ್ನು ವಿಸ್ಮಯ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೊಗಳಲಿ ? ೨೯. ಆಗ ದೇವ ದಂದುಭಿಗಳು ಮೊಳಗಿದವು. ದೇವತೆಗಳು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಹೂಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿದರು. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಭಕ್ತಿರಸವೆಂಬ ಸಮುದ್ರವು ಆವರಿಸಿತು. ಬಸವಣ್ಣನು ಅನಂದದಿಂದ ಮೈಮರೆತನು. ಬಿಜ್ಜಳಮಹಾರಾಜನು 'ನನ್ನ ನೂರು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು' ಮಹಾಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಅನಂತರ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೩೦. "ಹಿಂದೆ ರಂಭೆಯು ವಾದಮಾಡಲಾಗಿ ಶುಕಮುನಿಯು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಗಿದು ತೋರಿಸಿದನು ; ಪೊಸಲನು ಚೋಳನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಗಿದು ತೋರಿಸಿದನು ; ಅನಂತರ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಸೊನ್ನಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಂದವಾಗಿ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಗಿದು ತೋರಿಸಿದನು, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಈಗ ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ

ಜಿನ್ಮಾಪ ನಿಜ್ಯುರಣಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರ ಹಿ
 ವಾನ್ಮೋಷತೋಯಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರ ಭ
 ಶ್ವಮೋಷತೋಯಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರ
 ಉತ್ಪ್ರೇಷತೋಯಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರ ೨
 ವಿಶ್ವೋಷ ತಾನ್ಮೋಷ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ
 ಶ್ವಮೋಷತೋಯಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ೩೦

ಒಂದು ಕಡೆಯೋ? ಉತ್ತರಂ ಪುನಃಶ್ಚ ಏಕ
 ತ್ವೋಯಂ ಕಡೆಯೋ? ಉತ್ತರಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರ
 ಯೋಯಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ
 ಒಂದುಕಡೆಯೋ? ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ
 ನಿಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಿದೆ ಉತ್ತರಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರ
 ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕೋತಿ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ಶುಕರಕುಯುಗಾಂ ೩೧

ಆ ಮನುಷ್ಯನೋ? ನಾಗಲಾಂಚಿಯು ಸಲಿದು ಗ
 ಭಾರ್ಗವನದ ಶಿವಿವನಂಗೆತಳೆ ತರಲೊವನ
 ವೇಸು ಬಲ್ಲೋ ಶಿವಮವಾತ್ಮೆಯು ಕಾಣ್ಯರಾರೆಯ ಶುಕಾಚಾಲನುಂ

ನೋಡಿದನು" ಎಂದು ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನು ಬೆರಗಾದನು. ೩೦. "ಎಲೈ ಚಿದ್ರೂಪನೇ, ನಿನ್ನ
 ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೀಯಾಳಿಸಿದ ನಿದಾದ್ರೋದ ಒಂದು. ಶಿವ
 ಶರಣೆಯಾದ ಇವಳನ್ನು ಜರಿದ ಭಕ್ತದ್ರೋದ ಎರಡು. ಶಿವನ ವಾಣಿಯು ಸುಳ್ಳೆಯದು
 ಹೇಳಿದ ದೈವದ್ರೋದ ಮೂರು. ಅವೆಗದಿಂದ ಈಕೆಯ ಗರ್ಭವನ್ನು ಸೇಳಿಸಿದ ಸತಿ
 ದ್ರೋದ ನಾಲ್ಕು. ಈ ನಾಲ್ಕು ದ್ರೋದಗಳನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಆತ್ಮದ್ರೋದ
 ಐದನೆಯದು. ನಾನು ಈ ಐದು ದ್ರೋದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕಾಮಾಡು"
 ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನು ಹೊಗಳಿದನು. ೩೧. ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬಿಜ್ಜಳನು ಹೊಗಳಿ
 ತಿದ್ದನು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶ್ವರನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.
 ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಭಕ್ತರ ಗಣವು ಜಯಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದು,
 ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ, ಎಡ ಬಲಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ವರೂ, ಭಕ್ತರೂ ನಿಂತು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.
 ಹೆಂಗಸರ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ನೀಲಾಂಬಿಕೆಯು ಕೂಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿರಲು ಮೊದಲ
 ಪವಾಡವು ವೈಭವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ೩೨. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾಗಲಾಂಚಿಯು
 ಸಂತಸದಿಂದ ತನ್ನ ಗರ್ಭಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಶಿವನನ್ನು ಅಂಗೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಆ
 ಕೂಡಲೇ ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಗೆ ಏನು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆಯೋ ಅವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು

ಆ ಸಭೆಗೆ ಬೀಸಿ ತೆಳ್ಳ ಸೀರೆದಿನಂತಾಯ್ತು
ಭೂಸತಿಯ ಪ್ರೇರಿ ಕಮಠದಿಗ್ಗಂಗಳ ಭರಂ
ವಾಸುಗಿಯ ಭಾರವಿಳಿದುದು ತತ್ತ್ವನಿಧಿ ಜನನಕಾಲದೊಳ್ ಚೋದ್ಯವೆನಲು ೨೩

ಕಡಿದೋಗಿದಖಳ ವೃಕ್ಷಂಗಳ್ ಕೊನರ್ತವೆ
ಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂ ಬರಡುಗಳ್ ಕೊಡವಾಲ್ಕುಂ ಕರೆಯು
ತೊಡಗಿದುವು ಕಗ್ಗಲ್ಲೊಸರ್ವದಾ ಕೊಯ್ದ ಫಲತತಿ ವುಗುಳೆ ಫಲವಾದುವು
ಸಡಗರದೊಳುಂ ಶಿವಾಲಯದ ಕಲ್ಪೊಂಬೆಗಳ್
ನಡೆದು ನರ್ತಿಸುತಿದರ್ವಾಕ್ಷಣಂ ಜೈನರ್ದೆರ್
ಯೊಡವುತಿದರ್ವು ಪಟ್ಟಿಲಬ್ರಹ್ಮ ಭೂತಳದೊಳವತರಿಸಲೇನೆಂಬೆನು ೨೪

ಕಳವಳಿಸಿದಂ ಕಾಲನಡಗಿದಂ ಪೊಗೋಲ
ನಳವಳಿದುವಜ್ಞಾನವಿಳಿದುದು ಮನದ ಮಾನ
ಮೊಳಗೊಳಗೆ ಕಂದಿದಳ್ ಮಾಯೆ ಪ್ರೋದುವಸೂಯೆ ಪದ್ವರ್ಗವೇನಾದುವೋ
ಸಲೆ ಕಿಟ್ಟದಪಪೃತ್ಯು ಜ್ವಲಿಸಿದುದು ಭಯವಿತ್ತು
ನೆಲೆಗುಂದಿದಳ್ ಮಾರಿ ತೊಲಗಿತಘಚಯಭೂರಿ
ಲಲಿತಮುಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಂ ಸತ್ಯಲಾಪನವತರಿಸಿದಾಕ್ಷಣವಿಳೆಯೊಳು ೨೫

ವವರು ಯಾರು ಎಂದು ಆ ಸಭೆಗೆ ಸಂದೇಹದ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ತೆಳುವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಎಂದಿನಂತೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತು. ಭೂದೇವಿಯ ಹೊರೆ, ಕೂರ್ಮ, ದಿಗ್ಗಜಗಳ ಮತ್ತು ಆದಿಶೇಷನ ಭಾರವು ಆ ತತ್ತ್ವನಿಧಿಯು ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂಬಂತೆ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು. ೨೪. ಪಟ್ಟಿಲಬ್ರಹ್ಮಿಯು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಲು ಕಡಿದು ಒಣಗಿಹೋದ ಎಲ್ಲ ಮರಗಳೂ ಚಿಗುರಿದುವು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗೊಡ್ಡೆಗಳು ಕೊಡಗಟ್ಟಲೆ ಹಾಲನ್ನು ಕರೆಯತೊಡಗಿದುವು, ಕಗ್ಗಲ್ಲುಗಳಿಂದ ನೀರು ಒಸರಿತು. ಕೊಯ್ದ ವರಗಳೂ ಪುನಃ ಹಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟವು. ಶಿವದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲ್ಲು ಗೊಂಬೆಗಳು ಸಡಗರದಿಂದ ನಡೆದು ನರ್ತಿಸಿದವು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಜೈನರ ಎದೆಗಳು ಒಡೆಯು ತಿದ್ದಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೨೫. ಲಲಿತ ಮುಕ್ತಿಸ್ವರೂಪನೂ, ಸತ್ಯಲಾಪನೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದಾಕ್ಷಣ ಯಮಧರ್ಮನು ಕಳವಳಪಟ್ಟನು. ಮನ್ಮಥನು ಮರೆಯಾದನು. ಅಜ್ಞಾನವು ಕ್ಷೀಣವಾಯಿತು. ಅಭಿಮಾನ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಮಾಯೆಯು ಒಳಗೊಳಗೇ ಸೊರಗಿದಳು. ಅಸೂಯೆ ಹೋಯಿತು, ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳು ಏನಾದುವೋ ? ಅಪಮೃತ್ಯು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿತು, ಭಯದ ಬೀಜವೇ ಸುಟ್ಟುಹೋಯಿತು,

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪ್ರರಾಣವುಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ
 ದ್ಯಂತವುಂ ಬಿಡದೆ ಹೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪರಿವಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲ ಸುಖವುಂ ಸಕಲ ಭೋಗವುನ
 ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರವೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿದೆ

೩೬

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಮಾರಿ ದಿಕ್ಕುತಪ್ಪಿದಳು. ಭಯಂಕರ ಪಾಪಸಮೂಹ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ೩೬. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪ್ರರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಲೀಲೆಯು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಬಿಜ್ಜಳನ
ಪಾಲಕಂ ಪುಷ್ಪಕೋತ್ಸವಮನಾಗಿಸೆ ಬಳಿಕ
ಬಾಲಲೀಲೆಯ ಕಳೆದು ಶರಣರೊಡಗೂಡಿ ಸುಖವಿಂಹನತಿಸಂತಸದೊಳು

ಬೆರಲ ಕಳಿಕೆಗಳ ಭುಜಬಾಣೆಗಳ ರಂಜಿಸುವ
ಕೊರಲ ಗರಳದ ಮಧುವ್ರತದ ದಂತಪ್ರಭೆಯ
ಪರಕುಸುಮಂಜರಿಯ ಜಡೆಯೆಡೆಯ ಬಾಂದೊರೆಯ ಮಕರಂದಸಂದೋದದ
ಮಂದಿದ ಜಡೆಗಳ ರಜಾಪಿಂಜರದ ಸಂತತಂ
ಸುರನರೋರಗ ಶುಕಪಿಳಾಳಿಗಾಶ್ರಯಮಾದ
ಪರಮ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಕಲ್ಪದ್ರವಂ ಪೊರೆಯಲಾನತಜನರನು

೧

ಬಳಿಕ ಬಿಜ್ಜಳನುಪತಿ ಬಸವಣ್ಣನು ಕರೆದು
ಪೊಳಲನುರ ಸಿಂಗರಿಸವೇಳ್ಕೆಂಬ ಮಾತು ಬಾ
ಯೊಳಗಿರಲ್ ನೆಗಳ್ಳವಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಪಟ್ಟಿ ರ್ಘಾಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿ ಕಳಸದಿಂ
ನಿಳಯನಿಳಯದ ಮುಂದೆ ಬಲ್ಲು ರಂಜುಗಳ ನಡವೆ
ತೊಳಪ ಮನೆ ಗುಡಿ ತೋರಣಂಗಳಿಂ ಪನ್ನೀರ
ಚಳೆಯದಿಂದಗರುಧೂಪದ ಹೊಗೆಗಳಿಂ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳ ಚೆಲ್ಲಾದುವು

೨

ಸೂಚನೆ : ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಪುಷ್ಪಕೋತ್ಸವ
ವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಳೆದು
ಶಿವಶರಣರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ೧. ಬೆರಳೇ ಮೊಗ್ಗುಗಳು,
ಭುಜಗಳೇ ರೆಂಬೆಗಳು, ಮನೋಹರವಾದ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ವಿಷದ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣವೇ ದುಂಬಿ.
ಹಲ್ಲುಗಳ ಪ್ರಕಾಶವೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೂಗಳ ಗೊಂಚಲು, ಜಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗಂಗೆಯೇ ಮಧು,
ತಿರುಚಿದ ಜಡೆಗಳೇ ಹೊಳೆಯುವ ಬಂಗಾರದ ಪರಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಯಾವಾಗಲೂ
ದೇವತೆಗಳು, ಮಾನವರು, ನಾಗರು, ಗಿಳಿ-ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿದ್ದ
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಂಬ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಕ್ತರನ್ನು
ಕಾಪಾಡಲಿ. ೨. ಅನಂತರ ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನು ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಕರೆದು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತು ಇನ್ನೂ ರಾಜನ ಬಾಯಿ
ಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ತೋರಣ. ಗೊಡೆಯ ಸಾಲು, ಕಳಶ-ಕನ್ನಡಿ
ಗಳು ಕಂಡುಬಂದವು. ಮನೆ ಮನೆಗಳ ಮುಂದೆ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಮಂಟಪಗಳಿದ್ದವು, ಅವುಗಳ
ಮಧ್ಯೆ ಹೊಳೆಯುವ ಮಣಿಖಚಿತವಾದ ಬಾವುಟಗಳು ಮತ್ತು ತೋರಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ

ಪಚ್ಚಿಗಳ ಕಂಬಗಳಂ ಪವಳವಲಗೆಗಳ
ಮುಚ್ಚಿಗಳಂ ನೀಲಮಣಿಯ ಲೋವೆಗಳಂ ವಿ
ಯಚ್ಚರಾಂಗಣಕಡರ್ ವದ್ರವೈದೂರ್ಯ ಮಾಣಿಕ್ಯದೂಳ್ ಸಲಿಸಲೆಗಳ
ಅಚ್ಚಮುತ್ತಿನ ಗಂಡಿಗಳಂ ರುಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಗಳ
ಕುಪ್ಪುಗಳ ಸಂದಣಿಗಳಂ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳ್
ಪಚ್ಚಿದುವು ಗೃಹಗೃಹದ್ವಾರಂಗಳೊಳ್ ಮಹಾವೇರಂವಗಳೇನೆಂಬನು.

೩

ವಿವರಿಸುವೋದಿ ಮಹೋತ್ಸವಮನೀಕ್ಷಿಸೆ ಬಂದ
ದಿವಿವರ ವಿಮಾನಂಗಳೋ ಪಟ್ಟಿಲಬ್ರಹ್ಮ
ಯವತರಿಸಲಿ ಪುರದೊಳರ್ಪ ವಿವರಣಸಂತೆಯ ಸಾಯಂಜ್ಯಪದಕೆ
ತವಕದಿಂದೊಯ್ಯಲ್ಪತಂದ ಸತ್ಪುಷ್ಪಕದ
ನಿವದವೋ ಪೇಳಿಸಲ್ ಪುರದೊಳೆಲ್ಲೆಯಂ
ನವಕರುಂಜುಗಳ್ ಮಹಾವೇರಂವಗಳಂ ಮರದುಮೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು

೪

ವಿರಚಿಸಿದ ಸಾರಣೆಯ ಕಾರಣೆಯ ಧಾರಣೆಯ
ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೋರಣದ ತೋರಣದ ಪೂರಣದ
ಸರದ ಪೂಗಂಪುಗಳ ಸೋಪುಗಳ ತಂಪುಗಳ ಸಿರಿಗಂಧ ಪನ್ನೀರೊಳು

ಲಾಗಿತ್ತು. ಪನ್ನೀರನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆಗರು ಮುಂತಾದ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಗಳ
ಹೊಗೆಯಿಂದ ಬೀದಿ-ಬೀದಿಗಳು ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದುವು. ೩. ಪಚ್ಚಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಕಂಬಗಳಿದ್ದವು. ಹವಳದ ಹಲಗೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಾಳಿಗೆಗಳಿದ್ದವು. ನೀಲಮಣಿಗಳ
ಸೂರುಗಳಿದ್ದವು. ದೇವತೆಗಳ ಅಂಗಳದವರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡ ವದ್ರ ವೈದೂರ್ಯ
ಮಾಣಿಕ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮನೆಗಳಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಮುತ್ತಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಗೊಂಚಲುಗಳಿದ್ದವು. ಗೊಂಡೆಗಳ ಸಾಲು ತೋರಣಗಳು, ಕುಪ್ಪುಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ
ಅಲಂಕೃತವಾದ ಗೋಪುರಾಕಾರದ ಮಂಟಪಗಳು, ಕೇರಿ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೆ ಮನೆಯ
ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಕೆಂಡುಬಂದುವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ?
೪. ಈ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡಲು ದೇವತೆಗಳು ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದರೋ !
ಪಟ್ಟಿಲಬ್ರಹ್ಮಿಯು ಜನ್ಮತಾಳಲು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ವಿವರಣರ ಸಮೂಹವನ್ನು
ಮುಕ್ತಿಗೆ ಬೇಗನೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಬಂದ ದೇವರಥಗಳ ಸಮೂಹವೂ ಎನ್ನುವಂತೆ
ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸ ಬುರುಜುಗಳು. ದೊಡ್ಡದಾದ ಗೋಪುರಾಕಾರದ
ಮಂಟಪಗಳು ಶೋಭಿಸಿದುವು. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೫. ನೆಲವನ್ನು
ಸಾರಿಸಿ ಬಣ್ಣದ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ತೋರಣ
ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳು ಸುಮಾಸನೆಯಿಂದ ತಂಪಾಗಿ ಸೊಂಪಾಗಿದ್ದವು.
ಶ್ರೀಗಂಧವನ್ನು ಬೆರೆಸಿದ ಪನ್ನೀರನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸಿದ್ದರು, ಇಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ಮನೆ

SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JANGAMA SIMHASANA JNANAMANDIR

LIBRARY

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

Jangamwadi Math, Varanasi

Acc. No. 4227

ಬೆರಸಿರ್ಪ ಚಳಿಯದ ಸುನಿಳಿಯದ ಸುಕಳಿಯಗಳೊ
 ಳರದೆ ಬರ್ಪಾರತಿಯ ಮೂರುತಿಯರಾರತಿಯ
 ತರತರದ ಕೇರಿಗಳ ಭೂರಿಗಳ ಭೇರಿಗಳ ರಭಸದಿಂ ಪುರಮೆಸೆದುದು

೫

ತರಿಸಿದಂ ರತ್ನಮಯಪುಷ್ಪಕವನೊಲಿದದರೊ
 ಳರಿಸಿದಂ ನಾಗಾಂಬೆಯಂ ಕುವರನಂ ನಮಸ್
 ಕರಿಸಿದಂ ತಾನವರ್ಗ ಚತುರಂಗಮಂ ಪುರಜನಂಗಳಂ ಮಂತ್ರಿಗಳನು
 ಕರೆಸಿದಂ ಪುರದ ವಾರಾಂಗನಾನಿಕರಮಂ
 ಬರಿಸಿದಂ ಶೈವವೇರ್ಚ ಭಯಂಭರಿತಭಕ್ತಿಯಂ
 ಧರಿಸಿದಂ ಜನಬಿಜ್ಜಳಂ ಹರುಷದಿಂದುತ್ಸವಂಗೆ ಸಲನುವಾದನು

೬

ಪಟಹ ನಿಷ್ಕಾಳ ಗಿಡಿಬಿಡಿ ಭೇರಿ ಡಪ್ಪಡೆ ಜೇ
 ಗಟೆ ಕರಡೆ ಕಂಸಾಳ ಡೊಳ್ಳಾರಿ ಟುಮುಕು ತಂ
 ಬಟವೆಸೆವ ವೀರಣ ಡಮಾನ ಚೆಂಬಕ ಬುರುಗುಗಾಳಿ ಹೆಗ್ಗಾಳಿ ಗಜವರ್
 ಪಟುಕಹಳಿಯಂ ಕೊಂಬುಗಹಳಿ ಪೊಂಗಹಳಿಯಂ
 ತ್ತಟತಾಳ ಮದ್ದಳೆಗಳೆಂಬ ಬಹುವಾದ್ಯದ
 ಬ್ಬಟಿಯುಖಳಿದೆಸೆಯೊಳಾವರಿಸಲಾ ಕುವರನ ಸುಪುಷ್ಪಕಂ ಪೂರಮೆಟ್ಟಿದು

೭

ಪೇಳಲೆಂ ಪುರಮುಖ್ಯಸತಿಯರೇಬಲದೊಳಂ
 ದಾಳಿಸಲ್ ಭವಳಚಮರಂಗಳಂ ಬಿಜ್ಜಳನ್ನ
 ಪಾಲಕಂ ಕಾಲ್ಕುಡೊಳುಖಿಲಮಂತ್ರಿಪ್ರಮುಖಿಪರಿಜನದ ಗಡಣದಿಂದೆ

ಗಳಿಂದ ರತಿಯಂತೆ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯರಾದ ಹೆಂಗಳರು ತರತರದ ಆರತಿಯನ್ನು ಹೂತ್ತು
 ಬರುತ್ತಿದ್ದರು, ಕೇರಿ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಭೇರಿಗಳ ಶಬ್ದದಿಂದ ಆ ಪಟ್ಟಣವು ಮೆರೆಯು
 ತ್ತಿದ್ದಿತು. ೬. ಜೈನನಾದ ಬಿಜ್ಜಳನು ರತ್ನಮಯವಾದ ದೇವರಥವನ್ನು ತರಿಸಿ,
 ಅದರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಮಗುವನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ, ತಾನು ಅವರಿಗೆ
 ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಚತುರಂಗಸೈನ್ಯವನ್ನೂ, ಪುರಜನಗಳನ್ನೂ, ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ
 ಕರೆಸಿದನು. ಆ ನಗರದ ಪೇಶ್ವೆಯರ ಸಮೂಹವನ್ನು ಬರಿಸಿದನು. ವೀರಶೈವಧರ್ಮ
 ದಲ್ಲಿ ಭಯದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉತ್ಸವವನ್ನು
 ಮಾಡಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ೭. ಆಗ ನಗಾರಿ, ಡೋಲು, ಡಮರುಗ, ಭೇರಿ, ಸಣ್ಣ
 ಡೋಲು, ಜಾಗಟೆ, ಮೃದಂಗ, ದೊಡ್ಡ ಕೆಂಚಿನತಾಳ, ನಗಾರಿ, ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ
 ತಮಟೆಗಳು, ಜೋಡುತಮಟೆ, ಜೋಡಿಡೊಳ್ಳು, ಚೆಂಬಕ, ಬುರುಗುಕಹಳಿ, ಹೆಗ್ಗಾಳಿಗಳು
 ಮತ್ತು ಶಬ್ದಮಾಡುವ ಪಟುಕಹಳಿ, ಕೊಂಬುಗಹಳಿ, ಬುಂಗಾರದ ಕಹಳಿ, ದೊಡ್ಡತಾಳ,
 ಮದ್ದಳೆ ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ತರಹದ ವಾದ್ಯಗಳ ಅಬ್ಬರವು ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ
 ವ್ಯಾಪಿಸಲು ಕುವಾರನ ಸುಂದರವಾದ ಪುಷ್ಪಕೋತ್ಸವವು ಹೊರಟಿತು. ೮. ಅದನ್ನು
 ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ? ಎಡ ಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಊರಿನ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಿಳಿಯ

ಓಲೈಸಿ ಬರೆ ಬಸವದಂಡೇಶಮುಖ್ಯರ
ಣಾಳಿ ಜಯಂತಿದನಂತೆ ಬರೆ ಸಮ್ಯಖಿಂಬಿದಿದು
ಬಾಳೆಯರ್ ನರ್ತನವನಾಡಲಾ ಸುಕುಮಾರಕಂ ಮೆರೆದು ಬರುತಿರ್ವನು ೮

ವಾದ್ಯಮೇನಕ್ಕೆ ನೀಂ ಕೇಳ್ದಿಲ್ಲವೆ ತಂಗಿ
ಚೋದ್ಯಮಂ ಬಸವನಗೃಹ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗೆ
ಭೇದ್ಯಮಪ್ಪ ಭವಪ್ರಸಾದಪಾಲಿತಗರ್ಭದೋಳೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಕೇಳಿದ
ಸಾಧ್ಯದಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರಿಸಿ ಲೋಕದಾ
ರಾಧ್ಯನಪ್ಪೊಂದು ಶಿಶು ಬಂತು ಗಡಮೆಂದು ಪುರ
ದಾದ್ಯಂತದಬಲಾಡನಂ ನೋಡಲೆತ್ತುಕ್ಕದಿಂದಯ್ವೆ ಪೊರಮುಟ್ಟಿದು ೯

ಅಂಗಜನ ಕಣೆಗಳು ಬೀರೆ ನೋಟಂ ಮೊಗಂ
ತಿಂಗಳಂ ಮೀರೆ ನಸುನಗೆಯ ಸೊಂಪಡದರ್ ಬೆ
ಳ್ಳಿಂಗಳಂ ಕರೆಯ ಭೂಪಾಲಮನೆಪ್ರಭೆ ತಟ್ಟಿಂಪದಮನಯ್ವೆ ಜರೆಯ
ಪೊಂಗಳಸವೊಲೆ ಮೇಲುದಂ ನೂಕಿ ಮಧ್ಯಂ ಬೆ
ಡಂಗಿನಿಂ ಬಳ್ಳಿ ಮುಡಿ ಪೊಗಳಂ ಕೆದರೆ ಕಾ
ಲಂಗುರಗಳೊಪರೆ ತವಕದೊಳಯ್ದರರ್ ಪುರವರಾಂಗನೆಯರಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ೧೦

ಚಾಮರಗಳನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನು ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಮಂತ್ರಿ ಮುಖ್ಯರ ಮತ್ತು ಪರಿಜನರ ಸಮೂಹದೊಡನೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನೂ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಶರಣರೂ ಜಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಗುಂಪಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಉತ್ಸವದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಾಲೆಯರು ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು ಆ ಸುಕುಮಾರನು ವೃಥವದ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೯. 'ಇದೇನಕ್ಕೆ ವಾದ್ಯಗಳ ಮೊಳಗು ? ನೀನು ಅಶ್ವರ್ಯದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲವೆ ತಂಗಿ ? ಬಸವಣ್ಣನ ಆಕ್ಕ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗೆ. ಅರಿಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಗರ್ಭವುಂಟಾಯಿತು. ಉತ್ತರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಿಜ್ಜಳನು ಕೇಳಿದ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನಿತ್ತು ಲೋಕಾರಾಧ್ಯವಾದ ಶಿಶುವೊಂದು ಜನಿಸಿತಲ್ಲವೆ ?' ಎಂದು ಪಟ್ಟಣದ ಎಲ್ಲ ಅಬಲೆಯರೂ ಅದನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲ ಮತ್ತು ಆಸೆಯಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ೧೦. ಹೀಗೆ ಹೊರಟ ಹೆಗಸರ ಕಣ್ಣೊಟ ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣಧಂತೆ ಇತ್ತು. ಅವರ ಮುಖಗಳು ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಮೀರಿಸಿದ್ದವು. ಅವರ ನಸುನಗೆಯ ಸೊಂಪು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳುದಿಂಗಳನ್ನು ಕರೆಯುವಂತೆ ಇತ್ತು. ಅವರು ಧರಿಸಿದ್ದ ಅಭರಣಗಳ ಕಾಂತಿ ಮಿಂಚನ್ನು ಅಣಕಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಹೊನ್ನಿನ ಕಳಶದಂತಹ ಅವರ ಮೊಲೆಗಳು ಮೇಲಿನ ಸೆರಗನ್ನು ನೂಕಿದವು. ತೆಳ್ಳಗಿದ್ದ ಸೊಂಟವು ವೈಯಾರದಿಂದ ಬಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ತುರುಬುಗಳು ಹೂಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತ

ಎಸೆವ ಮಾಡಗಳ ನೆಲೆನೆಲೆಗಳೊಳ್ ನಂದು ಶೋ
ಭಿಸುವ ಮಾಳಿಗೆಯನಿರದೇರಿ ಪೋಜಗಲಿಯೊಳ್
ಮಿಸುವ ಕಂಬಗಳಂ ನೆಮ್ಮಿ ಮಂಟಪದಿಕ್ಕಲಂಗಳೊಳ್ ಪಂತಿವಿದಿದು
ಒಸೆದು ಮಂದಿರಬುಡ್ಧಾರದೊಳ್ ನಂದು ನಿ
ಟ್ಟಸುವ ಶಶಿಮುಖಿಯರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕರುವಿಟ್ಟಿರೆದ
ಪೋಸ ಪೋನ್ನ ಪುತ್ತಳಿಗಳಂತೆ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿದರದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚಿರಿಯನು

೧೧

ವಸುಧೆಯಂ ಪಾದಾಬ್ಜರಾಮುಗುರ್ವಳ್ಳುಗಳ್
ಪಸದನಂಗಯ್ಯ ನೂಪುರಕಂಕಣಸ್ಥನಂ
ದಸೆಗಳೊಳ್ ಪೋಣೈ ನಯನಾರು ಗಗನಕೆ ತಟ್ಟಿತ್ತೆಯ ಪರ್ಬಂ ಪಸೆಯಲು
ಪೋಸಬಗೆಯ ನಡೆಯುಂಚೆವಿಡನೊದವಿಸೆ ಮೆಯ್ಯ
ಬಿಸದಗಂಧಂ ತುಂಬಿವಿಡುಮುಂ ನೆರಪೆ ತಾ
ವಸಮಾಸ್ತನಸ್ತಂಗಳೆಡೆಯಾದುವಂತೆ ಬರುತಿರ್ವರಬಿಳಿಸ್ತ್ರೀಯರು

೧೨

ಕುರುಳ್ಳಳುಂ ಹಾರಂಗಳುಂ ಕುಣಿಯು ಕುಚಯುಗಂ
ವರನಿತುಂಬ ಕದಕ್ಕದಿಸೆ ಮೇಲುದ ನಿರಿಗ
ಳಿರದೆ ಪಯ್ಯರಿಸೆ ಅವಣ್ಣಜಲಮುಂ ಘರ್ವಜಲಬಿಂದುಗಳ್ ತುಳುಂಕೆ

ವಾಗಿದ್ದವು. ಕಾಲುಂಗುರಗಳು ಘಲುಘಲು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಊರಿನ
ಹೆಂಗಸರು ಉತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡುವ ಆತುರದಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಬಂದರು.
೧೧. ಆ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡಲು ಶೋಭಿಸುವ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದರು.
ಅಲಂಕೃತವಾದ ಮಾಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿದ್ದರು. ಬಂಗಾರದ ಜಗುಲಿಗಳ ಮೇಲೆ
ಹೊಳೆಯುವ ಕಂಬಗಳನ್ನು ಒರಗಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಮಂಟಪದ ಎರಡು ಕಡೆ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕುತೂಹಲದಿಂದ
ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇಂತಹ ಚಂದ್ರಮುಖಿಯರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಎರಕದೊಯ್ದ ದೊಸ
ಬಂಗಾರದ ಗೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ?
೧೨. ಹೆಂಗಸರು ಪಾದಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಕಾಂತಿ
ಮತ್ತು ಅವರ ಕಾಲಿನ ಉಗುರುಗಳಿಂದ ಹೊರಟ ಕಾಂತಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿತ್ತು.
ಅವರು ಧರಿಸಿದ್ದ ಗೆಜ್ಜೆ ಮತ್ತು ಕಡಗಗಳಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಧ್ವನಿ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕು
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಕಣ್ಣೊಳಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಿ
ದಂತೆ ಇತ್ತು. ಅವರ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ನಡಿಗೆ ಹಸಗಳ ಹಿಂಡನ್ನು ಒದಗಿಸಿತ್ತು.
ಅವರ ಮೈಯಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಮಲದ ಪರಿಮಳ ತುಂಬಿಗಳ ಗುಂಪನ್ನು
ಸ್ಥಾಗಿಸಿತು. ಮನ್ಮಥನ ಪುಷ್ಪಬಾಣಗಳು ತಿರುಗಾಡುವಂತೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ
ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೩. ಅವರ ಮುಂಗುರುಳುಗಳು ಮತ್ತು ಹಾರಗಳು ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದವು.
ಅವರ ಎರಡು ಮೊಲೆಗಳೂ, ಹಿರಗಲೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೇಲ್ನರಗು

ಚರಣಂಗಳಂ ನುಡಿಗಳಂ ತಡಂಬಿಸಲತಿ
ಭರವಸದೊಳೊಂದು ನೋಳ್ಳ ತರುಣೀಜನಂ
ಸ್ಮರನ ಕುಲದೇವತೆಯರೊಡನಾಡುವಂತೆಸಿದರೇನೊಬೆನ್ನಚ್ಚರಿಯನು ೧೩

ಸಲ್ಲನಂ ಬಿಟ್ಟೇತಕೋಡಿಬಂದಪೆ ಪೋಗ
ಸಲ್ಲ ಕುಚಭರಕೆ ನಡು ಮುರಿವುದೆಂಬಾಳೆಯರ
ಸೊಲ್ಲಮುಂ ಮಿಗಿಲೆ ತೊಡೆಗಳಿವ ಕಟಿಸೂತ್ರಮುಂ ಮುಂದಿಡುತ್ತಂದಾಗೆಗಳ
ನಿಲ್ಲದೀಡಾದಿ ಬಿಡುಮುಂದಿಯ ಕಟ್ಟಿದ ತವಕ
ದಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಳುತ್ತಕ್ಕದಿಂ ಮಂದಿಯಂ ಬಗಿದು
ಚೆಲ್ಲಗಂಗಳೊಳೆಕ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೊರ್ವಳಾ ಕುಮರನ ಮಹೋತ್ಸವವನು ೧೪

ಎಳೆನೀಲ ಪಚ್ಚಿ ಪಳೆಗೊಪ್ಪ ಮುತ್ತಗಳ ನಿ
ಮಂಗಳಕಾಂತಿಯಿಂದೆಸೆವ ಪುಷ್ಪಕುಂಗಡು ತಿಳಿ
ಗೊಳನುಂ ಬನಂ ಪದ್ಮಮುಂ ಚೊನ್ನಮೆಂದು ಮಿಗಿಲೆ ವ್ಯಗಮಳ ಚೆಕೋರಂಗಳು
ಪೋಷೆ ಚಂಚಲಿವ ಕವಿವೊಲಿವ ನೋಟಗಳ ಕೋ
ಮಂಗಳೆಯರಾ ವರಕುಮಾರನನ್ನೇಕ್ಷಿಸುವ ಭಾವ
ಮಂಗಳಂ ಪುರವನಿತೆ ಬದುರೂಪನಾಂತು ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ಚೆಲ್ಲಾದುದು ೧೫

ಮತ್ತು ನರಿಗೆಗಳು ನಿಲ್ಲದೆ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರ ಸೌಂದರ್ಯಜಲ ಮತ್ತು ಬೆವರು ಹನಿಗಳು ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಪಾದಗಳು ಮತ್ತು ಮಾತು ತಡಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬಂದು ಆ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ತರುಣಿಯರು ಮನ್ಮಥನ ಕುಲದೇವತೆಯರು ಓಡಾಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೧೪. 'ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏತಕ್ಕೆ ಓಡಿಬಂದೆ ? ಹೋಗಬಾರದು. ನಿನ್ನ ಮೂಲೆಗಳ ಭಾರಕ್ಕೆ ಸೋಂಟವು ಮುರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ' ಎಂಬ ಗೆಳೆಯರ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ತೊಡೆಗಳಿಗೆ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದ ಸೊಂಟದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತ, ಕಾಲದಿರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಸಾಡುತ್ತ, ಬಿಚ್ಚಿಹೋದ ತುರುಬನ್ನು ಕೊಡ ಕಟ್ಟಿದ, ತವಕದಿಂದಲೂ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡುವ ಉತ್ಸಾಹಭರದಿಂದಲೂ ಜನಗಳನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಸರಿಸಿ, ವಿಲಾಸದ ಕಣ್ಣೋಟದಿಂದ ಆ ಕುಮಾರನ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ೧೫. ಆ ದೇವರಥವು ಎಳೆನೀಲಿ, ಪಚ್ಚಿ, ಹೊಳೆಯುವ ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಮುತ್ತಗಳ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮೀನು ತಿಳಿಯಾದ ಕೊಳವೆಂದು ಭಾವಿಸಿತ್ತು. ಜಿಂಕೆ ವನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿತ್ತು. ದುಂಬಿಗಳು ಕಮಲದ ಹೂವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದವು. ಚೆಕ್ಕೋರಪಕ್ಷಿಗಳು ಬೆಳದಿಂಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದವು. ಆ ಕುಮಾರಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನು ನೋಡುವ ಕೋಮಲೆಯರ ಹೊಳೆಯುವ, ಚಂಚಲವಾದ, ಆವರಿಸುವ, ಪ್ರೀತಿಸುವ ನೋಟದ ವಿವಿಧ ಭಾವಭಂಗಗಳು ಆ ಪುರವನಿತೆ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಹೂವುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುವಳೋ

ಶಾರದೆಗೆ ಸಾಟಿಯಿಂದ್ರಾಣೆಗೆಣೆ ಸಿರಿಗೆ ಸರಿ
ಯಾ ರತಿಗೆ ಪಡಿಯಹಲ್ಮಿಗೆ ಸಮಮರುಂಧತಿಯೊ
ಳೋರಗೆಯೆನಿಪ್ಪ ಪುರವರ ಮಹಾಸತಿಯರದೆ ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ತೋರಬಿಡುಮುತ್ತಿನಾರತಿ ಪಚ್ಚಿಯಾರತಿ ಮ
ಹಾರತ್ನದಾರತಿ ಸೋಡರ್ಗುಳಾರತಿಗಳೆಂ
ಬಾರತಿಗಳೆಂ ನಿವಾಳಿಸಿ ಪರಸಿ ಸೇಸೆಯಂ ತಳಿದರಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳು ೧೬

ಆರತಿಯನೆತ್ತಿದ ಮಹಾಸತೀಜನಕೆ ಪಿಡಿ
ಪಾರದಿಂ ಪೊಂಗಳು ವಸ್ತ್ರಂಗಳು ರತ್ನ
ಹಾರಂಗಳು ಸಂತಾಂಬೂಲಂಗಳು ಮಹಾಭೂಷಣಪ್ರತತಿಗಳನು
ಆರಯ್ದು ಕೊಡಿಸಿ ನಾನಾ ವರ್ಣಮು ಮೃಹಾ
ಭೂರಿವಕ್ಷಿಣೆಗಳೆಂ ದಣಿಸುತಂ ಬಸವನುಂ
ಮೋರಂತೆ ಬಿಜ್ಜಳನೃಪಂ ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದೊಳೊಡನಯ್ದು ಬರುತಿರ್ದನು ೧೭

ಇಂತಬಿಳಿವಿಭವದಿಂದುತ್ತವಂಗೆಯ್ವಿ ತದ
ನಂತರಂ ಬಸವನರಮನೆಗೊಡನೆ ಬಂದು ನಿ
ಮ್ಮಂತಪ್ಪರುಂಟೆಯೆಂದುಪಚರಿಸಿ ಸಕಲ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣದೊಡುಗೊರೆಗಳ
ಮುಂತಿರಿಸಿ ಸತ್ಕುಮಾರಂಗೆರಗಿ ತನ್ನ ಮನೆ
ಗು ತಿರುಗಿದಂ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಬಳಿಕ್ಕಿತ್ತ ಗಣ
ಸಂತತಿಗಳೆಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಸವಂ ತನ್ನ ನಿಳಯಮು ಪೊಕ್ಕನಂದು ೧೮

ಎಂಬಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದಿತು. ೧೬. ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾಪತಿವ್ರತಾ
ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಹಳ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಹರಸಿ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ಹಾಕಿದರು. ಅವರು ಸರಸ್ವತಿಗೆ, ಶಚಿದೇವಿಗೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ, ರತಿಗೆ, ಅಹಲ್ಯೆಗೆ,
ಆರುಂಧತಿಗೆ ಸಮನಾಗಿದ್ದ ಸತಿಯರು. ದೊಡ್ಡ ಮುತ್ತಿನ ಆರತಿ, ಪಚ್ಚಿಯ
ಆರತಿ, ಮಹಾರತ್ನದ ಆರತಿ, ದೀಪಗಳ ಆರತಿ ಎಂಬ ನಾನಾರೀತಿಯ ಆರತಿಯನ್ನು
ಬೆಳಗಿ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ನಿವಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೭. ಈ ರೀತಿ ಆರತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ
ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಬಿಜ್ಜಳನು ಹಿಡಿಯ ತುಂಬ ಬಂಗಾರವನ್ನೂ, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ, ರತ್ನಹಾರ
ಗಳನ್ನೂ, ತಾಂಬೂಲಗಳನ್ನೂ, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೊಡಿಸಿ
ಎಲ್ಲ ಮತಸ್ಥರಿಗೂ ಹೇರಳವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
ಬಸವಣ್ಣನೊಡನೆ ಬಿಜ್ಜಳರಾದನೂ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.
೧೮. ಈ ರೀತಿ ಸಕಲ ವೈಭವದಿಂದ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅನಂತರ
ಬಸವಣ್ಣನ ಅರಮನೆಗೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು 'ನಿಮ್ಮಂಥವರು ಇದ್ದಾರೆ' ? ಎಂದು
ಉಪಚರಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ವಸ್ತ್ರ ಆಭರಣಗಳ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕುಮಾರನ
ಮುಂದೆ ಇರಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಬಿಜ್ಜಳನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದನು.

ಹರಂಪದಿಂದಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯರೆಲ್ಲರೂ
ಕರೆಸಿದಳು ನೀಲಲೋಚನಿ ಮಹಾವಿಭವದಿಂ
ಪರಿಪರಿಯ ಬಣ್ಣದಾರತಿಗಳು ಹೊನ್ನ ಹರಿವಾಣಿಗಳೊಳ್ ತುಂಬಿ
ತರತರಂಬಿದಿರು ನಡೆತಂದು ನಾಗಾಂಬಿಗಂ
ವರಕುವರಗಂ ನಿವಾಳಿಸಿ ಬಿಸುಟು ತೂಪಿದು
ಪರಸಿ ಸೇಸೆಯ ತಳಿದರಾ ಸಮಯದೊಳ್ ದಿನಪನಸ್ಸುಗಿರಿಯು ಸಾರ್ಥನು ೧೯

ಅನಿತರೊಳ್ ಸಂಜೆಗತ್ತಲೆ ತಾರೆ ದೀಪಮೊ
ಳ್ಳನೆಯ ನೈದಿಲ್ ಚಕೋರಾಬ್ಬಿ ದೇಗುಲವರೆಯ
ಧ್ವನಿಗಳುರೆ ಪೆರ್ಚಿದುವು ಬಸವನುಂ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ನೀಲಲೋಚನೆಯರು
ಘನತರದ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನೊಲವಿಂ ಮಾಡಿ
ಮನವೊಲಿದು ತತ್ಪ್ರಸಾದವನವಳ ಭಕ್ತರುಂ
ವಿನಯದಿಂ ಪಂಕ್ತಿಯೊಳ್ ಕೂದಿಕೊಂಡಾರೋಗಿಸಿದರಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ೨೦

ಅ ಭೋಜನಾಂತರದೊಳಬಿಳಿಭಕ್ತರ್ಗೆ ವ
ಸ್ತ್ರಾಭರಣದುಡುಗೊರೆಗಳು ಕೊಟ್ಟು ಬಳಕು ಮ
ನೋಭರಿತಪ್ರಿಯದಿಂದಮಹರಿಸಿ ಕಳುಪಿ ಬಸವಂ ನೀಲಲೋಚನೆಯರು

ಇತ್ತಲಾಗಿ ಬಸವಣ್ಣನೂ ಭಕ್ತರ ಜೊತೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ೧೯. ನೀಲಾಂಬಿಕೆಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಂತಃಪುರದ ಹೆಗಸರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆಸಿದಳು. ಬಹಳ ವ್ಯಭವದಿಂದ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಬಣ್ಣದ ಆರತಿಗಳನ್ನು ಬಂಗಾರದ ಹರಿವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿದಳು. ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗೂ ಮತ್ತು ಆ ವರಕುವರನಿಗೂ ನಿವಾಳಿಸಿ ಅನಿಷ್ಟನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಬಿಸುಟರು. ಊದಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಯನ್ನು ಸೇರಿದನು, ಎಂದರೆ ಮುಳುಗಿದನು. ೨೦. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಗತ್ತಲಾಯಿತು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮಿನುಗಿದುವು. ದೀಪಗಳು ಬೆಳಗಿದವು. ಚಂದ್ರೋದಯವಾಯಿತು. ನೈದಿಲೆಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಅರಳಿದವು. ಚಕೋರಪಕ್ಷಿಗಳು ಸೇರಿದವು. ದೇವಸ್ಥಾನದ ನಗಾರಿಯ ಶಬ್ದ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಬಸವಣ್ಣ, ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ, ನೀಲಲೋಚನೆಯರು ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾದ ಜಂಗಮಪೂಜೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದರು. ಅಚ್ಚ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರೊಡನೆಯೂ ವಿನಯದಿಂದ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಊಟಮಾಡಿದರು. ೨೧. ಊಟವಾದನಂತರ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರಿಗೂ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಆಗುವಂತೆ ಉಪಚರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಸವಣ್ಣ ಮತ್ತು ನೀಲಲೋಚನೆಯರು ಸಹಜವಾದ ಭಾವದಿಂದ ಮಲಗಿದರು.

ಸ್ವಾಭಾವದಿಂದ ಪವಡಿಸಿದರತಿಮೃದುವಾಗಿ
ಶೋಭಿಸುವ ಪಾಸಿನೋಳ್ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ದುಷ್ಟ
ತೇಜಕಂಠೀರವಕುಮಾರಕಂ ಮಗ್ಗುಲೊಳಗೇಯೆ ನಿವ್ರಯೋಳರ್ವಳು ೨೦

ಈ ಪರಿಯೊಳವರಿದರ್ಪತ್ರ ಕೈಲಾಸದೊಳ
ಗಾ ಪಾರ್ವತಿಯುಮಾತನು ತಮ್ಮ ಕುವರಂ ಮ
ಹಾಪವಾಡಂಗಳಂ ಮರೆದು ಜನಿಸಿದನಾತನು ನೋಳ್ವೆವೆಂದು ಕೂಡೆ
ಗೋಪತಿಯನೇರಿ ಘನತರದ ವೈಭವದಿಂದ
ಲಾ ಪರಮಗಣರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರ್ವರಸಿ ಪು
ತ್ರಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಸೆಜ್ಜೆ ವನೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕರುತ್ತವದೊಳು ೨೧

ಗಂಗಾನದಿಯ ತಟದೊಳೆಸೆವ ಶುದ್ಧ ಸ್ಫಟಿಕ
ಲಿಂಗದಂತದ್ವೈತವಾರ್ಧಿಯ ಪೊರೆಯೊಳರ್ಪ ನೆರೆ
ದಿಂಗಳಂತಮಲಕಮಲಾಕರದೆ ಕೆಲದಳೊಪ್ಪುವ ರಾಜಹಂಸನಂತ
ಮಂಗಳಾಕರೆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಮಗ್ಗುಲು
ಸಿಂಗರಿಸಿ ತೋರ್ಪ ಶಿರುವಂ ಕಂಡು ಹರುಷಾಶ್ರು
ಪಿಂಗದೊಡನುದುರೆ ಮಗನು ಗಿರಿಜೆ ತೆಗೆದತ್ತಿಕೊಂಡಳತ್ಯುತ್ತವದೊಳು ೨೨

ಬಳಿಕಮಾ ಸಮಯದೊಳಗೀಶ್ವರಂ ಸತ್ಯಂಜ
ಕಳಶಂಗಳಂ ಸ್ಥಾಪನಂಗೆಯ್ದ ಪಾರ್ವತಿಯ
ನೊಲವಿನಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪುತ್ರಂಗೆ ತ್ರಿವಿಧದೀಕ್ಷೆಗಳಂ ತ್ರಿಲಿಂಗಂಗಳ

ದುಷ್ಟತ್ಯಗಳು ಎಂಬ ಆನೆಗೆ ಸಿಂಹದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ
ನಿದ್ರೆಹೋಗುತ್ತ ಇರಲು ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ಅತಿಮೃದುವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವ ಹಾಸಿಗೆ
ಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ೨೦. ಈ ರೀತಿ ಇವರು ಇದ್ದಾಗ ಅತ್ತ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ
ಪಾರ್ವತಿಯೂ ಈಶ್ವರನೂ ತಮ್ಮ ಕುಮಾರನು ಅದ್ವೈತವಾದ ಪವಾಡಗಳನ್ನು
ತೋರಿಸಿ ಜನಿಸಿದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡೋಣವೆಂದು ಇಬ್ಬರೂ ನಂದಿಯನ್ನೇರಿ, ಬಹಳ
ವೈಭವದಿಂದ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗಣಗಳು ಮಾತ್ರ ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರ ಜೊತೆಗೂಡಿ, ಮಗನ ಮೇಲಿನ
ಆಸೆಯಿಂದ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ಮಲಗಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು.
೨೧. ಗಂಗಾನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಶುದ್ಧ ಸ್ಫಟಿಕಲಿಂಗದಂತೆ, ಕ್ಷೀರಸಾಗದಲ್ಲಿರುವ
ಜಂದ್ರನಂತೆ. ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕಮಲಸರೋವರದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಹಂಸದಂತೆ, ಮಂಗಳಾಂಗಿ
ಯಾದ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಬೆಳಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಗಿರಿಜೆಯು
ನೋಡಿ ಹರುಷಾಶ್ರುಗಳುದುರುತ್ತಿರಲು ಮಗನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ
ತೆಗೆದು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ೨೨. ಅನಂತರ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಪಂಚಕಳಶ
ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ, ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಮಗನಿಗೆ
ತ್ರಿವಿಧ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ತ್ರಿಲಿಂಗಗಳನ್ನು ತ್ರಿವಿಧಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ

ನಲಿದು ತ್ರಿವಿಧಾಂಗಗಳೊಳು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ ಶರಣ
ಕುಲಕೀ ಪ್ರಕಾರದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದೊಂದು ಕೃಪೆ
ಯೊಳೆ ನಿರೂಪಿಸುವನೋ ಪೇಳೆನಲ್ ಮೊದಲ ಲಿಂಗವನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತನು ೨೪

ಉನ್ನತ ಸುತೇಜಂಗಳೊಳ್ ರೂಪನೊಳ್ ಸುಪ್ತ
ಸನ್ನತೆಯೊಳು ಶೈವಕಳೆಯೊಳು ತತ್ತ್ವಸೂ
ಪನ್ನತೆಯೊಳು ಪವಾಡಂಗಳು ಬಸವಣ್ಣನಿಂದಮಾ ಸುಕುಮಾರನು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರ್ಪನೆಲೆ ಗಿರಿಜೆ ನೋಡಂದಿರ್ದ
ರನ್ನಿಧಾನಿಸಿ ಮನೋಹರಪದಿಂದೀತಂಗೆ
ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನೆಯೆ ನಾಮವೇ ಸಾಮ್ಯವೆಂದು ಗಣಕುಲಕೋರವನು ೨೫

ನೋಡುವರ್ ನಲಿವರೊಲಿವರ್ ತಲೆಯನಲುಗಿ ಮುಂ
ಡಾಡುವರ್ ನಗುವರೊಗುವರ್ ಮಿಗುವ ಸುಖದೊಳೋ
ಲಾಡುವರ್ ಚುಂಬಿಪರ್ ನಂಬಿಪರ್ ತುಂಬಿಸುವರಲ್ಲಿಯಿಂ ಮುದ್ದುಗಳನು
ಬೇಡುವರ್ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಬಾಯ್ಕೊಳ್
ಗಾಡಿಸುವರಾಯೆಂದು ದಾಯೆಂದು ಬಾಯೆಂದು
ಪಾಡುವರ್ ನೀಡುವರ್ ಬೇಡುವರ್ ಕುವರನು ಶಿವಶಿವಯರಕ್ಕರಿಂದ ೨೬

ಪರಿಪರಿಯೊಳಂತಾ ಕುಮಾರನು ಮುದ್ದಿಸು
ತ್ತಿರೆ ಹರಹರಾ ಪ್ರಪ್ರಮೋಹವಿನ್ನೆಂತುತೋ
ತೊರೆದೊಗುವ ಪಾಲ್ಕಳಿಂ ಬಿಗಿದ ಗುರುಕುಚದ ಮೇಲುದನೊಯ್ಯನೋಸರಿಸಾತೆ

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಿದನು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶರಣಕುಲಕ್ಕೆಲ್ಲ ನೀನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು
ಕೊಡು ಎಂದು ವಿಧಿಸುವನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.
೨೫. 'ಒಳ್ಳೆಯ ತೇಜಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರಸನ್ನಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ, ಶಿವಕಳೆಯಲ್ಲಿ, ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ
ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮೆರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ಕುಮಾರನು ಬಸವಣ್ಣನನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಮೀರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಎಲೈ ಪಾರ್ವತಿ, ನೋಡು' ಎಂದು ಈಶ್ವರನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ವಿಚಾರ
ಮಾಡಿ, ಸಂತೋಷವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ, 'ಇವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಎಂಬ ಹೆಸರೇ
ಸರಿಯಾದುದು' ಎಂದು ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದನು. ೨೬. ಪಾರ್ವತಿ-ಪರಮೇಶ್ವರರು
ಒಡಕೆ ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳಿಂದ ಕುಮಾರನನ್ನು ನೋಡುವರು, ಸಂತೋಷಪಡುವರು,
ಪ್ರೀತಿಸುವರು. ತಲೆಯನ್ನು ಆಲ್ತಾಡಿಸಿ ಮುದ್ದಿಸುವರು. ನಗುವರು, ಉತ್ಸಾಹಿಸುವರು.
ಹೆಚ್ಚಾದ ಸುಖದಿಂದ ಓಲಾಡುವರು, ಚುಂಬಿಸುವರು, ನಂಬಿಸುವರು, ತಡೆಯುವರು,
ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡೆಂದು ಬೇಡುವರು. ಕೈಯಲ್ಲಿ, ಮೈಯಲ್ಲಿ, ಬಾಯಲ್ಲಿ ಆಡಿಸುವರು.
ಆಯೆಂದು, ದಾಯೆಂದು, ಬಾಯೆಂದು ಹಾಡುವರು, ಕೊಡುವರು, ಬೇಡುವರು. ೨೭.
ಹೀಗೆ ಆ ಕುಮಾರನನ್ನು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ದಾಡಿದರು. ಶಿವ ಶಿವಾ, ಪ್ರಪ್ರಮೋಹ
ಇನ್ನಂತಹದೋ ! ತುಂಬಿಹರಿಯುವ ಹಾಲಿನಿಂದ ಶಿವಯ ತೋರ ಮೊಲೆಗಳು ಬಿಗಿಯು

ಗಿರಿಜೆ ಮಗನಂ ತೆಗೆದು ಸೋಗಿಲೊಳಗಿಟ್ಟಧಿಕ
ಹರುಷದಿಂ ಮೊಲೆಯೊಡಿದಿ ಮುಂಡಾದಿ ಕೊಂಡಾದಿ
ಪರಸಿ ಪೊಂದೊಟ್ಟಲೊಳ್ ತೂಗಿದಳ್ ದಿಗ್ಗೆ ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರ ಮೇಳದಿಂದ ೨೭

ಉಕ್ಕುವತಿಹರುಷದಿಂದಮ್ಮವೈಯ್ಯಂ ಚೋಳ
ಯಕ್ಕ ಚಿಂಗಳೆ ನಿಂಬಿ ದುಗ್ಗಲೆಯುಮುಸೆವ ಸ
ತಕ್ಕ ಕಮಳವ್ವ ಬಾಚವ್ವ ಮೊದಲಾದವಿಳ ರುದ್ರಕನ್ಯೆಕೆಯರೊಲಿದು
ರಕ್ಕೆಯಂ ಪಣೆಗಿಟ್ಟು ತೂಪಿರಿದು ಪರಸಿ ಹಸು
ಮಕ್ಕಳ ವಿರೋಮಣಿಯೆ ಸಿಂಗರದ ಕಣೆಯೆ ಜೋ
ಚಿಕ್ಕಬಸವಣ್ಣ ಜೋಜೋಯೆಂದು ಪಾದಿ ತೂಗುತ್ತಿದ್ವರುತ್ತವದೊಳು ೨೮

ಜೋಜೋ ಮಹೇಶ ಪಣ್ಣುಖನಿತಸನ್ಮಾರ್ತಿ
ಜೋಜೋ ಮಹಾದೀಶಶೈವೋದ್ಧರಣೀತಿ
ಜೋಜೋ ಮಹಾದೇವಿಯಾನಂದವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಕಳಾಪೋರ್ಣಚಂದ್ರ
ಜೋಜೋ ಸಕಲ ಭಕ್ತಹೃದಯಪಂಕಜಮಿತ್ರ
ಜೋಜೋ ಮಹಾರಣಗಣಭಪಾಂಬುಧಿಭೈತ್ರ
ಜೋಜೋ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪ ಜೋಜೋಯೆಂದು ಪಾದಿ ತೂಗುತ್ತಿದ್ವರು ೨೯

ತ್ತಿದ್ದವು. ತಕ್ಷಣ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಸೆರಗನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿಸಿ, ಪಾರ್ವತಿಯು ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅಧಿಕ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮೊಲೆಯನ್ನು ಊದಿದಳು, ಮುದ್ದಾದಳು, ಕೊಂಡಾದಳು, ಹರಸಿದಳು ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರ ಜೊತೆಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಬಂಗಾರದ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ತೂಗಿದಳು. ೨೮. ಉಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವು ವೈ, ಚೋಳಿಯಕ್ಕ, ಚಿಂಗಳೆ, ನಿಂಬಿ, ದುಗ್ಗಲೆ, ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸತ್ಯಕ್ಕ, ಕಮಲವ್ವ, ಬಾಚವ್ವ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ರುದ್ರಕನ್ಯೆಕೆಯರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಗುವಿನ ಹಣೆಗೆ ರಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಭಸ್ಮವಿಟ್ಟು, ಭಸ್ಮವನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ಊದಿ ಅಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿ ಹಸುಮಕ್ಕಳ ವಿರೋಮಣಿಯೆ, ಸಿಂಗರದ ಕಣೆಯೇ ಜೋ, ಚಿಕ್ಕ ಬಸವಣ್ಣ ಜೋ ಜೋ ಎಂದು ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿ ಸಡಗರದಿಂದ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೯. ಈಶ್ವರನ ಆರು ಮುಖದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಸನ್ಮಾರ್ತಿಯೆ ಜೋ ಜೋ, ವೀರಶೈವಧರ್ಮವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಯೇ ಜೋ ಜೋ, ಪಾರ್ವತಿಯ ಆನಂದವೆಂಬ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹರ್ಷದಿಂದುಬ್ಬಿಸುವ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೇ. ಜೋ ಜೋ, ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರ ಹೃದಯಕಮಲಗಳನ್ನೂ ಆರಳಿಸುವಂತಹ ಸೂರ್ಯನೇ ಜೋ ಜೋ, ವಿವಶರಣ ಸಮೂಹದ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವ ನಾವೆಯಂತಿರುವವನೇ ಜೋ ಜೋ, ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನೇ

ಎಂದಿತು ಪಾಡುತುಂ ಪರಸುತುಂ ತೊಗುತಾ
 ನಂದದಿಂದಾ ಗಿರಿಜೆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗೆ ನಗು
 ತಂದಳೆಲೆ ತಂಗಿ ನೀನೆನ್ನ ರೂಪಿ ಶಿರುವೆ ಶಿವಕುಮಾರಂ ತಿಳಿಯಲು
 ಮುಂದೆ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿ ನಾನಾಕ್ರಿಯೆಗ
 ಳೊಂದರೊಳ್ ನರವೇಷಕಾಯಮಂ ನವಸಬೇ
 ಡೆಂದು ಕೈವಡೆಗೊಟ್ಟಳೆಂ ವಿಶೇಷಮೊ ಪುತ್ರಮೋಹಮಾ ಲೋಕದೊಳಗೆ ೩೦

ಅನ್ನೆಗೆಂ ಶಿವಶಿವಯಿರಿನಿತೆಸಗಿದೀ ವಿವರ
 ಮನ್ನೆಲಕೆ ಸಾರ್ವತೆ ಮುಂಗೊಳಿಗಳ್ ಕೂಗಿ
 ಕನ್ನೆಯ್ಬಲರವು ಮುಗಿಯಲ್ ಕಮಲಮರವಿರಿಯೆ ತಂಗಾಳಿ ತಲೆದೋರಲು
 ಮುನ್ನೇಸರಾಗಮವನಚ್ಚರಿಸಲಳಿಹುಲು
 ಸನ್ನುತಗಣಂಗಳೊಡವರೆ ಶಿವಂ ಶಿವಯಿರಾ
 ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂ ಮುಂದಾದಿ ಕೈಲಾಸಕಯ್ಯಿದರ್ ಸಂತಸದೊಳು ೩೧

ಇತ್ತಲೀ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ಶಿವಂ ಪೋಗಲೆ
 ಚ್ಚಿತ್ತ ವಿಸ್ಮಿತೆಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ನಲವಿಂ ತನ್ನ
 ಚಿತ್ತದಿಂ ಕನಸಾಗಿಯುಂ ಕನಸುಮಲ್ಲವಿದು ತಾಂ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಲು
 ಒತ್ತಿನೊಳ್ ಪೂಜಿಸಿದ ಮಣಿಗಳಸಮಿವೆ ಶೋಭೆ
 ವೆತ್ತ ಪೊಂದೊಟ್ಟಿಲಿದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆಂದು ತ
 ನ್ನುತ್ತಮಾಂಗವನೊಲೆವುತಿರ್ಪಿನಂ ದಿನಪನದೊಂದನುಂಪರ್ವತವನು ೩೨

ಜೋ ಜೋ ಎಂದು ಹಾಡಿ ತೊಗುತ್ತಿದ್ದರು. ೩೦. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತ, ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತ, ತೊಗುತ್ತಾ ಅನಂದದಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಯು ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಗುತ್ತ 'ಎಲೆ ತಂಗಿ, ನೀನೇ ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪ. ಈ ಮಗುವೇ ಶಿವನ ಮಗ ನೆಂದು ತಿಳಿ, ಮುಂದೆ ಸ್ನಾನ, ಊಟ ಮುಂತಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನರವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ಮಗುವನ್ನು ನವಸಬೇಡ' ಎಂದು ಆ ಮಗುವನ್ನು ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರವ್ಯಾಮೋಹವು ಎಂತಹ ಅಶಿಲೆಯವಾದದ್ದು ! ೩೧. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ-ಪರಮೇಶ್ವರರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸಾರುವಂತೆ ಮುಂಜಾವಿನ ಕೋಳಿಗಳು ಕೂಗಿದವು. ಅರಳಿದ ಕನ್ನೈದಿಲೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಕಮಲ ಅರ್ಧ ಬಿರಿಯಿತು, ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು, ತುಂಬಿಗಳ ಸಮೂಹ ಸುಯೋಗದಯವಾಗುವುದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿತು. ಆಗ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಶಿವಗಣಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ-ಪರಮೇಶ್ವರರು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ೩೨. ಶಿವನು ಹೋದಮೇಲೆ ಇತ್ತ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಳು. ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಇದು ಕನಸಾದರೂ ಕನಸಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದ ಮಣಿಕಳಶಗಳಿವೆ. ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬಂಗಾರದ ತೊಟ್ಟಿಲಿದೆ. ಇದು ನಿಜ ಎಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿ

ಆ ಕಾಲದೊಳ್ ನಾಗಲಾಂಬೆ ಬಸವಣ್ಣಂಗೆ
 ನೇಕಹರುಷಂ ಪುಟ್ಟಲೀಶ್ವರಂ ಬಂದು ಮ
 ಶ್ರೀ ಕುವರಗಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಪೆಸರನಿಟ್ಟಂದಮಂ ಪೇಳ್ವ ಬಳಕೆ
 ಜೋಕೆಯಿಂದಿಟ್ಟ ಕಲರಂಗಳಂ ತೊಟ್ಟಿಲಮು
 ನಾ ಕೆಲವು ಕುರುಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲವಂ ತೋರಲ್ ಶು
 ಭಾಕಾರಶಿರುವಿದನ್ನಯ ಕಣ್ಣ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನುತೆ ನುತಿಸುತ್ತಿದನು ೩೩

ಪಲತೆರದಲೊಳಳಿಯೆನಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುಂಡಾಡಿ
 ನಲವು ಮಿಗೆ ಬಸವನಿರುತ್ತಿರೆ ಕ್ರಮಕ್ರಮದೊಳಂ
 ಬಳೆವ ಶಶಿಕೆಯಂತೆ ಪೆರ್ಚಿಯುದಯಾದಿತ್ಯನಂತಖಳ ತೇಜದಿಂದೆ
 ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿದನಾ ಸಮು
 ಚ್ಚಲಮುಕ್ತಿಯೇ ರೂಪವೆತ್ತಂತೆ ಶೈವನಿ
 ಮಗಳಕಳೆಯೆ ಬಾಲ್ಯತ್ವಮಂ ಧರಿಸಿದಂದದಿಂ ಚೆಲ್ವಾದನಾ ಕುವರನು ೩೪

ಸಲಿಸೆವನ ಪೊರ್ವದ ಮುಗಳ್ಳುಗಳಿಂನಕ್ಕರಂ
 ಗಳೊಳಿಸೆಯದಿಹ ಮುದ್ದುನುಡಿಗಳಂ ಬಂದಿ ತ
 ನ್ನೊಳಗೆ ತಾನಾನಂದಿಪಾಟದಿನಕಾರಣಂ ಪಂದಿತ್ತ ಪಂದಿ ನೋಳ್ಳು

ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ತೂಗುತ್ತಿರಲು ಸೂರ್ಯನು ಉದಯ
 ಪರ್ವತವನ್ನು ಏರಿದನು. ೩೩. ಆಗ ನಾಗಲಾಂಬೆಕೆ ಮತ್ತು ಬಸವಣ್ಣ ಇವರಿಗೆ ಬದಳ
 ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈಶ್ವರನೇ ಬಂದು ಈ ಕುಮಾರನಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
 ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಹೋದ ರೀತಿಯನ್ನು ನಾಗಲಾಂಬೆಕೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅನಂತರ ಎಚ್ಚರಿಕೆ
 ಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಕಳಶಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲನ್ನು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಗುರುತುಗಳನ್ನು
 ತೋರಿಸಿದಳು. ಮಂಗಳಾಕಾರನಾದ ಈ ಮಗು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಪುಣ್ಯದ ನಿಧಿ ಎಂದು
 ಬಸವಣ್ಣನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೪. ಬಸವಣ್ಣನು ತನ್ನ ಆಳಿಯನನ್ನು ಹಲವು ರೀತಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುದ್ದಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಲು, ಕ್ರಮೇಣ ಬೆಳೆಯುವ
 ಚಂದ್ರನ ಕಳೆಯಂತೆ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತ, ಬಾಲಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕ್ಷಣ
 ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಉಜ್ವಲವಾದ ಮುಕ್ತಿಯೇ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ.
 ಶಿವನ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕಳೆಯೇ ಬಾಲತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ ಆ ಕುಮಾರನು ಚೆಲ್ವುವಾದನು.
 ೩೫. ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಗುಳ್ಳುಗುವನು. ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲಾಗದ
 ಮುದ್ದು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವನು. ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ತನ್ನಲ್ಲೇ ತಾನು ಆನಂದಿಸುವ
 ಆಟದಿಂದ, ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳ ನೋಟದಿಂದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಹೋದ ಕಡೆಗೇ

ತೋಳಪ ಕಂಗಳ ನೋಟದಿಂ ಬೆರಲ ಚುಂಬಿಸು
 ತ್ತಳುತೆ ಜೋಗುಳವಾಡೆ ನಲಿಪುತುಂ ಪೊಂದೊಟ್ಟಿ
 ಲೋಳಗೆ ಏರುಲಿಲೆಯಿಂ ಕೆಲದಿನಂ ತಾಯ್ಗೆ ಹರುಷಂದೋರಿದುಂ ಕುವರನು ೨೫

ರಕ್ಕಿವಣಿ ಪುಲಿಯುಗುರ್ ಗೆಜ್ಜೆ ಮಾಗಾಯ್ ಮುತ್ತಿ
 ನೆಕ್ಕಸರಮುಡಿದಾರ ಕಾಲ ಕಡಗಂ ಪಣೆಯೊ
 ಳಕ್ಕಿದ ಸುಭಷಿತಮರಳಿಲೆಯೆನಿಪ ಪರಿಪರೆಯ ಬಾಲದೊಡಿಗೆಗಳನಾಂತು
 ಉಕ್ಕುತಿಹ ತಾಯ್ ದೊಲೆಪಾಲಣುತೆ ಸೋಗಿಲೊಳ್
 ನಕ್ಕಾಡುತುಂ ಮುದ್ದುಗರೆಪುತುಂ ಲೀಲೆಯಿಂ
 ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆಯೊಳೆಸೆದಂ ಜಗವನಾಡಿಸುವ ಸೂತ್ರಧಾರಂ ಕ್ರಮದೊಳು ೨೬

ನೊಸಲಗಣ್ಣವನ ಸುತನೆಂಬುದಂ ಧಲಿಗೆ ಸೊ
 ಚಿಸುಪೊಲ್ಲುಲಿಸುವರಳಿಲೆಯೊಪ್ಪೆ ಪೆಡೆವಣಿಗೆ
 ಳೆಸೆದ ಪ್ಪಣೆಕುಂಡಲನ ಕುವರನೆಂದರಿಪಪೊಲ್ ಕಿವಿಗಳೊಳ್ ಪೊಂಜರಿಗೆಯ್
 ಮಿಸುವ ತುದಿಯೊಳ್ ರನ್ನ ಮಾಗಾಯ್ ಳೊಲೆದಾಡೆ
 ಸಸಿದಲೆಯನಣುಗನೆಂಬುದ ತೋರುಮಂತೆ ರಾ
 ಜಸಲುದೊಳೆಳೆಪರೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಯಿಂ ಪುಲಿಯುಗುರ್ ಬಾಲಕಂ ಕಣ್ಣೆಸೆದನು ೨೭

ತಿರುಗಿನೋಡುವನು, ಬೆರಳನ್ನು ಚೀಪುತ್ತ ಅಳುವನು, ಜೋಗುಳವನ್ನು ಹಾಡಿದರೆ ನಲಿಯುವನು. ಈ ರೀತಿ ಬಂಗಾರದ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ದಿವಸ ತಾಯಿಗೆ ಹರುಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು. ೨೬. ರಕ್ಷಾಪೂರ್ಣಿ, ಹುಲಿಯುಗುರು, ಗೆಜ್ಜೆ, ಮಾವಿನೆಲೆಯಾಕಾರದ ಆಭರಣ, ಮುತ್ತಿನ ಏಕಾವಳಿಸರ, ಉಡಿದಾರ, ಕಾಲಕಡಗ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಪವಿತ್ರವಾದ ವಿಭೂತಿ, ಆರಳಿವಲೆಯ ಆಕಾರದ ಆಭರಣ ಮುಂತಾದ ಬಾಲ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಉಕ್ಕಿಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ತಾಯಿಯ ಮೊಲೆಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತ ಅವಳ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ನೆಕ್ಕು ಆಡುತ್ತಾ ಮುದ್ದುಗರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಜಗವನ್ನು ಆಡಿಸುವ ಸೂತ್ರಧಾರನಾದವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಾಟವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ೨೭. ಈಶ್ವರನ ಮಗನೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಉಜ್ವಲವಾದ ಆರಳಿಲೆಯ ಆಭರಣವು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾವಿನ ಆಭರಣವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಶಿವನ ಮಗನೆಂದು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಇವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ವಂಕಿಯಿತ್ತು. ಅದರ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ಚಿನ್ನದ ಮಾಗಾಯಿಗಳು ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಮಗನೆಂದು ತೋರಿಸುವಂತೆ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರದ ಹುಲಿಯುಗುರು ರಾಜಿಸು

ತೋಳಿಗುವ ಕಳಂಕಮಂ ತಳೆದ ಪೂರ್ಣೇಂದ್ರಮಂ
 ದಳದಂತೆ ಕಜ್ಜಳಂಬೊರೆದು ಕಣ್ಣೊಳಿಪ ಮಂ
 ಗಳಮುಖಿಂಗಾಣುತ್ತಿದು ಶಶಿಯೆಂದು ಸಕಲ ತಾರಾಂಗನೆಯೊಲಿದು ಬಂದು
 ನೆಲಸಿದರೊ ತತ್ಸಮೀಪದೊಳೆಂದನಲ್ಲೆ ಥಳ
 ಥಳಪ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಮಾಲೆ ಕಣ್ಣೆಸೆಯೆ ಕ
 ಗ್ಗುಳ ಪುಣ್ಯವೇ ಬಳೆದ ತೆರದೊಳಾ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ೩೮

ಮೇಲೆ ಪರವಾದಿಗಳ ಬಾಯ್ಗಲಂ ಪೊಯ್ದಂತೆ
 ತೋಳಾಟವಾಡಿ ಕೈಸನ್ನೆಯಿಂದಾ ಮುಕ್ತಿ
 ಬಾಲೆಯಂ ಕೆಳೆತನಕ್ಕೆ ಕರೆವಂತೆ ಹೊನ್ನತಾಗುಬ್ಬಿಯಾಟಿಗಳಾಡಿ
 ಲೀಲೆಯಂ ನೆಲಕೆಳಿಪೆ ಖಳರೆದಗಳಂತು ಮೊಳೆ
 ಕಾಲೊಳೊದವಪೆನೆಂಬಪೊಲಂಬೆಗಾಲಿಟ್ಟು
 ಲೀಲೆಯಂ ಶೈವಮಂ ನೆಲೆಗೆ ನಿಲಿಪಂತೆ ನಿಂದಾಡುತಿರ್ಪಂ ಕುವರನು ೩೯

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ದಟ್ಟದಿಯನಿಡಲ್ ಗೆಜ್ಜೆಗಳ್
 ಘಲ್ಲಘಲ್ಲನೆ ಸಕಲ ಪರವಾದಿಹೃದಯಮವು
 ರುಲ್ಲರುಲ್ಲನೆ ಪಳಕಿನಿ ಸವೆದ ನೆಲೆಗಟ್ಟು ಜಾವ್ವದೆಲೆ ಚೆನ್ನಬಸವ

ತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಂಡನು. ೩೮. ಕಳಂಕ ವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನ ಮಂಗಳಕರ ವಾದ ಮುಖವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಚಂದ್ರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಕ್ಷತ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರು ಒಲಿದು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿದರೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಬಾಲಕನ ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಥಳಥಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ ಕಂಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣಿನ ಪುಣ್ಯವೇ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೯. ಪರವಾದಿಗಳ ಬಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ತೋಳನ್ನು ಅಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೈಸನ್ನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಬಾಲೆ ಯನ್ನು ಗೆಳೆತನಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವಂತೆ ಹೊನ್ನತಾಗುಬ್ಬಿಯಾಟಿಗಳನ್ನು ಆಡಿ ಕೈಗಳನ್ನು ವಿನೋದದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದುಷ್ಟರ ಎದೆಗಳನ್ನು ಈರೀತಿ ಮೋಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂಬಂತೆ ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ವಿಲಾಸದಿಂದ ಶೈವಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಕುಮಾರನು ಅನೇಕ ಆಟಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ೪೦. ಅವನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಾಗ ಕಾಲಿನ ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಘಲ್ ಘಲ್ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಶಬ್ದ ದಿಂದ ಎದುರಾಳಿಗಳ ಎದೆ ರುಲ್ಲನ್ನುತ್ತಿದ್ದಿತು. “ಸ್ವಟಿಕಿಲಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ನೆಲ ಜಾರುತ್ತದೆ, ಚೆನ್ನಬಸವ, ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು,” ಎಂದು ದಾದಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ

ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆಂಬ ದಾದಿಯರ ಮಾತು ಮೀರು
ತಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂದುನಿದು ನೋಡುತ್ತ ಮೊಳೆ
ವಲ್ಲು ಜೊಲ್ಲು ಪೊಳೆಯ ನಸುನಗುತ್ತಂ ಬಾಲಲೀಲೆಯು ತೋರಿಸಿದನು ೪೦

ಪಸುಳಿತನದೊಳ್ ಪೂಜವಮಂ ಶರಣಗಣಕೆ ಬೋ
ಧಿಸುವನೀ ಕುವರನೆಂಬೊಲ್ ತೊದಲ್ಪಾತು ರಂ
ಜಿಸಿದುವೀಶ್ವರರೂಪನೀತನೀತನ ಪದವನೆಮ್ಮಂತೆ ಸಕಲದನರು
ಒಸೆವಪ್ಪಿರಿಲ್ ಮುಕ್ತಿಯಪ್ಪುದೆಂಬೀ ಮಾತು
ಪ್ರಸಿಯಲ್ಲವೆಂದು ದಂಗೆರಿಪಂತೆ ಚರಣದೊಳ್
ಮಿಸುನಿಯೆಂದಂಗೆ ರುಣರುಣಕೆಂದುಮಡಿಗಿಡುಗುಲಿಯೆ ನಡೆದಾಡಿದಂ ಕುವರನು ೪೧

ನಿಮಿಷನಿಮಿಷಕೆ ಜಾವಜಾವಕ್ಕೆ ದಿನದಿನಕೆ
ಕ್ರಮಮೊಳಂ ಬಳಿದು ತನ್ನೊಡನಾಡಿಗಳ್ಳಿರಸು
ದಿವುಲ ತಾರಾಗಣದ ನಡುವೆ ಕಂದಂ ಕುಂದನಳಿದಿದುವೊಪ್ಪುದಂತೆ
ರಮಣೀಯವೆನಿಪ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಮಾಲೆಯೊಳ
ಗಮರ್ದ ನಾಯಕರತ್ತದಂತೆ ಬಿಸುಗದಿರಳದ
ಒಪುಕರಣಂತೆ ನೋಳ್ವರ ಕಣ್ಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಚೆನ್ನಮಂ ತಳಿದನು ೪೨

ಮಾತನ್ನು ಮೀರಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತ, ಮೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಲ್ಲು ಮತ್ತು ಸುರಿಯುವ ಜೊಲ್ಲು ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ನಸುನಗುತ್ತ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಬಾಲಲೀಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ೪೦. ಹಸುಳೆಯಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಈ ಶಿವಭಕ್ತರ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಒಂಕಾರವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವನೆಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು ಅವನ ತೊದಲುಮಾತುಗಳು. 'ಇವನು ಈಶ್ವರಸ್ವರೂಪನು. ಇವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುವ ಈ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಸಾರುವಂತೆ ತನ್ನ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಗಾರದ ಕಾಲುದುಗೆಗಳು ರುಣ ರುಣ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಶಬ್ದಮಾಡುವಂತೆ ಕುಮಾರನು ನಡೆದಾಡಿದನು. ೪೧. ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ, ಜಾವ ಜಾವಕ್ಕೆ, ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಕುಮಾರನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಒಡನಾಡಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಿರ್ಮಲವಾದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಗುಪ್ತ ಮಧ್ಯೆ ದೋಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚಂದ್ರನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಕುಮಾರನು ಇದ್ದನು. ಮನೋಹರವಾದ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಯಕರತ್ತದಂತೆ, ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗಿದ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟುವ ಚಂದ್ರನಂತೆ ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚೆನ್ನ

ಬಾಲಕಂ ಕೃಮದೊಳಂತಭಿವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರಲ್

ಕಾಲಕಾಲಂಗಳಂ ಬಯಸಿ ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರ

ಜಾಲ ವೇದಾಗಮ ಪುರಾಣಮಿವು ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಭೆಗಳು

ಮೇಲೆಮೇಲ್ಮೆತಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಪದತಳವ

ನೋಲಗಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪವೆಂದೊಡ್ವೇರಸಂತನ

ಲೀಲೆಯಂ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲೆನೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನೊಪ್ಪಿದನು

೪೩

ತಾಮರಸಕ್ಕಿರವಂಗಳ ವಿಕಾಸಂಗಳಂ

ತಾಮತಿಕ್ರಮಿಸಿದುವು ನಿಡಿದುಂಗೆ ಪುರ್ಬುಗಳ್

ಕಾಮಕೋದಂಡಮಂ ದಂಡಿಸಿದುವಾ ಮುಖಂ ಮುಕುರದಿರವಂ ಪಳಿದುಮು

ಕೋಮಲಾಂಗಂ ಸೋಪಡರ್ಪದಾ ತೋಳ್ಗಳು

ದ್ವಾದ್ವಾದಿಕ್ಕಿರಿಕರವನುರೆ ಜರೆದುವತುಳರಂ

ಭಾವಂಗಳಂಗಳೆದುವೊಳ್ಳೊಡೆಗಳೆನಲೆಳೆಯ ದರಯಮವಮರ್ಪದು ಕುವರನ

೪೪

ದಡಪದವರಂ ಬಿಡ್ವಣಿಗರನಾ ಕಾಳಾಂಜಿ

ನಿಡಿವರಂ ಪಾದುಕಾಧಾರರಂ ಚಮರವಂ

ಒಡಿದು ಡಾಳಿಸುವರಂ ಗಿಂಡಿನಿಡಿವರ ಮುಖ್ಯವಿನಿಯೋಗವೆಳೆವಕ್ಕಳ

ಬಸವಣ್ಣನು ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದನು. ೪೩. ಹೀಗೆ ಬಾಲಕನು ಕೃಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಗುಂಪು, ವೇದ ಆಗಮ ಪುರಾಣ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಗಳ ತೇಜಸ್ಸೂ, ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು, ಅವನ ಪಾದಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು ಎಂದಾಗ ಈಶ್ವರನ ಮಗನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೪೪. ಅವನ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು ತಾವರೆ ಮತ್ತು ಕಮಲಗಳ ಅರಳುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಮೀರಿಸಿದ್ದವು. ಅವನ ಕೊಂಕಾದ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಮನ್ಮಥನ ಕೋದಂಡವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದವು. ಅವನ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮುಖವು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನೇ ಹೀಯಾಳಿಸಿತು ; ಕೋಮಲವಾದ ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಚೆಲ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದವು ; ತೋಳುಗಳು ದೊಡ್ಡ ದಿಗ್ಗಜಗಳ ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದುವು ; ಮನೋಹರವಾದ ತೊಡೆಗಳು ಬಾಳೆಯ ದಿಂಡುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದವು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಎಳೆಯ ಹರೆಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ೪೫. ಬಸವಣ್ಣನು ತಾಂಬೂಲಚೀಲದವರನ್ನು, ಬೀಸಣಿಗೆ ಯವರನ್ನು, ಆ ಪನ್ನೀರುದಾನಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದವರನ್ನು ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿರುವವರನ್ನು, ಚಾಮರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬೀಸುವವರನ್ನು, ಗಿಂಡಿಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಮುಖ್ಯ ಊಳಿಗದ ಎಳೆಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೇಮಿಸಿದ್ದನು.

ಕದುವಿಲಾಸದೊಳಮುಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಕ
ಣ್ಣಿದೆಯ ಪುಣ್ಯದಪ್ಪಂದಮೆಂದು ನಿಚ್ಚು ಸುಖಿ
ಬಡೆದು ತನ್ನೂರ್ತಿಯಂ ನೋಡುತುಂ ಬಸವನತ್ತುತ್ಸವದೊಳಿರುತ್ತಿದನು ೪೫

ನೋಡುತುಂ ಭಳಭಳಪ ವದನಮುಂ ಸುಖಿದೊಳೋ
ಲಾಡುತುಂ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೆಂದರಿದು ವಂದನಂ
ಮಾಡುತುಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಚೆನ್ನಬಸವನ ಮೊಗಂ ಕಣ್ಣಿಳ್ಳ ಮರೆಯಾಗಲು
ಬಾಡುತುಂ ಕಂಡೊಡನೆ ಹರ್ಷವಾರ್ಧಿಯೊಳಗೀ
ಸಾಡುತುಂ ಪಲತೆರದ ಸಿಂಗರಂಗೊಡು ಮು
ದ್ದಾಡುತುಂ ಜಾಮಾತನಂ ಬಸವದಂಡೇಶ್ವರಂ ಸುಖಿದೊಳಿರುತ್ತಿದನು ೪೬

ಇರುತ್ತಿರಲೊಂದು ದಿವಸಂ ಬಸವರಾಜನತಿ
ಹರುಷದಿಂದಳಿಯನ ಮೊಗಂ ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಸ
ದ್ಗುರುವೀತನೆಂದು ಹೃದಯದೊಳಿರು ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಬೇರರಮನೆಯೊಳು
ಇರಿಸಬೇಕೆಂದನಂತೆ ಶಿಲ್ಪಿಗಳನಾಕ್ಷಣ
ಕರೆಸಿ ನುಡಿದು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆಲದೊಳರಮನೆಯ
ನಿರದಾಗಿಸೆನಲವರ್ ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದರೇನೊಚೆನು ೪೭

ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ತುಂಬ ತುಂಬುವ ಪುಣ್ಯದರಾರಿಯೆಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಖವನ್ನು
ಹೊಂದಿ ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಬಸವಣ್ಣನು ಅಧಿಕ ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ೪೬. ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬಾಲಕನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ
ಸುಖದಲ್ಲಿ ಓಲಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ನನ್ನ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಇವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನ ಮುಖವು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಮರೆಯಾದ
ತಕ್ಷಣ ಬಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದನು.
ಹಲವು ರೀತಿಯ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಸೋದರಳಿಯನನ್ನು ಮುದ್ದಾಡುತ್ತ ಬಸವ
ದಂಡೇಶನು ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ೪೭. ಹೀಗೆ ಇರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಬಸವಣ್ಣನು
ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಅಳಿಯನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ 'ನಮಗೆ ಇವನು
ಸದ್ಗುರುವಾಗತಕ್ಕವನು' ಎಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಬೇರೆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಕೂಡಲೇ ಶಿಲ್ಪಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ,
ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬೇಗ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
ಅವರು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರಮನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು

ನೀಲರತ್ನಂಗಳಂ ನೆಲೆಗಟ್ಟು ಪಳಕುಗಳ
ಸಾಲೆಸೆವ ಭಿತ್ತಿಗಳ್ ವಜ್ರದೊಳ್ಳಂಬಂ
ಳಾ ಲಲಿತಪಚ್ಚಿಗಳ್ ತೋಲೆ ರನ್ನಬೋದುಂಗೆಗಳಾ ಪ್ರವಾಳಂಗಳಿಂದೆ
ಮೇಲೆಸೆವ ಜಂತೆಗಳ್ ತೋರ್ಪ ನವಪುಷ್ಪರಾ
ಗಾಳಿಯಂ ಸಮೆದ ಬಾಗಿಲ್ ಪೊಂಗದಂಗಳಂ
ಪೇಳಲಚ್ಚ ರಿಯಾದುದರಮನೆಯದಾ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿರ್ಮಿತದಂತಿರೆ

೪೮

ಎಸೆದುವಲ್ಲಲಿ ವಾಸ್ತುಕ್ತಮಂಬಿದಿದು ರಂ
ಜಸುವ ಮಜ್ಜನಶಾಲೆಯುಂ ಸೂಪಶಾಲೆ ಶೋ
ಭಿಸುವ ಭೋಜನಶಾಲೆಯುಂ ಮಂತ್ರಶಾಲೆ ನರ್ತನಶಾಲೆ ವಸ್ತ್ರಶಾಲೆ
ಮಿಸುಪ ಹಯಶಾಲೆ ಗಜಶಾಲೆಯೋಲಗಶಾಲೆ
ಪೊಸ ಗೀತಶಾಲೆಯೊಪ್ಪುವ ಶಯನಶಾಲೆ ಭಾ
ವಿಸಲರಸುರೀವಿಗಂಗಳ್ನಿತು ಶಾಲೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ರತ್ನರಂಜನದೊಳು

೪೯

ಸಕಲಕೋಶದ ಗೃಹಂಗಳ್ ತೈಲಘೃತಗುಡ
ಪ್ರಕರಸಭಾಂಡದುಗ್ರಾಣದೊಳ್ಳನೆಗಳಂ
ಸುಕರಧಾನ್ಯದ ಕಣಜಗಳ್ ಸರ್ವವಿನಿಯೋಗದವರಿಪ್ಪ ಚಾವಡಿಗಳು

ಹೇಳಲಿ ? ೪೮. ಆ ಮನೆಯ ನೆಲಗಟ್ಟು ನೀಲರತ್ನಗಳಿಂದ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದರ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಿತಲೆಗಳು ಸಾಲಸಾಲಾಗಿದ್ದವು. ವಜ್ರಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಂಬಗಳಿದ್ದವು. ತೋಲೆಗಳು ಮನೋಹರವಾದ ಪಚ್ಚಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದವು. ಬೋದುಂಗೆಗಳು ರತ್ನಮಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿದ್ದ ಅಡ್ಡ ತೋಲೆಗಳು ಹವಳದಿಂದ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳು ನಿರ್ಮಲವಾದ ಪುಷ್ಪರಾಗರತ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದವು. ಆ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಗೆ ಬಂಗಾರದ ಕದಗಳಿದ್ದವು. ಈ ರೀತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಅರಮನೆ ದೇವಶಿಲ್ಪಿಯಾದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಎನ್ನುವಂತಿತ್ತು. ೪೯. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಗೃಹಗಳು, ಅಡಿಗೆಮನೆಗಳು, ಊಟದ ಮನೆಗಳು, ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯ ಮನೆಗಳು, ನರ್ತನಶಾಲೆ, ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನಿಡುವ ಶಾಲೆಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕುದುರೆಯಾಯ, ಆನೆಕರೋಟಿ, ಸಭಾಂಗಣಗಳು, ಸಂಗೀತ ಶಾಲೆಗಳು, ಮಲಗುವ ಮನೆಗಳು ಈ ರೀತಿ ರಾಜರೀವಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ರತ್ನಮಯವಾದ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳು ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿದವು. ೫೦. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕೋಶಾಗಾರಗಳೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದವು. ಎಣ್ಣೆ, ತುಪ್ಪ, ಬೆಲ್ಲ ಮುಂತಾದ ರಸಗಳ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉಗ್ರಾಣದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಗಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದವು. ಒಳ್ಳೆಯ ಧಾನ್ಯದ ಕಣಜಗಳಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವವರ ಚಾವಡಿಗಳಿದ್ದವು. ಸುಂದರವಾಗಿ

ಪ್ರಕಟಿತರ ತರುಲತೆಗಳಂ ರನ್ನಜಗಲಿ ರ
ಮೃಕಸರಸಿ ಕೃತಕಾದ್ರಿಗಳ್ ತರತರದೊಳರ
ಲ್ಯಕಳಂಕ ಕೀಳೀವನಂ ಮೆರೆದುದನಿತು ಲೋಕದ ವನಮನುರ ಜರೆಯಂತೆ ೫೦

ತರತರದೊಳೆಸೆವ ಬಾಗಿಲ ಗೋಪುರಂಗಳೊಳ್
ಕರುಮಿಟ್ಟಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಳಂ ಭತ್ತಿಭತ್ತಿಯೊಳ್
ಬರೆದ ನಾನಾ ತರದೊಳೆಸೆವ ಬೊಂಬೆಗಳಿಂದ ಕಸ್ಮಾರಿಕುಂಕುಮದೊಳು
ಪೊರೆದ ಸಾರಣೆಗಳಂ ಕಾರಣೆಗಳಂ ಚಿತ್ರ
ತರಪಟ್ಟಿ ರುಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿ ಕಳಸ ಮುತ್ತುಗಳ
ಪರಿಪರಿಯ ರನ್ನಗಳ ಕುಚ್ಚುಗಳ ಮೇಲ್ಕುಟ್ಟಿನಿಂ ಕರಂ ಚಿಲ್ವಾದುದು ೫೧

ಬಾಗಿಲ್ಲ ಕಾರೆಸೆದುವರಮನೆಗೆ ಹೇಮಮಯ
ಮಾಗಿ ತೋರ್ಪುಪ್ಪ ವಿಶಾಲಂಗಳಿಂದವರವರ
ಮನೆಗೆ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟುವುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಮೆರೆದುವಾರು ಮಣಿಖಚಿತಮಾಗಿ
ಭೂಗಗನಪಾತಾಳದರಮನೆಗಳದರೊಡನೆ
ತೂಗೆ ಸರಿಬಾರವೆಂಬೊಂದು ಪೊಗಳಲತಿ
ವೇಗದಿಂದಾ ಬಿಲ್ವಿಗಂ ಬಂದು ಮೆಯ್ಯಕ್ಕಿ ಬಸವನೊಡನಿಂತೆಂದನು ೫೨

ಕಾಣುವ ಮರಬಳ್ಳಿಗಳಿದ್ದವು. ರತ್ನದ ಜಗಲಿಗಳಿದ್ದವು. ಮನೋಹರವಾದ ಸರೋವರ
ಗಳಿದ್ದವು. ಕೃತಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಬೆಟ್ಟಗಳಿದ್ದವು. ಈ ರೀತಿ ವಿಧವಿಧವಾದ ನಿರ್ಮಲ
ವಾದ ಆಟದ ಆಡವಿಗಳು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಉದ್ಯಾನಗಳನ್ನೂ ಹೀಯಾಳಿಸುವಂತೆ
ಇದ್ದವು. ೫೦. ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಬಾಗಿಲುಗಳು-ಆಲ್ಲಿ ಗೋಪುರಗಳೂ
ಇದ್ದವು. ಆ ಗೋಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿದ್ದವು. ಗೋಡೆಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ
ಬರೆದ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುವ ಬೊಂಬೆಗಳಿದ್ದವು. ಕಸ್ಮಾರಿ ಕುಂಕುಮದಿಂದ
ಸಾರಿಸಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿದ ರಂಗೋಲೆಗಳು ಇದ್ದವು. ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪಟ್ಟಿಗಳು,
ಗೊಂಡೆಗಳ ಸುಲುಗಳು, ಕನ್ನಡಿಗಳು, ಕಳಶಗಳು, ಮುತ್ತುಗಳು, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ರತ್ನದ
ಕುಚ್ಚುಗಳ ಮೇಲುಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಅರಮನೆಯು ಬಹು ಚೆಲುವಾಯಿತು. ೫೧. ಆ ಅರ
ಮನೆಗೆ ಆರು ಬಾಗಿಲುಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಬಂಗಾರದವುಗಳಾಗಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿ
ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಮಣಿಖಚಿತವಾದ ಆರು ಉಪ್ಪರಿಗೆ
ಗಳಿದ್ದವು. ಭೂ, ಸ್ವರ್ಗ, ಪಾತಾಳಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಯಾವ ಅರಮನೆಗಳೂ
ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮನಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು
ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಬಿಲ್ವಿಯು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಬಂದು, ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಒಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಜೇಯ ಚಿತ್ತಯ್ಯ ಬಹುರಚನೆಯಿಂದರಮನೆಯ
 ನೂಯ್ಯಾರದಿಂ ಗೆಯ್ದನೀಕ್ಷಿಸೆನ ಹರುಷಪೂ
 ರಾಯಮಾನಸನಾಗಿ ಬಸವನಾ ಚೆನ್ನಬಸವಂಗಳೂಡಿ ನೂಯ್ಯಾಗಲಂ
 ತೋಯಜಾಕರದಂತೆ ಪದ್ಮಾಲಯಂ ಶಿವನ
 ಕಾಯದಂದದೆ ಸರ್ವಮಂಗಳಾಲಂಕೃತಂ
 ಕಾಯಜನ ಪಿತನಂತನಂತಮಣಿರಂಜಿತದೂಳರಮನೆ ವಿರಾಜಿಸಿದುದು ೫೩

ಇಂತು ನಾನಾ ಕುಶಲದಿಂದೊಪ್ಪುವರಮನೆಯ
 ನಂತವಿಭವಂಗೆಂದು ತಲೆದೂಗಿ ಬಸವನ
 ತ್ಯಂತವಿಸ್ತೃತನಾಗಿ ಶಿಲ್ಪಿಗುಂಡುತೊಡಂಗಳನ್ನಿತ್ತು ಸಲೆ ಮನ್ನಿಸಿ
 ಮುಂತಿರ್ಪ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣಿಗೆ ನಮಿಸಿ ತಾಂ
 ಸಂತತಂ ಮಾಳ್ವ ಭಕ್ತಿಯನೊಲಿದು ಕೈಕೊಳುತ
 ಸಂತಸದೊಳೆ ಮನೆಯೊಳಿದೊಳೆ ಸಕಲ ಶಿವತತ್ತ್ವಮಂ ಬೋಧಿಸುವುದು ೫೪

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದೊಳೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪಂಗಳೆನ್ನ ನೀ
 ವಿರರೊಳಿದೊಳೆನ್ನ ಮನದಿಷ್ಟಮಂ ಸಲಿಸೆನಲ್
 ಪ್ರವಂದೊಳೆ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ತಿಳಿದು ಪರಮಗುರುವಚನವೆಂದೆ ಭಾವಿಸಿ

೫೩, 'ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಬೇಕು ! ಬಹುವಿಧವಾದ ರಚನೆಗಳಿಂದ ಈ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಬಂದು ನೋಡಿ'—ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನು ಹರುಷತುಂಬಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬಂದು ನೋಡಿದನು. ಆ ಪದ್ಮಾಲಯವು ಪದ್ಮಸರೋವರದಂತೆ ಇತ್ತು. ಶಿವನ ದೇಹವು ಸರ್ವಮಂಗಳಕರವಾದ ಅಲಂಕಾರದಿಂದ, ಮನ್ಮಥನ ತಂದೆಯಾದ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ಬಹಳಷ್ಟು ರತ್ನಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರಗೊಂಡು ಅರಮನೆಯು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ೫೪. ಹೀಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ತೋರುವ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಅರಮನೆಯ ಅಪಾರವೈಭವವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಸವಣ್ಣನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ತಲೆದೂಗಿ, ಆ ಶಿಲ್ಪಿಗನಿಗೆ ಉಡುಗೆತೊಡುಗೆಗಳನ್ನಿತ್ತು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ನಮಿಸಿ 'ತಾವು ನಾನು ನಡೆಸುವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ನಮಗೆಲ್ಲ ಶಿವತತ್ತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸಬೇಕು' ೫೫. 'ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ. ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಪರಮ ಗುರುವಿನ ಅಪ್ಪಣೆ ಎಂದೇ ತಿಳಿದು, 'ನಿರ್ಮಲ

ಸದಮಲಚ್ಛಾನಿ ನೀವಿರಿಸಿದಂತಿರ್ಪನಸೆ
ಮುದದೊಳಾ ಬಸವದಂಡೇಶ್ವರಂ ತದ್ವಾಜ
ಸದನಕ್ಕೆ ಧನಧಾನ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸಂಪದವನಿಬಿಟ್ಟನಾಕ್ಷಣದೊಳು

೫೫

ಆಕಳಂಕಚರಿತ ಬಸವಂ ಚೆನ್ನಬಸವಂಗೆ
ಸಕಲ ವಿನಿಯೋಗದವರಂ ಕೊಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಮುಕುಳತಕರಂಗಳಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ನಾಗಲಾಂಬೆಯಂ ಕರೆಸಲಾಕ್ಷಣದೊಳು
ಸಕಲ ವೈಭವದಿಂದ ಹೊನ್ನಂದಣವನೊ
ಮುಕುರಮುಖಿಯರ್ಪರಸಿ ನಡೆತಂದು ನವರತ್ನ
ನಿಕರನಿರ್ವಿತದಿಂದಲೆಸೆವ ರಾಜಾಲಯವನೊಳಪ್ಪೊಕ್ಕುತ್ಸವದೊಳು

೫೬

ಉಕ್ಕುವತಿವರುಷದಿಂ ಬಸವಣ್ಣನಾಗ ತ
ಮೃಕ್ಕ ನಾಗಾಂಬೆಯೊಡನಿಹುಮಾರಕನಸೆವ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಪರಾವತಾರನಂದೇ ತಿಳಿದು ಸಲಹೆಂದು ಹೇಳ್ದು ಬಳಿಕೆ
ಚಿಕ್ಕಬಸವಂಗೆರಗಿ ಬಸವ ತನ್ನಾಲಯಂ
ಬೊಕ್ಕನೀ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ತನ್ನ ಬಾಗಿಲೆ
ತಕ್ಕರು ಕಾಪಿರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೃದಯದೊಳು ತಿಳಿದು ಬಳಿಕಾ ಕ್ಷಣದೊಳು

೫೭

ಆರು ಬಾಗಿಲಿನೊಳಾರು ಸ್ಥಳವನುಸಿದೊಡೆ
ಮೂರುಕಣ್ಣುಳ್ಳರು ಬಿಡಬೇಡವೆಂದು ಹೇ
ಳ್ಳಾ ರುಮಂದಿಯನಧಿಕಪಟ್ಟಿ ಲಬ್ಬುಹಿಗಳ ಬಾಗಿಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗಿರಿಸಿ

ವಾದ ಚ್ಛಾನಿಯೇ, ನೀವಿರಿಸಿದಂತೆ ನಾನಿರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದನು. ಬಸವಣ್ಣನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಆರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧನ-ಧಾನ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಟ್ಟನು. ೫೬. ನಿರ್ಮಲವಾದ ಚಾರಿತ್ರವನ್ನುಳ್ಳ ಬಸವಣ್ಣನು ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸೇವಕರನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ವಿಚ್ಛಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ನಾಗಲಾಂಬೆಯನ್ನು ಕರೆಸಿದನು. ಅವಳು ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲ ವೈಭವದಿಂದ ಬಂಗಾರದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಏರಿ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜೊತೆ ಯಲ್ಲಿ ಬಂದು. ನವರತ್ನಗಳಿಂದ ನಿರ್ವಿತವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವ ಆರಮನೆಯನ್ನು ಸಂಭ್ರಮ ದಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದಳು. ೫೭. ಉಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನು ತನ್ನ ಆಕ್ಕನಾದ ನಾಗಲಾಂಬೆಕಿಗೆ 'ಈ ಮಗನು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನ ಅಪರಾವತಾರವೆಂದೇ ತಿಳಿದು ಕುಪಾಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆನಂತರ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಇತ್ತ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾದವರನ್ನು ಕಾವಲಿರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಆಕ್ಷಣವೇ, ೫೮. 'ಈ ಆರು ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಷಟ್ಪಲವನ್ನು ಹೇಳದವರನ್ನು ಅವನು ಈಶ್ವರನೇ ಆದರೂ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಡಿ' ಎಂದು ಆರುಮಂದಿ ಷಟ್ಪಲಬ್ಬುಹಿಗಳನ್ನು ಕಾವಲಾಗಿರಿಸಿದನು.

ಆರು ಮುಖದೊಳ್ ಜನಿಸಿದಮಳಸ್ವರೂಪನೀ
ರಾರುಸಾವಿರ ಪಟ್ಟಲಬ್ರಹ್ಮಿಗಳನೊಯ್ದು
ವಿಾರಿದಾ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನೊಲವಿಂ ಮಾಡುತಿರ್ಪನತಿಪ್ಪಯಿಂದ ೫೮

ವಿನಯದಿಂ ಪಟ್ಟಲಬ್ರಹ್ಮಿಗಳನೊಲ್ಲ ಭೋ
ಜನಶಾಲೆಯೊಳ್ ತರತರಂಬಿಡಿದು ರಂಜಿಸುವ
ಘನತರದ ರತ್ನಮಯಮಾದ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೊಲ್ಲ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲವರು
ಆನುವಿನಂದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿ ಸತ್ತ್ವಿಯೆಗಳಂ
ಮನಮೊಲ್ಲ ಏವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡೆ ಬಳಿಕ ವಿನು
ವಿನುಪ ಪೋಂಬರಿವಾಣಿಗಳೊಳೆಯ್ದೆ ನೀಡಿದರ್ ಪರಿಪರಿಯ ಪರಿಕರವನು ೫೯

ಪರಿಮಳಪ ರಾಜಾನ್ನ ಸೂಪ ಘೃತಸಂಕುಲಂ
ಪರಿಪರಿಯ ತಾಳಲುಪ್ಪಿನಕಾಯ್ ಪಳಿದ್ಯ ಕ
ಚ್ಚರಿ ಬಾಳುಕಂಗಳೊಪ್ಪುವ ಪಕ್ಷಪಲರಸಾಯನದ ಸೀಕರಣೆಗಳನು
ಪರಿಮಮಧುರರ್ಕರಾನೀಕಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳಂ
ಪರಮಾನ್ನ ದಧಿ ದುಗ್ಧ ಮುಂತಾದ ಭೋಜ್ಯಪರಿ
ಕರಮನುರೆ ನೀಡಿಸಿದನಾ ಮಹಾಚರಕೊಲ್ಲ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಂದಾ ೬೦

ಕಚ್ಚರಿಯನುರೆ ಸವಿದು ಸವಿದು ತತ್ಸ್ವಾದಕೊ
ಲ್ಲಚ್ಚರಿಯ ಮಾಡುತೆ ಪಳಿದ್ಯಂಗಳಂ ಸುರಿದು
ಮೆಚ್ಚುತುಂ ಕೆಲದ ಬಟ್ಟಲ ನವ್ಯಘೃತದ ಪರಿಮಳಕೆ ತಲೆಗಳನೊಲವುತೆ

ಆರು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನಿರ್ಮಲಸ್ವರೂಪನಾದ ಅವನು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟಲ ಬ್ರಹ್ಮಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಿತಿಮೀರಿದ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿ-ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ೫೮. ಆ ಪಟ್ಟಲಬ್ರಹ್ಮಿಗಳನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಲಸಾಲಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಹೊಳೆಯುವ ಗದ್ದುಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದನು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ತ್ವಿಯೆಗಳಿಂದ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಏವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಥಳಥಳಿಸುವ ಬಂಗಾರದ ಹರಿವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ೬೦. ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಜಂಗಮರಿಗೆ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುವ ರಾಜಾನ್ನ, ಸಾರು, ತುಪ್ಪ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನೀಡಿಸಿದನು. ಬಗೆಬಗೆಯ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಮೇಲೋಗರಗಳು, ಬಜ್ಜಿಯನ್ನು, ಬಾಳಕೆಗಳನ್ನು, ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣುಗಳ ರಸಾಯನಗಳ ಸೀಕರಣೆಗಳನ್ನು, ಜೇನು ಸಕ್ಕರೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು, ಪಾಯಸ, ಮೊಸರು, ಹಾಲು ಮೊದಲಾದ ಭೋಜನದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೀಡಿಸಿದನು. ೬೧. ಕಚ್ಚಡಿಯನ್ನು ಮೆದ್ದು, ಅದರ ರುಚಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅಶ್ವರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಪಳಿದ್ಯಗಳನ್ನು ಸದ್ವಾಗುಮತೆ ತಿಂದು ಮೆಚ್ಚಿದರು. ಪಕ್ಕದ ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆಗತಾನೆ ಕಾಸಿದ

ಪೆಟ್ಟು ತುಂಬ ಸೀಕರಣೆ ರಸಪಾನಗಳ ಸವಿಗೆ
ಪಚ್ಚಡಿಯ ಮೆಲ್ಲದರ ರುಚಿಯ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೆ,
ಸೆಟ್ಟಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪ ನೀಂ ಬಾಳೆಂದು ಪರಸಿದರ್ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ೬೦

ಪಾಯಸವನುಂದು ಸವಿನೋಡಿದಿರೆಯೆಂದು ದಿವಿಜ
ರಾಯಂಗೆ ದುರ್ಲಭಂ ಮೇಣೊಂದು ಬಾರಿ ಕ
ಜ್ಞಾಯಮಂ ಸಲಿಸೆ ನೀವಿಂಪದುಂದು ಪರುಷಿಗೀ ರುಚಿಯೆತ್ತಣೆ ಬಂದುದೋ
ಬಾಯ ಸವಿಯೊರೆತಪ್ಪದು ಅವಲಿವಾ ಬಿಟ್ಟಲ ರ
ಸಾಯನವನೀಂಟಿ ಸುಧೆಯೆಣೆಯೆಂದುದೆ ಪೇಳೆಂದು
ಪ್ರೀಯದಿಂದೋರೊರ್ವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತಾರೋಗಿಸಿದರೇನೆಂಬೆನು ೬೧

ಪರಿಪರಿಯೊಳಿಸೆವ ಭೋಜನ ಪರಿಕರಂಗಳ ಸು
ಪರಿವಂಳವನಾಚಾರಲಿಂಗೆ ಕೈ ರಸವನಂ
ದಿರದ ಗುರುಲಿಂಗೆ ಕೈ ರೂಪವನೆ ಅವಲಿಂಗಳದರ ಸತ್ಸರ್ವವನ
ಚರಲಿಂಗಳೋರೊರ್ವರೊಳ್ ನುಡಿವ ಶಬ್ದಮಂ
ಪರಮಪ್ರಸಾದಲಿಂಗೆ ಕೈ ಪರಿಣಾಮವಂ
ವರಮಹಾಲಿಂಗಳೊರ್ವರೊಡನೆ ಸುಂದದವೇಂ ಬಣ್ಣೆ ಸಂವನು ೬೨

ಪರಪದಿಂದಿತು ಪದ್ಧಿಲಿಂಗಮುಖದಿಂದೆ
ಪರಿಪರಿಯ ಪಪ್ರಸಾನ್ನಂಗಳಂ ಸವಿಸವಿದು
ಪರಿತುಷ್ಟರಾಗಿ ಹಸ್ತಂಗಳಂ ಪ್ರಕ್ಷಾಲನಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಬಳಕೆ

ತುಪ್ಪದ ಸುವಾಸನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಲೆದೂಗಿದರು. ಸೀಕರಣೆ ಮತ್ತು ರಸಪಾನಗಳ ಸವಿಗೆ
ಹಿಗ್ಗಿದರು. ಪಚ್ಚಡಿಯನ್ನು ಮೆದ್ದು ಅದರ ರುಚಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ, 'ಸೆಟ್ಟಿದಾನಂದ
ಸ್ವರೂಪನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನೇ ನೀನು ಬಾಳು, ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹರಸಿದರು.
೬೦. 'ಪಾಯಸವನ್ನು ತಿಂದು ರುಚಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ ? ಇದು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೂ
ದೊರೆಯದು. ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಕಚ್ಚಾಯದ ರುಚಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಹಿತವಾಗು
ತ್ತದೆ. ಈ ತೊಪ್ಪಿಗೆ ಈ ರುಚಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೋ ! ಇದರ ರುಚಿಗೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರು
ತ್ತದೆ. ಅವೆ ಅವಾ, ಬಿಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿರುವ ರಸಾಯನವನ್ನು ಕುಡಿದರೆ ಅಮೃತವು ಇದಕ್ಕೆ
ಸಮನಾಗುವುದೆ ? ಹೇಳಿ' ಎಂದು ಆನಂದದಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಮಾತ
ನಾಡುತ್ತಾ ಊಟಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದು. ೬೧. ಎಚ್ಚರದಿಂದ
ವಿಧವಿಧವಾದ ಭೋಜನಪದಾರ್ಥಗಳ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಆಚಾರಲಿಂಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರು.
ಅದರ ರಸವನ್ನು ಗುರುಲಿಂಗೆ ಕೈ, ಅದರ ರೂಪವನ್ನು ಅವಲಿಂಗೆ ಕೈ, ಅದರ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು
ಚರಲಿಂಗೆ ಕೈ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪರಮಪ್ರಸಾದಲಿಂಗೆ ಕೈ,
ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಮಹಾಲಿಂಗೆ ಕೈ ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ೬೨. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ಆರು ವಿಧವಾದ ಲಿಂಗಮುಖದಿಂದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಪಪ್ರಸಾನ್ನಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ

ಇರದೆ ತದ್ಧ್ರವಮನೋಡನಾಯತಂಗೆಯ್ಯಲತಿ
ಪರಮಪರಿಣಾಮದಿಂ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ
ಸರಸಕರ್ಪೂರ ತಾಂಬೂಲಂಗಳಂ ಕೊಡಿಸಿದಂ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ೬೪

ಬಿಡದಿಂತು ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನೊಲವಿಂ ಮಾಡು
ತೊಡನೆ ತತ್ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದವನಾಂತು
ಕಡುವಿಲಾಸದೊಳೆ ಸದ್ಭಕ್ತಸಂತತಿವರಸಿ ಶಿವತತ್ತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದ
ಮೃಡಚಿತ್ತಸಾದಸುಕುಮಾರನಮೃತೋದ್ಧಾರ
ನುಡುಪಸಮಶಾಂತನಾದ್ಯಂತರಹಿತಂ ಶರಣ
ರೊಡೆಯಂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಂ ತಲೆರನ್ನ ಚಿನ್ನಬಸವಂ ಸುಖಿದೊಳಿರುತಿರ್ಪನು ೬೫

ಇಂತಸೆವ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಜೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪಡಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನಿಸುವ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೬೬

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಸವಿದು ತೃಪ್ತರಾಗಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಗಂಧವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಆಗ ಪರಮ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಚಿನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಅವರಿಗೆ ಕರ್ಪೂರದ ಪರಿಮಳ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಡಿಸಿದನು. ೬೫. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ, ಲೋಪವಿಲ್ಲದೆ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದನು. ಅವರ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಬಹಳ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಭಕ್ತರ ಗಂಪಿನೊಡನೆ ಶಿವತತ್ತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶಿವನ ಚಿತ್ತಸಾದವ ಮಗನಾದ, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದವನೂ, ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸಮನಾದ ಶಾಂತಗುಣವನ್ನುಳ್ಳವನೂ, ಆದಿ-ಅಂತ್ಯಗಳಿಲ್ಲದವನೂ, ಶರಣಜನರ ಒಡೆಯನೂ, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಿಗೆ ತಲೆಮಾಣಿಯಂತಿರುವ ಚಿನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಸುಖದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ೬೬. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಈ ಚಿನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ. ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಬಸವಂಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನರಿಹಿಕೊಟ್ಟು ಸಂ
ತಪದಿ ಕಿಚ್ಚಿನ ಪವಾದಂ ಗೆಲ್ಲು ಬಳಿಕಲಾ
ಬಸವನಸು ಪ್ರೋಗಲದನುಸಿರೆ ಮರಳಿಸಿ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನೊಪ್ಪಿದನು

ಕಮಲಸಂಭವಮುಖ್ಯ ದಿವಿಜವಂದಿತಪಾದ
ಕಮಲ ವಿಮಲಸ್ಪಟಿಕಸಂಕಾಶ ಚಾರುತರ
ಕಮಲಧರ ವರಕಲಾಭೂಷ ಮಂಜುಳಭಾಷ ಜಗದೀಶ ಮುಕ್ತಿಕೋಶ
ಕಮಲಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಭಾಪ್ತರ ಗುಣಸಾರ
ಕಮಲಸಖಪುತ್ರಗಾತ್ರಾರಣ್ಯವನದಾವ
ಕಮಲಪ್ರೀತಿಯ ಪ(೧)ಗ್ರಹ ಮಹಾಮಹಿಮ ನಿಂ ಸಲಹು ಪಂಪಾವಲ್ಲಭ ೧

ಇಂತಿರುತ್ತಿರಲಿತ್ತಲೊಂದಿನದೊಳುದಯಸಮ
ನಂತರದೊಳಾ ಬಸವನತ್ಯಧಿಕ ವಿವಕ್ಷಾಜಿ
ಯಂ ತೀರ್ಚಿ ಬಳಿಕನ್ನು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಂದಂ ಮಹಾಪಟ್ಟಿಲವನು
ತಾಂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆನುತೆ ನಡೆಗೊಳಲ್ ಗಣಕುಲಂ
ಖಂತೆ ಬರೆ ಪಡಿಯರರ ತಂಡಮುಗ್ಧಿಸಲೋ
ರಂತಳಯನರವನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಲಳಂ ಕಳೆದು ಬರುತಿರ್ವನುತ್ಸವದೊಳು ೨

ಸೂಚನೆ : ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಕಿಚ್ಚಿನ
ಪವಾದವನ್ನು ಗೆದ್ದು ಅನಂತರ ಬಸವಣ್ಣನು ಸಾಯಲು ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ
ಬದುಕಿಸಿ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೧. ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮೊದಲಾದ
ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನೆ ;
ಮನೋಹರವಾದ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಸ್ಪಟಿಕದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೆ ; ಲಾವಣ್ಯಮಯ
ನಾದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಭೂಷಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೆ ; ಮಧುರಭಾಷಿಯೆ, ಜಗದೀಶನೆ,
ಮುಕ್ತಿಗೆ ಆಗರವಾದವನೆ ; ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳವನೆ ; ಗುಣಸಾರನೆ ;
ಮೃತ್ಯುವೆಂಬ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕುವ ಮೃತ್ಯುಂಜಯನೆ ; ಕಮಲ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ
ವಾದ (ಗಂಗಾ) ಜಲ, ತಾವರೆ ಮತ್ತು ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಮಹಾತ್ಮನೆ, ಪಂಪಾ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಕಾಪಾಡು. ೨. ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗಿನ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನು ಪರಶಿವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ, ಅನಂತರ ಚೆನ್ನ
ಬಸವಣ್ಣನಿಂದ ಮಹಾ ಪಟ್ಟಿಲವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟನು. ಅವನ
ಹಿಂದೆ ಭಕ್ತರ ಗುಂಪೇ ಬಂದಿತು, ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವರು ಪರಾಕು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು,

ಅನ್ನೆಗಂ ಬಾಗಿಲವನಿರದೊರ್ವನೈತಂದು
ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ತತ್ತ್ವಸಂ
ಪನ್ನ ಕೇಳಿದೆ ದಣಾಯಕ ಬಸವರಾಜನೈತಂದನೆನೆ ಭೋಂಕನೆದ್ದು
ತನ್ನವರ್ಗಲೊಡನಿದರ್ವರೆ ಕಂಡು ಬಸವಣ್ಣ
ಸನ್ನತಸುಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಮಿಸೆ ಕೆಲಸಿದಿದು ಬೇ
ಗನ್ನ ಮಿಸಬಪ್ಪಳಿಯನಂ ಕಂಡು ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಯಾಪ್ಪಿದುಂ ಹರುಷದಿಂದ

೩

ಸಲೆ ಮೋಹರಸವಧಿಕಭಕ್ತಿರಸಮೋಡವೆರೆದು
ತುಳುಕಲಳಿಯನ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುತುಂ ಹರುಷದಿಂ
ಹಲವು ಪರಿಯಿಂ ನುತಿಸಿ ರತ್ನಮಯಮಂಟಪದೊಳಿಸೆವ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ
ಒಲಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾನುಂ ಕುಳಿತು ಪಟ್ಟಿಲಂ
ದಿಳಿಯಬೇಕೆನುತಲತವಿನಯದಿಂ ಸಕಲಗಣ
ಕುಲವನೆಡಬಲದೊಳ್ ಸಮಾಪದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಂ ಬಸವನಲ್ಲಿಯಿಂದ

೪

ಈ ತೆರದೊಳೊಲಿದು ಕುಳ್ಳಿದರ್ ಬಸವಣ್ಣನತಿ
ಪ್ರೀತಿ ಮಿಗಲಳಿಯನ ಮೋಗಂ ನೋಡಿ ನಗುತಾದು
ದೇ ತತ್ತ್ವನಿಧಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯೆನಲ್ ಚೆನ್ನ ಬಸವಂ ನಕ್ಕು ವಿನಯದಿಂದ

ಬಸವಣ್ಣನು ಬಹುಸಡಗರದಿಂದ ಅಳಿಯನಾದ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನ ಆರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ದಾಟಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ೩. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನೊಬ್ಬನು ಓಡಿ ಬಂದು ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು, 'ಎಲೈ ತತ್ತ್ವಸಂಪನ್ನನೇ ಕೇಳು, ಇದೊ, ದಂಡ ನಾಯಕನಾದ ಬಸವರಾಜನು ಬಂದನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನು ಕೂಡಲೆ ಮೇಲೆದ್ದು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಇದಿರುಗೊಳ್ಳಲು, ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಬಸವಣ್ಣನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆ ತಕ್ಷಣ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ತನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಬರುತ್ತಿರುವ ಅಳಿಯನನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಸವಣ್ಣನು ಕೈಚಾಚಿ ಸೆಳೆದು, ಆನಂದದಿಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಗೊಂಡನು. ೪. ಅವನ ಮೇಲಿನ ಮೋಹ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಗಳು ಒಂದಾಗಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿರಲು, ಅಳಿಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನ ಮುಖ ಹಿಗ್ಗಿತು. ಅವನನ್ನು ಹಲವು ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದನು. ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾನೂ ಕುಳಿತನು. ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರನ್ನೂ ಎಡ ಬಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು, ಪಟ್ಟಿಲತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಹುವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿದನು. ೫. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬಸವಣ್ಣನು ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಳಿಯನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾ, 'ಎಲೈ ತತ್ತ್ವನಿಧಿಯಾದ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ, ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಆಯಿತೆ ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನು ನಕ್ಕು ವಿನಯದಿಂದ

ಜ್ಯೋತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಗೆ ಬೆಳಗುಂಟೆ ಗುರುವಿನ ಮು
ಹಾತಿರಯದೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯೆಂಬ
ಮಾತುಂಟೆ ಸೆಜ್ಜೆಯಂ ಬಿಚ್ಚಿ ರ್ವಾರ್ಚನೆಗನುಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡೆಂದನು ೫

ಪರಹರಾ ಲೋಕದೊಳಗೆಲ್ಲಿಯುಂ ಶಿಷ್ಯಂಗೆ
ಗುರುವಿನಪದೇಶಮುಂಟೆಂಬುದಂ ಬಲ್ಲೆನಾಂ
ಗುರುವಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನುಪದೇಶವುಂ ಮಾಡಿದಡೆಯುಂಟೆ ನೀನೆಲ್ಲರಂತೆ
ನರನಿ ಪರಶಿವ ಚಿತ್ಕಲಾನಂದರೂಪ ತ
ತ್ವರಹಸ್ಯಮಂ ತಿಳಿಸಿ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸಬಂದ
ಗುರುಸಂಗಮೇಶ್ವರ ನೀನು ನಿನಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯುಂ ಮಾಡಲುದುಪನಂದನು ೬

ಎನಲಂಪಲೇತಕೆಲೆ ಬಸವಣ್ಣ ನೀಂ ಕೊಟ್ಟ
ಘನಲಿಂಗವುಂ ಕೊಂಡಡಂಗಿದನಿಮಿಷನಂದ
ಮೆನಗಿಲ್ಲ ಬಲೈಗೈವಸನಲ್ಲಮೀ ಲಿಂಗಲಕ್ಷಣಂಗಳನಾದೊಡೆ
ಎನಗೆ ತಿಳಿದೆಂದು ಸೆಜ್ಜೆಯ ಲಿಂಗವುಂ ತೆಗೆದು
ವಿನಯದಿಂ ಕೈಯೊಳೆಡೆ ಲಿಂಗಲಕ್ಷಣವನಿ
ಳ್ಳನಿತು ಪರಿಕಸಲಾಗದನುತೆ ಮರಳಿಯಲಿದು ಗುರುದೀಕ್ಷೆಯೆನಗಿಂದನು ೭

ಎಂದೊಡೆನ್ನೆಯ ಹಿಂದನೆಚ್ಚರಿಸಿ ಕರುಣದಿಂ
ಮುಂದಣ ಭವಂಗಳಿವ ತಂದ ನೀನಿರಲಾವ
ದಂದುಗಮದಿಲ್ಲನಿಮಿಷಂಗೆ ಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಕೊಂಡಡಂಗಿದ ಮಹಾಲಿಂಗವು

‘ಹೆಚ್ಚಿದ ದೀಪವಿಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಬೆಳಕುಂಟೆ ? ಗುರುವಿನಿಂದ ಮಹಾಪವಿತ್ರವಾದ ದೀಕ್ಷೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಎಂಬುದು ಇದೆಯೆ ? ಕರಡಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಈಶ್ವರನ ಪೂಜೆಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡು’ ಎಂದನು. ೬. ‘ಶಿವ ಶಿವಾ ! ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಗುರು ಗಳು ಉಪದೇಶಮಾಡುವುದುಂಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಗುರುವಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದುದು ಉಂಟೆ ? ನೀನು ಎಲ್ಲರಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನೇ ? ಪರಶಿವನ ಚಿತ್ಕಲಾನಂದರೂಪನು. ಶಿವತತ್ತ್ವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಬಂದ ಗುರುಸಂಗಮೇಶ್ವರ ನೀನು. ನಿನಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಅಂಜುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದನು. ೭. ಹೀಗೆನ್ನಲು ‘ಹೆದರವುದು ಏತಕ್ಕೆ ಬಸವಣ್ಣ ? ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಘನ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮಾಯವಾದ ಅನಿಮಿಷಯ್ಯನಂತೆ ಅದೃಶ್ಯನಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ನನಗಿಲ್ಲ. ಈ ಲಿಂಗಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನಾದರೂ ಎನಗೆ ತಿಳಿಸು’ ಎಂದು ಸೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಲಿಂಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ವಿನಯದಿಂದ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ‘ಲಿಂಗಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಲಿಂಗವನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದನು. ‘ಇದೇ ನನಗೆ ಗುರುದೀಕ್ಷೆ’ ಎಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹೇಳಿದನು. ೮. ಎನ್ನಲಾಗಿ ‘ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಭವವನ್ನು ಕಳೆಯುವ

ಎಂದೆನೆಗೆ ಸಾಧ್ಯಮಪ್ಪುದು ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ
 ದಂದೆತ್ತಿಕೊಂಬನದನರಿಸಿ ಸಲಹೆನುತದಿಗೆ
 ವಂದಿಸಿದ ಬಸವದಂಡೇಶಂಗೆ ಮಗುಳ್ಳಿರಗಿ ಚೆನ್ನ ಬಸವಂ ನುಡಿದನು

೮

ಎಳೆಯ ಹೂವಿಡಿಗಳಂ ಹರಿದು ಹಣ್ಣಂ ಮಾಡ
 ಲಳವೆ ನೀಂ ಬಂದ ಮಣಹದೊಳಗೆಳ್ಳನಿತುಮಂ
 ಕಳೆದುದಿಲ್ಲಿಗೆ ನೀನಿಷ್ಟಲಿಂಗವನರ್ಚಪಂತಮಲಹೃದಯದಲ್ಲಿ
 ಒಲಿದು ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣ
 ದೊಳಗರ್ಪಿತಾವಧಾನವನರಿದು ಪಟ್ಟಿಲಂ
 ದಿಳಿದಲ್ಲದೀ ಬರಿಯ ಮಾತಿಂದ ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲೆನೆ ಬಸವನಂತಂದನು

೯

ಲೇಸಂ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ ನಾ
 ನೀಸು ದಿನಪರಿಯಂತರಂ ಬಹಿಕ್ರಿಯೆಗಳಂ
 ಹೂಸಿ ಹುಂಡನಮಾಡಿ ಹೊರಗೆ ನಾಂ ಪೂಜಿಸಿ ವೃಥಾ ದಿನಂಗಳು ಸವೆದುವು
 ಒಸರಿಸದೀ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದನುಮಂ ಮುಂದೆ
 ಲೇಸೆನಿಪ ಪಟ್ಟಿಲವಿಭೇದಮಂ ತಿಳಿಪೆನ
 ಲ್ಕಾ ಸಕಲಗಣರಲ್ಲರವಂತೆ ತಿಳಿಪಲ್ಕೆ ಬಸವಣ್ಣನಂತಂದನು

೧೦

ತಂದೆ ನೀನು. ನೀನಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಯಾವ ಕಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲ. ಅನಿಮಿಷಯ್ಯನು ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು ಮಾಯವಾದ ಮಹಾಲಿಂಗವು ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ?
 ಸಂಗಮೇಶ್ವರನು ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಉದ್ಧರಿಸುವನು ? ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ
 ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಬಸವದಂಡೇಶನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ
 ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ತಾನು ಮತ್ತೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನು ಹೀಗೆ
 ಹೇಳಿದನು. ೯. 'ಎಳೆಯದಾದ ಹೂವು ಮತ್ತು ಹೀಚುಗಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಣ್ಣನ್ನು
 ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ನೀನು ಬಂದ ಕಾರ್ಯಭಾರವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀನು
 ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಲವಾದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣ
 ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸು. ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಸದ್ಭಾವಗಳನ್ನು
 ಅರಿತು ಪಟ್ಟಿಲವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಲ್ಲದೆ ಬರಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದನು.
 ಅದಕ್ಕೆ ಬಸವಣ್ಣನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, ೧೦. 'ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ, ಒಳ್ಳೆಯ
 ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳೂ ಬಹಿರಂಗಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಲೇಪಿಸಿ
 ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ಹೊರಗೆ ಮಾತ್ರ ಪೂಜಿಸಿ ದಿನಗಳು ವೃಥಾವಾಗಿ ಕಳೆದು
 ಹೋದುವು. ಅನುಮಾನಿಸದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ರೀತಿಯನ್ನು, ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆನ್ನುವ
 ಪಟ್ಟಿಲಗಳ ಬಗೆಯನ್ನೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಸು' ಎನ್ನಲು, ಎಲ್ಲ ಗಣಗಳಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ
 ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನು ಪಟ್ಟಿಲತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ

ಎನ್ನ ಸದ್ಗುರುವೆ ಸುರತರವೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಕರುವೆ
 ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ ಭವನಾಶ ನೀಂ ಕರುಣದಿಂ
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ನೆಲೆಯನರಿವಿ ಕಡಿದಿದೆ ಭವಭವಾಂತರವನು
 ನಿನ್ನಿಂದಲೆನಗೆ ಸಂಗನ ಬಸವನೊಬ್ಬ ಪೆಸ
 ರಿನ್ನಾದುದಿಗಲನಿಮಿಷನ ವೃತ್ತಾಂತವುಂ
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಪೆನಲ್ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದಿರುವ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ವನು

೧೧

ಆಲಿಸನಿಮಿಷಗಮಲಿಂಗವುಂ ನೀನಿತ್ತ
 ಮೇಲೆ ತಲ್ಲಿಗದೊಳ್ ಮನ ಲೀನವಾಗಿ ಕ
 ಣ್ಣಾಲಿಗಳ ನಟ್ಟು ದಿಟ್ಟಿಯಲಿ ನಿಚ್ಚರಗಾಗಿ ನಿಜಸುಖಸಮಾಧಿಯೊಳ
 ಪೇಳಲೇನಲ್ಲಮಪ್ಪಭುವಲ್ಲಿಗೈತಂದು
 ಮೇಳದಿಂದಾತನಂಗೈಲಿಂಗವುಂ ಕೊಂಡು
 ಲೀಲೆಯಿಂ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೈತದು ನಿನ್ನಯ ಮಹಾತ್ಮೆಯಂ ಪೊಗಳಲಳವೇ

೧೨

ಆಲಿಸೆಲೆ ಬಸವ ನೀಂ ಪರಶಿವನ ನೇಮದಿಂ
 ದೇಳುನೂರಪ್ಪತ್ತಮರಗಣಂಗಳ್ಳಿರವಿ
 ಲೀಲೆಯಿಂ ವೀರಶೈವಾಚಾರವುಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲೆಂದು ಕರುಣದಿಂದೆ

ದನು. ೧೧. 'ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುವೆ, ಮನೋಭೀಷ್ಠವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಕಲ್ಪತರುವೆ, ಮುಕ್ತಿಯ ನೆಲೆಯೆ. ಭವನಾಶನೆ, ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನೆ, ನೀನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೆ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣ ಎಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಈಗ ಅನಿಮಿಷಯ್ಯನ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಸು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನು. ೧೨. 'ಕೇಳು, ನೀನು ಅನಿಮಿಷಯ್ಯನಿಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಪವಿತ್ರವೂ ಆದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಐಕ್ಯವಾಗಿ ಅವನ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳು ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಟ್ಟವು. ಹೀಗೆ ನಿಚ್ಚರಗಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸುಖದ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿರಲು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಲೀಲೆಯಿಂದ ಆತನ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿರುವ ಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ?' ೧೩. 'ಕೇಳಯ್ಯ ಬಸವಣ್ಣ, ನೀನು ಈಶ್ವರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ವೀರಶೈವಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಲೀಲೆಯಿಂದ ಏಳನೂರ ಎಪ್ಪತ್ತು ಅಮರಗಣಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ

ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೊಲ್ಲ
 ಪೇಳಲಿನ್ನಳವೆ ನೀನನಿಮಿಷಂಗೊಲಿದಿತ್ತ
 ಮೇಲೆ ತಲ್ಲಿಂಗದೊಳ್ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಜಸುಖಸಮಾಧಿಯೊಳಗಿರತಿದನು ೧೩

ಇಂತು ನಿತ್ಯಾನಂದಸೌಖ್ಯದಿಂದಿರ್ಪ ಸಮ
 ಸಂತರದೊಳ್ಳವುಪ್ರಭುವೆನಿಸ ಜಂಗಮಂ
 ತಾಂ ತಡೆಯದಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಾತನಂಗೈಯ ಲಿಂಗಮಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಮುಂತು ನಿಜಸುಖದೊಳೊಲಾಡುತುಂ ಪಾಡುತುಂ
 ಮುಂತೆ ನಿನ್ನ ಮಳನಿಜಭಕ್ತಿಯಂ ನೋಡುವತಿ
 ಸಂತಸದೊಳ್ಳತರ್ಪನೆಲೆ ಬಸವ ನಿನ್ನಯ ಮಹಾತ್ಮೆಯಂ ತಿಳಿಯಲಳವೇ ೧೪

ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿ ನೀನೆಂಬುದಂ ಕೇಳುತುಂ
 ಜಂಗಮಂ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೈತುಂ ನೀಂ ಮಾಳ್ವ
 ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ತರನಿಂತಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗುವಾಸೀನದಿಂದೆ
 ಲಿಂಗಶೋಭರಂಜನಗೋಭರಂಜನಿಪ್ಪ ಘನ
 ಜಂಗಮವನಿರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಬಾರದಲ್ಲಮಂ
 ಜಂಗಮಸ್ಥಲವಾಂತು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೈತರಲ್ ಕಾಣುವಘಟಿತವೆಂದನು ೧೫

ಅದುಕಾರಣಂ ಮಹಂತಿಂಗೊಲ್ಲ ಮರಗಳಂ
 ಪದುಳನರಿದೊಡನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿರುವರನಿಂಬಿಟ್ಟು
 ಪದವಿನಿಂದಿಪ್ಪ ಲಕ್ಕದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತಾರ್ಪಾಸಿರ ಸುಜಂಗಮವನು

ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ನನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ. ನೀನು
 ಅನಿಮಿಷಯ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಅವನು ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ
 ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ತನ್ನ ಸುಖದ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ೧೪. 'ಈ
 ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆನಂದದ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಎಂಬ
 ಜಂಗಮನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಆತನ ಅಂಗೈಯ ಲಿಂಗವನ್ನು ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ
 ಸುಖದಲ್ಲಿ ಮೈವರೆಯುತ್ತ ಹಾಡುತ್ತಾ ನಿನ್ನ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಭಕ್ತಿ
 ಯನ್ನು ನೋಡಲು ಅತಿಸಂತೋಷದಿಂದ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಎಲೆ ಬಸವಣ್ಣ, ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ
 ಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೆ?' ೧೫. 'ನೀನು ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ
 ಆ ಅಲ್ಲಮನೆಂಬ ಜಂಗಮನು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ
 ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ರೀತಿ ಇದಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಮಾರಿತನದಿಂದ ಕೆಲವರು
 ಲಿಂಗಶೋಭರಾಗಿಯೂ ಅಂಗಶೋಭರಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಜಂಗಮರನ್ನು ಇಟ್ಟು
 ಕೊಂಡಿರಬಾರದು. ಅಲ್ಲವನು ಜಂಗಮಾಕಾರದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.
 ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಂಗತಿಯೊಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.' ೧೬. 'ಆದ್ದರಿಂದ
 ಪೂಜ್ಯರಾದವರಿಗೆ ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮಠಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ

ಸಮವಿನಯ ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನ
ಸದನಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮುಂ ನೀಡಿ
ಮುದದೊಳವರೇನ ಬೇಡಿದಡೀ ಸುವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತು ಕಳುಪ್ಪುವುದೆಂದನು ೧೬

ಇಂತೆಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಬಸವರಾಜಂಗೆ
ನಂತವಿಧದಿಂ ತಿಳಿಯೆ ಜೇಳಿ ಬಸವಣ್ಣನ
ತೃತ ದರುಷದೊಳಿಂದನೆನಗೇಂ ಸ್ವತಂತ್ರ ನೀವಿರಿಸಿದಂತಿರ್ಪನೆನುತೆ
ಸಂತೋಷದಿಂದಲಾ ಗಣಕುಲಂ ಸಹಿತೆದ್ದು
ಮುಂತಿರ್ಪ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣಂಗೆ ನಮಿಸಿ ಬಳಿ
ಕಂ ತಿರುಗಿದಂ ತನ್ನ ಮನೆಗಿತ್ತಲಾ ಬಸವದಂಡೇಶನಲ್ಲಿಯಿಂದ ೧೭

ಉಕ್ಕುವತಿಹರುಷದಿಂ ಬಸವಣ್ಣನರಮನೆಗೆ
ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಬಂದು ಬಳಿಕಲಾ ಮನೆಯ ಮುಂ
ದಿಕ್ಕಲನ ನೋಡಲಲ್ಲೆ ಸಿದ್ಧಿರ್ಪ ಘನತರದ ಬಯಲೊಳತಿರಮ್ಯವಾಗಿ
ಲಕ್ಷದಿಂ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾಸಿರದ
ಲೆಕ್ಕದಿಂ ಮೆರೆವ ಜಂಗಮಕ ಮಠಗಳನಾಗ
ಳೆಕ್ಕಿಕ್ಕಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಳಿಕಲವರೊಳಾ ಜಂಗಮವನಿಂಬಿಟ್ಟನು ೧೮

ದಿಂದ ನೆಲೆಗೊಳಿಸು, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಿರುವ ಲಕ್ಷದ ತೊಂಬತ್ತಾರುಸಾವಿರ ಉತ್ತಮರಾದ
ಜಂಗಮರನ್ನು ನಯವಿನಯ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುತಂದು,
ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವನ್ನು ನೀಡಿ, ಅವರೇನು ಬೇಡಿದರೂ ಆ ಸುವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸು' ಎಂದನು. ೧೭. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಅನೇಕ
ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನು ಬಹಳ
ಸಂತೋಷದಿಂದ 'ನನಗೇನೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ, ನೀವು ಇರಿಸಿದಂತೆ ಇರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಗಣಸಮೂಹದೊಡನೆದ್ದು ಮುಂದಿದ್ದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ
ನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟನು. ೧೮. ಅತಿಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನ
ಆರಮನೆಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಬಂದು ಆ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಎರಡು ಕಡೆಗೂ ನೋಡಿ
ದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಆನಂದವಾಗುವಂತೆ ಸೇರಿದ್ದ ಲಕ್ಷದ
ತೊಂಬತ್ತಾರುಸಾವಿರ ಜಂಗಮರಿಗೆ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ
ಆ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಜಂಗಮರು ಸಂತೋಷ ಸಮಾಧಾನಗಳಿಂದಿರಲು ಅನುವು ಮಾಡಿ

ಲಿಂಗಶೋಭರಂಜನಂಗಳೋಭರಂಜನಂಜಲರಂ
ಮಂಗಳದೆಯ ಮಲಕೆ ನಡೆಯೆನಲಾರವೆಂದನಲು
ಹಿಂಗದಾ ಮನೆಗೆ ಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕಿಸಲ್ ಧಗಧಗಂದುರಿಯಲದ ಕಾಣುತವರು
ಅಂಗಲಾಚುತ್ತಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ಕೈಕಾಲೊಡೆದು
ಮುಂಗಾಣಬೋಡುತಿರಲವರೊಳಗೆ ಮೂವರೇ
ಲಿಂಗಸಂಧಾನದಿಂದಿರಲವರೊಳೊರ್ವ ತನ್ನೊತ್ತಿನವಗಿಂತಂಸು ೧೯

ಇಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಿಚ್ಚೀಳುತಿರಿದೊ ನೋಡನಲೊರ್ವ
ಯೆಲ್ಲಿಯೆನೆ ಮತ್ತೊರ್ವನೆಂದನಲವೋ ನಿಮ್ಮ
ಸೊಲ್ಲದಗದೇ ಕೆಡೆದುಕೊಳ್ಳಿಯೆನಲವರಿದೆ ಮೂವಲಂತೆ ಪವಡಿಸಿರಲು
ಮೆಲ್ಲನಾ ಮೂವರು ಭೀತಿಯಿಂದೋಡುತಿ
ರ್ಪೆಲ್ಲರಂ ಕರೆತಂದು ಬೇರೆ ಮಲಗಲೊಳಿರಿ
ನಿಲ್ಲದಾ ಕಿಚ್ಚಿನೇ ನಿಲಿಸಿ ತದ್ಗೃಹವನೇ ಮುನ್ನಿನಾತಿರವೇಳ್ವನು ೨೦

ಎಂದಿನಿಂದಾ ಗೃಹಂ ನೋಡಲತಿಪೋಸುಗಂರು
ಜಂದದಿಂದಿರಲನಿತುಮಂ ಬಿಡ್ವಳಂ ಕೇಳ್ವ
ಬಂದು ತದ್ಗೃಹವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬಸವನೊಡನೆ ನಿನ್ನಳಿಯನತಿಘನಮಹಿಮನು

ಕೊಟ್ಟನು. ೧೯. ಲಿಂಗಶೋಭರು ಮತ್ತು ಅಂಗಶೋಭರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮುಂದಿರುವ ಮಲಕೆ ನಡೆಯಿರಿ ಎನ್ನಲು ಅವರು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರು. ಆಗ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹಿಂಜರಿಯದೆ ಆ ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಇಡಿಸಿದನು. ಅದು ಧಗಧಗ ಎಂದು ಉರಿಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೆ ಅವರು ಅಂಗಲಾಚುತ್ತ ಎದ್ದುಬಿದ್ದು ಕೈಕಾಲೊಡೆದು ಮುಂದಿರು ವುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಓಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಲಿಂಗದ ಅನು ಸಂಧಾನದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೨೦. 'ಇಲ್ಲಿ ಮನೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ ನೋಡಿ' ಎನ್ನಲು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು 'ಎಲ್ಲಿ' ಎಂದನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು 'ಎಲವೋ ನಿಮ್ಮ ಸೊಲ್ಲಡುಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿದ್ದುಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದನು. ಅವರು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಮಲಗಿದರು. ಆಗ ಆ ಮೂವರನ್ನೂ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಬೇರೆ ಮಲಗಲಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇರಲು ಹೇಳಿದನು. ೨೧. ಆ ಮನೆಯು ನೋಡಲು ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ಹೊಸರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಿಡ್ವಳನು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಆ ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಸವಣ್ಣನೊಡನೆ ನಿನ್ನ ಅಳಿಯನು ಬಹಳ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ

ಎಂದು ಕೊಂಡಾದಂತಾ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು
ನಂದದಿಂದರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನವನಿಪ್ಪತ್ತ
ಲಂದು ಬಸವಂ ಚೆನ್ನಬಸವನಂ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳೊಳ್ಳಿದ ಸುಖವಿವರರು ೨೦

ಬಸವನ ಸುಭಕ್ತಿಯಾತನ ಪವಾಡಂಗಳೊಂ
ದೆಸಕವಂ ಕರ್ಣಪಾರಂಪರೆಗಳಿಂದಮಾ
೦೩ ನೋಡಿ ಸಂತಸಂಪಡುವನಂದೊರ್ವ ಜಂಗಮದೇವರೈದೆ ಬಂದು
ವಿಸುಗುವರವನೊಂದುನೋಳಪ್ಪಗೆ ಸಮಯವಲ್ಲದೆಂ
ದುಸಿರಲಾ ನುಡಿಗಳಿ ನೋಂದು ತಿರುಗಲ್ ಬಸವ
ನಸುಪೋದುವವರೊಡನೆ ಪೋಗಿ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಲಯದೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸಿದರು ೨೨

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಬಸವರಾಜನ ನಿ
ವಾಸಕ್ಕೆ ದೂತನಂ ಕರೆದುಲಿಟ್ಟಲ್ಪವಂ
ಭಾಸುರವಿವಾಚಾರಿಯರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳಗಿದವರಿಗರಿಪಲೊಡನೆ
ಈಸು ಪೋತ್ತೇಕೆ ಪವಡಿಸಿದನೆಂಬಿಸಲ್
ಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೆ ದಿಂಬಿಂಬಿ ಕಂಡು ಸರ್ಪರಂ
ಮೋಸವಾದುದು ಬಸವಗೆನುತಳುವ ಕಳಕಳಂ ಪಸರಿಸಿದುದರಮನೆಯೊಳು ೨೩

ವನು' ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ, ಆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು. ಆನಂತರ ಬಸವಣ್ಣನೂ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು. ೨೦. ಬಸವಣ್ಣನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಆತನ ಅದ್ಭುತ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಕರ್ಣ
ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮದೇವರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುವೆ
ವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು,
"ಒಳದೊಗಲು ಇದು ಸಮಯವಲ್ಲ" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನದಲ್ಲಿ ನೊಂದುಕೊಂಡು
ಹಿಂದಿರುಗಿದರು, ಆಗ ಅವರೊಡನೆ ಬಸವಣ್ಣನ ಪ್ರಾಣವೂ ಹೋಯಿತು. ಆ ಜಂಗಮ
ದೇವರು ಹೋಗಿ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ೨೧. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ
ಬಿಜ್ಜಳನು ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಕರೆತರಲು ಅವನ ಮನೆಗೆ ದೂತನನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ಅವನು
ಬಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಿವಾಚಾರಿಯಾದ ಬಸವರಾಜನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ
ವರಿಗೆ ಅವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ಬಂದು ಇಷ್ಟಹೊತ್ತು ಏಕೆ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು
ಬಸವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಲು ಜೀವವಿಲ್ಲದೆ ಬರಿಯ ದೇಹವಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ
'ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಮೋಸವಾಯಿತು' ಎಂದು ರೋದಿಸುವ ಶಬ್ದವು ಅರಮನೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ

ಅರಮನೆಯ ಕಳಕಳವನರಿದು ದೂತಂ ಮಹೀ
 ಶ್ವರನೋಡನೆ ಬಸವರಾಜಂ ಮರಣವಾದನೊ
 ದೊರೆಯಲಾ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಕಾಲ್ಕಡೆಯೊಳ್ಳಿತಂದು ಬಸವನರಮನೆಯ ಪುಗಲು
 ಇರದೆ ಸಮೃದ್ಧಾನ್ನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಿರುತು ತ
 ನ್ನರಮನೆಯಲೀ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಬಸವ
 ನರಮನೆಗೆ ಬರೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಜನದ ಕಳಕಳವನಾಕ್ಷಣಂ ಮಾಣಿಸಿದನು

೨೪

ಬಂದುದಾಗಳೆ ಸಕಲಭಕ್ತಮಾಹೇಶ್ವರರ
 ವೃಂದಮಾ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಬಸವನಂ ನೋಡಿ ಕಡು
 ನೊಂದು ನುಡಿದಂ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನೊಡನಕಾರಣಾಚ್ಯುತಂ ಬಸವಣ್ಣಗೆ
 ಬಂದುದೇಕೆನೆ ನಗುತೆ ಬಾಗಿಲೆ ಜಂಗಮಂ
 ಬಂದನಿಲ್ಲೆನೆ ಮುಗಿದು ಪೋದನಾತನ ಕೂಡೆ
 ಯಂದೀತನಸು ಪೋದುದೆಂದುಸಿರಿ ಬಾಗಿಲವರು ಕರೆಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡನು

೨೫

ಆರಾದೊಡಂ ಬಾಗಿಲಕೆ ಬಂದು ಪೋದರೆ ವಿ
 ಚಾರದಿಂದಸಿರೆನಲ್ಪವರೆಂದರೆಲೆ ದೇವ
 ದೂರದೇಶಾಂತರದಿನೊರ್ವ ಜಂಗಮದೇವರೆದೆ ಮನೆಯೊಳಪುಗಲ್ಕೆ

ಹರಡಿತು. ೨೪. ಅರಮನೆಯ ರೋದನದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದೂತನು ಬಿಜ್ಜಳ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಬಸವಣ್ಣನು ಸತ್ತುಹೋದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಬಿಜ್ಜಳನು ನಡೆದುಕೊಂಡೇ ಬಂದು ಬಸವನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಸಮೃದ್ಧಾನ್ನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಬಸವಣ್ಣನ ಅರಮನೆಗೆ ಬರಲು, ಬಿಜ್ಜಳನು ಜನಗಳ ಗದ್ದಲವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿಸಿದನು. ೨೫. ತಕ್ಷಣವೇ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರ, ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಸಮೂಹವೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಮರಣಹೊಂದಿದ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿಜ್ಜಳನು ಬಡಕ ವೃಥೆಗೊಂಡು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು 'ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಮರಣವು ಏಕುಂಟಾಯಿತು ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ನಗುತ್ತಾ, 'ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದ ಜಂಗಮನನ್ನು ತಡೆಯಲು ಆತ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಹೋದನು. ಆತನನ್ನೇ ಬಸವಣ್ಣನ ಪ್ರಾಣವೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು' ಎಂದು ಹೇಳಿ 'ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳಿದನು. ೨೬. 'ಯಾರಾದರೂ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದದೋದರೆ ? ಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೇಳು' ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಅವರು 'ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ದೂರದೇಶದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮದೇವರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು.

ಬಾರಿಸಲ್ ಪೋದರೆನೆ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನೆ ಗುಡಿಯೊ
 ಳೋರಂತೆ ಕುಳಿತಿರ್ಪರೀಕ್ಷಣಂ ಪೋಗಿ ಕರೆ
 ತಾರನಲ್ಪುತಿವೇಗದಿಂ ಪೋಗಿ ಬಸವಣ್ಣನರಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದರು ೨೭

ಆಚಲೇನಾತನರಮನೆವೊಗಲ್ ಬಸವನುಸಿ
 ರಾದಿದುಮು ಮೂಗಿನೊಳ್ ತಾಣತಾಣಂಗಳೊಳ್
 ನಾಡಿಗಳ್ ನೆಲೆಗೊಂಡುವತಿಶಮಿಪಾಕೆ ಬರಲ್ ತನು ಚೇತನಂಬಡೆದುದು
 ಗಾಡದಿಂ ಬಸವನಿದಿರಿಗೆ ಬರಲೊಡನೆದ್ದು
 ಮಾಡೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮಮು ಕಂಡು ಕೊಂ
 ದಾಡಿ ಬಿಜ್ಜಳನೃಪಂ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಪೋದನು ೨೮

ಇತ್ತಲೀ ಬಸವನಂ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂ
 ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳಬಿಲಭಕ್ತ ಮಾಹೇಶ್ವರರ
 ಮೊತ್ತಮೆಲ್ಲಂ ಪೋಗಳೆ ಬಸವಣ್ಣನೊಡನೊಲಿದು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಾಗ
 ಬಿತ್ತರಿಸಿದು ವೃಥಾಪ್ರಾಣಮಂ ಬಿಡುತಿರ್ಪ್ಪ
 ದುತ್ತಮವೆ ಜಂಗಮಂ ಲಿಂಗದೊಳಗಾಗಲಪಂ
 ವಿತ್ತು ಕಳೆವುದು ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿತಿಂಯ್ಯೊದನುಚಿತವೆವನು ೨೯

ನಾವು ತಡೆಯಲು ಹೊರಟುಹೋದರು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. 'ಆ ಜಂಗಮರು ಒಬ್ಬರೇ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನೆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಹೋಗಿ ತಕ್ಷಣ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ' ಎಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹೇಳಲು ಕಾವಲಿನವರು ಜಾಗ್ರತೆ ಹೋಗಿ ಬಸವಣ್ಣನ ಆರಮನೆಗೆ ಅದರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ೨೭. ಏನು ಹೇಳಲಿ, ಜಂಗಮನು ಆರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಬಸವಣ್ಣನ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಭಾಗ ದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಡಿಗಳು ಹಿಂದಿನಷ್ಟಿತಿಗೆ ಬಂದುವು. ಆತನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬಸವಣ್ಣನ ಶರೀರ ಚೇತನವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಆತನು ವೇಗವಾದ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಎದುರಿಗೆ ಬರಲು ಬಸವಣ್ಣನು ತಕ್ಷಣ ಎದ್ದು ಆ ಜಂಗಮೋತ್ತಮನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದ 'ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ತನ್ನ ಆರಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ೨೮. ಇತ್ತಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನೂ, ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ನನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತ ಮತ್ತೂ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಸಮೂಹವೂ ಆನಂದದಿಂದ ಹೊಗಳಿತು. ಆಗ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು 'ಜಂಗಮನು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಒದ್ದುಗಲು ಪ್ರಾಣ ವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿತಿ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ವೃಥಾಪ್ರಾಣಿ ಅಳುವನ್ನು

ಹಿಂಗದಾಲಿಸು ಬಸವದಂಡೇರ ನೀಂ ಪ್ರಾಣ

ಲಿಂಗ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಸಂಬಂಧಿಗಳನಮಲ

ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಾರಿತ್ರವುಂ ಪೇಳ್ವೆನೊರ್ವ ವಿವರಣರಣುಗಂ

ಲಿಂಗಣ್ಣ ನಂಬಾತನಿರದಾಡುತಿರೆ ಕೊರಲ

ಲಿಂಗಮೋವರಿಸಿ ಪೋಗಲ್ಪುವನ ತಾಯ್ ಕಂಡು

ಲಿಂಗಣ್ಣ ಕೇಳ್ ಕೊರಲ ಲಿಂಗಮಿಲ್ಲೆನೆ ಪ್ರಾಣವಡಗಿತವನೊಡಲಿನಿಂಜೆ

೨೯

ಅಂಗಲಾಚುತ್ತವನ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ ನೆರೆಯ

ಸಂಗಡಿಗ ಬಂಧುಬಳಗಂಗಳಳುತಿರೆ ಚಿಕ್ಕ

ಲಿಂಗಣ್ಣನಾ ಲಿಂಗಮಂ ಕಂಡು ತಂದವನ ಕೊರಲಿಂಗ ಹಾಯ್ಕಲೊಡನ

ಲಿಂಗಣ್ಣನಸು ಬರಲ್ ಕಾಣುತ್ತಲಾ ಚಿಕ್ಕ

ಲಿಂಗಣ್ಣನೆಂದನೆಲೆಯಣ್ಣ ಕೇಳಿದು ಪ್ರಾಣ

ಲಿಂಗಿಗಳ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಿಂತಲ್ಲವೆನಲವರ ಗುರುವಾಗ ಕೇಳ್ವೆನದನು

೩೦

ಹರುಷದಿಂದಾ ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಣ್ಣನಿರುತಂದಿ

ನಿರುಳು ಮಲಗಿರಲವನ ಕೊರಲ ಲಿಂಗವನೆ ಕೊಂ

ಡರುಣೋದಯದೊಳಿದ್ದು ಪುಷ್ಪಮಂ ತರಪೋದನವರ ಗುರುವತ್ತಲಿತ್ತ

ನೀಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆ? ಇದು ಉಚಿತವಲ್ಲ' ಎಂದನು. ೨೯. 'ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಲಿಂಗಪ್ರಾಣ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಬಸವದಂಡೇಶನ, ನೀನು ತಡೆಯದೆ ಕೇಳು, ಒಬ್ಬ ವಿವರಣನ ಮಗ ಲಿಂಗಣ್ಣ ನಂಬುವನು ಅಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಅವನ ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಂಗವಲ್ಲಿಯೋ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು. ಅವನ ತಾಯಿ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಲಿಂಗಣ್ಣ, ನಿನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ! ಎನ್ನಲು, ಕೂಡಲೇ ಲಿಂಗಣ್ಣನ ಪ್ರಾಣವು ಶರೀರದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ೩೦. ಆಗ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೂ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಸ್ನೇಹಿತರೂ, ಬಂಧು ಬಳಗದವರೂ ದುಃಖದಿಂದ ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡುತ್ತ ಅಳುತ್ತಿರಲು ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಣ್ಣನಂಬುವನು, ಆ ಬಿದ್ದು ಹೋದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಹುಡುಕಿತಂದು ಅವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದನು. ತಕ್ಷಣವೇ ಲಿಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಣ್ಣನು 'ಎಲೆ ಅಣ್ಣ, ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗಿಗಳ ರೀತಿ ಇದಲ್ಲವೇ' ಎನ್ನಲು ಅವರ ಗುರುವು ಕೇಳಿದನು. ೩೧. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಣ್ಣನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಗುರುವು ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿದ್ದು ಹೂವನ್ನು ತರಲು ಹೋದನು. ಇತ್ತಲಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಣ್ಣನ ದೇಹ ಪ್ರಾಣಿವಿಲ್ಲದೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ

ಹರಣಮಿಲ್ಲದೆ ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಕಾಣು
ತಿರವನನ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ್ ಮರುಗುತಿರಲವರ
ಗುರುವೈದಿಯವನಲಿಂಗವನವನ ಕೊರಲಿಂಗಿ ಹಾಯ್ಕಲಸು ಬಂದುದೊಡನೆ ೩೦

ಆಲಿಸೈ ಸತ್ಯಣ್ಣನೊಬ್ಬ ಜಂಗಮ ತನ್ನ
ಸೊಳೆಯೊಳ್ ಸುರತಸಲ್ಲಾಪದಿಂ ರತಿರಾದ
ಕೇಳಿಯೊಳ್ ಕೂಡಿರುತೆ ಲಿಂಗಮೊತ್ತುವುದೆಂದು ತೆಗೆದಾಗಲಾ ಮಂಚದ
ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲ್ವಾ ಸುದ್ದಿಯಂ ನಾವು
ಕೇಳಿ ತಲ್ಲಿಂಗಮಂ ಕಳವಿನಂ ತರಿಸಲತಿ
ಲೀಲೆಯಿಂದಾತನನು ಪೋದುದದ ಕಾಣುತಾ ಸೊಳೆಯಸುವುಂ ಪೋದುದು ೩೧

ಮರಳಿ ಸತ್ಯಣ್ಣಗಳ ಗಳಿಕೆ ತಲ್ಲಿಂಗಮಂ
ತರಿಸಿ ಹಾಯ್ಕಾಗಾತನನು ಬಂದುದಾ ಕ್ಷಣಂ
ಪೋರೆಯೊಳಸುಗಳೆದಿದ್ ವೇಶ್ಯೆಗಂ ಪರಣವೈತಂದುದಿನ್ನಾಲಿಸುವುದಂ
ಸರಸದಿಂ ಪ್ರಹರಿಯಾ ಮಾರಣ್ಣನಂದು ತ
ನ್ನರಸಿಯೊಳ್ ಕೂಡುತಿರೆ ಲಿಂಗಮೊತ್ತುವುದೆಂದು
ಕೊರಲ ಲಿಂಗಂಗಳಂ ತೆಗೆದು ಮಂಚದೊಳಿರಿಸಿ ರತಿಕೇಳಿಯಿಂದಿದರ್ವರು ೩೨

ಆ ಸಮಯದಿಂದಿರ್ವರೆದ್ದು ಲಿಂಗಂಗಳಂ
ಮೋಸದಿಂ ಪಲ್ಲಟದಿ ಧರಿಸಿ ಮಂಚವನಿಳಿಯೆ
ಶ್ವಾಸಂಗಳಿಲ್ಲದಿರಲದ ಕೇಳುತವರ ಮನಗಂ ನೀರತರಲು ಪೋದ

ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಅವರ ಗುರುವು ಬಂದು
ಲಿಂಗವನ್ನು ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಣ್ಣನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಲು, ತತ್ಕಣಮೇ ಪ್ರಾಣವು ಬಂದಿತು. ೩೧.
“(ಬಸವಣ್ಣನೇ) ಕೇಳಿಯೈ, ಸತ್ಯಣ್ಣ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮನು ತನ್ನ ಸೊಳೆಯೊಂದಿಗೆ
ಸುರತಸಲ್ಲಾಪ ಮಾಡುತ್ತ ರತಿಪ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾನು
ಧರಿಸಿದ್ದ ಲಿಂಗವು ಒತ್ತುವುದೆಂದು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಂಚದಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದನು. ಆ
ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದಿಂದ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ತರಿಸಿದೆವು. ಆ ಕೂಡಲೇ
ಸತ್ಯಣ್ಣನ ಪ್ರಾಣವು ಹೋಯಿತು. ಅವನು ಸತ್ತುದನ್ನು ಕಂಡು ಸೊಳೆಯ ಪ್ರಾಣವೂ
ಹೋಯಿತು. ೩೨. ಪುನಃ ಸತ್ಯಣ್ಣನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಅವನ
ಪ್ರಾಣವು ಬಂದಿತು. ತತ್ಕಣಮೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ವೇಶ್ಯೆಗೂ
ಬಂದಿತು. ಮತ್ತೂ ಕೇಳು, ಪ್ರಹರಿ ಮಾರಣ್ಣನು ಆದಿನ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಜೊತೆ
ಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರುವಾಗ ಲಿಂಗವು ಒತ್ತುವುದೆಂದು ಕೊರಳಿನ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು
ಮಂಚದಮೇಲಿಟ್ಟು ಸಂಭೋಗಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೩೩. ಸಂಭೋಗಾ
ನಂತರ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಎದ್ದು ತಿಳಿಯದೆ ಒಬ್ಬರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಬದಲಾಯಿಸಿ
ಧರಿಸಿ ಮಂಚದಿಂದ ಇಳಿದರು. ಕೂಡಲೆ ಅವರ ಉಳಿರಾಖವು ನಿಂತುಹೋಯಿತು.

ದಾಸಿಗಂದಸು ಲ್ಲೋದುದು ಕಂಡು ಬಂದು ನಮ

ಗಾ ಸುದ್ದಿಯು ಪೇಳಿ ಪೋಗಿ ಸತ್ಯಣ್ಣಗಳ

ನೇ ಸಮಾಪಕ ಕರೆಸಿಯವರಳದರೇಕೆನಲ್ಯಾತನಿರದಂತೆಂದನು

೩೪

ಲಿಂಗಗಳಿವರ್ಗೆ ಪಲ್ಲಟವಾದುವೆನಲವರ

ಲಿಂಗಗಳವರವರ ಗಳಿಕೆ ಸೇರಿಸಲೊಡನೆ

ಹಿಂಗಿದ್ ದಂಪತಿಗಳಸುಗಳ್ಳಿತಂದುವಾ ದಾಸಿಗಂದಸು ಬಂದುದು

ಲಿಂಗಣ್ಣನು ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಣ್ಣನು ಶರಣ

ಸಂಗಿ ಸತ್ಯಣ್ಣನು ಮಾರಣ್ಣನಂದಾತ

ನಂಗನೆಯುಮಿವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗಳ್ ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳಿದನು

೩೫

ಘಟ್ಟಿವಳದೇವರೊಲವಿ ತನ್ನ ಲಿಂಗವುಂ

ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನಯ ಕಾಲ್ಗೆ ನಡೆಯ ಚರಗತಿಗಳದ

ನಟ್ಟಿನೇ ಕಂಡು ತಲ್ಲಂಗಮಂ ಸೆಳೆದುಕೊಳಲಿರವೊಂದು ಪೆಗುಂಡನು

ಕಟ್ಟಿ ಕೊರಳಲಿ ಪುರದ ಬಾಗಿಲೊಳ ನಿಂದಿರಲ್

ಬಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವರುಂ ತರಬಿ ನಿಲೆ ಮರಳಿ

ಕೊಟ್ಟೊಡಾ ಲಿಂಗದೊಳಗಾ ಗುಂಡನಡಗಿವನಲ್ಲರೂಂ ಚೋದ್ಯವೆನಲು

೩೬

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ನೀರನ್ನು ತರಲು ಹೋದ ದಾಸಿಯ ಪ್ರಾಣವೂ ಹೋಯಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿಬಂದು ನಮಗೆ ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿ ಸತ್ಯಣ್ಣ ನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಿ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಏಕೆ ಸತ್ತರೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೩೫. ಅವರಿಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಗಳೂ ಅದಲುಬದಲಾದುವು ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಅವರವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಅವರವರ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಗಳು ಬಂದುವು. ಆ ದಾಸಿಗೂ ಆಗ ಪ್ರಾಣ ಬಂದಿತು. ಲಿಂಗಣ್ಣ, ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಣ್ಣ, ಶರಣಸಂಗಿ ಸತ್ಯಣ್ಣ, ಮಾರಣ್ಣ ಮತ್ತು ಆತನ ದೆಂಡತಿ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಗಳು, ಬಸವಣ್ಣ, ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೩೬. “ಘಟ್ಟಿವಳಯ್ಯನು ತನ್ನ ಲಿಂಗವನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಜಂಗಮರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಅವನಿಂದ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಡೊಂದನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಗರದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ನಡೆದಾಡಲು ದಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗುಂಪುಮಾಡಿ ನಿಂತು ಲಿಂಗವನ್ನು ಪುನಃ ಅವನಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿರಲು ಅವನು ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಡನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದನು.

ಇನ್ನಾಲಿಸಾ ಘಟ್ಟವಳನೆ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿ
ಚೆನ್ನೆಯರೆನಿಪ್ಪರಾ ದಾಸಿವೇಶೈಯರಿವರ್
ರುನ್ನೋಡೆ ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಗಳವರ್ ತಿಳಿಯೆ ಜಂಗಮಂ ಮುನಿದು ಪೋಗಿ
ನಿನ್ನಂತೆ ಪ್ರಾಣವು ಬಿಟ್ಟರೇ ನೀಂ ಹಿಂತೆ
ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂಗಳೊಡನಳಿದುದಲ್ಲದೆವೇ
ಮುನ್ನ ಮೇದರಕೇತಿತಂದೆಗಳ ಕೂಡೆ ಹರಣವನುಳಿದುದಲ್ಲದೆವೇ ೩೭

ಇನ್ನಖಿಳವೇರದ ಸುಭಕ್ತಮಾಹೇಶ್ವರರ್
ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮರ್ತ್ಯಕೃತಂದಮರಗಣನಿಕರ
ಮುನ್ನೋಡಲಿಲ್ಲಿಗಿನ್ನ ಕೃತಪರಿಂತು ನಿನ್ನ ಸು ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯೊಳು
ತನ್ನ ತಾನೇ ಪೋಗಿ ಬರಲೇಕೆ ಸಾಕೆನು
ತನ್ನೊಡಿದು ಬಸವಂಗೆ ತಿಳಿತಿ ತನ್ನಾಲುಂಕೆ
ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಬಂದು ಶಿವತತ್ತ್ವಗೋಪ್ಯಿಯಂ ಸುಖವಿಂವರ್ತನುತ್ಸವದೊಳು ೩೮

ಚೆನ್ನಬಸವನ ಶಿವಂ ಬಸವನೇ ವೃಷಭನಾ
ಕನ್ನೇರ ಬಿಜ್ಜಳರ ಶಿವಪುರದ್ವಾರಮಂ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾದಿಪ್ಪ ದ್ರವಿಡಕೇಸರಿಗಳೆಂದೆಂಬರಾ ಕಲ್ಯಾಣವೇ
ನನ್ನಿಯಂ ಕೈಲಾಸಮಂಜಿಷ್ಠ ಶಿವಭಕ್ತ
ರುನ್ನೋಡೆ ಪ್ರಮುಘಗಣನಿಕರಮಂಜಿಯ ಜನಂ
ಸನ್ನತಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನರೆನಿಪರವರಿವನಭಿವರ್ಣಿಸುವೆನು ೩೯

೩೭. "ಇನ್ನೂ ಕೇಳು, ಘಟ್ಟವಳಯ್ಯನು ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿ, ಹೆಂಗಸರಾದ ಆ ದಾಸಿ ಮತ್ತು ವೇಶೈಯರು ಇಬ್ಬರೂ ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಜಂಗಮರು ಕೋಪ ಗೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಅವರು ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಅವರು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ? ನೀನು ಹಿಂದೆ ಕಿನ್ನರಯ್ಯನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದುದನ್ನು ಅಲ್ಲ ಎಂದೆವೆ ? ಮುಂಚೆ ಮೇದರ ಕೇತಯ್ಯನ ಜೊತೆ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟುದನ್ನು ಅಲ್ಲ ಎಂದೆವೆ ? ೩೮. ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ದೇಶದ ಉತ್ತಮಭಕ್ತ-ಮಾಹೇಶ್ವರರೂ, ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದ ಆ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಮಕ್ಕಳ ಆಟ ದಂತೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಬರುವುದು ಸಾಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಶಿವತತ್ತ್ವ ಗೋಪ್ಯಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದನು. ೩೯. ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನೇ ಶಿವ. ಬಸವಣ್ಣನೇ ನಂದಿ, ಆ ಬಿಜ್ಜಳ ಕನ್ನೇಶರೇ ಕೈಲಾಸದ್ವಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ದ್ರವಿಡ-ಕೇಸರಿ ಎನ್ನುವವರು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಲ್ಯಾಣವೇ ಕೈಲಾಸ, ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವ ಭಕ್ತರೇ ಪ್ರಮುಘಗಣಸಮೂಹ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸದಾಚಾರ

ಪ್ರಸಿ ಕಳವು ಪಾದರಂ ದುರ್ನೀತಿ ವೈರಮಳಿ
 ಜಸಮಾರ್ಗಮುಂ ಕಳ್ಳು ಪಳವು ಬಿಳುಗವತೆ ದು
 ವ್ಯಸನಂ ದುರಾಚಾರಮನ್ಯಾಯವಾರಡಿ ಕೃತಘ್ನತೆ ವಿರೋಧಭಾವಂ
 ಗಸಣಿ ದುರ್ಜನಮವಿಶ್ವಾಸಂ ಪರಾಭವಂ
 ಕಿಸುರು ಗಾವಳಿ ಬಂದಿ ಗಳಹತನಮವಿವೇಕ
 ಮುಸಿರಲೇನಾ ಚೆನ್ನಬಸವನಿಹ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ಮಿಸುಕವೇದಣ್ಣ ಸುವನು ೪೦

ಗರುವಿಕೆ ಕಲಾಪೌಢಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯಮುಗ್ಧಳಿಕೆ
 ಗುರುಸೇವೆ ವಿಭವಂ ಶುಭಂ ಸುಖಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗ
 ಮರಿಜಯಂ ನೀತಿ ನಿಪುಣತೆ ಸದಾಶಿವಭಕ್ತಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವುತ್ತುದಾರಂ
 ಪರಹಿತಂ ಧರ್ಮಂ ವಿವೇಕಂ ವಿಚಾರಮಾ
 ದರಣೆ ಸೌಭಾಗ್ಯಂ ಸದಾರೋಗ್ಯವೆಂಬುವಿವು
 ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರ್ಪವಾ ನಗರದೊಳು ಚೆನ್ನಬಸವನಿರಲೇವೆಳ್ಳನು ೪೧

ಪರವರ ಪರಾಭವ ತೊದಳ್ ಕರ್ಕಶಂಗಳವು
 ಸುರತಾಂತ್ಯ ವತ್ಸರ ಸುಬಾಲ ಕಾಂತಾಪ್ತನದೊ
 ಳೊರೆಪುದೇಂ ಬಂಕು ಬಕ್ಕೊಡಿ ಭಂಗ ಬಂಧನ ಕನಟ್ಟೆ ಕಳಕಳಮೆಂಬಿವು

ಸಂಪನ್ನರು. ಅವರು ಇರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ೪೦. ಸುಳ್ಳು, ಕಳ್ಳತನ, ಹಾದರ, ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ, ವೈರ, ಅಪಕೀರ್ತಿ, ಮೋಸ, ನಿಂದೆ, ಹಗಲುದರೋಡೆ, ದುರ್ವ್ಯಸನ, ದುರಾಚಾರ, ಅನ್ಯಾಯ, ಕೆಟ್ಟಮಾತು, ಕೃತಘ್ನತೆ, ವಿರೋಧ, ಕೋಟಲೆಗಳು, ದುರ್ಜನರು, ಅಪನಂಬಿಕೆ, ಸೋಲು, ಕಲಹ, ಅರ್ಭಟ, ಲೂಟಿ, ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಮಾತು, ಅವಿವೇಕ ಇವುಗಳು ಯಾವುವೂ ಆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿರುವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಳಿ ದಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ೪೧. ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ, ಕಲಾಪೌಢಿಮೆ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಅಧಿಕ್ಯ, ಗುರು ಸೇವೆ, ವೈಭವ, ಮಂಗಳ, ಸುಖ, ಸನ್ಮಾರ್ಗ, ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ದಿಗ್ವಿಜಯ, ನೀತಿ, ನೈಪುಣ್ಯ, ಸದಾಶಿವಭಕ್ತಿ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಉದಾರತೆ, ಅನ್ಯರಿಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವುದು, ಧಾರ್ಮಿಕತೆ, ವಿವೇಕ, ಸದ್ವಿಚಾರ, ಆದರಣೆ, ಸೌಭಾಗ್ಯ, ಸದಾ ಆರೋಗ್ಯ ಎಂಬ ಇವುಗಳು ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನಿರುವ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದವು. ೪೨. ಸಂಭೋಗಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆಯುವಿಕೆ, ಸುವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಪರಾಭವ, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತೊದಲುಮಾತು, ಸ್ತ್ರೀಯ ಮೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಠಿಣತೆ, ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮಧು, ಶೃಂಗಾರದಲ್ಲಿ ಬೆರಗಾಗುವ ಭಾವ, ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಅಲೆ, ಕೇದಗೆಯ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ರಚನೆ, ವಿಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬೇಗುದಿ, ಬಹು ವಿರಹಗೊಂಡವರಲ್ಲಿ

ಸರಸಿಜಂ ರತಿ ಸರಸಿ ಗರಿವೂ ವಿಯೋಗ ಭಸ
ವಿರಹಜನದೊಳಗಲ್ಲದೇ ನೋಡಲಾ ನಾಡ
ಹಿರಿಯೂರ ಪಟ್ಟಣದ ಪಾಳೆಯದ ಜನದೊಳಲ್ಲೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು

೪೨

ಗುಣವಂಚಕತ್ವಮಾ ನಾಡ ಪಂಕೇಜಾತ
ಗುಣದೊಳಾರದಿವಾತು ತುಂಬಿಯೋಳ್ ನೀರಸಂ
ಮನೆಗಳೊಳು ಕೊಲ್ಲೆಂಬ ನುಡಿ ಲೆತ್ತವಾಡುವೆವೆಯೋಳ್ ಮಹಾಲೋಕೋದ್ಭವಂ
ಅಣೆಯರಂ ವನದೊಳು ಕುಜಪ್ರಭಾವಂ ನಭೋ
ಗುಣದೊಳು ವಿರಾಗಮುಖಾ ಕರದೊಳಳೆಯಾಸೆ
ಯೆಣಿಸಲ್ಪ ಕುಸುಮತರುಗಳೊಳಲ್ಲದಿಲ್ಲವಾ ಜನಪದದೊಳೇನೆಂಬೆನು

೪೩

ಪಿಡಿಯೆಂಬರಾ ಕರಿಣೆಯಂ ಲತಾವೃದ್ಧಿಯಂ
ಕುಡಿಯೆಂಬರಾ ಪುಳಿಂದರ ಬೇಂಟೆಗೋಲ್ಲಳಂ
ಬಿಡಿಯೆಂಬರಂಬರವಿಶೇಷಮಂ ಪಳೆಯೆಂಬರಲರಣೆಯೆನಳೆಯೆಂಬರು

ಕಾತರತೆ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಆ ದೇಶದ ಹಿರಿಯೂರ ಪಟ್ಟಣದ ಪಾಳೆಯದ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? [ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ : ಜನರಲ್ಲಿ ಪರಾಧೀನತೆ, ಸೋಲು, ಸುಳ್ಳು, ಕ್ರೂರ ನಡತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಲಜ್ಜಾಸ್ಪದ ನಡತೆ, ಭೀತಿ, ಕಪಟ, ಸೆರೆ ಇಡುವುದು, ಸಿಟ್ಟು, ಚಿಂತೆ ಮುಂತಾದುವು ಆ ದೇಶದ ಹಿರಿಯೂರ ಪಟ್ಟಣದ ಪಾಳೆಯದ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ] ೪೩. ಕಮಲನಾಳಗಳಲ್ಲಿ ವಂಚಕತ್ವ ಗುಣ ಎಂದರೆ ಡೊಂಕಾಗಿರುವ ಗುಣವು ಇತ್ತು. ಅರಡಿ ಎಂಬ ಮಾತು ದುಂಬಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ರಸಹೀನತೆ ಕೇವಲ ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಪಗಡೆ ಆಟ ಆಡುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಕೊಲ್ಲು ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸು ತ್ತಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ ಅಶೋಕವೃಕ್ಷವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಕುಜಗ್ರಹ ದೋಷವು ಕೇವಲ ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಧ್ವನಿ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ, ದುಂಬಿಗಳ ಆಸೆ ಹೂಬಿಟ್ಟ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದುವೇ ಹೊರತು ಆ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. [ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ : ಜನಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಚಾಡಿಮಾತು ಇರಲಿಲ್ಲ, ನೀರಸಸ್ವಭಾವದವರಾಗಲಿಲ್ಲ, ಕೊಲ್ಲು ಎಂಬ ಕಿಟ್ಟು ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಆಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅತಿದುಃಖ ಅವರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ, ಹೀನಕುಲ ದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಲಸಿಗಳಲ್ಲ, ಹೀನವಾದ ಆಸೆ ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ]. ೪೪. ಹೆಣ್ಣಾನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಿಡಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.. ಚಿಗುರಿದ ಬಳ್ಳಿಯ ತುದಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕುಡಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ಬೇಡರು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಬಳಸು ತ್ತಿದ್ದ ಕೋಲುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಿಡಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಳೆ

ಉಡಿಯೆಂಬರೂನುತೆಂಬೋರ್ವೊಮಂ ಸಂತತಂ

ಮುಡಿಯೆಂಬರೆಸೆವ ದವನಾದಿಗಳ್ ಬೆಳೆವೆಡೆಯಂ

ನಡಿಯೆಂಬರಂಫಿಗಳನಲ್ಲದೀ ನುಡಿಗಳಂ ನುಡಿಯೆರಾ ಜನಪದದೊಳಂ

೪೪

ಎಲ್ಲರೂ ಧರ್ಮಿಗಳ್ ಧಾನುಷ್ಯರೆಂದನಿಸ

ರೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ವಜ್ಞರಾ ಬುದ್ಧರೆಂದನಿಸ

ರೆಲ್ಲರೂ ಸಾರಸ್ವತಾಯುಕ್ತರಾಗಿಯುಂ ತಾಂ ಜಡಧಿಯೆಂದನಿಸರಂ

ಎಲ್ಲರೂ ರಾಗಿಗಳ್ ಕಾಮಾರ್ಥರೆಂದನಿಸ

ರೆಲ್ಲರೂ ಧನಪರಂ ಗುಹ್ಯಕೀರ್ತರನಿಸ

ರೆಲ್ಲರೂ ಬಲಯುತರ್ ಗೋಪಾಲರೆನಿಸರಾ ವಿಷಯದ ಸಮಸ್ತಜನರು

೪೫

ಪ್ರಕಟಕಂಟಕಪರವಿರೋಧಂಗಳೆಸೆವ ಕೇ

ತಕಿಯೊಳ್ ಮಧುಪ್ರೀತಿ ಪುಷ್ಪಿಣೀಸಂಗಮಳಿ

ನಿಕರದೊಳ್ ತಾಡನಂ ದೈನ್ಯವಚನಂ ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯೆರ ಸದ್ರತಿಯೊಳಂ

ವಿಕಳಸ್ಥನಂ ಜಡಾಶ್ರಯಮುಂ ಸರಸ್ವಿನೊಳ್

ಸುಕುಟಲಗಮನವಿಷಕ್ಕೂರಂಗಳುರುಮಹಿ

ಪ್ರಕರದೊಳಗಲ್ಲದಾ ನಗರದೊಳಗಿಲ್ಲಲಿ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಿರಲು

೪೬

ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ದುಂಬಿಯನ್ನು ಅಳಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೊಂಟದ ಹಿಂದಿನ ಮೇಲ್ವಾಗ ವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಡಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ದವನ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಮಡಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾದಗಳನ್ನು ಅಡಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯ ಆರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆ ಪದಗಳನ್ನು ಜನಗಳು ಬಳಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. [ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ : ಹಿಡಿ, ಮದ್ಯ ಪಾನ ಮಾಡು, ಹೊಡಿ, ಬಯ್ಯಿ, ಕತ್ತರಿಸು, ಸಾಯಿ, ತೊಲಗು ಮುಂತಾದ ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜನರು ಬಳಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ]. ೪೫. ಆ ನಾಡಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಧರ್ಮಿಗಳು, ಆದರೂ ಬಿಲ್ಲಾರರಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲ್ಲವರು, ಆದರೆ ಬುದ್ಧರಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಬ್ರಹ್ಮರಲ್ಲ. ಅನುರಾಗವುಳ್ಳವರಾದರೂ ಕಾಮಿಗಳಲ್ಲ. ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾದರೂ ಕುಬೇರರಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಶಕ್ತಿವಂತರಾದರೂ ಪ್ರಜಾರಕ್ಷಕರಲ್ಲ. ೪೬. ಮುಳ್ಳಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ಹರನಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಾದದ್ದು ಎಂದರೆ ಕೇದಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಕರಂದದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ಹೂವಿನ ಸಂಗ ಇವು ದುಂಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ತಾಕಲಾಟ ಮತ್ತು ದೈನ್ಯವಾದ ಮಾತು ಉತ್ತಮ ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮಧುರಧ್ವನಿ, ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯ ಕೊಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಕುಟಲಿತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಡಿಗೆ, ವಿಷ-ಕೂರ ಸ್ವಭಾವಗಳು ಭಯಂಕರವಾದ ಹಾವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಇರುವ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. [ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ : ಉಪದ್ರವ ಕೊಡುವವರು ಮತ್ತು ಶಿವನ ವಿರೋಧಿಗಳು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಪವತಿಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಗ, ಹೊಡೆದಾಟ, ದೈನ್ಯತೆ, ಕೆಟ್ಟಮಾತು, ಸೋಮಾರಿತನ, ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯು

ರಾಜನಂ ಸಕಳಂಕನನಿಃ ಪಾತುಳದೊ
 ರಾಜನಂ ವಿಧಾರಿಯನಿಃ ಪ್ರಾಲೇಯಗಿರಿ
 ರಾಜನಂ ಗತಿಹೀನನನಿಃ ಮೂವಿಧಿಗೊಳುನಿ ನುತಸುರತರಂಗಿಣಿಯನು
 ರಾಜನಯ್ಯನ ಭಂಗಯಂತನನಿಃ ವರದಿವಿಜ
 ರಾಜನಾನೆಯ ಮತ್ತನನಿಃ ಸದ್ಗುರು ಬಸವ
 ರಾಜನಳಿಯಂ ಚೆನ್ನಬಸವರಾಜನ ಕೀರ್ತಿ ರಾಜಿಸಿತು ಮೂಜಗದೊಳು ೪೭

ಬಸವನಗ್ರಾಜಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ರಂಜಿಸುವ
 ಬಸಿರೊಳ್ ಶಿವಪ್ರಸಾದಾರ್ಪಕಂ ಬಳಿವುತುಂ
 ವಸುಧೀಶ ಬಿಜ್ಜಳನ ಮಾತಿಗುತ್ತರವಿತ್ತು ಚೋದ್ಯದಿಂ ಜನಿಸಿದ ಗಡ
 ಬಸವಂಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನಿರಿದುಂ ಚೆನ್ನ
 ಬಸವ ಗಡ ಪಸರಾತನುಂ ಮಹಾಬಸವನುಂ
 ಮಿಸುಗುವ ಪವಾಡಪುರುಷರ್ ಗದೀಕ್ಷಿಪೆವೆಂದು ಶರಣರೈತರುತಿರ್ಪರು ೪೮

ಅಂಗ ಮಲೆಯಾಳ ಮಾಳವ ಮಗಧ ಬರ್ಬರ ಕ
 ಳಂಗ ಕಾಶ್ಮೀರ ಕೊಂಕಣ ಸಿಂಧು ಹಮ್ಮೀರ
 ವಂಗ ಹೊಯಿಸಳ ತುಳುವ ಚೋಳ ಚೇರಮ ಪಾಂಡ್ಯ ಯವನ ಸೌವೀರ ಮತ್ಸ್ಯ
 ಬಂಗಾಳ ಜೈನ ಜೋನೇಗ ಸಗರ ಹೈಹಿಗ ತೆ
 ಲಾಂಗ ಗುರ್ಜರ ಗೌಳ ನೇಪಾಳ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ
 ಸಿಂಗಳ ದ್ರವಿಡ ಕಾಂಬೋಜದೇಶದ ಸಕಲ ಶರಣರೈತರುತಿರ್ಪರು ೪೯

ವುದು, ದ್ವೇಷ, ಕ್ರೂರಸ್ವಭಾವಗಳು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಇರುವ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ].
 ೪೭. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಕಳಂಕವುಳ್ಳವನೆನಿಸಿದ, ಪಾತುಳದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿಶೇಷನನ್ನು ವಿಷಧಾರಿ
 ಎನ್ನಿಸಿದ, ಹಿಮಗಿರಿರಾಜನನ್ನು ಗತಿಹೀನ ಎನಿಸಿದ, ಪುಣ್ಯಕರಳಾದ ಆಕಾಶಗಂಗೆಯನ್ನು
 ಮೂರು ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿರಿಸಿದ, ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರವನ್ನು ಅಲೆಯುಳ್ಳದ್ದು ಎನಿಸಿದ, ಐರಾವತ
 ವನ್ನು ಮದದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಎನಿಸಿದ, ಈ ರೀತಿ ಸದ್ಗುರುವೆನಿಸಿದ ಬಸವರಾಜನ
 ಅಳಿಯನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನ ಕೀರ್ತಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳಗಿತು. ೪೮.
 ಬಸವಣ್ಣನ ಅಕ್ಕನಾದ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಶೋಭಿಸುವ ಬಸುರಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಪ್ರಸಾದದ
 ಮಗುವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ರಾಜನಾದ ಬಿಜ್ಜಳನ ಸಂಶಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನಂತೆ ! ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ
 ರಹಸ್ಯದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದನಂತೆ ! ಅವನ ಹೆಸರು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂತೆ ? ಅವನೂ
 ಮತ್ತು ಬಸವಣ್ಣನೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಪವಾಡಪುರುಷರಂತೆ ? ಅವರ ವರ್ಣನವನ್ನು
 ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶರಣರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೪೯. ಅಂಗ, ಮಲೆಯಾಳ,
 ಮಾಳವ, ಮಗಧ, ಬರ್ಬರ, ಕಳಿಂಗ, ಕಾಶ್ಮೀರ, ಕೊಂಕಣ, ಸಿಂಧು, ಹಮ್ಮೀರ, ವಂಗ,
 ಹೊಯಿಸಳ, ತುಳುವ, ಚೋಳ, ಚೇರಮ, ಪಾಂಡ್ಯ, ಯವನ, ಸೌವೀರ, ಮತ್ಸ್ಯ,

ಲಾಟ ಪಾಂಚಾಳ ವೈದರ್ಭ ಕುರು ಕುಕುರ ಕರ
ಹಾಟ ಕರ್ಪರಯವಂತಿಕ ಪಾರಿಯಾತ್ರ ಕ
ಕಾರಾಟ ಕೋರಲ ಮಂದಭದ್ರ ಕುಂತಳ ಮಹಾಚೀನಕ ವಿದೇಹ ವೆರವ
ಭೋಟಿಕ ತುರುಷ್ಯವೊಡ್ಡಿಯ ಪಾರಸಿಕ ಮಹಾ
ಘೋಟಿಕ ಪುಳಿಂದಕ ಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯ ಕೊಂಗು ಮಾ
ರಾಟ ಮೊದಲಾದ ದೇಶದ ಶರಣಸಂಕುಲಂ ಬರುತಿರ್ಪುದುತ್ಸವದೊಳು ೫೦

ಇಂತು ಭಪ್ಪನ್ನದೇಶದೊಳೆಸವ ಶಿವಭಕ್ತ
ಸಂತತಿಗಳೈತರ್ಪದಂ ತನ್ನ ಸುಜ್ಞಾನ
ದಿಂ ತಿಳಿದು ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಬಸವರಾಜಂಗಿರದ ಪೇಳಲೊಡನೆ
ಸಂತಸದೆ ಚಾರರಂ ಕರೆಸಿ ಬೆಸವೇಳಲ
ತೃಂತವಸ್ತುಗಳ ವಿಷ್ಣುರದಿಂ ನಗರವನ
ನಂತವಿಭವದ ಸಿಂಗರದಲೊಪ್ಪವಿಟ್ಟಿರದನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ೫೧

ಕಟ್ಟಿದುವು ಮನೆಮನೆಯ ಮುಂದಾಗಲಿರದೆ ಸಾ
ಲಿಟ್ಟುವು ಮಕರತೋರಣಂಗಳಾಕಾಶಮಂ
ಮುಟ್ಟಿದುವು ಕೇತನಪ್ರತಿಗಳ ನಿರ್ಜರರ ನಾಕಲೋಕಕಿ ದಾಳಿಯ
ಇಟ್ಟಿದಿರದಗರುಧೂಪದ ಧೂಮಪುಷ್ಪಸೆಯ
ಮುಟ್ಟಿದುದು ಸಕಲವಾದ್ಯಂಗಳ ನಿನದಮಲ್ಲಿ
ಮಟ್ಟಿರಚ್ಚರಿಯರುತ್ಸವನೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಪುರಜನಂ ನಡೆಗೊಂಡುದು ೫೨

ಬಂಗಾಳ, ಜೈನ, ಜೋನೆಗ, ಸಗರ, ಹೈವಿಗ, ತೆಲುಗ, ಗುರ್ಜರ, ಗೌಳ, ನೇಪಾಳ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಸಿಂಹಳ, ದ್ರವಿಡ, ಕಾಂಬೋಜ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳ ಎಲ್ಲ ಶರಣರೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೫೦. ಲಾಟ, ಪಾಂಚಾಳ, ವಿದರ್ಭ, ಕುರು, ಕುಕುರ, ಕರಹಾಟ, ಕರ್ಪರ, ಅವಂತಿಕ, ಪಾರಿಯಾತ್ರ, ಕರ್ಣಾಟ, ಕೋಸಲ, ಮಂದಭದ್ರ, ಕುಂತಳ, ಮಹಾಚೀನಕ, ವಿದೇಹ, ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಭೋಟಿಕ, ತುರ್ಕಿದೇಶದವರು, ಒಡ್ಡಿಯ, ಪಾರಸಿಕ, ಮಹಾ ಘೋಟಿಕ, ಪುಳಿಂದಕ, ಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯ, ಕೊಂಗುನಾಡು, ಮರಾಟ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳ ಶರಣರ ಸಮೂಹವು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೫೧. ಹೀಗೆ ಐವತ್ತಾರು ದೇಶದ ಮಹಾ ಶಿವಭಕ್ತರ ಸಮೂಹವು ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ತನ್ನ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೇವಕರನ್ನು ಕರೆದು ಅಪ್ರಣೇಮಾಡಿದ. ಆ ಸೇವಕರು ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ತಂದು, ನಗರವನ್ನು ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ. ೫೨. ಮನೆಮನೆಗಳ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಕರತೋರಣಗಳ ಸಾಲನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಧ್ವಜಗಳ ಸಮೂಹ ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಅಗರುಧೂಪದ ಹೊಗೆ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ಥಾನವಾದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ದಾಳಿ ಇಟ್ಟಿತು. ಎಲ್ಲ ವಿಧ

ಇಂದು ರವಿವೀಧಿಗಳ ಪನ್ನೀರ ಚಳಿಯದಿಂ
 ದಂದವಡೆದುವು ಮೌಕ್ತಿಕದ ರಂಗವಲಿ ಕಣ್ಣೆ
 ವಂದುಬಲಾಜನಂ ಕಳಸ ಕನ್ನಡಿವಿದಿದು ನಡೆಗೊಂಡುತ್ತುವದೊಳು
 ಮುಂದೆ ಶೋಭಾನಮಂ ಪಾಡುತದಿಯಿಟ್ಟುದಾ
 ನಂದದಿಂದೈದೆಯರ್ ತೂಯುತ್ಯಯಮುಮುಡಿತಿ
 ನಂದನನ ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಯ ವಿಗ್ರಹಿತೇನೆಂಬೆನಿಗೊಳ್ಳ ಸಂಭ್ರಮವನು ೫೩

ಕರಡೆ ಕಂಸಾಳ ಮಂಗಳ ಧವಳಶಂಖಿಂ
 ಳುರಂಜನಂ ಶಿವನ ಬಿರುದಾವಳಿಯ ಬಣ್ಣಿಸುವ
 ಪರಮಪಾಠಕರ ಕೈವಾರಮಡಿಯಿಡುವ ಕಾಂತೆಯರಂದುಗೆಯ ನಿನ್ನಾದಂ
 ಸರಪತ್ತಿ ಪಾಡುವೈದೆಯರ ಗಾನಂ ದಿಗೀ
 ಶ್ವರರ ಕಿವಿಗಾನಂದಮಂ ಕರೆಯ ಕಣ್ಣೆಸೆದು
 ವಿರದೆ ವ್ಯಾಸನ ತೋಳ್ ವೃಷಭದ ಪತಾಕೆ ಪಲ್ಲವ ಸತ್ತಿಗಯ ಸಾಲುಳು ೫೪

ಪರಶರಣರೊಡಗೂಡಿ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಸಹಿ
 ತರಮನೆಯ ಪೊರಮಟ್ಟು ಬಸವದಂಡಾಧಿಪಂ
 ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಡೆದಿದಿಗೊಂಡು ಬಂದ ಶಿವಶರಣಸಂಕುಲಕಿರಗಲು

ವಾದ ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿಗೂ ಹರಡಿತು. ಅಪ್ಪರೆಯರು ಅನಂದಿತರಾದರು. ಆ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡುವ ಅಸೆಯಿಂದ ಪಟ್ಟಣದ ಜನರೆಲ್ಲ ನಡೆದುಬಂದರು. ೫೩. ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯವೀಧಿಗಳು ಪನ್ನೀರನ್ನು ಚೆಮುಕಿಸಿದುದರಿಂದ ಶೃಂಗಾರಗೊಂಡವು. ಅಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಹೆಂಗಸರು ಕಳಶ-ಕನ್ನಡಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷ, ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ಮುತ್ತೈದೆಯರು ಮಂಗಳಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೀತೆ, ನಾಟ್ಯ ಮತ್ತು ವಾದ್ಯಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನವು ದೇವೇಂದ್ರನ ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿಸಿತು. ಆ ಶರಣ ಸಂಕುಲವನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೫೪. ಕರಡೆ, ಕಂಸಾಳೆ, ಮಂಗಳಕರವಾದ ಬಿಳಿಯ ಶಂಖಗಳು, ಹೆಚ್ಚಾದ ಶಬ್ದ, ಶಿವನ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವ ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರ ಅಭಿಮಾನ, ನಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರ ಕಾಲಂದುಗೆಗಳ ಶಬ್ದ, ಸ್ವರಪತ್ತಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವ ಮುತ್ತೈದೆಯರ ಗಾನ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ದಿಕ್ಕಾಲಕರ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಅನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸನ ತೋಳು ನಂದಿದ್ದು, ಬಾವುಟಗಳು ಶ್ವೇತಭತ್ತಿಗಳ ಸಾಲುಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಂಡವು. ೫೫. ಶಿವಭಕ್ತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನು ಬಹು ಉತ್ತಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಬಂದು ಶಿವಶರಣರ ಸಮೂಹವನ್ನು ಇದಿರುಗೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು.

ಹರಂಪದಿನವರ್ ಚೆನ್ನಬಸವ ಬಸವೇಶ್ವರ
 ಗಿರದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ ನಮಿಸಲವರಿವರಂ
 ಕರುಣದಿಂದಿತ್ತಿ ಬಸವಂಗೆ ಬಳಕಾ ಚೆನ್ನಬಸವನೊಲಿದಂತೆದನು

೫೫

ಆಲಿಸೈ ಬಸವದಂಡೇಶ ಕಾಶ್ಮೀರಭೂ
 ಪಾಲಿನೀ ಮಹದೇವ ರಾಣಿಯಕೂಡ ಪ್ರೀ
 ಶೈಲದಿಂ ಶಿವಯೋಗಿ ಮಲ್ಲರಸನಾಚ್ಚೆಯಿಂದಿಲ್ಲಿಗೊಲಿದಯ್ಯಂದನು
 ಲೀಲೆಯಿಂ ಸಕಲೇಶ ಮಾದರಸನೀತನೇ
 ಕಾಳಿಂಗದೇಶದಿಂ ಬಂದನಿಂದಿಲ್ಲಿಗಿಂ
 ಶೀಲವಂತಂ ಮರುಳಶಂಕರಂ ಕೇಳೆಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ವನು

೫೬

ಈತನೇ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯನೆಂಬ ವಿ
 ಖ್ಯಾತಪುರುಷಂ ನೋಡು ಹಿಪ್ಪಲಿಗೆಯಿಂ ಬಂದ
 ನೀತನೇ ಸುಜ್ಞಾನಿದೇವನೆಂಬಾತನಾ ಕಟಕದಿಂದೈತಂದನು
 ಈತನೇ ಮಾತಂಗಮನೆಂಬ ಶರಣನತಿ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತನ್ನ ಗುರುಸುಜ್ಞಾನಿದೇವನ ಮು
 ಹಾತಿಶಯರಂಡಕ್ಕೆ ಮುಂಡಮು ಮುಂಡಕ್ಕೆ ರುಂಡಮು ನೆರೆ ಪಡೆದನು

೫೭

ಇಂತಖಳ ಭಕ್ತ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಮಹಿಮೆಯಾ
 ದ್ಯಂತವುಂ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳಿ ಕೇಳ್ದು ತದ
 ನಂತರದೆ ಸಕಲಗಣಕುಲಕಿ ಮಗುಳಿರಗಿ ಬಸವೇಶನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ

ಅವರೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಗೂ ಮತ್ತು ಬಸವಣ್ಣನಿಗೂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅವರುಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ, ಅನಂತರ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೫೬. “ಕೇಳಯ್ಯ ಬಸವಣ್ಣ, ಈ ಮಹದೇವನೆಂಬಾತನು ಕಾಶ್ಮೀರದ ರಾಜ. ಶ್ರೀಶೈಲದಿಂದ ಶಿವಯೋಗಿ ಮಲ್ಲರಸನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ರಾಣಿಯರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈತನೇ ಸಕಲೇಶಮಾದರಸ. ಈತನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಳಿಂಗದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಕೇಳು, ಈ ಶೀಲವಂತನೇ ಮರುಳ ಶಂಕರದೇವ” ಎಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹೇಳಿದನು. ೫೭. “ನೋಡು, ಇವನೇ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯನೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷ, ಹಿಪ್ಪಲಿಗೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈತನೇ ಸುಜ್ಞಾನಿದೇವ ಎಂಬುವನು, ಕಟಕ ಎಂಬಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈತನೇ ಮಾತಂಗತಮನೆಂಬ ಶರಣನು, ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಗುರುವಾದ ಸುಜ್ಞಾನಿದೇವನ ರುಂಡಕ್ಕೆ ಮುಂಡವನ್ನೂ, ಮುಂಡಕ್ಕೆ ರುಂಡವನ್ನೂ ಷಡೆದನು”. ೫೮. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತ-ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಮಹಿಮೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೊದಲಿಂದ ಕಡೆಯವರೆಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹೇಳಲು ಬಸವಣ್ಣನು ಕೇಳಿ, ಅನಂತರ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತ ಸಮೂಹಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಬಸವಣ್ಣನು ಮುಂದೆ

ಮುಂತೆ ನಾನಾ ವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆ
ಗಂತರಿಸದೊಡನೆ ಕರೆತಂದಧಿಕ ವಿಭವದಿಂದ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮದ್ದನ ಭೋಜನಾದಿ ಸತ್ಕಾರಮೂ ಮಾಡಿಸಿದನು ೫೮

ಅವರವರನುಚಿತವಚನಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ
ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕಲಾ
ವಿವಿಧಕ್ತಸಂತತಿಗೆ ಮರಮನೆಗಳಿಂದ ಕೊಡಿಸಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳ ಮಾಡಿ ಕೆಲಗೇ
ವಿವರದಿಂದ ಕೆಲಬಗೆಗೆ ಕಾಯಕಂಗಳ ಕಟ್ಟಿ
ಸುವಿಲಾಸದಿಂದಲಾ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಬಸವ
ನವಿರಲಾನಂದದಿಂದ ವಿವತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದ ಸುಖವಿರಾರ್ತವದೊಳು ೫೯

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪ್ರರಾಣಮಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪರಿವಿಡವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲ ಭೋಗಮನ
ನಂತಪೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೬೦

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ನಾನಾ ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕೊಡಲೆ ಕರೆತಂದನು. ಒಡಳಿ ವೈಭವ-
ಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ,
ಭೋಜನ ಮೊದಲಾದ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ೫೮. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಉಚಿತ
ವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು. ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು.
ಅನಂತರ ಆ ವಿವಿಧಕ್ತರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮನೆಮಠಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದನು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ
ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆಯ ಕಾಯಕಗಳನ್ನು
ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಬಸವಣ್ಣ ಇಬ್ಬರೂ ಈ ರೀತಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಾ
ನಂದಗಳಿಂದ ವಿವತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು. ೬೦.
ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪ್ರರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿ
ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ,
ವಾಚನಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ
ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಏಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಏಲ್ಲ ಭೋಗ
ಗಳನ್ನೂ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ವಿಸ್ತಾರದಿಂದೆಸೆವ ಬಿಜ್ಜುಳವುಹೀಪಾಲ
 ನಾಸ್ತನಕ್ಕೆತಂದು ಮಂಚಣ್ಣ ಚಹದಿಯಂ
 ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಪೇಳಿ ಕೇಳ್ತು ಭೂಪಂ ಚೆನ್ನಬಸವನಂ ಕರೆಯಿಸಿದನು

ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಸಕಲರಂ ಪಡೆದನೆನಲಾತನಂ
 ಸರಸಿಜಂ ಪಡೆದನೆಂದೆನಲದಂ ಹರಿ ತನ್ನ
 ವರನಾಭಯಂ ಪಡೆದನೆನಲಾತನಂ ಶರಧಿ ತಾಳ್ತೆನೆನಲದ ಮುನಿಪನು
 ಧರಿಸಲಾತನ ಹರವಿ ಧರಿಸಲದ ಭೂಮಿ ತಾಂ
 ಧರಿಸಲದ ಘಣಿಪಾಲ ಧರಿಸಲದು ಶಿವಯ ಕಿರು
 ವೆರಲಿಗುಂಗುರವಾಗಲಾ ಶಿವಯನೆಡೆದೊಡೆಯೊಳಾಂತ ಶಿವ ಸಲಹೆಮ್ಮನು ೧

ಇರಲಿತ್ತ ರಿಪ್ಪರಾಯಮೇಘಜಂಝಾನಿಲಂ
 ಪರರಾಯಗರ್ವ ಪರ್ವತದಳನದಂಭೋಳಿ
 ಧುರಮತ್ತರಾಯಮದಮಾತಂಗಳತುಂಗಳಂಭಸ್ಥಳವಿದಾರಣಹರಿ
 ಅರಿಯಾವಾರ್ಧಿಶೋಷಣ ವಾಡಬಾನಲಂ
 ಬಿರುದಂಕರಾಯ ಘಣಿಕುಲಗರುಡನಧಟ ರಾ
 ಯಂಗಂಡನಿಪ ಬಿಜ್ಜುಳಮಹಾರಾಯನೊಡ್ವೊಲಗದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ೨

ಸೂಚನೆ : ಒಂದು ದಿವಸ ವೈಭವದಿಂದ ಸೇರಿದ್ದ ಬಿಜ್ಜುಳನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
 ಮಂಚಣ್ಣನು ಬಂದನು. ರಾಜನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಾಡಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ
 ರಾಜನು ಚೆನ್ನಬಸವನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದನು. ೧. ಬ್ರಹ್ಮನು 'ನಾನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿ
 ಮಾಡಿದೆ' ಎಂದ. 'ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಪಡೆದೆ' ಎಂದಿತು ಕಮಲ. ವಿಷ್ಣುವು 'ನನ್ನ
 ಹೊಕ್ಕಳಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆದೆ' ಎಂದ. 'ಆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನಾನು ಹೊಂದಿದ್ದೆನು' ಎಂದಿತು
 ಸಮುದ್ರ. ಆ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯು ಕುಡಿದನು. ಅವನನ್ನು (ಅಗಸ್ತ್ಯನನ್ನು)
 ಮಡಕೆಯು ಪಡೆಯಿತು. ಆ ಮಡಕೆಯನ್ನು ಭೂಮಿ ಧರಿಸಿತ್ತು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆದಿ
 ಶೇಷನು ಧರಿಸಿದನು. ಆದಿಶೇಷನನ್ನು ಪಾರ್ವತಿಯು ತನ್ನ ಕಿರುಬೆರಳಿಗೆ ಉಂಗುರವಾಗಿ
 ಧರಿಸಿದಳು. ಅಂಥ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಎಡತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದಂತಹ ಶಿವನು ನಮ್ಮನ್ನು
 ಕಾಪಾಡಲಿ. ೨. ಹೀಗಿರಲು ಇತ್ತ 'ಶತ್ರುರಾಜರೆಂಬ ಮೋಡಗಳಿಗೆ ಚಂಡಮಾರುತ', 'ಶತ್ರು
 ರಾಜರ ಗರ್ವವನ್ನುವ ಪರ್ವತವನ್ನು ಸೀಳುವ ವಜ್ರಾಯುಧ', 'ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮದಿಸಿದ
 ರಾಜರೆಂಬ ಮದ್ದಾನೆಗಳ ಎತ್ತರವಾದ ಕುಂಭಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಗೆದು ಹೋಳುಮಾಡುವ
 ಸಿಂಹ', 'ಶತ್ರುರಾಜರೆಂಬ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಶೋಷಿಸುವ ವಡಬಾಗ್ನಿ', 'ಬಿರುದುಗಳನ್ನು
 ಹೊತ್ತು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ರಾಜರೆಂಬ ಸರ್ಪಕುಲಕ್ಕೆ ಗರುಡ', 'ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ರಾಜರಿಗೆ

ಉದಯಾಚಲದ ಮೇಲೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ರವಿಯಂತೆ
ಪದಪಿನಿ ಕನಕಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಭೂ
ಸಂದತಿಯಧಿನಾಯಕಂ ಬಿಜ್ಜಳಂ ರತ್ನಭೂಷಣಕಾಂತಿ ರುಚಿಗಳಂತೆ
ಒದವಿ ನೆರೆ ತೋರೆ ಪರರಾಜನಿಸ್ತೇಜನ
ಗೃಹ ವೈರಿಸೈನ್ಯತೀಮಿರಾಪನೋದಕ್ಷಮಂ
ಸದಮಲಂ ಪದ್ಮಿನೀಚಿತ್ತಾನುಕೂಲನೋಪ್ಪಿದ್ವರ್ಣೋದ್ಗೊಲಗದೊಳು ೩.

ಪೊಳೆವ ಮಹುಟದ ರತ್ನಕಾಂತಿಗಳ್ ದ್ವಿತ್ತಿ
ಗೊಳುವುರ್ನು ನಾನಾ ವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ತದ ತೆರದೆ
ತೊಳಗೆ ಭೂಷಣ ವಿಚಿತ ಮೌಕ್ತಿಕ ಮರೀಚಿ ಪಗಲೊಳು ಜೊನ್ನಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿ
ಘಳಘಳಸಂಪಂಗಳತೆಯೊಳ್ ಪುದಿದ ಸಕಲಪರಿ
ಮಳಕೆರಗುವಳಮಾಲೆ ಮೇಲೆ ಮಂಡಳಿಸಿ ನಿಲಿ
ಕೆಲಬಲದ ಗದುಗೊಗಳೊಳು ಮಂಡಲಾಧೀಶರೊಪ್ಪಿದ್ವರ್ಣ ಭೂಷಣಾ ೪

ಮುರಿದ ಮೀಸೆಗಳ ಹಿಂಗಣ್ಣುಗಳ ಪಣೆಯ ಕ
ತ್ತರಿಯಂತಿಲಕದ ಮೆಯ್ಯ ಪೊರೆದ ಗಂಧದ ಕಾಲ
ಬರದುತೊಡರಿನ ವಾಮಕರದ ಪೊಜರಪಣೆಯ ಬೆರಲ ಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಗಳ

ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಶೌರ್ಯವುಳ್ಳವನು' ಎಂಬ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಬಿಜ್ಜಳ ಮಹಾರಾಜನು ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೩. ಉದಯ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ, ಕನಕಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಸೌರಂಭ ದಿಂದ ಭೂವನಿತೆಯ ಒಡೆಯನಾದ ಬಿಜ್ಜಳನು ಮನೋಹರವಾದ ಪದ್ಮ-ಪೃಷ್ಠೋತ್ತರ ಕಾಂತಿಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಶತ್ರುರಾಜರನ್ನು ನಿಸ್ತೇಜ ಗೊಳಿಸುವವನೂ, ಬಲಶಾಲಿಗಳಾದ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನೂ, ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷನೂ, ಉತ್ತಮವಾದ ಪದ್ಮಿನೀಜಾತಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಕೂಲನೂ ಆದ ಬಿಜ್ಜಳನು ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿದ್ದನು. ೪. ಹೊಳೆಯುವ ಕಿರೀಟಗಳ ರತ್ನಕಾಂತಿಯು ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಭರಣದ ಕಾಂತಿಯು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳಕಿನಿಂದಲೂ ಚಿಲ್ಲಿತ್ತು. ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಕೋಮಲವಾದ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾನಾವಿಧ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯದ ಸುವಾಸನೆಗೆ ದುಂಬಿಗಳ ಸಮೂಹವು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಈ ರೀತಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಸಿಂಹಾಸನಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಜ್ಜಳಭೂಷಾಲನ ಮಾಂಡಲಿಕರು ಮಂಡಿಸಿದ್ದರು. ೫. ಬಾಗಿ ಹುರಿಮಾಡಿದ ಮೀಸೆಗಳು, ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕಸ್ಮೂರಿತಲಕ, ಮೈಯಿಗಲ್ಲ ಬಳಿದಿದ್ದ ಸುಗಂಧ, ಬಿರುದಿನ ಪಂಡೆಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಲುಗಳು, ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಬೈನು, ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ

ಕೊರಲಹಾರದ ಕರ್ಣಭೂಷಣದ ರುಳುಪಿಸುವ
ಕರವಾಳ ಹೊಳಹುಗಳ ಬಳಿದ ಮುಡುಹುಗಳ ಸಂ
ಗರಧೀರರಾಜಸುಕುಮಾರರೊಪ್ಪಿದರ್ವನೀಪಾಲನಿಕ್ಕಲದೊಳು

೫

ಬೆಸಸಿದೊಳಿಗವನಾ ಪದಿಹಾರರಿಂದಲೊದ
ಗಿಸಿ ಕಾರ್ಯಭಾಗವಿದರಸನಿಚ್ಚೆಯನರಿದು
ಬೆಸುಗೆಬಿಡಿದಂತೆ ಹತ್ತಿಸಿ ಹವಣನಾರಯ್ಣ ಲಂಚಮಂ ಮೊದಲೆ ಕೊಂಡು
ಕಸವರವನರಮನೆಯ ಭಂಡಾರಕೊದಗಿಸುವ
ಪೆಸರುಳ್ಳ ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳಿವರೊಕ್ಕಲದೆ
ಬಸವೇಶನುಳಿಯೆ ಮಿಕ್ಕವರವನಿಪಾಲಕುಲತಿಲಕ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನಾ

೬

ಕರಡು ದಿನವಹಿವರ್ಗ ಮಾಸಾಂತಕಾದಿಗಳ
ಬರದೋದಿ ಸರಿದೋರಿ ಭೇದಕರ್ ಬಹುವಿಧದ
ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗುಗಾಣದಂತೆ ಭದ್ರಿಸಿ ತೆಗೆವ ಜಾಣ್ಮೆ ಕಡುನೈಜಮಾಗೆ
ಪರಮಲಂಚವೆ ತಮಗೆ ಜೀವನವದನಿಸಿ ಚ
ಚ್ಚರದಿಂದಲೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಪಡೆದು ನೆರೆ ಬಾಳ್ವ
ಕರಣಿಕರೋಮಣಿಗಳೊಪ್ಪಿದರ್ವಾ ಬಿಜ್ಜಳವನಿಪನೋಲಗದೊಳು

೭

ರತ್ನದ ಉಂಗುರಗಳು, ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾರಗಳು, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಅಭರಣಗಳು ಇದ್ದವು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ರುಳುಪಿಸುವ ಕತ್ತಿ, ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಭುಜಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಧೀರರಾದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನ ಎರಡು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದರು. ೬. ರಾಜನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸೇವಕರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ಅವನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಬೆಸುಗೆದುಕಿದಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತ, ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಲಂಚವನ್ನು ಮೊದಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆರವನೆಯ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ (ಸಂಪತ್ತಿಗೆ) ಚೆನ್ನವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನ ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಇದ್ದರು. ೭. ಕಚ್ಚಾಲ್ಕೆ, ಮುಖ್ಯಲೆಕ್ಕಾಚಾರ, ಮಾಸ, ವರ್ಷಗಳ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಕರಣಿಕರು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಪರಿಶೋಧಕರು ಬರೆದೋದಿ, ಸರಿದೋದಿ, ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿನ ದೋಷವು ಕಾಣದಂತೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಡುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಅವರಿಗೆ (ಎಂದರೆ ಕರಣಿಕರಿಗೆ) ಸಹಜವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅತಿಯಾದ ಲಂಚವೇ ಅವರ ಉದ್ಯೋಗವೆನಿಸಿತ್ತು. ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಬಾಳುವ ಕರಣಿಕರೋ

ಶ್ರುತಿ ಶಬ್ದ ತರ್ಕವೇದಾಂತಾರ್ಥಕೋವಿದರ್
 ಸುತಪುರಾಣಾಗಮವಿಚಾರನಿಪುಣರ್ ಸಮಂ
 ನ್ನ ತಕನಕವೀತದೋಳ್ ಬಳಿದ ಗದ್ಯದ ರತ್ನಕುಂಡಲಯಂಗಗಳಿಸೆವ
 ಶ್ರುತಿಪುಟಂಗಳ ಮೇಲಂಗುಲ್ಲಾಯಿಂಗಳ ಸಮಾ
 ಬ್ರಿತಯಂಜ್ಞ ಸೂತ್ರಕಾಸೀಮುದ್ರಿಕೆಗಳ ಪಂ
 ಡಿತನಕವೊಪ್ಪಿದುಗದವನಪಾಲಕನ ಬಲಗಡೆಯೋಳ್ ವಿಲಾಸದಿಂದೆ

೮

ಪರದೇಶಕಾಲ ಶಾರೀರಸೂತ್ರಂಗಳಂ
 ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಪ್ಪಮಸ್ಥಾನಭೇದಂಗಳಂ
 ಪರಿಕಸಲ್ ಸಕಲರೋಗಂಗಳ ನಿಧಾನಂಗಳಿಂದಾ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನು
 ಹರುಪದಿಂ ಮಾಳ್ಪ ಸದ್ವ್ಯವಹರಯದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ
 ಪರಮಶಿವಪ್ರತಿ ನಿರ್ಮಾತ್ಮರಂಗಳೊಳಿಸೆವ
 ರುರುತರಸಂಪ್ರದ್ಯರೊಪ್ಪಿದುಗಾ ಬಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲನೋಲಗದೊಳುಂ

೯

ನುಡಿದು ಪೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬ ಪದಬಂಧರೀತಿಯಂ
 ಬಿಡದೆ ಬ್ಲುವರ ತಲೆದೂಗಿಸಿ ಸಮಸ್ಯಮಂ
 ಕೊಡಲೊಡನೆ ಪೂರಿಸುವ ಘಟಿಕಾರತಕವನುಸಿದಾರ್ಥಕ್ಷಣಂ ಮುಚ್ಚುಗಳನು

ಮಣಿಗಳು ಆ ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ೮. ವೇದ, ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರ, ತರ್ಕ, ವೇದಾಂತ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳವರು ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ ಪುರಾಣ, ಆಗಮವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದವರು ಇದ್ದರು. ಉನ್ನತವಾದ ಬಂಗಾರದ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಗದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಶೋಭಿಸುವ ಕವಿಯ ರತ್ನಕುಂಡಲ ಗಳಿಂದಲೂ, ಕಿವಿಗಳು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕುಲಾವಿಗಳಿಂದಲೂ, ಧರಿಸಿದ್ದ ಯಜ್ಞೋಪವೀತ, ಕಾಸೀಮುದ್ರೆಗಳಿಂದಲೂ ಬೆಳಗುತ್ತ ಆ ರಾಜನ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದರು. ೯. ಆ ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ವೈದ್ಯರಿದ್ದರು. ಅವರು ದೇಶ ಕಾಲ ಶಾರೀರಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಆಷ್ಠಮ ಸ್ಥಾನ ಭೇದಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ರೋಗಗಳ ಮೂಲಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಧರ್ಮ, ದಯೆ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಉನ್ನತ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದರು. ೧೦. ಆ ರಾಜನ ಬಲಭಾಗದ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಆಸನಗಳನ್ನು ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಉತ್ತಮವಾದ ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಪಂಡಿತರ ತಲೆದೂಗಿಸುವರು. ಯಾರಾದರೂ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಡಲೇ ಪೂರ್ಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪಡೆವ ನವರಸರಸಿಕರಸೆವ ಕರ್ಣಾಟಕದ
ಬೆಡಗುಗಳ ಬಲ್ಲ ಸತ್ಯವಿಗಳೊಪ್ಪಿದರಾ
ಪೊಡವಿಪಾಲಕ ಬಿಜ್ಜಳನ ಬಲದ ಕಡೆಯ ಮಣಿಮಯದ ಗದುಗಗಳೆಲ್ಲ

೧೦

ಬಿರುದುರಾಯರ ಗಂಡ ಬೇಡಿದರವರ್ಗೀವ
ಗುರುದಾನರಾಧೇಯ ಶರನಿಧಿಸಮಾನ ಭಾ
ಸುರಮಹಾಗಂಭೀರ ತರುಣೇನಿಕಾಯಲೋಚನಕುಮುದಕುಲಶರಣಾಂಕ
ಶರಣಾಗತಾನಂದಚೂತವನಚೈತ್ರ ಭೂ
ವರಶಿಖಾಮಣಿ ಜೀಯ ಬೃಹ್ಮಾಯು ನಿನಗೊಂದು
ಕರವೆತ್ತಿ ಪೊಗಳ್ಳ ಪಾಕಕರ ಕೈವಾರ ಕಿವಿಗಿಡಿದುದಾ ನೃಪಸಭೆಯೊಳು

೧೧

ತಳಿರಡಿಗಳೊಳ್ಳೊಡೆಗಳಮರ್ವ ಬಲ್ಲೊರದಾರ
ಸೆಳೆನಡುವಿನಡರ್ವ ಬಾಸೆಯ ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳ ಥಳ
ಥಳವ ನುಣ್ಣೊರಲ ನಳಿತೋಳ್ಳೆಳಿಸೆವಿಂದುಟಿಯ ಮೊಲ್ಲೆವಲ್ಲಳ ಸೊಗಸುವ
ತೊಳಪಗಣ್ಣಳ ತೆಳ್ಳ ದಂಪುಗಳ ಸಂಪಗೆಯ
ಪಳವ ಮೂಗಿನ ಚೆಲ್ಲ ಕುಡಿಹುಬ್ಬುಗಳ ತುಂಬಿ
ಗಳ ಪೊಲ್ಲ ಸುಳಿಗುರುಳ್ಳಳ ಪೆಣ್ಣಳಿದರಂದರಸಿನೊಡ್ಡೊಲಗಮೊಳು

೧೨

ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹೇಳಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವ ನವರಸರಸಿಕರಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಸೌಂದರ್ಯ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ೧೦. 'ಬಿರುದು ಹೊತ್ತ ರಾಜರ ಗಂಡ', 'ಬೇಡಿ ದವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಾನಮಾಡುವ ಕರ್ಣ', 'ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮಹಾಗಂಭೀರ್ಯ ಉಳ್ಳವನೇ' 'ತರುಣೇಜನಸಮೂಹದ ಕಣ್ಣೆಂಬ ಕನ್ನೈದಿಲೆಗಳಿಗೆ ಚಂದ್ರನಂತಿರುವವನೇ' 'ಶರಣಾಗತರಾದವರ ಆನಂದವೆಂಬ ಮಾವಿನಮರಗಳ ಕಾಡಿಗೆ ಚೈತ್ರಮಾಸದಂತಿರುವವನೇ', 'ರಾಜಾಧಿರಾಜ, ಪ್ರಭುವೇ, ನಿನಗೆ ದೀರ್ಘಾಯು ವಾಗಲಿ' ಎಂದು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಹೊಗಳುವ ಮಂಗಳಪಾಠಕರ ಸ್ತುತಿ ಅ ರಾಜನ ಸಭೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದವರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತು. ೧೧. ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನ ಒಡ್ಡೊಲಗದಲ್ಲಿ ಸುಂದರಿಯರಾದ ಹೆಗಸರಿದ್ದರು. ಜಿಗುರಿನಂತಿರುವ ಪಾದಗಳು; ಚೆಲುವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ತೊಡೆಗಳು; ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪುವಂತೆ ಕೊಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ನಿತಂಬಗಳು; ತಳುವಾದ ನಡು; ಹೊಕ್ಕುಕ್ಕಿಂದ ಎದೆಯವರೆಗೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಬಾಸೆ; ಪುಷ್ಪವಾದ ಮೊಲೆಗಳು; ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಯವಾದ ಕೊರಲು; ಕೋಮಲವಾದ ತೋಳುಗಳು; ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ ತುಟಿಗಳು; ಮೊಲ್ಲೆಯಮೊಗ್ಗಿನಂತಹ ಶುಭ್ರವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳು; ಸೊಗಸಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳು; ಮೃದುವಾದ ಕೆನ್ನೆಗಳು; ಸುಖಿಯ ಹೂಗಳನ್ನೂ ಹಳಿಯುವಂತಿದ್ದ ಎಸಳಾದ ಮೂಗು; ಕುಡಿಹುಬ್ಬುಗಳು; ಚೆಲುವಾದ ತುಂಬಿಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ ಮುಂಗುರುಳುಗಳು; ಇವುಗಳಿಂದ ಸುಂದರವಾಗಿ

ಕಿವಿಗಳಂ ಮಿಗುವಕ್ಷಿಗಳ್ ಕುಚವ್ವಯಮಧ್ಯ
 ದವಿರಳವನಿರದೆ ಭೇದಿಸಿ ಮಿಗುವ ಬಡಬಾಸೆ
 ತವೆ ಹಿಮ್ಮಡಂಗಳಂ ಮಿಗುವ ಘನವೇಣಿಲತೆ ಕಣ್ಣ ಮಂಗಳವನಿಸುವ
 ನವಹೇಮಭೂಷಣರುಚಿಯ ಮಿಗುವ ತನುಕಾಂತಿ
 ಪವಳದುಟಿರಾಗಮಂ ಮಿಗುವ ನಿರ್ಮಳ ರದ
 ಚ್ಚವಿಗಳೊಬ್ಬರೆ ಮೆರೆದರವನಿಪಸಭಾಂಗಣದೊಳೊಲಗದ ಬಾಲಕಿಯರು ೧೩

ತನುಗಂಪಿಗಳಿಸಿ ಬಂದೆರಗುವಳತತಿಯ ಕರ
 ವನವದೊಳ್ಳಿದಿದ ನೀಲಾಬ್ಜದಿಂ ಸೋವೃತೊ
 ಯ್ಯನಿ ನುಡಿಗಲಿಯಲೆಂದು ಬಂದ ಪುರುಳಿಗಳನಾಳಿಯರಿಂದೆ ತೊಲಗಿಸುತ್ತ
 ಮನಸೋತು ನಡೆಯನಭ್ಯಾಸಲ್ ಬಂದ ಮೋ
 ವನರಾಜಹಂಪಿಗಳ ಪದನೇವುರದ ಕಳ
 ಧ್ವನಿದೋರಿ ಬೆದರಿಸುತ್ತೊಲಗದ ವಾರನಾರಿಯರಿರ್ದರಾ ಸಭೆಯೊಳು ೧೪

ನಿರುತದಿಂ ಭಗದತ್ತನಣೆ ಸುರೇಂದ್ರಂ ಸಾಟಿ
 ಕರಿಕಂಧರಾರೋಹಣಕ್ಕಾಹವಕ್ಕಿಂದಾ
 ಬಿರುದುಪೆಂಡೆಯ ಕಾಲೊಳಿಟ್ಟು ಪೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬ ಧರಧೀರ ಮಾವತಿಗರು

ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಆ ಹಂಗಳಿಯರು. ೧೩. ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ದಪ್ಪ
 ನಾಗಿದ್ದ ಮೊಲೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗವಿರದಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು
 ಬೆಳೆದಿದ್ದ ತೆಳ್ಳನೆಯ ಬಾಸೆ (ಹೊಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು), ಪಾದಗಳ ಹಿಮ್ಮಡಿಯನ್ನೂ
 ಮೀರಿ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ನೀಳವಾದ ತಲೆಗೊದಲು, ಹೊಸದಾದ ಚಿನ್ನದಾಭರಣದ
 ಕಾಂತಿಯನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವ ಮನೋಹರವಾದ ಶರೀರಕಾಂತಿ, ಹವಳದಂತೆ ಕೆಂಪಾದ
 ತುಟಿಯ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಮೀರಿರುವ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳ ಧವಳಕಾಂತಿ, ಇವುಗಳನ್ನು
 ಹೊಂದಿದ್ದ ಬಾಲಕಿಯರು ರಾಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೪. ದೇಹದ
 ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಂದು ಮುತ್ತುವ ಮಂಜಿಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ತಾವರೆ
 ಯಂತಿದ್ದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಕನ್ನೆದಿಲೆಯ ಹೂಗಳಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಒಡಿಸುತ್ತ, ಮಾತು
 ಕಲಿಯಲೆಂದು ಬಂದ ಗಿಳಿಯ ಮರಿಗಳನ್ನು ದಾಸಿಯರಿಂದ ಒಡಿಸುತ್ತ, ತಮ್ಮ ನಡೆಗೆ
 ಮನಸೋತು ತಾವೂ ಅದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಬಂದ ಮೋಹಕವಾದ ರಾಜಹಂಪಿಗಳನ್ನು
 ತಮ್ಮ ಕಾಲ್ಗಿಡ್ಡಿಯ ಮಂಜುಳಧ್ವನಿಯಿಂದ ಹೆದರಿಸುತ್ತ ಇದ್ದ ವಾರಾಂಗನೆಯರು ಆ
 ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದರು. ೧೫. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇವರೊಡನೆ ಆನೆಯ ಹಗಲನ್ನು ಏರುವುದರಲ್ಲಿ
 ಭಗದತ್ತನೇ ಸಮಾನ, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಎಣೆ ಎಂಬ ಬಿರುದಿನ (ಬಳಿ) ಆಭರಣ
 ವನ್ನು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧವೀರರಾದ ಮಾವುತರಿದ್ದರು. ಯೋಚಿಸಿ

ಪರಿಕಿಚ್ಚೊಡ ತಮಗೆ ರೈವಂತನೇ ಸರಿ ಧನೇ
ಶ್ವರನೆ ಪಾಸುಟಿ ಹಯಾರೋಹಣಕೆ ಸಂಗರಕೆ
ದೊರೆಯೆ ಮಿಕ್ಕವರೊಬ್ಬ ವೀರರಾವೃತರಿದರ್ವನೀಲನೋಲಗದೊಳು

೧೫

ಸಚಿವ ಸಾವಂತ ಸೇನಾನಾಥ ಬಾಂಧವ
ಪ್ರಚಯ ಹಯವಾಹ ಗಜವಾಹರಾ ಪ್ರತಿಹಾರ
ರುಚಿರ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಕೋವಿದ ಪುರೋಹಿತ ಸೂತ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿ ಮಾಗಧ
ಪ್ರಚುರಕವಿ ವಾಗ್ಮಿ ತಾರ್ಕಿಕ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಘನ
ರುಚಿ ಪುರಾಣಿಕ ವೈದ್ಯ ನಟಗಾನರಂಜವರ್
ವಿಚಲದವಯವರಾಗಿ ಬಿಜ್ಜಳಮುನೀಪಾಲನೋಲಗದೊಳಿಸಿದಿದರ್ವರು

೧೬

ಚೋಳನಂ ಚಿತ್ತೈಸು ಚಿತ್ತೈಸು ಕೇರಳನ್ನ
ಪಾಳನಂ ಚಿತ್ತೈಸು ಸಗರನಂ ಚಿತ್ತೈಸು
ಲಾಳನಂ ಚಿತ್ತೈಸು ಮಗಧನಂ ಚಿತ್ತೈಸು ಗಾಂಧಾರದೇಶದವನ
ಗೌಳನಂ ಚಿತ್ತೈಸು ಚಿತ್ತೈಸು ವೀರನೇ
ಪಾಳನಂ ಚಿತ್ತೈಸು ಯವನನಂ ಕೊಂಗು ಮಲೆ
ಯಾಳ ಮಾಳವ ಮಲೆಯಾ ಮಾತುಳ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಕರ್ಣಾಟಕಾದಿಯಾದ

೧೭

ಪೊಡವಿಪರ ಚಿತ್ತೈಸು ಸಕಲ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಂ
ಗಡವಿದಂ ಚಿತ್ತೈಸು ವೀರಸೇನಾನಿಗಳ
ಗಡಣಮಂ ಚಿತ್ತೈಸು ಕಾಲವರ ಚಿತ್ತೈಸು ಮೇಲವರ ಚಿತ್ತೈಸು ಹೋ

ನೋಡಿದರೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತುವುದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ರೈವಂತನೇ ಸರಿಯಾದವನು. ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಕುಬೇರನೇ ಸಮಾನ. ಮಿಕ್ಕವರು ಸಮಾನರಾಗುತ್ತಾರೆಯೆ ಎನ್ನುವ ವೀರರಾದ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳು ಆ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ೧೬. ಆ ಬಿಜ್ಜಳ ಮಹಾರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಸಾಮಂತರು, ಸೇನಾಪತಿಗಳು, ಬಂಧುಗಳ ಸಮೂಹ ಆನೆ-ಕುದುರೆ ಸವಾರರು, ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಪುರೋಹಿತರು, ವಂದಿಮಾಗಧರು. ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಗಳು, ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಕವಿಗಳು, ವಾಕ್ಯತುರರು, ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತರು, ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳು, ಮಹಾಶುಚಿವಂತರಾದ ಪುರಾಣಿಕರು, ವೈದ್ಯರು, ನಟರು, ನಾಯಕರು ಅಲಗಾಡದೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ೧೭. ಇವನು ಚೋಳದೇಶದ ರಾಜ, ಈತನೇ ಕೇರಳದೇಶದ ರಾಜ. ನೋಡು ಈತನೇ ಸಗರ. ಕೇಳು ಇವನೇ ಲಾಳದೇಶದವನು, ಇವನು ಮಗಧದೇಶದವನು. ಈತನು ಗಾಂಧಾರದೇಶದವನು, ಇವನು ಗೌಳದೇಶದವನು. ಈ ವೀರನೇ ನೇಪಾಳದ ರಾಜ. ಇವನು ಯವನ, ಕೊಂಗುದೇಶ, ಮಲೆಯಾಳ, ಮಾಳವ, ಮಲಯಾದೇಶ, ಮಾತುಳದೇಶ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಕರ್ಣಾಟಕವೇ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳ ೧೮. ರಾಜರನ್ನು ನೋಡು, ಇದು ಸಕಲ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಮೂಹ. ಇದೋ ವೀರಸೇನಾನಿಗಳ ಸಮೂಹ. ಇವರು

ಎಡಬಲ ಪರಾಕು ಜಯ ಚಿತ್ತಾವಧಾನ ಜಯ
ಕಂಡು ಪರಾಕೆಚ್ಚರಿಕೆ ಬಹುಪರಾಕಯ್ಯೆಯೆಂ
ದೊಡನೊಡನೆ ನೆಲನನುಗ್ಗೊಡಿಸ ಕಂಚುಕಿಗಳ್ಳುರ ಮಸಗಿತಾ ಸಭೆಯೊಳು ೧೮

ಬಂದನೊಲಗಕೆ ತತ್ಸಮಯದೊಳ್ ಸಕಲನೃಪ
ವೃಂದವೃಂದಾರಕಂಗೆತ್ತಿ ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು
ಸಂದಣಿಯ ಕಡೆಗೆ ತೊಲಗಿಸಿ ರತ್ನಖಚಿತ ಮೃಗರಾಜಪೀಠದ ಕೆಲದೊಳು
ನಿಂದು ಕರದಿಂ ಬಾಯ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಾನನವ
ನೊಂದಿಸಿ ಕಿವಿಗೆ ಬಿನ್ನಪುಗೈದನೆದೆಯೊಳಗೆ
ಸಂದೆಗಂ ಜನಿಪಂತೆ ಕೊಂಡೆಯರಕುಲತಿಲಕನೊದನಿಪ ಮಂಚಣ್ಣನು ೧೯

ದೇವ ಚಿತ್ತಸು ಕಲ್ಯಾಣಮಂಟಪದೊಳಗೆ
ತೀವಿಕೊಂಡಿದೆ ನಿಖಳದೇಶದಿಂದೈತಂದ
ಶೈವಸಂಕುಲವೀಗ ನಿನ್ನ ರಾಜಾಲಯಂ ಹೊರತಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಡೆಯೊಳು
ಹಾವಳಿಯ ಭನವವರ ಪರಿದಾಟು ಪಿರಿದು ವೇ
ಶ್ಯಾವಾಟವಾದಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿರಾ
ಜೇವದಾಣೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದು ಕೊಂಡೆಯರ ಮಂಚಣ್ಣನು ೨೦

ಕೆಳದರ್ಜೆಯವರು, ಇವರು ಮೇಲು ದರ್ಜೆಯವರು, ಹೋ ಎಡ ಬಲದವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಜಯ ಏಕಚಿತ್ತರಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ, ಪರಾಕೆಂದು ಕೂಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬಹುಪರಾಕು ಎಂದು
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೆಲವನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಎತ್ತರದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುವ
ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರ ಕೂಗು ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಳಗಿತು. ೧೯. (ಸಭೆಯು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿದ್ದು).
ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಾಡಿಹೇಳುವವರ ಕುಲಕ್ಕೆ ತಿಲಕಪ್ರಾಯನಾದ ಮಂಚಣ್ಣನು
ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲ ರಾಜಸಮೂಹಕ್ಕೆ ದೇವತಾಸ್ವರೂಪನಂತಿದ್ದ ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೆ
ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಜನಗಳ ಸಂದಣಿಯನ್ನು ದೂರ ಸರಿಯುವಂತೆ ಹೇಳಿ
ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದುನಿಂತು, ಕೈಗಳಿಂದ ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡು, ಮುಖವನ್ನು ಕಿವಿಯ ಬಳಿಗೆ ತಂದು, ಸಭಾಸದರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವು
ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ೨೦. “ಪ್ರಭುವ ಕೇಳು, ಈಗ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ
ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದ ಶಿವಶರಣರ ಸಮೂಹ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅರಮನೆ
ಯೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಅವರ ಹಾವಳಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ವೇಶ್ಯಾ
ವಾಟಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಅವರ ಓಡಾಟ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು, ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕಮಲಗಳಾಣೆ, ಇದು
ಸತ್ಯ” ಎಂದು ಚಾಡಿಕೋರರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾದ ಮಂಚಣ್ಣನು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು.

ನೋಡಿದಿರೆ ಚೆನ್ನಬಸವಂಗೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟ
 ನಾಡೆಲ್ಲವು ಬೇಗದಿಂ ತನ್ನ ಕೈವಶಂ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡೇನ ಮಾಡುವನೊ ನಿಮ್ಮಡಿಗಂಬ ಸಂದೆಗಂ ತೋರುತ್ತಿದಕೋ
 ಬೇಡಬೇಕೆಂಬವರ ಕಾಣೆ ಕರಿತುರಗಂಗೆ
 ಘಾಡಲೇನವರ ವಶವಿನ್ನ ಮೆಯ್ಯರೆದಿದುದು
 ಪಾಡೆಲ್ಲವೆಂದು ಭೂಪತಿಗೆ ಭಿನ್ನೈಸಿದಂ ಕೊಂಡೆಯರ ಮಂಚಣ್ಣನು

೨೧

ಪಿಂತ ವೃತ್ತಾಸುರಂ ಬಳೆಬಳಿದು ಮೂಲೋಕ
 ಮಂ ತಿವಿವೃತ್ತಿರೆ ಗರ್ವದಿಂದ ಮೆಯ್ಯರೆದಿದರ್
 ತಾಂ ತರಹರಿಸಿ ಸಮರರಂಗದೊಳ್ ನಿಲಲಾರದಧಿಕಪ್ರಯಾಸದಿಂದ
 ಚಿಂತಿಸಿ ಬಳಲ್ಪನಮರಾಧೀಶನನೆ ಮನುಜ
 ರಿಂತು ಮೆಯ್ಯರೆದು ತಾವಿರೆ ಮುಂತೆ ಕಾರ್ಯಗತಿ
 ಯೆಂತಹುದೊ ಜೆಯಂ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ಮಂಚಣ್ಣ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ನೃಪಂಗೆ

೨೨

ಕರೆದು ಶ್ರುತದೃಷ್ಟಾನುಮಾನಗಳಿಂದವರ
 ಪರಿಯಂ ವಿಚಾರಿಪುದೆ ನೀತಿಯಲ್ಲದೊಡೆ ತವ
 ಚರಣಮಂ ಕೂಡಿದವರೈಸೆ ನಾವೆಮಗೆ ಬೇರಂಟಿ ಸುಖದುಃಖಂಗಳು

೨೧. “ನೋಡಿದಿರಾ ಪ್ರಭು, ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೇಗದಿಂದ ತನ್ನ ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಿಮಗೆ ಏನು ಮಾಡುವನೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸರಿ, ಇದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಯಾರನ್ನೂ ಕಾಣೆ. ಇನ್ನೇನು ಹೇಳುವುದು ! ಆನೆ-ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲ ಅವರ ವಶವಿದೆ. ಇನ್ನು ಮೈಮರೆತು ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ” ಎಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಚಾಡಿಕೋರ ಮಂಚಣ್ಣನು ಹೇಳಿದನು.

೨೨. “ಹಿಂದೆ ವೃತ್ತಾಸುರ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಮೂರು ಲೋಕವನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಗರ್ವದಿಂದ ಮೈಮರೆತಿದ್ದ ಇಂದ್ರನು ತತ್ತರಿಸಿ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಸುರನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಚಿಂತಿಸಿ ಬಳಲಿದ. ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಈ ರೀತಿಯಾದನು ಎಂದ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯರು ಹೀಗೆ ಮೈಮರೆತು ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗಬಹುದು. ಪ್ರಭುವೇ, ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳು” ಎಂದು ಮಂಚಣ್ಣನು ರಾಜನಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡನು.

೨೩. “(ನನ್ನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿದ್ದರೆ) ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳುವುದು, ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡುವುದು ಮತ್ತು ಊಹಿಸುವುದು. ಈ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವುದೇ ಸರಿಯಾದ ರಾಜನೀತಿಮಾರ್ಗ. ನಿಮ್ಮ ಪಾದಸೇವಕರು ನಾವಲ್ಲವೆ ? ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ

ಸಿರಿವೆರಸಿ ಬಾಳ್ವರಂ ಕಂಡಿವು ನಾಡೆ ತರ
ಹರಿಸಲಾರದೆ ನುಡಿದನೆಂದೊಡೀ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥ
ದಿರವ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಪರಿತಂದುಕೊಳ್ಳುವೆನಲವನೀಶನು ೨೦.

ತೂಗುವ ಕಿರೀಟಮಲಗುವ ಚೌಕುಳಿಗಳ ನಸು
ಬಾಗಿವಯವದ ಕದಪಿನೊಳವಂದರ್ ಕೈಯ ಸುಳಿ
ವಾಗುಳಿಕೆಗಳ ರಸಂದಗದ ಜಿಹ್ವೆಯ ಬೆಮರ್ವನಿಗಳುದಿಸಿದ ವದನದ
ರಾಗವಡಗಿದ ವನದ ಬಿಸುಸುಯ್ಸ ಸೂಟಗಿಂ
ಬಾಗಿದ ನಾಸಿಕದ ಬಿಗಿದ ಬೆರಗಿನ ಚಿಂತೆ
ಗಾಗರಂ ತಾನಾಗಿ ನೃಪತಿಲಕನಿದನಾ ಸಮಯದೊಳದೇಂ ಜೇಳ್ವೆನು ೨೪

ಸುಮ್ಮನಿಹುದಿನ್ನು ಚಿತ್ತವಲ್ಲೆಂದು ಚಿತ್ತವಂ
ನಮ್ಮಿದಾತಂಕದಿಂ ಚರನೊರ್ವನಂ ಕರೆದು
ನೀಮ್ನಹಾವೇಗದಿಂ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಬಸವನಂ ಕರೆದು ತಾರನಲವಂ
ಗಮ್ಮನವರಂ ಕರೆದುತರಲಾಗ ಬಿಜ್ಜಳಂ
ದುಮ್ಮಾನದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರೆನಲವನ ಹೃದಯವಂ
ತಮ್ಮೊಳಂದಿಗಲಾ ನೃಪತಿಯರ್ಥಾಸನದೊಳರ್ವರಂ ಮಂಡಿಸಿದರು ೨೫

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತುದೆಗದನಂತಃಕರಣ
ದಲ್ಲಿದರ್ವದಂ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದನುತೆ
ಬಲ್ಲರಿಗೆ ಬಲ್ಲಹಂ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ವಿನಯಸಂಪ್ರೀತಿವೆರೆದ

ಸುಖ ದುಃಖಗಳೆಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಹೇಳಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. ಇರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿತೋರಿದರೆ ಪರಾಂಬರಿಸಿ" ಎನ್ನಲು ರಾಜನು ೨೪. ತೂಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಿರೀಟ, ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಿವಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಆಭರಣ, ನಸುಬಾಗಿದ ಶರೀರ, ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕೈಸುಳಿಯುತ್ತಿರುವ ಆಕಳಿಕೆಗಳು, ಒಣಗಿದ ನಾಲಗೆ, ಬೆವರಹನಿಗಳು ಕೂಡಿದ ಮುಖ, ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸು, ವೇಗವಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿರುವ ಮೂಗು, ಆಶ್ಚರ್ಯವು ಆವರಿಸಿದ ಚಿಂತೆ, ಇವುಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಕಾಗಿದ್ದವು. ೨೫. ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು, ಆತಂಕ ತುಂಬಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನನ್ನು ಕರೆದು ಬೇಗನೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನನ್ನೂ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡುಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಸೇವಕನು ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುತಂದನು. ಆಗ ಬಿಜ್ಜಳನು ಚಿಂತಾಭರಿತನಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವನ ಹೃದಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಮತ್ತು ಬಸವಣ್ಣ ರಾಜನ ಅರ್ಥಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದರು. ೨೬. ರಾಜನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಹೊರ ಗೆಡಹಬೇಕೆಂದು ಮಹಾತಿಳಿವಳಿಕಸ್ಥನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ವಿನಯ-ಪ್ರೀತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ

ಸೋಲ್ಲಿನಿಂದರಸ ನಿನ್ನಯ ಭಾವಮಂದಿನಂ
ತಿಲ್ಲ ಮರಬೇಡವೆನ್ನೊಡನುಸಿದ್ ನಿನಗಾವ
ತಲ್ಲಣವದೇನಿಳಿಯೊಳೆನುಂಟಸಾಧ್ಯವೆನಲವನೀರನಂತೆಂದನು

೨೬

ಏವೇಳ್ವೆನೆಲೆ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇರ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ
ಮಾವನಾಟವನೀಗಲೆಮ್ಮ ಪುರದೊಳಗಿರದೆ
ಹಾವಳಿಯನೊದಗಿಸಿದನಖಳದೇರದ ದುಷ್ಟರಂ ನೆರಪಿ ಭಕ್ತರೆಂದು
ತೀವಿದರ್ ಪುರದ ಭಂಡಾರ ಬೊಕ್ಕಸ ಗಜ ಹ
ಯಾವಳಿಯನೆಲ್ಲವಂ ತನ್ನ ವಶವರ್ತಿಯಂ
ನಾವು ಮುಂದರಿಯದೇ ಮಾಡಲವನೆಲ್ಲವಂ ಜಂಗಮರಿಗೊಲಿದಿತ್ತನು

೨೭

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ನೋಡೆ ಜಂಗಮರ ಮಠಮನೆಗೆ
ಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ನೋಡೆ ಜಂಗಮರ ಲೂಟಿ ಮ
ತ್ತೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ನೋಡೆ ಜಂಗಮರ ಸೂಳಿಬಂಟಿಕೆ ನಮ್ಮ ನಗರದೊಳಗೆ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ನೋಡೆ ಜಂಗಮರ ಹಾದರವು
ದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ನೋಡೆ ಜಂಗಮರ ಕಳವಲ್ಲ
ದಿಲ್ಲವಿನ್ನೇಗಿಂಪ್ಪನೆನೆ ಚೆನ್ನ ಬಸವನಾ ಬಿಜ್ಜಳಿಗಿಂತೆಂದನು

೨೮

ಕಳವು ಹಾದರಮೆಂಬವೆಮ್ಮ ಶಿವಭಕ್ತಸಂ
ಕುಳದೊಳಗೆ ಪೊದ್ದಲರಿಯವು ಬಸವರಾಜನೀ
ನಲದೊಳರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಕಲಿ ಬಂದು ಹೊದ್ದಲಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮ ಧಾರುಣಿಯೊಳು

ಮೆಲುದನಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, “ರಾಜನೆ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಮರೆಮಾಚದೆ ನಿನಗಾವ ತಳಮಳವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳು. ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಯಾವುದಿದೆ ?” ಎನ್ನುಲು ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೨೬. “ಏನು ಹೇಳಲಿ, ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ ? ನಿನ್ನ ಮಾವನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೇಳು. ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದೇಶದ ದುಷ್ಟರನ್ನೂ ಭಕ್ತರೆಂದು ಹೇಳಿ ಸೇರಿಸಿ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ತುಂಬಿದ್ದ ರಾಜ್ಯದ ಬೊಕ್ಕಸ, ಆನೆ-ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಅವನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನು ಜಂಗಮರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು, ೨೮. ನಮ್ಮ ನಗರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಜಂಗಮರ ಮನೆಮಠಗಳು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಜಂಗಮರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಲೂಟಿ, ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಜಂಗಮರ ಜಾರತನ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಅವರ ಹಾದರ, ಮತ್ತೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಜಂಗಮರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಳ್ಳತನವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ ?” ಎನ್ನುಲು ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನು ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೨೯. “ಕಳ್ಳತನ, ಹಾದರ ಎಂಬುವುಗಳು ಶಿವಭಕ್ತರ ಸಮೂಹದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬಸವರಾಜನು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವವರೆಗೂ ಕಲಿ ಬಂದು

ಪಲವು ಮಾತೇಂ ಕೊಂಡೆಯರ ನುಡಿಯ ಕೇಳ್ವುದಕೆ
ಫಲವಾಯ್ತು ಪಿಂತೆ ನೆರೆ ಕಂಡು ಕಂಡು ಮತ್ತೆ
ತಿಳಿಯದಲ್ಲಾ ಕ್ಷಾತ್ರ ತಾಮಸಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಕುಲಕೆ ಸಹಜವಿದೊಂದನು ೨೯

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವುಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತವುಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪರಿಪಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
ಸಂತತಂ ಸಕಲ ಸುಖಮಂ ಸಕಲ ಭೋಗವನ
ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೩೦

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಿನಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಚಾಡಿಕೋರರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದುದರ ಫಲ ಇದು. ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತೂ ಈಗ ನೀನು ತಿಳಿಯದಂತಾದೆಯೆಲ್ಲಾ ? ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಈ ಕ್ಷಾತ್ರ ಮತ್ತು ತಮೋಗುಣಗಳಿರುವುದು ಸಹಜ” ಎಂದನು. ೩೦. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಆಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಖ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ರಾಜನೀತಿಯನ್ನೊಲ್ಲ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದ
ರಾಜನನಿಸುವ ಬಿಜ್ಜಳಂಗಾಗಲಾ ಬಸವ
ರಾಜನಳಿಯಂ ಚೆನ್ನಬಸವರಾಜಂ ಪೇಳ್ವನಧಿಕತರ ವಿನಯದಿಂದೆ

ದಶಶಿರಂ ತಪದಿಂದಲೆದ್ದೀಶಪದಯುಗಕೆ
ಸಸಿನದಿಂ ನಮಿಸಲಿನ್ನೂರೊಂದು ಕಣ್ಣೆರಲ್
ಪೊಸತೆನುತೆ ಕೊತುಕಂಬಟ್ಟು ನಾರಾಯಣನ ನಯನವೊಂದಿಪ್ಪದೆಂದು
ಉಸಿರುವರೆನುತ್ತೀಕ್ಷಪನ ಮುಗ್ಧಭಾವಕ್ಕೆ
ಶಶಿಧರಂ ಮರಳಿ ಮೆಚ್ಚಲ್ ಕಂಡು ಹರಿಯಜರ
ಬಸವಳಿವುತಿರೆ ನೋಡಿ ನಸುನಗುವ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಲಹೆಮ್ಮನು

೧

ತರಣಿಮಂಡಲವನಭ್ರಂ ಸುದರ್ಪಣವನಂ
ದಿರದೆ ಕಾಳಿಕೆ ನಿರ್ಮಳೋದಕವನಾ ಪಾಂಸೆ
ಪರಮಾತ್ಮನಂ ಜೀವಭಾವವಿವು ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿಪ್ಪಂತೆ ಜಗದೊಳುಳ್ಳ
ಆರಸುಗಳ ವೇಷಿಸಿಪ್ಪದ ಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸಂ
ನಿರುತವದ ಪರಿಹರಿಸುಪೊಡೆ ರಾಜನೀತಿ ಬೇ
ಕೊರೆವನಾಲಿಪುದೆಂದು ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಬಿಜ್ಜಳಂಗಿಂತೆದನು

೨

ಸೂಚನೆ : ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದ ರಾಜನಾದ ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೆ ಬಸವಣ್ಣರಾಜನ ಅಳಿಯ
ನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವರಾಜನು ಅತ್ಯಧಿಕ ವಿನಯದಿಂದ ರಾಜನೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಹೇಳಿದನು.
೧. ರಾವಣನು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೇಲೆದ್ದು ಈಶ್ವರನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂರೊಂದು ಕಣ್ಣುಗಳು
ಕಂಡವು (ಆತನ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳು ಏವನ ಪಾದಗಳ ಹತ್ತು
ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರಾಗಿ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು). ಅವನು ಇದು ಹೊಸ
ದೆಂದು ವಿಸ್ಮಯಪಡುತ್ತಾ, ವಿಷ್ಣು ವಿನ ಒಂದು ಕಣ್ಣೆ ದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ
ಎಂದು ನೋಡುವವನ ಸರಳಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರನು ಮೆಚ್ಚಲು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಹರಿ
ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮರು ಪರವಶಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಸುನಗುವ ಪಂಪಾ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿ ೨. ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವನ್ನು ಮೋಡಗಳು
ಮುಸುಕಿರುತ್ತವೆ. ಸೃಷ್ಟಿವಾದ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಕೊಳೆಯು ಆವರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಮಲವಾದ
ನೀರನ್ನು ಪಾಚಿಯು ಮರೆಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಜೀವಭಾವವು ಮುಸುಕಿ
ರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಾತ್ರ ಮತ್ತು ತಾಮಸ
ಗುಣಗಳು ಮುಸುಕಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಸತ್ಯವಾದುದು. ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ

ಪರಿಕಿಪ್ಪೊಡೆ ಸಂತತಂ ವಕ್ರಚರಿತಂ ನುಡಿವೊ
 ಡೆರಡುನಾಲಗೆ ಧನವನೇ ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡಿಪ್ಪ
 ಪರಮಲೋಭಂ ಭೋಗದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಬಾಳ್ವೆ ಪರರಸುವನಾಗಿವೆ ಕೋಷಂ
 ಉರಗಂಗಳಮರಸಿಂಗಮನ್ನೊನ್ನಮಾದೊಷಂ
 ನಿರುತದಿಂ ಕಣ್ಣೆ ಕಿವಿ ಕಿವಿಯ ಕಣ್ಣೆಂದೆಂಬ
 ಪರಿಯಾಯಭೇದವಿಂದು ನಾಡಾದಿಗಿದು ನೀತಿಯನುಚಿತಂ ಕೇಳಿದನು ೩.

ಕೊಂಡೆಯರ ನುಡಿಗಳೇ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಭೂಷಣಂ
 ಕೊಂಡೆಯರ ಮಾರ್ಗವರ್ತದಾವರೆಗೆ ಭಾಸ್ಕರಂ
 ಕೊಂಡೆಯರೆ ತನಗೆ ಕಡುಹಿತವರೆಂದೆರಡಲ್ಲದೇ ನಂಬುವವನೀಶನ
 ಮಂಡಲಕೆ ಕೇಡಪ್ಪದಾ ನೃಪನ ಸಿರಿ ನಭೋ
 ಮಂಡಲದ ಕುಸುಮದೊಲ್ ಬಯಲಪ್ಪದದರಿನಿಂ
 ಮಂಡಲೇಶ್ವರರಾವಗಂ ಕೊಂಡೆಯಂಗೇಳ್ವದನುಚಿತಂ ಕೇಳಿದನು ೪

ಕುಳಿವ್ ಮಂಜನ ಪನಿಗಳಂ ಕಮಲಸಂಕುಲಂ
 ಜಲಬಿಂದುವಿದೆ ಮಧು ಲೋಭದಿಂ ಗುಣಗಣಂ
 ಗಳಹತನಿಂದೆ ಗೌರವಮನಾಚಾರಪ್ರವರ್ತನದೆ ಕುಲದ ಪೊಪ್ಪ

ರಾಜನೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು” ಎಂದು ಚೆನ್ನ
 ಬಸವೇಶ್ವರನು ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೩. “ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ,
 ಯಾವಾಗಲೂ ವಕ್ರನಡತೆ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ನಾಲಗೆ, ಹಣವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾದು
 ಕೊಂಡಿರುವ ಮಹಾ ಜಿಪುಣತನ, ಭೋಗಜೀವನ, ಬೇರೆಯವರ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆಯು
 ವಷ್ಟು ಕೋಪ-ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾವಿಗೂ ಮತ್ತು ರಾಜನಿಗೂ ಅನ್ನೋನ್ಯ ಸಮಾನತೆ
 ಯಿದೆ! ಆದರೂ ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಾವಿಗೆ ಕಣ್ಣೆ ಕಿವಿ, ರಾಜನಿಗಾದರೂ ಕಿವಿಯೇ
 ಕಣ್ಣು. ಇದೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪರಸ್ಪರ ಭೇದ. ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳಿಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ
 ಇದು ನೀತಿ. ಈ ನೀತಿಯು ರಾಜರಿಗೆ ಉಚಿತವಲ್ಲ, ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೪. “ಚಾಡಿ
 ಹೇಳುವವರ ಮಾತುಗಳೇ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಭೂಷಣ. ಚಾಡಿಕೋರರ ದಾರಿಯೇ ಎದೆಯೆಂಬ
 ತಾವರೆಯನ್ನು ಅರಳಿಸುವ ಸೂರ್ಯ. ಚಾಡಿಕೋರರೇ ತನಗೆ ಹಿತವಂತರು ಎಂದು
 ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಂಬುವ ರಾಜನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇಡುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆ
 ರಾಜನ ಐಶ್ವರ್ಯ ಗಗನಕುಸುಮದಂತೆ ವೃಥಾವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜರು ಚಾಡಿ
 ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಎಂದಿಗೂ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ, ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೫. “ತಣ್ಣಗೆ
 ಕೊರೆಯುವ ಹಿಮದ ಹನಿಗಳಿಂದ ಕಮಲಗಳ ಸಮೂಹವು. ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗುತ್ತದೆ.
 ನೀರಿನ ಹನಿಯಿಂದ ಜೇನು ಕೆಡುತ್ತದೆ. ಜಿಪುಣತನದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯಗುಣಗಳು ಶೋಭಿಸವು.
 ಅತಿಯಾದ ಮಾತು ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕೇಡು. ಅನಾಚಾರದ ನಡತೆ

ಪ್ರಳಯಿಂದ ಪಾಲ್ ಬಹುಳಕೋಪದ ತಪಃಫಲಮು

ಮಲೆದು ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯ ವೇಷಾದೊಡ್ಡ ವನೆ

ಸಲೆ ಕಿಡುವವೊಲ್ ಕಿಡುವುದರಸಾಳ್ವ ಧರೆ ಪಿಸುಣರಿಂ ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದನು

೫

ಖಳರ ಮಾಯಾವಿಗಳ ದುರ್ವಿನೀತರ ಮದಾ

ಕುಳರ ದುರ್ಜನರ ಡಂಭರ ನಿತಿಮಾರ್ಗವಿ

ದ್ವಲರ ನಿಷ್ಕುರವಚನಕೋವಿದರ ದುರ್ಬೋಧಕರ ದುರಾಚಾರಪರರ

ಕುಲವಿಹೀನರ ಕುಮಂತ್ರಾನ್ವಿತರ ಶ್ರುತಿಪಥವ

ನುಳಿದು ನುಡಿವವರ ಕಂಡೊಡೆ ನಿರಾಕರಿಸುವುದು

ನೆಲನನಾಳ್ವರಸುಮಕ್ಕಳ ನಿತಿ ಬಿಜ್ಜಳನ್ನಪಾಲ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು

೬

ಪರಗ್ಗ ತಾಂ ಮಾಡಿದುಪಕಾರಂಗಳಂ ತನಗೆ

ಪರರಿಂದಲೊದಗಿದಪಕಾರಂಗಳಂ ನಾಡೆ

ಪರರ ಕೂಡಾಡಿ ಕಿಡಿಸುವುದುತ್ತಮರಮತಕೆ ಸಲ್ಲದು ಮಹೀತಳದೊಳು

ಪರಗ್ಗ ತಾಂ ಮಾಡಿದುಪಕಾರಂಗಳಂ ತನಗೆ

ಪರರಿಂದಲೊದಗಿದುಪಕಾರಂಗಳಂ ನಾಡೆ

ಪರರ ಕೂಡಾಡಿ ತೋರುವುದುತ್ತಮರ ಮತಕೆ ಸಲ್ಲದೈ ಕೇಳೆಂದನು

೭

ಯಿಂದ ಕುಲದ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕಳಂಕ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಹುಳಿಯಿಂದ ಹಾಲು ಕೆಡುತ್ತದೆ. ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ತಪಶ್ಚಕ್ತಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಮೋಡಗಳ ಗುಂಪು ಕೆಟ್ಟು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ರಾಜನು ಆಳುವ ರಾಜ್ಯ ಚಾಡಿಕೋರರಿಂದ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ, ರಾಜನೇ ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೬. “ದುಷ್ಟರನ್ನು, ಮೋಸಗಾರರನ್ನು, ದುರ್ವಿನೀತರನ್ನು, ಅಹಂಕಾರಿಗಳನ್ನು, ಕೆಟ್ಟವರನ್ನು, ಡುಬ್ಬಾಚಾರಿಗಳನ್ನು, ನಿತಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರನ್ನು, ನಿಷ್ಕುರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದವರನ್ನು, ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವರನ್ನು, ದುರಾಚಾರಿಗಳನ್ನು, ಹೀನಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನು, ದುರಾಲೋಚಕರನ್ನು, ವೇದಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುವವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವರನ್ನು ದೂರವಿರಿಸುವುದು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುವ ಅರಸುಮಕ್ಕಳ ನಿತಿ. ಅಯ್ಯಾ ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನೆ, ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೭. “ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನೂ, ತನಗೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಆದ ಅಪಕಾರಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಪರರಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪಕಾರಗಳನ್ನೂ ಪರರಿಂದ ತನಗೆ ಆದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಡಿ ತೋರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದು, ಕೇಳು” ಎಂದನು.

ಧರ್ಮವಂ ಬಿಡದೆ ಮಾಳ್ವದು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊಳ್
 ಧರ್ಮಿಷ್ಠರುಳ್ಳೊಡವರಂ ಪಾಲಿಪ್ಪದು ವಿಮಲ
 ಧರ್ಮಕ್ಕಿಡರ್ ಬಂದೊಡಾಲಸ್ಯವಂ ಮಾಡದೊಡನೊಡನೆ ಪರಿಹರಿಪ್ಪದು
 ಧರ್ಮಹೀನರನುದಾಸಿಪ್ಪದು ನಿರುಪಮ ಜಾತಿ
 ಧರ್ಮಂಗಳಂ ತಪ್ಪದಂತೆ ನಡೆಸುವುದು ನೃಪ
 ಧರ್ಮದ ರಹಸ್ಯವಿದು ತಪ್ಪದವನೀಪಾಲತಿಕ ನೀಂ ಕೇಳಿದನು

೮

ಧನವಧಿಕವಾಗಬೇಕೆಂಬಾಸೆಯಿಂದ ದು
 ಜನರ ಚಹಡೆಯ ಮಾತುಗಳ ಕೇಳ್ವ ಸಕಲಸ
 ಜ್ಞನರನಾಕರಿಸಿ ಪಾಪವನೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತೆ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದೊಡವೆ
 ಘನವಾಗಿ ಕಾಲೋಚಿತಕೆ ತೋರಿ ಹೆಚ್ಚಿದಿಂ
 ಧನ ವಹಿಯಿಂದ ದಹನವಪ್ಪಂತೆ ರತ್ನನೃಪ
 ಜನದಿಂದ ಕಡೆಗೆ ಬಯಲಹುದು ಪುಸಿಯಲ್ಲವನಿಪಾಲಕನೆ ಕೇಳಿದನು

೯

ಧನದಾಸೆಗಾಗಿ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಯ ನೋಯಿಸದೆ
 ಧನಮುಳ್ಳವರ ಬದುಕುಗಳ ಕಂಡು ಕರುಬಿಸದೆ
 ಧನವನೊದವಿಸುವುದೊಕ್ಕಿಲ್ಲಿದುಪಾಲರಸಿಗೊಂದು ಪಾಲಿ ಕ್ರಮದೊಳು
 ಧನವಧಿಕವಹುದೀ ಪರಿಯೊಳಾರ್ಜಿಸಿದೊಡೆ ತಡ್
 ಧನವನೊಲವಿ ಸುಪಾತ್ರವೆ ವೆಚ್ಚಿಸಲ್ ಪುಣ್ಯ
 ಧನಪಾಲನಪ್ಪನು ನೃಪತಿ ಪರಲೋಕದೊಳಗರಸ ನೀಂ ಕೇಳಿದನು

೧೦

೮. “ಧರ್ಮವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಆಚರಿಸುವುದು; ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರು ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು; ನಿರ್ಮಲವಾದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಬಂದರೆ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡದೆ ಕೊಡಲೇ ಪರಿಹರಿಸುವುದು; ಧರ್ಮಹೀನರನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದಿರುವುದು; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜಾತಿ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದಂತೆ ಆಚರಿಸುವುದು; ಇವಿಷ್ಟೂ ರಾಜಧರ್ಮದ ರಹಸ್ಯ. ಎಲೈ ರಾಜನೇ ನೀನು ತಪ್ಪದೆ ಇದನ್ನು ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೯, “ಐಶ್ವರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಕೆಟ್ಟವರ ಚಾಡಿಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಜ್ಜನರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಪಾಪವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ ಒಡವೆ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದ ಸೌದೆ ಕೊನೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತೆ ಧನವೂ ಸಹ ಶತ್ರುರಾಜರಿಂದ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ರಾಜನೇ ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೧೦. ಹಣದ ಆಸೆಗಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಬಾರದು. ಹಣವಂತರ ಬಾಳನ್ನು ಕಂಡು ಅಸೂಯೆಪಡಬಾರದು. ಹಣದಲ್ಲಿ ಐದು ಪಾಲು ರೈತನಿಗೂ, ಒಂದು ಪಾಲು ರಾಜನಿಗೂ ಒದಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಧನವನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಯೋಗ್ಯರಾದವರಿಗೋಸ್ಕರ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂತಹ ರಾಜನು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ

ಆಣೆಯೇಗರಸುತನವೆಂದೆಂಬ ತನುವಿಗೆ
ಪ್ರಾಣವುಡಕಪಡಯಂ ಬಂದು ಪೊದಿದೊಡೆ ತ
ತೋಷ್ಣೇಣಿಪತಿ ಹರಣವಿರ್ನುಂ ಮೃತವನ್ನೈದಿದವನದಕೆ ಸಂದೇಹವೇಕೆ
ತಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಬರಿಯ ಭುಜಬಲದ ಗರ್ವದಿಂ
ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕಿರಿಯಲಾರದೆ ಮುರಿದು ಬರ್ಪವಂ
ರಾಣೆಯರ ನಗೆಯ ಕೈಹೊಯ್ದ ವಾದ್ಯದ ಗತಿಯ ನರ್ತಕಂ ಕೇಳಿದನು. ೧೧

ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕರ ಕಾಯ್ದ ಮಾರಾಂತ ಭೂಭುಜರ
ನಿರಿವ ಬೇಡಿದವರ್ಗೆ ಬೇಡಿದ ಸುವಸ್ತುವಂ
ನೆರೆ ಕೊಡುವುದಿಗೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸದ್ಧ ಮರ್ವರ್ತನವಾ ಸುವರ್ತನವನು
ತೊರೆದು ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ ಗಳಿಹಿ ಮಯ್ಯಲ ಕಂಡು
ಬಿರುತೋಡಿ ಘಟ್ಟಬಿಟ್ಟಂಗಳು ಸಾದರ್ಪ ಬಾ
ಯ್ದರೆವವಂ ರಾಜನೇ ಹಗರಣದ ರಾಜನಲ್ಲದೆ ಮಹೀಮಂಡಲದೊಳು ೧೨

ಎನಿತೆನಿತು ಸನ್ಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಬಿಡದೆ ನಡೆದೊಡೆಯು
ಮೆನಿತೆನಿತು ಸತ್ಕೀರ್ತಿವಡೆದೊಡೆಯುಮವನೆಯೊಳ
ಗಿನಿತೆನಿತು ಸದ್ಧ ಮರ್ವರ್ತನವಸ್ತುವಂ ಒಡಿದೊಡೆಯುಮರ್ವನಲದೊಳು

ಮೆಂಬ ಧನಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನಾಗುತ್ತಾನೆ, ರಾಜನೇ, ನೀನು ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೧೧. “ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಎಂಬುದು ರಾಜನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವಿದ್ದಂತೆ. ರಾಜಾಜ್ಞೆಗೆ ಸೋಲಾದರೆ ಆ ರಾಜನು ಪ್ರಾಣವಿದ್ದೂ ಸತ್ತವನ ಹಾಗೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ, ಮೈಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ತೋಳ ಬಲದ ಗರ್ವದಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಹೋರಾಡಲಾರದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುವವನು ರಾಣಿಯರು ನಕ್ಕು ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳೆಹಾಕುವ ವಾದ್ಯಗತಿಗೆ ನರ್ತಕ ನಾಗುವನು ಎಂದರೆ ರಾಣಿಯರ ಅಪಹಾಸಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುವನು” ಕೇಳಿದನು. ೧೨. “ಶರಣಾಗತರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು, ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಶತ್ರುರಾಜರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು, ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಬೇಡಿದ ಎಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಹೇರಳವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು—ಇದು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ನಡತೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪೌರುಷದ ವ್ಯರ್ಥಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ, ಬೊಬ್ಬೆ, ಗದ್ದಲವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಹೆದರಿ ಓಡಿ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಸೇರಿ ಬಾಯಿಬಿಡುತ್ತ ಅಂಗಲಾಚುವವನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಹರಟೆ ಕೊಚ್ಚುವ ರಾಜನಲ್ಲದೆ ನಿಜವಾದ ರಾಜನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೇ ?” ೧೩. ರಾಜನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ ನಡೆದರೂ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರೂ, ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗ ದಿಂದ ಉಂಟಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೂ, ಅವನ ಹೃದಯಭೂಮಿ

ಎನಿತೆನಿತು ಬಲ್ಲವಿಕೆ ಮೊಳೆತೊಡಂ ಬಾಹುಬಲ
ಮೆನಿತೆನಿತು ತನಗೆ ಪಿದಾಂಗಿದೊಡಂ ಶತ್ರು
ಜನವ ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಕರುಣಮಂ ಮೂಳ್ವದನುಚಿತವರಸ ಕೇಳಿಂದನು ೧೩

ಸಾಮವೇ ವೇದಂಗಳೊಳಧಿಕವಾದಂತೆ
ಸಾಮವೇ ದಿವಿಲಾಯ್ತುಪಾಯಂಗಳಲ್ಲಿ ತತ್
ಸಾಮವೇ ಭೂಭುಜರ ಬಾಳ್ವೆಗನುಸಾರಿ ವಿಕ್ಟಿನ ಮೂರುಪಾಯಂಗಳು
ಸಾಮಾನ್ಯಮವರೊಳಗೆ ದಂಡಮಂದೆಂಬುವದು
ಸಾಮಾನ್ಯದೊಳಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಿದನರಿಯದರು
ಸಾಮಾನ್ಯರನಿಪರವನೀಪತಿಗಳೊಳ್ ನೃಪಲಲಾಮ ನೀಂ ಕೇಳಿಂದನು ೧೪

ಅರಿನ್ನಪರ ಸಂಧಾನಸಮಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಕರಿ
ತುರಗಂಗಳೇರಾಟದಲ್ಲಿ ಸಂಗರದಲ್ಲಿ
ಶರಣಿಯರ ಕೇಳಮೇಳಂಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಜ್ಜನದಲ್ಲಿ ಮಲಗುವಲ್ಲಿ
ಪರಿಪರಿಯ ಪರಿಕರದ ಭೋಜ್ಯಭೋಜನದಲ್ಲಿ
ವರವಿಪಾಹಾದ್ಯನೇಕೋತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಭೂ
ವರನಿಕರಕಿಚ್ಚರಿಕೆ ಪಿದಾಂಗಬೇಕು ಬಿಜ್ಜಳನ್ನಪತಿ ಕೇಳಿಂದನು ೧೫

ಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಮೂಡಿದ್ದರೂ, ಅವನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಬಾಹುಬಲವಿದ್ದರೂ, ಶತ್ರುಜನರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ, ರಾಜನೇ ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೧೪. “ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮವೇದವೇ ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಉಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮೋಪಾಯವೇ ಉತ್ತಮವಾದುದು. ಆ ಸಾಮೋಪಾಯವೇ ರಾಜರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕದ್ದು. ಮಿಕ್ಕ ಮೂರು ಉಪಾಯಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದು ದಂಡೋಪಾಯ. ಇದನ್ನು ಆರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ದರ್ಜೆಯವರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು, ಎಲೈ ರಾಜರಿಗೆ ತಿಲಕಪ್ರಾಯನಾದವನೇ ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೧೫. “ಬಿಜ್ಜಳ ರಾಯನೇ ಕೇಳು, ಶತ್ರುರಾಜರುಗಳೊಡನೆ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಅನೇಕುದುರಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಸವಾರಿಮಾಡುವಾಗ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಶರಣಿಯರ ಜೊತೆಗೆ ಅಟ-ಕೊಟಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ನಾನಮಾಡುವಾಗ, ಮಲಗುವಾಗ, ಬಗೆಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ, ವಿವಾಹ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ, ರಾಜರುಗಳು

ವ್ಯಸನಸಪ್ತಕದ ನೆತ್ತಿಗಳನಿರದೊಡಬಡಿದು
ಪ್ರಸಿಯನವನೀತಳದೊಳಡಿಯೂರದಂತೆ ತೋಲ
ಗಿರಿ ಜಾತಿಸಂಕರಗಳ ಮೂಗನರಿದು ಬೆಳಗುವತೆಯಂ ಸುಟ್ಟು ತೂರಿ
ಪೆಸರನಡಗಿರಿ ಕಳವು ಪಾದರಂಗಳ ಹಿಂಸೆ
ಯಸುವ ತೋಲಗಿರಿ ಧರಾತಳವನಾಜ್ಞೆಯೊಳಿ ಪಾ
ಲಿಸುವ ರಾಜಂಗಿವಪರಂಗಳೊಳಗನುಮಾನವಿಲ್ಲರಸ ಕೇಳಿದನು ೧೬

ಹಿರಿಯರೊಳ ದೇವರೊಳ ಗುರುಗಳೊಳ ಘನಭಯಂ
ಪರಮಪ್ರಣಿಕ್ಷೇತ್ರತೀರ್ಥಂಗಳೊಳ ಭಕ್ತಿ
ಶರಣಾಗತರೊಳಗವಗುಣಗಳಂ ನೋಡದೀಡೆರಿಸುವ ದೃಢಮೊಪ್ಪುವ
ಪರಿಜನಂಗಳೊಳಮಳದಯೆ ಸಾರಸದ್ವನರ
ನೆರವಿಂಗಳೊಳಗಾದರಣೆ ಹಿತವರೊಳ ವಿಶ್ವಾಸ
ವಿರಬೇಕು ನೀತಿಕೋವಿದನಿಸುವರಸಂಗೆ ನೈಪತಿ ನೀಂ ಕೇಳಿದನು ೧೭

ಸಿರಿಯ ಮದದಿಂ ಸೊಕ್ಕಿ ಮಾನ್ಯರಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ
ಪರಿವಾರಕಾಗಾಗ ಸಂಬಳಂಗಳನಿತ್ತು
ಪೊರೆದುಕೊಂಡಿರದೆ ಸಪ್ತಾಂಗಸನ್ನಾಹದೊಳಗೆಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂತಿಲ್ಲದೆ

ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು” ಎಂದನು. ೧೬. “ರಾಜನೇ ಕೇಳು, ಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳು *ತಲೆಯೆತ್ತದಂತೆ ಸದಬಡಿಯಬೇಕು. ಅಸತ್ಯವು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಿಯೂರದಂತೆ ತೋಲಗಿಸಬೇಕು. ಜಾತಿಸಂಕರಗಳ ಮೂಗನ್ನು ಕೊಯ್ದು ತೋಲಗಿಸಬೇಕು. ಹಗಲುದರೋಡೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ತೂರಬೇಕು. ಕಳ್ಳತನ ಮತ್ತು ಹಾದರಗಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂಸೆಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಪ್ರಣೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸುವ ರಾಜರಿಗೆ ಇಹಪರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದನು. ೧೭. “ರಾಜನೇ ಕೇಳು, ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ, ದೇವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಭಯವಿರಬೇಕು. ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಣಿಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಪರಮಪಾವನ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿರಬೇಕು. ಶರಣಾಗತರಾದವರಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಕೆಟ್ಟ ಗುಣಗಳನ್ನು ನೋಡದೆ ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ದೃಢವಾದ ಮನಸ್ಸು ಇರಬೇಕು. ಸೇವಕವರ್ಗದವರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ದಯೆ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಜನರ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಆದರದಿಂದ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಇರಬೇಕು. ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ ಅರಸನಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳೂ ಇರಬೇಕು” ಎಂದನು. ೧೮. “ಐಶ್ವರ್ಯಗರ್ವದಿಂದ ಬೀಗಿ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ

*ಅಡಿಟಿ : ಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳು: ಸ್ತ್ರೀ, ಆಕ್ಷ, ಮೃಗಯೆ, ಪಾನ, ವಾಕ್ಪಾರುಷ್ಯ, ದಂಡಪಾರುಷ್ಯ, ಮತ್ತು ಅರ್ಥದೂಷಣೆ.

ಪರಮಬಾಂಧವರ ಅಕ್ಕಿ ಸದೆ ಕೈವಿಡಿದವಳ
ನರವರಿಸಿ ಸೊಳಿವೆಂದಿರ ಸಂಗಡೊಳಗಿರ್ಪ
ಧರಣಿಪತಿಯಂ ಹಿಂಗದಿರ್ಪಳೇ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೃಪತಿ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ೧೮

ಆವಾಗಲುಂ ಸಚ್ಚರಿತ್ರವೊಂದೇ ಮಾತು
ಶಾವರಿದು ಮಾಳ್ವ ಬೀಯಂ ಸಕಲ ಪರಿಜನವ
ನೋವಿ ಕಾಲೋಚಿತವನರಿದು ಭೋಗಿಪ ಭೋಗಮಪರಾಧಕುಳ್ಳ ಕೋಪು
ಲಾವಕರ ನುಡಿಗೇಳದದ ಕೇಳೊಡಂ ಬಲ್ಲ
ಕೋವಿದರ ಮುಖದೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮಾಳ್ವುದು ಸನ್ಮ
ಹೀವಲ್ಲಭರ ಮಾರ್ಗವಿದ ಪಿಡುವುದುತ್ಸಮೋತ್ತಮವರಸ ಕೇಳೆಂದನು ೧೯

ಮಳೆಯಿಂದ ಸಕಲಸಸ್ಯಾದಿಗಳ್ ಕುಸುಮಪರಿ
ಮಳದಿಂದ ತುಂಬಿಗಳ್ ಜ್ಞಾನದಿಂ ತಪವಿಂದು
ಕಳೆಯಂ ಚಕೋರಿಗಳ್ ಧರ್ಮದಿಂದರಸಾಳ್ವ ಭೂಮಂಡಲಂ ಭಾವಿಸೆ

ರಾದವರನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತ, ಸೇವಕರಿಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡದೆ, ಸಪ್ತಾಂಗ*ಸಿದ್ಧತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರದೆ, ಉತ್ತಮರಾದ ಬಂಧುಬಳಗವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತ, ಕೈಹಿಡಿದ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ಸೊಳೆಯರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಇರುವ ರಾಜನನ್ನು ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಕೈ ಬಿಡದೇ ಇರುತ್ತಾಳೆಯೇ ? ರಾಜನೇ ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೧೯. “ಉತ್ತಮರಾದ ರಾಜರ ದಾರಿ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತಮ ನಡತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. ಅಡಿದ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆಯುವುದು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ವಿಚಾರಮಾಡುವುದು. ಎಲ್ಲ ಸೇವಕ ಪರಿವಾರವನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು. ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕೋಪ. ನೀಚರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದಿರುವುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಕೇಳಿದರೂ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಡೆಯುವುದು. ಈ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮ, ರಾಜನೇ ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೨೦. “ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಸಕಲ ಸಸ್ಯಗಳೂ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ, ಹೂವಿನ ವಾಸನೆಯಿಂದ ದುಂಬಿಗಳು ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಪಸ್ಸು ವೃದ್ಧಿಸುವಂತೆ, ಚಂದ್ರನ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಚಕೋರಗಳು ಆನಂದ ದಿಂದ ನಲಿದಾಡುವಂತೆ, ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುವ ಅರಸನ ರಾಜ್ಯವು ; ಭಾವಿಸಿ

* ಅಡಿಟಿ : ಸಪ್ತಾಂಗ-ಸ್ವಾಮಿ, ಅಮಾತ್ಯ, ಜನಪದ, ದುರ್ಗ, ಕೋಶ, ಸೈನ್ಯ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರ.

ಕೆಳೆಯರಿಂ ಬೇಟಂ ಸುಪುತ್ರರಿಂದಿಹಪರಂ

ಗಳ ಸುಖಂ ಪೇರ್ಚುವಂದದೆ ಪೇರ್ಚುವುದು ಮಂತ್ರಿ

ತಿಲಕನಿದೈಶ್ವರ್ಯಮವನಿಪಂಗಿದು ರಾಜನೀತಿ ನೀಂ ಕೇಳಿದನು

೨೦

ಅದರಿನುತ್ತಮಸಚಿವನುಳ್ಳ ಭೂಪಾಲಕನ

ಪದವಿಗಪ್ಪುದು ಪೇರ್ಚು ದಿನದಿನಕೆ ಶುಕ್ಲ ಪ

ಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಂದದಿಂ ನಾಡಾಡಮಾತ್ಮನೇ ತವ ದಣಾಯಕ ಬಸವನು

ಒದವಿದೈಶ್ವರ್ಯದಿಂ ಬಾಳ್ವರಂ ಕಂಡು ಕಡು

ಗುದಿದು ಮತ್ತರದೆ ಕೊಂಡೆಯವನುಸಿರಿದೊಡೆ ಕೇ

ಳ್ಳುದು ನೀತಿಮಾರ್ಗವೇ ರಾಯ ನೀಂ ಕೇಳಿದು ಚೆನ್ನಬಸವಂ ನುಡಿಯಲು

೨೧

ಪರಿದಂದಾಕ್ಷಣ ಮನದ ಸಂದೇಹಮೆಂದಂಬ

ಪರಮತಿಮಿರಂ ವಿವೇಕವೆನಿಪ್ಪ ಪೊಂಬಿಸಿಲ್

ನಿರುತದಿಂ ಪಸರಿಸಿತು ವದನವೆಂದಂಬ ನೀರೇಜವಿರದಲರ್ಪದೊಡನ

ವರ ಬಸವರಾಜನ ಮನು ತನ್ನ ಮನವೆಂಬ

ಗುರುಚಕ್ರವಾಕವೆರಡೊಂದಾದುವೆಂದು ಭೂ

ವರನ ಸುಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯೋದಯಂ ತಲೆದೋರಲೇನೊಚೆನಚ್ಚರಿಯನು

೨೨

ನೋಡಿದರೆ, ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ಪ್ರೇಮ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ, ಸುಪುತ್ರರಿಂದ ಇಹಪರ ಸುಖಗಳು ವರ್ಧಿಸುವಂತೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮಂತ್ರಿಯಿಂದ ರಾಜನ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇದು ರಾಜನೀತಿ, ನೀನು ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೨೧. “ಆದ್ದರಿಂದ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತ ಹೋಗುವ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನುಳ್ಳ ರಾಜನ ಪದವಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ದಂಡನಾಯಕನಾದ ಬಸವನು ಸಾಮಾನ್ಯನಾದ ಮಂತ್ರಿಯೇ ? ಒದಗಿಬಂದ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುವವರನ್ನು ಕಂಡು ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ಕುದಿದು ಹೇಳಿದ ಚಾಡಿಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ನೀತಿಮಾರ್ಗವೇ ? ರಾಜನೇ ನೀನು ಕೇಳು” ಎಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹೇಳಲು, ೨೨. ಆ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸಿದ್ದ ಸಂದೇಹವೆಂಬ ಗಾಢವಾದ ಕತ್ತಲೆಯು ಚೆದುರಿಹೋಗಿ ವಿವೇಕವೆಂಬ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಹೊಂಬಿಸಿಲು ಹರಡಿತು. ಒಡನೆಯೇ ರಾಜನ ಮುಖಕಮಲವು ಅರಳಿತು. ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಲು ತಕ್ಷಣವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಬಸವರಾಜನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ರಾಜನಾದ ಬಿಜ್ಜಳನ ಮನಸ್ಸು ಎಂಬ ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳು ಒಂದಾ

ನೀವಲ್ಲದೆಮಗೆ ಹಿತರಂಟಿ ಬೇರಮ್ಮ ಧರ
 ಣೀವಲಯವೆಲ್ಲವೂ ಬಸವರಾಜನ ವಶಂ
 ಪಾದನಚರಿತ್ರರಲ್ಲಾ ನೀವೆನುತ್ತಲಡುಗೊರೆಗಳಂ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟು
 ಭಾವಿಸಿ ನಿಜಾಲಯಕ್ಕಳಿಯಮಾಪದಿಂದ ಕಳುಪಿ
 ತೀವಿದುತ್ಸವದೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಳಿದರಂ ಕಳುಪಿ
 ಭೂವರಂ ತನ್ನ ರಾಜಾಲಯಕ್ಕೆ ದಿದಂ ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದ

೨೩

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪ್ರರಾಣಮಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪರಿಸಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
 ನುತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ

೨೪

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ದುವು. ಅದರ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ! ೨೩, “ನೀವಲ್ಲದೆ ಹಿತರಾದವರು
 ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ? ಈ ನಮ್ಮ ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೂ ಬಸವರಾಜನ ಅಧೀನ.
 ನೀವು ಪ್ರಣುಚರಿತ್ರರು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ
 ಕೊಟ್ಟು ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಮಾವ-ಅಳಿಯಂದಿರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರ ಅರಮನೆಗೆ
 ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಉಳಿದವರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿ, ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನು ಪರಮ
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ೨೪. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
 ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪ್ರರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ,
 ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನಮಾಡಿದವರಿಗೆ,
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ
 ಸೌಖ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಇನನಸ್ತಮಾನವರ್ಣನೆಯನಾ ತಮದೊಳಂ
 ದನುವಿನಿದೈತಪ್ಪ ಜಾರೆಯರ ಜಾತಿಯಂ
 ಘನತರದ ಚಂದ್ರೋದಯದ ವರ್ಣನೆಯನೊಲಿದು ಪೇಳ್ವೊ ಸವಿಸ್ತರದೊಳಂ

ಮುಖವೈರನುಳ್ಳ ಮಹಿಮನ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಹಿಮ
 ಶಿಖರಿಯಾತ್ಮಜೆ ಸುಖದೊಳಿರಲಿಗಯ್ಯಂದು
 ಶಿಖಿವಾಹನಂ ಮುಂದೆ ನಿಂದು ತನ್ಮಾತೆಯುರಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದೊಡಲಿ
 ಮುಖಮದೈವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಕ್ಷಿಣರೊಂಟಿರಲೆ¹
 ಲಿಖಿಸಿದ ಪೃತಿಮೆಯಂದದಿ ಬೆರಗುವಟ್ಟಿ ಪರ್ಣ
 ಮುಖನ ಮುಗ್ಧಸುಭಾವವಂ ಕಂಡು ನಗುವ ಪಂಪಾಧವಂ ಸಲಹೆಮ್ಮನು

೧

ಅನ್ನೆಗಂ ಪಶ್ಚಿಮಾಂಗನೆ ಲೀಲೆಯಿಂ ಬಿಡಿದ
 ರನ್ನದಿವೈಗನ್ನಡಿಯೊ ವಾರುಣಿಯ ಮಸ್ತ
 ಕೋನ್ನತನವೀನಮಾಣಕ್ಕವೋ ವಡಬಾಗ್ಗಿಯಿಂ ಸಿಡಿದ ಪರ್ಗಿಡಿಯಿದೋ

ಸೂಚನೆ : ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನೂ, ಆ ಕೆತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ
 ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಜಾತಿಯರ ಗುಂಪಿನ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚಂದ್ರೋದಯದ
 ವರ್ಣನೆಯನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ೧. ಪಂಚಮುಖನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನ
 ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಪಾರ್ವತಿಯು ಸುಖದಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಷಣ್ಮುಖನು ಬಂದನು.
 ಮುಂದೆ ನಿಂತು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ವಕ್ಷಸ್ಥಲವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ನಾಲ್ಕು
 ಮುಖ ಮತ್ತು ನೂರೊಂಟು ಕಣ್ಣುಗಳಿರಲು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಬೆರಗುವಟ್ಟು ನಿಂತ
 ಷಣ್ಮುಖನ ಮುಗ್ಧಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುವ ಪಂಪಾಪತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿ.¹
 ೨. ಆ ಮೇಳಿಗೆ, ಪಶ್ಚಿಮಾಂಗನೆಯು ಬೆಡಗಿನಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಎರಡು ಮುಖ
 ಗಳುಳ್ಳ ರತ್ನದ ಕನ್ನಡಿಯೊ, ಆಕೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಹೊಸ ಮಾಣಿಕ್ಯವೋ, ಬಡ
 ಬಾಗ್ಗಿಯಿಂದ ಸಿಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಕಿಡಿಯೋ, ಸಮುದ್ರರಾಜನ ಪತ್ನಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ

¹ ದೇವಿಯ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ನವರತ್ನಗಳ ಹಾರವಿತ್ತು. ಒಂದೊಂದು ರತ್ನದಲ್ಲಿ ಆರು ಮುಖ
 ಗಳಂತೆ ($6 \times 9 = 54$) ಐವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳು ಷಣ್ಮುಖನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ
 ನೂರೊಂಟು ಕಣ್ಣುಗಳಿದ್ದವು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ (ರಂ).

ಮುನ್ನೀರ ಸತಿ'ಪತಿಗೆಯಾರತಿಯನ್ನಿ ಜವ
ದಿನ್ನೆಗಿಳಿ ಚಿಲ್ಲಲಾಕೆಯ ಕೈಯೊಳರ್ಪ ಪೊಸ
ಪೊನ್ನ ಪರಿಯಾಣಮೆನಲಸ್ತಗಿರಿಮಸ್ತಕದೊಳನಬಿಂಬಮೆಸೆದಿದರ್ಗದು

೨

ಘನದೇತಿಯಿಂದ ದ್ವಿಜೋಪಹತಿಗೆಯ್ದ ವೇ
ದನೆಗಳಂ ಕುಲಗೋತ್ರತಿಕೆ ಸಮನಿಸಿ ಬಿಡದೆ
ಮುನಿದು ರಾಜಸುವ ಸೈಂಧವವೃದ್ಧಿಯಂ ಕೆಡಿಸಿ ಕುವಲಯಮನುರಿಸಿ ನಿಚ್ಚಂ
ಜನದರಿಕೆಯಿಂದ ವಾರುಣಿಗೆ ಮೋಹಿಪ ಮಹಾ
ತ್ಮನ ತೇಜಮಿದರ್ಪದ ಜೇಳಿನಲ್ ಸೂರ್ಯನು
ಳ್ಳನಿತು ಕಿರಣಮನುಳಿದು ತಪೆ ದಿಗಂಬರನಾಗತಸ್ತಗಿರಿಯಂ ಸಾರ್ವನು

೩

ಮಧುಪಪ್ರಸಂಗಿ ಪುಷ್ಟಿತ ಬುಡಿನಿಂ ಮೆರೆವ
ಸುಂದತಿಯನ್ನೂ ಬಿ ಪಗಲೆ ಬಯಲೊಳಗೆ ನೆರೆವ ಕುಲ
ಮಧುವುಂಟೆ ದೋಷಮುಟ್ಟುನಿಯ ಸಂಗಂ ಸಾಕೆನುತ್ತ ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಯು

ಆರತಿಯತ್ತಿ ತ್ವರಿತದಿಂದ ಆರತಿಯ ನೀರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಚೆಲ್ಲಿದ ನಂತರ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಹಿಡಿದಿರುವ ಚೆನ್ನದ ಹರಿವಾಣಪೋ ಎಂಬಂತೆ ಪವ್ವಿಮಾದ್ರಿಯ ವಿಖರದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಮಾನ
ನಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬವು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೩. ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಉಗ್ರ
ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೀಡಿಸಿ, ಕುಲಪರ್ವತಗಳ ವಿಖರಗಳಿಗೆ ವೇದನೆಯನ್ನುಂಟು
ಮಾಡಿ, ವಿರಾಜಿಸುವ ಚಂದ್ರನ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೋಪಿಸಿ ಕೆಡಿಸಿ, ನೀಲೋತ್ಪಲಗಳನ್ನು
ಸುಟ್ಟು, ಜನರಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಪವ್ವಿಮಾದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮೋಹಿಸಿದನು. (ಆರ್ಥಾಂತರ : ಸೂರ್ಯನು
ತನ್ನ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ಕುಲ ಗೋತ್ರಗಳ
ಏರ್ಪಿಗೆ (ಉತ್ತಮವಂಶಜರ ಏರ್ಪಿಗೆ) ತಲೆನೋವನ್ನು ತಂದು, ಕುದುರೆಗಳ ಅಥವಾ
ಉಪ್ಪಿನ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ, ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಹೀಡಿಸಿ, ಹೆಂಡಕ್ಕೆ ಮೋಹಿಸಿದನು!)
ಇಂಥವನು ಮಹಾತ್ಮನಾದರೂ ಅವನ ತೇಜಸ್ಸು ಉಳಿಯುವುದೆ, ಹೇಳು ಎಂಬಂತೆ
ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದಿಗಂಬರನಾಗಿ-ಕಿರಣಶೂನ್ಯನಾಗಿ-
ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಅಸ್ತಗಿರಿಯನ್ನು ಸೇರಿದನು. ೪. ಮೈನೆರೆದ ಹೆಗಸು ಹೆಂಡಕುಡುಕರ
ಸಹವಾಸವುಳ್ಳವಳು, ಯೌವನಮದದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತ ನಾಚಿಕೆ ಬಿಟ್ಟವಳು ಮುಖ
ವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳು ಪುರುಷನ ಸಂಗವನ್ನು ಬಯಸು
ವವಳು. ಇಂತಹವರು ಕುಲವಧುಗಳಲ್ಲ. ಇಂಥವರ ಸಹವಾಸ ದೋಷಕರವಾದುದು.
ಇವರ ಸಹವಾಸ ಸಾಕು ಎನ್ನುತ್ತ ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಯು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆದ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ

ಟಿಪ್ಪಣಿ : ದ್ವಿಜ = ಹಕ್ಕಿ ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಕುಲಗೋತ್ರ = ಕುಲಪರ್ವತ, ಕುಲ ಮತ್ತು
ಗೋತ್ರ. ಸೈಂಧವ = ಚಂದ್ರ ; ಕುದುರೆ ಅಥವಾ ಉಪ್ಪು. ಕುವಲಯ = ನೀಲೋತ್ಪಲ ;
ಭೂಮಂಡಲ. ವಾರುಣಿ = ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕು ; ಹೆಂಡ.

ಮದುವೆಯಾದೊಸಗೆಯೋಕುಳಿಯಾಡಿದಂತೆ ಕಿಂ
ಪೊದವಲಂಬರಕೆ ನವಸತಿಯೆನಂದೇಕಾಂತ
ಸದನದೊಳ್ ಕೂಡಲೊಯ್ದಂತೆ ರವಿ ಸಂಜೆಸಹಿತವಧಿಗೇಹಂಬೊಕ್ಕನು

೪

ಅಳಲಿದುವು ಭೂಚಕ್ರ ಚಕ್ರಮಂಬುಜಭಂಜಂ
ಬಳಲಿದುವು ಕುಮದಮುದಗಳ್ ಪರ್ಜಿದುವು ಧರಾ
ವಳಯವಳಯಿತಮಾದುಂದಾತಮ ಕುಲಕುಲಚಿಯರ್ ನಲಿದರಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ
ಮೊಳಿತುಪೊಂದೊಂದು ನಕ್ಷತ್ರ ಕ್ಷತ್ರತ್ವದೊಂ
ದಳವು ದಳದಳಮಾಯ್ ಕಾಮಿಜನಕಂಗಳಂ
ಗೆಲಿದನೀ ಜಗಮ ಗಮನೋದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ ನೇಸರ್ ಬೀಳಲೇವೇಳ್ವನು

೫

ದಿನಪನಪರಾಂಗನಾಸಂಗಿಯಾದಂದಮಂ
ನೆನೆದು ಪದ್ಮಿನಿಯುದರಮುರಿದು ಕಪ್ಪಾಯ್ ಮೇಣ್
ಮನಸಿಜಂ ವಿಟರನಿಡೆ ಕತ್ತರಿಯ ಗಂಡನಬ್ಬದ ಕೋವಿಯೊಳ್ ಜಡಿದನೋ
ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿಧುಗಂಜಿಯಂಬುಜಕರಂಡದೊಳ್
ತನಗುಳ್ಳ ನೀಲಮಂ ಬೈತು ಪೋದಳೊಯೆನಲ್
ವನಜಮವು ಮುಗಿಯೆ ಗರ್ಭದ ಸಿಲ್ವದಿಂದಿರಂ ಕರು ಚೆಲ್ವಾದುದು

೬

ಓಕುಳಿಯಾಡಿದಂತೆ ಸಂಜೆಗೆಂಪು ತೋರಿತು. ಹೊಸಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅಂದೇ ಏಕಾಂತಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆದಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ಸಂಜೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮುದ್ರ ಎಂಬ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. [ವಿಶೇಷಾರ್ಥ : ಅರಳಿದ ಹೂ ದುಂಬಿಗಳ ಸಹವಾಸವುಳ್ಳದ್ದು. ಪರಾಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೂ ಅರಳಿ ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅರಳಿದ ಹೂ ದುಂಬಿಗಳ ಸಂಗವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹುಗಳು ಕುಲವಧುಗಳಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ಸಹವಾಸ ದೋಷಕರವಾದುದು] ೫. ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗಲು ಭೂ ಮಂಡಲವೂ, ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳೂ ವ್ಯಥೆಗೊಂಡವು. ತಾವರೆಗಳು ಬಾಡಿದುವು. ನೈದಿಲೆಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅರಳಿದವು. ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಮಹಾಂಧಕಾರವು ಆವರಿಸಿತು. ಜಾರಸ್ತ್ರೀಯರ ಕುಲ ನಲಿದಾಡಿತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ವರ್ಚಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಕ್ಷೋಭೆಗೊಂಡವು. ಕಾಮಿಗಳನ್ನು ಮನ್ಮಥನು ಜಯಿಸಿದನು. ೬. ಸೂರ್ಯನು ಸಂಧ್ಯಾಂಗನೆಯ ಜೊತೆ ಗೊಡಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ನೆನೆದು ಪದ್ಮಿನಿಯ ಅಂದರೆ ಕಮಲದ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿದು ಕಪ್ಪಾಯಿತೋ, ಮನ್ಮಥನು ಕಾಮುಕರನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಕಸ್ತೂರಿಯ ಗೋಲಿಯನ್ನು ಕಮಲದ ಕೋವಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದನೋ, ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹೆದರಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ನೀಲ ರತ್ನವನ್ನು ಕಮಲವೆಂಬ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಹೋದಳೋ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವರೆಯ ಹೂಗಳು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡ ದುಂಬಿಗಳು

ಸುರಪಮುಖ್ಯಾಖ್ಯಾ ದಿಶಾಧಿಪರ ಖೇಚರರ
 ಪೊರೆಯೊಳೊಪ್ಪಿರ್ಪ ಕೈದೀವಿಗಳೋ ಮೇಣ್
 ಸ್ಪುರಿಸುವಂಬರದ ರತ್ನಂ ಪೋಗಲಾಗಸಮದಾದ್ಯಂತ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ
 ಪರಿಕಿಸಲ್ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಲೋಚನಂಗಳಂ
 ಧರಿಸಿದುದೊ ಮನಸಿಜಂ ತನ್ನ ಜಸಮಂ ನಭೋ
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪೊಯ್ದನೋ ಪೇಳಿನಲ್ ತಾರಾಳಿ ಗಗನದೊಳ್ ಕಣ್ಗೆ ಸಿದುವು 2

ತರಣಿಯಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಲೊಡನೆ ಪಿಡಿಯಾಳಾದ
 ಕಿರಣಂಗಳಂ ಸೆರೆಯಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುದೋ ತಮಂ
 ನಿರುತಮಿದಿರ್ಗಂ ನಿಲ್ಲದೀ ತಮವಿದಂ ಮರೆಯೊಳಡಕದಿಂ ಪಿಡಿಯಲೆಂದು
 ಸರಸಿಜಸಖಂ ತನ್ನ ಬಲವನಲ್ಲಲ್ಲಿ ವೈ
 ಗರೆದುಮಿರಲೆಂದು ನೇಮಿಸಿದನೋ ಪೇಳಿನಲ್
 ಕರಮೊಪ್ಪಿದುವು ದೀಪಮವು ತಮಸ್ತಾಪಮವು ಮನಮನೆಗಳೊಳ್ ತಪ್ಪದೆ ೮

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕರಿದು ಕೃಷ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣನಿಂ ಕಾಳಿ
 ಕರಿದು ತತ್ಕೃಷ್ಣನಿಂ ಕಾಳಿಯಿಂ ನೀಲಗಿರಿ
 ಕರಿದು ತತ್ಕೃಷ್ಣನಿಂ ಕಾಳಿಯಿಂ ನೀಲಗಿರಿಯಿಂ ಕರಿದು ಕಾಳಮೇಘಂ

ಬಹುಚೆಲುವಾಗಿ ಕಂಡುವು. ೭. ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರ
 ಮತ್ತು ಗಂಧರ್ವರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕೈದೀವಿಗಳೋ ಅಥವಾ ಪ್ರಕಾಶ
 ಮಾನವಾದ ಆಕಾಶದ ರತ್ನವು (ಸೂರ್ಯ) ಬಿದ್ದುಹೋಗಲು ಅವನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ
 ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕಲು ಆಕಾಶವು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿತೋ,
 ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಆಕಾಶಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಹರಡಿದನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ನಕ್ಷತ್ರ
 ಗಳ ಸಮೂಹವು ಗಗನದಲ್ಲಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿದುವು. ೮. ಸೂರ್ಯನನ್ನು
 ಕತ್ತಲೆಯು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಹೋಗಲು ಒಡನೆಯೇ ಸೆರೆಸಿಕ್ಕಿದ ಅವನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು
 ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿತೋ, ನಿಜಕ್ಕೂ ಎದುರುನಿಂತು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೋರಾಡಲಾರದೆ
 ಇದ್ದ ತಿಮಿರವನ್ನು ತಾನು ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅಡಕವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ
 ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಸೇನಾಸಮೂಹವನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿ
 ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕತ್ತಲೆಗೆ ತಾಪವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತಹ ದೀಪಗಳು
 ಎಲ್ಲ ಮನೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಿನುಗುತ್ತ ಸೊಗಸಿದುವು. ೯. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನೇ
 ಕಪ್ಪು. ಕಾಳಿಯು ಕೃಷ್ಣನಿಗಿಂತ ಕಪ್ಪು. ಆ ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಕಾಳಿಗಿಂತಲೂ ನೀಲಗಿರಿಯೇ
 ಕಪ್ಪು. ಆ ಕೃಷ್ಣ, ಕಾಳಿ, ನೀಲಗಿರಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಾಳಮೇಘವು ಮತ್ತೂ ಕಪ್ಪು. ಪರೀಕ್ಷೆ

ಪರಿಕಸಲ್ ಕೃಷ್ಣನಿಂ ಕಾಳೆಯೆಂದಂ ನೀಲ
ಗಿರಿಯಿನಾ ಕಾಳಮೇಘದಿನಂಧಕಾರಮೇ
ಕರಿವೆನಿಸಿ ಪಿರಿವೆನಿಸಿ ಪಸರಿಸಿದುವಲ್ಲಿಯೆಂ ತಿಮಿರಮತಿಬಿಜವಮಾಗೆ

೯

ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆ ಪೆರ್ಚ ಬಳೆವ ತಮಮಂ ಕಂಡು
ಸಲಿದರಗಿದರ್ ತಮದ ರೂಪೆಂದು ಪರಸಿ ಜೋ
ಗುಳವಾಡಿ ಮಕ್ಕಳಂ ತೂಗುದೀ ನೆವದಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣನಂ ಕಾಳಂದಿರು
ಅಳಿಗಳಂ ಕೋಗಿಲೆಯನೊಲಿದು ಪಾಡಿದರಂದು
ಸಲೆ ತಮ್ಮ ಮನದಿಚ್ಚೆಯಂ ಸಲಿಪರಂ ಕಂಡು
ಪಲವು ಪರಿಯಿಂ ಪೊಗಳದಿರ್ಪರೇಯಂತಪ್ಪರಾದೊಡಂ ಧಾರಾಣೆಯೊಳುಂ

೧೦

ಪದವಣಂಬುಧಿಯೊಳ್ ಮುಳುಗಿದಿನನಂ ನೆಗಳ್
ವಿಡಿದು ನುಂಗುಗೆ ಮೂಡುವಿಂದುವಂ ರಾಹು ಬಂ
ದವನು ಮುಕ್ಕುಗೆ ಪತಿಗೆ ಕೇಡಕ್ಕೆ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಕಡೆಗಾಲಮಾಗದಿರ್ಕೆ
ಕಡುನೇಹದಪಪತಿಗೆ ಜಯಮಕ್ಕಿ ತನ್ನ ಸಂ
ಗಡೆಯಾಗೊಲವಕ್ಕಿನುತ್ತೆ ಮಾರಿಗೆ ಪರಕೆ
ವಿದಿದತ್ತಿರ್ದಳ್ ಕುಲಟೆಯೊರ್ವಳತಿಕಾಮುಕರ್ ಕಾಲಭೇದವನೇನಪರೇ

೧೧

ಧವಳಾಂಬರವನಮಳ ಮೌಕ್ತಿಕಾಭರಣಮಂ
ನವಚಂದನಾನುಲೇಪಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಸೊಗ
ಸುವ ನೀಲವಸನ ನೀಲಾಭರಣ ಮೃಗಮಂದಂಗಳನುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಪೊಸಿ

ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಆ ಕೃಷ್ಣ, ಕಾಳಿ, ನೀಲಗಿರಿ, ಕಾಳಮೇಘ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗಿಂತ ಅಂಧ
ಕಾರವೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಪ್ಪು ಎನ್ನಿಸಿ, ಆ ಕತ್ತಲು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಪಸರಿಸಿತ್ತು.
೧೦. ಗಳಿಗೆ ಗಳಿಗೆಗೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಕತ್ತಲೆಯ ರೂಪವೆಂದು ಹರಸಿ ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ತೂಗುವ ನೆವದಿಂದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ಕಾಳಿಂದಿಯನ್ನು, ದುಂಬಿಗಳನ್ನು, ಕೋಗಿಲೆಗಳನ್ನು
ಕುರಿತು ಮನಸಾರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹಾಡಿದರು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನದ ಆಸೆಯನ್ನು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೂರೈಸುವವರನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಹೊಗಳದೆ
ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ ? ೧೧. ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಮೊಸಳೆ
ಹಿಡಿದು ನುಂಗಲಿ. ಉದಯಿಸುವ ಚಂದ್ರನನ್ನು ರಾಹು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ
ನುಂಗಲಿ. ಗಂಡನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಗಲಿ. ಕತ್ತಲೆಗೆ ಕೊನೆಗಾಲವೇ ಬಾರದಿರಲಿ. ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯ
ಮಿಂಡನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗಲಿ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟುಳು
ಕುಲಟೆಯು ಮಾರಿಗೆ ಹರಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಳು. ಕಾಮಾಸಕ್ತರಾದವರು ಕಾಲಭೇದವನ್ನು
ಎಣಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ? ೧೨. ಬಿಳಿಯ ಸೀರೆಯನ್ನು, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮುತ್ತಿನ ಆಭರಣ
ಗಳನ್ನು, ಮೈಗೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಂದನವೇ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೊರೆದು

ತವೆ ತವಂ ಬಹುರೂಪವಂ ಧರಿಸಿದಂತೆ ಪಾ
ಪವೆ ನಾಡೆ ಪೆಣ್ಣೊ ರಿಜಿನಂ ಚರಿಸುವಂತಧಿಕ
ತವಕದಿಂದೆಯ್ದರ ಸಂಕೇತಭವನದೊಳ್ ಕಾದಿವ್ ನಲ್ಲರಡೆಗೆ ೧೨

ಕೇಕರಿಸಿ ಕೆಮ್ಮಿ ಸೀತಂ ಪೆರರ ಕರೆದು ಮೊದ
ಲಾಕಿಗೀ ಪರಿ ಸನ್ನೆದೋರಿದುಪಪತಿಗೆ ನಾ
ನಾ ಕುರಲವುಪ್ಪ ಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಂದಮೆದೊಗೆ ತರಹರವಿತ್ತು ತನ್ನ ಪತಿಯ
ಬೇಕೆಂದು ಕೂಡಿದಂತೂದಗಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಸಲಿಸಿ
ಜೋಕೆಯಂ ಜಾರರೊಳ್ ನೆರೆದು ಮನೆಗಳ್ಳಿ ಬ
ಪಾರ್ ಕಪಟಪತಿಯರಸೆದಿವರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಪವೆಡೆಯಾದುವಂತೆ ೧೩

ಸೊಕ್ಕುಗತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಜಾರೆಯರ್ ತಮತಮಗೆ
ತಕ್ಕರೆಡೆಗೈದುವೆಡೆಯೊಳಗಿವರಸತಿಯರ್
ಗಕ್ಕು ಪಾಡಿಂ ಕಾಣುತನ್ನೊನ್ನಪ್ರಿಯರೆಂದು ಸನ್ನೆಗೈದಡೆಗೆ ಜೋಗಿ
ಉಕ್ಕುಪತಿಪಾತರದೊಳಾಲಿಂಗನಗೆಯ್ತೆ
ಸಕ್ಕಸಮನಾಗಲಿವರ ರೂಪಗಳ ಬಳಕೆ
ನಕ್ಕು ಪಿಂಗಿದರಿಂತು ಕಾಮಿಗಳ ಕಣ್ಣಾಣರೆಯಬುದೇನಚ್ಚರಿಯಮೇ ೧೪

ತಮಗೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾಣುವ ನೀಲಿಬಟ್ಟೆಯುಟ್ಟು, ನೀಲಿಯಾಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನು ಮೈಗೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕತ್ತಲೆಯೇ ಅನೇಕ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದಂತೆ, ಪಾಪವೇ ಸ್ತ್ರೀರೂಪದಲ್ಲಿ ಚರಿಸುವಂತೆ ಬಹುಕಾತರರಾಗಿ ಸಂಕೇತಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟರು. ೧೩. ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ ಕೆಮ್ಮಿ, ಸೀತು, ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕರೆದು ಮೊದಲಾಕೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ಸಂಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ವಿಟರಿಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಚತುರ ಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕುಬೇಕೆಂದೇ ಕೂಡಿ ಅವರನ್ನು ನಿದ್ರೆ ಹೋಗಿಸಿ ಅನಂತರ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಜಾರರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಅನಂತರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ವಂಚಕರಿಂದ ಹೆಂಡಿರು ಪಾಪಗಳೇ ತಿರುಗಾಡುವಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೪. (ಅಮಲು) ಸೊಕ್ಕೇರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರೆಯರು ತಮತಮಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಜಾರೆಯರು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕತ್ತೆತ್ತಿ ನೋಡಿ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು, ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಉಕ್ಕುವ ಅತಿಯಾದ ಆತುರದಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರಿಬ್ಬರ ರೂಪಗಳೂ ಒಂದೇ ಎಂದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಜಾರೆಯರೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ನಕ್ಕು ಅಪ್ಪುಗೆ ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಈ ರೀತಿ ಕಾಮುಕರು ಕಣ್ಣು ಕಾಣರು ಎಂಬುದೇನು ಅಶ್ಚರ್ಯದ

ಬಾಯ್ಕ ಮದ್ದುಮದ್ದುಧರಮಾಗಿ ನೇಮವೆ ತಮ್ಮ
 ಕಯ್ಕ ಮದ್ದುಮದ್ದು ಮನಕಮದ್ದುಮದ್ದು ಮನೆಯಾಗಿ
 ಮಯ್ಕ ಮದ್ದುಮದ್ದು ತಳ್ಳಮಾಗಿ ಕಡುತವಕಮದ್ದುಮದ್ದು ಸುಬಂಧಮಾಗಿ
 ಸುಯ್ಕ ಳ್ಕೂದ ಭರಂ ತನುಬಂಧನಂ ಹದಿರು
 ವಯ್ಕ ಳ್ಕೂದಲ್ಲೆ ನಡದುಗುರ್ ಕರಗದರ್
 ಪೊಯ್ಕ ಳ್ಕೂದ ಸರಸಮರಿಕೆಗೂಡಿದ ಪರವರಂ ಜಾರರೊಳ್ ಮೆರೆದುಂ ೧೫

ಆಳಕಮಂ ನೇವರಿಸಿ ಮೆಯ್ಯ ರಜಮಂ ತೊಡೆದು
 ಪೊಳೆವಧರ ಕುಚಿ ಬೆನ್ನು ತೋಳ್ ತೊಡೆಗಳಂ ತಡವು
 ತಿಳಿದ ಮದನಾಂಬುಮಂ ನಿರಿಯೊಳೊರಸುತೆ ಸಡಿಲ್ಪಡಿಯಂ ಸೈತುಮಾಡಿ
 ಗಳಕಣಭೂಷಣಂಗಳ ತಿರುಗತುಸಿರ ಬಿದ
 ದೊಳಗೊಳಗೆ ನಲ್ಲನಂ ಪಲ್ಲು ಗುರ್ಗಳ ಚುರುಕು
 ಗಳನರಿದು ಬೈವುತಂ ಬರುತಿರ್ದರಾತ್ಮಮಂದಿರಕಂದು ಬಂಧಕಿಯರು ೧೬

ವರಾಣಗಿರಿ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಮಂ
 ಸರಸಿಜಭವಂ ನೋಳ್ಳಿನೆಂದು ತೂಗಲ್ ಸಮಂ
 ಬರದಿರಲ್ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಗಿಟ್ಟಿ ಪಡಿಗಂಜಿಯೋ ನಿವೋಹಿ ಲೌಕಿಗರನಂ

ಸಂಗತಿಯೇ? ೧೫. ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದುದೇ ತುಟಿಗಳು, ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದುದೇ ಕಟ್ಟಿಳೆ (ನೇಮ), ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಜಾಗವೇ ಮನ, ಮೈಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇ ಹಾಸಿಗೆ, ಬಹಳ ತವಕದಿಂದ ಅಪ್ಪಿ, ಕೊಂಡ ರೀತಿಯೇ ಅವರ ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನ, ಬಿಸಿಯುಸಿರು ಬರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಹವನ್ನು ಬಂಧಿಸುವ ರೀತಿ, ಚಮತ್ಕಾರದ ಹಾಸ್ಯದ ಮಾತುಗಳು ಬರದ ರೀತಿಯ ಮುದ್ದಾಟ, ನಟ್ಟು ಗಾಯ ಮಾಡದ ಉಗುರು, ಅವರ ರಭಸಕ್ಕೆ ಕರಗದ ಎದೆ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಯ್ಯಾಡದ ರೀತಿಯ ಸರಸ, ಪರವಶರಾಗಿದ್ದರೂ ಮೈಮರೆಯದ ಜಾಣ್ಮೆ ಆ ಜಾರರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡಿತು. ೧೬. ಮುಂಗುರುಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೈಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಧೂಳನ್ನು ಕೊಡವಿಕೊಂಡು ಹೊಳೆಯುವ ತುಟಿ, ಸ್ತನಗಳು, ಬೆನ್ನು, ತೋಳು, ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಸವರುತ್ತ, ಬೆವರನ್ನು ಸೀರೆಯ ಸೆರೆಗಿನಿಂದ ಒರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಸಡಿಲವಾಗಿದ್ದ ಉಡುಗೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಕತ್ತು ಮತ್ತು ಕಿವಿಗಳ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ನೇರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಸಿರನ್ನು ಬಿಡದೆ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನು ಕಟ್ಟಿದ ಹಲ್ಲುಗಳ ಗೀರಿದ ಉಗುರುಗಳ ಕಾವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅವನನ್ನು ನಂದಿಸುತ್ತ ಆ ಜಾರಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೭. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರೋದಯವಾಯಿತು. ಪಶ್ಚಿಮ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಗಳ ತೂಕವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇದೆಯೇ. ಸಮತೂಕ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ತೂಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಸಮತೂಕವು ಬರದೇ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸಮತೂಕ

ಸ್ಮರನಂಬ ಕಾಲರಂವಂ ಪ್ರಳಯಮೈದಿಸಲ್
ಗುರುತರಕ್ರೋಧದಿಂ ತೆರೆದ ಶಿಖಿನೇತ್ರದಂ
ತಿರಲಸೆದುದು ದಯಾದ್ರಿಯೊಳ್ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಂ ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗವಾಗಿ ೧೭

ಕಾಲನಂದಂಬ ಲೋಕನೊಸೆದು ದೇವೇಂದ್ರ
ನೋಲಗದೊಳಾಡುವಲ್ಲಿಟ್ಟ ರತ್ನದ ಚಿಂಡು
ಮೇಲೆ ಪೊಂಜೆಂಡು ವೃತ್ತಿ ಕದ ಚಿಂಡಾದಂತನುಕ್ರಮದೊಳೆಂಬಿಂಬು
ಸಾಲಾಗಿಯೆರಂಜಿಂ ಪಿಶಂಗವಾ ಸಿತರುಚಿಗ
ಳೋಲೈಸಿ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೆಂಬ ದೇವಗ್ರಹದ
ಮೇಲಿಟ್ಟ ಮಣಿಗಳ ಪೊಂಗಳ ಸಜತಕಳಶಗಳೆನೆ ಚಿಲ್ವಾದುದು ೧೮

ತವ ಸಂಜೆಯೆಂಬ ತೆರೆದೊಲಗೆ ಮರಿದುಂಬಿಗಳ
ರವದ ಮಂಗಳಗಾನಮೆಸೆಯೆ ತಾರೆಗಳೆಂಬ
ನವವೃತ್ತಿ ಕದ ಸೇಸೆಯೊಪ್ಪೆ ಸ್ಮರಜೋಯಿಸಂ ಚಂದ್ರಂಗೆ ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ
ಯುವತಿಯಂ ಕೈಗೂಡಿಸಲ್ ಪುರುಷದರ್ಶನೋ
ತ್ಸವದೊಳಾ ಚಂದ್ರಾತ್ಮಮೆಂಬ ಜಘನಂ ದ್ರವಿಸ
ಲವಯವಂ ಸಾತ್ವಿಕದ ವೈವರ್ಣಮಾದುವನೆ ದಿಗ್ಧರೆ ನಭಂ ಬೆಳತುಡು ೧೯

ಮಾಡಲು ಅದರ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ಒಂದು ಗುಲಗಂಜಿಯೋ, ಮೋಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದ
ಲೋಕದ ಜನರನ್ನು ಸುಡಲು ಮನ್ಮಥನೆಂಬ ಪ್ರಳಯಕಾಲರಾದ್ದನು ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೋಪ
ದಿಂದ ತೆರೆದ ಹಣೆಗಣ್ಣೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲವು
ಪೂರ್ಣಕೆಂಪಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೧೮. ದೇವೇಂದ್ರನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಎಂಬುವ
ಯಕ್ಷಿಣಿಗಾರನು ತನ್ನ ಆಟವನ್ನು ತೋರಿಸುವಾಗ ಇಟ್ಟ ರತ್ನದ ಚಿಂಡು ಕ್ರಮವಾಗಿ
ಚಿನ್ನದ ಚಿಂಡು ಮತ್ತು ಮುತ್ತಿನ ಚಿಂಡು ಆಗುವಂತೆ, ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಆ ಚಂದ್ರ
ಮಂಡಲವು ಮೊದಲು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದು ಬಳಿಕ ಕಂದುಬಣ್ಣಕ್ಕೂ, ಅನಂತರ ಬಿಳಿಯ
ಬಣ್ಣಕ್ಕೂ ತಿರುಗಿತು. ಅದು ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೆಂಬ ಮೇಲಿನ ದೇವಾಲಯದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ
ಮಣಿಗಳಶ, ಹೊಂಗಳಶ ಮತ್ತು ರಜತಕಳಶದಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು.
೧೯. ಸಂಜೆಯೆಂಬ ತೆರೆ ಸರಿಯಿತು. ಮರಿದುಂಬಿಗಳು ತಮ್ಮ ರೋಂಕಾರದ ಮಂಗಳ
ಗಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದವು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಂಬ ಹೊಸ ಮುತ್ತಿನ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳು ಬೆಳಗು
ತ್ತಿದ್ದವು. ಮನ್ಮಥನೆಂಬ ಜೋಯಿಸನು ಚಂದ್ರನಿಗೂ, ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ ಯುವತಿಗೂ
ವಾಣಿಗೃಹಣ ಮಾಡಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಪುರುಷನ ದರ್ಶನದಿಂದಾದ ಅನಂದದಿಂದ ಆ
ಯುವತಿಯು ಸೊಂಟದ ಕೆಳಭಾಗ ಬೆವರಿತು. ಆಗ ಆಕೆಯ ಅವಯವವೆಲ್ಲವೂ ಸಾತ್ವಿಕ
ಗುಣದಿಂದ ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ದಿಕ್ಕುಗಳು, ಭೂಮಿ, ಆಕಾಶಗಳು ಬಿಳಿಯ

ಸುರರಿಗಲ್ಲದೆ ಸುಧೆಯನಾಗೆಯುಂ ಕೊಡದವೊಲ್
 ವರದಿಂದ ಕೆಂದುಕುಂದುಗಳಾದುವೆಂದು ಶಶಿ
 ಧರೇಗವ್ಯರ್ಥವಳಿಗರವನೋ ಸುತಸ್ತೋಹದಿಂ ಪಾಲ್ಗಡಲೆ ವರಿತಂದುದೋ
 ತರಣಿ ನಿರಿಸಂಗವುಂ ಬಯಸಿ ವಿಧುವೇಷವುಂ
 ಧರಿಸಿ ಬರಲೋಗದ ತನ್ನೆಸಿಲೋ ಪೇಳೆಂಬನು
 ಕರಮೆಸೆದುದ್ದೆವೆ ಚಂದ್ರಾತಪಂ ಕಾವ್ಯಕರ್ತೃವಿನ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ ೨೦

ಹಿಮಕಿರಣಶಾರದಾಹಾಸವೋ ವಿಧುಸುರ
 ದ್ರುಮಸುಪ್ತಸೂನೋಚ್ಚಲಿತಸಾಂದ್ರತರಜಮೋ
 ಕುಮುದೇಶಬಿವಜಟಾಗಂಗಾಪ್ರವಾಹಮೋ ತಾರೇಶಶಾರದಾಭೃಂ
 ಸಮನೆನಿಸಿ ಭೂತಳಕಿ ಸುರಿವ ಬೆಳ್ಳರಿಗಳೋ
 ವಿಮಲೇಂದುಪೀಯೂಷವಾರ್ಧಿಫೇನಪ್ರತಾ
 ನಮೋ ಪೇಳೆನಿಲೈ ಚಂದ್ರಾತಪಂ ಪಸರಿಸಿದುದಾಗಳೆಲ್ಲಾ ದೆಸೆಯೊಳು ೨೧

ನಗನಿಕಾಯಂ ರಜತಗಿರಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿ
 ವಿಗಸುಕುಲುಂ ವಿಮಲಹಂಸಾಕೃತಿಯನೊಪ್ಪೆ
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಪ್ರಪ್ಪರಾಜಿಗಳಮಳವಿಚೆಲಪ್ರಸೂನಂಗಳೆಂಬಂತಿರೆ

ಬಣ್ಣದಿಂದ ಶೋಭಿಸಿದುವು. ೨೦. ದೇವತೆಗಳಿಗಲ್ಲದೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಪಕ್ಷಪಾತಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ತನಗೆ ಕೆಂದು ಕುಂದುಗಳಾದುವೆಂದು ತಿಳಿದು ಚಂದ್ರನು ಭೂಮಿಗೆ ಅಮೃತದ ಮಳೆಗರೆವನೋ, ತನ್ನ ಮಗನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕ್ಷೀರಸಾಗರವೇ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದುಬಂದಿತೋ ಅಥವಾ ಸೂರ್ಯನು ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ ಯುವ ತಿಯ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಬಯಸಿ ಚಂದ್ರನ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬರಲು ಆಗ ಉಂಟಾದ ತಪಾದ ಬಿಸಿಲೋ ಹೇಳು ಎನ್ನುವಂತೆ, ಕವಿಯ ಧವಳಕೀರ್ತಿಯಂತೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳು ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೨೧. ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಸರಸ್ವತಿಯ ಮಂದಹಾಸವೋ, ಶಶಿಯೆಂಬ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿದ ಕುಸುಮಗಳ ಒತ್ತಾಗಿ ಹರಡಿರುವ ಪರಾಗವೋ, ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಜಟಿಯಿಂದ ಹರಿವ ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹವೋ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ರಾಜನಾದ ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಬಿಳಿಯ ಮೋಡಕ್ಕೆ ಸರಿಯೆನಿಸಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ಪಟಿಕದಂತೆ ಶುಭ್ರವಾದ ಜಲವೃಷ್ಟಿಯೋ, ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಅಮೃತದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಬೆಳ್ಳೂರೆಯ ರಾಶಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಬೆಳುದಿಂಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಹರಡಿತು. ೨೨. ಆ ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನ ಕಾಂತಿಯ ಪ್ರಭಾವವು ಯಾವ ಕವಿಯೂ ಹೊಗಳಲಾರದಷ್ಟು ಹಿರಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಅದರ ಕಾಂತಿಗೆ ಪರ್ವತಗಳೆಲ್ಲವೂ ರಜತಗಿರಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು ; ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಮೂಹವು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಹಂಸಗಳಂತೆ ಶೋರುತ್ತಿದ್ದುವು ; ವಿವಿಧ ಪ್ರಪ್ಪರಾಜಿಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ

ಜಗತೀದ್ವಿಪಾಘಮೈರಾವತಪ್ರಭೆಯೊಳರೆ
ನಗಜಾತ ವಾಣಿಯಂತಿರೆ ಯಮುನೆ ದೇವನಿ
ಮೃಗಿಯಂತೆ ರಂಜಿಸಲ್ ಪೊಗಳ್ಳ ಕವಿಯಾವನಾ ಜ್ಯೋತ್ಸಾ ಪ್ರಭಾವತೆಯನು ೨೨

ಸರಸಿಜಭವಂ ಸಕಲಭೂಮಿಯಂ ತದ್ಗೃಹಾಂ
ತರಹವ್ಯ ದೇವಾಲಯಂಗಳಂ ಬೆಳ್ಳಿಯಂ
ವಿರಚಿಸಿದನೆ ಧರೆಯ ವರ್ಣಂಗಳಮಳವಳುವೈತಮಾದುವೆನಲು
ಪರಿಕಿಸಲ್ ಮುತ್ತು ತೀವಿದ್ ಪಳಕಿನ ದೊಡ್ಡ
ಭರಣಿಯಂತೊಪ್ಪೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಾ ಬಾಯ್ಗೆ ಮು
ಚ್ಚಿರಿವರ್ ಕಪ್ಪುರದ ಹಲ್ಲೆಯಂತೆನೆಯೆ ಶಶಿ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ಚಂದ್ರಾತಪಂ ೨೩

ಹರಿಪದಾರ್ಪಯನಮೃತರಂಜಿತಂ ಕೃಷ್ಣಾಂಕ
ನುರಂಕುಮುದವರ್ಧನಂ ಮಿನ್ಸಳರಸಂ ನಿರಂ
ತರಮೆಯ್ಗೆ ಕುವಲಯಂತಂ ಗೋಸಮೂಹಾವಲಂಬಿತಂ ಸುರಪೋಷಕಂ
ಒರೆಯಲೇನೆನ್ನ ಸುತನೆನ್ನಂತೆ ಪೆರ್ವೆಯಿಂ
ಪರಿವರ್ಧಿಪಂ ಗಡಂ ನೋಳ್ಳಿನೆನುತಲಿ ಪಾಲ
ಶರಧಿ ಮೇರೆಯಮಿರಿ ಪರ್ವತನೆ ಸರ್ವೋರ್ವಿಯಂ ಜ್ಯೋತ್ಸೈ ಪಸರಿಸಿದುದು ೨೪

ವಾದ ಮಲ್ಲಿಗೆಹೂವುಗಳೆಂಬಂತಿದ್ದುವು ; ಈ ಜಗದ ಆನೆಗಳು ಐರಾವತದ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದುವು ; ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯು ಸರಸ್ವತಿಯಂತೆ ಶಾರದವರ್ಣದಿಂದ ಶೋಭಿಸಿದಳು ; ಯಮುನೆಯು ದೇವಗಂಗಾನದಿಯಂತೆ ರಂಜಿಸಿದಳು. ೨೩. ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಕಲ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೂ ಅದರೊಳಗಿನ ದೇವಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಸುಂದರ ಸೌಧಗಳನ್ನೂ ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದನೆನ್ನುವಂತೆ ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ವರ್ಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಮತಗಳು ಅದ್ವೈತಮತದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಧವಳವರ್ಣವಾದುವು ಎನ್ನುವಂತೆ, ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಒಂದು ಮುತ್ತು ತುಂಬಿದ್ದ ಸ್ಫಟಿಕದ ದೊಡ್ಡ ಭರಣಿಯಂತೆಯೂ, ಚಂದ್ರನೇ ಆ ಭರಣಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಕಪ್ಪುರದ ಮುಚ್ಚಳದಂತೆಯೂ ಸೊಬಗನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬೆಳುದಿಂಗಳು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೨೪. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯವುಳ್ಳವನು, ಅಮೃತಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದವನು, ಕಪ್ಪುಕಲೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವನು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕನ್ನೈದಿಲೆಯನ್ನು ಅರಳಿಸುವವನು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ರಾಜನು, ಯಾವಾಗಲೂ ಕನ್ನೈದಿಲೆಗಳ ಹಿತವನ್ನೇ ಬಯಸುವವನು, ಕಿರಣಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿದವನು, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವನು, ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ ? ನನ್ನ ಮಗನು ನನ್ನಂತೆಯೇ ಹಿರಿಮೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ ! ಅದನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕ್ಷೀರಸಾಗರವು ಮೇರೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿತೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲ ಬೆಳುದಿಂಗಳು

ಸಸಿಬಟ್ಟು ಗಾಗದದೊಳತನು ಕತ್ತುರಿಮುಸಿಯೊ
 ಳೊಸೆದು ಬರೆದಿದರ್ ಮೋಹಾಗಮೋಂಕಾರಮೋ
 ದೇಸೆಗೆಟ್ಟು ತಮಮೋಡಿ ಭೀತಿಯಿಂ ಸಸಿವಸುರ ಬಹನೆಂದು ಪೊಡಪೊಕ್ಕುದೋ
 ಎಸೆವಿಂದುವೆಂಬವುತಕುಂಭಮಂ ವದ್ರ ಲೋ
 ಭಿಸಿ ಕುರುಪಿಟ್ಟು ರಗಿನೊಂದುಮುದ್ರೆಯೊಯೆನಲ್
 ಪೊಸತಾಯ್ತು ವಿಧುಬಿಂಬ ಮಧ್ಯದಂಕಂ ಪಳಿಕುವೆಸೆಯಿದರ್ ಕಾಳಿಯಂತೆ ೨೫

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವುಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯಂತಮುಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪರಿಸಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮುಂ ಸಕಲಭೋಗವನು
 ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಪರನಪರಾಪರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೨೬

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಹರಡಿತು. ೨೫, ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಗುಂಡಾದ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಮನ್ಮಥ ಕಸ್ತೂರಿಯು
 ಮುಸಿಯಿಂದ ಬರೆದಿದ್ದ ಮೋಹಾಗಮದ ಓಂಕಾರವೋ, ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹೆದರಿ ಕತ್ತಲೆಯು
 ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟು ಓಡುತ್ತ ಚಂದ್ರನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟುವುದಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಅವನ
 ಗರ್ಭವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತೋ, ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಅಮೃತಕಲಶಕ್ಕೆ ಆಸೆ
 ಪಟ್ಟು ಇಂದ್ರನು ಅದರ ಗುರುತು ಹಚ್ಚಲು ಆ ಕಲಶದ ಬಾಯಿಗೆ ಇಟ್ಟ ಅರಗಿನ
 ಮುದ್ರೆಯೋ ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದ ಮಧ್ಯದ ಕಪ್ಪುಕಲೆಯು ಸ್ಪಟಿಕದ
 ಹಸೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಕಾಳಿಯಂತೆ ಹೊಸರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಿತು. ೨೬. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿ
 ದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ
 ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನ
 ಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖವನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ
 ಅನಂತ ಸೌಖ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಲೀಲೆಯುಂ ಚಂದ್ರೋದಯಂಗಂಡು ಬಿಜ್ಜಳನು
ಪಾಳಕಂ ಸಖರಸಮ್ಮೇಳದಿಂವೈತರುತೆ
ಸೂಳಿಗೇರಿಯೊಳೆಸೆವ ಚಿತ್ರಂಗಳಂ ನೋಡಿ ತಿರುಗಿದಂ ನಿಜನಿಲಯಕೆ

ಭೂತಪತಿನತಪಾರಿಜಾತಪರಿವೃತಗಣ
ವ್ರಾತವಂದಿತಕಮಲಜಾತ ನಿಗಮವೃಜಾ
ತೀತ ಗುಹಕರಿವದನತಾತ ದುರಿತಾಭ್ಯಾಳವಾತ ಲೀಲಾಸಮೇತ
ವೀತಕರಖರಕರಣಜಾತ ವೇದಾಕ್ಷಾಂಗ
ಜಾತಮದನಮದನ ವಿನೀತನಿಜಭಕ್ತಸಂ
ಘಾತಮಂ ರಕ್ಷಪ್ರದಜಾತರಿಪ್ರಸಂಪ್ರೀತ ಪಂಪಾಪುರೀವಲ್ಲಭ

೧

ಇಂತು ಕಣ್ಗೆಸೆವ ಚಂದ್ರೋದಯವ ಕಂಡು ಭೂ
ಕಾಂತ ಬಿಜ್ಜಳನುಪಾಲಂ ಪುರವಿಹಾರಚಿ
ತ್ತಂ ತನಗೆ ಪಟ್ಟಲರಮನೆಯನೊಲವಿಂ ಪೊರಡೆ ನಾಗರಿಕವಿಟರಿವರಂ
ಪಿಂತೆಯ್ನೆ ಪೀಠವರ್ಧನವಿದೂಷಕರೊಡನೆ
ಸಂತೋಷದಿಂ ಪೋದಿಗೈತ್ತರಲಾಗ
ಮುಂತೆ ಪೋವಿನ ಸಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದುದಪ್ರತಿಮಕಂತುತರಜಾಲದಂತೆ

೨

ಸೂಚನೆ : ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಚಂದ್ರೋದಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಕೂಡೆ ಬರುತ್ತ ಸೂಳಿಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ೧. ಭೂತಗಳ ಒಡೆಯ, ಪಾರಿಜಾತಪ್ರಪ್ತಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು, ಶಿವಗಣಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟವನು, ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು, ವೇದಗಳಿಗೆ ಅತೀತನಾದವನು, ಷಣ್ಮುಖ ಮತ್ತು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರರ ತಂದೆ, ಪಾಪಗಳೆಂಬ ಮೋಡಗಳಿಗೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂಥವನು. ಲೀಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವನು. ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳನ್ನು ನೇತ್ರವಾಗುಳ್ಳವನು—ತ್ರಿನೇತ್ರ, ಮನ್ಮಥನ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡಿದವನು. ವೈರಿಗಳೇ ಇಲ್ಲದವನು ಮತ್ತು ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪಂಪಾಪುರದ ಒಡೆಯನೇ ವಿನೀತರಾದ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಸಮೂಹವನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೊಗಸುವ ಚಂದ್ರೋದಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸುಂಟಾಗಲು, ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಟನು. ಅವನೊಡನೆ ನಾಗರಿಕ, ವಿಟ, ನರ್ಮ ಸಚಿವ, ವಿದೂಷಕರೂ ಹೊರಟರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೂಳಿಗೇರಿಗೆ

ಕೇತಕಿಯು ವಾಸನೆಯಿಂದಿರುವ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಂಧ
 ಪಾತಿಗಳ ಗಂಧವು ಸಂಪದಿಯು ಸೇರಲ್ಪಡು
 ವೀ ತೆರಂ ಪಾದರಿಯು ಬಲಮುಳವುಗೊಂಡು ಕುಂಭದೊಳಿರುವಂ
 ಪ್ರೀತಿಯುಗೆ ಮೂಲಗಾರ್ತಿಯರನುರ್ಜ ಸಂ
 ಪಾತನಲ್ ಮಂಥರವವನೊಡಗೂಡಿ ಕುಂಭಗಳ
 ಪಾತಿಯು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಸುಳಿಗಳ ಶ್ವೇತವನೊಳ್ ಮಂಥರವು

೩.

ಕುಂಭವವತ್ತಿಗಳೊಳು ಚಂಪಕಂ ನಾಸದೊಳ್
 ಪಿಮುಳುರು ಹಾಸದೊಳ್ ಬಂಧೂಕಮಂಥರವೊಳ್
 ಕಮಲಮಾಸ್ಯಂಗಳೊಳ್ ಕುಂಭದೊಳಿರುವೊಳ್ ಕೇತಕಿಯುಗಂಧಗಳೊಳು
 ಕ್ರಮದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಸಲಿಂತಿರುವಂ ಗೆಲ್ಲು ಸಾ
 ಲವುರೆ ಹೇಗೊಡಗಿಟ್ಟು ಮೂಲವಪರಂಜನಂ
 ತಮತವುಗೆ ಮೂಲದೊಳಿಟ್ಟಿರುವುಂ ಕಣ್ಣೆ ಸೆವರೆಪಟ್ಟು

೪

ಇಂತು ಸೊಬಗಂ ಪಡೆದ ಪೂಸಂತಿಯು ಮುಂದೆ
 ನೆನೆಪವರ ಚಿತ್ತಮೆಲ್ಲಂ ಪರಿಮಳಂ ಸುಲೋ
 ಚದ ಸೋಚಿದ ಪೋಷವೆಲ್ಲವುಂ ಪರಿಮಳಂ ಸದಿವಾತು ಸಲ ಪರಿಮಳಂ

ಬಂದರು. ಆಗ ಅವರ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಹೂವಿನ ಸಂದನೆಯು ಅಪಮಾನವಾದ
 ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣಗಳ ಸಮೂಹದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ೩. ಇದು ಕೇವಲವು ಕಂಪು.
 ಇದು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪರಿಮಳ. ಇದು ಜಾಜಿಹೂಗಳ ಸುವಾಸನೆ. ಇದು ಸಂಪದಿಯ
 ಸುಗಂಧ. ಪಾದರೀಹೂವಿನ ಪರಿಮಳ ಈ ರೀತಿಯದು. ಇದು ಮೂಲವು ಸೇರಲ್ಪ
 ವಿದು ಅಲ್ಲಿನ ಮೂಲದೊಳಿಟ್ಟಿರುವ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಸವಿಮೂಲಗಳೋ ವಿವಿಧ ತುಂಬಿ
 ಮಧುರವಾದ ಧ್ವನಿಯೊಡನೆ ಸುಳಿಗಳಿಯು ಆ ಹೂವಿನವರಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಸುತ್ತ
 ಬಂದೊಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವಿನ ಕಂಪನ್ನೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮೂರು
 ತಿಳಿಸಿತು. ೪. ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೈದಿಲೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂಗು ಸಂಪಿಗೆ
 ಮುಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ನಗು ಬೆಳುದಿಂಗಳಂತೆ ಇತ್ತು. ಅವರ ತುಟಿಗಳು ಕೆಂಪು
 ವಾಸವಾದಂತೆ ಇತ್ತು. ಮುಖಗಳು ಕಮಲದಂತೆ ಇದ್ದವು. ಸೂನುಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತೆ
 ಪಲ್ಲಂಗದೊಡನೆ. ಕೇವಲವು ಉಗುರುಗಳು ಇದ್ದವು. ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಈ ಮೂಳೆಲ್ಲವು
 ಇವರನ್ನ ನೋಡಿ ಅಸೂಯೆಪಡುತ್ತವೆಯೆಂದು ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾರೋ
 ವಿವಿಧ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಹಿಡ್ಡುತ್ತಾಗಿ ಹೂಗಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಿಂದು ಮೂರು
 ತಿಳಿಸಿ ಮೊಗಸು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡರು. ಅವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ. ೫. ಈ ರೀತಿಯ
 ಸೊಬಗನ್ನು ಪಡೆದ ಹೂವಿನ ಸಂದನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನೆನೆಪಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಮನ
 ಕ್ಷೆಲ್ಲ ಪರಿಮಳದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಅವರ ಅಂದವಾದ ಕಣ್ಣಿನ ನೋಟದ ಮೂಳೆಲ್ಲ

ತನುಗಳೆಲ್ಲಂ ಪರಿಮಳಂ ನಭಂ ಪರಿಮಳಂ
ತನತನಗೆ ದಿಗ್ಧ ರೆಗಳೆಲ್ಲಮುಂ ಪರಿಮಳದ
ಪೊನಲಿನಪ ಪರಿಮಳದ ಪಸರಮಾ ಘಟ್ಟಿವಳ್ಳಿಯರ ಚಿಲ್ಲಿಂ ಮೆರೆದುದು ೫

ಪಿಡಿದ ಕತ್ತರಿಯೊಪ್ಪೆ ಕುಂಕುಮದೊಲಿರೆ ನಕ್ಕ
ರೊಡನೆ ಕಪ್ಪುರಮಾಗೆ ಕಾಯಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ
ಲದಿಗದಿಗೆ ಹರಿಚಂದನಾಕೃತಿವೊಲಿರೆ ನೋಡಲೊಡನೆ ಮಲಯಜದಂತಿರೆ
ಕೊಡುವೊಂದು ವಸ್ತುವಂ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ
ನುದಿದು ಮಾರುವ ಕಂಪುಗಾರ್ತಿಯರು ತಾವ ತ
ಮೋಡಲೊಳಪ್ಪನೃತಮಂ ಕನ್ನಡಿಸುವಂತೆಸೆದರೇನೆಂಬೆನ್ನ ರಿಯನು ೬

ತರೂಣೆಯರ ಪೂಮುಡಿಯ ಕುಂಪಿದೆ ಸೌರಭ್ಯ
ಧರನಾಗಿ ಕುಚದ ಕುಂಕುಮದ ಕೆಸರೊಳ್ ಬಿದ್ದು
ಮರಳ ಬರಲಾರದತಿಮಾನದವ್ಯಯತನಾಗಿ ಸುರತಸೌಖ್ಯದೊಳೆ ತಣಿವ
ವರಮತ್ತಕಾಶನಿಯರುಸಿರ ತಂಪಂ ಧರಿಸಿ
ಪರಮವೀತಳಯಾಕ್ಷನಾಗಿ ವೇಶ್ಯಾಲಯಾಂ
ತರದ ಸೌಭಾಗ್ಯವೂ ತೋರುತಂ ಮಾರುತಂ ಸುಳಿದನತಿರಮ್ಯವಾಗಿ ೭

ಪರಿಮಳ. ಅವರಾಡುವ ಸವಿಮಾತುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಿಮಳವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ದೇಹ
ಗಳು ಸುಗಂಧಯುಕ್ತ. ಆಕಾಶ ದಿಗಂತಗಳು ಭೂಮಿಗಳೆಲ್ಲ ಸುವಾಸನೆಯ ಹೊಸಲು
ಎನ್ನಿಸುವ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿಮಳದ ಪ್ರಸಾರವು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯವನ್ನು
ಅಣಿಮಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೬. ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಕಸ್ತೂರಿ ಒಮ್ಮೆ ಕುಂಕುಮದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ನಕ್ಕ ಕೂಡಲೆ ಅದು ಕರ್ಪೂರ
ದಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು, ಅದನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಬಳಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ
ದೇಹದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಅದು ಕೂಡಲೇ ಹರಿಚಂದನದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ
ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಅದು ಅವರ ಕಣ್ಣೊಳಗಿಂದ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಖೇಗಂಧದಂತೆ
ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ದೂರುವ ವಸ್ತುವು ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ
ಅದನ್ನು ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ದೂರುತ್ತಿದ್ದ ಘಟ್ಟಿವಳ್ಳಿಯರು ತಾವೇ
ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸುಳ್ಳನ್ನೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ೭. ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ
ತರೂಣೆಯರು ಮುಡಿದ ಹೂವಿನ ವಾಸನೆಯ ಕಂಪನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು, ಆ ತರೂಣೆಯರ
ಕುಚಗಳ ಕುಂಕುಮದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಸಂಭೋಗ
ಸುಖದಿಂದ ತೃಪ್ತರಾದ ಹೆಗಸರ ಉಸಿರಿನ ತಂಪನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಅತಿಶೀತದಿಂದ
ಕೊಡ್ಡಿ, ಮಂದಮಾರುತ ಸೊಳೆಯರ ಕೇರಿಯ ನಡುವಣ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಕುತ್ತ

ಮನಸಿಜನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯೋ ಕಾವದೇ
 ವನ ಪಟ್ಟದಾನಗಳ ಸೆಜ್ಜರಮೊ ಕಂತುವಿನ
 ಮನಮುಟ್ಟನಮಳ ನವನಿಧಿಯ ಭಂಡಾರಮೋ ಸ್ಮರಸಂಕೃತಫಲಿತವನಮೋ
 ಘನಮೋಹನದ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯೋ ಚಾಣೈಗಳ
 ಮನೆಯೊ ಸುಖದಾಗರಮೊ ಸೊಬಗಿನಾಡಂಬೊಲಮೊ
 ಯೆನಲೆಸೆದುದಾ ಸೊಳೆಗೇರಿಯಂತಿರೈಂಗಾರಿ ಸ್ಮರರಾಜಧಾನಿಯಂತೆ

೮

ಹುಸಿಯ ಹಸರಂ ಹುರುಡಿನಾಲಯಂ ಮಾಯೆಗಳ
 ವಸತಿಯಾಸೆಯ ತಾಣಮಳುಪಿನಂಗಡಿ ಪಂಥ
 ಮೆಸೆವ ಗೇಹಂ ತೋಟಿಯಾಟದೆಡೆ ನೆವದ ನೆಲವೀಡು ಕುಹಕದ ಕೊಟಾರಂ
 ಪೊಸಬಗೆಯ ಚದುರ ಚಾವಡಿ ಮೋಸದಾವಾಸ
 ಮಸದಳದ ಬತ್ತಿಯರಮನೆ ತಪ್ಪುಗಳ ತವ
 ದೇಸೆಯೆನಿಪ ವೇಶ್ಯಾರ್ಥಯಂ ಮನೋವಿಸ್ಮಯಂ ಸ್ಮರಪ್ರಿಯಂ ಚಿಲ್ವಾದುದು

೯

ಸುರಪನೀಲಂಗಳಂ ಸವೆದ ನೆಲಗಟ್ಟುಗಳ್
 ತರತರದೂಳಿಸೆವ ಪಳಕಿನ ಗೋಡೆ ಪಚ್ಚಿಯಿಂ
 ವಿರಚಿಸಿದ ತೊಲೆ ಮಹಾವೈಡೂರ್ಯದಮಳರತ್ನಗಳ ಕಂಭಗಳ ಪವಳ

ರಮ್ಯವಾಗಿ ಬೀಸಿತು. ೮. ಅತಿಚೆಲುವಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದ್ದ ಆ ಸೊಳೆಗೇರಿಯು ಮನ್ಮಥನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಶಾಲೆಯಂತೆ, ಶಯ್ಯಾಗೃಹದಂತೆ, ಮದನನ ಮನಮುಟ್ಟಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನವ ನಿಧಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ ಬೊಕ್ಕಸದಂತೆ, ಸ್ಮರನ ಪುಣ್ಯವೆಂಬ ಪಕ್ಷವಾದ ಫಲಬಿಟ್ಟಿ ಉಪವನದಂತೆ, ಮೋಹನದ ಜನ್ಮಸ್ಥಳದಂತೆ, ಚಾತುರ್ಯದ ಮನೆಯಂತೆ, ಸುಖದ ಆವಾಸದಂತೆ, ಸೊಬಗಿನ ವಿಹಾರಸ್ಥಳದಂತೆ, ಮನ್ಮಥರಾಜನ ರಾಜಧಾನಿಯಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು. ೯. ಆ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಯು ಸುಳ್ಳಿನಂಗಡಿ, ಮತ್ಸರದ ಮನೆ, ಮೋಸ, ಕಪಟಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ, ಆಸೆಯ ಆಶ್ರಯ, ಅತಿಯಾಸೆಯ ಅಂಗಡಿ, ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ನಡೆಯುವ ಮಂದಿರ, ಜಗಳದ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಳ, ನೆಪಗಳ ನೆಲೆ, ಕುಹಕದ ಕಣಜ, ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಚತುರತೆಯ ಚಾವಡಿ, ಮೋಸಗಳ ಮೂಲಸ್ಥಾನ, ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಅರಮನೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ತಪ್ಪುಗಳ ಸರಮಾಲೆಯ ತವರಮನೆ. ಇಂಥ ವಿಸ್ಮಯ ಕರವೂ, ಮನ್ಮಥಪ್ರಿಯವೂ ಆದ ಸೊಳೆಗೇರಿಯು ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು. ೧೦. ಆ ಗಣಿಕೆಯರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಗಳಿಂದ ಸಮಗೊಳಿಸಿದ ನೆಲ, ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಸ್ಪಟಿಕದ ಗೋಡೆ, ಪಚ್ಚಿಯ ತೊಲೆಗಳು, ಮಹಾ ವೈಡೂರ್ಯದ ಅಮೂಲ್ಯ

ಅಡಿತಿ : ನವನಿಧಿ = ಪದ್ಮ, ಮಹಾಪದ್ಮ, ಶಂಖ, ಮಕರ, ಕಚ್ಚಪ, ಮುಕುಂದ, ನಂದ, ನೀಲ ಮತ್ತು ಖದರ್ಗಳೆಂಬ ಕುಚೇರನ ಒಂಬತ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯಗಳು.

ಪರಿವಿಡಿಯ ಜಂತೆ ಗೋಮೇದಕದ ಬೋದುಗಗ
 ಳುರಂಪದ್ರಮಯಮಾದ ಬಲ್ಲದಂ ಚಿನ್ನದಂ
 ಪ್ವರಿಗೆಗಳೊಳೆಸೆವ ಮನೆಮನೆಗಳಂ ಗಣಿಕಾಂಗನಾವಿಧಿ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದು ೧೦

ಚರಿಪ ಚೇಟಿಯ ಚರಣನೊಪ್ಪರದ್ದನಿ ಕುಸುಮ
 ಶರಶಾಸ್ತ್ರಪತಿಶಕವಾಚಾಸ್ವರಂ ಗೃಹಾಂ
 ತರಹಮ್ಯಬದ್ಧ ಸೌಭಾಗ್ಯಘಂಟಾರುತಂ ಪಾಲಿತಕಪೋತಂಗಳ
 ಸುರುಚಿರಸ್ಸನಮೊತ್ತೆಗೊಳ್ಳ ಸರಿಮಿಂಡಿಯರ
 ಕರದ ಕಂಕಣರವಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸಲಿದು ಸ್ಮರೋ
 ದ್ಧು ರಿಬಿರಘೋಷವೆನಲಿಸೆದು ವೇಶ್ಯಾಶ್ರಯಂ ಕಣ್ಣೆ ಕಾಣಿಸುತಿದು ೧೧

ಮನಸಿಜನ್ಮಪಂಗೆ ಬೀಸುವ ಚಾಮರಂಗಳೆನೆ
 ವನಚಾಸ್ತ್ರಭೂಷಣಗತ್ತಿದ ಹೊನ್ನಸತ್ತಿಗೆಗೆ
 ಳನೆ ಕಾವರಾಯನೀಕ್ಷಿಸೆ ಬಿಡಿದ ಮುಕುರವೆನೆ ಫಳಫಳವ ನಗೆಗಣ್ಣುಳ
 ಘನಕುಚಂಗಳ ಸಸಿಮೊಗಂಗಳಂ ದೇಶವಡೆ
 ದನುಪಮಿತ ವೇಶ್ಯಾಜನಂ ಕಾಮನಿಧಿಗಿಟ್ಟ
 ವಿನುತಾಂಜನಂ ಮೋಹಜನರಂಜನಂ ಗತನಿರಂಜನಂ ಚೆಲ್ವಾದುದು ೧೨

ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಿದ ಕಂಫಗಳು, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹವಳದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಜಂತೆ, ಗೋಮೇದಕೆ ಬೋದಿಗೆಗಳು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಜ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೊಳೆಗೇರಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ೧೧. ಆ ವೇಶ್ಯೆಯರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಚೇಟಿಯರ ಕಾಲಂದು ಗೆಗಳ ಧ್ವನಿ, ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಿರುವ ಗಿಳಿಗಳ ಮಾತನಾಡುವ ಸ್ವರ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಗಳೊಳಗಿನ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗಂಟೆಗಳ ಮಂಗಳನಾದ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಕಿದ ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸೊಳೆಯರಿಗೆ ತೆರುವ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸೊಳೆಯರ ಕೈಯಿನ ಕಡಗ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೊಳೆಯರ ಮನೆಗಳು ಮನ್ಮಥನು ಹೊಡಿರುವ ಯುದ್ಧದ ಖಬರದ ಘೋಷದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೧೨. ಮನ್ಮಥರಾಜನಿಗೆ ಬೀಸುವ ಚಾಮರ ಗಳಂತೆ ಫಳಫಳ ಹೊಳೆಯುವ ಅವರ ನಗೆಗಣ್ಣುಗಳು ಪ್ರಪ್ತಬಾಣನಿಗೆ ಎತ್ತಿದ ಬಂಗಾರದ ಕೊಡೆಗಳಂತೆ, ಅವರ ತೋರಮಾಲೆಗಳು ಕಾಮರಾಜನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ, ಅವರ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕಾಂತಿಯಿಂದಿದ್ದ ಮುಖಗಳು. ಈ ರೀತಿ ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಮಿಗಿಲಾದ ಸೊಬಗನ್ನು ಪಡೆದ ಸೊಳೆಯರು ಮನ್ಮಥನ ಭಂಡಾರಕ್ಕಿಟ್ಟ ಅಂಜನದಂತೆ ಇದ್ದರು; ಮೋಹಿಸುವ ಜನಗಳಿಗೆ ರಂಜನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಕಪಟ

ಆರಳುಂಬುಗಳ್ ಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲುಮಿವು ನಾಡೆ ನಿ
 ಬ್ಬರಮಮರರಂ ಜಯಿಸಲೆಂದವಂ ಬಿಟ್ಟು ರಂ
 ಬರಮಘನನಾಂದೋಳೆಚಾಪದಿಂ ಸುದತಿಯೆಂಬೊಂದು ಬಾಣವನೆ ಪೂಡಿ
 ಸುರಪಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸುವನೋ ಜೇಳಿನಲ್
 ತರುಣೆಯೊರ್ವಳನುಯ್ಯಲೇರಿಸಿ ವಿಟಂ ಮನೋ
 ಹರುಷದಿಂ ತೂಗುತಿರ್ದಂ ಕನಕಲತೆಯನಾ ಮರುತನುರೆ ತೂಗುವಂತೆ ೧೩

ಚರಣಂಗಳುರೆ ಸೋಂಕೆ ಮುಗಿಲಸುಗೆಗಂ ತಳರ್
 ಕರಮೇರೆ ಪಾಡುವತಿಜಾಣೈಗೇಳ್ ಲರ್ಗಳಂ
 ಸುರಪಪನ್ನಾಗವೃಕ್ಷಂ ಪೇರೆ ಶಶಿತಲಕಮವಳ ನೇತ್ರಾರುಮಿಂದೆ
 ಪೊರೆಯೇರೆಯಾ ಸುಳಾಯಾಲಿಂಗನಂ ನಭೋಂ
 ತರ ಕುರವಕಕಿ ಸೋಂಪು ಬೀರೆ ವನಕೇಳಿಯಂ
 ತಿರಲುಯ್ಯಲಾಟವಾಡಿದಳೊರ್ವ ಬಾಲೆಯಂಬರದ ಮಿಂಚಾಡುವಂತೆ ೧೪

ಪೊಳೆವ ನಖಿದುಡುಗಳಂ ಮುಡಿಯೆಂಬ ಮೇಘಾದಿಂ
 ತೊಳಗುವ ಮುಖೇಂದುವಿಂ ನಯನತಟೆದಂಶುವಿಂ
 ಕಳಗೀತಮೆಂಬ ಮೊಳಗಿಂ ಮಧ್ಯಗನದಿಂದಿ ನಭೋಮಂಡಲವನು

ಗಳಾದ ಆ ಮೇಘಾಜನ ಚೆಲುವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೩. ಹೂವಿನ ಬಾಣಗಳು, ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲು ವಿಶೇಷ ರಭಸದಿಂದ ಚಲಿಸತಕ್ಕವು ಎಂದು ಅವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಮನ್ಮಥನು ಉಯ್ಯಾಲೆಯೆಂಬ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಸುಂದರ ಯುವತಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸುತ್ತಾನೋ ಎಂಬಂತೆ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಉಯ್ಯಾಲೆಗೇರಿಸಿ ವಿಟನೊಬ್ಬನು ಬಹುಸಂತೋಷಗೊಂಡ ಮನವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬಂಗಾರದ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಗಾಳಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತೂಗುವಂತೆ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದನು. ೧೪. ಒಬ್ಬ ಬಾಲೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುಗಳು ಆಡುವಂತೆ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಟವನ್ನು ಆಡಿದಳು. ಆಗ ಅವಳ ಪಾದಗಳು ಆಕಾಶದ ಅಲೋಕವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೋಕಲು ಆ ಮರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿಗುರಿತು. ಅವಳು ಹಾಡುವ ಅತಿಯಾದ ಜಾಣತನವನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವಲೋಕದ ಪುನ್ನಾಗವೃಕ್ಷವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೂವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣು ನೋಟದಿಂದ ಚಂದ್ರತಲಕ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾಯಿತು. ಅವಳ ನೆರಳಿನ ಅಲಿಂಗನದಿಂದ ಆಕಾಶ ಗೋರಂಟಿಗಡ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಿಗ್ಗಿತು. ೧೫. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಾಂತಿಯು ಉಗುರುಗಳೆಂಬ ಸಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ ತುರುಬೆಂಬ ಕಾರ್ಮೋಡದಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮುಖಚಂದ್ರನಿಂದ ಕಣ್ಣಿನ ಹೊಳಪೆಂಬ ಮಿಂಚಿನಿಂದ ವಿಜಯಗೀತೆಯೆಂಬ ಗುಡುಗಿನಿಂದ ಆಕಾಶದ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಆ ಆಕಾಶ

ಗೆಲವೇಳ್ವುದೊಂದರಿಂದೊಂದನೆಂದಾಗ ಭೂ
 ಲಲನೆಯಾಗಸಕೆ ನೆಗೆದಪಳೊ ಜೇಳೆಂಬನಂ
 ನಲಿದುಯ್ಯಲಾದಿದಳು ಕಾಂತೆಯೊರ್ವಳು ವಿಟರ ಜೀವಮಡೆಯಾದುವಂತೆ ೧೫

ತಿಳಿಯಲ್ ಕಳಂಕಿ ನೀಂ ಕ್ಷಯರೋಗಿ ದಿವಿದರಂ
 ಜಲಿಗನತಿದೋಷಾಕರಂ ನಿನ್ನನನ್ನ ಮಂ
 ಗಳಮುಖಕೆ ಸರಿಯೆಂದು ಪೋಲಿಸುವರಂಪಮಗಳನೀಗ ಮಾಣಿಸುವೆನೆಂದು
 ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯೊರ್ವಳೇಕ್ಷಣ ರಜ್ಜುವಿಂ ವಿಧುವ
 ನೆಳೆತರಿಸಿ ಕುಣಿಸಿದಪಳೋಯೆನಲ್ ಚಚ್ಚರಂ
 ದಳದೊಳಗೆ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಚಂಡನೊರ್ವಳು ಪೋಯ್ವುತಿರ್ದಳು ವಿಲಾಸದಿಂದ ೧೬

ಇಂದು ನಿನ್ನೆರಳೆಯೆನ್ನಕ್ಕಿಗಳ ಗಾಟಿಯಂ
 ತಂದ ಕಳವಿಂಗೆಂದು ನಿನ್ನಾಲವೆನ್ನಧರ
 ದಂದಮಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ತಪ್ಪರಕ್ಕರಡಿರದೆ ನೀನೆನ್ನ ಮುಖರಸವನಂ
 ಬಂದೊಯ್ದ ಚೋರತ್ವಕ್ಕೀಗಳದೆ ಮೂರು ಗು
 ದ್ದೆಂದು ಶತಿಯಂ ಪಚಾರಿಸಿ ಪೋಯ್ದಳೋಯೆನ
 ಲ್ಳುಂದು ಲೆಕ್ಕಿಸುತೆ ಮುತ್ತಿನ ಚೆಂಡನಕ್ಕಿಯಿಂ ಪೋಯ್ದಳೊರ್ವಳು ಮೃಗಾಕ್ಷಿ ೧೭

ಮಂಡಲವನ್ನು ಈ ಒಂದೊಂದರಿಂದಲೂ ಒಂದೊಂದನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಭೂದೇವಿ
 ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯುತ್ತಿರುವಳೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಒಬ್ಬ ತರುಣಿ ನಲಿಯುತ್ತ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾ
 ಡಿದಳು. ಅದು ವಿಟರ ಜೀವವೇ ತೂಗಾಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು, ೧೬ 'ಯೋಚಿಸಿದರೆ ನೀನು
 ಕಳಂಕ ಉಳ್ಳವನು, ಕ್ಷಯರೋಗಿ, ದೇವತೆಗಳ ಎಂಜಲು, ಅತಿಯಾದ ದೋಷಗಳ
 ನ್ನುಳ್ಳವನು. ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸರಿಯೆಂದು ಹೋಲಿಸು
 ವವರ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಈಗ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಕಮಲನಯನೆಯಾದ ಚೆಲುವೆ
 ಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಕಣ್ಣೋಟವೆಂಬ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಎಳೆತರಿಸಿ ಕುಣಿಸುವಳೋ
 ಎನ್ನುವಂತೆ ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಚೆಂಡನ್ನು ವಿಲಾಸದಿಂದ
 ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ೧೭. ಚಂದ್ರನೆ, ನಿನ್ನ ಜಿಂಕೆಯು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಚೆಲುವನ್ನು
 ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುದ್ದು. ಆಲದಮರದಂತೆ ಕಾಣುವ
 (ಕಳಂಕ)ಆಲದ ಹಣ್ಣು ನನ್ನ ತುಟಿಗಳ ಅಂದವನ್ನು ಕೊಂಡುಹೋಗಿದೆ. ಈ ಎರಡನೆಯ
 ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಗುದ್ದು. ನೀನು ನನ್ನ ಮುಖದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಕದ್ದು
 ಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು ಮೂರನೆ ಕಳ್ಳತನ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಗುದ್ದುಗಳು ಎಂದು ಚಂದ್ರ
 ನನ್ನು ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಯೋ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಗರೆಯಂತೆ
 ಚೆಲುವಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳೊಬ್ಬಳು ಮುತ್ತಿನ ಚೆಂಡನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಎರಡು

ಬಟ್ಟಜವ್ವನದೇಕೆಗೊಳ್ ವಿಟರ ದಿಟ್ಟಿಗಳ್
 ನಟ್ಟಂತೆ ನಿಲೆ ದೇಹಗಂಧಕಳಿಗಳ್ ಸುತ್ತ
 ಗಟ್ಟಿ ನಿಲೆ ಪಿಂದುಮುಂದೆಡಬಲದೊಳಮದ್ ಸೇವಾಳೀಜನಂಗಳ್ ನಿಲೆ
 ತೊಟ್ಟು ಪೂಗಣೆಗಳಂ ಮನಸಿಜಂ ಹೊಂಚಿ ನಿಲೆ
 ಮುಟ್ಟಿ ತಮ್ಮೊಳ್ ವಿಟರ್ ಸೂಳೆಬುಟಿಕೆಗೆ ನಿಲೆ
 ಯುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟೊರ್ವಳೊತ್ತಿಗೆ ನಿಂದಳಂಗಜನ ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ತೆರದೊಳು ೧೮

ಸಣ್ಣ ಮುಗುಳ್ಗೊಲೆಯ ಪರಳೊಲೆಯ ಪುಟ್ಟವ ಮೊಲೆಯ
 ನುಣ್ಣೆತದ ಬದರೀಫಲದ ಮೊಲೆಯ ದಿನದಿನಕೆ
 ಬಣ್ಣವೇರುವ ಮೊಗದ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಕೆಂಪುವಾಯ್ದೆರೆಯ ಸವಿನುಡಿಯ ಚಿದರ್
 ಕಣ್ಣನೋಟದ ಬಾಲೆಯರ್ ವಿಟರ್ ನೋಡೆ ನಾಣ್
 ದಿಣ್ಣದಿಂ ತಲೆವಾಗಿ ನುಡಿಸೆ ನುಡಿಯವ ಕೂಡೆ
 ಬೆಣ್ಣೆ ಪೊಲ್ ಚೆಮರಿ ಸಾರ್ಸಾರಂದು ಸಖಿಯ ಮರೆಗೊಂಬ ಬಾಲೆಯರೆಸೆದರು ೧೯

ಮೂರು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ೧೮. ಅವಳ ತುಂಬು ಯೌವನ
 ವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಕುಚಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಿಟರ ನೋಟಗಳು ಕೀಲಿಸಿದ್ದವು. ಅವಳ ದೇಹದ
 ಸುವಾಸನೆಗೆ ದುಂಬಿಗಳು ಅವಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದವು. ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ,
 ಎಡ ಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಆನೇಕ ಸೇವಕಜನಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಮನ್ಮಥನು
 ಹೊಪಿನ ಬಾಣಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಹೊಂಚುಹಾಕುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದನು, ವಿಟಪುರುಷರು
 ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ಜಾರತನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ವಸ್ತ್ರ
 ವನ್ನು ಉಟ್ಟು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬಳು ಮನ್ಮಥನ ಪಟ್ಟದಾನೆಯಂತೆ
 ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಹೋಲಿಕೆ : ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ತನವನ್ನು
 ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಮದಿಸಿದ ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳದಿಂದ ಸೇರುವ ಮದಜಲದ ಸುವಾಸನೆಗೆ
 ದುಂಬಿಗಳು ಮುತ್ತುತ್ತವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಯವ್ವನೆಯ ದೇಹದ ಸುವಾಸನೆಗೆ ದುಂಬಿ
 ಗಳು ಮುತ್ತಿದ್ದವು. ಆನೆಯ ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ಸೇವಕರಿದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದರು.
 ೧೯. ಸಣ್ಣ ಮೊಗ್ಗಿನಂತೆ ಇರುವ ಮೊಲೆ. ಹರಳಿನಂತಹ ಮೊಲೆ, ಆಗತಾನೆ ಮೂಡು
 ತ್ತಿರುವ ಮೊಲೆ, ನುಣ್ಣಿರುವ ಎಲಚಿಯ (ಬೋರೆ)ಹಣ್ಣಿನಂತಹ ಮೊಲೆ, ದಿನದಿನಕ್ಕೂ
 ಕಳೆಗೂಡುವ ಮುಖ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳು, ಕಿಂಪೇರಿದ ತುಟಿಗಳು, ಸವಿನುಡಿಗಳು,
 ಬೆದರಿದ ನೋಟ ಇವುಗಳುಳ್ಳ ಬಾಲೆಯರು ವಿಟರು ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಾಚಿಕೆಯ
 ಭಾರದಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ, ಮಾತನಾಡಿಸಿದರೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ
 ಚೆವರಿ ದೂರ ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ತಮ್ಮ ಗೆಳತಿಯರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪೊಂಗತಿಹ ಕ್ರಮುಕಾಮಳಕ ಬಿಲ್ವ ಜಂಭ ನಾ
ರಂಗಪಲ ಕಮಲ ನವಕುಟ್ಟಿ ಕುಚಂಗಳ ಬೆ
ದಂಗಿನೊಳ್ಳಡೆಯ ನಿಷುಜಡೆಯ ಥಳಥಳಪ ಕದಪಿನ ತಳಿದುಂಟೆಯ ವಿಟರ
ಪಿಂಗದೀಕ್ಷಪ ದಿಟ್ಟಗಳ ಸೊಗಸುತಿಹ ನಗೆಮೊ
ಗಂಗಳ ನಯಂ ಬಿರುಸಿನೊಳ್ ಬೆರೆದ ನುಡಿಗಳ ಮ
ನಂಗೊಳಪ ಸಿಂಗರದ ಬೆಚ್ಚಬೇಟದ ಬಗೆಯ ಜಪ್ಪನೆಯರೆಸೆದಿದರ್ವರು ೨೦

ಬಿನ್ನೊಲೆಯ ಮಿಗೆ ಬಟ್ಟಮೊಲೆಯ ತಂಗಾಯ್ಲೊಲೆಯ
ನುನ್ನೊಲೆಯ ನೆಲಮೊಲೆಯ ಬಲೊಲೆಯ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ
ಕಣ್ಣುಲರ ಸನ್ನೆಗಳ ಬೆಳನಗೆಯ ಬೇಟಮೊಳ್ ಬೆರೆದು ತರಹರಿಪ ಮನದ
ಜಾಣ್ಣೆಗಳ ಸವಿನುಡಿಯ ಮುಚ್ಚಿಮುಚ್ಚಿಪ ಬಗೆಯ
ಪೊನ್ನೆ ಪೊಡಕರಿಪ ಧನದಾತುರದ ಪೈಸಿಕದೊ
ಳುಣ್ಣುವ ಗುಣಂಗಳ ಮಹಾಪ್ರಾಧವನಿತೆಯರ್ ಕಣ್ಣೆಸೆದರಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ ೨೧

ಜಲಜಾಸೈ ಪದ್ಮಗಂಧಿನಿ ಕುರಂಗಾಕ್ಷಿ ಕೋ
ಕಿಲಗಾನೆ ನೀಲಕುಂತಳಿ ಹಂಸಯಾನೆ ನವ
ತಿಲಪ್ರಪ್ಪನಾಸಿಕೆ ಸುವೃತ್ತಕುಚಿ ಲಜ್ಜಿತ ಸಂಗಂಭೀರಬಿಂಬಾಧರ

ಇಂಥ ಬಾಲಕಿಯರು ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ೨೦. ವಿಕಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಡಕೆ, ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ, ಬಿಲ್ವತ್ರೈ
ಕಾಯಿ, ನಿಂಬೆ, ಕಿತ್ತಳೆಹಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಅರೆಬಿರಿದ ತಾವರೆಯ ಮೊಲೆಗಳಿದ್ದವು,
ಒಯ್ಯಾರದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು, ಉದ್ದವಾದ ಜಡೆಗಳಿದ್ದವು, ಅವರ ಕೆನ್ನೆಗಳು
ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು, ತುಟಿಗಳು ಚಿಗುರಿನಂತಿದ್ದವು, ಹಿಂಜರಿಯದೆ ವಿಟರನ್ನು
ನೋಡುವ ನೋಟ, ನಗುವ ಮುಖಗಳ ಸೊಗಸು, ನಯ ಮತ್ತು ಒರಟುತನದಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಮಾತುಗಳು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ರೀತಿ,
ಹಾಯಾದ ಸಂಭೋಗದ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನವುಳ್ಳ ಯೌವನೆಯರು ಅಲ್ಲಿದ್ದರು.
೨೧. ದೊಡ್ಡ ಭಾರವಾದ ಮೊಲೆಯವರಿದ್ದರು. ಮಂಡನೆಯ ಮೊಲೆಯವರಿದ್ದರು.
ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಗಾತ್ರದ ಮೊಲೆಯವರಿದ್ದರು. ಮೃದುವಾದ ಮೊಲೆಯವರಿದ್ದರು.
ಸ್ಥಿರವಾದ ಮೊಲೆಯವರಿದ್ದರು. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮೊಲೆಯವರಿದ್ದರು. ಹೊಳೆಯುವ
ಹೊವಿನಂತೆ ಅರಳಿದ ಕಣ್ಣೋಟದ ಸನ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಹೆಗಸರಿದ್ದರು. ನಸುನಗೆ
ಯಿಂದ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮನಸ್ಸಿನವರಿದ್ದರು. ಬಹಳ
ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಸವಿಮಾತನ್ನಾಡುವವರಿದ್ದರು. ಮೆಚ್ಚುವ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ
ವರಿದ್ದರು. ದುಡ್ಡಿನ ಆತುರದವರೆಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣುವವರಿದ್ದರು.
ಮೋಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗುಣಗಳುಳ್ಳವರಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಪ್ರೌಢಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ೨೨. ಕಮಲಮುಖಿ, ಕಮಲದ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳವಳು, ಜಿಂಕೆ
ಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು, ಕೋಗಿಲೆಯಂತೆ ಹಾಡುವವಳು, ಕಪ್ಪುಕೂದಲಿನವಳು,

ಲಲಿತಾಂಗಿ ಧವಳಾಂಬರವನೋರ್ವಳುಟ್ಟು ತ
 ನೋಳವಾಗಿಲೊಳಗಿರಲ್ ಕಂಡು ನಾಗರಿಕಕುಲ
 ತಿಲಕನಿವಳಿಗ ಪದ್ಮಿನಿಯೆಂದು ಸೂಚಿಸಲ್ ನೋಡುತಡಿಯಿಟ್ಟುರಂದು ೨೦

ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ ಚಂದ್ರಮುಖಿ ಮಧುಗಂಧಿ ಕೊಬ್ಬುಗ
 ಕೃಷದವ್ಯನದ ಚಿತ್ತೆ ಘನನಿಶಂಬಿನಿ ಕಾಮ
 ರಸಪೂರಿ ಸಚ್ಚಕ್ಷೋರೀನಿನದ ಗಜಗಮನೆ ಕಂಬುಕಂಧರೆ ಕಾಮುಕಿ
 ರಸಗಾನಲೋಲೆ ಹರಿಮಧ್ಯಯೋರ್ವಳ ಚಿತ್ರ
 ವಸನರಮ್ಯಾಂಗಿ ಕೊಂಕಿದಕುರುಳಿ ಬಂದೊತ್ತೆ
 ಗೆಸೆದಿರಲ್ ಪೀಠವರ್ಧನನವಳಿ ಚಿತ್ತಿನಿಯೆನುತ್ತಪಿದರ್ಸವಳಿರವನು ೨೧

ಜಲಜಮುಕುಳಸ್ತನೆ ಸುದೀರ್ಘಾಂಗಿ ನಿಡಿದುಗಂ
 ಗಳ ಚಪಳಿ ನೀಳ್ಳ ಕಚಿಭರೆ ಮಿಳದ್ಭ್ರೂಲತಿಕೆ
 ತಳವಸಸಿರಿಸುಲೆ ಶಂಖಸ್ವನೆ ಸುಪಲ್ಲವಾಧರೆ ಕುಟಿಲೆ ಚೂರ್ಣಗಂಧಿ

ಹೆಸದಂತೆ ನಡೆಯುವವಳು. ಹೊಸದಾದ ಎಳ್ಳುಹೂವಿನಂತಹ ಮೂಗುಳ್ಳವಳು, ದುಂಡಾಗಿ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಮೊಲೆಯುಳ್ಳವಳು, ಲಜ್ಜಾಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದವಳು, ಗಂಭೀರವಾದ ತೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನಂತಹ ಕೆಂಪಾದ ತುಟಿಯುಳ್ಳವಳು, ಕೋಮಲವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವಳು — ಇಂತಹವಳೊಬ್ಬಳು ಬಿಳಿಯ ಸೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಒಳ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಇವಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಗರಿಕಶ್ರೇಷ್ಠನು ಇವಳಿಗೆ ಪದ್ಮಿನಿ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಯೆಂದು ಸೂಚಿಸಲು ನೋಡುತ್ತ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ೨೩. ಕಮಲನಯನೆ, ಚಂದ್ರಮುಖಿ, ಮಧುವಿನಂತೆ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳವಳು, ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಚೆಲುವೆ, ಮೋಹನರಸದ ಮಾನಿನಿ, ದೊಡ್ಡ ಪಿರೆಯುಳ್ಳವಳು, ಚಕ್ಷೋರಿಯಂತಹ ಧ್ವನಿಉಳ್ಳವಳು, ಆನೆಯಂತೆ ಮಂದವಾದ ನಡಿಗೆಯುಳ್ಳವಳು, ಶಂಖದಂತಹ ಕುತ್ತಿಗೆಯುಳ್ಳವಳು, ಕಾಮಾಸಕ್ತಳು, ನಾದರಸದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನಳು, ಸಿಂಹದಂತೆ ಬಳುಕುವ ಸೊಂಟವುಳ್ಳವಳು ಇಂತಹ ಅತಿಶಯ ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನುಟ್ಟು ರಮ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಸುಳಿಗುರುಳುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಿಯು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೆಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲು ಬಿಜ್ಜಳನ ನರ್ಮಸಚಿವನು ಇವಳೇ ಚಿತ್ತಿನಿ ಜಾತಿಯ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದನು. ೨೪. ಕಮಲದಮೊಗ್ಗಿನಂತಹ ಮೊಲೆಯುಳ್ಳವಳು. ಎತ್ತರವಾದರೂ ಚೆಲುವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವಳು, ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವಳು, ಚಂಚಲ ಮತ್ತು ತೀವ್ರ ಬಯಕೆಯ ಸ್ವಭಾವದವಳು, ಉದ್ದನೆಯ ಒತ್ತಾದ ತಲೆಗೊದಲುಳ್ಳವಳು, ಒತ್ತಾಗಿ ಸೇರಿದ ಲತೆಯಂತಹ ಹುಬ್ಬುಳ್ಳವಳು, ತೆಳ್ಳನೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯುಳ್ಳವಳು, ಅಬಲೆ, ಶಂಖದಂತಹ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳವಳು, ಚಿಗುರಿನಂತಹ, ಕೆಂಪಾದ ಮೃದುವಾದ ತುಟಿಯುಳ್ಳವಳು, ವಂಚಕಿ, ಗಂಧ, ಕರ್ಪೂರ ಮುಂತಾದ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಗಳ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು

ತಳರದಿಯ ತರಳೆ ಕಿಂಚಿತ್ಕಾಮಿ ಕೋಪಿ ಜಂ
ಗುಳಮೋಹಿ ಶೀಘ್ರಗಾಮಿನಿ ರಕ್ತವಸನೆ ಬಾ
ಗಿಲದಾಂಟಿ ನಿಂದಿರ್ಪಳವಳೆ ಶಂಬಿನಿಯೆಂದು ವಿಟನುಸಿದ್ಧನವಳರವನು ೨೪

ಕೋರ್ಬಿದ ಶರೀರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪಾಂಗೆ ಕೆಂಗೂಡ
ಲುರ್ಬುಜವನ್ನೆ ಕಂಪನಸ್ಥನೆ ರಹಿತಗಾನೆ
ನಿರ್ಬುದ್ಧಿವಂತೆ ಬಾಯ್ಬಿಡಿಕೆ ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆ ನಿಷ್ಕರಸುರತೆ ಮದಗಂಧಿನಿ
ಪರ್ಬಿದ ನಿತಂಬೆಯನ್ನತಮಧ್ಯೆ ಮಧುಗೋಪ್ತಿ
ಗೊರ್ಬಳೆಡೆಯಾಡುತಿರೆ ಕಂಡಾ ವಿದೂಷಕಂ
ಸರ್ಬವದೊಳಲ್ಲರಂ ನಗಿಸುತಿವಳೆಗೆ ಹಸ್ತನಿಂಪೆಂದುಮಿಸಿದನಂದು ೨೫

ಮುನಿಸೊಬುದರಿಯನೆಂದು ರೂಪಿನೆಡೆಯೊಳಂ
ಮನಸಿಜಂ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ರವಿನಂದನಂ ಭೋಗ
ದನುವಿನೊಳಗಿಂದಿರಂ ಬಲ್ಲವಂ ನಾನಲ್ಲದೊಮ್ಮೆಯಂ ಪೆರವಣ್ಣಳ
ಕನಸಿನೊಳ್ ನೋಡಿಯಿರಿಯನಿಂತು ಸುಗುಣಗಳು
ಳ್ಳನಿಯನೆನ್ನೀ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತಮೆನ್ನ ತೋ
ಳ್ಳೊನೆಯೊಳಿರಲೆಂದೊರ್ವ ಕಾಂತಯೆನುಕೂಲಿಗನನಂದು ಸಖಿಯೊಳ್ ಪೊಗಳ್ಳಳು ೨೬

ಬೀರುವವಳು, ಚಿಗುರಿನಂತಹ ಕೆಂಪಾದ ಮೃದುವಾದ ಪಾದವುಳ್ಳ ತರುಣಿ, ಕಾಮುಕ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವಳು, ಅಲ್ಪಕಾಮಿ, ಕೋಪಿಷ್ಟ, ಜನರಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರಬಯಸುವವಳು, ವೇಗ ವಾಗಿ ಚಲಿಸುವವಳು, ಕೆಂಪುವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದವಳು. ಇಂತಹವಳು ಬಾಗಿಲುಡಾಟಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಇವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ವಿಟನು ಇವಳನ್ನು ಶಂಬಿನಿಬಗೆಯ ಸ್ತ್ರೀಜಾತಿ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿ ದನು. ೨೫. ಕೊಬ್ಬಿದ ಶರೀರವುಳ್ಳವಳು, ಕಿರಿದಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು, ಕೆಂಪಾದ ಕೂದಲಿ ನಿಂದ ಕೂಡಿದವಳು, ಏರುತ್ತಿರುವ ಯೌವನಸ್ಥೆ, ನಡುಗುವ ದ್ವನಿಯುಳ್ಳವಳು, ಹಾಡಲು ತಿಳಿಯದವಳು, ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದವಳು, ಬಾಯ್ಬಿಡುಕೆ, ಕೆಟ್ಟ ಚೇಷ್ಟೆ ಉಳ್ಳವಳು, ನಿಷ್ಕಾರದಿಂದ ಸಂಭೋಗಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವವಳು, ಮದಗಂಧಿ, ವಿಶಾಲವಾದ ನಿತಂಬವುಳ್ಳವಳು. ದಪ್ಪವಾದ ಸೊಂಟವುಳ್ಳವಳು, ಮದ್ಯಪಾನಾಸಕ್ತರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳು, ಇಂಥವಳೊಬ್ಬಳು ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿದೂಷಕನು ವಿನೋದದಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಗಿಸುತ್ತ ಇವಳೇ ಹಸ್ತಿನಿಜಾತಿಯ ಹೆಂಗಸು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ೨೬. ಮುನಿಸೊಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವನು, ರೂಪನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮನ್ಮಥನಂಥವನು, ದಾನಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೊನಂಥವನು, ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ ನಂಥವನು, ತಿಳಿದವನು, ನನ್ನನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯನು ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ತೋಳಿನ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಿಯ ತನಗೆ ಅನುಕೂಲನಾದೊಬ್ಬ

ಸುದತಿ ನೋಡೀ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವುಂ ನಿನ್ನ ಮೊಗ್ಗ
ಕದಿರೆನ್ನ ಬಹುದೆ ಸರ್ವಾಂಗಮುಂ ಬೆಳ್ಳು ಮ
ತ್ತಿದು ನೋಡು ಮಧ್ಯದ ಕಳಂಕೆಂದು ಮುಗ್ಧ ಶರಿಯಂ ನೋಳ್ವೊಳ್ ಹೇಳುತೆ
ಚದುರ ವಕ್ಷಣನಾಯಕಂ ಪೊರೆಯೊಳರ್ಧ ಸಖಿ
ಯಧರವುಂ ಚುಂಬಿಸುತೆ ಸೀತ್ಲತಂಗೇಳದಂ
ದಮೊಳವಳ ವಲಯರವವುಂ ನೆಗಳ್ಳ ಸಿದನೆತ್ತಿದ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ೨೭

ಇಂದಿನಿತು ಪೊಳ್ಳೇಕೆ ತಡೆದೆ ಪೊಸತಿದು ಮೆಯ್ಯ
ಗಂಧಲೇಪಂ ನಿನ್ನ ಬಾಯೇಕೆ ಮುದ್ರಿಸಿತು
ಬಂದ ಭರವೇನು ಚೆನ್ನಾಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಿಯದುಸಿರಿನ್ನು ನಿನ್ನಂ ಕೊಲ್ಲೆನು.
ಇಂದುವರೆಗಾಂ ತಾಳಿದಂ ನಿನ್ನ ದೂಸರಿಂ
ನೋಂದೆ ನಿನ್ನನ್ನುವಂ ಕರೆದರೆನ್ನಂ ನಗುವ
ರೆಂದೊರ್ವ ಕಾಂತ ಶರನು ಬರಿಯ ಬಾಯಮಾತಿದೆ ಕೋಪಿಸುತ್ತಿದಳು ೨೮

ಜಡಿದು ನಾಣೆ ಡನುಡಿಯಲುಬ್ಬುವಂ ಬಿರಿಸಿನಿಂ
ಪೊಡೆಯ ಪೊಂಗುವನೊಡೆಯಲೊಂದು ಪೊರೆಯೇರವಂ
ದೊಡನೊಡನೆ ಕೂಡಲೆಳಸುವನೆನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನೇಸಸನೆಂದಂ ಮುನಿದೊಡೆ

ವಿಟನನ್ನು ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯೊಡನೆ ಹೊಗಳಿದಳು. ೨೭. ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು, “ಪ್ರಿಯೆ, ನೋಡು ಈ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವನ್ನು ನಿನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸಮನೆನ್ನಬಹುದೆ ? ಚಂದ್ರನ ದೇಹದ ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಬಿಳಿದು. ಆದರೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪುಕಲೆಯಿದೆ ಎಂದು ಆ ಮುಗ್ಧಿಗೆ ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತ ಚತುರನೂ ನಿಷ್ಕಪಟಿಯೂ ಆದ ಆ ನಾಯಕನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯೆಯ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಚುಂಬಿಸಿದ ಶಬ್ದ ಕೇಳದಂತೆ ಅವಳ ಬಳೆಗಳ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ೨೮. “ಈ ದಿನ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತುಮಾಡಿದೆ ? ಸೋಜಿಗವೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಮೈಗೆ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಬೇರೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿರುವೆ. ಏಕೆ ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೀಯೆ ? ನೀನು ಬಂದ ಉದ್ದೇಶವೇನು ? ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳು. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಡ. ನಾನೇನೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನಗಾಗಿ ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟೆನು. ಹೀಗಿದ್ದೂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದರೆ ಜನ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಕಾಂತೆಯೊಬ್ಬಳು ಹೆಡ್ಡೆನಾದ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನ ಮೇಲೆ ಬರಿಯ ಬಾಯಿಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಕೋಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ೨೯. ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದಳು : “ಬೆದರಿಸಿ ಹೀನೈಸುವಂತೆ ಮಾತನ್ನಾಡಿದರೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಬುವನು. ಜೋರಾಗಿ ಹೊಡೆದರೆ ಹಿಗ್ಗುವನು. ಒದ್ದರೆ ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡು ತಕ್ಷಣವೇ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಎಂದೂ ಲೆಕ್ಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ

ಕಡುತವಕದಿಂ ತಿಳಿಪ್ರವಂ ಸೇವೆಗೈವನಿವ
 ನೊಡವೆಗೊಡದಿದೊಡಂವಪರಾಧಿಯಾದೊಡಂ
 ಬಿಡದೀ ಮನಂ ದಂಪ್ಪನಾಯಕನನೆಂದೊರ್ವ ಮಡದಿ ಕೆಳದಿಗೆ ನುಡಿದಳು ೨೯

ಬರಲೊಂದು ತಾಣದೊಳ್ ಸುರತದಿಂದಂ ಬಳಲಿ
 ತರುಣಿಯೊರ್ವಳ್ ನಲ್ಲನಂ ತನ್ನ ಕುರುಳ್ಳಳಂ
 ಸರಿಸು ಸ್ವೇದಮನೊರಸು ಹಾರಮಂ ಸೈತರಿಸು ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯಲರ ಬರಿಸು
 ಸರಸತಾಂಬೂಲಮಂ ಸವಿದಿರಿಸು ಬಾಯ್ಲುಪರಿ
 ಸುರತದಲಸಂ ಪರಿಹರಿಸು ಪಾದಕೆಂಬ ಸೌಂ
 ದರಿಯ ನುಡಿಯಿಂದಿವಳ್ ಸ್ವಾಧೀನಪತಿಕೆಯೆಂದರಿದು ಮುಂದಕೆ ನಡೆದರು ೩೦

ಬಳಿಕೊಂದು ತಾಣದೊಳಗಪರಾಧನಾಯಕಂ
 ಮುಳಿದಿನಿಯಳಂ ತಿಳಿಪ್ರತಲೆ ರಮಣಿಯೆನ್ನ ನಿ
 ನ್ನೊಳಗೆ ಭೇದವೆ ದೇಹವೆರಡಕೊಂದೇ ಜೀವಮನೆ ಕೇಳ್ವ ನಮನಗುತ್ತೆ
 ಸುಲಭ ನೀನಂದ ನುಡಿ ದಿಟಮಲ್ಲದೊಡೆ ನಿನ್ನ
 ತಳದರ್ವಟೆಯ ಗಾಯಕನ್ನೀ ಮನಂ ನೋಯದೆಂ
 ದಳಲಿ ನುಡಿದಳನಿವಳ್ ಖಂಡಿತೆಯೆನುತ್ತರಿದು ತಳದರ್ವರಲ್ಲಿ ಮುಂದಕೆ ೩೧

ಕಾತುರದಿಂದ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನನಗೆ ಯಾವ ಒಡವೆಯನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಆ ದುಷ್ಟ ನಾಯಕನನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತದೆ.” ೩೦. ಹೀಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕಡೆ ಒಬ್ಬ ತರುಣಿ ಸಂಭೋಗಸುಖದಿಂದ ಬಳಲಿ ತನ್ನ ನಲ್ಲನನ್ನು ಕುರಿತು-ನನ್ನ ಕೂದಲನ್ನು ಸರಿಮಾಡು, ಬೆವರನ್ನು ಒರೆಸು. ನನ್ನ ಹಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಡು. ಬೀಸಣಿಗೆ ಯಿಂದ ಬೀಸು. ಎಲೆಅಡಿಕೆಯನ್ನು ನೀನು ಅಗಿದು ನನ್ನ ಬಾಯಿಗಿಡು. ಅನಂತರ ಸಂಭೋಗದ ಅಲಸ್ಯವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡು. ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತು ಎಂದು ಆ ಸುಂದರಿಯು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ಸ್ವಾಧೀನಪತಿಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ೩೧. ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಪರಾಧನಾಯಕನು ಕೋಪಿಸಿ ಕೊಂದಿದ್ದ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ: ಎಲೆ ರಮಣಿಯೆ, ನನ್ನ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಭೇದ ಇದೆಯೇ ? ದೇಹ ಎರಡಾದರೂ ಜೀವ ಒಂದೇ ಎನ್ನಲು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ನಸುನಕ್ಕು ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸುಲಭ, ಸತ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಚಿಗುರಿನಂತಹ ಮೃದುವಾದ ತುಟಿಯಗಾಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನೋಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ನುಡಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಇವಳು ಖಂಡಿತೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ

ಮನದನ್ನನಿಂದು ಬಂದಪನೆಂದು ಮಿಂದು ಚಂ
 ದನಲೇಪನಂಗೆಯ್ದು ಕುಸುಮಮಂ ಮುಡಿದು ಮಂ
 ಡನದಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಸೆಜ್ಜೆಯಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಹಾಸುಮಂ ಹೆಚ್ಚುವದಿಸಿ
 ವಿನುತಪರಿಮಳಪ್ರಪ್ಪ ತಾಂಬೂಲವಂ ತರಿಸಿ
 ಮನಮೊಸೆದು ಕಾದಿದರ್ಪನಿತುವರೆಗಂ ಬಾರ
 ನೆನುತೆ ಸಖಗಿಸುವೃದಂ ಕೇಳ್ದು ವಾಸವಸಜ್ಜೆ ಕಾಖ್ಯೆಯಿವಳೆಂದರಿದರು ೩೨

ನಲ್ಲನಿಂದಿನಿತು ಪೊಳ್ಳೆಕೆ ತಡೆದನೊಯೆನ್ನ
 ನೊಲ್ಲನೋ ಮುಚ್ಚಿದಬಲೆಯರಡ್ಡ ಗಟ್ಟಿ ಬ
 ಪ್ಪಲಿ ಬಲಿಂದಲೆಳೆದೊಯ್ದರೋ ಪುಸಿಗೆ ಮುನಿದನೊ ಧೈರ್ಯದಿಂದಮೆನ್ನ
 ಮೆಲ್ಲೆರ್ಪಯನರಿವೆನಂದಳಿದನೋಯೆನ್ನ ತ
 ನ್ನಲ್ಲಿಗೈದಿಸುವನಾನೆಂದು ನಿಂದನೊಯೆಂದು
 ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಪಂಬಲಿಪ ನುಡಿಗೇಳುವಳುತೆಯೆಂದರಿದು ನಡೆದರಂನು ೩೩

ಬಳಿಕೊರ್ವ ನಾರಿ ನೆವದೊಳ್ ಮುಳಿದು ನಲ್ಲನಿಂ
 ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲದೆ ಜಡಿದು ನುಡಿದು ಪೊರಮುಡಿಸಿ ತ
 ನೊಳು ತಾನೆ ತಿಳಿದೇಕೆ ಮುನಿದನೋ ವಲ್ಲಭಂ ತಿಳಪಲೇತಕೆ ಜರಿದನೊ

ಮುಂದೆ ಹೊರಟರು. ೩೨. ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನು ಈ ದಿನ ಬರುವನೆಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ
 ಶ್ರೀಗಂಧವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಹೂಗಳನ್ನು ಮುಡಿದು, ಆಭರಣದಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ
 ಕೊಂಡು, ಮಲಗುವ ಮನೆಯನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿ, ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಸಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯ
 ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಗಳು, ಹೂಗಳು, ತಾಂಬೂಲಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಣೆಮಾಡಿ
 ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಗ್ಗುತ್ತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದೆ. ಆತ ಈವರೆಗೂ ಬರಲಿಲ್ಲ
 ಎಂದು ಸಖಿಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇವಳು ವಾಸವಸಜ್ಜೆ ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಳಾದವಳು
 ಎಂದು ತಿಳಿದರು. ೩೩. ಈದಿನ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯನು ಏಕೆ ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತು ತಡೆ
 ಮಾಡಿದನೋ ? ನನ್ನನ್ನು ಬಲ್ಲನೋ ? ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ ತರುಣಿಯರು ಅವನು
 ಬರುವಾಗ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡುಹೋದರೋ ? ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ
 ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡನೋ ? ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನನ್ನ ಮೃದುವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿದು
 ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಬರದೇ ಉಳಿದನೋ ? ನನ್ನನ್ನೇ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ
 ಎಂದು ನಿಂತನೋ ? ಎಂದು ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಹಂಬಲಿಸುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಇವಳು ಉತ್ಕ
 (ಉತ್ಕಟವಾದ ಬಯಕೆಯುಳ್ಳವಳು) ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ೩೪. ಮುಂದೆ
 ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಅಕಾರಣವಾಗಿ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು,
 ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಗದರಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿದಳು.
 ಅನಂತರ ತನ್ನಲ್ಲಿತಾನೇ ಆಲೋಚಿಸಿ ನಾನೇಕೆ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದೆನೋ ? ನನ್ನ ಪ್ರಿಯನು

ತಿಳಿದಪೆನೆನುತ್ತಿನಿಯಂಗೆಟ್ಟುವೆನೊ ಸಖಿಯರಂ
ಪಳವು ಸುಡುವುಮೃಳವುದೇ ಕಪ್ಪಮಾಕ್ಷಣಂ
ತಿಳಿಯದುದೆ ಮೂಢತ್ವಮೆಂಬ ನುಡಿಗೆಳುತಭಸಂಧಿಕೆಯೆನುತ್ತರಿದರು ೩೪

ತನಗೆ ಚಂದನದಣ್ಣುವುಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ
ನನೆಗಳಂ ಮುಡಿಗಿಟ್ಟು ಧವಳಾಂಬರವನುಟ್ಟು
ವಿನುತ ಮುತ್ತಿನ ತೊಡೆಗಳಂ ತೊಟ್ಟು ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಮಿುಚು ದೆಸೆಯಂ ಬೆಳಗಲು
ಮನೆಯುಮಂ ಪೊರಮುಟ್ಟುಯಚ್ಚುಮುತ್ತಿನ ಬೊಂಬೆ
ಯೆನಲಿನಿಯನೆಡೆಗೆ ಪೋಪೋರ್ವಳಂ ಕಾಣುತುಂ
ಮನದೊಳಭಿಸಾರಿಕೆಯ ತೆರನಲಾಯೆಂದರಿದು ನಗುತೆ ಮುಂದಕೆ ನಡೆದರು ೩೫

ಚಪಳೆ ಕೇಳಿದನ್ನ ನಲ್ಲನೀಯೆಡೆಗೆ ಬಂ
ದಪನೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೊಡಾಂ ಬಂದನಕಟಿ ನಿ
ಪ್ಪುಪೆಯೊಳನ್ನುಂ ಬಾರನೇಗುವನಿದೇಕುಳಿದನೋ ಮನಸಿಜಂಗೆನ್ನನು
ಉಪಲಕ್ಷ್ಯಮಂ ಮಾಡಿದನೊ ಶಶಿಗೆ ಮಾರಿದನೊ
ವಿಪರೀತವಿಂದಿನಿರುಳಂ ಕಳೆವೆನಂತೊಯಂ
ದಪವಿಪ್ರಲಂಬೆಯ ಪ್ರಳಾಪಂಗಳು ಕೇಳುತಡಿಯಿಟ್ಟರೇನೆಂಬೆನು ೩೬

ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಏಕೆ ಹೀಯ್ಯಾಳಿಸಿದನೋ ? ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಇನಿಯನ ಬಳಿಗೆ ಸಖಿಯರನ್ನು ಕಳಿಸಲೋ ? ನಾನು ಮಾಡಿದ ನಿಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಸುಡುತ್ತಿದೆ. ತಳಮಳವನ್ನು ಸಹಿಸುವುದು ಒಹಳ ಕಷ್ಟ. ಪ್ರಿಯನು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದುದೇ ಮೂರ್ಖತನ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಇವಳೊಬ್ಬಳು ಅಭಿ ಸಂಧಿಕೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ೩೫. ಒಬ್ಬಳು ತನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆಲ್ಲ ಗಂಧವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತುರುಬಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬಿಳಿಯ ಸೀರೆಯ ನ್ನುಟ್ಟು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮುತ್ತಿನ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ಅವಳ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳ ಬೆಳಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಲು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊರಟಳು. ಅಚ್ಚ ಮುತ್ತಿನ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೆ ಇದು ಅಭಿಸಾರಿಕೆಯ ರೀತಿಯಿಲ್ಲವೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ನಗುತ್ತ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ೩೬. ಚಪಲಸ್ವಭಾವದವಳೆ ಕೇಳು, ಈ ದಿನ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನು ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದುದರಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು. ಆಯೋ ! ನಿರ್ದಯನಾಗಿ ಅವನು ಇನ್ನೂ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಲಿ ? ಏಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೋ ? ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ಮಥಬಾಣಗಳಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದನೋ ? ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಮಾರಿದನೋ ? ನನಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಇಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಳೆಯುತ್ತೇನೆಯೋ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳು

ಆಲಿಂಗನಂ ಮಾಡಿ ಚಂಬನಂಗೆಯ್ಯು ಸರ
 ಸಾಲಾಪವಂ ನುಡಿದು ಕಾತರಿಸುತುಂ ರತಿಗೆ
 ಮೇಲಿಕ್ಕಿ ಕೂಡುತುಂ ಮರೆಪುತಚ್ಚರುತೆ ನಿನ್ನಿರುಳೆನ್ನ ನಲ್ಲನೊಡನೆ
 ಲೀಲೆಯಿಂದಿದರ್ವನಿಂದಿನ ದಿನಂ ನಿಷ್ಫಲಂ
 ಹಾಳಾದ ಮನೆಯುಮುಂ ಕಾದನಂತೆಂದೊರ್ವ
 ಸೂಳೆ ಗತಭರ್ತಾರಿಕಾಪ್ಪ ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು

೩೭

ಮುನಿಸೇಕೆ ಪೇಳೆ ಕಾರಣಮನೆಲೆ ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆ
 ಮನಸಿನೊಳಗಾದೊಡಂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ದೋಷಮೆ
 ಳ್ಳನಿತುಂಟಿಯೆಂದೆರಗೆ ಕಣ್ಣೇರ್ಗಳಂ ಕಾಲ್ಕಳಂ ತೊಳೆದ ವಲ್ಲಭನನು
 ಮನಮೊಡನೆ ಕರಗಲೇಳೆಂದೆತ್ತುತರುಮಿಂ
 ನನೆದ ಕುಚಕುಂಭದೊಳೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದರ್ವ ತ
 ದ್ವನಿತೆಯವಳುತ್ತುಮಸ್ತ್ರಿಯೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಂ ಮುಂದೆ ನಡೆಗೊಂಡರು

೩೮

ಬಳಿಕೊರ್ವಳೆಪರಾಧರಮಣನಂ ಕಂಡು ನೆಲೆ
 ಮೊಲೆ ನಡುಗೆ ಪುರ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಕುಮುದಾಕ್ಷಿಗಳೆ
 ತಳೆಯೆ ಕೆಂಪಂ ಮಾತುಗಳೆ ತಡಂಬಡಿಸೆ ಕಾಲ್ ದಡದಡಿಸಿ ಕೋಪಿಸುವಳೆ

ತ್ತಿರುವ ವಿಪ್ರಲಂಭೆಯ ಗೋಳಾಟವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ೩೭. ನಿನ್ನೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ, ಮುತ್ತುಕೊಟ್ಟೆ, ಸರಸಸಲ್ಲಾಪಮಾಡಿದೆ, ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಬಹು ಬಯಸಿ ಕೂಡಿದೆ, ಮರೆತೆ, ಎಚ್ಚರಗೊಂಡೆ. ಹೀಗೆ ನಿನ್ನಿನ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ನೊಡನೆ ವಿನೋದದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆದೆ. ಈ ದಿನ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಳಾದ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ವೃಥಾ ಕಾದೆ—ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಸೂಳೆ ಗತಭರ್ತಾರಿಕೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನವಳು ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ೩೮. ಕೋಪವೇಕೆ ? ಇದರ ಕಾರಣವೇನು ಹೇಳು. ಎಲ್ಲೆ ಪ್ರಿಯಳೆ ಕೇಳು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟಾದರೂ ದೋಷವಿದೆಯೇ ? ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಸಖಿಯ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದನು. ಒಡನೆಯೇ ಆಕೆ ಮನಕರಗಿ ಏಳೆಂದು ಆತನನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುತ್ತ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ನೆನದು ಹೋಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಕುಂಭದಂತಿದ್ದ ಸ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ವಿನತೆಯು ಉತ್ತಮಸ್ತ್ರೀ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ೩೯. ಅಂತರ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದ್ದ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಆಗ ಅವಳ ಸ್ಥಿರವಾದ ಮೊಲೆಗಳು ನಡುಗಿದುವು, ಹುಬ್ಬುಗಳು ಗಂಟಿಕ್ಕಿದುವು, ಬಿಳಿಯನ್ನೆದಿಲೆಯಂತಿದ್ದ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾದುವು, ಮಾತುಗಳು ತಡವರಿಸಿದುವು, ಕಾಲುಗಳು ದಡವಡಿಸಿದುವು. ಹೀಗೆ ಕೋಪಗೊಂಡವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಲು ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ

ತಿಳಿಪಲೆಂದೆರಗಿದಿನಿಯನನೊಡೆಯ ನೂಪುರಂ
 ಗಳ ಕೀಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕುರುಳ್ಳಳಂ ಬಿಡಿಸುತುಂ
 ತಲೆದಡವುತಪ್ಪಿದಳನಿವಳಿ ನಾಯಕಿಮಧ್ಯೆಯಂದು ಪೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ೩೯

ತರಣಿ ಕೇಳವನಿಡೆಗೆ ಪೋಗಿನೆನಲೀ ಮನಂ
 ತರಹರಿಸದೊಯ್ಯದಾಂ ಪೋದೊಡಂ ನೋಡೆನಂ
 ದಿರೆ ಕಣ್ಣಿರವು ನೋಳ್ಪಲ್ಲಿ ನಗೆನೊಡೊಡೀ ನಗೆ ಬಿಡಮಾ ನಕ್ಕೊಡಿಸು
 ಕರೆದು ಮಾತಾಡೆನೆನೆ ಬಿಡು ಕೇಳದು ಮಾತ
 ನೊರೆಯೊಡಂ ಸೋಂಕಿನೆನೆ ತನು ತಾಳದೇಕೆನು
 ತ್ತಿರಲೊವಳವಳಂ ಜಘನೈಗಿದು ಸಹಜಮೆಂದರಿಪುತಂ ನಡೆತಂದರು ೪೦

ನುತವಿಭವಯುತನೀವಕರಮುಳ್ಳವಂಗದೇಂ
 ಪ್ರತಿಯೆ ಮನ್ಮಥ ಚಿತ್ರಭಾನು ನಳ ಕೂಬರರ್
 ಸತತವಿಾತಂ ಸೌಮ್ಯ ಶ್ರೀಮುಖಿ ಪ್ರಭವ ರುಕ್ಮಾನಂದನಿವನಿರತ್ನ
 ಕೃತಕಂ ಪ್ಲವಂಗ ದುರ್ಮುಖಿಯಂ ವಿಕಾರಿಯಂ
 ಪ್ರತಿದಿನಂ ಕರೆಯೆಂಬೆಯೆಂದು ಸಂವತ್ಸರಮು
 ನತಿರೆಯುಂ ಪೇಳ್ವಂತೆ ರೌದ್ರ ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ ತಾಯುಂ ಮಗಳ್ ಕೋಪಿಸಿದಳು ೪೧

ಇನಿಯನನ್ನು ಆಕೆಯು ಒದೆಯಲು ಆಗ ಪ್ರಿಯನ ತಲೆಕೂದಲು ಅವಳ ಕಾಲ ಕಡಗದ
 ಕೀಲುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡುವು. ಹೀಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತ ಅವನ
 ತಲೆಯನ್ನು ನೇವರಿಸುತ್ತ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಇವಳೇ ನಾಯಕಿಮಧ್ಯೆ ಎಂದು
 ಹೇಳಿ ಬಿಜ್ಜಳನೂ ಅವನ ಪರಿವಾರದವರೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.
 ೪೦. ಸಖಿ ಕೇಳು, ಅವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗೆನು ಎಂದ ತಕ್ಷಣ ಮನಸ್ಸು ನಿಲ್ಲದೆ ಅವನ
 ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಹೋದರೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ
 ವೆಂದರೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೋಡುತ್ತವೆ. ನಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದರೂ ನಗು ಬಿಡದೆ
 ಬರುತ್ತದೆ. ನಕ್ಕ ತಕ್ಷಣ ಇನ್ನು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು ಮಾತನಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದರೂ
 ನಾಲಗೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ
 ವೆಂದರೆ ನನ್ನ ದೇಹ ತಾಳಲಾರದು. ಇದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಹೀಗೆ ಏಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬಳು
 ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ಜಘನೈಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ಸಹಜವಾದುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು.
 ೪೧. ಯಾವಾಗಲೂ ಸೌಮ್ಯನಾದ, ಶ್ರೀಮುಖಿ ಎಂಬ ಕಾಂತಿ, ಸೌಂದರ್ಯಗಳಿಂದ
 ಕೂಡಿದ ಮುಖನಾದ ಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನೂ ಏರುತ್ತಿರುವ
 ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಧವಳಾಂಗದನಾದ ಇವನಿಗೆ, ಮನ್ಮಥ, ಚಿತ್ರಭಾನು ಎಂದರೆ
 ಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳು, ನಳಕೂಬರರು ಸಾಟಿಯಾಗಬಲ್ಲರೆ. ಇಂತಹವನಿರುವಾಗ ಕಪಟಿ,
 ಕೋತಿ, ಕೆಟ್ಟ ಮುಖವುಳ್ಳವನೂ, ವಿಕಾರಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಕರೆ ಎಂದು
 ಹೇಳುತ್ತೀಯಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಅತಿಶಯವನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ ಭಯಂಕರವಾದ

ವರಚೈತ್ರಸಖಿನ ಮದದಾನೆ ವೈಶಾಖಿಬಿಬಿ
 ಗುರುಕಚಿರಿ ಸದ್ಗುಣೋಜ್ವಲೈಶ್ವರ ಚುಚಿ ನವರತ್ನ
 ಭರಿತರುಚಿರಶ್ರಾವಣಾರಣೆ ಪಂಕಜಭಾದ್ರಪದ ಸುನಿವಿಷಯತ
 ಪರಮಾರ್ತಿಕಪಿತೃಭೂಷಣಸುಪೇಣ ಸುಮ
 ಶರಮಾರ್ಗಯುತ ವಪುಶ್ಯಾಮ ಭೀಮಾಭಾಭಯ
 ನಿರುತಪಾಲ್ಕುಣಮಿತ್ರಸುತನುತೆಯೆ ಬಾರೊಂದು ಸಖಿಯೊರ್ವಳಂ ಪ್ರೇಗಲ್ಲಳು ೪೨

ಒಸರ್ವ ಮೃದುಚಿತ್ತಯಾಗದಿರೊರ್ವೆಯುಂ ಪುನ
 ವರ್ಸುವಿಲ್ಲದೊರ್ವರಂ ಕರೆಯದಿರ್ ಭೂಷಣಮಂ.
 ನೆಸೆವ ನಿನ್ನಿ ಹಸ್ತದಿಂ ಭರಣಿಯೊಳ್ ತುಂಬಿ ನೀ ಪ್ರೇಗುಂ ವಿಟರಲ್ಲಿಗೆ
 ರಸಿಕರೊಳ್ ಮಾತುಮಂ ಪ್ರವಣದಿಂ ಕೇಳ್ಳು ಭಾ
 ವಿಸು ಮುಗ್ಧನಾಶ್ಲೇಷೆಯಿಂ ಪಿಂಗದಿರ್ ಮಗಳೆ
 ಪ್ರಸಿಯೆ ಮೂಲಂ ಸೂಳೆಗೆಂದು ನೆವದೊಳ್ ಮುದುಕಿಯುಂಸಿದಳಾ ತಾರೆಗಳನು ೪೩

ಅನಿಮೇಷಕನ್ಯೆಯರ್ ನಿನಗೆ ತುಲೆಯೇ ಮದನ
 ಧನ ನಿನ್ನ ಪುರ್ಬಗಣೆಯೇ ಕೋಕಮಿಥುನವಿಾ
 ಘನಕುಂಭಕುಚಕೆ ಪಾಸುಟಿಯೆ ನೇತ್ರಕ್ಕೆ ವಿನಾ ಪೊಳಪು ಸಮನೇ ನಡುವಿಗೆ

ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಮಗಳು ತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡಳು [ಟಿಪ್ಪಣಿ : ಸಂವತ್ಸರ
 ಗಳ ಹೆಸರನ್ನೂ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ.] ೪೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮನ್ಮಥನ
 ಮದದಾನೆಯಂಥವಳು, ವೈಶಾಖದ ನವಿಲು, ದೊಡ್ಡ ತುರುಬುಳ್ಳವಳು, ಎಲ್ಲ ಉತ್ತಮ
 ಗುಣಗಳಿಗೂ ಮೊದಲನೆಯವಳು, ಶುಚಿಯಾದವಳು, ನವರತ್ನಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ
 ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವಳು, ಕಮಲದಂತಹ ಮೃದುವಾದ ಕೆಂಪಾದ
 ಪಾದವುಳ್ಳವಳು, ಸುಂದರವಾದ ರೆಪ್ಪೆಗಳನ್ನುಳ್ಳವಳು ಪನ್ನಗವೇಣಿ, ಮನ್ಮಥಮಾರ್ಗ
 ದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವಳು, ಶ್ಯಾಮಲಶರೀರೆ, ಭಯಂಕರವಾದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೆದರುವವಳು,
 ಮನ್ಮಥಸ್ತುತೆ-ಬಾ ಎಂದು ಸಖಿಯೊಬ್ಬಳು ಹೊಗಳಿದಳು [ಟಿಪ್ಪಣಿ : ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ
 ಚೈತ್ರಾದಿ ಮಾಸಗಳ ಹೆಸರು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ] ೪೩. ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ಮೃದು
 ವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಳಾಗಬೇಡ. ಹಣವಿಲ್ಲದ ಒಬ್ಬನನ್ನೂ ಕರೆಯಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ
 ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಭರಣಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಟ್ಟು ವಿಟರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು. ರಸಿಕರ ಮಾತುಗಳನ್ನು
 ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಆಲೋಚಿಸು. ಮುಗ್ಧತನದಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹಾಳಾಗಬೇಡ.
 ಮಗಳೆ, ಸೂಳೆಗೆ ಸುಳ್ಳೆ ಬಂಡವಾಳ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವ ನೆವದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ
 ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. (ಚಿತ್ತ, ಪುನರ್ವಸು, ಹಸ್ತ, ಭರಣಿ, ಪ್ರವಣ, ಅಶ್ಲೇಷೆ,
 ಮೂಲ-ನಕ್ಷತ್ರಗಳು). ೪೪. ನಿನಗೆ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರು ಸರಿತೂಗಬಲ್ಲರೇ ? ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು
 ನಿನ್ನ ಹುಬ್ಬಿಗೆ ಸಮನೇ ? ಈ ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡದಾದ ಕುಂಭಕುಚಗಳಿಗೆ ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳ

ವನಸಿಂಹವು ಮೃಗವೆಂದೇ ನಿನ್ನ ಗಂಭೀರ
ತನಕೆ ವೃತ್ತಿ ಕ ಮಕರ ಕರ್ಕಟಕಯುತವಾರ್ಧಿ
ಘನಮಯಿಂದೊರ್ವಳಂ ವಿಜೃಂಭನನಿತು ರಾಶಿಗಳನೇನಿಪೋಲ್ ಪೊಗಳ್ಳನು ೪೪

ತೊಳಗುವರುಣಾಧರೆ ಸುರತಕಲಾನಿಧಿಯ ಮು
ಗಳಕಾಯೆ ಸೌಮ್ಯಭಾಷಿತೆ ಗುರುನಿತಂಬೆ ಕವಿ
ಕುಲಪಾರಿಜಾತ ಸನ್ಮಂದಗಾಮಿನಿ ಸಿಂಹಕೇಯಲೋಮಾಳಸದೃಶೆ
ಸಲೆ ವಿನಾಸಕೇತುವಧಿದೇವಿ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನದೊಂ
ದೊಲವಾಮದಾ ನವಗ್ರಹಗಳೇಕಾದರ
ಸ್ಥಳರೆಂದು ಪೊಗಳ್ಳನೊರ್ವಂ ತನ್ನ ನಲ್ಲಳಂ ಮನಮುಚ್ಚಿನೊಲವಿನಿಂದೆ ೪೫

ಉಕ್ಕುವಾ ತುರುಗಮನೆಯಿಂದಾಳುಮಂ ನೂಂಕೆ
ದಕ್ಕಿತರಸಿನ ಹಿಂದೆ ಬಂದಾನೆ ನಿನಗೆ ಕೈ
ಸಿಕ್ಕಿದೀ ಮಂತ್ರಿಯು ಕವಡು ಬೀಳ್ಳುದು ಮನೋರಥವೊದಗಿ ನಡೆಯದೆಂದು
ನಿಕ್ಕುವಂ ಚದುರಂಗವಾಡುವಂತೊರ್ವಳತಿ
ರಕ್ಕಿನಿಂ ಮೊದಲೊತ್ತೆಗೊಟ್ಟನಂ ನೂಂಕೆ ಬಹು
ರೊಕ್ಕಮಂ ತತ್ತೊರ್ವ ಮೊರೆಭಂಡಂಗಂ ಬರಲ್ ಕಂಡು ಕೂಡುತುಮಿದರ್ವಳು ೪೬

ಜೋಡಿಯು ಸಮವೆ ? ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮೀನಿನ ಹೊಕ್ಕಪ್ಪು ಸಾಟಿಯೆ ? ನಿನ್ನ ತೆಳುವಾದ
ನಡುವಿಗೆ ವನಸಿಂಹದ ನಡು ಸಮನೆ ? ನಿನ್ನ ಗಾಂಭೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಚೇಳು, ಮೊಸಳೆ, ಏಡಿಗಳಿಂದ
ತುಂಬಿದ ಸಮುದ್ರದ ಗಾಂಭೀರ್ಯವು ಎಣೆಯೆ ? ಎಂದು ವಿಚಿತ್ರೇಷ್ಠನೋರ್ವನು
ಒಬ್ಬ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ರಾಶಿಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿದನು. (ತುಲಾ,
ಧನುಸ್, ಮಿಥುನ, ಕುಂಭ, ಮೀನ, ಸಿಂಹ, ವೃಶ್ಚಿಕ, ಮಕರ, ಕರ್ಕಟಕ, ವೃಷಭ, ಮೇಷ,
ಕನ್ಯ ರಾಶಿಗಳು) ೪೫. ಹೊಳೆಯುವ ಕೆಂಪಾದ ತುಟಿಯುಳ್ಳವಳು, ಕಾಮಕಲೆಗೆ ಆಶ್ರಯ
ಳಾದವಳು, ಮಂಗಳವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವಳು, ಮೃದುಹಿತಭಾಷಿನಿ, ದೊಡ್ಡದಾದ ಪೃಷ್ಠ
ವುಳ್ಳವಳು, ಕವಿಕುಲಕ್ಕೆ ಪಾರಿಜಾತದ ಹೂವಿನಂತಿರುವವಳು, ನಿಧಾನವಾದ ನಡಿಗೆ ಉಳ್ಳ
ವಳು, ರಾಹುವಿನಂತೆ ಕೂದಲುಳ್ಳವಳು, ರತಿಯಂಥವಳು ಆದ ಪ್ರಿಯೆಯೇ ಕೇಳು, ನಿನ್ನ
ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಆ ನವಗ್ರಹಗಳೇ ಹನ್ನೊಂದು ಗ್ರಹಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ
ನಲ್ಲಳನ್ನು ಮನದುಂಬಿದ ಒಲವಿನಿಂದ ಹೊಗಳಿದನು. ೪೬. ಸೊಕ್ಕಿದ ಕುದುರೆಯ
ಮನೆಯಿಂದ ಕಾಲಾಳನ್ನು ಹೊರದೂಡಲಾಗಿ ಅರಸನ ಹಿಂದೆ ಬಂದ ಆನೆ ನಿನಗೆ ದಕ್ಕಿತು.
ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಈ ಮಂತ್ರಿಯಿಂದ ಮೋಸವಾಗುವುದು ನಿನ್ನ ಮನದ ಆಸೆ ನಡೆಯದು ಎಂದು
ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಚದುರಂಗವಾಡುವಂತೆ ಒಬ್ಬಳು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೊದಲೇ ಮುಂಗಡ
ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ವಿಟನನ್ನು ನೂಕಿ ಅವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಒಬ್ಬ

ಕಪ್ಪುಕೆಂಪಿನ ಹಣ್ಣು ಮೇಲಿದೇಂ ಕಾಣಿಸದೊ
 ಡೊಪ್ಪುವರೆ ಬಲ್ಲವರ್ ಬಾಯಿ ನೀಂ ಮುಚ್ಚು ನಿನ
 ಗಿಪ್ಪ ಹಳದಿಯ ಕಾಯಿ ಹಣ್ಣಾದ ಬಳಿಕ ಪವಣರಿದಿನ್ನು ಪಚ್ಚಿಯಾಡು
 ತಪ್ಪಿದುದು ಪಂಚಬಾಣ ನಿನಗೆ ಬಳಕಲೆಂ
 ಟಿಪ್ಪಗಡೆಯೇಂ ಫಲಂ ಸೋಲುವೇ ನಿನಗಿನ್ನು
 ತಪ್ಪದನುತೊರ್ವ ಚಾಣಂ ಪಗಡೆಯಾಟ ನೆವಮಿಟ್ಟು ಲೋಲೆಯಂ ಜರಿದನು ೪೭

ಕೆಂಪುಹಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಕರಿದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬು
 ದೇಂ ಪಂಥವೇ ಬಾಯುಮಂ ಮುಚ್ಚು ಪಚ್ಚಿಯಂ
 ನೀಂ ಪವಣರಿತ್ತಾಡು ನಿನ್ನ ಹಳದಿಯ ಕಾಯಿಗಳವು ಮೊದಲೆ ಹಣ್ಣಾದುವು
 ಇಂಪಂಚಬಾಣ ನಿನಗಿಲ್ಲವೆಂಟಿಪ್ಪಗಡೆ
 ಯೇಂ ಫಲಂ ಸೋಲು ತಪ್ಪದು ಮುಂದೆನುತ್ತೆ ಚಾ
 ಣಂ ಪಗಡೆಯಾಟದೊಳು ನೆವಮಿಟ್ಟು ಲೋಲೆಯಂ ಹದಿರುವಾತಿಂ ಜರಿದನು ೪೮

ಹರಿಸು ದೂತಿಯನಾತನೆಡೆಗಿವನ ಸಂಗಮಂ
 ತರುಣಿ ರಮನಂ ಮಾಡು ಮಾಡು ಚೆಂದುಟಿಯೆಸೆ
 ವರಣಮಂ ಹರಿಯದೊಳ್ ಹಣವನಾರ್ಜಿಸುವದೆ ಮನುಷ್ಯಧರ್ಮಂ ತಿಳಿಯಲು

ವಿಟಿನಾಯಕನು ಬರಲು ಕಂಡು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ೪೭. ಕಪ್ಪು ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಕಾಯಿಗಳು ಹಣ್ಣಾಗಿರುವುದು ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪಗಡೆಯಾಟ ಬಲ್ಲವರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೆ ? ನೀನು ಬಾಯಿಮುಚ್ಚು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಹಳದಿಕಾಯಿ ಹಣ್ಣಾದ ಬಳಿಕ ಕ್ರಮ ತಿಳಿದು ಹಸಿರುಕಾಯಿಯನ್ನು ನಡೆಸು. ನಿನಗೆ ಮನ್ಮಥನ ದೃಷ್ಟಿ ತಪ್ಪಿತು. ಬಳಿಕ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಆಡುವ ಪಗಡೆಯಾಟದ ಫಲ ಸೋಲು. ಅದು ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ತಪ್ಪದು—ಎನ್ನುತ್ತ ಬಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಪಗಡೆಯಾಟ ವನ್ನು ಸೆವವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಲೋಲುಪಳಾದ ತನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ಜರಿದನು. ೪೮. ಕೆಂಪುಹಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಕರಿಯಹಣ್ಣು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪಗಡೆಯಾಟದ ರೀತಿಯೆ ? ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚು. ಹಸಿರು ಕಾಯಿಯನ್ನು ನೀನು ಹವಣರಿತು ಆಡು. ನಿನ್ನ ಹಳದಿಯ ಕಾಯಿಗಳು ಮೊದಲೇ ಹಣ್ಣಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಮನ್ಮಥನ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ ನಿನಗಿಲ್ಲ. ಏನು ಫಲ ? ಮುಂದೆ ಸೋಲು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತ ಜಾಣನೊಬ್ಬ ಪಗಡೆಯಾಟದ ನೆವದಿಂದ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ಚದುರವಾತಿನಿಂದ ಹೀಯಾಳಿಸಿದನು. [ಟಿಪ್ಪಣಿ : ನಿನ್ನ ವೈಯಾರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮಂಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಹಟ ತೊಟ್ಟರೆ ನಿನಗೇ ಸೋಲು ಎಂದು ಖಂಡಿತಜಾಣನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ] ೪೯. ಆತನ ಬಳಿಗೆ ದೂತಿಯನ್ನು ಕಳಿಸು. ಇವನನ್ನು ನಿನ್ನ ಸಂಗದಿಂದ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸು. ನಿನ್ನ ಚೆಲುವಾದ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಹೊಳೆಯುವ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸು. ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹಣ ವನ್ನು ಗಳಿಸುವುದೇ ಮನುಷ್ಯಧರ್ಮ. ವಿಟರು ಕೊಡಿಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು ತರಿಸು.

ತರಿಸು ಪೂರ್ವಪ್ರವೃತ್ತಮಂ ವಿಚಿಗ್ಗ ದಕ್ಷಿಣನೋ
 ಲಿರದೆ ಪಂಚಸು ವಾರುಣಿಯ ಕೊಳ್ಳಲುತ್ಪರೋ
 ತ್ತರಮುಮು ಸುತಗೊವಳುಸಿದ್ಧಳು ಚತುರ್ಧಿರಾವರರ ನಾಲ್ವೆಸೆವೆಳ್ಳೊಲು ೪೯

ಕರತಳಮುಮಧರಮುಂ ಪಲ್ಲವಂ ಪಲ್ಲವಂ
 ತರಳಾಕ್ಷಿಯುಂ ಮುಖಂ ಕುಮುದಮುಂ ಕುಮುದಮುಂ
 ಗುರುಕುಚಂ ಸಮತೆಯುಂ ಗೋತ್ರಮುಂ ಗೋತ್ರಮುಂ ವಾಣಿಯುಂ ಪರವೇಣಿಯುಂ
 ಪರಿರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ಧ ರಿವಮುಮುಂ ರಿವಮುಮುಂ
 ಚರಣಮುಂ ಬಾಸೆಯುಂ ಪದ್ಮಮುಂ ಪದ್ಮಮುಮು
 ನಿರದೆ ಪ್ರೇಲ್ವಿರಲಲ್ಲಿ ಬಾಲೆಯರ್ ನಿಖಿಳಗುಣಶೀಲೆಯರ್ ಕಣ್ಣೆಸೆವರು ೫೦

ಕುರುಳ್ಳೊಳ್ಳೊಳ್ ನಾರಿಯುಂ ಪ್ರಬೇಗೊಳ್ ಚಾಪಮುಂ
 ಕರತಳದೊಳಪ್ಪಮುಂ ನಯನದೊಳ್ ಶಸ್ತ್ರಮುಂ
 ಗುರುಕುಚದೊಳೊಪ್ಪುವ ರಥಾಂಗಮುಂ ನುಡಿಗಳೊಳ್ ಗಿಳಿಗಳಂ ನುಣ್ಣಿನಿಯೊಳುಂ
 ಪರಭೃತಂಗಳನಸೆವ ಯಾನದೊಳ್ ಹಂಸೆಯುಂ
 ತರಳಾಕ್ಷಿ ನಿನ್ನಂಗದೊಳಗಿಟ್ಟು ತಾನೆತ್ತ
 ಸರಿದನೋ ಕುಸುಮರರನಂದೊರ್ವ ಮುಗ್ಧ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯ ಕೂಡಿಯೆಂದಳು ೫೧

ಉದಾರಿಯಾದವನನ್ನು ಹೆಂಡ ಕುಡಿಸಿ ವಂಚಿಸು. ಇದೇ ನಿನಗೆ ಪ್ರಗತಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಒಬ್ಬಾಕೆ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ (ಹದಿನಾಲ್ಕು) ದಿಕ್ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ೫೦. ಅಂಗೈ ಚಿಗುರಿನಂತೆ, ತುಟಿಗಳು ಹವಳದಂತೆ ಇದ್ದುವು ; ಕಣ್ಣುಗಳು ಕನ್ನದಿಲೆಯನ್ನು ಮುಖ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದುವು. ಮೊಲೆಗಳು ಪರ್ವತದಂತೆ ಗಾತ್ರವಾಗಿದ್ದವು. ಭೂಮಿಯಂತೆ ಶಾಂತಸ್ವಭಾವ. ಅವರ ಮಾತು ಶುಭ ವಚನಕ್ಕೆ ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ನಾಗವೇಣಿಯರು. ಅವರ ಪಾದಗಳು ಕಮಲ ದಂತಿದ್ದವು. ದೊಕ್ಕುಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ಎದೆಯವರೆಗಿನ ಕೂದಲು ಸರ್ಪದ ಹೆಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಚಿಹ್ನೆಯಂತೆ(?) ಇತ್ತು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗುವಂತಹ ಸಕಲ ಗುಣ ಶೀಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ತರುಣಿಯರು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೫೧. ಎಲೈ ಚೆಂಡಲನೇತ್ರೆಯ ನಿನ್ನ ಮುಂಗುರುಳಿನಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಿನ ಎದೆಯನ್ನೂ, ಹುಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ, ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಬಾಣವನ್ನೂ, ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರವನ್ನೂ, ಘನಕುಚಗಳಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವಾಹಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಗಿಳಿಗಳನ್ನೂ, ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆಗಳನ್ನೂ, ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಂಸೆಯನ್ನೂ—ಈ ರೀತಿ ನಿನ್ನ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸುಮಾರಾನಾದ ಮನ್ಮಥನು ಎಲ್ಲಿಹೋದನೋ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಮುಗ್ಧ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯನ್ನು ಕುರಿತು

ನಿನಗರಸನೀತನಿವನಂ ಕಾಯದಿರು ತರಳೆ
 ತನು ಸೋಂಕೆ ಸೋಂಕೆ ಸುಖಿಸುವ ಸೋಬಗನಿವ ನಿನ್ನ
 ಮನಕೆ ಸರಿಪ್ರೇಗದಾಣಂ ಮಹಾಕೀರ್ತಿಯಾನ್ವನುನಿದಿನಂ ವಿನಯಪರನು
 ಮನಸಿದಕಲಾನಿಪ್ರಾಣನೀತನಿವೋರ್ವ ನ
 ಲ್ಲನನಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದೆಂದು ವಿಟನಂ ಜರಿದು
 ಮನಮೊಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ನಾಯಕಿಗೆ ಸಖಿ ಬೋಧಿಸಿದಳುರಿಂದೆ ೫೨

ಒಲಿದ ಬಳಿಕರ್ಥಮಿಾವನೆ ವಿಟಂ ನಿನಗೆ ಹೇ
 ರಳವಾಗಿ ಮುನಿಸ ತಿಳಿಪ್ರವನೆ ಜಾಣಂ ಮನೆಗೆ
 ಳೊಳಗಿದೊರ್ವಡಂ ಬರ್ಪುದೇವೊತ್ತೆ ಕಳವಿನೊಳ್ ನಡೆಪುದೇ ಸುಖಿದಮಗ್ಗಿ
 ತಲೆದೋರುತಿರ್ಪುದೇ ಮಚ್ಚು ನಿನಗೆಲಗೆಯೆ
 ನೊಳಗೆ ಮಂಚನೆಯೆಯೆಂದೊರ್ವ ಸೊಳಗೆಯವಳ
 ಕಳದಿ ಚದುರಿಕೆ ಬೆಡಗಿನಿಂ ಹಿತವ ಬಂದಿಯಂ ಪೇಳಿದವಳದೇನೆಂಬೆನು ೫೩

ಅಧರವರುಣಮನಕ್ಷಿಗಂ ಬಿಧಿವುರ್ದಿಲ್ಲ ಕೇ
 ಶದ ಪಾಳಿಯಂ ಕೆದರ್ಪುರ್ದಿಲ್ಲ ಕುಚಕುಂಭಮಂ
 ಪುದಿದ ಕುಂಕುಮುದಿವುರ್ದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೀ ತೊಡೆಗಳೊಮ್ಮೆಯುಮದಿವುರ್ದಿಲ್ಲ

ಹೇಳಿದಳು. ೫೨. ಇವನು ನಿನಗೆ ಒಡೆಯನು. ತರಳೆ, ಇವನನ್ನು ಕಾಯಬೇಡ. ಇವನು ತರುಣಿಯಾದವಳ ದೇಹ ಸೋಕಿದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖಪಡುವ ಸೊಗಸುಗಾರ. ಇವನು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಹೋಗದವನು. ಇವನು ಮಹಾಕೀರ್ತಿಶಾಲಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ವಿನಯವಂತ, ಕಾಮಕಲಾನಿಪ್ರಾಣ, ರಸಿಕ. ಇವನಿದ್ದರೂ ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸ ಬಾರದು ಎಂದು ಆ ವಿಟನನ್ನು ಜರೆಯುತ್ತಲೂ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಲೂ ಇರುವಂತೆ ಒಬ್ಬ ಸಖಿಯು ತನ್ನ ನಾಯಕಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದಳು. ೫೩. ಪ್ರೀತಿಸಿ ಅನಂತರ ಹಣ ಕೊಡುವವನೆ ವಿಟ. ನೀನು ಕೋಪಗೊಂಡಾಗ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವವನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ನೀನು ಸುಮ್ಮನೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹಣ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೇ ? ಕಳ್ಳ ತನದಲ್ಲಿ ಸುಖಪಡುವುದೇ ಸುಗ್ಗಿ. ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ನಿನಗೆ. ಎಲೆ, ನನ್ನನ್ನೇ ನೀನು ಮಂಚಿಸುತ್ತೀಯೆ ? ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಸೊಳಗೆ ಅವಳ ಚತುರಕಾದ ಸ್ನೇಹಿತ ವೈಯಾರದಿಂದ ಹಿತವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ೫೪. ತುಟಿಯ ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹರಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೂದಲಿನ ಸಾಲು ಚೆದುರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕುಚಕುಂಭಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡ ಕುಂಕುಮವು ಉದುರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಈ ತೊಡೆಗಳು ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ನಡು

ಇದು ಗುಣವೆ ಸೂಳೆತನಕಟ ನೀನಾರ್ಗ ಮೇ
ಚ್ಚಿದೆಯೊ ಹೇಳೆ ಕೊಟ್ಟವರನಿಂತು ಕರೆದೊಡೆ ಮುಂದೆ
ಬದುಕಿಲ್ಲಮೆಂದೊರ್ವ ಮುದಿಕೆ ಮಗಳು ಪ್ರವೀಣಿ ಜರ್ವಿ ಕೋಪಿಸಿದಳು ೫೪

ಮುಗುವೆ ಕೇಳೆ ಬಯಕೆ ಚಿಂತಾವೃದ್ಧಿ ಸುಯುಗಳೊಗು
ಮಿಗೆ ಪ್ರಿಯಸ್ತುತಿ ತಾಪಮರನತ್ಯಚಾ ಮಾನ
ವಿಗತಿ ಕಾಂತಾಸ್ವೇಷಣಾಗಮಂ ಕಂಠಗತಪ್ರಾಣಮಾ ಮೃತಿಯೆಂಬಿವು
ಮಿಗೆ ದರಾವಸ್ಥೆಯಿವನೊಂದುಮಂ ನೀಂ ಮನಂ
ಬುಗಿಸದಿರೆ ಬಾಹಿರಂಗದೊಳುಂಟೆನಿಸಿ ತೋರಿ
ತೆಗೆಸು ವಸ್ತುಗಳೆಂದೊರ್ವ ಮುದಿಸೂಳೆಯಾ ಮಗಳನುರೆ ಬೋಧಿಸಿದಳು ೫೫

ಸರಸಿಜಾನನೆ ಹೇಳೆ ಸುಧಾಂಶುಯಶ ಕೇಳೆ ಕುಮುದ
ವರನೇತ್ರ ಹೇಳೆ ಬಾಲಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಕೇಳೆ
ಕರಿಕಂಭಕುಚಿ ಹೇಳೆ ಮಾಹಾಪುರುಷಸಿಂಹ ಕೇಳೆ ತುಂಬಿಗುರುಳಬಲೆ ಹೇಳು
ವರಚಂಪಕಾವೋದ ಕೇಳೆ ಹಂಸಗಮನ ಹೇಳೆ
ಪರಮಪುನಗಂಭೀರನಿನದ ಕೇಳೆಂದೊರ್ವ
ತರಾಣಿಗೊತ್ತಯನೀಯದಾ ವಿಟಂ ಬೇಗದಿಂ ತಿರುಗಿದನವೆಂ ಚಿತ್ರವೋ ೫೬

ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸೂಳೆಯತನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವೇ? ಆಯ್ಯೋ ! ನೀನು ಯಾರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ
ದ್ದೀಯೆ ಹೇಳು. ಹಣ ಕೊಟ್ಟವರನ್ನು ಈ ರೀತಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೆ ಜೀವಿಸುವುದು
ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಹುಬ್ಬಿನಿಂದ ಜಂಕಿಸಿ ಅವಳ
ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಮಾಡಿದಳು. ೫೪. ಮುಗ್ಧೆಯೇ ಕೇಳು, ಬಯಕೆ, ಅತಿಯಾದ ಚಿಂತೆ, ಅಧಿಕ
ವಾಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸುರು ಬಿಡುವುದು, ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಹೊಗಳುವುದು, ಪರಿತಾಪ, ಊಟ ಬಿಡು
ವುದು, ಮಾನ ಬಿಡುವುದು, ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಸಾಯುವಂತೆ
ಮಾಡುವುದು, ಸಾವು, ಇವು ಹತ್ತು ಅವಸ್ಥೆಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೂ ನೀನು ಅವಕಾಶ
ಕೊಡಬೇಡ. ಕೇವಲ ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇವೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿ
ಅವರಿಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ ಎಂದು ಮುದಿಸೂಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಮಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಬೋಧಿಸಿದಳು. ೫೫. ಒಬ್ಬ ವಿಟನು ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವಳಿಗೆ ಒತ್ತೆಯ
ಹಣವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಕೆಯೂ ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನಿತ್ತಳು.
ಆದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅಪೂರ್ಣ. ಸಂಭಾಷಣೆ ಜಮತ್ಕಾರ—ಎಲೈ ಸರಸಿಜಾನನೇ, ಹೇಳು.
ಜಂದ್ರನಂತೆ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಯಾದವನೇ, ಕೇಳು. ಕುಮುದವಪುಷ್ಪದಂತೆ ಸುಂದರವಾದ ಕಣ್ಣು
ಗಳುಳ್ಳವಳೇ, ಹೇಳು. ಬಾಲಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವನೇ, ಕೇಳು. ಆನೆಯ
ಕುಂಭಸ್ಥಳಿಗಳಂತೆ ಕುಚಗಳುಳ್ಳವಳೇ, ಹೇಳು. ಮಾಹಾಪುರುಷಸಿಂಹನೇ ಕೇಳು. ತುಂಬಿ
ಗಳಂತೆ ಮುಂಗುರುಳುಳ್ಳ, ಅಬಲೆಯೇ, ಕೇಳು. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚಂಪಕದಂತೆ ಪರಿಮಳ
ಭರಿತನಾದವನೇ ಕೇಳು. ಹಂಸೆಯಂತೆ ನಡೆಗೆಯುಳ್ಳವಳೇ ಹೇಳು. ಮೇಘಗಳಂತೆ

ಹರನಂತೆ ಧನದಸಖಿ ನವರತ್ನದಂತೆ ಗುಣ
 ವಿರಹಿತೆ ಸುರಾಚಾರ್ಯನಂತೆ ಗತಸೌಮ್ಯ ಸ
 ದ್ವರಾಪುರುಷನಿವ್ವಾಗಾರಯದಂತೆ ರಹಿತಾನುಕೂಲ ಘನವಜ್ರದಂತೆ
 ನಿರಸೆ ರವಿಯಂತೆಯಾಶಾಪ್ರವರ್ತಕೆ ಕಲಾ
 ಧರನಂತೆ ವಿಶ್ವತಕಳಂಕಿಯವಳೆಂದೊರ್ವ
 ತರುಣಿಯು ತನ್ನಾಪ್ತಸಖಿನೊಡನೆ ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ದೂರಿದನೊರ್ವನು ೫೭

ಕುಡಿವುಪ್ಪುಗಳ್ ಸುರಪಧನುವನಾ ಪೊಳೆವ ಕರ್ಣ
 ಗಡೆ ಮಿಂಚಿನೇಳ್ಗೆಯು ತೆರೆಗಳಂ
 ಕಡತೋರವುಡಿ ಮುಗಿಲನಧರಮತಿಪಂಚೆಯಂ ತನುಮಧ್ಯಮದು ಪ್ರಸಿಯಂ
 ಬಿಡದೆ ಮಿಕ್ಕುಂ ಮಹಾಚಂಚಲಮ ರೂಪಾದ
 ಮಡದಿಯರ ಮನ ಪಚನ ಕಾಯ ನಿಜಮಂ ಮಹಾ
 ದೃಢಮೆಂದು ನಂಬುವು ಮೂಢನೆಂದೊರ್ವ ಚಾಣಂ ಕೆಳೆಯನೊಳ್ ನುಡಿದನು ೫೮

ಗಂಭೀರವಾದ ದ್ವನಿಯುಳ್ಳವನೇ. ಕೇಳು — ಎಂಬುದಾಗಿ ಆ ತರುಣಿಗೆ ಒತ್ತೆಯ ಹಣ
 ವನ್ನೇ ಕೊಡದೆ ಒಬ್ಬ ವಿಟನು ತ್ವರಿತದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ೫೭. ಒಬ್ಬ ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ
 ಆಪ್ತಸ್ನೇಹಿತನೊಂದಿಗೆ ಒರ್ವ ತರುಣಿಯ ಗುಣಗಳ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಅವ
 ಳನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ದೇವ-ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಅವಳ ಗುಣ
 ವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ
 ಅವಳಲ್ಲಿರುವ ಅವಗುಣಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸಿ ದೂರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪರಮಾತ್ಮ ಶಿವನು
 ಕುಬೇರನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹಣವಿಲ್ಲದ ಭಿಕಾರಿ. ಆದರಂತೆಯೇ ಈಕೆಯೂ ಸಹ.
 ಈಕೆ ನವರತ್ನಕ್ಕೆ ಸಮನಾದರೂ ಯಾವ ಗುಣವೂ ಇಲ್ಲದವಳು, ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು
 ಕೋಪವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಇವಳೂ ಕೋಪಿಷ್ಠಳು, ಒಳ್ಳೆಯ ವರ್ಣಾಯತುವಿನಲ್ಲಿ
 ನದಿಯು ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ದೇಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮೊದಲಾದುವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ
 ವಿಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ರೀತಿ ಈಕೆಯೂ ಅನನುಕೂಲ. ವಜ್ರಸಮಾನಳಾದರೂ
 ನೀರಸಳಾದವಳು. ಸೂರ್ಯನು ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಂತೆ ಇವಳು ತನ್ನೆಲ್ಲ
 ಆಸೆಯನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕಳಂಕವಿರುವಂತೆ ಇವಳೂ
 ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ ಕಳಂಕಿನಿ. ೫೮. ಕುಡಿಹುಬ್ಬುಗಳು ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು, ಹೊಳೆಯುವ
 ಕಣ್ಣುಗಳು ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಮಿಂಚು, ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಮಡಿಕೆಗಳೇ ತೆರೆಗಳು, ದೊಡ್ಡ
 ದಾದ ತುರುಬು ಕಪ್ಪಾದ ಮೋಡ, ತುಟಿ ರಸಭರಿತವಾದುದು, ಅತಿ ಸಣ್ಣದಾದ ನಡು,
 ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಚಂಚಲಸ್ವಭಾವವೇ ರೂಪಾದಂತೆ ಇರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ
 ಮನಸ್ಸು ಮಾತು ದೇಹ ನಿಜಸ್ವಭಾವ ಶಾಶ್ವತವಾದುದು ಎಂದು ನಂಬುವವನು

ಗಳರವಂ ವಕ್ಷತಾದಿನಿಶ್ವನಂ ಮಂಚ
ಮಲಿಪು ಕರಕಂಕಣಧ್ವನಿಯಮರ್ವ ಸವ್ಯರಪದ
ತಳನಿನಾದಂ ಚಂಬನಸ್ವನಮದೋರೂರ್ವರೂಳು ಲಲ್ಲಿಗಳ ನುಣ್ಣಿನಿ
ನಿಲಮಣ್ಣುಪ್ರಚರು ತವಕಂ ಹೂಂಕೃತಾರವಂ
ಗಳೊಳ್ಳಿದ ಕಾಮವೇದವನೋದುತಿರ್ಪದ
ಗಳ್ಗಳ ಮತಂಗಳಪೊಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಸಂಭೋಗಿಗಳ್, ಕರವೆವೆದರು

೫೯

ತಣ್ಣೆಲರ ಸೋಂಕೆನಲ್ ಸೋಂಕಿಯನಿಮಿಷರಂತೆ
ಕಣ್ಣೊಳಂ ಕಣ್ಣಿನಿಟ್ಟಳೆಯಂತಿರಪ್ಪಿ ಮಾ
ವಣ್ಣನರಗಿಳಿ ಸವಿವೊಲಧರಮಂ ಸವಿಮ ಜಾರುವ ನಿರಿಗಳಂ ತೊಲಗಿಪಿ
ಗಿಣ್ಣಲಂತಪ್ಪ ಮೊಲೆಯಂ ಮುಟ್ಟಿ ಲವ್ವೆಸುವ
ತಿಣ್ಣಮಂ ಬಿಡಿಸಿ ನಾಣ್ಣಾಣಮಂ ತಡವಿ ಮೆಯರ್
ಬಣ್ಣಗೆಡದಂತೋದುತಿರ್ಪ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನಸಂಭೋಗಿಗಳ್ ಕಣ್ಣೆವೆದರು

೬೦

ಬರಸೆಳೆದೊಡಮರ್ವಪ್ಪಿ ಚಂಬಿಸಲ್ ಕರಗಿ ಕಾ
ತರಿಸಲೊಡನೊಡನೆ ಮೇಲ್ಪಾಯ್ತು ಕೂಡಲ್ ಜಾಮ್ನ
ನಿರದೊಸರಿ ತೆಗೆದತ್ತಲೊದಗಿ ತಳಮೇಲಿದಿಗಳೊಳ್ಳಿ ಪಿಂಚುಮುಂಚೆನಿಸದೆ

ಮಹಾಮೂರ್ಖನೆಂದು ಒಬ್ಬ ಜಾಣ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೫೯. ಕುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ವಿಚಿತ್ರ ಧ್ವನಿ. ಎದೆಗೆ ಎದೆತಾಗಿ ಅದರ ಬಡಿತ ದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಶಬ್ದ, ಮಂಚದ ಕಿರಿಕಿರಿಧ್ವನಿ, ಕೈಕಡಗದ ಕೀಕೀಣಿ ಶಬ್ದ, ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ಅಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಜಾಡಿಸುವ ಧ್ವನಿ, ಪರಸ್ಪರ ಮುತ್ತು ಕೊಡುವ ಧ್ವನಿ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಲಲ್ಲೆಮಾತಿನ ಮೃದುಧ್ವನಿ, ತಡೆಯದೇ ಬರುವ ಉಸಿರು, ತವಕ, ಹೂಂಕಾರಧ್ವನಿ, ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಕಾಮ ವೇದವನೋದುತ್ತಿರುವವರ ಮತಗಳಂತೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸು ತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಕಾಶ ಸಂಭೋಗಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ೬೦. ತಂಪಾದ ಗಾಳಿಯ ಸೋಂಕೊ ಎನ್ನುವಂತೆ ಸೋಂಕುತ್ತ, ದೇವತೆಗಳಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೆಟ್ಟು, ದುಂಬಿಗಳು ಹೂವನ್ನಪ್ಪುವಂತೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅರ ಗಿಳಿಗಳು ರುಚಿ ನೋಡುವಂತೆ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಮುತ್ತುಟ್ಟು ಸವಿಯುತ್ತ, ಜಾರುತ್ತಿರುವ ಸೆರಗನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಜಾರಲು ಬಿಟ್ಟು, ಗಿಡಿಯಂತಹ ಮೊಲೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತ, ಅತಿಯಾದ ನಾಚಿಕೆಯನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತ, ಗುಪ್ತಾಂಗವನ್ನು ನೇವರಿಸುತ್ತ, ಮೈಯ ಅಂದವು ಕೆಡದಂತೆ ಒಂದುಗೂಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನ ಸಂಭೋಗಿ ಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡರು. ೬೧. ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುತ್ತಿಡಲು ಹೆಂಗಳರು ಕರಗಿ (ಸಂಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ) ಕಾತರಿಸಲು, ಆ ಕೂಡಲೇ ಮೇಲೆರಗಿ ಸಂಭೋಗಿ ಸಲು ಕ್ಷಣವೂ ತಡೆಯದೆ ಪ್ರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎತ್ತ ತೆಗೆದರೆ ಅತ್ತ ನಲ್ಲರ ವಶವಾಗಿ

ಸರಿಯೆನಿಸಿ ಕೂಡಿ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದ ಸಮಸುಖದ
ನರವಿಯೆಂದು ಕಾವಜಾತ್ರೆಗೆ ಬಂದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ
ಸುರತಸಿದ್ಧಾಂಜನವ ಬಯಸಿ ಭಜನೆಗೆ ಬೀಳ್ವರೋಯೆನಲ್ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದರೂ ೬೧

ಸರಿದ ತೆರೆಯೆನೆ ಲಚ್ಚೆ ತೊಲಗೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ
ದೊರೆಯೆನಲ್ ಮುಡಿಯಲರ್ ಸೂಸೆ ತಲೆ ಬಾಜಿಸುವ
ಮುರಜಮನೆ ತಾಟತಕಟಿಸ್ಸನು ಪೊಣ್ಣೆಯೊತ್ತುವ ತಾಳಮೆನಲಮರ್ದ
ಕರಘಾತಮೊಪ್ಪೆ ಪಾಡುವ ಗೀತಮನೆ ಗಳ
ಸ್ವರಮೆಸೆಯೆ ಕಾಂತಾಂಗರಂಗದೊಳ್ ಮತ್ತೊರ್ವ
ತರಣಿ ರತಿಲಾವ್ಯಮಂ ಕಾವಂಗೆ ತೋರ್ಪಳನೆ ಪ್ರರಪಾಯತದೊಳಿಸೆದಳು ೬೨

ವಲ್ಲಭದ್ವಜಮೆಂಬ ಲಾಕುಳದ ಕೋಲ ತುದಿ
ಯಲ್ಲಿ ನರೆ ಕಾಮಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಮಂ ಮಾಳ್
ಸಲ್ಲಲಿತ ಜೋಗೀಣೆಯೊ ಪ್ರಿಯದಂಡಮೆಂಬ ಗಳೆದುದಿಯ ಮೇಲಾಡುತಿರ್ಪ
ಕೊಲ್ಲುಟಿಗವಣ್ಣೊ ಸ್ವರಕೇತನದ ತುದಿಯ ಪಟ
ದಲ್ಲಿ ಪೊನ್ನೀರೊಳುರ ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಬೊಂಬೆಯೆನ
ಲಲ್ಲಿಯುಪರತಿಯಾದಿ ಮಧ್ಯಾಂತದಬಲೆಯೊರ್ವಳ ಕಣ್ಣೆ ಸೊಗಯಿಸಿದಳು ೬೩

ಕೆಳಗೆ ಮೇಲೆ, ಎದುರು ಬದುರು, ಹಿಂದು ಮುಂದೆ ಎನಿಸದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿ ಮೂರ್ಛೆ
ಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಮಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದ ನಲ್ಲ ನಲ್ಲೆಯರ ಈ ರೀತಿಯ
ಗುಂಪು ಕಾಮನಜಾತ್ರೆಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸಂಭೋಗಸಿದ್ಧಾಂಜನವನ್ನು
ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಭಜನೆಯ ಆವೇಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವರೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿದರು.
೬೨. ತೆರೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿದಂತೆ ನುಚಿಕೆ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಬೊಗಸೆಯಿಂದ ಹೂ
ಚೆಲ್ಲಿದಂತೆ ತುರುಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹೂ ಕೆದರಿತು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಾರಿಸುವ ಮದ್ದಲೆ ಎನ್ನು
ವಂತೆ ಸೊಂಟಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಾಟಿಸಿದ ಶಬ್ದ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಒತ್ತುವ ತಾಳದ
ಶಬ್ದದಂತೆ ಸೇರಿದ ಕೈಗಳ ಶಬ್ದ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಡುವ ಗೀತೆಯಂತೆ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ತರಣಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನ
ದೇಹವೆಂಬ ರಂಗಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾಮನಿಗೆ ರತಿಶೃಂಗಾರ ನರ್ತನವನ್ನು ನಟಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಾರಂಭ
ಆಸರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಕಂಗೊಳಿಸಿದಳು. ೬೩. ಪ್ರಿಯನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯವೆಂಬ
ಯೋಗದಂಡದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಮಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವ
ಚೆಲುವಾದ ಜೋಗೀಣೆಯೋ, ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ ಎಂಬ ಕೋಲಿನ ತುದಿಯ
ಮೇಲೆ ಆಡುತ್ತಿರುವ ದೊಂಬರ ಹೆಣ್ಣೋ, ಮನ್ಮಥನ ಬಾವುಟದ ತುದಿಯ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ
ಬಂಗಾರದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಚೆಲುವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಬೊಂಬೆಯೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಉಪರತಿಯ
ಪ್ರಾರಂಭ, ನಡುವೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತರಣಿ ಒಬ್ಬಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ

ಕೆದರ್ದ ತಲೆನವಿರರಮೆ ಮುಗಿದ ಕಣ್ಣಳ್ ಜೋಲ್ದ
 ವದನದಿಂ ಭುಜದೊಳೊರಗಿದ ಕೊರಲ್ ತೆಳ್ಳುಟಿಯ
 ತುಡಿ ಮಿಡುಕದಂಗೆಂ ವರಾಂಗೆಚುಂಬನದ ತಂಬುಲರಸಂವೆರಸಿ ಸೋರ್ವ
 ವದನಾಂಬುವೇ ರಕ್ತವೆನೆ ಸ್ಮರಂ ತನ್ನ ಮಿಾ
 ರಿದಳೊರ್ವಳಂ ತಂದು ಪುನ್ನಾಗಮಧ್ಯದಂ
 ಡದ ಶೂಲದೊಳ್ ಬಸಿದನೆನಲುಪರಿಸುರತಮೂರ್ಛಿತೆ ಕಣ್ಣಿದೇಂ ವಂದಳೋ ೬೪

ಆಲವಣ್ಣೆಂದಧರಮಂ ಗಿಳಿ ಕರ್ಮಂಕಿದುಮು
 ಸೀಳಿದುಮು ತೋಳ್ಳಳಂ ಕಳಹಂಸ ಸಾರಸವ್ಯ
 ಕಾಳವೆಂದುಂ ಚಂಚುಮಿಂ ನಿನ್ನ ವಿರಹದಿಂ ಪೊರಳುತಿರೆ ನಿರಿಗುರುಳ್ಳಳ
 ಸಾಲು ಕೆದರ್ದುದು ಹಾರವೋಸರಿಸಿತೆಂದೊರ್ವ
 ಬಾಲೆ ಪ್ರಾಣೇಶನಂ ನೆರೆದಂತೆ ಕಳುಪಿ ತತ್
 ಕಾಲರತಿಚಿಹ್ನಮು ಮತ್ತೊರ್ವನೊಳ್ ಪುಸಿದು ಡಾಳಯೊಲಿದಿಂತಂದಳು ೬೫

ತಂಗಾಳಿ ತೀಡೆ ತಿಂಗಳ ಮೂಡೆ ಮನಸಿಜಂ
 ಸಿಂಗಾಡಿವಿಡಿಯೆ ಕೋಕಿಲೆ ನುಡಿಯೆ ವಿರಹದಿಂ
 ದಂಗೆನೆ ಬಳಲ್ದಹಿಗಳಂ ದಿವಿಜರಂ ರುದ್ರನಂ ಕೂಡೆ ಕರಟಂಗಳೆ

ಕಂದಳು. ೬೪. ಕೆದರಿದ ತಲೆಯ ಕೂದಲು, ಅರೆಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಜೋತುಬಿದ್ದ ಮುಖ, ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಒರಗಿಕೊಂಡ ಕೊರಳು, ತೆಳುವಾದ ತುಟಿಯು ಕೂಡ ಅಲುಗದ ದೇಹ, ಗುಪ್ತಾಂಗವನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದಾಗ ತಾಂಬೂಲರಸದೊಡನೆ ಬೆರೆತು ಸೋರುವ ಸಂಭೋಗರಸವೇ ರಕ್ತವೆನ್ನುವಂತೆ ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಕರೆ ತಂದು ಸುರಗಿಯ ಮರದ ಮಧ್ಯದಂಡದ ಶೂಲಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಸಂಭೋಗಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಮೂರ್ಛೆಗೊಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ೬೫. “ಆಲದ ಹಣ್ಣೆಂದು ತಿಳಿದು ಗಿಳಿಯು ನನ್ನ ತುಟಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿತು. ಕಮಲದ ದಂಟೆಂದು ತಿಳಿದು ರಾಜಹಂಸವು ತನ್ನ ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ನನ್ನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಸೀಳಿತು. ನಿನ್ನ ವಿರಹದಿಂದ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಬಾಚಿದ ತಲೆಗೂದಲಿನ ಸಾಲು ಕೆದರಿ ಹೋಯಿತು. ಹಾರವು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು” ಎಂದು ಓರ್ವ ತರುಣಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಕೂಡಿ, ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನಂತರ ಬಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿಟನಿಗೆ, ಈ ಮೊದಲೇ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಸಂಭೋಗದ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಥಳಕುಬೀರುತ್ತ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದಳು. ೬೬. ತಂಗಾಳಿ ತೀಡಿತು. ತಿಂಗಳು ಮೂಡಿತು. ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ಬಿಟ್ಟನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಕೋಗಿಲೆ ಕೂಗಿತು. ಆಗ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ವಿರಹದಿಂದ ಬಳಲಿದಳು. ಗಾಳಿಯನ್ನು ನುಂಗಿದ ಹಾವುಗಳನ್ನು, ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನು (ಅಮೃತಕಿರಣ) ಅರ್ಧ ಸೇವಿಸಿದ ದೇವತೆ

ನುಂಗಿಯರೆಮೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟುಳಿತಿ ರಕ್ಷಿಸಿದರೀ
ಜೆಂಗೊಲೆಯರಿವರೆಂದು ಶಪಿಸಿಯುಂ ತಣಿಯದೆ ನಿ
ಹುಂಕಪತಿಯುಬ್ಬ ಪರಲಿವ ಬ್ರಹ್ಮರು ಬೈವಳೇನೊಚೆನ್ನರಿಯನು ೬೬

ವರಪ್ರಪ್ತತಳ್ಳಮಾ ಸರ್ಪದರ್ಪಂ ಸುಕ
ತ್ತಾರಿಯ ಲೇಪಮದುರಿಯರೂಪಮಾ ಚಂದನಂ
ನಿರುತಮತಿಬಂಧನಂ ಸಸಿಯ ಜೊನ್ನಂ ಬಿಸಿಯ ಬನ್ನಮಂತಾ ಮಾರುತಂ
ಸ್ವರಧನುಷ್ಕಾರುತಂ ಸಖಿಯರಾಳಾಪಂ
ಳುರುತರ ಪ್ರಳಾಪಮಾದುವು ವಿರಹತಾಪದಿಂ
ಹರಹರಾ ತಾಳಳ್ಳೇ ತರಳೆಯನುತಂ ಸಖಿಯರರಸಿ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದರು ೬೭

ಗಂಧಮಂ ಮುಡಿಸು ಪೊಪಂ ಪೊಪಂ ಮಂಚಮಂ
ತಂದು ತಳಿ ಪನ್ನೀರ್ಗಳಂ ಪಾಸು ವೀಣೆಯಂ
ನಿಂದು ಕತ್ತರಿಸಡಕೆಯಂ ನುಡಿಸು ಬೆಕ್ಕನೋದಿಸು ಗಿಳಿಯನತ್ತ ಹೊಡಿಸು
ಅಂದುಗೆಯ ಕೊರಳೊಳಿದು ಕಾಲ್ಗಿಂಜನಮನೆಚ್ಚು
ಪಿಂಡೆ ಮುಡಿಯಂ ಬೆಳಗು ದೀಪಮಂ ಕಟ್ಟು ನೀ
ನೆಂದೊರ್ವ ನಾರಿ ನಲ್ಲನಗಲ್ಲ ವಿರಹವಿಕಳದೊಳು ನುಡಿದಳು ಸಖಿಯೊಳು ೬೮

ಗಳನ್ನು, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಉಳಿಸಿದ ಶಿವನನ್ನು, ಕೋಗಿಲೆಗಳ ರಕ್ಷಕರಾದ
ಕಾಗೆಗಳನ್ನು--ಇವರೆಲ್ಲ ಹೆಗ್ಗಸರನ್ನು ಸಾಯಿಸುವ ಕೊಲೆಗಾರರೆಂದು ಶಪಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಗೂ
ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನೂ, ಸಮುದ್ರವನ್ನೂ, ಪರಶಿವನನ್ನೂ, ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೂ ನಿಂದಿಸಿ
ದಳು ! ೬೭. ವಿರಹತಾಪದಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆ ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ
ಮಲಗಿದಂತೆ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಲೇಪವು ಉರಿಯಹಾಗೆ
ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಮೈಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡ ಗಂಧವು ಒಣಗಿಬಿಗಿಯುತ್ತ ಬಂಧನವಾಗಿ ತೊರುತ್ತಿದೆ.
ಚಂದ್ರನ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಸುಡುತ್ತಿದೆ. ತಂಗಾಳಿ ಮನ್ಮಥನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯ
ರೋಂಕಾರದಂತಿದೆ. ಸಖಿಯರ ಪ್ರೇಮದ ಮಾತುಗಳು ಗೋಳಾಟದಂತಿವೆ. ಶಿವಶಿವಾ.
ಇಂತಹ ವಿರಹತಾಪವನ್ನು ನಮ್ಮ ಈ ಬಾಲೆಯು ಸಹಿಸುತ್ತಾಳೆಯೇ ಎಂದು ಸ್ನೇಹಿತೆ
ಯರು ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೬೮. "ನೀನು ಗಂಧವನ್ನು ಮುಡಿಸು,
ಹೂವನ್ನು ಲೇಪಿಸು, ಮಂಚವನ್ನು ತಂದು ಚಿಮುಕಿಸು, ಪನ್ನೀರುಗಳನ್ನು ಹಾಸು,
ವೀಣೆಯನ್ನು ಈಗ ಕತ್ತರಿಸು, ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ನುಡಿಸು, ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಮಾತನ್ನು ಕಲಿಸು,
ಗಿಳಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸು, ಕಾಲಂದುಗೆಯನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಹಾಕು, ಕಾಲಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ
ಯನ್ನು ಹಚ್ಚು, ಹಿಂದೆ ತುರುಬನ್ನು ಬೆಳಗಿಸು, ದೀಪವನ್ನು ಕಟ್ಟು" ! ಎಂದು
ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಅಗಲಿದ ಒಬ್ಬ ಹೆಗ್ಗಸು ವಿರಹವಿಕಳಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಖಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಲಾವಣ್ಯವಾರಾಸಿಯೊಳ್ ಮುಳುಗಿಯುಂ ಮರಳಿ
ಜೀವಿಸಿದರಂತೆ ಗಿರಿಸ್ಥಿತಂಬಸಿಂಹಮಂ
ಹಾವನಾಬಂಗಿಸಿದರಂತೆ ಸುರರಮೃತಕಲಶಮನೊಲ್ಲ ಸವಿದರಂತೆ
ಭಾವಿಸೆ ಪಂಚೋಧರಮನೊಂಕಿದವರಂತೆಯೊ
ಕಾವಗಲದ ಭಟರ ಭಾವಮಿದು ಚೋದ್ಯಮಂ
ದಾ ವಿನೋದದೊಳೊರ್ವ ಜಾಣೆಯೊಳ್ ಮುಂಗಯ್ಯ ಗಿಳಿ ನುಡಿದುಂಜೆನೆಂಜೆನು ೬೯

ಕೇಳಬಲೆ ನೀಂ ಜಿಣ್ಣ ಜವ್ವನು ನೋಡೆ ಬಿರು
ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ಸೋದರ್ ಸುರರ ಚಾಪು ಕುಸುಮ
ದೇಳಿಗೆ ತಟಚ್ಯೋಬೆಯೆಂದಿರುಮೆಳವರೆಯದೊಳಗೆ ಧನಮಂ ಗಳಸದ
ಸೊಳೆತನದಂಗದಿಂದೊ ಫಲಂ ಮನೆಯೊಳಗೆ
ಹಾಲುಳ್ಳ ಕಾಲದೊಳ್ ಹಬ್ಬಮಂ ಮಾಡೆಂದು
ಜೇಳುವಿ ಗಾವೆ ಪ್ರಸಿಯಲ್ಲಮಂದೊರ್ವಳತಿಬಾಲೆಯಂ ಬೋಧಿಸಿದಳು ೭೦

ಬಲರಾಯರೊಲೈ ಗವಯಂಬುದೆಲ್ಲಂ ನವಣೆ
ಯೊಳು ಗಂಜಿ ಗಡ ಪರುಷಸೋಂಕು ಗಡ ಮರುಷಮಂ
ಸಲೆ ಕಡಂ ಗಡಮಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಗಿ ಸಲ್ಲಲೆ ನೀಂ ಚಾಣ ಮೆಲ್ಲೆರ್ವಗನು

೬೯. “ಸೊಬಗಿಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಯೂ ಮತ್ತೆ ಬದುಕಿದವರಂತೆ ? ಪರ್ವತ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಸಿಂಹ ಮತ್ತು ಹಾವನ್ನು ಅಲಿಂಗಿಸಿದವರಿದ್ದಾರೆ ? ದೇವತೆಗಳ ಅಮೃತಕಳಶವನ್ನು ಅಪಿಸಿ ಅದರ ರುಚಿ ನೋಡಿದವರಿದ್ದಾರೆ ? ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ ಮೋಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಮುಕಿದವರಿದ್ದಾರೆ ? ಈ ಕಾಮಕಲಹದ ಭಟರ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಸೋಜಿಗವಾದುದು” ಎಂದು ವಿನೋದದಿಂದ ಜಾಣೆಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಅವಳ ಮುಂಗೈಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಗಿಣಿಯು ಹೇಳಿತು. [ಟಿಪ್ಪಣಿ : ರತಿಪ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದವರು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸೊಬಗಿನ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ಬಳುಕುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಡುವನ್ನು ಅಲಂಗಿಸಿದ್ದರು. ಮೊಲೆಗಳನ್ನು ಅಪಿಸಿ ಅದುಮುತ್ತಿದ್ದರು. ತುಟಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಅಧರರಸವನ್ನು ಹೀರುತ್ತಿದ್ದರು]. ೭೦. ಎಲೆ ಅಬಲೆ, ಕೇಳು ಹೆಣ್ಣಿನ ಯೌವನವು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಬಿರು ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ದೀಪದಂತೆ, ಕಾಮನ ಬಲ್ಲಿನಂತೆ, ಹೂವಿನ ಸೌಂದರ್ಯವಿದ್ದಂತೆ, ಮಿಂಚಿನ ಪ್ರಕಾಶವಿದ್ದಂತೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸದೆ ಇದ್ದ ಸೊಳೆತನದ ಶರೀರದಿಂದ ಏನು ಲಾಭ ? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಗಾವೆ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ಎಂದು ಒಬ್ಬಳು ಎಳೆಹರೆಯದ ಹುಡುಗಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದಳು. ೭೧. ದೊಡ್ಡರಾಯರ ಪ್ರೀತಿಯಂತೆ ! ಆದರೆ ಉಣ್ಣುವುದೆಲ್ಲ ನವಣೆಯ ಗಂಜಿಯಲ್ಲವೆ ? ಪರುಷಶಲೆಯ ಸೋಂಕು ! ಆದರೂ ವರ್ಷವೆಲ್ಲ ಸಾಲವಂತೆ ಎಂಬ ಗಾದೆಮಾತಿಗೆ ಪಕ್ಕಾಗುತ್ತಾರೆಯೆ ? ನೀನು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮೃದುಹೃದಯ. ನಿನಗೆ ಒಲಿದ ಬಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆ ? ಮೋಹದಲ್ಲಿ

ಒಲಿದ ತರಳೆಯೊಳಂತು ಮುನಿವರೇ ಮೋಹಕ್ಕೆ
 ಛಲವೆ ಬಾಳೆಯಹಣ್ಣೆ ಗುಂಟೆ ಗರಗಸವೆಂದು
 ತಿಳಿವಿ ತಂದೊರ್ವನಂ ಕೆಳದಿ ತನ್ನಯ ಸಖಿಯೊಳೊಲವನ್ನೆದಿಸುತಿರ್ವಳು ೭೧

ಮಧುಪೂರ್ಣಶಶಿಕಾಂತಚಪಕವುಂ ಮತ್ತೊರ್ವ
 ಸುದತಿ ಹಸ್ತಾಗ್ರದೊಳ್ ಪಿಡಿದು ನೋಡುವ ಪದದೊ
 ಳದರೊಳತಿಕ್ಕಂಪಿಪ ಮುಖೇಂದುಪ್ರತಿಬಿಂಬವುಂ ಕಂಡು ತಾಂ ನಸುನಗುತ್ತೆ
 ಇದೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂ ಕಳ್ಳನಿಂದೆನ್ನ ಮೊಗದ ಸಂ
 ಪದವುಂ ಕಳಲ್ ಬಂದನೆಂದು ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ ಕೋ
 ಪದೊಳಿ ನುಂಗುವಳೆನಲ್ ಮಧುಪಾನವುಂ ಮಾಡುತಿರ್ಪವಳ್ ಕಣ್ಣೆಸೆದಳು ೭೨

ಬಟ್ಟಲೊಳ್ವಿಡಿದ ಮಧುರಸವನಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ
 ನಟ್ಟಾಲಿಯಿಂದಿಕ್ಷಿಸಲ್ ಕಣ್ಣ ಕಪ್ಪು ರೂ
 ಪಿಟ್ಟು ಕತ್ತರಿಯ ರಸದಂತೆಯೆ ಚಿತ್ತಮೆಂದುಂ ಮುಗ್ಧಗಂ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ
 ಪುಟ್ಟಲಮೃತೋಪಮಾನಮಿದೆಂದು ವಿಸ್ಮಯಂ
 ಬಟ್ಟು ಸವಿದಳ್ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವೊಳ್
 ಪುಟ್ಟಿದವಗುಣಮುಮಂ ನೋಡರೆಂದೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಗಿದೇ ತಪ್ಪುವೆನಲು ೭೩

ಮೊಂಡಾಟವು ಸರಿಯೆ ? ಬಾಳೆಯಹಣ್ಣನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಗರಗಸ ಬೇಕೆ ? ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಳು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು. ತನ್ನ ಸಖಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ೭೨. ಹೆಂಡದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಯ ಪಾನಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂತಿದ್ದ ಮುಖದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ನೋಡಿ ನಸುನಗುತ್ತಾ-“ನನ್ನ ಮುಖದ ಸೌಂದರ್ಯದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕದಿಯಲು ಬಂದ ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದ” ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೋಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ನುಂಗುವಳೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಧುವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸುದತಿಯು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡಳು. ೭೩. ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡಲು ಅವಳ ಕಣ್ಣು ಕಪ್ಪು ರೂಪಿಟ್ಟು ಕಸ್ತೂರಿಯ ರಸದಂತೆ ಕಾಣಿಸಲು, ಇದು ವಿಚಿತ್ರವೆಂದು ಆ ಮುಗ್ಧ ಮುಗುಳ್ಳಗಲು, ಇದು ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವೆಂದು ವಿಸ್ಮಯಹೊಂದಿ, ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಗುಣ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಅದನ್ನು ಎಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಗಾಢಮಾತಿಗೆ ಇದೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಕುಡಿದಳು.

ಮತ್ತೊರ್ವ ಸಂದತಿ ಬೆಳ್ಳಿಯಬಟ್ಟಲೊಳ್ ತುಂಬಿ
 ದುತ್ತಮಮಧುದ್ರವಮನೀಂಟುತಿರೆ ಕಣ್ಗೆ ವಂ
 ದತ್ತು ಚೆನ್ನಂ ಮುಸುಕಿ ಪೊರವಾರಿಗಳದ ನಿಡುಜಡೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲವನು
 ಅತ್ತಿತ್ತ ಮಿಸುಕಲೀಯದೆ ಕಚ್ಚಿ ಧರೆಗೆ ತಂ
 ದತ್ತೊ ಸ್ವರ್ಭಾಸುವೆಂಬುತ್ತೈದೆ ಸಂಶಯಮು
 ನಿತ್ತುದೀ ಮಧುವಾತ್ರಯಂ ಮೇಲನಿಪ್ಪರಂ ಕೀಳ್ಮಡವೇಂ ಬಿಡುವುದೇ ೭೪

ತೇಗಿದೊಡೆ ಮದ್ಯಪಾನದ ಗಂಧಮೆಲ್ಲರ್ಗೆ
 ಮೂಗುಬ್ಬಸಂ ಮಾಡೆ ಕುಡಿದ ಮಧುರಸಮುಕ್ತಿ
 ಮೇಗೆ ಸುರಿಯಲ್ ತತ್ತದಿದ್ದಿ ಮಿತ್ತೊಂಗುಠೋಯೊಂದು ಜೋಗುಳವಾಡುತೆ
 ತೂಗುತೇಳುತ್ತ ಬೀಳುತ್ತಳುತ ನಗುತಲಿ
 ಮೇಗೆ ಬಿದ್ದು ಮ ಕಪ್ಪೆಯೆಂದು ನಾಯ್ಕರಿಗೆ ಪೋ
 ಜೋಗಮ್ಮ ಬಾಳು ಬಾಳಿನತದೊರ್ವಳ್ ಕುಡಿತಿ ಸೊಳೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ೭೫

ಮುಸುಕಿ ರವಿಕೆಯೊಳಡಸಿ ಜೋಲ್ವ ಪರ್ವೋಲೆಗಳು
 ಬಸರ ಸಾರಿದ ಮೊಲೆಗಳು ನೇಲ್ವ ಮೊಲೆಗಳು
 ಪಸರಿಸುತ ಬಯಲ ಬೇಟೆಗಳು ತನ್ನ ಹರಯವ ಸಲ್ಲರೊಡನೆ ನಕ್ಕು

೭೪. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸುಂದರಸ್ತ್ರೀಯು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದ ಉತ್ತಮವಾದ ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಬೆನ್ನನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಅಂದಿನವರೆಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದ ಉದ್ದವಾದ ಜಡೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲ್ಲಾಡಲು ಬಿಡದೆ ಹಿಡಿದು ಭೂಮಿಗೆ ಎಳೆದುತಂದ ರಾಹುವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಮದ್ಯಪಾನದಲ್ಲಿನಾಸಕ್ತಿಯು ಉತ್ತಮರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರನ್ನೂ ಕೀಳು ಮಾಡದೆ ಬಿಡುತ್ತದೆಯೇ ? ೭೫. ಕುಡಿದ ಸೊಳೆಯೊಬ್ಬಳು ತೇಗಿದಾಗ ಹೆಂಡದ ವಾಸನೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಸಿರಾಡದಷ್ಟು ಹಿಂಸೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಕುಡಿದಿದ್ದ ಮದ್ಯವು ವಾಂತಿಯಾಗಿ ಮೈಮೇಲೆ ಸುರಿದಾಗ ತತ್ತದಿದ್ದಿ ಮಿತ್ತೊಂಗು ಠೋಯೊಂದು ಜೋಗುಳ ಹಾಡುತ್ತಾ, ತೂರಾಡುತ್ತಾ, ಏಳುತ್ತ, ಬೀಳುತ್ತ, ಅಳುತ್ತ, ನಗುತ್ತ, ಇಲಿ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಕಪ್ಪೆ ಬಿದ್ದಿ ತಂದು ನಾಯಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಹೋಗು ಜೋಗಮ್ಮ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕು ಎನ್ನುತ್ತ ಮೈಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ೭೬. ಜೋತಾಡುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಮೊಲೆಗಳನ್ನು, ಹೊಟ್ಟೆಯವರೆಗೆ ಇಳಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮೊಲೆಗಳನ್ನು, ನೇತಾಡುವ ಮೊಲೆಗಳನ್ನು ರವಿಕೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು, ವೃಥಾವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಿಯರೊಡನೆ ನಗುತ್ತ, ಕಾಮಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನು

ನಸೆಮಾಡುತಂ ಸಿಂಗರಕ್ಕೆ ಮನಮೆಳಸಿ ನು
 ಗೆಲ್ಲೆ ಸುತೆ ರಸಮರತ ಮೊಗಮಂ ಬೀತ ಕಾಮಮಂ
 ಹಸಗೆಯ್ಯೆನೆಂಬ ಮನದುಜ್ಜುಗದ ಲೋಲೆಯರ್ ಮರೆದರದನೇವೆಳ್ಳೆನು ೭೬

ಬತ್ತಿದ್ ಮೊಲೆಯ ಕುಪ್ಪುಸದೊಳಿರುವೆಯ ಚೆಂಡ
 ನೊತ್ತಿ ಬಿಗಿದುಂ ಬಾಡಿ ಬಿಸುತಲೆಯ ಗಳಿಗೆಯಂ
 ಸುತ್ತಿ ಸುಕ್ಕಿದ್ಗಲೊಳಡಸಿ ನೆರೆದಲೆಗೆ ಮಸಿದೊಡೆದು ತೆರೆಗೊಂಡೊಡಲನು
 ಕತ್ತಲೆಯ ಮರೆಗೆಯ್ದು ಬೊಗಡುಬಾಯಿಂದಲೂ
 ಳುತ್ತೆ ತನ್ನಿಚ್ಚೆ ಬಂದಂತೆ ನಾಯ್ ಸರಕೆಂದೊ
 ಡಿತ್ತ ಬಾ ಜಾಣಯೆಂಬಾ ಹಣ್ಣುಮುಗುಕಿ ಸೊಳೆಯರೆಸೆದರೇನೆಂಬನು ೭೭

ಹಂಜಿಗುಳ್ಳೆಯೊಳೆಸೆವ ಮೊಗದೊಳಾ ಬೊಗಡುಬಾ
 ಯಿಂ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಯೆ ತಲೆ ನಡುಗೆ ಸುಕ್ಕಿದ ಮೆಯ್ಯೊ
 ಳಂ ಜಗುಳ್ಳುಡುಪನೆತ್ತೆ ಮುರುದುಗೋಲ್ವಿದಿದು ತಡವರಿಸಿ ನಡೆವ ಮುದುಪಂ
 ಕಂಜಮುಖಿಯೊರ್ವಳಂ ಕಂಡು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ತಾ
 ನುಂ ಜಗಲಿಯೆಡೆಗೆ ನಡೆದೊತ್ತೆಯಂ ಕೇಳುತಿ
 ದರ್ಢಂ ಜಗದೊಳೆಂತಪ್ಪರಂ ಮನಸಿದಂ ಮರುಳ್ಳಾಡದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ಣನೆ ೭೮

ಮಾಡುತ್ತಾ, ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ಆಸೆಪಟ್ಟು, ವೃಂದಗೊಳಿಸಿ ರಸಹೀನವಾದ ಮುಖವನ್ನು ಕಳೆದುಹೋದ ಕಾಮವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸುವನೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಲಂಪಟಿಯರು ಅಲ್ಲಿ ಮೆರೆದರು. ೭೭. ಬತ್ತಿಹೋಗಿದ್ದ ಮೊಲೆಯ ಕುಪ್ಪುಸದೊಳಗೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಚೆಂಡನ್ನು ಒತ್ತಿ ಬಿಗಿದಿದ್ದರೂ, ಬಾಡಿಹೋಗಿ. ಎಸೆದಿದ್ದ ಎಲೆಯನ್ನು ಮಡಿಚಿ ಸುತ್ತಿ ಸುಕ್ಕಾಗಿದ್ದ ದಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನೆರೆತಿದ್ದ ತಲೆಗೂದಲಿಗೆ ಕಪ್ಪನ್ನು ಬಳೆದಿದ್ದರು. ಸುಕ್ಕಾಗಿದ್ದ ದೇಹವನ್ನು ಕತ್ತಲೆಗೆ ಮರೆಮಾಡಿದ್ದರು. ಬಾಯಿಂದ ತಮಗಿಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಯಿಯು ಸರಕ್ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡಿದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಬಾ ಜಾಣನೇ ಎನ್ನುವ ಇಂತಹ ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮುದಿಸೊಳೆಯರು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದರು. ೭೮. ಹಿಂಜಿ ಹತ್ತಿಯ ಗೂಡೆಯಾಗಿದ್ದ ಮುಖದಲ್ಲಿನ ಬೊಳು ಬಾಯಿಂದ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಯುತ್ತಿರಲು, ತಲೆ ನಡುಗುತ್ತಿರಲು, ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟಿದ ಮೈಯಿಂದ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತ, ಒರಟಾದ ಊರುಗೊಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಡವರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮುದುಕನೊಬ್ಬ ಕಮಲಮುಖಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕಂಡು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ತಾನೂ ಜಗಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಮುಂಗಡ ಹಣವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಂತಹವರನ್ನೂ ಮನ್ಮಥನು ಮರುಳು

ಮುಂತೆ ಬರಲಾಗಲಾ ಶಿವಭಕ್ತಸೂಳೆಯರ
ಸಂತತಿಗಳೈತಂದ ವಿಂಜನವಂಗಮದೊಡನೆ
ನಂತಸೌಖ್ಯಂಗಳಿಂದಿರುತ್ತಿದರ್ ಬಳಕೆ ಶಿವಪೂಜೆಯು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು
ಅಂತಾಗಲಾ ಶಂಖ ಜಯಘಂಟೆ ಮೊದಲಾದ
ಸಂತಮಾದ್ಯಂಗಳ ನಿನಾದಮು ಕೇಳುತ್ತಿ
ಸಂತೋಷದಿಂದಾಗ ಸಖರ ಸಮ್ಮೇಳದಿದ್ದದಿಂದು ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ೭೯

ಈ ತೆರದೊಳಾ ವಿಟವಿಟೆದನದೊಳುಳ್ಳನಿತು
ಜಾತಿಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತೆರೆ ದಿನಪ
ಭೀತಿಯಿಂದೋಡುವ ನಿದಾಂಗನೆಯ ಚರಣನೂಪುರದ ರವಮೆಂಬಂತಿರೆ
ಹಿತಪ್ಪಿದರನಗಲ್ಲುವ ಸೂಳೆಯರ ದುಷ್ಟ
ಮಾತಾಕಠೋರವಚದಂತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ ಪು
ಭಾತಸಮಯದ ಕೋಳಿಗಳ ಕುಕ್ಕುಕ್ಕೂಯೆಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದರ್ಪು ಕ್ರಮದೊಳು ೮೦

ತುಂಬಿಗಳಿಗೌತಣಮನಚ್ಚರಿಸಿ ಚಕ್ರದ ಕು
ಟುಂಬಕ್ಕೆ ರತಿಯೊಸಗೆಯು ಜೇಳ್ವ ವಾತಾಯ
ನಂಬೊಕ್ಕು ಸುರತಮೂರ್ಛಿತರನೆಬ್ಬಿಸಿ ತಾಮ್ರಚೂಡ ಜಹ್ವೆಯನಲುಗಿಸಿ

ಮಾಡದೆ ಬಿಡುತ್ತಾನೆಯೇ ! ೭೯. ಹೀಗೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ಆ ಶಿವಭಕ್ತ ಸೂಳೆಯರ ಗುಂಪು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ವಿಟಜಂಗಮರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಅನಂತಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಅನಂತರ ಅವರು ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಶಂಖ, ಜಯ ಘಂಟೆಯೇ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು (ಬಿಜ್ಜಳನು) ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮುಂದೆ ನಡೆದನು. ೮೦. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರ ಮತ್ತು ಜಾರೆಯರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅನೇಕ ಬಗೆ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು ಇತ್ತ ಸೂರ್ಯನ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಡುವ ರಾತ್ರಿ ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಾಲಂದುಗೆಯ ಶಬ್ದವೇ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅಲಿಂಗಿಸಿದವರನ್ನು ಆಗಲಿ ಸುವ ಸೂಳೆಯರ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳು ಕಠೋರವಚನದಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ರೂಪದ ಕೋಳಿಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕುಕ್ಕುಕ್ಕೂಯೆಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದವು, ೮೧. ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಬೀಸಿದ ತಂಗಾಳಿಯು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ದುಂಬಿಗಳಿಗೆ ಔತಣದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿತು. ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳ ರತಿಯುತ್ಪನ್ನವದ ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳಿತು, ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಸಂಭೋಗಸುಖದಿಂದ ಮೂರ್ಛಗೊಂಡವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿತು. ಕೋಳಿಯ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಅಲುಗಿಸಿ ಅದು ಕೂಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು ;

ಅಂಬುಡಕೆ ಮಿತ್ರಾಗಮವನುಸಿದುರ್ ಕೈರವಕ
 ದಂಬಕಳಲುರಿಯನೆಬ್ಬಿ ನಾಡೆ ಶೈತ್ಯರೂ
 ಪಂ ಬಂದು ತೀಡಿದುದು ರವಿಯುದಯಕಾರಣಸಮೀರಣಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು ೮೧

ಅನಿತರೊಳಗನಿಲಹತಿಯಿಂದಂಬರಕೆ ನೆಗೆದ
 ವನಧಿಮಧ್ಯದ ಬಟ್ಟಿತಪ್ಪ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪೊ
 ಲನಿಮಿಷಾಪಗೆಯೊಳಿರುಳಿನ ಮಂಜು ಸೋಂಕೆ ಬಾಡಿದ ಪುಂಡರೀಕದಲರೋ
 ತನಿಜೊನ್ನವಾಲನೀಂಟುವ ಪದದೊಳಕು ಬತ್ತ
 ಮನದೊಳಂ ಕಂದಿ ತೋರುವ ಹಂಸಮರಿಯೊ ಪೇ
 ಳಿನಲೆಸೆದುದಸ್ಸಾದ್ರಿಯೊಳ್ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಂ ಮುನ್ನೇಸರಾಗಮನೊಳು ೮೨

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಸಖರ ಸಹಿತ ಸುವಿ
 ಲಾಸದಿಂದಲ್ಲಿರದೆ ತಿರುಗಿ ತನ್ನಯ ನಿಜನಿ
 ವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಖರಂ ಕಳುಪಲಾಕ್ಷಣದೊಳನಂದಯವಾಗಲಿತ್ತ
 ಲೇಸಾಗಿ ಮೆರೆವ ಲಕ್ಕದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರ್
 ಸಾಸಿರ ಮಹಾಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮಂ
 ದಾಸೋಹಮಂ ಮಾಡತುಂ ಬಸವನುಂ ಚೆನ್ನಬಸವನುಂ ಸುಖವಿರ್ದರು ೮೩

ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯನ ಆಗಮನದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿತು, ಮತ್ತು ನೈದಿಲೆಯ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ದುಃಖದ ಬೇಗಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ೮೧. ಅಷ್ಟ ರಲ್ಲಿಯೇ ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ, ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ದುಂಡಾದ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪೊ! ದೇವಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿ ರಾತ್ರಿಯ ಮಂಜಿನ ಸೋಂಕಿನಿಂದ ಕಾಂತಿಗುಂದಿದ ಬಿಳಿಯ ತಾವರೆಯ ಹೂವೋ! ದಟ್ಟವಾದ ಬೆಳದಿಂಗಳೆಂಬ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಬತ್ತಿಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿ ಕಳೆಗುಂದಿದಂತೆ ಕಾಣುವ ಮರಿಯೋ ಹೇಳು ಎಂಬಂತೆ ಆ ಅರುಣೋದಯದ ಮುನ್ನ ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮಂಡಲವು ಕಳೆಗುಂದಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ೮೩. ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪರಿವಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಯಿತು. ಇತ್ತಲಾಗಿ ಬಸವ ಮತ್ತು ಚೆನ್ನಬಸವರು ಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಮಹಾಜಂಗಮರಿಗೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನದಿಂದ ದಾಸೋಹವನ್ನು

ಇಂತೆಸೆವ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವುಂ
 ಸಂತಸದ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯಂತಮು ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮು ಸಕಲಭೋಗಮನ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮು ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಪರನಪರಾವತಾರನಿಸುವ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ

ಉಳಿ

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಮಾಡುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು. ಉಳಿ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತಸೌಖ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಎಸೆವ ಕಲ್ಯಾಣಪುರವಳಯದ್ವೈರ್ಮಮಂ
ಪೊಸೆದು ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ ಪ್ರಭು ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಕೂಡ
ಬಸವನ ಮಹಾಗೃಹಕಿ ಬಂದು ಪೂಜೆಯ ಕೊಂಡು ಶಿವಗೋಪ್ತಿಯಿಂದಿರ್ವರು

ಪಾವಕೇಂದ್ರಕನೇತ್ರಾವಳೀರವ್ಯ ರಾ
ಜೀವಭವಹರಿಮುಖ್ಯದೇವಸಂತಾನಸಂ
ಭಾವನಾಪೂರ್ವಕಕೃಪಾವಲೋಕನ ಲಸತ್ಪಾವನಚರಿತ್ರ ಜಯತು
ದೇವೀಮುಖಾಂಭೋಜಲಾವಣ್ಯರುಚಿಮುದಿತ
ಭಾವ ನತರಕ್ಷಪ್ರಭಾವ ಸಲಹೊಲ್ಲ ಪಂ
ಪಾವರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷದೇವ ಸುರನಿಕರಸಂಜೀವ ಭಕ್ತವೃಜವನು

೧

ಆತ್ಮಲಾ ಪ್ರಭು ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ ಲಿಂಗದ ಮ
ಹತ್ವನರೂಪಿಕೊಡುವನೆಂದು ಕಲ್ಯಾಣದೊಳ
ಗುತ್ತಮಶಿವಾಚಾರಿ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಬಸವನಿರಲವರ ಬಳಿಗಾತನ
ಚಿತ್ತಹರಾಷಮೊಳಿ ಕರೆತರುತಿರಲ್ ಮುಂದೆ ತೋ
ರಿತ್ತು ಸುಕೃತದ ಬೀಡು ಸಿಂಗರದ ಜೋಡು ಸ
ದ್ವೈತಿಯಹ ಗೂಡು ಸೊಗಸುವ ನಾಡು ನೋಡಾತವರಡಿಯಿಟ್ಟು ಬರುತಿರ್ವರು ೨

ಸೂಚನೆ : ಶೋಭಿಸುವ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದ ಪ್ರದೇಶದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಒಂದೇ
ಸಮನೆ ನೋಡುತ್ತ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಸಿದ್ಧರಾಮನೊಡಗೂಡಿ ಬಸವಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ
ಬಂದು ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಶಿವಗೋಪ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ೧. ಅಗ್ನಿ, ಚಂದ್ರ, ಮತ್ತು
ಸೂರ್ಯರೇ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಮನೋಹರವಾಗಿರುವವನೂ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣುಗಳೇ ಮುಂತಾದ
ದೇವಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕಾಣುವವನೂ ಶುಭ್ರವಾದ
ಪಾವನವಾದ ಚರಿತ್ರೆಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಶಿವನೇ, ನಿನಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ಪಾರ್ವತಿಯ
ಮುಖಿಕಮಲದ ಲಾವಣ್ಯಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಮನೋಹರಭಾವವುಳ್ಳವನೂ
ಶರಣಾಗತರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳವನೂ ದೇವಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಸಂಜೀವಿನಿ
ಯಂತಹವನೂ ಆದ ಪಂಪಾಪತಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷದೇವನೇ ಭಕ್ತಸಮೂಹವನ್ನು ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸು. ೨. ಅತ್ತಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಲಿಂಗದ ಮಹತ್ವ
ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು (ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು) ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ
ಉತ್ತಮ ಶಿವಾಚಾರಿಗಳಾದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ, ಬಸವಣ್ಣನವರು ಇರಲು ಅವರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ
ಅವನನ್ನು ಸಂತೋಷ ತುಂಬಿದ ಮನದಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಅವರದರಿಗೆ

ಎತ್ತ ನೋಡಿದೊಡೆ ನಗಮಂಗಳಂ ಪೊಂಗಳಂ
 ಎತ್ತ ನೋಡಿದೊಡೆ ಗ್ರಾಮಂಗಳಂ ಪೊಂಗಳಂ
 ಎತ್ತ ನೋಡಿದೊಡೆ ನಗರಾಳಿಯಂ ಪಾಳಿಯಂ ದ್ರೋಣಾಮುಖಾಳಿಯಿಂದೆ
 ಎತ್ತಲಂ ಪತ್ತನ ಸಮಾಜದಿಂ ಭೂಜದಿಂ
 ಎತ್ತಲಂ ವಿವರವನಿಕಾರದಿಂ ಗೇಯದಿಂ
 ಎತ್ತಲ್ ಕಡಂಬದ ಸಘಾಡದಿಂ ಬೇಡದಿಂದಾ ನಾಡ ಸಿರಿ ಮೆರೆದುದು ೩

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗಳಂ ಮೆಳೆಗಳಂ
 ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ವನಪ್ಪಳಗಳಂ ಕೊಳೆಗಳಂ
 ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ರನ್ನದರೆಗಳಂ ಕೆರೆಗಳಂ ಪರಿವ ಪರಿಕಾಲ್ಗಳಿಕಂದೆ
 ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ತೋರ್ಪ ಗಿರಿಗಳಂ ಕರಿಗಳಂ
 ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನೆರೆದ ರುಕಗಳಂ ಪಿಕ್ಕಗಳಂ
 ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಗವಾಪ್ಪದಗಳಂ ನದಗಳಿಂದಾದೇವಮೊಪ್ಪಿದುದು ೪

ಕಂಜಕುಮಂವಂಗಳಲ್ಲದ ಸರಂ ಸರದಿಂದೆ
 ರಂಜಿಸದ ರುಕಪಿಕಂ ರುಕಪಿಕಂಗಳೆ ಫಲ
 ಮಂಜರಿಯನೀಯದಿದ ಮಾವು ಮಾವುಗಳನಪ್ಪದ ಬಳ್ಳಿ ಬಳ್ಳಿಗಳೊಳು

ಪ್ರಣ್ಯದ ತವರುಮನೆಯಾದ, ಶೃಂಗಾರದ ಆಗರವಾದ ಸದ್ವಕ್ತಿಯ ನೆಲೆಯಾದ
 ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾಡು ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ
 ಅವರು ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೩. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಂದ-ಹೊನ್ನೆಗಳಿಂದ
 ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ-ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದವು.
 ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ನಗರಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ-ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ನೀರ್ಗಾಲುವೆಗಳಿಂದ
 ತುಂಬಿದ್ದಿತು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದಿಂದಲೂ, ಮರಗಳಿಂದಲೂ
 ಕೂಡಿತ್ತು. ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಹಾಡಿನ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಊರುಗಳಿಂದ,
 ಒತ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಕದಂಬವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಲುಪ್ರದೇಶದ ಮನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಆ
 ನಾಡು ವೈಭವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೪. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುನಿಂತಿದ್ದ ಬೆಳೆಗಳು ಮತ್ತು
 ಪೊದೆಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವನಗಳು, ಕೊಳೆಗಳು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬಂಡೆಗಳು, ಕೆರೆಗಳು, ತುಂಬಿ
 ಹರಿಯುವ ಕಾಲುವೆಗಳು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುವ ಬೆಟ್ಟಗಳು, ಆನೆಗಳು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗಿಳಿ-
 ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಸಮೂಹಗಳು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳು ಮತ್ತು ನದಿಗಳು-ಇವುಗಳಿಂದ
 ಕೂಡಿ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು, ಆ ದೇಶ. ೫. ಆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಾವರೆ ಮತ್ತು
 ನೈದಿಲೆಗಳಲ್ಲದ ಸರೋವರಗಳಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸುಸ್ವರದಿಂದ ಆನಂದಗೊಳಿಸದ ಗಿಳಿ-ಕೋಗಿಲೆ
 ಗಳು ಇಲ್ಲ. ಆ ಗಿಳಿ, ಕೋಗಿಲೆಗಳಿಗೆ ಸಹಿಯಾದ ಹಣ್ಣಿನ ಗೊಂಬೆಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡದ
 ಮಾವಿನ ಮರಗಳಿಲ್ಲ. ಮಾವಿನ ಮರಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಲ್ಲ. ಆ ಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ

ಮಂಜುಳಧ್ವನಿಗುಡದ ಪರಮ ಪರಮಗೆ ಸಂತ

ಸಂ ಜನಿಸದರಲರಲ ನವಪರಿಮಳಂಗಳಂ

ದಂ ಜಡಿಯದಳಗಾಳಂಗಳಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದಿಹ ಬನವಿಲ್ಲವಾ ನಾಡೊಳು

೫

ಪೊರೆಯದ ಸರಂಗಳಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತಂಗಳಂ

ಮೆರೆಯದ ಧರಂಗಳಂ ಕಿವಿಗಮೃತಸಾರಮಂ

ಕರೆಯದ ಸ್ವರಂಗಳಂ ದುರ್ನೀತಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗ ದುರ್ಬೀರ್ತಿಸಂತತಿಯನು

ತೊರೆಯದ ಜನಂಗಳಂ ಸುರಪುರೋದ್ಯಾನಮಂ

ಜರೆಯದ ಬನಂಗಳಂ ಜಾತಿವೈರಂಗಳಂ

ಮರೆಯದ ಮೃಗಂಗಳಂ ಕಾಣೆನಾದೇಶದೊಳಗೇನೆಂಬೆನ್ನರಿಯನು

೬

ಸುರಸಭೆಯಪೊಲ್ ಸುಧರ್ಮಾಧಿಪ್ತಿತಂ ನಾಡೆ

ತರಣಿಮಂಡಲದಂತೆ ಗೋಮಂಡಲಾನ್ವಿತಂ

ತರುಣೇಶ್ವನದ್ವಂದ್ವದಂತಗ್ರಹಾರಮಾಲಾಲಂಕೃತಂ ನೋಳ್ಪೊಡೆ

ಸರಸಿಪೊಲ್ ಪದ್ಮಾಲಯಂ ವತ್ಸರಂಗಳಂ

ತಿರೆ ಯುಕ್ತಬಹುಧಾನ್ಯಮೆಸೆವ ಗಂಧರ್ವರಂ

ತುರುತರೋದ್ಯಾನ ಶೋಭಾಪೋಹದಿಂದಮಾ ನಾಡೆ ಸಿರಿ ಕರಮಸೆವುದು

೭

ಮಂಜುಳನಾದವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡದ ದುಂಬಿಗಳಿಲ್ಲ. ದುಂಬಿಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡದಿರುವ ಹೂಗಳಿಲ್ಲ. ಹೂವಿನ ಸುಮಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಬೀಸದಿರುವ ಎಳೆ ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲ. ಎಳೆಗಾಳಿ ಬೀಸದ ವನಗಳಿಲ್ಲ. ೬. ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯದ ಸರೋವರಗಳನ್ನು ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಗಳಿಂದ ಮೆರೆಯದ ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಅಮೃತರಸದಂತೆ ಅನಂದವನ್ನಂಟುಮಾಡದ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ನೀತಿ-ಕೆಟ್ಟ ವರ್ಗ ಅಪಕೀರ್ತಿಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಇರುವ ಜನರನ್ನೂ ದೇವಲೋಕದ ನಂದನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ದಿರುವ ವನಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಮೆರೆಯದೆ ಇರುವ ಮೃಗಗಳನ್ನೂ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಅಚ್ಚರಿಯನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೭. ದೇವತೆಗಳ ಸಭೆಯಂತೆ ಆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸದ್ಧರ್ಮವು ನೆಲೆಸಿದ್ದಿತು. ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಂತೆ ದನ ಕರುಗಳ ಮಂದೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿತು. ಹೆಂಗಳರ ಎರಡು ಮೂಲೆಗಳಂತೆ ಅಗ್ರಹಾರಗಳು ಹೂಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದವು. ಸರೋವರಗಳು ಕಮಲದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು, ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಬಹುಧಾನ್ಯ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಧಾನ್ಯಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಿತು. ಗಂಧರ್ವರ ಉದ್ಯಾನದಂತೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಶೋಭೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಆ ನಾಡು ಸಂಪ

ದೇವಮಾತೃಕ ನದೀಮಾತೃಕದೊಳಂ ಬೆಳೆವು
 ದಾವ ಚೋದ್ಯಂ ಗಿಳಿ ಕದುಂಕಿದೊಡೆ ಬೀಳ್ವನಿಮ
 ಮಾವಣ್ಣ ತನಿರಸದ ಕಾಲ್ಗಲಂ ಬೆಳೆವುವಾ ಗಾಳಗಲೆದೋಸರಿಸುವ
 ತೀವಿದಳನೀರ ಕಬ್ಬಿನ ಸಾರದಿಂ ಬೆಳೆವು
 ಪಾವಗಂ ಪಾವುರೀಮುಖಿಶರಿಗೊಸರ್ವಿದುಂ
 ಗ್ರಾವನಿರ್ಮಳದಲದ ಪೂರದಿಂ ಬೆಳೆವುತಿಹ ರಾಳಿಗಳ್ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುವು

೮

ರಾಳಿಗರಗಿದ ಗಿಳಿಗಳಂ ಸೋವ ಪಾವುರೀ
 ಜಾಳದೊಂದುಲಿಪ್ಪಮಂ ಕೋಕಿಲನಿನಾದಮಂ
 ದೇಳದಂಗೆಯ್ದು ತೊಲಗದೆ ನಿಂದ ಹೀರಾಳ ಸಲೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿತಂದನೆ
 ಭೂಲಲನಗಾ ಕಳಮೆ ಪ್ರಸಪ್ತೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಸಂ
 ಮೇಳಿಸಿದ ಕೆಂಪುಗೊಡಿದ ಹಸುರುಪಟ್ಟಿಯ ವಿ
 ರಾಲಪಸನದ ಮುಸುಕಿದೊಂಬಿನಂ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು

೯

ಹಲವುಕಾಲಂ ಬೆಳೆದಿದೊಂ ಫಲಂ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ
 ತಲೆಗೊಯ್ದುಕೊಂಬುದೊಂದು ಬಿಡದೆನುತೆ ನಾಣ್ಣ
 ತಲೆಪಾಗಿದುಪೋ ಪುತ್ರವೋಹದಿಂ ಪ್ರತಿದಿನಂ ತನ್ನ ನೋವಂ ನೋಡದೆ

ದ್ವೈತ್ಯವಾಗಿ ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು. ೮. ಮಳೆನೀರು ಮತ್ತು ನದೀ ನೀರಿನಿಂದ ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದುದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಗಿಳಿ ಕುಕ್ಕಿದರೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಸಿಹಿಯಾದ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಸವಿರಸದ ಕಾಲುಪಗಳಿಂದ ಗಾಳಿಗೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ತೂಗಾಡುವ ಒಳ್ಳೆಯ ತುಂಬಿದ ಎಳನೀರಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿನ ರಸದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಬೆಳೆಯುವ ; ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳ ಹೆಂಗಳರ ಮುಖಜಂದ್ರನಿಗೆ ದ್ರವಿಸುವ ಚಂದ್ರಲಿಲೆಯ ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳು ಕಂಗೊಳಿಸಿದುವು. ೯. ಭತ್ತದ ತೆನೆಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದ ಗಿಳಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಕೊಗುತ್ತಿರುವ ಒಕ್ಕಲಸ್ತ್ರೀಯರ (ಬೇಡತಿ ಯರ) ಗುಂಪಿನ ಕೂಗನ್ನು ಕೋಗಿಲೆಯ ಕೂಗೊಂದು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಓಡಿಹೋಗದೆ ನಿಂತ ಗಿಳಿಗಳ ಸಮೂಹವು ನೋಡಲು ಅಕರ್ಷಕವಾಗಿದ್ದಿತು. ಎಂದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿದ್ದ ಗಿಳಿಗಳು ಭೂವನಿತೆಗೆ ಆ ಭತ್ತವು ಅವಳ ಪ್ರಸಪ್ತೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಕೆಂಪು ಕೂದಿದ ಹಸಿರುಪಟ್ಟಿಗಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಬಟ್ಟೆಯ ಮುಸುಕು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೧೦. ಹಲವುಕಾಲ ಬೆಳೆದುದಕ್ಕೆ ಏನು ಫಲ ? ಕೊನೆಗೆ ತಲೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದಿಗೂ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಅವಮಾನಗೊಂಡು ತಲೆಬಾಗಿದುಪೋ ? ಪುತ್ರ ಮೋಹದಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತನ್ನ ನೋವನ್ನೂ ಎಣಿಸದೆ ಕಾಪಾಡಿದ ತಾಯಿಯಾದ

ಸಲಹಿದೀ ಭೂದೇವಿಗಂ ನಮಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ನಲಿದು ಬಾಗಿದುಪೊ ಪೇಳೆಂಬಿನಂ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು
ಫಲಭಾರದಿಂ ಕೊರಲ್ವಾಗಿ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿದರ್ ಶಾಲಿಗಳ್ ಕರಮಸೆದುವು ೧೦

ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಗಾಣದೊಳರದು
ಹಿಂಡಿ ರಸಮಂ ತೆಗೆದು ಕಾಸಿ ಕಾಲ್ಪುಳಿಯಲುಂ
ಖಂಡಶರ್ಕರೆಯಾದವೇಗೈದೊಡಂ ಸುಗುಣಮಂ ಬಿಡದ ಸುಜನರಂತೆ
ದಿಂಡುರುಳ್ಳದೆವಾಳ್ಗಗಿದಿರಾದರಂ ಸುಕೋ
ದಂಡರೂಪಿಂ ಸ್ವಾಮಿಹಿತಕಿನ್ನ ತಮ್ಮೊಳು
ದ್ವಂಡತೆಯ ಬಿರುದತ್ತಿತನೆ ಸೋಗಿವಸುರ ಕಬ್ಬಿನ ಕೊಬ್ಬು ಕಣ್ಣೆಸೆದುದು ೧೧

ಬೆಳದ ನಾನಾ ಶಾಳಿ ಗರ್ವಗಳ ಪಾಳಿಗಳೊ
ಳುಲಿದ ಕೀರಾಳಿ ಸುಳಿಗಳಯಿಂ ಕೆದರ್ದ ಪೊ
ಗಳ ಧೂಳಿ ಪಾಡುವ ಮದಾಳಿ ಸತತಂ ಪಾಮರಿಯರೋಳಿ ಸಲೆ ಬಳಸಿದ
ತೊಳಗುವ ವನಾಳಿಯೊಳ್ ವಿಟಕೇಳಿ ಮತ್ತಕೋ
ಕಿಳಕೇಕಿ ಹುಸಾಳಿಯುಂ ಕಾಣುತಿದು ಸ್ಮರನ
ಬಲುದಾಳಿಯೆಂದು ಪಾಂಛರ್ ಕಾಲುಗೆಟ್ಟು ನಿಂದಿರೆ ನೋಡುತೆಯ್ದಂದರು ೧೨

ಭೂದೇವಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿದುಪೋ ? ಎನ್ನುವಂತೆ
ಒತ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ತೆನೆಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಕತ್ತನ್ನು ಕೊಂಕಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭತ್ತದ
ತೆನೆಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ೧೧. ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಗಾಣದಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಅರದು ಹಿಂಡಿ ರಸವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಾಯಿಸಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿದರೂ, ಎಂತಹ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ
ಗುರಿ ಮಾಡಿದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವನ್ನು ಬಿಡದ ಸಜ್ಜನರಂತೆ ನಾವು ಕಲ್ಪಸಕ್ಕರೆ
ಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜಡೆಯನಿಗೆ ಎದುರಾದವರನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನ ರೂಪದಿಂದ ಕೊರಡಿ
ನಂತೆ ಉರುಳಿಸಿದವು. ಸ್ವಾಮಿಯ ಹಿತಕ್ಕೆ ದುಡಿಯುವವರು ಎಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ
ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಕೀರ್ತಿಯುಂಟು ಎನ್ನುವಂತೆ ಹಸಿರುಗಿರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಕೊಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ
ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದುವು. ೧೨. ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿರುವ
ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳ ಬದುವಿನಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಗಿಳಿಗಳ ಸಮೂಹ, ಮಂದಮಾರುತದ
ಸುಳಿವಿನಿಂದ ಚಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಚಿದುರಿದ ಹೂವಿನ ಧೂಳಿ, ಹಾಡುತ್ತಿರುವ ಮದಿಸಿದ
ದುಂಬಿಗಳು, ಮುಗ್ಧ ಹೆಂಗಳೆಯರ ಗುಂಪು, ಸುತ್ತುವರಿದು ಕೆಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವನಗಳಲ್ಲಿ
ಸಲ್ಲಾಪಮಾಡುವ ವಿಟರ ಸಮೂಹ, ಮದಿಸಿದ ಕೋಗಿಲೆಗಳು, ನವಿಲು ಮತ್ತು ಹಂಸಗಳು,
ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತ ಇದು ಮನ್ಮಥನ ದೊಡ್ಡ ದಾಳಿಯೆಂದು ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ನಿಂತು
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತ ಅವರು (ಪ್ರಭು-ಸಿದ್ಧರಾಮ) ಮುಂದೆ

ಸುಂದಿ ಶಾಲ್ಯನ್ನರಾಸಿಗಳ ಘೃತಪೂರಿತದ
ಹರವಿಗಳ ಸೂಪಾದಿ ಶಾಕಸಂತತಿಯ ಪರಿ
ಪರಿಯ ಪಚ್ಚಡಿಯುಪ್ಪುಗಾಯ್ ಭಕ್ಷ್ಯಪರಮಾನ್ನ ಬಹುವಿಧದ ಶೀತರಣೆಯ
ತರತರದ ದಧಿ ದುಗ್ಧ ತಕ್ಕದಿಂ ಪ್ರದಿದ ಕೊ
ಪ್ಪರಿಗೆಗಳನುಂಜುಂ ಪೋಪ ನಡೆತರ್ಪ ಪಥಿ
ಕರ ನೆರವಿಗಳ ಸತ್ಪದಾಲಯಂ ರಂಜಿಸಿದುದಾ ಪಥದೊಳೇನೆಂಬೆನು ೧೩

ಕಲಶಂಗಳೆತ್ತಿ ನೀರೆರೆವ ಕಾಂತೆಯರ ಪೋಂ
ಗಳಸಪ್ತನಂಗಳಂ ಮಂಗಳಮುಖಂಗಳಂ
ತಳಿದುರ್ಗಂಗಳಂ ಮುದ್ದುನಗೆಗಳಂ ಕಂಡು ನಡೆಯಲ್ ಮುಂದ ಕಾಲೇಳದೆ
ಬಳಲಿಕೆಯನಾರಿಸುವ ನೆವದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆ
ದಿ೦ಬಿರ್ದ ಗಂಡುಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಪಥಿಕಸಂ
ಕುಳಮಿರ್ಪದರವಟ್ಟಿಗೆಯ ನೆಳಲ ಸಾರಿ ಸುಖಿಸಂತದೊಳೇನೆಂಬೆನು ೧೪

ನೀರನೀಂಟುವ ನೆವದೊಳಬಲೆಯರ ಲಲಿತ ಶೃಂ
ಗಾರರಸಮಧಯನಾ ಕಣ್ಣಿಂ ದೀಂಟಿ ಸವಿ
ಸೋರುತಿವ ವಾಗಮೃತಮಂ ಕಣ್ಣಿಂದೀಂಟಿ ತಣಿಯದುರೆ ಕಣ್ಣಿ ಮುಚ್ಚಿ

ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೩. ಅವರು ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಛತ್ರವಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ
ಸುಂದಿ ಅಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನದ ರಾಶಿಗಳಿದ್ದವು, ತುಪ್ಪದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮಡಕೆಗಳಿದ್ದವು.
ವಿವಿಧ ತರಕಾರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ತೊವ್ವೆ, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಪಚ್ಚಡಗಳಿದ್ದವು; ಉಪ್ಪಿನ
ಕಾಯಿಗಳಿದ್ದವು, ಭಕ್ಷ್ಯ-ಪರಮಾನ್ನಗಳಿದ್ದವು, ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಸೀಕರಣೆಗಳಿದ್ದವು.
ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಮೊಸರು, ಹಾಲು, ನೀರು ಮಜ್ಜೆ ಗೆಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು.
ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವ ಬರುವ ದಾರಿಗರ ಸಮೂಹವು ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೧೪. ಕೊಡಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ನೀರೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ
ಹೊನ್ನಿನ ಕಳಶಗಳಂತೆ ಕಾಣುವ ಮೊಲೆಗಳನ್ನೂ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಅವರ ಮುಖ
ಗಳನ್ನೂ, ಚಿಗುರಿನಂತಿರುವ ಕೋಮಲವಾದ ತುಟಿಗಳನ್ನೂ, ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾದ
ನಗೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ದಾರಿಗರು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲು ಕಾಲೇ ಬರದೆ, ಆಯಾಸವನ್ನು
ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೆವದಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿದ್ದ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ
ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಚಲಿಸದಿದ್ದರು. ೧೫. ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ನೆವದಲ್ಲಿ ಆ ಪಥಿಕರು
ಆ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರ ಮನೋಹರವಾದ ಶೃಂಗಾರರಸಾಮೃತವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗಳಿಂದ
ಕುಡಿಯುತ್ತ, ಸವಿಯು ಸೋರುತ್ತಿರುವ ಅವರ ಮಾತು ಎಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಕಿವಿ
ಗಳಿಂದ ಹೀರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಂದೇ

ಸಲಹಿದಿ ಭೂದೇವಿಗಂ ನಮಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ನಲಿದು ಬಾಗಿದುಪೋ ಪೇಳೆಂಬಿನಂ ಕಿಕ್ಕರಿದ
ಫಲಭಾರದಿಂ ಕೊರಲ್ಪಾಗಿ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿದ್ ರಾಲಿಗಳ್ ಕರಮಸೆದುವು ೧೦

ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಗಾಣದೊಳರದು
ಹಿಂದಿ ರಸಮಂ ತೆಗೆದು ಕಾಸಿ ಕಾಲ್ಪುಳಿಯಲುಂ
ಖಂಡರಕರೆಯಾದವೇಗೈದೊಡಂ ಸುಗುಣಮಂ ಬಿಡದ ಸುಜನರಂತೆ
ದಿಂದುರುಳ್ವವೆವಾಳ್ ಗದಿರಾದರಂ ಸುಕೋ
ದಂಡರೂಪಿಂ ಸ್ವಾವಿಹಿತಕಿನ್ನು ತಮ್ಮೊಳು
ಧ್ವಂಸತೆಯ ಬಿರುದತ್ತಿತನೆ ಸೋಗೆವಸುರ ಕಬ್ಬಿನ ಕೊಬ್ಬು ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದು ೧೧

ಬೆಳೆದ ನಾನಾ ಶಾಳಿ ಗರ್ವೆಗಳ ಪಾಳಿಗಳೊ
ಳುಲಿದ ಕೀರಾಳಿ ಸುಳಿಗಾಳಿಯಿಂ ಕೆದರ್ವ ಪೂ
ಗಳ ಧೂಳಿ ಪಾಡುವ ಮದಾಳಿ ಸತತಂ ಪಾಮರಿಯರೋಳಿ ಸಲೆ ಬಳಸಿದ
ತೊಳಗುವ ವನಾಳಿಯೊಳ್ ವಿಟಕೀಳಿ ಮತ್ತಕೋ
ಕಿಳಕೀಕಿ ಹುಸಾಳಿಯಂ ಕಾಣುತಿದು ಸ್ಮರನ
ಬಲುದಾಳಿಯೆಂದು ಪಾಂಛರ್ ಕಾಲುಗೆಟ್ಟು ನಿಂದಿರೆ ನೋಡುತೆಯ್ದಂದರು ೧೨

ಭೂದೇವಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿದುಪೋ ? ಎನ್ನುವಂತೆ ಒತ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ತೆನೆಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಕತ್ತನ್ನು ಕೊಂಕಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭತ್ತದ ತೆನೆಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ೧೧. ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಗಾಣದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅರೆದು ಹಿಂದಿ ರಸವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಾಯಿಸಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿದರೂ, ಎಂತಹ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವನ್ನು ಬಿಡದ ಸಜ್ಜನರಂತೆ ನಾವು ಕಲ್ಪುಸಕ್ಕರೆ ಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜಡೆಯನಿಗೆ ಎದುರಾದವರನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನ ರೂಪದಿಂದ ಕೊರಡಿ ನಂತೆ ಉರುಳಿಸಿದವು. ಸ್ವಾವಿಯ ಹಿತಕ್ಕೆ ದುಡಿಯುವವರು ಎಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಕೀರ್ತಿಯುಂಟು ಎನ್ನುವಂತೆ ಹಸಿರುಗರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಕೊಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದುವು. ೧೨. ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿರುವ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳ ಬದುವಿನಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಗಿಳಿಗಳ ಸಮೂಹ, ಮಂದಮಾರುತದ ಸುಳಿವಿನಿಂದ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಚೆದುರಿದ ಹೂವಿನ ಧೂಳಿ, ಹಾಡುತ್ತಿರುವ ಮದಿಸಿದ ದುಂಬಿಗಳು, ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣೆಯರ ಗುಂಪು, ಸುತ್ತುವರೆದು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವನಗಳಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಾಪಮಾಡುವ ವಿಟರ ಸಮೂಹ, ಮದಿಸಿದ ಕೋಗಿಲೆಗಳು, ನವಿಲು ಮತ್ತು ಹಂಸಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತ ಇದು ಮನ್ಮಥನ ದೊಡ್ಡ ದಾಳಿಯೆಂದು ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತ ಅವರು (ಪ್ರಭು-ಸಿದ್ಧರಾಮ) ಮುಂದೆ

ಸುಂದರ ಶಾಲ್ಯನ್ನರಾಸಿಗಳ ಪೈತಪೂರಿತದ
ಪರವಿಗಳ ಸೂಪಾದಿ ಶಾಕಸಂತತಿಯ ಪರಿ
ಪರಿಯ ಪಚ್ಚದಿಯುಪ್ಪುಗಾಯ್ ಭಕ್ಷ್ಯಪರಮಾನ್ನ ಬಹುವಿಧದ ಶೀಕರಣೆಯ
ತರತರದ ದಧಿ ದುಗ್ಧ ತಕ್ರದಿಂ ಪುದಿದ ಕೊ
ಪ್ಪರಿಗಳನುಂಜುಂಡು ಪೋಪ ನವತರ್ಪ ಪಥಿ
ಕರ ನೆರವಿಗಳ ಸತ್ಪದಾಲಯಂ ರಂಜಿಸಿದುದಾ ಪಥದೊಳೇನಂಬೆನು ೧೨.

ಕಲರಂಗಳೆತ್ತಿ ನೀರೆರೆವ ಕಾಂತೆಯರ ಪೊಂ
ಗಳಸಸ್ತನುಗಳಂ ಮಂಗಳಮುಖಂಗಳಂ
ತಳದುರ್ಬಳಂ ಮುದ್ದುನಗೆಗಳಂ ಕಂಡು ನಡೆಯಲ್ ಮುಂದೆ ಕಾಳೇಳದೆ
ಬಳಲಿಕೆಯನಾರಿಸುವ ನೆವದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆ
ದಿಳಿಬರ್ದ ಗಂಡುಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಪಥಿಕಸಂ
ಕುಳಮಿದುರ್ವದರವಟ್ಟಿಗೆಯ ನೆಳಲ ಸಾರಿ ಸುಖಸಂತಸದೊಳೇನಂಬೆನು ೧೩

ನೀರನೀಂಟುವ ನೆವದೊಳಬಲೆಯರ ಲಲಿತ ಶೃಂ
ಗಾರರಸಸುಧೆಯನಾ ಕಣ್ಣಳಿಂದೀಂಟಿ ಸವಿ
ಸೋರುತಿಹ ವಾಗಮೃತಮು ಕರ್ಣದಿಂದೀಂಟಿ ತಣೆಯದುರೆ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ

ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೨. ಅವರು ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭತ್ತವಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ
ಸುಂದರ ಅಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನದ ರಾಶಿಗಳಿದ್ದವು, ತುಪ್ಪದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮಡಕೆಗಳಿದ್ದವು.
ವಿವಿಧ ತರಕಾರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ತೊವ್ವೆ, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಪಚ್ಚದಿಗಳಿದ್ದವು; ಉಪ್ಪಿನ
ಕಾಯಿಗಳಿದ್ದವು, ಭಕ್ಷ್ಯ-ಪರಮಾನ್ನಗಳಿದ್ದವು, ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಸೀಕರಣೆಗಳಿದ್ದವು.
ಕೊಪ್ಪರಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಮೊಸರು, ಹಾಲು, ನೀರು ಮಜ್ಜೆಗೆಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು.
ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವ ಬರುವ ದಾರಿಗರ ಸಮೂಹವು ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೧೩. ಕೊಡಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ನೀರೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ
ಹೊನ್ನಿನ ಕಳಶಗಳಂತೆ ಕಾಣುವ ಮೊಲೆಗಳನ್ನೂ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಅವರ ಮುಖ
ಗಳನ್ನೂ, ಚಿಗುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೋಮಲವಾದ ತುಟಿಗಳನ್ನೂ, ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾದ
ನಗೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ದಾರಿಗರು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲು ಕಾಲೇ ಬರದೆ, ಆಯಾಸವನ್ನು
ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೆವದಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿದ್ದ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ
ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಚಲಿಸದಿದ್ದರು. ೧೪. ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ನೆವದಲ್ಲಿ ಆ ಪಥಿಕರು
ಆ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರ ಮನೋಹರವಾದ ಶೃಂಗಾರರಸಾಮೃತವನ್ನು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ
ಕುಡಿಯುತ್ತ, ಸವಿಯು ಸೋರುತ್ತಿರುವ ಅವರ ಮಾತು ಎಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಕಿವಿ
ಗಳಿಂದ ಹೀರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರೂ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಒಂದೇ

ಓರಂತೆ ಭಾವರತಿಸೌಖ್ಯವೀಯೋಪರಸ
 ಧಾರೆಯಂ ಚಿತ್ತದಿಂದೀಂಟಿ ನೆರೆ ತನೆದು ಬಾ
 ಯಾರಿ ಸಾಕೆನೆದೆ ತಲೆದೊನೆದು ನೀರಂ ನಿಲಿಸುತಿರ್ಪರಾ ಪಥಿಕರ್ಕಳು ೧೫

ಕರಕಮಳ ಶಶಿಕಾಂತಕಳರಮಾಸ್ತೇಂದುಮಿಂ
 ಕರಗದಿಪ್ಪುದೆ ಚೋದ್ಯಮೆಂದು ದುಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂ
 ಕರಗುತಿವೆ ಸಿಂಹಮಧ್ಯಂಗಳಬುಜಾಕ್ಷಿಯರ ನೋಟದೊಳ್ ಪರೆದವೆಂದು
 ಕರಿಕುಂಭಕುಂಟೆಯುಗಂ ಪೆಚ್ಚಿ ತಾವಿದ ಕಂಡು
 ಪರಿಹಾಸಮಂ ಮಾಳ್ವ ತೆರದೊಳರವಟ್ಟಿಗೆಯ
 ತರೂಣಜನಂಗಳರುತಿರೆ ಮುಂದೆ ಗೋಕುಲಂ ಕಣ್ಗೆ ಕಡುಚೆಲ್ವಾದುದು ೧೬

ತೋರಹೋರಿಗಳ ಡುರುಕಾರವಂ ಗಳದ ಘಂ
 ಟಾರವಂ ಪಶುಗಳಂಬಾರವಂ ಕರುಗಳಂ
 ಭೇರವಂ ಕರೆವ ಭೋರ್ಭೋರವಂ ಮಂಥನದಾ ರವಂ ಗೊಲ್ಲತಿಯರ
 ಭೂರಿಭೂಪಾರವಂ ಕರುಗಳಂ ಕರೆವ ಗೋ
 ಪಾರವಂ ಮಾರ್ಮಲಿತು ಪೋರ್ವ ಘನವ್ಯಪಭ ರ್ಪಂ
 ಗಾರವಂಗೂಡಿ ನಾನಾರವಂ ಕಿವಿಗಳಂ ಪೂರೈಸಿತೇವೇಳ್ಳೆನು ೧೭

ಸಮನೆ ಭಾವರತಿಸುಖವೆಂಬ ಅಮೃತರಸಧಾರೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಕುಡಿದು ಸಂತ್ರಪ್ತರಾಗಿ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೀರಿದಾಗ ಸಾಕು ಎಂದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ ತಲೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೬. ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರಕಾಂತತೆಲೆಯ ಕಳಶವು ಮುಖಚಂದ್ರನಿಂದ ಕರಗದೇ ಇರುವುದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಂಬ ದುಷ್ಟ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಅವರ ನಡು ಸಣ್ಣದಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರ ಕಣ್ಣು ನೋಟದಲ್ಲಿ ಹರಡಿದವೆಂದು ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳದಂತಹ ಮೊಲೆಗಳು ಉಬ್ಬಿದುವು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯ ತರೂಣಿಯರು ಇರಲು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ದನಗಳ ಮಂದೆಯು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ೧೭. ಪುಷ್ಪವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಹೋರಿಗಳ ಡುರುಕ ಎಂಬ ಶಬ್ದ, ಅವುಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಗಂಟೆಗಳ ಧ್ವನಿ, ಹಸುಗಳ ಅಂಬಾ ಎಂಬ ಕೂಗು, ಕರುಗಳ ಅಂಬೇ ಎಂಬ ಉಲಿವು, ಹಾಲು ಕರೆಯುವಾಗ ಉಂಟಾದ ಭೋರ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದ, ಮೊಸರು ಕಡೆಯುವ ಶಬ್ದ, ಗೊಲ್ಲತಿಯರ ಆಭರಣಗಳ ಶಬ್ದ, ಕರುಗಳನ್ನು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಗೋಪಾಲಕರ ಕೂಗು, ಒಂದನ್ನೊಂದು ತಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ಭಾರಿ ಗೊಳಿಗಳ ಕೊಂಬಿನ ಶಬ್ದವೂ ಸೇರಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಶಬ್ದಗಳು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದುವು.

ಮುನಿಯಂತೆ ಕರಿಯಂತೆ ಶಶಿಯಂತೆ ಭಟನಂತೆ
 ವನಕುಸುಮದಂತೆಯಿರಾಣ್ಯವೈಭವದಂತೆ
 ಘನತರವೃತವರಾರೋಹಿಣೀಧೇನು ಸಂಸುರಭಿ ವೃಷಯುಕ್ತಮಾಗಿ
 ಅನಿಮಿಷಾಲಯದಂತೆ ರವಿಯಂತೆ ಬಾಣಸದ
 ಮನೆಯಂತೆ ಮಾಸಂಗಳಂತತುಳುಕಿಯೂಪ
 ಘನತೆ ಗೋಮಯಪಲ್ಲವಾಸ್ಪದಂ ವೈರಾಖಿರಬ್ಬದೊಳ್ ವೃಷಮೆಸೆದುದು ೧೮

ಮುಂತೆಸೆದುದಾಗಳಾ ಘನವಿಭವದಿಂ ಮುಕ್ತಿ
 ಕಾಂತೆಯರಮನೆಯಂತೆ ಪುಣ್ಯದಾಲಯದಂತೆ
 ಸಂತತಂ ರೈವಣೀಮದ ಕೋಶಗೃಹದಂತೆ ಧರೆಯ ಮುಖಕಮಲದಂತೆ
 ತಿಂತಿಣಿಯೊಳಿಸೆವ ಸೌಧಂಗಳ ಮರೀಚಿ ಗಗ
 ನಾಂತಮಂ ಚಂಬಿಸಲ್ ಸಕಲಪೌಭಾಗ್ಯಮಂ
 ತಾಂ ತಳಿದ ಪಟ್ಟಣಂ ಕಲ್ಯಾಣಮೆಸೆವ ಜಾಣರ ತಾಣಮೊಪ್ಪಿದುರ್ದು ೧೯

ಇಂತೆಸೆವ ಪಟ್ಟಣದ ಪೊರವಳೆಯದೊಳ್ ಲತಾ
 ಸಂತತಿಗಳಂ ಕುಸುಮಶೋಭೆಯಂ ತರುಕುಲದ
 ತಿಂತಿಣಿಗಳಂ ಫಲಾನೀಕದಿಂ ತಳಿವರ್ಣಗಳಂ ಸುಳಿವ ತಂಗಾಳಿಯಿಂ

೧೮. ಮುನಿಯಂತೆ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದು, ಆನೆಯಂತೆ ಬೊಜ್ಜನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಚಂದ್ರನಂತೆ ರೋಹಿಣಿಯೊಡಗೂಡಿ, ಸೈನಿಕನಂತೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಈಶ್ವರನಂತೆ ವೃಷಭ ಯುಕ್ತನಾಗಿ, ದೇವಲೋಕದಂತೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ಅಡಿಗಮನೆಯಂತೆ ಚಿಗುರುತರಕಾರಿಯಿಂದ ತುಂಬಿ, ತಿಂಗಳಿನಂತೆ ಕಡೆಗೋಲನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆ ಸಮೂಹ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. [ಶ್ಲೋಕ : —ಅಲ್ಲಿರುವ ರೋಹಿಣಿ, ಧೇನು, ಸುರಭಿ, ವೃಷಭ ಮೊದಲಾದ ದನಗಳು ದೃಢವಾಗಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಗೋವುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಚಿಗುರಿನಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಹಸುಗಳ ಬಾಲಗಳ ಮತ್ತು ಮೊಸರನ್ನು ಕಡೆಯುವ ಕಡೆಗೋಲಿನ ಶಬ್ದದಿಂದ ಆ ಸಮೂಹ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು.] ೧೯. ಮುಂದೆ ವೈಭವಯುತವಾದ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಮೋಕ್ಷಾಂಗನೆಯರ ತಾರುಮನೆಯಂತೆ ಇತ್ತು, ಪುಣ್ಯದ ಮನೆಯಂತಿತ್ತು, ವೀರಶೈವಾಚಾರದ ಭಂಡಾರದಂತೆ ಇತ್ತು, ಭೂವನಿತೆಯ ಮುಖಕಮಲದಂತಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೌಧಗಳ ಪ್ರಭೆಯು ಆಕಾಶದವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಿತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣವು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ತಾರುಮನೆಯಾಗಿತ್ತು. ೨೦. ಈ ರೀತಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಿಗಳ ಬಳಿಗಗಳು, ಹೂಗಳ ಕಾಂತಿ, ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಮೂಹ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಫಲಗಳು, ಎಲೆವನೆಗಳಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ ತಂಗಾಳಿಯಿಂದ, ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಗಿಳಿ, ಕೋಗಿಲೆ, ದುಂಬಿಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ,

ಮುಂತೆಸೆವ ಶುಕಪಿಕ್ವಪೂಹದಿಂ ತುಂಬಿವಿಂ
ಡಿಂ ತಳವರ್ ಹಂಸಾಳಿಯಿಂ ನಗರದುಪವನಂ
ಕಂತುಸಂಜೀವನಂ ಪಾವನಂ ಪೆಂಪನಾಂತಾ ವನಂ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದು

೨೦

ಪ್ರೇಸತೆಗು ಕೌಗು ಹೇರಿಳೆ ಕಿತ್ತೀಳೆ ಶೋ
ಭುಸುಮಂಚೆ ಕೊಂಚೆ ಪೂವಂಡು ಗಿಳಿವಿಂದು ರಂ
ಜಿಸುವ ಕಾದಲರಲರ್ ಸವಿಮಾವು ಪ್ರೇವು ಬಕುಳಂ ಮುಕುಳಮೊಪ್ಪುವೆ ಕೊಳಂ
ಮಿಸುವ ನಳನಂ ಪ್ರಳನಮುಂ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ರಾ
ಜಸುವಶೋಕಂ ಕೋಕಮಾ ದಾಡಿಮುಂ ಹಿಮಂ
ವಸಿಗಂಪು ಸೊಂಪು ಪೆಂಪಿಂದಿ ಪ್ರಶೋಪವನಮೆಸೆದಿದುರ್ದೇನೇನೆನು

೨೧

ಸೋರ್ವ ರಸವಣ್ಣಳಂ ತಾಳ್ ಚೂತಂ ತುದಿಗೆ
ಪರ್ವಿಡೆಳೆವಳ್ಳಿಯಿಂದೆಸೆವ ಪ್ರೇಗಂ ನಾಡೆ
ಕೋರ್ವಿ ತಿಂತಿಣೆವಣ್ಣಳಂತ ಕದಳಂ ಬೀಡೆವರ್ ವರಿವ ದಾಡಿಮುಚೆಯಂ
ಬೇರ್ವರಸಿ ತುದಿವರಂ ಕಾಯ್ ಪನಸಂಗಳೆಳೆ
ನೀರ್ವೇನಲುಮಂ ಕರವ ತೆಗು ಕಿಸುವರ್ ಮುಸುಕಿ
ತೋರ್ವ ನಾರಂಗ ಜಂಬೀರವಿನಿತುಂ ನಾಡೆ ಸಾರ್ವಕಾಲಂ ಕುಂದಪು

೨೨

ಚಲಿಸುವ ಹಂಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉದ್ಯಾನವನವು ನೋಡಲು ಮನ್ಮಥನಂತೆ ಚೈತನ್ಯ
ದಾಯಕವಾಗಿ, ಪ್ರಣುಪ್ರದವಾಗಿ, ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದಿತು.
೨೦. ಆ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತೆಂಗು, ಅಡಿಕೆ, ಹೇರಿಳೆ ಮತ್ತು ಕಿತ್ತಳೆಯ ಮರಗಳು
ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದವು. ಹಂಸ, ಕ್ರೌಂಚ, ಹೂವಿನ ಮಕರಂದ, ಗಿಳಿಗಳ
ಸಮೂಹಗಳಿದ್ದವು. ಮನೋಹರವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಗಾಳಿ ಬೀಸು
ತ್ತಿತ್ತು. ಸವಿಯಾದ ಮಾವಿನಮರಗಳಿದ್ದವು. ಮಾವಿನ ಹೂವು, ಒಕುಳ ಪ್ರಪ್ಪ, ಮೊಗ್ಗು
ಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕೊಳಗಳಿದ್ದವು. ಹೊಳೆಯುವ ಕೆಂದಾವರೆಗಳಿದ್ದವು. ಮರಳಿನಿಂದ
ತುಂಬಿ ಅಶೋಕಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ದುಂಬಿಗಳಿದ್ದವು. ಖರ್ಜೂರದ ಮರ
ಮತ್ತು ದಾಳಿಂಬೆ ಮರಗಳಿದ್ದವು. ಹಿಮದಂಥ ತಂಪು ಅಲ್ಲಿತ್ತು, ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸುವಾಸನೆ
ಹರಡಿತ್ತು, ಸೊಂಪಾಗಿ, ಮನೋಹರವಾಗಿ ಆ ಉದ್ಯಾನವನ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
೨೧. ರಸಪ್ರೇಸರುತ್ತಿರುವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಾವಿನ ಮರಗಳು,
ತುದಿಯವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿದ್ದ ಕೋಮಲವಾದ ಎಳೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಚೆಲುವಾಗಿ ಕಾಣುವ
ಅಡಿಕೆಯ ಮರಗಳು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲಿತಿರುವ ಹಣ್ಣಿನಗೊಂಚಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ
ಬಾಳೆ ಗಿಡಗಳು, ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟಿರುವ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ರಸಪ್ರೇಸರುತ್ತಿರುವ ದಾಳಿಂಬದ ಮರ
ಗಳ ಸಮೂಹ, ಬೇರಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ತುದಿಯವರೆಗೂ ಫಲಬಿಟ್ಟಿರುವ ಹಲಸಿನ ಮರಗಳು,
ಎಳನೀರಿನ ಕಾಲುಮೆಯನ್ನೇ ಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳು, ಹಳದಿ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು

ನಾಗಲತೆಯಂ ಪೂಗವೃಕ್ಷಮಾಲಂಗಳಿವು
 ದೀಗಳೇ ಚೂತವೂ ಮಲ್ಲಿಗೆಯನ್ನಬ್ಬಿದುದು
 ಬೇಗದೊಳ್ ಕುರುವಕಂ ಮಾಧವಿಯ ತಕ್ಕಿಗೊಳಗಾದುದಂತಾ ತಮಾಲಂ
 ಪೋಗಿ ತಳತಸುಗೆಯಂ ವೆಚ್ಚಿಸಿದುದಂ ಕಂಡು
 ಭೋಗಿಸಂಕುಲಮಗಲ್ಪಿ ರವೇಡ ಬೇಡೆಂದು
 ಕೂಗಿ ಸಾರುವ ಮುದನಕವಳಿಯೆನೆ ಸೊರಗೆಯ್ ಕೋಗಿಲೆಗಳೆಸಿದಿದುಂವು ೨೩

ಪೆಣ್ಣಳಾಡುವ ತಳವರ್ಸೆಗಳಂ ನನೆಗಳಂ
 ಕಣ್ಣೊಳಿಪ ಕುಸುಮಿತತಾಳಿಯಂ ಕೇಳಿಯಂ
 ಜಾಣ್ಣಾಡಿವಡೆದ ದಂಪತಿಗಳಂ ರತಿಗಳಂ ನಲಿವ ಚಕ್ರಂಗಳಿಂದೆ
 ಪಣ್ಣಳಂ ಸವಿವ ಗಿಳಿವಿಂಡಿನಂ ಬುಂಡಿನಂ
 ತಣ್ಣಳೆಯಂ ಪೊರೆವ ಕಮಲದಿಂ ವಿಮಲದಿಂ
 ದಣ್ಣೆಗೆ ರಂಜಪ ಕೊಳಂಗಳಂ ಕಂಗಳಂ ನೋಡೆ ಬನಮೆಸಿದಿದುಂವು ೨೪

ಪ್ರತಿದಿನಂ ಪಾದರಿಯರೊಳ್ ಸ್ನೇಹ ಮಧುಪಪ್ಪ
 ಪ್ರತಿಯರೊಳ್ ಸಂಗಿಯಾವನವಿದುಂ ಸೋಂಕೆ ಸ
 ದ್ಗತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ರವಿ ತೊಲಗಿ ಕಿರಣಂಗಳಂ ಮುದುಡಿ ಪೋಪನೊ ಪೇಳೆನೆ

ಬಣ್ಣದ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಮುಸುಕಿ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ನಿಂಬೆ ಮತ್ತು ಕಿತ್ತಳೆಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳು-ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಋತುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕುಂದದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ೨೩. ವೀಳೆಯದೆಲೆಯ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಅಡಿಕೆ ಮರವು ಆಲಿಂಗಿಸಿತು. ಈಗ ಮಾವಿನಮರವು ಮಲ್ಲಿಗೆಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿತು. ಬೇಗನೆ ಕೆಂಪು ಗೋರಂಟಿ ಮರವು ಮಾಧವೀಲತೆಯು ಆಲಿಂಗನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಯಿತು. ಹೊಂಗೆಮರವು ಹೋಗಿ ಚಿಗುರಿದ ಅಶೋಕವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಭೋಗಿಗಳ ಸಮೂಹವು ಅಗಲಿರಬಾರದು (ಎಂದರೆ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು) ಸಾರಿ ಹೇಳುವ ಮನ್ಮಥನ ಕಡೆಳೆಯೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಶಬ್ದಮಾಡುವ ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಕಂಗೊಳಿಸಿದುವು. ೨೪. ಹಣ್ಣುಗಳು ಆಡುವ ಚಿಗುರಲೆಯ ಮನೆಗಳಿಂದ, ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಅರಳಿದ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ-ಆಟಗಳಿಂದ ; ಚಾತುರ್ಯದ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ದಂಪತಿಗಳಿಂದ ; ರತಿಕೇಳಿಯಾಡುವ ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ; ಹಣ್ಣುಗಳ ರುಚಿನೋಡುವ ಗಿಳಿಗಳಿಂದ ; ಮಧುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ತಂಗಾಳಿಯಿಂದ ಸೂಸುವ ಕಮಲದಿಂದ, ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೊಗಯಿಸುವ ನಿರ್ಮಲ ಜಲದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕೊಳಗಳಿಂದ ಆ ವನವು ನೋಡಲು ರಮ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ೨೫. ಈ ವನವು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪಾದರಿಯರಲ್ಲಿ (ಪಾಟಲವೃಕ್ಷ, ಜಾರಿಣಿ) ಸ್ನೇಹಪುಳ್ಳದ್ದು, ಮಧುಪ (ದುಂಬಿ, ಕುಡಕ)ರಲ್ಲಿಯೂ ಪುಷ್ಟಿತೆಯ ರಲ್ಲಿಯೂ (ರಜಸ್ವಲೆಯರು, ಅರಳಿದ ಹೂ) ಸಂಗವುಳ್ಳದ್ದು. ಇದನ್ನು ಸೋಕಿದರೆ ತನಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು (ಅದರಲ್ಲಿ ಹೋಗಗೊಡದೆ) ಮುದುರಿ

ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಾಗಸಕೆ ಬೆಳೆದ ತರುಪತ್ರಸಂ
ತತಿಯ ಸಾಂದ್ರತ್ವದಿಂ ಕತ್ತಲೆಸುತಿದೆ ಕುಸುಮ
ವಿತತಿಗಳ ಬೆಳಗಿಲ್ಲದಿರಲೊಳಗುಗಾಣ್ಣುದಚ್ಚರಿಯೆನುತೆ ನಡತಂದರು

೨೧

ಸುರವನದೊಲಾಂ ಸುಡಿಸಿಕೊಂಡೆನೇ ನಾಡೆ ವರ
ಶಿರನ ವನದಂತೆ ಕಪಿಯಿಂ ಭಂಗವಡೆದನೇ
ನಿರುತಮಾ ಧನದವನದಂತೆ ರಾಕ್ಷಸರ ಕಾಲ್ಪುಳತಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದನೇ
ಸರಿಯೆ ಲೋಕದ ವನಂ ತನಗೆಂಬ ಪರ್ವಯಿಂ
ಮೊರೆವ ತುಂಬಿಗಳಿಂದ ಪರಪುಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಿ
ತ್ತರಿಸಿ ಪಾಡಿಸಿ ಪೊಗಳಪಂತೆ ಪುರಮಂ ಬಳಸಿದುಪವನಂ ಕಣ್ಣೆ ಸಮದು

೨೬

ನವಿಲ ನಟನೆಯ ನರ್ತನಂ ಮೊರೆವ ತುಂಬಿಗಳ
ರವಮೆ ಗೀತಂ ಕೋಕಿಲಧ್ವನಿಯೆ ವಾದ್ಯಮೊ
ಪ್ಪುವ ಮರುತನಿಂ ಕೆದರ್ವ ಕುಸುಮಂಗಳೆಸೆವ ಪೃಷ್ಠಾಂಜಲಿಗಳಂದಮಾಗೆ
ನವಪಾತ್ರಮಂ ವಸಂತಂ ತಿರ್ದಿ ತಂದಂಗೆ
ಭವನ ಮುಂದಾಡಿಸಲ್ ಸವೆದಿದರ್ವ ಸಲ್ಲಾಸ್ಯ
ಭವನದಂತೊಪ್ಪಿದುರದುಪವನಂ ಪವನಪದಚರಂಗಚ್ಚರಿಯಿವುತೆ

೨೭

ಕೊಂಡುಹೋಗುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆಕಾಶದವರೆಗೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ
ಬೆಳೆದ ಮರಗಿಡಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದಿದ್ದಿತು. ಆರಳಿದ ಹೂವುಗಳ ಬೆಳಕಿಲ್ಲ
ದಿದ್ದರೆ ಒಳಭಾಗ ಕಾಣಿಸುವುದು ಅಶ್ವರ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೬.
ಇಂದ್ರನ ವನದಂತೆ ನಾನೇನು ಸುಡಿಸಿಕೊಂಡೆ ? ರಾವಣನ ವನವನ್ನು ಕಪಿಯು ಹಾಳು
ಗೆಡವಿದಂತೆ ನಾನು ಹಾಳುಗೆಡವಿಸಿಕೊಂಡೆ ? ಕುಬೇರನ ವನದಂತೆ ರಾಕ್ಷಸರ ಕಾಲಿನ
ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದೆ ? ನನಗೆ ಈ ಲೋಕದ ವನಗಳು ಸಮಾನವೆ ? ಎಂಬ ಹೆಮ್ಮೆ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿ ರೋಷಕರಿಸುವ ದುಂಬಿಗಳಿಂದ, ಕೋಗಿಲೆಗಳಿಂದ ಹಾಡಿಸಿ ಹೊಗಳಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದ ಉದ್ಯಾನವನವು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣು
ತ್ತಿತ್ತು. ೨೭. ನವಿಲಿನ ನಡಗೆಯೇ ನರ್ತನ. ಶಬ್ದಮಾಡುವ ದುಂಬಿಗಳ ಧ್ವನಿಯೇ
ಸಂಗೀತ. ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಧ್ವನಿಯೇ ವಾದ್ಯ. ಗಾಳಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಎರಚಲ್ಪಡುವ
ಹೂಗಳೇ ಪೃಷ್ಠಾಂಜಲಿಗಳು ಎಂಬಂತೆ ತೋರಲು, ವಸಂತನು ಘೊಸ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು
ತಯಾರಿಸಿ ತಂದು ಮನ್ಮಥನ ಮುಂದೆ ಅಡಿಸಲು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದ ನಾಟ್ಯಮಂದಿರದಂತೆ ಆ
ಉಪವನವು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋಗುವವರೆಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತ

ಪುರದ ಕೋಟೆಯ ತೆನೆಯೊಳ್ಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೀಲಿಸಿದ
 ವರಪದ್ಮರಾಗ ನೀಲದಕಾಂತಿ ರಂಜಿಸುವ
 ಮರಕತದ ಕಾಂತಿ ಮುತ್ತಿನ ಕಾಂತಿಯನಿತುಮಿಾ ವಸದೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ
 ಸರಸಕಸಲಯಂಚಯಂ ತುಂಬಿಗಳ್ ಶೋಭಿಸುವ
 ತರಂಪತ್ತತತಿ ಪುಷ್ಪ ಸಂದೋಹಮಪ್ಪವೆಂ
 ಬುರುಂಕೆಯುಂ ಪುಟ್ಟಿ ನಗರವುಂ ಬಳಸಿದುಪವನಚಯಂ ಚೆಲ್ಲಾದುದು ೨೮

ಇನಿತಲ್ಲದಿಮ್ಮಂದೆ ರಂಜಿಸುವುದೀ ನಗರ
 ದನುಪಮ ಶಿವಾರ್ಚನಾಪರಗಳ್ ಸುಶೀಲಕ
 ತ್ಯನಕೂಲವಾದ ಕೆರೆ ಬಾವಿ ಹೊಕ್ಕರಣಿ ದೀರ್ಘಕೆ ಕೊಳಂ ಪಳ್ಳಂಗಳು
 ತನತನಗೆ ನೇಮಿಸಿಪ್ಪವು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ಪೂ
 ಬನಗಳಿಗೆ ಗಣನೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲವಾ ನಗರದ ಸು
 ಜನರದೇಂ ಧನ್ಯರೋ ಶಿವಶಿವಾಯೆನುತಾಗ ನೋಡುತ್ತೆತರಂತಿರರು ೨೯

ಆನೆಗಳನೇರಿ ದಸೆದಸೆಗೆ ನೂಂಕುವ ರಾವ
 ಸೂನುಗಳನುತ್ತಮಾರ್ಪಂಗಳುಂ ತಿರುವ ನ
 ವೀನಕುರಲದ ಸಹನೆಗಳನಂಕದೊಳಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ಮೂದಲಿಸಂತೆ

ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ೨೮. ಪಟ್ಟಣದ ಕೋಟೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿದ್ದ
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳ ಕಾಂತಿ, ನೀಲಮಣಿಯ ಪ್ರಕಾಶ, ಪಚ್ಚಿಮಣಿಯ ಪ್ರಭೆ,
 ಮುತ್ತಿನಕಾಂತಿ ಇವಿಷ್ಟೂ ಈ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ ರಸಭರಿತವಾದ ಚಿಗುರುಗಳ
 ಸಮೂಹ, ಮುಂಬಿಗಳು, ಶೋಭೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಮರ-ಎಲೆಗಳ ಸಮೂಹ,
 ಹೂಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ಆಗಿವೆಯೋ ಎಂಬ ಅತಿಯಾದ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಆ ನಗರ
 ವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದ ಉಪವನಗಳ ಸಮೂಹವು ಸೊಗಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿತು. ೨೯. ಇಷ್ಟೇ
 ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಈ ಕಲ್ಯಾಣನಗರಿಯ ಅನುಪಮ ಶಿವಪೂಜಾಧುರಂಧರರ ಸದ್ಗುಣ
 -ಸದಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕೆರೆ. ಭಾವಿ, ಪುಷ್ಕರಣಿ, ಸರೋವರ, ಕೊಳ, ಹಳ್ಳ
 ಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಉಂಟಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಹೂವಿನ ವನಗಳಿಗೆ ಗಣನೆ
 ಯಿಲ್ಲ. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಸಜ್ಜನರು ಏನು ಧನ್ಯರೋ ಶಿವಶಿವಾ ಎನ್ನುತ್ತ ಅವರಿಬ್ಬರೂ
 ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೩೦. ಆನೆಗಳನ್ನು ಏರಿಕೊಂಡು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ
 ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ ಹೊಸ
 ದಾದ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಸ್ತೂರರು,ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಮೂದಲಿ

ನಾನಾಯುಧಂಗಳಿಂದ ಪ್ರಹಾರಿಸುವ ಸುಭ
 ಖಾನೀಕದಬ್ಬರದ ವಾವ್ಯರವದಬ್ಬರದ
 ನೂನಸಂಭ್ರವಂದಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದ ಪೊರವೊಳಲ್ ನೆರೆ ಮೆರೆದುದು ೩೦

ಪೊಳಲ ಪೊರಗಣ ಸಿರಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಬರೆ ಮುಂದೆ
 ದಳಧಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವುಂ ಬಳಸಿದಂತೆ ಕರ್ಣ
 ಗೊಳಿಸಿ ಪರಿವೇಷಮಾ ರವಿಬಿಂಬವುಂ ಬಳಸಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ಪೊಂಗೋಟಿಯು
 ಬಳಸಿಯಗಳೊಪ್ಪುತ್ತಿಪ್ಪುದು ತನ್ನ ಘಾತವುಂ
 ತಿಳವರಾರೊಂದು ಮೂದಲಿಸಿ ಕರೆವಂತೆಸೆವೆ
 ಜಲಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಳಧ್ವಾನದಿಂದಾ ಪ್ರರದಗಳ್ ಮೆರೆದುಂದೇನೆಂಬೆನು ೩೧

ನೀಲಂಗಳಂ ಸವದ ತನೆ ತೆನೆಯ ನಡುವಣಿ ವಿ
 ಶಾಲಂಗಳಂ ಕಂಡು ಬಾಯ್ಕರೆದ ಬಹುಮುಖದ
 ಕಾಳರಾಹುವಿದಂಬ ಶಂಕೆಯುಂ ಕೋಂಟಿಯುಂ ಸೋಂಕದೆಡಬಲಕೆ ಪೋಗಿ
 ಮೇಲೆ ದಿನಪಂ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಾಯಣನಿಂದ
 ಪೇಳುವರ್ ಮನುಜರಂತಲ್ಲದೊಡಕಾರಣಂ
 ಬಾಲಕಳಾದೊಡೆಯುಮೂರವೇಲಣ ದಾರಿಯುಂ ಬಿಡುವರೆ ಧರೆಯೊಳು ೩೨

ಸುತ್ತ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದಾಡುವ ನುರಿತ ಸೈನಿಕರ ಸಮೂಹದ
 ಅರ್ಭಟ ಮತ್ತು ರಣವಾದ್ಯಗಳ ಅಬ್ಬರ ಇವುಗಳ ತುಂಬುಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣ
 ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಭಾಗವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮೆರೆಯಿತು. ೩೦. ಹೀಗೆ ನಗರದ ಹೊರಭಾಗದ
 ಸಿರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಬರಲು ಮುಂದೆ ಸಮುದ್ರವು ಜಂಬೂದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಳಸಿದ
 ಹಾಗೆ, ಸೂರ್ಯಬಿಂಬವನ್ನು ಪ್ರಭಾವಲಯವು ಬಳಸಿ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ, ಹೊನ್ನಿನಕೋಟೆ
 ಯನ್ನು ಕಂದಕವು ಬಳಸಿದ್ದಿತು. ನನ್ನ ಹೊಡೆತವನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲರು ಎಂದು
 ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಕರೆಯುವಂತೆ ಕಾಣುವ ನೀರುಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಲಕಲ ಶಬ್ದದಿಂದ ಆ ನಗರದ
 ಕಂದಕವು ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೩೧. ನೀಲಮಣಿಯನ್ನು ಹುದುಗಿಸಿದ್ದ ಕೋಟೆಯ
 ಕೊತ್ತಳಗಳ ಮಧ್ಯೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದ ಜಾಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಯನ್ನು ಅಗಲಿಸಿದ ಅನೇಕ
 ಮುಖವುಳ್ಳ ಕಾಳರಾಹು ಇದು ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸದೆ
 ಮೇಲಿದ್ದ ಸೂರ್ಯನು ಎಡಕ್ಕೆ ಬಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಾಯಣ ಎಂದು
 ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಕಾರಣವಾಗಿ ಹುಡುಗರಾದರೂ ಕೂಡ
 ಊರಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಡ್ಡಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಕನಕಾಚಲದ ಮೇಲೆ ತರತರಂ ಬಿಡದೊಪ್ಪ
ವನಿವಿಪವಿಮಾನಂಗಳನ್ನತಪ್ಪಭೆಗಳಿಂ
ದನೆ ಪಳಕಿನಿಂ ಸಮೆದ ಮುಗಿಲುತ್ತಲೆಯ ಸಾಲ್ಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ಪೊಂಗೋಟೆಯ
ತನೆಯ ಪಸುರ್ವಳವಿಗೆಯ ಕಾಂತಿ ಸುರನಿಮ್ಮಗಾ
ತನುಂಬೋಗದಿಂ ಯಮುನೆ ಗಂಗೆಯರ ಸಂಗಮಂ
ಜನಿಸಿತಾಗಸದೊಳೆನಾರ್ಪಯ್ಯಮೆಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದುವೊಗಳ್ಳನು ೩೩

ಇನಿತನ್ನತಂಬಡೆದ ಕೋಟೆ ನಾಲ್ವಂತ್ತೆಂಟು
ಘನಯೋಜನದ ಸುವಿಸ್ತೀರ್ಣಮಾ ಪಟ್ಟಣ
ಕ್ಷುಣ್ಣಪವಿತ ನವರತ್ನಮಯದ ಮುನ್ನೂರರಂಪತೆಸೆದ ಹೆರ್ಬಾಗಿಲ್ಲಳು
ಮಿನುಪ ಶಶಿಸೂರ್ಯವೀಧಿಗಳೆ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು
ವಿಸುತಮಾದಬಿಳಿಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದದಿಂದ
ಜನಪದದ ರಂಜಿಸುವ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣವನೊಳಪೊಕ್ಕು ಬರುತ್ತಿದರು ೩೪

ಹೊಳೆದ ನವರತ್ನದಾಳ್ವೀರಿಗಳ ಕೀರಿಗಳ
ಚಲಿಪ ಕನಕಧ್ವಜಪಟಾಳಿಗಳ ಕೀಳಿಗಳ
ಬಳಿದ ಸೊದೆಗಳ ಸೌಧರಾಜಿಗಳ ತರತರದ ನಿಳಯಂಗಳ

೩೩. ಕನಕಾಚಲದ ಮೇಲೆ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಇರುವ ದೇವತೆಗಳ ಅರಮನೆಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಾಂತಿಯೊ ಎನ್ನುವಂತೆ ಸ್ಪಟಿಕಶಿಲೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಪುರದ ಸಾಲುಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೊನ್ನಿನ ಕೋಟೆಯ ಕೊತ್ತಳಗಳ ಮೇಲಿನ ಹಸಿರು ಬಾವುಟದ ಕಾಂತಿಯು ದೇವನದಿಯ ಕೂಡೆ ಸೇರಿದುದರಿಂದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯಮುನೆಯರ ಸಂಗಮವಾಯಿತು. ಇದೇನು ಅಶ್ವರ್ಯ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ೩೪. ಈ ರೀತಿ ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಕೋಟೆಯು ನಲವತ್ತೆಂಟು ಘನಯೋಜನದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನವರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಉಪಮಾತಿತವಾದ ಮುನ್ನೂರರವತ್ತು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲುಗಳಿದ್ದವು. ಹೊಳೆಯುವ ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯವೀಧಿಗಳೇ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಇದ್ದವು. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲ ಸೌಭಾಗ್ಯ, ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೩೫. ಹೊಳೆಯುವ ನವರತ್ನದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೀರಿಗಳಿದ್ದವು. ಅಲು ಗಾಡುವ ಕನಕಧ್ವಜ ಸಮೂಹಗಳು ಮತ್ತು ತೆಂಗುಗಳು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿದ್ದವು. ಭವನ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಸುಣ್ಣ ಬಳಿದಿದ್ದ ಸೌಧಗಳು ಮತ್ತು ಬಿಳಿಯುಣ್ಣದ ಕುದುರೆಗಳಿದ್ದವು.

ಸಲೆ ಪೋಪ ಬರ್ಪ ಬಲ್ಲನ್ನೆಯರ ಕನ್ನೆಯರ
 ಸುಳಿಸುಳಿದು ಕಣ್ಣೊಪ್ಪುವಂದಣದ ಗೊಂದಣದ
 ಕಳಕಳದ ವಾದ್ಯರವದಬ್ಬರದ ನಿಬ್ಬರದಲಾ ಪುರಂ ರಂಜಿಸಿದುದು

೩೧

ವಿಸು ವೈಭವಮುಳ್ಳೊಡೆಂ ಫಲಂ ಸಲೆ ಚಾರ
 ವಾಸಮಮರೇಂದ್ರನಗರಂ ಮಹಾನವನಿಧಿಗ
 ಳಿಸುಳ್ಳೊಡೆಂ ಫಲಮದೇಕಪಿಂಗಳಸದನಮಳಕಾಪುರಂ ಭಾವಿಸೆ
 ವಿಸು ಭೋಗಿಗಳುಳ್ಳೊಡೆಂ ಫಲಂ ವಿಷಧರನಿ
 ವಾಸಮಾ ಭೋಗಾವತೀಪುರಮದೆಂದಟ್ಟಿ
 ಹಾಸದಿಂ ಪುರವನಿತೆ ಜರೆವಳಿಸೆ ಸೌಧಂಗಳೊಳ್ಳಿಳಗು ರಂಜಿಸಿದುದು

೩೬

ಇಕ್ಕಿಲದ ಬೀದಿಬೀದಿಯೊಳ್ಳಿಗಲ್ಲಿಗಿರ
 ದಿಕ್ಕಿಕ್ಕಿಯೊ ಸಕಲವಿಭವದ ಶಿವಾಲಯಂ
 ಲಕ್ಕಮುಂ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರುಸಾವಿರಮಂತ್ರವಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
 ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಬ್ಬಿದೊಳಹಂ
 ಸೊಕ್ಕುಜಪ್ಪನೆಯಾಡುವ ಪದಿರ್ ಚದುರುಗಳ
 ಹಕ್ಕೆ ಮೋಹನದಿಕ್ಕೆಯನಿಪ ವೇತ್ಯಾಶ್ರಯಂ ಮುಂದೆ ಕಡುಚಿಲ್ಲಾದುದು

೩೭

ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮನೆಗಳಿದ್ದವು. ಹೋಗುತ್ತಿರುವ, ಬರುತ್ತಿರುವ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಜನರೂ ಕನ್ನೆಯರೂ ಇದ್ದರು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳ ಸಮೂಹ, ಕಲಕಲ ಶಬ್ದಮಾಡುವ ವಾದ್ಯಗಳ ಅಬ್ಬರಗಳು-ಇವುಗಳಿಂದ ಆ ಪಟ್ಟಣವು ಅತಿಶಯ ವೈಭವದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೩೬. ಎಷ್ಟು ವೈಭವ ಯುತವಾಗಿದ್ದರೇನು? ದೇವೇಂದ್ರನ ಪಟ್ಟಣ ಅದು ಜಾರರ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಲಕಾವತಿಪುರ ನವನಿಧಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ತಾನೇ ಏನುಫಲ ? ಅದು ಒಂದು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹಳದಿಬಣ್ಣದ ಕಲೆಯುಳ್ಳ ಕುಬೇರನ ಸದನ. ಭೋಗಾವತೀಪುರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭೋಗಿಗಳಿದ್ದರೇನು ? ಅದು ವಿಷಧರಸರ್ಪಗಳ ನಿವಾಸ ಎಂದು ಅಟ್ಟಹಾಸಮಾಡುತ್ತ ಆ ಕಲ್ಯಾಣಪುರವೆಂಬ ವನಿತೆಯು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಾಳೆಯೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಭವನಗಳ ಒಳಗಿನ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾಂತಿಯು ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೩೭. ಬೀದಿಯ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಸಕಲ ವೈಭವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಶಿವಾಲಯಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನ ದೇವಾಲಯವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ತುಂಬುಯವ್ವನದಿಂದ ಸೊಕ್ಕಿದ ಹೆಂಗಸರ ಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಚಮತ್ಕಾರದ ಮಾತುಗಳ ನೆಲೆ,

ವರಮೇನಕೆಯ ಸೊಬಗು ರಂಭೆಯ ವಿಲಾಸಮಾ
 ಸುರಸೆಯ ಸುರೂಪ್ರಮುರ್ವಸಿಯ ಚಾತುರ್ಯಂಗೆ
 ಳುರುಮಂಡುಘೋಷೆಯ ಸುಗಾಸು ಸುಕೇಶಿಯುನ್ನತಕೇರಮಾ ನಗರದ
 ತರುಣಿಯರ ಚರಣಶೇವೆಯ ಮಾಳ್ ಕಳದಿಯರ
 ಪೊರೆಯೊಳೋತ್ಪ್ರಸಿರ್ಪದಿನ್ನಿವರ ಗಾಡಿಯಂ
 ವಿರಚಿಸುವೊಳವಲ್ಲವೆಂದನಲ್ ಪುರದ ವೇಶ್ಯಾಜನಂ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದುವು

೨೮

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀದಿಬೀದಿಯೊಳ್ ನಡೆದು ಬರ
 ಲಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನೋಳ್ತರೆದೊಳಂ ಮೋಹನವ
 ರ್ಘಲ್ಲುರ್ದುಲ್ಲೆಂದನಿವ ಬಟ್ಟಿಮೊಲೆಗಳ ಕಣ್ಗೆ ಕಾಣಿಸದ ಬವನವುನಿವ
 ನಿಲ್ಲನಿಲ್ಲದ ನೋಟವಬಲೆಯರ್ ತಂತಮ್ಮ
 ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲುಗಳೊಳನಿದೊಸರೆ ನಾನಾ ಕಲೆಯ
 ಬಲ್ಲಬಲ್ಲಿನಿಯರಂ ಗೆಲ್ಲ ಚಾತುರ್ಯಂಗಳಬಲೆಯರ್ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದರು

೨೯

ಗಿಳಿಗಿನಿದು ನುಡಿಗಳಂ ಬರಿಸುತಂ ಗಂಡುಗೋ
 ಗಿಲೆಗಳ ಸರಂಗಳಂ ತಿರ್ಮುತಂ ಹಂಸೆಗಳಿ
 ಗಲಸಗಮನಂಗಳಂ ತೋರುತಂ ಚಾಳಾಂಕಿಗಳಿಗೆ ನೀತಿಯನುಸಿರುತ

ಮೋಹನದ ಅವಾಸಸ್ಥಾನವನಿಸುವ ಸೊಳಗೇರಿಯು ಕಡುಚೆಲುವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ೨೮. ಅಪ್ಪರೆಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾದ ಮೇನಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ, ರಂಭೆಯ ವಿಲಾಸ, ಸುರಸೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ, ಉರ್ವಸಿಯ ಚಾತುರ್ಯ, ಮಂಡುಘೋಷೆಯ ಸೊಗಸಾದ ಸಂಗೀತ, ಸುಕೇಶಿಯ ನೀಳವಾದ ಕೊದಲು ಮುಂತಾದುವು ಆ ನಗರದ ತರುಣಿಯರ ಪಾದಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಸಖಿಯರಲ್ಲಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಇವರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ವೇಶ್ಯಾಂಗನೆಯರು ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು. ೨೯. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು (ಪ್ರಭು-ಸಿದ್ಧರಾಮರು) ನಡೆದುಬರಲು ಅಲ್ಲಿ ನೋಡುವವರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೋಹದಿಂದ ಝಲ್ ಝಲ್ ಎನ್ನುಸುವ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟಿ ಮೊಲೆಗಳ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಷ್ಟು ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಬಳಕುತ್ತಿದ್ದ ನಡುವಿನ ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯರು ತಮ್ಮ ಜೇನಿನಂತಹ ಇಂಪಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ, ಅನೇಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಬಲ್ಲಿದರಾದ ಪ್ರೇಮಿಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಚತುರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೪೦. ಗಿಣಿಗಳಿಗೆ ಇಂಪಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತ, ಗಂಡು ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುತ್ತ, ಹಂಸೆಗಳಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ, ಸಾರಸಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತ, ಪಾರಿವಾಳಗಳಿಗೆ ಮಧುರ

ಗಳವಂಗಳ ಕಪೋತಂಗಳ್ಳಿ ಕಲಿಸುತಂ
ತಳದುಯ್ಯಲಾಡುತಂ ಪಾಡುತಂ ನೋಡುತಂ
ಬೆಲೆವೆಣ್ಣಳೆಸಿದಿದರಾ ಪಣ್ಯವೀಧಿಯೊಳವೇನೆಂದು ಬಣ್ಣ ಸುಪ್ಪನು ೪೦

ಸುಯ್ಯಮರ್ದ ಕಂಪು ಕಂಪಂ ಪೆಚ್ಚಿ ಸಲ್ಲರಿದು
ಮುಯ್ಯಮರ್ದ ನುಣ್ಣು ನುಣ್ಣೇರಿಸಲ್ ನಸುನಗೆಯ
ಬಾಯ್ಯಮರ್ದ ಸೊಂಪು ಸೊಂಪು ಕೊರ್ವಿಸಲ್ ಕುಸುಮಮಾಲೆಯು ಪಿದಿದಿತ್ತಿದ
ಕಯ್ಯಮರ್ದ ಕಂಪು ಕೆಂಪೊದವಿಸಲ್ ನಿಂದಿದರ
ರಯ್ಯಣೆಯನಿಂದು ಪೂಜಿಸಲೊಲಿದ ಜಯರಮೆಯು
ತಾಯ್ಯರುನೆ ಬಹುರೂಪನಾಂತು ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ದುವಳೊ ಪೇಳೆನೆ ಸತಿಯರು ೪೧

ತಳೆವ ನಿರ್ವಣೆಗಳೇ ಮಳೆಯಪನಿ ಕಂಪಿಗೆ
ಬಳಸುವಳಮಾಲೆ ಜಲದಾಳಿ ಕಣ್ಣಿ ದಿಗ್ಗಳೇ
ತೊಳಪ ಮಿಂಚು ವರಕರಕಂಕಣಧ್ವನಿ ಮೊಳಗು ಮುಡಿಗಳಿಂದುದಿವಲರ್ಗಳೇ
ಪೊಳೆವಾಲಿವರಲೆಸೆವ ಕುಂಕುಮಂ ಕಪ್ಪುರಂ
ಮಳೆಯಜು ಕಸ್ತೂರಿಮಿಶ್ರವರ್ಣಂ ಸಮು
ಜ್ವಳ ಸುರಪಧನುವೆನಲ್ ಮಳೆಗಾಲದಂತಲ್ಲಿ ಘಟ್ಟಿವಲ್ಲಯರೆಸೆದರು ೪೨

ಮೊಗದೊಳಂ ಮಚ್ಚರಿಸಿ ಶಶಿಕಲೆಗಳು ಕಟ್ಟಿ
ಬಿಗಿದು ಮಾರುವರೆನಲ್ ತಾಂಬೂಲವೆಲೆಗಳುಂ
ಮಿಗೆ ಮಾರುವವಲೆಯರ್ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಧರೆಯ ಕಮಳಂಗಳಲ್ಲಾ

‘ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತ, ಚಿಗುರಿಸ ಉಯ್ಯಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಆಡುತ್ತ, ಹಾಡುತ್ತ, ನೋಡುತ್ತ-ಇದ್ದ ವೇಶ್ಯೆಯರು ಸೂಳೆಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೪೧. ಕಂಪಿನಿಂದ ಕೊಡಿದ ಉಸಿರು, ಆ ಕಂಪನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮೈಗೆ ಸೇರಿದ ಮೃದುತ್ವ, ಆ ಮೃದುತ್ವ ವನ್ನು ಅಧಿಕಗೊಳಿಸಲು ನಸುನಗುತ್ತಿರುವ ಬಾಯಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಸಂತೋಷ, ಆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಹೂವಿನಹಾರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎತ್ತಿದ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಕೆಂಪು, ಕಂಪನ್ನು ಅಧಿಕಗೊಳಿಸಲು ಆ ಸತಿಯರು-ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ವಿಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ತಾನೇ ಬಹುರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವಳೊ ಎಂಬಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ೪೨. ಚಮುಕಿಸುವ ಪನ್ನೀರಿನ ಹನಿಗಳೇ ಮಳೆಯ ಹನಿ. ಪನ್ನೀರಿನ ಸುಪಾಸನೆಗೆ ಮುತ್ತುವ ದುಂಬಿಗಳ ಸಮೂಹವೇ ಮೋಡಗಳ ಸಮೂಹ. ಕಣ್ಣಿನ ಹೊಳಪೇ ಹೊಳೆಯುವ ಮಿಂಚು. ಕೈಯ ಕಂಕಣದ ಶಬ್ದವೇ ಗುಡುಗು. ಅವರ ಮುಡಿಗಳಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕುಡುರುವ ಹೂಗಳೇ ಆಲಿಕ್ಕುಗಳು. ಕುಂಕುಮ, ಕಪೂರ್, ಚಂದನ, ಕಸ್ತೂರಿ ಇವುಗಳ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದಾದ ಬಣ್ಣವೇ ಮನೋಹರವಾದ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಎನ್ನಲು ಮಳೆಗಾಲದಂತೆ ಗಂಧ ತೇಯುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೪೩. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಸೂನಿಪಡುವ ಜೆದ್ದಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಗಿದು ಮಾರುತ್ತಾರೆನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ

ನಗರವಧುಗಳ ಪದತಳಂಗಳು ಸೇವಿಸಿರ
 ಲಗಲಲಾರವೆ ಬಂದು ಕೆಳೆಯೊಳಹುವೆಂದು ತರ
 ಣೆಗಳ ಬಿಂಬಂಗಳಿವೆನೆ ಕಂಚುಗಾರಪಸರದ ಭಾಂಡಮುಸೃದ್ಧಿರ್ದವು ೪೩

ಅರುಚಾಂಗರಲ್ಲದಾ ರಾಜ್ಯಮೊಳಗೆಲ್ಲಿಯೊ
 ಸರುಚಾಂಗರಿಲ್ಲದೊಡೆಯಮುಖವಸ್ತುಗಳು
 ನೆರೆದಿರ್ಪವೇತಕೆಂದನಲರ್ದದಂಗಳ ಕೆಳಕಪ್ಪಸಂಗಂಧಕೆ
 ಪರಿಪರಿಯ ಚಿತ್ರಕುಶಲಂಗಳ ಧೋಗಿಗಳ
 ಪರಮಭೋಗದ್ರವ್ಯಕೆಂದಂ ಪಡೆದನನ
 ಪರಿಶೋಭಿಸಿದುವು ತತ್ಪರದ ವೀಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡಿಗರ ಪಸರಂಗಳು ೪೪

ಪರಿಕಪ್ಪಾಡೆ ದೇವದಾಸವಮಾನವರ್ಗಿಯಂ
 ನಿರುತದಿನಲಂಕಾರವಸ್ತುಗಳಿಗಾದಿಯಾ
 ಗಿರುತಿರ್ಪವನುಪಮಂಗಳಂಗಳೊಡಲನಾಶ್ರಯಿಸಿರ್ಪವಂತಲ್ಲದ
 ಪರಿಹರಿಸುವೆವು ಹಿಮವನಾರ್ಗಿಯಂ ನಮ್ಮಂತೆ
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪೆಣ್ಣಂಜುಗಳ ಲಚ್ಚೆಯಂ ಕಾಯ್ವ
 ಪಿರಿಯತನಮೆಲ್ಲಿಯೆಂದನಪ್ಪ ಪರ್ವಯೊಳಲ್ಲಿ ಜವಳಿವಸರಗಳೆದುವು ೪೫

ವೀಳಿಯದೆಲೆಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಕಮಲಗಳ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಹೆಂಗಸರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿರಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾರದೆ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬಗಳು ಬಂದು ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಇವೆಯನ್ನು ವಂತೆ ಕಂಚುಗಾರರ ಅಂಗಡಿಗಳ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದುವು. ೪೪. ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಆರೋಗ್ಯವಂತರು ಇದ್ದರೇ ಹೊರತು ರೋಗಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಏಕೆಂದರೆ ಕುದುರೆ-ಆನೆಗಳ ಬಾಯಿ ಶುದ್ಧಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಗಂಡೂಪಕ್ಕೆ, ಬಗೆಬಗೆಯ ಚಿತ್ರಕುಶಲಕಲೆಗಳಿಗೆ, ಭೋಗಿಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಾಯಿಲದ್ರವ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಔಷಧಿವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರುವವರ ಅಂಗಡಿಗಳು ಆ ನಗರದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ೪೫. ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ದೇವ, ರಾಕ್ಷಸ, ಮಾನವರಿಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲಂಕಾರವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸದ್ಗುಣ (ದಾರ) ಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಚಳಿಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳ ಮಾನವನ್ನು ನಮ್ಮಂತೆ ಕಾಪಾಡುವ ಹಿರಿಯತನ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುವಂತೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಜವಳಿ ಅಂಗಡಿಗಳು ಸೊಗಸಿನಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಂಡಿದ್ದುವು.

ಹರಸಖನ ಪುರದ ಧನಮಾ ಪುರದ ಚಿನ್ನವರ
 ದರೋಳಾರ್ಪನೋರವ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಸಂಬಾರದಂ
 ಬರ ಮಾತು ಸಲ್ವಂತೆ ರಾಸಿಗೈದಿರ್ಪ ಪೊಂಗಳ್ ಕಂಗೆ ಶೋಭಿಸುತಿರೆ
 ವರಮುನಿಪನಬ್ಬಿ ಜಲಮೆಲ್ಲವಂ ಪೀರೆ ತ
 ಚ್ಚರಧಿಪಾತ್ರೆಯೊಳರ್ಪ ರತ್ನಸಂಚಯದಂತೆ
 ಕರಮೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪ ರತ್ನಂಗಳೊಟ್ಟಿಲ್ಲಳುರೆ ಚಿಲ್ವಾದುದೇನೆಂಬೆನು ೪೬

ಇಂತೆಸೆವ ಸಕಲ ವ್ಯವಹಾರದಂಗಳಿಗಳಂ
 ಸಂತಸದೆ ನೋಡುತ್ತೆರೆ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿತ
 ನಂತ ಗಜಶಾಲೆ ಹಯಶಾಲೆಯಾಯುಧಶಾಲೆಯುಂ ಸಕಲ ಭಂಡಾರದ
 ಸಂತತಂ ಪೊಗುವ ಪೊರಮಡುವ ಸಂದಣಿಪರ ಸು
 ತಿಂತಿಣಿಗಳಂ ಭಟಾಗ್ರಣಿಗಳಂ ಕವಿಗಮಂಕಿ
 ಸಂತತಿಗಳಿಂದ ರಾಜಾಲಯಂ ಪುರವ್ಯತಿಸುಮಂಗಳಮುಖಬಿಂಬದಂತೆ ೪೭

ಅದರೋಳರ್ಪಂ ರೂಪಮದನನುಂ ಧನದಸಮಂ
 ಸುಧನನುಂ ವಿಭವಸುರಸದನನುಂ ನವಪದ್ಮ
 ವದನನುಂ ಸಿತಕುಂದರದನನುಂ ಜಿತಶತ್ರುಕದನನೆಂದನಿಸಿ ಮೆರೆವ

೪೬. ಕುಬೇರನ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಅಲಕಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲ ಈ ಕಲ್ಯಾಣನಗರದ
 ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗೆ ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ತಿಕ್ಕುವ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ
 ಸಮನಾಗಲಾರದು ಎನ್ನುವವರ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾದುದು ಎನ್ನಿಸುವಂತೆ ರಾಶಿಹಾಕಿರುವ
 ಚಿನ್ನದ ಒಡವೆಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯು ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲ
 ಕುಡಿಯಲು ಆ ಸಮುದ್ರದ ತಳದಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನಗಳ ಸಮೂಹದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
 ಕಾಣುವ ರತ್ನಗಳ ರಾಶಿಯು ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೪೭. ಈ ರೀತಿ
 ಶೋಭಿಸುವ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಹಾರದ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ
 ಬರಲು, ಆಗ ಅವರ ಮುಂದೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಆನೆಕರೋಟಿ, ಕುದುರೆಶಾಲೆ, ಆಯುಧಾ
 ಗಾರ ಮುಂತಾದ ಸಕಲ ಭಂಡಾರಗಳೂ ಕಂಡವು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳಹೋಗುವ,
 ಹೊರಬರುವ, ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರುವವರ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ, ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಯೋಧರ,
 ಕವಿಗಳ ಮತ್ತು ಗಮಂಕಿಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಆ ಅರಮನೆಯು ಪುರಸ್ಕೀಯ ಶುಭ್ರವಾಗಿ
 ಬೆಳಗುವ ಮುಖಬಿಂಬದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ೪೮. ಆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ
 ಮನ್ಮಥನೂ, ಐಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಬೇರನಿಗೆ ಸಮನೂ, ವೈಭವದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರಸದನಕ್ಕೆ
 ಸಾಟಿ, ಆಗ ತಾನೆ ಅರಳಿದ ಕಮಲದಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳವನು, ಬಿಳಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತೆ
 ಬೆಳಗುವ ಹಲ್ಲನ್ನು ಉಳ್ಳವನು, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವನು ಎಂದೆನಿಸಿ

ಉದಧಿಗಂಭೀರನುಂ ಸೂಚಿತೋದ್ಧಾರನುಂ
 ಸದಮಳ ಶರೀರನುಂ ಸರಸಗುಣಸಾರನುಂ
 ಸುದತಿವೃಕ್ಷವೃಕ್ಷಂ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದಿರುತ್ತಿದನುಂ ೪೮

ಇಂತೆಸೆವ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದೊಳೊಪ್ಪುವಾ
 ದ್ಯಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ನೋಡುತಡಿಯಿಟ್ಟು ಬರೆ
 ಮುಂತೆಸೆದುದಮಳಭಕ್ತಿಯ ತವರ್ಮನೆಯಂತೆ ಮುಕ್ತಿಯಿದ ಸದಸದಂತೆ
 ಅಂತರಂತರದ ಸೌಧಾವಳಿಯ ಬಾಗಿಲ್ಲ
 ಳಂ ತೊಳಪ ಬಸವನರಮನೆಯದುಂ ಕಾಣುತ
 ತ್ಯಂತ ಹರುಷದೊಳಲ್ಲಮಪ್ರಭುವರಂ ಸಿದ್ಧರಾಮನುಂ ನಡೆತಂದರುಂ ೪೯

ಬಂದು ಬಸವನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳೆ ನೀತಿ ಭಕ್ತಿ
 ಯಿಂದಾಗ ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣ ತಾಂ ಕಾಣುತ್ಯೆ
 ತಂದೆಯಿಳಗಣನಿಕರದೊಡನೆ ವಿವಶ್ವಾಸಿಯಂ ಮಾಳ್ವ ಬಸವನ ಪೊರೆಯೊಳುಂ
 ನಿಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನಪೂರ್ವಜಂಗಮಯುಗಂ
 ಬಂದಿರ್ಪರದಕೊ ಬಾಗಿಲೊಳೆನಲ್ ಕರೆತಪ್ಪರ್
 ದೆಂದು ನೇಮಿಸೆ ಬಸವನಾಚ್ಚೆಯಿಂ ಮರಳ ಬಂದಲ್ಲಮನೊಳಂತೆಂದನುಂ ೫೦

ಮರೆಯುತ್ತಿರುವ, ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗಂಭೀರನೂ, ಶರಣಾಗತರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವವನೂ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನೂ, ಸರಸಿಯೂ, ಸುದತಿಯರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಂಪನ್ನು ಕೊಡುವ ಆನಂದದಾಯಕನೂ, ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಆದ ಬಿಜ್ಜಳನು ಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ೪೮. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಗೊಳಿಸುವ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ಮುಂದೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯ ತವರಮನೆಯಂತೆ, ಮುಕ್ತಿಯ ಆವಾಸಸ್ಥಾನದಂತೆ, ನಡೆನಡುವೆ ಇದ್ದ ಸೌಧಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಬಸವಣ್ಣನ ಅರಮನೆ ಕಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, ಅತ್ಯಂತ ಹರುಷದಿಂದ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧರಾಮರು ಮುಂದುವರಿದರು. ೫೦. ಹೀಗೆ ಅವರು ಬಂದು ಬಸವಣ್ಣನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಆಗ ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣನು ವಿಶೇಷವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು, ಎಲ್ಲ ಶಿವಗಣಗಳೊಡನೆ ವಿವಶ್ವಾಸಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಸವಣ್ಣನ ಬಳಿ ಬಂದು ನಿಂತು “ಇಬ್ಬರು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಜಂಗಮರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ,” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು. “ಅವರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ಬಸವಣ್ಣನು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು, ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಹಡಪದ ಅಪ್ಪಣ್ಣನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಮನನ್ನು

ಸ್ವಾಮಿ ಚಿತ್ತೈಸಿ ನಿಮ್ಮಯ ಮಗಂ ಬಸವನತಿ
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ನಿಮ್ಮ ಪಾದವನರ್ಚಿಸುತ್ತಿರ್ಪೆ
 ನಾ ಮಗನ ರಕ್ಷಿಸೆನೆ ರಾಜಾಲಯಕ್ಕಾವು ಬಾರವೆನೆ ಮರಳಿ ಬಂದು
 ಈ ಮಾತನಲ್ಲವಂ ಪೇಳ್ವನಿತರೊಳ್ ಹೃದಯ
 ತಾಮರಸದೊಳ್ ತಿಳಿದು ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ
 ತಾ ಮಹಾಬೇಗದಿಂ ಬಂದು ನಂದಾ ಬಸವರಾಜನೊಡನಿಂತೆಂದನು

೫೧

ಎಲೆ ಮರುಳೆ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶ ನಿನ್ನ ಬಾ
 ಗಿಲೊಳ್ಳಿದಿ ಪ್ರಭು ಸಿದ್ಧರಾಮರೈತಂದಿರಲ್
 ತಿಳಿಯದಂತೊಳಗೆ ಮೆಯ್ಯರೆದಹಂಕಾರದಿಂದಿರ್ಪರೇ ನೀನನಲ್ತೆ
 ಬಳಕದು ಕೇಳ್ವು ಧೃತಿಗುಂದಿ ಕರಿಕರಿಗಂದಿ
 ಕಳವಳಿಸಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಮಮ್ಮಲಮರುಗುತ್ತೆ
 ತಿಳಿದನಗೆ ಗತಿಯಾವುದೆಂದು ಬಸವಂ ಚೆನ್ನಬಸವಗಾನತನಾದನು

೫೨

ಮಾನನಿಧಿ ಬಸವ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಗೊಲ್ಲ ಪ್ರಭು
 ತಾನೈದಿ ಬಂದು ಬಾರದೆ ಪೋಗಲಿರಿಯನಿದ
 ಕಾನಿರ್ಪೆನಂದಬೇಡೆನುತೆ ನುಬುಗಿಯಿತ್ತು ಬಸವನಂ ತಿಳಿಸಿ ಬಳಿಕ

ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೫೧. “ಸ್ವಾಮಿ, ದಯಮಾಡಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಗನಾದ ಬಸವಣ್ಣನು ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ನಿಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ” ಎನ್ನಲು, ಅವರು “ನಾವು ಆರಮನೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದರು. ಹಡಪದ ಅಪ್ಪಣ್ಣನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ತನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಬೇಗನೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಆ ಬಸವರಾಜನೊಡನೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೫೨. “ಎಲೈ ತಿಳಿಗೇಡಿಯಾದ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನೇ, ನಿನ್ನ ಆರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಪ್ರಭುದೇವರು ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧರಾಮಣ್ಣ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮೃಮರತು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಇರುವುದು ಸರಿಯೆ?” ಎನ್ನಲು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಸವಣ್ಣನು ಧೈರ್ಯ ಕುಂದಿ, ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಕಳವಳಗೊಂಡು, ಕಂಗೆಟ್ಟು ಮಮ್ಮಲಮರುಗುತ್ತ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಮುಂದೇನು ಗತಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ೫೩. ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು, “ಎಲೈ, ಮಾನವನ್ನೇ ಸಂಪತ್ತನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಬಸವಣ್ಣನೇ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಭು ದೇವರು ತಾವೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಮನೆಯ ಒಳಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹೋಗಲಾರರು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನಿದ್ದೇನೆ, ಅಂಜಬೇಡ” ಎನ್ನುತ್ತ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ, ಅನಂತರ

ನಾನಾ ಗಣಗಳೊಡನೆತಂದು ಭಕ್ತಿ ಸಂ
ಧಾನದಿಂದಲ್ಲವುಪ್ರಭು ಸಲಿದಿದೊಲಿಸಿ
ಸಾನುರಾಗದೊಳಿ ಬಸವನ ಮದಾಮಂದಿರಕೆ ಕರೆತಂದರುತ್ಸವದೊಳು

೫೩

ಇಂತು ಕರೆತಂದವುಳಿವಿದೊಳಗಿರಿಸಿ ಸಮಂ
ನಂತರದೊಳುಪ್ರಾಪ್ತಾದ್ಯಾದಿ ಸತ್ಕಿಯೆಗಳಂ
ಸಂತೋಷದಿಂದಲರ್ಚಿಸಿ ಬಳಿಕ ಬಸವನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ನುತಿಮತಿರಲು
ಮುಂತಿರ್ಪ ಸಕಲಗಣಕುಲಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮನದ
ಚಿಂತೆಯಂ ಬಿಡಿಸಿ ಶಿವತತ್ವಾನುಭಾವಸುಖ
ಸಂತೋಷಸಾಗರದೊಳೊಲಾಡಿಸಿದನುಳಿಭಕ್ತರಂ ಪ್ರಭುರಾಯನು

೫೪

ಇದು ಸಕಲ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರ ಸದ್ವಿಮಲ
ಹೃದಯಾಬ್ಜವಿತ್ತನುರುಷ್ಣಲಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬ
ಬುದ್ಧಿವರ್ಧನಸೋಮನನಿಪ ಗುರುಸಿದ್ಧ ವೀರೇಶ್ವರನ ಕರಜಾತನು
ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿ ಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋ
ವಿದನನಿಪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರತಿ
ಮುಂದೆ ಪೇಳ್ವೆ ಚಿನ್ನಬಸವಪುರಾಣಸತ್ಯಥೆಯೊಳೊಂದನೆಯ ಕಾಂಡಂ

೫೫

ಅನೇಕ ಭಕ್ತರ ಸಮೂಹದೊಡನೆ ಬಂದು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ
ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನವೊಲಿಸಿ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನ
ಮಹಾಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ೫೪. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು
ನಿರ್ಮಲವಾದ ಉನ್ನತಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಬಸವಣ್ಣನು ಬಹು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭು
ದೇವರನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು, ಪ್ರಭುವು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತ ಸಮೂಹ
ವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಶಿವ
ತತ್ವಾನುಭವ ಸುಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಓಲಾಡಿಸಿದನು. ೫೫. ಎಲ್ಲ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರ
ನಿರ್ಮಲ ಹೃದಯಕಮಲಗಳಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತನೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಷಟ್ಸ್ವಲ್ಪಲಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬ
ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಚಂದ್ರನೆನಿಸಿಕೊಂಡವನೂ ಆದ ಗುರು ಸಿದ್ಧ ವೀರೇಶ್ವರರ
ಶಿಷ್ಯನೂ, ನಿರ್ಮಲಜ್ಞಾನಿಯೂ, ಎಲ್ಲ ಆಗಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನೂ ಎನಿಸಿದ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನು ಅತಿ ಅನಂದದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಚಿನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವೆಂಬ ಸತ್ಯಥೆಯಲ್ಲಿ

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪರಿಸಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನಾ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ

೫೬

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಪ್ರಥಮ ಕಾಂಡ ಸಮಾಪ್ತ

ಇದು ಒಂದನೆಯ ಕಾಂಡವು. ೫೬. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಒಂದನೆಯ ಕಾಂಡ ಸಮಾಪ್ತ

ದ್ವಿತೀಯ ಕಾಂಡ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಶೈವ
 ಸಿದ್ಧಾಂತಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಹೇಳ್ದು ಬಳಿಕಾ ಸಂಪ್ಪ
 ಸಿದ್ಧ ಲಿವನೇಕಪಾದದ ನಿಂದು ನಟಿಸಿದುರಂಜಿಯಂ ಹೇಳ್ದೆನೊಲಿದು

ಪಾಕರಾಸನ ವಿಷ್ಣು ಲೋಕೇಶಮುಖವರದಿ
ವಾಕಸಪ್ರತತಿಮಕುಟಾಕಲಿತತ್ವಪ್ರ
ಭಾಕೀರ್ಣಪಾದ ಮಹಿಮಾಕರ ಶಿರೋಧೃತನಿಶಾಕರ ವರಶ್ರೀಕರ
ಸೂಕರಾಸುರ ನಯನಭೀಕರ ಕೃಪಾಸುರ
ತ್ಯಾಕರ ಧನಂಜಯ ದಿವಾಕರೇಂದ್ರಕ್ಷಿತ್ರ
ಯಾ ಕರುಣದಿಂ ಜನಾನೀಕಮಂ ಸಲ ಸಕಲಲೋಕಮಂ ಲಿವ ಪೊಲಿಪುದು ೧

ನಸುನಗುತಲಲ್ಲಮಂ ಬಸವನೊಡನಿ ಚೆನ್ನ
ಬಸವಣ್ಣ ನಾಲಯಕಿ ಪೋಪೇವೇಳೆಂದು ಗಣಿ
ವಿಸರಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡೈತಂದು ತನ್ಮಹಾಮಂದಿರದ ಚಿಲ್ಲಿಕೆಯನು
ಒಸೆದು ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರಲ್ಯಾಕ್ಷಣಂ ಕಣ್ಣೆ ರಾ
ಜಿಸುತಿರ್ಪ ವರಸಭಾಮಂಟಪದೊಳೆಂದು ಸಂ
ತಸದಿನಿಲ್ಲರ್ಪಹಿತ ಕುಳ್ಳಿದು ಪ್ರಭು ಚೆನ್ನಬಸವನೊಡನಿಂತಂದನು ೨

ಸೂಚನೆ : ಸಿದ್ಧರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಶೈವಸಿದ್ಧಾಂತಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅನಂತರ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಲಿವನು ಒಂದೇ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಟಿಸಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ೧. ಇಂದ್ರ, ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವು ಧರಿಸಿದ್ದ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಕಿರೀಟಗಳ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಪಾದಗಳುಳ್ಳ, ಮಹಿಮಾಶಾಲಿಯಾದ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡುವವನಾದ ಸೂಕರಾಸುರನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಭಯಂಕರಸ್ವರೂಪನಾದ ಕೃಪಾಸಾಗರನಾದ ಅಗ್ನಿ, ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರರನ್ನು ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಜನರ ಸಮೂಹವನ್ನೂ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಕರುಣದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡು. ೨. ಅಲ್ಲಮನು ನಸುನಗುತ್ತಾ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ, ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ಏಳು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಕ್ತಗಣಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಆ ಮಹಾಮಂದಿರದ ಸೊಗಸನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಆ ತಕ್ಷಣ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತಸದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪ್ರಭುವು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಹೀಗೆ

ಇಂತಿದೇನೈ ನಮ್ಮನೆಲ್ಲರಂ ಕರೆದುತಂ
 ದಂತೆಪ್ಪರಕ್ಕೊಯ್ಯದಿಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
 ದಂತಸ್ತೆಜೇನೆನಲ್ ನಸುನಗುತೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಾ ಪ್ರಭುವಿನೊಡನೆ
 ಅಂತರಹಿತನೆ ಜಗತ್ತಾವನನೆಯಿಲ್ಲದ
 ಮುಂತೆ ಪಟ್ಕೊಲಮಾರ್ಗಮಂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದೆ ಗೃ
 ಹಾಂತರಕ್ಕೊರ್ವರಂ ಬಿಡೆರೆಂದು ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ ಮಗುಂಕೆಂತೆಂದನು

೩

ಅಂಗದೊಳ್ ನೋಡಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗಿಪ್ಪ
 ಲಿಂಗವೇ ಮುನ್ನದಿಲ್ಲಿಂತಪ್ಪರಂ ಮಹಾ
 ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳ ಪೋಗಲೀಯರದುಕಾರಣದೊಳಿಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತವೆನಲು
 ಒಂಗದಾ ನುಡಿಗೇಳ್ವ ಸಿದ್ಧರಾಮಂ ಪ್ರಾಣ
 ಲಿಂಗಿಯಾಂ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆನಗಿಪ್ಪ
 ಲಿಂಗವಿನ್ನೇಕೆನಲ್ ನಸುನಗುತಲಾ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ನಿಂತೆಂದನು

೪

ಎಂತಾದುದೈ ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಂ ಮನದ
 ಭ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲವೆ ತನುತ್ರಯವಿಡಿದ ಬಳಿಕಿಲ್ಲಿ
 ಸಂತತಂ ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗವ ಧರಿಸಬೇಕಿಪ್ಪಲಿಂಗವೇ ನಿನಗಿಲ್ಲದೆ

ಹೇಳಿದನು. ೩. ಇದೇನಯ್ಯಾ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಹಾಮನೆಯ ಒಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗದೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದೆ. ಇದರ ಅಂತರಾರ್ಥವೇನು ? ಎಂದನು. ಆಗ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ನಸುನಗುತ್ತ, ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಂತರಹಿತನೆ, ಜಗತ್ತಾವನನೆ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಲಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪುನಃ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೪. “ಈ ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದವರನ್ನು ಮಹಾ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತವು” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನು, “ಎಲೈ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ, ಕೇಳು, ನಾನು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಇನ್ನೇಕೆ ?” ಎನ್ನಲು, ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ನಸುನಗುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೫. “ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು ? ಇದು ಕೇವಲ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭ್ರಾಂತಿ ಅಲ್ಲವೆ ? ತನುತ್ರಯವನ್ನು (ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಕಾರಣ) ಹಿಡಿದ ಬಳಿಕ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಎರಡು ಲಿಂಗಗಳು ಉಂಟಾದ ರೀತಿಯನ್ನು

ಮುಂತೆರಡು ಲಿಂಗಗಳೆವಟ್ಟು ಭೇದಮಂ
ನೀಂ ತಿಳಿಯೆ ಪೇಳಿನಲ್ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಂ
ಸಂತಸದೊಳಾ ಚೆನ್ನಬಸವದಂಡಾಧೀಶನೊಡನಾಗಳಂತೆಂದನು

೫

ಆಂಗಮೂರುಳ್ಳವರಿಗಾಗಬೇಕಾ ಮೂರು
ಲಿಂಗಗಳೆನಗೆಲ್ಲರಂದದಿಂ ಬೇರೆ ಮೂ
ರಂಗಗಳೆಲ್ಲನ್ನ ಕಾಯವೇ ಪೀತವಿಾ ಪ್ರಾಣವೇ ಲಿಂಗಮನಲು
ಒಂಗದಾ ನುಡಿಗೇಳ್ತು ಚೆನ್ನಬಸವನದಿಷ್ಟ
ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದ ಬಳಿಕ್ಕಾತನೇ ಭವಿ ಶೈವ
ನಂಗವಲ್ಲದೆ ವೀರಶೈವನಲ್ಲನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಂತೆಂದನು

೬

ಶೈವವೇ ಸಕಲ ಶೈವಕ್ಕಾದಿಯಾ ಮಹಾ
ಶೈವದಿಂದಾದುದಿಂ ವೀರಶೈವಂ ಮುಖ್ಯ
ಶೈವಂಗಳೆಂದನಲ್ ಕೇಳ್ತು ನಸುನಗುತಲಾ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂದು
ಶೈವದಾದಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಬೇರೆ ಕೇಳಾ ವೀರ
ಶೈವವೇ ಬೇರನಲ್ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನಾ
ಶೈವರಾದಿಯನನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿನಲ್ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ವನು

೭

ಆದೊಡಿನಾಲ್ಸಿ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ನೀ
ನಾದಿಶೈವದ ಸೃಷ್ಟಿಮಾರ್ಗವಂ ಪೇಳ್ವಪೆಂ
ಭೇದಿಸಲ್ಯತೃಪ್ತದ್ವಶಾಂಗುಲನನಿಪ ಪರಶಿವಂ ಗೋಪ್ಯದಿಂದೆ

ತಿಳಿಯುವಂತೆ (ನೀನು) ಹೇಳು” ಎನ್ನಲು, ಆಗ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಚೆನ್ನಬಸವದಂಡಾ
ಧೀಶನಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೬. “ಮೂರು ದೇಹವುಳ್ಳವನಿಗೆ
ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುವಂತೆ ನನಗೆ ಮೂರು ದೇಹಗಳಿಲ್ಲ.
ನನ್ನ ದೇಹವೇ ಪೀತ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ಲಿಂಗ” ಎಂದನು, ಆ ಮಾತನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಕೇಳಿ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು, “ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಿಲ್ಲದ ಬಳಿಕ ಅವನೇ ಭವಿ. ಶೈವನ ಅಂಗವಲ್ಲದೆ
ಅವನು ವೀರಶೈವನಲ್ಲ” ಎನ್ನಲು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೭. “ಎಲ್ಲ
ಶೈವಗಳಿಗೂ ಶೈವವೇ ಮೂಲ. ಆ ಮಹಾಶೈವದಿಂದಲೇ ಈ ವೀರಶೈವವೇ ಮುಂತಾದ
ಮುಖ್ಯ ಶೈವಗಳು ಉಂಟಾದುವು” ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು
ನಸುನಗುತ್ತಾ, “ಶೈವದ ಆದಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಬೇರೆ. ಆ ವೀರಶೈವವೇ ಬೇರೆ, ಕೇಳು”
ಎನ್ನಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಮನು “ಆ ಶೈವದಾದಿಯನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳು”
ಎನ್ನಲು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹೇಳಿದನು. ೮. “ಹಾಗಾದರೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೇ ಕೇಳು.
ಇನ್ನು ಈ ಆದಿಶೈವದ ಸೃಷ್ಟಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪರಶಿವನು ಅತ್ಯತಿಷ್ಠ
ದ್ವಶಾಂಗುಲನು, ಭೇದಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯನು ಎನಿಸಿದ ಪರಶಿವನು ಗೋಪ್ಯನಾಗಿ ವೇದ

ವೇದ ವೇದಾಂತ ಸಿದ್ಧಾಂತಶಾಸ್ತ್ರಗಳ್ ಸು
ನಾದಬಿಂದುಕಳಾದಿಗತಿದೂರನಿಸುತಲ
ನಾದಿಕಾಲದ ಸರ್ವಶೂನ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಿದರ್ಶನೇನೆಂದು ಬಗ್ಗೆ ಸುವೆನು

೮

ಪರವೆಂದು ಪರಕೆ ಪರವೆಂದು ಪರತತ್ವವೆಂ
ದುರುತರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆಂದು ಪರಸುಖವೆಂದು
ಪರಮಕಾರಣನೆಂದು ಪರಮೇಶನೆಂದು ಪರತರಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು
ನಿರವಯವನೆಂದು ನಿತ್ಯನದೆಂದು ನಿಃಶೂನ್ಯ
ನಿರುಪಮ ನಿರಾಕಾರನನಿಪ ನಾಮಂಗಳು
ಪರಶಿವಂ ತನ್ನ ನಿಜಸುಖಸಮಾಧಿಯೊಳಿದುಂ ತಿಳಿದು ಬಳಿಕಾಕ್ಷಣದೊಳು

೯

ಪರಶಿವಂ ಚಿತ್ತದಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಂ ನೆನೆಯಲುಂ
ದುರುತರದ ಚಿತ್ತ ಚಿಚ್ಚಕ್ತಿಯಾಯ್ದರಿಂದೆ
ಪರಮಹಾಲಿಂಗವಾಯ್ದರಿಂದೆ ಪರಶಕ್ತಿಯಾದವರಿರ್ಪರಿಂದೆ
ಉರುಸದಾಶಿವನಾದನಾ ಸದಾಶಿವನಿಗಂ
ದಿರದಾದಿಶಕ್ತಿಯಾದಳ್ ಬಳಿಕ್ಕಿವರೊಳು
ಶ್ವರನಾದನಾತಗಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಾದಳಿವರಿರ್ಪರಿದೇನೆಂಬೆನು

೧೦

ವರಮಹೇಶ್ವರನಾದನಾತಂಗೆ ರಂಜಿಸುವ
ಪರಮಸುಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಾದಳುಂ
ದಿರದಾ ಮಹೇಶನಿಂದಧಿಕತರಸೃಷ್ಟಿಯಾಯ್ದೆಂದಾಗೆ ತಿಳಿಯೆ ಪೇಳೆ

ವೇದಾಂತ ಸಿದ್ಧಾಂತಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ನಾದ ಬಿಂದು ಕಲಾತೀತ ಎನ್ನಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಸರ್ವಶೂನ್ಯನಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ವರ್ಣಿಸು
ವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ೯. ಪರಶಿವನು ಪರ, ಪರಕ್ಕೆ ಪರ, ಪರತತ್ವ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ಪರಂಜ್ಯೋತಿ, ಪರಮಸುಖ, ಪರಮಕಾರಣ, ಪರಮೇಶ, ಪರತರ, ಪರಬ್ರಹ್ಮ,
ನಿರವಯವ, ನಿತ್ಯ, ನಿಶ್ಯೂನ್ಯ, ಉಪಮಾರಹಿತ, ನಿರಾಕಾರ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ
ಆತ್ಮಸುಖಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅದರಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತ ಕೂಡಲೆ ೧೦. ಪರಶಿವನು
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನೆನೆಯಲು ಆಗ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚಿತ್‌ಸ್ವರೂಪವೇ
ಚಿಚ್ಚಕ್ತಿಯಾಯಿತು. ಆ ಚಿಚ್ಚಕ್ತಿಯಿಂದ ಆತ್ಮಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಹಾಲಿಂಗವಾಯಿತು.
ಆ ಮಹಾಲಿಂಗದಿಂದ ಪರಶಕ್ತಿಯಾಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸದಾಶಿವ
ನಾದನು. ಆ ಸದಾಶಿವನಿಗೆ ಅನಂತರ ಆದಿಶಕ್ತಿಯಾದಳು. ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಬಳಿಕ
ಈಶ್ವರನಾದನು. ಆ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಉಂಟಾದಳು. ಇವರಿಬ್ಬರಿಂದ
೧೧. (ಈಶ್ವರ ಮತ್ತು ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ) ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನಾದನು. ಆತನಿಗೆ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಪರಮಸುಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಾದಳು. ಆಗ ಆ ಮಹೇಶನಿಂದ
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯುಂಟಾಯಿತು” ಎಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು (ಸಿದ್ಧ

ವಿರಚಿಸೆಲೆ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ ಮುಂದಪ್ಪ ಘನ
ತರದಬಿಳಸೃಷ್ಟಿಯು ನೀನೆಂದು ಕೇಳಲತಿ
ಕರುಣದಿಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೊಡನೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಂತೆಂದನು ೧೧

ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ಮಹೇಶಂ ವಿರಾಡ್ರೂಪವಂ
ತಾಳಲಾತನ ಪಾದಗುಬ್ಬಜಂಘಾ ಜಾನು
ವಾ ಲಲಿತವೆನಿಪೊರುಕುಟವಂಧ್ಯನಿಚೆಯಿಂದಿ ಪಾತಾಳಮುಖ್ಯಮಾದ
ಸಾಲೆನಿಪದೋಭವನಸಪ್ತಮುಖ ಘನತರವಿ
ಶಾಲದಿಂದಾದಯಿಸಿದುವೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ನೀಂ
ಕೇಳಿನ್ನು ಪರಿಲೋಕದುದ್ಧವಂಗಳನೆಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಹೇಳ್ದನು ೧೨

ಪರಿಕಿಸಲ್ ಭೂರ್ಭುವಸ್ವರ್ಮಹಾಲೋಕಾದ್ಯು
ಪರಿಲೋಕತತಿ ನಾಭಿಯುದರಂ ಭುಜಂ ಹೃದಯ
ಮುರುಕಂಧರಂ ಮುಖಂ ಶಿರಮೆಂಬ ತಾಣದೊಳ್ ಸಂಭವಿಸಿದುವು ಭರದೊಳು
ಶರಧಿಯೇಳುಂ ನಿಜಶರೀರಕಾಂತಿಯೊಳಾದ
ವಿರದೆ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳ್ ಕರ್ಣಗಳೊಳ್ ಸಕಲ
ಗಿರಿಸಮೂಹಂ ಪರಡು ಮಡಗಳೊಳ್ಳನಿಸಿದುವು ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ೧೩

ರಾಮನಿಗೆ) ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನನ್ನು ಕುರಿತು, ಮುಂದೆ ಆದ ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರಿಸು ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಬಹು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಸಿದ್ಧರಾಮನೊಡನೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೧೨. “ಲೀಲೆಯಿಂದ ಆ ಮಹೇಶನು ವಿರಾಡ್ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವನ ಪಾದ, ಹೆಜ್ಜೆ, ಕಿರುದೊಡೆ, ಮೊಳಕಾಲು, ಚಿಲುವಾದ ತೊಡೆ, ಸೊಂಟದ ಮಧ್ಯಭಾಗಗಳಿಂದ ಪಾತಾಳವೇ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ಏಳು ಲೋಕಗಳು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಉದಿಸಿದುವು. ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ ಅನಂತರ ಆ ಮೇಲಿನ ಲೋಕಗಳು ಉದ್ಭವವಾದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು,” ಎಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ೧೩. “ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ (ಆ ಮಹೇಶನ) ಹೊಕ್ಕಳು, ಹೊಟ್ಟೆ, ಭುಜ, ಹೃದಯ, ಕುತ್ತಿಗೆ, ಮುಖ, ತಲೆ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತದಿಂದ ಭೂಲೋಕ, ಭುವಲೋಕ, ಸ್ವಲೋಕ, ಮಹಾಲೋಕ ಮೊದಲಾದ ಮೇಲಿನ ಏಳು ಲೋಕಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದುವು. ಅವನ ದೇಹದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಸಪ್ತಸಾಗರಗಳು ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಎಲ್ಲ ಪರ್ವತಸಮೂಹಗಳು ಪಾದದಗಂಟು ಮತ್ತು ಹಿಮ್ಮಡಿಗಳಲ್ಲಿ

ಪೊಳೆವಾಸ್ಯದೊಳ್ ರುದ್ರನೆಡದ ಭುಜದೊಳ್ ವಿಷ್ಣು
 ಬಲದ ತೊಡೆಯೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮನಂಘ್ರಿಯೊಳ್ ದೇವೇಂದ್ರ
 ನೊಲವಿನಿಂ ಮಾನಸದೊಳೆಂದು ರವಿ ನಯನದೊಳು ಜನಿಸಿದರು ಲೀಲೆಯಿಂದೆ
 ತಿಳಿಯಲಾ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರ್ ನಖಿಂಗಳೊಳ್
 ಗಳಮೂಲದೊಳ್ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳುರದೊಳ್ ಭಗಣ
 ಕುಲವೆಸೆವ ಪಣೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಮಹಾರುದ್ರರುದ್ರವಿಸಿದರ್ ಸಂತಸದೊಳು ೧೪

ವರನವಬ್ರಹ್ಮರಂಗುಲಿಯೊಳ್ ಚತುರ್ದಶೇಂ
 ದ್ರುಮುಖಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ಬುಪದಿಧದ ಶಕ್ತಿಗಳ್
 ಬೆರಲ ಸಂಧಿಗಳೊಳ್ ಚತುರ್ದಶ ಮನುಗಳಾತನಂಗೈಯೊಳುಂದಿಯಿಸಿದರು
 ಪರಮವೇದಾಗಮಪುರಾಣೋಪನಿಷದತುಳ
 ತರಶಾಸ್ತ್ರಸಂಕುಲಂ ವಾಣಿಯೊಳಖಿಲನದೀ
 ತರಾಣೆಯರ್ ತಿಳಿಯಲಾನಂದಾಶ್ರುವಾರಿಯಿಂ ಜನಿಸಿದರ್ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ೧೫

ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯ ಕಿಂ
 ಪುರುಷ ಸುರರಂಬ ತತ್ತೀಸಕೋಟಿಗಳೆಸೆವ
 ಶಿರದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದರ್ ಮೂಡದರುವತ್ತಾರುಕೋಟಿ ರಕ್ಕಸವೀರರು

ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಆಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೧೪. ಹೊಳೆಯುವ ಮುಖ
 ದಲ್ಲಿ ರುದ್ರ, ಎಡಭುಜದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು, ಬಲದ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ
 ದೇವೇಂದ್ರ, ಮನದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರು.
 ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರು ಉಗುರುಗಳಲ್ಲಿ, ಕುಶ್ತಿಗೆಯ ಮೂಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳು,
 ಎವೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಸಮೂಹ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತೇಜಸ್ವಿಗಳಾದ ಮಹಾರುದ್ರರು
 ಉದ್ಭವಿಸಿದರು. ೧೫. “ಅವನ ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಒಂಬತ್ತು ಜನ ಬ್ರಹ್ಮರು
 ಗಳು, ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಇಂದ್ರರು ಜನಿಸಿದರು. ಬೆರಳುಗಳ
 ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಶಕ್ತಿಗಳು, ಅವನ ಅಂಗೈನಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮನು
 ಗಳು ಉದಿಸಿದರು. (ಆಮಹೇಶನ) ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ವೇದ, ಆಗಮ,
 ಪುರಾಣ, ಉಪನಿಷತ್ತು ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹಗಳೂ ಅವನ
 ಆನಂದಬಾಷ್ಪದಿಂದ ಪುಣ್ಯ ನದಿಗಳೂ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಜನಿಸಿದುವು. ೧೬. ಅವನ
 ಹೊಳೆಯುವ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗರುಡ, ಗಂಧರ್ವ, ಕಿನ್ನರ, ಸಿದ್ಧ-ಸಾಧ್ಯ, ಕಿಂಪುರುಷ ಮೊದಲಾದ
 ಮೂವತ್ತುಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು ಜನಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಅರವತ್ತಾರುಕೋಟಿ

ತರತರದ ರೋಮಕೂಪಗಳೊಳಗಿಂದಯಿಸಿದ
ರುರಗ ನರ ಮುಖ್ಯ ನಾನಾ ಜನಮದಾ ಮಹೇ
ಶ್ವರನವಯವಂಗಳೊಳ್ ಸಂಜನಿಸಿದುದು ಸಿದ್ಧರಾಮ ನೀಂ ಕೇಳಿದನು ೧೬

ಮಿಗೆ ನವಗ್ರಹಮಪ್ಪದಿಕ್ಕಾಲಕರ್ ತಿಳಿಯ
ಲೋಗಮಿಗೆಯೊಳಪ್ಪ ವಸುಗಳ್ ಕಪೋಲಂಗಳೊಳ್
ವ್ಯಗ ಪಕ್ಷಿ ಜಲಚರಾದಿಗಳೆ ಪಾದಾಂಗುಲಿಯೊಳುದ್ವವಿಸಿದುವು ಮುದದೊಳು
ನಗ ಲತಾ ಗುಲ್ಮ ತ್ಯೂಣ ಕಾಪ್ಪಂಗಳಾತನಂ
ಫಿಗಳ ಬೆರಲಡಿಯೊಳಾದುವು ಸಕಲ ಪರನಿಕರ
ಮೊಗಮದಾತನ ಕಕ್ಷಯುಗ್ಮದೊಳ್ ಪೇಳಲೇನಾತನ ಮಹಾಲೀಲೆಯ ೧೭

ರಾಮ ಕೇಳಾ ಮಹೇಶ್ವರನ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳ
ಗೀ ಮಹಾಸಚರಾಚರಂಗಳುದ್ವವಿಸಿ ಪೋ
ದ್ವಾದಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿ ತನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದಾದ ಬಳಿಕಲಾ ಕಲ್ಪಾಂತಕಿ
ಆ ಮಹೇಶ್ವರನತಂತ್ರ ಲೀಲೆಯಿಂದಬಿಳನಿ
ಸ್ವೀಮಗಣಸಂಕುಳದ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಪಟುತರನಿ
ಕಾಮಲೋಕಪ್ರಯತಾಂಡವಾಡಂಬರಮನನುಕರಿಸಿದಂ ಮುದದೊಳು ೧೮

ಪೇಳಲೇನೆಲೆ ರಾಮ ಪೊಸತಂ ಮಹೇಶ್ವರನ
ಲೀಲಾವಿನೋದಮಂ ತನ್ನಿಂದ ಜನಿಸಿದ ವಿ
ಶಾಲಸೃಷ್ಟಿಗಳೆಸೆವ ಪಾದಚಾರಿಗಳ ವಿಸ್ತಾಸದಿಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ

ರಾಕ್ಷಸವೀರರು ನಾನಾರೀತಿಯ ರೋಮಕೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದರು. ಆ ಮಹೇಶ್ವರನ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ಜನರು ಹುಟ್ಟಿದರು, ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ, ಕೇಳು" ಎಂದನು. ೧೭. ಆ ಮಹೇಶ್ವರನ ಕಪೋಲಗಳಲ್ಲಿ ನವಗ್ರಹಗಳು, ಅಪ್ಪದಿಕ್ಕಾಲಕರು, ಅಪ್ಪವಸುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವನ ಪಾದದ ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಗ, ಪಕ್ಷಿ, ಜಲಚರಗಳೇ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಆತನ ಪಾದಗಳ ಬೆರಳ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪರ್ವತ, ಬಳ್ಳಿ, ಪೊದೆ, ಹುಲ್ಲು, ಮರಗಳು ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಅವನ ಎರಡು ಕಂಕುಳುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಜನಿಸಿದವು. ಆತನ ಮಹಾಲೀಲೆಯನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ೧೮. ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ, ಕೇಳು, ಆ ಮಹೇಶ್ವರನ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳಗೆ ಈ ಮಹಾ ಸಚರಾಚರಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿ ಆತನಿಂದ ಈ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಮಹಾ ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆನಂತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಲೀಲೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಅಸಮಾನವಾದ ಗಣಸಮೂಹದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ಕಡೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಉಗ್ರವಾದ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲೋಕದ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ತಾಂಡವನೃತ್ಯವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಭಿನಯಿಸಿದನು. ೧೯. "ಆ ಮಹೇಶ್ವರನ ಲೀಲಾವಿನೋದವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಏನು ಹೇಳಲಿ, ಸಿದ್ಧರಾಮ ? ತನ್ನಿಂದ ಜನಿಸಿದ

ಧೂಳಿಪಟವಾದುವಾ ಹರಿವಿರಿಂಚ್ಯಾದಿ ಜನ
ಮಾಲೋಕವಾ ಶರಣಿಯಾ ದ್ವೀಪವಾ ಗಿರಿಗ
ಳೋತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವು ನಿರಾಕಾರಮಂ ಶಿವನ ತಾಂಡವಮನದನೇನಂಬೆನು

೧೯

ಸಾಗರದ ಮಸಕದಿಂದದಯಿಸಿದ ಬೊಬ್ಬಳಿಗ
ಳಾಗಳೇ ಘನತರಂಗದ ಪೊಯ್ಲಿನಿಂದ ಹತ
ವಾಗುವಂತಾ ಮಹೇಶ್ವರನ ತಿರುಪಿನೊಳುರುಭುಜೋದ್ಧೂತ ವಾಯುವಿಂದ
ಚೇಗೆಯಾದುವು ಚರಾಚರವೀಶನಂಗದೊಳ್
ಪೋಗಿ ಕೂಡಿದುವೇಕಪಾದದಿಂದಂದು ಸೊಗ
ಸಾಗಿ ಲೋಕಪ್ರಳಯತಾಂಡವಾಡಂಬರವನಳ್ತಿಯಿಂ ನಟಿಯಿಸಿದನು

೨೦

ಇಂತು ಸಚರಾಚರಂಗಳ್ ವಿಲಯಮಾದ ಸಮ
ನಂತರದೊಳೆಸೆವಾ ಸ್ಮಶಾನರುದ್ರತ್ವಮಂ
ತಾಂ ತಳೆದು ತನ್ನಹೇರು ಮುಂದೊಳೇಕಪಾದಾಪ್ಪಯವ ಲೀಲೆಯಿಂದ
ಸಂತೋಷದಿಂ ಮೆರೆದನೇನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮನ
ತ್ಯಂತ ಹರುಷದ ಕೇಳ್ವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ ನೀಂ
ಮುಂತೀ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂತಾದುದುಸಿರೆನಲ್ ಜೇಳ್ವಂ ಸವಿಸ್ತರದೊಳು

೨೧

ವಿಶಾಲಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲ ಆತನ ಪಾದಗಳ ಚಲನೆಯ ವಿನ್ಯಾಸದಿಂದ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಧೂಳಿ ಪಟವಾಯಿತು. ಆ ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು, ಜನಗಳು, ಆ ಲೋಕಗಳು, ಆ ಸಮುದ್ರಗಳು, ದ್ವೀಪಗಳು, ಪರ್ವತಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಾಶ ಹೊಂದಿದುವು. ಶಿವನ ತಾಂಡವವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೨೦. ಸಾಗರದ (ಅಲೆಗಳ) ಮಸೆತದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ನೊರೆಗುಳ್ಳಿಗಳು ತಕ್ಷಣವೇ ದೊಡ್ಡ ಅಲೆಯ ಹೊಡೆತದಿಂದ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ತಾಂಡವನೃತ್ಯವನ್ನು ನಟಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿರ್ರನ ತಿರುಗಿದಾಗ ಅವನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭುಜಗಳ ಚಲನೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಭಯಂಕರವಾದ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಅವನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಸಚರಾಚರಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಶ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಮಹೇಶನ ಅಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡುವು. ಈ ರೀತಿ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನು ಒಂದೇ ಪಾದದಿಂದ ಲೋಕಪ್ರಳಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ತಾಂಡವನೃತ್ಯವನ್ನು ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ ನಟಿಸಿದನು. ೨೧. ಹೀಗೆ ಸಚರಾಚರಗಳೊ ನಾಶವೊಂದಿದ ನಂತರ ಈಶ್ವರನು ಸ್ಮಶಾನರುದ್ರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದು ತೊಳಗುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಏಕಪಾದ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಮೆರೆದನು" ಎಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೇಳಿ, "ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ, ಮುಂದೆ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನ ಪ್ರರಾಣಮಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪರಿಸಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವ ವರ್ಗ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನಿಸುವ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ

೨೨

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಹೇಗಾಯಿತು. ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು” ಎನ್ನುಲು, ಅದನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ೨೨.
 ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನ ಪ್ರರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿ
 ದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ,
 ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ
 ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗ
 ಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಹದಿನೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಮರಳಿ ಮಾಹೇಶ್ವರಂ ತನ್ಮಹಾಸ್ವಪ್ನಿಯಂ
ವಿರಚಿಸಿಯಮಾಮಹೇಶ್ವರ ಲೀಲೆಯಂ ವೃಷಭ
ವರವಾಹನದ ಲೀಲೆಯಂ ಮೆರೆದ ಕಥನಮಂ ಚಿನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ವನು

ಚಂದ್ರಾರ್ಧಚೂಡ. ವೃಷಭೇಂದ್ರವಾಹನ ದಾನ
ವೇಂದ್ರಮದಕಂಜರಮೃಗೇಂದ್ರ ಸನ್ನತಸುಗುಣ
ಸಾಂದ್ರ ಕಮಲಾಸನೋಪೇಂದ್ರವಿನಮಿತಪಾದ ಚಂದ್ರಕಾಂತೋಪಮಾಂಗ
ಇಂದ್ರಾಭಿನತ ವರಘೇಂದ್ರಭೂಷಣ ಹಿಮಗಿ
ರೀಂದ್ರವರತನುಜಾಸ್ಯಚಂದ್ರಸುಚಕೋರ ಪ್ರಮ
ಥೇಂದ್ರಪರಿವಾರ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನತವೃಂದಮಂ ಪಾಲಿಸೊಲಿದು

೧

ಆ ಮಹೇಶ್ವರನಾಚ್ಛೆಯಂ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕರಿಸಿ
ತಾ ಮಹಾಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಂ ಮಹತ್ವದಿಸಿತಂ
ದಾ ಮಹತ್ತಿನೊಳಹಂಕಾರಮುದ್ರವಿಸಿದುದು ಮೇಣಹಂಕಾರದಿಂದ
ತಾಮಸಂ ಸಾತ್ವಿಕಂ ತೈಜಸಂಗಳ ಬಳಿ
ಕಾ ಮಹಾವೈಕಾರಿಕಂಗೂಡಿ ಜನಿಸಿದುವು
ರಾಮ ಕೀಳಿ ಗುಣಂಗಳಿಗೊಡೆಯರಾಗಿರ್ಪ ದೇವತೆಗಳು ಪೇಳ್ವನು

೨

ಸೂಚನೆ : ಪುನಃ ಮಹೇಶ್ವರನು ಆ ಮಹಾಸ್ವಪ್ನಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಉಮಾ
ಮಹೇಶ್ವರಲೀಲೆಯನ್ನೂ ವೃಷಭ-ವಾಹನಲೀಲೆಯನ್ನು ಮೆರೆದ ಕಥೆಯನ್ನೂ
ಚಿನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹೇಳಿದನು. ೧. ಅರ್ಧಚಂದ್ರನನ್ನು ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನು,
ವೃಷಭೇಂದ್ರವಾಹನ, ರಾಕ್ಷಸರು ಎಂಬ ಮದಿಸಿದ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಹದಂತಹವನು,
ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವನು, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣುಗಳಿಂದ
ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದಗಳುಳ್ಳವನು, ಚಂದ್ರಕಾಂತಲೀಲೆಯಂತಹ ದೇಹವುಳ್ಳವನು,
ಇಂದ್ರನಿಂದ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು, ನಾಗಭೂಷಣ ಹಿಮಗಿರೀಂದ್ರನ ವರಪುತ್ರಿಯಾದ
ಪಾರ್ವತಿಯ ಮುಖಚಂದ್ರಕ್ಕೆ ಚಕೋರನಂಥವನು, ಪ್ರಮಥಗುಣಗಳ ಪರಿವಾರವುಳ್ಳ
ವನೂ ಆದ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಭಕ್ತಸಮೂಹವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
ಕಾಪಾಡು. ೨. ಆ ಮಹೇಶ್ವರನ, ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯು ರೂಪಾಂತರವನ್ನು
ಹೊಂದಿತು. ಆ ಮಹಾಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಮಹತ್ವ ಉದಯಿಸಿತು. ಆ ಮಹತ್ತಿನಿಂದ
ಅಹಂಕಾರ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಸತ್ತ್ವ, ರಜಸ್ಸು, ತಮಸ್ಸುಗಳು ಆ ಮಹಾ
ವಿಕೃತಿಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ, ಈ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯರಾಗಿರುವ ದೇವತೆ

ವರಮಹೇಶ್ವರನ ಪಣೆಯಿಂದ ತಾಮಸವನನು
ಕರಿಸಿ ಸಂಜನಿಸಿದಂ ರುದ್ರನಾ ಶಿವನ ಘನ
ತರವಾಮುಭುಜದಿಂದ ಸಾತ್ವಿಕವನನುಕರಿಸಿ ಜನಿಸಿದಂ ವಿಷ್ಣು ಬಳಕೆ
ಇರವಾ ಶಿವನ ಬಲದ ಭುಜದ ತ್ರೈಜಸವನನು
ಕರಿಸಿ ಜನಿಸಿದನುಂ ವೈಕಾರಿಕೆಯೊಳನ್ನು
ಪರಮರಬ್ಧ ಸ್ವರ್ಗ ರೂಪ ರಸ ಗಂಧಗಳಾದುವದರಿಂದ ಬಳಕೆ ೩.

ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂ ಗಗನಾನಿಲಾಗ್ನಿ ಜಲ ಭೂ ಪಂಚ
ಭೂತಮುಂದಿಸಿದುವು ಪರಶಿವನಾಚ್ಛೆಯಿಂದಿರದೆ
ವಾತಮುರೆ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ ತೆರವಾದುದಾಗಸಂ ತದ್ವಾತಸಂಗದಿಂದ
ವಾತಸಖನುಡಕಮಂ ಕೂಡಲ್ಕೆ ಕುದಿಕುದಿದು
ಭೂತಳದ ಕೂಟದಿ ಹಿರಣ್ಮಯದ ತೇಜದಿಂ
ದಾ ತಪ್ತಭೂಜಲದ ಬೊಬ್ಬುಳಿಯೊಳೊಂದಡವಾದುದನೀವೇಳ್ವನು ೪

ಪರಿಕಸೆ ತದಂಡಮಯ್ಯತ್ತು ಕೋಟಿಯ ಸವಿ
ಸ್ವರಮುದುಂ ಮೇಣಂಡದೀರಯ್ಯವುಡಿ ಜಲಂ
ಪರಿಪೇಷ್ವಿಸಿದುದು ಜಲದೀರಯ್ಯವುಡಿಂಗೆ ಬಳಸಿದುದು ನಿಬಿಡವಾಗಿ

ಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ೩. "ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನ ಹಣೆಯಿಂದ ತಾಮಸವನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿ ರುದ್ರನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಶಿವನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಎಡಭುಜದಿಂದ ಸಾತ್ವಿಕವನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿ ವಿಷ್ಣು ಜನಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಆ ಶಿವನ ಬಲಭುಜದಿಂದ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅನಂತರ ವೈಕಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ, ಸ್ವರ್ಗ, ರೂಪ, ರಸ, ಗಂಧಗಳು ಆದುವು. ಅನಂತರ ೪. ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಆಕಾಶ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ನೀರು, ಪೃಥ್ವಿ ಮೊದಲಾದ ಪಂಚಭೂತಗಳು ಉದಿಸಿದುವು. ಪರಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸಿದಾಗ ಅದರ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಆಕಾಶ ತೆರವಾಯಿತು. ವಾಯುವಿನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಅಗ್ನಿಯು ಜಲವನ್ನು ಸೇರಿದಾಗ ಆ ನೀರು ಕುದಿಕುದಿದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ತಪ್ತವಾಗಿ ಆ ನೀರು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಕೂಟದಿಂದ ಬಂಗಾರದ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಭೂಜಲಗಳ ಗುಳ್ಳೆಯಿಂದ ಒಂದು ಮೊಟ್ಟೆಯಾಕಾರದ ವಸ್ತುವಾಯಿತು. ೫. ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಆ ಅಂಡವು ಜವತ್ತುಕೋಟಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ಆ ಅಂಡವನ್ನು ಅದರ ಹತ್ತರಷ್ಟು ನೀರು ಆವರಿಸಿದೆ. ಜಲದ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಅಗ್ನಿ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಬಳಸಿದೆ. ಅಗ್ನಿಯ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಗಾಳಿ ಆವರಿಸಿರಲು ಆ ವಾಯು

ಮರುತಸಖಿನೀರಯ್ವು ಮಡಿ ವಾಯುವವಗಾಹಿ
 ಸಿರಲದಂ ಮರುತನೀರಯ್ವು ಮಡಿಯಾಗಸಂ
 ಹರಹಿನೋಳ್ ಸುತ್ತಿಲಲ್ಯಾಗಸಮನೋಡನಹಂಕಾರಮದು ಬಳಸಿಪ್ಪುದು

೫

ಮತ್ತಹಂಕಾರಮಂ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದು ಮ
 ಹತ್ತಾ ಮಹತ್ತನವ್ಯಕ್ತಂ ಪ್ರವೇಷಿಸಿ
 ದ್ವತ್ತ ಸಪ್ತಾವರಣದಂತು ಹರನಾಚ್ಚೆಯಿಂ ಮಧ್ಯದಂಡಮನೆ ಪೊಕ್ಕು
 ಒತ್ತಿ ಕಮಲಜನೋಡೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಬುದಾ
 ಯಿತ್ತು ಹೆಸರದಕಾ ಮಹೇಶ್ವರಂ ಮಿಗೆ ಯೋಚಿ
 ಸುತ್ತಿದನನ್ನ ಪಣೆಯಿಂದಾದ ರುದ್ರನೇ ತನ್ನಯ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು

೬

ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಲಯಮಂ ಮಾಳ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
 ಮುಷ್ಣುಮುಂಟೀತಂಗನುತ್ಪಾ ಮಹೇಶ್ವರಂ
 ಹೃಷ್ಣಮಾನಸನಾಗಿ ಹರಿಯಜರೋಳೀತನೇ ನಿಮಗೋಡೆಯನೊಂದು ಪೇಳಿ
 ನಷ್ಟಮಿಲ್ಲದ ಪಟ್ಟಿಮಂ ಕಟ್ಟಿ ರುದ್ರಂಗೆ
 ದಿಷ್ಟಮನಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಲ್ಯಾಗಲ್ ಕೂಡಿ
 ದೃಷ್ಟದಿಂ ಪರಶಿವ ಸದಾಶಿವಾದಿಗಳ ನಾಮಂಗಳಂ ತಾಂ ತಳೆದನು

೭

ಪರಶಿವಂ ಶಿವನೆಂದುವೆರಡು ನಿಷ್ಕಲತತ್ತ್ವ
 ಮುರುಸದಾಶಿವನೇಶ್ವರಂ ಸಕಲನಿಷ್ಕಲಂ
 ವರಮಹೇಶ್ವರನಾದಿರುದ್ರರೆಂದನಿಪರೇ ಕೇವಲಂ ಸಕಲತತ್ತ್ವಂ

ಎನ ಹತ್ತರಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ. ಆವರಿಸಿದ್ದರೆ ಆ ಆಕಾಶವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಹಂಕಾರವು ಬಳಸಿರು
 ತ್ತದೆ. ೬. ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಮಹತ್ತು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆ ಮಹತ್ತನ್ನು ಆವೃಕ್ತವು
 ಸುತ್ತುವರಿದಿರುತ್ತದೆ. ಈಶ್ವರನ ಆಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಆ ಅಂಡದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಾವರಣವು
 ಹೊಕ್ಕಿತು. ಅದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಅದುಮಿ ಒಡೆಯಲು ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂದು
 ಹೆಸರಾಯಿತು. ಆ ಮಹೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಹಣೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ರುದ್ರನೇ
 ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೭. ಈತನಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಪ್ರಳಯ
 ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಂಟು ಎಂದು ಮಹೇಶ್ವರನು ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿದ
 ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಈತನೇ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಎಂದು
 ಹೇಳಿ ರುದ್ರನಿಗೆ ಅಚ್ಯುತವಾದ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು. ಮತ್ತು ತಾನು
 ರುದ್ರನಿಗೆ ಇಷ್ಟವೆನಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಲು ಕೂಡಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದರೆ ಪರಶಿವ,
 ಸದಾಶಿವಾದಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪಡೆದನು. ೮. ಆ ಪರಶಿವ-ಶಿವರೇವರೂ ನಿಷ್ಕಲ
 ತತ್ತ್ವರು ಸದಾಶಿವ-ಈಶ್ವರರು ಸಕಲ ನಿಷ್ಕಲರು. ಮಹೇಶ್ವರ ಮತ್ತು
 ಆದಿರುದ್ರ ಎನ್ನುವವರೇ ಕೇವಲ ಸಕಲತತ್ತ್ವರು, ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಸದಾಶಿವನೇ

ಪರಿಕಿಸೆ ಸದಾವಿವಂ ಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯವಂ
ಧರಿಸಲೀಶ್ವರನಾಗಳಪ್ಪ ತನುಮ ತಾಳ್ದ
ನಿರದಾ ಮಹೇಶ್ವರಂ ಪಂಚವಿಂಶತಿಲೀಲೆಗಳನಾಂತನೇನೆಂದನು

೮

ಆ ಮಹಾರುದ್ರಂ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯೊಳ್ ಕೂಡಿ
ಪ್ರೇಮದಿಂದ ವರಮಹೇಶ್ವರನಾಮದೊಲ್ಲ
ಸೋಮಾದಿ ಪಂಚವಿಂಶತಿಲೀಲೆಯಂ ತಳೆದನೆನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮನಂದು
ಈ ಮಹಾಲೀಲೆಗಳನೆನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸೆನಲ್
ರಾಮ ಕೇಳಿ ರುದ್ರನನೊಲದಿನಂ ಕರೆದು
ನೀಂ ಮಾಡು ಸೃಷ್ಟಿಯನಲ್ಪಾಗದಬುಜದಂ ತಪಿಸಿದಂ ಶಿವನ ಕೂರ್ತು

೯

ದೇವನೀಕನ ತಪಕೆ ಮುಚ್ಚಿ ಬೇಡೆನ ಸುರಾ
ಜೀವಜೀವಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದನ್ನಿಂ ಸುತರ
ನೀವುದನೆ ಸನಕಂ ಸನಂದನಂ ಸನತ್ಕುಜಾತಂ ಸನಾತನರೊಪ್ಪವ
ಕೋವಿದ ಸನತ್ಕುಮಾರಾದಿ ಮಾನಸಸುತರ
ನಾ ವಿಭುವ ತಾನೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟು ನಿರವಯನಾಗ
ಲಾ ಪೇಳಿಯೊಳ್ ಮಕ್ಕಳಂ ಕರೆದು ಕಮಲದಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡೆಂದನು

೧೦

ಪಂಚ ಸಾದಾಖ್ಯಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ಆಗ ಈಶ್ವರನು ಅಷ್ಟ ದೇಹಗಳನ್ನು ತಾಳಿದನು. ಆ ಮಹೇಶ್ವರನು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತಾಳಿದನು. [ಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯಗಳು : ಕರ್ತೃ, ಕರ್ಮ, ಮೂರ್ತ, ಅಮೂರ್ತ, ಶಿವ] ೯. ಆ ಮಹಾರುದ್ರನು ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಹೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದನು ಮತ್ತು ಸೋಮಾದಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಮೆರೆದನು" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಮನು "ಆ ಮಹಾಲೀಲೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳು" ಎಂದನು. ಆಗ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು, "ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಕೇಳು. ರುದ್ರನು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆದು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಲು ಆಗ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿದನು. ೧೦. ಶಿವನು ಇವನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿ ವರವನ್ನು ಬೇಡು ಎನ್ನಲು ಬ್ರಹ್ಮನು ನನ್ನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರಣಿಸು ಎಂದನು. ಆಗ ಶಿವನು ಸನಕ, ಸನಂದನ, ಸನತ್ಕುಜಾತ ಮತ್ತು ಪುರಾತನರು ಮುಚ್ಚುವ ಮಹಾ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಸನತ್ಕುಮಾರನೇ ಮೊದಲಾದ ಮಾನಸಪುತ್ರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಯ ಮಾಡನು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು ಆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದನು.

ಒಲ್ಲೆವಾವ್ ಸೃಷ್ಟಿಯುಂ ಮಾಡಲ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಯುಂ
 ಒಲ್ಲೆವೇ ಹರನ ವರದಿಂ ನಿನಗೆ ಸುತರಾಗಿ
 ಯೆಲ್ಲಾ ರಹಸ್ಯವುಂ ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ತಿಳಿದು ಸಂಸಾರಬಂಧದೊಳಗೆ
 ಮಿಲ್ಲರಾದಪೆವೆಂದೆನುತ್ತುಂ ತಪೋವನಕೆ
 ಮೆಲ್ಲನಡಿಯಿಟ್ಟರವರಿತ್ತಲೀ ಕಮಲಜಂ
 ನಿಲ್ಲದೆ ತಪಸ್ಸಿನ ದಿವ್ಯ ಸಾವರ್ವರುಷಕಳವನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು ೧೧

ಪರಶಿವಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ವರವೇನನಲ್
 ಸರಸಿಜಭವಂ ಕಾಣುತ್ತಲೆ ದೇವ ನೀದಿತ್ತು
 ವರಮಾನಸಾತ್ಮಜರ್ ತಪಕೈದಿದರ್ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದೆನ್ನಿಂದಲೆನಲು
 ಕರುಣದಿಂದೀಶನಜನೊಡನೆಂದ ನಿನ್ನೀ ಶ
 ರೀರದಿಂ ಮಕ್ಕಳಂ ಪಡೆದು ಸೃಜಯಿಸುವುದೆಂ
 ದೊರೆದು ನಿರವಯನಾಗಲಜನುತ್ತಯಿಂ ಮಕ್ಕಳಂ ಪಡೆಯಲನುವಾದನು ೧೨

ಮನದೊಳ್ ಮರೀಚಿ ನಯನದೊಳತ್ತಿಯಾಸ್ಯದೊಳ್
 ಜನನುತಾಂಗೀರಸಂ ಪುಲಸ್ತ್ಯನೇ ಕಿವಿಯೊಳಾ
 ತನ ನಾಭಿಯಿಂ ಪುಲಹನುರು ಹಸ್ತದೆ ಕೃತು ಚರ್ಮದೊಳು ಭೃಗು ಪ್ರಾಣದಿಂದೆ
 ಅನಘನಿಸುವ ವಸಿಷ್ಠಂ ದಕ್ಷನುಗುಟದಿ
 ಜನಿಸಿದರ್ ಪೇಳಿದೀಯೊಂಬತ್ತಮಂದಿ ಮು
 ತ್ತಿನಿತು ಸಾಲದೆ ತನುಜರಂ ಪಡೆಯಲುಂದ್ಯೋಗಿಸಿದನಜಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು ೧೩

೧೧. ನಮಗೆ ಬೇಡ. ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಈಶ್ವರನ ವರದಿಂದ ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲ ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಸಂಸಾರಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದರೆ ನೀಚರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಎನ್ನುತ್ತ ಅವರು ತಪೋವನಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದರು. ಇತ್ತಲಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಾವಿರ ವರುಷ ಉಗ್ರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಿವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು. ೧೨. ಇವನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಪರಶಿವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಏನು ವರ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಪರಶಿವನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ 'ದೇವ, ನೀನು ಕರುಣಿಸಿದ ಮಾನಸಪುತ್ರರು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದರು. ನನ್ನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದನು. ಈಶ್ವರನು ಕನಿಕರದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನೊಡನೆ 'ನಿನ್ನ ಈ ಶರೀರದಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು ಆಸಕ್ತನಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ೧೩. ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾನಸಗರ್ಭದಿಂದ ಮರೀಚಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಅಂಗೀರಸ, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪುಲಸ್ತ್ಯ, ಹೊಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪುಲಹ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೃತು, ಚರ್ಮದಿಂದ ಭೃಗು, ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಪಾಪಲೇಪವಿಲ್ಲದ ವಸಿಷ್ಠ, ಉಂಗುಷ್ಟದಿಂದ ದಕ್ಷ ಜನಿಸಿದರು. ಈ ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಲದೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬ್ರಹ್ಮನು

ತೊಡೆಯಿಂದ ನಾರದಂ ಧರ್ಮನಾ ವಿಧಿಯ ಬಲ
ಗಡೆಯ ಮೊಲೆಯಿಂದ ನೆಳಲಿಂದ ಕರ್ಮಮನಾತ
ನೊಡಲಿಂ ದಿವಾರಾತ್ರಿಗಳ್ ಮೆರೆವ. ಗಾಯತ್ರಿ ಮುಂತಾದ ಛಂದಗಳು
ನುಡಿಯಲಗಣಿತಮಾದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂ ಜನಿಸೆ
ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳನಜಂ ಕರೆದು ಸೃಷ್ಟಿಯನಿಬ
ಲೊಡರಿಚೆಮನಲ್ಕೆ ಯೋಚಿಸಿಯವರ್ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಾಗದೆಂದರಂದು ೧೪

ಎನೆ ಕೇಳ್ದ ಕಮಲಜಂ ಚಂತಿಸುತ್ತಾಕ್ಷಣಂ
ನೆನೆದು ಹೃದಯದೊಳಾ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಂ ಕೂರ್ತು
ಘನತರತಪಸ್ಸಿನಿಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಲ್ತಾ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ
ವನಜಸಂಭವ ನಿನಗೆ ವರವದೇಂ ಬೇಡೆನಲ್
ಮನದೊಳಗೆ ಗುಡಿಗೆಟ್ಟ ತತ್ತ್ವಿಯಾರಕ್ತಿಯಂ
ವಿನಯದಿಂ ಕೊಂಡಾಡಿದಂ ಸರೋಜಾಪನಂ ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ೧೫

ಚಿತ್ತಯಿಸು ತಾಯೆ ನೀಂ ಪರಶಿವನೊಳೊಂದಿರಲ್
ಬಿತ್ತರಿಸಲಘಟಿತಂ ಸೃಷ್ಟಿ ನೀನಿನಗೆ ವರ
ವಿತ್ತ ರಕ್ಷಿಪುದನ್ನ ಸುತದಕ್ಷನುದರದೊಳ್ ನೀಂ ಜನಿಸಿ ಲೀಲೆಯಿಂದೆ
ಮತ್ತಾದಿರುದ್ರಂಗೆ ವಧುವಾಗಲಿವೊಳಗೆ
ರಾತ್ರಿರ್ಪ ಶಕ್ತಿಗಳ್ ಸ್ತ್ರೀಯವಪ್ಪರ್ ತನ್ನ
ವಿತ್ತಮಾಕೆಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದಲೀ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡುವೆಂ ತಾನೆಂದನು ೧೬

ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದನು. ೧೪. ಬ್ರಹ್ಮನ ತೊಡೆಯಿಂದ ನಾರದ, ಬಲಗಡೆಯ ಮೊಲೆಯಿಂದ ಯಮಧರ್ಮ, ನೆರಳಿನಿಂದ ಪಾಪಪುರುಷ, ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿಗಳು. ಗಾಯತ್ರಿ ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಛಂದಸ್ಸುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಅವನ ವಾಕ್ಯಿನಿಂದ ಅಗಣಿತ ವಾದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಹೀಗೆ ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಕರೆದು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಎನ್ನಲು ಅವರೆಲ್ಲ ಆಲೋಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ೧೫. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು. ಆ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ನಿನಗೇನು ವರಬೇಕು ಕೇಳು ಎಂದಿತು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಾಗಿ ಆ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿನಯದಿಂದಲೂ ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಕೊಂಡಾಡಿದನು. ೧೬. ತಾಯೆ, ಕೇಳು. ನೀನು ಪರಶಿವನ ಕೂಡ ಇರುವವರೆಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ನೀನು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಮಗನಾದ ದಕ್ಷನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಲೀಲೆಯಿಂದ ಜನಿಸಿ, ಅದಿರುವುದಿಗೇ ಮಡದಿಯಾದರೆ, ಆಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು

ಲೇಸಾದುವೈ ಬ್ರಹ್ಮ ದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದಾಂ ವಿ
 ಲಾಸದಿಂ ಮಗಳಪ್ಪ ನೀಂ ನಿನ್ನೊಳೊಂದಿರ್ಪ
 ಭಾಸುರದ ವರಶಕ್ತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟೊಸಪ್ಪೆ ವಾಗ್ಗೇವಿಯೆಂದನಿಪಳು
 ಆ ಸತಿಯೊಳೊಂದಿ ನೀನೀ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂ
 ಬೇಸರದೆ ಮಾಡೆಂದು ನೇಮವಿತ್ತಂಭೋರು
 ಹಾಸನನನಳ್ಳರಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಂತರ್ಥಾನದಿಂ ಪೋದಳು

೧೭

ಇಂತೆಂದು ಶಕ್ತಿ ಬಯಲಾಗೆ ಕಮಲಾಸನಂ
 ತಾಂ ತನ್ನ ಭಾರತಿಯೊಳೊಲವಿನಿಂ ಕೂಡಿರುತೆ
 ಸಂತಸದೆ ಶತರೂಪೆ ಸ್ವಾಯಂಭುವಂ ಪಡೆದು ದಂಪತಿಗಳು ಮಾಡಲು
 ಅಂತರ್ವರ್ತನಪಾದಂ ಪ್ರಿಯವ್ರತಂ
 ಪಿಂತೆಯಾಕೂತಿಯುಂ ದೇವಹೂತಿಯುಮೆಸೆವ
 ಕಾಂತೆ ಪ್ರಸೂತಿಯೆಂಬಯ್ದರುದಿಸಿದರೊಲ್ಲು ಸ್ವಾಯಂಭು ವನುಗಾಗಲು

೧೮

ಇಂತಾ ಪ್ರಸೂತಿ ದಕ್ಷಿಣೆ ಸತಿಯಾಗಲಂ
 ದುರುಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಾಕೆಯಂ ಗರ್ಭದೊಳ್ ಜನಿಸೆ
 ಪರವೇಶ್ವರಂಗೆ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯನೀಯಬೇಕೆಂದಜಂ ತಪಿಸುತಿರಲು
 ಪರಶಿವಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ವರವೇನನಲು
 ಕರುಣಾನಿಧಿ ನೀನನ್ನ ನಂದನನ ನಂದನೆಗೆ
 ವರನಾಗಿ ದಿನದಿನದೊಳೊಡ್ಡೊಲಗಂಗೆೊಟ್ಟು ಪೋರೆಯೆನಲು ಕೈಕೊಂಡನು

೧೯

ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು. ೧೭. ಒಳ್ಳೆಯದಯ್ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮ ನಾನು
 ಲೀಲೆಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಮಗಳಾಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ.
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸು. ಅವಳೇ ಸರಸ್ವತಿ ಎನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆ
 ವಾಗ್ಗೇವಿಯನ್ನು ಕೂಡಿ ನೀನು ಈ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೇಸರವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡು
 ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಶಕ್ತಿಯು ಅಂತರ್ಧಾನ
 ಕಾದಳು. ೧೮. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಶಕ್ತಿಯು ಮಾಯವಾಗಲು ಬ್ರಹ್ಮನು ತನ್ನ ಸರಸ್ವತಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಒಲವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದನು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶತರೂಪೆ ಸ್ವಾಯಂಭು
 ವನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯಂಭುವನುವಿಗೆ
 ಉತ್ತಾನಪಾದ, ಪ್ರಿಯವ್ರತ, ಆಕೂತಿ, ದೇವಹೂತಿ, ಪ್ರಸೂತಿ ಎಂಬ ಐದು ಜನ
 ಮಕ್ಕಳಾದರು. ೧೯, ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪ್ರಸೂತಿಯು ದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಸತಿಯಾದಳು. ಆಕೆಯ
 ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯು ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಬ್ರಹ್ಮನು
 ಈಶ್ವರನಿಗೆ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಪರಶಿವನು
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ವರವೇನು ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಬ್ರಹ್ಮನು, 'ಕರುಣಾನಿಧಿ, ನೀನು
 ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಪತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿವಸ ಒಡ್ಡೊಲಗ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು'

ಇರದೆ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯ ನೋಡಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ
 ಹರುಷದಿಂ ಮದುವೆಯಾದಂ ಮಹಾವಿಭವದಿಂ
 ದಿರುತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂ ಪೊರಗೆ ಶಿವಲೋಕಮಂ ನೆನೆದ ಮಾತ್ರದೊಳಗಿರೆ
 ಒರೆಯಲಸದಳಮಾ ಮಹೇಶ್ವರನ ರಂಜಿಸುವ
 ಗುರುತರಸಭಾಪುಂಜಪವನರೊಳೊಂದಿ ಸುಖ
 ವಿರುತಿರ್ವನತ್ತಿಯೊಳುಮಾಮಹೇಶ್ವರಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಬಳಕೇನೆಂಬೆನು

೨೦

ಪರಶಿವಂ ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭರಭಾರಮಂ
 ಧರಿಸಿರ್ಪನೆನ್ನ ಧರಿಸುವರಾರನುತ್ತೆ ನಿ
 ಧರಿಸಿ ತನ್ನಯ ಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ವ ಧರ್ಮಂ ನೆನೆಯಲಾ ಸದ್ಧರ್ಮವೆ
 ಪರಮತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂದಿಗಿರಗೆ
 ಕರಣದಿಂದತ್ತೆಲೆ ಧರ್ಮವೇ ನಿನ್ನನಾಂ
 ಧರಿಸಿರ್ಪನೆನ್ನ ನೀಂ ಧರಿಸೆನಗೆ ನಿನಗಾವಗಂ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲೆಂದನು

೨೧

ಪುಂಗವಾಕಾರದಿಂದೆಮ್ಮ ನೀಂ ಧರಿಸೆನೆ ಪ
 ದಂಗಳೇ ಪೇದ ನಾಲ್ಕಾಯ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆ ಪ
 ದಂಗೆಂ ತನುತ್ರಯಂ ನಾದಬಿಂದುಕಳಾಳಿಯಾದಿಯುಮನಾದಿಬಿಂದುವು

ಎಂದನು. ಈಶ್ವರನು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ ಎಂದನು. ೨೦. ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮದುವೆಯಾದನು. ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ಇರುವಾಗ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೆನೆದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಒಂದು ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಮಹೇಶ್ವರನಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸಭಾಮಂಟಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ವಿನೋದದಿಂದ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರಲೀಲೆಯನ್ನು ಮೆರೆಯುತ್ತ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ೨೧. ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಎಲ್ಲ ಭಾರವನ್ನೂ ನಾನು ಹೊತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಹೊರುವವರು ಯಾರು ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಪರಶಿವನು ತನ್ನ ಹೃದಯ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಧರ್ಮವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಆ ಸದ್ಧರ್ಮವೇ ಪರಮ ತೇಜೋ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಅವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುತ್ತ ಎಲೈ ಧರ್ಮವೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಧರಿಸು. ನನಗೂ ನಿನಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಭೇದ ಯಾವುವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದನು. ೨೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೃಷಭಾಕಾರದಿಂದ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹೊರುವೆ ಎನ್ನಲು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೇ ನಂದಿಯು ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಾದುವು, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇ ಆರು ಅಂಗಗಳಾದುವು. ತನುತ್ರಯಗಳು ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳು, ಅದಿ-ಅನಾದಿಗಳೇ ಅದರ ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳು. ಓಂಕಾರವೇ ಶಿರಸ್ಸು, ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರವೇ

ಶೃಂಗಂ ಶಿರಂ ಪ್ರಣಮಮಾಸ್ಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ವ್ಯ
ಷಂಗೆ ವೇದಾಂತಂ ಪೀಠೆಲ್ ತೀರ್ಥ ಸ್ತೃತಿ ಸುಮಂ
ತೃಂಗಳೇ ರೋಮಂ ಶಿವಾಗಮವೆ ಪ್ರಾಣಮಿಂತಾದಿವ್ಯಷಭಂ ಮೆರೆದನು ೨೨

ಈ ತೆರದೆ ಪ್ರಣವಸ್ವರೂಪಾದ ವ್ಯಷಭನು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೇರಲ್ಕೆ ವ್ಯಷಭವಾಹನಲೀಲೆ
ಭೂತನಾಥಂಗಾದುದುಮೆಸಹಿತ ಶಿವಲೋಕದರಮನೆಯೊಳೊಲಿದಿರುತ್ತ
ಆ ತರಣತಕೋಟಿತೇಜನಾಗಳ್ ಪ್ರಮಥ
ಜಾತಮಂ ತನ್ನಿಂದ ಪಡೆದವರ್ಗಳೊಡನೆ ವಿ
ಖ್ಯಾತಸುಖಸಂಕಥಾಕೇಳಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿದಂ ನಾನಾ ವಿಲಾಸದಿಂದ ೨೩

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತಮಂ ಬಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂಠುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೨೪

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಮುಖ, ವೇದಾಂತಗಳೇ ಚೆನ್ನ ಮೇಲಿನ ಡುಬ್ಬವಾಯಿತು, ತೀರ್ಥ, ಸ್ತೃತಿಗಳು—
ಸುಮಂತ್ರಗಳೇ ರೋಮಗಳು, ಶಿವಾಗಮವೇ ಅವನ ಪ್ರಾಣ. ಹೀಗೆ ಆದಿವ್ಯಷಭನು
ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೨೩. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಣವಸ್ವರೂಪನಾದ
ವ್ಯಷಭನನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಏರಲು ಅದು ಭೂತನಾಥನ ವ್ಯಷಭ
ವಾಹನಲೀಲೆಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಶಿವಲೋಕದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಮೆ
ಯೊಡನೆ ವ್ಯಷಭವಾಹನನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇರುತ್ತಲಿದ್ದನು. ಆ ನೂರು ಕೋಟಿ
ಸೂರ್ಯರ ತೇಜಸ್ಸನ್ನುಳ್ಳ ಈಶ್ವರನು ಪ್ರಮಥಗುಣವನ್ನು ತನ್ನಿಂದಲೇ ಪಡೆದು
ಅವರುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸುಖ-ಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದ, ನಾನಾ ವಿಲಾಸ
ಗಳಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.” ೨೪. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನ
ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು
ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ
ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: ವರಮಹೇಶಂ ಗುಮೆಯನಿತ್ತು ಬಳಿಕಾ ದಕ್ಷ
ನಿರದೆ ಪೆಣ್ಣು ರುವತ್ತುವಂ ಪಡೆಯಲವರವರ
ಪುರುಷಸಂಯೋಗದಿಂದ ಬಳಸಚರಾಚರಂ ಸಂಜನಿಸಿತೇನೆಂಬೆನು

ಪಾಪಹರ ವಿಪುಳಪ್ರತಾಪ ಘನತರವೇರು
ಚಾಪ ವಿಲಯಪ್ರಬಲಕೋಪ ಸನ್ನತದಿವ್ಯ
ರೂಪ ಮೋಹನಪುಷ್ಪಚಾಪದಿಗ್ರಹಭಸಿತಲೇಪಗಿರಿಜಾಕಲಾಪ
ಗೋಪವಾಹನಕೃತಾಲಾಪ ಸುರವಂ ದ್ಯುನಿ
ಲೋಪ ವರಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪ ಜಯ ಪಂಪಾವಿ
ರೂಪಾಕ್ಷ ಭಕ್ತರಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷ ನತರಂ ಸದಾ ಪಾಲಿಸಲ್ಪಿಯಿಂದೆ

೧

ಇನ್ನಾಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಪಂಕಜಭವಂ
ತನ್ನ ಸುತ ದಕ್ಷನಂ ಕರೆದು ನೀಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡೆನಲ್ ಪಂಕಜಜನಾತ್ಮಜಿಯಸಿಕ್ಕಿಯೋಳ್ ದಕ್ಷನಂದು
ನನ್ನಿಯಂ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಹರಿಯಶ್ಚ
ರಂ ನಲಿದು ಪಡೆದು ಸೃಷ್ಟಿಯನೆಸಗಿಸಲ್ ನಾರ
ದು ನೋಡಿ ಸಂಸಾರಬಂಧಕೊಳಗಾಗಬೇಡೆಂದು ತಪಕೈದಿಸಿದನು

೨

ಸೂಚನೆ : ದಕ್ಷನು ಮಹೇಶನಿಗೆ ಉಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಬಳಿಕ ಅವರವತ್ತು ಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅವರಿಗೆ ಅವರವರ ಪುರುಷರ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಚರಾಚರವೂ ಹುಟ್ಟಿತು. ೧. ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ, ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರತಾಪವನ್ನುಳ್ಳ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನೇ ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಪ್ರಬಲಕೋಪಿಯಾದ, ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋಹರವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳ, ಮೋಹಕನಾದ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ, ಗಿರಿಜೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಇರುವ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಇಂದ್ರರಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದವನಾದ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ, ಭಕ್ತರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ನಿನಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡು, ೨. “ಮುಂದಾದುದನ್ನು ಕೇಳಯ್ಯ, ಸಿದ್ಧರಾಮ. ಬ್ರಹ್ಮನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ದಕ್ಷನನ್ನು ಕರೆದು ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು ಎನ್ನಲು, ಆಗ ದಕ್ಷನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗಳಾದ ಅಸಿಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಹರ್ಯಶ್ಚರಂ ಬುವರನ್ನು ನಲವಿನಿಂದ ಪಡೆದು, ಅವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ

ತಕ್ಕನಿಂ ನಾರದಂ ಬೋಧಿಸೆ ತಪೋವನಂ
 ಬೊಕ್ಕರವರಾಕ್ಷಣಂ ದಕ್ಷನಿದನಂದಿ ತಾಂ
 ಮಕ್ಕಳ ವಿವೇಕದಿಂದೆದ್ದೆಗೆಡದೆ ಮತ್ತೆ ಚಪಲಾರ್ಪಣಂ ಪಡೆವವರನು
 ಮಕ್ಕಳರ ಸೃಜಿಸಿ ನೀವನಲವರ್ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ
 ದಕ್ಕುಜ್ಜುಗಿಸೆ ನಾರದಂ ಬಂದವರ್ಗಳಂ
 ಸಿಕ್ಕದಿರಿ ದಕ್ಷನಿಕ್ಕುವ ಬಲೆಗೆ ನೀವೆಂದು ತಪಕ್ಕಿದಿಸಿದನವರನು ೨.

ನಾರದನ ಲೋಕಿಯಿಂದಿತ್ತಂಡದಾತ್ಮಜರ್
 ದೂರವಾಗಲ್ ಕೆರಳಿ ದಕ್ಷನಲವೋ ಖೂಳ
 ನಾರದ ಮದೀಯನಂದನರನಿರಗೊಡೆ ಮೂರುಮುಕ್ಕಾಲ್ ಗಳಿಗೆಯೊಮ್ಮೆಯುಂ
 ಧಾರುಣಿಯೊಳ್ಳಿಯುಂ ಸ್ಥಿರನಾಗದೊಡನೊಡನ
 ಕಾರಣಂ ತಿರುಗಿ ಜಗಳಂಗಳನೆ ಗಂಟಿಕ್ಕು
 ಕ್ರೂರ ಹೋಗೆಂದು ಶಾಪವನಿತ್ತು ಪೆಣ್ಣುಕ್ಕಳಂ ಪಡೆಯಲನುಗೆಯ್ದನು ೪

ಒರವೆನಾಲಿಸು ಸಿದ್ಧರಾಮ ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮ
 ನಿರದಸಿಕ್ಕಿಯೊಳ್ಳಿದ ಪಡೆದು ಮತ್ತರುಪತ್ತು
 ತರುಣಿಯರನಿತ್ತನಾ ಧರ್ಮಂಗೆ ಹತ್ತನಿಪ್ಪತ್ತೇಳ ಚಂದ್ರವಂಗೆ

ನಾರದನು ಸಂಸಾರಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಡಿರಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ೨. ನಾರದನು ಮೋಸದಿಂದ ಬೋಧೆ ಮಾಡಲು ಅವರು ತಪೋವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅವರು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದುದನ್ನು ಆ ಕ್ಷಣ ದಕ್ಷನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದ ಧೈರ್ಯಗಡದೆ ಪುನಃ ಚಪಲಾರ್ಪಣನ್ನು ಪಡೆದು, ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದನು. ಆದರಂತೆ ಅವರು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು. ಆದನ್ನು ನೋಡಿದ ನಾರದನು ಬಂದು 'ದಕ್ಷನು ಬೀಸುವ ಮೋಸದ ಬಲೆಗೆ ನೀವು ಬಲಿಯಾಗಬೇಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರನ್ನೂ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ೪. ನಾರದನ ಮೋಸದಿಂದ ತನ್ನ ಎರಡು ಗುಂಪಿನ ಮಕ್ಕಳೂ ಎಂದರೆ ಹರ್ಯಶ್ವ ಮತ್ತು ಚಪಲಾರ್ಪಣರೂ ದೂರವಾಗಲು, ದಕ್ಷನಿಗೆ ಕೋಪವುಂಟಾಗಿ, ಅವನು 'ಎಲವೊ ಖೂಳ ನಾರದನೇ, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೀನು ಇರಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮೂರುಮುಕ್ಕಾಲು ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿಯೂ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಆಕಾರಣವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತ ಜಗಳಗಳನ್ನು ತಂದಿಡು. ಕ್ರೂರಿಯೇ, ಹೋಗು' ಎಂದು ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದನು. ೫. ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿಯ್ಯ, ಸಿದ್ಧರಾಮ, ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನು ಅಸಿಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅರವತ್ತು ಜನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮನಿಗೆ ಹತ್ತು ಮಂದಿಯನ್ನೂ, ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಂದಿಯನ್ನೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಕಶ್ಯಪನಿಗೆ

ಗರುವ ಕಶ್ಯಪಗೆ ಹದಿಮೂರತ್ತಿ ಮಂಚಿಯು
ಗಿರಸಂ ಪುಲಸ್ತ್ಯಂ ಪುಲಹ ಕೃತುಪು ಭೃಗು ವಸಿ
ಪೃಗಿಗೋವರೋವರಂ ತವೆ ಕೃಶಾರ್ಜುಂಗಿವರಂ ಕೊಟ್ಟನಲ್ಲಿಯಿಂದೆ

೫

ಧರ್ಮನ ಸತಿಯರರುಂಧತಿ ಯಾಮು ಲಂಬೆಯರ್
ನಿರ್ಮಳ ಮರುತ್ಪತ್ತಿ ಸುಭಾನು ಸಂಕಲ್ಪೆಯರ್
ಜೆರ್ಮೆಯ ಮುಹೂರ್ತ ಸಾಧ್ಯೆಯು ವಿಶ್ವ ವಸುವಿನಿಪ ನಾಮಂಗಳವರ ಸುತರು
ಕೂರ್ಮಯೋಳರುಂಧತಿಗೆ ಕಿನ್ನರರ್ ಯಾಮುಗಂ
ಕರ್ಮರಹಿತಂ ನಂದಿ ಲಂಬೆಗೆ ಸಿಡಿಲ್ ಮಿಂಚು
ಮರ್ಮಜ್ಞಿಗಾ ಮರುತ್ಪತ್ತಿಗಂ ಮರುತ್ತುಗಳು ಭಾನುವಿಗೆ ಸಿದ್ಧಕಳು

೬

ಎಸೆವ ಸಂಕಲ್ಪೆಗಂ ಸಂಕಲ್ಪರಾದರಾ
ಬಸವಲೋಚನ ಮುಹೂರ್ತಗೆ ಮುಹೂರ್ತರ್ ಸಾಧ್ಯ
ಗಸಮಸಾಧ್ಯರ್ ವಿಶ್ವಗಂದು ವಿಶ್ವೇದೇವರಾ ವಸುವಿಗಂಟುಮಂದಿ
ವಸುಗಳಾದರ್ ವಸುಗಳಾಪಧ್ವವ ಸೋಮಧರ
ಶ್ವಸನಿಖಿ ಪ್ರತ್ಯೂಷರು ಪ್ರಭಾಸನುವಿನಿಪ
ವಸವದೇವರಪ್ಪವಸುಗಳ್ ಮೇಣ್ ಪ್ರಭಾಸಂಗೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಂ ತನುವನು

೭

ಮಂಚಿಸಂಭೂತಿಯರ್ಗಾದ ಕಶ್ಯಪಗೆಸೆವ
ತರೂನೆಯರ್ ಪದಿಮೂವರದಿತಿ ದಿತಿವನುತಾಮ್ನೆ
ವರವಿನತ ಸುರಸೆ ಧರೆ ಕದ್ರುನುತ ಸುರಭಿ ಸ್ವಸೆಯಿತೆ ಮತ್ತೆ ಮುನಿಯಂಪ್ಪೇ

ಹದಿಮೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಅತ್ತಿ, ಮಂಚಿ, ಅಂಗೀರಸ, ಪುಲಸ್ತ್ಯ, ಪುಲಹ, ಕೃತು, ಭೃಗು, ವಸಿಷ್ಠ ಇವರಿಗೆ ತಲಾ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕೃಶಾರ್ಜುನಿಗೆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟನು. ೬. ಅರುಂಧತಿ, ಯಾಮು, ಲಂಬೆ, ನಿರ್ಮಲಕಾದ ಮರುತ್ಪತ್ತಿ, ಸುಭಾನು, ಸಂಕಲ್ಪೆಯರು, ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮುಹೂರ್ತ, ಸಾಧ್ಯ, ವಿಶ್ವ, ವಸು ಎಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳವರು ಧರ್ಮನ ಪತ್ನಿಯರು. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅರುಂಧತಿಗೆ ಕಿನ್ನರರು ಮಕ್ಕಳಾದರು. ಯಾಮುಗೆ ಕರ್ಮರಹಿತನಾದ ನಂದಿ, ಲಂಬೆಗೆ ಸಿಡಿಲು-ಮಿಂಚುಗಳು ಮಕ್ಕಳು; ಮರ್ಮಜ್ಞಿಗಾದ ಮರುತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಮರುತ್ತುಗಳು, ಭಾನುವಿಗೆ ಸಿದ್ಧರುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ೭. ಪ್ರಸಿದ್ಧಕಾದ ಸಂಕಲ್ಪೆಗೆ ಸಂಕಲ್ಪರು, ಕಮಲಮುಖಿಯಾದ ಮುಹೂರ್ತಗೆ ಮುಹೂರ್ತರು, ಸಾಧ್ಯಗೆ ಅಪ್ರತಿಮ ಸಾಧ್ಯರು, ವಿಶ್ವಗೆ ವಿಶ್ವೇದೇವರು; ಆ ವಸುವಿಗೆ ಎಂಟು ಮಂದಿ ವಸುಗಳು ಮಕ್ಕಳಾದರು. ಆಪ, ಧ್ರುವ, ಸೋಮ, ಧರ, ವಾಯು, ಅಗ್ನಿ, ಪ್ರತ್ಯೂಷ, ಪ್ರಭಾಸ ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಇವರೇ ಅಷ್ಟವಸುಗಳು. ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾಸನಿಗೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಮಗನಾದನು. ೮. ಮಂಚಿ ಮತ್ತು ಸಂಭೂತಿಯರ ಮಗನಾದ ಕಶ್ಯಪನಿಗೆ ಹದಿಮೂರುಮಂದಿ ಪತ್ನಿಯರು. ಅವರೇ ಅದಿತಿ, ದಿತಿ, ದನು, ತಾಮ್ರ, ಶ್ರೇಷ್ಠಕಾದ ವಿನತೆ, ಸುರಸೆ, ಧರೆ, ಕದ್ರು, ಪ್ರಸಿದ್ಧಕಾದ ಸುರಭಿ, ಸ್ವಸೆ, ಇಳಿ,

ಪರಿವಿಡಿಯಲವರವರ ಸಂತರ ನಾಮಂಗಳಾ
ತರಳೆಯರ ಪೆಸರ್ಗಲಂ ಕೃಮದಿಂದೆ ಕೇಳೆಂದು
ಕರಾಣದಿಂ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ ಮಗುಳಂತೆಂದನು

೮

ಧಾತನರ್ಯಮನಂಶುಮಾನ್ ವರಾಣನಿಂದ್ರಂ ಮ
ಹಾತಿಬಲಮಿತ್ರಂ ರವಿ ತ್ವಷ್ಟ್ಯ ವಿಷ್ಣುಸಂ
ಜಾತಗುಣನಿಧಿ ವಿವಸ್ವತನಸೆವ ಪೂಷನಾ ಪರ್ಜನ್ಯನೆಂಬನಿಬರು
ಖ್ಯಾತರಾ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರವರೊಳಗೆ ಪುರು
ಹೂತರಚಿಯರ್ಗ ಮೀಷಡು ಜಯಂತಂ ರಿಷಭ
ರೂತು ಸಂಭವಿಸಿದರ್ ವರಾಣಂಗೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರಂ ಸಂತನಾದನು

೯

ಆ ವಿವಸ್ವಂ ಸಂಜ್ಞೆಗಳ್ಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದರ್
ವೈವಸ್ವತಂ ಯಮಂ ಯಮುನೆಯುಂ ಛಾಯೆಯೊಳ್
ಸಾವರ್ಣಿ ಶನಿತಪತಿಗಳ್ ಜನಿಸಿದರ್ ಸಂಜ್ಞೆಗಾಗ ವಡಬಾಕ್ಯತಿಯೊಳು
ತಾವಾದರಬ್ಬಿದ್ವೀದೇವತೆಗಳರ್ಪರಂ
ಭಾವಿಸಲ್ ನಿಮಿಯ ಶಾಪದ ಮಿತ್ರವರಾಣರ್ಗ
ದೇವಾಂಗನಾಸಂಗದಿಂ ವಸಿಷ್ಠಾಗಸ್ತ್ಯರುದಿಸಿದರ್ ಕುಂಭದಿಂದೆ

೧೦

ದಿತಿಯಾತ್ಮಜರ್ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ
ರತಿಭಯಂಕರರೂಪ ಸಿಂಹಿಕೆಯನ್ನೊಪ್ಪರ್
ಸುತೆಯಾದಳಾ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನುದರದೊಳ್ ವರಪ್ರಹಲ್ಲಾದ ಮುಖ್ಯ

ಮುನಿ. ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವರ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ
ಕೇಳು” ಎಂದು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಈ ರೀತಿ
ಹೇಳಿದನು. ೯. “ಧಾತ, ಅರೈಮ, ಅಂಶುಮಾನ್, ವರಾಣ, ಇಂದ್ರ, ಮಹಾ ಅತಿ
ಬಲನಾದ ಮಿತ್ರ, ರವಿ, ತ್ವಷ್ಟ್ಯ, ವಿಷ್ಣು, ಗುಣನಿಧಿಯಾದ ವಿವಸ್ವತ, ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ
ಪೂಷ, ಪರ್ಜನ್ಯ ಎಂಬ ಇವರೆಲ್ಲ ಖ್ಯಾತರಾದ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ
ಮತ್ತು ಶಚಿಯರಿಗೆ ಮೀಷಡು (ವಿದುಷ), ಜಯಂತ, ಋಷಭ ಎಂಬ ಮಕ್ಕಳಾದರು.
ವರಾಣನಿಗೆ ಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮಗನಾದನು. ೧೦. ಆ ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು
ಸಂಜ್ಞೆಯರಿಗೆ ವೈವಸ್ವತಮನು, ಯಮ, ಯಮುನೆಯರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಛಾಯಾದೇವಿ
ಯಲ್ಲಿ ಸಾವರ್ಣಿ, ಶನಿ, ತಪತಿಗಳು ಜನಿಸಿದರು. ಸಂಜ್ಞೆಗೆ ಹೆಣ್ಣುಕುದುರೆಯ ರೂಪ
ದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಬ್ಬಿದೇವತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ನಿಮಿಯ ಶಾಪದಿಂದ ಮಿತ್ರ-ವರಾಣಿಗೆ
ದೇವಾಂಗನೆಯಾದ ಉರ್ವಶಿಯಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ
ಹುಟ್ಟಿದರು. ೧೧. ದಿತಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ಅತಿಭಯಂಕರ
ರೂಪಿನವಳಾದ ಸಿಂಹಿಕೆ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಗಳೂ ಆದಳು. ಆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆ

ಸುತಸಹಸ್ರಂ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದಶಿಷ್ಯಾಲಯ
ಗೌತಮಿಯ ವಿಲೋಚನ ನಿಕುಂಭಕುಂಭರ್ ಜನಿಸ
ಲತುಳಸಾಹಸಿ ವಿಲೋಚನಗೆ ಬಲಿಯಾ ಬಲಿಗೆ ಬಾಣಾಸುರಂ ಜನಿಸಿದಂ ೧೧

ಪರಿಕಪಲ್ ಬಾಣಿಗೆ ಧನದೇಗಂ ನಮುಚಿ ಸಂ
ವರುಣನುಂ ವಿಪ್ರಜಿತುಪುಂ ಪುಲೋಮಾದಿ ಖಿಳ
ರಿರದೆ ಸಂಜನಿಸಿದರ್ ನಾಲ್ಪತ್ತುಮಂದಿಯಾ ಸಿಂಹಿಕೆಗೆ ವಿಪ್ರಜಿತುಗೆ
ನರಕ ಸ್ವರ್ಭಾನು ವಾತಾಪಿಲ್ವಲಾದಿಗಳ್
ಧರೆಯೊಳುದಿಸಿದರಿರವರದಿಂದಲಂಧಕಾ
ಸುರನಾ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷದೈತ್ಯಂಗೆ ಮಗನಾದನೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ೧೨

ಇಂತೆಸೆವ ಕನಕಾಂಬಕಂಗೆಯುಪದಾನವಿಗೆ
ಸಂತಾಪನುಂ ಶಕುನಿ ಜರ್ಘರ ಮಹಾನಾಭ
ಮುಂತಾದವರ್ ದನುವಿಗುದಿಸಿದರ್ ತಾರಕ ವಿಧಾತಮಯ ಶಂಖಶಿರರು
ಅಂತಕೋಪಮ ಗಗನಮೂರ್ಧ್ನಿ ಶಕುನಿ ವಿವಾದ
ಮುಂತೆ ಶತಮಾಯ ವೃಷಪರ್ವ ವಿದ್ಯಾವಣ ಸು
ರಾಂತಕ ಮರಿಚಿ ಮದಿರ ಮುದುಭಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸರ್ಜನಾಭಾಟಿಖಿಳರು ೧೩

ಶರಭ ಗಜಶಿರ ನಮುಚಿ ವಿಪ್ರಜಿತು ಕಪಿಲ ಶಂ
ಬರ ಹಯಗ್ರೀವ ವೈಶ್ವಾನರರ್ ಶಬಲನುಂ
ದುರುಳ ವಾಮನಕೇತು ವಿಕ್ಷೋಭಣಾದಿಗಳ್ ನೂರ್ವರಾದರ್ ತಾಪ್ತುಗೆ

ಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೇ ಮುಂತಾದ ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು, ಪ್ರಹ್ಲಾದ-ಶಿಷ್ಯಾಲಯರಿಗೆ ಅತಿಶಯರಾದ ವಿಲೋಚನ, ನಿಕುಂಭ, ಕುಂಭರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ವಿಲೋಚನನಿಗೆ ಬಲಿಯು ಹುಟ್ಟಿದ. ಆ ಬಲಿಗೆ ಬಾಣಾಸುರ ಜನಿಸಿದನು. ೧೨. ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ, ಕೇಳು, ಬಾಣಾಸುರನಿಗೂ-ಧನದೇಗೂ ನಮುಚಿ, ಸಂವರುಣ, ವಿಪ್ರಜಿತು, ಪುಲೋಮ ಮುಂತಾದ ನಲವತ್ತು ಮಂದಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆ ಸಿಂಹಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಪ್ರಜಿತುವಿಗೆ ನರಕ, ಸ್ವರ್ಭಾನು, ವಾತಾಪಿ, ಇಲ್ಲವು ಮುಂತಾದವರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಈಶ್ವರನ ವರದಿಂದ ಆ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಅಂಧ ಕಾಸುರನು ಮಗನಾದನು” ಎಂದನು. ೧೩. “ಇಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಿಗೆ ಉಪದಾನವಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತಾಪ, ಶಕುನಿ, ಜರ್ಘರ, ಮಹಾನಾಭ ಮುಂತಾದವರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಧನುವಿಗೆ ತಾರಕ, ವಿಧಾತ, ಮಯ, ಶಂಖಶಿರರು, ಅಂತಕೋಪಮ, ಗಗನ ಮೂರ್ಧ್ನಿ, ಶಕುನಿ, ವಿವಾದ ಮುಂತಾದವರಲ್ಲದೆ ಶತಮಾಯ, ವೃಷಪರ್ವ, ವಿದ್ಯಾವಣ, ಪುರಾಂತಕ, ಮರಿಚಿ, ಮದಿರ, ಮುದುಭಿ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷ, ಸರ್ಜನ, ಆಭಾಟಿ ಮುಂತಾದ ದುಷ್ಟರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ೧೪. ಶರಭ, ಗಜಶಿರ, ನಮುಚಿ, ವಿಪ್ರಜಿತು, ಕಪಿಲ, ಶಂಬರ, ಹಯಗ್ರೀವ, ವೈಶ್ವಾನರ, ಶಬಲ, ದುರುಳನಾದ ವಾಮನಕೇತು, ವಿಕ್ಷೋಭಣ ಮೊದಲಾದ

ಇರಮೊಂದನುಳ್ಳ ವಿರತುರಗಾದಿಗಳ್ ಪಕ್ಷಿ
ಪರಿಯಾಯ ವಿನತೆಗರಾಣಂ ಗರುಡನುಂ ತನುಡ
ರರುಣಶೋಣಿಕೆಯರ್ಗ ಸಂಪಾತಿಯುಂ ಜಟಾಯುವುಮೆಂಬರುಬಯಿಸಿದರು ೧೪

ಸುರಸೆಗಂ ಪಲವು ಪಕ್ಕಂ ಪಲವು ನಿರವನು
ಳ್ಳುರಗಂಗಳೊಂದುಸಾವಿರಮುದಿಸಿದುವು ಕದ್ದುವಿ
ಗುರಗಪತಿಶೇಷ ವಾಸುಗಿ ಕಂಬಳಾರ್ವತರಸೆವ ಕರ್ಕೋಟಿಕಾಳಿ
ನಿರುಪಮವಿಷದ ಶಂಖಪಾಲ ತಕ್ಷಕ ಸನಿ
ಷ್ಕುರ ಮಹಾಕರ್ಕೋಟಿ ಮಣಿಯಾದಿಯಾದ ಸಾ
ಸಿರ ಘಣೇಂದ್ರರ್ ಜನಿಸಿದರ್ ಧರಗೆ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯರ್ ಕುಮಾರಕರಾದರು ೧೫

ಸುರಭಿಗಮೃತಂ ಕಾಮಧೇನುವುಂ ಪಶುಗಳುಂ
ನಿರುತಂ ಮಹಿಷನಿಕರಮಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯರುಂ
ತರತರದೊಳಾದಿರೆಯೆಂಬಳ್ಳಿ ಗಿರಿ ತರು ಲತಾನಿಕರಮುದ್ದವಿಸಿತು
ತರುಣಿ ಸ್ವಸೆಗಂ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ್ ಜನಿಸಿದರ್
ಪರಮಮುನಿಗೈರಾವಾದಿ ಕರಿಜಾತಿಯುಂ
ಹರಿಮುಖ್ಯಮೃಗಕುಲಂ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಕಾದಿಗಳ್ ಜಲಚರಗಳುಬಯಿಸಿದುವು ೧೬

ದಿಶಿಯೊಳ್ ಮರುದ್ಗುಣಮರಿಷ್ಟೆಗಂ ಗಂಧರ್ವ
ತತಿಯಾಯ್ತು ರಾಮ ಕೇಳ್ ಕಶ್ಯಪನ ವಸೆಯಿಂದ
ಮತುಲತರಸೃಷ್ಟಿಯಾದುದು ಮುಂದೆ ಕೇಳತಿಯನಸೂಯೆಗೊಗದರನುಂ

ನೂರುಜನ ಹುಟ್ಟಿದರು. ತಾಮ್ರಗೆ ಒಂದೇ ಗೊರಸನ್ನುಳ್ಳ ಕತ್ತೆ, ಕುದುರೆ, ಪಕ್ಷಿಸಮೂಹ
ಗಳು ಹುಟ್ಟಿದುವು. ವಿನತೆಗೆ ಅರುಣ, ಗರುಡರು ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅರುಣ-
ಶೋಣಿಕೆಯರಿಗೆ ಸಂಪಾತಿ ಮತ್ತು ಜಟಾಯು ಎಂಬುವರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ೧೪. ಸುರಸೆಗೆ
ಅನೇಕ ರೆಕ್ಕೆಗಳೂ ಮತ್ತು ತಲೆಗಳೂ ಉಳ್ಳ ಒಂದುಸಾವಿರ ಹಾವುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದುವು.
ಕದ್ದುವಿಗೆ ಉರಗಪತಿಯಾದ ಅದಿಶೇಷ, ವಾಸುಕಿ, ಕಂಬಳ, ಅರ್ವತರರೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ
ಕಾಕೋಟಕ ಸಮೂಹ, ಭಾರಿ ವಿಷದ ಶಂಖಪಾಲ, ತಕ್ಷಕ, ಸನಿಷ್ಕುರ, ಮಹಾಕರ್ಕೋಟಿ,
ಮಣಿ ಮುಂತಾದ ಒಂದುಸಾವಿರ ಮಹಾಸರ್ಪಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಧರಗೆ ಸಿದ್ಧ-ಸಾಧ್ಯರು
ಮಕ್ಕಳಾದರು. ೧೫. ಸುರಭಿಗೆ ಅಮೃತವೂ, ಕಾಮಧೇನುವೂ, ಪಶುಗಳೂ, ಕೋಣಗಳ
ಸಮೂಹ, ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇಳೆಯೆಂಬವಳಿಗೆ ಪರ್ವತ, ಮರಗಿಡ,
ಬಳ್ಳಿಗಳ ಸಮೂಹ ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಸ್ವಸೆಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷ-ರಾಕ್ಷಸರು ಹುಟ್ಟಿದರು.
ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಮುನಿಗೆ ಐರಾವತವೇ ಮುಂತಾದ ಆನೆಗಳೂ, ಸಿಂಹ ಮುಂತಾದ ಮೃಗ
ಜಾತಿಗಳೂ, ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಾದಿಗಳೂ, ಜಲಚರಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದುವು. ೧೬. ದಿಶಿಗೆ ಮರು
ದ್ಗುಣಗಳೂ, ಅರಿಷ್ಟೆಗೆ ಗಂಧರ್ವರ ಸಮೂಹವೂ ಜನಿಸಿದುವು. ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳು,
ಕಶ್ಯಪನ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಅತ್ತಿ ಮತ್ತು

ಸುತಚಿಂಪ್ಪದತ್ತ ದೂರ್ವಾಸನಂಗೀರಸಂ
ಶ್ರುತಿಗೆ ಗುರುಸಂವತ್ಸರಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬ
ಸಂತರಾದರಾ ಪುಲಸ್ತ್ಯಪ್ರೀತಿಗೈದಿಸಿದಂ ವಿಶ್ವವಸುಪಾಗಳು ೧೭

ದೇವವರ್ಣೆಗೆ ಧನೇಶಂ ಸುತಂ ಕೈಕಸೇಗೆ
ರಾವಣಂ ಕುಂಭಕರ್ಣಂ ವಿಭೀಷಣರೆಂಬ
ಮೂವರುಂ ಶೂರ್ಪಣಖಿಯೆಂಬ ರಾವಣನ ಮಾತೃಪಿತೃವಂಶಜೊತುಟಿನಲು
ಭಾವಿಸಲ್ಪಡನೊಂದು ಕೋಣನ ನಿರ್ಮಿಸಲದರೊ
ಳೇ ವಿಗಡಹೇತಿಪ್ರಹೇತಿಯೆಂಬವರಾದ
ರೇವೇಳ್ವನಾ ಪ್ರಹೇತಿಯೆಂದುನೆಂದು ವಿದ್ಯುತ್ಕೇತು ಮಗನಾದನು ೧೮

ಆತನರ್ಥಾಂಗಿ ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಗುದಿಸಿದಂ
ಪಾತಕರಹಿತನೀಶಭಕ್ತಂ ಸುಕೇಶಿ ಮ
ತ್ಪಾತಂಗೆ ದೇವವತಿಗಾದರ್ ಸಮಾಲಿಯೆಂಬ ಮಾಲಿಯೆಂಬ ಮಾಲ್ಯವಂತಂ
ಈ ತರದೆ ಮಾಲಿಯೆನಿಲಾಖ್ಯರ್ಗ ಕೈಕಸೆಯು
ಮಾ ತಳೋದರೆ ವಿಶ್ವವಸುಕಾಂತ ರಾವಣನ
ಮಾತೆಯೊಪ್ಪುವ ವಂಶದಿದು ಪುಲಹಗುದಿಸಿದರ್ ಕಿನ್ನರರ್ ಕಿಂಪುರುಷರು ೧೯

ಕೃತುಗೆ ಸನ್ನತೆಗೆ ಸಹಚರಿ ಪತಂಗರ್ ಸಂತರ್
ಸತಿ ಪ್ರಲೋಮೆಗೆ ಭೃಗುವಿಗುಪನ ಕವಿ ಚವನರ್ಕ
ಳತುಳಕವಿಗಂ ಶುಕ್ರನಾದನಾ ಚವನರ್ಕೇಕೋಳೋರ್ವಂ ಜನಿಸಿದಂ

ಅನಸೂಯೆಯರಿಗೆ ಖ್ಯಾತರಾದ ಚಂದ್ರ, ದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ದೂರ್ವಾಸರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅಂಗೀರಸ ಮತ್ತು ಶ್ರುತಿಯರಲ್ಲಿ ಗುರು, ಸಂವತ್ಸ, ಯೋಗ, ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆ ಪುಲಸ್ತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯರಿಗೆ ವಿಶ್ವವಸು ಹುಟ್ಟಿದನು. ೧೮. ದೇವವರ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಬೇರನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಕೈಕಸೆಯಲ್ಲಿ ರಾವಣ, ಕುಂಭಕರ್ಣ, ವಿಭೀಷಣ ಎಂಬ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳೂ, ಶೂರ್ಪಣಖಿಯೆಂಬ ಮಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ರಾವಣನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರ ವಂಶ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಕೊಳವೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಚಂಡರಾದ ಹೇತಿ, ಪ್ರಹೇತಿ ಎಂಬವರು ಆದರು. ಆ ಪ್ರಹೇತಿಗೆ ಯಮುನೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ಕೇತು ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ೧೯. ಅವನ (ವಿದ್ಯುತ್ಕೇತುವಿನ) ಅರ್ಥಾಂಗಿ ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿ, ಅವಳಿಗೆ ಪಾಪರಹಿತನಾದ, ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತನಾದ ಸುಕೇಶಿ ಜನಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೂ ಮತ್ತು ದೇವವತಿಗೂ ಸಮಾಲಿ, ಮಾಲಿ, ಮಾಲ್ಯವಂತರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಲಿ ಮತ್ತು ಅನಿಲಾಖ್ಯರಿಗೆ ಕೈಕಸೆಯು ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಆಕೆ ವಿಶ್ವವಸುವಿನ ಹೆಂಡತಿ. ಇದು ರಾವಣನ ತಾಯಿಯ ವಂಶ. ಪುಲಹನಿಗೆ ಕಿನ್ನರರೂ, ಕಿಂಪುರುಷರೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ೨೦. ಕೃತುವಿಗೆ ಸನ್ನತೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಚರಿ, ಪತಂಗರು ಮಕ್ಕಳಾದರು. ಭೃಗು ಮತ್ತು ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಪ್ರಲೋಮೆಗೆ

ಸುತನಾದನಾತಂಗೆ ರುಚಿಕನಾ ರುಚಿಕಂಗೆ
 ಸುತನಾದನೊಲ್ಲು ಜಮದಗ್ನಿಯಾತಂಗೆ ವಿ
 ಶ್ರುತ ಪರಶುರಾಮನಾತಂಗಳಯನೆಸೆವ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿನಾಥನು ೨೦

ವರವಸಿಷ್ಠನ ಸತಿಯರಂಧತಿಯ ಗರ್ಭದಿಂ
 ದಿರದುದಿಸಿದಂ ಶಕ್ತಿಯಾತಂಗೆ ಮುನಿ ಪರಾ
 ಶರನವಂಗುದಿಸಿದಂ ವ್ಯಾಸನಾತಂಗೆ ಶುಕಯೋಗಿಸಂಭವನಾದನು
 ಹರುಷದಿಂ ಕರ್ದಮಂ ದೇವಹೂತಿಯೆನಿಪ್ಪ
 ತರುಣಯೋಳ್ ಕಪಿಲಕರ್ಣಕೆಯೆರಂ ಪಡೆದು ತ
 ತ್ವರಳೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಿಂ ಪ್ರಿಯವ್ರತಂಗಾತಂಗೆ ದಶತನುಜರುದಯಿಸಿದರು ೨೧

ಅವರಗ್ನಿಬಾಹುವುಂ ಮೇದನುಂ ಪುತ್ರನುಂ
 ಸವನ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠಾನು ವರವಪುಷ್ಪಾನುಗಳ್
 ವಿಪರಿಸಲ್ ಮೇಧಾತಿಯಗ್ನೀಂದ್ರ ಹವ್ಯ ದ್ಯುತಿಮಾನುವೆಂಬವರವರೋಳು
 ತವ ಮೊದಲ ಮೂವರುಂ ಯತಿಗಳಾದರ್ ಮುಂದೆ
 ಧ್ರುವನಾದನುತ್ಪಾನಪಾದಭೂಪಂಗೆ ಸಂ
 ಭವಿಸಿದುವು ಧೂಮಕೇತಾದಿಗಳ್ ತತ್ಪುಶಾರ್ವಂಗರ್ಚಿಯೆಂಬವರೋಳು ೨೨

ಉಷನ, ಕವಿ, ಚವನರು ಮಕ್ಕಳಾದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನನಾದ ಕವಿಗೆ ಶುಕ್ರನು ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ. ಜ್ಯವನನಿಗೆ ಕರ್ಣಕೆಯೆಂಬ ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಗನಾದ. ಆ ಮಗನಿಗೆ ರುಚಿಕ ಎಂಬುವನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆ ರುಚಿಕನಿಗೆ ಜಮದಗ್ನಿಯು ಹುಟ್ಟಿದ. ಅವನಿಗೆ ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತನಾದ ಪರಶುರಾಮನು ಮಗನು. ಆತನ ಅಳಿಯನೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಮಹರ್ಷಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು. ೨೦. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಋಷಿ ವಸಿಷ್ಠನ ಹೆಂಡತಿ ಅರಂಧತಿ. ಆಕೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆತನಿಗೆ ಪರಾಶರಮುನಿಯು ಹುಟ್ಟಿದ. ಆ ಪರಾಶರನಿಗೆ ವ್ಯಾಸನು ಮಗನಾದನು. ಆತನಿಗೆ ಶುಕಯೋಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಕರ್ದಮನು ದೇವಹೂತಿ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಕಪಿಲಕರ್ಣಕೆಯೆಂಬ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದನು. ಮಗಳಾದ ಕರ್ಣಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಿಯವ್ರತನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ಆತನಿಗೆ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಾದರು. ೨೧. ಅವರು ಅಗ್ನಿಬಾಹು, ಮೇದ, ಪುತ್ರ, ಸವನ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠಾನ್ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಪುಷ್ಠಾನ್ ಮುಂತಾದವರು, ವಿವರಿಸಲು ಮೇಧಾತಿ, ಅಗ್ನೀಂದ್ರ, ಹವ್ಯ, ದ್ಯುತಿಮಾನ್ ಎಂಬುವವರು ಅವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮೂರು ಮಂದಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಾದರು. ಮುಂದೆ ಉತ್ಪಾನಪಾದರಾಜನಿಗೆ ಧ್ರುವನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆ ಕೃಶಾರ್ಜುನಿಗೆ ಅರ್ಚಿಯೆಂಬು

ರಾಮ ಕೇಳಿನ್ನು ಧರ್ಮನ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂಬವನ
ಭಾಮ ಮೃಷೆಯೊಳು ಡಂಬನು ಮಾರೆಯೊಂ ಬಂದ
ರಾ ಮಾರೆಯೆಗಂ ನಿರುತಿಗಂ ಲೋಭವಿಕ್ಯತಿಗಳ್ ಪಟ್ಟಿದುವು ತಲ್ಲೋಭಕೆ
ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಕ್ರೋಧಮಂದಿಸಿತು ವಿಕೃತಿಗಂ ಹಿಂಸೆ
ಯಾ ಮಹಾಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಹಿಂಸೆಗೆ ದುರುಕ್ತಿ ಮ
ತ್ತಾ ಮಹಿಳೆಯಾ ಕಲಿದುರುತ್ತಿಗಳ್ ಭಯಂ ಮೃತ್ಯುವೆಂಬವರಾದರು ೨೩

ಜಗದೊಳಾ ಭಯಮೃತ್ಯುಗಳ್ಗೆ ನಿರಯಂ ಯಾತ
ನೆಗಳುಂದಿದುವು ನಿರಯಯಾತನೆಗಳಿಂದ ಮೇ
ಣೊಗುವಿಗೆಯ ದುರ್ನೀತಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಕಪಟ ಕುತ್ಸಿತ ಮಹಾದ್ರೋಹಗಳು
ವಿಗೇ ಠಕ್ಕು ಠಪ್ಪಳಿ ಮಚನೆ ದುರ್ಜನತ್ವ ಸಂ
ಯುಗ ವಿಕೃತಿ ರೋಗ ಸಂತಾಪ ಬಲುವಿಸು ದಾ
ನಿಗಳುಂದಿದುವು ರಾಮ ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಬ್ರಹ್ಮನುರಸೃಷ್ಟಿಯಾಯ್ತಿನಿತಂದನು ೨೪

ಪರಶವಂಗುರೆ ವೀರಭದ್ರ ಶಂಭು ಗಿರೀಶ
ಪರಮ ಚೈತಾಂಘ್ರಿ ಪರಪತಿಯುರ್ಬುಧ್ಯನುಂ
ಪರದಿರಾಪತಿ ಪಿನಾಕಿ ಸ್ಥಾಣು ಭವರೋಪ್ಪತ್ತಿರ್ಪ ಭವನಾಧೀಶರು
ಪರಿಕಿಪ್ಪೋಕಾದಶರುವುರಾದರಾ
ಮರಿಚಿ ಕರ್ಮಪ ಗೌತಮಾತ್ರಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ
ಪರಮಪುನಿ ಜಮದಗ್ನಿ ಸುತವಸಿಷ್ಠರ್ ಸಪ್ತಗುಪಿವರರ್ ಕೇಳಿದನು ೨೫

ವಳಲ್ಲಿ ಧೂಮಕೇತು ಮುಂತಾದವರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ೨೩. ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ, ಇನ್ನು ಧರ್ಮ
ನಿಂದಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೇಳು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮೃಷೆಯಲ್ಲಿ ಡಂಬನೂ,
ಮಾರೆಯೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆ ಮಾರೆಯೆ ಮತ್ತು ನಿರುತಿಯರಿಗೆ ಲೋಭ, ವಿಕೃತಿಗಳು
ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಆ ಲೋಭಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧ ಉದಿಸಿತು. ವಿಕೃತಿಗೆ ಹಿಂಸೆ
ಹುಟ್ಟಿತು. ಆ ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಮಹಾಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ದುರುಕ್ತಿಯಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಆ ಮಹಿಳೆ
ಆ ದುರುಕ್ತಿ-ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಭಯ, ಮೃತ್ಯು ಎಂಬವರು ಜನಿಸಿದರು. ೨೪. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಆ ಭಯ ಮೃತ್ಯುಗಳಿಗೆ ನಿರಯ ಎಂಬ ಮಗನೂ, ಯಾತನೆಯೆಂಬ ಮಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದರು.
ಇವರಲ್ಲಿ ದುರ್ನೀತಿ, ದುರ್ಮಾರ್ಗ, ಕಪಟ, ಕುತ್ಸಿತ, ಮಹಾದ್ರೋಹಗಳು, ಅಲ್ಲದೆ
ಠಕ್ಕು, ಮೋಸ, ಮಚನೆ, ದುರ್ಜನ, ಯುದ್ಧ, ವಿಕೃತಿ, ರೋಗ, ದುಃಖ, ಮಹಾಕೋಪ,
ಹಾನಿಗಳು ಉದಿಸಿದುವು. ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ ಕೇಳು, ಧರ್ಮಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಸೃಷ್ಟಿ
ಗಳಾದುವು ಎಂದನು. ೨೫. ಪರಶವನಿಗೆ ವೀರಭದ್ರ, ಶಂಭು, ಗಿರೀಶ, ಚೈತಾಂಘ್ರಿ,
ಪರಪತಿ, ಅರ್ಬುಧ್ಯ ಮತ್ತು ದಿಶಾಪತಿ, ಪಿನಾಕಿ, ಸ್ಥಾಣು, ಭವ, ಭವನಾಧೀಶರು
ಹುಟ್ಟಿದರು. ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೆ ಇವರೇ ಏಕಾದಶರು. ಆ ಮರಿಚಿ, ಕರ್ಮಪ,
ಗೌತಮ, ಅತ್ರಿ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಮದಗ್ನಿ, ಪ್ರಹ್ಲಾತ ಪಸಿಷ್ಠ ಮುಂತಾ

ಪಾವನಚರಿತ್ರ ಸ್ವಾಯಂಭು ಸಾರೋಚಿ ಮಿಗೆ
 ವೈವಸ್ವತೋರುತರಸಂವೃತ್ತಮಾವ್ಯ ತವ
 ರೈವತಾಮಸ ಚಾಕ್ಷುಸಾಚ್ಯ ರೌಚ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಸಾವರ್ಣಿ ಸುಗುಣರನಿವ
 ಆ ವಿಮಲ ರುದ್ರಸಾವರ್ಣಿ ಮತ್ತಂ ದಕ್ಷ
 ಸಾವರ್ಣಿಯಗ್ನಿಸಾವರ್ಣಿ ಪೇಶ್ಯಂ ಸೂರ್ಯ
 ಸಾವರ್ಣಿಯಂತೆಸೆವರೀಳುಮಂದಿ ಮನುಗಳ್ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ೨೬

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮು
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿಸರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗವನ
 ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮು ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೨೭

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ದವರೇ ಸಪ್ತ ಮಹಾಯುಷಿಗಳು, ಕೇಳು" ಎಂದನು. ೨೬. ಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರನಾದ
 ಸ್ವಾಯಂಭು, ಸಾರೋಚಿ ಮತ್ತು ವೈವಸ್ವತ, ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸಂವೃತ್ತ ಮೊದಲಾದವರು,
 ಅಲ್ಲದೆ ರೈವತ, ತಾಮಸ, ಚಾಕ್ಷುಸ, ಆಚ್ಯ, ರೌಚ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮಸಾವರ್ಣಿ, ಸುಗುಣಶಾಲಿಗಳೆ
 ನಿಸಿದ ಆ ವಿಮಲ ರುದ್ರಸಾವರ್ಣಿ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಸಾವರ್ಣಿ, ಅಗ್ನಿಸಾವರ್ಣಿ, ಸೂರ್ಯ
 ಸಾವರ್ಣಿ, ಈ ರೀತಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮನುಗಳು. ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಕೇಳು" ಎಂದನು.
 ೨೭. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ
 ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ
 ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ
 ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ
 ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಏವನಾಚ್ಛಿಯಿಂದಂ ಸಚರಾಚರಮನುಬುರಂದ
ಭವನ್ಯದ ಸೃಜಿಸಿ ನೆಲೆಯಂ ಚತುರ್ದಶಭುವನ
ಭವನದೊಳ್ ಕೈಗೈದು ತಚ್ಚರಾಚರಮನಿವರಡೆಯೆಡೆಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟನು

ಪರಮಗುಣಿನಿಯ ಪಾವನತರ ಮಹಾಮಹಿಮ
ವಿರಿದುಂ ನಿಗಮದೂರ ಪೀತಪಟ ನುತಚರಿತ
ಪುರಮಥನಕಥನ ಪೂಸರನ ಭಸಿತಾಪೇಕ್ಷ ಜೈತ್ಯಪತಿ ವಿಧ್ವಂಸನ
ಸುರನಿಕರಪೋಷಣ ಮಹಾಪೌರುಷಪ್ರಯುತ
ಕರುಣೆ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸುತಪಪ್ರಭಾ
ಪರಿಪೂರ್ಣಗಾತ್ರ ತ್ರಿಣೇತ್ರ ದಾನವಜೈತ್ರ ಸುಪವಿತ್ರಚಾರಿತ್ರನೆ

೧

ಅಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮೇರ ಪಂಕಜಭವಂ
ಭಾಳಾಕ್ಷನಾಚ್ಛಿಯಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗೆ ಸ
ಲ್ಲಿಲೆಯಿಂ ಸಚರಾಚರಂಗಳಂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಬಳಿಕವಕೆ ನೆಲೆವನೆಗಳ
ಮೇಲೆ ಕೈಗೈದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಳ್ವಪೆಂ
ಕೇಳಬ್ಬಜಾಂಡವಿರ್ಪರದಧೋಭಾಗದೊಳ್
ಮೇಳದಿಂದಿರ್ಪರದಿಪ್ಪತ್ತಯ್ಯ ಕೋಟಿಯೊಜನದ ಜಲಮೇನಂಚೆನು

೨

ಸೂಚನೆ : ಏವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಈ ಸಚರಾಚರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸುಚರಾಚರಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದನು. ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಆಗರವಾದವನೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವನೆ, ವೇದಾತೀತನೆ, ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಚಾರವೀಲನೆ, ತ್ರಿಪುರಾಸುರನನ್ನು ವಧಿಸಿದ ಕಥೆಯುಳ್ಳವನೆ, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಭಸ್ಮಲೇಪನದಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವನೇ, ಮೃತ್ಯುಂಜಯ, ದೇವತೆಗಳ ರಕ್ಷಕನೂ, ಮಹಾಪೌರುಷವುಳ್ಳವನೂ, ಕರುಣಾಶಾಲಿಯೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ತಪಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಶರೀರವುಳ್ಳವನೂ, ಮುಕ್ತಗ್ಣ, ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಜಯಿಸಿದವನೂ ಪವಿತ್ರವಾದ ಚಾರಿತ್ರವುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ. ೨. "ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೇ ಕೇಳು, ಬ್ರಹ್ಮನು ಏವನ ಆಚ್ಛಿಯಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಸಚರಾಚರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಅವಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಮೂತ್ತಿರುವ ಅಮೆಯ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರದ ಜಲ

ಇಂತೆಸೆವ ಜಲದ ಮೇಲಾದಿಕೂರ್ಮಂ ಮೆರೆವ
 ನಂತರದ ಮೇಲೆ ಶೇಷಂ ಸುತ್ತಲಿಹುವು ದಿ
 ಗ್ಗಂತಿಗಳವರ ಮೇಲೆಯಿಳಿಯೊಂದುಕೋಟಿ ದಳಮಯ್ಯತ್ತು ಕೋಟಿಹರಹಂ
 ಅಂತರದ ಭರಣಿಯಂತೆಳುಲೋಕಂಗಳವ
 ರಂತರಂತರದೊಳಹವರಗಲದನ್ನತಗ
 ಳಂ ತಿಳಿಯೆ ಹತ್ತುಕೋಟಿಗಳ ಹರಹೀರಯ್ಯ ಸಾಸಿರಗಳನ್ನತಗಳು ೨.

ಇನ್ನು ಮೂಲೋಕಂಗಳಡಿಯೆಡೆಯ ಭೂಮಿಗಳ್
 ಪನ್ನೆರಡು ಲಕ್ಷಮುಂ ನಾಲ್ವತಾರ್ ಸಾಸಿರದ
 ಯನ್ನೂರದಯ್ಯತ್ತುಯೋಜನದಗಲದಿಂದಲಿಪ್ಪವಾ ಲೋಕಂಗಳ
 ಮುನ್ನಮೇ ಬಳಸಿದಿಳಿಯಿಪ್ಪತ್ತುಕೋಟಿ ಹರ
 ಹಿನ್ನೋಡೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೋಂಟಿಯುಂ ಕರ್ಚಿಪ್ಪ
 ದಿನ್ನದರ ಮೇಲಾಗಿ ವಿಶಾಲಮೇ ಭೂಲೋಕಮೇಲೆ ರಾಮ ಕೇಳಿದನು ೪

ಭೂತಳದ ಕೆಳಗೆ ತಳ ವಿತಳ ಸುತಳಂಗಳ್ ತ
 ಳಾತಳ ಮಹಾತಳ ರಸಾತಳಂಗಳ ನೆಗಳ್
 ಪಾತಾಳಮಂಜಿವೇಳ್ ಲೋಕಮನಡಕ್ಕಿಳಿ ಳಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸುತಲದಕೆ
 ರಾತಕುಂಭಚ್ಚಾಯೆಯುಂ ಮಾಡಿಯೊಡತನಕೆ
 ಪ್ರೀತಿಯುಂ ಶೇಷ ಬಲಿ ಮುಚುಕುಂದರಂ ನಿಲಿಸೆ
 ಭೂತನಾಥನಲ್ಲಿ ವಿವಸೆಂದು ಪೂಜಿಸುವರಾ ಲೋಕದವಿಳಜನರು ೫

ಭಾಗವು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿದೆ. ೩. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಜಲದ ಮೇಲೆ ಆದಿಕೂರ್ಮನು ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮೇಲೆ ಆದಿಶೇಷನು ಇದ್ದಾನೆ. ಸುತ್ತ ದಿಗ್ಗಜಗಳಿವೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಎತ್ತರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಅಯ್ಯತ್ತು ಕೋಟಿ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಭೂಮಂಡಲವು ಇದೆ. ಆ ಭೂಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಭರಣಿಗಳಿರು ವಂತೆ ಏಳು ಲೋಕಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಆಕಾರ ಹತ್ತುಕೋಟಿ ಯೋಜನದಷ್ಟು ಅಗಲ, ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನದಷ್ಟು ಎತ್ತರ. ೪. ಇನ್ನು ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ಕೆಳಭಾಗದ ಲೋಕಗಳು ಹನ್ನೆರಡುಲಕ್ಷ ನಲ್ವತ್ತಾರುಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರಯ್ಯತ್ತು ಯೋಜನದಷ್ಟು ಅಗಲವಿದೆ. ಆ ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಳಸಿರುವ ಭೂಮಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿ. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಓಟಿಯನ್ನು ಆವರಿಸಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲಿನ ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರದೇಶವೇ ಭೂಲೋಕ, ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ, ಕೇಳು” ಎಂದನು. ೫. “ಈ ಭೂತಳದ ಕೆಳಗೆ ಅತಳ, ವಿತಳ, ಸುತಳಗಳು, ತಳಾತಳ, ಮಹಾತಳ, ರಸಾತಳಗಳು, ಪಾತಾಳ ಎಂದು ಹೆಸರಾದ ಏಳು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಒಂದರಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಪೇರಿಸಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನಿನ ಮೆರುಗನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವುಗಳನ್ನಾಳಲು ಆದಿಶೇಷ, ಬಲಿ ಮತ್ತು ಮುಚುಕುಂದರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಆ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಭೂನಾಥನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಶಿವನೆಂಬ ಹೆಸರಿ

ಪರರಸಾತಳಲೋಕವಂ ಶುಭ್ರವರ್ಣದಿಂ
ಪರಿರಚಿಸಿ ವಾಸಃಗಿ ಸುವರ್ಣಾವೃಂ ನಿಲಿಸೆ
ಪರಮೇಶನಂ ಶಂಭುವೆಂದಾ ಪೂಜಿಸುತಿರ್ಪನ್ನಾ ಮಹಾತಳವನು
ಉರುಸಿಕತವರ್ಣದಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ
ನರಕಾಸುರರನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೆಯ್ದು ಶಿವನ ಶಂ
ಕರನೆಂಬ ನಾನಂದಿಂ ಭಜಿಸುತಿದುದಾ ಲೋಕಜನಮತುಳಭಕ್ತಿಯಿಂದ

೬

ರಾಮ ಕೇಳ್ ವಿಧಿ ತಳಾತಳಲೋಕವಂ ನವ್ಯ
ಹೇಮವರ್ಣವ ಮಾಡಿಯಪರೊಳಗೆ ಮಯಕಾಲ
ನೇದಿಗಳನೇಸೆವ ಕರ್ಕೋಟಕಾಹಿಯನಿರಿಸಿ ನೀಲಕಂಠಾದ್ವಯದೊಳು
ಭೀಮನಂ ಪೂಜಿಸುವರಲ್ಲಿ ಸುತಳಕೆ ಪವಳ
ಧಾಮವಂ ರಚಿಸಿ ತಾರಕ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದರಂ
ಪ್ರೇಮದಿಂದಿರಿಸೆ ಶಂಭುವನುಮಾಪತಿಯೆಂದಾ ಭಜಿಸುವರ್ ಲೀಲೆಯಿಂದ

೭

ವಿತಳವಂ ನಿರ್ಮಳದ್ವಯದಿಂದ ಕೈಗೈದು
ಚತುರಾಸನಂ ಶಂಖಪಾಲಮುಖರಾದ ಘಣಿ
ವಿತತಿಯಂ ಜಂಭಕುಂಭಕ ದೈತ್ಯರಂ ನಿಲಿಸೆ ಹಾಟಕೇಶ್ವರನಾಮದೆ

ನಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ೬. ರಸಾತಳಲೋಕವನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ
ವಾಸುಕಿ ಮತ್ತು ಸುವರ್ಣರನ್ನು ಅಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಶಂಭುವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಇನ್ನು ಆ ಮಹಾತಳ
ವನ್ನು ತಾಮ್ರವರ್ಣದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ನರಕಾಸುರರನ್ನು ಅಧಿಪತಿಗಳನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಲು, ಶಿವನನ್ನು ಶಂಕರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಆ ಮಹಾತಳಲೋಕದ ಜನರು ಅತ್ಯಂತ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ೭. ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮನೆ ಕೇಳು, ಬ್ರಹ್ಮನು ತಳಾತಳ
ಲೋಕವನ್ನು ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಯ, ಕಾಲನೇಮಿ ಮತ್ತು
ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕಾರ್ಕೋಟಕ ಸರ್ಪನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು. ಶಿವನನ್ನು ನೀಲಕಂಠನೆಂಬ ಹೆಸರಿ
ನಿಂದ ಆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸುತಳಲೋಕವನ್ನು ಹವಳದ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶಂಕರಾಸುರ, ಪ್ರಹಲ್ಲಾದರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೇಮಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಶಂಭುವನ್ನು
ಉಮಾಪತಿಯೆಂದು ಕರೆದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ೮. ಬ್ರಹ್ಮನು ವಿತಳವನ್ನು ನಿರ್ಮಲಕಾಂತಿ
ಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶಂಖಪಾಲ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ಪಸಮೂಹವನ್ನೂ, ಜಂಭ-ಕುಂಭಕ
ಮೊದಲಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಒಡೆಯರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದನು. ಆ ವಿತಳಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಷಕಂಠ
ನನ್ನು ಹಾಟಕೇಶ್ವರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಆತಳವನ್ನು ನೀಲಿಯ

ಶಿತಿಕಂಠನಂ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರ್ಪರಲ್ಲಿ ಮೇ
ಲತಳಮಂ ನೀಲವರ್ಣಂ ಮಾಡಿ ನಮುಚಿಗಂ
ಸ್ಥಿತಿಗೈದನಲ್ಲಿ ಶಿವನಂ ಮಹಾದೇವನೆಂದರ್ಚಿಸುವರೊಲವಿನಿಂದೆ

೮

ಮೇಲೆ ಭೂಮಂಡಲಮಂಠರದ ಭರಣಿಗಳ
ಮೇಲುಮುಚ್ಚಳಪಾಂಗಿನಿಂ ತೋರ್ಪುತಿಹುದಾ ವಿ
ಶಾಲಧಾತ್ರೀಪೀಠ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಕಣ್ಣೆಸೆವ ಸೌವರ್ಣಲಿಂಗದಂತೆ
ಸ್ಥೂಲಮಾಗ್ನಿಪುರಾಣ ಮಹಾಮೇರುಪರ್ವತಂ
ಪೇಳಲೇಂ ಸ್ವಾಯಂಭುಮನು ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ
ಪಾಲನೆಯ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿದಂ ಮುದದಿಂ ಪ್ರಿಯವ್ರತಕುಮಾರಕಂಗೆ

೯

ಹರುಷದಿಂ ಸಕಲಭೂಮಂಡಲದ ಭಾರಮಂ
ಧರಿಸಿ ತನ್ನಯ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ದಿವಾಕರಕರಣ
ಪರಿವರ್ತನಂ ಬೇಡ ಮದ್ದೇಹಕಾಂತಿಯೇ ಸಾಕೆಂದು ಸುಗಂಧಿಯನು
ವರರಥಾರೂಢನಾಗೇಳ್ ಬಾರಿಯೊಳ್ ಸುತ್ತಿ
ಬರಲೊಂದು ಗಾಲಿಯೈದಿದ ತಾಣದೊಳಗೊಂದು
ಪರಿಯಲಾ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿಂತು ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಸಪ್ತರಥಿಗಳಾದುವು

೧೦

ಲಕ್ಷ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಾ ಲವಣಸಾಗರಂ
ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಳತೆಯದರೊತ್ತಿನೊಳಗೆರಡು
ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದೊಳಾ ಪ್ಲಕ್ಷಮನಿತ್ತಿಕ್ಷನಿಧಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಂ ಶಾಲ್ಮಲಿ

ಬಣ್ಣದಿಂದ ರಚಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮುಚಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪೆಯನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಶಿವ
ನನ್ನು ಮಹಾದೇವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ೯. ಈ ಪಾತಾಳಲೋಕಗಳ
ಮೇಲಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭರಣಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಮುಚ್ಚಳದಂತೆ ಭೂಮಂಡಲವು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.
ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ಭೂಮಂಡಲದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವ ಸೌವರ್ಣ
ಲಿಂಗದಂತೆ ಮಹಾಮೇರುಪರ್ವತವು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಾಯಂಭು
ಮನುವು ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಪ್ರಿಯವ್ರತಕುಮಾರನಿಗೆ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ೧೦. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇಡೀ ಭೂಮಂಡಲದ
ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಅವನು ವಹಿಸಿದನು. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣವು
ತಿರುಗುವುದು ಬೇಡ, ನನ್ನ ದೇಹದ ಕಾಂತಿಯ ಸಾಕು ಎಂದು ರಥಾರೂಢನಾಗಿ ಮೇರು
ಪರ್ವತವನ್ನು ಏಳುಬಾರಿ ಸುತ್ತಿಬರಲು ಆಗ ಗಾಲಿಯು ಹರಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಏಳು
ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಳು ದ್ವೀಪಗಳೂ ಆದುವು. ೧೧. ಒಂದು ಲಕ್ಷ
ಯೋಜನದಳತೆಯ ಜಂಬೂದ್ವೀಪ. ಅದರ ಸುತ್ತ ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಳತೆಯ ಲವಣಸಾಗರ,
ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎರಡುಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಳತೆಯ ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪ. ಅದರಷ್ಟೇ ಇಕ್ಷು
ಸಾಗರವಿತ್ತು. ಅದರ ಹೊರಗೆ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಳತೆಯ ಶಾಲ್ಮಲೀದ್ವೀಪ.

ಈಕ್ಷಿಸೆ ಸುರಾರವಧಿಯಾ ಪ್ರಮಾಣಮದಂಟು
ಲಕ್ಷಂ ಕುಶದ್ವೀಪಮಂತಸೆವ ಸರ್ಪಿ ವಿಗ್ಗಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಮಾರಿಂಟು ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪಮಾ ಗಣನೆ ದಧಿರವಧಿ ಕೇಳೆಂದನು ೧೧

ಬಿತ್ತರಮೊಳಿಸೆವ ಶಾಖಾದ್ವೀಪದಳತೆ ಮೂ
ವತ್ತರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮಾ ಪಯಃಶರಧಿ
ಸಂತ್ರಿಕೊಂಡಿರ್ಪದಾ ಲೆಕ್ಕದಿಂದಾ ಕ್ಷೇರವಾರಿಧಿಯನೊಳಗುಮಾಡಿ
ಉತ್ತಮದ ಪ್ರಪ್ತರದ್ವೀಪವರುಪತ್ತುನಾ
ಲೊತ್ತಿನೊಳಗೊಪ್ಪುವಾ ಸ್ವಾದೋದಕಾಂಬುನಿಧಿ
ಮತ್ತದರ ಪರಿಗಣನೆಯಂತು ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಸಪ್ತಶರಧಿಗಳ ಹರವು ೧೨

ಇರದೆ ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪ ಸಪ್ತ ಶರಧಿಗಳಂ
ದರಮವರೆಕೋಟಿಮೂರ್ಲಕ್ಕವರೆ ಸೌವರ್ಣ
ಧರಣಿ ಹತ್ತುಂ ಕೋಟಿ ನೋಡೆ ಲೋಕಾಲೋಕಪರ್ವತಂ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ
ಗಿರಿಯ ಹೊರಭಾಗದ ಮಹಾಂಧಕಾರಂ ತಿಳಿಯ
ಲೆರಡು ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕುತಾರಂ ಲಕ್ಕ
ವರೆಯಂತು ಮೇರುಪಿಂಡತ್ತಲಿಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿ ಯೋಜನದ ಹರವು ೧೩

ಇನ್ನಾಲಿಸ್ಸೆ ರಾಮ ಸವನನುಂ ಭವ್ಯದ್ಯುತಿ
ಮಾನು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠಾನು ವರವಪುಷ್ಪಾನುಗಳ್
ಸನ್ನತು ಮೇಧಾತಿಗ್ನೀಂದ್ರರೇಬರೇಳ್‌ಮಂದಿ ಸಂತರಿರಲವರ್ಗ

ನೋಡಲಾಗಿ ಅದಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸುರಾ(ಮದ್ಯ) ಸಮುದ್ರವಿತ್ತು. ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ದಳತೆಯ ಕುಶದ್ವೀಪ. ಅದರ ಹೊರಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಳತೆಯ ಶುಷ್ಕದ ಸಮುದ್ರ. ಹದಿನಾರು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದ ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪ. ಅದರಷ್ಟೇ ಮೊಸರಿನ ಸಮುದ್ರ ಅದನ್ನು ಆವರಿ ಸಿತ್ತು. ೧೨. ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವ ಶಾಖಾದ್ವೀಪದ ಅಳತೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ. ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಾಲಿನ ಸಮುದ್ರ ಸುತ್ತುಕೊಂಡಿದೆ. ಆ ಹಾಲಿನ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಆರವತ್ತಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಳತೆಯ ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಅಳತೆಯ ಸಿಹಿನೀರಿನ ಸಮುದ್ರವು ಆವರಿಸಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳು ಮತ್ತು ಸಪ್ತಶರಧಿಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿವೆ. ೧೩. ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಮತ್ತು ಸಪ್ತಸಾಗರಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ಮೂರುವರೆ ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ. ಬಂಗಾರದ ಭೂಮಿ ಹತ್ತುಕೋಟಿ. ನೋಡಲಾಗಿ ಲೋಕಾಲೋಕ ಪರ್ವತವು ಹತ್ತುಕೋಟಿ. ಆ ಪರ್ವತದ ಹೊರಭಾಗದ ಕೆತ್ತಲೆಯು ಎರಡುಕೋಟಿ ನಲವತ್ತಾರೂವರೆ ಲಕ್ಷ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೇರುಪರ್ವತದ ಆತ್ಮಕಡೆಯ ಅಂದರೆ ಉತ್ತರ ಭಾಗ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿ ಯೋಜನದಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾದುದು. ೧೪. ಕೇಳಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಸವನ, ಭವ್ಯ, ದ್ಯುತಿಮಾನ್, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠಾನ್, ವಪುಷ್ಠಾನ್, ಮೇಧಾತಿ, ಅಗ್ನೀಂದ್ರ

ಮನ್ನಣೆಯೊಳಾ ಪ್ರಿಯವ್ರತಮಂಜಪಾಲಕಂ
ಮನ್ನಣೆ ಜೇಳ್ತಾ ದ್ವೀಪದೊಳ್ ಪುಷ್ಕರಾದಿಗಳ
ನನ್ನತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿಯೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಕಗ್ನೀಂದ್ರನರಸಾದನು

೧೪

ಪರಿಗಣಿಸಲಗ್ನೀಂದ್ರನಂದನರ್ ನಾಭಿಕಿಂ
ಪುರುಷರುಂ ಹರಿಯಿಳಾವೃತರಮ್ಯಕರ್ ಮತ್ತೆ
ವರಹೀರಣ್ಯ ಕುರುನೃಪಂ ನೆಗಟ್ಟ ಭದ್ರಾಶ್ವ ಕೇತುಮಾಲಾದಿಗಳ್ಳಿ
ಧರೆಯನೊಂಬತ್ತುಭಾಗಂ ಮಾಡಿಕೊಡಲವರ
ವರ ಪೆಸರ್ಗಳವಕಾದುವಾ ನಾಭಿಗಂ ವೃಷಭ
ಧರಣಿಪತಿಯಾತಂಗೆ ಭರತನಾತನ ಪೆಸರ ಭರತಖಂಡಮದಾದುದು

೧೫

ಸುರಗಿರಿಯ ತೆಂಕಣದಿಶಾಭಾಗದೊಳಗಿರ್ಪ
ಭರತಖಂಡದ ಭೂಮಿ ತಿಳಿಯ ಹನ್ನೆರಡುಸಾ
ವಿರದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವದು ಬಿಲ್ಲಂತೆ ಮೂರು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಲವಣಾಬ್ದಿ ಮೆರೆಯೆ
ವರಹಮಾಚಲವುದರ ಬಡಗ ಪೂರ್ವಾಪರದ
ಶರಧಿಗಾಂತರಡು ಸಾಸಿರದುದ್ದ ಮಗಲ ಸಾ
ಸಿರದಿಂದಲೊಪ್ಪುವುದು ತತ್ಖಂಡಮದು ಚಿತ್ರವರ್ಣದಿಂ ರಂಜಿಸುವುದು

೧೬

ತಂಪುವೆಟ್ಟಿದ ಬಡಗಭಾಗದೊಳಗೊಪ್ಪುವುದು
ಕಿಂಪುರುಷ ವರ್ಷಮೇಕಾದರಸಹಸ್ರದಗ
ಲಿಂ ಪೊಳೆದ ಕನಕವರ್ಣಂ ನೀಳಮಾಗಿ ಪೂರ್ವಾಪರಾಬ್ದಿಯೆ ಗಡಿಯನೆ

ಎಂಬ ತನ್ನ ಏಳು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವ್ರತ ಮಹಾರಾಜನು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ
ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಕರಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಡಲು ಜಂಬೂದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಆಗ್ನೀಂದ್ರನು
ರಾಜನಾದನು. ೧೫. ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಆ ಆಗ್ನೀಂದ್ರನ ಮಕ್ಕಳು ನಾಭಿಕಿಂಪುರುಷ, ಹರಿ, ಇಳಾ
ವೃತ, ರಮ್ಯಕ, ಹಿರಣ್ಯ, ಕುರುನೃಪ, ಭದ್ರಾಶ್ವ, ಕೇತುಮಾಲಾ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿ
ಯನ್ನು ಒಂಬತ್ತು ಭಾಗಮಾಡಿ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟನು. ಅವರವರು ಇರುವ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅವರವರ
ಹೆಸರಾಯಿತು. ನಾಭಿಗೆ ವೃಷಭರಾಜನು ಹುಟ್ಟಿದ. ಅವನಿಗೆ ಭರತನು ಮಗನಾದನು.
ಅವನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಈ ಭರತಖಂಡವಾಯಿತು. ೧೬. ಮೇರುಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣ
ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಭೂಮಿಯೇ ಭರತಖಂಡ. ಅದು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಯೋಜನದಷ್ಟು
ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾಗಿದೆ, ಬಿಲ್ಲಿನಾಕಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಮೂರು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲವಣ
ಸಮುದ್ರವು ಮೆರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಾವನಕರವಾದ ಹಿಮಾಲಯ
ಪರ್ವತವು ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರದವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಇದರ ಅಳತೆ-ಎರಡು
ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಉದ್ದ, ಒಂದು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಅಗಲ. ಆ ಖಂಡವು ವಿಚಿತ್ರವಾದ
ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ. ೧೭. ಹಿಮಾಚಲದ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಿಂಪುರುಷ
ದೇಶವಿದೆ. ಅದು ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ಆ ಬಂಗಾರದ

ಸೋಂಪಿನಿಂದಿಹುದು ಹೇಮಾದ್ರಿಯದರುತ್ತರದೊ
ಳೇಂ ಜೇಳಿನಾ ಶೈಲದುದ್ದವೊಂದೇ ಸಾಸಿ
ರಂ ಪರಪದಯ್ಯಾರು ಯೋಜನಂ ಜೇಳಲೇನದರ ಸೌಖ್ಯಸ್ಥಿತಿಯನು ೧೭

ಹೇಮಾವಿರಿಯ ಬಡಗಲೊಪ್ಪುವುದು ಹರಿವರ್ಷ
ಭೂಮಿ ದಶಸಾವಸ್ತ್ರ ಯೋಜನಂ ಕಾಂತಿಯಂ
ಹೇಮವರ್ಣಂ ಮೂಡ ಪಡೆವಣಿ ಸಮುದ್ರಗಡಿಯದ್ದ ಸಾಸಿರಯೋಜನಂ
ಆಮೇಲಣಗಲವೈನೂರಂ ನಿಷಧಗಿರಿ
ಸೀಮೆಯಾಗಿದುದು ಬಡಗಣ ದಿಕ್ಕಿನೊಳ್ ಸಿದ್ಧ
ರಾಮ ಕೇಳಿನ್ನಿಳಾವೃತದ ವಿಸ್ತಾರಮಂ ನೀನೇಂದು ನಿರವಿಸಿದನು ೧೮

ಕನಕಚಲದ ಚತುರ್ಭಾಗದೊಳಿಳಾವೃತಂ
ಕನಕಮಯಭೂಮಿಯಿಂದಿಹುದದರ ಬಡಗದಿ
ಕ್ಕಿನೊಳಿಸೆವ ನೀಲಾಚಲಂ ಮೇರೆ ತೆಂಕ ನಿಷಧಾಚಲಂ ಗಡಿ ಪಡುವಲಂ
ಘನಗಂಧಮಾಧನಂ ಕಡೆ ಮೂಡ ಮಾಲ್ಯವಾ
ನೆನಪ್ರಿಯೊತ್ತಾಗೆ ತದ್ಗಿರಿಯ ನಾಲ್ಕು ದಿ
ಕ್ಕಿನೊಳಿರದೆ ಮಂದರಂ ಮೊದಲಾಗಿ ನಿಷ್ಕಂಭಗಿರಿಚತುಷ್ಟಯಮಿರ್ಪುದು ೧೯

ನೀಲಗಿರಿಯೊಂದು ಸಾಸಿರದುದ್ದವನಿತೇ ವಿ
ಶಾಳಮದರುತ್ತರದೊಳುಂ ಹತ್ತು ಸಾಸಿರದ
ನೀಳದಿಂದಪರ ಪೂರ್ವಾಭಿ ಗಡಿಯಾಗಿದುದು ರಮ್ಯಕಂ ಕನಕವರ್ಣಂ

ಬಣ್ಣದ ಭೂಮಿಗೆ ಪೂರ್ವ-ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರಗಳೇ ಗಡಿಗಳು. ಅದರ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಮಾದ್ರಿಪರ್ವತವು ಬಹಳ ಚೆಲುವಾಗಿದೆ. ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಉದ್ದವೇ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ, ಅಗಲ ಐನೂರು ಯೋಜನ. ಅದರ ಸುಖದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ೧೮. ಆ ಹೇಮಾದ್ರಿಯ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹರಿ ವರ್ಷ ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಅದು ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನವಿದೆ. ಅದು ಚೆನ್ನದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳದ್ದು. ಪೂರ್ವ-ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರದ ಗಡಿಯ ಉದ್ದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ. ಆ ಮೇಲಿನ ಅಗಲ ಐನೂರು ಯೋಜನ. ಅದರ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಷಧಪರ್ವತ ಗಡಿಯಾಗಿದೆ. ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಇನ್ನು ಇಳಾವೃತದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಕೇಳು” ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದನು. ೧೯. “ಮೇರುಪರ್ವತದ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವೃತವಾಗಿ ಇಳಾವೃತವಿದೆ. ಅದು ಕನಕ ಮಯವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ನೀಲಾಚಲವಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಷಧಾಚಲವಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಗಂಧಮಾಧನ ಪರ್ವತವಿದೆ. ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಮಾಲ್ಯವಂತ ಪರ್ವತವಿದೆ. ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಆ ಪರ್ವತದ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಂದರ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕು ನಿಷ್ಕಂಭ ಪರ್ವತಗಳು ಇವೆ. ೨೦. ನೀಲಗಿರಿಯು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಉದ್ದವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು

ಪೇಳಲೇನದಕವಧಿಯಾಗಿ ಬಡಗಲ್ ಶ್ವೇತ
 ಶೈಲಮಿಪ್ಪದ ಸಹಸ್ರೋನ್ನತಂ ತದ್ಗಿರಿಯ
 ಮೇಲಗಲವನಿತದರ ಬಡಗದಿಶೆಯೊಳು ಹಿರಣ್ಮಯವರ್ಷವಂ ಜೇಳಿಸು ೨೦

ಹನ್ನೊಂದು ಸಾಸಿರದ ಯೋಜನದ ನೀಳದಿಂ
 ಮುನ್ನ ಜೇಳಿದಂತುಭಯವಾರ್ಧಿಗಡಿಯಾಗಿ ಪೊಸ
 ಚಿನ್ನದಂತಿರೆ ಕಾಂತಿಯೆಸೆವುದದಕವಧಿಯೇ ಶೃಂಗಪರ್ವತಮಂದಕ್ಕೆ
 ಉನ್ನತಂ ಸಾಸಿರಂ ಹರಹು ಸಾಸಿರಮಾಗ
 ಲಿನ್ನದರ ಬಡಗದಿಕ್ಕಿನೊಳಹುದು ಕುರುಭೂಮಿ
 ಹನ್ನೆರಡುಸಾಸಿರದ ತೆರವಿನಿ ಪೂರ್ವಪರೋತ್ತರಾಬ್ಧಿಯೆ ಗಡಿಯೆನೆ ೨೧

ಸುರಗಿರಿಯ ಮೂಡಣ ದೆಸೆಯೊಳಹುದು ಭದ್ರಾರ್ಪ
 ವರುಷವಂದು ಪೂರ್ವಾಬ್ಧಿ ಮೇರೆ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಘನ
 ಗಿರಿ ಮಾಲ್ಯವಂತನೇ ಗಡಿ ತ್ರಯಂಶಿಕರ್ತ ಸಹಸ್ರಯೋಜನದ ಹರವು
 ಇರೆ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಸಾ
 ಸಿರದಳತೆ ಜಠರಗಿರಿ ದೇವಕೂಟಾದ್ವಿಗಳ್
 ಪಂಗಣಿನಿಪ್ಪತ್ತುಸಾಸಿರಂ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕುನ್ನತಂ ಸಾಸಿರಂ ೨೨

ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಉದ್ದವಿರುವ ಪೂರ್ವ-ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರಗಳೇ ಗಡಿಯಾಗಿ ಉಳ್ಳದ್ದು ರಮ್ಯಕ ದೇಶ. ಅದು ಹೊನ್ನಬಣ್ಣದ ನಾಡು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಗಡಿಯಾಗಿ ಶ್ವೇತ ಪರ್ವತವಿದೆ. ಅದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನದಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿದೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಗಲವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಉತ್ತರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಮಯದೇಶವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ೨೧, ಅದರ ಉದ್ದ ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ. ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಎರಡು ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಅದರ ಗಡಿಗಳು. ಹೊಸದಾದ ಚಿನ್ನದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಆ ಹಿರಣ್ಮಯ ದೇಶ ಕೂಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಗಡಿಯೇ ಶೃಂಗಪರ್ವತ. ಅದರ ಎತ್ತರ ಮತ್ತು ಅಗಲ ಸಾವಿರ ಯೋಜನ. ಅದರ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕುರುಭೂಮಿ ಇದೆ. ಅದು ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ಗಡಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಯೋಜನದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ೨೨. ಮೇರುಪರ್ವತದ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾರ್ಪವೆಂಬ ದೇಶವಿದೆ. ಆ ದೇಶದ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಗಡಿ ಪೂರ್ವಸಮುದ್ರ. ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನ ಗಡಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ಮಾಲ್ಯವಂತಪರ್ವತ. ಅದರ ವಿಸ್ತಾರ ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ. ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರವಾಗಿ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಯೋಜನವಿದೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಠರಗಿರಿ, ದೇವಕೂಟಾದ್ವಿಗಳಿವೆ. ಅವು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಉದ್ದವೂ

ವರಕೇತುಮಾಲ್ಯವರ್ಷಂ ಪಶ್ಚಿಮಾಬ್ಧಿ ಗಡಿ
 ಗಿಂ ಗಂಧಮಾದನಂ ಮೂಡಲೊತ್ತಾಗಿಹುದು
 ಪರಿಗಣನೆ ಮೂವತ್ತುಮೂರ್ತಿಸಿರಂ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕ್ಕೊಂದು ಮಿಗಿಲು
 ಪರಿಕಸಲಿಳಾವೃತಕ್ಕೀ ಪ್ರಮಾಣಂ ಪವನ
 ಗಿಂ ಪಾರಿಯಾತ್ರಂಗಪ್ಪತ್ತುಮೈದುಸಾ
 ಸಿರದ ನೀಳಂ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕುಸ್ನತಂ ಸಾಸಿರದೊಳಿರುತಿರ್ಪುವು ೨೩

ಹರಿವರ್ಷದೊಳಗೆವೆವ ಕರವೀರ ಕೈಲಾಸ
 ಗಿಂಗಳಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾಸಿರದ ನೀಳದಿಂ
 ದಿರುತಿರ್ಪವಪರಪೂರ್ವಾರಾಭಿಮುಖಮುದು ತ್ರಿಸಾಸಿರಂ ರಜತವರ್ಣಂ
 ಇರದೆ ರಮ್ಯಕದೊಳಿವ ಶೃಂಗಮಕರಮುಮೆಂಬ
 ಗಿಂಯಂಗಳವಿಂಪ್ಪತ್ತೈಸಾಸಿರದ ನೀಳದಿಂ
 ದಿರದಪರ ಪೂರ್ವಭಿಮುಖಮಾಗಿ ಮೂರು ಸಾಸಿರಮುನ್ನತದೊಳಿರ್ಪುವು ೨೪

ಪನ್ನೆರಡು ಸಾಹಸ್ರ ಯೋಜನಪರಿಪ್ರಮಾ
 ಣೋನ್ನತಂ ನಾಲ್ಕುವರೆಸಾಸಿರದ ನೀಳಮಗ
 ಲಂ ನೋಡೆ ಮೂರುಸಾವಿರದಿಂದೆ ಮುನ್ನಮುಖವರ್ತೆ ಮಂದರಮಿರ್ಪುದು

ಒಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಎತ್ತರವೂ ಇದೆ. ೨೩. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೇತುಮಾಲ್ಯ ದೇಶವು ಇದೆ. ಅದರ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಗಡಿ ಪಶ್ಚಿಮಸಮುದ್ರ. ಗಂಧಮಾದನ ಪರ್ವತವು ಅದರ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಇದೆ. ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಮೂವತ್ತುಮೂರು ಸಾವಿರ ಯೋಜನವಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಇಳಾವೃತಕ್ಕೂ ಇಷ್ಟೇ ಅಳತೆ. ಇದರ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕ್ಕೆ ಪವನಗಿರಿ, ಪಾರಿಯಾತ್ರಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಉದ್ದವಿದೆ, ಎತ್ತರ ಸಾವಿರ ಯೋಜನವಿದೆ. ೨೪. ಹರಿವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕರವೀರ-ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗಳು ಇವೆ. ಅವು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನಗಳ ಉದ್ದವಿದೆ. ಪೂರ್ವ-ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಯೋಜನವಿದೆ. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ರಮ್ಯಕದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶೃಂಗ ಮತ್ತು ಮಕರ ಎಂಬ ಎರಡು ಪರ್ವತಗಳು ಪೂರ್ವ-ಪಶ್ಚಿಮವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಉದ್ದ ಮತ್ತು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಯೋಜನಗಳ ಎತ್ತರವಿವೆ. ೨೫. ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪರ್ವತವು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಎತ್ತರವಾಗಿಯೂ, ನಾಲ್ಕುವರೆ ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಉದ್ದವಾಗಿಯೂ, ಮೂರು ಸಾವಿರ

ಇನ್ನದರ ತುದಿಯೊಳಹ ಕಡವದ ಮರಂ ಸದ
 ಸ್ತೋನ್ನತಂ ವಿಸ್ತಾರಮುಂ ಚೈತ್ತರಥವನಂ
 ತನ್ನಗದೊಳಹುದು ಸಾಸಿರದಗಲದಿಂದಲ್ಲಿ ಕೊಳನೊಂದು ರಂಜಿಸುವುದು ೨೧

ಕನಕಾಚಲದ ತೆಂಕಭಾಗದೊಳ್ ಗಂಧಮಾ
 ದನನಗಂ ನಾಲ್ಕುವರೆಸಾಸಿರದ ನೀಳಮುಂ
 ಮಿನುಮಿನುಪ ಪವಳವಣ್ಣಂ ಮೂರುಸಾವಿರದ ವಿಸ್ತರಂ ಮೇಣುನ್ನತಂ
 ದಿನಪಸಾದಸ್ಯಮದರೊಳಗೆ ಜಂಬೂಕುಜಂ
 ಘನಮಾಗಿ ಸಾಹಸ್ರಯೋಜನೌನ್ನತ್ಯದಿಂ
 ದನುದಿನಂ ತೋರ್ಪುದಾನೆಗಳ ತೋರೆಯ ಪಣ್ಣಳಾ ಕುಜದೊಳದಿಧಿರ್ಪು ೨೩

ನೆಲಕೆ ಬಿದ್ದೊಡೆದ ರಸ ಜಾಂಬೂನದಾಬ್ಬೆಯಿಂ
 ಸಲೆ ಪರಿವೃದ್ಧಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪನಾಮಮಂ
 ದಿಳಿಗೆ ಸಂದುದು ಗಂಧಮಾದನಂಬಾ ವನಂ ತನ್ಮಾಮಸರಸಿಯಿಹುದು
 ತಿಳಿಯೆ ಸುರಗಿರಿಯ ಪಶ್ಚಿಮಭಾಗದೊಳಗೊಂದು
 ನೆಲಸಿಹುದು ನಿಷ್ಕಂಭಗಿರಿ ಮೂರುಸಾವಿರದ
 ಗಲವಾರುಸಾವಿರ ಸ್ಥೂಲಮದು ನಾಲ್ಕುವರೆ ಸಾವಿರದ ನೀಳಮಿಹುದು ೨೩

ಯೋಜನ ಅಗಲವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಅದರ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ತಾಳೆಮರ
 ಸಾವಿರಯೋಜನ ಎತ್ತರವೂ, ವಿಸ್ತಾರವೂ ಆಗಿದೆ. ಆ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಚೈತ್ತರಥವನವೂ
 ಇದೆ. ಅದು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಅಗಲವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರೋವರವು
 ಕೆಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ೨೩. ಮೇರುಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗಂಧಮಾದನವೆಂಬ
 ಪರ್ವತವಿದೆ. ಅದು ನಾಲ್ಕುವರೆ ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಉದ್ದವಿದೆ. ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಹವಳದ
 ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಮೂರು ಸಾವಿರ ಯೋಜನದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಎತ್ತರ
 ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ. ಅದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ನೇರಳೆ ಮರವೊಂದಿದೆ. ಅದರ
 ಎತ್ತರ ಒಂದುಸಾವಿರ ಯೋಜನ. ಆ ಮರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಆನೆಗಳ ಗಾತ್ರದ ಹಣ್ಣು
 ಗಳು ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ೨೩. (ಆ ನೇರಳೆ ಮರದಿಂದ) ನೆಲಕ್ಕೆಬಿದ್ದು ಒಡೆದುಹೋದ ಹಣ್ಣಿನ
 ರಸವು ಜಾಂಬೂನದವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನದಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆ
 ಭೂಭಾಗಕ್ಕೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಗಂಧಮಾದನವೆಂಬ ವನವೂ
 ಅದೇ ಹೆಸರಿನ ಸರೋವರವೂ ಇದೆ. (ಸುರಗಿರಿಯ) ಮೇರುಪರ್ವತದ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗ
 ದೊಳಗೆ ನಿಷ್ಕಂಭಗಿರಿ ನೆಲಸಿದೆ. ಅದರ ಅಗಲ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ. ಅದರ
 ದಪ್ಪ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ. ಅದರ ಉದ್ದ ನಾಲ್ಕುವರೆ ಸಾವಿರ ಯೋಜನ.

ಅರಳಿಯೊಂದಾ ಗಿರಿಯ ತುದಿಯೊಳುದೊಂದೊಂದುಸಾ
 ಸಿರದುದ್ದವುಳ್ಳಿ ವೈಭ್ರಾಜಮೆಂಬಾ ವನಂ
 ಸರಸಿಯೊಂದತಿರ್ಮುಳೋದಕದಿನೊಪ್ಪುತ್ತಿಹುದಾ ವನದ ನಟ್ಟನಡುವೆ
 ಒರೆವೆನುತ್ತರದಿಳಾವೃತದೊಳಗೆ ನಿಷ್ಕಂಭ
 ಗಿರಿ ಮೂರುಸಾರದ ಹರಹು ತಿಳಿಯಲ್ಪೆ ಹ
 ನೈರದುಸಾರಿಯೋಜನೋನ್ನತಂ ನಾಲ್ಕುವರೆಸಾರದ ನಿಳವಿಹುದು ೨೮

ಆಲವಿಹುದದರಗ್ರದೇರದೊಳಗುರುತರವಿ
 ಶಾಲವುದರನುತಂ ಸಾವಸ್ತೆಯೋಜನಂ
 ಪೇಳಲೇಂ ನಂದನವನಂ ಸಾವಿರದ ತೆರಸಿನಿಂದಿಹುದು ಸರಸಿಯೊಂದು
 ನಿಳವೊನ್ನೂರ್ ಮಹಾಭದ್ರೆಯೆಂಬಭಿಧಾನ
 ಮಾಲಿಸೈ ರಾಮ ನಿಷ್ಕಂಬಗಳ ನಡುವೆ ದಿವಿ
 ಜಾಲಯಂ ಲಕ್ಷಯೋಜನದ ಪರಿಗಣನೆಯಿಂದಿಹುದು ಕಾಂಚನಮಯದೊಳು ೨೯

ನಲದೊಳಗೆ ಪದಿನಾರುಸಾವಿರದ ಯೋಜನವು
 ದಿಳಿದಿಹುದು ತೋರವುನಿತಲ್ಲಿಹುದು ಸಂತತಂ
 ತಿಳಿಯಲ್ಪೆ ಮೇಲೆ ಚೌರಾಸೀತಿಯೋಜನಂ ಸ್ಥೂಲದಿಂ ಕಾಣಿಸುವುದು
 ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹುವೆಂಬು ದಿಕ್ಕಿನೊಳ್ ದಿಕ್ಪಾಲ
 ಕುಲದ ನಗರಂಗಳು ಮತದ ಹೂವಿನ ಲೆಕ್ಕ
 ದೊಳಿ ಮೆರೆಪುದಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೀಳನ್ನದರ ಮೇಲಣ ಸುವಿಸ್ತರವನು ೩೦

೨೮. ಆ ಪರ್ವತದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಉದ್ದವಿರುವ ಅರಳಿಮರ
 ಪೊಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವೈಭ್ರಾಜವೆನ್ನುವ ವನವಿದೆ. ಆ ವನದ ಮಧ್ಯೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ
 ನೀರಿನಿಂದ ಕೆಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಸರೋವರ ಒಂದಿದೆ. ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು, ಉತ್ತರ
 ಇಳಾವೃತದೊಳಗೆ ನಿಷ್ಕಂಭಗಿರಿ ಇದೆ. ಅದು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರ
 ವಾಗಿದೆ. ಯೋಜಿಸಲು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಎತ್ತರವಾಗಿದೆ, ನಾಲ್ಕುವರೆ
 ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಉದ್ದವಿದೆ. ೨೯. ಅದರ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಒಂದು ಆಲದ
 ಮರವಿದೆ. ಅದರ ಎತ್ತರ ಸಾವಿರ ಯೋಜನ. ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ಅಲ್ಲಿ ನಂದನವನ
 ಪೊಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಭದ್ರವೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಸರೋವರವಿದೆ. ಅದರ ವಿಸ್ತಾರ
 ಐನೂರು ಯೋಜನ. ಅದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಉದ್ದವಿದೆ. ಕೇಳಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ,
 ನಿಷ್ಕಂಭಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಮರಾವತಿ ಇದೆ. ಅದು ಸುರ್ವಣಮಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು
 ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ೩೦. ಆ ಅಮರಾವತಿಯು ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ
 ಯೋಜನದಷ್ಟು ನೆಲದೊಳಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಗಾತ್ರವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ
 ಮೇಲೆ ಚತುರಸ್ತ್ರ ಯೋಜನದಷ್ಟು ಗಾತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿ
 ನಲ್ಲಿಯೂ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ವಂಶದ ನಗರಗಳು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವು ಉಮ್ಮತ್ತಿ (ದತ್ತೂರಿ)
 ಹೂವಿನ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿವೆ. ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಇನ್ನು ಅದರ ಮೇಲಿನ

ಮೇರುವಿನ ಮೇಲೆ ಬತ್ತಿಸಸಾವಿರದ ವಿ
 ಸ್ತಾರಮದರೊಳಗಿಶ್ವರಂಗೆ ಮನೆಯೊಂದಿಹುದು
 ಚಾರುಮನೆಯೊಡನೆ ಧರಣಿಗೊಂದುಲಕ್ಷಯೋಜನದೊಳ ಭುವಲೋಕವು
 ಸೇರಿಪ್ಪದದಕೆ ರವಿಯೊಡೆಯನರಡೇ ಲಕ್ಷ
 ದೂರದೊಳಗಿಂದವಿರ್ಪಂ ಮೂರುಲಕ್ಷದೊಳ
 ತಾರಕೆಗಳಹುದ್ದುಲಕ್ಷದೊಳ ಬುಧನಿರ್ಪನೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ೩೦

ಧರಣಿಗಳುಲಕ್ಷ ಯೋಜನದುದ್ದದೊಳ ಶುಕ್ರ
 ನಿರವು ನವಲಕ್ಷ ಯೋಜನದೊಳಗೆ ಮಂಗಳಂ
 ಗುರುವಿರ್ಪನೇಕಾದರಪ್ರಮಾಣದ ಲಕ್ಷದೊಳಗೆ ಶನಿ ಹದಿಮೂರರ
 ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿರ್ಪ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷದೊಳ
 ಗಿರುತಿರ್ಪರಾ ಸಪ್ತಋಷಿವರರ್ ಧ್ರುವನಿರ್ಪ
 ಧರಣಿ ಹದಿನೈದುವರೆ ಲಕ್ಷಯೋಜನದುದ್ದ ಮಿಂತಿವರ ತರನಂದನು ೩೧

ಇನ್ನಬ್ಬಮಿತ್ರನಿಂ ಮೇಲೆ ಹದಿನಾಲ್ಕುಲ
 ಕ್ಷೋನ್ನತಂ ಸ್ವರ್ಗಮಾ ಧ್ರುವನಿಂದ ಮೇಲೆ ಲೆ
 ಕ್ಕನ್ನೋಡಲೊಂದು ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ವರಮಹಲೋಕಮೊಪ್ಪುವದರೊಳು

ಭಾಗವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ೩೦. ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ, ಕೇಳು. ಮೇರು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ ಯೋಜನದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಒಂದು ಮನೆಯಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸೊಗಸಾದ ರತ್ನಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭೂಮಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಭುವಲೋಕವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನು ಒಡೆಯ. ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬುಧನಿದ್ದಾನೆ. ೩೧. ಭೂಮಿಗೆ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರನೂ, ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳನೂ, ಹನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಗುರುವೂ, ಹದಿಮೂರು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಶನಿಯೂ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದೊಳಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳೂ, ಆ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹದಿನೈದುವರೆ ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದ ದೂರದಲ್ಲಿ ಧ್ರುವನೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅವರ ರೀತಿ ಎಂದನು. ೩೨. ಇನ್ನು ಕಮಲಬಾಂಧವನಾದ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದ ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗವಿದೆ. ಧ್ರುವನಿಂದ ಒಂದು ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಹಲೋಕ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಮುನಿಯಾದ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಋಷಿ

ಸನ್ನತಂ ಮುನಿಪ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಂ ಋಷಿಜ
 ಸನ್ನೋದಿ ಭಕ್ತಿಭಾವಂಗಳಿಂದನುದಿಸಂ
 ಪನ್ನಗಾಭರಣಚರಣಾರಾಧನೆಗಳಿಂದಮಿರ್ಪರದನೇವೇಳ್ವನು

೩೩

ಆ ಲೋಕದಿಂದ ಕೋಟಿದ್ದಯವ ಯೋಜನದ
 ಮೇಲಿರ್ಪದಾ ಜನಲೋಕಮದರೋಳ್ ಮುನಿಪ
 ಜಾಲಸಹಿತವೆವ ಸನಕಾದಿಗಳ್ ವಿವಿಧಕ್ರಿಯೋಗದಿಂದಿರುತ್ತಿರ್ಪರು
 ಆಲಿಸಾ ಲೋಕದಿಂ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿಯವರದ
 ಮೇಲಿರ್ಪದಾ ತಪಲೋಕಮಾ ಲೋಕದ ವಿ
 ಶಾಲಮನಿತದರೋಳರ್ಪಣ ಕಮಲಲೋಚನಂ ಪೇಳಲೇನದರಿವನು

೩೪

ಸತತಂ ತಪಲೋಕದಿಂ ಮೇಲೆ ರಂಜಿಪುದು
 ರುತುಕೋಟಿಯೋಜನೋನ್ನತ್ಯದಿಂ ಕಾಂತಿಸಂ
 ಯುತವಾಗಿ ಸತ್ಯಲೋಕಂ ಚತುರ್ವದನನಲ್ಲಿರ್ಪನತಿಹರುಷದಿಂದೆ
 ನುತಸತ್ಯಲೋಕದಿಂ ಮೇಲೆ ದಶಕೋಟಿಯಂ
 ಶ್ವತಮದಂಬತ್ತೈದು ಲಕ್ಷಪರಿಗಣನೆಯಂ
 ನ್ನತದಿನದುದಾಗಸಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಿಂತುತಿವತ್ತುಕೋಟಿಪ್ರಮಾಣಂ

೩೫

ಸರಸಿರುಹಸಂಜಾತನೀ ತೆರದೊಳೊಲವಿನಂ
 ವರಚತುರ್ವದ ಭುವನಭವನದೊಳ್ ನಾಗಕುಲ
 ನರ ಸುರಾಸುರ ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾಧರಾಪ್ತರಪ್ರಕರ ಮನುಮುನಿಮುಖ್ಯರು

ಇದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಋಷಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ನಾಗಭೂಷಣನಾದ ಶಿವನ ಚರಣಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ೩೪. ಆ ಲೋಕದಿಂದ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಯೋಜನದ ಮೇಲೆ ಜನಲೋಕವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳ ಸಮೂಹದೊಡನೆ ಸನಕಾದಿಗಳು ವಿವಿಧಕ್ರಿಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೂ ಕೇಳು, ಆ ಲೋಕದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಯೋಜನದ ಮೇಲೆ ತಪೋ ಲೋಕವಿದೆ. ಅದು ಅಷ್ಟೇ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಅದರೊಳಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ವೈಭವ ವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೩೫. ತಪೋಲೋಕದಿಂದ ಆರು ಕೋಟಿ ಯೋಜನದಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಮೇಲೆ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಮನೋಹರವಾದ ಸತ್ಯಲೋಕವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆನಂದದಿಂದ ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಸತ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತುಕೋಟಿ ಎಂಬತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶವಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಐವತ್ತು ಕೋಟಿ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳದ್ದು. ೩೬. ಕಮಲಜನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಪ ಕುಲ, ನರರು, ದೇವತೆಗಳು, ರಾಕ್ಷಸರು, ಸಿದ್ಧರು, ವಿದ್ಯಾಧರರು, ಅಪ್ಸರಸಮೂಹ, ಮನುಗಳು, ಮುನಿಮುಖ್ಯರು, ಗರುಡ, ಗಂಧರ್ವರು, ಕಿನ್ನರರು, ಕಿಂಪುರುಷರು ಎಂಬ

ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷರೆಂಬ
ಪರಮಸಚರಾಚರಮನುಚಿತದಿಂದೆಡೆಯೆಡೆಯೊ
ಳರಿಸಿಯವರಿದೊಲಗಂಗೊಳುತೆ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದೊಳಿದನು ೨೬

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪರಿಸಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
ಸಂತತಂ ಸಕಲ ಸುಖಮಂ ಸಕಲ ಭೋಗಮನ
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿದಂ ೨೭

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಎಲ್ಲ ಸಚರಾಚರವನ್ನೂ ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಆಯಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದ ಇದ್ದನು. ೨೭. ಈ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಪರಮೇಶ್ವರನ ಆಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಪರಿಯಜರ್ ಹಮ್ಮಿನಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ಮು
ಚ್ಚರಿಸಿ ಕಾದುತ್ತಿರಲ್ ಸಕಲ ಜಗಮಯಲಂ
ದುರುಲಿಂಗಮುದ್ಧವಿಸಲವರಹಂಕಾರಂಗಳಂ ಮುಂದಿವಾಕ್ಷಣದೊಳು

ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾಮುಖಿಸರೋಜಭ್ರಮರ
ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾನಿಟಲಮೃಗಮಂದಿಲಕ
ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾರಾಗೋಷ್ಠಬಿಂಬಫಲಜುಂಬನೋತ್ಸಾಹಕಿರ
ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾರ್ಕಣತಾಟಂಕಯಂಗ
ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾಕುಚಿತರಳಮಣಿಹಾರ
ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾರ್ಥಾಂಗ ಕರುಣಾಪಾಂಗ ಜಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗ ೧

ರಾಮ ಕೀಳೊಂದುದಿವಸಂ ಕಮಲಸಂಭವಂ
ರಾಮಣೀಯಕಸಭೆಯೊಳಗೆ ರತ್ನನಿಕರಾಭಿ
ರಾಮಮಂದನಿಪ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳೊಡ್ಡೊಲಗದ ಪುತ್ರಪುತ್ರರನಿಪ
ಕಾಮರೂಪಿಗಳಾದ ಮನುಮುನಿ ಕೃತು ಭುಗ್ನಿ
ಕಾಮಬಲವದ್ವಾಕ್ಯಸಾಳಿಕೃತಸಂಸ್ಕೋತ್ರ
ಕಾಮನಿರ್ದಂ ನೀನೆ ಸಕಲಜಗದೊಡೆಯನೆಂದಾ ಜನರ್ ನುತಿಸುತಿರಲು ೨

ಸೂಚನೆ : ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮರು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಮತ್ಸರ ಹೊಂದಿ
ಕಾದುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲ ಜಗತ್ತೂ ನಾಶವಾಗಲು ತೊಡಗಿತು. ಆಗ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಲಿಂಗ
ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅದರ ಅಹಂಕಾರಗಳೂ ಅಳಿದುವು. .೧. ಪಾರ್ವತಿಯು
ಮುಖಿಕಮಲಕ್ಕೆ ದುಂಬಿಯಂತಿರುವ, ಗಿರಿಜೆಯ ಹಣೆಗೆ ಕಸ್ತೂರಿತಲಕದಂತಿರುವ,
ಪಾರ್ವತಿಯು ಕೆಂಪಾದ ತೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನಂತದ ತುಟಿಯನ್ನು ಮುಖ್ಯದಲು ಉತ್ಸಾಹವುಳ್ಳ
ಗಿಳಿಯಂತಿರುವ, ಪಾರ್ವತಿಯ ಎರಡು ಕಿವಿಗಳಿಗೂ ಅಭರಣವಾದ, ಪಾರ್ವತಿಯ ಸ್ತನಗಳ
ಮೇಲೆ ಮಿನುಗುವ ಮನೋಹರವಾದ ಮಣಿಹಾರದಂತಿರುವ, ಪಾರ್ವತಿಯ ಅರ್ಧಾಂಗನೂ
ಕರುಣಾಪೂರ್ಣವಾದ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ನೋಟವುಳ್ಳ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ.
೨. ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮನೆ ಕೇಳು, ಒಂದು ದಿವಸ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮನೋಹರವಾದ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಸುಂದರವಾದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ
ಮಕ್ಕಳೂ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೂ ಅದ ಕಾಮರೂಪಿಗಳಾದ ಮನು-ಮುನಿಗಳೂ, ಆಗ್ನಿ,
ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ರಾಕ್ಷಸಸಮೂಹವಿದ್ದಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನೀನೆ ಸಕಲ ಜಗತ್ತಿಗೂ ಒಡೆಯ

ಆವನಿಂದಬಿಳಿಜನಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಂಗ
 ಆವನಿಂ ಸುಜನದುರ್ಜನರಕ್ಷಿತಿಕ್ಷಿಗಳ
 ದಾವನಾಚ್ಚಯೊಳಿಬಿಳಿಲೋಕಪಾಲಕರಿರ್ಪರತಿಕಲಾವತಿ ಶಾರದೆ
 ಆವ ದೇವಂಗಿ ವಲ್ಲಭಿ ದೇವ ಮನುಮುನಿಗ
 ಆವ ದೇವನ ಪ್ರತ್ಯ ಪಾತ್ರರಂತೆಸೆವರಾ
 ದೇವ ನೀನೇ ನಿನಗೆ ದೇವರಿಲ್ಲೆಂದಾ ಸಭಾಸದರ್ ನುತಿಯಿಸಿದರು

೩.

ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಲ್ಪುದುಕೃತಿಯೊಳುಬುಜದಂ
 ಮುಂದುಗಾಣದ ತನ್ನ ಸಂಪದಕ್ಕಾರ್ ಸಾಟಿ
 ಯೆಂದು ತನ್ನಂ ತಾನೆ ಪೊಗಳಿಕೊಳಲವನಸತ್ಯದ ಲೋಕಮಳಿಪುತಿರಲು
 ಕಂದರ್ಪಜನಕನರಿದಾ ಕ್ಷಣದೊಳವನಿಡೆಗೆ
 ಬಂದು ನಿಂದಿರಲತುಳಗರ್ವದಿಂ ನೀನಾದ
 ನೆಂದು ಕೇಳಲ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಮನುಗುತಿರಲೆಂದು ಕಮಲಾಕ್ಷನಿಂತಂದನು

೪

ಕುರಿಯಲಾ ಬೊಮ್ಮ ನೀಂ ಲೋಕಕಂ ನಿನಗಮಾ
 ಸರೆಯನಾಗಳಿ ಮರೆದೆಯಾ ತವಸಭಾಸದರ್
 ನೆರೆ ಪೊಗಳಿ ನಿನಗಹಂಕಾರಮಾದುದೆ ಬೇಡವೆನೆ ಕಮಲದಂ ಕನಲ್ಲು

ಎಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು, ಸ್ತೋತ್ರಪ್ರಿಯನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಓಲಗದಲ್ಲಿದ್ದನು. ೩. ಯಾರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ, ಯಾವನಿಂದ ದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷೆಯೂ-ವಿಷ್ಣುರಕ್ಷೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ, ಯಾವನ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳ ಪಾಲಕರಿದ್ದಾರೆಯೋ, ಅತಿಕಲಾವತಿಯಾದ ಶಾರದೆ ಯಾವನ ವಲ್ಲಭಿ ಯಾಗಿದ್ದಾಳೆಯೋ, ಯಾವ ದೇವನಿಗೆ ಮನು-ಮುನಿಗಳು ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವರೋ ಆ ದೇವನು ನೀನೇ ಆಗಿರುವೆ. ನಿನಗಿಂತ ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ಸಭಿಕರು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು. ೪. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡಲು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಅಹಂಕಾರ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮುಂದುಗಾಣದೆ, ಬ್ರಹ್ಮನು ನನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರು ಸಮ ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಹೊಗಳಿಕೊಂಡನು. ಬ್ರಹ್ಮನ ಈ ಅಸತ್ಯದಿಂದ ಲೋಕ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮದನನ ಜನಕನಾದ ವಿಷ್ಣುವು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೂಡಲೇ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲು ಬ್ರಹ್ಮನು ಬಹಳ ಗರ್ವದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೀನು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ನಸುನಕ್ಕು ವಿಷ್ಣುವು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೫. ಎಲವೋ ಬ್ರಹ್ಮ ನೀನು ಕುರಿಯಲ್ಲವೇ ? ಲೋಕಕ್ಕೂ ನಿನಗೂ ನಾನೇ ಒಡೆಯನು. ಆದನ್ನು ಆಗಲೇ ಮರೆತೆಯೋ ? ನಿನ್ನ ಸಭಾಸದರು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿದರೆ ನಿನಗೆ ಅಹಂಕಾರ ಉಂಟಾಯಿತೆ ? ಬೇಡ, ಎನ್ನಲು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಹೊಳೆಯುವ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ನಾನು

ವಿರುಪ ಮೇಖಿಚಿತಸಿಂಹಾಸನದ ಸುತ್ತಲೂ
ತುರುಗಿದ ಸುರವ್ರಜದ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಮೆರೆವವಂ
ಕುರಿಯೊ ವಿಕ್ರಯರೇಷಮೇಷನತಿರ್ಪವಂ ಕುರಿಯೊ ನೀಂ ಹೇಳಿದನು ೫

ಕೇಳಿರೈ ಮನುಮುನಿಗಳೇತನ ಮಹಾಹಾಸ್ಯ
ದಾಳಾಪಮಂ ತಾಂ ಗಡಂ ಸಕಲಲೋಕಮಂ
ಪಾಲಿಪಂ ಗಡಮೆನಗೆ ಪಲ್ಲಭಂ ಗದ ನುಡಿಯೆ ತಕ್ಕುಮೇ ತತ್ಸಭೆಯೊಳು
ನಾಲಗೆಯನರಿಯಬೇಡವೆ ಕೊಬ್ಬಿದವನಂ ಯಂ
ಮಾಲಯಕೆ ಕಳುಪಿದಪೇನೀಕ್ಷಣಮೆನುತೆ ವಿಲಯಂ
ಕಾಲದಂತಕವೈರಿಯಂತದಂ ಮುಳಿದೇಳಿ ವನಚಾಕ್ಷಣಂತಂದನು ೬

ವಿಲಪೊ ವಿಕ್ರಯರೇಷ ಮೇಷನೆಂದನ್ನ ನೀಂ
ಪಳಿದಲಾ ಕಾಣುಹುದಿನ್ನೇಕೆ ನೋಡು ತ
ತ್ತಳವಿಯೊಳ್ ನೀನೆನ್ನ ಸೋಲಗೆಲವುಗಳನೆನುತಬ್ಬಾಕ್ಷಣಾಕ್ಷಣಮೊಳು
ಮುಳಿದು ಸೃಜಿಸಿದನಾನೆ ಕುದುರೆ ತೇರ್ ಕಾಲಾಳ
ನಿಳೆ ಜರೆಯೆ ಘಟಪನೆಯೊಡೆಯೆ ಕುಲಗಿರಿ ಬಿರಿಯೆ
ತಲೆ ಕುಸಿಯೆ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ಗೆ ಸೇನಾರಜಂ ತುಮಕಿ ದಿಬ್ಬಂದಲವನು ೭

ಕುಳಿತು ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಇವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವ ನಾನು ಕುರಿಯೋ ? ವಿಕ್ರಯವಾಗದೆ ಉಳಿದ ಮೇಕೆಯಂತಿರುವ ನೀನು ಕುರಿಯೋ ? ಹೇಳು ಎಂದನು. ೬. ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ, ಮನುಮುನಿಗಳೆ ಈತನು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾದ ಪ್ರಲಾಪವನ್ನು ಇವನಂತೆ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವನಂತೆ ! ನನಗೆ ಯಜಮಾನನಂತೆ ! ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಯೋಗ್ಯವೆ ? ಇವನ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಬೇಡವೆ ? ಗರ್ವಿಷ್ಠನಾದ ಇವನನ್ನು ಈಗಲೇ ಯಮಪುರಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತ, ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ರುದ್ರನಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೋಪದಿಂದ ಏಳಲು ವಿಷ್ಣುವು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೭. ವಿಲಪೋ, ಮಾರಾಟವಾಗದೆ ಉಳಿದ ಮೇಕೆ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದೆಯೋ ? ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೋಡು. ನೀನು ನನ್ನ ಸೋಲು-ಗೆಲುವುಗಳನ್ನೂ ನೋಡು ಎನ್ನುತ್ತ ವಿಷ್ಣುವು ಕೋಪದಿಂದ ಆಕ್ಷಣವೇ ಅನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಅವುಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಭೂಮಿ ಜರ್ಘರಿತವಾಯಿತು, ಅದಿ ಶೇಷನ ಎದೆ ಒಡೆಯಿತು, ಕುಲಪರ್ವತಗಳು ಬಿರಿದುಹೋದುವು, ದಿಗ್ಗಜಗಳ ತಲೆಗಳು ಕುಸಿದುಹೋದುವು. ಆ ಸೇನಾಸಮೂಹದಿಂದ ಎದ್ದ ಧೂಳು ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕನ್ನೂ

ಆವಾಸ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳೊಳಂ ಹರಿಯ ದಂ
ತಾವಳಂ ಹರಿಯ ಹರಿಸಂಕುಳಂ ಹರಿಯ ಸುಭ
ಟಾವಳಿ ಹರಿಯ ವರೂಢಂಗಳಲ್ಲದ ಪೆರತನಾಂ ಕಾಣೆನಾಹವದೊಳು
ಈ ವಿವಿಧ ಸೇನಾನಿರಾಯಮಂ ಕಂಡು ಕೋ
ಪಾವಲಂಬಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕಮಲಾಸನಂ
ತೀವಿರ್ದ ತನ್ನಯ ಸಭಾಸದರನ್ನೆಲ್ಲರಂ ಮುಂದೀಕ್ಷಿಪವಸರದೊಳು

೮

ಕಲಿಕಿದುದು ತುಂಬಿದಾಸ್ಥಾನವೆಂದಲಮಾಗ
ತುಳುಕಿದುದು ವೀರರಸವವರಾಸ್ಯ ಮೆಂಡಲದೊ
ಳಳಿದುದು ಮನದ ಶಾಂತಿ ಪೆರ್ಚಿದುದು ವಿಭ್ರಾಂತಿ ಸಂಗರಾವೇರದಿಂದ
ಮೊಳಗಿದುದು ವಾದ್ಯಸಂದೋಹಮಾ ಪದದೊಳು
ಜ್ವಲಿಸಿದುವು ಸುಭಟರ ಕರಂಗಳೊಳ್ ಕೈದುಗಳ್
ಕೊಳುಗುಳದ ವೃತ್ತಾಂತವೆಂತುಟಹುದೆನಂತೆ ಲೋಕದ ಜನಂ ಚಿಂತಿಸಿದುದು

೯

ಮನುಗಳುಬೈರಿದರ್ ಮುನಿಗಳುರೆ ಮಾರಿದರ್
ದನುಜರಾರ್ಭಟಸಿದರ್ ಜಯಕೆ ಲಟಕಟಿಸಿದರ್
ದಿನಪಾಲರೊತ್ತಿದರ್ ದಿವಿಜಭಟರೆತ್ತಿದರ್ ಕಿನ್ನರರ್ ಸೇನೆಸಹಿತ
ಕನಲಿದು ಸುತ್ತಾಮನುರಿವನುದ್ಧೃತಸೋಮ
ನಿನಸುತಂ ಪೆರ್ಚಿದಂ ನಿರುತಿ ಬಾಳುರ್ಚಿದಂ
ವನಧಿಪಂ ಕಿರಳಿದಂ ಹರಿ ರಣಕಿ ತೆರಳಿದಂ ಧನದಂ ಮುನಿದು ನಡೆದನು

೧೦

ಆವರಿಸಿತು. ೮. ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆನೆಗಳ ಸಮೂಹ, ಅವನ ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹ, ಸೈನಿಕರ ಮತ್ತು ರಥಗಳ ಸಮೂಹ. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ನಾನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಸೈನ್ಯ ಸಮೂಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮನದಲ್ಲಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಸಭಾಸದರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ತಿರುಗಿನೋಡುವ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ೯. ಅವನ ತುಂಬಿದ ಆಸ್ಥಾನವೆಂಟಪವೆಲ್ಲ ಕಲಕಿಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ವೀರರಸ ತುಂಬಿತುಳುಕಿತು. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾಂತಿ ನಾಶವಾಯಿತು. ಯುದ್ಧದ ಆವೇಶದ ಗೊಂದಲ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಯುದ್ಧವಾದ್ಯಗಳ ಸಮೂಹ ಶಬ್ದಮಾಡಿದವು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಯುಧಗಳು ಹೊಳೆದವು. ಯುದ್ಧದ ಸುದ್ದಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಲೋಕದ ಜನ ಚಿಂತಿಸಿತು. ೧೦. ಮನುಗಳು ಹುರುಳುಗೊಂಡರು, ಋಷಿಗಳು ಮಿತಿಮೀರಿದರು, ರಾಕ್ಷಸರು ಅರ್ಭಟಿಸಿದರು, ದಿವ್ಯಾಲಕರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಲು ಕಾತುರಗೊಂಡರು, ದೇವತೆಗಳ ಸೈನಿಕವೀರರು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದರು, ಕಿನ್ನರರು ಸೈನ್ಯಸಮೇತರಾಗಿ ಲಗ್ನ ಹತ್ತಿದರು, ಇಂದ್ರನು ಕೋಪ ಗೊಂಡನು, ಸೂಕ್ತಿದ ಚಂದ್ರನು ಉರಿದನು, ಯಮನು ಉಬ್ಬಿದನು, ನಿರುತಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು

ಅನಿತರೊಳ್ ಕಲಹಕರ್ತೃಗಳೇರ್ಪರಾಜ್ಞೆಯಿಂ
ತನತನಗೆ ಚೋನೆಯ ಭಟಾಳಿ ಮುಂಕೊಂದು ಪೊ
ಕೃನುವರದೊಳಿಟ್ಟಾಡಿದರ್ ಮಾಡಿದರ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪಚನಮಂ ವಿತಿಯೊಳು
ಇನಮಂಡಲಕೆ ಸಮುದ್ರಂಗಳ್ಗೆ ನದಿಗಳ್ಗೆ
ಘನಪದಪತೋತ್ತಿ ತರಜಂ ರಾಹು ವಡೆಬಾಗಿ
ಘನನಿದಾಘಮದಾಯ್ತು ಶಿವಶಿವಾ ಪೊಗಳಲೇಂ ಸಂಗರದ ಸಂಭ್ರಮವನು ೧೧

ಸೃಷ್ಟಿ ರಕ್ಷಾ ಕರ್ತೃಗಳ್ಗೆ ಕಾಳಗವಾಗಿ
ನಷ್ಟವೋ ಸುಖವೋ ಜಗತ್ತಯಕೆ ಶಿವಶಿವಾ
ಕಷ್ಟರಿವರೀ ವಿಧಿಮುಕುಂದರಿನ್ನಾಗರಿಪಚೇಳ್ವುದೀ ಸಂಕಟವನು
ಆಪ್ತಮೂರ್ತಿಯೆ ಕರ್ತೃ ಸಕಲಜಗಮಂ ಪೊರೆವ
ಭೀಷ್ಮವಿನ್ನಾರ್ಗೀ ವಿರಿಂಚಿ ಕಮಲಾಂಬಕರ
ದುಷ್ಟ ಸಂಗ್ರಾಮಮಂ ಬಿಡಿಸನೇಯಕಟಿನತೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದುಳ ಜನಪು ೧೨

ಪಟಹ ತಮ್ಮಟ ಡಕ್ಕೆ ಡವುಡೆ ಕಹಳಾಸಮಂ
ತ್ಯಟನಾದಮಳ್ಳಿರಿಯೆ ಪೇಳ್ವುದೇಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ಘಟಮೊಡೆದು ಬಹಿರಾವರಣದಿಂದ ಬೀಳ್ವೆಂಬುಧಾರಾಪ್ರವಾಹಮೆನಲು

ಸೆಳೆದನು, ಸಮುದ್ರರಾಜನು ಕೆರಳಿದನು, ಬ್ರಹ್ಮನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು, ಕುಬೇರನು ಕೋಪಗೊಂಡು ನಡೆದನು. ೧೧. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಇಬ್ಬರು ನಾಯಕರ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಟರ ಸಮೂಹ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಹೊಕ್ಕು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದರು, ಕೋಪದಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು, ಸೈನಿಕರ ಪದಹತಿಯಿಂದ ಎದ್ದ ದಟ್ಟವಾದ ಧೂಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲಕ್ಕೆ ರಾಹುವಿನಂತೆಯೂ, ಸಮುದ್ರಗಳಿಗೆ ಬಡಬಾಗಿಗಳಂತೆಯೂ, ನದಿಗಳಿಗೆ ಬೇಸಿಗೆಕಾಲದ ಬಿಸಿಲಬೇಗೆಯಂತೆಯೂ ಆಯಿತು. ಶಿವ, ಶಿವಾ, ಆ ಯುದ್ಧದ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ೧೨. ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿಕರ್ತರುಗಳಿಗೇ ಯುದ್ಧವಾದರೆ ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವೋ-ಸುಖವೋ ? ಶಿವ ಶಿವಾ, ಈ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುಗಳಿಬ್ಬರೂ ಕಠಿಣರು. ಈ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಇನ್ನಾರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ? ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕಾಪಾಡುವ ಇಚ್ಛೆ ಶಿವನಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾರಿಗಿದೆ ? ಅವನು ಈ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುಗಳ ಕಿಟ್ಟಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಅಯ್ಯೋ ! ಎನ್ನುತ್ತ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ೧೩. ಡೋಲು, ತಮಟೆ, ಜೋಡು ಡೊಳ್ಳು, ಸಣ್ಣ ಡೊಳ್ಳು, ಕಹಳೆ ಮುಂತಾದ ವಾದ್ಯಗಳ ಸಮೂಹದ ಶಬ್ದದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂಬ ಮಡಕೆಯು ಒಡೆದು ಅದರ ಹೊರಭಾಗದಿಂದ ಭೀಳುವ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹವೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ಬಿಲ್ಗಾರರು ಬಿಟ್ಟು

ಪಟುಧನುರ್ಧರಕರವಿಮುಕ್ತ ಬಾಣಂ ದಿಶಾ
ತಟಿಕೆ ಭೀತಿಯನಾಗಿಸಲ್ ಮಸಗಿ ಸಮರಲಂ
ಪಟರೆಚ್ಚು ಪಂಚಿದರ್ ಕಾಕಜಂಬುಕತತಿಗೆ ರಿಪುಭಟರ ಮಾಂಸಂಗಳ ೧೫

ಜೋದರಾನೆಗಳನಂಕುರವಿಕ್ತಿ ನೂಂಕಿದರ್
ನಾದಿಸುತೆ ಕೈಮಾಡಿದರ್ ಹಯಾರೋಹಕರ್
ಸೇದಿ ಸಿಂಜನಿಯ ತಲೆವಿಲ್ಗೊಂದು ಪೊಕ್ಕರ್ ಧನುರ್ಧರರ್ ಮೂದಲಿಸುತೆ
ಪಾದಘಟ್ಟಣಿಗೆ ನೆಲನೊಡೆಯೆ ಫಣಿಗಳ ಸೆಡೆಯ
ಲಾದಿಕೂರ್ಮಂ ಕೆಡೆಯೆ ಕಣೆಕಣೆಗಳು ಕಡೆಯೆ
ಕಾದಿದರ್ ಕೈದಿಯೆ ಕಂಡೆಯದ ಬಿಣ್ಣಿನಿಂ ಪಟುಭಟರುಭಯಬಲದೊಳು ೧೬

ಇದೆ ನವಬ್ರಹ್ಮರಾಟೋಪವೀ ರಸೆಯೊಳಂ
ತಿದೆ ದಿನಪರುಬ್ಬಾಟವಿದೆ ಮನುಗಳಾವೇಶ
ವಿದೆ ವನುಜರಣ್ಣು ಬೇರಿದೆ ಸುರರ ಸಂರಂಭವಿದೆ ಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಯೆನುತೆ
ಕದನಕೌಶಲರಸ್ತ್ರಪ್ರವೀಣರು
ಚಿದ ಬಾಳ ಸೇದಿದಂಬನ ಮಸಕದಿಂದ ಕಿಡಿ
ಗವರುತುಂ ಪೊಯ್ಯಾದಿದರ್ ಕೂಡಿದರ್ ವೈರಿಭಟರುಂ ಲಯಾಲಯದೊಳು ೧೭

ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಾಣಗಳು ದಿಕ್ಕುಗಳ ಕೊನೆಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಭೀತಿಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಲು ಯುದ್ಧಾಸಕ್ತರು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರತ್ನಸೈನಿಕರ ಮಾಂಸವನ್ನು ಕಾಗೆ ನರಿಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಹಂಚಿದರು. ೧೪. ಮಾವುತರು ಅಂಕುಶಗಳಿಂದ ತಿವಿದು ಆನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿದರು. ಕುದುರೆಸವಾರರು ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದರು. ಬಿಲ್ಲಾರರು ಪರಸ್ಪರ ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಜಗ್ಗಿಸಿ ಶೇಂಕಾರಮಾಡುತ್ತ ಸೈನಿಕರ ಮಧ್ಯೆ ನುಗ್ಗಿದರು, ಅವರ ಪಾದಗಳ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನೆಲ ಒಡೆಯಿತು, ಸರ್ಪಗಳ ತಲೆಗಳು ಬಾಗಿದುವು, ಅದಿಕೂರ್ಮನು ಬಿದ್ದು ಹೋದನು. ಬಾಣಗಳು ಪ್ರತಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಕತ್ತಿಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಕೈ ಸೋಲುವಂತೆ ಎರಡು ಕಡೆಯ ಶೂರಸೈನಿಕರೂ ಹೋರಾಡಿದರು. ೧೫. ಇದೇ ನವಬ್ರಹ್ಮರ ಅಟಾಟೋಪ. ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೇ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರ ಮೇಲಾಟ. ಇದೇ ಮನುಗಳ ಆವೇಶ. ಇದೇ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಇದೇ ದೇವತೆಗಳ ಸಡಗರ. ಇದೇ ಭಟರ ಬೊಬ್ಬಾಟ ಎನ್ನುತ್ತ ಯುದ್ಧಕುಶಲಿಗಳು, ಅಸ್ತ್ರ-ರಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರವೀಣರು ಬಿಚ್ಚಿದ ಕತ್ತಿಯಿಂದ, ಎಳೆದ ಬಾಣದ ರಭಸದಿಂದ ಕಿಡಿಯನ್ನು ಕಾರುತ್ತ

ಇತ್ತಲಿತ್ತಂಡಚೂಣೆಯ ಭಟಾನೀಕದಿರ
 ದೊತ್ತರಿಸಿ ಕಡಿದಿರಿದು ಕಡೆಯೊಳ್ಳು ಕಾದುತಿರ
 ಲತ್ತ ಕಮಲಾಸನಂ ಹಂಸೆಯಂ ಕಮಲಾಂಬಕಂ ಬೇಗದಿಂ ಗರುಡನ
 ಒತ್ತರಿಪ ಸಕಲಸಂರಂಭದಿಂದೇರಿ ಪರಿ
 ಸುತ್ತಿರಲ್ಯಾ ಕ್ಷಣಂ ಸನ್ನಾಹದಿಂ ತನ್ನ
 ಯೊತ್ತಿಲಿದ ಮೊರೆಮೊರೆಗಳು ನೋಡಿ ಹರಿಗೆ ಪಂಕಜಗರ್ಭನಿಂತೆಂದನು ೧೭

ಈ ಮರುತ್ಸೈನ್ಯವಿಾ ಮನುಮುನಿಗಳೇ ದನುಜ
 ರೀ ಮಹಾಚತುರಚತುರಂಗಂ ನವಬ್ರಹ್ಮ
 ರೀ ವಿತ್ತರೀ ಗರುಡಗಂಧರ್ವರೀ ಯಕ್ಷಕಿನ್ನರರ್ ಕಿಂಪುರುಷರು
 ಭೂಮಿಯೊಳದಾಗುಂಟು ತೋರೆನ್ನ ಸಂಪದಕೆ
 ತಾಮರಸನಯನ ನೀಂ ಪಾಸಟಿಯೆ ಜೇಳಿನಲ್
 ಕಾಮಪಿತನಲೆ ಮೂಢ ಕಮಲಸಂಭವ ತೋರ್ಪೆನ್ನಿರವನಿನ್ನೆಂದನು ೧೮

ಪಡೆದನಂಬುಜಲೋಚನಂ ವಿಶ್ವರೂಪಿನಿಂ
 ಬಿಡುಗಣ್ಣರು ಮನುಮುನೀಂದ್ರರು ದನುಜರು
 ಕಡೆಯಮಾತೇನುಳಿಚತುರಂಗಮಂ ಬೊಮ್ಮರು ರವಿಗಳು ಗರುಡರು

ಹೊಡೆದಾದಿದರು. ಯಮನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಸೈನಿಕರನ್ನು ಸೇರಿದರು. ೧೬. ಇತ್ತ ಎರಡು ಕಡೆಯ ಮುಂಭಾಗದ ಸೈನಿಕರ ಸಮೂಹ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿತು. ಕಡಿದರು, ಇರಿದರು, ಸಾಯುವಂತೆ ಹೊಡೆದರು. ಈ ರೀತಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಬ್ರಹ್ಮನು ಹಂಸವನ್ನೂ, ವಿಷ್ಣುವು ಗರುಡನನ್ನೂ ಬೇಗನೆ ಹೊಮ್ಮುವ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹತ್ತಿದರು. ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಿರಲು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸನ್ನಾಹದಿಂದ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೧೭. ಈ ಮರುತ್ತರ ಸೈನ್ಯ, ಈ ಮನು-ಮುನಿಗಳು, ಈ ರಾಕ್ಷಸರು, ಈ ಮಹಾಚತುರ ಚತುರಂಗ ಬಲ, ಈ ನವಬ್ರಹ್ಮರು, ಈ ಸೂರ್ಯರು, ಗರುಡ-ಗಂಧರ್ವ, ಯಕ್ಷ-ಕಿನ್ನರ, ಕಿಂಪುರುಷರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾರಿಗಿದ್ದಾರೆ ತೋರಿಸು. ಎಲೆ ವಿಷ್ಣು, ನನ್ನ ವೈಭವಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಮನೆ ಹೇಳು, ಎನ್ನಲು ವಿಷ್ಣುವು ಎಲೆ ಮೂಢನಾದ ಬ್ರಹ್ಮ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು. ೧೮. ತನ್ನ ವಿಶ್ವರೂಪದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಮನುಮುನಿಗಳನ್ನೂ, ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾತೇನು ? ಈ ಎಲ್ಲ ಚತುರಂಗಬಲವನ್ನೂ, ಬ್ರಹ್ಮರುಗಳನ್ನೂ, ಸೂರ್ಯರನ್ನೂ, ಗರುಡರನ್ನೂ,

ಬಿಡದೆ ಗಂಧರ್ವರಂ ಯಕ್ಷ-ಕಿನ್ನರರನು
 ಗ್ಗಡವ ಕಿಂಪುರುಷರಂ ಸೃಜಿಸಿಯನಿತ್ತಲ್ಲದಾ
 ಗದೆ ವಿಷ್ಣುಗಳನಸಂಖ್ಯಾತರಂ ತೋರಿದುಂ ಪೊಗಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ೧೮

ಇಂದಿವಾಡಿತುಂಭಯಸೇನಾವಿತತಿ ಕರಿಕರಿಯೊ
 ಳುರುವಶ್ವಮುರ್ದಂಗಗಳೊಳ್ ಭಟರ್ ಭಟರೊಳುರೆ
 ಮಿರುಗವ ರಥಾರೋಹಕರ್ ವರೂಢಾರೂಢರೊಡನೆ ಸುರರಮರರೊಡನೆ
 ಸರಿಗರಕ್ಕಸರಸುರರೊಡನನುಕ್ರಮದೊಳುಂ
 ತರಸಿ ನಾನಾಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕಾದಿದರ್
 ಕುರುಪಿಟ್ಟು ಪೊಗಳ್ಳ ಕವಿಯಾರಂಬುಜಾಕ್ಷ ಕಮಲಾಸನರ ಪಟುಭಟರನು ೧೯

ಪರಿವ ರಕ್ತಕಿ ಸಿಡಿವ ತಲೆಗಳ್ಗೆ ಪಾರ್ವಂಬಿ
 ಗುರುಳ್ವಟ್ಟಿಗಾರ್ಭಟವ ರವಕಬ್ಬಿಯಾಗಸಂ
 ಹರಿದಂತಮವನಿಮಂಡಲಮಂಬುಜಭವಾಂಡಸಮಿತಿಯಿಂಬಿಲ್ಲವಾಯ್ತು
 ಗುರುತರ ವಡಬಶಿಖಿಗೆ ಬುಕ್ಕಂಗಳಿಗೆ ದಿಶಾ
 ಪರಿವೃಡರ ಪತ್ರನಂಗಳ್ಗೆ ಶೇಷನ ತಲೆಗು
 ಪರಿಲೋಕತತಿಗದ್ಯಶ್ವತೆ ವಿಗತಕಾಂತಿ ಕಳ್ತಲೆ ಭರಂ ಬಧಿರಮಾಯ್ತು ೨೦

ಗಂಧರ್ವರನ್ನೂ, ಯಕ್ಷ-ಕಿನ್ನರರನ್ನೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಕಿಂಪುರುಷರನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದನು, ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೊಗಳಲಿ ? ೧೯. ಎರಡು ಕಡೆಯ ಸೈನ್ಯಸಮೂಹವೂ ಪರಸ್ಪರ ಇಂದಿವಾಡಿತು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆನೆ-ಆನೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಕುದುರೆ-ಕುದುರೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಭಟರು-ಭಟರೊಂದಿಗೆ, ರಥಿಕರು-ರಥಿಕರೊಡನೆ, ದೇವತೆಗಳು-ದೇವತೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಸಮಾನರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು-ರಾಕ್ಷಸರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಹೋರಾಡಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿನ ವೀರಭಟರುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ಹೊಗಳುವ ಕವಿಯಾರು ? ೨೦. ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು, ತಲೆಗಳು ಸಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು, ಹಾರುವ ಬಾಣಕ್ಕೆ ತಗುಲಿ ದೇಹಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದವು, ಆರ್ಭಟದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರ, ಆಕಾಶ ಹರಿದಂತೆಯೂ ಭೂಮಂಡಲ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಆಯಿತು. ಆಗ ಬಡಬಾಗ್ಗೆಗೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಗೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿಲ್ಲದಂತೆ ಆಯಿತು. ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ, ಆದಿಶೇಷನಿಗೆ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು, ಪಾತಾಳಲೋಕಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಂತಾಗಿ-ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗಿ, ಕತ್ತಲೆ

ಮುಂಡಗಳ ರುಂಡಗಳ ತಂಡಗಳನು ಕರುಳು
 ಚೂಂಡುಗಳ ತುಂಡುಗಳ ಹುಂಡುಗಳ ಮುಂಡದರ್ಧ
 ಬುಂಡಗಳ ಪುಂಡಗಳ ಗುಂಡುಗಳನುಂಡು ಕೂಂಡಾಡಿ ಪುಂಡುಬಿಡಿಸು
 ಗುಂಡೇಳ್ವ ಭೂತಮುಕ್ತೇಶಜಾತಂಗಳಂ
 ದಿಂಡುರುಳ್ವ ಪೊರಳ್ವ ನರಳ್ವ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಂ
 ಕಂಡೆಗೆ ಪಾಂಡುರಿಂ ಕಾಯ್ದುರಿಂ ಸುಯ್ಯುರಿಂ ತದ್ರಣಾಂಕಣಮೆಸೆದುಮು ೨೦

ಪುಂಡರೀಕೋತ್ಪಾತಮಾಗಿಯುಂ ಭಾವಿಸಲ್
 ರುಂಡಾಲದಳಿತಸರಮುಲ್ಲು ನುತಕುಂಜಾತ
 ಮುಂಡನು ತಾನಾಗಿಯುಂ ದಿವಾಕರನಲ್ಲು ಸಲೆ ವಿರಕ್ತಾಂಕಮಾಗಿ
 ತಂಡದ ತಪೋವನಮದಲ್ಲುರೆ ಶಿವಾನ್ವಿತಂ
 ಬುಂಡಪರಶುಪ್ರಯುತಮಾಗಿ ಕೈಲಾಸದು
 ದುಂಡಗಿರಿಯಲ್ಲೆನಿಸಿ ನೋಟಕರ ಕಣ್ಣಾ ರಣಾಂಕಣಂ ಚಿಲ್ಲಾದುಮು ೨೧

ಈ ಪರಿಯೊಳುಭಯಸೇನಾಭಟರ್ ಪೊಯ್ಯಾಡಿ
 ರೂಪಳಿದು ಮಡಿವುದು ಕಂಡು ಹರಿಕಮಲದರ್
 ಕೋಪಮಾನಸರಾಗಿ ನಿಜವಾದನಂಗಳಂ ಪದಸಂಜ್ಞೆಯಿಂ ನೂಂಕಲು

ದಟ್ಟಿವಾಗಿ ಕಿವಿ ಕೇಳದಂತೆ ಆಯಿತು. ೨೦. ಮುಂಡಗಳ, ರುಂಡಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು, ಹಿಂಡುಹಿಂಡಾದ ಕರುಳುಮಾಲೆಗಳ ತುಂಡುಗಳನ್ನು, ಮುಂದೆ ಕೆದರಿದ್ದ ಮೂಸಖಂಡ ಗಳ-ತಿಂಡಿಗಳ ಉಂಡೆಯನ್ನು ನುಂಗಿ, ವೀರಸೈನಿಕರನ್ನು ಕೂಂಡಾಡಿ ಗಟ್ಟಿತನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭೂತಪ್ರೇತಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದಲೂ, ಉರುಳುಬೀಳುವ, ಹೊರಳುವ, ನರಳುವ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಿಂದಲೂ, ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲಿ ಹಾಯುವವರಿಂದ, ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವ ರಿಂದ, ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವವರಿಂದಲೂ ಆ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ೨೧. ಕಮಲಗಳು ಕೀಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅನೆಯಿಂದ ಕಲಕಲ್ಪಟ್ಟ ಸರೋವರವಲ್ಲ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಮಲದಾಭರಣವೇ ತಾನಾಗಿದ್ದರೂ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲ, ವೈರಾಗ್ಯದಕಣವಾಗಿದ್ದರೂ ತಪೋವನವಲ್ಲ, ಶಿವೆಯಿಂದ ಒಡಗೂಡಿದುದಾಗಿ, ಶಿವ ಸಹಿತ ವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೈಲಾಸದ ಉನ್ನತವಾದ ಗಿರಿಶಿಖರವಲ್ಲ ಎನಿಸಿ ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆ ಯುದ್ಧಭೂಮಿ ಮನೋಹರವಾಯಿತು. [ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- ಆ ಯುದ್ಧಭೂಮಿ ಹುಲಿಯ ಹಾರಾಟದಂತೆ ತೀವ್ರವಾದ ಆಘಾತವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು, ಕೂದಲು ಸಮೇತವಾದ ತಲೆಗಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು, ವಿಶೇಷವಾದ ರಕ್ತದ ಕಣವಾಗಿತ್ತು, ನರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮುರಿದ ಸಾವಿರಾರು ಕೊಡಲಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅದು ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು.] ೨೩. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎರಡು ಕಡೆಯ ಸೈನಿಕರೂ ಹೋರಾಡಿ ರೂಪವಳಿದು ಸತ್ತರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರಿಬ್ಬರೂ ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾದನಗಳನ್ನು ಕಾಲಿನ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ

ಆ ಪಕ್ಷಿ ಪಕ್ಷಾನಿಲಂ ಪೊಯ್ಯಲಾಕ್ಷಣಂ
ಭೂಪಯೋಧಿಗಳೊಂದುಗೂಡಿದುವು ನಿಮಿಷದೊಳ್
ಚಾಪವಂ ಚೇಗೈಯ್ದುರುಭಯವೀರರ್ ಭಯಂಕರಮುಣ್ಣಾತಿರ ಜಗದೊಳು ೨೩

ಸಚೆಯ ಮಾತೇನಖಳ ಲೋಕವಂ ಸಂಹರಿಪ
ನಿಟಲಾಂಬಕನ ಮಹಾಧ್ವಾನಮೋ ವಿಷ್ಣುಪದ
ನಟನದದ್ವೃತ ಪ್ರಳಯಕಾಲಮೇಷಾಸಂಬರವೊ ಶಿವಶಿವಾ ಪ್ರಸತನ
ಪಟುತರದ ಸಮರಲಂಪಟಭಟೋರಸ್ಥಳಂ
ಸ್ಪಟಮಾಗೆ ಸಕಲದಿಕ್ಟಟಕವಾಟಂ ತೆರೆಯೆ
ಚಟುಲ ಸಂಗ್ರಾಮಭೀಮರ ವಿಜಯಕಾಮರುರುಚಾಪರವಮುಳ್ಳಿದುದು ೨೪

ಸೇದಿ ತಾಂ ಸವಡಿವೆರಳನೊಳಂಬ ಕರ್ಣಾಂತ
ಕೈದಿಸಿ ನುಡಿದನಲವೊ ಬೊಮ್ಮ ಬೊಮ್ಮೇತಿಗಾಂ
ಕಾದೊಡರಿಯದೆ ಪೋದಲಾ ನೋಡು ನೋಡಾದೊಡೆನ್ನ ನಾರಾಚವೆನುತೆ
ವೇದಚೋರಧ್ವಂಸಿಯೆಸಲಾ ಕಳಂಬವಂ
ಛೇದಿಸಿ ಮಗುಳೆ ದಿವ್ಯಬಾಣಂಗಳಿಂದಚ್ಚು
ಭೇದಿಸಲುರವನದರ ಘಾತಿಗೆ ಮುರಾಂತಕಂ ನೊಂದು ವಿತಿಯಂ ತಾಳ್ದನು ೨೫

ನೂಕಿದರು. ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸಲಾಗಿ ಆ ಬಿರುಸಿಗೆ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರಗಳು ಒಂದಾದುವು. ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ವೀರರೂ ತಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲಿನ ಠೇಂಕಾರ ಮಾಡಿದರು, ಪ್ರಪಂಚವು ಭಯಗೊಂಡಿತು. ೨೪. ಸುಳ್ಳುಮಾತೇನು ? ಎಲ್ಲ ಲೋಕವನ್ನೂ ಸಂಹಾರಮಾಡುವ ಮುಕ್ತಾಂತರವಾದ ಮಹಾಧ್ವನಿಯೋ ? ನರ್ತನ ಮಾಡುವ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮೋಡದ ಅಡಂಬರವೋ ! ಶಿವಶಿವ ! ಇದು ಹೊಸದು ಎನ್ನುವಂತೆ ಉಗ್ರವಾದ ಯುದ್ಧಾಸಕ್ತ ಭಟರ ಎದೆ ಬಿರಿಯುವಂತೆ, ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳೂ ತೆರೆಯುವಂತೆ, ತೀವ್ರ ಯುದ್ಧವೀರರ. ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಅಶಿಸುವವರ ಬಿಲ್ಲಿನ ಠೇಂಕಾರದ ಧ್ವನಿಯು ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿತು. ೨೫. ಜೋಡಿ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಕಿವಿಯವರೆಗೂ ಬಾಣವನ್ನು ಎಳೆದು ವಿಷ್ಣುವು ಹೇಳಿದನು : ಎಲವೋ ಬ್ರಹ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವದೋಷ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಯುದ್ಧಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿಯದೆಹೋದೆ ನೋಡು, ನೋಡು ನನ್ನ ಬಾಣದ ಹೊಡೆತವನ್ನು ಎಂದು ವೇದಚೋರನನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ ವಿಷ್ಣುವು ನೀಳವಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಬಾಣವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ತುಂಡರಿಸಿ ಪುನಃ ದಿವ್ಯ ಬಾಣವೊಂದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಅದು ಅವನ ಎದೆಯನ್ನು ಭೇದಿಸಿತು. ಆದರ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣುವು ನೊಂದು ಕೋಪ

ಪೇಳಬಹುದೇಂ ಹರಿಯ ರೋಷವಡ್ಡಿಯ ಬಹುಕ
ರಾಳತೆಯನಯ್ಯೊ ಪೆರರುಪದ್ರಂಗಳಂ
ತೇಲಿಸುವವರ್ ತಾವೆ ಲೋಕಕಂಟಕರಾದರಿದ ಪರಿಹರಿಸದಿಪ್ಪದ
ಬಾಲೇಂದುದ್ರೌಳಿಗೆಂ ಸೈರಣೆಯೆ ತನ್ನ ಕಾಂ
ತಾಲಿಂಗನಕ್ಕಿದೇ ಸಮಯವೇ ಭಕ್ತಜನ
ಪಾಲನೆಯೇ ಬಿರುವನುಳಿದನೋ ಹರನನುತೆ ಭುವನಜನಮಳವಳಿದುದು ೨೬

ಅನಿತರೊಳ ರುಭಜಲವನಿಭಗಭೀರೋಕ್ತಿಯಿಂ
ವನಜಾಕ್ಷನಿಂದನಲೆ ಮಿಂಚೆ ಕಮಲಜ ನೀನೆ
ಘನವನುತೈವ್ಯೂಡನೆ ಸೇಸಿದಿ ಫಲವನುಣ್ಣೆ ನುತೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಡಲೈ
ಕನಲಿ ಒರ್ಪಾ ಬಾಣಮಂ ಕಡಿದು ಜಡದು ಭೋಂ
ಕನೆ ಚೆನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂ
ವನಜಭವನುಗಿದು ತಿರುವಿಗೆ ಪೂಡಿ ಕಿವಿವರೆಗೆ ತೆಗೆದು ಬೊಬ್ಬರಿದೆಚ್ಚನು ೨೭

ಎಲೆಲೆ ಬೆಂದುದು ಲೋಕವೀಕ್ಷಣಂ ಜಗಕವೇಂ
ಎಲಯವೋ ನಿಲಿಸು ನಿಲಿಸಿ ಮೂರ್ಖಕಮಲಜನ
ಕೊಲೆಗಡುಕಸರವನೆಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಡುಗುಡಸೆ ಮುಂಬರಿವ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವ

ಗೊಂಡನು. ೨೬. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯ ಉಗ್ರತೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಅಯ್ಯಯ್ಯೊ ! ಇತರರ ಕೋಟಲೆ ಉಪದ್ರವಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವರು ತಾವೇ ಲೋಕಕಂಟಕರಾದರೆ ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸದಿರುವುದು ಸೈರಿಸುವುದು ಶಿವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ? ತನ್ನ ಕಾಂತೆಯ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿರಲು ಇದೇ ಸಮಯವೆ ? ಭಕ್ತಜನಪಾಲನೆಯ ತನ್ನ ಬಿರುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನೋ ಶಿವನು ಎನ್ನುತ್ತ ಲೋಕದ ಜನ ಶಕ್ತಿಗುಂದಿ ವ್ಯಥೆ ಪಟ್ಟರು. ೨೭. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೇಘಗಂಭೀರಧ್ವನಿಯಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, ಎಲೆ ನೀಚಬ್ರಹ್ಮನೇ, ನೀನೇ ದೊಡ್ಡವನನ್ನುತ್ತ ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದುದರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸು ಎನ್ನುತ್ತ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಬ್ಬರಿಸಲು, ರೋಷದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಬಾಣವನ್ನು ಕಡಿದು ಕೋಪದಿಂದ ಜರಿದು ತಕ್ಷಣ ಬ್ರಹ್ಮನು ತನ್ನ ಚೆನ್ನದ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಡಿ ಕಿವಿಯವರೆಗೆ ಎಳೆದು ಬೊಬ್ಬರಿಯುತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ೨೮. ಓಹೋ ! ಈ ಕ್ಷಣ ಲೋಕವು ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಇದೇನು ಪ್ರಳಯವೋ ! ಈ ಮೂರ್ಖ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೊಲೆಗಡುಕತನ ವನ್ನು ತಡೆ, ತಡೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಡು ಗುಡು ಶಬ್ದ ಉಂಟಾಯಿತು, ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಿಷ್ಣುವು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ

ಜಲಜನಾಭಂ ಕಂಡ ತನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂ
 ಸೆಳೆದನುನ್ನತ ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರವುಂ ಪರ್ಗಿಡಿಯು
 ಬಳಗಂಗಳವಗಡಿಸೆ ಭಟರ ಭಯವಿಮ್ಮದಿಸೆ ಪೂದಿದು ಕಾಮುಕದೊಳು ೨೮

ಪೂಡಬೇಡಕಟ ನಿಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ಗಿರಿಗಳ
 ಲ್ಲಾಡುತಿದುವು ಬಾಧವೆನ್ನಿ ಪೀರ್ವಪ್ರದಂದು
 ನೋಡೆ ಮೊರೆಯಿಡುವಂತೆ ಶರಧಿ ತಳಮುಳಲೇಳಲುದ್ವೋಷಮಯಮಾದುದು
 ಪೂಡೆ ಪಣ್ಣಾಮಳಕಫಲಮುದಿವರ್ವಂದದಿಂ
 ನಾಡೆ ಸುರಿದುದು ಋಕ್ಕರಾಜಿ ಲೋಕಂಗಳಿಗೆ
 ಕೇಡದಸಿತೆಂದು ಬಾಯ್ವಿಡುವಂತೆ ಧರಣೀತಳಂ ಬಿರಿದುಮೇವೇಳ್ವನು ೨೯

ನಾರಿಯಿಂದುಗಿದು ಬಿಡಲಾಕ್ಷಣಂ ಲಯದ ಮದ
 ನಾರಿಯುರಿಗಣ್ಣಂತೆ ಬಪ್ಪದಂ ಪೇಳ್ವ ನರ
 ನಾರಿನ್ನುಮದರ ಮಾರ್ಗಿಡಿಗಳಂ ಸಕಲಲೋಕಾಳಿ ಸಂವರ್ತಮಾಯ್ತು
 ವಾರಿಜಭವಾಸ್ತ್ರವಿಾ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರವುಂ ಕಂಡು
 ವಾರಿಧಿಯ ಕಿಚ್ಚಿನಂತಡರ್ವು ಲಟಕುಟಪತ್ನಿ
 ವಾರಿರುಹಾನಾಭನ ಶರಂ ತುಡುಕಿದುದು ಕವಿವ ಪರ್ಗಿಡಿಯ ಸಡಗರದೊಳು ೩೦

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸೆಳೆದು ತನ್ನ ಕಡೆಯ ಬಳಗವು ಭಂಗಿಸುತ್ತಿರಲು, ಭಟಸಮೂಹದ ಭಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು, ಆ ದೊಡ್ಡ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಉಗುಳುವ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಡಿದನು. ೨೯. ಆಯ್ಯೋ ! ಆ ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಬೇಡ, ತಡೆ, ತಡೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಪರ್ವತಗಳು ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಾಣದ ಬೆಂಕಿ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲ ಹೀರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುವಂತೆ ಸಮುದ್ರವು ತಳಮುಳಿಸುತ್ತ ಮಹಾ ಶಬ್ದಮಾಡಿತು. (ಆ ಮಹಾಸ್ತ್ರವನ್ನು) ಹೂಡಲು ಹಣ್ಣಾದ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಉದಿರುವಂತೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಮೂಹ ಉದುದಿರುವು, ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಕೇಡು ಆವರಿಸಿತು ಎಂದು ಬಾಯಿ ಬಿಡುವಂತೆ ಭೂಮಿ ಬಿರಿಯಿತು, ಅದನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ೩೦. ಆ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ ಅದು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನ ಉರಿಗಣ್ಣಂತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ? ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಕಿಡಿಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳೂ ಮುಚ್ಚಿ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದುವು, ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವು ಈ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರ (ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರ)ವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಡಬಾಗ್ಗಿಯಂತೆ ಹಬ್ಬಿ ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳಲು, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಾಣವು ಸಡಗರದಿಂದ ಕವಿಯುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು

ಹೊಂಕರಿಸುತುರಿಯನುಗಳುತೆ ಮಲೆತು ಮತ್ಸರಿಸಿ
 ಶಂಕೆಯು ಪುಟ್ಟಿಸುತೆ ಹರಿಕಮಲಜರ್ಗಾ ರ
 ಣಾಂಕಣಮನುಳಿದಭ್ರಮಂಡಲದೊಳೊಂದನೊಂದದದರ್ಪ ಚುಂಬಿಸುವಾಗಳು
 ಪಂಕಜಭವಾಂಸಮುರಿದುದು ಮಹಾಪ್ರಲಯದಾ
 ತಂಕಮಾದುದು ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಲ್ಲಿ ವರಿವರ್
 ರಂ ಕೂಡಿ ವರವಿಗದ್ದಯವಲ್ಲದಾಹವಂ ಶೂನ್ಯಮಾಯೋವೇಳ್ವನು ೩೧

ಹರಿ ಗರುತ್ಮನನಿಳಿದು ಕರಕಾರ್ಮುಕವನುಳಿದು
 ಗುರುತರ ಗದಾದಂಡವು ಕೊಂಡು ನಿಲೆ ಕಂಡು
 ಸರಸಿಜಭವಂ ವಾಹನವನಿಳಿದು ತಾಂ ಗದಾದಂಡವು ತಳೆದುಕೊಂಡು
 ಪರಿಪರಿದು ಪಾದರಿದು ತಳೆಮೇಲ್ಗೊಳಿಗಳೆ ಪೊ
 ಯ್ದು ರವೇಶಿ ಪರಸಾರಿ ಮುಂಬರಿದು ಗದೆಗಳಂ
 ತಿರುಪಿ ಭುಜಸತ್ತ್ವದಿಂ ತೋರಿದರ್ ಘನಗದಾಯುದ್ಧವುಂ ಸಂಗರದೊಳು ೩೨

ಪೊಯ್ದನೀ ಹರಿ ಮಂಚಿಪಂ ಬೊಮ್ಮನದು ಪುಸಿಯೆ
 ಕಾಯ್ದನೀ ಹರಿ ಕೂಡೆ ಕೈಮಾಳ್ವನೀ ಬ್ರಹ್ಮ
 ನಯ್ಯಡಿ ಪರಾಕ್ರಮದೊಳಿರಗುಂ ಹರಿ ಮತ್ತೆ ಮೈಗೊಡಂ ಕಮಲಭವನು

ಉಗುಳಿತು. ೩೧. ಆ ಎರಡು ಬಾಣಗಳೂ ಹೊಂಕರಿಸುತ್ತ ಉರಿಯನ್ನು ಉಗುಳುತ್ತ
 ಕೊಬ್ಬಿ ಮತ್ಸರಿಸಿದುವು. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿ
 ರಣಾಂಗಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಏರಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟವು. ಆಗ
 ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಉರಿಯಿತು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮಹಾಪ್ರಳಯವಾಗುವುದೆಂಬ
 ಆತಂಕ ಹುಟ್ಟಿತು, ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಅವರ ವಾಹನಗಳಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
 ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಓಡಿಹೋದರು, ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯು ಶೂನ್ಯವಾಯಿತು. ೩೨. ವಿಷ್ಣು
 ಗರುಡನನ್ನು ಇಳಿದು ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಿಸುಟು ದೊಡ್ಡ ಗದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು ನಿಂತನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೂಡ ತನ್ನ ವಾಹನದಿಂದ ಇಳಿದು
 ತಾನೂ ಗದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತಪ್ಪಿಸಿ ಓಡಾಡಿದರು,
 ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿದು ಮೇಲೆ-ಕೆಳಗೆ ವಿಜೃಂಭಿಸಿ ಹೊಡೆದರು, ಮೇಗದಿಂದ ಹಿಂದೆ
 ಸರಿದು, ಮುಂದೆ ಬಂದು ಗದೆಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಭುಜಬಲದಿಂದ
 ಆ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಗದಾಯುದ್ಧವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು.
 ೩೩. ವಿಷ್ಣುವು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ
 ಏಟು ತಪ್ಪಿಹೋಗಲು ವಿಷ್ಣು ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾನೆ. ತಕ್ಷಣ ಬ್ರಹ್ಮನು
 ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗಿಂತ ಐದುಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಮೇಲೆ
 ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದಿರುವ

ಪಾಯ್ವನೀ ಹರಿಯವು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯನಾಗಿ ತಲೆ
ಗಾಯ್ವನೀ ನಿನ್ನನನುತೆಗುವು ಬಿದಿಯೊಲೆದು
ಮೆಯ್ವಳಿಗೆ ಸಂದು ಸಾಧಿಸುವು ಮುರದ್ವಂಸಿ ಪೋಗಳಲೇನುಚ್ಚರಿಯನು ೩೩

ವಿಾರುವರ್ ಬೀರುವರ್ ಶೌರ್ಯವುಂ ರಣಕೆ ಕಲಿ
ಯೇರುವರ್ ತೋರುವರ್ ಸಾಸವುಂ ಪೋಯ್ವು ಕೈ
ದೋರುವರ್ ಪೋರುವರ್ ಗಾಯವುಂ ಧರಣಿಮಂಡಲದಿಂದ ಗಗನತಳಕೆ
ಪಾರುವರ್ ಕೀರುವರ್ ಕೆಲಕೆಗೆ ಹರಿಯಂತೆ
ಚೀರುವರ್ ಜಾರುವರ್ ಮೆಯ್ಯೊಡವ ಬೀರವುಂ
ದೂರುವರ್ ಮಾರುವರ್ ಮೆಯ್ಯಳಂ ವಿಕ್ರಮದ್ರವ್ಯಕಿರ್ವರ್ ಸುಭಟರು ೩೪

ಇಂತಿರ್ವರುಂ ಸೋಲುಗಲವುಗಾಣದೆ ಗದೆಗೆ
ಳಂ ತೊರೆದು ಮಲ್ಲಗಾಳಿಕೆಳಸುತಿರಲಾಗ
ಕಂತುಪಿನೇರುವ ಗರುತ್ತಿಗೆ ಕಮಲದನ ಹಂಸೆಗಾದುದು ಕಾಳಗಂ
ಅಂತವೆರಡುಂ ಕಾದಿ ಹತಮಾಗಿ ಪೋದ ಸಮ
ನಂತರದೊಳುಭಯವೀರರ್ ಬಾಹುಯುಗವನ
ತೃಂತರೋಪದೊಳಾರ್ಪಟಿಸಿ ಪೋಯ್ಯಲಾ ಧ್ವನಿ ಮಹಾಭಯಂಕರಮಾದುದು ೩೫

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಯು ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ ತಲೆ ಉಳಿಸುತ್ತೇನೆಯೇ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಮಯಸಾಧಿಸಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮೈಮರೆತಾಗ ಸಮಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ ವಿಷ್ಣು. ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೩೪. ಒಬ್ಬರ ನೊಬ್ಬರು ವಿಾರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಎರಗುತ್ತಾರೆ, ಸಾಹಸವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹೊಡೆದು ತಮ್ಮ ಕೈಚಳಕವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹೋರಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಘಾತವುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಭೂಮಿಯಿಂದ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ, ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮೊರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಿಂಹದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಜಾರುತ್ತಾರೆ, ಒಬ್ಬರ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ದೂರುತ್ತಾರೆ, ಆ ಇಬ್ಬರು ಸಾಹಸಿಗಳೂ ಪರಾಕ್ರಮಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ೩೫. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸೋಲು-ಗಲವುಗಳನ್ನು ಕಾಣದೆ ಗದೆಗಳನ್ನು ಬಿಸುಟು ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಾಹನವಾದ ಗರುಡನಿಗೂ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಹತ್ತುವ ಹಂಸಕ್ಕೂ ಕಾಳಗವಾಯಿತು, ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾದಾಡಿ ಅವೆರಡೂ ಘಾಸಿಗೊಂಡು ಹೋದುವು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ವೀರರೂ ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನೂ

ಲಲಿತಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲವನು ತಮ್ಮಣಲೂ
 ಳಳವದಿಸಿ ಪುದಿದ ಬೆಮರ್ವನಿಗಳು ತತ್‌ಕ್ಷಣಂ
 ಕಳನ ಧೂಳಿಯೊಳೆ ತಂಬಿಸಿ ಮುಖ್ಯಯಂ ಬಲಿದವೆಗಳಲಗದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ
 ನಳನಭವ ನಳನಾಕ್ಷರಿವರಂ ಕೈಗಳು
 ಸಲೆ ತೋರಿ ತೋರುತೆ ಕುಲಾಲಚಕ್ರದ ಬವಣಿ
 ಯೊಲುವೊಂದು ಯಾಮಮಾತ್ರಂ ತಿರುಗಿದರ್ ದಿಶಾಮಂಡಲಂ ತಿರುಗುತಿರಲು ೩೬

ನೋಡಿ ಬಣ್ಣ ಪರನಿಮಿಷರ್ಗೆ ಘಟರಾಜಂಗೆ
 ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು ಭಟರ ಸಂಗ್ರಾಮವಂ
 ನಾಡೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಪೊಗಳ್ಳರಾರೋ ಮಹಾದೇವ ರಣಕಿದೇ ಕಡೆಯನಲ್ವೆ
 ನೀದಿವರ್ ವಾಮಹಸ್ತವ ನೆವರಿದುರುತರದ
 ಗೊಡಮುಖ್ಯಯ ಚಪಲತನುಲತೆಯ ಕಲಿಗಳೊಲೆ
 ದಾಡುತಿವರ್ ಧರಾಕಂಪದೊಳ್ ಕಂಪಿಸುವ ಕುಲಗಿರಿಯ ಪಾಂಗಿನಿಂವೆ ೩೭

ಘನಗುರುತ್ವಕ್ಕೆ ರೋಹಣಾದ್ರಿ ನೀಲಾದ್ರಿಗಳ್
 ಕನಲ್ವ ಕಾದಲ್ವೆ ಬಂದುಪೋ ಷೇಳಿನಲ್ಯಾಗ
 ವನಜಭವ ವನಜನಾಭರ್ ತೋರಿದರ್ ಪೂಯು ತನತನಗೆ ಕೌಶಲ್ಯವ

ತಟ್ಟಿದರು. ಆ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಲು ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾಯಿತು. ೩೬. ಮೃದುವಾದ ಕರ್ಪೂರವೀಳೆಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೃಯಿಂದ ಹೊರಟಿ ಬೆವರುಹನಿಗಳನ್ನು, ಯುದ್ಧರಂಗದ ಧೂಳಿನೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಮುಖ್ಯಯನ್ನು ಬಿಗಿದು, ರೆಪ್ಪೆಯನ್ನು ಆಘಾಡಿಸದೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತ, ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಗಳಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಕುಂಬಾರನ ಚಕ್ರವು ತಿರುಗುವಂತೆ ದಿಬ್ಬಂಡಲವು ಸುತ್ತುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ಜಾವ ಕಾಲ ಸುತ್ತಿದರು. ೩೭. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ವರ್ಣಿಸುವರೆ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ, ಅದಿಶೇಷನಿಗೆ ಕೇಡು ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ವೀರರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಯಾರು ಹೊಗಳಲು ಶಕ್ತರು ? ಮಹಾದೇವ, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಡೆಯನ್ನುವಂತೆ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದ್ದ ಎಡಗೈಯನ್ನು, ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಮುಖ್ಯಯನ್ನು, ಚುರುಕಾದ ಚಲನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ದೇಹವನ್ನು ಆ ಇಬ್ಬರು ವೀರರೂ ಭೂಮಿಯ ಕಂಪನದಿಂದ ಕುಲಪರ್ವತಗಳು ಕಂಪಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ತೂಗಾಡಿಸು ತ್ತಿದ್ದರು. ೩೮. ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಾಗಿ ರೋಹಣಾದ್ರಿ ಮತ್ತು ನೀಲಾದ್ರಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಕೋಪಗೊಂಡು ಕಾದಾಡಲು ಬಂದಿವೆಯೋ ಹೇಳು ಎನ್ನುವಂತೆ ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುಗಳು ಹೋರಾಡಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ

ವಿನುಗೆ ಮುಖ್ಯಯೊಳೆ ಪೆರ್ಗಿಡಿ ತಿವಿವ ತಿವಿಗಳ್ಳೆ
 ದನಿದೋರೆ ಭಟರ ಕಾಯಂ ಗೆಲವುಗಾಣದ
 ತ್ಯನಪವಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾರ್ಭಟಿಸಿ ಪೊಯ್ದಾಡಿದರ್ ಮಹಾಸಂಗರದೊಳು ೩೮

ಕರವಲಯಕೋರೊರ್ಮೆ ತಳಹತ್ತಕೋರೊರ್ಮೆ
 ಸರಿಸಮಂಕಡಕೋರ್ಮೆ ಬಂಧಪಟ್ಟಿಸಕೋರ್ಮೆ
 ಉರಗಬಂಧನಕೋರ್ಮೆ ಬಾಹುದಣಿವಿಂಗೊರ್ಮೆ ಡೊಕ್ಕರಕ್ಕೊರ್ಮೆಯೊರ್ಮೆ
 ಸಿರವಲಯಕೋರೊರ್ಮೆ ಕಂಡಡೊಕ್ಕರಕೋರ್ಮೆ
 ಹರಿಕಮಲಭವರೊದಗಿದರ್ ಮತ್ತೆಯುಂ ಗೆಲವು
 ದೊರೆಕೊಳ್ಳದಿರೆ ಮಹಾರೋಷವಾನಸನಾಗಿ ಮಾಧವಂ ಚಿಂತಿಸಿದನು ೩೯

ಎನ್ನೊಡನೆ ಸರಿಬರಿಗೆ ಬರಲೇಸರವನವನ
 ಗನ್ನವಂ ನಿಲಿಸುವಂ ತಾನೆನುತೆ ಮಾಧವಂ
 ನನ್ನಯಿಂ ಕಮಲಜನ ಘಾತಿಗೊಡಲಂಗೊಟ್ಟು ಗೆಲವುದೋರಿಸಿ ವಿತಿಯೊಳು
 ಮುನ್ನೀರ ಮಗಳ ಗಂಡಂ ಬ್ರಹ್ಮಮಸ್ತಕವ
 ನುನ್ನತದ ಮುಖ್ಯಯಿಂ ತಿವಿಯಲ್ಕೆ ತಚ್ಚಿರಂ
 ಭಿನ್ನವಾದುದು ನಾಲ್ಕು ಸಿರ್ಳ ಸಕ್ಕಸಮನಾಗಿ ಪೇಳ್ವಿನೆನದ್ಭುತವನು ೪೦

ಮುಖ್ಯಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ದೊಡ್ಡ ಕಿಡಿ ಹೊಳೆಯಲು, ಪರಸ್ಪರ ತಿವಿದಾಗ ಆ ವೀರರ ಶರೀರದಿಂದ ಶಬ್ದ ಹೊರಡುತ್ತಿರಲು, ಯಾರೂ ಗೆಲ್ಲದ ಆ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳು ಅರ್ಭಟಿಸಿ ೩೯. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಬಾಹುಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಘೋರಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡಿದರು. ಅಂಗೈ ಹಿಡಿತಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ, ಕೋತಿಪಟ್ಟಿ ಗೊಂದು ಸಾರಿ, ಬಂಧವರಸೆಗೊಂದು ಬಾರಿ, ಸರ್ಪಬಂಧನಕ್ಕೊಂದು ಬಾರಿ, ಬಾಹುದಣಿ ವೆಂಬ ಪಟ್ಟಿಗೊಂದು ಬಾರಿ, ಗುದ್ದಿನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ, ಕತ್ತಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಪಟ್ಟಿಗೊಂದು ಬಾರಿ, ಮಾಂಸಖಂಡದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣುಗಳು ಒಳಗಾದರು. ಆದರೂ ಯಾರಿಗೂ ಗೆಲುವು ಉಂಟಾಗದಿರಲು ವಿಷ್ಣುವು ಮಹಾ ರೋಷಚಿತ್ತನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದನು. ೪೦. ನನ್ನ ಸರಿಸಮನಾಗಲು ಇವನು ಎಷ್ಟರವನು ? ನಾನು ಇವನ ಒಣ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮಾಧವನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ದೇಹವನ್ನು ಒಡ್ಡಿ ಅವನಿಗೆ ಗೆಲುವನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ನಟಿಸಿ, (ಶರಧಿಸುತೆಯ ಗಂಡನಾದ ವಿಷ್ಣುವು) ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮುಖ್ಯಯಿಂದ ಚೆಚ್ಚಿದನು. ಆ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯು ಸರಿಸಮನಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದೋಳಾಗಿ ಒಡೆಯಿತು. ಆ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ?

ಸಿರವೊಡೆದೊಡೆನಾಯ್ತು ಸರಸಿರುಹಸಂಭವಂ
 ಧರದರಿವೃತ್ತನೆ ಬಿರಿದ ಮಸ್ತಕದ ಪೋಳೆಗಳಂ
 ವರಚತುರ್ವದನಂಗಳಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುನರಪಿ ಕುದ್ಧ ಚಿತ್ತನಾಗಿ
 ಹರಿಗೆ ಮಾರಂತು ಬಾಹುದ್ದಯಮನಪ್ಪಳಿಸಿ
 ಮುರಿವರಗುವೆಂ ಮುರಾಂತಕನನಂಬವಸರದೊ
 ಳಿದಾದುದಾಗಸದೊಳೊಂದುಲುದು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳಿ ಕೌತುಕವನು ೪೧

ಅರಿಯದವನೇ ನೀಂ ಮುರಾರಿ ಮೂರ್ಖನೇ ಬೊಮ್ಮ
 ತರಿಸಂದು ನಿನಗಮಾತಂಗವೊಂದೇ ವಸ್ತು
 ಪರತುಂಟು ತದ್ವಸ್ತುವಿಲ್ಲಿ ಜುನಿಸುವುದೀಗಳೆದರ ಪದಮಸ್ತಕವನು
 ನೆರೆ ಪೋಗಿ ಕಂದಾತನೇ ಸಾಸಿಯೆನೆ ಕೇಳ್ದು
 ಬೆರಗಾಗಿ ತಾವಿರ್ವರುಂ ರಣಾಪೇಶಮಂ
 ಮರೆದು ನೋಳ್ವನಿತರೊಳಿ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳಿನೊಂದು ಕೌತುಕವನು ೪೨

ತರಣಿಬಿಂಬಂಗಳಂ ಕರಗಿ ಕರುವಿಟ್ಟಿರೆದ
 ಪಿರಿಯ ಮೂಲಸ್ತಂಭಪೋ ಪಂಚಭೂತಮಂ
 ಪರಿಣಿಸಲಳಿವ ಮಿಸುನಿಯ ದಂಡವೋ ಮುಂದೆ ಸೃಜಿಯಿಸುವ ಲೋಕಂಗಳು

೪೧. ತಲೆ ಒಡೆದರೇನಾಯಿತು? ಬ್ರಹ್ಮನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ದುರ್ಬಲನೇ? ಒಡೆದು ಹೋದ ತಲೆಯ ಹೋಳುಗಳನ್ನೇ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಕೋಪಮಾನನನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ, ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕೆಡವಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಯತ್ನದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧ್ವನಿಯಾಯಿತು. ಆಯ್ತು ಸಿದ್ಧರಾಮಣ್ಣ ಅದರ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳು. ೪೨ ಎಲೈ ವಿಷ್ಣು, ನೀನು ತಿಳಿಯದವನೇ? ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ನೀನು ಮೂರ್ಖನೇ? ನಿಜವಾಗಿ ನಿನಗೂ ಆತನಿಗೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಸ್ತು ಬೇರೆ ಇದೆ. ಆ ವಸ್ತುವು ಇಲ್ಲ ಈಗ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಆ ವಸ್ತುವಿನ ಪಾದ ಮತ್ತು ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದವನೇ ಸಾಹಸ ಎಂದಿತು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೆರಗಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಯುದ್ಧಾಪೇಶವನ್ನೇ ಮರೆತು ನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿ ನಡೆಯಿತು. ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ (ಹೇಳುತ್ತೇನೆ) ಕೇಳು. ೪೩. ಅನೇಕ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬಗಳನ್ನು ಕರೆಗಿಸಿ ಎರಕ ಹೊಯ್ದ ದೊಡ್ಡ ಮೂಲಸ್ತಂಭಪೋ? ಪಂಚಭೂತಗಳನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಅಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿನ್ನ ದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಳತೆಗೋಲೋ? ಮುಂದೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಿರುವ ಲೋಕಗಳು ಸರಿದಾವು, ಅವು

ಜರಿದಪವವಕ್ಕಡಪಾಗಿರಲ್ವೇಳ್ವೆಂದು
ಗುರುತರ ಸುವರ್ಣದ ಸಲಾಕೆಯೆಂಬ ಬಲಿದರೋ
ಹರಹರಾ ಪೇಳಲೆಂಬ ಹರಿಯಜರ ಮಧ್ಯಧೆ ಮಹಾಲಿಂಗಮುದಯಿಸಿದುದು ೪೦

ಆ ಲಿಂಗದತುಳಿತರ ಪೀಠಂ ಧರಿತ್ರಿ ಶೈ
ಲಾಳಿ ಭುಜಮೆಸೆವ ಸಪ್ತಾಂಬುನಿಧಿಗಳೆ ಕುಚ್ಚಿ
ಲೋಲಾಕ್ಷಿಗಳ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳ ರಸಾತಳದ ಕಡೆಯೇ ಪಾದವು
ಮೇಲಿರ್ಪ ತಾರಾಳಿಗಳೆ ಪ್ರಪ್ತಸಂದೋಹ
ಮೋಲಗಿಪ ಪರಿವಾರವೇ ಪ್ರಮಥಗಣಮಾಗೆ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಮೂಡಿದುದು ಲಿಂಗಮಜಹರಿಗಳಂ ಬೆರಗುವಡಿಸಿದುದಾಗಳು ೪೧

ಲಲಿತತೇಜೋಮಯದ ಲಿಂಗದಿರೋಳ್ ಮಿಂಚು
ಬುಳುವೆಂತುಟಂತಾದುದಿವರ ತೇಜಂ ಕೂಡೆ
ತಿಳಿದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರ್ ಪಾದಮಂ ಹರಿ ಮಸ್ತಕವನಜಂ ಕಾಣ್ವೆವೆಂದು
ನಳನನಾಭಂ ವರಾಹಾಕೃತಿಯನಾ ಕ್ಷಣಂ
ತಳಿದಿಳಿದು ಪೋದಂ ಧರಾತಳವನೋಡಬಗಿದು
ಕಲಹಂಸೆಯಾಗಿ ಬೊಮ್ಮಂ ಪೋಗುತಿರಿದ ಬಹ ಕೇತಕಿಯೊಳಂತೆಂದನು ೪೨

ಎಲೆ ಮಹಾತ್ಮನೆ ನಮಸ್ಕಾರಮೆಲ್ಲಿಂದಾಯ್ತು
ಸುಳಿವು ನಿಮಗೆಂದೆನಲು ಪರಶಿವನ ಮಕುಟದಿಂ
ದಿಳಿತಂದೆನೀಗ ಕೇತಕಿಯೆಂಬುದಭಿಧಾನವೆನಗೆ ನೀನಾರೆನಲ್ವೆ

ಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ದೊಡ್ಡದಾದ ಚಿನ್ನದ ಸಲಾಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೋ ?
ಎನ್ನುವಂತೆ ಶಿವಶಿವಾ, ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಮಹಾಲಿಂಗವು
ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ೪೪. ಭೂಮಿಯೇ ಆ ಲಿಂಗದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪೀಠ, ಪರ್ವತಗಳೇ ಅದರ
ಭುಜಗಳು, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಗಳೇ ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆ, ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯ-ಅಗ್ನಿ
ಗಳೇ ಅದರ ಚಂಚಲವಾದ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳು. ರಸಾತಳದ ಕೊನೆಯೇ ಅದರ
ಪಾದಗಳು, ಮೇಲೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಮೂಹವೇ ಹೂಗಳ ರಾಶಿ, ಅದ್ಭುತ
ಹಿಲ್ಸೆಸುವ ಪರಿವಾರವೇ ಪ್ರಮಥಗಣಗಳು. ಈ ರೀತಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಆ ಮಹ
ದಾಕಾರವಾದ ಲಿಂಗವು ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿತು. ೪೫. ಮನೋಹರವಾದ
ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ಲಿಂಗದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರ ತೇಜಸ್ಸು ಮಿಂಚುಹುಳುಗಳ
ಕಾಂತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಕೂಡಲೆ ಹರಿಯು ಅದರ ಪಾದವನ್ನೂ, ಅದರ ತಲೆಯನ್ನೂ
ಬ್ರಹ್ಮನೂ ನೋಡುವುದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ವಿಷ್ಣುವು ವರಾಹಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿ
ತಕ್ಷಣವೇ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಗಿದು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಹೋದನು. ಬ್ರಹ್ಮನು ರಾಜಹಂಸವಾಗಿ
ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ ಕೇದಗೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು, ೪೬.
ಎಲೈ ಮಹಾತ್ಮನೇ, ನಮಸ್ಕಾರ. ನೀವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಎಂದನು. ಪರಶಿವನ

ಜಲಜಸಂಭವನಾಂ ಸದಾಶಿವನ ಮುಕುಟಮಂ
ತಿಳಿಯಲ್ವೆದುವೆನ್ನಿಗಿನಿತು ಗಾವುದಮುಂಟು
ತಿಳಿಪೆನಲ್ ನಸುನಕ್ಕು ಪಲಯುಗದೊಳ್ಳಿದೆಯುಂ ಕಾಣ್ವುದಘಟವೆಂದನು ೪೬

ಬಿಚ್ಚಿದಂ ಮನದೊಳುಬಾಸನಂ ಹೃದಯಮಂ
ಬಿಚ್ಚಿದಂ ಕೇತಕಿಯೊಳೆ ಪುರುಷ ಹರಿಗೆ ಮೂ
ರಚ್ಚಿಯುಳ್ಳನ ಮಸ್ತಕಂಗಂಡು ಬಹೆನೆಂದು ಭಾಷೆಯು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದೆ
ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೇಕೆ ಹರಿಯೊಡನೆ ನಾಂ ಗೆಲ್ಲಂತು
ಟುಚ್ಚಿರಿಪವೇಳ್ವೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳೆ ಕೈಕೊಳು
ತೃಚ್ಚಿರಿಯೊಳ್ಳಿದಿ ಮುನ್ನಿನ ರಣಾಂಕಣದಡೆಗೆ ತಾವಿರ್ವರುಂ ಬಂದರು ೪೭

ಹರನ ಪಾದಾಬ್ಜಮಂ ಕಾಣದೆ ಮುರಾಂತಕಂ
ಮರಳಿ ಮುನ್ನಿನ ರಣಾಂಕಣಕೆ ಬರಲಿವರೆ ಮೊದ
ಲಿರೆ ಶಿವನ ಮುಕುಟಮಂ ಕಂಡೆಯಾ ನೀನೆನಲ್ ಕಮಲದಂ ಕಂಡೆನಲನು
ನಿರುತಮೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾರನಲು ಕೇತಕಿರಾಜ
ನರವಿಂದಸಾಭೆ ಜೊಮ್ಮಂ ಕಂಡನೆನೆ ತಿಳಿದು
ಹರನ ಮಸ್ತಕಕೆ ಸಲ್ಲದೆ ಪೋಗು ಮೋಡಿ ನೀನೆನುತೆ ಹರಿ ಶಾಖಿಸಿದನು ೪೮

ತಲೆಯಿಂದ ಈಗ ಇಳಿದುಬಂದೆವು, ನನ್ನ ಧೈಸರು ಕೇದಗೆ, ನೀನು ಯಾರು? ಎನ್ನಲು ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮ, ಸದಾಶಿವನ ತಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಗಾವುದ ದೂರವಿದೆ? ತಿಳಿಸು ಎನ್ನಲು, ಕೇದಗೆಯು ನಸುನಕ್ಕು 'ಹಲವು ಯುಗಗಳು ಕಳೆದರೂ ಅದನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ' ಎಂದನು. ೪೭. ಬ್ರಹ್ಮನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೆದರಿದನು, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದದನ್ನು ಕೇದಗೆಗೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದನು, ಎಲೆ ಸತ್ಪುರುಷ, ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಿನ ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಏಕೆ? ವಿಷ್ಣುವಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಗೆಲ್ಲುವಂತೆ ನೀನು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು, ಅದಕ್ಕೆ ಕೇದಗೆಯು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರೂ ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಮೊದಲಿನ ರಣರಂಗದ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರು. ೪೮. ಶಿವನ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಕಾಣದೆ ವಿಷ್ಣುವು ತಿರುಗಿ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಬಂದನು, ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಕೇದಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಶಿವನ ತಲೆಯನ್ನು ನೀನು ನೋಡಿದೆಯಾ ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಕೇಳಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮನು ನೋಡಿದೆ ಎಂದನು. ವಿಷ್ಣುವು ಇದು ಸತ್ಯವೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾರು? ಎಂದನು. ಆಗ ಕೇದಗೆರಾಜನು ಎಲೈ ವಿಷ್ಣುವೇ, ಬ್ರಹ್ಮನು ನೋಡಿದನು ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಲು, ವಿಷ್ಣುವು ನಿಜವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೇದಗೆಗೆ ಶಿವನ ತಲೆಗೆ ನೀನು ಸಲ್ಲದವನಾಗು, ನೀನು ದೋಷವುಳ್ಳವನು ಎಂದು ಶಾಪ

ಶಾಪಮಂ ತಳೆದು ಕೇತಕಿರಾಜನತುಳಸಂ
 ತಾಪದಿಂ ಪೋಗಲಾ ಲಿಂಗವೇ ಭೀಕರದ
 ರೂಪಮಂ ತೋರಲೆರ್ವ ಜರ್ಜರಿತಮಾಗಲಜಹರಿಗಳತಿಭೀತಿಯಿಂದ
 ಈ ಪರಿಯ ನಿನ್ನ ಭೀಷಣಮೂರ್ತಿಯಂ ನೋಡ
 ಲಾಪವೇ ನಾವೆಂದು ಪೊಗಳೆ ದೇವಂ ಸುಭಗ
 ರೂಪಿನಿಂದಿರೆ ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಪಾರ್ವತೀಶನಂ ನುತಿಯಿಸಿದರು ೪೯

ಜಯಜಯ ಗುಣಾಭರಣ ಜಯ ದಿವಿಜನತಚರಣ
 ಜಯಜಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಜಯ ನತಾಂಬುಜಭೃಂಗ
 ಜಯಜಯ ಸದಾಸೋಮ ಜಯ ರಜತಗಿರಿಧಾಮ ಜಯ ಭೀಮವಿದ್ಯತಸೋಮಾ
 ಜಯಜಯ ವಿಷ್ಣುವ ಜಯ ಭಕ್ತಸಂಜೀವ
 ಜಯಜಯ ಕೃಪಾಪಾಂಗ ಜಯ ಗಿರಿಸುತಾರ್ಥಾಂಗ
 ಜಯಜಯ ಚಿದಾನಂದ ಜಯ ಮಹಾಗಣವೃಂದ ಜಯವೆಂದಜಂ ನುತಿಸಿದಂ ೫೦

ರಾಜಶೇಖರ ದಿವಿಜರಾಜವಂದಿತಪಾದ
 ರಾಜೀವ ವರರಾಜರಾಜಸಖ ಚಂದ್ರದಿವ
 ರಾಜಕೋಟಿಪ್ರಭಾರಾಜಚ್ಚರೀರ ಬಳರಾಜವಂದವಿಧ್ವಂಸನಾ

ಕೊಟ್ಟನು. ೪೯. ಕೇದಗೆರಾಜನು ಶಾಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಹು ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ಆಗ ಆ ಲಿಂಗವೇ ಭಯಂಕರ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮರ ಎದೆ ಜರ್ಜರಿತವಾಯಿತು. ಅವರು ಅಂಜಿದವರಾಗಿ ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿಯ ನಿನ್ನ ಭಯಂಕರ ರೂಪವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಎಂದು ಹೊಗಳಿದರು. ಆಗ ದೇವನು ಮನೋಹರವಾದರೂ ಪದಲೈಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರು. ೫೦. ಗುಣಗಳೇ ಆಭರಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದಗಳುಳ್ಳವನೇ, ಜಯವಾಗಲಿ, ಮಹಾಲಿಂಗನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಶರಣರೆಂಬ ಭೃಂಗಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದಕಮಲಗಳುಳ್ಳವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಮನೆಯಾಗಿ ಉಳ್ಳವನಿಗೆ, ಭೀಮನಿಗೆ, ಚಂದ್ರಮೌಳಿಗೆ, ವಿಷಕಂಠನಿಗೆ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಂಜೀವಿನಿಯಂತಿರುವವರಿಗೆ, ಅನುಗ್ರಹ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನಿಗೆ, ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರನಿಗೆ, ಚಿದಾನಂದನಿಗೆ, ಪ್ರಮಥ ಗಣಗಳ ಸಮೂಹವುಳ್ಳವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ೫೧. ವಿಷ್ಣುವೂ ಸಹ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದವುಳ್ಳವನೇ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದವನೇ, ಕುಬೇರನ ಮಿತ್ರನೇ, ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನುಳ್ಳ ಶರೀರಿನು, ದುಷ್ಟರಾಜರ ಗರ್ವವನ್ನು

ರಾಜೇವಭವಮಕುಟರಾಜತ್ವರತ್ನ ನೀ
ರಾಜನಚರಣ ಭೋಗಿರಾಜಭೂಷಣ ಶೈಲ
ರಾಜಾತ್ಮಜಾಸ್ತನವಿರಾಜಕುಕುಮವಕ್ಷ್ಯ ಸಲಹೆಂದು ಹರಿ ಪೊಗಳ್ಳನು ೫೧

ಉಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೋಳರ್ದು ಪೊಗಳ್ಳ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯ
ವಿಭುಗಳಾ ನಿರಹಂಕೃತಿಸ್ತೋತ್ರತತಿಗಾಗ
ಳಭವನತಿಕರಣಮುಂ ತಾಳ್ದು ನಿರ್ಮಳಸುಪ್ರಸನ್ನತೆಯೊಳವರ ಮುಂದೆ
ವಿಭವದಿಂ ಪಂಚವದನದ ದರಭುಜಂಗಳತಿ
ಶುಭಮಾದ ಪಂಚದಶಲೋಚನದ ಕೆಂಜೆದೆಯ
ಸುಭಗರೂಪಂ ತೋರಲಿರ್ವರಂ ಮಗಳು ಕೊಂಡಾಡಿದರ್ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ೫೨

ಮನದಗೆಯಲಿರ್ವರಂ ಕೊಂಡಾಡ ಶಂಕರಂ
ದನುಜಾರಿಯಂ ಕರೆದು ನೀಂ ಸಕಲಲೋಕಂ
ಳನುಪವಂದ ರಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ಕಮಲಜನಸತ್ಯದಿಂ ಕರಗಿ ಬಿದ್ದ
ಘನತರವೆನಿಪ್ಪ ಧರೆಯಂ ಮುನ್ನಿನಂದದಿಂ
ದನುಗೊಳಿಸು ಪೋಗಿಂದು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಬೆಸಸಿ
ವನಜಸಂಭವನಂ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಪರಶಿವನಾಗಳಂತೆಂದನು ೫೩

ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ಕೇಳಸತ್ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಸು
ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಮುನ್ನಿನಂದದಿಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ
ವಿರಚಿಸುವುದೆಂದು ನಿರವಿಸಿ ನಿರಾಕಾರಮಂ ತಳೆಯೆ ಶಿವನಾಚ್ಛಿಯಿಂದ

ಮುರಿದವನೇ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಿರೀಟದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನಗಳೇ (ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಾಗ) ಪಾದಗಳಿಗೆ ದೀಪಗಳಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ಸರ್ಪಭೂಷಣನೇ, ಪಾರ್ವತಿಯ ಕೆಂಪಾದ ಸ್ತನಗಳ ಮೇಲೆ ಶೋಭಿಸುವ ಎದೆಯುಳ್ಳವನೇ ಕಾಪಾಡು ಎಂದು ಹೊಗಳಿದನು. ೫೨. ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯರಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳಿಬ್ಬರೂ ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ನಿಂತು ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದ ಮನದಿಂದ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಭವನು (ಶಿವನು) ಬಹಳ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತಾಳಿ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಅವರ ಮುಂದೆ ವೈಭವದಿಂದ ಐದು ಮುಖ, ಹತ್ತು ಭುಜಗಳು, ಮಂಗಳಕರವಾದ ಹದಿನೈದು ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕೆಂಪುಕಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನೋಹರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಇವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ೫೩, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಕೊಂಡಾಡಲು ಶಂಕರನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕರೆದು ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಸತ್ಯದಿಂದ ಹಾಳಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ನೆಲೆಗೊಳಿಸು, ಹೋಗು ಎಂದು ಕರುಣೆಯಿಂದ ನೇಮಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಪರಶಿವನು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ೫೪. ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಕೇಳು, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿರವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತಾಳು.

ಹರಿ ವರಾಹಾಕೃತಿಯೊಳರದೆತ್ತಿ ಕೂಡೆ ಸೈ
 ತಿರಿಸಿ ಧರೆಯಂ ವಿಧಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸರ್ವೇಳ್ಳು ತಾಂ
 ನಿರುತಮುಮೃತಾಬ್ಧಿಯುತ್ಪರಭಾಗದೊಳ್ ಪೋಗಿ ಪವಡಿಸಿದನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ೫೪

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವುಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ವಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯು ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮುಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದೆ ೫೫

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡು ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿ ಶಿವನು ನಿರಾಕಾರ
 ವಾದನು. ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ವಿಷ್ಣುವು ವರಾಹಾವತಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು
 ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿರಿಸಿದನು, ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದನು. ತಾನು ಆ
 ಕ್ಷಣ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದನು. ೫೫. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನ ಬಸವಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದ
 ವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿ
 ದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನ
 ಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗ
 ಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಪಂಕಜಭವಂ ಶಿವನನೊಲಿಸೆ ತನ್ನಿಟಲದಿಂ
ಶಂಕರಂ ಜನಿಸಲತಿರೌದ್ರಮಂ ಕಾಣುತೆ ಭ
ಯಂಕರದೊಳಜನಭವನಂ ನುತಿಸಲರ್ಥನಾರೀಶ್ವರತ್ವದೊಳಿಸಿದನು

ಕಾಲಕಂಧರ ದಿವಿಜಪಾಲ ವಿಧಿಸೌವರ್ಣ
ಚೇಲ ವಿನಮಿತಪದ ವಿಶಾಲತರಮಹಿಮ ಶಾ
ದೂಲಚರ್ಮಾಂಬರಸುಲೀಲ ನಾನಾ ಲೋಕಪಾಲವಂದಿತಪದಾಬ್ಜ
ಕೈಲಾಸವಿಖರಿಸಾಜಾಲಯಸ್ಥಿತ ಹೈಮ
ಶೈಲಜಾವರ ಸರ್ವಜಾಲಭೂಷಣ ಲಗ
ದ್ವಾಲಾಕ್ಷ ಲೋಕಮಂ ಪಾಲಿಸೈ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದನುಜಶಿಕ್ಷ

೧

ವಿರಚಿಸುವೆನ್ನಾಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ
ಸರಸಿರುಹಸಂಭವಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಳ್ವಿನೆಂ
ದಿರದೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ್ ಸತ್ಯದಿಂ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಳವಲ್ಲದಿರಲು
ಚಿರಕಾಲವಿರಾಜನಂ ಕುರಿತು ತಪಮಂ ಮಾಡೆ
ಹರನೊಲಿದು ಬೊಮ್ಮನವೆಗೈತಂದು ಮೆಚ್ಚಿದಂ
ವರಮದೆಂ ಬೇಡನಲ್ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕಮಲಭವನಂತೆಂದನು

೨

ಸೂಚನೆ : ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸಲು ಶಂಕರನು ಅವನ ಹಣೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆ ಅತಿರೌದ್ರ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಭಯದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು, ಆಗ ಶಿವನು ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರತ್ವದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದನು. ೧. ವಿಷಕಂಠ, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವನೇ, ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣುಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದವುಳ್ಳವನೇ, ವಿಶಾಲತರವಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನೇ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ಲೀಲಾವಿನೋದಿಯೇ, ನಾನಾ ಲೋಕಪಾಲಕರಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದಕಮಲವುಳ್ಳವನೇ, ಕೈಲಾಸವಾಸಿಯೇ, ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯೇ, ನಾಗಭೂಷಣನೇ, ಹೊಳೆಯುವ ಹಣೆಗೆಣ್ಣುಳ್ಳವನೇ, ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವವನೇ, ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ಲೋಕವನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಮುಂದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಮೊದಲೇ ಮಾಡಿದ್ದ ಅಸತ್ಯದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಲು, ಅನೇಕಕಾಲ ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಶಿವನು ಒಲಿದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು, 'ಮೆಚ್ಚಿದೆ, ವರವೇನು ? ಬೇಡು' ಎನ್ನಲು, ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು.

ದೇವ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಳ್ವೆನೆ
 ದಾಪಾವ ತೆರದೊಳಾನಂ ನೋಡೆ ನಿನ್ನಯ ದ
 ಯಾವಲಂಬನವಿಲ್ಲವಾಗದೀ ಸೃಷ್ಟಿ ಮುನ್ನಿಂದಧಿಕವೆನೆ ಮಾಳ್ವೆನು
 ನೀವೆನ್ನ ದೇಹದೊಳ್ ಜನಿಸೆಂದು ಕಮಲಜಂ
 ದೇವದೇವನಜಾತನಪ್ರಮೇಯನಂ
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳ್ ಕೊಂಡಾಡಲ್ಕೆ ಶಂಕರಂ ಬ್ರಹ್ಮನೊಡನಿಂತೆಂದನು

೩

ಬೇಡಿದೆ ವರವನಿಂತು ನಿನ್ನೊಡಲೊಳಾನೊಡೆದು
 ಮೂಡಿವಾಗಳೆ ನಿನಗೆ ವಿಲಯ ತಪ್ಪದು ಮರುಳೆ
 ಬೇಡವೀ ವರವನಲ್ಪಾದೊಡಾಗಲಿ ಕರುಣಿಸೆನಲಂತೆ ಮಾಳ್ವೆನಿಂತು
 ಮಾಡುತ್ತಿರ್ ತಪಮಂ ಮನಃಪವನಯೋಗದಿಂ
 ನೋಡು ನಿಶ್ಚಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನಿಜಸಮಾಧಿಯೊಳ್
 ಕೂಡಿರೆಂದಭವನಾಜ್ಞಾ ಪಿಸಿ ನಿರಾಕಾರವಂ ತಳೆದನಾಕ್ಷಣದೊಳು

೪

ಸೃಟಿಕಭಾಂಡದೊಳೆಸೆವ ಜ್ಯೋತಿಯಂದದೊಳೆಜನ
 ಘಟದೊಳಗೆ ಪಟ್ಟಕ್ರಮಂ ಭೇದಿಸುತ್ತಜನ
 ನಿಟಲಮಧ್ಯದೊಳೊಡೆದು ಮೂಡಿದನುಮಾರಕ್ತಿಸಹಿತಂ ಮಹೇಶನಂದು
 ಪಟುತರದ ಶತಕೋಟಿಬಾಲರವಿತೇಜಮು
 ತೃಟಿತಿವಿರದೊಡನೆ ಬೆರೆಸಿದುದೊ ಪೇಳಿದೆನಲ್
 ಚಟುಲಸ್ವರೂಪನೊಬ್ಬದನಜನ ತನುವೆರಳುಸೀಳಾಗೆ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು

೫

೩. ದೇವ, ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೋ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ನೋಡಿದೆ. ನಿನ್ನ ದಯೆಯ ಅವಲಂಬನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ-ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ದೇವದೇವನನ್ನು, ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದವನನ್ನು, ತಿಳಿಯಲಾಗದವನನ್ನು ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಲು, ಶಿವನು ಬ್ರಹ್ಮನೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು.

೪. ನೀನು ವರವನ್ನು ಬೇಡಿದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ನಿನಗೆ ಸಾವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಗೇಡಿಯೆ, ಈ ವರವು ಬೇಡ ಎಂದನು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು, ಆದುದಾಗಲಿ, ಕರುಣಿಸು ಎನ್ನಲು, ಶಿವನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಮನಃಪವನ ಯೋಗದಿಂದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರು, ನಿಶ್ಚಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡು, ನಿಜಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರು ಎಂದು ಶಿವನು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದನು. ೫. ಸೃಟಿಕ ಶಿಲೆಯ ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ದೀಪದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ದೇಹದೊಳಗೆ ಪಟ್ಟಕ್ರಮವು ಭೇದಿಸುತ್ತ, ಹಣೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಸಮೇತನಾಗಿ ಮಹೇಶ್ವರನು ಒಡೆದುಮೂಡಿದನು. ಆಗ ತೀವ್ರತರವಾದ ನೂರುಕೋಟಿ ಬಾಲಸೂರ್ಯರ ತೇಜಸ್ಸು ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಕತ್ತಲೆಯೊಡನೆ ಬೆರೆಯಿತೋ ಎಂದೆನ್ನುವಂತೆ ಸೌಂದರ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಶಿವನು ಬ್ರಹ್ಮನ

ಇಂತಹನ ತನುವೆರಳಿಸಿಳಾಗಿ ಬಿದ್ದ ಸಮ
 ನಂತರದೊಳಿತಿರ್ದುದಿಂ ರುದ್ರಮೂರ್ತಿಯು
 ತಾಂ ತಳಿದನಾ ಮಹೇಶಂ ಕಮಲಸಂಭವನ ಚಿತ್ತದಜ್ಞಾನದಿಂದೆ
 ತಾಂ ತವೆ ಮಹಾಕಾಳಿಯಾದಳುಮೆಯಿವರವ
 ರಂತಿರ್ದರೆನೆ ಬಾಲಚಂದಾನಂರೂಪದಲೋ
 ಪಾಂತದೊಳ್ ರಂಜಿಸುವ ನೀಲಮೇಘದ ತರದೆ ದಂಪತಿಗಳೆಂದಿವರು ೭

ಬಳಿಕ ರುದ್ರಂ ಮಹಾಕಾಳಿಯೊಳ್ ಸಂತಸದೊ
 ಳೊಲಿದು ಕ್ರೀಡಿಸುತೆ ನಾನಾ ವಿಲಾಸಂಗಳು
 ಕೆಲವು ಕಾಲಂಗಳು ಕಳೆವುತೆರೆ ನೀಲಲೋಹಿತಮುಖ್ಯ ರುದ್ರಗಣವು
 ಬಲವಿಕರಣೆಯರೂ ಬಲಪ್ರಮಥಿನಿಯರೆಂಬ
 ಪಲತೆರದ ಶಕ್ತಿದೇವಿಯೆರಾದರಿವರನಂ
 ದೊಲಿದು ದಂಪತಿಗಳು ಮಾಡಿಯಾ ರುದ್ರಗಣದೊಡನೆ ಸುಖವಿರುತಿರ್ದರು ೮

ಕರುಣದಿಂದಂ ಮಹಾರುದ್ರನಾ ಕಮಲಜನ
 ಬಂದ ಸೀಳಿರಡನೆಂದಿಸೆ ಮಲಗಿದವರೇಳ್ವ
 ಪರಿಯೊಳಿಚ್ಚಿತ್ತುಭಯಮೂರ್ತಿಗಳ ರೌದ್ರಸ್ವರೂಪನೇಕ್ಷಿಸಿ ಭಯಮೊಳು
 ಹರಹಾ ನಿಮ್ಮ ಭಯಮೂರ್ತಿಗಳ ರೌದ್ರದೊಂ
 ದಿರವಿಗೀಗನ್ನೆ ಹೃದಯಂ ನಡಗುತಿದೆ ದೇವ
 ಕರುಣಿಸುವುದೇಕರೂಪಿಂದೆನಲ್ಪರ್ಥನಾರೀಶ್ವರಂ ತಾನಾದನು ೯

ಶರೀರವನ್ನು ಎರಡು ಹೋಳಾಗಿ ಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ೭. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ದೇಹವು ಎರಡು ಸೀಳಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಹೇಶ್ವರನು ಅತಿಭಯಂಕರಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿ ರುದ್ರನಾದನು, ಉಮೆಯು ಮಹಾ ಕಾಳಿಯಾದಳು. ಈ ಇಬ್ಬರು ದಂಪತಿಗಳೂ ಬಾಲಸೂರ್ಯಮಂಡಲದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ನೀಲಮೇಘದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿದ್ದರು. ೮. ಅನಂತರ ರುದ್ರನು ಮಹಾಕಾಳಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಲಿದು ನಾನಾ ಒಗೆಯ ವಿಲಾಸ ದಿಂದ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತ, ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು ನೀಲಲೋಹಿತ ಮೊದಲಾದ ರುದ್ರಗಣವೂ, ಬಲವಿಕರಣೆಯರು, ಬಲಪ್ರಮಥಿನಿಯರು ಎಂಬ ಹಲವು ತೆರದ ಶಕ್ತಿದೇವಿಯರೂ ಜನಿಸಿ ದರು. ಅವರನ್ನು ಒಲುಮೆಯಿಂದ ಗಂಡಹೆಂಡಿರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆ ರುದ್ರಗಣಗಳೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ೯. ಮಹಾರುದ್ರನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮನು ದೇಹದ ಎರಡು ಸೀಳುಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಲು, ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಲಗಿದವರು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು ವಂತೆ ಎದ್ದು ಆ ಎರಡು ಮೂರ್ತಿಗಳ ಭಯಂಕರ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ, ಶಿವ ಶಿವಾ, ನಿಮ್ಮ ಈ ಎರಡು ಮೂರ್ತಿಗಳ ಭಯಂಕರ ರೂಪಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಎದೆ ನಡಗುತ್ತಿದೆ. ದೇವ, ಒಂದೇ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಕರುಣಿಸು, ಎನ್ನಲು ಶಿವನು ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರನಾದನು.

ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯಮೆರಡೊಂದಾದ ಮೂರ್ತಿ ಸ
 ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ಮುಡಿಯುವಂ ಜಡೆಯುವಂ ನವರತ್ನ
 ದೋಲೆಯಂ ಕುಂಡಲಮನಸೆವ ಕಂಠಾಭರಣಮಂ ಪೊಳೆವ ತಲೆಮಾಲೆಯಂ
 ನೀಲೋತ್ಪಲವನತುಳಶೂಲಮಂ ಚಾರುಮಣಿ
 ಜಾಲಮಂ ಪನ್ನಗಾಭರಣಮಂ ನೂತನದು
 ಕೂಲಮಂ ಚರ್ಮಾಂಬರವನಾಂತುಡನಲರ್ಧನಾರೀಶ್ವರಂ ಮೆರೆದನು

೯

ಇಂತರ್ಧನಾರೀಶ್ವರಾಕಾರಲೀಲೆಯಿಂ
 ಸಂತಸದೊಳಾ ಮಹಾರುದ್ರನಿರುತಿರೆ ಕಂಡು
 ಮುಂತೆ ಕಮಲಾಸನಂ ಮೆಯ್ಯಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿದು ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ
 ಅಂತರಹಿತನದ್ವಿತೀಯನನಜಾತನನ
 ನಂತಮಹಿಮನವ್ಯಯನನಪ್ರಮೇಯನಂ
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿ ನಾಂ ಸೃಷ್ಟಿಯನದಂತು ಮಾಡುವೆನೆಂದನು

೧೦

ಕೇಳಾದೊಡಲೆ ಚತುರ್ಮುಖ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂ
 ನೀಲಲೋಹಿತಮುಖ್ಯರಾಗಿದ್ ರುದ್ರಗಣ
 ಜಾಲಸಹಿತ ಮಾಡು ನೀನೆನಲ್ಪವರ ರೌದ್ರಸ್ವರೂಪಂ ಕಾಣಂತೆ
 ತಾಳಿ ಬಹು ಭೀತಿಯಂ ಸಾಕಿವರನೊಲ್ಲೆನೆನೆ
 ಭಾಳಾಂಬಕಂ ನಕ್ಕು ನೀಂ ಮುನ್ನಿನಂದದಿಂ
 ವೇಳಿಗೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡೆಂದು ಕರಣದಿಂ ವರವಿತ್ತು ಬಯಲಾದನು

೧೧

೯. ನೀಲ ಮತ್ತು ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳೆರಡೂ ಒಂದಾದಂತೆ ಕಂಡ ಆ ಮೂರ್ತಿಯು ಲೀಲೆಯಿಂದ ತಲೆಗೊದಲು ಮತ್ತು ಜಡೆ, ನವರತ್ನದ ಓಲೆ ಮತ್ತು ಕುಂಡಲ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕಂಠಾಭರಣ ಮತ್ತು ಹೊಳೆಯುವ ರುಂಡಮಾಲೆ, ನೀಲಿಕಮಲ ಮತ್ತು ಅತುಳವಾದ ತ್ರಿಶೂಲ, ವನೋಪರವಾದ ರತ್ನಗಳ ಸಮೂಹ ಮತ್ತು ಹಾವಿನ ಅಭರಣ, ಹೊಸಪಚ್ಚಿಸೀರೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಮಾಂಬರವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲು ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರನು ಮೆರೆದನು. ೧೦. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಮಹಾರುದ್ರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರಲು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು, ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಂತರರಹಿತನನ್ನು, ಅದ್ವಿತೀಯನನ್ನು, ಅಜಾತನನ್ನು, ಅನಂತಮಹಿಮನನ್ನು, ನಾಶವಿಲ್ಲದವನನ್ನು, ಅಪ್ರಮೇಯನನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿ ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲಿ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ೧೧. ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮನೆ, ಹಾಗಾದರೆ ಕೇಳು, ನೀನು ನೀಲಲೋಹಿತ ಮೊದಲಾದ ರುದ್ರಗಣಗಳ ಸಹಿತ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವೆನಲ್ಲ, ಅವರ ಭಯಂಕರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಬಹಳ ಭಯಗೊಂಡನು, ಸಾಕು, ಇವರನ್ನು ಒಲ್ಲೆ ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಫಾಲಾಕ್ಷನು ನಕ್ಕು ನೀನು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುವಂತಹ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡು ಎಂದು ಕರುಣೆಯಿಂದ ವರಕೊಟ್ಟು ಅಂತರ್ಧಾನ

ಇಂತೆಂದು ಶಂಕರಂ ವರವಿತ್ತು ಪೋದ ಸಮ
 ನಂತರದೊಳನಾ ಮಹೇಶನಾಚ್ಛೆಯನಾಂತು
 ಪಿಂತೆ ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಯಂತಾದುದಾ ತೆರದೊಳುಂ ತಾನೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು
 ಮುಂತೆ ನಾನಾ ದೇವಸಂತತಿಗಳುಂ ಸಹಿತ
 ಸಂತೋಷದಿಂ ಸತ್ಯಲೋಕದರಮನೆಯೊಳಗೆ
 ನಂತ ವೈಭವದಿಂದಲೊಡ್ಡೊಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಮೆರೆದಿದನುತ್ಸವದೊಳುಂ ೧೨

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮುಂ
 ಸಂತಸವ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯುತಮುಂ ಬಿಡದೆ ಜೇಳ್ವರ್ಗ ಪೂಜಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲ ಸುಖಮುಂ ಸಕಲ ಭೋಗಮನ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುದರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದೆ ೧೩

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ನಾದನು. ೧೨. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶಂಕರನು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋದನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಹೇಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಹಿಂದೆ ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿ ಹೇಗೆ ಆಯಿತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಮುಂದೆ ನಾನಾ ದೇವಸಂತತಿಗಳ ಸಮೇತನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸತ್ಯ ಲೋಕದ ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ, ಅನಂತ ವೈಭವದಿಂದ ಒಡ್ಡೊಲಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ೧೩. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಿರದಹಂಕರಿಸಿ ನಿಂದಿಸಲ್
ಪರಶಿವಂ ಕೇಳು ಭೈರವರೂಪದಿಂದವನ
ಶಿರವನರಿದುರುಲೀಲೆಯಂ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೊರದನು

ಪೋಬಣ್ಣದಿಹ ಜಡೆಯ ಬಂಬಲೋಳ್ ಥಳಥಳಿಸು
ವಂಬರಾಪಗೆಯ ವಿಮಲಾಂಬುಪೋಳ್ ನೋಡೆ ಪ್ರತಿ
ಬಿಂಬಿಸುವ ಚೆಲ್ಲುವಡೆದುಂಬುಜಾರಿಯ ಕಲೆಯ ತುಂಬಿ ನವಕಂಠರದೊಳು
ಲಂಬಿಸುವ ಭೂಷಣಕದಂಬದ ತರಕ್ಕುಚೆ
ಮಾರ್ಗಂಬರದ ಕಮಲಜಶಿರಂಬಿದಿಹ ಕರದ ಲೋ
ಕಾಂಬಿಕಾನಾಥ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷದೇವಂ ಬಿಡದೆ ಸಲಹೆಮ್ಮನು

೧

ಅಲಿಸಿನ್ನೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಪಂಕಜಗರ್ಭ
ನೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪೆತ್ತಿರೆ ನೆರೆದಿರ್ವ ಮುಖ್ಯ ಮುನಿ
ಜಾಲಮೊಡನೆದ್ದ ಕೈಮುಗಿದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕಮಲಜನನು
ಕೇಳೆಲೆ ವಿಧಾತ ನಿತ್ಯನದಾವವಂ ಜಗಕೆ
ಲೀಲೆಯಿಂದಾರಾರನರ್ಚೆಪ್ಪು ನಿಶ್ಚಯಂ
ಪೇಳಿಮೊದನೆಲಟ್ಟಹಾಸದಿಂದವರ್ಗ ಸರಸಿಜಜಾತನಂತೆಂದನು

೨

ಸೂಚನೆ : ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ನಿಂದಿಸಲು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪರ
ಶಿವನು ಭೈರವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಿರವನ್ನು ತಂದ ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಲೀಲೆ
ಯನ್ನು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೧. ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದ
ಜಡೆಯ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಥಳಥಳಿಸುವ ದೇವಗಂಗೆಯ ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾಗಿ
ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಂತಹ ಚೆಲುವಾದ ಚಂದ್ರನ ಕಲೆಯನ್ನು ತುಂಬಿ, ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುವ
ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನೇ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಲೋಕಾಂಬಿಕೆಯ ನಾಥನಾದ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ದೇವನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡದೆ ಕಾಪಾಡು. ೨. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೇಳಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ,
ಬ್ರಹ್ಮನು ಓಲಗದಲ್ಲಿ ವೈಭವದಿಂದಿರಲು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಮುನಿಮುಖ್ಯರ
ಗುಂಪು ಒಡನೆ ಎದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ
ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಕೇಳು, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯನಾದವನು ಯಾರು ? ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ
ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಹೇಳು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ

ಈ ಸಕಲ ಜನವ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯಂಗೆ
 ಳೈಸು ನನ್ನಾಧೀನವೀಭಾವಮಂ ಪೊತ್ತು
 ನೀಸುವವನಾನ್ಲದಾರುಂಟು ತಿಳಿಯಲಿ ಸಚರಾಚರಕೆ ಪೂಜ್ಯರು
 ವಾಸವ ಮುಕುಂದ ರುದ್ರರ್ ಮುಖ್ಯ ಸುರರೆನ್ನ
 ನೇ ಸದಾ ಹೃತ್ಯಮಲಮಧ್ಯದೊಳ್ ಜಾನಿಸುವ
 ರಾ ಸುರಚ್ಛೇಷ್ಠನಾನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆನ್ನಿಂದಧಿಕವಿಲ್ಲೆಂದನು

೩

ಇಂತೆಂದು ವಿಧಿಯವರೊಳಾಡುತ್ತಿರಲಿತ್ತಲಾ
 ಕಂತುಪಿತನರಿದೀತನಜ್ಞಾನಮಂ ತಿಳಿದು
 ಸಂತತಂ ಸುಜ್ಞಾನಿಯಪ್ಪಂತೆ ಮಾಳ್ಳನೆಂದೈತಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂದು
 ಇಂತಿದೇನೈ ಬ್ರಹ್ಮ ನೀಂ ಮೇರೆದಪ್ಪಿದೊಡೆ
 ಸಂತವಿಮವವರಾರಿಚೇಕೆ ಮರುಳಾದೆ ಕಾ
 ಮಾಂತಕನ ಮಾಯೆಯೆಂದು ನೀನರಿಯುವವನೇ ಕೇಳಿನಾತ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು

೪

ನೀನೆ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃ ರಕ್ಷಿಸುವಾತ
 ನಾನೆನೆಗೆ ನಿನಗೆ ನಾಥಂ ರಂಭು ಕೇಳಾತ
 ನೇ ನಿತ್ಯನಾತನೇ ಪರದೈವವಾತನೇ ಸಕಲ ಜೀವಾಧಾರನು

ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ೩. ಈ ಸಮಸ್ತ ವಿಶ್ವದ ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಅಧೀನ, ಇವುಗಳ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಪೂರೈಸುವವನು ನಾನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಇದನ್ನು ಸಕಲ ಚರಾಚರಕ್ಕೂ ಪೂಜ್ಯರಾದವರು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರಾದ ಇಂದ್ರ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರರು ಯಾರನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರೆಯೋ ಆ ಸುರಜೀಷ್ಠನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ ನಾನು, ನನಗಿಂತ ಅಧಿಕರಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದನು. ೪. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ವಿಷ್ಣು ತಿಳಿದು ಇವನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಎಂದು ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಇದೇನೆಯ್ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮ, ನೀನೆ ಮಿತಿಮೀರಿ ನಡೆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಇದೇಕೆ ಮರುಳಾದೆ? ಇದೆಲ್ಲವೂ ಶಿವನ ಮಾಯೆ, ಇದನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿಯದವನೇ? ಕೇಳು ಎನ್ನುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೫. ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವವನು ನೀನೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೌಪಾಡುವವನು ನಾನು, ನನಗೊ-ನಿನಗೊ ಒಡೆಯ ಶಿವ. ಕೇಳು ಇವನೇ ನಿತ್ಯನು, ಆತನೇ ಪರದೈವ, ಆತನೇ ಸಕಲ ಜೀವಾಧಾರ,

ನಾನು ಕಮಲಗರ್ಭ ನೀನಾದಿಯಾದವ
 ಗೇನೈ ಸ್ವತಂತ್ರವಾತನ ಸೂತ್ರದವರಾವು
 ನೀನಿಂತು ಗರ್ವಿಪರೆ ನಂಬದೊಡೆ ಸಕಲವೇದಂಗಳಂ ಕೇಳಿದನು

೫

ಸಾಮಂ ಯಜುಸ್ಸಥರ್ವಣ ಮಹಾಯುಗ್ಮಖ್ಯ
 ನಾಮವೇದಂಗಳಾಕಾರಮಂ ತಳೆದೀ ಪಿ
 ತಾಮಹನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದೆಲಿ ಪಾಪಿಯತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ವರಾಂಗುಲನೆನಿಸ್ವ
 ಆ ಮಹೇಶ್ವರನದ್ವಿತೀಯನಾಥನೆಯಭವ
 ನಾ ಮಹಿಮನೇ ಸಕಲ ಲೋಕಕಾಧಾರನಿಂ
 ತೀ ಮರುಳ್ತನವೇಕೆನಲ್ತೆ ನಿಜರೂಪಿನಿಂ ಸತ್ಪ್ರಣಮಮಿಂತೆಂದುದು

೬

ಅಜನನವ್ಯನನಗುಣನಪ್ರಮೇಯನಂ
 ತ್ರಿಜಗಮಂದಿತನನುಪಮನನಮಲಾಂಗನಂ
 ಗಜದಾನವಪ್ರಮದ್ವನನಂ ಮಹೇಶನಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮವ
 ಆಜ ಸಾಕು ನಿಂದಿಸಿಯಹಂ ದೇವನೆಂದೆಂಬ
 ಗಜಬಜಂ ಪಿಂತೂರ್ವಮಂ ತನ್ನ ತಾಯ್ ಬಂಜೆ
 ನಿಜಮೆಂಬ ಗಾದೆಗೀಡಾದೆ ನಿನ್ನಿಂ ಮರುಳರಾರೆಂದು ಬಯಲಾದುದು

೭

ನಾನು ನೀನು ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಏನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ? ಅವನ ಸೂತ್ರದಂತೆ ನಡೆಯುವವರು ನಾವು, ಹೀಗೆ ಗರ್ವ ಪಡಬಹುದೇ? ನಂಬದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಕಲ ವೇದಗಳನ್ನು ಕೇಳುವೆವೆಂದು. ೬. ಸಾಮ, ಯಜು, ಅಥರ್ವಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಯುಗ್ಮವಾದ ಎಂದು ಹೆಸರಾದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದವು. ಎಲೆ ಪಾಪಿ, ಅತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ವರಾಂಗುಲನೆನಿಸುವ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನು ಅದ್ವಿತೀಯನು, ಅವನೇ ಅಭವನು. ಆ ಮಹಿಮನೇ ಸಕಲ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಆಧಾರ, ಈ ರೀತಿ ಏಕೆ ಮರುಳತನ ತೋರಿಸುತ್ತೀಯೆ? ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಗ ನಿಜರೂಪ ಧರಿಸಿ ಓಂಕಾರವು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತು. ೭. ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದವನನ್ನು, ಅವ್ಯಯನನ್ನು; ನಿರ್ಗುಣನನ್ನು, ಅಪ್ರಮೇಯನನ್ನು, ಮೂರು ಲೋಕಗಳಿಂದಲೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನನ್ನು, ಉಪಮಾತೀತನನ್ನು, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನನ್ನು, ಗಜಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂದವನನ್ನು, ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಅಂತಹ ಶಿವನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ನಾನೇ ದೇವನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಹಂಕಾರದ ಮಾತು. ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ತಾಯಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಂಜೆ ಎಂದು ಸಾಧಿಸಿದ ಎಂಬ ಗಾದೆಗೆ ನೀನು ಒಳಗಾದೆ. ನಿನಗಿಂತ ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು

ಇಂತು ನಿಗಮೋಂಕಾರವಾಕ್ಯಂಗಳು ಕೇಳ್ದು
 ಕಂತುಪಿತನಾಸ್ಕಮಂ ನೋಡಿ ಬರನುಡಿಯ ಬೊ
 ಮ್ಮಂ ತವೆ ಪೊಗಳ್ದುದಾ ಸತಿಗರ್ಧದೇಹಮಂ ಕೊಟ್ಟಾತನಂ ಸಭೆಯೊಳು
 ದಂತಿಚರ್ಮವನ್ನುಟ್ಟುರುಚಿಯಂ ಸ್ಮಶಾನದೊಳು
 ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಿರ್ಪರುಭಮೂರ್ತಿಯಂ ಕೇಳ್ದವರ
 ದಂತು ನಂಬುವರೊ ತಿರುಕನ ಮಾತನಂದಮಂ ಜರಿಯುತಿರಲಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ೮

ಪ್ರದಿದ ಘೋರಾಂಧಕಾರಮನೆ ಕಿಡಿಸುವೆನೆನು
 ತುದಯಿಸುವ ಮಾತಾಂಡಮಂಡಲವೊ ಸಲೆ ಹೃದಯ
 ಸದನದಜ್ಞಾನಮಂ ಪೊರಮಡಿಸಿ ನೆಲೆಗೊಂಬ ಸುಜ್ಞಾನಮೆಂಬಂತಿರೆ
 ಮಂದದಿಂದ ಮುಂಗಾಣದಜನಿದೊಳುಂ ಪಂಚ
 ವದನ ದಶಭುಜ ಪಂಚದಶಲೋಚನಂಗಳು
 ಪೊದದ ಪ್ರಲಿವೊವಲ ಕಿಂಚಿದೆಯ ಮಂಜುಳಕಾಯನಾಕ್ಷಣಂ ಮೂದಿದರ್ಪನು ೯

ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪು
 ರಂದರಪ್ರಮುಖ ಬೃಂದಾರಕಾವನತನಂ
 ಮಂದಮತಿ ಕಮಲಜಂ ನೋಡಿ ಹಾಸ್ಯೋಕ್ತಿಯಿಂದೀತನೇ ಜಗದೊಡೆಯನು

ಹೇಳಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ೮. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ವೇದಗಳ ಮತ್ತು ಓಂಕಾರದ ಮಾತು
 ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವ ಬ್ರಹ್ಮನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮುಖವನ್ನು
 ನೋಡಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು : ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅರ್ಧದೇಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನನ್ನು, ಆನೆಯ
 ಚರ್ಮವನ್ನುಟ್ಟು ಕೊಳಕನನ್ನು, ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿರುವ ಆಶುಭ ಮೂರ್ತಿ
 ಯನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಆ ತಿರುಕನ ಮಾತನ್ನು ಹೇಗೆ ನಂಬುತ್ತಾರೆಯೋ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು
 ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿರುಲು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ೯. ಲೋಕವನ್ನು ಆವರಿಸಿದ ಭಯಂಕರವಾದ
 ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಹುಟ್ಟುವ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವೋ !
 ಹೃದಯದ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಲ್ಲುವ ಸುಜ್ಞಾನವೋ ! ಎನ್ನು
 ವಂತೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಇಲ್ಲದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಐದು ಮುಖ,
 ದಶಭುಜಗಳು, ಹದಿನೈದು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಹುಲಿಚರ್ಮವನ್ನು ಹೊದಿದ,
 ಕಿಂಚಿದೆಯ ಮನೋಹರ ದೇಹವುಳ್ಳ ಶಿವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು. ೧೦. ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿ
 ಕೊಂಡ ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
 ಶಿವನನು ಮಂದಮತಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು ನೋಡಿ ಹಾಸ್ಯದಿಂದ-ಈತನು ಜಗತ್ತಿಗೆ

ನೊಂದಪ್ಪದು ಪೊಡೆ ನನಗೆ ಇವನ ಬಹುರೂಪು ಕ
 ಇಂದಮಾಗಿದೆ ನೋಡಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕಾಣೆ
 ವಂದೆನ್ನಬೇಡನಂತೆ ಕೆಲದವರ ಕೈಪೊಯ್ದು ನಕ್ಕು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ೧೦

ತಿರುಕುಳಿಗೆ ಮಾನವತ್ವದೊಡನೆ ತೆಗೆ ತಲೆಮಾಲೆ
 ಗೊರಲಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವೂ ಸಲ ಸರ್ಪನಾ
 ಭರಣಿಗೆ ಚಿರಮೊತ್ತು ಸುಡುಗಾಡೊಳಿರ್ಪಂಗೆ ರುಭವಾವುದೀ ಮರುಳಗೆ
 ನಿರುತಮಾ ಪಂಚವದನದ ಪರ್ವೆಯೈಸೆ ತಾಂ
 ಧರಿಸುಮಂ ಪಂಚವದನವೆಂದು ಮೇಣೊಂದು
 ಶಿರವನುಬಾಸನಂ ಸೃಷ್ಟಿ ತಚ್ಚಿರದೊಳೀ ಶಂಭುಮಂ ನಿಂದಿಸಿದನು ೧೧

ನೀನಂತೆ ಸಕಲ ಜಗದಾಧಾರ ನೀಂ ಮುಖ್ಯ
 ನಾನಾ ಸುರಾವಳಿಗೆ ನೀಂ ಕರ್ತೃ ಗಡ ನಿನ್ನ
 ನೇ ನುತಿಪರೆಂತೆ ದೇವಪ್ರಾತಮಾವಗಂ ನೀಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂತೆ
 ನೀನೆಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೆಯಾದಾರ್ ತಂದೆ ತಾಯ್ತಳ್ ನಿ
 ಧಾನವೆಮ್ಮೊಡನುಸುರಮಂದದಂ ನುಡಿದ ನಿಂ
 ದಾನಗುತಮೇ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಯ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯಂತೋ ಜಗದೊಳು ೧೨

ಮತ್ತೆ ಕಮಲಜನಭವನಂ ಜರೆದು ನೀನಿಂತು
 ಪೊತ್ತ ಚೋಹಂಗಳು ಬಿಟ್ಟಿನ್ನ ಪೋರ್ವ ನಿನ್
 ಗತ್ತಮಪದಂಗಳು ಕೊಟ್ಟಿಪೆ ಬದುಕಲ್ಲದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಸದವಸುವನು

ಒಡೆಯನ ? ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಯುತ್ತಿದೆ. ಇವನ ವೇಷ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಹು
 ಅಂದವಾಗಿದೆ ! ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನೋಡಿ ! ಅನಂತರ ನೋಡಲಿಲ್ಲವನ್ನಬೇಡಿ ! ಎನ್ನುತ್ತ
 ಪಕ್ಕದವರ ಕೈತಟ್ಟಿ ನಕ್ಕು ಮತ್ತೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೧೧. ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗೆ ಮಾನವಲ್ಲಿದೆ
 ಬಿಡು, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ರುಂಡಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದವನಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ? ಸರ್ಪವನ್ನೇ ಆಭರಣ
 ವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನಿಗೆ ಶಾಶ್ವತನಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವವನಿಗೆ ಶುಭ-
 ಆಶುಭ ಯಾವುದು ? ಈ ಹುಚ್ಚನಿಗೆ ಐದು ಮುಖವಿರುವುದೇ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಲ್ಲವೆ ?
 ನಾನೂ ಸಹ ಐದು ಮುಖಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಇನ್ನೊಂದು
 ಮುಖವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಆ ಮುಖದಿಂದಲೂ ಶಿವನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದನು. ೧೨. ನೀನು ಸಕಲ
 ಜಗತ್ತಿಗೂ ಆಧಾರ ಹೇಗಾದೆ ? ನೀನು ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಹೇಗಾದೆ ?
 ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಲ್ಲವೆ ? ನಿನ್ನನ್ನು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ ?
 ನೀನು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಹೇಗಾದೆ ? ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ ? ನಿನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಯಾರು ?
 ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿರಿ ! ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಹೇಳಿದ ನಂದೆಯೇ ಸ್ತೋತ್ರ
 ವಾಯಿತು. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆ ಎಂತಹುದೋ ? ೧೩.
 ಬ್ರಹ್ಮನು ಪ್ರಸಾದ ಭವನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ, ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಧರಿಸಿರುವ ಸೋಗುಗಳನ್ನು

ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ತೆಗೆದಪೆಂ ನೋಡೆಂದು ಘನುಘನುಡಿಪು
ತತ್ತಲುಂ ನೆರೆದ ದೇವವೃಜಂ ಬೆದರೆ ಪಳಿ
ಪುತ್ತಿದನಂಬುಚಾನನಾಕ್ಷಣದೊಳೊಂದು ಕೌತುಕವನೇನಂಬೆನು

೧೩

ಪಲಬಗೆಯ ಕರದಾಯುಧಂಗಳಂ ಕಂಗಳಂ
ಘಳಿಘಳಿಪ ಚಾರುಮುಖದೊಳೆಯಂ ಪಾಳಿಯಿಂ
ದೊಲೆದೊಲೆದು ಪೊಳೆಪ ಘಣಿವಾರದಿಂ ಕ್ರೂರದಿಂದದ್ವಿತಾಕಾರವಾಗಿ
ಜಲಜಘನನೋಲಗದವರ್ ಚಿದುರೆ ವಿಧಿ ಬೆದರೆ
ಜಲಜಲನೆ ಬೆದುರುತಿರಲುಗುರಿಂದೆ ಹೊಗಿಂದೆ
ಹೊಳೆಪ ಬೊಮ್ಮನ ನೂತನಾಸ್ಯಮಂ ಹಾಸ್ಯಮಂ ಮಾಡನುತೆ ಹರ ನುಡಿದನು ೧೪

ಘೋರತರ ಭೈರವಾಕಾರದಿಂ ಹರನೆಡದ
ಕೂರುಗುರಿನಿಂದಜನ ನಿರವರಿಯೆ ನವರಕ್ತ
ಧಾರಾಪ್ರವಾಹದಿಂ ಸಕಲಲೋಕಂಗಳಿರದಾಕ್ಷಣಂ ಮುಳುಗುತಿರಲು
ಹಿರಂತೆ ಹರನೊಲಿದು ತನ್ನ ಭಾಳಾಕ್ಷಿಯಿಂ
ತೋರಕಿಡಿಯಂ ಬಿಜಲ್ಯಾಕ್ಷಣಂ ರುಧಿರಮಂ
ಪೀರಿ ಮುಂದಿಡನ ನಿರಮಂ ಪೋಳ್ದು ದಭವನ ಮಹಾತ್ಮಯಂ ಪೋಗಳಲಳಿ ೧೫

ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ
ಬದುಕಿಕೋ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸದೆಬಡಿದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನೆತ್ತಿಯಿಂದ ತೆಗೆಯು
ತ್ತೇನೆ. ನೋಡು ಎಂದು ರೋಷದಿಂದ ಘರ್ಜಿಸಲು, ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದ ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪು
ಈ ನಿಂದೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೆದರಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಬಯ್ಯುತ್ತಿರಲು
ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೧೪. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಲವು
ರೀತಿಯ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು. ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ, ಸುಂದರವಾದ
ಅನೇಕ ಮುಖಗಳಿಂದ, ಸರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ತಲೆದೂಗಿ ಹೊಳೆ ಹೊಳೆಯುವ ಸರ್ಪಹಾರ
ದಿಂದ ಕೂಡಿ ಕ್ರೌರ್ಯದಿಂದ ಅದ್ಭುತಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳಲು, ಬ್ರಹ್ಮನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ಇದ್ದವರೆಲ್ಲ ಓಡಿಹೋದರು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಹೆದರಿ ಜಲಜಲನೆ ಬೆದುರುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕಾಂತಿ
ಯಿಂದ ಹೊಳೆಯುವ ಉಗುರಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಹೊಸ ಮುಖವನ್ನು ಕುರಿತು
ಹಾಸ್ಯಮಾಡು ಎನ್ನುತ್ತ ಲಿಪನು ಹೇಳಿದನು. ೧೫. ಹರನು ಮಹಾಭಯಂಕರವಾದ
ಭೈರವಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿ ತನ್ನ ಎಡದ ಹರಿತವಾದ ಉಗುರಿನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು
ಚಿವುಟಿದನು, ಆಗ ಹೊರಟ ಹೊಸ ರಕ್ತದ ಧಾರೆಯಿಂದಂಟಾದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಆ
ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಳುಗಿದುವು. ಆಗ ಈಶ್ವರನು ಒಲಿದು
ತನ್ನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಮೊದ್ದೆ ಕಿಡಿಯನ್ನು ಬಿಡಲು. ಆ ತಕ್ಷಣವೇ ಅದು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ
ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಹೀರಿ, ಚಿವುಟಿದಾಕಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮನು ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಳುಮಾಡಿತು.

ಕಂಡನಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಕಮಲದಂ ಹರಕರದೆ
ಖಂಡಿಸಿದ ತನ್ನುತ್ತಮಾಂಗಮಂ ರಂಧಿರದಲ
ಮುಂಡು ಪೋಳಿಸಿದ ನಯನಾಗ್ನಿಯಂ ಪೊಗಳುತ್ತಿಹ ಸಕಲವೃಂದಾರಕರನು
ಕೊಂಡಾಡುವಖಳವೇದಂಗಳಂ ನುತಿಯಿಸುವ
ಪೃಂಡರೀಕಾಕ್ಷನು ಶಿವಶಿವಾ ತಿಳಿಯದು
ದ್ವಂದ್ವವದ ಕೂಡೆ ಸೇರಿಸಿದಂ ತಾನೆನುತೆ ಮಂಡೆಯೊಳ್ ಕೆಯ್ಯಿಟ್ಟನು ೧೬

ಹರನೊಡನೆ ಸೇರಿಸಾಟವೆಂತುಟೋ ನುತವಿಶ್ವ
ಭರಿತನೊಳಹಂಕಾರಮೆತ್ತಣದೊ ಲೋಕಸಂ
ಹರನೊಡನೆ ನಿಂದಿಸುವುದೇನೋ ಮಹಾಮಹಿಮನಿನಿದಿಲೊಳುಚ್ಚಾಸನದೊಳು
ಇರವೆಂತೊ ಕಂಡು ಕಂಡು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿಯಾಂ
ಮರುಳಾದನೆನ್ನೆಸೆ ತವ ಮಹಿಮೆಯುಂ ಸಾಕುಳಿದ
ಸಿರವಿಮಂ ಸವರು ಶೈವದ್ರೋಹಿಯಾನೆಂದು ವಿಧಿಯೆರಗಿದು ಪದದೊಳು ೧೭

ಕಂಬನಿಗಳಭಿಷೇಕವಾರಿಕಣ ಮಹುಟಾದ
ಲಂಬಮಣಿ ಪುಷ್ಪಸಂದೋಹಮಾನುತಿ ಮಂತ್ರ
ಮಿಂಬಾದ ನಯನಂಗಳೇ ದೀಪಸಂಕುಲಂ ತಾವಾಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ

ಈಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ೧೬. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕತ್ತರಿಸಿದ ತಲೆಯನ್ನೂ, ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರಿ ಹೋಳುಮಾಡಿದ ಕಣ್ಣಿನ ಬೆರಿಯನ್ನೂ, ಶಿವನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನೂ, ಕೊಂಡಾಡುವ ಎಲ್ಲ ವೇದಗಳನ್ನೂ, ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ ವಿಷ್ಣುವನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಶಿವಶಿವಾ ನಾನು ಪ್ರಬಲ ವಾದ ದೈವದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋರಾಡಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತನು. ೧೭. ಶಿವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೋರಾಟ ಎಂತಹದು ? ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತನಾದ ಇವನಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ನಡೆಯಬಹುದೇ ? ಲೋಕನಾಶಕನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದೆಂದರೇನು ? ಮಹಾಮಹಿಮನ ಎದುರಿಗೆ ಉನ್ನತವಾದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳುತಿರುವುದು ಎಂದ ರೇನು ? ಶಿವನೇ, ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಂಡೂ ಕೇಳಿಯೂ ನಾನು ಮೂರ್ಖನಾದೆ ನಲ್ಲವೆ ? ಇನ್ನು ಸಾಕು, ಉಳಿದ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ತಲೆಯನ್ನೂ ಕಡಿದು ಹಾಕು, ನಾನು ಶಿವ ದ್ರೋಹಿ, ಎನ್ನುತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ೧೮. ಕಣ್ಣೀರೇ ಅಭಿಷೇಕದ ನೀರು. ಅವನ ಕಿರೀಟದಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನಗಳೇ ಹೂಗಳ ಸಮೂಹ. ಅವನ ಹೊಗಳಿಕೆಯೇ ಮಂತ್ರ. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳೇ ದೀಪಗಳ ಸಮೂಹಗಳಾದುವು. ಇವು ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದೇ !

ಅಂಬುಜಭವಂ ಶಂಭುಪೂಜಾನಿರತನಾದ
 ಸಂಬಂತಪೋಲೋಪ್ಪತ್ತಿರ ಸಕಲ ಸುಮನಃಕ
 ದಂಬಕಂ ಜಯ ಜಯ ತ್ರಾಹಿ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ತ್ರಾಹಿಯಂದನುತಿರ್ದುದು ೧೮

ಕೊಂಡಾಡುವಖಳದೇವವ್ರಜವನಾ ಕ್ಷಣಂ
 ಖಂಡಪರಶು ಕೃಪಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ ಮುಳುಂಗಿ ಪಾದ
 ಪುಂಡರೀಕಕ್ಕೆ ನತನಾದ ವಾಣೀವರನನೊಲವಿನಿ ನೆಗಡಿ ಬಳಕೆ
 ಮಂಡಲೋಳ್ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಬೆದರಬೇಡೆಂದು ಮುಖ
 ಮಂಡಲದೊಳೊಗೆವ ನಸುನಗೆಯಿಂವೆ ಮಾಸತಿಯು
 ಗಂಡನಂ ನೋಡಿ ಕರುಣಾರಸದ ವೃಷ್ಟಿಯಂ ಕರೆದವರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ೧೯

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯುತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೆಳ್ಳೆರ್ಗ ಪರಿಸಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
 ಸಂತತು ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೨೦

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಎನ್ನುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರಲು ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವೂ ಜಯ ಜಯ, ಕಾಪಾಡು ಮೃತ್ಯುಂಜಯನೇ ರಕ್ಷಿಸು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೧೯. ಹೀಗೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪನ್ನೂ ಖಂಡಪರಶುಧರನಾದ ಶಿವನು ತನ್ನ ಕೃಪಾಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಪಾದಕಮಲಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಒಲವಿನಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಿದನು. ಅನಂತರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಹೆದರಬೇಡೆಂದು ಅಭಯವಿತ್ತನು. ನಸುನಗೆಯು ಸೊಸುತಿರುವ ಮುಖದಿಂದ ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆಯೆನಿಸಿದ ಸರಸ್ವತಿಯ ಗಂಡನನ್ನು ಎಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಕರುಣರಸದ ಮಳೆಯನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕರೆದು ಅವರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು. ೨೦. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಬೊಮ್ಮನ ಕಪಾಲವನು ಒಡಿದು ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ನಡೆದು
ಹಮ್ಮಿನಿ ಹರಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ನೋಡಿ ಕೃಪೆಮಾಡಿ
ದು ಮಹೇಶ್ವರನಿರದೆ ಸುರಪುರಕೆ ಬಂದು ಸುರಸತಿಯರಂ ರಕ್ಷಿಸಿದನು

ಹಸ್ತಧೃತವಾಗೀಶಮಸ್ತಕ ಗಿರೀಂದ್ರತನು
ಜಾಸ್ತನವಿಲಿಪ್ತ ನವಕಸ್ತೂರಿಕಾವಕ್ಕೆ
ಸುಸ್ತವಪ್ಪಿಯಂತರ ಸಮಸ್ತದಿವಿಜಾವಳಿಸುವಿಸ್ತರಿತ ಕೀರ್ತಿಭೂಷ
ನ್ಯಸ್ತಾಸ್ಥಿಮಾಲಾಪುರಸ್ತ ಹಿಮಕರಖರಗ
ಭಕ್ತಿಕೋಟಿಪ್ರಭಾವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಪಂಪಾಪು
ರಸ್ತರಣ ಶರಣದನ ಭಕ್ತಿಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಂಸ್ಥಿರದೊಳಮಗೀವುದು

೧

ಆದರದೊಳಿನ್ನಾಲಿಸೈ ರಾಮ ವಿಧಿಶಿರ
ಶೈವಲೀಲೆಯೊಳಾ ಕಪಾಲಹಸ್ತಂ ಮಹ
ತ್ತಾದ ಭೈರವರೂಪನುಳಿದಾಗ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದವರ ಭಕ್ತಿಗಳನು
ಭೇದಿಸುವನೇ ಶಿರಕೆ ತುಚ್ಛಿಬಿಡುತ್ತದರೊಳೆಂ
ದಾದಿರಹಿತಂ ಶಿವಂ ಭಿಕ್ಷಾಟನದ ನೆಪದೊ
ಳಾ ದಿವ್ಯರೂಪದೊಳ್ ಪೊರಮುಟ್ಟನಖಿಳಶ್ರುತಿಗಣಮೈದೆ ಕೊಂಡಾಡಲು

೨

ಸೂಚನೆ : ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲವನ್ನು ಒಡಿದುಕೊಂಡು ಶಿವನು ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೊರಟನು, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದನು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಮರಾವತಿಗೆ ಬಂದು ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ೧. ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಪಾಲವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಡಿದವನೇ; ಪಾರ್ವತಿಯ ಸ್ತನಗಳ ಮೇಲೆ ಲೇಖಿಸಲಾದ ಹೊಸ ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನು ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಉಳ್ಳವನೇ. ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವವನೇ. ತನಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನೇ. ಎಲುವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೇ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯರ ತೀಕ್ಷ್ಣಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಬೆಳಗುವವನೇ, ಪಂಪಾಪುರದೊಡೆಯನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ನಿನ್ನ ಶರಣಸಮೂಹದ ಭಕ್ತಿಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವಂತೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡು. ೨. ಇನ್ನು ಕೇಳಿಯ್ಯ, ಸಿದ್ಧರಾಮ. ಆ ಕಪಾಲಹಸ್ತನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಿರವನ್ನು ತರಿದ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಮರೆದು. ಮಹಾಭೈರವರೂಪವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಆ ತಲೆಯನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದವರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆದಿರಹಿತನಾದ ಶಿವನು ಭಿಕ್ಷಾಟನದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಶ್ರುತಿಸಮೂಹಗಳೂ ಕೊಂಡಾಡು

ಕೋಟಿರಶಿಕೆಗಳೆಂ ಜರೆವ ನಗೆಮೊಗದ ರವಿ
 ಕೋಟೀತೇಜಂಗಳೆಂ ಪಳವ ತನುರುಚಿಯ ರತ
 ಕೋಟಿಮನ್ಮಥ ಮಧು ಜಯಂತ ನಳಕೂಬರರ ಸೌಂದರ್ಯವುಂ ಮಿಾರುವ
 ಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯವುಂ ಬಣ್ಣೆಪೊದೆ ಕೋಟಾನು
 ಕೋಟಿರೇಪರ ಬಗೆಗಸಾಧ್ಯವೆಂದೆನೆ ಜಟಾ
 ಕೋಟೀರಭಾರನಾ ಹರಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ನೋಳ್ವೆನೆಂದಾಗ ನಜೆಗೊಂಡನು ೩

ಪೊಳೆವ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಭಸಿತತ್ತಿರೇಖೆಯ ನೊಸಲ
 ಲಲಿತಭ್ರೂಲತೆಯ ಥಳಥಳಪ ಕಂಗಳ ಚಿಲ್ಲು
 ದಳಿದ ನಾಸಿಕದ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಬಾಯ್ಬರೆಯ ಚುಬುಕದ ಕರ್ಣಯುಗಳೆಂಗಳ
 ತೊಳಪ ಮಣಿಕುಂಡಲದ ನುತಕಪೋಲಂಗಳೊಳ
 ಗಿಳವ ಶೃಂಗಾರರಸವೆಂಬಂತೆಯೆಂದಿಗಡಿಗೆ
 ಮೊಳೆವ ಕಿರುಬೆವರ ವದನು ವಿಜಿತವದನನಾ ಮೋಹಸದನು ನಜೆದನು ೪

ಕಾಯಜದಹನಭಸಿತವಗಣಿತರವಿಪ್ರಭಾ -
 ಕಾಯಮೋಹ ತೊಳಗೆ ತಿಸುಳಂ ಬಲದ ಕರಕಮಲ
 ಕಾಯತಮದಾಗಿ ರಂಜಿಸೆ ವಾಮಕರಕಮರ್ಧ ವಿಧಿಕಪಾಲಂ ಮೆರೆಯಲು

ತ್ತಿರಲು ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು. ೩. ಅವನ ನಗುಮುಖದ ಕಾಂತಿಯು ಕೋಟಿ ಚಂದ್ರರ ಕಳೆಯನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಅವನ ದೇಹದ ಕಾಂತಿ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಹಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ನೂರುಕೋಟಿ ಮನ್ಮಥರು, ಮಧು, ಜಯಂತ, ನಳಕೂಬರ ಮೊದಲಾದವರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮಿಾರಿಸುವಂತಿದ್ದ ಅವನ ಕೋಟಿ ಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಕೋಟ್ಯನುಕೋಟಿ ಆದಿಶೇಷರಿಗೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಇಂಥ ಜಟಾಮಕುಟಧಾರಿಯಾದ ಶಿವನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಭಕ್ತಿ ಎಂತಹುದೆಂದು ನೋಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೊರಟನು. ೪. ಹೊಳೆಯುವ ಕೆಂಜಡೆಗಳಿದ್ದವು, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯ ಮೂರು ಪಟ್ಟಿಗಳಿದ್ದವು, ಮನೋಹರವಾದ ಹುಬ್ಬುಗಳು, ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಚಿಲುವಾದ ಮೂಗು, ಶುಭ್ರವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳು, ಕೆಂಪಾದ ತುಟಿ, ತುಂಬಿದ ಗಲ್ಲ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ರತ್ನಕುಂಡಲಗಳು, ಮೃಧುವಾದ ಕೆನ್ನೆಗಳಿಂದ ಇಳಿಯುವ ಶೃಂಗಾರರಸವೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಿರು ಬೆವರುವ ಮುಖ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಜಯಿಸಿದ. ಮೋಹಕ್ಕೆ ಆಗರವಾದ ಶಿವನು ಹೊರಟನು. ೫. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಧರಿಸಿದ್ದ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಬೂದಿಯು ಅನೇಕ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ದಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರಲು, ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂಲವು ಒಪ್ಪಿ, ರಂಜಿಸುತ್ತಿರಲು, ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲವು ಮೆರೆಯುತ್ತಿರಲು, ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪು

ಪ್ರಾಯಮೇರಡಣ್ಣರಿಸಮಳವಡಲ್ ತನ್ನಭಿ
ಪ್ರಾಯಮಾರ್ಗಯಮಿಂಬುಗೊಡದಿರಲ್ ನಡೆದನು
ಪ್ರಾಯಾಸಯತ್ನದಿಂದಂಗಜಂ ಬಿಲ್ವಿದಿದು ಸತಿಯರಂ ಜಯಿಸೆ ನಡೆಯೆ ೫

ಸಿಂಗರದ ಕರುವೊ ಮುಕ್ತಿಯ ಗುರುವೊ ಮೋಹರಸ
ದಿಂಗಡಲೊ ಸುಕೃತದೊಡಲೋ ಸೌಖ್ಯಲತಯ ಪೊಸ
ಮುಂಗುಡಿಯೊ ಮೋಕ್ಷದೊಡೆಯೋ ಸೊಗಸುವೀಡೊ ಪ್ರಣವದ ಜೋಡೊ ಸಲೆ ಭಾವಿಸೆ
ಮಂಗಲಾಕಾರವೋ ಶಿವತತ್ತ್ವಸಾರವೊ ಆ
ನಂಗರಾದ್ಯದ ಚಳಿಯೊ ಭಕ್ತಿಕಳೆಯೋಯೆಂದು
ಪಿಂಗದಲೆ ಕಾಮಯೋಗಿನಿಗಳೆಕ್ಷಿಸಲ್ ಮೋಹಬೊಮ್ಮನಡಿಯಿಟ್ಟನಂದು ೬

ಇಂತಪ್ಪ ಸಿಂಗರಮನಾಂತು ನಡೆತಂದುಮಾ
ಕಾಂತನಾ ಮಾಕಾಂತಭಕ್ತಿಯಂ ಕಾಣ್ಬಧಿಕ
ಸಂತಸದೊಳಮಳವೈಕುಂಠಪುರಕಾಗಿ ನಡೆತಂದು ಪೊರವಳಲ ಸಿರಿಯಾ
ಅಂತಂತು ನೋಡಿ ಮಚ್ಚುತ್ಪತ್ತಿಡನೆ ಬಾಗಿಲಗ
ಳಂತರಂಗಳೆದು ನಡೆತರುತ್ತಿರಲ್ಯಾ ಪುರದ
ಕಾಂತಾಜನಂ ಕಂಡು ಕೇಳೊಡನೆ ಸೋಲ್ತು ಬೆಂಬಿಡದೆ ಬೀದಿಯೊಳ್ಳಿದಿತು ೭

ತ್ತಿರಲು, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದೆ ಲೀಲೆಯಿಂದ, ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊರಟ ಮನ್ಮಥನಂತೆ ನಡೆದನು. ೧. ಶೃಂಗಾರವನ್ನೇ ಎರಕ ಹೊಯ್ದು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಬೊಂಬೆಯೋ, ಮುಕ್ತಿಯ ಗುರುವೋ, ಮೋಹರಸದ ಸಮುದ್ರವೋ, ಪ್ರಣ್ಯದ ದೇಹವೋ, ಸೌಖ್ಯವೆಂಬ ಬಳ್ಳಿಯ ಹೊಸ ಕುಡಿಯೋ, ಮೋಕ್ಷದ ಅವಾಸಸ್ಥಾನವೋ, ಸೊಗಸಿನ ಮನೆಯೋ, ಒಂಕಾರದ ನೆಲೆಯೋ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಲಾಗಿ ಅವನು ಮಂಗಳಾಕಾರನೋ, ಶಿವತತ್ತ್ವದ ಸಾರವೋ, ಮನ್ಮಥನ ರಾಜ್ಯದ ಬೆಳಸೋ, ಭಕ್ತಿಯ ಬೆಳಕೋ ಎಂದು ಕಾಮಿಗಳು, ಹಿಂದೆ ಸರಿಯದೆ ನೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಮೋಹಬ್ರಹ್ಮನು ಮುಂದೆ ನಡೆದನು. ೨. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈಶ್ವರನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾದ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಭಾಗದ ವೈಭವವನ್ನು ತಡೆತಡೆದು ನೋಡುತ್ತ, ಮೆಚ್ಚುತ್ತ, ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಬಾಗಿಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿರಲು ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಸ್ತ್ರೀಜನರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಒಡನೆಯೇ ಮನಸೋತು ಅವನ

ಮುಡಿಯುವಂ ಸೈದುವ ಪೂಗಳಂ ಮುಡಿವ ಚಿ
 ಲ್ಲಿದಿದು ಮಣಿಭೂಷಣದೊಡುವ ಸೀರೆಯನುಡುವ
 ತೊಡವ ಸಿರಿವಿಂಡ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿ ಪ್ರಿಯಗಳನುಳಿದು ತಮ್ಮನಿಯರ
 ತೊಡರ್ಡ ತೆಕ್ಕೆಯನೊದ್ದು ನೂಕುತೇಳುತೆ ಬೀಳು
 ತೊಡನೆ ಪಿಂಡುಂ ಮುಂದುಗಾಣದೈತರುತಲಾ
 ಮೃಡನ ರೂಪಂ ಕಂಡು ಮೂರ್ಛವಡೆದರ್ ಕೆಲಬರಂಗನೆಯರೇನೆಂಬನು ೮

ತಳವ ಪನ್ನೀರ್ಗ ತಂಗೊಳಕೆ ಚಂದನದಂಪಿ
 ಗಲರ ಹಾಸಿಕೆಗೆ ಸುಳಿಗಾಳಿಗೊಡನೊಡನೆ ಕಂ
 ಗೊಳಪ ನಂದನಕಳಸುವಂತೆ ಕಾಮಂಗೆ ಕಾವಿನಿಯರಂ ಮಾರುತೊಡನೆ
 ತಳರ್ಡು ಹರಿಯರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಲೆ ಬಂದು ಮುಂ
 ದೊಳಪ್ಪಗಲ್ ಕಂಡು ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನನೆಂಬವಂ
 ನಿಲಿಸಲ್ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದಿರತ್ತಿದು ಹರಂ ಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂದೆ ೯

ಆಚ್ಚರಿಯನೇನೆಂಬನಾ ತ್ರಿಶೂಲದ ಹತಿಗೆ
 ಬೆಚ್ಚದಾ ದ್ವಾರಪಾಲಂ ಕೂಡ ಗಹಗಹಿಸೆ
 ಕಿಚ್ಚೆರ್ಡೆಯನಹುದು ನೀಂ ನಗುವ ಕಾರಣವದೇನೆಂದೀಶ್ವರಂ ನುಡಿಯಲು

ಬೆನ್ನುಬಿಡದೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ೮. ತುರುಬನ್ನು ಓರಣಗೊಳಿಸುವ, ಹೂಗಳನ್ನು ಮುಡಿಯುವ, ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾಣುವ ರತ್ನಭೂಷಣಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ, ಸೀರೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ, ಪ್ರೀಗಂಧವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ, ಸ್ನಾನ-ಊಟ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯರ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಲಿಂಗನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಏಳುತ್ತ-ಬೀಳುತ್ತ, ಹಿಂದು-ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ಬಂದರು. ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಯರು (ಮೃಡನ) ಶಿವನ ಸುಂದರರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೂರ್ಛಹೋದರು. ಇದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೯. ಚಿಮುಕಿಸುವ ಪನ್ನೀರಿಗೆ, ತಂಪಾದ ಕೊಳಕೆ, ಪ್ರೀಗಂಧದ ತಂಪಿಗೆ, ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆಗೆ, ಸುಳಿಗಳಿಗೆ, ಕಂಗೊಳಿಸುವ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕಾಮಪೀಡಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಒಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆಗ ಆದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನನೆಂಬವನು ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಲು, ಈಶ್ವರನು ಲೀಲಾ ವಿನೋದದಿಂದ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದ ತಿವಿದು ಅವನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದನು. ೧೦. ಆಶ್ಚರ್ಯ ವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ಆ ತ್ರಿಶೂಲದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಬೆದರದೆ ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ತಕ್ಷಣ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕನು. ಆಗ ಶಿವನು ನೀನು ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ, ನಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಹೇಳುವುದೇನು? ವೇದಗಳು ಹುಡುಕಿಯೂ ಕೂಡ ಕಾಣದೆ ಇರುವ ನಿನ್ನ

ಉಚ್ಚರಿಪ್ಪದೇಂ ವೇದಮರಸಿ ಕಾಣದ ನಿನ್ನ
 ಸಜ್ಜಿದಾನಂದರೂಪಂ ಕಂಡೆನೆನೆ ಶಿವಂ
 ಮುಚ್ಚಿದನೆನಲ್ ರೂಪದಿಂದಿಳಿಪುಜೇವನೆ ಹರನದು ಕೈಕೊಂಡನು

೧೦

ಅನಿತರೊಳಗೊರ್ವನಾ ಹರಿಯೆಡೆಗೆ ಪೋಗಿ ಬಳಿ
 ಕಿನಿತವಸ್ಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲದಂ ಪೇಳಿ ಕೇಳ್ದು ಭೋಂ
 ಕನೆ ಸಿಂಹಪೀಠದಿಂದೊಡನೆ ಪರಿತಂದು ಶಿವನ ರೂಪಂ ಕಾಣುತೆ
 ಮನದೊಳುರೆ ಹಿಗ್ಗುತೆದೊರದಿಂದವನಿಯೊಳ್
 ತನುವನೊಡಾಡಿ ಮಗುಳ್ಳಿದ್ದು ಕುಣಿದಾಡಿ ತ
 ನನ್ನೆ ಮರೆವುತಚ್ಚಿರುತೆ ಭಕ್ತಿರಸವೊಳಗಾಳುತೇಳುತಾ ಹರಿಯಿಸೆದನು

೧೧

ಜಯಜಯತು ಜಗದೀಶ ಜನನಮರಣವಿನಾಶ
 ಜಯಜಯತು ನುತಕಾಯ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಜಿತಮಾಯ
 ಜಯಜಯತು ದಿವ್ಯಾಂಗ ಗೀಷ್ಟತಿಶಿರೋಭಂಗ ಜಯಜಯ ಕೃಪಾಪಾಂಗನೇ
 ಜಯಜಯತು ಮುನಿಪಾಲ ದಾಕ್ಷಾಯಣೀಲೋಲ
 ಜಯಜಯತು ಭಾಳಾಕ್ಷ ಭಕ್ತರಘುಸಂಶಿಕ್ಷ
 ಜಯಜಯತು ಸದ್ಗೀವ ನಿಖಿಳಸಂರಸೋಜಿವ ಜಯತು ಜಯತನುತಿರ್ವನು

೧೨

ಇಂತು ನಾನಾತೆರದೆ ನುತಿಸುತಿರ್ಪಾ ಹರಿಯ
 ನಂತಭಕ್ತಿಯನೀಶ್ವರಂ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚುತ
 ತಂತ ಕರೂಣದೊಳಿಂದನಲೆ ವಿಷ್ಣು ಕೇಳಾವು ಬಂದ ಬರವಂ ತಿಳಿಯದೆ

ಸಜ್ಜಿದಾನಂದ ರೂಪವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವನು, 'ಮೆಚ್ಚಿದೆ' ಎಂದನು. ಆಗ ಅವನು ಶೂಲದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಇಳಿಸಬೇಡ ಎನ್ನಲು ಶಿವನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದನು. ೧೦. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಡೆದೆಲ್ಲ ಘಟನೆ ಯನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ತಕ್ಷಣ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ಎದ್ದುಬಂದು ಶಿವನ ರೂಪವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತ ದೂರದಿಂದಲೇ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು, ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಕುಣಿದಾಡಿ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಮರೆತನು. ಮತ್ತೆ ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿರಸದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಏಳುತ್ತಾ ವಿಷ್ಣುವು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನು. ೧೧. ಹೇ ಜಗದೀಶ್ವರನೇ, ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನೇ, ಹೋಗಲಿಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ದೇಹವುಳ್ಳವನೇ, ಶಾಶ್ವತನಾದವನೇ, ಮಾಯೆಯನ್ನು ಜಯಿಸಿದವನೇ, ಸುಂದರವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಆದ ಶರೀರವುಳ್ಳವನೇ, ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು ತರಿದವನೇ, ಕರುಣಾದ್ರಷ್ಟಿ ಯುಳ್ಳವನೇ, ಮುನಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವವನೇ, ದಾಕ್ಷಾಯಣೀಲೋಲನೇ, ಹಣೆಗಣ್ಣಿನೇ, ಭಕ್ತರ ಪಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವನೇ, ವಿಷಕಂಠನೇ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಜೀವಿನೀ ಸ್ವರೂಪನೇ ನಿನಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಜಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೧೨. ಹೀಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅನಂತಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ

ಅಂತಿಂತು ಪೋಗಳೆ ಫಲವೇನೆಂದು ವಾಚಿಸಿದ
ಕುತುಮುದರ್ಶನ ವಚನಚ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗೆ ಹರಿ
ಯಂತಸ್ತಮಂ ತೋಲಗಿ ಪರಮಸವ್ಯುಗ್ಜ್ಞಾನವವತರಿಸಿತಾಕ್ಷಣದೊಳು ೧೩

ಅರಿದನಾ ವಿಧಿವಿರಂ ಪರಿದೊಂದುತರನನಿದ
ಕರವನನ್ನೀ ನೊಸಲೊಳೊರೆವ ರಕ್ತಮನೊಂದು
ಸರಸರನೆ ಚಕ್ರದಿಂ ಪೆರೆನೊಸಲೊರೆದು ಹರಕರಪಾತ್ರಿಗುರೆ ಬಾಗಿಪೆ
ದುರುದುರಿಪ ಕನ್ನೀರ ತೊರೆ ಬೆಟ್ಟದಿಂದಿಳಿವ
ತೆರದೊಳ್ ಕಪಾಲದಿಂ ಕರೆವುತಿರಲದರ ಕೆಲ
ದೊರಪಿಂದೊಮ್ಮೆಯುಂ ನೆಲೆಯದಿರೆ ಹರಿಯದಟು ಬರತುದೇಂ ಬಣ್ಣಸುವೆನು ೧೪

ಸುರರ ಸಾಸಿರಬರಿಸಮುಂ ಬಿಡದೆ ಸುರಿಯಲಾ
ಹರಿಯ ಸರ್ವಾಂಗರಕ್ತಂ ಮುಚ್ಚಿ ಮಾಂಸಂ
ಳರದೆ ಪೋಗಲ್ ಬಳಕ್ಕುಳಿದ ಚರ್ಮಾಸ್ಥಿಯಿಂ ತರಹರಿಸಿ ನಿಲಲಾರದೆ
ಹರಿ ಧರಗೆ ಬೀಳಲಾ ಹರನೊಂದು ಕರುಣದಿಂ
ಹರಣಮಂ ಪಡೆಯೆ ಹಳೆಯಂತೆ ಹರಿ ರಕ್ತಮಂ
ಸುರಿವುತಿರಲಿರ್ದರವನುಂ ಭಕ್ತಚರಿತಕ್ಕೆ ಕರಗಿತ್ತದೇವೇಳ್ವೆನು ೧೫

ಈಶ್ವರನು ಮುಚ್ಚಿ ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ಎಲೈ ವಿಷ್ಣುವೇ, ಕೇಳು. ನಾನು ಬಂದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ನೀನು ತಿಳಿಯದೆ ಈ ರೀತಿ ಹೊಗಳಿದರೆ ಫಲವೇನು ಎಂದು ಶಿವನ ಮಾತಿನ ಜ್ಯೋತಿಯು ಬೆಳಗಲು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮನದ ಆಜ್ಞಾನವು ತೋಲಗಿ ಕೂಡಲೇ ಪರಮಜ್ಞಾನವು ಉದಯಿಸಿತು. ೧೪. ಅದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಷ್ಣುವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಮತ್ತು ಆ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಈ ಹಣೆಯಿಂದ ಹರಿಯುವ ರಕ್ತವನ್ನೇ ಹೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬೇಗನೆ ಚಕ್ರದಿಂದ ಹಣೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಕೊರೆದು, ಶಿವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಹಣೆಯನ್ನು ಬಾಗಿಸಿದನು. ಆಗ ಆ ರಕ್ತವು ಬೆಟ್ಟದಿಂದಿಳಿಯುವ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ತಲೆಯಿಂದ ಶಿವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ದಡದಡನೆ ಹರಿಯಿತು. ಅದರೂ ಶಿವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಪಾಲವು ತುಂಬಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಹರಿಯ ಶೌರ್ಯ ಮತ್ತು ಗರ್ವವು ಒತ್ತಿಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ? ೧೫. ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸರ್ವಾಂಗದಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿಯಿತು. ಆಗ ಅವನ ದೇಹದ ಕೊಬ್ಬು, ಮಾಂಸ ಎಲ್ಲವೂ ಹರಿದು ಹೋದುವು, ಚರ್ಮ ಮತ್ತು ಮೂಳೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಲು, ನಿಲ್ಲಲು ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲದೆ ವಿಷ್ಣುವು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಲು, ಆಗ ಶಿವನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ವಿಷ್ಣುವು ರಕ್ತವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿರಲು ಈಶ್ವರನ ಮನಸ್ಸು ಭಕ್ತನ

ಹೋ ಹೋ ಪುರೇ ಪುರೇ ಸಾಕು ಸಾಕು ನಿನ್ನ
 ಸಾಹಸದ ಭಕ್ತಿಗೆಮ್ಮೆಯ ಮನಂ ಮುಚ್ಚಿತಿಂ
 ತೀ ಹಂಸವಾಹನನ ಹಮ್ಮಿನಿಂದೊಗೆದ ಕೋಪಂ ಶಾಂತವಾದುದಿನ್ನು
 ಊಹಿಸಲ್ ನಿನಗೆ ಸರಿ ಭಕ್ತರುಂಟೇಯೆನು
 ತ್ತಾ ಹರಿಯನಾದರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಹರುಷದಿಂ
 ದೀ ಹರಂ ದೇವೇಂದ್ರಪುರಕಿ ನಡೆತಂದನದನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ೧೬

ಭೋಗಿಸಂಕುಲಶೋಭಿತಂ ಸರ್ವಮಾಂಗಲ್ಯ
 ಯೋಗಿ ಭೂತಿಪ್ರಯುಕ್ತಂ ಕಾಮವಿಹರಣಂ
 ಮೇಗೆ ವಿಭವಪ್ರದಂ ವಿಧೃತಗೋಪಂ ಸಮಾಶ್ರಿತಸೋಮನೆಂಬ ಪೆಸರಿಂ
 ಈಗಳೇ ಪುರವಮ್ಮ ನಾಮಾಂಕಿತಂದಳಿದು
 ರಾಗಮಂ ಮನಕೇವೃತಿದೆ ನೋಳ್ವಿದನೊಂದು
 ನಾಗಭೂಷಂ ವಿಮಲವೇಷನಮರಾವತಿಯನೊಳಪ್ಪೊಕ್ಕನುತ್ಸವದೊಳು ೧೭

ಪೆಸರದಮರಾವತೀಪುರಮಂದಂ ನಯದೆ ಪಾ
 ಲಿಸುವವಂ ದೇವೇಂದ್ರನವನ ಪೊರೆಯೊಳಗಿದುರ್
 ಚಸಕ್ಕಿವರಮಲದಿಕ್ಕಾಲರುಂಬುದೆ ಸುಧಾಹಾರಮಾತನ ಸತಿಯರು

ಉತ್ತಮನಡತೆಗೆ ಕರಗಿತು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೧೬. ಹೋಹೋ! ಭಾಪು, ಭಾಪುರೇ. ಸಾಕು ಸಾಕು, ನಿನ್ನ ಸಾಹಸದ ಭಕ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮುಚ್ಚಿತು. ಬ್ರಹ್ಮನ ಗರ್ವದಿಂದ ಉಂಟಾದ ನನ್ನ ಕೋಪ ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಯೋಚಿಸಲು ನಿನಗೆ ಸಮನಾದ ಭಕ್ತರು ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿ ಶಿವನು ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಮರಾವತಿಗೆ ಬಂದನು. ೧೭. ಸರ್ವಭೂಷಣ (ಭೋಗಿಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಶೋಭಿತ) ಸರ್ವಮಂಗಳಯೋಗಿ (ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಂಗಳವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಋಷಿಗಳಿದ್ದರು) ವಿಭೂತಿಧರಿಸಿದವನು (ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದವರು)ಕಾಮ ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದವನು (ಕಾಮವಿಹಾರಿ) ಐಶ್ವರ್ಯಪ್ರದ (ಐಶ್ವರ್ಯ ನೀಡುವವರು) ವೃಷಭವಾಹನ (ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು) ಚಂದ್ರಶೇಖರ (ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಸ್ಥಾನ) ಎನ್ನುವ ನನ್ನ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಈ ಪಟ್ಟಣ ಹೊಂದಿದೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಾಗಭೂಷಣನಾದ ಶಿವನು ಮನೋಹರವೇಷದಿಂದ ಅಮರಾವತಿಯನ್ನು ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ೧೮. ಅದರ ಹೆಸರು ಅಮರಾವತಿ ಪಟ್ಟಣ. ಅದನ್ನು ನ್ಯಾಯ-ನೀತಿಗಳಿಂದ ಆಳುವವನು ದೇವೇಂದ್ರ. ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವವರು ದಿಕ್ಪಾಲಕರು. ಅವರು ಉಣ್ಣುವುದೇ ಅಮೃತವನ್ನು. ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾದ ಶಚಿ, ರಂಭೆ, ಊರ್ವಶಿ, ತಿಲೋತ್ತಮೆ

ಹೆಸರಾದ ಶಚಿ ರಂಭಿಯಾರ್ವಸಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯು
 ರೆಸೆವ ಮೇನಕೆ ಸುಕೇಶಿಯರನಿಬರೊಸೆದು ಪೂ
 ಜಿಸುವಿಷ್ಟಲಿಂಗಮೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನಲದರ ಪಂಪನೇಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು

೧೮

ಈ ವಿಭವದಿಂದೆಸೆವ ಪುರವನೊಳಪೊಕ್ಕು ಮ
 ತ್ತಾ ವಿಕೃತವೇಷ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ಪಣ್ಣಾಂಗ
 ನಾವೀಥಿಯೊಳ್ ನಡೆದು ಬರಬರಲ್ ಚರಿತ ಸಖಿಯರ ಚಿಲ್ಲೆಗಣ್ಣಂಬಿಗೆ
 ಆ ವಿಭವಿನವಂಗಳವದನಾಬ್ಬಮಿದಿರಾಗಲದ
 ನೇವೇಳ್ವನವರವರ್ ತಂತಮ್ಮವರ್ಗಸುರ್ವ
 ಸಾವಧಾನದೊಳೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂ ಮುಂಚಿ ನಡೆದೊಡತಿಯರೊಳಂತೆಂದರು

೧೯

ಅಕ್ಕ ಕೇಳಾತನಾರಿಂದರಿಯೆವವನೊರ್ವ
 ಚಿಕ್ಕಹರಯದ ಸೊಬಗನದೆ ಪೋದಪಂ ಮರೆಯು
 ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಪ್ಪನಲ್ಲದೆ ವಿಷ್ಟು ಶಶಿ ಸೂರ್ಯ ಮನಸಿಜಗಿನಿತು ರೂಪು
 ಮಿಕ್ಕಿರದು ನಿನ್ನಾಣೆ ಪ್ರಸಿಯಲ್ಲ ಮಿಗೆ ಕೈಯೊ
 ಳಕ್ಕಿದಾಭರಣಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಯೆ ನಿನ್ನೆರ್ದೆಗೆ
 ತಕ್ಕವಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂತಿಪ್ಪದೋ ಎಂದು ಕೂಡ ಮತ್ತಿತೆಂದರು

೨೦

ಮತ್ತು ಹೆಸರಾಂತ ಮೇನಕೆ, ಸುಕೇಶಿಯರು ದೇವೇಂದ್ರನ ಪತ್ನಿಯರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುವ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೇ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಎನ್ನಲು ಆದರ ವೈಭವವನ್ನು ಏನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ? ೧೯. ವಿಚಿತ್ರವೇಷದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಈ ರೀತಿ ವೈಭವದಿಂದಿರುವ ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ವೇಶ್ಯಾಜನರ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಪ್ರಭುವಾದ ಶಿವನ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖಕಮಲವು ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಖಿಯರ ದೀರ್ಘವಾದ ಕಣ್ಣೆಂಬ ಮುಂಬಿಗೆ ಎದುರಾಯಿತು. ಆಗ ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ಅವರು ತಮ್ಮತಮ್ಮವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವ ಆತುರದಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿ ನಡೆದು ತಮ್ಮ ಒಡತಿಯರ ಬಳಿಸೇರಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು. ೨೦, ಅಕ್ಕ ಕೇಳು ಅವನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದು. ಅವನೊಬ್ಬ ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದ ಸೊಗಸುಗಾರ. ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವೇಷ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ವಿಷ್ಟು, ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ, ಮನ್ಮಥರಿಗೆ ಈ ರೂಪು ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನಾಣೆಯಾಗಿಯೂ ಇದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟಿರುವ ಅಭರಣಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ ಏಕೆ ? ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ವರ. ನಿನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಎಂದು ಅವಳ ಸಂಗಡ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ

ಈಯಮರನಗರಕ್ಕೆತರದ ಸುರ ನರ ನಾಗ
 ನಾಯಕರ್ ಮುನ್ನಿಲ್ಲವವರೊಳಿ ಪರಿ ಜಾತಿ
 ನಾಯಕನನೊರ್ವನು ಕಂಡುದಿಲ್ಲವನೆಡದ ಕಾಯಕಾ ಬಲದಕಡೆಯ
 ಕಾಯಮೇಕೆಯಲ್ಲದಿಂ ಪಡಿಯಿದುವ ವಸ್ತುವಿ
 ನ್ನಿಯಂಬುದಭವಕೋಟಿಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಲ್ಲ ಬರಿ
 ಬಾಯ ಮಾತಲ್ಲ ನೋಳ್ತೊಡ ತೋರ್ಪವನಲವರ್ ಸಂಭ್ರಮವೆ ಪೊರಮುಟ್ಟರು ೨೧

ಸರಸಶಿವದನೆಯರ್ ಸಕಲಗುಣಸದನೆಯರ್
 ಸರಸಿರುವಪಾಣಿಯರ್ ಸಾರಸಸಂವಾಣಿಯರ್
 ಸರಳತರಳಾಕ್ಷಿಯರ್ ಸತ್ಯಲಾಪೇಕ್ಷಿಯರ್ ಸಕಲಲಕ್ಷಣಯುತೆಯರು
 ಶರಧಿಗಂಭೀರಿಯರ್ ಸಂಗೀತಸಾರಿಯರ್
 ಸರಣಜಿತಭೋಗಿಯರ್ ಸಂತತಂ ರಾಗಿಯರ್
 ಸರಳೈದರಿದೆಯಾಗಿ ಸಂಭ್ರಮದ ನಡೆಯಾಗಿ ಬರಾತಿರ್ವರೇವೆಳ್ಳೆನು ೨೨

ಪೀಲಿದಳಿವಿಡಿದಂತೆ ಮೈಗಂಪಿಗಳಕುಳಂ
 ಮೇಲಿತ್ತಿ ಬರೆ ಸೋಗೆಮುಡಿಗಿ ಸೋಲೊಡನೆ ನವಿ
 ಲೋಲಗಿ ಬರೆ ಕುಚದ್ವಯದ ಚಿಲ್ವಿಗೆ ಕೋಕವಿಘ್ನನಂಗಳೊಡನೆ ಬರಲು

ಹೇಳಿದರು. ೨೧, ಈ ದೇವತೆಗಳ ನಗರಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಇರುವ ಸುರರು, ಮನುಷ್ಯರು ಮತ್ತು ನಾಗನಾಯಕರು ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಯಕ ನನ್ನು ಇದುವರೆವಿಗೂ ನಾವು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಎಡಭಾಗದ ಶರೀರ ಅವನ ಬಲಭಾಗದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ವಸ್ತು ಈ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೋಟಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಬರಿಯ ಮಾತಲ್ಲ. ನೋಡುವುದಾದರೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅವರು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಹೊರಟರು. ೨೨. ಚೆಲುವೆಯರಾದ ಚಂದ್ರಮುಖಿಯರು, ಸಕಲ ಗುಣಗಳಿಗೂ ಅಶ್ರಯರಾದವರು, ಕಮಲದಂತಹ ಕೈ ಉಳ್ಳವರು, ಮನೋಹರವಾದ ಇಂಪಾದ ಕಂಠವುಳ್ಳವರು, ಸರಳವಾದವರು, ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣನ್ನು ಉಳ್ಳವರು, ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರು, ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರು, ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗಂಭೀರಿಯರು, ಸಂಗೀತಪ್ರಿಯರು, ತಮ್ಮ ಭೋಗದಿಂದ ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರು. ಯಾವಾಗಲೂ ಅನುರಾಗವುಳ್ಳವರು ಕಾಮನಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೩. ಒಬ್ಬಳ ಮೈಯ ಸುಪಾಸನೆಗೆ ದುಂಬಿಗಳ ಸಮೂಹ ನವಿಲುಗರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಂತೆ ಮುತ್ತಿಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳ ನವಿಲಿ ಸಂತಹ ಮುಡಿಗಿ ನವಿಲು ಸೋತು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಕೆಯ ಎರಡು

ಮೇಲೆ ನಡೆ ನುಡಿಗಂಚೆ ಗಿಳಿಗಳೊಡವರಲೊಂದು
ಲೀಲಾಬ್ಧವುಂ ಒಡಿದು ಬರ್ಪಳೊಬ್ಬದ್ವಳಿ
ಗೋಲನಧಿದೇವತೆಯೊ ಪೇಳೆಂಬಿನಂ ವಿವನನೀಕ್ಷಿಪ್ಪಾತ್ಮಕೃದಿಂದ ೨೩

ಅರಮೆ ತಿದ್ದಿದ ತಿಲಕಮೇಕನಯನಾಂಜನಂ
ಕರದ ಕನ್ನಡಿ ಕಟ್ಟಿದೊಳ್ಳುಡಿ ವಿಭಾಗಿಸದ
ಕರುಳ ಬೈತಲೆಯೊಂದು ತೋಳ್ ಮರ್ದ ರವಕೆ ತಿಗುರದ ಗಂಧಮೊಟ್ಟಿದೊಡಲು
ಅರೆಯುಟ್ಟು ಸೀರೆ ನೆಲಕಲಪ ಮೇಲುದು ಸಿರಂ
ಬೊರದ ಕಮ್ಮಣ್ಣೆ ನೀರಾರದ ಕುರುಳ್ ಮರೆಯೆ
ಬರುತಿರ್ವರರವೊಳ್ಳ ಸಿಂಗರಂಗಳನುಳಿದು ತರಳೆಯರ್ ತವಕದಿಂದ ೨೪

ಕೆಂಪೇರಿದರಳ್ಳಣ್ಣ ಕಡೆಪರೆದ ಕುರುಳಾಂತ
ನುಂಪುವಣೆ ಮಸುಳ್ಳ ತಿಲಕಂ ಕದದಿಂದನನ
ಸೊಂಪು ಸೊಪ್ಪಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಾದಧರಮುಗುರಿತವಿಡಿದ ನೆಲಮೊಲೆ ನಡೆಯೊಳು
ಕಂಪಿಸುವ ತೊಡೆಗಳಾರದ ಬೆಮರ್ ನಿಟ್ಟುಸುಗರ್
ಳಂ ಪೊಯ್ವ ತೆಳ್ಳಳಿಯ ಬಳಲ್ವ ಕೈಮೈಯ ಪೊಸ
ಗಂಪು ಕೆದರಿದ ನಿರಿಯ ಸುರತಾಂತೆಯರ್ ದೇವಕಾಂತೆಯರ್ ಬರುತಿರ್ವರು ೨೫

ಮೂಲೆಗಳ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳ ಜೋಡಿಯು ಕೂಡಲೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದುವು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವಳ ನಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಾತಿಗೆ ಹಂಸೆ ಮತ್ತು ಗಿಳಿಗಳು ಒಡನೆಯೇ ಬರಲು ಲೀಲೆಯಿಂದ ಬಳುಕುವ ಕಮಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವಿವನನ್ನು ನೋಡುವ ಸಂಭ್ರಮ ದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆಕೆಯು ಪಂಚಬಾಣನಾದ ಮನ್ಮಥನ ಅಧಿದೇವತೆಯೋ ಹೇಳು ಎಂಬಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ೨೪, ಅರ್ಧ ತಿದ್ದಿದ ತಿಲಕ, ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಳಿದ ಕಾಡಿಗೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಕನ್ನಡಿ, ಗಂಟಿಕ್ಕದೇ ಇರುವ ಜೋಲುಮುದಿ. ಬೈತಲೆ ಯನ್ನು ತಿದ್ದಿರುವ ಕೂದಲು. ಒಂದು ತೋಳನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡ ರವಿಕೆ, ಸುಗಂಧವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಿಯದ ಶರೀರ, ಅರ್ಧ ಊಟ್ಟು ಸೀರೆ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜೋತಾಡುವ ಮೇಲ್ಮೆಗು, ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ಸುಪಾಸನೆಯ ಎಣ್ಣೆ, ಇನ್ನೂ ನೀರು ಆರದಿರುವ ತಲೆ ಗೂದಲುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರಲು, ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಶೃಂಗಾರವನ್ನು ಅರ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಆತುರದಿಂದ ತರುಣಿಯರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೫. ಕೆಂಪೇರಿದ ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣು, ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದ ಕೂದಲು, ನುಣ್ಣಾದ ಹಣೆ, ಮಸಕಾದ ತಿಲಕ, ಕದದಿಹೋದ ಕಾಡಿಗೆಯ ಕಾಂತಿ, ಸೊರಗಿಹೋಗಿ ಬಿಳುಪಾದ ತುಟಿ, ಉಗುರಿನಿಂದ ಚುಚ್ಚಿದ ಗುರು ತುಳ್ಳ ನೆಲಮೊಲೆ, ನಡೆದುಗ ನಡುಗುವ ತೊಡೆಗಳು, ಸುರಿಯುವ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನಿಂದ ಅಲಗಾಡುವ ತೆಳುವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಗೆರೆಗಳು, ಬಳಲಿದ ಮೈ ಕೈಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ ಕಂಪು, ಕೆದರಿಹೋದ ಸೀರೆಯ ನೆರಿಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಸಂಭೋಗವನ್ನು

ಎಣ್ಣೆ ಗಂಟಿನ ಪೊರೆಗೆ ನುಣ್ಣೊರಲ್ ಬಳ್ಳಿ ಕಡು
 ತಿಣ್ಣ ಮೊಲೆಗಳ ಬಿಣ್ಣೆಗಸಿಯ ನಡುವಳ್ಳಿ ಪೊಂ
 ಬಣ್ಣ ಕೊಡಪೊರವಾರ ಭರಕೆ ಪೊಂಬಾಳೆದೊಡೆ ದಡದಡಿಸೆ ಥಳಥಳಿಸುವಾ
 ಹುಣ್ಣೆ ಮೆಯ ಸಸಿಮೊಗದೊಳುದಿಸೆ ಬೆಮರ್ವನಿಯಾಲ
 ವಣ್ಣೆ ಕೆಯ ತುಟಿ ಸುಯಿಲ ಬಿಸುಪಿನಿ ಬತ್ತಲಾ
 ಪೊಣ್ಣು ವಿಂದಂಗವನ ಬಾಣದೊರಿಂ ನೋವುತಡಿಯಿಟ್ಟ ತಾಕ್ಷಣದೊಳು

೨೬

ಮುಗ್ಗುಲಿನಿಯನನುಳಿದು ಪೋಪುದುಚಿತವೆ ಮಗಳೆ
 ಸಗ್ಗ ವಣ್ಣೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಕಾಯ್ದು ನಟಿಕೆಯಂ
 ನೆಗ್ಗಿ ಪಿಂಬಪ್ಪಾಳೆಯಂ ಬಯ್ದು ಮುಡಿ ಮೊಲೆಯ ಪೊರವಾರ ಬಿಣ್ಣಿನಂತು
 ವೆಗ್ಗಳಸಲೇಕೆಂದು ಬೊಮ್ಮನಂ ಜರೆವುತ್ತ್
 ಕಿಗ್ಗಡೆಯ ತೊಡೆಗಳಂ ನುಗ್ಗು ಮಾಡುತ್ತೊರ್ವ
 ದಿಗ್ಗ ಜೋಪಮಯಾನೆ ಭರ್ಗನಂ ಕಾಣುತ್ತೆ ಬಗ್ಗ ಬರಿಯೆರ್ದೆಯಾದಳು

೨೭

ಒತ್ತಿಲಿಹ ನಲ್ಲನಂ ಮರೆವುತಾಡುವ ಪಗಡೆ
 ಲೆತ್ತ ಚದುರಂಗಂಗಳಂ ಬಿಸುಟ್ಟೊಡುತಿಹ
 ಚಿತ್ತಜಾಗಮದೊಲೆಗಳನೊದ್ದು ನೂಂಕಿ ಮುಂಗೈಗಳೆಯನವನಿಗಿಟ್ಟು

ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸುರಸುಂದರಿಯರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೬. ಎಣ್ಣೆ ತೊಡೆದು ಗಂಟುಹಾಕಿದ ಮುಡಿಯ ಭಾರಕ್ಕೆ ತೆಳುವಾದ ಕುತ್ತಿಗೆ ಬಳುಕುತ್ತಿರಲು, ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾದ ಮೊಲೆಗಳ ಭಾರಕ್ಕೆ ತೆಳುವಾದ ನಡು ನಡುಗುತ್ತಿರಲು, ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದ ದೊಡ್ಡ ಪೃಷ್ಠದ ಬಿರುಸಿಗೆ ಹೊಂಬಾಳೆಯಂತಹ ತೊಡೆಗಳು ನಡು ಗುತ್ತಿರಲು, ಥಳಥಳನೆ ಹೊಳೆಯುವ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೆವರುಹನಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರಲು, ಆಲದಹಣ್ಣಿಗೆ ಸಮನಾದ ಕೆಂದುಟಿಯು ಬಿಸಿಯುಸಿನ ಶಾಲಿದಿಂದ ಬತ್ತುತ್ತಿರಲು ಆ ಹೆಗಸರ ಸಮೂಹವು ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣದ ಹೊಡೆತದಿಂದ ನೋಯುತ್ತ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೨೭. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದುದೆ ಮಗಳೆ? ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಕೋಪ ಗೊಂಡು ನಟಿಕೆ ಮುರಿದು, ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಬಯ್ದು, ತಲೆಗೊದಲು, ಮೊಲೆಗಳು, ಮತ್ತು ಪೃಷ್ಠದ ಭಾರವನ್ನು ಏಕೆ ಅಧಿಕಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಜರಿಯುತ್ತ, ಸಣ್ಣದಾಗಿ ತಾಕಲಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಳ ತೊಡೆಗಳನ್ನು ನುಗ್ಗುನು ಮಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬಳು ಮದಗಜಗಮನೆ ಶಿವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾದಳು. ೨೮. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತ, ಆಡುವ ಪಗಡೆ-ದಾಳ ಚದುರಂಗಗಳನ್ನು ಬಿಸುಟು, ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಮವೆಂದರೆ ಓಲೆಗರಿಗಳನ್ನು ಒದ್ದು ನೂಕಿ, ಮುಂಗೈ ಮೇಲಿದ್ದ ಅರಗಿಯನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿಸುಟು, ಸುತ್ತಲೂ

ಸುತ್ತಲಿಹ ಸಖಿಯರಂ ಕಣ್ಣುಪ್ಪಗಳೊಳೆ ಜರೆ
ಪುತ್ತೆ ಭರವಸದೆ ನಡೆಪುತ್ತೆ ಬೆಮರುತ್ತೆ ಕಾ
ಣುತ್ತೆ ಶಿವನಂಗವನನಗನರಳಂಬಿಗೊಲೆಯಾದರಖಿಸ್ತೆಯೆರಂ

೭೮

ದಡದಡಿಪ ನಡೆಗಳಂ ತಬ್ಬಿಬ್ಬ ನುಡಿಗಳಂ
ಕಡಂಬಿಸುಪ ಸುಯ್ಯಳಂ ಕಂಬಿಸುವ ಮೆಯ್ಯಳಂ
ಮಿಡಿದ ಕಂಬನಿಗಳಂ ಮಿಡುಕದಿದ ದನಿಗಳಂ ಮಾರುವ ಮನಂಗಳಿಂದೆ
ಮುಡಿಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲರಿ ಮುದ್ದುಮೊಗಬಳ್ಳರಿ
ಮೊಡಲ್ಗಳಂ ಮರೆವರಿದೊಡವರಂ ತೊರೆವರಿಂ
ಮಡಲಿರಿದ ವಿರಹದಿಂ ಮುತಿಗಿಟ್ಟ ಕರಹದಿಂದಬಲೆಯರ್ ಕಂಗೇವರಂ

೨೯

ನಗೆವ ರೋಮಾಂಚಮುಣ್ಣುವ ಬೆಮರ್ ನಡುಪ ಮೈ
ಯೊಗುವ ಕಂಬನಿ ಬಿನ್ನದನಿ ವಿವರ್ಣಮನಾಂತ
ಮೊಗಮಿರ್ದೆಡೆಯಲಿ ಚಲಿಸದೆ ಕಂಬಮಾದತನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾವರತಿಯ
ಸೊಗಸಿನೊಳಗೊಂದಿರ್ಪ ಚೇತನವಿವೆಂಬು ತಾ
ನೊಗಮಿಗಿಯ ಸಾತ್ವಿಕರಸಾವೇಶಮಮಯೀರೊ
ಳೊಗದುವು ಸುಧೈರ್ಯಮಂ ತೆಗೆದುವವರಂ ಕೊಲಲ್ ಬಗೆದುವೇಂ ಬಣ್ಣಸುವೆನು ೩೦

ಇದ್ದ ಸಖಿಯರನ್ನು ಕಣ್ಣು ಹುಬ್ಬಿನಿಂದಲೇ ಜರಿಯುತ್ತ, ಪರವಶರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಬೆವರುತ್ತ ಶಿವನ ಸುಂದರ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಜನರೂ ಮನ್ಮಥನ ಹೂಬಾಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರು, ೨೯. ತಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಡಿಗೆಯಿಂದ, ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ, ಅತಿಬಿಸಿಯಾದ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನಿಂದ, ನಡುಗುವ ಮೈಗಳಿಂದ, ಸುರಿಯು ತ್ತಿರುವ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ, ಹೊರಗೆ ಬರದೆ ಇರುವ ಸ್ವರಗಳಿಂದ, ಹತ್ತೋಟಿ ತಪ್ಪುತ್ತಿರುವ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಂದ, ಬಿಚ್ಚಿ ಚೋತಾಡುವ ಕೂದಲಿನಿಂದ, ಮುದ್ದಾದ ಮುಖ ಬಳಲಿದವ ರಿಂದ, ಮೈಮರೆಯುವವರಿಂದ, ಪ್ರಿಯತಮರನ್ನು ತೊರೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದವರಿಂದ, ಹೆಚ್ಚಾದ ವಿರಹದಿಂದ, ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟ ಕೂಗಾಟದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನೋಹರ ವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದರು. ೩೦. ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ರೋಮಾಂಚ, ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಬೆವರು, ನಡುಗುತ್ತಿರುವ ಮೈ, ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಂಬನಿ, ಕುಗ್ಗಿದ ಧ್ವನಿ, ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡ ಮುಖ, ಇದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಚಲಿಸಲಾರದೆ ಕಂಬದಂತೆ ಆದ ದೇಹ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಲ್ಪನಾಸಂಭೋಗದ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಮನಸ್ಸು-ಈ ಎಂಟು ಸಾತ್ವಿಕರ ಸಮಾವೇಶಗಳೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಆ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಗೋಚರ ಪಾದುವು. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥೈರ್ಯವು ಕುಗ್ಗಿತು, ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು

ಬಿಡದೆ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ಕಂಡೊಡನೆ ಚಿಂತಿಸುವ ನೋಂ
 ದಡಿಗಡಿಗೆ ಸುಯ್ಯ ದ್ವರಮಿಡಿದು ತಾಪಿಸುವ ಸೆಕೆ
 ಗೊಡಲನುರೆ ಕಳಲ್ವ ಭುಕ್ತಿಯನುಳವ ವಿಕಳಸುವ ನುಡಿಯಡಗಿ ಸಮೃದ್ಧಿಪರ್ವ
 ಕಮಸೋರಗಿ ಮೂರ್ಛಿಸುವ ಸುಧಯುಂಡದರಿನುಸುರ್
 ಮಿಡುಕುತಿಹ ಗಳಗತಪ್ರಾಣೆಯರ್ ಬಾಯ್ಗಲಂ
 ಬಿಡುವ ಬಿಡುಗಂಗಳ ಸುಜಾಣೆಯರ್ ಸಲೆ ಬರಾವಸ್ಥೆಯೊಳ್ ಕಣ್ಣೆಸೆದರು ೩೦

ಸೋತು ಮೇಲಾಕ್ಕಿಯೊಡಗುವ ಮನಂ ತಳ್ಳಿಸುವ
 ಪ್ರೀತಿಯಂ ತವಕಸಿ ನಿಗುರ್ವ ತೋಳ್ ಸಲೆ ಚುಂಬಿ
 ಪಾತುರದೊಳೊರವ ಬಾಯ್ ಸವಿಲಲ್ಲೆನುಡಿಗೆ ಲವಲವಿಪ ನಾಲಿಗೆ ಕೂಟಕೆ
 ಕಾತರಿಸಿ ಮಿಡುಮಿಡುಕಲೊಸರ್ವ ನಾಣೆಡೆ ನಿಂದ
 ರೀತಿಯಂ ಕಳೆಯದೋಸರಿಪ ನಿರಿಯಡಿಗಡಿಗೆ
 ಧಾತುಗುಂಡುವ ಧೈರ್ಯಮೆಸೆಯಲೆಸೆದರ್ ಶಿವನ ಬಿಂಕೊಂಡು ಸುರಸತಿಯರು ೩೧

ಹರಿಣಿ ಮಧುಕೇಶಿಯುರ್ವಶಿ ತಿಲೋತ್ತಮ ರಂಭೆ
 ವರಮಂಜುಷೋಜೆ ಮೇನಕೆ ಸುರಸೆ ಮೊದಲಾದ
 ಪರಿಗಣೆಯಿಂ ಮೂರುಲಕ್ಕ ಮೂವತ್ತಾರುಸಾವಿರಂ ಕಲೆಗೆ ಸಂದ

ಹವಣಿಸಿದುವು. ೩೦. ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವ
 ನನ್ನು ಕಂಡ ತಕ್ಷಣ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನೊಂದು ಪದೇ ಪದೇ
 ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮದನಜ್ವರಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೆಕೆಯಿಂದ
 ಅವರ ದೇಹವು ಸೊರಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಊಟವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳು
 ತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾತಿಲ್ಲದೆ ಮೂಕರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಹಳವಾಗಿ ಸೊರಗಿ ಮೂರ್ಛ
 ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು, ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿದಿದ್ದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಮಿಡುಕುತ್ತಿದ್ದಿತು,
 ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಬಾಯ್ಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಶಾಲವಾದ
 ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಇಂಥ ಜಾಣೆಯರು ದಶಾವಸ್ಥೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡರು. ೩೧. ಅವನಿಗೆ
 ಸೋತು ಮೇರೆಮೀರುತ್ತಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ತವಕದಿಂದ
 ಚಾಚುವ ತೋಳು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಚುಂಬಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆತುರದಿಂದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುವ
 ಬಾಯಿ, ಸವಿಮಾತಾಡಲು ಹುರುಪುಗೊಳ್ಳುವ ನಾಲಿಗೆ, ಅವನನ್ನು ಕೂಡಲು
 ಕಾತುರದಿಂದ ಮಿಡುಕಲು ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮರ್ಮಾಂಗ, ನಿಂತ ರೀತಿಯನ್ನು
 ಬದಲಾಯಿಸದೆಯೇ ಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೆರಿಗೆ, ಗಳಿಗೆ ಗಳಿಗೆಗೂ ಶಕ್ತಿಗುಂಡುವ
 ಧೈರ್ಯ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರು ಶಿವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.
 ೩೩. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇದಾಂತವೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಕೂಡ ಹುಡುಕಿ ಸೇರಲಾರದೆ ಇರುವ
 ಪರಬ್ರಹ್ಮಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹರಿಣಿ, ಮಧುಕೇಶಿ, ಊರ್ವಶಿ, ತಿಲೋತ್ತಮ, ರಂಭೆ,

ಸುರಸತಿಯರಭವನಂ ಬೆಂಬತ್ತಿದರ್ ಬಿಡದೆ
ಪರಮಪದಾಂತಕಾಂತೆಯರಕ್ಕರಿಂದರಸಿ
ಪರಿದೈದಲಾರದ ಪರಬ್ರಹ್ಮಮೂರ್ತಿಯಂ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ೩೩

ಈ ತೆರದೊಳಾ ಸುರವರಾಂಗನೆಯರೆಲ್ಲರಂ
ಕಾತರಿಸಿ ಬೆಂಬಿಡುವುದಂ ಕಂಡು ನಸುನಗುತೆ
ಸೋತವನ ತೆರದೊಳೊರದಿಗೊರ್ಮೆ ನೀಡು ನೋಡುತೆ ತಿಸುಳವುಂ ತಿರುಪ್ಪತೆ
ಜಾತಿವಿಟಿಚೆಮ್ಮವಂಗೆದೊಳೆಸೆಯೆ ನಟನೆಗಳ
ರಿತಿ ಪೊಸತೆಸೆಯೆ ನಡೆನಡೆಗೆ ಸೊಬಗೆಸೆಯಲಿವ
ನೇತರದ ಮಾಯಾವಿಯೋ ಚೋದ್ಯಮನಲಭವನದಿಯಿಟ್ಟು ಬರುತಿರ್ವನು ೩೪

ನಗೆಯೊಳ್ ಕೆಲಂಬರಂ ಸೋಲ್ಪಂತೆ ನಿಲ್ಲ ಕಾ
ಲ್ಲೆಗೆಯೊಳ್ ಕೆಲಂಬರಂ ವಿಜಮಾರ್ಗಮಂ ತೋರ್ಪ
ಬಗೆಯೊಳ್ ಕೆಲಂಬರಂ ನೋಡಿ ನೋಡದೆ ಬಿಡದೆ ನೋಡಿ ತಿರುತಿರುಗಿ ನೋಳ್ಳ
ಬಿಗುಹಿನೊಳ್ ಕೆಲಕೆಲಬರಂ ಜಾಣ್ಮೆಗಾಡಿಗಳ
ತೆಗುಹಿನೊಳ್ ಕೆಲಕೆಲಬರಂ ಸೋಲವರಿದು ಮೈ
ದೆಗುಹಿನೊಳ್ ಕೆಲಕೆಲಬರಂ ಮರುಳ್ಳಾಡುತೀರ್ಪರನಡಿಯಿಂತಿರ್ವನು ೩೫

ಮಂಜುಷೋಷ, ಮೇನಕೆ, ಸುರಸೆ ಮೊದಲಾದ, ಲೆಕ್ಕಹಾಕಲು ಮೂರುಲಕ್ಷ ಮೂವತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಜನ ಕಲಾಪ್ರವೀಣರಾದ ಈ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಿಡದೆ ಹಿಂದಾಲಿಸಿದರು. ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೩೪. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲ ಕಾತುರದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ನಸುನಗುತ್ತ ಸೋತವನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಒಂದುಬಾರಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ತ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಟನ ಗುರುತುಗಳು ಅವನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವನ ಹಾವ-ಭಾವಗಳು ಹೊಸರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಸೊಬಗು ಸೂಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇವನು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮಾಯಾವಿಯೋ ! ಸೋಜಿಗವು! ಎನ್ನುವಂತೆ ಈಶ್ವರನು ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೫. ತನ್ನ ನಗುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವರನ್ನು, ಸೋತಂತೆ ನಿಲ್ಲುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವರನ್ನು, ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು, ವಿಟನ ಹಾವ-ಭಾವಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು, ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದಂತೆ, ಬಿಡದೆ ನೋಡಿ-ತಿರುತಿರುಗಿ ನೋಡುವ ಬಿಗುಮಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರನ್ನು, ಜಾಣತನ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು, ಅರ್ಧ ಸೋಲನ್ನು ಅರ್ಧಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮೈ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡುತ್ತ ಈಶ್ವರನು ಹೆಜ್ಜೆ

ಉರಿವ ಬೇಸಗೆಯೊಳೊಣಗಿದ ಲತೆಗಳಂ ಸುಡುವ
ಮರುದಾಪ್ತನೊಳ್ ತುಪ್ಪವೆರೆದಲರನೊದಿದೊಡೆ
ತರಹರಿಪ್ಪವೇ ಮುನ್ನಮೆಳವಳ್ಳಿ ಮೆಯ್ಯವರ್ತನತು ವಿರಹದೊಳುರಿವರಂ
ಸರಸಸೌಂದರ್ಯರೂಪಂ ನೋಡಿ ನಕ್ಕು ಮೊಗ
ದಿರುಹಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರೋಗುತಿರೆ ತರಳೆಯರ್ ಕಂಡು
ತರಹರಿಪರೇ ಮೋಹದಿಂದ ಧೈರ್ಯಮಳಿದು ಬಹುದೈನ್ಯದಿಂದಿಂತೆವರು ೩೬

ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡೆಲೊ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷ ಮೋಹರಸ
ಮಂ ತುಳ್ಳಿ ನುಡಿಸೊ ಸವಿನುಡಿಜಾಣ ತವಕದಿಂ
ದಂ ತಳ್ಳಿಗೆಯ್ಯೊ ಬರಿಕೆಯ್ಯ ತೋಳ್ಗಳ ನೀರ ಕುರುಳ್ಳಿಡಿಪ್ಪತಧರಸುಧೆಯ
ನಿಂ ತಳುವದೀಂಟೊ ಚಿದುಟಿಯನಿಯ ನೆಲೆಮೊಲೆಗೆ
ಳಂ ತಡವುತೊತ್ತೊ ತಳಿಗೈಯ ತಂಪಿಗೆ ವಿರಹ
ಮಂ ತವಿಸಿ ನೆರೆಯೊ ಹದಗಾರ ನೀನೆಮ್ಮನೆಂದಮರೆಯರ್ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡರು ೩೭

ಕೂಡಲಾಗದೆ ಕೂಡಲೊಲ್ಲದೊಡೆ ನಿಂದು ಮಾ
ತಾಪಲಾಗದೆ ಮಾತನಾಡದೊಡೆ ಕೈಸನ್ನೆ
ಮಾಡಲಾಗದೆ ಸನ್ನೆಮಾಡದೊಡೆ ಕಟಾಕಟಾ ನನ್ನ ಕಣ್ಣೀರೆಯಿಂದೆ

ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೬. ಉರಿಯುವ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಣಗಿದ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸುಡುವ ಬೆಂಕಿಗೆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಸುರಿದು, ಗಾಳಿಯನ್ನು ಉದಿದರೆ ಅದು ಸಹಿಸುತ್ತದೆಯೇ ? ಮುಂಚೆಯೇ ಎಳೆಬಳ್ಳಿಯಂತಹ ದೇಹವುಳ್ಳವರು. ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿರಹ ತಾಪದಿಂದ ಬೇಯುತ್ತಿರುವವರು. ಅಂತಹವರ ಸರಸ ಸೌಂದರ್ಯದ ರೂಪನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕು ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವನು ನಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಆ ಲತಾಂಗಿಯರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಮೋಹಾಂಧರಾಗಿ ಧೈರ್ಯಗುಂದಿ ಬಹುವಾದ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು. ೩೭. ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನೆ, ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡು. ಮೋಹರಸವನ್ನು ತುಳುಕಿಸುತ್ತ ಮಾತನಾಡಿಸಯ್ಯ, ಸವಿನುಡಿ ಜಾಣ ಬರಿದಾದ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಮನೋಹರನೆ ನೀನು ತವಕದಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊ. ನನ್ನ ಮುಂಗುರುಳುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸವರುತ್ತ ತಡಮಾಡದೆ ನನ್ನ ತುಟಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಮೃತವನ್ನು ಪಾನ ಮಾಡೊ, ಚಿದುಟಿಯ ಇನಿಯ, ಎಳೆಚಿಗಿನಂತಹ ತುಪ್ಪಾದ ಕೈಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನೆ ನನ್ನ ದಪ್ಪನಾದ ಮೊಲೆಗಳನ್ನು ತಡವುತ್ತ ಬತ್ತು. ನಮ್ಮ ವಿರಹವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡಯ್ಯ, ಪ್ರೇಮದ ಹದರನ್ನು ಅರಿತವನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಆ ಆಮರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ದಿಕ್ಕುತೋಚದಂತಾದರು. ೩೮. ನೀನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆ ? ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಂತು ಮಾತಾಡಬಾರದೆ ? ಹಾಗೆ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡಲಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೈಸನ್ನೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಲಾಗದೆ ? ಕೈಸನ್ನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ,

ನೋಡಲಾಗದೆ ನೋಡಲೊಲ್ಲದೊಡೆ ಮಲ್ಲನಡೆ
ಯಾಡಲಾಗದೆಯೇತರಾಲೆಯಂ ಕೊಡನಾವ
ನಾವ ನಿಷ್ಕರಾಣಿಯೋ ಶಿವ ಶಿವಾಯಿಂದೊರ್ವ ಸುದತಿ ಸಖಿಯೊಳ್ ನುಡಿದಳು ೩೮

ಉರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದಳಿದ ಸ್ಮರನನ್ನ ಹೃದಯದೊಳ್
ಮರಳಿ ತಾಂ ಜನಿಸಿ ಮತ್ತೆನ್ನನೀಗಂ ಕೊಲ್ಲ
ದಿರನದಕ್ಕೀಶ ನೀನೀ ಹೃದಯದೊಳಗಿರಲ್ ಮದನಭಯಮಿಲ್ಲವೆಂದು
ಹರನನಾ ಕಣ್ಣಾಗಿಲಿಂ ಪುಗಿಸಿಯನಿಮಿಷತೆ
ಯಿರವನುಳಿದರ್ವಗದಂಗೆತ್ತಳೋಯನಲೊರ್ವ
ತರಾಣಿ ಚಿತ್ತದೊಳೀರನಂ ನೆರೆದ ರತಿಮೂರ್ಛೆಯಿರವದೇಂ ಚಿಲ್ವಾದುದೋ ೩೯

ಪೂಗಣೆಯ ಹೋರಟಿಗೆ ತರಹರಿಸದಬಲೆ ನೀ
ನೀಗ ನೋಟದ ಹಂಬಲಂಬಿಟ್ಟು ಹೃನ್ಮದ್ಯ
ಕೀ ಗಾಡಿಕಾರನಂ ತಂದು ನೆರೆದವನೆಂದು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಜಾನಿಸಿದೊಡೆ
ಈ ಗಲಭೆಯೊಳಗಪ್ಪುದೇ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ಚಿ
ನ್ನಾಗಿ ಕಣ್ಣಳ ಸೌಖ್ಯಮಂ ಪಡೆಯದಕಟಿ ಮರು
ಳಾಗದಿರ್ ಸೊಬಗನಂ ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡೆಂದು ಸವಿಗಾರ್ತಿ ಸಖಿಗುಸಿದರ್ವಳು ೪೦

ಅಯ್ಯೋ, ಓರೆಗಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಬಾರದೆ? ನಿನ್ನ ಓರೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಹೋಗಲಿ, ಮಲ್ಲನ ನಮ್ಮ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಓಡಾಡಬಾರದೆ? ನೋಡಲಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವನು ನಮ್ಮ ಯಾವ ಆಸೆಯನ್ನೂ ಪೂರೈಸನು. ಇವನು ಯಾವ ದೇಶದ ನಿಷ್ಕರಾಣಿಯೋ? ಶಿವಶಿವಾ, ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಿಯು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದಳು. ೩೯. ಉರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಸತ್ತು ಹೋದ ಮನ್ಮಥನು ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನನ್ನನ್ನು ಈಗ ಕೊಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಈಶ್ವರ, ನೀನು ಈ ನನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಇರಲು ಕಾಮನ ಭಯ ನನಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹರನನ್ನು ಕಣ್ಣು ಎಂಬ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಸಿ ಎದೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣವಾದ ಅನಿಮಿಷತೆ ಎಂದರೆ ರೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚಿದಿರುವಿಕೆಯನ್ನುಳಿದು ಕದವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದಳೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಒಬ್ಬ ತರಾಣಿ ಹೃದಯದಲ್ಲೇ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕೂಡಿ ರತಿಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಇದ್ದಳು, ಅವಳ ಆ ಅವಸ್ಥೆಯು ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಯಿತೋ! ೪೦. ಈ ಹೂಬಾಣದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಹೆದರದ ಅಬಲೆಯೇ, ನೀನು ಈಗ ನೋಡುವ ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಸೊಗಸುಗಾರರನ್ನು ಹೃದಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದು ಕೂಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿದರೆ ಈ ಗಲಭೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುವ ಸುವಿವಸ್ಥೆ ಪಡೆಯದೆ ಅಯ್ಯೋ ನೀನು ಮರುಳಾಗಬೇಡ. ಆ ಸೊಗಸುಗಾರನನ್ನು ಕಣ್ಣು

ಮೇಲಿಕ್ಕಿವಜೆನಿಂತು ಮುದ್ದಿಸುವೆನಿಂತು ಮ
 ತ್ತಾಲಿಂಗಿಸುವೆನಿಂತು ಚುಂಬಿಸುವೆನಿಂತು ಸ
 ಮೈಳಿಸುವೆನಿಂತು ಪೊಯ್ದಪೆನಿಂತು ಬಯ್ದಪೆ ಮುನಿಸಿದೊಡೆ ತಿಳಿಪು ರತಿಯು
 ಕಾಲವರಿದಿಂತು ನೆರೆದಪೆನವನೊಳಿಂದೊರ್ವ
 ಬಾಲೆ ಭಾವಿಸುತಮಿರೆ ಬರೆ ಭಾವರತಿಮೂರ್ಛೆ
 ಯೇಳಿಗೆಯೊಳವಳೊಪ್ಪಿದಳ್ ಚಂದ್ರನುದಯದಿಂದೊಳ್ಪಲದ ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ೪೧

ಬಿತ್ತರಿಪೊಡೆಂದಿನಲ್ ಕೆಲಕೆಲರ್ ತಂತಮ್ಮ
 ಚಿತ್ತದೊಳಗೀರನಂ ನೆರೆದಪೆವನುತೆ ಮೂರ್ಛೆ
 ವತ್ತು ಮನಸಿನೊಳ್ಳಿದೆ ಕೊಡಿದರ್ ಕೆಲಕೆಲರ್ ನೋಡಿ ಸುಖಮಂ ಪಡೆದರು
 ಮತ್ತೆ ಕೆಲಕೆಲರಿಂತುಮಿಂತು ದೇನೆಯದೆ ಸಾವ
 ಹೊತ್ತನರಿಯದೆ ಶಿವನ ಚಿತ್ತವರಿಯದೆ ಹಿಂದೆ
 ಸುತ್ತಿ ನೆರೆಯದೆ ಬಾಯೆ ಬತ್ತಿ ಬರಿಯೆದಯಾಗಿ ಬಳಲಿದರಡೇನೆಂಬೆನು ೪೨

ಕಡುಬಿಸಿಲ ಮರಿವಕ್ಕಿಯಂತೆ ಗಂಟಲ್ ಮಿಡುಕಿ
 ಯಡವಿಗಿಚ್ಚಟ್ಟದಳಹುಲ್ಲೆಯಂತೆರ್ವ ದಪಂ
 ದಡಿಪ ಪವ್ವನಪಾರಿ ದೂವೆಯೊಳ್ ಪೊಕ್ಕುರಗಿಯಂತೆ ಬೆದಬೆದನೆ ಬೆಂದು

ತೆರೆದು ನೋಡು ಎಂದು ಸವಿಗಾರ್ತಿ ತನ್ನ ಸಖಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ೪೧. ಈ ರೀತಿ ಮೇಲೆ
 ಬೀಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ರೀತಿ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತೇನೆ, ಈ ರೀತಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ರೀತಿ
 ಚುಂಬಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಜೊತೆಗೂಡುತ್ತೇನೆ, ಈ ರೀತಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತೇನೆ, ಈ ರೀತಿ
 ಬೈಯುತ್ತೇನೆ, ಮುನಿಸಿಕೊಂಡರೆ ತಿಳಿಯದೇಳಿ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಯವರಿತು
 ನೆರೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಬಾಲೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಇರಲು, ಅವಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ
 ರತಿಮೂರ್ಛೆ ಉಂಟಾದಾಗ ಚಂದ್ರನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಹೇಗೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಯ ಪ್ರತಿಮೆ
 ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಆ ರೀತಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ೪೨. ಇದನ್ನು
 ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕೆಲಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು
 ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಮೋಹಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವನನ್ನು
 ಕೊಡಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ನೋಡಿಯೇ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲಕೆಲವರು
 ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳದೆ, ಕಾಲವು ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯದೆ, ಶಿವನ
 ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಸುತ್ತಿ ಬಂದು ಕೂಡದೆ, ಬಾಯಿ
 ಬತ್ತಿ-ಎದೆ ಬರಿದಾಗಿ ಬಳಲಿದ್ದರು. ೪೩. ಪ್ರಖರವಾದ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಾಯಿ
 ಬಿಡುವ ಮರಿಹಕ್ಕಿಯಂತೆ, ಕಾಡುಗಿಚ್ಚಿನಿಂದ ಧೈರ್ಯಗುಂದಿ-ಡವಡವನೆ ಹೊಡೆದು
 ಕೊಳ್ಳುವ ಎದೆಯಿಂದ ಸರನೆ ಹಾರಿಹೋಗುವ ಜಿಂಕೆಯ ಮರಿಯಂತೆ, ಹೊಗೆಯಲ್ಲಿ

ಮಡುವಿನಿಂ ಪೊರವಟ್ಟು ಮರಿಮಾನಿನಂತೆ ಕೆಲ
 ಸಿಡಿಸಿಡಿದು ಪೊರಳಿ ಬರಹದ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಬೆಂದು
 ಕಡುಹರದಸಂಬೋದರಮರಿಯರ್ ನಡೆವಲ್ಲಿ ನಿಂತಲ್ಲಿ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು ೪೩

ಪರಿದು ಬಿಸುಟಿಳಿವಳ್ಳಿಯಂತೆಸೆವ ಮೆಯ್ಯಳುಂ
 ಮುಂದಿಟ್ಟ ತಾವರೆಗಳಂತೆಸೆವ ಕೆಯ್ಯಳುಂ
 ತರಿದ ನೈದಿಲಪೂಗಳಂತೆಸೆವ ಕಣ್ಣಳುಂ ಮಿಡುಕುತಿದ ಗೋಣ್ಣಳುಂ
 ನೆರೆ ಪಗಲ ಚಂದ್ರನಂತೊಪ್ಪುವ ಮೊಗಂಗಳುಂ
 ತರಿದ ಚಂದಳಗಳಂತೊಪ್ಪುವ ಪದರಂಗಳುಂ
 ಮರೆದಿಪ್ಪ ಮನದ ಚೇತನದ ಸುರವನಿತೆಯರ್ ಕಂಗೆಸೆದರೇನಂಬೆನು ೪೪

ಈ ಸಗ್ಗದಬಲೆಯರ ಸಂಭೋಗಕಳಸಿ ನಾ
 ನಾ ಸಮುದ್ರಾಂತ ಚಕ್ರೇಶ್ವರರ್ ಬಹುಜನ್ಮ
 ದಾ ಸುಕೃತಮೊದವಲೆಸಗಿದ ಯಜ್ಞ ಮುಖಿದೊಳ್ಳಿತಂದಿಪರ ಪಡೆಗವಿದಿವ
 ದಾಸಿಯರೊಳೊಂದಿವಸವಿಪ್ಪುವ ಘಟಿತಮಪ್ಪು
 ದೇ ಸೊಬಗನೋ ರೂಪಮಾತ್ರದಿಂದ ರಂಭಾದಿ
 ಭಾಸುರಸ್ತ್ರೀಯರಂ ನಾಣ್ಣೆಡಿಪನಿವನೆಂದು ಪುರಜನಂ ಬೆರಗಾದುದು ೪೫

ಹೊಕ್ಕು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬೆಂದ ಸರ್ಪದಂತೆ, ಸರೋವರದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಕ್ಕೆ
 ಸಿಡಿದು ಹೊರಳಾಡುವ ಮರಿಮಾನಿನಂತೆ, ವಿರಹದ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಬೆಂದು ನಿಂತಂತೆಯೇ.
 ನಡೆವಂತೆಯೇ ಆ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು ಪರವಶಗೊಂಡರು. ೪೪. ಹರಿದು ಬಿಸಾಡಿದ
 ಎಳೆಯ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಕಾಣುವ ದೇಹಗಳು, ಮುರಿದುಹಾಕಿದ ತಾವರೆದಂಟಿನಂತೆ
 ಕಾಣುವ ಕೈಗಳು, ತರಿದುಹಾಕಿದ ನೈದಿಲಹೂಗಳಂತೆ ಕಾಣುವ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಮಿಡು
 ಕಾಡುವ ಕುತ್ತಿಗೆಗಳು, ಹಗಲಿನಲ್ಲಿನ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮಸುಕಾಗಿ ಕಾಣುವ ಮುಖಗಳು,
 ಚಿವುಟಿಹಾಕಿದ ಎಳೆಯ ಚಿಗುರಿನಂತಹ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಮರವೆಹೊಂದಿದ ಮನಸ್ಸಿನ
 ಚೇತನದ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ೪೫. ನಾನಾ ಸಮುದ್ರಗಳ
 ವರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಯಜ್ಞ-
 ಯಾಗಾದಿಗಳ ಪುಣ್ಯಫಲದಿಂದ ಈ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಆಸೆಪಟ್ಟು
 ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಈ ಸುರಲೋಕದ ಸುಂದರಿಯರ ಪೀಡನಾ ಹಿಡಿದು
 ಕೊಳ್ಳುವ ದಾಸಿಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸ ಇರುವುದು ಕೂಡ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಈ
 ಸೊಗಸುಗಾರನಾದರೋ ತನ್ನ ರೂಪಮಾತ್ರದಿಂದ ರಂಭಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಚೆಲುವನ್ನು
 ಹೊಂದಿದ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನಾಚಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಪುರಜನರು ಬೆರಗಾದರು.

ಕಂಡನೀಪರಿ ಮರುಗುತಿರ್ಪ ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರ
 ತಂಡವನಕಟ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಳಾ ಕಾಮು
 ನಂಡಲೆ ವಿಶೇಷಮಲ್ಲಾಯೆಂದು ಕರುಣರಸಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಿಕ್ಷಿಸೆ
 ಖಂಡಿಸಿತು ವಿರಹಮೆರ್ದೆಗಾಯ್ತು ಸವಿ ರತಿಸುಖಮು
 ನುಂಡಬಲೆಯರ್ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳ್ಳೆ ಪೋಗಲಾ
 ಖಂಡಲನ ಗೃಹಕ್ಕೆ ನಡೆತರುತಿರ್ದನಭವನತಿಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂದ ೪೬

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮು
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ವಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮಂ
 ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮು ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿದೆ ೪೭

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

೪೬. ಈ ರೀತಿ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಮಲನೇತ್ರೆಯರ ಗುಂಪನ್ನು ಕಂಡು ಅಯ್ಯೋ !
 ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಈ ಮನ್ಮಥನ ಕೋಟಲೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕರುಣಾ
 ರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಶ್ವರನು ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಅವರ ವಿರಹವು ನಾಶ
 ವಾಯಿತು, ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯಕ್ಕೂ ಸಂತೋಷ ಉಂಟಾಯಿತು, ಸಂಭೋಗಸುಖ
 ವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಆ ಅಬಲೆಯರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಅತಿಯಾದ
 ಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂದ (ಅಭವ) ಶಿವನು ದೇವೇಂದ್ರನ ಅರಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.
 ೪೭. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿ
 ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದ
 ವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವ
 ತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ,
 ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಮನೆಗೊಲ್ಲು
ಚಂದ್ರಧರನೈದಿ ಭಿಕ್ಷವನಾಂತು ಬಳಿಕಾ ಮು
ನೀಂದ್ರಗೌ ಶಿವನೊಲ್ಲು ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯಾಕಾರದಿಂ ಬೋಧಿಸಿದನು

ಕರಧ್ಯತಕಪಾಲ ವಿನಮಿತಲೋಕಪಾಲ ಭೀ
ಕರಧ್ಯತೈವಮಥನ ವಿಶ್ವತವಿಮಲಕಥನ ಹಿಮ
ಕರಕಲಾಜೂಟಭೂಷಿತ ಕಾಳಕೂಟಾಂಧಕಾಸುರನಿರಾಟವಿಜಯ
ಸರಸಗುಣಧಾಮ ಸಂತತನತಪ್ರೇಮ ವಾ
ಸರವಾಹದಹನ ಪೂಸರನಂಗದಹನಕರ
ರರಣಜನರಕ್ಷ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಲೋಕಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸಲಹೆಮ್ಮನು

೧

ಪೊಸತಿವೆಲೆ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ ಶಾಲಿಯ ಕೈಯ
ತಿಪುಳವಣನಂ ಕರಕಪಾಲಮಂ ಕಂಡೊವ
ಶವಿಮುಖಿಯರಾದೊಡಂ ಭಯಭಿಭತ್ಯಗೆ ಸಂದುದಿಲ್ಲವೆನೆ ಶಿವಮುಖದೊಳು
ಬೆಸುಗಗಣ್ಣುಳ್ ಪೆರತು ಕಾಣ್ಪುವೇ ಮೇಣ್ ಮಿಕ್ಕ
ರಸಮನಿತ್ತಾದೊಡಂ ಮೋಹರಸಮಂ ತಗು
ಳ್ಳ ಸಬಲ್ಲದೇ ಕಾಮಿಗಳ್ ಕಣ್ಣು ಗಾಣರಂಬುದು ಪ್ರಸಿಯೆ ಕೇಳೆಂದನು

೨

ಸೂಚನೆ : ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಭವನಗಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
ಚಂದ್ರಶೇಖರನು (ಶಿವ) ಬಂದು, ಭಿಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದು ಬಳಿಕ ಆ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ
ಒಲಿದು ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಳೆದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದನು.
೧. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಪಾಲ ಧರಿಸಿದ, ಲೋಕಪಾಲಕರಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಭಯಂಕರ
ರಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ, ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ, ಮಂಗಳಕರವಾದ ಚರಿತ್ರೆಯುಳ್ಳ,
ಜಟಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಕಾಲಕೂಟವನ್ನು ಆಭರಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ,
ಅಂಧಕಾಸುರ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಗೆದ್ದ, ಸರಸಗುಣಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯದಾತನಾದ, ನಮಿಸುವ
ಭಕ್ತರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರೀತಿಸುವ, ಯಮನನ್ನು ಜಯಿಸಿದ, ಪುಷ್ಪಬಾಣನಾದ
ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಹೆರಿಸಿದ, ಶರಣಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ, ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಪ್ರಭುವಾದ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಎಲೈ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನೇ, ಶಿವನ
ಕೈಯ ತ್ರಿಶೂಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಣವನ್ನೂ, ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಲೆಯ ಬುರುಡೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿ
ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯಾದರೂ ಭಯಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಹೊಸದು ಎನ್ನಲು ಈಶ್ವರನ
ಮುಖದಲ್ಲೇ ಕೀಲಿಸಿದ್ದ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬೇರೆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತವೆಯೇ ? ಅಲ್ಲದೆ

ಪೊಕ್ಕನೀರಂ ಸುರೇಂದ್ರನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ
 ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಸುರಭಟರ ಸಂದಣಿಗಳೇನುವಂ
 ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಶೂಲವಂ ನೆಗಪಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಪಾಲವನುದ್ದಕ್ಕಿತ್ತಿ ಕೂಡ
 ಎಕ್ಕಿಕ್ಕಿಯಿಂದಮತ್ತುಚ್ಚ ಸ್ವರಂಗಳು
 ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಂದು ಭಿಕ್ಷಾಭಿಕ್ಷಮನೆ ಕೇಳು
 ತುಕ್ಕುಪತಿಹರುಷದಿಂದಿದ್ದುನೈತದಭವನಂ ಕಾಣುತಂತೆಂದನು

೩

ಕೇಳ್ದಂ ಗಂಭೀರಭಿಕ್ಷಾದ್ವನಿಯನಂಗದೊಳ
 ತಾಳ್ದಂ ಪ್ರಳಕಜಲಮನಾನಂದವಾರ್ಧಿಯೊಳ
 ಗಾಳ್ದಂ ಮನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಪ್ರರೋಳ ಮುನಿಗಳೊಳ ಶಚೀದೇವಿಯರೊಳು
 ಪೇಳ್ದಂ ಮಹೇಶನ ಬರವು ಚೋದ್ಯಮೆಂದು ಸುರ
 ರಾಳ್ದಂ ಮೃಗೇಂದ್ರಪೀಠವನಿಳಿದು ನಡೆತಂದು
 ಬೀಳ್ದಂ ಮಹಾದೇವನಿರೊಳಪ್ಪಾಂಗದಿಂ ಭಯಂಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ

೪

ಕಾರ ಮೊಳಗಂ ಕೇಳ್ದ ನವಿಲಂತೆ ನಲಿದು ಶಶಿ
 ಸೋರರುದಯಂಗಂಡ ಕುಮುದಕಮಲಂಗಳು
 ತೋರಡಿಸಿ ಪೆಚ್ಚಿ ಗುರುವಂ ಕಂಡ ಶಿಷ್ಯನಂತಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯನೆ ತಾಳ್ದು

ಬೇರೆ ಯಾವ ರಸವು ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಮೋಹರಸವನ್ನು ಮೀರಿಸಬಲ್ಲದೆ ? ಕಾಮಿಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತು ಸುಳ್ಳೆ ? ಕೇಳು ಎಂದನು. ೩. ಈಶ್ವರನು ದೇವೇಂದ್ರನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ಸೇರಿದ್ದ ದೇವ ಭಟರ ಗುಂಪನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ, ಶೂಲವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಪಾಲ ವನ್ನು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಚಾಚಿ, ಕೂಡಲೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬಹಳ ಉಚ್ಚಸ್ವರದಿಂದ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನು ಅಂದು, “ಭಿಕ್ಷಾ, ಭಿಕ್ಷಾ” ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗಿ, ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ (ಆಭವ) ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೪. “ಭಿಕ್ಷಾ” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಭೀರದ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರಳಕಿತನಾದನು. ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಆಪ್ತರಲ್ಲಿ, ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಶಚೀದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಆಗಮನವು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೆಂದು ಹೇಳಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದು ಮಹಾದೇವನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಭಯಂಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ೫. ಮಳೆಗಾಲದ ಗುಡುಗನ್ನು ಕೇಳಿದ ನವಿಲಿನಂತೆ ನಲಿದು, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರರ ಉದಯವನ್ನು ಕಂಡ ಕಮಲ ಮತ್ತು ಕನ್ನೆದಿಲೆಗಳಂತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಬಿ, ಗುರುವನ್ನು ನೋಡಿದ ಶಿಷ್ಯನಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತಾಳಿದನು. ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವ ಅರ್ಥ ಹೊಳೆದಾಗ ಆನಂದಿಸುವ ಕವಿಯಂತೆ,

ಬಾರದರ್ಥಗಂಡ ಕವಿಯಂತೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕ
ಣ್ಣಾರೆ ನಿಧಿಯಂ ಕಂಡ ಬಡವನಂತುಬ್ಬಿ ತ
ನ್ಮಾರದರ ಮುಖಿಕಮಲವನು ದೂರದಿಂ ಕಾಣುತವುರೇಂದ್ರನಿಂತೆಂದನು ೫

ಫಲಿತಮಾದುದು ಪೂರ್ವಸಂಕೃತಲತೆ ಪರಿಕಂದು
ದೊಲವಿನಿಂದಮೃತಪ್ರವಾಹಮತ್ತುತ್ಸವಂ
ದಳೆದು ಬಂದುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮವಾನಂದವಾರಾಬಿ ದಾಂಗುಡಿಯಿಟ್ಟುದು
ಸಲೆ ಸೌಖ್ಯಮೇ ರೂಪನಾಂತು ನಡೆತಂದುದು
ಜ್ವಳಮುಕ್ತಿಯೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತು ಸಾರ್ವತ್ರಿನ್ನ
ಪಲವು ಜನ್ಮಂ ಸಫಲಮಾದುದೆಂದವುರೇಂದ್ರನಭವನಂ ನುತಿಯಿಸಿದನು ೬

ಶರಣು ಸುತಶಿರಚೂಡ ಸಕಲದುರಿತವಿಭಾಡ
ಶರಣು ಸೌಖ್ಯಪೂರ್ಣ ಸರ್ವವೇಷ್ಟಿತಕರ್ಣ
ಶರಣು ಸರ್ವಾಭೇದ್ಯ ಸಚ್ಚರಿತಯುತವ್ಯದ್ಯ ಶರಣು ಸ್ಥಲಿತಶೀಲಾ
ಶರಣು ಸಜ್ಜನಪಾಲ ಸಾಮಗಾನಲೋಲ
ಶರಣು ಮುನಿಜನಸಂಗ ಮುಕ್ತಂಗನಾಲಿಂಗ
ಶರಣು ಪರಿನತಚರಣ ಹಸ್ತಿಚರ್ಮಾಪರಣ ಶರಣನುತ್ತದಿಗೇಡೆದನು ೭

ಕಣ್ಣಾರೆ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡ ಬಡವನಂತೆ ಸಂತೋಷಿಸಿ. ಆ ಮನ್ಮಥನ ಸಂಹಾರಿಯಾದ ಈಶ್ವರನ ಮುಖಿಕಮಲವನ್ನು ದೂರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇಂದ್ರನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೬. ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯದ ಬಳ್ಳಿ ಫಲಬಿಟ್ಟಿತು; ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಮೃತದ ಪ್ರವಾಹವು ಹರಿದುಬಂದಿತು ; ಪರಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಸಾಗರವು ಅತ್ಯುತ್ತಮದಿಂದ ಮೇರೆ ಮೀರಿತು ; ಸುಖವೇ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿತು ; ಉಜ್ವಲವಾದ ಮುಕ್ತಿಯೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತು ಹತ್ತಿರ ಬಂತು. ನನ್ನ ಹಲವು ಜನ್ಮಗಳು ಸಫಲವಾದುವು ಎಂದು ದೇವೇಂದ್ರನು ಅಭವ (ಶಿವನನ್ನು) ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದನು. ೭. ಎಲ್ಲರ ಸ್ತುತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ ಚಂದ್ರಶೇಖರನೇ, ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುವವನೇ. ಶರಣು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನೇ, ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಹಾವುಗಳನ್ನೇ ಅಭರಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ನಮಸ್ಕಾರ. ಸರ್ವರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಭೇದಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯನಾದವನೇ, ಸಜ್ಜಾ ರಿತ್ಯವುಳ್ಳ ಭಕ್ತರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನೇ, ನಿನಗೆ ಶರಣು. ಮನೋಹರ ವಾದ ಶೀಲವುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಸಜ್ಜನರಕ್ಷಕನಾದ, ಸಾಮಗಾನಲೋಲನಾದ, ಮುನಿಜನಗಳ ಸದವಾಸವುಳ್ಳ, ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಅಂಗನೆಯನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡ, ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಪಾದಗಳುಳ್ಳ, ಗಜಚರ್ಮಾಬರಧರನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ನಿನಗೆ

ಮಾಣದಿಂದಿಡಗಿರಗಿದಿದ್ದನು ನಮಿಸಿದಿಂ
 ದ್ರಾಣಿಯುಮನೀಶ್ವರಂ ನೆಗಪಲೊಡನಾಕಾರ
 ವಾಣಿ ನುಡಿದತ್ತಲೆಲಿ ಸುರಪ ಕೇಳು ಪರಮೇಶನಡದ ಹಸ್ತದೊಳೊಪ್ಪುವಾ
 ವಾಣೀಪತಿಯ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷಮಂ ನಿನ್ನ
 ತ್ರಾಣಮುಳ್ಳನಿತು ಮುನ್ನೀಡೆಂಬ ವಚನಮಂ
 ಪ್ರಾಣಮೈತಂದಂತ ಕೇಳೊಡನೆ ತರಿಸಿದಂ ನಾನಾ ಸುವಸ್ತುಗಳನು

೮

ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಂ ತರಿಸಿ ಶಚಿಯೊಡನೆ
 ಘಣಿಭೂಷಣನ ಕರಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷಮಂ
 ದೇಣಿಯೆಡೆಮಾಡೆನಲ್ಪನುವಾದಳ್ಳಿವತ್ತಲಕ್ಷ ಸುರಸತಿಯರೊಡನೆ
 ಮಣಿಖಚಿತ ಹೊನ್ನ ಹರಿವಾಣಂಗಳಂ ತುಂಬಿ
 ಮಣಿಮಣಿದು ನೀಡಲ್ಪ ತುಂಬದಿರೆ ಸುರಪ ಸುರ
 ಮಣಿಯಂ ಸುಧಾಕಳಶಮಂ ನೀಡಬರಲಭವನೊಲಿದಾಗಳಂತೆಂದನು

೯

ಸಾಕು ಸಾಕೈ ಸುರಪ ಕೇಳು ಸುಧಾಕಲರಮಿಾ
 ನಾಕಿಗರ ಜೀವನಾಧಾರಮಿದನತ್ಯಂತ
 ಜೋಕೆಯಿಂ ಬೈತಿದುವುದನುತವರ ಬೀಳ್ಕೊಡುತ್ತನಲಪುರಕ್ಕೆಬಲಗ್ಗಿ

ಶರಣು ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದನು. ೮. ಈ ರೀತಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಇಂದ್ರನನ್ನೂ, ಆತನ ಪತ್ನಿ ಇಂದ್ರಾಣಿಯನ್ನೂ ಈಶ್ವರನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು. ಆಗ ಅಶರೀರ ವಾಣಿ ನುಡಿಯಿತು—“ಎಲೆಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನೇ, ಕೇಳು, ಪರಮೇಶ್ವರನ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಷ್ಟು ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ನೀಡು. ಇಂದ್ರನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಪ್ರಾಣ ಬಂದಂತಾಗಿ, ತಕ್ಷಣ ಅನೇಕ ಉತ್ತಮವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದನು. ೯. ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ, ಶಚೀದೇವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಸರ್ಪಭೂಷಣನಾದ ಈಶ್ವರನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳದೆ ಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡು ಎಂದನು. ಆಗ ಅವಳು ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಮಣಿಖಚಿತವಾದ ಬಂಗಾರದ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ಮಣಿಮಣಿದು ನೀಡಿದಳು, ಅದರೂ ಕಪಾಲವು ತುಂಬಲಿಲ್ಲ, ಆಗ ದೇವೇಂದ್ರನು ಚಿಂತಾಮಣಿಯನ್ನೂ, ಅಮೃತ ಕಳಶವನ್ನೂ ಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡಲು ಮುಂದಾಗಲು ಭವರಹಿತನಾದ ಶಿವನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೧೦. ಸಾಕು ಸಾಕು, ದೇವೇಂದ್ರನೇ, ಕೇಳು. ಈ ಅಮೃತಕಳಶವು ದೇವತೆಗಳ ಜೀವನಾಧಾರವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಜೋಪಾನ ವಾಗಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತ ಅವರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಗ್ನಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬರಲು,

ಆ ಕಪರ್ದಿಯ ಕರಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷವಂ
ಬೇಕಾದ ರತ್ನಂಗಳು ಬದಿಸಲಲ್ಲಿದ
ನೇಕದರುಷದ ಯಮನ ಪ್ರರಕೆ ಬಂದಾ ಜವನ ಪ್ರಾಚೀಯಂ ಕೈಕೊಂಡನು ೧೦

ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳಾ ಯಮನ ಪಟ್ಟಣದ
ಪುಳುಗೊಂಡವಾದಿಯಗೇತಕೋಟಿಯವರೊಳಗೆ
ತಿಳಿಯಲೆಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿ ನಾಯಕನರಕವನಿತು ಕುಂಡಂಗಳಲ್ಲಿ
ಮುಳುಗಿದ ನರಕಗಳಭವ ಬಂದ ಮಾತ್ರದಿಂ
ಸಲೆ ಶೈವಲೋಕ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತರಾದರ್ ಶಿವನ
ನೊಲವಿನಿಂ ಹೃತ್ಯಮಲಕರ್ಣಕೆಯೊಳಂಬಿಟ್ಟರು ಪೊಗಳಲರಿದಂದನು ೧೧

ಹರಂಪದಿಂ ಕಾಲನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನೈರುತ್ಯ
ವರುಣ ವಾಯು ಕುಬೇರರೀಶನರೊಡಂಬ
ವರಪುರಂಗಳೆ ಕೃಮದೊಳ್ ಬರಲ್ಪವರಿದಿಗೊಂಡಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ
ತರುಣಿಯರ್ವರಸಿ ನವರತ್ನಂಗಳು ಶಿವನ
ಕರದ ಪಾತ್ರಗೆ ಭಿಕ್ಷವಂ ನೀಡಲವರ್ಗಳಂ
ಕರೆದು ಸಂತ್ಯಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಶಂಕರನು ಬರುತಿರ್ವನೇವೆಲ್ಲನು ೧೨

ಸಕಲ ಜಗಮಂ ಪಾವನು ಮಾಡಿ ನಾಮಗೋ
ಪ್ಯಕಭೂಮಿಯಂ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ನಿ
ಪ್ಪಕಟಗಿರಿಗಳನಮಳಗಿರಿಗಳಿಂದನಿಸಿ ಪೆಸರ್ವಡೆಯದಿಹ ನದನದಿಗಳ

ಅಗ್ನಿಯು ಆ ಶಿವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಬೇಕುಬೇಕಾದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆ
ವನ್ನಾಗಿ ನೀಡಿದನು. ಶಿವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಯಮನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಬಂದು, ಅವನಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ೧೧. ಎಲೈ, ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ, ಕೇಳು,
ಆ ಯಮನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪುಳುಗೊಂಡ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ನರಕಗಳಿವೆ, ಅವು
ಗಳಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಕೋಟಿ ನಾಯಕನರಕಗಳಿವೆ. ಅಷ್ಟು ನರಕಕುಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ
ನರಕಿಗಳು ಶಿವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು
ಹೊಂದಿದವರಾದರು. ಶಿವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೃದಯಕಮಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದನು. ೧೨. ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ಯಮನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ನೈರುತ್ಯ, ವರುಣ, ವಾಯು, ಕುಬೇರ, ಈಶಾನ್ಯ
ಎಂಬುವರ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಂದನು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಹು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಶಿವನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಈಶ್ವರನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಪಾತ್ರಗೆ ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡಿದರು, ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದು ಸಂತ್ಯಸಿ ಶಂಕರನು
ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ೧೩. ಎಲ್ಲ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ಪಾವನ ಮಾಡಿ, ಹೆಸರು
ಕೂಡ ತಿಳಿಯದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ್ಲದ

ಆಕಳಂಕ ಪುಣ್ಯನದಿಯನಿಸುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಾ
ಧಕವನಗಳನೆಜೆವ ಪುಣ್ಯವನಮೆನಿಸಿ ದ
ರ್ಪಕಹರಂ ಹಿಮಶೈಲವಿದ್ದೆಡೆಗೆ ನಲವಿನಿಂದಾಗ ನಡೆತರುತಿರ್ದನು ೧೩

ಆ ಗಿರಿನಿಂತಂಬದೊಳೆ ದಾರುವನವಿರಲದರೊ
ಳಾ ಗೌತಮಂ ಭೃಗು ಭರದ್ವಾಜನತ್ತಿ ಮ
ತ್ತಾ ಗಾಲವಂ ವಸಿಷ್ಠಂ ಕೌಶಿಕಂ ಕಶ್ಯಪಂ ವ್ಯಾಸನಂಗೀರಸಂ
ಬಾಗುರಿ ಪರಾಶರಂ ಗಾರ್ಗ್ಯ ಕಣ್ವರ ಮುಖ್ಯ
ರಾಗಿರ್ದ ವರಮುನಿಗಳೆಗಣಿತರ್ ತಂತಮ್ಮ
ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿರ್ದರಧ್ಯಾನದಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದರೆನೆಂಬೆನು ೧೪

ನಳಲಂತೆ ಮೆಯ್ಯಳಿಗೆ ಸಂದು ಮತಿಯಂತೆ ನಿ
ರ್ಮಳಕರ್ಮಕನುಸಾರಿಯಾಗಿ ನುಂಗಿದ ರಸಂ
ಸಲೆ ತಿವಿದ ಬಳಿಗೊದಗುವಂತೆ ನೆನಹಗೆ ಮುಂಚೆ ಶುಕ್ರೋಷಗಳ ಮಾಡುವ
ತಳಿಗರ್ಯ ತಳ್ಳಿಸುರ ಸುಳಿಗುರುಳ ಸೆಳೆನಡುವಿ
ನಳಜವ್ವನದ ಮುದ್ದುಮೊಗದ ಕೋಮಲಕಾಯ
ದಲಘುಜಘನದ ಮಹಾಪಾತಿವ್ರತಾದನಂ ಕಂಗೊಳಿಸಿತೆನೆಂಬೆನು ೧೫

ಪರ್ಮತಗಳನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪರ್ಮತಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಹೆಸರುವಾಸಿಯಲ್ಲದ ನವ
ನದಿಗಳನ್ನು ಕಳಂಕರಹಿತವಾದ ಪುಣ್ಯನದಿಗಳು ಎನ್ನಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ
ಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವನಗಳನ್ನು ಪುಣ್ಯವನಗಳನ್ನಿಸಿ ಮನ್ಮಥಸಂಹಾರಕನಾದ
ಈಶ್ವರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಿಮಾಲಯಪರ್ವತದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದ್ದನು.
೧೪. ಆ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ದಾರುವನವಿದ್ದಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಗೌತಮ, ಭೃಗು,
ಭರದ್ವಾಜ, ಅತ್ತಿ ಮತ್ತು ಗಾಲವ, ವಸಿಷ್ಠ, ಕೌಶಿಕ, ಕಶ್ಯಪ, ವ್ಯಾಸ, ಅಂಗೀರಸ
ಬಾಗುರಿ, ಪರಾಶರ, ಗಾರ್ಗ್ಯ, ಕಣ್ವರೇ ಮೊದಲಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಋಷಿಗಳು
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರಧ್ಯಾನದಿಂದ ನೋಡುವವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು
ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೫. ದೇಹದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ನೆರಳಿನಂತೆ, ನಿರ್ಮಲ
ವಾದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಂತೆ, ನುಂಗಿದ ಪಾದರಸವು ತಳ್ಳಿದ ಕಡೆಗೆ
ಬೇಗನೆ ಹೋಗುವಂತೆ, ನೆನಸುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಪತಿಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ
ಚಿಗುರಿನಂತಹ ಕೋಮಲವಾದ ಕೈಯುಳ್ಳ, ತೆಳುವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯುಳ್ಳ, ಗುಂಗುರು
ಕೂದಲುಳ್ಳ, ಸಣ್ಣನಡುವಿನ, ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದ, ಮುದ್ದುಮುಖದ, ಕೋಮಲವಾದ
ಶರೀರದ, ದಪ್ಪನಾದ ಜಘನದ ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತಾಸ್ತ್ರೀಯರು ಮನೋಹರವಾಗಿ

ಆ ಮುನಿಗಳಾರ್ಪಮವನೊಳಪುಗುತ್ತೀರ್ದರು
 ಕೋಮಲಾಂಗಂ ಧಳತ್ಥಳನೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಸೌ
 ದಾಮಿನಿಯ ಸಾರೂಪ್ಯವುಂ ಪಡೆಯೆ ಕಣ್ ಮೊಗಂ ನಡೆನಡೆಗೆ ಗಾಡಿವಿಗಲು
 ಆ ಮಹಾಶೇಷರೀತನ ರೂಪವುಂ ಪೊಗಳೆ
 ಸಾಮರ್ಥ್ಯರಲ್ಲೆಂಬ ಸಂಶಯಂ ವನಜನ
 ಸ್ತೋಮಕ್ಕೆ ಪುಟ್ಟಿ ಭಿಕ್ಷಾಧ್ವನಿಗಳನ್ನೆ ಕಡುಚೆವ್ವಿನಿಂ ನಡೆತಂದನು ೧೬

ಆ ಋಷಿಸ್ತ್ರೀಯರುಂ ಮನೆಗಳೊಳ್ ತಮ್ಮ ಸಂ
 ಸಾರಕೃತ್ಯಂಗಳಿಂದಿರುತಿರ್ದು ಲಿವನ ಗಂ
 ಭೀರ ಭಿಕ್ಷಾಧ್ವನಿಗಳಂ ಕೇಳ್ದು ಸುಪವಿತ್ರಪಾತ್ರೆಯೊಳ್ ದಿವ್ಯಾನ್ನವ
 ಸಾರಸವ ನವನೀತವುಂ ಬಡಿಸಿ ತಂದು ಕೈ
 ಯಾರೆ ಭಿಕ್ಷವ ನೀಡಿ ಮುಖವನೀಕ್ಷಿಸದೆ ಕ
 ಣ್ಣೋರೆಯಿಂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುಗಂವೆಗಳನೊಳ್ ಕಂಡು ಮೋಹಿಸಿದರಾಕ್ಷಣದೊಳು ೧೭

ಆವ ಚೆನ್ನಿಗನೀತನಾವನೀ ಜಾಣನಿವ
 ನಾವನೀ ಗಾಡಿಕಾರಂ ಲಿವಾಯೆಂದತ್ತೆ
 ಮಾವ ಮೈದುನ ಭಾವ ಗಂಡರಿರ ಮನೆಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳು

ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೬. ಈಶ್ವರನು ಆ ಮುನಿಗಳ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತ, ಅವನ ಕೋಮಲವಾದ ಶರೀರವು ಧಳಧಳನೆ ಹೊಳೆಯಲು, ಹೊಳೆಯುವ ಮಿಂಚಿನ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಣ್ಣೋಟವು ಪಡೆಯಲು, ಮುಖದ ಸೌಂದರ್ಯ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು, ಆ ಮಹಾಆದಿಶೇಷರು ಕೂಡ ಇವನ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯರಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಶಯವು ಆ ಕಾದಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜನಗಳಿಗೆ ಉಂಟಾಗಲು, ಭಿಕ್ಷಾಭಿಕ್ಷೆ ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ಹೊರಡಲು, ಅವನು ಬಹಳ ಚೆಲುವಿನಿಂದ ನಡೆದುಬಂದನು. ೧೭. ಆ ಋಷಿಪತ್ನಿಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಭಿಕ್ಷೆ' ಎಂಬ ಲಿವನ ಗಂಭೀರಧ್ವನಿಯು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವರು ಪವಿತ್ರವಾದ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾದ ಅನ್ನ, ಸಾರು ಮತ್ತು ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದು ತಮ್ಮ ಕೈಯಾರೆ ಭಿಕ್ಷವನ್ನು ನೀಡಿ, ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡದೆ, ಓರೆಗೆಣ್ಣಿನಿಂದ ಅವನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ತಮ್ಮ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಉಗುರಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ತಕ್ಷಣ ಮೋಹಗೊಂಡರು ೧೮. ಈತ ಯಾವ ಚೆನ್ನಿಗ ? ಈ ಜಾಣ ಯಾರು ? ಈ ಸುಂದರಾಂಗ ಯಾರು ? ಲಿವ ಲಿವಾ ಎನ್ನುತ್ತ ಅತ್ತೆ, ಮಾವ, ಮೈದುನ. ಭಾವ, ಗಂಡ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಇರುವಂತೆಯೇ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅಳುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸದೆ, ಮುನಿಗಳ ಹೋಮಕ್ಕೆ

ಓದದೆ ಮುನೀಂದ್ರ ಹೋಮಾಜ್ಯಚರಸವಿತೆಗಳ
ಕೋವಿ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಂ ಬಿಸುಟು ಪರಿತಂದು
ದೇವೇಶ್ವನಬ್ಬಾಕ್ಷಿಯರ್ ಮದನಲಕ್ಷ್ಮಿಯರ್ ನಿಟ್ಟಿಸಿದರೀಶನಿರವ ೧೪

ಕಾಣುತೀರನ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಮಹಾಸತಿಯರೆದರ್
ದಾಣಮಲರ್ಗಣೆಗೆ ನೆಲೆದಾಣಮಾದುವು ಮನಂ
ಮಾಣದಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆಂಬತ್ತಿದುವು ಬತ್ತಿದುವು ಬಾಯ್ಗಳತಿವಕದಿಂದೆ
ತ್ರಾಣಮೆಳದಾಯ್ತು ಮತ್ತೊಡನೊಡನೊಸರ್ವ ನಾ
ಕ್ಷಾಣಮುಬ್ಬರಮಾಯ್ತು ನಡೆಗೆ ತಡಬಡಮಾಯ್ತು
ವಾಣ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಯ್ತು ಸುಮತಿ ಮರುಳಾಯ್ತೆಂದು ನಿಮಿಷದೊಳಗೇನೆಂಬೆನು ೧೫

ಸ್ನಾನ ಜಪ ಹೋಮಮಾಧ್ಯಾಯನ ತಪಸ್ಸು ಸಂ
ಧ್ಯಾನಯುಕ್ತಾತ್ಮಪತಿಗಳ ಜನ್ಮಜಾಡ್ಯದೊಳ್
ತಾನಡ್ಡ ಕಟ್ಟುವಡೆದಾ ಕಾವಗಟ್ಟಿ ಸ್ಮರವೈರಿಯಾಕ್ಷಣಘಾತಕಿ
ಆನದೊಡೆದೊಸರ್ದು ಪರಿವಂತೆ ಬೆಮರ್ವನಿಗಳಂ
ದಾನನಾಬ್ಬಂಗಳೊಳ್ ಹರುಷಾರ್ತ ಕಣ್ಣೊಳ್
ಮಾನಿತವರಾಂಗದೊಳ್ ತೆಳ್ಳದಂ ಸೂಸೆ ಮೋಹಿಷಿದರಬಿಳಿಸ್ತ್ರೀಯರು ೨೦

ಹಾಕುವ ಉಪ್ಪು, ಹವಿಸ್ಸು, ಸಮಿತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿ, ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಬಿಸುಟು, ಓಡಿ ಬಂದ ಆ ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರು ಮದನಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ಈಶ್ವರನ ಮೋಹನಾಕಾರವನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರು. ೧೪. ಈಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಆ ಮಹಾಸತಿಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನ ಪುಷ್ಪಬಾಣವು ಹೊಕ್ಕುನೆಲೆಸಿತು. ಮನಸ್ಸು ನಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು. ಅತಿಯಾದ ತವಕದಿಂದ ಬಾಯ್ಗಳು ಒಣಗಿದುವು, ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿತು, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸ್ವವಿಸುವ ಯೋನಿಗಳು ದೊಡ್ಡದಾದುವು, ನಡಿಗೆ ತಡವರಿಸಿತು, ಅವರ ಮಾತುಗಳು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದುವು. ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮರುಳಾಯಿತು, ಇದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೨೦. ಸ್ನಾನ, ಜಪ, ಹೋಮ, ಅಧ್ಯಯನ, ತಪಸ್ಸು, ಸಂಧ್ಯಾಹ್ನಿಕಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ತಮ್ಮ ಗುಡಂದಿರ ಜನ್ಮಜಾಡ್ಯದಲ್ಲಿ ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದ ಕಾಮದ ಅಡ್ಡ ಗಟ್ಟಿ ಕಾಮವೈರಿಯಾದ ಈಶ್ವರನ ನೋಟದ ಆಘಾತವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಒಡೆದುಹೋಯಿತು. ತಕ್ಷಣ ಜಿನುಗಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಮುಖಕಮಲದಲ್ಲಿ ಬೆವರುಹನಿಗಳು, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಾಶ್ರು, ಮರ್ಯಾದಿತವಾದ ಅವರ ಗುಹ್ಯಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮದನದ್ರವ ಹರಿಯುತ್ತಿರಲು ಆ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಮೋಹಿ

ಸಾಜಗುಣವಲ್ಲದರಿಯದ ಮುಗ್ಧಿಯರ್ ಬಳಿ
 ಕ್ಷೀ ಬೇಟಿಗಾರನಂ ಕಂಡು ಮರುಳಪ್ಪದಿದು
 ಸೋಜಿಗಮೆ ಶಿವಶಿವಾ ತರಳೆಯರ್ ಬೆಂಕಿಯೊತ್ತಿನ ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ ಕರಗಿ
 ಸೂಜಿಗಲ್ಲಿದಿರ ಕಾರ್ಜೊನ್ನಂತೆ ತಿರುಗಿದಡೆ
 ಗಾ ಜವದೊಳೊಡದಿರಗಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ನಾರೀಪ
 ಮಾಜಮೆಸೆದುದು ಸೂತ್ರಧಾರಿ ಪಿಡಿದಾಡಿಸುವ ಬೊಂಬೆಗಳ ಬಳಗದಂತೆ ೨೧

ಅಚ್ಚರಿಯನಾಲಿಸೆಲೆ ರಾಮ ಮುನಿಜನಕೆ ಖತಿ
 ಪೆಚ್ಚಬೇಕೆಂದೀರ್ಪ ರಂ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಕಣ್
 ಮುಚ್ಚಿ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಸತಿಯರ ಕರಪ್ಪರ್ಪನಂಗೆಯ್ಯಲೊಡನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು
 ಅಚ್ಚರದ ಶಿವನ ಸಾರೂಪ್ಯದಿಂ ಫಳಫಳಿಸು
 ಮಚ್ಚಮುತ್ತಿನ ಬೊಂಬೆಯಂತಿರ್ಪ ಶಿರುಗಳಳು
 ತುಚ್ಚ ಬಸಿರಿಂ ಬಿಳ್ಳುವೀರ್ಪರಮಹಾತ್ಮೆಯಂ ಬಣ್ಣಿಸುವರಾರೊಂದನು ೨೨

ನೆರೆದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಟುವಟುವಂಚೆಯಂ ತಮ್ಮ
 ಗುರುಗಳೊಡನೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಂ
 ಪರಿದು ಬಂದಡ್ಡೆಬಿದ್ದೊಡನೆದ್ದು ಕೈಗಳು ಮುಗಿದು ತಮತಮಗೆ ನಿಂದು
 ಉರಿದುವೀ ನಿಮ್ಮಯ ತಪೋಜಪಧ್ಯಾನಂಗೆ
 ಳರವದೇಂ ಛಾನಪಮದೂರ್ಪ ಮಾಯಾವಿ ನಿ
 ಮ್ಮರಸಿಯರನೊಲಿಸಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಪಂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳಮೇಳೆಂದೊರಲ್ಪರಂದು ೨೩

ಸಿದರು. ೨೧. ಶಿವ ಶಿವಾ ! ಸಹಜ ಗುಣವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನನ್ನೂ ತಿಳಿಯದ ಮುಗ್ಧಿಯರು ಈ ಪ್ರೇಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮರುಳಾಗುವುದು ಸೋಜಿಗವೆ ? ಆ ತರಳೆಯರು ಬೆಂಕಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ ಕರಗಿದರು. ಸೂಜಿಗಲ್ಲಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದಂತೆ ಅವನು ತಿರುಗಿದ ಕಡೆಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಇವರೂ ತಿರುಗಿ ಬೆಂಡಾಗಿ (ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮೂಹವು) ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದವನು ಅಡಿಸುವ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ೨೨. ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿಯ್ಯಾ, ಸಿದ್ಧರಾಮ. ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಕೋಪವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಈಶ್ವರನು ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಆ ಸತಿಯರ ಕೈಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ, ತಕ್ಷಣ ಅಪ್ಪರಸಮಾನವಾದ, ಶಿವನ ರೂಪಸಾದೃಶ್ಯದೊಂದಿ ಫಳಫಳಿಸುವ ಅಚ್ಚಮುತ್ತಿನ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಇದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಅಳುತ್ತ ಅವರ ಬಸಿರಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದವು. ಶಿವನ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಯಾರು ಬಣ್ಣಿಸಬಲ್ಲರು ? ೨೩. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚುರುಕಾದ ವಟುಗಳ ಗುಂಪು ಸೇರಿತು, ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಓಡಿಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮೇಲೆದ್ದು, ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು ಎದ್ದು ನಿಂತು ನಿಮ್ಮ ಜಪ ತಪ ಧ್ಯಾನಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬೀಳಲಿ, ಇದೇನು ವಿಳಂಬ ಸ್ವಭಾವ ನಿಮ್ಮದು ? ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾಯಾವಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ,

ಕೇಳಿ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಜಪಮಂ ಮರೆದು ಕೋಪಮಂ
ತಾಳಿ ತಪಮಂ ತೊರೆದು ಮೌನಮಂ ಮರೆದು ನೆರೆ
ಬೇಳುತಿರ್ಪಾಡುತಿಯನಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟುರ್ಮವಂ ಬಿಟ್ಟು ನೆರೆ ಬೆರಗುವಟ್ಟು
ಕಾಳಕೂಟಕ್ಕೆಳಸಿದವರಾರ್ ಮಹಾರುದ್ರ
ಭಾಳಲೋಚನದ ಕಿಚ್ಚಂ ಕಾವರಾರೆಂದು
ಫೀಳಿಡಲ್ ಕಸೆಗಳಾರ್ಪಟಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಮಹಾಮುನಿಗಳವನೇನಂಬನು ೨೪

ತೋರು ತೋರಾವೆಡೆಯೊಳರ್ಪನಿಂದಿನ ಚೇಟಿ
ಕಾರನವನು ಕರೆ ವಿಚಾರಿಸವನೀ ಪರಿಯ
ದೂರನಂದೊರ್ವ ಸಿಂಹೋಗ್ರನಂದೆಂಬ ಪಟುವಂ ಕರೆದು ನೇಮವೀಯೆ
ತೂರಿ ಕಂಗಳ್ ಕಿಡಿಗಳು ಸೂಸೆ ಮೈ ಬೆವರ್
ತಾರೆ ಬೇಗದೊಳೆರನಡೆಗೆ ಬಂದಲೆ ಮಾಯ
ಕಾರ ನಿನ್ನಂ ಮಹಾಋಷಿಗಳೊಡಗೊಂಡು ಬರವೇಳ್ವ ರನಲಿತೆಂದನು ೨೫

ಒಸಗೆಯೇಂ ಋಷಿಗಳೆಮ್ಮಂ ಕರೆಯಬರಲದೇಂ
ಬೆಸನವೆವಗೀ ಭಿಕ್ಷವುಲ್ಲದವರಡೆಗೆ ಬಹ
ಗಸಣೆಯೇಂ ಬಂದಂತೆ ನೀಂ ನಡೆಯನಲ್ಲೆ ಸಿಂಹೋಗ್ರನತಿಕೋಪದಿಂದೆ

ಏಳಿರಿ, ಅವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ—ಎಂದು ಕೂಗಿದರು. ೨೪. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಋಷಿಗಳು ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟರು. ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಪವನ್ನು ಮರೆತರು, ಕೋಪವನ್ನು ತಾಳಿದರು, ತಪಸ್ಸನ್ನು ತೊರೆದರು. ಮೌನವನ್ನು ಮರೆತರು, ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟರು, ಪಟ್ಟುರ್ಮವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಶ್ವರ್ಯ ಹೊಂದಿ, ಕಾಳಕೂಟವಿಷಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು ? ಮಹಾರುದ್ರನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರು ಎಂದು ಆ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ಕೂಗುತ್ತ ಎದ್ದರು. ೨೫. ತೋರಿಸು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಇಂದಿನ ಮಾಯಾವಿ, ತೋರಿಸು, ಅವನನ್ನು ಕರೆ, ಈ ರೀತಿಯ ದೂರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸು ಎಂದು ಸಿಂಹೋಗ್ರ ಎಂಬ ಪಟುವನ್ನು ಕರೆದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಡಿ ಸಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮೈ ಬೆವರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ವೇಗವಾಗಿ ಈಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಎಲೈ ಮಾಯಗಾರನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಮಹಾಋಷಿಗಳು ಹೇಳಿದರು ಎನ್ನಲು ಅವನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೨೬. ಏನು ಸಂಗತಿ? ಋಷಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಕಳುಹಲು ಏನು ಕಾರಣ ? ನಮಗೆ ಈ ಭಿಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಗೋಜು ಏನಿದೆ ? ನೀನು ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗು ಎನ್ನಲು, ಸಿಂಹೋಗ್ರನು ಅತಿಯಾದ

ಮಸಗಿದ ಮೃಗೇಂದ್ರನಂತಾರ್ಥಟಿಸುತ್ತೆಗ್ಗ ಮಾ
ನಸರ ಕುಲಗರುವೆಯಾಗಳೆ ನಿಂದ ನಿಲವಿನಿಂ
ಭಸಿತವಾಗೆಂದು ಸರ್ವೇಶನಂ ಶಪಿಸಿದಂ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ೨೬

ಜಂಬುಕನ ಕೋಪದೊಳ್ ವಾರಣದ ರೋಮಂಗಳೆಂ
ಬಳ್ಳವಪ್ಪವೆ ಮುನಿವಟು ಶಪಿಸಲಭವಂಗೆ
ಯುಂ ಬಪ್ಪದೇ ಹಾನಿ ಕೇಳ್ವ ನಸುನಗುತೀಶ್ವರಂ ಮುಂದೆ ನಡೆಪುತಿರಲುಂ
ಎಂಬುದೇನಚ್ಚರಿವಡೆತ್ತದಿಕತೀವ್ರದಿಂ
ದಂ ಬಂದು ಮುನಿಗಳೊಡನಿ ವಾರ್ತೆಯುಂ ಪೇಳಿ
ನಂಬದಾತನ ಪಚನಮಂ ತಾವೆ ಬಂದರರಿಪುತೆ ಹೊಗೆಪುತೀಶನಡೆಗೆ ೨೭

ಬಂದು ಕಾಣುತ್ತೆಲ್ಲರಂ ಶಪಿಸಲಣಮಾತ್ರ
ವೆಂದು ಬಗೆಯೆಂದುವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮತ್ತೆ ದರ್ಭೆಯಿಂ
ದಂ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರಮಂ ಮಂತ್ರಿಸಿದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೈದಿ ಶಿವನಿಡಿದೊಳಂ
ನಂದಿ ಪೋಗಲ್ ಬಳಿಕ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂ
ಕೊಂದಪನಿಸುತ್ತೆಸಗಿದನಿತುಪುಂ ಬಯಲಾಗೆ
ನಿಂದು ಮಾರಣಹೋಮವುಂ ತೊಸಗಿದರವರನೇನೊಬನದ್ವೈತವನು ೨೮

ಕೋಪದಿಂದ ಕೆರಳಿದ ಸಿಂಹದಂತೆ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತ, ಎಲೈ ಗಾಂಪರ ಗುರುವೆ, ನೀನು ಈಗಲೇ ನಿಂತಹಾಗೆಯೇ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗು ಎಂದು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಶಪಿಸಿದನು. ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೨೬. ನರಿಯು ಕೋಪಗೊಂಡರೆ ಆನೆಯ ಕೊದಲುಗಳೇನಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತವೆಯೆ ? ಮುನಿಶಿಷ್ಯನು ಶಾಪಕೊಟ್ಟರೆ ಶಿವನಿಗೇನಾದರೂ ಹಾನಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೆ ? ಅವನ (ಸಿಂಹೋಗ್ರವಟುವಿನ) ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಈಶ್ವರನು ನಸುನಗುತ್ತ ಮುಂದೆ ನಡೆದನು. ಅತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಿಂಹೋಗ್ರನು ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಬಂದು ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮುನಿಗಳು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬದೆ, ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಉರಿಯುತ್ತ, ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತ, ತಾವೇ ಈಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ೨೭. ಬಂದು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಪಕೊಟ್ಟರು. ಈಶ್ವರನು ಸ್ವಲ್ಪಮೂಲಕ್ಷಿಸದೆ ಇರಲು, ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ದರ್ಭೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದಿವ್ಯಮಂತ್ರವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಬಿಡಲು, ಅದು ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಬಂದು ಶಿವನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಂದಿ ತಣ್ಣಗಾಗಲು, ನಂತರ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಆಗ ಆ ಮುನಿಗಳು ಮಾರಣಹೋಮವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಆ

ಯೋಜನದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದೊಳ್ ಕುಂಡಮಂ ಸೃಜಿಸಿ
ಮೂಜಗದ ಸಿದ್ಧಸಮಿತುಗಳೊಳವರಾಜ್ಯದಿಂ
ದಾ ಜಗತ್ ಸಿದ್ಧ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರ ಮಹಾಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
ಆ ಜಾತವೇದನೊಳ್ ಘೋರಮಂತ್ರಂಗಳಿಂ
ದೀ ಜೇಟಿಕಾರನಂ ದಹಿಸೆನುತ್ತುಹುತಿಸ
ಮಾಡದಿಂ ಬೇಳುತಿರ್ದರ್ ಕೋಟಿರತಕೋಟಿಗಳನೊರ್ವರೊರ್ವರಂದು ೨೯

ಹೊಗೆಹೊಗೆದು ಸುತ್ತಲೆತ್ತತ್ತಲಿಂ ಸಲೆ ಸುತ್ತ
ವೊಗೆಯ ಚೂಣಿಯನೊತ್ತಿ ನೂಂಕಿ ನೆರೆ ಭುಗಿಭುಗಿಲ್
ಭುಗಿಲೆನುತ್ತರಿವ ಶಿಖಿ ನಾಲಗೆಯೊಳೊಂದರಿದೊಂದಾಗ್ರಮಾಗಿ ಕೂಡೆ
ನೆಗೆದುಮದುಗ್ರವ್ಯಾಘ್ರಂ ಘೋರಸರ್ಪಂಗೆ
ಳಗಣತಾಯುಧಮೇಳೆ ಭೂತಗಣರಕ್ತಿಗಳ್
ಮಿಗುವಪಸ್ಮಾರವೆಂಬದ್ವೃತದ ರೂಪಂಗಳಾರ್ಭಟಿಸುತಂತೆಂದುವು ೩೦

ಬೆಸಸು ಬೆಸಸಾಹುತಿಯನೆವುಗೆನುತ್ತೊಡನೆ ಗ
ಜಸುವನುತುಮಂ ನೋಡಿ ಸನ್ನೆಯಿಂದೀಶನಂ
ಮುಸುಕಿ ನುಂಗಲ್ ಪೇಳಲೊಡನೀಶನಂ ಕಾಣುತಾರ್ಭಟಿಸಿ ಮೇಲ್ದಾಯಲು

ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೨೯. ಒಂದು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವುಳ್ಳ ಒಂದು ಯಜ್ಞ ಕುಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಿದ್ಧವಾದ ಸಮಿತ್ತುಗಳಿಂದ ಆಜ್ಞಾಹುತಿ ಕೊಟ್ಟು ಘೋರವಾದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಈ ಜಟೆಯುಳ್ಳವ ನನ್ನು ದಹಿಸು ಎಂದು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಕೋಟಿ, ನೂರುಕೋಟಿ ಆಹುತಿಯನ್ನು ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೩೦. ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಗೆ ತುಂಬಿತು. ಸುತ್ತಲೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತವರಿಯುತ್ತಿರುವ ಹೊಗೆಯ ಮುಂಭಾಗ ವನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಭುಗಿಲ್ ಭುಗಿಲ್ ಭುಗಿಲೆಂದು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೆಗೆದುವು. ಆಗ ಭಯಂಕರ ಸರ್ಪಗಳು, ಉಗ್ರವಾದ ಹುಲಿಗಳು, ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಆಯುಧಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡುವು. ಭೂತಗಣಗಳು, ಶಕ್ತಿಗಳು, ಅವಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಅಪಸ್ಮಾರ ಎಂಬ ಅದ್ಭುತರೂಪಗಳು ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಈರೀತಿ ಹೇಳಿದುವು. ೩೧. ನಮಗೆ ಆಹುತಿ ಯಾವುದು ಹೇಳು, ಹೇಳು, ಎನ್ನುತ್ತ ಒಂದೇಸಮನೆ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಋಷಿಗಳು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಮುತ್ತಿ ನುಂಗಲು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಈಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಶಿವನು ನಸು

ನಸುನಗುತ್ತರಳೆಯಂ ತಾಳ್ದು ಪ್ತಲಿಯಂ ಸೀಳ್ದು
ಪೊಸಸಮ್ಮುಪ್ಪಟ್ಟು ಫಣಿಗಳ ತೊಟ್ಟು ಕೈದುಗಳ
ನಸಕದಿಂ ಧರಿಸಿ ಶಕ್ತಿಯನೊರಸಿ ಮತ್ತೆ ಬರ್ಪರಿಯನಾಂತಂ ಕರದೊಳು ೨೧

ಮತ್ತಪಸ್ಕಾರವತಿಕೋಪದಿಂ ರುದ್ರನಂ
ಮುತ್ತೆ ಮುಂದಲೆವಿದಿದು ಕೆಡಹಿ ಪಾದಂಗಳಂ
ತೊತ್ತಳಂದಳಿದು ತಾಂಡವರೂಪವಂ ಧರಿಸಿ ಕುಣಿವುತಿರೆ ಭೂತಂಗಳು
ತತ್ತಧಿಮಿಧಿಮಿಕೆಂದು ತಾಳಮದ್ದಳಿಗಳುಮ
ನೊತ್ತಿ ಪಾಡುತ್ತಿರಲ್ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಮುನಿ
ಪೋತ್ತಮರ್ ವಿವಸೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಿಗುರ್ವ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಪೊಗಳ್ಳರಂದು ೨೨

ರಕ್ಷಿಸಿತರಿಯದತಿಮರುಳ್ಳಳಂ ಪರಮೇಶ
ರಕ್ಷಿಸೈ ಕಂಡು ಕಾಣದ ಪ್ಪಟ್ಟುಗುರುಡರಂ
ರಕ್ಷಿಸೈ ಕೇಳ್ದು ಕೇಳದ ಮೂರ್ಖ ಬಧಿರರಂ ನೀನೆನುತ್ತಡಿಗರಗಲು
ಈಕ್ಷಿಸಿ ಕೃಪಾವಲೋಕನದೊಳವರೆಲ್ಲರನು
ಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೊಳಿ ತಮಗೆ
ಶಿಕ್ಷೆಯ್ಯವುಳ್ಳಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದರಂದು ೨೩

ನಗುತ್ತ ಜಂಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಧರಿಸಿದನು, ಹುಲಿಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಹೊಸ ಚರ್ಮವನ್ನು ಉಟ್ಟನು, ಹಾವುಗಳನ್ನು ಭೂಷಣಗಳಂತೆ ತೊಟ್ಟನು, ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಪ್ರತಾಪದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಧರಿಸಿದನು, ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಲಗೊಳಿಸಿದನು, ಮತ್ತೆ ತನ್ನನ್ನು ನುಂಗಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಉರಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದನು. ೨೨. ಮತ್ತೆ ಅಪಸ್ಕಾರವು ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ರುದ್ರನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿತು. ರುದ್ರನು ಅದರ ಮುಂದಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿ ಪಾದಗಳಿಂದ ತೊತ್ತಳದಳಿದು, ತಾಂಡವರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರಲು ಭೂತಗಳು ತತ್ತಧಿಮಿಧಿಮಿಕೆಂದು ತಾಳಮದ್ದಳಿಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಋಷಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡಿ ಇವನು ಶಿವನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಅಂದು ಅವನನ್ನು ಬಾಯಿ ತುಂಬ (ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ) ಹೊಗಳಿದರು. ೨೩, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮರುಳುಗಳನ್ನು ಪರಮೇಶನೇ ಕಾಪಾಡು. ಕಣ್ಣಿದ್ದೂ ನೋಡಿ ತಿಳಿಯದೆ ಹುಟ್ಟುಗುರುಡರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ಕಿವಿಯಿದ್ದೂ ಕೇಳದೆ ಮೂರ್ಖರಾದ ಕಿವುಡರನ್ನು ನೀನು ರಕ್ಷಿಸು ಎನ್ನುತ್ತ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಶಿವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಈಶ್ವರನು ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಅವರು ನಮಗೆ ನಿರ್ಮಲ

ಎನಲೀಶ್ವರಂ ಕರುಣದಿಂ ಕರಕಪಾಲಮಂ
 ಮನಮೊಲಿದು ಭೈರವನ ಕೈಗಿತ್ತು ಕೂಡೆ ಮುನಿ
 ಜನಕೆ ತ್ವತ್ಪಜ್ಞಾನಮಂ ಬೋಧಿಪ್ರಜ್ಞುಗದೆ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿರೂಪಂ
 ಅನುನಯದೊಳಾಂತು ಬೋಧಿಸಿ ಮುನಿಪರಂತವರ
 ಮನಿತೆಯರ್ ಸಹವಾಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಗಿರಿರಾಜ
 ತನುಜೆಯು ನೆನೆದ್ದೆದಿ ಕೈಲಾಸವುಂ ಪೊಕ್ಕು ವಿಭವದಿಂದಿರುತಿರ್ದನು ೨೪

ಇಂತೆಸೆವ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
 ಸಂತಸದ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ವಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೨೫

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ೨೪. ಅವರ ಬಿನ್ನಹ
 ವನ್ನು ಕೇಳಿ ಈಶ್ವರನು ಕರುಣೆಯನ್ನು ತಾಳಿ, ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಪಾಲವನ್ನು ಭೈರವನ
 ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಮುನಿಗಳಿಗೂ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ
 ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರವನ್ನು ಮನವೊಲಿದು ಕೈಕೊಂಡು, ಪ್ರೀತಿ
 ಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪದೇಶಿಸಿ, ಮುನಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿಯರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ
 ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು, ಗಿರಿಜೆಯನ್ನು ನೆನೆದು ಹೊರಟು ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ವೈಭವದಿಂದ
 ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ೨೫. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚಿನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆ
 ಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇ
 ಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ
 ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು
 ಕಾಪಾಡುವನು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಇಷ್ಟತೋಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಭೃಗುಶಾಪದಿಂದ ಹರಿ ಮತ್ಸ್ಯವತಾರದಿಂದ
ನಿಗಮಂಗಳಂ ತಂದು ಬಳಿಕಹುಂಕರಿಸಲಾ
ವಿಗಡವಿಗಾಣಂ ಕೋಂದು ಕಂಕಾಳಧರಲೀಲೆಯಿಂದಲಭವಂ ಮೆರೆದನು

ಹರಿಭೂಷ ಹರಿದಹನ ಹರಿವಸನ ಹರಿಶಯನ
ಹರಿತನುಜ ಹರಿಮುಖ್ಯ ಸುರವಿನುತ ಹರಿಚರಣ
ಹರಿಹರಿ ಹರಿಪ್ರಸಖ ಹರಿನಯನ ಹರಿಜನಕತನಯಾನುಜಾತವರದ
ಹರಿತನಯಸಂಹಾರ ಹರಿಕಲಾಲಂಕಾರ
ಹರಿಜಾತಜಾತಜಾತಪ್ರಮದದಿಧ್ವಂಸ
ಹರಿಕೋಟಿಸಂಕಾಶ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ರಕ್ಷಿಸಾನತಜನರನು

೧

ಆದಿಯೊಳ್ ರಾಮು ಕೇಳ್ ತಮನೆಂಬ ಖಳನಖಳ
ವೇದವುಂ ಕದ್ದಬ್ಬಿಯೊಳ್ ಮುಳುಂಗಲ್ ಕೆಟ್ಟು
ಪೋದುವವನಿಯ ಸಮಾಚಾರ ಸುತಪೋಧರ್ಮ ಜಪ ನೇಮ ಹೋಮಂಗಳು
ಆ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರ ಮುಖ ಹವ್ಯಕವ್ಯಾದಿ ನಾ
ನಾ ದಿವಿಜತರ್ಪಣಂಗಳ ಬಳಿಕ ದೇವತತಿ
ಗಾದುದೈಶ್ವರ್ಯನಾಶಂ ಬಹುಕ್ಷೇರಮಪಸಂತೋಷಮೇನೊಬೆನು

೨

ಸೂಚನೆ : ಭೃಗುಮಹರ್ಷಿಯ ಶಾಪದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ಮತ್ಸ್ಯವತಾರವನ್ನು
ಎತ್ತಿ ವೇದಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಂದನು. ಅನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಅಹಂಕಾರವುಂಟಾಯಿತು.
ಆಗ ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ವಿನಾಶವನ್ನು ಕೊಂಡು ಪರಶಿವನು ಕಂಕಾಳಧರಲೀಲೆಯಿಂದ
ಮೆರೆದನು. ೧. ಹೇ ಸರ್ಪಭೂಷಣ, ಮೃತ್ಯುಂಜಯ, ಹಳದಿಯ (ವ್ಯಾಘ್ರ) ಚರ್ಮ
ವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನೇ, ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ-ದೇವೇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಹೊಗಳಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪಾದಪುಳ್ಳವನೇ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಇಂದ್ರರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ನೇಹ
ತನೇ, ಅಗ್ನಿನೇತ್ರ, ಯಮನ ತಂದೆಯಾದ ಸೂರ್ಯಸಮಾನ ಕರ್ಣ, ಅವನ ತಮ್ಮ
ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ವರಕೊಟ್ಟವನೇ, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಸುಟ್ಟವನೇ, ಶಶಿಭೂಷಣನೇ, ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ
ಹುಟ್ಟಿದ ಮದವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನೇ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶಪುಳ್ಳ ಪಂಪಾ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ಶರಣಾಗತರನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ, ಕೇಳು, ಪೂರ್ವ
ದಲ್ಲಿ ತಮನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಎಲ್ಲ ವೇದಗಳನ್ನೂ ಕದ್ದು, ಅವುಗಳ ಸಮೇತ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ
ಮುಳುಗಿದನು. ಆಗ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರ, ಒಳ್ಳೆಯ ತಪಸ್ಸಿನ ಧರ್ಮ, ಜಪ,
ನಿಯಮ, ಹೋಮಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟುಹೋದುವು, ದಿವ್ಯಮಂತ್ರದಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಯಜ್ಞ-ಯಾಗಾದಿಗಳು, ಹವಿಸ್ಸು ಮುಂತಾದವು, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ತರ್ಪಣ

ಇಂತು ಕೆಲಕಾಲವಿರುತ್ತಿರ್ದು ನಾನಾ ದೇವ
ಸಂತತಿ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಂಗೆ ಮೊರೆಯಿಡಲುಮಾ
ಕಾಂತನಿಂದಲ್ಲದಿದು ಹರಿಯದವರನೊಡಗೊಂಡು ಶಿವನೊಡನೆ ಬಂದು
ಸಂತಸದೊಳ್ಳಿಲ್ಲರೂ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಸಕಲವ್ಯ
ತ್ಯಾಂತವೂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕೇಳ್ವಿಲ್ಲರೂ ರಮಾ
ಕಾಂತಂಗೆ ನೇಮಿಸಲ್ ತದ್ವಿಷ್ಣು ಪ್ರೇರಮುಟ್ಟನಭವನಡಿಗಳ್ಗೆ ಮೇಣೆದು ೨

ನಿಮಿಷದೊಳ್ ಶಂಭುವಂ ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಂ ಮಹಾ
ನಿಮಿಷರೂಪದಾಳ್ವ ವಾರ್ಧಿಯಂ ಪ್ರೇಕ್ಷಂದ
ನಿಮಿಷರಿಪ್ರವಂ ಕೊಂದು ನಿಗಮಂಗಳು ದೇವತತಿಗಿತ್ತಹಂಕೃತಿಯೊಳು
ಕ್ರಮಿತವೈರಾಟ್ಕಾಯವಂ ಧರಿಸಿ ಕೂಡೆ ಸಂ
ಕ್ರಮಿತನಿಖಿಳಾಬ್ಧಿಗಳ್ ಮೇರೆಯಂ ಮಾರಲಾ
ಕ್ರಮಿತಜಲದಿಂ ಧರಣಿಶರಧಿಯೊಂದಾದವನೇನೊಬೆನ್ನರಿಯನಂ ೪

ಪೊಡೆಮಗುಳಲಬ್ಧಿಯಂತಿಂತಾಗಿ ತಾಯ್ತಲ್
ಗಡಿಗಾಣಲುಣ್ಣುತಿಪ್ಪುಸಿಪ್ಪೊಯ್ಗಳಿಂದ ಬುಡ
ಬುಡನೇಳ್ವ ಬುದ್ಧದಂಗಳ್ ಹಿಮಾದ್ರಿಯಪೊಲಾಕಾರವಂ ಚಂಬಿಸುತಿರೆ

ಮುಂತಾದುವು ಕೆಟ್ಟುಹೋದುವು. ಅನಂತರ ದೇವತೆಗಳ ಐಶ್ವರ್ಯ ನಾಶವಾಯಿತು, ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಯಿತು, ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾದ ದುಃಖ ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೨. ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವು ಬ್ರಹ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಿತು. ಅವನು ಶಿವನಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಇದು ಪರಿಹಾರವಾಗದು ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಶಿವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ಈಶ್ವರನು ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೇಮಿಸಲು, ವಿಷ್ಣುವು ಈಶ್ವರನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟನು. ೪. ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ದೊಡ್ಡ ಮಿನಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಳೆದು ಸಮುದ್ರ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳ ಹಗೆಯಾದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದು, ವೇದಗಳನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟನು, ಆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಬೆಳೆದು ವಿರಾಟರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದನು. ಹೀಗೆ ಬೆಳೆದು ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ಆಗ ಸಮುದ್ರಗಳು ಮೇರೆಮೀರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದುವು, ಇದರಿಂದ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ನೀರು ಒಂದಾದುವು, ಆ ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೫. ಹೀಗೆ ಸಮುದ್ರವು ಮೇಲು-ಕೆಳಗಾಗಲು ತಳದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಸರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮರಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರ ಹೊಡೆತದಿಂದ ನೀರುಗುಳ್ಳೆಗಳು ಬುಡಬುಡನೆ ಏಳುತ್ತಿದ್ದುವು,

ಕುಡಿವಾಲಮಪ್ಪಳಿಸಲೋಗಿದ ತುಂತುರ್ ಜಗಕೆ
ಕಡೆಗಾಲವುಂ ಮಾಡಲಮರರೊಡನಜನ್ನೆದಿ
ಮೃಡನಡಿಗಿ ಬಿನ್ನೈಸಲಬ್ಬಿಗೈತಂದು ಮೀನು ಕಾಣುತಂತೆಂದನು

೫

ಕಟಕಟಾಯಿ ಮತ್ಸ್ಯವಿಲ್ಲಿರಲ್ ಜಗಕೆ ಸಂ
ಕಟಮಪ್ಪದಚ್ಚರಿಯೆ ನೋಡೆಂಪು ಕೂಡೆ ಲಟ
ಕಟಿ ಕಡಲೋಳ್ ಪೊಕ್ಕು ಗುಡಿಗುಡಿಸಿ ಮೀನ ಬಗ್ಗುರಿಯನೊಡೆದೊಂಕಿ ಕೂಡೆ
ಕಟವಾಯ್ಗೆ ಕೈಯನಿಟ್ಟರದೆರಳ್ ಸೀಳಾಗಿ
ನಟನೆರಿಲ್ ನಟನೆರಿಲ್ ನಟಲವನುರೆ ಮುರಿದು
ನಟಲಾಕ್ಷನಂದು ಕಂಕಾಳಾಯುಧಂಭದಿನೆನೆ ರಾಮನಂತೆಂದನು

೬

ವಿರಚಿಸೆಲೆ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ ತದ್ವಿಷ್ಣುವಾ
ಹರನಾಚ್ಚೆಯೋಳ್ ಲೋಕಹಿತಮತ್ಸ್ಯರೂಪವುಂ
ಧರಿಸಿ ತಮನು ಕೊಂದು ವೇದಮು ತಂದ ಕಡ್ಡು ಮುಗಿದಮೇಲದೇಕೆ
ಶರಧಿಯೊಳಗಜ್ಞಾನದಿಂದಹಂಕರಿಸಿದ್
ಪರಿಯದೇನಿಶ್ಚರನದು ಮರಳಿತು ಸಂ
ಹರಿಸಲೇಂ ಕಾರಣವನುತ್ತ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ನಟಲತಟಪಸ್ತನಾಗಿ

೭

ಮತ್ತು ಆಕಾಶವನ್ನು ಹಿಮಾಲಯದಂತೆ ಮುತ್ತಿಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಬಾಲದ ತುದಿಯಿಂದ
ಆಪ್ತಳಿಸಿದಾಗ ಉಂಟಾದ ತುಂತುರುಹನಿಗಳು ಜಗತ್ತನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆಗ
ಬ್ರಹ್ಮನು ದೇವತೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶಿವನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು,
ಶಿವನು ಸಮುದ್ರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಮೀನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೬.
ಆಯ್ಯಯ್ಯಾ ! ಈ ಮೀನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ
ವಿಲ್ಲ ನೋಡಿ ಎನ್ನುತ್ತ ಆತುರದಿಂದ ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ,
ಗುಡುಗುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೀನಿನ ಗಂಟಲಿನ ಎಲುಬನ್ನು ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ತುಳಿದು ಅಮುಕಿದನು.
ತಕ್ಷಣವೇ ಕಟವಾಯಿಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಎರಡು ಹೋಳಾಗಿ ಸೀಳಿದನು, ನಟಿ ನಿರಿಲ್ ನಟಿ
ಲೆಂದು ಶಬ್ದವುಂಟಾಗಿ, ಬೆನ್ನೆಲುಬು ಮುರಿಯಿತು. ಶಿವನು ಅಂದು ಕಂಕಾಳಾಯುಧವನ್ನು
ಹಿಡಿದನು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಹೀಗೆಂದನು. ೭. ಎಲೈ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನೇ,
ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳು, ವಿಷ್ಣುವು ಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಲೋಕಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮೀನಿನ ರೂಪ
ವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ತಮನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದು ವೇದಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರುವ ತನ್ನ
ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಹಂಕಾರಪಟ್ಟದ್ದು ಹೇಗೆ ?
ಈಶ್ವರನು ಅವನನ್ನು ಪುನಃ ಹಾಗೆ ಸಂಹರಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನು ಎನ್ನುತ್ತ ಹೇಗೆಗೆ

ಅದನೊರೆದಪೆಂ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳಾದಿಕಾ
 ಲದ ವೈರದಿಂದಮರದನುಜಗ್ ಕಾಳಿಗಂ
 ಪ್ರದಿಯಲಾ ದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರವರ್ಷಂಗಳೇರೈದಾಗಲಾ ಮಧ್ಯದ
 ಕದನದೊಳ್ ಪ್ರತಮಿತ್ತಾನುಜಾಗ್ರಜರಳದ
 ಹದನನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಲಹಮಂ ಮಾಡ್ತು ಪ್ರಕೃದಿ
 ಮುದಮಡಗಿ ದಿವಿಜಪತಿ ಗುರುವಿಗೆ ಚಿನ್ನವಿಸಲಾತನೊಲಿದಂತೆಂದನು

೮

ಸುತ್ತಾಮ ಕೇಳ್ ಕಲಹಮೆಂಬುದಿದು ಪಟದೊಳಗೆ
 ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಬೊಂಬೆಗಳ ಕಾಳಿಗಮೆ ಸತಿ ಪ್ರತ್ಯ
 ಮಿತ್ರ ಬಾಂಧವರ ಕೇಡಿಂಗಳಲ್ಲೊಡೆ ದೇವಲೋಕದೊಡೆತನವೇತಕೆ
 ಸತ್ತದಂಬಲಿಯೆ ಸಾಲದೆ ನಿನಗೆ ದಿವಿಜಪತಿ
 ಚಿತ್ರಮಿದು ನಿನ್ನಾಳ್ತನಂ ಸೋಲಗಲವೀರ
 ಪ್ರತ್ಯನಾದೊಡೆ ಬಿಡುವುದೇ ಮರುಳೆ ಕೇಳಿನುತ ಜೀವನರಿದಂತೆಂದನು

೯

ದೇವೇಂದ್ರ ಕೇಳ್ ಹಿಮಾಲಯತಟದೊಳಾ ಮದಾ
 ದೇವನಂ ಭಜಿಸಿಯಳಿದವರನಬ್ಬಿಸುವ ಸಂ
 ಜೀವಿನೀಮಂತ್ರಮಂ ಪಡೆವನೆಂದಮರಗುರು ಪೋಗಿ ತಪದಿಂದಿರಾತಿರೆ

ಕೈಯಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದನು. ೮. ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಮೊದಲಿ
 ನಂದಲೂ ದೇವದಾಸನವರಿಗೆ ದ್ವೇಷವಿದ್ದಿತು. ಅದರಿಂದ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ವರುಷಗಳವರೆಗೂ
 ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಆಗ ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರು
 ಸತ್ತರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ
 ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ದುಃಖದಿಂದ ತನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ. ಆತನು ಅದಕ್ಕೆ
 ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ೯. ದೇವೇಂದ್ರನೇ, ಕೇಳು, ಯುದ್ಧವೆಂಬುದು ಚಿತ್ರಪಟದಲ್ಲಿ
 ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಬೊಂಬೆಗಳ ಯುದ್ಧವೇ ? ಹೆಂಡತಿ-ಮಕ್ಕಳು ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ಬಂಧು
 ಬಾಂಧವರ ಕೇಡಿಗಿ ದುಃಖಿಸುವುದಾದರೆ ನಿನಗೆ ದೇವಲೋಕದ ಒಡೆತನವೇಕೆ ? ಯಜ್ಞ
 ದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಹವಿಸ್ಸು ಸಾಲದೆ ? ನಿನ್ನ ಶಾರ್ಯ ವಿಚಿತ್ರವಾದುದು, ಸಾಕ್ಷಾತ್
 ಈಶ್ವರನ ಮಗನಾದರೂ ಸೋಲು-ಗೆಲವು ತಪ್ಪುತ್ತದೆಯೇ ? ಆಯ್ಯ ಮರುಳೆ, ಕೇಳು
 ಎನ್ನುತ್ತ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಯೋಚಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೧೦. ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಕೇಳು,
 ಹಿಮಾಲಯಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಸತ್ತವರನ್ನು
 ಬದುಕಿಸುವ ಸಂಜೀವಿನೀಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಹೋಗಿ

ಈ ಪಾತಕಿಯಂ ಕೇಳುತಳಲಿನಿಂದಸುರಗುರು
ಜೀವನಿಡೆಗೈದಿ ತನ್ಮಂತ್ರಮಂ ಕುರಿತು
ಭಾವದೊಳ್ ರಂಭುವಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತುಗ್ರತಪದಿಂದಿರ್ವನವನಿದಿರೊಳು ೧೦

ಅಂತಸುರಸುರಗುರುಗಳಿರ್ವರಂ ಮುಂಚಿ ಶಿವ
ನಂ ತಮತಮಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆವೆಂದು ಚರಕಾಲ
ಮುಂ ತಪಂಗಯ್ಯಲಿರಂ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯೊಳ್ಳೆತಂದವರ್ಗಳತ್ತಂಡದ
ಮುಂತೆ ನಂದೆಲೆ ಜೀವಶುಕ್ರರಿರ ಬಳಲಿದಿರಿ
ನ್ನೊಂ ತಳುವದುಸಿರಿಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಯನೆನಲ್
ಸಂತಸದೊಳಿರ್ವರಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್ ಕೂಡೆ ತಂತಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳನು ೧೧

ಅಸುರಸುರಗುರುಗಳಿಷ್ಟಾರ್ಥವೊಂದಾದುವಿದ
ನುಸರದಿರಬಾರದುಸಿದೊಡೆ ದೈತ್ಯರಿಂದಮು
ಬ್ಬಸಮಪ್ಪದಿದನೊಂದುಪಾಯದೊಳ್ ತಮಗಪಾಧ್ಯಂ ಮಾಡಿ ಕಳೆವೆನೆಂದು
ಪೆಸಗೊಂಡು ಕರೆದಿರ್ವರಂ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳ-
ನೊಸೆದೀವೆನದು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯೊಳಪ್ಪೊಡೆ ಮಾಳ್ಳು
ದಸಮಮಂತ್ರದ ಪುನರ್ವರಣೆಯಂ ಕೇಳುವೆಂದೀಶ್ವರಂ ನಿರವಿಸಿದನು ೧೨

ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಕ್ಷಸರ ಗುರು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಇರುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಂಜೀವಿನೀಮಂತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಅವನಿಗಿದುರಾಗಿ ಘೋರ ತಪಕ್ಕೆ ಕುಳಿತನು. ೧೧. ಈ ರೀತಿ ದೇವದಾನವ ಗುರುಗಳಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಮೀರಿಸಿ ಶಿವನನ್ನು ತಾವೇ ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಬಹಳ ಕಾಲ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಈಶ್ವರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಇಬ್ಬರ ಮುಂದೆಯೂ ನಿಂತನು. ಎಲೈ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಶುಕ್ರರಿರಾ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಬಳಲಿದ್ದೀರಿ, ತಡಮಾಡದೆ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಎಂದನು. ಆಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡರು. ೧೨. ರಾಕ್ಷಸ ಮತ್ತು ದೇವಗುರುಗಳಿಬ್ಬರ ಬಯಕೆಯೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಬಾರದು, ಹೇಳಿದರೆ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ತೊಂದರೆ. ಇದನು ಒಂದು ಉಪಾಯದಿಂದ ತಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನಿವಾರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕೊಂಡು ಶಿವನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹೆಸರುಹಿಡಿದು ಕರೆದು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಂತ್ರದ

ಚೆಚ್ಚಾಕವಾಗಿ ಘನಕುಂಡಮಂ ತೆಗೆದು ಪೆ
 ಗಿಚ್ಚನದರೊಳಗೊಟ್ಟ ಹೊಗೆಹೊಗೆಯುತದರೊಡನೆ
 ಪೆಚ್ಚವರಿಯಂ ಸೋಂಕಿ ತಲೆಕೆಳಗುಮಾಗಿ ನಭದೊಳ್ ನಿಂದು ನಿಶ್ಚಲತೆಯಿಂ
 ಬೆಚ್ಚದಾ ಹೊಗೆಯನಾಸ್ವಾದಿಸುತೆ ತನ್ಮಂತ್ರ
 ದುಚ್ಚರಣೆಯಿಂ ದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರವರ್ಷವಿಂ
 ನಚ್ಚರಂತಿ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪುದು ನಿಮಗೆ ಕೈಕೊಂಬುದಿದನಂದನು ೧೩

ಕೇಳಿ ನಡನಡಗಿದಂ ದಿವಿಜಗುರು ದೃಢಶಕ್ತಿ
 ಸಾಲದೆನಗೀ ತಪಸ್ಸಿಂಗೊಂದು ಶಶಿಕಲಾ
 ಮೌಳಿಯಡಿಗರಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದಂ ಶುಕ್ರನಾ ಖಳಕುಲಕ್ಕೆ
 ಮೂಲಮಂತ್ರವ ಗುರುವೆನಲ್ ಬಳಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ
 ಹೇಳಲಳವಲ್ಲ ಸರ್ವಜ್ಞನಂ ಜಾಣ್ಣುಡಿಯ
 ಕೇಲಣಿಕೆಯಿಂ ಗೆಲಿದನಭವ ನೀನೆನ್ನಿಂದಲಹುವೆನಲ್ ಮಾಳ್ವೆನೆಂದು ೧೪

ಮರಳಿ ಮೆಚ್ಚಿದನಭವನವನ ಚದುರಿಗೆ ಭಾ
 ಪುರೆ ಭಲರೆ ಚಾಗೆಂದು ಮೂಗಿನೊಳ್ ಬೆರಳಿಟ್ಟು
 ಶಿರವನೊಲೆದೊಲೆದು ಕೇಳಿಲೆ ಶುಕ್ರ ನೀ ಜಾಣನಹುದೆನುತೆ ಕರುಣದಿಂದೆ

ಪುನರುಚ್ಚಾರಮಾಡಿ ಎಂದು ಈಶ್ವರನು ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದನು. ೧೩.
 ದೊಡ್ಡದಾದ ಚೆಚ್ಚಾಕವಾದ ಯಜ್ಞಕುಂಡವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು
 ಒಟ್ಟುಬೇಕು. ಹೊಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾದ ಉರಿಯನ್ನು ಸೋಂಕಿ
 ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಂತು ಹೆದರದೆ ಆ ಹೊಗೆ
 ಯನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತ ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಉಚ್ಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ
 ನಿಮಗೆ ಈ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಎಂದನು. ೧೪.
 ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವಗುರು ನಡಗಿದನು, ತನಗೆ ಇಂತಹ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ದೃಢಶಕ್ತಿ ಸಾಲದೆಂದು
 ವಿಚ್ಛಾಪಿಸಿ ಶಿವನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ರಾಕ್ಷಸ ಗುರುವಾದ ಶುಕ್ರ
 ನಾದರೋ ಆ ರಾಕ್ಷಸಕುಲಕ್ಕೆ ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ
 ಎಂದು ತಿಳಿದು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ
 ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಶಿವನನ್ನು ತನ್ನ ಚತುರತೆಯ ಮಾತಿನ ಜೋಡಣೆಯಿಂದ
 ಗೆದ್ದನು. ೧೫. ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅವನ ಚದುರಮಾತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು, ಭಾಪುರೆ,
 ಭಲರೆ, ಭೇಷ್ ಎಂದು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ತಲೆದೂಗಿ ಎಲೈ ಶುಕ್ರನೇ, ಕೇಳು
 ನೀನು ಒಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತನೇ ಸರಿ ಎಂದು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ

ಪರಮಮತ್ತೋಪದೇಶವನಿತ್ತು ಶುಕರಂ
ತೆರಳಿದಂ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗತ್ತಲಿತ್ತಲತಿ
ಹರಾಪದಿಂ ಭೃಗುಸುತಂ ಸಂತಪದೊಳಿದರ್ಶನಿ ರಾಮ ಕೇಳಚ್ಚರಿಯನು ೧೫

ಪಲ್ಲದಿಸಿದುದು ಶುಕ್ರನಾನಂದಲತೆ ಶಿಷ್ಯ
ರೆಲ್ಲರಂ ಕರೆದೊಂದನೆಮಗೀಗ ಪಾರ್ವತಿಃ
ವಲ್ಲಭನ ಕರೂಣಮಾಯಾ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ನೀನಿಬರಾ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಭಸಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಜಟಿಗಳ ಧರಿಸು
ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಪಿಸುತಿರಿ ನಿಮ್ಮ ವೈರಿಗಳೆಟ್ಟಿ
ಕೊಲ್ಲಬಂದರೆ ಕಾಯ್ವನಿಮ್ಮ ಪಿತ ಭೃಗುವಾತನಾಶ್ರಮಂಬುಗಿಮೊಂದನು ೧೬

ಎಂದವರನೆಲ್ಲರಂ ಕಳುಪಿ ಪಿತನಾಶ್ರಮಕೆ
ಬಂದು ತದ್ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದ
ತಂದೆಯಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ತಪಮಂ ಮಾಡುತಿರೆ ಶುಕ್ರನತ್ತಲಿತ್ತ
ಮುಂದುಗಟ್ಟಿಮರಕ್ಕೆತಂದು ಶುಕ್ರಂ ಮಾಡಿ
ದಂದಮಂ ಹರಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾತಂ ನುಡಿದ
ನಿಂದಮೌಳಿಯ ವರಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧದೇವೇನುತೆ ತದ್ವಿಷ್ಣು ಮಗುಳಂತೆಂದನು ೧೭

ಬಲ್ಲಿದಂ ಶುಕ್ರನಾ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದು
ಮೆಲ್ಲನೆತರ್ಪಿಸಂ ದನುಜಸಂಕುಲಕುಲಮು
ನಿಲ್ಲೆನಿಸಬೇಕಿನುತಲಲ್ಲಲ್ಲಿಯಃಗೃತತಪದಿಂದಲೊಪ್ಪತಿರ್ಪ

ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅತ್ತ ಶಿವನು ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಈ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಭೃಗುವಿನ ಮಗನಾದ ಶುಕ್ರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದನು, ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳು. ೧೬. ಶುಕ್ರನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕರೆದು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಈಗ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಕರುಣೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಆ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿ ಆಗುವವರೆಗೂ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಜಟಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಲ್ಲಬಂದರೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಭೃಗುವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಎಂದನು. ೧೭. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿಸಿಕೊಂಡನು. ತಂದೆಯಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಅತ್ತ ಶುಕ್ರನು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಇತ್ತಕಡೆ ದಿಕ್ಕುತೋಚದ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ಶುಕ್ರನು ಮಾಡಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಷ್ಣುವು ಚಂದ್ರ ಶೇಖರನ ವರವು ಸುಳ್ಳಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಎನ್ನುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆಂದನು. ೧೮. “ಶುಕ್ರನು ಬಲು ಸಮರ್ಥನು. ಅವನು ಆ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ

ಖಿಲ್ಲ ದಾನವಸಮೂಹಂಗಳಂ ಬಿಡದೆ ಪೊ

ಕೈಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕರಸಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಂಗಳಂ

ಕೊಲ್ಲಿಮೆಂದಪ್ಪದಿಕ್ಕಾಲರ್ಗಿ ವಿಷ್ಣುವಾಜ್ಞಾ ಪ್ರಸಿದನಾ ಕ್ಷಣದೊಳುಂ

೧೮

ಹರಿಯ ನೇಮದೊಳುಂ ಚರ್ತುರ್ಬಲಂಗಳ್ಳವರಸಿ

ಹರಿಮುಖ್ಯದಿಗಧಿಪರ್ ಸುತ್ತಲೆತ್ತಲುಂ

ಹರಿಹರಿದು ಗಿರಿ ವನ ನದೀ ನದಂಗಳ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ತರದೊಳುಂ

ಹರನ ಧ್ಯಾನದೊಳರ್ಪ ದೈತ್ಯರಂ ಕೂಡೆ ಸಂ

ಹರಣಮಂ ಮಾಡತೊಡಗಿದರಸುರಕಾಯದಿಂ

ಹರಣಂಗಳಳವುತಿರ್ವವು ನಿರಾಯುಧರನಿವಲ್ಲಿ ತಡೆಗಡೆಗಳಂಚೇ

೧೯

ತರಿದರಿದರ್ ಕೂಡೆ ಕತ್ತರಿಸಿದರ್ ಪೊಯ್

ರಿದರೇಚ್ಚರ್ ಕೊಚ್ಚಿದರ್ ಕರಪದಂಗಳಂ

ಮುರಿದಿಟ್ಟರಟ್ಟಿದರ್ ಮೆಟ್ಟಿದರ್ ಪೆಣಗಳನೊಡಲ್ಗೊಳ್ ಭಲ್ಲೆಹಗಳುಂ

ಮುರಿಯ ಸಿಕ್ಕಿದರೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದರ್ ಮುಕ್ಕಿದರ್

ಕೊರೆದರಿದರ್ ಕೊಂದರಂದಗಿಡಿಸಿದರಸಂ

ಮೊರೆವಿನಂ ಬಾಯ್ಲಂ ತರೆವಿನಂ ಮೆಯ್ಯಂ ಮರೆವಿನಂ ಸುರರಸುರರ

೨೦

ರಾಕ್ಷಸರ ಕುಲವನ್ನೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಖೂಳರಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಮೂಹವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಅವರು ಹೋದೆಯಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹೋಗಿ ವಿಧ ವಿಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಿರಿ” ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಕಾಲಕರುಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು. ೧೯. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಕಾಲಕರು ಸುತ್ತ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ತಿರುಗಾಡಿ ಪರ್ವತ, ಕಾಡು, ನದೀ-ನದಗಳ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ರಾಕ್ಷಸರ ದೇಹಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ನಿರಾಯುಧರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಲ್ಲಿ ತಡೆಬಡೆಗಳಿರುತ್ತದೆಯೆ ? ೨೦. ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವಂತೆ, ಬಾಯ್ಬಿಡುವಂತೆ, ಮೈಮರೆಯುವಂತೆ ದೇವತೆಗಳು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ತರಿದರು, ಕತ್ತರಿಸಿದರು, ಹೊಡೆದರು, ಕತ್ತರಿಸಿದರು, ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು, ಕೊಚ್ಚಿಹಾಕಿದರು, ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿದಿಟ್ಟರು, ಓಡಿಸಿದರು, ತುಳಿದರು, ಹೆಣಗಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಈಟಿಗಳು ಮುರಿಯುವಂತೆ ಶಿವಿದರು, ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನು ಬಡಿದರು ಮುಕ್ಕಿದರು, ಕೊರೆದರು, ಅರೆದುಹಾಕಿದರು, ಕೊಂದರು.

ವೆಂಟನಿಸಿ ಲುಬ್ಧಕರ್ ಮೃಗಸಮೂಹಂಗಳಂ
ಗೋಂಟು ಗೋಂಟು ಸೋಹಿ ತರುತಿರ್ಪ ಮಾಳ್ವೆಯಿಂ
ವೆಂಟದೇವೆಯಂ ಬಿಡದೆ ಕೊಲ್ವ ದಿಕ್ಕಾಲಕರ ದಾಳಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಬರಲು
ಕಂಟಕಂಗಳ ನಾಂಟಿ ಬಿದ್ದು ಕಾಲೊಡೆದು ಬಾಯ್
ಗಂಟುಳ್ಳೋಣಿ ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಮತಿಯಳಿದೇಸು
ಗಂಟೊ ಭೃಗುಮುನಿಪನಾಶ್ರಮಮೆಂದು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬರುತಿರ್ಪರಾ ದನುಜರು ೨೦

ಹರಿಸುರೇಂದ್ರಾದಿ ನಾನಾ ದಿವಿದಯೋನಿಜರ್
ಕರುಣಮೆಳ್ಳನಿತ್ತಿಲ್ಲದೀ ನಿರಾಯುಧರನೀ
ಪರಿ ಕೊಲಲ್ಪವರೆತು ಗೆಯ್ದರೆಂದಣ್ಣೆಸೆಗೆ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ಮೊರೆಯನಿಟ್ಟು
ತಿರುತಿರುಗಿ ಚಾರಿಪರಿಮೋಡಿ ಹೊಗೆ ದೇಗಾಣ
ವರಿಗಳಂ ಕಡಿಮೆದಮಾದರಬರ್ ಮಿಕ್ಕ
ಮೊರರಕ್ಕಸರ್ ಮಹಾಕೋಪದಿಂ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಪೆಲೊರೆಪುತ್ತಿಂತೆಂದರು ೨೧

ಪುಟ್ಟಿದಂದಿದೆ ಸುರರೆಮ್ಮುವಂ ಕಂಡು ಕಂ
ಗೇಟೋಡುವವರಿಂದು ತಮ್ಮ ಬಾಳ್ ತಲೆಗಳಂ
ಕುಟ್ಟುವಂತಾಯ್ತು ಹುಲಿಮಾಸೆಯಂ ನರಿಗಳಲ್ಲಾಡುವಂತಾದುದೆಂದು
ಬೆಟ್ಟಂಗಳಂ ಕಿತ್ತು ಪೊತ್ತಿವರನಿಟ್ಟು ಬೆ
ನ್ನಟ್ಟಿದಪೆವೆಂದೊಡನೆ ಗುರುವಿನಾಚ್ಚೆಗೆ ಭಯಂ
ಬಟ್ಟು ಭೃಗುಮುನಿಪನಾಶ್ರಮವನೊಳಪೊಕ್ಕು ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುರಂದು ೨೨

ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಿದರು. ೨೦. ಬೇಟೆಗಾರರು ಮೃಗಸಮೂಹವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು
ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ತರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಬಿಡದೆ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರುವ ದಿಕ್ಕಾಲಕರ ದಾಳಿಯು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರಲು, ಮುಳ್ಳುಗಳು ಚುಚ್ಚಿ,
ಬಿದ್ದು ಕಾಲುಗಳು ಒಡೆದು, ಬಾಯಿ-ಗಂಟಲುಗಳು ಒಣಗಿ, ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟು, ಹುಚ್ಚರೆಂತೆ
ಭೃಗುಮುನಿಯ ಆಶ್ರಮವು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ದೂರವೋ ಎಂದು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಆ ರಾಕ್ಷಸರು
ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೧. ವಿಷ್ಣು, ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ
ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಿರಾಯುಧರನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ
ಎಂದು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿಗೂ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉಪಾಯದಿಂದ
ಓಡಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯಲು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದೆ ಅರ್ಧ ಜನರು ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ
ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರು. ಮಿಕ್ಕ ವೀರರಾದ ರಾಕ್ಷಸರಾಜರು ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ
ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು. ೨೨. ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ದೇವತೆಗಳು
ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಓಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈದಿನ ಅವರ ಕತ್ತಿ ನಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು
ಕುಟ್ಟುವಂತೆ ಆಯಿತು. ಹುಲಿಯ ಮಿಾಸೆಯನ್ನು ನರಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವಂತಾಯಿತು,
ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹೊತ್ತು, ಇವರನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಇವರನ್ನು ಹೊಡೆಯಬಲ್ಲವು,

ಎಲೆ ರಾಮ ಕೇಳ್ ಭೃಗುಮುನೀಶ್ವರಂ ಚಿತ್ತಮೋಳ್
 ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ರಂಭುವಂ ಬಹಿರಂಗವುಂ ಮರೆದು
 ಸಲೆ ಸಮಾಧಿಯೊಳಿದರ್ಶನಾರ್ಥಾಂಗಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಾ ಸಂರರಿಪ್ಪಗಳ
 ಕಳವಳದ ಮೊರೆಗೇಳ್ವಿದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲ್
 ಖಳರೆಂದರೆಲೆ ತಾಯೆ ನಿರಪರಾಧಿಗಳೆಮ್ಮ
 ನಳಕದ ನಿರಾಯುಧರನಮರರಿದಪರೆಂದು ತಮತಮಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು . ೨೪

ಅದೆ ಶಕ್ರಹಸ್ತವಜ್ರಾಯುಧಂ ನೆಗಪಿ ಕಿಟಿ
 ಗೆದರುತಿವೆ ವಹ್ನಿ ಪಿಡಿದುಗ್ರಖಿಡ್ಗಂ ಕರದೊ
 ಳೊದರುತಿವೆ ಯಮನದಂಡಂ ನಿಮಿದರ್ ನಿರುತಿಕೊಂಡಂ ಕೊಸರುತಿವೆ ಕೈಯನು
 ಅದೆ ವರುಣಕರಪಾರಪುರಿಲಾಗಿ ಮಾರುತನ
 ಗದೆ ತೂಗುತಿವೆ ಕುಬೇರನ ಭಲ್ಲೆಯಂ ಕೈಯ
 ನೊಡೆದು ಬರುತಿವೆ ಬೇಗದೊಳ್ ಸಲಹು ಸಲಹೆಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರಾ ದೈತ್ಯರು ೨೫

ಇಂತಟ್ಟಬರ್ಪ ನಿರ್ಜರಭಯಕ್ಕೊಡನೊಡನೆ
 ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಾಯ್ವಡುವ ಶಿಷ್ಯರಂ
 ಸಂತೈಸುತಂಜಬೇಡೆಂದಭಯವಿತ್ತು ಕ್ಷಣಮೋಳ್ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರಂಗಳ

ಎಂದು ಒಡನೆ ತಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಭೃಗುವಿನ ಆಶ್ರಮವನ್ನು
 ಹೊಕ್ಕು ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ೨೪. ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ, ಕೇಳು, ಆಗ
 ಭೃಗುಮುನಿಯು ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ, ಬಹಿರಂಗವನ್ನು ಮರೆತು
 ವಿಶೇಷವಾದ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ಭೃಗುವಿನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯು
 ರಾಕ್ಷಸರ ಕಳವಳದ ಆರ್ತನಾದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಇದೇನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ
 ಆ ರಾಕ್ಷಸರು ತಾಯೆ, ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ-ನಿರಾಯುಧರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ
 ನೋಡದೆ ದೇವತೆಗಳು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು.
 ೨೫. “ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಇಂದ್ರನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ವಜ್ರಾಯುಧವು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ
 ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಕೆದರುತ್ತಿದೆ. ಅಗ್ನಿಯು ಹಿಡಿದಿರುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಖಡ್ಗ ರುಳುಕುಸಲ್ಪಡು
 ತ್ತಿದೆ. ಯಮನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ದಂಡ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಿರುತಿಯ ಕೈಯ
 ಈಟಿಯು ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ವರುಣನ
 ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ಉರುಲಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಕುಬೇರನ ಭರ್ಜಿ ಕೈಯಿಂದ ಪುಟಿದು
 ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಗನೆ ಕಾಪಾಡು,ಕಾಪಾಡು” ಎಂದು ಆ ರಾಕ್ಷಸರು
 ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ೨೬. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
 ಹೆದರಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು-ಬಾಯಿ ಬಿಡುವ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಹೆದರ
 ಬೇಡಿರೆಂದು ಆಕೆ ಸಮಾಧಾನಮಾಡುತ್ತ ಅಭಯವನ್ನಿತ್ತು ಕೊಡಲೇ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರ

ಕೆಂತುಹರಸಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಸಲ್ ಸಕಲ ಸುರ
ಸಂತತಿಗೆ ಕರಗತಿಸ್ತಂಭಂಗಳಾಗಿರೆ ಪ
ಟಾಂತರದೊಳೆಸೆವ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದರೇನಂಬೆನ್ನಿಚ್ಚ ರಿಯನು

೨೬

ಅನಿತರೊಳೆ ಸುರಪನಾ ಪಿಂಗಡೆಯೊಳ್ಳಿತಪ್ಪ
ವನಬಾಕ್ಷನಂ ನೋಡಿ ವಿಷ್ಣು ಕೇಳುವಳಿಗೆ
ಳನುಪಮಿತ ಮಾಯಾಧಿದೇವಿಯವಳೆಂದೆಮ್ಮ ಕೈಕಾಲ್ಗೆ ತಡೆಯಾದುದು
ಅನುಮಾನಿಸದೆ ಚಕ್ರದಿಂದಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲೆಂಬ
ದನಿ ಪಿಂಚಲವಳೆ ತಲೆ ಮುಂಚಿ ಬೀಳ್ವನವಿಡಲ್
ಮುನಿಪ ಹಾ ಹಾಯೆಂದು ಹಲುಬೆ ಖ್ಯಾತೆಯು ಜೀವನಂ ಪೋಯ್ತು ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ೨೭

ಬೋಯೆಂದಾದವುರಾಳಿ ಹರುಷದಿಂ ಕೆಂದು ಹಾ
ಹಾಯೆಂದು ದನುಜರಡಗೆಡೆದವನಿಗೊಡನೆದ್ದು
ಬಾಯಸಂಗೈಗಳಂ ಬಡಿದು ಬಸುರಂ ಮೋದಿಕೊಳುತಳುತ ಪೊರಳುತಕಟಾ
ತಾಯೆ ಕೇಳೆ ಪಾಪಾತ್ಮರೆಮ್ಮುದಂ ನೀನಿಂದು
ಕಾಯಲೋಸುಗಮಾಯ್ತಲಾ ಮರಣಮಾಗ ಗುರು
ಕಾಯಲೆದುಗಮರರಂ ಕೊಂದು ಸತ್ತಪೆವೆಂದು ಸಿಡಿಲಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿದರು ೨೮

ಗಳನ್ನುಜ್ಜರಿಸಿ ಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ತಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲ ದೇವತಾಸಮೂಹದ ಕೈಗಳೂ
ಅಲ್ಲಾಡದಂತೆ ನಿಂತುಹೋದುವು. ಚಿತ್ರಪಟದ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಕಾಣಿಸಿದರು. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಐನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೨೭. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನು
ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡಿ, “ಅಯ್ಯಾ ವಿಷ್ಣುವೆ, ಕೇಳು, ಇವಳು
ಈಗ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಮಾಯೆಗೆ ಅಧಿದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಇವಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೈ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ
ತಡೆಯುಂಟಾಯಿತು, ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅನುಮಾನಪಡದೆ ಚಕ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ
ಈಕೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲು” ಎಂದನು. ಅವನ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವು
ಅವಳೆ ತಲೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಚಕ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯು ಅಯ್ಯೋ ಮುನಿಪತಿ
ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಪ್ರಾಣ ಹೋಯಿತು.
೨೮. ದೇವತೆಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಘೇ ಉಘೇ ಎಂದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ
ರಾಕ್ಷಸರು ಹಾ ಹಾ ! ಎಂದರು. ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ತಕ್ಷಣ ಮೇಲೆದ್ದು ಅಂಗೈಗಳಿಂದ
ಬಾಯಿ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅಳುತ್ತ, ಹೊರಳುತ್ತ
“ಅಯ್ಯೋ ತಾಯೆ, ಕೇಳು, ಪಾಪಿಗಳಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಕಾಪಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ
ನಿಮಗೆ ಸಾವುಂಟಾಯಿತಲ್ಲವೆ ? ಇನ್ನು ಗುರುಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಸಿಟ್ಟಾಗಲಿ ನಾವು ದೇವತೆ

ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಸಿಡಿಲ ಗರ್ಜನೆಗಳಂ ಮಿಗುಪ
 ಖಳಕೋರಧ್ವನಿಗಳಾ ಮುನಿಪರ್ಣಾಂಗ
 ಳೊಳೆ ಪೊಕ್ಕು ಸರ್ವಾಂಗದೊಳ್ ತೀವಿ ಬಲಿಧರ್ಷ ವರಸಮಾಧಿಯ ಕೀಲನು
 ಅಲುಗೆ ಮಲಗಿದರೇಳ್ವ ತೆರವೆ ಕಂದೆರೆದಿದಿರೊ
 ಳಳಿದ ಸತಿಯಂ ಕಂಡು ಹಾ ತರುಣಿ ಹಾಯೆಂದು
 ಹಲುಬಿದು ಭೃಗು ಪೆಣ್ಣುಗಟ್ಟೆಯಂತಪ್ಪರಂ ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸದೇಂ ಬಿಡುವುದೆ ೨೯

ಏತರದೊಳಾಯ್ತುಕಟ ತರುಣಿ ನಿನಗೀ ಮೃತಂ
 ಮಾತಾಡು ಮನದನ್ನೆ ನಿನ್ನನಾಂ ಬಹುದಿವಸ
 ಮೀ ತಪಸ್ಸಿಂದಗಲ್ಲಿರೆ ಮುಳಿದೆಯೋ ಬಂದನೇಳಬಲೆ ನೋಡೆನ್ನನು
 ಕಾತರದೊಳಾಲಿಂಗನಂ ಮಾಡು ಕೂಡೆನುತು
 ಮಾ ತಲೆಯನೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಡನೆ ಮುಂಡಾಡಿ ನಾ
 ನಾ ತೆರದೊಳಲುತಿರ್ವನು ಸತಿಯ ರೂಪ ಗುಣ ಶೀಲಂಗಳಂ ಬಣ್ಣಿಸಿ ೩೦

ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಬಂದೆಂ ಹೋಮಕಡೆಮಾಡ
 ನೂನದೇವಾರ್ಚನಾಪರಿಕರಮನಿರಿಸು ಸು
 ಜ್ಞಾನಿ ಮುನಿವರರಾರ್ಪಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿಹರವರ್ಗಾರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಮನೊದಗಿಸು

ಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಸಾಯುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿದರು. ೨೯. ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಸಿಡಿಲಿನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮೀರಿಸುವಂತಹ ರಾಕ್ಷಸರ ಕಠೋರವಾದ ಧ್ವನಿಯು ಭೃಗುಮುನಿಯ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ, ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲೆಲ್ಲ ತುಂಬಿ ಅವನ ಗಾಢವಾದ ಸಮಾಧಿಯ ಕೀಲನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಲು, ಮಲಗಿದ್ದವರು ಏಳುವಂತೆ ಮುನಿಯು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು, ತನ್ನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಹಾ ತರುಣಿ ಹಾ ! ಎಂದು ಗೋಳಾಡಿದನು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಗಲಿಕೆಯು, ಎಂತಹವರನ್ನೂ ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸದೆ ಬಿಡುತ್ತದೆಯೆ ? ೩೦. ಎಲೈ, ತರುಣಿಯೆ, ನಿನಗೆ ಈ ಸಾವು ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು ? ಮಾತಾಡು ಪ್ರಿಯೆ, ತಪಸ್ಸಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಹಳ ದಿವಸ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಗಲಿದ್ದೆನೆಂದು ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡೆಯೋ ? ಈಗ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಎದ್ದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡು, ಕಾತರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊ, ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವಳ ತಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಿಸಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸತಿಯ ರೂಪ, ಗುಣ, ಶೀಲಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೧. ನಾನೀಗ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಹೋಮಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡು, ಏನೂ ಕುಂದಿಲ್ಲದಂತೆ ದೇವಪೂಜೆಗೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಇಡು. ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ನಮ್ಮ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯದ

ಏನಕಟಿ ಮಾತಾಡದಿಹೆ ತರುಣಿ ನಿನ್ನಿಂದ
ಮೇ ನಡೆದುದೀ ತಪ್ಪೊಂದುವರೆಗೊ ಮುಂದೆ
ನಾನಾವತರದೊಳೀರನನೊಲಿಪೆನಬಲೆ ಪೇಳೆಂದು ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದನು ೩೧

ಹರನೊಲವಿನಿಂದಾದ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರದ ಪುನ
ಶ್ವರಣೆಯೊ ಸಂಜೀವಿನಿಯ ಮಂತ್ರಮಂ ಪಡೆದು
ಹರಂಪದಿಂ ನಿನಗರಗಬಪ್ಪ ನಿಜಪುತ್ರನೊಡನೇನಂಬಿನೀ ಕೇಡನು
ತರುಣಿ ನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದರ್ಗ ನಾನೇನೆನು
ತೊರೆವೆನೀಯಳಿವನಕಟಕಟ ಹಾ ಶಂಕರನ
ಕರುಣಮೆಳದಾಗಿಮೊಗ್ಗಡಿಪಿತಯ್ಯೋಯೆಂದು ಭೃಗು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ೩೨

ಇಂತು ಮೋಹಾಂಧಕಾರಂ ಕವಿಯೆ ಕಣ್ಣಾಣ
ದಂತೆ ದುಃಖಪ ಮುನಿಗೆ ಕೋಪಮಂದಯಿಸೆ ದಿವಿಜ
ಸಂತತಿಯನುರಿಪುಪೊಡಿದೇ ವೇಳೆಯೆಂದು ದೂರು ಚೀರಿ ಪೇಳಿವೆಂದು
ಮುಂತದ್ದ ಬಿದ್ದದ್ದ ಕೈಮುಗಿದು ಕೇಳೆ ಮುಕ್ತಿ
ಕಾಂತ ನಿಮ್ಮಯ ಕೆಯ್ಯಡೆಯ ಮಕ್ಕಳು ವಿಷ್ಣು
ಮುಂತಾದ ಸುರರಟ್ಟಿ ಕೊಂದರಗೇತದೈತ್ಯರಳಿದರೆಂದುವರ್ಧಮಂ ೩೩

ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸು. ಏಕೆ ಮಾತನಾಡದೆ ಇದ್ದೀಯೆ ? ತರುಣಿ, ನನ್ನ ಈ ತಪಸ್ಸು ಇಂದಿನ
ವರೆಗೆ ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ನಡೆಯಿತು. ಮುಂದೆ ನಾನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲಿ ಹೇಳು, ಎಂದು ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೨. ಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಬಂದ
ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚಾರಮಾಡಿ ಸಂಜೀವಿನಿಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಬರುವ ನಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಈ ಆಪತ್ತನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ?
ತರುಣಿಯೆ, ನಿನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಈ ಸಾವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ಅಯ್ಯೋ !
ಶಂಕರನ ಕರುಣೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭೃಗುಮಹರ್ಷಿ ದುಃಖಿಸು
ತ್ತಿದ್ದನು, ೩೩. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಹಾಂಧಕಾರವು ಕವಿಮು ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಅತಿ
ಯಾಗಿ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿರುವ ಋಷಿಗೆ ಜೊತೆಗೇ ಅತಿಯಾದ ಕೋಪ ಹುಟ್ಟಿ ದೇವತೆಗಳ
ಕುಲವನ್ನೇ ಭಸ್ಮಮಾಡಲು ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ ಎಂದು ನಮ್ಮ ದೂರುಗಳನ್ನು
ಚೀರಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಆ ಮುನಿಯ ಎದುರಿಗೆ ಅಡ್ಡ
ಬಿದ್ದು ಎದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು. “ಮುಕ್ತಿಗೊಡೆಯನಾದ ಮುನಿಯೇ ಕೇಳು.
ನಿಮ್ಮ ಅಶ್ರಿತರಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು
ಕೊಂದರು. ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಮಂದಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಸತ್ತರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕು ಬರಲೋಡಿ ನಿವ್ವಾತ್ತವಂ
 ಬೊಕ್ಕು ಮೊರೆಯಿಡುತಿರಲ್ವೀ ಮಹಾಸತಿ ಕೇಳು
 ತಕ್ಕುರಿಂದೆವಂಗೆಭಯವಿತ್ತೆಮ್ಮನಟ್ಟುಬರ್ಪಮರರಂ ಸ್ತಂಭಸಲ್ಲೆ
 ಚೆಕ್ಕನೀಕೆಯ ಶಿರಂ ಪರಿದು ಬೀಳಲ್ಪಂಡೆ
 ವೆಕ್ಕಿಕ್ಕೆಯಿಂ ಸುರಸಮೂಹವಿಂದೆ ನೋಡಿವೆನ
 ಲಕ್ಕಿಯಂಡಗಿರು ರೋಪಶಿಖಿ ಪೊಣ್ಣೆ ಪೊಡಕರಿತಿ ಪರ್ಬಿದುದನೇನೆಂಬೆನು ೩೪

ಕೂಡೆ ಭುಗಿಭುಗಿಲೆನುತ್ತಿರುವ ಶಿಖಿ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ
 ಮೂಡಿದುರ್ದದು ಸುರಚೂಣೆಯೊಳಗಿ ಜಿಹ್ವೆಯಂ
 ನೀಡಿದುದು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟ ಕಡೆ ಕರಿಕುವರಿವೃತ್ತಿದುರ್ದದು ವಿಷ್ಣುಸುರಪಾದ್ಯರು
 ಕಾಡೊಳರೆಬೆಂದ ಕೊರದಂತಿದರ್ಪರವರ್ಗಳಂ
 ನೋಡಿ ಕಡುಪಾಪಿಗಳರಾ ಮಹಾಸತಿಗಿಂತು
 ಕೇಡೇಸಿದವರಾರದಾರೊಂದು ಭೃಗುಮುನೀಶ್ವರ ಕಾಯ್ವು ಗರ್ಜಿಸಿದನು ೩೫

ಬಾಯಾರಿದರ್ ಸುರರ್ ತದ್ವಿಷ್ಣು ಕಂಪಿಸುವ
 ಕಾಯದಿಂದಲೆ ಮುನಿಪ ಕೇಳಿ ಮಹಾಸತಿಗೆ
 ಪಾಯಮೆನ್ನಿಂದಾಯ್ವು ನೀಂ ಪರಮಋಷಿಯೆನ್ನ ಗುಣದೋಷವಂ ನೋಡದೆ

೩೪. "ದೇವತೆಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಬರಲು, ನಾವು ಓಡಿ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ನಮಗೆ ಬಂದ ವಿಪತ್ತನ್ನು ಈ ಮಹಾಸತಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಈಕೆಯು ನಮಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಈಕೆಯು ತಲೆಯು ಹರಿದು ಬಿದ್ದದನ್ನು ಕಂಡೆವು. ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವು ಇದೆ ನೋಡಿ" ಎನ್ನಲು ಋಷಿಯ ದುಃಖವು ಅಡಗಿ ಹೋಗಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಹಬ್ಬಿತು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ?
 ೩೫. ಭುಗಿ ಭುಗಿಲೆನ್ನುತ್ತಿರುವ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಅವನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಚಾಚಿತು. ಋಷಿಯು ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದ ಕಡೆ ಸುಟ್ಟು ಕರಿಕಾಯಿತು. ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಬೆಂದ ಕೊರಡಿ ನಂತೆ ಆದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ "ಕಡು ಪಾಪಿಗಳೇ, ಈ ಮಹಾಸತಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಕೇಡನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಅದಾರು, ಯಾರು ಎಂದು ಭೃಗುಮಹರ್ಷಿಯು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ೩೬. ದೇವತೆಗಳ ಬಾಯಿ ಒಣಗಿತು. ಆ ವಿಷ್ಣು ಮೈಯಲ್ಲಿ ನಡುಗುತ್ತ "ಎಲೈ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠನೆ ಕೇಳು, ಈ ಮಹಾಸತಿಗೆ ಅಪಾಯವು ನನ್ನಿಂದ ಉಂಟಾಯಿತು, ನೀನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮುನಿ, ನನ್ನ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ

ಕಾಯಬೇಕೀ ತಪ್ಪನೆಂದಧಿಕವಿನಯದಿಂ
ದಾ ಯತೀಶಂಗೆ ದೈನ್ಯಂಬವಲ್ ಕೋಪಭಾ
ರಾಯಮಾನಸನಾಗಿ ಭೃಗುಮುನೀಶಂ ಮಹಾವಿಷ್ಣುಗಂದಿಂತೆಂದನು

೨೭

ಸಕಲಜಗಮಂ ಸಲಹುತಿರ್ದು ನೀಂ ಪ್ರಣಿಪಾ
ತಕಭೇದಮುದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಭಸ್ಮಧಾ
ರಕನೆ ಶಿವನೆಂದು ತಿಳಿದಂ ನಿರಾಯುಧರ ನೀನಿರಿಪುದಲ್ಲೆಂದು ಬಗೆದು
ಅಕಟಿಮೃದಂ ಶರಣ್ಬೋಕ್ಕಿದಂ ಕಂಡು ನಾ
ಚಿಕೆಯಲಾ ಪೆಣ್ಣೊಲೆ ಭಟಿಗೊಂದು ತಿಳಿದು ಹೇ
ಸಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿನಿತುಮಂ ಕೈಗೈದೆ ಭಾಪು ಬಲ್ಲಿದರರಸನಹುದೆಂದನು

೨೮

ಇಂತೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ವಿಷ್ಣುವತಿಭೀತಿಯಿಂ
ಕಂತುಹರಸನ್ನಿಭನೆಯಜ್ಞಾನದಿಂ ಬಂದು
ದಂತಾದೊಡಂ ಕಾಯಬೇಕೆನಲ್ ಕರಮತ್ತಿ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಕೋಪದಿಂದ
ಭ್ರಾಂತ ಪೋಗಿಜ್ಞಾನಕೃತದಿಂ ಮಮ ಪ್ರಾಣ
ಕಾಂತೆಯಂ ಕೊಂದೆಯೆಂದರಿಂ ನೀನುಮಜ್ಞಾನ
ಮಂ ತಳಿದು ಮತ್ಸ್ಯಾದಿ ದಶಜನ್ಮದಿಂದ ಜನಿಸೆಂದು ಮುನಿ ಶಾಪಿಸಿದನು

೨೯

ನಡುನಡುಗುತ್ತಾ ವಿಷ್ಣು ಮಾಡಿದಕೆ ಫಲಮಾಯ್ತು
ಕೊಡು ವಿಶಾಪವನೆನಲ್ ಕೋಪದಿಂದ ಕೇಳಿ
ಸುಡುಪೆನಿಲ್ಲಿದೆಯ್ದಿವಿಾಶ್ವರಂ ಬಲ್ಲನೆನುತೊಡನೆ ಶಿವಮಂತ್ರದಿಂದ

ಕಾಪಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಮತ್ತು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಆ ಋಷಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಕೋಪಾತಿಶಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ ಆ ಭೃಗು ಮುನಿಯು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಅಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೨೭. “ನೀನು ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತ, ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳ ಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿದು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದವರನ್ನು ಶಿವನೇ ಎಂದು ತಿಳಿದೂ ಸಹ ನಿರಾಯುಧರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿದೂ, ಅಯ್ಯೋ ! ರಾಕ್ಷಸರು ನಮಗೆ ಶರಣುಹೊಕ್ಕರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಯೂ, ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ವೀರರಿಗೆ ಅವಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದೂ ಅಸಹ್ಯ ಪಡದೆ ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ. ಭಲೆ ನೀನು ವೀರರಿಗೆ ರಾಜನೇ ಸರಿ” ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸಿದನು. ೨೮. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲು ಆ ವಿಷ್ಣುವು ಬಹು ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ “ಶಿವನಿಗೆ ಸಮಾನನಾದವನೇ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆಯಿತು. ಹೇಗಾದರೂ ಕಾಪಾಡಬೇಕು” ಎನ್ನಲು ಆಗ ಋಷಿಯು ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಕೈಯೆತ್ತಿ, “ಮರುಳೇ, ಹೋಗು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯನ್ನು ಕೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ನೀನೂ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಾಳಿ ಮೀನು ಮುಂತಾದ ಹತ್ತು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು” ಎಂದು ಶಾಪಕೊಟ್ಟನು. ೨೯. ವಿಷ್ಣುವು ನಡುನಡುಗುತ್ತಾ ಮಾಡಿದ ಅಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಶಾಪವನ್ನು ಕೊಡು ಎನ್ನಲು, ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ

ಬಿಡದ ಕಲಶೋದಕಂದಳಿವವಳ ಜೀವಮಂ
ಪಡೆದನಾ ಮುನಿಯತ್ತ ಸುರರೈದಿದರ್ ಲೋಕ
ದೊಡೆಯನನಿವೀಶನ ಕೂರ್ತು ಹರಿ ತಪಿಸಲ್ವ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವನಿಂತೆಂದನು ೩೯

ಬಿಡು ತಪವನೆಲೆ ವಿಷ್ಣು ಸಾಕು ನಿನ್ನಿಷ್ಟಮಂ
ಕೊಡುವನಾ ಬೇಡೆನಲ್ ಕೊಂಡಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯೊಂ
ಮೃಡನೆ ಕೇಳ್ ಮತ್ಸ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ದಶಜನ್ಮದಿಂ ಬಾರೆಂದು ಭೃಗುಮುನಿಪನು
ಕಡಮುಳಿದು ಶಾಪಮಂ ಕೊಟ್ಟನಯ್ಯಯ್ಯಾ ನಿ
ಮೃಡಿಗೆಳ್ಳ ದೂರಮಹುದಲ್ಲದೆಯುಮಾನೆಂತು
ಪಡೆವನೀ ದಶಜನ್ಮಮಂ ಕೆಟ್ಟೆನೇನುಗತಿಯೆನಗೆಂದು ಹರಿ ನಂದಿದನು ೪೦

ಆದೋಡೇನಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ ಪತ್ತುಮೂರ್ತಿಯಂ
ಮೇದಿನಿಗೆ ಹಿತಕಾರಿಯನಿಸುವೆಂ ತಾನೆನಲ್
ಮಾದೇವ ತನ್ಮೂರ್ತಿಯಿಂದಹಂಕರಿಸಿದೊಡೆ ಬಹುಕಾಲವಿರವೇಳ್ವುದು
ನೀ ದಯಾಂಬುಧಿ ಜೇಳೆನಲ್ಪದಂಕರಿಸಿದೊಡೆ
ಛೇದಿಸುವೆನಾ ರೂಪನದರ ಕುರುಪ್ಪೊಂದನಾಂ
ತಾದರಿಪೆಂತು ನಿನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿಗಳನಂದು ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕನು ೪೧

ಮುನಿಯು ಕೋಪದಿಂದ, “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿ. ಈಶ್ವರನು ವಿಶಾಪವನ್ನು ಬಿಡುವನು” ಎನ್ನುತ್ತ ತಕ್ಷಣ ಶಿವಮಂತ್ರದಿಂದ ಕಲಶದ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚಿಮುಕಿಸಿ ಮೃತಳಾಗಿದ್ದ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದನು. ಆಕಡೆ ದೇವತೆಗಳು ಹೊರಟುಹೋದರು. ವಿಷ್ಣುವು ಲೋಕದೊಡೆಯನಾದ ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೪೦. “ಆಯ್ಯಾ ವಿಷ್ಣುವೇ, ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತಪಸ್ಸು ಸಾಕು. ನಿಲ್ಲಿಸು, ನಿನ್ನಿಷ್ಟವೇನು ಬೇಡು. ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು. ಅವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ “ಶಿವನೇ, ಕೇಳು. ಭೃಗುಮುನೀಶ್ವರನು ಕೋಪದಿಂದ ನನಗೆ ಮೀನು ಮೊದಲಾದ ಹತ್ತು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಬಾರೆಂದು ಶಾಪಕೊಟ್ಟನು. ಅಯ್ಯೋ ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಾನು ದೂರವಾಗುತ್ತೇನೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಈ ಹತ್ತು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ? ಕೆಟ್ಟೆನು, ನನಗೇನು ಗತಿ” ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಹೇಳಿದನು. ೪೧. “ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನಾಯಿತು ? ನಿನ್ನ ಹತ್ತು ರೂಪನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಹಿತಕಾರಿ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಶಿವನು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣುವು “ಮಹಾ ದೇವನೇ, ಆ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಹಂಕಾರ ಹೊಂದಿದರೆ ಬಹುಕಾಲವಿರುವಂತೆ ಆಗ ಬಹುದು, ನೀನು ದಯಾಸಾಗರನು, ಮುಂದೇನು ಮಾಡಲಿ ಹೇಳು” ಎನ್ನಲು ಶಿವನು, “ನೀನು ಅಹಂಕರಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆ ರೂಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಅದರ ರೂಪಗಳನ್ನು ನಾನು ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ನಿನ್ನ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು

ಕಾರಣವದಿಗ ಕೇಳಿಲೆ ರಾಮ ವಿಷ್ಣುಗವ
ತಾರದಿವಾ ಪತ್ತಾದುವದರೊಳಿ ಮತ್ಸ್ಯವ
ತಾರಮದನೀಶ್ವರಂ ಮೊದಲೆಂದ ಕ್ರಮದೊಳಿಪರಿ ಬಂದು ಮರ್ದಿಸಿದನು
ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಹರಿ ಪುಟ್ಟುವಂ ಮಹಾ
ಘೋರಜನ್ಮಂಗಳಂ ಪರಿದಪಂ ಶಿವನೆಂದಾ
ಮಾರಹರನಪರಾವತಾರನಾ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ನಿರವಿಸಿದನು

೪೨

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೊದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪರಿಶಿವವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗವನ
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿದೆ

೪೩

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ೪೨. ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಹತ್ತು ಅವತಾರವಾಯಿತು. ಈಗ ಕೇಳು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯವತಾರ ಮೊದಲನೆಯದು. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈಶ್ವರನು ಬಂದು ಇದನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ವಿಷ್ಣುವು ಮಹಾಘೋರವಾದ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಶಿವನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಈಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ನಿರೂಪಿಸಿದನು. ೪೩. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ದೂರ್ವಾಸನಿಂದ ಸಿರಿವೋಗಲಮರಾಸುರರ್
 ಶರ್ವನಾಚ್ಛೇಯೋಳುದಧಿಯಂ ಮಧಿಸೆ ವಿಷ ಶಶಿಗ
 ಉರ್ವಿಜನರಂ ಕೊಲಲ್ಯಭವನ್ನೆತಂದಾಂತು ಸಕಲಜನರಂ ಪೊರೆದನು

ಉಗ್ರಶಶಿಕಾಂತಸಮವಿಗ್ರಹಾವನಿಜಾಪ
 ರಗ್ರಹಕಲಾಧರ ಸಮಗ್ರಮಹಿಮಾರ್ಣವ ವಿ
 ಪಗ್ರೀವ ನಿಬಿಡಸಮುದಗ್ರಪಿಂಗಳಜಟಾಭ್ಯಗ್ರ ದುರಿತವಿಮರ್ದನ
 ಉಗ್ರದಾನವಘನತರಗ್ರೀವಖಂಡನ ಕ
 ರಾಗ್ರಧೃತಪಾವಕ ಶಿರೋಗ್ರಸ್ಥ ಗಂಗಾಜ
 ರಾಗ್ರದಿಂದವುಗೆ ಸಮುದುಗ್ರಚರಪದವ ನೀಂ ಕೊಡು ಸುಪಂಪಾವಲ್ಲಭ

ಕೇಳಿನ್ನು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ದಿವಿಚೇಶ್ವರಂ
 ಕೇಳಿವನಕೆ ಸಕಲ ದೇವಸುದತಿಯರ ಸ
 ಮೈಳದಿ ನಾನಾ ಪ್ರಪಂಚಿನ ವಿನೋದದೊಳ್ ಸುಖವಿರ್ದು ತೀರ್ಚಿ ಬಳಿಕ
 ಘೀಳಿದುವ ವಾದ್ಯಸಂದೋಹದಿಂದ ಸಮದರಂ
 ದಾಲಮಸ್ತಕದೊಳಗಲಂಕರಿಸಿ ಬರ್ಪ ಸುರ
 ಪಾಲಂಗೆ ಹರನಿತ್ತ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿ ಕೊಟ್ಟನು

ಸೂಚನೆ : ದೂರ್ವಾಸನ ಶಾಪದಿಂದ ಐಶ್ವರ್ಯವು ನಾಶವಾಗಲು ಈಶ್ವರನ
 ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸರು (ಕ್ಷೀರ) ಸಾಗರವನ್ನು ಕಡೆದರು. ಆಗ
 ವಿಷ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರರು ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಆರಂಭಿಸಲು
 ಶಿವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿದನು.
 ೧. ಭಯಂಕರನಾದವನು, ಚಂದ್ರಕಾಂತಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಶರೀರಿ, ಮಂಗಳನಿಗೆ ಹಿಂದೆ
 ಇರತಕ್ಕವನಾದ ಚಂದ್ರನ ಕಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ಮಹಿಮಾಸಮುದ್ರ, ನೀಲಕಂಠ.
 ಒತ್ತಾದ ಮನೋಹರವಾದ ಕಂದುಬಣ್ಣದ ಜಟೆಯನ್ನು ಮೇಲಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವನು,
 ಪಾಪನಾಶಕ, ಭಯಂಕರನಾದ ರಾಕ್ಷಸನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದವನು, ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ
 ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ಪಂಪಾಪತಿಯೆ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಉಳ್ಳ ಗಂಗೆಯ ನೀರಿನಿಂದ
 ನಮಗೆ ಮನೋಹರವಾದ, ತೀವ್ರತರವಾದ ಶಾಶ್ವತಪದವನ್ನು ನೀನು ಕೊಡು.
 ೨. ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೆ, ಇನ್ನು ಕೇಳು, ದೇವೇಂದ್ರನು ಎಲ್ಲ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರೊಡಗೂಡಿ
 ಕೇಳಿವನಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನಾನಾ ರೀತಿಯ ವಿನೋದದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದು, ಮುಗಿಸಿ ಬಳಿಕ
 ವಾದ್ಯಗಳು ಧ್ವನಿಗೈಯುತ್ತಿರಲು, ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ ಮದಿಸಿದ ಐರಾವತದ ಮೇಲೆ
 ಕುಳಿತು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು, ಆಗ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಯು ತನಗೆ ಶಿವನು ಕೊಟ್ಟ ಮಂದಾರ

ಹರಿಯದು ಸುವಾಸುರೇಂದ್ರಾದ್ಯರಂ ಕೋಂಬನೇ
ಕಿರಳಿದೊಡೆ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಯಿತ್ತು ಮಾಲೆಯಂ
ಹರಿಯಂಕುಶದೊಳಾಂತು ಕುಂಭಕುಂಭಕೆ ಸುತ್ತೆ ಪರಿಮಳಕೆ ಪರಿದರಗುವ
ವರಚಂಚರೀಕಮಂ ಸೋವೃತಾ ಮಾಲೆಯಂ
ಕರಿ ನೆಲದೊಳಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಮುನಿ ಕಂಪು ಕೋಪದಿಂ
ಹರನಿತ್ತ ಮಂದಾರಮಾಲೆಗಿದು ವಿಧಿಯೆ ಹಾ ಹಾಯೆನುತ್ತರಿದದ್ದನು ೩

ಖಳನೆ ಕೇಳೆ ಕಾಮಾರಿ ತನ್ನ ಪ್ರಸಾದವೆಂ
ದೊಲಿದಿತ್ತನನಗದಂ ನಿನ್ನಗೀಯ ಗರ್ವದಿಂ
ತಳೆಯದಾ ಮಾಲೆಯಂ ಕರಿ ನೆಲದೊಳಿಟ್ಟೊರಸಿತದರಂತೆ ನಿನ್ನ ಪಿರಿಯು
ಜಲಧಿಯೊಳೆ ಕೂಡಲೆಂದುಗ್ರಕೋಪದೊಳೆ ಮುನಿ
ತಿಲಕನಾಗಳೆ ಶಪಿಸಿದಂ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳೆ
ವಿಲಯಮಾದುದು ಸುರಪನೇಳೆ ಪಿರಿಯರ ವಿರೋಧಂ ಪಿರಿಗೆ ಕಷ್ಟಮಲ್ಲೇ ೪

ಇಂದ್ರನಾತನ ಶಾಪಮು ತಳೆದು ಬಳಕಾ ಗ
ಜೇಂದ್ರಮಸ್ತಕವನಿಳಿದೈತಂದು ಬಂದಾ ಮು
ನೀಂದ್ರನಡಿಗರಗಿವೆನ್ನಯ ತಪ್ಪ ಕಾಯೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕರುಣದಿಂದೆ

ಮಾಲೆಯನ್ನು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ೩. ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಯು ಕೋಪಗೊಂಡರೆ ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ, ದೇವ-ದಾನವೇಶ್ವರರನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆಯೆ ? ಮುನಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಾಲೆಯನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನು ಅಂಕುಶದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿದನು. ಆ ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುತ್ತುವ ದುಂಬಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಾ ಆನೆಯು ಹಾರವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಹೊಸಕಿತು. ಅದನ್ನು ಮುನಿಯು ನೋಡಿ ಕೋಪದಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟ ಮಂದಾರಮಾಲೆಗೆ ಈ ಗತಿಯೆ ? ಆಯ್ಯೋ ! ಆಯ್ಯೋ ಎನ್ನುತ್ತ ಅತಿಕ್ಕುದ್ದನಾದನು. ೪. “ಎಲೈ ದುಷ್ಟನೆ, ಕೇಳು, ಕಾಮಾರಿಯಾದ ಶಿವನು ತನ್ನ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ನನಗೆ ಕರುಣಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಡಲು ನೀನು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಗರ್ವದಿಂದ ಅದನ್ನು ಆನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅದು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಒಗೆದು ಹೊಸಕಿಹಾಕಿತು, ಅದರಂತೆಯೇ ನಿನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯವು ನೀರಪಾಲಾಗಲಿ” ಎಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ದೂರ್ವಾಸನು ಆಗಲೇ ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನ ಏಳಿಗೆಯೆಲ್ಲ ನಾಶವಾಯಿತು. ಹಿರಿಯರ ವಿರೋಧವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಲ್ಲವೆ ? ೫. ದೇವೇಂದ್ರನು ಮುನಿಯ ಶಾಪವನ್ನು ಪಡೆದು ಅನಂತರ ಐರಾವತದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದು ಋಷಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮುನಿಯು ಶಿವನು ನಿನಗೆ

ಸಾಂದ್ರಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಪಂ ನಿನಗಾ ಭ
ಣೇಂದ್ರಭೂಷಣನನುತ ಮುನಿ ಪ್ರೋಗೇ ದುಃಖದಿನು
ಪೇಂದ್ರಾಗ್ರಜಂ ಖೇದವಾರಾಶಿಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ಮುಳುಗಾಡಿದಂ ಕ್ಷಣದೊಳು ೫

ತಡೆಯದೈರಾವತವನೇರಲುಜ್ಜುಗಿಸೆ ಮು
ನ್ನಡಗಿದುದು ಸೇನೆ ಸರಿದುದು ದೇವಕಾವಿನಿಯ
ರೊಡನೆ ವ್ಯುಗತ್ಯಪ್ಪೆಯಂತಾದುದುರಾವತಿಯ ಸಿರಿ ಕನಸಿನಿರವಾದುದು
ಬಿಡದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಹರಿ ಶಿವನು ಕುರಿತು ತಪಂ
ದೊಡಗಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿ ದೈನ್ಯಭಾವದಿಂ ತನಗೆ ಬಂ
ದಡಸಿದಾಪತ್ತುವಂ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಕೇಳ್ವೀಶ್ವರಂ ಸುರೇಶಂಗೆಂದನು ೬

ಹರಿಯಜ ಸುರಾಸುರಾದಿಗಳುಮಂ ಕೂಡಿ ನೀಂ
ಶರಧಿಯಂ ಮುಢಿಸೆ ಬಪ್ಪುದು ನಿನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯ
ಮಿರದೆ ರಚಿಸಿದು ಪೇಳ್ವೀಶ್ವರಂ ಪ್ರೋದನತ್ತಿತ್ತಲಾ ಸುರಪಾಲನು
ಹರನಾಚ್ಚೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಯುತಗೀ ಹದನ
ನೊರೆಯಲವರಂದು ನಾನಾ ಸುರಸುರಾದಿಗಳ
ಕರೆಸಿಕೊಂಡವರೆಲ್ಲರಂ ಸಹಿತ ತೀವ್ರದಿಂ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಗೈತಂದರು ೭

ಕರಿಯಂತೆ ಧರದಂತೆ ಪುಷ್ಪರೋದ್ಭಾಸಿತಂ
ಹರಿಯಂತೆ ವಿಧಿಯಂತೆ ಗೋಯುಕ್ತಮುಧಿಕಮುಂ
ಧರದಂತೆ ಮುಖದಂತೆ ವಾಡಬಾನ್ವಿತಮುದ್ರಿಯಂತೆ ಪರಮೇಶನಂತೆ

ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು, ಆ ಕ್ಷಣ
ದಲ್ಲಿ ಉಪೇಂದ್ರನ ಅಣ್ಣನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನು ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು.
೬. ಮತ್ತೆ ಐರಾವತವನ್ನು ಹತ್ತಲು ಇಂದ್ರನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು, ಆ ಕ್ಷಣ ಅದು
ಮಾಯವಾಯಿತು. ಸೈನ್ಯವು ದೇವಕಾವಿನಿಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲ್ಗು ದುರೆಯಂತೆ
ಸರಿಯಿತು. ಅಮರಾವತಿಯ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಕನಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಾಯಿತು, ಇದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ
ನೋಡುತ್ತ ದೇವೇಂದ್ರನು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದನು, ಶಿವನನ್ನು
ಮುಚ್ಚಿಸಿದನು. ತನಗೊದಗಿದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ದೀನನಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು,
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಈಶ್ವರನು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೭. ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ,
ದೇವ-ದಾನವರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನೀನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಮಥನಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ
ಸಾಭಾಗ್ಯವೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೂಡಲೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈಶ್ವರನು ಅತ್ತ
ಹೋದನು. ಇತ್ತ ದೇವೇಂದ್ರನು ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣುಗಳಿಗೆ ಈ
ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಅಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಾನಾ ದೇವದಾನವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೂಡಿ
ಕೊಂಡು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ೮. ಸಮುದ್ರವು
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಂಗಳಕರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು, ಹೇಗೆಂದರೆ ಅನೇ ಸೊಂಡಲಿನಿಂದ

ವರದಿವಾಲಂಕೃತಂ ನಿಧಿಯಂತೆ ನಿಟಲದಂ
ತರಿ ಶಂಖಶೋಭಿ ಸಸ್ಮನಿಯಂತೆ ವನವಂತೆ
ನಿರುತಮುತ್ಯಳಕಾಪ್ರಸಂಗಿ ತಾನೆಂದುದಧಿ ಕಂಗೆ ಮಂಗಳಮಾಡುದು

೮

ತೀವಿ ರಸಮಯವಾಗಿ ಸತ್ಯಾವ್ಯಮಲ್ಲು ಪ್ಲವ
ಗಾವಾಸಮಾಗಿ ವನಮಲ್ಲು ಸತತಂ ಬುದು
ಸೇವಿಪ ಪಯೋಧರಸ್ವರ್ತಿ ತಾನಾಗಿಯುಂ ಪಲ್ಲವಕಹಸ್ಸಮಲ್ಲು
ಅವಗಂ ಮಕರಕರ್ಕಟಕಯುತಮಾಗಿದುಂ
ಭಾವಿಸಲ್ ರಾಶಿಗಣಮಲ್ಲು ವೀಣೆಗಳ್ ಜನಿತ
ಪೀವರಗ್ರಹಮಾಗಿ ನಭಮಲ್ಲುಮೆನಿಸಿ ರತ್ನಾಕರಂ ಕಂಗೆಸೆದುದು

೯

ಇಂತೆಸೆವ ದುಗ್ಧವಾರಾಶಿಯಂ ನೋಡುತ
ತ್ಯಂತಹರ್ಷದಳಿದು ಮಂದರಾದ್ರಿಯನೆ ಕಿ
ತ್ತಾಂತು ವಾಸುಗಿಯ ನೇಣಂ ಬಿಗಿದು ವಾಲವದನಂಗಳಂ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಮುಂತೋಗದ ವಸ್ತುವೆತ್ತೋದರಂಗದರ ಸಮ
ನಂತರದೊಳೆದುಗೆ ತಮುಗೆಂದು ದೇವಾಸುರರ್
ತಂತಮೊಳಾತೋಚಿಸುತ ಕಡೆವ ಸಮಯದೊಳ್ ರಾಮ ಕೇಳ್ ಕೌತುಕವನು

೧೦

ಕೂಡಿರುವಂತೆಯೂ, ಯುದ್ಧವು ಖಡ್ಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವಂತೆಯೂ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಷ್ಣುವು ಹಸುಗಳನ್ನು ಒಡಗೊಂಡಿರುವಂತೆಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಸರಸ್ವತಿಯೊಡನೆ ಇರುವಂತೆಯೂ ಅಧಿಕವಾದ ಜಲದಿಂದ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯಂತೆ ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಬಡಬಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಿತು. ಪರ್ವತವು ನದಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವಂತೆಯೂ, ಶಿವನು ಸರ್ಪಾಲಂಕೃತನಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಸಮುದ್ರವು ನೀರಿನಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿತ್ತು. ನಿಧಿಯು ಶಂಖವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆಯೂ, ಹಣೆಯು ಮೂಳೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆಯೂ ಶಂಖಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಶ್ರೇಷ್ಠಮುನಿ ಕಮಂಡಲುವಿನಿಂದ ಕಾಡು ಹೂಗಳಿಂದ ಇರುವಂತೆ ತಾನು ಅಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ೯. ನವರಸದಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾವ್ಯವಲ್ಲ (ನೀರಿನಿಂದ) ; ಕೋತಿಗಳಿಗೆ (ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೆ) ಆವಾಸಸ್ಥಾನವಾದರೂ ಕಾಡಲ್ಲ, ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸೇವಿಸುವ ತುಟಿಯ (ಮೋಡದ) ಸ್ವರ್ಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ವಿಟಪುರುಷನ ಹಸ್ತವಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಮಕರ, ಕರ್ಕಟಕ (ಮೊಸಳೆ, ಏಡಿ)ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ರಾಶಿಗಳ ಸಮೂಹವಲ್ಲ. ನಕ್ಷತ್ರ (ವೀಣು)ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಉನ್ನತಗ್ರಹವಾಗಿ ಆಕಾಶವಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸಿ ಸಮುದ್ರವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ೧೦. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷವನ್ನು

ಆಗಜಾಧಿಪಂಗೆ ಮುನ್ನೋಗಿವ ವಸ್ತುವನರವ
 ತೆಗೆದೆವೆನ್ನದ ಮಿಕ್ಕ ವಿವರಾಳಗೊಂದನಲ್
 ಸೊಗಸಪ್ಪದೇ ಮುಂತೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ಭೇಷಿಸನಂದಾಯಾಸದಿಂ ಕಾರಲು
 ಧಗಧಗಲ್ ದಂಧಗಲ್ ಚಿಟಿಚಿಟಲ್ ನಟನಳಿಲ್
 ಭುಗಿಭುಗಿಲ್ ಭುಗಿಲೆಂದು ಓಡಿದ ದೇವಾಸುರರ
 ಮೊಗಮನಪ್ಪಳಿಸಿ ಭೋರ್ ಭೋರೆಂಬ ರಭಸದಿಂ ವಿಷವಹ್ನಿ ಪಸರಿಸಿದುದು ೧೧

ಓಡಿದಂ ಹರಿ ಮರಾಳನ ಬೆಂಗೆವಾಯ್ದು ಕೈ
 ಮಾಡಿದಂ ಕಮಲಜಂ ಖಿಗಪತಿಯನೇರಿ ಸಲೆ
 ಯೋಗದಿದುಂ ಭುವನಜನಮೆವಗಾರು ಗತಿಯೆಂದು ಪ್ರದಿದ ವಿಷಭೀತಿಯಿಂದೆ
 ರ್ಭೂದಿಸಿದುದುಖಿಳ ದಿಬ್ಬಂಜಲಪನಗಳ
 ಲ್ಲಾಡಿಸಿತು ಭೂ ಸ್ವರ್ಗ ಪಾತಾಳಲೋಕಕಮಂ
 ಕೂಡಿಸಿತು ಸಕಲಜನರಂ ವಿಲಯಗೇಡದೊಳ್ ಕಾಳಕೂಟಂ ಕ್ಷಣದೊಳು ೧೨

ವರಮುನಿಯ ಶಾಪದಿಂ ಸಿರಿಯ ನೀಗಿದ ಮರುಳ
 ಸುರಪತಿಯ ನುಡಿಗೇಳ್ಳು ಸುರರಸುರರಂ ನೆರಬಿ
 ಶರಧಿಯಂ ಮಧಿಸುವರೆ ಕೇಡನಗಿಸಿದಿರಲಾ ಪಾಪಿಗಳ್ ಭುವನಜನಕೆ

ತಳೆದು ಮಂದರಪರ್ವತವನ್ನೇ ಕಿತ್ತು ತಂದು, ವಾಸುಕಿಯನ್ನೇ ಹಗ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಬಿಗಿದು
 ಅದರ ಬಾಲ ಮುಖಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುವು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ,
 ಅದರ ಅನಂತರದ್ದು ನಮಗೆ-ತಮಗೆ ಎನ್ನುತ್ತ ದೇವ-ದಾನವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ
 ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಕಡೆಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆದ ಕೌತುಕವನ್ನು ಕೇಳಯ್ಯ, ಸಿದ್ಧರಾಮ. ೧೧.
 ಬಿಡದೆ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಶಿವನಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದೆವು ಎನ್ನದೆ ಉಳಿದ ದೇವತೆ
 ಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೊಗಯಿಸುತ್ತದೆಯೆ? ಕಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವಾಸುಕಿಯು
 ಆಯಾಸದಿಂದ ಕಾರಿಕೊಳ್ಳಲು ಧಗಧಗಲ್ ದಂಧಗಲ್ ಚಿಟಿಚಿಟಲ್ ನಟನಳಿಲ್ ಭುಗಿ
 ಭುಗಿಲ್ ಭುಗಿಲೆಂದು ತನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ದೇವ-ರಾಕ್ಷಸರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಲು
 ಭೋರ್ ಭೋರೆಂದು ರಭಸದಿಂದ ವಿಷಾಗ್ನಿ ಆವರಿಸಿತು. ೧೨. ವಿಷ್ಣು ಹಂಸದ ಬೆನ್ನ
 ನ್ನೇರಿ ಓಡಿದನು, ಬ್ರಹ್ಮ ಗರುಡನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕೈಮಾಡಿದ, ಆವರಿಸಿದ ವಿಷದ ಭೀತಿ
 ಯಿಂದ ನಮಗೆ ಯಾರ ದಿಕ್ಕು ಎನ್ನುತ್ತ ಲೋಕದ ಜನ ಓಡಿತು. ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕೂಟ
 ಸಕಲ ದಿಕ್ಕನ್ನೂ ರ್ಭೂದಿಸಿತು, ಭೂಮಿ-ಸ್ವರ್ಗ-ಪಾತಾಳಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿತು,
 ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನೂ ಯಮನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿತು. ೧೩. ಮಹಾಮುನಿಯ
 ಶಾಪದಿಂದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ತಿಳಿಗೇಡಿಯಾದ ಇಂದ್ರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದೇವ-
 ದಾನವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆಯುತ್ತಾರೆಯೆ ? ಪಾಪಿಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ

ಗರಳದಂಯುಖಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ ಪರ್ವಿ ಸಂ
ವರಿಸುತಿದೆಯಕುಟಕುಟ ಕಂಡು ಕಂಡಿತು ಪರಿ
ವರಿಸಲಾಗದೆ ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿರಕ್ಷಾಧಿನಾಯಕರೆಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು

೧೩.

ಓದಿದೊಡೆ ಬಿಡುವುದೇ ಮುನಿಗುದಾಸೀನಮಂ
ಮಾಡಿ ಸಿರಿಯಂ ನೀಗಿದನಿತ್ತಲ್ಲದಕುಟಕುಟ
ಮಾಡಿದೈ ಶಂಕರದ್ರೋಹಮಂ ಕೆಡಿಸಿದೈ ಸಕಲಲೋಕದ ಜನರನು
ಆಡಲೇನಹುದು ಶಚಿಗೂಡಿ ಭೋಗಿಸು ನಿನ್ನ
ನಾಡನೆಲೆ ಖೂಳ ನೀನೆಂದು ನೋಟಕಜನಮಂ
ದೀಡಿದುದುಂದು ಸುರಪನ ಗಲ್ಲಮಂ ಕಾಳಕೂಟಮಂಪಲ್ ಜಗವನು

೧೪

ಓದಿದರ್ ಕೆಲರಲ್ಲಿ ತಮತಮಗೆ ನಿಂದು ಮಾ
ತಾದಿದರ್ ಕೆಲರಭವ ಸಲಹೆಂದು ಕೈಗಳಂ
ನೀಡಿದರ್ ಕೆಲರಟ್ಟಿ ಸುಡುವ ವಿಷವಹ್ನಿಯಂ ಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟು ದಿಕ್ಕುಗಳನು
ನೋಡಿದರ್ ಕೆಲರೋಡುವವರಂ ಕಂಡು ಕೊರ
ಚಾಡಿದರ್ ಕೆಲರೇಳ್ವು ಬೀಳ್ವು ಬಹುಲೋಕಮಂ
ಮಾಡಿದರ್ ಕೆಲರಿಂತು ಸಕಲ ಜಗಮಂ ವಿಷಂ ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಯಾಕ್ಷೇದೊಳು

೧೫

ದೇವ ನೀನಲ್ಲದೀ ಸುರ ಸರ ಭುಜಂಗರಂ
ಕಾವರಿಲ್ಲಕುಟ ಕಂಠಗತಾಸುವಾದೆಮ್ಮ
ನೋವಲಾಗದೆ ನಿರ್ದಯಾಲೋಕವೇಕೆ ಪಾಲಿಸು ಪಾಲಿಸೈ ನಮ್ಮನು

ಜನಕ್ಕೆ ಕೆಡುಕನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿದಿರಲ್ಲಾ ! ವಿಷದ ಉರಿ ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೂ ಹಬ್ಬಿ
ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದೆ. ಆಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಇದನ್ನು ತಿಳಿದೂ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ-ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅಧಿದೈವರಾದ ನೀವು
ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲಾಗದೆ ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ೧೪. ಓದಿದೊಡೆ ಬಿಡು
ತ್ತದೆಯೆ ? ಋಷಿಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ
ಆಯ್ಯಯ್ಯೋ ! ಶಿವದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲಾ, ಸಕಲ ಲೋಕದ ಜನರನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡಿ
ದೆಯೆಲ್ಲ, ಮಾತನಾಡಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಎಲೈ ಖೂಳನೆ, ನಿನ್ನ ನಾಡನ್ನು ಶಚಿ
ಯೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನೀನು ಭೋಗಿಸು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕಾಲಕೂಟವು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ದಹಿ
ಸುತ್ತಿರಲು ಪ್ರೇಕ್ಷಕಜನ ದೇವೇಂದ್ರನ ಗಲ್ಲವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ತಿವಿದರು. ೧೫. ಲೋಕ
ವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಷ ಆವರಿಸಲು ಕೆಲವರು ಓದಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು ಕೆಲವರು ಕೈನೀಡಿ ಕಾಪಾಡು ಎಂದು ಶಿವನನ್ನು ದೈನದಿಂದ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಸುಡುವ ವಿಷಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟು ಕೆಲವರು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು
ನೋಡಿದರು, ಓದಿದೊಡಗುತ್ತಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಲವರು ಚುಚ್ಚುಮಾತಾಡಿ
ದರು. ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವರು ಎದ್ದುಬಿದ್ದು ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದರು. ೧೬. ದೇವನೆ,
ನೀನಲ್ಲದೆ ಈ ದೇವ-ಮಾನವ-ನಾಗರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವರಿಲ್ಲ, ಅಯ್ಯೋ ! ಕಂಠಗತಪ್ರಾಣ

ಭಾವಿಸದೆ ನಿನ್ನ ಪದರಾಜೀವಯುಗಳಕ್ಕೆ
ನಾವತಿಯೋಹಮಂ ಮಾಡಿದವು ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು
ದೇವಕುಲಮೊರಲಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದಂ ಶಂಭು ಜಂಭಾರಿಮುಖ್ಯರ ಮೊರೆಯನು ೧೬

ನೊಂದೆಂದು ಸಮಸ್ತ ದೇವಾಳಿ ವಿಷವಹಿಯಿಂ
ಬೆಂದುದು ಭವನಜನವದೀಗಳೇ ವಿಲಯಮೈ
ತಂದೆಂದು ಜವದೊಳಾವು ಪರಿಹರಿಸದೊಡೆ ಸಕಲ ಲೋಕದಾಟಂ ಕ್ಷಣದೊಳೊ
ನಿಂದೆಂದು ಸರೋಜಭವಹರಿಗಳ್ಳೆ ದುರ್ಯಶಂ
ಬಂದುದಕಟಕಟೆನುತ್ತಮೆ ಸಹಿತ ವೃಷಪತಿಯ
ನಂದೆ ಧೂರ್ಜಟಿಯೇರಿ ನಡೆದನಾ ಕಾಳಕೂಟಪ್ರಚಾರವನೀಕ್ಷಿಸೆ ೧೭

ಗರಳಭಯದಿಂದೆ ಬಾಯಾರ್ವರಂ ಚೀರ್ವರಂ
ಪರಿಪರಿದು ಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟು ಕೆಡೆವರಂ ಮಡಿವರಂ
ಗರದ ಬಿರುಹೊಯ್ದೊಂದ ನರಳರಂ ಸುರಳರಂ ಬಿಟ್ಟೋಡುವಾಪ್ತಕಳ
ಕರೆಕರೆದು ಬೇಸತ್ತು ಬಯ್ಯರಂ ಸುಯ್ಯರಂ
ಸಂರಪನಂ ಶಾಪಿಸುತ್ತಳಲ್ವರಂ ಬಳಲ್ವರಂ
ಹರ ಸಲಹು ಸಲಹೆಂದುಸಿರ್ವರಂ ದೂರ್ವರಂ ಚಂದ್ರಚೂಡಂ ಕಂಡನು ೧೮

ದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾಗದೆ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಯ ದೃಷ್ಟಿ ಏಕೆ? ಕಾಪಾಡು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಯ್ಯಾ. ಆಲೋಚಿಸದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಿಗೆ ನಾವು ಬಹು ದ್ರೋಹವೆಸಗಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು ಎಂದು ದೇವಕುಲ ಕೂಗುತ್ತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿತು. ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದವರ ಮೊರೆಯನ್ನು ಈಶ್ವರನು ಕೇಳಿದನು. ೧೬. ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ ವೃಥೆ ಗೊಂಡಿತು. ವಿಷಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಲೋಕದ ಜನ ಬೆಂದುಹೋಯಿತು, ಈಗಲೇ ಪ್ರಳಯ ಸಮಾಪಿಸಿತು, ಬೇಗನೆ ನಾವು ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸದಿದ್ದರೆ ಸಕಲ ಜಗತ್ತಿನ ಆಟವೂ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ, ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು, ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಎನ್ನುತ್ತ ಶಿವನು ಪಾರ್ವತೀಸಮೇತನಾಗಿ ನಂದಿಯನ್ನೇರಿ ಕಾಳಕೂಟವು ಹಬ್ಬಿರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟನು. ೧೭. ವಿಷಭಯದಿಂದ ಬಾಯಿ ಒಣಗಿರುವವರನ್ನೂ, ಚೀರುವವರನ್ನೂ, ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಓಡಿ ಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟು ಬೀಳುವವರನ್ನೂ, ಸಾಯುವವರನ್ನೂ, ವಿಷದ ರಭಸದ ಹೊಡೆತದಿಂದ ನರಳುವವರನ್ನೂ, ಮುದ್ದೆಯಾಗುವವರನ್ನೂ, ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡುತ್ತಿರುವ ಆಪ್ತರನ್ನೂ ಕರೆಕರೆದು ಬಳಲಿ ಬಯ್ಯುವವರನ್ನೂ, ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವವರನ್ನೂ, ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತ ದುಂಬಿಸುವವರನ್ನೂ, ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳುವವರನ್ನೂ, ಶಿವನೇ ಕಾಪಾಡು ಕಾಪಾಡು ಎಂದು ಹೇಳುವವ

ಅಂಜದಿರಿ ಸಂರನಿಕರವಂಜದಿರಿ ದನುಜರ್ಕ
 ಳಂಜದಿರಿ ಭುವನಜನವಂಜದಿರಿ ನೋಟಕರ್
 ಭಂಜಿಸುವೆನೀ ಕಾಳಕೂಟಮಂ ನಾನನುತೆ ಕರವತ್ತಿ ಬಾರನುತ್
 ಅಂಜುವ ಮಹಾಭೀತಿಯಿಂದೆ ನಿಷ್ಕುರವಾದ
 ನಂಜದೂರದಭವನಂಗೈತಳದೊಳಾಕ್ಷಣಂ
 ಮಂಜುಳಸುಮಾರಿಪರೀಕ್ಷಕನಂತೆ ಶಿವನಿರಲ್ ಸಕಲರೂ ನುತಿಯಿಸಿವರು ೧೯

ಇಂತನೇಕಸ್ತೋತ್ರದಿಂದೆ ಜನಮಾರ್ಪ ಸಮ
 ನಂತರದೊಳಭವನಂಗೈತಳದ ಗರಳಮಂ
 ತಾಂ ತದೆಯದೀಕ್ಷಿಸಲ್ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಮೇ ವಿಷದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸತ್ತೆ
 ನೀಂ ತೊಲಗನಲ್ ಪುಷ್ಪದತ್ತಾಭಾಸಮಂ
 ತಾಂ ತಳಿದು ನಿಜರೂಪಿನಿಂದಿದುರದಾ ಗರಳ
 ಮಂ ತಳಿದು ಪೊಡೆಗಿಳಪೆ ಜಗಮಳಪುದೆಂದು ತೊಡೆಸಂ ಲಸದ್ಗ್ರೀವವೆಡೆಗೆ ೨೦

ಬನ್ನಿಕ್ಕೆ ಹರಿಯುಜರ್ ಮಂ ಕುರಿತು ವಸ್ತುವೆಮ
 ಗೆನ್ನದಿರಲಂತಾದುದೈ ಕೇಳಿ ನೀಂ ಮುಂದೆ
 ಮುನ್ನಿನಂದದೆ ಶರಧಿಯಂ ಮುಢಿಸಿ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವುಮೆಂದೆಂದು ಹರ ನುನಿಯಲು

ರನ್ನೂ, ದೂರುವವರನ್ನೂ ಚಂದ್ರಶೇಖರನು ನೋಡಿದನು. ೧೯. ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ
 ಹದರದಿರಿ, ರಾಕ್ಷಸರು ಹದರಬೇಡಿ, ಲೋಕದ ಜನ ಭಯಪಡಬೇಡಿ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಹದರ
 ದಿರಿ. ನಾನು ಈ ಕಾಳಕೂಟ ವಿಷವನ್ನು ನುಂಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಬಾ ಎನ್ನಲು
 ಘೋರವಾದ ಆ ವಿಷವು ಮಹಾ ಭೀತಿಯಿಂದ ಅಂಜುತ್ತ ಶಿವನ ಅಂಗೈತಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು
 ನೆಲಸಿತು. ಮನೋಹರವಾದ ರತ್ನವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವನಂತೆ ಶಿವನು ಇರಲು ಎಲ್ಲರೂ
 ಅವನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರು. ೨೦. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ಜನರು
 ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ತನ್ನ ಅಂಗೈತಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವಿಷವನ್ನು ನೋಡಲು ಅವನ
 ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ನೀನು ತೊಲಗು ಎಂದು ಶಿವನು ಹೇಳಲು ಪುಷ್ಪ
 ದತ್ತ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ನಿಂತಿದ್ದಿತು. ಆ ವಿಷವನ್ನು
 ಧರಿಸಿ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿಸಿದರೆ ಜಗತ್ತು ನಾಶವಾಗುವುದೆಂದು ಶಿವನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ
 ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಬಳಿ ಸವರಿದನು. ೨೧. ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರೇ ಬನ್ನಿ, ನೀವು ಈ
 ಮೂದಲು ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರಥಮ ವಸ್ತುವು ನನಗೆಂದು ಹೇಳಿದಹೋದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ
 ಯಾಯಿತು. ಕೇಳಿ, ನೀವು ಇನ್ನು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆಯಲು
 ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಪೂರೈಸುವುದು ಎಂದು ಶಿವನು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಇನ್ನೇಕೆ ದೇವ ?

ಇನ್ನೇಕೆ ಜೀಯ ವಿಷವೆಮ್ಮ ಮನದಿಚ್ಚೆಯಂ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಲಿಸುತಿದುಂದು ಸಾಕುಸಾಕುನಲ್
ನನ್ನೆಯಿದು ಮುಂದೆ ನಾವಿಹೆವೆಂದು ಕರುಣದಿಂ ನಂದಿದು ನಿರವಯನಾದನು ೨೧

ನಂಬಿದರ್ ಸಕಲ ಸುರ ನರ ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸರ್
ತುಂಬಿದುದು ಹರ್ಷರಸಮವರಂತರಂಗದೊಳ್
ತಾಂ ಬೆದರದಹಿಪತಿಯ ಮುಖ ಪ್ರಚ್ಛ ಭಾಗಂಗಳು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಪಿಡಿದು
ಶಂಬರಾರಿಯಪ್ಪಗೆಯ ನೇಮದಿಂದೆ ವರದು
ಗಾಂಜಿಯನುರ ಮುಖಸಲಾಕ್ಷಣಂ ನವಚಂದ್ರ
ಬಿಂಬಮುದಿಸಿದುದು ಶೀತಪ್ರಭೆಯೊಳುಳಿದೇವಾಸುರರನಳವಳಿಸುತೆ ೨೨

ಕುಗ್ಗಿದುವು ಜನರ ಕೈಕಾಲುಳಿಶೀತದಿಂ
ನೆಗ್ಗಿದುವು ಮನದಹಂತಾರಂಗಳು ಕ್ಷಣಂ
ತಗ್ಗಿದುವು ದಿವಿಜರ ಮನೋರಥಂ ವಿಷದಧಿಕ ಭೀತಿಯಿನಿಲ್ಲವೆಂದು
ಸಗ್ಗಿಗರ್ ದೇವನಂ ಪೊಗಳಲಾಗಳ್ ಬಂದು
ವೆಗ್ಗಳಪ ಶೀತಕರನೀರೆಂಟು ಭಾಗದೊಳ್
ಬಗ್ಗದೊಪಲುದಿಯನೊಂದಂ ತಳಿದು ಚಂದ್ರನು ನೋಡಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ೨೩

ವಿಷವು ನಮ್ಮ ಮನದ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು, ಸಾಕು ಸಾಕು ಎಂದರು. ಈಶ್ವರನು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ ಇದು ಸತ್ಯ ಎಂದು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಹೇಳಿ ಮಾಯವಾದನು. ೨೧. ಎಲ್ಲ ದೇವ ಮಾನವ ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸರೂ ಇದನ್ನು ನಂಬಿದರು. ಅವರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಆನಂದವು ತುಂಬಿತು. ಅವರು ಹೆದರದೆ ಆ ಸರ್ಪರಾಜನ ಮುಖ-ಬಾಲಗಳ ಭಾಗವನ್ನು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಹಿಡಿದು ಈಶ್ವರನ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆ ಆ ಕ್ಷೀರಸಾಗರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಡೆಯಲು ಆಕ್ಷಣ ಹೊಸ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವು ತನ್ನ ಶೀತಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ದೇವ-ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಗುಂದಿಸುತ್ತ ಉದಯಿಸಿತು. ೨೨. ಅತಿಯಾದ ಶೀತದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಕೈಕಾಲುಗಳೂ ಬಲಗುಂದಿದುವು. ಆ ಕ್ಷಣ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಹಂಕಾರ ನೆಗ್ಗಿಹೋಯಿತು. ದೇವತೆಗಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಸೆ ಕುಸಿದುಹೋಯಿತು. ವಿಷದ ಅಧಿಕವಾದ ಭೀತಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಆಗ ಹುಲಿಯ ತೊಗಲನ್ನುಟ್ಟ ಶಿವನು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅಧಿಕವಾದ ಚಂದ್ರನ ಹದಿನಾರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ತಾನು ಧರಿಸಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು.

ಇಂದು ನೀನಿನ್ನುಳಿದ ಕಲೆಯಿನ್ನೋಪದಿ ದೈವ
ವೃಂದವುಂ ಪೊರೆಪ್ಪತಂಬರದೊಳಗೆರಡು ಲಕ್ಷ
ಮಂದೆನಿಪ ಯೋಜನದೊಳಿರುವುದೆಂದಭವ ತಾಂ ಕೈಲಾಸವುಂ ಪೊಕ್ಕನು
ಅಂದು ದೇವಾಸುರರ್ ಸಂತೋಷಮನರಾಗಿ
ಮಂದರದೊಳಾರ್ಭಟಿಸಿ ಕಡೆಯಲ್ಕೆ ಪುಟ್ಟಿದುವು
ಚಂದಚಂದದ ವಸ್ತುಗಳ್ ಲಿವನ ಕರುಣವಿರಲಾವುದಘಟಿತವೆಂದನು ೨೪

೨೦ ದಿವಿಜಕರಿ ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪದ್ರುವುಂ
ಪರಮಚಿಂತಾರತ್ನ ಮದ್ಯುತಮತಿಚಾಪಲದ
ಸುರಹಯಂ ತಾರೆ ಸುರಕಾವಿನಿಸಂದೋಹ ಧನ್ವಂತ್ರಿ ಮುಖ್ಯರಾದಿಸಿ
ಸಿರಿಯನಬ್ಬೊದರು ಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕುವನೆಲ್ಲ
ಸುರಪತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಪ್ಪವ ಸಮಯದೊಳ್ ದೈತ್ಯ
ರುರುತರದ ಪೀಯೂಷಕಲಶವುಂ ಕದ್ಲೊಯ್ದರೆನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ೨೫

ಕೋಡಿದುದು ಮನಮತಿಭ್ರಮೆಯಾಯ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಬಿ
ಟ್ಟೋಡಿದುದಹಂಕಾರಮುಳಿದುದು ಚಿತ್ತವಿಾ
ಕೂಡಿದ ಸುರಾಳಿಯಿದನರಿದು ಹರಿ ಖಳರಿವ ವನದೊಳಗೆ ಕಾಂತೆಯಾಗಿ

೨೪. ಈಗ. ನೀನು ಇನ್ನು ಉಳಿದ ಕಲೆಗಳಿಂದ ಮೂಲಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ದೇವಸಮೂಹ
ವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷಯೋಜನದಲ್ಲಿರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈಶ್ವರನು
ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆಗ ದೇವ-ದಾನವರು ಸಂತೋಷಮನಸ್ಸಿನವರಾಗಿ
ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಮಂದರಪರ್ವತದಿಂದ ಕಡೆಯಲು ಅನೇಕ ಸೊಗಸಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಹುಟ್ಟಿ
ದುವು. ಲಿವನ ಕರುಣೆಯಿರಲು ಯಾವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಚಿನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹೇಳಿ
ದನು. ೨೫. ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಐರಾವತ, ಕಾಮಧೇನು, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ದಿವ್ಯರತ್ನ, ಅಮೃತ,
ಅತಿಯಾದ ಚುರುಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉಚ್ಚೈಶ್ವರವಸ್ತ್ರವು ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ದೇವಪ್ರೀ
ಸಮೂಹ, ಧನ್ವಂತ್ರಿ ಮೊದಲಾದವರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ವಿಷ್ಣುವು
ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಉಳಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರು
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಮೃತಕಳಶವನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು
ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೨೬. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದ ದೇವಸಮೂಹದ ಮನಸ್ಸು ಬೆದರಿತು,
ಬುದ್ಧಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಭ್ರಮಿಸಿತು, ಅಹಂಕಾರ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿತು, ವೃಥೆಯುಂಟಾಯಿತು.
ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ವಿಷ್ಣುವು ರಾಕ್ಷಸರಿದ್ದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸೌಂದರ್ಯ

ಗಾಡಿಯಂ ಮೆರೆದು ದೈತ್ಯರ ಕರದ ಕಲರಮಂ
 ಕೋಡಿಯಂ ಕೋಡವರ್ಗಳ್ ಸಹಿತಮೈತಂದು
 ನೀಡಿದಂ ಸಾಗರದ ತಡಿಯೊಳಮರಾಸುರಗರ್ವ್ಯತಕಾದಂಬರಿಗಳ ೨೬

ಹರಿಯ ಕಪಟವನರಿದು ಸೈಂಹಿಕೇಯಂ ಬಂದು
 ಸುರರ ಪಣ್ಡಿಯೊಳೊಲಿದು ಕುಳ್ಳಿರಲ್ ಸಂಧಯನೀ
 ಹರಿಯೆರೆಯೆ ಹರಿಪರಿಗಳಿದನರಿದು ಹರಿಗುಸುರ ಪರಿ ಚಕ್ರದಿಂದರಿಯಂಬು
 ಸಿರಿ ಮುಂಡಗಳ್ ರಾಹು ಕೇತುವಾದುವು ಪೂರ್ವ
 ದುರುವಿರೋಧಂ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯಗರ್ವಮವರ್ಗಯುಂ
 ಭರಮಾದಿದೀಗಳಂ ಕೇಳಿದು ರಾವಂಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ವನು ೨೭

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿದೆ ೨೮

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ವನ್ನು ಮೆರೆದು ರಾಕ್ಷಸರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಳಶವನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಅವರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬಂದು ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ದೇವ-ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಅಮೃತ ಮತ್ತು ಸುರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು. ೨೭, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೋಸವನ್ನು ತಿಳಿದು ರಾಹುವು ಬಂದು ದೇವತೆಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ವಿಷ್ಣುವು ಅವನಿಗೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಎರೆಯಲು ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಚಕ್ರದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಲು ಅವನ ತಲೆ ಮತ್ತು ದೇಹಗಳು ಬೇರೆಯಾಗಿ ರಾಹು-ಕೇತುಗಳಾದುವು. ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರಿಗೂ, ರಾಹು-ಕೇತುಗಳಿಗೂ ಆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ದ್ವೇಷವೇ ಈಗಲೂ ತುಂಬಿ ನಡೆದುಬಂದಿದೆ, ಕೇಳು ಎಂದು ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹೇಳಿದನು. ೨೮. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರ ನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಸಂರಪಾಲನಭವನಂ ಪಗೆಯನೊಲವಿಂ ಕೇಳಿ
ಹರನ ಪಣಿಗಣ್ಣಿಡಿಯೆ ರರಧಿಗಂ ಸಂತನಾಗಿ
ವರಜಲಂಧರನೆಯ ನಾಮದಿಂ ಸುರಪುರಕೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದನಂದು

ಅಭಗಮನೇಂದ್ವಗ್ನಿವಿಭ್ರಾಜಿತಾಕ್ಷ ಲೋ
ಲವ್ಯವಂರನಿಭಗರಳ ಶುಭ್ರವಿಗ್ಧವ ವಧೂ
ವಿಭ್ರಮಾಲೋಕ ದೈತ್ಯಭ್ರಷ್ಟವಿಮದವಿಪ್ರಲಾಭ್ರಪ್ರಚಂಡಪವನ
ಅಭ್ರಾಂತರಾಳಸಂವಿಭ್ರಾಂತ ಚಾರುತರ
ಶುಭ್ರಾಂಶುಕೋಟಿಕಾಂತಿಭ್ರತರಲೀರ ರುಚಿ
ರಭ್ರೂಲತಾಶೋಭ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ತೀಬ್ರದಿಂ ಸಲಹಮ್ಮನು

೧

ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ದಿವಿಚೇರ್ದರಂ
ಭಾಳಲೋಚನಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಾಚಾಫಲಾಳಿಯಿಂ
ಪಾಲಿಸುತೆ ಸುರಲೋಕಮಂ ಸುಖಿದೊಳಿರುತಿರಲ್ ದಾಯಾದ್ಯ ಸಂಬಂಧದ
ಪಾಲಿಗೋಸುಗ ನನುಜರಂದು ಯುದ್ಧವ ಮಾಡೆ
ಕಾಳಿಗದೊಳಿವರಲ್ಲರಂ ಗೆಲ್ಲು ಸುಖಮಿರದೆ
ಕಾಲಹರನಿಡೆಗೆ ಪಗೆಯಂ ಕೇಳೆ ನೆಂದು ಪೊರಮಟ್ಟನತ್ತವದೊಳು

೨

ಸೂಚನೆ : ಇಂದ್ರನು ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ನನಗೊಬ್ಬ ಶತ್ರುವನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಇಪ್ಪಪಟ್ಟು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಶಿವನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಹೊರಟ ಕಿಡಿಯೆ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಜಲಂಧರನೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು, ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ದಂಡೆತ್ತಿಬಂದನು. ೧. ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುವ ಅಗ್ನಿಯನ್ನೇ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು, ಜೋತುಬಿದ್ದಿರುವ ಭ್ರಮರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಪ್ಪುಳ್ಳ ಕಂಠವುಳ್ಳವನು, ನಿರ್ಮಲವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನು, ಸ್ತ್ರೀಯೆಂಬ ಭ್ರಮೆ ಬರುವಂತಹ ದರ್ಶನವುಳ್ಳವನು. ಭ್ರಷ್ಟದೈತ್ಯರ ಅತಿಯಾದ ಮದಮೆಯ ಮೋಡವನ್ನು ಚದುರಿಸುವ ಪ್ರಚಂಡಗಾಳಿ ಯಂಥವನು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಮನೋಹರವಾದ ಕೋಟಿ ಚಂದ್ರರ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇಹವುಳ್ಳವನು, ಸುಂದರವಾದ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಕೊಂಕಾದ ಹುಬ್ಬನ್ನುಳ್ಳವನು ಆದ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಇನ್ನು ಕೇಳಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ದೇವೇಂದ್ರನು ಶಿವನ ಪಾದಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಫಲದಿಂದ ದೇವಲೋಕವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರಲು ತಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ದಾಯಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ದಾಯಾದಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಇಂದ್ರನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಗೆದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸುಖವಾಗಿರದೆ ಶಿವನ

ಬುಮ ಕೈಲಾಸದಾಸ್ಥಾನದೊಳ ಸಕಲಗಣ
ವ್ಯಂವಸಹಿತೋಡ್ಡೋಲಗದೊಳರ್ಪ ಶಿವನಡಿಗ
ವಂದಿಸಿ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಮುಕುಟತಟಪಸ್ತನಾಗಿ
ಇಂದುಶೇಖರನೆ ಕರುಣಿಸುವುದನ್ನೊಡನಾಂತು
ನಿಂದು ಕಾದುವ ಸಮರ್ಥನನೆನಲ್ ನಸನಕ್ಕು
ಮುಂದರಿಯದಿಂತು ನುಡಿದರೆ ಬೇಡವೆನೆ ಸುರಪನಭವನೊಡನಿಂತೆಂದನು ೩

ಜಂಭಬಲ ನಮುಚಿ ವೃತ್ತಾದಿ ಖಳರಂ ಕವನ
ಕುಂಭಿನಿಯೋಳೋಡಿಸಿದನಂದಿನಂ ಸಮರಸಂ
ರಂಭಮೇ ಕನಸಾಯ್ತು ಸರ್ವಥಾ ನನಗೊಬ್ಬ ಶತ್ರುವಂ ಕರುಣಿಸೆನಲು
ಜಂಭಾರಿ ನುಡಿದಹಂಕಾರಮಂ ಕೇಳ್ದು ಕೋ
ಪಂ ಭರದೊಳುಬ್ಬರಿಸೆ ಸುರಪಾಲನಂ ಸುಡಲ್
ಶಂಭು ಭಾಳಾಂಬಕಜ್ವಾಲೆಯೊಳಗೊಂದು ಕಿಡಿಯಂ ಮಾಣದುಗುಳಿಸಿದನು ೪

ಸಾಕುಸಾಕೆಲೆ ಮಹಾದೇವ ದೇವೇಶ ಕರು
ಣಾಕರ ಕೃಪಾಬ್ಧಿ ಶಂಕರ ಶರ್ವ ನೀಂ ಮುನಿಯೆ
ಪಾಕಶಾಸನದೇಂ ದಕ್ಷನೇ ಕಿಡಿಯನುಪಸಂಹರಿಸಬೇಕೆನುತ್ತೆ

ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತನಗೊಬ್ಬ ಶತ್ರುವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೊರಟನು. ೩. ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲ ಗಣಗಳ ಗುಂಪಿನೊಡನೆ ಒಡ್ಡೋಲಗ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆ, ನನ್ನನ್ನು ಎದುರಿಸಿಂತು ಹೋರಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಶತ್ರು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕರುಣಿಸು ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವನು ನಸನಕ್ಕು ಮುಂದೇನಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಯೆ ? ಬೇಡ ಎನ್ನಲು ಇಂದ್ರನು ಶಿವನೊಡನೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೪. ಜಂಬು, ಬಲ, ನಮುಚಿ, ವೃತ್ತರೇ ಮೊದಲಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಿಂದ ಓಡಿಸಿದೆ. ಆ ದಿನದಿಂದ ಯುದ್ಧೋತ್ಸಾಹವೇ ಕನಸಾಯ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ನನಗೊಬ್ಬ ಶತ್ರುವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸು ಎಂದನು. ದೇವೇಂದ್ರನು ಅಡಿದ ಅಹಂಕಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವನಿಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೋಪ ತುಂಬಿಬಂದಿತು. ಅವನನ್ನು ಸುಡಲು ಶಿವನು ತನ್ನ ಹಣೆಗಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆದು ಆ ಕಣ್ಣಿನ ಬೆಂಕಿಯ ಒಂದು ಕಿಡಿಯನ್ನು ತಡೆಯದೆ ಹೊರಗೆಬಿಟ್ಟನು. ೫. ಸಾಕು ಸಾಕಯ್ಯ, ಮಹಾದೇವ, ದೇವೇಶ, ಕರುಣಾಕರ, ಕೃಪಾಸಾಗರ, ಶಂಕರ, ಶರ್ವ ನೀನು ಕೋಪಗೊಂಡರೆ ಎದುರಿಸಲು ದೇವೇಂದ್ರನು ಶಕ್ತನ ? ಕಿಡಿಯನ್ನು ಉಪಸಂಹ

ನಾಕವಾಸಿಗಳ ಗುರು ಶಿವನಡಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಬಳಿ

ಕಾ ಕಿಡಿಯನೀಶ್ವರಂ ಹಸ್ತದೊಳ್ ಪಡಿದು ರ

ತ್ನಾಕರಕೆ ಬಿಸುಟೆಂದ್ರ ಶತ್ರುವಂ ಕೊಟ್ಟೆವಾಂ ಪೋಗಿನಂತೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ೫

ಇತ್ತಲಮರೇಂದ್ರನಭವನನಿರದೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು

ಚಿತ್ತದಾನಂದದಿಂ ಸುರಪುರಕೆ ನಡೆತಂದ

ನತ್ತಲಾ ಹರನಿಟ್ಟ ಕಿಡಿ ಬಾಲನಾಗಿ ಗಂಗಾಸಿಂಧುಸಂಗಮದೊಳು

ಬಿತ್ತರದೊಳಳುತಿರಲ್ ಶಂಖನಿಂಬಾತ್ಮಜಂ

ಸತ್ತುಪೋಗಲ್ ಸುರಪನಂ ಗೆಲ್ಲ ಕುವರನಂ

ಪೆತ್ತಪೆನಿನುತ್ತ ಶಿವನಂ ಕೂರ್ತು ತಪಿಸುತ್ತ ಶರಧಿಸುತನಂ ಕಂಡನು ೬

ಹರುಷದಿಂದಾ ಶಿರುವನತ್ತಿ ತೊಡೆಯೊಳಗಿರಿಸೆ

ಸರಸಿಜಭವಾಂಡಮೊಡವಂತೆ ಶಿರು ಕೂಗಲಾ

ಸರದ ಬಳವಿಡಿದಲ್ಲಿಯೆಂದು ಬೊಟ್ಟಿಯೆನುತಜಂ ಬಾಲನಿರ್ವಲ್ಲಿಗೈದೆ

ಪರಮೇಶ್ವರಿಯಂ ಕಂಡು ನಮಿಸಿ ಮುತ್ತನುಜಂಗೆ

ಕರಣದಿಂ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಜಗದೊಳಾರಿಂದಲೂಂ

ಮರಣಮಾಗದೊಲು ವರವೀಪ್ರದಂದಜನ ಕಯ್ಯಿ ಸುತನಂ ಕೊಟ್ಟನು ೭

ರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತ ದೇವತೆಗಳ ಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಶಿವನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಆ ಕಿಡಿಯನ್ನು ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಎಸೆದನು. ಇಂದ್ರ, ನಿನಗೆ ಶತ್ರುವನ್ನು ನಾವು ಕೊಟ್ಟೆವು, ಹೋಗು ಎಂದು ಕಳಿಸಿದನು.

೬. ಈ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಶಿವನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಸಂತೋಷಚಿತ್ತನಾಗಿ ಅಮರಾವತಿಗೆ ಬಂದನು. ಆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಬಿಟ್ಟ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಯು ಬಾಲಕನಾಗಿ ಗಂಗಾಸಾಗರಗಳ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿರಲು, ಶಂಖನಿಂಬ ತನ್ನ ಮಗ ಸತ್ತುಹೋಗಲು ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಾಗಿ ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಮುದ್ರನು ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ೭. ಸಮುದ್ರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಒಡೆದುಹೋಗುವಂತೆ ಮಗು ಕೂಗಿತು. ಆ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಈ ಶಬ್ದ ಎಲ್ಲಿಯೆಂದು ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಬಾಲಕನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಸಮುದ್ರ ರಾಜನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಂದಲೂ ಮರಣವಾಗದಂತೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಗನನ್ನು

ಸರಸಿಜಭವಂ ಶರಧಿಚಾಕನಂ ತೋಡೆಯ ಮೇ
 ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡವನ ಭದ್ರಾಕಾರಮಂ ನೋಡು
 ತಿರಲಜನ ಗಡ್ಡ ಮಂ ತೋಗಟ್ಟ ಕಡುನೋಂದು ಕಣ್ಣಿನೀರವನ ಮೇಲೆ
 ಸುರಿಯಲಾಯಾಸದಿಂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೆಂದನಲೆ
 ಶರಧಿ ಕೇಳಿವನನ್ನ ಕಂಗಳ ಜಲಂಗಳಂ
 ಧರಿಸಿದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂ ವರಜಲಂಧರನಿವಂ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲೆಂದನು

೮

ಆವನಿಂದೀತಂಗೆ ಜನನಮವನಿಂದಲೇ
 ಸಾವು ಪೊಸಕ್ಕೆದುವಿಂದಲ್ಲದಂಗಳದೀ ಕ್ಷುದ್ರ
 ದೇವಾಸುರೋರಗ ನರಾಳಿಯಿಂದಳಿಯಬೇಡೆಂದು ವರಮಂ ಪಾಲಿಸಿ
 ಆ ವೇಳೆಯೊಳ್ ಶುಕ್ರನಿಂದಸುರರಾಜನೊ
 ಬೀ ವಿಮಲ ನಾಮದಿಂ ಪಟ್ಟಮಂ ರಚಿಸಿ ರಾ
 ಜೀವಪೀಠಂ ಪೋದನತ್ತಲಿತ್ತಲ್ ದಿನದಿನಕ್ಕಿವಂ ವರ್ಧಿಸಿದನು

೯

ಶುಕ್ರನೀತಂಗೆ ಕ್ರೌಂಚನ ಮಗಳ್ ವೃಂದೆಯಂ
 ಶಕ್ರವಿಭವದ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿದಂ ಮದಾ
 ಏಕ್ರಮಾನ್ವಿತನಾಗಿ ಜಾಲಂಧರಾಪ್ತಿಯದ ಬಲುರಾಜಧಾನಿಯೊಳಗೆ

ಕೊಟ್ಟನು. ೮. ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಮುದ್ರನ ಮಗನನ್ನು ತೋಡೆಯಮೇಲೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಸುಂದರವಾದ ಆಕಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಆಗ ಮಗುವು ಬ್ರಹ್ಮನ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯಲು, ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಬಹಳ ನೋವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೀರುಬಂದು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಗಡ್ಡವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು -ಎಲೈ ಸಮುದ್ರನೇ, ಕೇಳು, ಇವನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ನೀರನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಇವನ ಹೆಸರು ಜಲಂಧರ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ ಎಂದನು. ೯. ಯಾರಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಜನನವಾಯಿತೋ ಅವನಿಂದಲೇ ಈತನಿಗೆ ಸಾವು. ಹೊಸ ಆಯುಧದಿಂದ ಅಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಈ ಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ದೇವ, ದಾನವ, ನಾಗ, ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಸಾವು ಬರದಿರಲಿ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಕ್ಷಣವೇ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನಿಂದ ಅಸುರರಾಜನೆಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅತ್ತಕಡೆ ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಇತ್ತಕಡೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಈತನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದನು. ೧೦. ಶುಕ್ರನು ಈತನಿಗೆ ಕ್ರೌಂಚನ ಮಗಳಾದ ವೃಂದೆಯನ್ನು ಇಂದ್ರಪ್ರಭವದಿಂದ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಜಲಂಧರನು ಮಹಾಪೌರುಷದಿಂದ ಕೂಡಿ ಜಾಲಂಧರವೆಂಬ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ತಮ್ಮ ವೈಭವವನ್ನು ಕಳೆದು

ವಕ್ರವೈಭವರಾಗಿ ಗಿರಿಯೊಳದಗಿರ್ವಸುರ
ಚಕ್ರಮಂ ಕರೆಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳುತೆ ವೃಂದೆಯೊಡ
ನೀ ಕ್ರಮದೊಳತವಿನೋದಂಗಳೆಂ ವಿಳರಾಜನಿರುತಿರ್ವನುತ್ಸವದೊಳು ೧೦

ಆಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಸುಖವಿರುತಸುರ
ಪಾಲಕ ಜಲಂಧರಂ ಲೀಲೆಯಿಂ ತನ್ನ ವರ
ಜಾಲಂಧರಾಖ್ಯಪ್ಪರದೊಳಗಿರುತ್ತೊಂದು ದಿನವೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪತಿರಲು
ಲೀಲೆಯಿಂದಸುರಗುರು ಬಲಗಡೆಯೊಳಿರೆ ಬಂಧು
ಜಾಲವಿಂರೆ ಒಂದೆಸೆಯೊಳವಿಳರಾಕ್ಷಸಸುಭಟ
ರೋಲಗಕೆ ಬರುತಿರ್ವರದ್ವೈತಾಕಾರದಿಂ ಹೇಳ್ವುದೇನಚ್ಚರಿವುನು ೧೧

ಪೊಳವ ಕೆದ್ಮಿಸೆಗಳ ಕಾರೊಡಲ ಕಿಂಗಣ್ಣ
ಬಳವ ಭುಜದಬುಗ್ಬಗಳ ಸಲೆ ಮುಸುವ ಕೊಬ್ಬುಗಳ
ತಳಿದ ಕೈದುಗಳ ಜುಂಜುರುತಲೆಯ ಬರಸಿಡಿಲ ಜಂಗಳಿಯ ಗರ್ಜನೆಗಳ
ಫಳಫಳಪ ಕೋರೆದಾಡೆಗಳ ಕರ್ಕಶರೋಮ
ದಳವಟ್ಟ ಬಿರುದುಹಾಹಗಳ ಮಣಿಮುಕುಟದೊ
ಬ್ಬಳಿಯ ಬೆಳಗಿನ ಬಿರುಸುನಡೆಯ ರಾಕ್ಷಸಸುಭಟರೋಲಗಕೆ ಬರುತಿರ್ವರು ೧೨

ಕೊಂಡು ಗಿರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಮೂಹವನ್ನು ಕರೆಸಿ ಸಂದರ್ಶನವಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವೃಂದೆಯೊಡನೆ ವಿನೋದದಿಂದ ಆ ದಾನವರಾಜನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ೧೦. ಕೇಳಯ್ಯ, ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ, ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಜಾಲಂಧರಾಖ್ಯಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ದಾನವರಾಜನಾದ ಜಲಂಧರನು ವೈಭವದಿಂದ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಲಿದ್ದನು. ಅವನ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಸುರಗುರುವಾದ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನಿದ್ದನು. ಬಂಧುಬಾಂಧವರು ಹಿಂದುಗಡೆಯಿದ್ದರು. ರಾಕ್ಷಸವೀರರು ಭಯಂಕರಾಕಾರದಿಂದ ಸಭೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೧. ಅವರ ಕೆಂಪಾದ ಮೀಸೆಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಶರೀರ ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದಿತು, ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದವು, ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಭುಜದ ಉಬ್ಬುಗಳು ಇದ್ದವು, ಮುಖ ಕೊಬ್ಬಿದ್ದಿತು, ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು, ತಲೆಯು ಗುಂಗುರುಕೂದಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿತು, ಬರಸಿಡಲಿನಂತಹ ಸಮೂಹ ಗರ್ಜಿಸುವಂತಿದ್ದಿತು. ಅವರ ಕೋರೆದಾಡೆಗಳು ಫಳಫಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು, ಕೂದಲುಗಳು ಒರಟಾಗಿದ್ದವು, ಬಿರುದುಗಳ ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಮಣಿಖಚಿತವಾದ ಕಿರೀಟಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಹೊರಟ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ವೇಗವಾದ ನಡಗೆಯಿಂದ ರಾಕ್ಷಸ

ಶ್ವೇತದಂತಂ ಸುಪಾರ್ಶ್ವಂ ಪ್ರಜಂಘಂ ಮಯಂ
 ನೀತಿವಂತಂ ವಿಪ್ರಜಿತು ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ಮ
 ಹಾತಿಬಲವಿದ್ಯಾವಣಿಂ ಮಹಾನಾಭಂ ಪ್ರಲೋಮಂ ಮರೀಚಿ ಮದಿರಂ
 ಕೇತುವುಂ ಜರ್ಘ್ಯರಂ ವಾಮನಂ ಗಜಶಿರಂ
 ಕೇತುವೀರ್ಯಂ ನಮುಚಿ ಮುಂತಾದ ಖಿಲಸೃಪ
 ವ್ರಾತಮೈತರೂಪಿದಾ ಜಲಂಧರನೋಲಗಕ್ಕೆ ಬಹುಭೀಕರದೊಳು ೧೩.

ಅರಿಬಲಪ್ರಳಯಪ್ರಚಂಡನು ಚಂಡನು
 ಧರವಿಜಯಘನತಟಿಕೇತುವುಂ ಕೇತುವುಂ
 ಪರಮವಿಕ್ರಮನಾ ನಿಶುಂಭನುಂ ಶುಂಭನುಂ ಮಧುಮತ್ತ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷರುಂ
 ಗುರುಭೀಷಣಾಂಗಪ್ರಹೇತಿಯುಂ ಹೇತಿಯುಂ
 ಸುರಬಲಾಹಕ*ದೀರ್ಘಬಾಹುವುಂ ಬಾಹುವುಂ
 ದುರುಳದಾನವ ಖಡ್ಗರೋಮನುಂ ಭೀಮನುಂ ಖಳನೋಲಗಕಿ ಬಂದರು ೧೪

ಕಾಲನ ಮಹಾಕಾಲದಂಡಮಂ ಸೆಳೆವ ಲಯ
 ಕಾಲಭೈರವನ ದಾಡೆಯನುಗಿವ ಕೋಪದಿಂ
 ಕಾಲಮೃತ್ಯುವಿನ ಗಂಟಲನರಿವ ಗಿರಿಗಳಂ ಕಿತ್ತು ತಿರಿಕಲ್ಲಾಡುವ

ಸುಂಭಟರು ರಾಜಸಭೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೩. ಜಲಂಧರನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಶ್ವೇತದಂತ, ಸುಪಾರ್ಶ್ವ, ಪ್ರಜಂಘ, ಮಯ, ನೀತಿವಂತ, ವಿಪ್ರಜಿತು, ವಿರೂಪಾಕ್ಷ, ಮಹಾತಿಬಲ, ವಿದ್ಯಾವಣಿ, ಮಹಾನಾಭ, ಪ್ರಲೋಮ, ಮರೀಚಿ, ಮದಿರ, ಕೇತು, ಜರ್ಘ್ಯರ, ವಾಮನ, ಗಜಶಿರ, ಕೇತುವೀರ್ಯ, ನಮುಚಿ ಮುಂತಾದ ರಾಕ್ಷಸರಾಜರ ಸಮೂಹವು ಬಹು ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಲಂಧರನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೧೪. ಶತ್ರುಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಳಯದಂತದ ಪ್ರಚಂಡನಾದ ಜಂಡನು ಬಂದನು. ಧರವಿಜಯ ನಾದ ಮಿಂಚಿನ ಪ್ರಭೆಯುಳ್ಳ ಘನ, ಕೇತು, ಪರಮ ವಿಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ ನಿಶುಂಭ, ಶುಂಭ, ಮಧುಮತ್ತ, ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ, ಮಹಾಭಯಂಕರವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳ ಪ್ರಹೇತಿ, ಹೇತಿ, ಮೇರುಪರ್ವತದಂತೆ ದೀರ್ಘವಾದ ಬಾಹುವುಳ್ಳ ಬಾಹು, ದುರುಳ ದಾನವನಾದ ಖಡ್ಗರೋಮ, ಭೀಮ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ರಾಕ್ಷಸನ ಓಲಗಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ೧೫. ಯಮನ ಪುಡಾ ಕಾಲದಂಡವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ, ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಭೈರವನ ಕೋರಿದಾಡೆಯನ್ನು ಹೊರಸೆಳೆಯುವ, ಕೋಪದಿಂದ ಕಾಲಯಮನ ಗಂಟಲನ್ನು ಸೀಳುವ, ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕವಣೆಯ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನಾಗಿ ಆಡುವ, ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮೇಘಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ

* ಬಲಾಹಕ-ಪರ್ವತ, ಸುರಬಲಾಹಕ-ಮೇರುಪರ್ವತ

ಕಾಲಮೇಘವ ಸಿಡಿಲ ತೊಡಿಗೆಯಂ ಸಲೆ ತೊಡುವ
ಕಾಲದೊಳ್ ಪ್ರಳಯಂಗಳು ಮಾಳ್ ಭೀಕರದ
ಕಾಲರಾಕ್ಷಸರೈದಿ ಸಂದಗಿಸಿ ನಿಂದಿದರೇನೊಚೆನ್ನಚ್ಚರಿಯನು

೧೫

ಇಂತು ವಿಳರಾದನೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳರ್ಪ ಸಮ
ನಂತರದೊಳತುಳಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ ಕ್ಷಣಂ
ಮುಂತಿರ್ಪ ರಾಹುಕೇತುಗಳನ್ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಹಾವಿಸ್ಮಯಸ್ಥಾಂತನಾಗಿ
ಇಂತಿದೇನೊಂದು ತನುವೆರಡಾದ ಕಾರಣವಿ
ದಂ ತಿಳಿಯ ಜೇಳೆಂದು ಶುಕ್ರನ ಮೊಗಂ ನೋಡೆ
ದಂತರುಚಿ ಭಿತ್ತಿಯನಲಂಕರಿಸೆ ಜೇಳ್ವನವದಿರ ಪೂರ್ವಸಂಗತಿಯನು

೧೬

ಕೇಳಾದೊಡಲೆ ಜಲಂಧರ ಪಿಂತೆ ದಿವಿಜಕುಲ
ಪಾಲಕಂ ಸಕಲದೇವಾಸುರರ್ವರಸಿ ಘನ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಶರಧಿಯಂ ಮುಢಿಸೆ ಸುರತರು ದಿವಿಜಮಣಿ ದಿವಿಜಧೇನುವೆಂಬ
ಮೇಲಾದ ವಸ್ತುಗಳವೆರಸಿ ಸುಧೆಯನಿಸೆ ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲನಾ ಸುಧೆಯನಮರಾಸುರವೃಜಕೆ
ಕೇಳಿಕದೊಳೆರೆಯ ಶರಿದವಿಯ ಕೊಂಡೆಯದೆ ತಲೆಯರಿಯಲಿಂತಾಯ್ತೆಂದನು

೧೭

ಕೇಳಿ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿಸ್ವಲಿಂಗಪ್ರ
ಲೋಲಭೀಷಣನಯನಸಮ್ಮಿಳಿತ ಗುರುತರಕ
ರಾಳಮುಖನಾಗಿ ನುಡಿದಂ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಂ ಮುಢಿಸಿ ನಾನಾ ವಸ್ತುವ

ಸಿಡಿಲನ್ನೇ ಉಡುಗೆಗಳನ್ನಾಗಿ ತೊಡುವ, ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ, ಭಯಂಕರರಾದ ಕಾಳರಕ್ತಸರು ಗುಂಪುಗೂಡಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ೧೬. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸ ರಾಜ ಜಲಂಧರನು ಒಡ್ಡೊಲಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಬಹಳ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ರಾಹು-ಕೇತುಗಳನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿ, ಇದೇನು ಒಂದೇ ದೇಹ ಎರಡಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಹೇಳಿ ಎಂದು ಶುಕ್ರಾ ಚಾರ್ಯನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಲು, ಶುಕ್ರನು ದಂತಕಾಂತಿಯು ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿ ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿರಲು ಅವರ (ರಾಹು-ಕೇತುಗಳ) ಪೂರ್ವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ೧೭. ಎಲೈ ಜಲಂಧರನೇ ಕೇಳು, ಹಿಂದೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ಎಲ್ಲ ದೇವದಾಸವರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆದನು. ಆಗ ಕಲ್ಪತರು, ದಿವಿಜಮಣಿ ಮತ್ತು ಕಾಮಧೇನುವೆಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಮೃತವು ಹುಟ್ಟಿತು. ವಿಷ್ಣುವು ಆ ಅಮೃತವನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸರ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ವಂಚನೆಯಿಂದ ಸುರಿದನು. ಜಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರ ಚಾಡಿಯ ಮಾತಿನಂತೆ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಈ ರೀತಿ ಯಾಯಿತು' ಎಂದನು. ೧೮. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಲಂಧರನು ರೋಷದಿಂದ ಗುಡುಗುಡಿಸುತ್ತ ಕೋಪವೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಿರುವ ಉಗ್ರವಾದ

ಖೋಳನೊಯ್ದನೆ ತನ್ನ ಬಸಿರನುಗಿದಾಂ ಕರುಳ
ಜಾಲವುಂ ರಣಭೂತಕುಣಸಂವೆಂ ಬಲವೈದ
ವೇಳೆನುತೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಖಳರಾಜನೊಡನಸುರಗುಂವಿಂತೆಂದನು

೧೮

ಸಾಮಮುಂ ಭೇದಮುಂ ದಾನಮುಂ ದಂಡಮುಂ
ಭೂದಿವಿಪತಿಗಳ ನೀತಿ ಕೇಳಿ ಚರನಟ್ಟಿ ಸು
ತ್ತಾವನುಂ ವಸ್ತುವುಂ ಬೇಡಿಸುವುದೀಯದೊಡೆ ದಂಡದಿಂ ಕೊಂಬುದೆನಲು
ಆ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಚರನೊರ್ವನುಂ ಕರೆದು ನೀಂ
ತಾಮಸವ ಮಾಡದಿದ್ದನ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿಯೆ
ಮ್ನಾ ಮಹಾವಸ್ತುವುಂ ಕೊಟ್ಟಿಮ್ನಾ ಕಂಡು ಬದುಕೆಂದುಸಿರು ಪೋಗಿಂದನು

೧೯

ಚರನಸುರರಾಜನುಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬೇಗದಿಂ
ಸುರಪುರಕೆ ನಡೆತಂದು ಬಾಗಿಲೊಳ್ ತಡೆದರು
ಸುರಕುಮಾರಾದೆ ಪೊಕ್ಕು ಸುರಪನಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಲವನು ದಿಟ್ಟಿತನವ
ಸುರಮಂತ್ರಿ ಕಂಡು ನೀನಾರದೂತಂ ನಮ್ಮ
ಪುರಕದೇಂ ಕಾರಣಂ ಬಂದ ಕಳುಹಿದರಾರು
ನಿರುತದಿಂ ಪೇಳೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲಾಗಳಾ ಖಳನ ಚರನಿಂತೆಂದನು

೨೦

ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅತ್ಯಂತ ಕರಾಳವಾದ ಮುಖವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು-
ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ (ಸಮುದ್ರರಾಜ)ನ್ನು ಕಡೆದು (ಜನಿಸಿದ) ನಾನು ರೀತಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು
ದುಷ್ಟನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನೆ ? ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನಾನು ಬಗಿದು ಕರುಳ
ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ರಣಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ಉಣಿಸುತ್ತೇನೆ, ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹೊರಡುವಂತೆ ಹೇಳು-
ವನ್ನುತ್ತ ಗರ್ಜಿಸಿದ. ಆ ದಾನವರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನು ಈ ರೀತಿ
ಹೇಳಿದನು. ೧೯. ಸಾಮ, ಭೇದ, ದಾನ, ದಂಡ ಎಂಬುವುದು ರಾಜರಿಗೆ ನೀತಿ.
ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ಅವನು
ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ದಂಡನೀತಿಯಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದನು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಕೇಳಿ ಸೇವಕನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕರೆದು-ನೀನು ತಡಮಾಡದೆ ಇಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ
ಆ ಮಹಾವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಬದುಕುವಂತೆ ಹೇಳು ಹೋಗು-
ಎಂದನು. ೨೦. ಸೇವಕನು ಜಲಂಧರನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ವೇಗವಾಗಿ ಅಮರಾವತಿಗೆ
ಬಂದು, ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ತಡೆದವರನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನ
ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅವನ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಸುರಮಂತ್ರಿಯಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಗಮನಿಸಿ,-
ನೀನು ಯಾರ ದೂತ ? ನಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದೆ ? ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ
ದವರು ಯಾರು ? ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳು-ಎಂದರೆ ಕೇಳಲು ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಚಾರನು ಹೀಗಿಂದನು.

ಸಕಲ ಸುರವಾರ್ಧಿವಡಬಂ ದಿವಿಜಕುಲಶರಭ
ನಿಕರಭೇರುಂಡನಸುರೇಂದ್ರಮಸ್ತಕದ ಮಾ
ಣಿಕ ಜಲಂಧರನ ದೂತಂ ಪಿಂತೆಯೆಮ್ಮಾಳ್ಳನಯ್ಯನಂ ಬಿಡದೆ ಮುಢಿಸಿ
ಪ್ರಕಟತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೊಯ್ದಿರಿ ಗಡಸುರನಾ
ಯಕನವಂ ಬೇಡಲಟ್ಟಿದನೆನ್ನ ನೀವುದೇ
ಯುಕುತಿಯಲ್ಲದೊಡೆ ರಣಸನ್ನಾಹದಮಾಗಿದನೆ ದಿವಿಜಗುರುಮಿತೆಂದನು ೨೧

ದೂರ್ವಾಸಮುನಿವರು ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪದೊಳಗೆ ಸು
ಪರ್ವರಾಜನ ವಸ್ತುಗಳ ಶರಧಿಯೊಳ್ ಕೂಡೆ
ಶರ್ವನಾಚ್ಛೆಯೊಳದಂ ಮುಢಿಸಿ ತತ್ಪಸ್ತವಂ ತಂದೆವಾಂ ಪೆರರೊಡವೆಯ
ಪಾರ್ವನೇ ಸುರರಾಜನೆನೆ ಕೇಳ್ದು ಕಲಹಮಂ
ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಪಿಲೇ ಮದ್ದಸ್ತವಂ ಕೊಟ್ಟು
ಸರ್ವಥಾ ಕಂಡು ಬದುಕುವುದೆಂದು ಸಾರಿ ಬಂದೊಡೆಯನೊಡನಿತೆಂದನು ೨೨

ಜೀಯ ನೀವೆಂದಂತೆ ನಾಂ ಪೋಗಿ ನಿರ್ಜರರ
ರಾಯನಂ ವಸ್ತುವಂ ಬೇಡಲಿದೆವುಗೆ ವ
ರ್ಯಾಯಮಂ ನುಡಿದನಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಬ ಮಾತಿನಿಲ್ಲವೆಂದನಲ್ಲೆ

೨೧. ದೇವತೆಗಳೆಂಬ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಡಬಾನಲ ; ದೇವತೆಗಳ ಕುಲವೆಂಬ ಶರಭ
ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಗಂಡಬೇರುಂಡ ; ಅಸುರೇಂದ್ರರೆಲ್ಲರ ತಲೆಮಣಿಯಾಗಿರುವ ಜಲಂಧರನ
ದೂತ ನಾನು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನ ತಂದೆ (ಸಮುದ್ರ) ಯನ್ನು ಕಡೆದಿರಿ. ಆಗ
ಹುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಿರಲ್ಲವೆ. ಈಗ ರಾಕ್ಷಸರ ನಾಯಕನಾದ
ಅವನು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ನನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ
ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೨೨.
ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪದಿಂದ ಈ ದೇವೇಂದ್ರನ ವಸ್ತುಗಳು
ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋದುವು. ಆಗ ಈಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆದು
ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ತಂದೆವು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರ ಒಡವೆಗೆ ಈ ದೇವತೆಗಳ
ರಾಜನು ಆಸೆಪಡುತ್ತಾನೆಯೆ-ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಯುದ್ಧವನ್ನು
ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಆ ಮಹಾವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು
ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ದೂತನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು.
೨೩. ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾನು ಹೋಗಿ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು
ಬೇಡಲು, ಅವನು ನಮಗೆ ಬದಲು ಮಾತನ್ನು ಆಡಿದನೇ ಎನಿಸಿ ಕೊಡುವ ತೆಗೆದು

ಕಾಯದೊಳ್ ಭುಗಿಭುಗಿಸೆ ಕೋಪಾನ್ನಿ ಪರ್ವಿಪ್ಪೊ
ರಾಯಮಾಗಲ್ಪವಂ ಕರೆಕರೆ ಸಮಸ್ತ ಖಳ
ನಾಯಕರನಿಗ ಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರಿಯ ಪೊಯ್ದುದೆಂದವಂ ನೇಮಿಸಿದನು ೨೩

ಸಂಧಿ ಮುರಿದುದು ತೊಲಗಿ ತೊಲಗಿ ದಿವಿಜರ್ ವೈರಿ
ಗಂಧೇಭಹರ್ಯಕ್ಷನೈತಹಂ ಪರರಾಜ
ಸಿಂಧುವಾಡಬನಿದಕೊ ಬಂದನಾರಾಧಿಪರ್ ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ಕಂದಕಡೆಗೆ
ಕಂಧರವನುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳನುತೆ ಸಾರುವ ತೆರದೆ
ಧಂಧಳಂ ಧಳಧಳ ಧಳೆಂಬ ಭೀಷಣದಿಂ ಜ
ಲಂಧರಪ್ರಸ್ಥಾನಭೂರಿಭೇರಿಯ ಪೊಣ್ಣಿತು ಜಗತ್ತಯದೊಳು ೨೪

ವಾಜಿಗಳನಿರದೆ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದರ್ ಮತ್ತಗಜ
ರಾಜಗಂ ರಂಚಿಕೆಯನಿಕ್ಕಿದರ್ ತೇರ್ಗಳುಮು
ನೋಜೆಯಿಂ ಪಣ್ಣಿದರ್ ಜೋಡುಸಿಸಕವಿಕ್ಕಿ ಕಾಲಾಳ್ಳಳನುವಾದರು
ರಾಜಸುವ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯಂಗಳಾರ್ಪಣೆಗೆ
ಮೂಜಗಂ ತಲ್ಲಣಿಸಿತಾಕ್ಷಣದೊಳಸುರಕುಲ
ರಾಜನತಿಸಂಭ್ರಮದೆ ತನ್ನ ಗುರುವಿತ್ತ ಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಪೊರಮಟ್ಟನು ೨೫

ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಲೇ ಇಲ್ಲ-ಎನ್ನಲು ಜಲಂಧರನಿಗೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕೋಪಾನ್ನಿ ಭುಗಿಭುಗಿಲೆಂದು ಹಬ್ಬಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅವನು ಸಮಸ್ತ ರಾಕ್ಷಸನಾಯಕರನ್ನೂ ಕೂಡಲೆ ಕರೆ, ಯುದ್ಧ ಭೇರಿಯನ್ನು ಮೊಳಗಿಸು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದನು. ೨೩. ಸಂಧಾನವು ಮುರಿದುಹೋಯಿತು. ದೇವತೆಗಳೇ ತೊಲಗಿಹೋಗಿ, ವೈರಿಗಳೆಂಬ ಮದ್ದಾನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಲಂಧರನು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಶತ್ರುರಾಜರೆಂಬ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಡಬಾನಲನು ಇದೋ ಬಂದನು. ದಿಕ್ಪಾಲಕರೇ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕೆಡೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ. ನಿಮ್ಮ (ಕುತ್ತಿಗೆ) ತಲೆಗಳನ್ನುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧಂಧಳಂ ಧಳ ಧಳ ಧಳೆಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಲಂಧರನ ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಯುದ್ಧ ಭೇರಿಯ ಶಬ್ದವು ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಮೊಳಗಿತು. ೨೪. ತಡಮಾಡದೆ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಜೇನನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದರು. ಮದಿಸಿದ ಆನೆಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಅಂಬಾರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ರಥಗಳನ್ನು ಸುಲಾಸಾಲಾಗಿ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿದರು. ಕಾಲಾಳುಗಳು ಜೋಡು ಮತ್ತು ಬಿರಸ್ತ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಕೆಂಗೊಳಿಸುವ ಆನೇಕ ವಿಧವಾದ ವಾದ್ಯಗಳು ಆರ್ಪಣಿಸಿದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ತಲ್ಲಣಿಸಿದುವು. ಆಗ ಜಲಂಧರನು ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ತನ್ನ ಗುರುವು ಹೇಳಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಹೂರ್ತ

ಭಟರ ಹೂಂಕೃತಿ ಗಜದ ಬೃಹಿತಂ ವಾಜಿಗಳ
ಪಟುಹೇಷಿತಂ ತೇರ ಚೇತ್ಯತಂ ವೀರಕರ
ಘಟಿತ ಶಸ್ತ್ರದ ಖಣಿಖಿಲದ್ವನಿ ಮದೇಭಘಂಚಾರವಂ ತುರಗಚಯದ
ತುಟಿಯುನುಣ್ಣುವ ಕಡಿಯೇಣದ ಖಣಿಖಿಣಧ್ವಾನ
ಮಟನದ ರಥಾರ್ಥ ಖಿರಪುಟ ಘಂಟುಘಂಟುಸಂ
ಪಟದ ತಮ್ಮಟ ಡಕ್ಕಿಗಳ ರವಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಘಟವಂಶಲ್ಪಾಡಿಸಿದುದು ೨೬

ರಾಮ ಕೀಳಯ್ವ ಪದ್ಮಂ ವರೂಢಂ ಸಮದ
ಸಾಮಜಂ ನೂರುಪದ್ಮಂ ವಾಯುವೇಗ ನಿ
ಸ್ವೀಮವಾಜಿಗಳುಂ ಸಹಸ್ರಪದ್ಮಂ ಶತಸಹಸ್ರಪದ್ಮಂ ಸುಭಟರು
ಈ ಮದಾಗಣನೆಯೊಳವನ ಸೇನೆಯಿಂತಪ್ಪ
ಭೀಮರೂಪಿನ ದೈತ್ಯನಾಯಕರ್ ಸಂಗರೋ
ದ್ವಾಮರೇ ಶತಕೋಟಿಪದ್ಮಂಗಳೊಡನೆ ರಕ್ತಸರಾಯಸೈತಂದನು ೨೭

ಒಡನೆ ನಡೆದುದು ಜಲಂಧರನ ತೂಕದ ದೈತ್ಯ
ರೇಡಬಲದ ಕುರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಗಳ ಮಂ
ಗಡದೊಳಾರ್ಭಟಪ ವಂದಿಗಳ ಕಳಕಳದ ಬಗೆಬಗೆಯ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳ

ದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ೨೬. ಭಟರ ಹೂಂಕಾರವೂ ಆನೆಗಳ ಘರ್ಜನೆಯೂ ಕುದುರೆಗಳ ಹೇಷಾರವ, ರಥಗಳ ಚೀತ್ತಾರ, ವೀರ ಸೈನಿಕರು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಖಣಿ ಖಿಲಿಲ್ ಎಂಬ ಧ್ವನಿ, ಮದಿಸಿದ ಆನೆಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಡಿವಾಣದ ಖಣಿ ಖಣಿ ಗಂಟೆಗಳ ಶಬ್ದ, ಕುದುರೆಗಳ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿರುವ ಖಣಿಖಿಣ ಎಂಬ ಶಬ್ದ, ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವ ರಥಗಳಿಗೆ ಹೂಡಿದ ಕುದುರೆಗಳ ಗೊರಸಿನ ಘಂಟುಘಂಟು ಶಬ್ದ ಮತ್ತು ಭೇರಿ, ತಮಟೆ, ಡಕ್ಕಿಗಳ ಧ್ವನಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ನಡುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ೨೭. ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮನೆ ಕೇಳು, ಐದು ಪದ್ಮಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ರಥಗಳಿದ್ದುವು. ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಆನೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನೂರು ಪದ್ಮಗಳು. ಗಾಳಿಯ ವೇಗದಲ್ಲೂ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಒಂದು ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಮಗಳು. ಸೈನಿಕರು ನೂರು ಸಾವಿರ ಪದ್ಮಗಳು. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಸೈನ್ಯವಿದ್ದಿತು. ಇಂತಹ ಭಯಂಕರರೂಪದ ಯುದ್ಧಪ್ರವೀಣರಾದ ರಾಕ್ಷಸರ ನಾಯಕರೇ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಪದ್ಮಗಳಷ್ಟಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಭಾರಿ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಜಲಂಧರನು ಬಂದನು. ೨೮. ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಷ್ಟೆ ಬಲಶಾಲಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರಿದ್ದರು. ಎಡ ಬಲದಲ್ಲಿ ಆನೆ-ಕುದುರೆ-ಕಾಲಾಳುಗಳ ಗುಂಪು ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರ ಕಳಕಳಧ್ವನಿ, ನಾನಾ ರೀತಿಯ

ಗಡಬಡೆಯೊಳಖಿಳಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳೋಳಿಯಂ
 ದೊಡೆಯಂದಿರದೆನೆ ಭೂಮಿಯಂ ಪೊತ್ತ ಗಜರಾಜಿ
 ಯುಡುಗದಿರದೆನೆ ಘನಿಷನಡಗದಿರದೆನೆ ಕೂರ್ಮನೊಡೆಯಂದಿರದೆನೆ ಭರದೊಳುಂ ೨೮

ಎತ್ತಲುಂ ಪುದಿದರಂಗರಜಮಯಂ ಗಜಮಯಂ
 ಸುತ್ತಲುಂ ದೈತ್ಯಪ್ರಚಯಮಯಂ ಹಯಮಯಂ
 ಮುತ್ತಿದರ್ಗ ಭತ್ತಚಾಮರಮಯಂ ಸ್ವರಮಯಂ ನೆಗಳ್ಳ ನಾನಾ ವಾದ್ಯದ
 ಬಿತ್ತರದೊಳಹ ರಥವ್ರಜಮಯಂ ಧ್ವಜಮಯಂ
 ಪೊತ್ತ ಕತ್ತಿಗಳ ದೀಧಿತಿಮಯಂ ಖಿತಿಮಯಂ
 ಎತ್ತಿ ಬದ ಸಕಲ ಪರಿಕರಮಯಂ ಶರಮಯಂ ದೈತ್ಯನ ಮಹಾಬಲದೊಳುಂ ೨೯

ಬತ್ತಿದುದು ಸಾಗರವ್ರಾತಮಹಿಷನ ಕೊರಲ್
 ಕುತ್ತಿದುದು ಕೂರ್ಮಕರ್ಪರಮಿರದೆ ಬೇಗ ನು
 ಗೊತ್ತಿದುದು ಜಡಿವ ನಾನಾ ವಾದ್ಯನಿಷ್ಠನಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂ
 ಸುತ್ತಿದುದು ವೈರಿಭೂಪಾಲರು ಭೀತಿ ಬೆಂ
 ಬತ್ತಿದುದು ನಾಕಿಗರ ಗಡಿಯ ಶಾಣೆಯ ಮಾನ
 ಮುತ್ತಿದುದು ಸುರಪುರಕೆ ಕಲಿಜಲಂಧರನ ಸೇನಾಸಮೂಹಂ ನಡೆಯಲು ೩೦

ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯ ಗಲಾಟೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಅಖಿಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ಹೋಳಾಗಿ ಒಡೆಯದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಇತ್ತು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ದಿಗ್ಗಜಗಳ ಸಮೂಹ ಕುಗ್ಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದಿಶೇಷನು ಅಡಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಕೂರ್ಮನ ಬೆನ್ನು ಸೀಳಿಹೋಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುವಂತೆ ಸೈನ್ಯ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ೨೯. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಂಧೂಳು ತುಂಬಿದ್ದಿತು. ಆನೆಗಳ ಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಸುತ್ತಲೂ ರಾಕ್ಷಸರ ಗುಂಪಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಿತು. ಕುದುರೆಗಳ ಮಯವಾಗಿದ್ದಿತ್ತು. ಭತ್ತಿ ಚಾಮರಗಳೇ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನಾನಾ ವಾದ್ಯಗಳ ಶಬ್ದವು ತುಂಬಿದ್ದಿತು. ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದ ರಥಗಳ ಸಮೂಹವಿತ್ತು. ಧ್ವಜಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ಸೈನಿಕರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕತ್ತಿಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶವು ತುಂಬಿದ್ದಿತು. ಆ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲ ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿತು. ಆ ಪ್ರದೇಶ ದಂಡೆತ್ತಿಬರುವವರ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿತು. ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಣಗಳೇ ತುಂಬಿದ್ದವು. ೩೦. ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ಜಲಂಧರನ ಸೈನ್ಯವು ಹೊರಡಲು ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಬತ್ತಿಹೋದುವು. ಆದಿಶೇಷನ ಕೊರಳು ಕುಗ್ಗಿಹೋಯಿತು. ಆಮೆಯ ಬೆನ್ನಚಿಪ್ಪು ಬೇಗನೆ ನೆಗ್ಗಿಹೋಯಿತು. ಬಾರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ವಾದ್ಯಗಳ ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು. ಹೆದರಿಕೆ ಎಂಬುದು ಶತ್ರುರಾಜರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿತು. ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳ ಗಡೀ

ಕಂಡವರನುಚಿತದಿಂ ಮನ್ನಿಸುತೆ ಸಲೆ ಭಯಂ
ಗೊಂಡರ್ಗೆ ನಂಬುಗೆಯನೀಪ್ಪತ್ತೆ ಮಲೆತರಂ
ದಿಂದುದರಿವುಪ್ಪತ್ತವಿದಿರಾದ ದುರ್ಗಂಗಳಂ ಧೂಳಿಗೋಂಟಿಗಳ ಕೊಂಡು
ಪೆಂದಿರಂ ವಸ್ತುಗಳ ತುಂಬಂಗಳಂ ಸೂರೆ
ಗೊಂಡು ತದ್ಭೂಷಣಂ ದಂದಿಸಿಯೆ ಪಿಡಿದು ಪ್ರ
ಚಂಡವಿಳನಾಯಕನ ದಂಡು ನಡೆದುದು ಸುರರನುಡಲೆವ ತವಕದಿಂದೆ

೩೧

ದಾಳಿಯೆಟ್ಟುದು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಂದಸುರಬಲ
ಜಾಲ ಮುಘವನ ಸಲಿದುರ್ಗಂಗಳಂ ಬಿಡದೆ
ಕೋಳ ಕೊಂಡರ್ ನಾಡೆ ಸೆರೆತುರುಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಬಹುಭಯಂಗೆಗೊಂಡು ಕೂಡೆ
ಗೊಳಿಯಂ ಬಂದುದಮರಾವತಿಗೆ ತಾನದಂ
ಕೇಳಿ ವಿಳರಾದನೈತಪ್ಪುದಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್
ತಾಳಿ ಘನರೋಷಮಂ ಕಂಗಳೊಳ್ ಕಿಡಿದಿರಿದಿ ಸುರಪಾಲನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು

೩೨

ಕರೆಸಿದಂ ಸಕಲ ದಿಕ್ಕಾಲ ಕಿನ್ನರ ಯಕ್ಷ
ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಸಾಧ್ಯೋರಗ ಪಿಶಾಚ ಕಿಂ
ಪುರುಷ ರಾಕ್ಷಸ ಸಿದ್ಧ ಗುಹ್ಯಕಾಪ್ತರರೆಂಬ ಸಕಲ ಲೋಕಾಧಿಪರನು
ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಪದಾತಿಗಳ ಸಂದಣಿಯಿಂದೆ
ಸುರಪುರಕೆ ಬರಲಿಂದ್ರನಾಗಲಾ ಕಲಿಜಲಂ
ಧರನ ಕೂದಲಾ ಕಲವ ಕೇಳಿದನಲಾ ಕ್ಷಣಂ ಸಂಭ್ರಮದ ಪೊರಮುಟ್ಟನು

೩೩

ಪ್ರದೇಶದ ಘನತೆಯು ನಾಶವಾಯಿತು. ೩೧. ಬಂದು ನೋಡಿದವರನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಮನ್ನಿಸಿದನು. ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆದರಿದವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದವರ ಗರ್ವವನ್ನು ದಿಂಡುರುಳಿಸಿದನು. ಎದುರಿಸಿಕ್ಕಿದ ಕೋಟಿಗಳನ್ನು ಧೂಳಿಪಟ ಮಾಡಿದನು. ದೇವತೆಗಳ ಹೆಂಡರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನೂ ಸೂರೆ ಗೊಂಡನು. ಆ ರಾಜರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಓಡಿದನು. ಈ ರೀತಿ ಆ ಪ್ರಚಂಡನಾದ ರಾಕ್ಷಸ ರಾಜನ ಸೈನ್ಯ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೀಡಿಸುವ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೊರಟಿತು. ೩೨. ಅಂದು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸರಾಜನ ಸೈನ್ಯಸಮೂಹ ದಾಳಿ ಮಾಡಿತು. ದೇವೇಂದ್ರನ ಕೋಟಿ ಗಳನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿತು. ಸೆರೆಸಿಕ್ಕಿದ ಗುಂಪುಗಳನ್ನೂ ದನಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಟ್ಟು ಭಯ ದಿಂದ ದೇವೇಂದ್ರನ ಸೈನ್ಯ ಓಡಿ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಅಮರಾವತಿಗೆ ವಲಸೆಹೋಯಿತು. ದೇವೇಂದ್ರನು ಅಸುರರಾಜನು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾದ ರೋಷವನ್ನು ತಾಳಿದನು, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಡಿಕಾರಿದನು. ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ೩೩. ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕಾಲಕರು ಯಕ್ಷ, ಗರುಡ, ಕಿನ್ನರ, ಗಂಧರ್ವ, ಸಾಧ್ಯ, ಉರಗ, ಪಿಶಾಚ, ಕಿಂಪುರುಷ, ರಾಕ್ಷಸ, ಸಿದ್ಧ, ಗುಹ್ಯಕ, ಅಪ್ಸರ ಎಂಬ ಸಕಲ ಲೋಕದ ಓಡೆಯರನ್ನು ಕರೆಸಿದನು. ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳುಗಳು, ಇವುಗಳ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಅಮರಾವತಿಗೆ

ಆನೆಗಳ್ಳಕ್ಕು ರಂಚಿಕೆಗಳಂ ತುರಗಪ್ಪ
ತಾನಮಂ ಹಲ್ಲಣಿಸು ತೇರ್ಗಳಂ ಪೂಡು ತಾ
ತಾ ನೀಡು ಜೋಡುಸೀಸಕ ಬಾಹುರಕ್ಕೆ ಚಲ್ಲಣಗಳಂ ಬೇಗದಿಂದೆ
ನೀನೆಯ್ದು ತಾನೆಯ್ದು ಪರಶು ಗದೆ ಮುಸಲಾಸಿ
ಧೇನುಗಳನೀ ಪುರದ ಬಾಹೆಗೆ ಜಲಂಧರನ
ಸೇನೆ ಬಂದುದು ತಡೆಯದೇಳೆಂಬ ಗಜಬಜಂ ತುಂಬಿತಮರಾವತಿಯೊಳು ೩೪

ಅಸಮದಾನವನ ಸೇನಾಸಮುದ್ರಂ ತನ್ನ
ಮುಸುಕಲ್ಪಿತರೆ ಕಂಡು ಪುರವನಿತೆ ಸೇನೆಯಂ
ಬೆಸಲಾದಳೋ ಪೇಳಿನಲ್ತೆ ತಮ್ಮಟ ಭೇರಿ ಡೌಡೆಗಳ ರಭಸದಿಂದೆ
ಅಸಿ ಪರಶು ತೋಮರ ಕಠಾರಿ ಮುದ್ದರ ಕುಂತ
ಮುಸಲ ಭಲ್ಲೆಯ ಪಿಂಡಿವಾಳಂಗಳಂ ತಳೆದು
ಮಸಕದಿಂದೈದಿದರ್ ಪಟುಭಟರ್ ಪುರವನಗೇತಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದೆ ೩೫

ಭೂರಿಭೇರಿಗಳ ರಭಸದ ಮಂದಿಜನದ ಗಂ
ಭೀರಘೋಷದ ಬಳಸಿ ಜೇಯಂಬ ಮನುಮುನಿಗ
ಳೋರಣದ ಕೈಗೊಡುವ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಪರಕಿಗೊಡುವ ಮುತ್ತಧ್ವಾನದ

ಬಂದರು. ಆಗ ಇಂದ್ರನು ಶೂರನಾದ ಜಲಂಧರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು
ಏಳಿ ಎಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಸಡಗರದಿಂದ ಹೊರಟನು. ೩೪. ಆನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂಬಾರಿ
ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಜೀನುಹಾಕಿ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿ, ರಥಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಜೋಡು,
ಟೋಪ್ಪಿಗೆಗಳನ್ನೂ, ಭುಜಕೀರ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ಚಲ್ಲಣಗಳನ್ನೂ ಬೇಗ ಬೇಗ ನೀಡು. ಕೊಡಲಿ,
ಗದೆ, ಒನಕೆ, ಕತ್ತಿ, ಧೇನುಕಾಯುಧಗಳನ್ನು ನೀನು ಮುಂದೆ-ನಾನು ಮುಂದೆ ಎಂದು
ತೆಗೆದುಕೋ, ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರವಲಯಕ್ಕೆ ಜಲಂಧರನ ಸೈನ್ಯ ಬಂದಿದೆ, ತಡೆಯದೆ ಏಳು
ಎಂಬ ಗಲಿಬಿಲಿ ಶಬ್ದವು ಅಮರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತು. ೩೫. ಅಸಮಾನ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ
ರಾಕ್ಷಸನ ಸೇನಾಸಮುದ್ರವು ತನ್ನನ್ನು ಮುತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಪುರವನಿತೆಯು
ನೋಡಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತಾನೇ ಹೆತ್ತಳೋ ಹೇಳು ಎನ್ನುವಂತೆ ತಮ್ಮಟೆ, ಭೇರಿ, ಸಣ್ಣ ಡೊಳ್ಳು
ಗಳ ಭೋರ್ಗರತದಿಂದ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ಸೈನಿಕರು ಕತ್ತಿ, ಕೊಡಲಿ, ಭರ್ಜಿ, ಕಠಾರಿ, ಗದೆ,
ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯ ಭರ್ಜಿ, ಒನಕೆ, ಮುಸಲ, ಭಲ್ಲೆ, ಪಿಂಡಿವಾಳ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಬ್ಬರದಿಂದ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ
ಹೊರಟರು. ೩೬. ಭಯಂಕರವಾದ ಭೇರಿಗಳು ರಭಸವಾಗಿ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.
ಹೊಗಳುಭಟರು ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮುನಿಗಳು ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು
ಸುತ್ತಲೂ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಪರಾಕು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು,

ಚಾರುಚಾಮರ ಭತ್ತನಿಚಯದಾದಂಬರದ
ಸಾರವೈಭವದ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ದಿವಿಜವದ
ವಾರಣಮನೇರಿ ನವೆದು ರಣಕಿ ದೇವೇಂದ್ರನತುಳಸುವ್ಯಾಸದಿಂದ

೨೬

ಚಾತವೇದಂ ತಗರನಂತಕಂ ಕೋಣನಂ
ಯಾತುಧಾನಂ ಮನುಜನಂ ಪಾರಿ ಮಕರಮಂ
ವಾತನೇಣನೀರಸಖನರ್ದರತ್ನಮುವನೀರಾಸನಂ ವೃಷಭನ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೇರೆ ಸುರ ನರ ಗರುವ ಗಂಧರ್ವ
ಚಾತಮುಂ ನಿಜವಾಹನಮನೇರಿ ಮುಂದಸಂ
ಖ್ಯಾತಬಲವರಸಿ ದೇವೇಂದ್ರನಿಕ್ಕಿಲದೊಳಗೆ ನಡೆಗೊಂಡುಮೇವೇಳ್ವನು

೨೭

ಬಿಗಿದ ರಂಚಿಕೆಯ ಘಂಟಾರವದ ಘನಪತಾ
ಕಿಗಳ ಚಂಚತ್ಕರದ ಗಜರಾಜಿ ಹಲ್ಲಣದ
ಮೊಗರಂಬಗಳ ಪಕ್ಕಿರಕ್ಕಿಗಳ ಕಡಿಯಣದ ವಾಜಿಗಳ್ ಪಚ್ಚಾಗಿಯ
ಮಿಗೆ ಬಾಹುರಕ್ಕಿಗಳ ಸೀಸಕದ ಕೈಯ ಕೈ
ದುಗಳ ಕಾಲಾಳಂಬುದಂಬಿ ಸಾರಥಿಯ ಚಾ
ರಿಗೆ ಬರ್ಪ ಚನ್ನದ ವರೂಘಂಗಳೈದಿದುವು ಸುರಸೈನ್ಯಮೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು

೨೮

ಬಂದು ದಿವಿಜೇಶ್ವರಂ ಸಕಲ ಸುರನಾಯಕರ
ಸಂದಣಿಯ ಸಂರಂಭದಿಂದಲಮರಾವತಿಯ
ಮುಂದಣಿ ವಿಶಾಲಮಾರ್ಗದ ಬಯಲೊಳ್ ಬಹಳ ಸನ್ನಾಹಮಾಗಿ ನಿಂದು

ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಹರಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೋಹರವಾದ ಚಾಮರ-ಭತ್ತಿಗಳ ಸಮೂಹ-
ದಿಂದ, ಆಡಂಬರದ ಎಲ್ಲ ವೈಭವದಿಂದ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ದೇವೇಂದ್ರನು ಮದಿಸಿದ
ಖಾವತವನ್ನು ಏರಿಕೊಂಡು ಆನಂದದಿಂದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಹೊರಟನು. ೨೬.
ಅಗ್ನಿಯು ಟಗರನ್ನೂ, ಯಮನು ಕೋಣವನ್ನೂ, ರಾಕ್ಷಸನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ, ವರೂಣನು
ಮೊಸಳೆಯನ್ನೂ, ವಾಯುವು ಜಿಂಕೆಯನ್ನೂ, ಕುಬೇರನು ಉತ್ತಮವಾದ ಕುದುರೆಯನ್ನೂ,
ಈಶಾನನು ವೃಷಭನನ್ನೂ ಏರಿದರು. ಸುರ, ನರ, ಗರುಡ, ಗಂಧರ್ವರ ಸಮೂಹಗಳು
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿ ದೇವೇಂದ್ರನ
ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೨೭. ಆನೆಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಅಂದಾರಿಗಳನ್ನು
ಬಿಗಿದಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗಂಟೆಗಳು ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ
ಬಾವುಟಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಜೇನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ
ಗೌಸು, ಪಕ್ಕದ ರಕ್ಕಿಗಳು, ಕಡಿವಾಣ, ವಜ್ರಕವಚ, ವಿಶೇಷವಾದ ಭುಜಕೀರ್ತಿ, ತಲೆಯ
ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಧರಿಸಿದ ಕಾಲಾಳುಗಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಬಾಣಗಳನ್ನು
ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸಾರಥಿಯು ನಡೆಸಿದ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಚನ್ನದ ರಥಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ದೇವಸೈನ್ಯವು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೨೮. ದೇವೇಂದ್ರನು ಎಲ್ಲ ದೇವ
ನಾಯಕರ-ಸಮೂಹದೊಡನೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬಂದು ಅಮರಾವತಿಯ ಮುಂದಿನ ವಿಶಾಲ

ಹಿಂದುಮುಂದೆಡಬಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ನೆರೆದ ಬಲ
ವೃಂದವುಂ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಯಿಂದರೊಡನೆ
ನಿಂದು ಕಾದುವ ವೀರನಾವನೆನುತೊಡ್ಗಿದಂ ಘೋಷನತಿವಿಸ್ತರದೊಳುಂ

೨೯

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪ್ರರಾಣವುಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತವುಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪರಿಷದರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖವುಂ ಸಕಲಭೋಗವನು
ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ತಿಸುವನಾ
ಕಂತುಡರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದ

೪೦

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಹಾಗಿದ್ದ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಬಹು ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತನು. ತನ್ನ ಹಿಂದೆ
ಮುಂದೆ ಎಡ-ಬಲ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಿದ್ದ ಸೈನ್ಯಸಮೂಹವನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ
ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಸಮನಾಗಿ ನಿಂತು ಹೊರಾಡುವ ವೀರನು ಯಾವನಿದ್ದಾನೆ
ಎಂದು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಅತಿವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಒಡ್ಡಿದನು. ೪೦. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ಚೆನ್ನಬಸವ ಪ್ರರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥ
ವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನಮಾಡಿದವರಿಗೆ,
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ
ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಸ್ವರ್ಗದರಸಿನ ಕೂಡೆ ಕಾದಿ ವಿಳರಾಜನಾ
 ದುರ್ಗವುಂ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಾ ಕ್ಷಣಂ ದಿಕ್ಕಾಲ
 ವರ್ಗವುಂ ಬೆಂಬತ್ತಲೋಡಿ ವಿಧಿಸಹಿತ ವೈಕುಂಠವುಂ ಪೊಕ್ಕರಾಗ

ಎರಗದ ವಿರೋಧಿವಿಳರೆರೆಯುಂ ಸವರದೊಳ್
 ತರಿದು ಸುರರಾಲಯದೊಳುರೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ
 ಸೆರೆಗೈದು ಭಕ್ತರ್ಗೆ ನೆರತೆಯಿಂ ಕರುಣವುಂ ಕರೆದು ಕರೆದು ಮೋಣದ
 ಹರಿದಲೆಯ ಕೈಯ ಬೊಬ್ಬಿರಿವ ರುಂಡದ ಕೊರಳ
 ಹರೆಯ ಸೂಡಿದ ಮೈಯ ಮಿರುವ ಮರಿವಾಪುಗಳ
 ತುರುಗಲಿಂದೊಪ್ಪುತ್ತಿಹ ಕರಿಗೊರಲ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಲಹೆಮ್ನನು

೧

ವಿವರಿಸುವೆನಾಲಿಸಿನ್ನೆಲೆ ರಾಮ ಬಳಕಲಾ
 ದಿವಿಜೀಂದ್ರನತುಳಸನ್ನಾಹದಿಂ ಬರುತಿರಲ್
 ತವೆಣಿಸಿತು ಜಲಂಧರನ ಸೈನಿಕವತ್ತಲದ್ವಾತಾಕಾರವಾಗಿ
 ಜವನ ಜಂಗುಳಿಯಂತೆ ಮಿಕ್ಕುವಿನ ಪಡೆಯಂತೆ
 ಶಿವನ ಕಣ್ಣಿರಿಯಂತೆ ಭೈರವನ ಬಿಲದಂತೆ
 ತವಕಿಸುವ ಸಿಡಿಲ ವಾಗದಂತೆ ಬರುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆಚ್ಚರಿಯನು

೨

ಸೂಚನೆ : ದೇವೇಂದ್ರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರಾಜನಾದ ಜಲಂಧರನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಆ ದುರ್ಗವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಕ್ಷಣ ದಿಕ್ಕಾಲಕರ ಸಮೂಹವನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಓಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಹಿತ ವೈಕುಂಠವನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು. ೧. ಶರಣಾಗತರಾದ ಶತ್ರುಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸನಾಯಕರನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತರಿದು ದೇವತೆಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಸೆರೆಮಾಡಿ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ನೆರವು ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯನ್ನು ಹರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಗೂ ತಡೆಯದೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ, ಬೊಬ್ಬಿರಿವ ರುಂಡವನ್ನು ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾರವಾಗಿ ಧರಿಸಿರುವ, ಬಾಲಜಿಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಮರಿವಾಪುಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ದೇಹವುಳ್ಳ ಕಪ್ಪುಕೊರಲನಾದ ಪಂಪಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಯ್ಯ, ಸಿದ್ಧ ರಾಮ. ಆನಂತರ ಆ ದೇವೇಂದ್ರನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಜ್ಜು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಜಲಂಧರನ ಸೈನ್ಯವು ಅತ್ತಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ವಾತಾಕಾರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಯಮನ ಸಮೂಹದಂತೆ, ಮೃತ್ಯುವಿನ ಸೈನ್ಯದಂತೆ, ಶಿವನ ಕಣ್ಣಿನ ಉರಿಯಂತೆ, ಕಾಲಭೈರವನ ಬಿಲದಂತೆ, ಆತುರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಿಡಿಲ ಸಮೂಹದಂತೆ ಅದು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದಿತು.

ಭೋರ್ಗರೆದುರ್ವಿರ್ಬಲದ ವಾದ್ಯಂಗಳುಭಯ ಸುಭ
 ಟರ್ಗರ್ಭಾಭಟಿಸಿ ತೋರ್ವೊಯ್ದ ಪಟುಭಟವಾಜಿ
 ವರ್ಗಮಂ ರಾವ್ತರಡ್ಡಾದಿದರ್ ತೀಡಿದರ್ ಬಿಲ್ಲವರ್ ಸಿಂಜನಿಯನು
 ತೇರ್ಗಳಗ್ಗದ ಪಟಂ ಕೈವೀಸಿ ಕಾಳೆಗದ
 ವರ್ಗಳಂ ಕರೆವಂತೆ ಚರಿಸಿದುವು ತರ್ಕ್ಕಣಂ
 ಸ್ವರ್ಗದರಸಿನ ಜಲಂಧರನ ಸೇನೆಗಳೊಂದನೊಂದು ಸಂಧಿಸುವಾಗಳು

೨.

ಗಗನಚುಂಬಿತಸದ್ಭಜಾಳಿಗಳ ಧೂಳಿಗಳ
 ರೂಗರೂಗಿಪ ಕಾಂಚನರಥಾವಳಿಯ ಗಾವಳಿಯ
 ಮಿಗುವ ತುರಗವ್ರಜದ ಸಂದಣಿಯ ಗೊಂದಣಿಯ ಕರಿಘಟಿಯ ಭರವಸಗಳ
 ವಿಗಡ ಪಟುಭಟವನದ ಖಾತಿಗಳ ಹೇತಿಗಳ
 ಮಿಗೆ ಮೊರೆವ ಬಹುವಿಧದ ಭೇರಿಗಳ ಭೂರಿಗಳ
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಭತ್ತಚಮರಾಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗಳ ಬಲಮೆರಳ ಕಣ್ಣೆಸೆದುವು

೪

ಭೋರೆಂದುವಖಳಸುರದಂದುಬಿಗಿಲೊರಲ್ಪ ಕಪ
 ಳಾರವಂ ಪರ್ಬಿದುದು ಬಲಯುಗದ ಕೆಂದೂಳ್ಳಿ
 ಹೋರಾಟಮಾಯ್ತನಂತರಮುಭಯಭಟರ ನಿಷ್ಕುರದೃಷ್ಟಿಗಳ ಪೋಣದುವು

ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೨. ಆ ಕ್ಷಣ ಜಲಂಧರನ ಸೇನೆಯೂ ದೇವೇಂದ್ರನ ಸೈನ್ಯವೂ ಒಂದನ್ನೊಂದು ತಾಗುವಾಗ ಎರಡು ಕಡೆಯ ಸೈನ್ಯದ ವಾದ್ಯಗಳೂ ಮೊಳಗಿದವು. ಉಭಯಪಕ್ಷದ ಸೈನಿಕರು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ತೋಳು ತಟ್ಟಿದರು. ಶೂರಸೈನಿಕರ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ರಾವುತರು ಸುಳಿದಾಡಿದರು. ಬಿಲ್ಲುಗಾರರು ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗವನ್ನು ತೀಡಿದರು. ರಥಗಳ ಮೇಲ್ಬಾಗದ ಬಾವುಟಗಳು ಕಾಳಗದವರನ್ನು ಕೈಬೀಸಿ ಕರೆವಂತೆಚಲಿಸಿದವು. ೪. ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುತ್ತಿಡುವ ಬಾವುಟಗಳ ಸಮೂಹ ಮತ್ತು ಎದ್ದ ಧೂಳು, ಹೊಳೆಯುವ ಚಿನ್ನದ ರಥದ ಸಮೂಹದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮೀರುವಂತೆ ಒಟ್ಟು ಗೂಡುವ ಕುದುರೆಗಳ ಗುಂಪು, ಭರವಸೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮದದಾನೆಗಳ ಗುಂಪು, ವಿಕ್ರಮ ಶಾಲಿಗಳಾದ ದೀರ ಭಟರ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೋಪವೆಂಬ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಭೇರಿಗಳ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ, ವಿಧವಿಧವಾದ ಭತ್ತಿ-ಚಾಮರಗಳ ಗುಂಪಿನ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ಆ ಎರಡು ಬಲಗಳೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಂಡವು. ೫. ಎಲ್ಲ ದೇವದಂದುಬಿಗಳ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಶಬ್ದ, ಒರಲುತ್ತಿರುವ ಕಡಳೆಯ ಶಬ್ದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹಬ್ಬಿತು. ಎರಡು ಸೈನ್ಯದಿಂದಲೂ ಎದ್ದ ಕೆಂದೂಳಿಗೆ ಹೋರಾಟವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಉಭಯ ಸೇನೆಯ ಸೈನಿಕರ ನಿಷ್ಕುರವಾದ ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಸೇರಿ ಹೋರಾಡಿದುವು. ಸೈನ್ಯದ

ಸೇರಿ ತಿವಿದಾಡಿದರ್ ಚೋಣಿಗರ್ ಬಲ್ಲೆಹ ಕ
ತಾರಿ ಕಕ್ಕಡ ಪರರು ಮುಖ್ಯಾಯುಧಂಗಳಿಂ
ಭಾರಿಯಾಹವಮಾಯ್ತು ದೇವಾಸುರರ್ಗಾಳೇನಿಂಚೆನಚ್ಚರಿಯನು

೨೧

ಕಡಿ ಕೊಚ್ಚು ತಿವಿ ತಾಗು ಕೂಗು ಬೊಬ್ಬಿರಿಯುವ
ನುಡಿ ಕೆಡವು ಕರುಳನುಗಿ ಬಸಿರ ಬಗಿಯುರುಬು ತೋಳ್
ಪೊಡೆಯೊತ್ತು ಮುತ್ತು ಕುತ್ತಡಸು ಬಯ್ ಪೊಯ್ ನೂಂಕುತೊಂಕು ಸೀಳ್ ತಡೆಯೆನುತ್ತೆ
ಕಡಿದಾಡಿದರ್ ಕತ್ತಿ ಕೈದುಮಿ ಗದೆಗಳಿಂ
ಬಡಿದಾಡಿದರ್ ಮೂದಲೆಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಬಾಯ್
ಬಡಿದಾಡಿದರ್ ಸುರಾಸುರರ ಚೋಣಿಯ ಸುಭಟರೇನಿಂಚೆನದ್ವತವನು

೨೨

ತರಿವರಿವರ್ ಕೊಯ್ವರೊತ್ತುವರ್ ಮುತ್ತುವರ್
ಕೊರೆವರುಡಿವರ್ ಕಡಿವರುಬ್ಬುವರ್ ಕೊಬ್ಬುವರ್
ಮುರಿವರೇಳ್ವರ್ ಬೀಳ್ವರುರುಬುವರ್ ತರುಬುವರ್ ಕರುಬುವರ್ ಸಾಹಸವೆಳು
ಮರೆವರೆಸೆವರ್ ಕುಸಿವರಳ್ಳುವರ್ ಬಳ್ಳುವರ್
ತೊರೆವರಂಗವನೊತ್ತಿ ನೂಂಕುವರ್ ತಾಂಕುವರ್
ಕುರಿದರಿಯ ಮಾಡಿ ಪೊಯ್ತಾಡುವರ್ ಮಾಡುವರ್ ಪೊರುಪವನುಭಯುಭಟರು

೨೩

ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಭರ್ಜಿ, ಕಠಾರಿ, ಖಿಡ್ಗ, ದೊಡ್ಡ ಕೊಡಲಿಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ತಿವಿದಾಡಿದರು. ದೇವ-ದಾನವರಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು. ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೧. ದೇವಾಸುರಸೈನ್ಯದ ಮುಂಚೋಣಿಯ ಎರಭಟರು ಕಡಿ, ಕೊಚ್ಚು, ತಿವಿ, ಮೇಲೆಬೀಳು, ಕೂಗು, ಅಬ್ಬರಿಸು, ಎಲುಬನ್ನು ಪುಡಿಮಾಡು, ಕೆಡವು, ಕರುಳನ್ನು ಸೀಳು. ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಗಿ, ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡು, ತೋಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸು, ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕು, ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಜಜ್ಜು, ಬಯ್ಯಿ, ಹೊಡೆ, ನೂಕು, ಅವುಂಕು, ಸೀಳು, ಓಡುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ತಡೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕಡಿದಾಡಿದರು. ಕತ್ತಿ ಆಯುಧ ಗದೆಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದಾಡಿದರು. ಮೂದಲಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬೈದಾಡಿದರು. ಈ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೨. ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ಪಟುಭಟರು ತರಿದು ಹಾಕುವರು, ಇರಿಯುವರು, ಕೊಯ್ಯುವರು, ಒತ್ತುವರು, ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವರು, ಕೊರೆಯುವರು, ಜಜ್ಜುವರು, ಕಡಿಯುವರು, ಉಬ್ಬುವರು, ಕೊಬ್ಬುವರು, ಬಾಗಿರುವರು, ಮೇಲೇಳುವರು, ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವರು, ರಭಸದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವರು, ಅಡ್ಡಗಟ್ಟುವರು. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡುವರು, ಸಾಹಸವನ್ನು ಮೆರೆದು ಬೀಗುವರು, ಕುಸಿದುಬೀಳುವರು, ಹಿಂದೆಗೆಯುವರು, ಬಾಗುವರು, ತಿರಸ್ಕರಿಸುವರು, ದೇಹವನ್ನು ಒತ್ತಿನೂಕುವರು, ಮೇಲೆ ಬೀಳುವರು.

ಪೋಳ್ವ ರಂಗಂಗಳಂ ಮೂದಲೆಯ ನುಡಿಗಳಂ
 ಕೇಳ್ವ ರೋಬ್ಬೊಬ್ಬರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸರಿಸೀಳಾಗಿ
 ಸೀಳ್ವ ರಿಂಟುಣಿಸಿದರ್ ತಣಿಸಿದರ್ ಭೂತಮಂ ಬಹಳ ಕೋಪಾಂಬುಧಿಯೊಳು
 ಆಳ್ವ ರಿಂವೇರ್ಗಳತಿವೇದನೆಗೆ ಮಸಕಮಂ
 ತಾಳ್ವ ರಿದಿರಾದವರ ತಲೆಗಳಂ ತಂದು ತ
 ಮ್ಮಾಳ್ವಂಗೆ ಸಲೆ ನಿವಾಳಿಸಿದರುಭಯದ ಸುಭಟರೇನೆಂಬೆನಾಕ್ಷಣಮೊಳು

೮

ವಾರ್ಧಿಗಳ ಬಲ್ಲ ರೆಗಳೊಂದೊಂದನಕೆವಂತೆ
 ದುರ್ಧರದ ರಾವ್ತರಿಂದಾದಿದರ್ ಪಟುವೈರಿ
 ನಿರ್ಧಾರತರೆನಿಪ ಜೋದರ್ಕಳಂಕುರವಿಕ್ಕಿ ಪೋರಿಸಿದರಾನೆಗಳನು
 ಮಾದರ್ನಿಯ ಮಸಕದಿಂ ರಥಿಕರೊತ್ತಿದರಾ ಧ
 ನುರ್ಧರರ್ ಮೂದಲಿಸುತಿಸುವ ಕೈಚಳಕಮಂ
 ನಿರ್ಧರಿಸಲರಿದೆಂಬ ಹದನಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳೆನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು

೯

ಸರ್ಬಸನ್ನಾಹದಿಂ ನೂಂಕಿದುದು ಸುರರ ಚಾ
 ತುರ್ಬಲಂ ಖಂಡೆಯಂಗಳ ಖಣಿಕಟಸ್ಥನಂ
 ಪರ್ಬದುದು ದಿಕ್ಟಟಂಗಳೊಳಾನೆಗಾನೆ ಕುದುರೆಗೆ ಕುದುರೆ ತೇರ್ಗ ತೇರು

ಕುರಿದರಿದು ಹೊಡೆದಾಡುವರು, ಸಾಹಸವನ್ನು ತೋರುವರು. ೮. ಎರಡೂ ಸೈನ್ಯದ
 ವೀರಭಟರು ಎದುರಾಳಿಗಳ ದೇಹವ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ಎರಡು ಹೋಳಾಗಿ ಸೀಳಿದರು.
 ಪರಸ್ಪರ ಮೂದಲಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ತುಳಿದು ಸಮ
 ಸಮನಾಗಿ ಸೀಳಿ ರಾಶಿಹಾಕಿದರು. ಭೂತಗಳನ್ನು ತಣಿಸಿದರು, ಅತಿಯಾದ ಕೋಪವೆಂಬ
 ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಇರಿತದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಗಾಯಗಳ ನೋವಿಗೆ ಕೆರಳಿದರು.
 ಎದುರುಬಿದ್ದವರ ತಲೆಗಳನ್ನು ತರಿದು ತಮ್ಮ ನಾಯಕರಿಗೆ ನಿವಾಳಿಸಿದರು.
 ೯. ಸಮುದ್ರದ ದೊಡ್ಡ ಅಲೆಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಆಪ್ಪಳಿಸುವಂತೆ ಶೂರರಾದ ಕುದುರೆ
 ಸವಾರರು ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ತಿವಿದಾಡಿದರು. ಶೂರರಾದ ವೈರಿಗಳನ್ನೂ ನಾಶ
 ಪಡಿಸಬಲ್ಲ ಯೋಧರು ಅಂಕುಶದಿಂದ ತಿವಿದು ಒಂದೆರೊಡನೊಂದು ಆನೆಗಳನ್ನು
 ಹೋರಾಡಿಸಿದರು. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅಬ್ಬರಿಸಿ ರಥಿಕರು ಪರಸ್ಪರ ತಗುಲಿದರು. ಬಿಲ್ಲುರರು
 ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಕೈಚಳಕವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ
 ಲಸಾಧ್ಯವೆಂಬಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು
 ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೧೦. ಸರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯಿಂದಲೂ ದೇವತೆಗಳ ಚತುರ್ಬಲವೂ
 ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಹಿಂದೆಟ್ಟಿತು. ಕತ್ತಿಗಳ ಖಣಿ ಕಟಿಲ್ ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ದಿಕ್ಟಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ
 ಹಬ್ಬಿತು, ಆನೆಗೆ ಆನೆ, ಕುದುರೆಗೆ ಕುದುರೆ, ತೇರಿಗೆ ತೇರು, ಗರ್ವದಿಂದ ಸುಭಟರ ಜೊತೆಗೆ

ಗರ್ಭದಿಂ ಸುಭಟರ್ಗ ಸುಭಟರ್ಕಳದಿರಾಗಿ
ಯೋರ್ಬರೋರ್ಬರ್ ಸೋಸೆ ಸುರಸುಭಟರಿತಕ್ಕೆ
ಮಾರ್ಬಲದ ಚೋಣೆ ಮುರಿದೋಡಿ ಕೂಡಿತು ಜಲಂಧರವೈತ್ಯನರಣೆಯನು ೧೦

ಪಿಂತಿರುಗಿ ಕಾದಿದರನಿವೃತ್ತಂ ತರಿವೃತ್ತಂ
ದಂತಿ ತುರಗಂಗಳಂ ಪಿಡಿವೃತ್ತಂ ಪಡಿವೃತ್ತಂ
ಮುಂತಳರ್ವ ಭಟರನರೆಯುಟ್ಟುತುಂ ಕುಟ್ಟುತುಂ ಮೆಟ್ಟುತುಂ ಪರ್ವಣನನು
ಅಂತರಿಸದರುಬಿ ತಲೆವೊಯ್ದುತುಂ ಬಯ್ಯುತುಂ
ತಂತಮ್ಮ ವೀರಮಂ ಮೆರೆವೃತ್ತಂ ಬೆರೆವೃತ್ತಂ
ಭ್ರಾಂತಿಬಡಿಸಿದರಾಗಿ ರಾಗದಿಂ ಬೇಗದಿಂ ಸುರಭಟರ್ ಪರಭಟರನು ೧೧

ಖಂಡಮಯಮೆತ್ತಲಂ ಮುರಿಮುರಿದು ಬಿದ್ದ ಕೋ
ದಂಡಮಯಮೆತ್ತಲಂ ಕುಣಿಕುಣಿವ ಮರುಳ ಬ
ಲ್ತಂಡಮಯಮೆತ್ತಲಂ ಸುತ್ತಲಂ ಪರಿವ ರಕ್ತಾಂಬುನೋಳೋಲಾಡುತೆ
ರಂಡಮಯಮೆತ್ತಲಂ ಕಡಿಕಡಿದು ಕಡೆದ ತಲೆ
ತಂಡಮಯಮೆತ್ತಲಂ ತುಂಡಾದ ಘನಗದಾ
ದಂಡಮಯಮೆತ್ತಲಂ ತಾನೆನಿಸಿ ರಣರಂಗಮಿದುರದತಿಭೀಕರದೊಳು ೧೨

ರಕ್ತಪ್ರವಾಹಮಾದುದು ರಣಂ ಸಾಹಸವಿ
ರಕ್ತರಾದರ್ ಖಳನ ಚೋಣೆಗರ್ ಸುರಕರವಿ
ಮುಕ್ತ ಬಾಣೋರಗನ ಬಾಯ್ಗೆ ತುತ್ತಾದುದರಿಭಟರ ಜೀವಾನಿಲಚಯಂ

ಸುಭಟರು ಒಬ್ಬರೊಡನೊಬ್ಬರು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಹೋರಾಡಿದರು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳ
ಇರಿತಕ್ಕೆ ರಾಕ್ಷಸರ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗವು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಜಲಂಧರನ
ಸೈನ್ಯದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತು. ೧೧. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋರಾಡಿ
ದವರನ್ನು ಇರಿಯುತ್ತ, ತರಿಯುತ್ತ, ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊಡೆಯುತ್ತ,
ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಭಟರನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕುಟ್ಟಿದರು, ಹೇದ
ರಾಶಿಯನ್ನು ತುಳಿದರು, ತಡಮಾಡದೆ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ತಲೆಕಡಿದು ಬೈದರು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಮೆರೆದರು. ಬೇಗನೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೆರೆಯುತ್ತ ಸುರಸೈನಿಕರು ಶತ್ರು
ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು. ೧೨. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಂಸಖಂಡ
ತುಂಬಿತ್ತು. ಮುರಿದುಬಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಕುಣಿದಾಡುವ
ಪಿಶಾಚಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪಿತ್ತು. ಸುತ್ತಲೂ ಹರಿಯುವ ರಕ್ತಜಲದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ
ರುಂಡಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ಕಡಿಕಡಿದು ಬಿದ್ದ ತಲೆಗಳ ಸಮೂಹವೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ
ಇದ್ದಿತು. ಮುರಿದುಬಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಗದೆಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧರಂಗ ತುಂಬಿಹೋಗಿದ್ದಿತು.
ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಯುದ್ಧರಂಗವು ಬಹು ಭೀಕರವಾಗಿತ್ತು. ೧೩. ಯುದ್ಧ
ಭೂಮಿ ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ತುಂಬಿತು. ಜಲಂಧರ ರಾಕ್ಷಸನ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗದ

ಶಕ್ತಿಯುಡಿದುವು ಖಳರ ಕಾಯದೊಳ್ ಬಹುಕೋಪ
 ರಕ್ತೇಕ್ಷಣ ಶುಂಭದಾನವಂ ಕಂಡು ಕರ
 ಯುಕ್ತಭೀಷಣಮಾದ ಮಿಂಡೆಯವನುರೆ ಜಡಿದು ಕೈವೀಸಿದಂ ಬಲವನು ೧೩

ನಡೆ ಜಂಭ ನೂಂಕೆಲೆ ನಿಶುಂಭ ಮುಂಬರಿ ಚಂದ
 ತುಡುಕು ನೀನೆಲೆ ಖಡ್ಗರೋಮ ತೋರಿಸು ನಿನ್ನ
 ಕಡುಪನೆಲೆ ವಾಮನ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಕೈದೋರ್ಪ ಲೋಮ ಬಲ್ಲೇನಾದುದು
 ಮಿಡುಕದಿಹರೇ ದೀರ್ಘಬಾಹು ನಿಲ್ಲರೆ ಮದಿರ
 ತಡೆವರೇ ನೀಂ ಕಾಲನೇಮಿ ಸತ್ತ್ವವನೆಲ್ಲಿ
 ಮಡಗಿದಿರಿ ಭಟರೆನುತೆ ಮೂದಲಿಸಿದಂ ಖಳನ ಸೇನಾನಿ ಶುಂಭನಂದಂ ೧೪

ಮೋಳಗಿದುವು ಸಕಲ ವಾದ್ಯಂಗಳಾರ್ಭಟಿದರ್
 ಖಳರೊರಲ್ಪುವು ಕಹಳೆ ಮಿಂಚಿದುವು ಕತ್ತಿಗಳ್
 ಸಲೆ ನೂಂಕಿದುವು ಕುದುರೆಗಳ್ ಕರಿಗಳೊತ್ತಿದುವು ಪಟುಂಭಟರ್ ಮುಂಬರಿದರು
 ಖಳನಾಯಕರ್ ಕುಂಬುಚೆನುತ್ತಾರಿ ಬೊಬ್ಬರಿದು
 ಮುಳಿದು ನಿಜವಾಹನಂಗಳನುರುಬಿ ನಡೆಸಿದರ್
 ಕೊಳುಗುಳದ ಭಾಷಣವನೇನಂದಂ ಬಣ್ಣ ಸುವನೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳಿದನು ೧೫

ಭಟರು ಯುದ್ಧಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ದೇವತೆಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಣವೆಂಬ ಹಾವುಗಳ ಬಾಯ್ಗೆ ಶತ್ರುಸೈನಿಕರ ಪ್ರಾಣವೆಂಬ ಗಾಳಿಯು ಆಹಾರವಾಯಿತು. ರಾಕ್ಷಸರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಉಡುಗಿತು. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಶುಂಭದಾನವನು ನೋಡಿ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಯಂಕರವಾದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ರುಳಿಪಿಸುತ್ತ ಕೈಬೀಸಿ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕರೆದನು. ೧೪. ಜಂಭನೇ ನಡಿ, ಎಲೆ ನಿಶುಂಭನೇ ಮುನ್ನುಗ್ಗು. ಎಲೈ ಚಂಡನೇ ಮುಂದುವರಿ, ಖಡ್ಗರೋಮನೆ ಶತ್ರುವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಹಿಡಿ. ವಾಮನ ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸು. ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ನಿನ್ನ ಕೈಚಳಕವನ್ನು ತೋರಿಸು. ಲೋಮ, ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇನಾಯಿತು ? ಎಲೆ ದೀರ್ಘ ಬಾಹು, ಆವೇಶಗೊಳ್ಳದಿರುತ್ತಾರೆಯೆ ? ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆಯೆ, ಮದಿರ ? ಎಲೈ ಕಾಲನೇಮಿ, ಸಾವಕಾಶ ಮಾಡಬಹುದೇ ? ಭಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಪೌರುಷವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಿ ? ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸರ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಶುಂಭನು ಮೂದಲಿಸಿದನು. ೧೫. ಎಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳೂ ಶಬ್ದಮಾಡಿದವು. ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೂ ಆರ್ಭಟಿಸಿದರು. ಕಹಳೆಗಳು ಕೂಗಿದವು. ಕತ್ತಿಗಳು ಹೊಳೆದವು, ಕುದುರೆಗಳು ಮುಂದೆ ನಡೆದವು. ಆನೆಗಳು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದುವು. ಶೂರ ಸೈನಿಕರು ಮುಂದುವರಿದರು. ರಾಕ್ಷಸನಾಯಕರು ಕುಂಬುಚಿ ಎನ್ನುತ್ತ ಆರಚಿ, ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ವಾಹನಗಳನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಸಿದರು. ಯುದ್ಧದ

ಬೋಯೆಂದು ಖಳನ ಪಡೆ ನಡೆವುದು ಕಂಡಿದ್ದು
 ನೋಯೆಂದು ಬೋಬ್ಬರಿದು ಕೆಲಬಲದ ಸಕಲಸುರ
 ನಾಯಕರನ್ನೆದೆ ಕೈವೀಸಿದಂ ಸೋಸಿದಂ ಮೂದಲೆಯ ಮಾತುಗಳನು
 ಬಾಯ ಬೋಬ್ಬಗಳ ತೋಳ್ಪೊಯ್ನ ಪಟುಭಟರ ಸಮಂ
 ದಾಯದೊಡನಗ್ಗಿ ಯಮ ನೈಯತ್ಯ ಜಲಧಿಪತಿ
 ವಾಯು ಧನದಾದಿಗಳ್ ನೂಂಕಿದರ್ ಭರವಸದೊಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚ ರಿಯನು ೧೬

ಸುರಪನಂ ಶುಂಭನಗ್ಗಿಯ ನಿಶುಂಭಂ ದಂಡ
 ಧರನನಾ ವಾಮನಂ ನಿಶುಂಭಿಯಂ ಮದಿರನುರೆ
 ಶರಧಿಪತಿಯಂ ದೀರ್ಘಬಾಹು ಪವಮಾನನಂ ವಿಡ್ಗರೋಮಂ ಧನದನ
 ದುರುಳಪ್ರಚಂಡನಿಶಾನನಂ ಚಂಡನಿಂ
 ತಿರದ ಮೂದಲಿಸಿ ಸಮ್ಮುಖವಾಗಿ ತುಳ್ಳಿದರ್
 ಶರವರುಷವಂ ನಭೋಂಗಣಮೆತ್ತ ದಸೆಯೆತ್ತ ಸುರಧರಣಿಯೆತ್ತಲೆನಲು ೧೭

ಕೊಚ್ಚುವರ್ ಪೊಸಮಸೆಯ ಸರಳ್ಳಳಿಂದಸುಗಯಂ
 ಮೆಚ್ಚುವರ್ ಹೃದಯದಲಿ ಕೋಪವಂ ಕಣ್ಣೊಳೊಳ್
 ಬಿಚ್ಚುವರ್ ಕಣಕಣಗಳಿಸುಗೆಗಳ ಮಸಕದಿಂ ಬೃಂದಾರಕರ ನೆಲವನು

ಭೀಕರತೆಯನ್ನು ಬಿನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ, ರಾಮ, ಕೇಳು ಎಂದನು. ೧೬. ಬೋ ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನ ಸೈನ್ಯ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಿತು. ಇದನ್ನು ಇಂದ್ರನು ನೋಡಿ ಓ ಎಂದು ಬೋಬ್ಬರಿದನು. ಆಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ದೇವನಾಯಕರನ್ನೂ ಕೈಬೀಸಿ ಕರೆದನು. ಮೂದಲಿಕೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದನು. ಬಾಯಿಂದ ಅರಚುವ, ತೋಳ್ತಟ್ಟುವ, ಯುದ್ಧವೀರರ ಗುಂಪಿನೊಡನೆ ಅಗ್ನಿ, ಯಮ, ನಿರುತಿ, ವರುಣ, ವಾಯು, ಕುಬೇರ ಮುಂತಾದವರು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿದರು. ೧೭. ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಶುಂಭನು, ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ನಿಶುಂಭನು, ಯಮನನ್ನು ವಾಮನನು, ನಿರುತಿಯನ್ನು ಮದಿರನು, ವರುಣನನ್ನು ದೀರ್ಘಬಾಹುಪು, ವಾಯುವನ್ನು ವಿಡ್ಗರೋಮನು, ಕುಬೇರನನ್ನು ದುರುಳಪ್ರಚಂಡನು, ಈಶಾನನನ್ನು ಚಂಡನು, ಪರಸ್ಪರ ತಡೆಯದಂತೆ ಮೂದಲಿಸಿ ಎದುರೆದುರಾಗಿ ಆಕಾಶವಲ್ಲಿ, ದಿಕ್ಕಾವುದು, ಸ್ವರ್ಗಭೂಮಿಯಾವುದು ಎನ್ನುವಂತೆ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಗರೆದರು. ೧೮. ಹೊಸದಾಗಿ ಮಸೆದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಕೊಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು, ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಪವನ್ನು ಕಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವತೆಗಳ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಾಣಗಳ ರಭಸವಾದ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಡಬಲಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿ

ಮುಚ್ಚುವರ್ ಬಲನೆಡನೊಳುರುಬುತಿಹ ಸುಭಟರಂ
ಪಚ್ಚುವರ್ ಭೂತವೇತಾಳಜನಕೀ ಪರಿಯೊ
ಳೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ ಸುರೇಂದ್ರಾದಿ ಸುರನಾಯಕರ್ ವಿಳನಾಯಕರ್ ಧುರದೊಳು ೧೮

ಅಸಿಗಳಿಂದೊರ್ಮೆ ಕಂತದೊಳೊರ್ಮೆ ನೆಗಳ್ಳ ಪ
ಟ್ಟಸಿಗಳಿಂದೊರ್ಮೆ ಗದಗಳೊಳೊರ್ಮೆ ಘನತರದ
ಮುಸಲಂಗಳಿಂದೊರ್ಮೆ ಮುದ್ದರದಿನೊರ್ಮೆ ಸುರಗಿಯಿಂದೊರ್ಮೆಯೊರ್ಮೆ
ಅಸಮಸಂಗ್ರಾಮದೊಳಗಿಂತುಭಯನಾಯಕರ್
ಮಸಕದಿಂ ಪೊಯ್ದಾಡಿದರ್ ಬಿಡದೆ ಪೊಕ್ಕು ರ
ಕ್ಕಸರಿಯೆ ತರಹರಿಸಲಾರದಾಧಿಪರ್ ಬೆಂಗೊಟ್ಟರಾಕ್ಷಣದೊಳು ೧೯

ಸುರಪನೋಡಿದನಗ್ಗಿ ಸಾಗಿದಂ ಪ್ರೇತಪತಿ
ತೆರಳ್ಳನಾ ನೈರುತ್ಯನಡಗಿದಂ ಜಲಧಿಪಂ
ಮುರಿದನನಿಲಂ ಸರಿದನಭವಮಿತ್ರಂ ನೊಂದನೀರಾನನಳವಳಿದನು
ಉರವಣಿಸಿ ದೈತ್ಯನಾಯಕರೋಡುವಮರಂ
ಚಿರಸಿದರ್ ದೊರೆಗಳೇ ಬೆನ್ನೀಯೆ ಚತುರಂಗ
ಮಿರದೆ ತೆಗೆದೋಡುತಿದುರದು ಕೆಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಕುಟ್ಟುವ ದೈತ್ಯಭಟರಂಚೆಗೆ ೨೦

ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿದೊಡೆ ನೊರಜುವಿಂಕದಕಾಂತು
ಮುರಿಯದಿಹುದೇ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳ್ ಸುರಸೇನೆ
ಹರಿಹಂಚುವಟ್ಟು ತಾಯ್ಕಂ ಮಕ್ಕಳಾಗದೊಂದೇ ಬಾರಿ ಬೆನ್ನಿತ್ತುದು

ಸುತ್ತಿದ್ದ ಶೂರಭಟರನ್ನು ಭೂತವೇತಾಳಗಳಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವನಾಯಕರೂ ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸನಾಯಕರೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದರು. ೧೯. ಕತ್ತಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ಬಾರಿ, ಭರ್ಜಿಗಳಿಂದ ಒಮ್ಮೆ, ಈಟಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ಸಾರಿ, ಗದೆಗಳಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ತರವಾದ ಒನಕೆಗಳಿಂದ ಒಂದು ಸಾರಿ, ಒಂದು ರೀತಿಯ ಗದೆಗಳಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿ, ಕಠಾರಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ಬಾರಿ ಈ ರೀತಿ ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ನಾಯಕರೂ ಹೋರಿಸಲಾಗದಂತಹ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬರದಿಂದ ಹೊಡೆದಾಡಿದರು. ರಾಕ್ಷಸರು ತಡೆಯದೆ ಅವರನ್ನು ಇರಿಯಲು ದಿಕ್ಕಾಲಕರು ತಡೆಯಲಾಗದೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪಲಾಯನಮಾಡಿದರು. ೨೦. ದೇವೇಂದ್ರನು ಓಡಿದನು, ಅಗ್ನಿ ಹೊರಟುಹೋದನು, ಯಮನು ಹೊರಟುಹೋದನು, ನಿರುತಿಯು ಬಟ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು, ವರುಣನು ಹಿಂದಿರುಗಿದನು, ವಾಯುವು ಹಿಂದೆ ಸರಿದನು, ಕುಬೇರನು ನೊಂದನು, ಈಶಾನನು ಬಲಗುಂದಿದನು. ವೇಗದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿರುವ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನಾಯಕರು ರಭಸದಿಂದ ಬೆನ್ನೆಟ್ಟಿದರು. ತಮ್ಮ ದೊರೆಗಳೇ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಲು ಹೊಡೆಯುವ ರಾಕ್ಷಸರ ಅವೇಶಕ್ಕೆ ಚತುರಂಗಸೈನ್ಯವು ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ೨೧. ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿದಾಗ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ಗುಂಪು ಎದುರಾದರೆ ಚದುರದೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ದೇವತೆ

ಇ೦ ಕಡಿ ಪೊರಳ್ಳು ಸೋಲ್ವರ್ ದಿವಿಜರೆನುತಾರ್ದು
ಸರಿಗರಕ್ಕ ಸರಾಸಕುದುರೆಸಹಿತೊತ್ತಿ ಕುರಿ
ದರಿಮಾಡಿ ಬಿಡದೆ ಬೆಂಬತ್ತಿದರ್ ಸಾಹಸಮೊಳೆನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ೨೧

ಕಡಿದರೋಡುವ ಭಟರ ಬೆಂಬತ್ತಿ ತಮತಮಗೆ
ಒಡಿದರ್ ತುರಂಗಗಜರಾಜಿಯಂ ಪಂಥಮಂ
ನುಡಿದರಿರದೊತ್ತಿದರ್ ಮುತ್ತಿದರ್ ಕುತ್ತಿದರ್ ಮುತ್ತಿದರ್ ಮೈಗಂಬನು
ಉಡಿದರಾಂತವರ ಬಗ್ಗುರಿಗಳಂ ದಾನವರ್
ಕುಡಿದರರುಣಾಂಬುವಂ ಶಾಕಿನಿಯರೀ ಸುರರ್
ಮುಡಿದರಂದೋಡಿದರ್ ಕೋಡಿದರ್ ಬಾಡಿದರ್ ನೀಡಿದರ್ ಕೈದುಗಳನು ೨೨

ಬಿರವರಿಯಲೆತ್ತಿದ ಕರಾಗ್ರವಂ ಕಂಡು ಪಲ್
ಗಿರಿಪುತಂ ವಿಷ್ಣುಧಾರೆಗೆ ಬೆದರಿ ತಂತಮ್ಮ
ಕರವನೊಡ್ಡುತೆ ಕಾಲ್ಗೆ ಬೀಳುತಂ ಪಲ್ಲಚ್ಚಿ ವೈಷ್ಣವಚನಗಳಿಂದೆ
ಸಿರವನುಳುಹಯ್ಯ ನಿಮ್ಮಯಂ ಬಸಿರ ಬಂದವೆವಂ
ಗೊರೆಪ್ಪದಾಳ್ಗೆ ಲಸವಿಂ ಮಾಳ್ಗೆಮೆದುಸಿರಿ ಮೈ
ಗರಪ್ಪತಿರ್ದರ್ ಮಡಿದ ಗಜಹಯಂಗಳ ಮರೆಯೊಳವಳಿದು ದಿವಿಜಭಟರು ೨೩

ಗಳ ಸೈನ್ಯ ಹರಿಹಂಬಾಗಿ ತಾಯಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೆನಿಸದೆ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಕೊಟ್ಟೋ
ಡಿತ್ತು. ದೇವತೆಗಳು ಸೋತರು. ಅವರನ್ನು ತಿವಿ, ಕಡಿ, ಹೊರಳಿಸು ಎನ್ನುತ್ತ ಸರಿಸಮಾನರಾದ
ರಾಕ್ಷಸರು ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳ ಸಹಿತ ತಾಗುತ್ತ ಕೊಲ್ಲುತ್ತ ಅವರನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ
ಸಾಹಸದಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಆ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಏನೆಂದುಹೇಳಲಿ? ೨೨. ಓಡಿ
ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಕಡಿದುಹಾಕಿದರು. ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಆನೆ
ಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು, ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು, ನೂಕಿದರು,
ಮುತ್ತಿದರು, ಚುಚ್ಚಿದರು, ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬಾಣವನ್ನು ನಾಟಿದರು. ರಾಕ್ಷಸರು ಎದುರಾದವರ
ಎದೆಗೂಡಿನ ಮೂಳೆಯನ್ನು ಮುರಿದರು. ಶಾಕಿನಿಯರು ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿದರು. ಈ
ದೇವತೆಗಳು ಸತ್ತರು, ಓಡಿಹೋದರು, ಸೋತರು, ಬಾಡಿಹೋದರು, ಆಯುಧಗಳನ್ನು
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ೨೩. ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕಡಿಯಲು ಎತ್ತಿದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ
ಹಲ್ಲನ್ನು ಕಿರಿಯುತ್ತಾ, ಕತ್ತಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಹೆದರಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡ ಹಿಡಿ
ಯುತ್ತಾ, ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾ ಹಲ್ಲನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ವೈಷ್ಣವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತ,
ನಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿರಯ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತೇವೆ.
ನಮಗೆ ಆಳುಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ದೇವಸೈನಿಕರು
ಸತ್ತುಹೋದ ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಆನೆಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಗುಂದಿ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು

ಮೊರೆವ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ರಾವ್ರರಂ ಬಿಮುಟು ವಾಜಿಗಳ್
ಪರಿದಾಡಿದುವು ಮಾವ್ರರಂ ಕೆಡಪಿಯಾನೆಗಳ್
ತಿರುಗುತಿದುರ್ವು ಬಂದು ಬಿದ್ದ ರಮರಾವತಿಯ ಹೇರಗಳನವರಭಟರು
ಪುರದ ಪೆರ್ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಕರಿತುರುಗಪದಹತಿಯೊ
ಳರೆವುತಿದುರ್ವದು ಸುರಪದಾತಿ ಖಳಚತುರಂಗ
ಮುರವಣಿಗಿ ತುಳಿದಿದುಕೊಂಡು ಬರುತಿದುರ್ವದನೇನೊಬೆನ್ನದ್ವತವನು ೨೪

ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಪೊಗುಪೊಡಸದಳಮಾಗಿ ಹರಣವಂ
ನೀಗಿದರ್ ಕೆಲಬರಿದಾಡಿ ನೋಡುವೆವೆಂದು
ತಾಗಿದರ್ ಕೆಲಬರಾ ನಗರದಾಳ್ವೀರಿಯೊಳ್ ನೋಡುತಿಹ ಬಾಲೆಯರನು
ಬೇಗನೆಮ್ಮಂ ಸೇದಿಕೊಳ್ಳುವೆಂದವರ್ಗೆ ತಲೆ
ವಾಗಿದರ್ ಕೆಲರರಿಗಳುರುಬಿ ಬರೆ ಕಂಡು ಪೆ
ರ್ಬಾಗಿಲಿಲ್ಲಂ ಬೇಗ ಮುದ್ರಿಸಿದರಾ ಸಮಯದೊಳ್ ದೈತ್ಯರುರವಣಿಸಲು ೨೫

ಪೆರ್ಬಾಗಿಲಂ ಬಂಧಿಸಲ್ಪೆ ಪೊರಬಿದ್ದರು
ಗರ್ಬದಿಂದಿದು ತಲೆಯಂದಿದು ಜಲಂಧರನ
ಸರ್ಬಸೇನಾಸಮುದ್ರಂ ಶುಂಭನಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೋಟಿಯಂ ಪತ್ತುತಿರಲು
ಕೊರ್ಬಿನಂ ದಿಕ್ಕಾಲರಾಳ್ವೀರಿಯಂ ಪತ್ತು
ತೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಪಚಾರಿಸುತಾಗ ದಾನವರ
ಪೆರ್ಬಲವ ಕದಿದಿಳಿಪತ್ತಿರಲಸುರುರುಬಿದರದೇನೊಬೆನ್ನದ್ವರಿಯನು ೨೬

ತ್ತಿದ್ದರು. ೨೪. ಅವರ ಆರ್ತಧ್ವನಿಗೆ ಹೆದರಿ ರಾವುತರನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿ ಕುದುರೆಗಳು ಓಡಿದವು, ಆನೆಗಳು ಮಾವುತರನ್ನು ಕೆಡವಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಮರಾವತಿಯ ಮೊಡ್ಡದಾದ ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ದೇವಸೈನಿಕರು ಬಂದು ಬಿದ್ದರು. ದೇವತೆಗಳ ಕಾಲಾಳು ಸೈನ್ಯವು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳ ಕಾಲ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನುಚ್ಚುನೂರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ರಾಕ್ಷಸರ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತ ಅವರನ್ನು ತುಳಿದು ತಿವಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆ ಆದ್ವೈತವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೨೫. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರು ವಿಜೃಂಭಿಸಲು ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಅನೇಕರು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಕೆಲವರು ಹೋರಾಡಿ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಬೇಗನೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ತಲೆಬಾಗಿ ಬೇಡಿದರು. ಕೆಲವರು ಶತ್ರುಗಳು ಹಲ್ಲೆಮಾಡಲು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಹಾಕಿದರು. ೨೬. ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದವರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತಿವಿದು ತಲೆಗಳನ್ನು ತರಿದು, ಜಲಂಧರನ ಸೈನ್ಯವು ಶುಂಭನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತಿರಲು ಕೊಬ್ಬಿನಿಂದ ದಿಕ್ಕಾಲಕರು ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ರಾಕ್ಷಸರ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಡಿದು ಕೆಡವುತ್ತಿರಲು ಆಗ

ಹರಿಗೆ ಬಲುಹಗ್ಗಿಗಳಲುಂ ಯಮಗುಬ್ಬಸಂ
ನಿರುತಿಗತಿಸಂಕಟಮುಗುಳ್‌ನೀರ್ ಜಲೇಶಂಗೆ
ಮರುತಂಗೆ ತಲ್ಲಣಂ ಯಕ್ಷಪತಿಗಾಸರೀರಾಸಂಗೆ ಚಿಟ್ಟತಾಯ್ತು
ಪುರದೊಳಗೆ ಪೊರಗೆ ದೇವಾಸುರರೊಳವರ್ಗ್
ಪರಿಗಣನೆಯೆಲ್ಲಿಯದು ದಾನವರ್ ತಮತಮಗೆ
ಪರಿಪರಿದು ಮುತ್ತಿದರ್ ಪತ್ತಿದರ್ ಕೋಂಟಿಯಂ ನಿಲ್ಲದತಿಪಾಹಸದೊಳು ೨೭

ಕೊಡೆ ಗಜಬಜಮಾಯ್ತು ಮನಮನೆಯ ಕದಗಳಂ
ಪೂಡಿವರ್ ಮೆಯ್ಯ ಬಂಗಾರಗಳನುಗಿದು ಮರೆ
ಮಾಡಿವರ್ ಕೈವರಳ್ಳಳನೊತ್ತಿಕೊಳುತೆ ಕಳವಳಿಸಿದರ್ ಕಾದಿನಿಯರು
ಬೇಡಕಳುಹಿದರವರ ವಸ್ತುವಂ ಕೊಡದಿಂತು
ಮಾಡಬಹುದೇ ಪಾಪ ದೇವೇಂದ್ರ ತಾನೆಲ್ಲಿ
ನೋಡುತಿರ್ಪನೊ ಕೆಟ್ಟವನುತೆ ಪುರಜನಮಳುತಿರ್ಪ ಸಮಸಂತರದೊಳು ೨೮

ಕಂಡರಲ್ಲಲ್ಲಿ ದೊರೆಗಳ್ ವರಣದಿಕ್ಕಿನೊಳ್
ದಿಂದುದರಿವಸುರರಂ ಕೋಂಟಿ ಪೋದುದನುತೆ
ಖಂಡೆಯಂಗಳ ಕಿತ್ತು ಬಾಯ್‌ವೊಯ್ದು ಬೊಬ್ಬಿದು ಪರಿದರಿ ಕಡಿಯೆನುತೆ

ರಾಕ್ಷಸರು ರಭಸದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ೨೭. ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಬಲಾತ್ಕಾರ, ಅಗ್ನಿಗೆ ದುಃಖದ ಉರಿ. ಯಮನಿಗೆ ಮೇಲುಬ್ಬಸ, ನಿರುತಿಗೆ ಸಂಕಟ, ಮರುಣನಿಗೆ ಗುಟುಕುನೀರು, ಮರುತನಿಗೆ ತಲ್ಲಣ, ಕುಬೇರನಿಗೆ ಬಳಲಿಕೆ, ಈಶಾನನಿಗೆ ಕಠಿಣವಾದ ಕೆಲಸ ಉಂಟಾಯಿತು. ಪಟ್ಟಣದ ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲಿ ಸಾಯುವವರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ರಾಕ್ಷಸರು ತಡೆಯದೆ ಅತಿ ಸಾಹಸದಿಂದ ಓಡಾಡುತ್ತ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು ಹತ್ತಿದರು. ೨೮. ತಕ್ಷಣ ಗಲಿಬಿಲಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನೂ ಹಾಕಿದರು. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮೈಮೇಲಿದ್ದ ಬಂಗಾರದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟರು, ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತ ಕಳವಳಿಸಿದರು. ರಾಕ್ಷಸರು ತಮ್ಮ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬೇಡಲು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ಆ ಪಾಪಿಯಾದ ದೇವೇಂದ್ರ ಅವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಹುದೇ? ಎಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೋ? ನಾವು ಕೆಟ್ಟುಹೋದವು ಎನ್ನುತ್ತ ಪಟ್ಟಣದ ಜನರು ವ್ಯಥೆಪಡುತ್ತಿರುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ೨೯. ಪತ್ತಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ದೊರೆಗಳು ನೋಡಿದರು, ಕೋಟೆ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತು ಎನ್ನುತ್ತ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಾಯಿ

ಕಂಡುದಿಲ್ಲವೆ ಜೇಯ ಪಡುಗಡೆಯ ಕೋಂಟೆಯಂ
 ಕೋಡರವರೆಂದು ಸುರರುಲಿಯೆ ಖಿತಿಯಿಂದಲಾ
 ಖಿಂಸಲಂ ಬಿಟ್ಟ ಸೂಟಯೊಳ್ಳಿದಿದು ನೆರೆದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಡಣದಿಂದ ೨೯

ಕಿತ್ತಾಯುಧದೊಳಂದ್ರ ಮುಖ್ಯದಿಕ್ಕಾಲಕರ್
 ಕುತ್ತಿದರ್ ಕುಸುರಿದರಿದರ್ ತಿವಿದರೊಂದೆಸೆಯೊ
 ಲೊತ್ತಿದರ್ ಸುರಭಟರ್ ಪಟುಭಟರ ಮುಂದಲೆಯ ಪಿಡಿದು ಘನಮುಷ್ಠಿಯಿಂದ
 ನೆತ್ತಿಯಂ ಬಿಡಿದರರೆ ಕೂರಂಬಿನಿ ಮೆಯ್ಯ
 ಮೆತ್ತಿದರ್ ಬಹಳಭಂಗಂಬಡೆದು ಕದನಮಂ
 ನಿತ್ತರಿಸಲಾರದಾಳ್ವೀರಿಯಂ ಕಡೆದರಗಳೊಳಗಾಗಲಸುರಭಟರು ೩೦

ಅನಿತರೊಳ್ ದಿನಪನಪರಾಂಬುನಿಧಿಗೈದಿದು
 ದನುಜೇಂದ್ರನತ್ತ ಸೇನಾಸಮುದ್ರಂ ಬೆರಸಿ
 ಘನವಿಭವದಿಂ ಸುತ್ತ ಪಾಳಯವನಿಳಿದನತ್ತಲ್ ಪುರದೊಳಮರೇಂದ್ರನು
 ಮನದ ದಮ್ಯಾನದಿಂ ದಿಕ್ಕಾಲಕರ್ ವರಸಿ
 ಮನೆಗೆ ಬಂದೇಕಾಂತಭವನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದುರ್
 ತನಗೆ ಕಾಳಗದ ಸಂಕಟವನಮರಾಚಾರ್ಯನೊಡನಾಗಂತೆಂದನು ೩೧

ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಬ್ಬರಿಸಿ, ಕಡಿದುಹಾಕು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿದರು. ಪತ್ತಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಆವರು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ, ದೇವ, ಎನ್ನುತ್ತ ದೇವತೆಗಳು ಹೇಳಲು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಪದಿಂದ ಇಂದ್ರನು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಮೂಹದೊಡನೆ ಹೊರಟನು. ೩೦. ಒರೆಯಿಂದ ಕಿತ್ತ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಇಂದ್ರನೇ ಮುಂತಾದ ದಿಕ್ಕಾಲಕರುಚುಚ್ಚಿದರು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣಗೆ ಕೊಚ್ಚಿದರು, ತಿವಿದರು, ಒಂದು ಕಡೆ ನೂಕಿದರು, ದೇವಸೈನಿಕರು ರಾಕ್ಷಸಸೈನಿಕರ ಮುಂದಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೆತ್ತಿಯಮೇಲೆ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗುದ್ದಿದರು. ಚೂಪಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಮೈಯಲ್ಲಿ ನಾಟಿದರು. ಆಗ ರಾಕ್ಷಸಸೈನಿಕರು ಬಹಳವಾಗಿ ಸೋತು ಅವಮಾನ ಹೊಂದಿ ಪಾರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯಿಂದ ಕಂದಕಕ್ಕೆ ಉರುಳಿದರು. ೩೧. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗಿದನು. ಜಲಂಧರನು ಅತ್ತಕಡೆ ತನ್ನ ಆಪಾರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತ ಪಾಳಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಮನಸ್ಸಿನ ಬೇಗುದಿಯಿಂದ ದಿಕ್ಕಾಲಕರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಏಕಾಂತಭವನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತನಗೆ ಆದ ಯುದ್ಧಸಂಕಟವನ್ನು ದೇವಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೊಡನೆ ಈ ರೀತಿ

ದುರ್ಗವಿದು ಸಾಮಾನ್ಯವೇಯಿದು ಕಾಯ್ದಿಹ ಭ
ಟರ್ಕಳೆನಲ್ಲರೇ ಸಂಗರದ ಪರಿಕರದ
ವರ್ಗವಿಲ್ಲವೆ ಶಿವಶಿವತಪ್ಪದಂ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳ್ ಕೊಂಡರವರು
ಭರ್ಗನ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಳಿದುದಲ್ಲದೆ ವಿಳಭ
ಟರ್ಕಳಂ ಕಡಿದಿಳಿಪಲಿಮೃಳವೆಯಿನ್ನಹುದು
ಮಾರ್ಗಮಲ್ಲದಯದೊಳಗವರುಂಟೆ ತರಹರಿಸಬಾರದಿನ್ನೆಂತೆಂದನು

೩೨

ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಸುರಪ ಇನ್ನರಲ್ ವಿಳರಿಂದೆ
ಘಾಸಿಯಾಗದೆ ಮಾಣೆವಿ ವಸ್ತುವಾಹನ
ಕ್ಯಾಸೆ ಮಾಡದೆ ಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆದುವುದುಚಿತವೆಂದು ಗುರುವಾಡಲೊಪ್ಪಿ
ವಾಸವಾದ್ಯವಿಳದಿವಿಜರ್ ತಮ್ಮ ನಿಜರಾಣಿ
ವಾಸಸಹಿತಜನಡೆಗೆ ಬರೆ ಕಂಡು ವಿಧಿ ಪೀತ
ವಾಸನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುತಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ನಿಜಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯನು

೩೩

ವಿಳಜಲಂಧರನೆಂಬವಂ ಪರ್ಜೆ ಸ್ವರ್ಗವಂ
ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಮರಿದರ್ಪೆಯಂ ಭೇದಿಸಲೆಮ್ಮ
ಬಳಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲಿಗೊಡಗೊಂಡು ಬಂದಂ ಸುರರ ಕಾವುವನೆ ಹರಿ ಮನದೊಳು

ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ೩೨. ಈ ಕೋಟೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೇ ? ಇದನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಭಟರು ಅಲ್ಲರೇ ? ಯುದ್ಧದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೇನು ಕೊರತೆಯೇ ? ಶಿವಶಿವಾ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳು ಹಾಳುಮಾಡಿದರು. ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಉಳಿದುಕೊಂಡೆವು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾಕ್ಷಸಭಟರನ್ನು ಕಡಿದುರುಳಿಸಲು ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾದರೆ ಅವರ ಉರುಬನ್ನು ನಾವು ತಡೆಯಲಾರೆವು ಎಂದನು. ೩೩. ಎಲೈ ದೇವೇಂದ್ರನೇ, ಸರಿಯಾದ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಯಾಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಸ್ತುವಾಹನಗಳಿಗೆ ಆಸೆಪಡದೆ ಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಗುರುವು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ರಾಣಿವಾಸ ಸಹಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಾವು ಬಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡನು. ೩೪. ಜಲಂಧರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಕೊಟ್ಟ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವತೆಗಳಿದ್ದ ಜಾಗವನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ಆದುದರಿಂದ ಇವರೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಾನು ನಿನ್ನ

ತಿಳಿದಂ ಜಲಂಧರಂ ಹರನಲ್ಲದಳಿದರಿಂ
 ದಳಿವನಲ್ಲೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ದೂರಂ ಕೇಳ್ದು
 ತಳುವದಲ್ಲೆಂದು ಹರಿ ಸಕಲಸನ್ನಾಹಮಾಗಿರಲಿತ್ತಲಸಂರೇಂದ್ರನು ೩೪

ಕಾಳಿಗಕೆ ಸಂಹರಿಸಿಕೊಂಡರಸುರರ್ ಮೊರೆವ
 ಕಾಳಿಗಳ ಸನ್ನೆಯಿಂ ಪನ್ನೆದಿಭ ಹಯ ವರೂ
 ಧಾಳಿಗಳ್ ನಡೆದುವಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಚರನೋರ್ವನಸುರಪತಿಯೆಡೆಗೆ ಬಂದು
 ಪೇಳಲೇನಮರರ್ ಪಲಾಯನಂಗೈದರನೆ
 ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ನಿಜಬಲಂವರಸಿ ಖಳ
 ಪಾಲನಮರಾವತಿಯ ಪುರದ ಸಿರಿಯಂ ನೋಡುತೊಳಪ್ಪೊಕ್ಕು ಬರುತಿರ್ದನು ೩೫

ತರತರದ ಬಾಗಿಲ್ಗಳೋರಣದ ತೋರಣದ
 ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಸವ ಸೌಧಗಳ ಪಾಳಗಳ
 ಪರಿಖಚಿತ ರತ್ನಗೃಹವೀಧಿಗಳ ವೀಧಿಗಳ ಸಂದಣಿಯ ಪೊರಜನದ
 ಚರಿಸುವ ಪುರಂದ್ರಿಯರ ನೋಟಗಳ ಬೇಟೆಗಳ
 ಪರಿರಂಜಪಖಳ ಗಜರಾಜಿಗಳ ವಾಜಿಗಳ
 ಪರಿಪರಿಯ ಚಿಲ್ವುಗಳ ಸೊಂಪುಗಳ ಪೆಂಪುಗಳ ಸಂಭ್ರಮಂ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದುವು ೩೬

ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆ. ಈ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಎನ್ನಲು, ವಿಷ್ಣುವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಯೋಚಿಸಿ ಜಲಂಧರನು ಶಿವನಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರಾರಿಂದಲೂ ಸಾಯುವವನಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಅವರ ದೂರನ್ನು ಕೇಳಿ, ತಡಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂದು, ಸಕಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು, ಇತ್ತ ಜಲಂಧರನು ೩೫. ರಾಕ್ಷಸರು ಸೂರ್ಯೋದಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾದರು. ಮೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಹಳೆಗಳ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸಜ್ಜು ಮಾಡಿದ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥಗಳ ಸಮೂಹಗಳು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಡೆದರು. ಆಗ ಜಲಂಧರನ ಬಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನು ಬಂದು, ಏನು ಹೇಳಲಿ, ದೇವತೆಗಳು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದರು ಎನ್ನಲು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಖಳರಾಜನಾದ ಜಲಂಧರನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಡಗೂಡಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಮರಾವತಿಯ ಪಟ್ಟಣದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೬. ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಅಜ್ಜುಕಟ್ಟುದ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೋರಣಗಳು, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಸೌಧಗಳ ಸುಲುಗಳು, ರತ್ನಖಚಿತ ವಾಗಿದ್ದ ಮನೆಗಳು ಮತ್ತು ಬೀದಿಗಳು, ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಪುರಜನರ ಸಂದಣಿ, ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸುಖಾಪೇಕ್ಷೆಯ ನೋಟಗಳು, ಶೋಭಿಸುವ ಆನೆ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹದ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಸೊಬಗು, ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಳದ

ಆದರದೊಳಾ ಪುರದ ಸೊಬಗ ನೋಡುತೆ ರಾಜ
ಬೀದಿಯೊಳ್ ಬಂದು ಖಳಪತಿ ಸುಧರ್ಮಯೋಳತಿವಿ
ನೋಡದಿಂ ಕುಳ್ಳಿದುಂ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕರೆಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ರುಂಭಗಂದು
ಮೋದದಿಂದಂ ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿಯಗ್ಗಿ ಮುಂ
ತಾಜ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ದುರ್ಗಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ
ಭೇದಿಸುತ್ತವೆಕೆ ತಾಣೆಯಮಿಟ್ಟು ಹರಿಯು ವಸ್ತುಗಳು ವಿಚಾರಿಸಿದನು ೩೭

ಚರರಾಗ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್ ಜೇಯ ಸುರಪತಿಯು
ಪರಮವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಮಿವೆಕೊ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು
ನಿರದೋಯ್ದರೆಂದುಸರೆ ಕಲಿಜಲಂಧರನೆತ್ತ ಪೋದನೆಂದುಮೃಳಿಸಲು
ಕರಕಮಂಡಲು ದಂಡ ಕಾವಿ ಕಾಪಾಂಬರಂ
ಪರಿರಂಜಿಸಲ್ ಶುಭ್ರಜೀಮೂತಮಿಳಿಗಳಿವ
ಪರಿಯಂತೆ ನಾರದನು ಕಲಿಜಲಂಧರನ ಮುಂದಿಳಿದನಾಕಾರದಿಂದೆ ೩೮

ಏಳ್ಳು ಸಿಂಹಾಸನದಿನಾ ಮುನಿಯ ಚರಣದೊಳ
ಬೀಳ್ತೊಡಾರ್ವಾರ್ವಾಪೂರ್ವಕಂ ನೆಗಪಿ ಖಳ
ರಾಕ್ಷಸರ್ಥಾಸನದೊಳೊಲ್ಲ ಕುಳ್ಳಿದುಂ ನಿನಗೇತಕೇ ಚಿಂತೆಯೆನಲು

ಸಂಭ್ರಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ೩೭. ಆದರದಿಂದ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಜಲಂಧರನು ದೇವತೆಗಳ ಸಭೆಯಾದ ಸುಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕುಳಿತು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸಂದರ್ಶನವಿತ್ತು, ಶುಂಭನಿಗೆ ಬಜಳ ಆನಂದದಿಂದ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಅಗ್ನಿ ಮುಂತಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ದುರ್ಗಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುತ್ತ ಅವಕ್ಕೆ ಕಾವಲು ಹಾಕಿ, ದೇವೇಂದ್ರನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ೩೮. ಆಗ ಸೇವಕರು, ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಇದೊ ದೇವೇಂದ್ರನು ಎಲ್ಲ ಉತ್ತಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಗ ಶೂರನಾದ ಜಲಂಧರನು ಅವನು (ಇಂದ್ರನು) ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನು ಎಂದು ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಲು, ಆಗ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಮಂಡಲ, ದಂಡ, ಕಾವಿ ಮತ್ತು ಕುಪಾಯಾಂಬರದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತ ನಾರದನು ಶುಭ್ರವಾದ ಮೋಡವು ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಕಲಿ ಜಲಂಧರನ ಮುಂದೆ. ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದನು. ೩೯. ಜಲಂಧರನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ಋಷಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ನಾರದನು ಅವನನ್ನು ಅಶೀರ್ವಾದಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕಿತ್ತ. ರಾಕ್ಷಸರಾಜನ ಆರ್ಥಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಿನಗೇತಕ್ಕೆ ಈ ಚಿಂತೆ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಜಲಂಧರನು ನೀವು

ಕೇಳ್ದಿಲ್ಲವೆ ದಿವಿಜಮಣಿವೆರಸಿ ಸುರಪಂ ತ
ರಳ್ಳನಾವಲ್ಲಿಗೆಂದರಿಯೆಮನೆ ನಾರದಂ
ಪೇಳ್ದನಾ ವೈಕುಂಠದೊಳಗಿಂದ್ರಮುಖ್ಯ ಸುರನಿವಹವಂ ಕಂಡೆನೆಂದು

೩೯

ಆ ನುಡಿಗೆ ಗುಡುಗುಡಿಸುತಿದ್ದನಂ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ
ತಾನೆಮ್ಮ ಸೊಸಿ ಬಾಳ್ವ ಪನೆ ಹರಿಯೆಂದೊಡನೆ
ದಾನವಾಧೀಶ್ವರಂ ಕೂಚು ಮಾಡಿಸಿ ತರಳ್ಳಂ ಮಹಾವೇಗದಿಂದೆ
ಸೇನೆ ನಡೆದುದು ವಿಷ್ಣುಲೋಕಮಾರ್ಗಂಬಿಡದ
ದೇನಂಬೆನ್ನ ರಾಮ ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂ
ದಾನವಾರಿಯ ಪುರಸವಿಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದನದನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು

೪೦

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗವನ
ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿದೆ

೪೧

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೆ ? ಚಿಂತಾಮಣಿಯೊಂದಿಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನೆಂದು ತಿಳಿಯದು ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾರದನು ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನೇ ಮುಂತಾದ ದೇವತಾಸಮೂಹವನ್ನು ನೋಡಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ೪೦. ಆ ಮಾತಿಗೆ ಜಲಂಧರನು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ, ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ವಿಷ್ಣುವು ಬಾಳುತ್ತಾನೆಯೆ ? ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಸೇನೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದನು. ಸೈನ್ಯವು ಬಹಳ ವೇಗದಿಂದ ವಿಷ್ಣುಲೋಕದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು, ಏನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಸಿದ್ಧರಾಮ—ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಜ್ಜು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆ ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೪೧. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಇಸ್ರೈಲದ ನೆಲೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಪರಜಲಂಧರನೊಡನೆ ಹರಿಯಾಚೀಂದ್ರಾದ್ಯರಂ
ಧರದೊಳಿರಾಗಲವರೆಲ್ಲರಂ ತನ್ನ ನಿಜ
ಪ್ರಕೃತಿ ಪಿಡಿತಂದು ಸೆರೆಯಿಟ್ಟು ಬಿಳಲೋಕಂಗಳಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು

ಗರಳಗಳ ಪರಮಬಳ ಪರಸೋಮಧರ ಭೀಮ
ದುರಿತಹರ ರರಣಪರ ಗಿರಿಜಾಪ ಹರತಾಪ
ಮುರಮುಢನ ನುತಕಢನ ಸುರರಕ್ಷ ನತಪಕ್ಷ ಬಿಲದಕ್ಷಯಾಗರಿಕ್ಷ
ಪ್ರರವಿಜಯ ನುತವಿಜಯ ಹರಿಭೂಪ ಜಿತವೋಪ
ಗಿರಿಜೀರ ಭವಪಾಶಹರ ಹರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಿರಪೇಕ್ಷ ಸಲಹೆಮ್ಮನು

೧

ಕೀಳ್ಳನೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ಹರಿ ಮಹಾಕೋಪಮಂ
ತಾಳ್ಳನಂದಬಿಳಸೇನಾತತಿಗೆ ಪಯಣಮಂ
ಪೇಳ್ಳನಾಗಳ್ ಸಿಂಹಪೀಠದಿಂ ಹರಿಯಾಚೀಂದ್ರಾದಿಗಳ ಗಡೇದಿಂದೆ
ವಿಳ್ಳನಡೆದಂ ಸಮರಭರನಾಗಿ ಬಳಿಯೊಳ್ ತೆ
ರಳ್ಳದಿಭ ಹಯ ರಥ ಪದಾತಿ ಬಹುಕೋಟಿ ಸುರ
ರಾಳ್ಳನ ಭಟಪ್ರತತಿ ಬೊಮ್ಮನ ಚತುರ್ಬಲಂ ಸಂಗರಕೆ ಸಂಭ್ರಮಮೊಳು

೨

ಸೂಚನೆ : ಜಲಂಧರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರು
ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗಲು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹಿಡಿದುತಂದು ಸೆರೆ
ಯಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ೧. ವಿಷಕಂಠ, ಅತ್ಯಂತ ಬಲಶಾಲಿ,
ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ಭೀಮ (ಶಿವ), ಪಾಪವನ್ನು ಹರಿಸುವವನು, ಶರಣರ ಪಕ್ಷಪಾತಿ,
ಪರ್ವತವನ್ನೇ ಬಾಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳವ, ತಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವನು, ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ
ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು, ಶರಣಾಗತರ ಪಕ್ಷಪಾತಿ,
ದುಷ್ಟನಾದ ದಕ್ಷನ ಯಾಗವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನು, ತ್ರಿಪುರವಿಜಯ, ಸ್ವಾತ್ಮಹವಾದ
ವಿಜಯವುಳ್ಳವನು. ಸರ್ಪಭೂಷಣ, ದೋಷವನ್ನು ಗೆದ್ದವನು, ಆನೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು
ಧರಿಸಿದವನು, ದುಷ್ಟರನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನು, ಮೃದುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವನು,
ಶಿವಗಣಗಳನ್ನು ಪ್ರೋಪಿಸುವವನು, ಗಿರಿಜಾಪತಿ, ಸಂಸಾರಬಂಧನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡು
ವವನು, ಶಿವ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷ, ನಿರಪೇಕ್ಷನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಈ ಮಾತನ್ನು
ವಿಷ್ಣುವು ಕೇಳಿ ಮಹಾಕೋಪವನ್ನು ತಾಳಿದನು. ಸಮಸ್ತ ಸೇನಾಸಮೂಹಕ್ಕೂ ಪ್ರಯಾಣ
ಮಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ, ದೇವೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮರುಗಳ ಸಮೇತ ಸಿಂಹಾಸನ
ದಿಂದೆದ್ದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡವನಾಗಿ ನಡೆದನು. ಅವರೊಡನೆಯೇ ಆನೆ,

ಆನೆಗಳಸಂಖ್ಯಾತಮೈದಿದುವು ತುರಗಸಂ
ತಾನಂಗಳಗಣಿತಂ ನಡೆದುವಿನಿಬರ ಮಹಾ
ಸೇನೆಗಳ್ ಗಮಿಸಿದುವನೇಕಂಗಳನುಪಮಂ ವರೂಢಾಳಿ ಕವಲಿತಂದು
ಏನೆಂಬೆನೀ ಹರಿಯ ಸಮರಭರಮಂ ಕೇಳ್ವು
ದಾನವಾಧೀಶ್ವರಂ ರೋಷಭೀಷಣನಾಗಿ
ತಾನಿರದೆ ವೈಕುಂಠಪುರಕತಿಪಮಾಪದೊಳ್ ಬರುತಿರ್ದನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ೩

ಸಂಧಿಸಿದುದಿರ್ಬಲಂ ಘನತರಧಿಶರಧಿಗಳ್
ಸಂಧಿಸುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ಪಟುತರದ ಗಿರಿಗಿರಿಗ
ಳೊಂದಾಗುವಂತುಭಯ ಸೈನಿಕದ ಚೂಣಿಗರ್ ತಾಗಿದರ್ ಭರವಸದೊಳು
ಒಂದೆಸೆಯೊಳಿಚ್ಚಾಡಿದರ್ ಬಿಲ್ಲವರ್ ಮತ್ತ
ಮೊಂದೆಸೆಯೊಳಿರಿದಾಡಿದರ್ ಸಬಳದವರಿಂತು
ಮುಂದುವರಿದಿರಿದಾಡಿ ಮಡಿಪುತಿರ್ದರ್ ಪೇಳಲೇನಂದಿನಾವವವನು ೪

ಕುದುರೆಗಳ್ ಕುದುರೆಗಳೊಳೊತ್ತಿದುವು ಮುತ್ತಿದುವು
ಮದಗಜವನಾನೆಗಳ್ ತಾಂಕಿದುವು ನೂಕಿದುವು
ಪದಚರರ್ ಪದಚರರೊಳುರುಬಿದರ್ ತರುಬಿದರ್ ನಾನಾಯುಧಂಗಳಿಂದ

ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳುಗಳೂ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರ ಮತ್ತು
ಬ್ರಹ್ಮರುಗಳ ಚತುರ್ಬಲವೂ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟುವು. ೩. ಅಸಂಖ್ಯಾತ
ವಾದ ಆನೆಗಳು ಹೊರಟವು, ಆಗಣಿತವಾದ ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹ ಹೊರಟಿತು. ಹೀಗೆ
ಇವರೆಲ್ಲರ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವೂ ಹೊರಟಿತು, ಹೋಲಿಕೆಗಸಾಧ್ಯವಾದ ರಥಗಳ ಸಮೂಹ
ಮುಂದೆ ಸರಿಯಿತು. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಯುದ್ಧೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ಇದನ್ನು
ಕೇಳಿ ಜಲಂಧರನು ರೋಷಭೀಷಣನಾಗಿ ವೈಕುಂಠಪಟ್ಟಣದ ತೀರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿ
ದ್ದನು. ೪. ಮಹಾ ಸಮುದ್ರಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಸಂಧಿಸುವಂತೆ ಎರಡು ಸೈನ್ಯವೂ ಸಂಧಿಸಿ
ದುವು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಸೇರುವಂತೆ ಎರಡು ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಚೂಣಿ
ಯವರೂ ಒಂದೆಡೆ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಾಳುಗಳು
ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಈಟಿಯುಳ್ಳ
ವರು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಇರಿದಾಡಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದಿನದ ಯುದ್ಧದ ಸಂಗತಿ
ಯನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ? ೫ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕುದುರೆಗಳು ಒತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದುವು.
ಮದಿಸಿದ ಆನೆಗಳನ್ನು ಆನೆಗಳು ತಾಗಿ, ನೂಕಿದುವು. ಕಾಲಾಳುಗಳು ಕಾಲಾಳುಗಳ ಜೊತೆ
ಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ನಾನಾ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಎದುರಿಸಿದರು. ರಥಿಕರು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ

ಅದಟಿನಿಂ ರಥಿಕರೇಖಾಡಿದರ್ ಮಾಡಿದರ್
ಸದಮದದ ಸಮರವಂ ರಾವುತರ್ ಮಾವುತರ್
ಸದೆದಾಡಿದರ್ ಹತಾಹತಿಗಳಿಂ ಖಿತಿಗಳಿಂದುಭಯಬಲಮೇನಂಬೆನು

೫

ಆರಿವರ್ ದಿವಿಜನಾಯಕರೊ ಶಿವಶಿವ ಮಹಾ
ವೀರರೈ ತಪ್ಪಲ್ಲ ತಮ್ಮ ನಗರದ ಸೊಳೆ
ಗೇರಿಯೊಳ್ ಪಂಥವಂ ನುಡಿದು ನಿಲ್ಲದೆ ಬಂದ ಮೂಗುಮಾರಿಗಳಿವರಲಾ
ವಾರಿಚಾಕ್ಷನೆ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬಂ ವಿ
ಕಾರಿಗಳ ಕರುಳ್ಗಳಂ ತೆಗೆಯೆನುತೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರ
ಹಾರದಿಂ ಮೂದಲಿಸಿ ಸವರಿದರ್ ದಿವಿಜರಂ ದನುಜರತಿಕೋಪದಿಂದೆ

೬

ಕಳ್ಳುಡಿಹುತನದಿಂದ ಬಗುಳ್ಳೊಡಲವೆಲವೊ ಕ
ಟಾಳ್ಗಳೇ ಕಾಳಿಗಕ ನೀವೀಗ ಪೇರೊಡಲ .
ಸೀಳ್ಳಳಂ ರಣಭೂತವೇತಾಳಸಂಕುಲಕೆ ಬಡಿಸುವವು ನಿಲ್ಲಿಮನುತೆ
ಬಾಳ್ಳಳಂ ರುಳುಪಿಸುತೆ ಸುರಭಟರ್ ದನುಜರಂ
ಪೋಳ್ಳಳಿಸುಕೊಂಡು ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು ಪದಹತಿಯು
ದೊಳ್ಳಳಿನನಂ ಮುಸುಕಿ ರುಂಭ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಾದಿ ಖಿಳಭಟರ್ ಮುಂಕೊಂಡರು

೭

ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತ ಹೋರಾಡಿದರು. ರಾಹುತರು ಮದೋನ್ಮತ್ತರಾಗಿ
ಯುದ್ಧಮಾಡಿದರು. ಮಾವುತರು ಕೈಕ್ಕೆ ಮಿಲಾಯಿಸಿ ಬಡಿದಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಎರಡು
ಸೈನ್ಯವೂ ಬಹುರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ಯುದ್ಧಮಾಡಿತು. ೬. ಯಾರಿವರು ದೇವತೆಗಳ
ಒಡೆಯರೋ ! ಶಿವಶಿವಾ ! ಇವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಹಾವೀರರೇ ಹೌದು. ತಮ್ಮ
ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಸೊಳೆಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಮಾತನ್ನಾಡಿ ಬಂದ ಮೂಗುಮಾರಿ
ಗಳಿವರಲ್ಲವೆ ? ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನೇ ವಿಷ್ಣು ! ಈ ವಿಕಾರಿಗಳ ಕರುಳುಗಳನ್ನು
ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆ ಎನ್ನುತ್ತ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಮೂದಲಿಸಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು
ರಾಕ್ಷಸರು ಬಹಳ ಕೋಪದಿಂದ ತಂದರು. ೭. ಎಲವೆಲವೊ ಹೆಂಡ ಕುಡಿದು ಮಾತ
ನಾಡಿದ ಮಾತುಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ? ನಿಮ್ಮ
ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸೀಳುಗಳನ್ನು ರಣಭೂತ ಭೇತಾಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಬಡಿಸುತ್ತೇವೆ.
ನಿಲ್ಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಾ, ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ರುಳುಪಿಸುತ್ತಾ ದೇವಸೈನಿಕರು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸೀಳಿ
ಹಾಕುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರಲು ಪಾದಘಾತದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದ ಧೂಳು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಮರೆ
ಮಾಡಲು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಶುಂಭ, ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ ಮೊದಲಾದ ರಾಕ್ಷಸಭಟರು

ರಾಕ್ಷಸರ ಸೇನೆಯೊಳ್ ದೊರೆದೊರೆಗಳ್ಳಿದುವುದು
 ನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ದಿವಿಜನಾಯಕರತುಳರೋಷತಾ
 ಮ್ನಾಕ್ಷರಾ ಚೋಗರ ಒಂದಿಕ್ಕಿ ಖಳಪತಿಗಳು ತಡೆದು ಬೋಬ್ಬರಿವುತೆ
 ಅಕ್ಷಿಗಚ್ಚರಿಯೆಂದನಲ್ಮಮಾಪವಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ಲಕ್ಷಣ ಮಹಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದಸೆವುತಿರಲಾಗ
 ಲಕ್ಷೀಣಸತ್ತ್ವರಚ್ಚಾಡಿದರ್ ದೇವಾಸುರರ್ ಘೋರಸಂಗರದೊಳು

೮

ತಡೆವರುರುಬುವರೋಮ್ ಸೈರಿಸದೆ ಒಂದಕಡಿ
 ಯಿದುವರೋರೋಮ್‌ಯೊತ್ತುವರೋಮ್ ರಿಪ್ಪುಗಳಂ
 ಕಡಿದರೋರೋಮ್ ತಾಗುವರೋಮ್ ತವಕಿಸುವರೋಮ್ ಸೈರಿಸುವರೋಮ್
 ಬಿಡದೆ ಜರವರರೋಮ್ ಬಿಂಕದಿಂ ಮಸಗಿ ಬೊ
 ಬ್ಬಿಡುವರೋರೋಮ್ ಬೀಗುವರೋಮ್ ಪಂಥವಂ
 ನಾನಿವರೋರೋಮ್ ಖತಿಸುಸಗಿ ಕಾದುವರೋಮ್ ದೇವಾಸುರರ್ ಧುರದೊಳು ೯

ಕರದ ಖಂಡೆಯದ ಭೀಕರಭಟರ್ ಮೂದಲಿಸಿ
 ಕರೆಕರೆದು ಪಗೆಗಳು ಕರಚಮತ್ಕಾರದಿಂ
 ಕರಮುರುಬಿ ತರುಬಿ ಪೋಕ್ಕರವರಿಸದಿರಿದಿರು ಕರಚರಣಮು ಖಂಡಿಸಿ

ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು, ೮. ರಾಕ್ಷಸರ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನಾಯಕರು ಮುಂದೆ
 ಬರುವುದನ್ನು ದೇವನಾಯಕರು ನೋಡಿ, ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಅವರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ, ರಾಕ್ಷಸನಾಯಕ
 ರನ್ನು ತಡೆದು ಆರ್ಭಟಿಸಿದರು. ನೋಡಲು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನ್ನುವಂತೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಹಾ
 ಅಸ್ತ್ರ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸತ್ತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ದೇವಾಸುರರು
 ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೯, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದೇವದಾನವರು
 ಎದುರಾಳಿಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವರು, ಮೇಲೆ ಬೀಳುವರು, ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿ ತಡೆಯಲಾರದೆ
 ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ತಾಗುವರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಡಿದುಹಾಕುವರು,
 ಎದುರಿಸುವರು, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಆತುರಪಡುವರು, ಎದುರಾಳಿಗಳ
 ಹೊಡೆತವನ್ನು ಸಹಿಸುವರು, ಒಂದೇಸಮನೆ ಮೂದಲಿಸುವರು, ಒಮ್ಮೆ ಬೀಗುತ್ತ
 ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಆರ್ಭಟಿಸುವರು, ಉಬ್ಬುವರು, ಶಪಥ ಮಾಡುವರು, ಬಹಳ ಕೋಪದಿಂದ
 ಹೋರಾಡುವರು. ೧೦. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಭಯಂಕರರಾದ ಸೈನಿಕರು
 ಹಂಗಿಸಿ, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕೈಚಳಕದಿಂದ ಭೀಕರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ
 ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅಲಕ್ಷಿಸದೆ ಇರಿಯುತ್ತ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಪ್ರಾಣದಾಸೆಯನ್ನು

ಹರಣದಾಸೆಯನುಳಿದು ಹರಿದೋಡುವಹಿತವೋ
ಹರದೋಳಿಗೆ ಬೇಹಬೇಹರರೈದೆ ಸೋಸಿ ಸಂ
ಹರಣಕಾಲದ ಕಾಲಹರನ ಕೋಪದೋಳಿವ ಹರಹನೇಂಬಣ್ಣ ಸುವೆನು ೧೦

ಇರಿವ ದನಿ ತರಿವ ಕೋಳಾಹಳಂ ಪಗೆಗಳುಂ
ಮುರಿವ ಬೊಬ್ಬಾಟವೊತ್ತವ ಕಡುಪ್ಪ ಮೂದಲೆಗೆ
ಮುರುಕಿಸುವ ಬುದ್ಧಿ ವಂಚಿಪ ಲಾಗು ತವಕಿಸುವ ಚಿತ್ತಮಾರ್ಪಟಿಸುವದಟು
ಮೆರೆದುದಮರಾಸುರರ ಥಟ್ಟಿನೊಳ್ ಬಿಡದೆ ಕುರಿ
ದರಿವ ಪೊಗಳ ಮೂಳೆಗಳ ಬಸೆಯ ಮಿದುಳ ಜುರು
ಜುರಿವ ಪೊಸನೆತ್ತರಿನ ಪೊಳೆಯನಲ್ಲದೆ ಕಾಣೆನಾ ರಣಾಂಗದೊಡೆಯೊಳು ೧೧

ಕೋಟೆಯೊಳಗಿದ್ದು ಕಾದುವೊಡಂಜಿ ನಡುವಿರುಳ್
ಕೋಟೆಯೊಳೋಡಿದವರಿದಿರಾಗಿ ಖಳರ ಪೊಯ್
ದಾಟಮಂ ಸೈರಿಸದೆ ಬೆಂಗೊಟ್ಟರವರಂದ್ರಂ ಕಾಣತಮ್ಮ ಭಟರ
ಓಟಮಂ ಕಂಡಿರೇ ಕವಿವ ದಾನವರ ಬೊ
ಬ್ಬಾಟಮಂ ಕಂಡಿರೇ ನೀವನಲ್ ಮಾಧವಂ
ತೋಟಿಯಂ ದನುಜೇಂದ್ರನೊಡನೆಸಗಬೇಕೆನುತೆ ನೂಕಿದಂ ಮಣಿರಥವನು ೧೨

ತೊರೆದು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ, ಗುಪ್ತಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮೊಳಗೇ ಹೋರಾಡಿ ಶಿವನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಇರಿಯುವ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಏನೆಂದು ಪರ್ಣಿಸಲಿ ? ೧೧. ತಿವಿಯುವ ಶಬ್ದ, ತರಿಯುವ ಕೋಲಾಹಲ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕುವ ಆರ್ಭಟ, ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅಣಕಕ್ಕೆ ತೊಡಗುವ ಕೊಂಕುಬುದ್ಧಿ, ವಂಚಿಸುವ ಕೌಶಲ್ಯ, ತವಕಗೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸು, ಆರ್ಭಟಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳೂ ದೇವ-ದಾನವರ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೊಲೆಗೀಡಾದ ಹೇಗಗಳ ಮೂಳೆಗಳ ಕೊಬ್ಬು ಮಿದುಳು, ಜುರುಜುರು ಹರಿಯುವ ಹೊಸ ರಕ್ತದ ಹೊಳೆಯನ್ನಲ್ಲದೆ ಆ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನನ್ನೂ ಕಾಣಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ೧೨. ಕೋಟೆಯ ಒಳಗೇ ಇದ್ದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಹೆದರಿ, ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಓಡಿಹೋದ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಹೊಡೆತವನ್ನು ತಾಳದೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಇಂದ್ರನು ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರು ಓಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ ? ಮುತ್ತುತ್ತಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರ ಕೊಗಾಟವನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ ? ಎನ್ನಲು ವಿಷ್ಣುವು ಜಲಂಧರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತ

ಬಿಡುಗಣ್ಣರಾಳ್ಳಳಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ ದನುಜಾರಿ
 ನಡೆವುದಂ ಕಂಡು ಕಾದುವ ದೈತ್ಯನಾಯಕರ್
 ಸೆಡೆದೋಡಿ ಕಲಿಜಲಂಧರನ ಮರೆಯಂ ಪೊಗಲ್ಪುವನಾಕ್ಷಣಂ ಕನಲ್ದ
 ನುಡಿದನೀತಂ ವಿಷ್ಣುವೇ ಎಮ್ಮೊಳೆಂದು ತಾಂ
 ತೊಡರಲೈತರ್ಪನೋ ಲೇಸೆನುತೆ ಚಾಪಮಂ
 ಮಿಡಿದು ರಥಮಂ ನಡಸೆ ಶಾಙ್ಗಮಂ ಜೇಗೈದು ಕಮಲಾಕ್ಷನಿಂತಂದನು ೧೩

ಈಸುದಿನಮೆನ್ನೊಡನೆ ಕಾಳೆಗದೊಳಿಡಿರಾಗಿ
 ಗಾಸಿಯಾಗದ ದೈತ್ಯರಿಲ್ಲ ದನುಜಾರಿಯೆಂ
 ಬೀ ಸಘಾಟದ ಹೆಸರನರಿದು ನೀಂ ಬಂದುದಜ್ಞಾನಕೃತಕಮೊ ಸಹಜವೋ
 ಹೊಸಕವನಾಡದಿರ್ ನಿನ್ನ ಪೆಸರಾವುದಾ
 ವಾಸವಾವೆಡೆ ಪೇಳ್ವುದನೆ ದನುಜಪತಿ ಮಂದ
 ಹಾಸದಿಂ ನುಡಿದನಬುಜಾಯತಾಂಬಕನೆಂದ ಮಾತಿಗಿದಿರುತ್ತರವನು ೧೪

ದಾನವಾರಾತಿಯೆಂದೆಂಬ ಗುಣನಾಮದಿಂ
 ನೀನಿರ್ಪುದಂ ಕೇಳ್ವದಂ ಬಿಡಿಪ ಭರವಸದೆ
 ನಾನೈದಿದಂ ಜಲಂಧರನಂಬುದನ್ನ ಪೆಸರಾ ಸಂಜ್ಞೆ ಮತ್ಸತ್ತನಂ

ತನ್ನ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ರಥವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿದನು. ೧೩. ದೇವಸೈನಿಕರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಷ್ಣುವು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸ ನಾಯಕರು ಹೆದರಿ ಓಡಿ ಶೂರನಾದ ಜಲಂಧರನ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕರು. ಅವನು ಆಕ್ಷಣ ಕೋಪದಿಂದ-ಈತನು ವಿಷ್ಣುವೇ ? ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಇಂದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೋ ಒಳ್ಳೆಯದು-ಎನ್ನುತ್ತ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಿಡಿದು ರಥವನ್ನು ನಡೆಸಲು ವಿಷ್ಣುವು ಶಾಙ್ಗವೆಂಬ ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಧ್ವನಿ ಮಾಡಿ ಈರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೧೪. ಈವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಹಾನಿಗೊಳ್ಳದ ರಾಕ್ಷಸರಿಲ್ಲ. ದನುಜಾರಿ ಎಂಬ ಈ ದರ್ಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿದು ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದು ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞಾನದ ಕೆಲಸವೇ ! ಸಹಜವಾದುದೋ ? ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು ? ನಿನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಳ ಯಾವುದು ಹೇಳು ಎನ್ನಲು ಜಲಂಧರನು ನಸುನಗೆಯಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ೧೫. ದಾನವಾರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನೀನಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನಾನು ಬಂದೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಜಲಂಧರ ನೆಂದು. ನನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ಅದೇ ಹೆಸರು. ಈ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದ ನಿನ್ನ

ಈ ನಿಲಿಂಜೇಶನಂ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ರುಚಿ
ಗಾನಲೆವನೊಪ್ಪಿಯನನುತೆ ಹತ್ತಂಬಿನಿಂ
ದಾನವಾರಿಯನನೆಯಲೆದೆಯೊಳವನಡಗಡಿದು ಕಾಮುಖಿತನಿಂತದನು

೧೫

ಆರ್ಗಿನಿತು ಗುಣಮುಂಟು ನಿನ್ನಂತೆ ಬಡಸುರರ
ದುರ್ಗಮಂ ಕೊಂಡವರನಟ್ಟಿದೊಡೆ ನೀಂ ಜಗದೊ
ಳರ್ಗಲನೆ ಪಾಡಬನ ಮೇಲೆ ಕವಿದೈತರ್ಪ ಕಡಲಪೊಲ್ ನಿನ್ನ ಬರವು
ಮಾರ್ಗಮಲ್ಲರಿಯದೈತಂದೊಡೆಂ ನಾಂ ತೊಟ್ಟ
ಮಾರ್ಗಗಮನಿಳಪ್ಪವಂ ಪೋಗು ಪೋಗದೊಡೆ ಕೆ
ನ್ನೀರ್ಗೋಳುಕುಳಿಗೆ ಸಂವರಿಸಿಕೊಳ್ಳನುತ್ಪದು ಬಾಣದಿಂ ಹರಿಯೆಚ್ಚನು

೧೬

ನೊಂದನಸರಂ ಗಾಯದಿಂ ಗಾಯದಿಂ ನೊಂದ
ಪಂದಿಯಂತಾರ್ಭಟಿ ಚಾಪದಿಂದಂಬುಗಳ
ನಂದವಂ ಪಸರಿಸಿದನುಬ್ಬಿನಿಂದೊಂದೆರಳ್ ಮೂರು ನಾಲ್ಕಯ್ದುನೂರು
ಮಂದೆ ಸಾಸಿರ ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಗಳೊಳರ
ವಿಂದನಾಭನನಚ್ಚಿತ್ತಾತನೀ ಪರಿಗಣನೆ
ಗೊಂದರಳ್ಳದಿಂದಿಕ್ಕಿದವೆಂಬಂತೆ ಕರೆದನಂಬಿನಪುಳಿಯನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು

೧೭

ಕವಿದುವಿಟ್ಟಣಿಸಿದುವು ನೂಂಕಿದುವು ತಾಂಕಿದುವು
ಜವಗಡಿಸಿ ಸೇನೆಯಂ ಮುತ್ತಿದುವು ಕುತ್ತಿದುವು
ರವಿರಥತರಂಗಮಂ ಚುರ್ಚಿದುವು ಕರ್ಚಿದುವು ತಮತಮಗೆ ತಾರಕೆಯನು

ರೋಗಕ್ಕೆ ಮದ್ದನ್ನು ಆರೆಯುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡಲು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ವಿಷ್ಣುವು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೧೬. ಇಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಯಾರಿಗಿದೆ ? ನಿನ್ನಂತೆ ಬಡದೇವತೆಗಳ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಗೆದ್ದು ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನೀನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆ ? ಬಡಬಾಗ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ಕವಿದು ಬರುವ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ನೀನು ಬಂದುದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ತಿಳಿಯದೆ ಬಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಏನು ? ನಾನು ತೊಟ್ಟ ಬಾಣವನ್ನು ಇಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ಹೋಗು. ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ರಕ್ತದ ಓಕುಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗು ಎನ್ನುತ್ತ ಐದು ಬಾಣಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ಹೊಡೆದನು. ೧೭. ರಾಕ್ಷಸನು ಗಾಯದಿಂದ ನೊಂದು ಹೋದನು. ಗಾಯಗೊಂಡು ನೊಂದ ಹಂದಿ ಯಂತೆ ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಅವನು ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹರಡಿದನು, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಒಂದು; ಎರಡು, ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು, ಐದು ನೂರು, ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಸಾವಿರ, ಲಕ್ಷ, ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದನು. ವಿಷ್ಣುವು ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆರಡ ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವಂತೆ ಬಾಣದ ಮಳೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿದನು. ೧೮. ಕವಿದುವು, ಗುಂಪಾಗಿ ಬಿದ್ದುವು, ನೂಕಿದುವು, ತಾಗಿದುವು, ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯಗೊಳಿಸಿ ಮುತ್ತಿದುವು. ಚುಚ್ಚಿದುವು, ಸೂರ್ಯನ ರಥ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಚುಚ್ಚಿದುವು, ಹೋಗಿ ನಕ್ಷತ್ರ

ಭವಣಿಯಿಂದಂಬರದೊಳುರ್ಬಿದುವು ಪರ್ಬಿದುವು
ಭವನಗಳನಿತರೊಳ್ ಪತ್ತಿದುವು ಸುತ್ತಿದುವು
ಹವಣಿಸುವೊಡರಿದೆನಿಸಿ ಕೆಡಪಿದುವು ಮಡುಪಿದುವು ಸುಭಟರಂ ಬಾಣಂಗಳು ೧೮

ಎಚ್ಚಂಬನೊಡನೊಡನೆ ಕತ್ತರಿಸುವರ್ ಬಳಿ
ಕೈಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿವರೋರೊರ್ವರ ರಥಂಗಳು
ಕೊಚ್ಚುವರ್ ಪೊಸರಥದೊಳ್ಳಿದುವರ್ ಗಾಯದಿಂದ ಮೂರ್ಛಪರ್ ಚೇತರಿಪರು
ನುಚ್ಚುನುರ್ಗಾಯ್ವರಧ್ವಜವನೊರ್ವೊರ್ವ
ಪೆಚ್ಚುವರ್ ಗಾಯಗಾಯಕೆ ರಣಾವೇರದಿಂದ
ನಿಚ್ಚುಟದ ಕಲಿಗಳೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ ಹರಿ ಜಲಂಧರರಂದು ಸಂಗರದೊಳು ೧೯

ವಿಕ್ರಮದೊಳಸುರನಸವಂ ತಚ್ಚರಂಗಳು
ಚಕ್ರಿ ಕತ್ತರಿಸುತಸುಮಂ ಹರಿಯ ಬಾಣವನು
ನುಕ್ರಮದೊಳು ಖಳಂ ತರಿದಿಸುವನಾಗಳೇ ಬಿಂಡಿಸುವನಬುಜಾಕ್ಷನು
ಈ ಕ್ರಮದೊಳೆಚ್ಚಾಡುತಿರಲೊಂದು ಬಾಣದಿನ
ತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಹರಿಯಿಸಲ್ ದನುಜನಂದಾಕಾರ
ಚಕ್ರದೊಳ್ ರಥವರಸಿ ಪಾರಿದಂ ಕೀರಿದಂ ಕೋಪದಿಂದ ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ ೨೦

ಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿದುವು, ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿದುವು, ಉರುಬಿದುವು, ಹಬ್ಬಿದುವು, ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹತ್ತಿದುವು, ಸುತ್ತಿದುವು, ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬಾಣಗಳು ವಿವರವಾದ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕೆಡವಿ ಸಾಯಿಸಿದುವು. ೧೯. ಬಿಟ್ಟು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ತುಂಡರಿಸುವರು. ಮತ್ತೆ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಆರ್ಭಟಿಸುವರು. ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ರಥಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವರು. ಹೊಸ ರಥಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವರು. ಗಾಯಗಳಿಂದ ಮೂರ್ಛಹೊಂದುವರು. ಮತ್ತೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಕುಂದುರೆ ಮತ್ತು ಧ್ವಜಗಳನ್ನು ನುಚ್ಚುನೂರು ಮಾಡುವರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಉಬ್ಬುವರು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಾದ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಜಲಂಧರರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆವೇಶಗೊಂಡು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹೋರಾಡಿದರು. ೨೦. ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನು ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆಯುವನು. ಆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ವಿಷ್ಣುವು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕತ್ತರಿಸುವನು. ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಜಲಂಧರನು ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ತರಿದುಹಾಕುವನು. ಆಗಲೇ ವಿಷ್ಣುವು ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವನು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ಬಾಣದಿಂದ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ವಿಷ್ಣು ಹೊಡೆಯಲು ರಾಕ್ಷಸನು ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಗಿ

ಸಾಹಸಮನೇನಂಬಿನಾಗಸಕಡರ್ದಂ ಮ
 ತ್ತಾ ಹರಿಯನಸುರನೊಂದಂಬಿನಿದೆಸೆಯೆ ಬಳಿ
 ಕೀ ಹರಿ ವರೂಢವುಂ ಬೆರಸಿ ಗಗನಕ್ಕೆ ಪ್ಪದಲೊರ್ವರುಂ ಧರಣಿಯವ
 ಆ ಹೊಳೆವ ತೇರ್ ಮಿಂಚು ಬಿಲ್ಲದನಿ ಮೊಳಗವರ
 ದೇಹರುಚಿಗಳ್ ಪ್ರಳಯಮೇಘವೆನಲೆಸೆವ ಸರ
 ಳೊಹಿಸಲ್ ಕಡೆಗಾಲಮಳೆಯಾಗಲೆಚ್ಚಾಡುತಿರ್ದದನೇವೇಳ್ವೆನು

೨೧

ಅಂಬರದೊಳೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಾದುವರ್ ಧರಣಿಳವು
 ತುಂಬಿ ಬಿಡದೆ ಸೇನಸುವರ್ ಧರೆಯೊಳೊರ್ವರ್ ಗಗನ
 ಮಂ ಬಲಿವರೂರ್ವರಿರದೆಚ್ಚಾಡುವರ್ ಧರೆಯೊಳಿರದೆಸುವರೊಮ್ಮೆಯೊಮ್ಮೆ
 ಎಂಬುದೇನಾ ಜಲಂಧರನತುಳ ರೋಷದಿಂ
 ದಂ ಬಳಕೆ ಮೂದಿಗಿಯೊಳಾಯ್ದರಸಿ ಪಾವಕಕ
 ಳಂಬವುಂ ಪೂಡಿ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನೀರೇಳ್ವೆಗಂ ಶಿಖಿಯ ಸವಿದುತ್ತಾಗಲು

೨೨

ಎರಡು ಬಲದಾಸ್ಯಮುಂ ಕಂದಿದುವು ಕಂದಿದುವು
 ಕರಿತುರಗಮುರಿಯೊಳೊಕ್ಕಾಡಿದುವು ಬಾಡಿದುವು
 ಪರಿವ ತೇರ್ಗಳ್ ಸೀದು ಮುಗ್ಗಿದುವು ತಗ್ಗಿದುವು ಪಟುಭಟರ ಧೈರ್ಯಂಗಳು

ಅಬ್ಬರಿಸಿ ರಥದೊಡನೆ ಆಕಾಶಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಕಿರುಚಿದನು. ೨೧. ಜಲಂಧರನ ಸಾಹಸವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ. ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಏರಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಒಂದು ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆದನು. ಅಗ ವಿಷ್ಣುವು ರಥದೊಡನೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿದನು. ಆ ಹೊಳೆಯುವ ರಥವೇ ಮಿಂಚು, ಬಿಲ್ಲಿನ ಶಬ್ದವೇ ಗುಡುಗು, ಅವರ ದೇಹದ ಕಾಂತಿಯೇ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಮೋಡಗಳು ಎನ್ನುವಂತೆ, ಊಹೆಮಾಡಲು ಬಾಣಗಳೇ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮಳೆ ಎನ್ನುವಂತೆ, ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿಯದೆಯೇ ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೨. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುವರು. ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಬಿಡದೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವರು. ಒಬ್ಬರು ಆಕಾಶವನ್ನು ತುಂಬಿ ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆದಾಡುವರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ನಿಂತು ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೇಳುವುದೇನು ? ಆ ಜಲಂಧರನು ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಆಯ್ದ ಹುಡುಕಿ ಅಗ್ನಿಯಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೊಸಿ ಏಳು ಲೋಕವೂ ಅಗ್ನಿಗೆ ಅಹುತಿ ಯಾಗಲು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟನು. ೨೩. ಎರಡು ಸೇನೆಯ ಸೈನಿಕರ ಮುಖಗಳು ಕಂದಿದುವು, ಕಂದಿದುವು. ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಬಾಡಿದುವು. ಚಲಿಸುವ ರಥಗಳು ಬೆಂದು ನಾಶವಾದುವು. ಶೂರ ಸೈನಿಕರ ಧೈರ್ಯ ಕುಂದಿತು.

ಸುರರ ಹರುಷಂಗಳು ಸಾಗಿದುವು ಬಾಗಿದುವು
ಕರದಾಯುಧಂಗಳುಂ ಕರಗಿದುವು ಕೋರಗಿದುವು
ಹರಿಗೆ ಹಲಗೆಗಳುಂ ಪಾರಿದುವು ಕಿರಿದುವು ಸೆಕಳೆಯುಂ ಭೂತಂಗಳು ೨೦.

ಕಂಪು ಜಲಂಧರನ ಬಾಪದಿಂದೈತರ್ಪ
ಚಂಡಬಿಬಾಣಮಂ ಶರಧಿಯಿಂದಾಗಿದು ಕೋ
ದಂಡೋಳ್ ತೊಡಿಸಿ ವರುಣಾಸ್ತ್ರವುಂ ನಿಜಸೇನೆಗಭಯಕರವುಂ ತೋರುತೆ
ಪುಂದರೋಕಾಕ್ಷನಿಸೆ ತುಂಬಿದುದು ವಾರಿ ರಣ
ಮಂಡಲದೊಳ್ಳಿಯುಂ ನೀರಾಟವಾಡಿದುದು
ಶುಂಡಾಲತುರಗಸಂದೋಹಂಗಳಾಕ್ಷಣಂ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ೨೧

ಕೆರಳ್ಳು ರಗಬಾಣದಿಂ ಖಳನಿಸಲ್ ಮಾಧವಂ
ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂ ತರಿದನ್ನದಿಬಾಣದಿನಿಸಲ್
ವರವಪ್ರವಿಖದಿಂ ಬಿಂಡಿಸಿದನಿಕಳಂಬದಿನಂಧಕಾರರವಂ
ಪರಿಹರಿಸಿದಂ ಹರಿ ಬಳಾಹಕಾಸ್ತ್ರದಿನಿಸಲ್
ಮರುದಸ್ತ್ರದಿಂದದಂ ತೊಲಗಿಸಿ ಜಲಂಧರನ
ಕರದ ಕಾಮುಕವನಿಕ್ಕಿದಮಾಡಿ ಸೂತ ರಥ ತುರಗಂಗಳುಂ ಕಡಿದನು ೨೨

ತುರಗ ರಥ ಸಾರಥಿಗಳುಂ ತುಂಡಿಸಲ್ ಕೋಪ
ಭರಿತಮಾನಸನಾಗಿ ಕಾಯ್ದ ಕೇಸರಿಯಂತೆ
ಭರದಿನಾಭೃಟಿಸಿ ದೇವಾಸುರರ್ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತಿರೆ ಪಾಯ್ಕು ಹರಿಯು

ದೇವತೆಗಳ ಸಂತೋಷ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಆಯುಧಗಳು ಮಂಕಾಗಿ ಕೊರಗಿದುವು. ಡಾಲು ಮತ್ತು ಗುರಾಣಿಗಳು ಉರಿದು ಕರಗಿ ಸಣ್ಣದಾದುವು. ಬೆಂಕಿಯ ಶಾಖದಿಂದ ಭೂತಗಳು ಅರಚಿದುವು, ಓಡಿದುವು. ೨೪. ಜಲಂಧರನ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಬರುತ್ತಿರುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹರಿಯು ನೋಡಿ, ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಡಿ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಅಭಯಹಸ್ತವನ್ನು ತೋರುತ್ತ ವಿಷ್ಣುವು ಆ ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಲು ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿತು. ಆ ಕ್ಷಣ ಅನ ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹಗಳೆಲ್ಲ ನೀರಾಟವಾಡಿದುವು. ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ೨೫. ರಾಕ್ಷಸನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಲು ವಿಷ್ಣುವು ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಅದನ್ನು ತರಿದನು. ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ತುಂಡರಿಸಿದನು. ಅಂಧಕಾರಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಿಷ್ಣು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಸುಹಾರ ಮಾಡಿದನು. ಮೇಘಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಾಯುವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ತೊಲಗಿಸಿ, ಜಲಂಧರನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಎರಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಸಾರಥಿ ರಥ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿದನು. ೨೬. ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ಕುದುರೆ ರಥ ಸಾರಥಿಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಲು, ಜಲಂಧರನು ಕೋಪದಿಂದ ಕೆರಳಿದ ಸಿಂಹದಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಭೃಟಿಸಿ, ದೇವದಾಸವರು ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡು

ವರವರೂಢಮನೆತ್ತಿ ಕರಯುಗಳದಿಂ ನಭಕೆ
ತಿರುಪಿಟ್ಟು ನಿಡುಬೋಗರೆಯಂತೆ ಹರಿ ನಭದಿಂದ
ಧರಣಿಳಿದು ಪೊಸರಥದೊಳ್ಳೆತರಲ್ ಮಗುಳಿಟ್ಟು ಖಳನಿರದೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ೨೬

ಅಡವನೀ ಹರಿಯೊಂದು ತೇರನಸುರಂ ಕನ
ಲ್ದಿಡುವನದನಂತುಟಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸೂಳ್ವರಂ
ಬಿಡದಣ್ಣೆ ಕಲ್ಲಾಡುವಂತುಟಂ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೊದಗಿ ನಿಂದಾಡುವಂತೆ
ಇಡುವ ಬಿಡುಪುರುಚಮತ್ಯತಿ ನೋಡುತಿರ್ಪರಡು
ಪಡೆಗಗೋಚರಮನಲ್ ಕೂಡೆ ಕಮಲಾಂಬಕಂ
ಕಡುನೊಂದು ಕೌಮೋದೇಗದೆಯ ತುಡುಕುತುರೆ ಖಳಪತಿಯೊಳಂತೆಂದನು ೨೭

ಭಾರಣೆಯ ವಿದ್ಯಮಂ ಸಮರದೊಳ್ ತೋರಿದೊಡೆ
ಧೀರರೇಂ ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಮಧುಕೈಟಭಾದ್ಯಖಳ
ವೀರರಂ ಸದೆಮದೀ ಗದೆಯಿದರ ಸವಿಯ ನೀನೊಮ್ಮೆಯುಂ ಕಂಡರಿಯಲಾ
ಪಾರದೆಡಬಲವನುನ್ನತ ಗದಾಂದಡದಿಂ
ದೀ ರಣದೊಳಿದಿರಾಗು ಕಾಣಬಹುದುಭಯ ಪ್ರ
ಹಾರಪ್ರವೀಣತೆಯನನುತೆ ಹರಿ ನುಡಿಯಲಾ ಖಳನಿರದೆ ಗದೆಗೊಂಡನು ೨೮

ತ್ತಿರಲು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರಥವನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಎತ್ತಿ
ಬುಗುರಿಯಂತೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಎಸೆದನು. ವಿಷ್ಣು ಆಕಾಶದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದು
ಹೊಸರಥವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬರಲು ಜಲಂಧರನು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಎಸೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು.
೨೭. ಈ ರೀತಿ ವಿಷ್ಣು ತೇರೊಂದನ್ನು ಹತ್ತುವನು, ರಾಕ್ಷಸನು ಕೋಪದಿಂದ ಅದನ್ನು
ಎಸೆಯುವನು, ಹೀಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ಬಿಡದೆ, ಅಣೆಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸರಮಾಲೆಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿ ಅಡುವಂತೆ ಇಡುವ-ಬಿಡುವ ಅತಿಯಾದ ಚಮತ್ಕಾರ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಎರಡು
ಸೈನ್ಯಕ್ಕೂ ಅಗೋಚರವನ್ನುವಂತೆ ಆಗಲು, ವಿಷ್ಣುವು ಅತಿಯಾಗಿ ವ್ಯಥೆಗೊಂಡು
ಕೌಮೋದಕಿ ಎಂಬ ತನ್ನ ಗದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ರಾಕ್ಷಸರಾಜನೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು.
೨೮. ಅಧಿಕವಾದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಧೀರರು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆಯೇ ?
ಮಧುಕೈಟಭ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ವೀರರನ್ನೂ ಈ ಗದೆ ನಾಶ ಮಾಡಿತು. ಇದರ ರುಚಿ
ಯನ್ನು ನೀನು ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ನೋಡಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವಲ್ಲವೆ ? ಏನನ್ನೂ ಅಶಿಸದೆ
(ಗಮನಿಸದೆ) ಉನ್ನತವಾದ ಗದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗು. ಇಬ್ಬರ
ಹೊಡೆತದ ಪ್ರವೀಣತೆಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಹೇಳಲು ಆ ರಾಕ್ಷಸನು

ಕಸ್ತೂರಿಕಾ ಸುಕುಂಕುಮವಾದಿಯಾಗಿಹ ಸ
ಮಸ್ತ ಪರಿಮಳದ ನೂಂಪಿಟ್ಟು ಮುಖಕಮಲವಿ
ನೈಸ್ತಕಪೂರ್ತಾಂಬೂಲಶೋಭಿತರಾಗಿ ನಿಜಗದೆಗಳಂ ತಿರುಪ್ಪತೆ
ಮಸ್ತಕದ ಮಣಿಮುಕುಟದೊಲಹುಗಳ ಭೂಷಣಗ
ಭಸ್ತಿಗಳ ಹರಿಜಲಂಧರರಾಗ ರಾಗದಿಂ
ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮಾದ ರಣರಂಗದೊಳ್ ನೋಳ್ವರ್ಗೆ ಬೀರಿದರ್ ಕೌತುಕವನು ೨೯

ಉಡಿ ನಡುವುರಂ ಪಾರ್ಶ್ವಮೆಸೆದ ತೋಳ್ ಕೌಂಕುಳಂ
ಮುಡುಮು ಕೊರಲಾನನಂ ಚಾರುಮಣಿಮುಕುಟಂಗೆ
ಳೆಡೆಯೊಳಾಡಿದಂವುಭಯವೀರರ ಗದಾದಂಡಯುಗಳಂಗಳಾ ಕ್ಷಣದೊಳು
ಅಡಗಿವಾವೇಶಮುಬ್ಬರಿಪ ಮುದದೊಡನೆ ಮೈ
ಗೊಡದ ವಂಚನೆ ಪೊಯ್ವ ಕೈಚಳಕಳ ನೋಳ್ವ
ಪಡೆಯೆರಡಕಾರ್ಪರ್ಯವಂ ಮಾಡಿ ಪೊಯ್ದಾಡಿದರ್ ಕಲಿಗಳಾಹವದೊಳು ೩೦

ಇಂತು ನಾನಾ ಕುಶಲದೊಳ್ ಗದಾಯುದ್ಧದಿಂ
ವಂ ತನಗೆ ಗೆಲುವುಗಾಣದೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವತಿ
ಚಿಂತಿಸಂತೆ ಕಲಿಜಲಂಧರನೊಳಿಂದಂ ಗವಗಳೀಕೆ ಭುಜಸತ್ತ್ವದಿಂದೆ

ತಡೆಯದೆ ಗದೆಯನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ೨೯. ಕಸ್ತೂರಿ, ಕಾಚು, ಕುಂಕುಮ
ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಪರಿಮಳಗಳಿಂದ ಮುಖಗಳಿಗೆ ತಿಲಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಅಲಂಕೃತರಾಗಿದ್ದರು.
ಕರ್ಪೂರ ವೀಳ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಶೋಭಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗದೆಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತ
ಇದ್ದರು. ಮಣಿಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ತಲೆಗಳನ್ನು ತೂಗುತ್ತ, ಕಾಂತಿಯಿಂದ ರಂಜಿಸುವ
ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಜಲಂಧರರು ಅಸಕ್ತರಾಗಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದ
ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಕುತೂಹಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು. ೩೦.
ಇಬ್ಬರು ವೀರರ ಗದೆಗಳೂ ಮಡಿಲು, ಸೊಂಟ, ಎದೆ, ಪಕ್ಕಿ, ತೋಳು, ಕುಂಕುಳು, ಹೆಗಲು,
ಕೊರಳು, ಮುಖ, ಮನೋಹರವಾದ ಮಣಿಕಿರೀಟ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ ಆ
ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಡಿದುವು, ಅವೇಶ ಅಡಗಿತು, ಉತ್ಸಾಹ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು, ಗದೆಯ ಏಟಿನಿಂದ
ದೇಹವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಂಚನೆ, ಹೊಡೆಯುವ ಕೈಚಳಕದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವ
ಎರಡು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿ ಆ ಇಬ್ಬರು ಶೂರರೂ ಯುದ್ಧ
ದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದರು. ೩೧. ಈ ರೀತಿ ನಾನಾ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದಲೂ ಗದಾಯುದ್ಧ
ದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಗೆಲುವು ಉಂಟಾಗದೆ ಇರಲು ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವು ಅತಿಯಾದ ಚಿಂತೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ,
ಶೂರನಾದ ಜಲಂಧರನೊಡನೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು — ಗದೆಗಳು ಏತಕ್ಕೆ, ಭುಜಬಲದಿಂದ

ನಿಂತು ನೀಂ ಮಲ್ಲಗಾಳಿಗಮೊಳೆನಗಿದಿರಾಗ
ಲಂತಾಗ ಕಾಣಬಹುದೆನೆ ಖಳಂ ನಸುನಗುತೆ
ತಾಂ ತಡೆಯದಾ ಗದೆಯನುಳಿದು ತೋಳ್ವೊಯ್ವತಂ ಪ್ರೊಡೆಯಲರಗಿಂತೆಂದನು ೩೧

ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ವೃಥಾಮುಖಿಯುದ್ದ ದೊಳು ಕಾ
ಲಕ್ಷೀಪವೇಕೆ ಬಾರೆನುತೆ ಬೊಬ್ಬಿದು ಕಮ
ಲಾಕ್ಷಂಗೆ ಕೈಗೊಟ್ಟನಸುರಪತಿ ದಿಗ್ಗಜಂ ದಿಗ್ಗಜಗೆ ಕೈಗೊಡುಪೊಲು
ಕಕ್ಷ ಕಂಧರ ಭುಜದ್ವಯ ಪಾರ್ಶ್ವ ಕಟಿ ಮಧ್ಯ
ವಕ್ಷಸ್ಸು ಜಾನು ಜಂಘೋರು ಗುಲ್ಮಾಂಘ್ರಿಗಳೊ
ಳಾ ಕ್ಷಣಂ ಪಿಡಿದ ಬಿಡಿಸುವ ಬಿನ್ನಣಂಗಳವರಿವರೊಳ್ ಸೊಗಯಿಸಿದುವು ೩೨

ಸಿಕ್ಕುವು ಹರಿಯೊರ್ಮೊಯೊರ್ಮೊ ಖಳಪತಿ ಹರಿಯಂ
ಡೊಕ್ಕುರಕ್ಕೊಳಗಪ್ಪನೊರ್ಮೊ ಮಂಚಿಸುತುವೊಳ
ಪೊಕ್ಕು ಹರಿಯಂ ಪಿಡಿದನೊರ್ಮೊ ಕಮಲಾಂಬಕಂ ಚಿಮ್ಮಿ ಕಡುಲಾಗಿನಿಂದ
ಮಿಕ್ಕು ತಪ್ಪುವನೊರ್ಮೊ ಮಿಂಚು ಪೊಳೆವಂದದಿಂ
ರಕ್ಕಸು ಜಾಣುಗುವಂ ಪೇಳಲೇನಿವರ ಬ
ಲಕ್ಕಿವರವರವೇಳಿಯಿವರ ಚಮತ್ಕಾರಕಿವರೇ ಸಾಟಿಯೆನಲು ೩೩

ಕರವಲಯದಿಂದ ಬಂಧಿಸುವ ತಳಪತ್ತದಿಂ
ದರವಣಿಪ ವಿಗಿದುಮಂಗುಲದಿನೊತ್ತುವ ಮೇಲೆ
ವರವಿರೋವಲಯದಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿಪರ್ ತೋರಪತ್ತದ ತವಕದಿಂ ಪಿಡಿದರು

ನಿಂತು ನೀನು ಮಲ್ಲಿಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಎದುರಿಸು, ಆಗ ನೋಡಬಹುದು ಎನ್ನಲು
ರಾಕ್ಷಸನು ನಸುನಗುತ್ತ ತಡೆಯದೆ ಗದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೋಳನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು
ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೩೨. ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಮುಖಿಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ವೃಥಾವಾಗಿ ಕಾಲ
ಕಳೆಯುವುದೇಕೆ, ಬಾ ಎನ್ನುತ್ತ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ದಿಗ್ಗಜಕ್ಕೆ ದಿಗ್ಗಜವು ಎರಗಿದಂತೆ ಜಲಂಧರನು
ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೇಲೆರಗಿದನು. ಕಂಕುಳು, ಕುತ್ತಿಗೆ, ಎರಡೂ ಭುಜ, ಪಕ್ಕೆ, ಸೊಂಟದಮಧ್ಯೆ,
ಎದೆ, ಮೋಣಕಾಲು, ಕೆಳತೊಡೆ. ತೊಡೆ, ಹೆಜ್ಜೆ ಮತ್ತು ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿಯುವ ಬಿಡಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಚಾತುರ್ಯವು ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸಿತು. ೩೩. ವಿಷ್ಣು ಒಂದು ಸಾರಿ
ಜಲಂಧರನಿಗೆ ಸಿಗುವನು, ಒಂದು ಸಾರಿ ಜಲಂಧರ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವನು.
ಮೋಸಮಾಡಿ ಒಳಹೊಕ್ಕು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವನು. ವಿಷ್ಣು ಒಂದು ಬಾರಿ ಬಲು
ಚಳಕದಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು, ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಬಾರಿ
ಜಲಂಧರನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜಾರುವನು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಬಲಕ್ಕೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಆರ್ಭಟಕ್ಕೆ ಅವರಿಬ್ಬರ
ಚಮತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರವರೇ ಸಾಟಿ ಎನ್ನಲು ಮತ್ತೆನು ಹೇಳಲಾದೀತು. ೩೪. ಕೈಗಳಿಂದ
ಬಂಧಿಸುವರು, ಅಂಗೈಯಿಂದ ಸಡಗರಿಸುವರು, ಬೆರಳಿನಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಒತ್ತುವರು, ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದ ತಲೆಯ ಭಾಗದಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿಸುವರು, ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಳಿಂದ ತವಕದಿಂದ ಹಿಡಿಯುವರು.

ಉರಗಬಂಧನದಿಂದಮೊತ್ತುವ ಸರ್ಪಾಟಿಮಾ
ಹರಿಜಲಂಧರರೊಳತಿಪಿರಿದಾಗೆ ಖಳನಿರದೆ
ಹರಿಯನೊಳಪೊಕ್ಕು ಪಿಡಿದು ತನ್ನ ಭುಜಸತ್ತ್ವದಿಂದಲದನೇನಂಬೆನು

೩೪

ಬೀಸಿ ಬಿಡೆ ಮಾಧವಂ ಭೂತಳೆ ಬಿದ್ದು ಮಿಗೆ
ಗಾಸಿಯಾದಂ ದೇಹಬಲಮಿಳಿದುದುರೆ ಮನದ
ವಾಸಿ ಪಯ್ಯರವಾಯ್ತು ಗೆಲ್ವಾಸೆಯೆಡಗಿತಾಲಸ್ಯವೆಡೆಗೊಂಡುದಾಗ
ವಾಸವಾದ್ಯಮರತತಿಯಳ್ಳುತ್ತಿದುರ್ಗದು ಪೀತ
ವಾಸನೊಂದಾನೊಂದುಪಾಯದಿಂದಂ ಮಂದ
ಹಾಸದಿಂದಾ ಕಲಿಜಲಂಧರನ ಕೂಡೆ ವಿನಯೋಕ್ತಿಯಿಂದಿಂತೆಂದನು

೩೫

ಮೆಚ್ಚಿದಂ ದೃತ್ಯಪತಿ ನಿನ್ನಯ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ
ನಿಚ್ಚಟದ ವರವದೇಂ ಕೇಳಿನೆ ಖಳಂ ನಗುತೆ
ಕುಚ್ಚಿತದೆ ಗರುಡ ಮಧುಕೈಟಭಾದ್ಯರ ಗೆಲ್ಲ ತೆರನಲ್ಲವಿಾಗೆ ನೀನು
ಮೆಚ್ಚಿದೊಡೆ ಲೇಸು ನಿನ್ನರಸಿಹಿತಂ ಮನೆಯೊ
ಳೊಚ್ಚಿತಂ ಬಂದು ಸೆರೆಯಿರಿವೆನಲ್ ಕೇಳ್ವ ಬಳಿ
ಕಚ್ಚಿತಂ ಖಳನಿವಂ ಬಿಡುವನಲ್ಲೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಂ ಮನದೊಳಂದಂ

೩೬

ಇಂತೆಂದು ಕಲಿಜಲಂಧರನೆಂದ ಮಾತಿಗಾ
ಕಂತುಪಿತ ಕಮಲೆಯರ್ ಕೈಕೊಂಡು ಖಳನ ರಥ
ಮಂ ತಡೆಯದೇರಿರ್ದ ಕಮಲಾಸನೇಂದ್ರಾದಿ ಸಕಲ ವೈದಾರಕರನು

ಸರ್ಪಬಂಧನದಿಂದ ಒತ್ತುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಜಲಂಧರರಲ್ಲಿ ಬಹು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರಾಕ್ಷಸನು ತಡೆಯದೆ ಒಳಹೋಗುವ ತನ್ನ ಭುಜಬಲದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೩೫. ಬೀಸಿ ಎಸೆಯಲು ವಿಷ್ಣುವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾದನು. ದೇಹಬಲ ಕುಗ್ಗಿತು. ಹೋರಾಟದ ಮನೋಭಾವವು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿತು, ಗೆಲ್ಲುವ ಆಸೆ ಅಡಗಿಹೋಯಿತು, ಆಗ ದಣುವು ಉಂಟಾಯಿತು. ದೇವೇಂದ್ರ, ಮೊದಲಾದ ದೇವತಾಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಭಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಒಂದು ಉಪಾಯದಿಂದ ನಸುನಗುತ್ತ ವೀರ ಜಲಂಧರನೊಡನೆ ವಿನಯವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೩೬. ರಾಕ್ಷಸರಾಜನೆ, ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ವರವೇನು, ಅದನ್ನು ಕೇಳು ಎನ್ನಲು ರಾಕ್ಷಸನು ನಗುತ್ತ ಕೇಳಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗರುಡ, ಮಧುಕೈಟಭ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಗೆದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು. ಈಗ ನೀನು ಮೆಚ್ಚಿರುವುದಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಸಮೇತ ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿರು—ಎಂದುದನ್ನು ವಿಷ್ಣುವು ಕೇಳಿ, ಈ ರಾಕ್ಷಸನು ಬಿಡುವವನಲ್ಲ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ೩೭. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ ವೀರ ಜಲಂಧರನ ಮಾತಿಗೆ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ಒಪ್ಪಿ ತಕ್ಷಣ ರಾಕ್ಷಸನ ರಥವನ್ನು

ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಜಯದಬಿಂಬ
ತಾಂ ತಿರುಗಿದಂ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಾನಾ ದಿ
ಗಂತವು ವಾದ್ಯರವಮಲ್ಲರಿಯೆ ನಿಖಳಸೇನಾತತಿಯ ಗದಗದಿಂದ ೩೭

ಗುಡಿತೋರಣದ ರಚನೆಯಿಂದೊಡನೆ ಕಳಸಕ
ನ್ನದಿವಿಡಿದ ಬಾಲೆಯರ ಸಾಲುಗಳಿಂದರಮನೆಗೆ
ಸವಗರದೊಳ್ಳಿತಂದು ಸಿರಿವೆರಸಿ ಹರಿಯನೊಂದರವನೇನೊಳಿರಿಸಿ ಬಳಿಕೆ
ಬಿಡದೆ ರತಕೋಟಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಕಾವಲನಿಕ್ಕಿ
ಜಡಜಭವ ದಿವಿಚೇಂದ್ರ ಮುಖ್ಯಸುರರು ಕರೆದು
ನುಡಿದನಲ್ಲರವುನ್ನು ಸೇವೆಯಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿವೆನಲ್ ಕೈಕೊಂಪರು ೩೮

ಕಮಲಜಂ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯನೀವನಸುರಂಗೆ
ಸುಮನೋಧಿಪತಿಮುಖ್ಯ ಸಕಲ ಬೃಂದಾರಕರ್
ತಮತಮಗೆ ಪೇಳ್ವೊಳಿಗಂಗಳಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾ ವಿಳಸ ಚಿತ್ತವರಿದು
ಕ್ರಮಮೊಳರ್ಪರ್ ವಿವನ ಕೈಲಾಸವೊಂದಲ್ಲ
ದಮರಾರಿ ಮಿಕ್ಕ ಭೂ ಸ್ವರ್ಗ ಪಾತಾಳಲೋ
ಕವನಲ್ಲಮಂ ವರಂಗೆಯ್ದ ಸಕಲೈರ್ದಯದಿಂದೆ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದನು ೩೯

ಇಂತು ಮೂರಬರ್ಬದಾಬ್ಬಂ ಸಕಲ ಲೋಕಮಂ
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲ್ ಸಕಲ ಸುರ
ಸಂತತಿಗಳತಿಚಿಂತೆಯಿಂದೆ ಹರಿಯಜರೊಳೊಂದಿನ ಗುಪ್ತದಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ

ಹತ್ತಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮ ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಸೆರೆಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ವಿಜಯದ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, ಸಕಲ ಸೈನ್ಯಸಮೂಹದೊಡಗೂಡಿ, ವಾದ್ಯಗಳ ಶಬ್ದವು
ದಿಗಂತಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಲು, ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ೩೮. ಧ್ವಜ ತೋರಣ
ಗಳ ಅಲಂಕಾರದಿಂದ, ಕಲರ-ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿದ ಬಾಲೆಯರ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ಆರಮನೆಗೆ
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬಂದು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮೇಶನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಒಂದು ಆರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ನೂರು ಕೋಟಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಅವರಿದ್ದ ಆರಮನೆಗೆ ಕಾವಲಾಗಿ ಇಟ್ಟು,
ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಮುಖ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕರೆದು ನಿವಲ್ಲರೂ ನನ್ನ
ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ ಎಂದನು. ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರು. ೩೯.
ಬ್ರಹ್ಮನು (ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ) ಜಲಂಧರನಿಗೆ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವೇಂದ್ರನೇ
ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ತಮತಮಗೆ ಹೇಳಿದ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜಲಂ
ಧರನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿವನ ಕೈಲಾಸವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಜಲಂಧರನು ಮಿಕ್ಕ ಭೂ, ಸ್ವರ್ಗ, ಪಾತಾಳಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ೪೦. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಲಂಧರನು
ಮೂರು ಅರ್ಬದ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಆಳುತ್ತಿರಲು,

ವಿಂತು ತಾಳ್ ಪವೀತನಲೆಯೊಡನೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯ್

ಕಂತಮು ಕಾಣೆವಲ್ಲರ್ ಪ್ರಾಣಿ ಜೀವಿದಾ

ಕಂತಮುಗತನು ಪರಿಯದೊಡೆ ಮರಗವನಿ ಮೌಲ್ಯ ಭಸವದುಗಂದರು

೪೦

ಈ ಪರಮೋಳವಪರಿಯದ್ದಾದಿಗಳ ತಪ್ಪೊಳಗೆ

ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡೊಂದಿನು ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಸುರ

ವ್ಯಾತಮುಂ ಬೆರಸಿ ರಕ್ಕಸನರಿಯದಂತರಹಸ್ಯದೊದ್ದೆದೆ ಬಂದು

ಸಾತಿಶಯಮಾದ ಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು

ಘೋರಾಘಂಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದರಗಲತಿ

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಭವನವರಂ ನೋಡಿ ಬಂದುದೇನನುತೆ ಹರಿಯು ಕೇಳ್ವನು

೪೧

ವಿಳಿ ಮಾದೇವ ಬಿನ್ನಪವನವರಿಸೊರ್ವ

ವಿಳಿ ಜಲಂಧರನೊಬವಂ ಪರ್ವ ನಾವಿದ್

ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಂ ಬಿಡದೆ ಸಾಧಿಸಿ ಸಮಸ್ತರನಿರದೆ ಪಡಿದುಕೊಂಡೊಯ್ದು ತನ್ನ

ನಿಳಯದೊಳ್ ಸೆರೆಗೆಯ್ದು ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಶಿವ ನಿಮ್ಮ

ಬಳಗೆ ಬಂದವು ಕಾವುದಂದು ಬನ್ನವಿಸಲ್ವೆ

ತಿಳಿದಾ ಜಲಂಧರನ ಸಂಪರಿಪೆವಂಜಬೇಡೆಂದು ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತನು

೪೨

ಮೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆತಿಯಾದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ಇವನ ಪೀಡೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸುವುದು ? ಇವನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಕೊನೆಯನ್ನೇ ಕಾಣೆವಲ್ಲ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಈಶ್ವರನ ಕೊಡೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆತನಿಂದಲೂ ಈ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವಾಗದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಮರಣವೇ ತರಣು ಎಂದರು. ೪೧. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವೊಡನೆ, ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ತಿಳಿದುದಂತೆ ಅತಿರಹಸ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟುಬಂದು, ಅತಿಶಯನಾದ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಶಿವನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಶಿವನು ಅವರನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, ಏನು ಬಂದಿರಿ ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ೪೨. ಎಲೈ ಮಹಾದೇವನೇ, ನಮ್ಮ ವಿಷ್ಣುವನೆಯನ್ನು ಲಾಲಿಸು. ಜಲಂಧರನೊಬ್ಬರು ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸನು ಕೊಟ್ಟಿ, ನಾವಿದ್ದ ನಗರಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಬ್ಲರನ್ನೂ ಬಿಡದಂತೆ ಕೈಸೆರೆ ಪಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಡಲಿ. ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಿಡಿಯದಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಕಾನಾಡದೇವಿ ಎಂದಾ ವಿಷ್ಣುವನೆಯು, ಅವನ್ನು ತಿಳಿದು ಶಿವನು ಜಲಂಧರನನ್ನು ಸಂಪರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವುಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ
 ದ್ಯಂತವುಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪೂಜಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖವುಂ ಸಕಲಭೋಗವುನ
 ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದೆ

೪೩.

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಹೆದರಬೇಡಿ ಎಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ೪೩. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
 ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ,
 ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ,
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ
 ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಎಂತು ತಾಳ್ದ ಪೆವೀತನಲೆಯನಿವನ್ನೈದ್ವರ್ಯ
ಕಂತಮಂ ಕಾಣೆವೆಲ್ಲರ್ ಪೋಗಿ ಜೇಳ್ವಿದಾ
ಕಂತುಹರಗಾತನಂ ಪರಿಯದೊಡೆ ಮರಣಮೇ ಮೌಲ್ಯಧನಮಮಗಂದರು ೪೦

ಈ ತೆರದೊಳಜಹರೀಂದ್ರಾದಿಗಳ್ ತಮ್ಮೊಳಗೆ
ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡೊಂದಿನಂ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಸುರ
ವ್ರಾತಮುಂ ಬೆರಸಿ ರಕ್ಕಸರಿಯದಂತಿರಹಸ್ಸದಿಂದೈದೆ ಬಂದು
ಸಾತಿಶಯಮಾದ ಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಯಂ ಪೋಕ್ಕು
ಭೂತನಾಥಂಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದರಗಲತಿ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಭವನವರಂ ನೋಡಿ ಬಂದುದೇನೆನುತೆ ಹರಿಯಂ ಕೇಳ್ವನು ೪೧

ಎಲೆ ಮಹಾದೇವ ಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸೊರ್ವ
ಖಳ ಜಲಂಧರನೆಂಬವಂ ಪೆರ್ಚಿ ನಾವಿದರ್
ಪೊಳಲ್ಕಳಂ ಬಿಡದೆ ಸಾಧಿಸಿ ಸಮಸ್ತರನಿರದೆ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡೊಯ್ದ ತನ್ನಾ
ನಿಳಯದೊಳ್ ಸೆರೆಗೆಯ್ದ ಬಿಚ್ಚೊಡಿ ಶಿವ ನಿಮ್ಮ
ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆವು ಕಾವುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲೈ
ತಿಳಿದಾ ಜಲಂಧರನ ಸಂಹರಿಪೆವಂಜಬೇಡೆಂದು ನುಬುಗಿಯುತ್ತನು ೪೨

ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅತಿಯಾದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಗುಪ್ತ
ವಾಗಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ಇವನ ಪೀಡೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸುವುದು ? ಇವನ
ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಕೊನೆಯನ್ನೇ ಕಾಣೆವಲ್ಲ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಈಶ್ವರನ ಕೂಡೆ ಈ ವಿಷಯ
ವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆತನಿಂದಲೂ ಈ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವಾಗದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಮರಣಮೇ
ಶರಣು ಎಂದರು. ೪೦. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ
ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹದೊಡನೆ, ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ
ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅತಿರಹಸ್ಸದಿಂದ ಹೊರಟುಬಂದು, ಅತಿಶಯವಾದ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ
ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಶಿವನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಶಿವನು ಅವರನ್ನು
ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, ಏನು ಬಂದಿರಿ ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕೇಳಿದನು.
೪೧. ಎಲೈ ಮಹಾದೇವನೆ, ನಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಲಾಲಿಸು. ಜಲಂಧರನೆಂಬ
ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸನು ಕೊಬ್ಬ ನಾವಿದ್ದ ನಗರಗಳನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಮ್ಮಿಲ್ಲರನ್ನೂ
ಬಿಡದಂತೆ ಕೈಸೆರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಡಲು,
ಆಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ನೀವು ಕಾವಾಡಬೇಕು
ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಶಿವನು ಜಲಂಧರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವುಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ
 ದ್ಯಂತವುಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪೂಜಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖವುಂ ಸಕಲಭೋಗವುನ
 ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ

೪೩

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಹೆದರಬೇಡಿ ಎಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ೪೩. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
 ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ,
 ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ,
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ
 ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ವರಜಲಂಧರನತುಳಗರ್ವದಿಂ ಕೈಲಾಸ
ಪುರಕೆ ದಾಳಿಯನಿಡೆ ಶಿವಂ ಕೇಳ್ವ ಕೋಪದಿಂ
ಧುರದೊಳಾತನ ಶಿರವನರಿದವನ ಜೀವಮಂ ಪಣೆಗಣ್ಣೊಳಡಗಿಸಿದನು

ಶಕ್ತಪಂಕಜಜಾತ ಚಕ್ರಧರವಿನುತಪಾ
ದಾಕ್ರಾಂತಲೋಕ ಘನವಿಕ್ರಮಾಮ್ನಾಯವ್ಯ
ತಿಕ್ರಮಚರಿತ್ರೆ ದಕ್ಷಕ್ರತುವಿನಾರ ವಿಲಯಕ್ಕೋಧ ವರವಿನೋದ
ಚಕ್ರಿವೃಜಾಭರಣ ಶಕ್ರಭವವರದ ಸ
ಮೈಕ್ಯಪಾಪಾಂಗ ಲೀಲಾಕ್ರಮವಿಲಾಸ ಖಳ
ಶುಕ್ರಶಿಷ್ಯ ಪ್ರಳಯಶುಕ್ರ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಲಹಾನತರನು

೧

ರಾಮ ಕೇಳಿತ್ತಲ್ ಜಲಂಧರಂ ಮರುದಿನಂ
ರಾಮಣೀಯಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಸಕಲ ರಾಕ್ಷಸ
ಸೋಮವರಸೋಲಗದೊಳಿರುತಿರ್ದು ಕೂಡೆ ನಿರ್ಜರರ ಸುಳಿವಂ ಕಾಣದೆ
ಭೀಮರೂಪಾಗಿ ದೂತರನ್ನಿಟ್ಟಿವರರಿಂದು
ತಾಮರಸನಯನಜೀಂದ್ರಾದಿ ಸುರರಿರುತಿರ್ಪ
ಧಾಮಂಗಳಿಲ್ಲಮುಂ ಶೂನ್ಯವೆನೆ ಕೇಳ್ವ ಗುಡುಗುಂಡಿಸಿದಂ ಖಳರಾಜನು

೨

ಸೂಚನೆ : ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ಜಲಂಧರನು ಬಹಳ ಗರ್ವದಿಂದ ಕೈಲಾಸಪುರಕ್ಕೆ ದಾಳಿಯಿಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಶಿವನು ಕೋಪದಿಂದ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಅವನ ಜೀವನವನ್ನು ತನ್ನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿದನು. ೧. ದೇವೇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ. ವಿಷ್ಣು ಇವರಿಂದ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದದಿಂದ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಆಕ್ರಮಿಸಿರುವ ವಿಕ್ರಮಶಾಲಿ, ವೇದಾತೀತ, ದಕ್ಷನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನು; ಪ್ರಳಯಕೋಪಿ, ವಿನೋದಶಾಲಿ, ಸರ್ಪಭೂಷಣ, ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು, ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನು, ಲೀಲಾವಿನೋದಿ, ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನ ಶಿಷ್ಯರಾದ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಅಗ್ನಿಯಂತಹವನು ಆದ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದವರನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ ಕೇಳು, ಇತ್ತಲಾಗಿ ಜಲಂಧರನು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮನೋಹರವಾದ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಮೇತ ಒಲಗ ಗೊಡುತ್ತಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಸುಳಿವೇ ಕಾಣದೆ ಕೋಪದಿಂದ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಸೇವಕರನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ಅವರು ಹುಡುಕಿಬಂದು ವಿಷ್ಣುವೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರ ಅರಮನೆಗಳೂ ಖಾಲಿಯಾದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಕ್ಷಸ

ನಾಕ ನರಲೋಕ ಪಾತಾಳಂಗಳೆನ್ನಾಚ್ಛೆ
ಯಾ ಕಪಟದಿವಿಜರಂ ಮರೆಪೊಗಿಸಿಕೊಂಬೆನೊ
ಬಾಕೆಪಾಳರನೊರ್ವರಂ ಕಾಣೆನಿವರೆತ್ತ ಪೋದರೆಂದಸುರಗುರುವ
ಆ ಕವಿಜಲಂಧರಂ ಬೆಸಗೊಳುತ್ತಲೆ ಮರುಳೆ
ಲೋಕನಾಯಕನನಾ ಸಕಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗ
ಭೀಕರನ ಏವನ ಶಂಕರನ ಮರೆಪೊಕ್ಕರೆನೆ ದೈತ್ಯಪತಿಯುಂದಿದ್ದನು

೩

ಸೋಜಿಗವನಾಲಿಸಿದನೀಗ ನಾನಾ ಲೋಕ
ರಾಜಗಧಿಪತಿಯೊಬ್ಬನುಂಟೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯಂ
ಮಾಜುವರೆಯಾನಲ್ಲದಿನ್ನೊಬ್ಬ ಲೋಕನಾಯಕರಂಟಿಯಂದಿನ್ನೆಗಂ
ಆಜಯಂ ಮಾಣೆದೊನ್ನೆಸೆ ಬರಲಖಿಳ ಕರಿ
ವಾಜಿ ರಥ ಭಟರೆನುತೆ ಸಿಂಹಪೀಠದಿನಸುರ
ರಾಜನೆದ್ದಂ ದರವಿರೋಧವನುಚಿತವೆಂಬ ಗುರುವಚನವಂ ಬಗೆಯದೆ

೪

ದಾಳಿಯಿಟ್ಟುದು ರಜತಶೈಲಕಂದಸುರಜನ
ಪಾಲಕನ ದಂಡು ತದ್ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳೊಡನೆ
ಗೊಳೆಯಂ ತೆಗೆದುದಲ್ಲಿಯ ಜನಂ ಕೈಲಾಸಕಾಗಿ ಬಹುಬೇಗದಿಂದೆ

ರಾಜನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಗುಡುಗಿದನು. ೩. ಸ್ವರ್ಗ-ಮರ್ತ್ಯ-ಪಾತಾಳಗಳು ನನ್ನ
ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆ ಕಪಟಿಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮರೆಹೊಗಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇ
ನೆಂಬ ಶೂರರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕಾಣೆ. ಇವರೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರು ಎಂದು ತನ್ನ ಗುರುವನ್ನು
ಶೂರ ಜಲಂಧರನು ಕೇಳಲು ಅವರು. ಅಯ್ಯೋ ಹುಚ್ಚೆ, ಲೋಕನಾಯಕನಾದ ಎಲ್ಲ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವನಾದ ಏವನ, ಶಂಕರನ ಮರೆ
ಹೊಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ರಾಕ್ಷಸರಾಜನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಉರಿದಿದ್ದನು. ೪. ಆಶ್ಚರ್ಯದ
ವಿಷಯವನ್ನು ಇಂದು ಕೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೂ ಯಜಮಾನ
ಒಬ್ಬನುಂಟೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಮರೆಮಾಚುತ್ತಾರೆಯೆ ? ನಾನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ
ಯಜಮಾನನಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನಲ್ಲವೆ ? ಎಲ್ಲ ಆನೆ,
ಕುದುರೆ, ರಥ ಮತ್ತು ಭಟರೂ ಬರಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಜಲಂಧರನು
ಏವನ ವಿರೋಧ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಗುರುವಿನ ಮಾತನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಮೇಲಿದ್ದನು.
೫. ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಕ್ಕೆ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನಾದ ಜಲಂಧರನ ಸೈನ್ಯ ದಾಳಿಯಿಟ್ಟಿತು.
ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕೈಲಾಸದ ಕಡೆಗೆ

ಅಲಿಸಿದನಿವರ ದೂರಂ ಜಲಂಧರನೊಡನೆ
ಕಾಳಿಗಂ ನಿಮಗಂದು ಶಂಕರಂ ನಂದಿಯೊಳ್
ಜೇಳಲಾತಂ ಹರನ ಕಟಕದೊಳ್ ಪೊಯ್ದಿದಂ ಡಂಗುರವನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ೫

ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಂ ಶಂಕರಂ
ಕಲಹಸನ್ನಾಹಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬಲನಡೆದೊ
ಳುಲಿವ ವೇದಾವಳಿಯ ಘೋಷದಿಂ ವ್ಯಪತಿಯನೇರೆ ಗಣಕುಲವಾಗಳು
ಬಳಸಿ ಬರಲಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ ತಂತಮ್ಮ
ಬಲವರಸಿ ಬೆನ್ನೊಳ್ಳಿತರೆ ವಾದ್ಯಘೋಷಣದ
ಕಳಕಳಂ ದಿಣ್ಣದಲೊಳಿದಿಯೆ ಶುಭಂ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಿಂದಿಳಿದನು ೬

ದಿಕ್ಕರಿಗಳಂತೈದುತಿರ್ಪಾನೆಗಳ ಘಟಿಗೆ
ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲಂಬರಕೆ ಚುಂಬಿಸುವ ಪೊಸಪೊನ್ನ
ಪಕ್ಕಿರಕ್ಕಿಯ ಹಯಾಳಿಗೆ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲವುನ್ನು ತಮಗಣರಥಪ್ರತಿಯ
ತಕ್ಕಿಗಳ್ವದಿ ಮುನ್ನಿಲ್ಲ ಕಡುಗಲಿಪಾಯ್ತು
ಳಕ್ಕಿ ಕಡೆಯಿಲ್ಲ ದೊರೆದೊರೆಗಳೆನಿಬರೊ ಜೇಳ
ಲಕ್ಕುಮೇ ಶಿವಶಿವಾ ವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷಕೆ ಜಗಜ್ಜನಂ ಕಿವುಡಾದುದು ೭

ತರತರದೊಳ್ಳೈದುತಿರ್ಪಾನೆಗಳ ಸೇನೆಗಳ
ಪರಿಪರಿವ ಪಟುವರೂಢಾಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗಳ
ಕರಧ್ಯತಾಯುಧತತಿಯ ಕಾಲಾಳ ಮೇಲಾಳ ಸಂದೇಶಯ ಸನ್ನಾಹದ

ವಲಸೆಹೋದರು. ಶಿವನು ಅವರ ದೂರನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಲಂಧರನೊಡನೆ ನಮಗೆ ಯುದ್ಧ
ಒದಗಿದೆ ಎಂದು ನಂದಿಗೆ ಹೇಳಲು ಅವನು ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಡಂಗುರವನ್ನು
ಹೊಡೆಸಿದನು. ೬. ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಕೇಳು, ತಕ್ಷಣವೇ ಶಿವನು ಯುದ್ಧಸನ್ನಾಹ
ವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಬಲ ಎಡಗಳಲ್ಲಿ ವೇದಘೋಷ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿರಲು ಅವನು
ನಂದಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು, ಶಿವಗಣಗಳಿಂದ ಬಳಸಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊದ
ಲಾದವರು ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿರಲು, ರಣವಾದ್ಯಗಳ ಕಳ ಕಳ
ಶಬ್ದವು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರಲು ಶಿವನು ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದಿಂದ ಇಳಿದನು.
೭. ದಿಗ್ಗಜಗಳಂತೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಆನೆಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುತ್ತುವ
ಹೊಸ ಬಂಗಾರದ ಜೀನುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ರತ್ನಖಚಿತ ರಥಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಕೊನೆಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಡುಗಲಿಗಳಾದ ಕಾಲಾಳುಗಳ
ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ. ರಾಜರು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆ !
ಶಿವ ಶಿವಾ, ವಾದ್ಯದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರ ಕಿವಿ ಕಿವುಡಾಯಿತು. ೮. ನಾನಾ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಆನೆಯ ಸೈನ್ಯಗಳ, ಹರಿದಾಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರಥಗಳ
ಸಮೂಹಗಳ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಜ್ಜಾದ ಕಾಲಾಳು ಮೇಲಾಳುಗಳ

ಮರುತುಚ್ಚಲಧ್ವಜಪಟಾಕಿಯ ಗಾವಳಿಯ
ಯಿರದೆ ಡಾಳಪ ಚಮರದೊತ್ತುಗಳ ಜೊತ್ತುಗಳ
ಧರಮನ್ನೆಮವ ಸುಭಟರುಬ್ಬುಗಳ ಕೊಬ್ಬುಗಳ ಸಂಭ್ರಮಂ ಕನ್ನೆಸೆದುದು ೮

ನುತಪ್ಪಂಡರೀಕ ವಿಲಸಿತಮಾಗಿ ಕೊಳನಲ್ಲ
ಮತುಳಪತ್ರವಿರಾಜಮಾಗಿ ಮರನಲ್ಲ ವಿ
ಶ್ರುತಸೋಮಮಂಗಳಬುಧಾನ್ವಿತಂ ತಾನಾಗಿಯಾಕಾಶವಲಯಮಲ್ಲ
ಧೃತಖಿನ್ನ ಸಂತಾನಮಾಗಿಯುಂ ನಾಡೆ ಪ
ರ್ವತಮಲ್ಲ ಕೇತುರಂಜಿತಮುಂ ಗ್ರಹಾಂತ್ಯಮು
ಲ್ಲತಿಘ್ನಸ್ಯಂವನಾನ್ವಿತಮಾಗಿ ವನಮಲ್ಲಮೆನಿಸಿ ಪಡೆ ನಡೆಗೊಂಡುದು ೯

ಡಾಳಿಸುವ ವಿವಿಧ ಚಮರಾಳಿಯು ಪಾಳಿಯುಂ
ಸಾಲ ಸೀಗುರಿಗಳೊಲೆದಾಟದಿಂ ಘಾಟದಿಂ
ಕಾಳೆಗಳ ಬಿರುದನಿಗಳೆಸಕದಿಂ ಮಸಕದಿಂ ಸೂತರ ಪೊಗಳ್ಳಿಯಿಂದ
ಮೇಲೆತ್ತಿದಮಳಾತಪತ್ರದಿಂ ಛತ್ರದಿಂ
ವ್ಯಾಲೋಲಖಿನ್ನಗಳ ಡಾಳದಿಂ ಮೇಳದಿಂ
ಘೀಳಿಡುವ ಬವವಿಧದ ವಾದ್ಯದಿಂ ಚೋದ್ಯದಿಂ ಪಡೆ ಪಡೆನಿಂ ನಡೆದುದು ೧೦

ಸಮೂಹ, ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುವ ಧ್ವಜಗಳ ಸಮೂಹಗಳು, ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಾಮರಗಳು
ಸಾಲುಗಳು, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೆರಳುವ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳೂ ಗರ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದವರೂ ಆದ
ಶೂರ ಸೈನಿಕರ ಸಂಭ್ರಮಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ೯. ಪುಂಡರೀಕ
ದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೊಳವಲ್ಲ (ಆನೆ, ಕಮಲ), ಪತ್ರಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸು
ತ್ತಿದ್ದರೂ ಮರವಲ್ಲ (ವಾಹನ, ಮರ), ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಚಂದ್ರ, ಮಂಗಳ ಬುಧರಿಂದ
ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಆಕಾಶಮಂಡಲವಲ್ಲ, ಖಿನ್ನ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಪರ್ವತವಲ್ಲ
(ಖಿನ್ನ ಮೃಗ, ಕತ್ತಿ), ಕೇತುವಿನಿಂದ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಗ್ರಹಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲ (ಕೇತುಗ್ರಹ,
ಧ್ವಜ), ಘನಸ್ವಂಧನದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ವನವಲ್ಲ (ರಥ, ಮೋಡದಿಂದ ಸುರಿಯುವ
ನೀರು) ಎನ್ನುವಂತೆ ಸೈನ್ಯವು ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ೧೦. ಬೀಸುವ ನಾನಾ
ವಿಧವಾದ ಚಾಮರಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ, ಸಾಲಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯ ಚಾಮರಗಳ
ಒಲೆದಾಟದಿಂದ, ಹಡಳೆಗಳ ಅತಿಯಾದ ಬಿರುಸುಧ್ವನಿಯ ಅಬ್ಬರದಿಂದ, ವಂದಿಮಾಗಧರ
ಹೊಗಳಿಕೆಯಿಂದ, ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಬೆಳ್ಳೊಡೆ ಮತ್ತು ಛತ್ರಿಯಿಂದ,
ತೂಗಾಡುವ ಕತ್ತಿಗಳ ದಟ್ಟವಾದ ಹೊಳಪಿನಿಂದ, ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ
ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ವಿಸ್ಮಯಕರವಾದ ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೈನ್ಯ ರೀವಿಯಿಂದ

ಧರಣಿ ಜಿಗಿದುಮು ಗಜಂಗಳ್ ಕುಗ್ಗಿದುವು ಘೋ
 ಶ್ವರನ ಪಡೆಗಳ್ ಮಣಿದುವಾದಿಕೂರ್ಮಂ ನಸಿದ
 ಸರಸಿಜಭವಾಂಡಖರ್ಪರಮನುರೆ ಕರ್ಚಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿರದೊಲೆದುಮು
 ಭರದೊಳುಬೈದ್ದ ಕಿಂದೊಳಿಗಳ್ ಧ್ರುವಲೋಕ
 ಪರಿಯಂತಮೂತ್ತಿದುವು ಶಿವಶಿವಾ ಶಿವಬಲದ
 ಭರವಸವನೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳಿಚ್ಚರಿಯನಾಕ್ಷಣದೊಳು ೧೧

ಆರ್ಪಣಗಳಬಹುದು ಹರಸೈನ್ಯಮಿ ಪರಿಯೊಳ್ ಪೊ
 ದರ್ಪಿನಿಂದೈತರುತ್ತಿದುರ್ದತ್ತಲ್ ಖಳಂ
 ಸರ್ಪಭೂಷಣನ ಬಲಕಿದಿರಾಗಿ ನಡೆತರಲ್ ಕಾಣಿಸಿದುವಿರ್ಬಲಗಳು
 ಮಾರ್ಪಡೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂ ಬಿದದಾರಿ
 ದರ್ಪಟುಭಟರ್ ಶರಧಿಘೋಷದಿಂ ರಣಕೊದಗಿ
 ಬರ್ಪ ಚೂಣಿಗರ ಕೋಲಾಹಲಂ ಮಸಗಿತದನೇನೆಂಬೆನ್ನದ್ವತವನು ೧೨

ಮುಂಚಿದುವು ಮನಮನಂಗಳ್ ದೃಷ್ಟಿದೃಷ್ಟಿಗಳ್
 ಪಿಂಚಿದುವು ಕರದ ಕರವಾಳಂಗಳಾಕ್ಷಣಂ
 ಮಿಂಚಿದುವು ಖಾತಿಯುಬ್ಬರಿಸಿದುವು ಭರವಸದೊಳ್ಳಿದುತಿಹ ಪದಚರಣ್

(ದರ್ಪ) ನಡೆಯಿತು. ೧೧. ಭೂಮಿಯು ಎಗರಿತು, ದಿಗ್ಗಜಗಳು ಕುಗ್ಗಿದುವು, ಆದಿ ಶೇಷನ ಹೆಡೆಗಳು ಬಗ್ಗಿದುವು, ಆದಿಕೂರ್ಮ ಸೋರಗಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಚಿಪ್ಪನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿತು. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ತೂಗಾಡಿತು. ರಭಸವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದ ಕೆಂಪಾದ ಧೂಳು ಧ್ರುವಲೋಕದವರೆಗೂ ಹರಡಿತು. ಶಿವ ಶಿವಾ, ಶಿವನ ಸೈನ್ಯದ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ಸಿದ್ಧರಾಮ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳು. ೧೨. ಇದನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಯಾರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ? ಶಿವನ ಸೈನ್ಯ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅತ್ತಕಡೆ ಜಲಂಧರನು ಹರನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಬರಲು ಎರಡು ಕಡೆಯ ಸೈನ್ಯಗಳೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಎದುರುಗಡೆಯ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಶೂರರಾದ ಸೈನಿಕರು ಆರ್ಭಟಿಸಿದರು. ಸಮುದ್ರಘೋಷದಂತೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಒದಗಿ ಬರುವ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂದಿನ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೧೩. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಾಲಾಳುಗಳ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಮುಂದಾದುವು. ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ನೋಟ ಹಿಂದಾದುವು. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಿಗಳು ಹೊಳೆದುವು. ಕೋಪವು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು, ಎರಡು ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗ

ಅಂಚಿತದ ಹಲ್ಲಣದ ಗಮಕದಿಂ ಹೊಳಕಿದುವು
ಪಂಚಧಾರಾಪ್ರೌಢವಾಜಿಗಳ್ ತವಕದೆ ಪ
ಳಂಚಿದುವು ಕಾಲ್ವೇಗದಾನೆಗಳ್ ಬಲಯುಗದ ಚೋಳಿ ಸಂಧಿಸುವಾಗಳು ೧೩

ಫೀಳಿಟ್ಟುವಖಳವಾದ್ಯಂಗಳದ್ವೃತರವದೆ
ಕಾಳಿಗಳ್ ಕೂಗಿದುವು ಗಜ ಹಯ ರಥಧ್ವನಿಗ
ಳೇಳಿಸಿದುವೊರಲ್ವ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಿನಿತುರವಮುಂ ಭಟರ ಹೂಂಕೃತಿಯೊಳುಂ
ಕೀಳಿನಿಸಿದುವು ರಣದೊಳುಂಭಯವೀರರ್ ಮಹಾ
ಕೋಳಾಹಳದೊಳರದೆ ಸೇರಿ ಕೂರಲಗಿನಿಂ
ತೊಳುವದ್ದಿ ರಿದಾಡಂತಿದರ್ಶಿತಖಾತಿಯಿಂ ಪೇಳಲೇನದ್ವೃತವನು ೧೪

ಮುಟ್ಟಿ ಮುಂದಲೆಗಳಂ ತುಡುಕುವರ್ ಮಿಡುಕುವರ್
ಜುಟ್ಟಿಯಂತೊಳಪೊಕ್ಕು ತಬ್ಬುವರ್ ಕೊಬ್ಬುವರ್
ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಣೆದು ಕೈಯಿಕ್ಕುವರ್ ಸಿಕ್ಕುವರ್ ಕಾಯದೊಳ್ ಸಾಯಕವನು
ಅಟ್ಟಿ ರಿಪ್ಪಸುಭಟರು ಕಿಡೆಪ್ಪವರ್ ಮಡಿಪ್ಪವರ್
ಕುಟ್ಟಿ ತಲೆಗಳ್ ಗಗನಕಿತ್ತುವರ್ ಮುತ್ತುವರ್
ನಿಟ್ಟಿಸುಪೊಡರಿದನಿಸಿ ಕಾದುವರ್ ಮೋದುವರ್ ಪಟುಸುಭಟರಿರ್ಬದೊಳು ೧೫

ಸಂಧಿಸುವಾಗ ಹೊಳೆಯುವ ಜೇನಿನ ಓಲಾಟದಿಂದ ಐದು ಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಕುದುರೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುವು. ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಆನೆಗಳು ತವಕದಿಂದ ಒಂದನ್ನೊಂದು ತಾಗಿದುವು. ೧೪. ಎಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳು ಶಬ್ದ ಮಾಡಿದುವು. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದದಿಂದ ಕಹಳೆಗಳು ಕೂಗಿದುವು. ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಮತ್ತು ರಥಗಳ ಧ್ವನಿ ಈ ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮೀರಿಸಿದುವು. ಈ ಎಲ್ಲದರ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಭಟರ ಹೂಂಕಾರ ಶಬ್ದ ಮೀರಿಸಿತು. ಎರಡು ಕಡೆಯ ವೀರರೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೋಲಾಹಲದಿಂದ ಕೂಡಿ ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿಗಳಿಂದ ಇರಿದಾಡಿದರು. ೧೫. ಎರಡು ಕಡೆಯ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೂರರಾದ ಭಟರು ಆವೇಶಯುಕ್ತರಾಗಿ ಮುಂದಲೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವರು, ಜುಟ್ಟಿಗಳಂತೆ ಒಳಹೊಕ್ಕು ತಬ್ಬಿ ಕೊಳ್ಳುವರು, ಗರ್ವಿಸುವರು, ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ತಿವಿದು ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸುವರು, ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೂಳುವರು, ಶತ್ರುಸೈನಿಕರನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿ ಸಾಯಿಸುವರು. ತಲೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವರು, ಸುತ್ತುವರಿಯುವರು, ನೋಡಲಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವಂತೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವರು, ಹೊಡೆದಾಡುವರು.

ಪೇಳ್ವೊಡಚ್ಚ ರಿಯಾಯ್ತು ಚೋಣೆಗರ ಕೊಳುಗುಳುಂ
 ತೋಳ್ವೊಯ್ಸ್ ತುಟಿವರಳ ಬೊಚ್ಚೆಗಳ ರಿಪುಗಳಂ
 ಸೀಳ್ವ ಸಡಗರದ ಕೋಳಾಹಳದ ಮೂದಲೆಯ ಮಾತುಗಳ ಪೊಸಪುಂಚಿನ
 ಏಳ್ವ ಬೀಳ್ವರುಬುವೊತ್ತುವ ತನುಕ್ಷತಗಳಂ
 ತಾಳ್ವ ತವಕಿಸುವ ತಟ್ಟುಚ್ಚಿದ ಸರಂಗಳಂ
 ಕೀಳ್ವ ಕೋಳಂ ಕೊಂಬ ಸಂಭ್ರಮವನಿರದೆ ಪಡೆಯೆರಡೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದುವು ೧೬

ಇರ್ತಂಡದೊಳ್ ಚೂಳಿ ಪೊಯ್ತಾಡಿ ಮದಿಯೆ ಸಂ
 ವರ್ತಸಾಗರದಂತೆ ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಪಟುಭ
 ಟರ್ತಡೆಯೆದರಡು ಬಲದಿಂದ ನೂಂಕಿದರತುಳಿಕೋಳಾಹಳದ ರಭಸದ
 ಆರ್ತಡೆಯಬಹುದೆಂಬ ಪರ್ವೆಯಿಂ ತಾಗಿದುವು
 ತೇರ್ತೇರೊಳಶ್ವಮಶ್ವದೊಳಾನೆಯಾನೆಯೊಳ್
 ಧೂರ್ತತ್ವದಿಂ ಭಟರ್ ಭಟರೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿದರ್ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂದೆ ೧೭

ತಿವಿದರೊತ್ತರಿಸಿದರ್ ನೂಂಕಿದರ್ ತಾಂಕಿದರ್
 ಕವಿದರಿಟ್ಟಣಿಸಿದರ್ ಮುತ್ತಿದರ್ ಕುತ್ತಿದರ್
 ಜವದೊಳಿರಿದಾಡಿದರ್ ಮುಳ್ಳಿದರ್ ತಳ್ಳಿದರ್ ಸಂಗರಾವೇರದಿಂದೆ

೧೬. ಮುಂಚೂಣಿಯ ಸೈನಿಕರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಆಶ್ಚರ್ಯಪುಂಟಾಯಿತು. ತೋಳು ತಟ್ಟುವ ಶಬ್ದ, ಅಬ್ಬರಿಸುವ ಧ್ವನಿ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕದಿದುಹಾಕುವ ಸಡಗರದ ಕೋಲಾಹಲ, ಮೂದಲಿಸುವ ಮಾತುಗಳು, ಹೊಸಕೋಪ, ಏಳುವ, ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ, ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ, ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುವ, ದೇಹದ ಗಾಯದ ನೋವುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ತವಕಪಡುವ, ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೀಳುವ, ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಎರಡು ಕಡೆಯ ಸೈನ್ಯವೂ ಬಿಡದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೧೭. ಎರಡು ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗ ಹೋರಾಡಿ ಸಾಯಲು, ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಎರಡು ಸೈನ್ಯದ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳುಗಳು ತಡೆಯದೆ, ಬಹಳ ಕೋಲಾಹಲದಿಂದ ರಭಸವಾಗಿ ತಾಗಿದರು. ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಗರ್ವದಿಂದ ರಥಕ್ಕೆ ರಥ, ಕುದುರೆಗೆ ಕುದುರೆ, ಆನೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆನೆಗಳು, ದುಷ್ಟತನದಿಂದ ಕಾಲಾಳುಗಳೊಡನೆ ಕಾಲಾಳುಗಳು ನಾನಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ೧೮. ತಿವಿದರು, ಒತ್ತರಿಸಿದರು, ನೂಕಿದರು, ತಾಗಿದರು, ಮೇಲೆ ಕವಿದರು, ತಿವಿದಾಡಿದರು, ಗುಂಪಾಗಿ ಮುತ್ತಿದರು, ಚುಚ್ಚಿದರು, ವೇಗವಾಗಿ ತಿವಿದಾಡಿದರು, ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರು, ಧೈರ್ಯಗುಂದಿದರು, ಯುದ್ಧಾವೇಶದಿಂದ ಭಂಗಿಸಿ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ

ಅವಗಡಿಸಿ ಪೊಕ್ಕು ಪೊಯ್ದಾಡಿದರ್ ಕೋಡಿದರ್
ನವರುಧಿರಧಾರೆಯೋಳ್ ಮುಳುಕಿದರ್ ಪೊಳಕಿದರ್
ತವಕದಿಂ ತಲೆಗಳು ಕುಟ್ಟಿದರ್ ಮೆಟ್ಟಿದರ್ ಬಿದ್ದಟ್ಟಿಗಳ ಒಂಡನು ೧೮

ಮುರಿವುದಸುರರ ಸೇನೆಯೊರ್ಮೆ ದಿವಿಜರ ದಳಂ
ಪೆರದೆಗೆವುದೊರ್ಮೆ ಪಡಿಬಲಿಸಿ ನೂಕುವುದೊರ್ಮೆ
ಪೊರಿಗೆಯಿಂ ಸುರಬಲಂ ಬೆನ್ನೊವುದಮರಾಳಿಗಳ ಸೈನಿಕಂ ಭರದೊಳುಂ
ಇರಿತಮುರಿತದೊಳಂತುರ್ಬಲದ ಸುಭಟರೊಳುಂ
ಕುಂದಿರಿಯಲುರೆ ಜೋಲ್ವು ಖಂಡಗಳ ಮುಂಡಗಳ
ಮುರಿಮೂಳೆವಿಂಡುಗಳ ಪೊಸಬಗೆಯ ಜೊಂಡುಗಳ ರೌಕುಳಂ ಕಂಗೆಸಿದುದು ೧೯

ಮತ್ತೆ ನೂಕಿತು ಹರಿಯುಜೇಂದ್ರಾದಿ ದಿಕ್ಕಾಲ
ರೊತ್ತರಿಸಿ ಸಕಲ ಸನ್ನಾಹದಿಂ ದೈತ್ಯರಂ
ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಡಿದಿಂ ದು ತರಿದುರುಬುತಿರಲಂದು ದನುಜರತಿಭೀತಿಯಿಂದೆ
ನಿತ್ತರಿಸಿ ನಿಲಲಾರದೋಡುತಿರೆ ಸುರರು ಚೆಂ
ಬತ್ತಿ ಬೋಯೆಂದಾದರ್ ಸಂಹರಿಸುತಿರಲಸುರ
ರೊತ್ತಾಯದಿಂದೆ ದೊರೆದೊರೆಗಳೇ ಮುಂಕೊಂಡು ನಡೆದರತಿಖಾತಿಯಿಂದೆ ೨೦

ಹೊಕ್ಕು ಹೊಡೆದಾಡಿದರು. ಧೈರ್ಯಗುಂದಿದರು, ಹೊಸ ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು, ಜಗಿದರು, ತವಕದಿಂದ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದರು, ತಲೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ದೇಹಗಳನ್ನು ತುಳಿದರು. ೧೯. ಒಂದು ಬಾರಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಸೈನ್ಯ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುತ್ತದೆ, ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯ ಒಂದು ಬಾರಿ ಹಿಂದೆಗೆಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೂಕುವುದು, ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯ ಬೇಗ ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಓಡಿಹೋಗುವುದು. ತಿವಿತ ಮುರಿತದ ಈ ರೀತಿ ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರು ಹತರಾಗಲು ಜೋತಾಡುವ ಮಾಸಖಂಡಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇಹಗಳ, ಮುರಿದುಹೋದ ಮೂಳೆಗಳ ರಾಶಿಯ ಹೊಸರೀತಿಯ ಪಾಚಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಳವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ೨೦. ಸೈನ್ಯ ಮತ್ತೆ ನೂಕಿತು. ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ದಿಕ್ಕಾಲಕರು ಒತ್ತರಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಸನ್ನಾಹದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಕಡಿದು, ತಿವಿದು. ತರಿದು ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿರಲು, ರಾಕ್ಷಸರು ಅತಿಯಾದ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಓಡುತ್ತಿರಲು, ದೇವತೆಗಳು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೋ ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ರಾಕ್ಷಸರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ನಾಯಕರೇ

ವಾಮನ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಜಂಭ ಗಜಶಿರ ಖಿಡ್ಗ
 ರೋಮು ವಿದ್ಯಾವಣ ನಿಶುಂಭ ತಾರಕ ಕಾಲ
 ನೇಮಿ ಜರ್ಘುರ ಶಂಖಶಿರ ವಜ್ರನಾಭ ಖರ ಮುರ ಶುಂಭರಾದಿಯಾದ
 ಭೀಮರೂಪಸುರನಾಯಕರೆ ಬರೆ ನೋಡಿ ಸು
 ತ್ರಾಮಃಹರಿಯೆಜಮುಖ್ಯ ಸುರರೋಡುತಿರೆ ಕಂಡು
 ಕಾಮಹರನಿರದೋಡನೆ ಹರಗಣಕಿ ಸೆಲವಿಕ್ಕಿ ಮುಂಕೊಂಡರಾಕ್ಷಣದೊಳು ೨೧

ವರನಂದಿ ಮಾಕಾಳ ಕಾಲಹರ ಕಂಕಾಳ
 ಧರ ಸೂರ್ಯಪಾತ ರೇಣುಕ ಭೈರವಾದಿಗಳ್
 ಕರದ ಕಾಮುಕದ ಠಂಕಾರದಿಂ ಮೂಜಗು ತಲ್ಲಣಿಸೆ ಕೋಪದಿಂದೆ
 ಸರಳ್ಳಳಂ ಕರೆಪುತ್ತೈತರೆ ದಾನವರ ಬಲದ
 ನೆರೆದ ದೊಡ್ಡ ಗರಾನಲರಿಯದೋಡಲ್ ಕಂಡು
 ದುರುಳಬಲ ಶುಂಭ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ ವೃತ್ತಾದಿಗಳ್ ಕೈಕೊಂಡರಾಹವವನು ೨೨

ಜಂಭನು ತಡೆದುಗ್ರನೆಚ್ಚಂ ವೃಷೇಶ್ವರಂ
 ಶುಂಭನು ತೊಡಕಿದಂ ಭೈರವಂ ಕೆರಳ್ವಾ ನಿ
 ಶುಂಭನು ತಾಗಿದಂ ವೃತ್ತಂಗೆ ದಂಡಧರನಿರಾಗಿ ಕೋಲ್ಲು ರೆವನು

ಮುಂದಾಗಿ ಬಲು ಕುಪಿತರಾಗಿ ಹೊರಟರು. ೨೧. ವಾಮನ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷ, ಜಂಭ, ಗಜಶಿರ, ಖಿಡ್ಗ ರೋಮು, ವಿದ್ಯಾವಣ, ನಿಶುಂಭ, ತಾರಕ, ಕಾಲನೇಮಿ, ಜರ್ಘುರ, ಶಂಭು, ಶಿರ, ವಜ್ರನಾಭ. ಖರ, ಮುರ, ಶುಂಭ ಮೊದಲಾದ ಭಯಂಕರ ರೂಪದ ರಾಕ್ಷಸ ನಾಯಕರೇ ಬಂದುದನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವೇಂದ್ರ, ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮುಖ ದೇವತೆಗಳು ಓಡುತ್ತಿರಲು ಆದನ್ನು ಕಂಡು ಶಿವನು ಕೂಡಲೆ ತನ್ನ ಗಣಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಚಲಿಸಲು ಆಪ್ತನೇ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಶಕ್ಷಣ ಆವರೆಲ್ಲರೂ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದರು. ೨೨. ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾದ ನಂದಿ, ಮಹಾಕಾಳ, ಕಾಲಹರ, ಕಂಕಾಳಧರ, ಸೂರ್ಯಪಾತ, ರೇಣುಕ, ಭೈರವ, ಇವರೆಲ್ಲರ ಕೈಯ ಬಿಲ್ಲಿನ ರ್ಪುಂಕಾರ ಶಬ್ದದಿಂದ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ತಲ್ಲಣಿಸುವಂತೆ ಕೋಪದಿಂದ ಆವರೆಲ್ಲರೂ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತ ಬಂದರು. ಆಗ ರಾಕ್ಷಸಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಸೈನಿಕರ ಗುಂಪು ಎದುರಿಸಲಾರದೆ ಓಡಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ದುಷ್ಟರಾದ ಶುಂಭ, ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ, ವೃತ್ತಾದಿಗಳು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ೨೩. ಉಗ್ರನು ಜಂಭನನ್ನು ತಡೆದು ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ವೃಷಭನು ಶುಂಭನೊಡನೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದನು. ಭೈರವನು ಕೋಪಗೊಂಡು ನಿಶುಂಭನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದನು. ವೃತ್ತನಿಗೆ

ಕುಂಭಂಗೆ ಮಾರಾಂತು ಕಾಬಹರನಿಚ್ಚಂ ನಿ
ಕುಂಭಗಂ ಕಂಕಾಳಧರನ್ನೆದೆ ಸೇನಸಿದಂ
ಶುಂಭ ನಂದೀಶರ್ಗ ಕಾಳಿಗಂ ಬಲಿದಂದನೇನಂಬಿನದ್ವತವನು

೨೨

ಆದುದಂದಲ್ಲಿ ಸಮರಾಂಗವಿರ್ಬಿರಳಿದೆ
ಸೇದುವಂಬಿನ ಕಣ್ಣ ಕಿದಿಯ ಗರ್ಜಿಪ ಸಿಂಹ
ನಾದದ ಸಘೋರಬದ್ಧ ಭೃಕುಟಮುಖದಲುಪ್ಲಶ್ವಾಸದಂಬುರಗಳ
ಸ್ವೇದಬಿಂದುಪ್ರತಾನಾನ್ವಿತಾಂಗದ ರಣಾ
ಮೋದಚಿತ್ತದ ಕರಚಮತ್ಕೃತಿಯ ವಿಜಯಸಂ
ಪಾದಿಗಳ ನಂದಿ ಶುಂಭಾಸುರರ್ ಧರದೊಳಿಟ್ಟಾಡಿದರ್ ಗಾಢದಿಂದೆ

೨೪

ಶರಕೆ ಶರವದಟಿಗದಟಾವೇಶಕಾವೇಶ
ವಿರದೆ ಗಾಯಕಿ ಗಾಯಮಗ್ಗಿಳಿಕಗ್ಗಿಳಿಕೆ
ಕರಚಮತ್ಕಾರಕೆ ಚಮತ್ಕಾರಮಾರ್ಬಟಿಗಿಯಾರ್ಬಟಿ ತುಳ್ಳೆ ತುಳ್ಳಲು
ಭರಕೆ ಭರಮೋಷನೆ ಮೂನಲಿಗೆ ಮೂದಲಿಗಳಂ
ಸರಿಯಾಗೆ ನಂದೀಶ ಶುಂಭಾಸುರರ್ ಮಹಾ
ಧರದೊಳಿಟ್ಟಾಡಿದರ್ ಕೈಗುಂದದಾಕ್ಷಣಂ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು

೨೫

ಎಸುವರೇಚ್ಚಂಬುಗಳನೋರೊವರಿರದೆ ಖಂ
ದಿಸುವರೊಡನಿಸುವರೈದುವ ಸರಳನಾಗ ಛೇ
ದಿಸುವರಾವೇಶದಿಂ ಕೂಗುವರ್ ಬೀಗುವರ್ ಕಣಕಣಿಯ ಸೋಂಕಿನಿಂದೆ

ದಂಡಧರನು ಎದುರಾಗಿ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಕುಂಭನನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಕಾಲ ಹರನು ಬಾಣಗರೆದನು. ನಿಕುಂಭನೊಡನೆ ಕಂಕಾಳಧರನು ಸೇನಸಾಡಿದನು. ಶುಂಭ ಮತ್ತು ನಂದೀಶರಿಗೆ ಘೋರ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು. ೨೪. ಅಲ್ಲಿ ಅಂದು ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಿತು. ಎರಡು ಬೆರಳಿನಿಂದಲೂ ಎಳೆದುಬಿಡುವ ಬಾಣಗಳ ಕಿಡಿಹಾರುವ ಕಣ್ಣಿನ, ಸಿಂಹದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದ ಹುಬ್ಬುಗಳುಳ್ಳ, ಮುಖ ಬಿಸಿಯಾದ ಏದುಸಿರು ಬೆವರಹನಿಯ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇಹದ, ಯುದ್ಧೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನಸ್ಸು, ಕೈಚಳಕ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಜಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲೋಸುಗ ನಂದಿ ಶುಂಭಾಸುರರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭೀಕರವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು. ೨೫: ಬಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಾಣ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಯುದ್ಧಾವೇಶಕ್ಕೆ ಆವೇಶ, ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಗಾಯ, ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆ. ಕೈಚಳಕಕ್ಕೆ ಕೈಚಳಕ, ಅರ್ಭಟಕ್ಕೆ ಅರ್ಭಟ, ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಪರಾಕ್ರಮ, ರಭಸಕ್ಕೆ ರಭಸ, ನಂದಿಗೆ ನಂದೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಮನಾಗಿರಲು ನಂದೀಶ ಶುಂಭಾಸುರರು ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲದಂತೆ ಹೋರಾಡಿದರು. ಆ ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ೨೬: ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಿಸುವರು. ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಇರದೆ ತುಂಡರಿಸುವರು. ತಕ್ಷಣವೇ ಬಾಣ ಬಿಡುವರು.

ಮಸಗಿ ಬೊಬ್ಬಿವರಿವೊಡೊತ್ತುವರ್ ಬಿಲ್ಲಳಂ
ಕುಸುರಿದವರ್ ಕುಬುಬೆನ್ನುತ್ತಾ ರಿಕೊಂಡು ಕ
ಚ್ಚಿಸಕದಿಂ ಪೊಸಬಿಲ್ಲನಾನುವರ್ ತೊಡುವರವರಂಬುಗಳನಾದವದೊಳು ೨೬

ಕಡಿವ ಕಣೆಗಳ್ಗೆ ಗಡಿಯಿಲ್ಲ ಗಗನಾಂಗದೊ
ಳಡಿವಂಬುಗಳ್ಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ಭಟರವಯವ
ನುಡಿವ ಶರತತಿಗವಧಿಯಿಲ್ಲ ಮಾರಾಂತ ರಿಪ್ಪಗಳ ಲಲಾಟದ ಲಿಪಿಯನು
ತೊಡೆವ ಬಾಣಕಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲಂ ದಿಗಂತದೊಳ್
ಕಡೆವ ರಿಪ್ಪಚಯಕಿ ಪವಣೆಲ್ಲ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ
ನಡೆವ ಸರಳ್ಯಂಕಮಿಲ್ಲನೆ ಬಾಣಮಯಮಾಯ್ತು ಮೂಡಗಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ೨೭

ರವಿಗೆ ಸ್ವರ್ಭಾನು ಪ್ರಪ್ಪರಕೆ ಕಾದಂಬಿನಿ
ನಿವದಮಬ್ಬಿಗೆ ಸೇತು ಪಾತಾಳಕಂ ಗರುಡ
ಮಂಪನಿರುಪತತಿಗೆ ಪೊಸಪೊದರೊಪ್ಪುವದ್ರಿಸಂಕುಲಕಿ ಘನತರದ ವದ್ರ
ಭಂವಿಗಂಧಕಾರಮಾಪವದೊಳಗೆ ಸೇಸುತಿವ
ವಿವಿಧ ಸುಭಟರ ಮೈಗೆ ಜೋಡೆನಿಸಿ ಸುತ್ತಲುಂ
ಕವಿದುವಾ ಪಟುಭಟರ ಬಾಣಂಗಳೆಲ್ಲಾ ದಿಗಂತದೊಳ್ ಚೋದ್ಯದಿವ ೨೮

ಬರುತ್ತಿರುವ ಬಾಣವನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕತ್ತರಿಸುವರು. ಅವೇಶವಿಂದ ಕೂಗುವರು. ಬೀಗುವರು. ಬಾಣ-ಬಾಣಗಳ ಸೋಂಕುವಿಕೆಯಿಂದ ಕೆರಳಿ ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕುವರು, ತಿವಿದು ಒತ್ತುವರು, ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತುಂಡರಿಸುವರು. ಕುಬುಬೆನ್ನುತ್ತ ಕೂಗಿ ಅತಿಯಾದ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಹೊಸ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಣವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೂಡುವರು. ೨೬. ಕಡಿದುಹಾಕುವ ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಸೈನಿಕರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಾಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಶತ್ರುಗಳ ಹಣೆಯಬರಹವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುವ ಬಾಣಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ಉರುಳುವ ಶತ್ರುಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಪಾತಾಳ ಲೋಕವನ್ನು ಹೋಗುವ ಬಾಣಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಒಂದು ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ಬಾಣಮಯವಾಯಿತು. ೨೭. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ರಾಹು, ಕಮಲಕ್ಕೆ ಮೋಡಗಳ ಸಮೂಹ. ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇತುವೆ, ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಗರುಡ, ಮರಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಹೊಸದಾದ ಪೊದರುಗಳು, ಪರ್ವತಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಜ್ರಾಯುಧ (ಸಿಡಿಲು), ಭೂಮಿಗೆ ಕತ್ತಲು-ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾನಾ ಶೂರಭಟರ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಮವನ್ನುವಂತೆ ಆ ಸೈನಿಕರು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಗಳು ದಿಗಂತಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳು ಶುಂಭ ನಂದೀಶರ್ಗ
ಕಲಹದಾವೇಶಮುಬ್ಬರಿಸಿ ಕರಕಲಿತಮಂ
ದಲಿತ ಕಾರ್ಮುಕರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ಜಯಿಸುವಭಿಭಾಷೆಯೊ ಕೂರ್ಗಣಿಗಳ
ಬಳಸಲಿಸಿ ಬೀರುವಂ ದೈತ್ಯನಾ ಬಾಣಮಂ
ಸಲೆ ಸವರಿ ಬಿಸುಡುವಂ ವೃಷಭಸುರಂ ಮತ್ತೆ
ಹೊಳೆವ ಹೊಂಬರಹದಂಬುಗಳಿಂದೆನೆ ಕಡಿದಂ ವೃಷರಾಜನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ೨೯

ಚಾಪಮಂ ಕಡಿದನುಡಿದಂ ತೇರನಾ ಹಯದ
ರೂಪಮಂ ಭಿದ್ರಿಸಿದನಾ ಸೂತನಂ ತರಿಹು
ಕೋಪಮಂ ತಾಳ್ದು ಸಿಗುರಿ ಭತ್ತ ಚಾಮರ ಪತಾಕೆಗಳ ತಡೆಗಡಿದನು
ತಾಪಮಂ ತೋರಿದಂ ಶುಂಭನೊಳು ತದ್ರಕ್ಷಾ
ಟೋಪಮಂ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ದಾಸಮಂ
ಪಾಪಮಂ ಭಾವಿಸದೆ ಕೆಟ್ಟು ಮುಂದೊಡಿದಂ ಭೀತಿಯಿಂದೇನೆಂದೆನು ೩೦

ಹೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನಂತುಭಯನಾಯಕರ್
ಕಾಳೆಗದೊಳೆಚ್ಚಾಡೆ ವೃಷಭಾದಿ ಪಟುಭಟರ
ಕೋಳಾಹಳವನಂತು ಸೈರಿಸದೆ ಮುಂದರೊಂದೇ ಬಾರಿ ದೊರೆದೊರೆಗಳು

ತುಂಬಿದುವು. ೨೯. ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ ಕೇಳು, ಶುಂಭ ಮತ್ತು ನಂದೀಶರಿಗೆ ಯುದ್ಧಾವೇಶ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಜಯಿಸುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ ಶುಂಭಾಸುರನು ಬಿಡುವನು. ನಂದೀಶನು ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಸುಡುವನು. ಮತ್ತೆ ರಾಕ್ಷಸನು ಚಿನ್ನದ ಬರಹದಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡಲು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಂದಿಯು ಅದನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿದನು. ೩೦. ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಿದನು. ತೇರನ್ನು ಮುಂದಿರು ಹಾಕಿದನು. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಭಿದ್ರ ಮಾಡಿದನು. ಸಾರಥಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದನು. ಕೋಪಗೊಂಡು ಕೊಡೆ, ಚಾಮರ, ಬಾವುಟಗಳನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿದನು. ಶುಂಭನಿಗೆ ಯುದ್ಧದ ಬೇಗೆಯನ್ನು ತೋರಿದನು. ಅವನ ಯುದ್ಧಾವೇಶವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಕ್ಷಸನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಪಾಪವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹೆದರಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಓಡಿದನು. ೩೧. ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ. ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ಕಡೆಯ ನಾಯಕರೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ಹೋರಾಡಲು, ವೃಷಭ ಮುಂತಾದ ಶೂರ ಸೈನಿಕರ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಸೈರಿಸಲಾರದೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಾಯಕರು ಒಂದೇ

ಭಾಳಲೋಚನನ ಭಟರಿರದ ಬೆಂಬತ್ತಿದರ್
ತೂಳದಿಂದಾರ್ಕಾರ್ಪಯಂತ ಸೇದಿದ ಕ
ರಾಳಸ್ವಲಿಂಗಸಂಗತಬಾಣನಿಚಯದಿಂದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚ ರಿಯನು

೩೦

ತೋಳಂಗಳಂ ಕಂಡು ಕೆಟ್ಟೋಡುತಿಹ ಕುರಿಯ
ಜಾಳಮೋ ಶಿವಶಿವಾ ಪಸಿದು ಮುಂಬರಿವ ಶಾ
ಮೂಲಂಗಳಂ ಕಾಣುತಳವಳಿದು ಪೋಪ ಮೃಗನಿಚಯಮೋ ಪೇಳಿನತ್ಯ
ಕಾಳರಕ್ಕಸರೋದಿ ಪೋಗಿ ಖಳನರನಲೆಯ
ಮೇಲೆ ಬೀಳಲ್ ಕಂಡು ಕಲಿಜಲಂಧರನತಿಹ
ರಾಳಬದ್ಧ ಭೃಕುಟಮುಖನಾಗಿ ನಡೆದನಹಿತರ ಮೇಲೆ ಖಾತಿಯಿಂದ

೩೧

ಏನನೆಂಬೆನು ಜಲಂಧರನ ಕೈಸನ್ನೆಯಿಂ
ಸೇನೆ ನೂಂಕಿತು ವಡಬನಂ ಮುಸುಕುಮಂಭೋನಿ
ಧಾನಮನೆ ಸಮರಸಂರಂಭದಿಂ ವೃಷಭಾದಿ ಸಕಲ ಪಟುಭಟರ ಮೇಲೆ
ಆನಲಸದಳಮಾಯ್ತು ಮೆಲ್ಲನೋಸರಿಸಿದುಮು
ಸೇನೆ ಶಿವಭಟರ ದನುಚೇರ್ದರಂ ಕಿಂಚಿದನು
ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಶಿವನ ಬಲದ ಮೇಲೊತ್ತಿ ನಡೆಯಲ್ ಕಂಡು ಹರನಾಗಳು

೩೨

ಬಾರಿಗೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಓಡಿದರು. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕಿವಿಯವರೆಗೆ ಎಳೆದ, ಕರಾಳವಾದ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಬಾಣಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿವನ ಸೈನಿಕರು ಬಡದೆ ಅವರನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದರು. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೩೨.- ತೋಳ ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ಓಡುತ್ತಿರುವ ಕುರಿಗಳ ಸಮೂಹವೂ, ಶಿವ ಶಿವಾ, ಹಸಿದು ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿರುವ ಶಾರ್ದೂಲಗಳನ್ನು ಕಂಡು ದೈರ್ಯಗುಂದಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಜಿಂಕೆಗಳ ಸಮೂಹವೂ ಹೇಳು ಎಂಬಂತೆ ಕ್ರೂರ ರಾಕ್ಷಸರು ಓಡಿಹೋಗಿ ಜಲಂಧರನ ಸೈನ್ಯದ ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಶೂರನಾದ ಜಲಂಧರನು ಭಯಂಕರವಾದ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿದ ಮುಖದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಕೋಪದಿಂದ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ೩೩. ಏನು ಹೇಳಲಿ, ಜಲಂಧರನ ಕೈಸನ್ನೆ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಮುತ್ತುವ ಸಮುದ್ರವನ್ನುವಂತೆ ವೃಷಭ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಶೂರ ಸೈನಿಕರ ಮೇಲೆ ಸೈನ್ಯವು ರಣೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ನುಗ್ಗಿತು. ಅದನ್ನು ತಾಳಲು ಆಸಾಧ್ಯ ವಾಯಿತು. ಶಿವಭಟರ ಸೈನ್ಯ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಿತು. ಜಲಂಧರನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ಶಿವನ ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಮುಸುಕಿ ನಡೆಯಲು ಅದನ್ನು

ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಿನಾಕಮಂ ಕೊಂಡು ನಸುನಗುತುಮಾ
 ವಲ್ಲಭಂ ಬಾಣವೊಂದರೊಳಿಟ್ಟು ತುರಗಂಗೆ
 ಳೆಲ್ಲವಂ ಕಡಿದು ಕರಿಗಳನುಡಿದು ತೇರ್ಗಳಂ ಮುಂದಿದು ಕಾಲಾಳ ತರಿದು
 ಮಿಲ್ಲದನುಜರೊಳಲಿಬರಂ ಕೊಂಡು ಕೆಲಬರಂ
 ನಿಲ್ಲದೊಡಿಸಿ ಕೆಲಂಬರ್ಗ ಮೂರ್ಛೆಯನಿತ್ತು
 ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂದಿದ್ದ ಜಾಲದೊಡ್ಡ ನೆಯಂತೆ ವಿಳಂಬಲವ ಬರಿಕೆಯ್ದನು ೩೪

ಸೇನೆಯಳಯಲ್ ಕಂಡು ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಹಾತಿಯಿಂ
 ದಾನವೇಶಂ ತನ್ನ ರಥವನೀಶನ ಪೊರೆಗೆ
 ತಾನ್ನಿರದೆ ನೂಂಕಿ ಘನತರದ ಕೋದಂಡಮಂ ಕೊಂಡು ಕಡುಮುಳಿಸಿಬಂದೆ
 ಜ್ಞಾನಾದಮಂ ಮಾಡಿ ಬೊಬ್ಬರಿದು ಮಾತಾಡು
 ನೀನೇ ಮಹೇಶನಂಬಾತನೆಂದೆನುತಲನು
 ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಸರಳಸಾರಮಂ ಕರೆದನದನೇನಿಂಬೆನುಚ್ಚರಿಯನು ೩೫

ನೋಡಿದಂ ದಾನವೇಶ್ವರನ ಬಾಣಂಗಳಂ
 ಮಾಡಿದಂ ಚಿತ್ರಮಂ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಣಮಂ
 ಪೂಡಿದಂ ಸುಷ್ತುಲಂ ಕವಿವ ರರಸಮಿತಿಯಂ ಬಿಂಡಿಸಲ್ ವಿಳರಾಜನು

ಆ ಶಿವನು ನೋಡಿ ಆಗ ೩೪. ಮೆಲ್ಲನೆ ಶಿವನು ತನ್ನ ಪಿನಾಕಧನುವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನಸುನಗುತ್ತ ಬಾಣವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ಅನೆಗಳನ್ನು ಜೊರು ಮಾಡಿ, ರಥಗಳನ್ನು ಮುಂದಿದು, ಕಾಲಾಳುಗಳನ್ನು ತರಿದುಹಾಕಿ, ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಕೊಂದು ಕೆಲವರನ್ನು ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಒಡಿಸಿತ್ತು, ಕೆಲವರಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಈ ರೀತಿ ಶಿವನು ವಿನೋದದಿಂದ ಇಂದ್ರಜಾಲವನ್ನು ಒಡ್ಡಿದಂತೆ ರಾಕ್ಷಸರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಬರಿದುಮಾಡಿದನು. ೩೫. ಈ ರೀತಿ ಸೈನ್ಯವು ನಾಶವಾಗಲು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಗುಡುಗುಡಿಸುತ್ತಾ ಕೋಪದಿಂದ ಜಲಂಧರನು ತನ್ನ ರಥವನ್ನು ಈಶ್ವರನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯನ್ನು ಎಳೆದು ಝೇಂಕಾರ ಮಾಡಿ ಅರ್ಭಟಿಸಿದನು. ನೀನೇಯೊ ಶಿವನೆಂಬುವನು ? ಮಾತಾಡು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಖಚಿತವಾದ ಮೆನುಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಯನ್ನು ಕರೆದನು. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ. ೩೬. ಜಲಂಧರನು ಹೂಡಿದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಶಿವನು ನೋಡಿ ಒಂದು ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಡಿ ಸುತ್ತಲೂ ಮುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಬಾಣಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಜಲಂಧರನು

ಕೋಡಿದಂ ಚಿತ್ತದೋಳ್ ಶಂಕರನ ಕೂಡೆ ಮಾ
ತಾಡಿದಂ ಮಚ್ಚರವನಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಡಿಯೆನುತೆ
ತೋಡಿದಂ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಂಬುಗಳನಾಗಳೇನೆಂಬೆನದ್ಭವನು

೩೬

ಮತ್ತೆ ಕವಿದುದು ಬಾಣವಾರ್ಧಿ ದಿಗ್ವಿತ್ತಿಯಂ
ಕೆತ್ತವಂಬರದೊಳಗೆ ತುಂಬಿದುವು ಗಿರಿಗಳಂ
ಮುತ್ತಿದುವು ಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳಂ ಪೊಳ್ಳುವು ಧರಾತಲವನೊಡಬಗಿದುವು
ಚಿತ್ತಜಾರಾತಿಯಾಕ್ಷಿಸಿ ತಲೆಯೆನಲ್ಲಾಡಿ
ಚಿತ್ತದೋಳ್ ಕಡುಮಚ್ಚಿ ಖಳಪತಿಯ ಕಣ್ಣೆಗಳಂ
ಕತ್ತರಿಸಿ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಾತಂಗೆ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರ್ಪನು

೩೭

ಕಂಡನಸುರಂ ತನ್ನ ಹೃತ್ಯಮಲದೊಳಗಿರ್ಪ
ಖಂಡಚಿನ್ಮಯನದಿರಿಟ್ಟು ಮಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ದಂಡಪ್ರಣಾಮಮಂ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿದಂ ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ
ಪ್ರಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಕಮಲಜ ಮುಖ್ಯ ಸುರಮಂಕುಟ
ಮಂಡಿತಪದಾಬ್ಜ ಗಿರಿಜಾರವ ಮಹಾದೇವ
ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿ ಕಾಯೆನುತೆ ಮಗುಳಿರಗಿದಂ ದನುಜಪತಿಯೆಳ್ಳರಿಂದ

೩೮

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸೆಡೆತು ನನ್ನ ಬಾಣವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಡಿದುಹಾಕು ಎಂದು
ಶಿವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಗರೆದನು. ಆ ಆದ್ವೈತವನ್ನು
ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ. ೩೬. ಮತ್ತೆ ಬಾಣಗಳ ಸಾಗರವು ದಿಗಂತವನ್ನು ಮುಸುಕಿತು,
ಕಂಪಿಸುವ ಆಕಾಶದೊಳಗೆ ತುಂಬಿದುವು, ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಮುತ್ತಿದುವು, ಸಪ್ತ
ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದುವು, ಭೂವಿಯನ್ನು ಬಗಿದುಹಾಕಿದುವು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ
ಮದನಹರನಾದ ಶಿವನು ತಲೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಡಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೆ ಮಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಜಲಂಧರನ
ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು
ತೋರಿದನು. ೩೭. ಆಗ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ
ಪರಶಿವನ ಅಖಂಡ ಚಿನ್ಮಯಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಿ,
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿದನು. ವಿಷ್ಣು,
ಬ್ರಹ್ಮ, ದೇವೇಂದ್ರಾದಿ ಪ್ರಮುಖರಾದ ದೇವತೆಗಳ ರತ್ನಕಿರೀಟಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ
ಶಿರಗಳು ಮಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾದಕಮಲಗಳುಳ್ಳ ಉಮಾಪತಿಯೆ, ಮಹಾದೇವ, ಚಂದ್ರ
ಶೇಖರನೇ, ಕಾಪಾಡು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಲಂಧರನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು.

ಮೆಚ್ಚಿದಂ ಮಗನೇ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಗಾನಿರದೆ
ಬೆಚ್ಚದಿಂ ಬೇಳ್ವುದುಸಿರಂದಿರ್ದರಂ ನುಡಿಯೆ
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪ ನಿನ್ನೊಳ್ ಗರ್ವದಿಂ ಕಾದಿದನ್ನೊಡಲನು
ಬಿಚ್ಚಿ ಬಸುಟಿಗಳೆನ್ನಾತ್ಮಮಂ ನಿನ್ನೊಳಗೆ
ಬೆಚ್ಚುಕೊಳ್ಳೆಂದು ದನುಚೇರ್ದರಂ ಬಿನ್ನದಿಸ
ಲಚ್ಚರಿಯೊಳಭವನಾತಂಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯವೂ ಪಾಲಿಸಲ್ಪನುವಾದನು ೩೯

ಕರುಣದೊಳೆ ಪಾದದಂಗಳೊಡ್ಡದಿಂ ಚಕ್ರಮಂ
ಬರೆದು ನಯನತ್ರಯದೊಳಿಟ್ಟಿಸಲ್ಪದಕಾಗ
ತರಣಿಚುದ್ರರ್ ಮೊಳೆಗಳಿಗ್ಗಿಯೇ ಪಟ್ಟಿಯಾಯ್ತಾ ಚಕ್ರಮಂ ರುವ್ರನು
ಕರದೊಳಗೆ ಪಿಡಿದಾ ಜಲಂಧರನ ಕಂಧರದ
ಸರಿಸಕಿದಲರಿದುದುಪ್ಪಲಿಸುವಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿ
ಬೆರಸಿದುದು ಪರನ ಪಣೆಗಣ್ಣ ಪಾವಕನೊಡನೆ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ೪೦

ಸುರಿದುದೀಶ್ವರನ ಮಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ನವಕುಸುಮ
ವರುಷಮಾಗಳೆ ದೇವದುಂದುಭಿಗಳುಂ ಮೊಳೆಗೆ
ಪರಿಯುಚೇಂದ್ರಾದಿ ವೃಂದಾರಕರ್ ಶಂಕರನ ಪದಕರಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ

೩೯. ಮಗನೇ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ, ಹೆದರದೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಕೇಳು ಎಂದು ಈಶ್ವರನು ಹೇಳಲು, ಜಲಂಧರನು—ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನೇ, ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಗರ್ವದಿಂದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಸೀಳಿ ಬಿಸುಟು ನನ್ನಾತ್ಮವನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಮಾಡಿಕೊ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡನು. ಶಿವನು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಲು ಅನುವಾದನು. ೪೦. ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬರಳಿನಿಂದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಬರೆದು, ಅದನ್ನು ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರು ಮೊಳೆಗಳಾದರು, ಅಗ್ನಿಯೇ ಪಟ್ಟಿಯಾದನು. ಆ ಚಕ್ರವನ್ನು ಶಿವನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ಜಲಂಧರನ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟನು. ಅದು ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿತು. ಆಗ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿ ಶಿವನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನ ಅಗ್ನಿಯೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿತು. ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ. ೪೧. ಆಗ ಈಶ್ವರನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಹೂಗಳ ಮಳೆಗರೆಯಿತು. ದೇವದುಂದುಭಿಗಳು ಮೊಳೆಗಿದವು. ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ, ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಶಂಕರನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ವೇದಮಂತ್ರ

ಪರಮರುತ್ತಿಮಂತ್ರದಿಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸೆರೆಗಳಂ
ಪರಿಹರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದೆಯಮ್ಮನೆಲೆ ಕಾರುಣ್ಯ
ರರಧಿ ನೀನನುತ ಪುನರಪಿ ಪೊಗಳುತ್ತಿದರ್ದು ಸುರವ್ಯಸಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ೪೧

ಕೊಂಡಾಡುವದಹರೀಂದ್ರಾದಿ ಸುರನಿಕರಮಂ
ಕಂಡು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಸಂತೈಸಿ ಸುರಮಂಕುಟ
ಮಂಡಿತಪದಾಬ್ಜನವರವರ ಲೋಕಂಗಳ್ಳಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಲೀಲೆಯಿಂದ
ತಂಡತಂಡದ ಗಣಂಗಳ್ಳಿರಸಿ ಬಂದು ಗಿರಿ
ಮಂಡನವನಿಪ್ಪ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಗ್ಗದಾ
ದ್ವಂಡರಾಜಾಲಯದೊಳೊಪ್ಪಿದಂ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಲ್ತಿಯಿಂದ ೪೨

ಇಂತೆಸೆವ ಚಿನ್ನ ಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದ ಪೆಲ್ಲರ್ಗ ಪರಿಸಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕೆಳ್ಳವರ್ಗ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖವಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚಿನ್ನ ಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೪೩

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಎಲೈ ಕರುಣಾಸಾಗರನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನೀನು ಬಂಧನ
ದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತ ದೇವಸಮೂಹವು ಪುನಃ ಪುನಃ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೪೧. ದೇವತೆಗಳ ಕಿರೀಟದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದವುಳ್ಳ
ಶಿವನು ತನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ
ವನ್ನು ನೋಡಿ, ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸಂತೈಸಿ, ಅವರವರ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಅವರವರನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಗುಂಪು ಗುಂಪಾದ ತನ್ನ ಗಣಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಹೊರಟು
ಬಂದು, ಗಿರಿಗಳಿಗೆ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವನಿಸುವ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದ ತುದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಭವ್ಯವಾದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
೪೨. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚಿನ್ನ ಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿ
ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ
ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಪರಮೇಶ್ವರನ
ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚಿನ್ನ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖ
ಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಪರಶಿವನ ಕುರಿತು ಹರಿ ತಪದೊಳಿರಲಾಗ ಶಂ
ಕರನೊಲಿದು ಚಕ್ರವಂ ಕೊಟ್ಟನಾ ಕಥೆಯನಾ
ದರದಿಂದ ಕೇಳೆಂದು ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೊಲಿದು ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಜೇಳ್ವನು

ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಸಂತುಷ್ಟ ಶುಕ ಶೌನಕ ವ
ಸಿಷ್ಠಾದಿ ಸಕಲ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಮುದಯಮನೋ
ಭೀಷ್ಮದ್ರಾಹ್ಯಕ ಸುರಚ್ಛೇಷ್ಠಮುಖ ಸುಮನಸಾಧಿಪ್ತಿತಪದಾಬ್ಜಯಗಳ
ದುಷ್ಟರಾವಣದನುಡದೃಷ್ಟಿಹೀನಾಸುರೋ
ತ್ಕೃಷ್ಟ ಜೀವಾನಿಲಾಕ್ಷಪ್ಪಭುಜ ನಿಜಕೃಪಾ
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡಿ ಸಂತುಷ್ಟಿಬಡಿಸೆನ್ನ ಗಿರಿಜೋಪ್ಪಚಂಬನವಿಲಾಸ

೧

ಅಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕಿಲಕಾಲದಿಂ
ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂ ತಾ ಚಕ್ರವಂ ಕೊರ್ತು
ಭಾಳಾಕ್ಷನಂ ಮುಚ್ಚಿಸುತೆಂದು ತೊಡಗಿದು ತಪಪನತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ
ಪೇಳಲೇನುಗ್ರತರತಪಕೊಲ್ಲ ಶಂಕರಂ
ಲೀಲೆಯಿಂದೈತಂದು ಮುಚ್ಚಿದಂ ವರವದೇಂ
ಕೇಳೆಂದಜೇಡಪನಲಿಚ್ಛತಂ ಕಣ್ಣೆರೆದು ನಮಿಸಿ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು

೨

ಸೂಚನೆ : ವಿಷ್ಣು ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ
ಚಕ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳು ಎಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೧. ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದಿಂದ ಸಂತ್ಯಾಪ್ತಿ
ಯನ್ನು ಪಡೆದವನು, ಶುಕ, ಶೌನಕ, ವಸಿಷ್ಠ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಋಷಿಗಳ
ಸಮೂಹದ ಮನದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವವನು, ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ
ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾದಕಮಲಗಳುಳ್ಳವನು, ದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸನಾದ
ರಾವಣ ಮತ್ತು ಅಂಧಕಾಸುರ ಮೊದಲಾದವರ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನ್ನು
ಆಕರ್ಷಿಸಿದಂತಹ ಭುಜವುಳ್ಳವ, ಗಿರಿಜೆಯ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಚುಂಬಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆನಂದ
ಪಡೆಯುವ ಶಿವನ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸು,
೨. ಕೇಳಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ, ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ನಂತರ ವಿಷ್ಣುವು ಚಕ್ರವನ್ನು ಬಯಸಿ
ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಅತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸಿದನು.
ಅವನ ಉಗ್ರತರವಾದ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಒಲಿದು ಶಂಕರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಂದು ನಾನು
ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ, ವರವೇನು ಬೇಕು, ಹೆದರದೆ ಕೇಳು ಎಂದನು. ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಕಣ್ಣು

ಎಲೆ ಮಹಾದೇವ ನಿನ್ನಾಚ್ಚೆಯು ಲೋಕಮಂ
 ಸಲಹುತಿರಲೋಬ್ಬೊಬ್ಬ ಬಿಳಿರುದಿಸಿ ಲೋಕಮಂ
 ಕೆಲುತಿರ್ಪರಿದಕೆ ತಾನೇಗುವೆಂ ತವೆ ಕರದ ಚಕ್ರಮಂ ಪಾಲಿಸಿದೊಡೆ
 ತಲೆಯನರಿವೆಂ ದುಷ್ಟರಾದವರನೊಡನಲ್
 ಜಲಜನಾಭಂಗೆ ಚಕ್ರಮನಿತ್ತು ತನ್ನ ನಿಜ
 ನಿಲಯಕ್ಕೈದಿನಭವನತ್ತಲಾ ವಿಷ್ಣು ನಿಜಲೋಕದೊಳ್ ಸುಖವಿರ್ವನು ೩

ಪರರಿವನ ಕರುಣಾದಿಂ ಚಕ್ರಮಂ ಪಡೆನು ಮುರ
 ಹರನಖಲೋಕಮಂ ರಕ್ಷಿಸುತೆ ದುಷ್ಟರುಮ
 ನಿರದೆ ಶಿಕ್ಷಿಸುತಿರಲ್ ಕೆಲಕಾಲದಿಂ ಮೇಲೆ ಕ್ಷುಪನೆಂಬ ಹರಿಭಕ್ತನು
 ವರಮುನಿದಧೀಚಿಯೊಳ್ ಲೆತ್ತವಾಡುತ್ತೆ ನೀಂ
 ಹರಿಭಕ್ತನಾಗು ಸೋಲೊಡೆ ಮುನಿಪ ನಾಂ ಸೋಲೆ
 ಹರಿಭಕ್ತನಾದಪೆಂ ಕೇಳಿದು ನುಡಿದಾಡಿ ಸೋಲನಾ ಕ್ಷುಪಭೂಷನು ೪

ಇಂತು ನೀಂ ಮೂರುಸೂಳೊಳ್ ಸೋಲ್ತ ಬಳಿಕೆಗೆ
 ಕಂತುಹರಿಭಕ್ತನಾಗೆನಲವಂ ನೂಕಿಸಲ್
 ತಾಂ ತಪದೊಳಿರನಿಂ ವಜ್ರಕಾಯವ ಪಡೆದು ಬಂದರಸನೊಡನೆ ಕಾದಿ
 ಮುಂತ ಕವಿವದನ ಚತುರಂಗಮಂ ಮರ್ವಿಸಿ ಲ
 ಯಾಂತಕನ ಮಂಳಿಸಿದಾತನಂ ಚೆನ್ನಟ್ಟಿ
 ಕಂತುಪಿತನಾತನಂ ಮರವೊಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮುನಿಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧಂಗೈದನು ೫

ತೆರೆದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೩. ಎಲೈ ಮಹಾದೇವ, ನಿನ್ನ
 ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲು ಆಗಾಗ ಬೆಚ್ಚೊಬ್ಬ
 ರಾಕ್ಷಸರು ಹುಟ್ಟಿ ಲೋಕವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ.
 ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಚಕ್ರವನ್ನು ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ದುಷ್ಟರಾದ ಅವರ ತಲೆಗಳನ್ನು
 ಕತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಗ ಅವನು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಚಕ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ
 ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಇತ್ತ ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.
 ೪. ಪರರಿವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ವಿಷ್ಣುವು ಎಲ್ಲ ಲೋಕ
 ಗಳನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುತ್ತ ದುಷ್ಟರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲ ಕಾಲಾನಂತರ ಕ್ಷುಪ ಎಂಬ
 ಹರಿಭಕ್ತನು ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ದಧೀಚಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪಗಡೆಯಾಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತ
 ಎಲೈ ಋಷಿಯೇ ನೀನು ಸೋತರೆ ಹರಿಭಕ್ತನಾಗು, ನಾನು ಸೋತರೆ ಶಿವಭಕ್ತನಾಗು
 ತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಡಿ ಕ್ಷುಪರಾಜನು ಸೋತುಹೋದನು. ೫. ಹೀಗೆ ನೀನು
 ಮೂರುಸಾರಿ ಸೋತಂತರ ಈಗ ಶಿವಭಕ್ತನಾಗು ಎಂದು ದಧೀಚಿಯು ಹೇಳಿದನು.
 ಆಗ ಆ ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ನೂಕಿಸಿದನು. ಅವನು (ದಧೀಚಿಯು) ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ
 ಈಶ್ವರನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ವಜ್ರದೇಹವನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದು ರಾಜನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ
 ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಅವನ ಚತುರಂಗಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಶಿವನಂತೆ

ಪಲವಾಯುಧಂಗಳಂ ಕಾದಿ ಹರಿ ಮುನಿಪನಂ
 ಗೆಲಲಿರಿಯದಸೆವ ಚಕ್ರದಿನಿಡಲ್ ಮುನಿ ಪಾಣಿ
 ತಳದಿನಾ ಚಕ್ರವುಂ ಪಿಡಿದೊರೆಸಿ ಚೋರ್ಣೇಕ್ರತಂ ಮಾಡೆ ಹರಿಯ ಶಕ್ತಿ
 ಬಳಿವಿಡಿದು ಪೋಗಿ ಹರಿಯರ್ಚಯನಿತಂ ಪಾದ
 ತಳದಿಂದಲೊಡೆಯೆ ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಭನನೆಂಬ
 ಬಲುವೆಸರನಾಂತು ಕ್ಷುಪನಂ ಶೈವಭಕ್ತನಂ ಮಾಡಿಸಿದನಬ್ಬಾಕ್ಷನಂ ೬

ಪ್ರತಿದಿನಂ ಸಾಹಸ್ರಕಮಲಂಗಳಿಂದಮಾ
 ಪತಿಯನರ್ಚಿಸಲೊಂದಿನಂ ಶಿವಂ ತನ್ನನದ
 ದ್ವತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಸಾವಿರದೊಳೊಂದು ಪಂಕಜದಲರಂ ಕುಂದಿಸೆ
 ಅತಿರಯಸುಭಕ್ತಿಯಿಂ ತನ್ನ ಬಲಗಣ್ಣನಂ
 ದತುಳಲಿಂಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸೆ ಮಚ್ಚಿ ಪಾರ್ವತಿ
 ಪತಿ ಪುನರ್ಭಕ್ತವುಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಮಲಾಕ್ಷನೊಡನಿತೆಂದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ೭

ಮದನಪಿತ ಕೇಳಾದೊಡನ್ನ ಭಕ್ತವ್ರಜದ
 ಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ಪೆನನವರತಮಾ ಭಕ್ತರೇ
 ಸದಮಲಪ್ರಾಣವೆನಗನ್ನ ಮುದ್ರಾಂಕಿತರ ಮೇಲೊಮ್ಮೆಯುಂ ಚಕ್ರವ

ಕೋಪಗೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ರಾಜನಿಗೆ ಅಭಯವಿತ್ತು ಆ ಋಷಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು. ೬. ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೂ ಋಷಿಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಚಕ್ರವನ್ನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಆ ಋಷಿಯು ಅದನ್ನು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಒತ್ತಿ ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಚಕ್ರದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕುಂದಿಹೋಯಿತು. ದಧೀಚಿಋಷಿಯು ಹರಿಯ ಎದೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಅಂಗಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದನು. ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಭನ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕ್ಷುಪನನ್ನು ಶಿವಭಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ೭. ಪುತಿನಿತ್ಯವೂ ವಿಷ್ಣುವು ಸಾವಿರ ಕಮಲದ ಹೂಗಳಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದುದಿನ ಶಿವನು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ದೃಢತೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಲದ ಹೂವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದನು. ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಅತಿಶಯವಾದ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಬಲಗಣ್ಣನ್ನೇ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯಾದ ಶಿವನು ಆ ಚಕ್ರವನ್ನು ಪುನಃ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೮. ವಿಷ್ಣುವೇ ಕೇಳು, ನನ್ನ ಭಕ್ತಸಮೂಹದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಆ ಭಕ್ತರೇ ನನಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಾಣಸಮಾನರು. ಶಿವಮುದ್ರಾಂಕಿತರಾದ ಭಕ್ತರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ಚಕ್ರ

ವಿದಿತಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸದಿರೆಂದು ನೇಮಿಸಿ ಶಿವಂ
ಮುದದೊಳಾ ವಿಷ್ಣುವಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕೈಲಾಸ
ಸದನವುಂ ಪೊಕ್ಕು ಗಿರಿಜಾತೆಯೊಡಗೂಡಿ ಸುಖವಿರ್ದಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು

೮

ಇದು ಸಕಲ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರ ಸದ್ವಿಮಲ
ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರುಷ್ಣಚ್ಛಲಬ್ರಹ್ಮವೆಂ
ಬುದಧಿವರ್ಧನ ಸೋಮನನಿಪ ಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನ ಕರಜಾತನು
ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿ ಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋ
ವಿದನನಿಪ ವಿರುಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನತಿ
ಮುದದ ಪೇಳ್ವೆ ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣಸತ್ಯಘೋಷಿರಡನೆಯ ಕಾಂಡಂ

೯

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವುಂ
ಸಂತಸದ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತವುಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪೂಜಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮುಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ

೧೦

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ದ್ವಿತೀಯ ಕಾಂಡ ಸಮಾಪ್ತ

ವನ್ನು ತಿಳಿದೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಡ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವನ್ನು ಸೇರಿ ಗಿರಿಜೆಯ
ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಿದಿದಿದ್ದನು. ೯. ಎಲ್ಲ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರ ನಿರ್ಮಲ ಹೃದಯ
ಕಮಲಗಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯನೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪಟ್ಟಿಲಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ಸಮುದ್ರವನ್ನು
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಚಂದ್ರನೂ ಆದ ಗುರು ಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರರ ಶಿಷ್ಯನೂ
ನಿರ್ಮಲಜ್ಞಾನಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಆಗಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಆದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ಪಂಡಿತನು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಈ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವೆಂಬ ಪುಣ್ಯಕತೆಯಲ್ಲಿ
ಇದು ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡವು. ೧೦. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ
ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ. ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು
ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ. ವಾಚನಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಆನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ
ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡ ಸಮಾಪ್ತ

ತೃತೀಯ ಕಾಂಡ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಬಿರಿವೆನಿಪಗಸ್ತೃಮುನಿಶಾಪದಿಂ ಗಂಧರ್ವ
ನುರುಗಜಾಸುರನಾಗಿ ಹರಿಯುಚೇಂದ್ರಾದ್ಯರಂ
ಧುರದೊಳೋಡಿಸಲಭವನಾ ಗಜಾಸುರನ ಸಂಹರಿಸಿದಂ ಲೀಲೆಯಿಂದೆ

ಸರಸಗುಣಧಾಮನಂ ಸೋಮನಂ ಭೀಮನಂ
ಕರಧೃತವಿಶಾಲನಂ ಲೀಲನಂ ಪಾಲನಂ
ಕರಿಚರ್ಮಧಾರನಂ ವೀರನಂ ಶೂರನಂ ಜಿತಮಾರನಂ ಧೀರನಂ
ಸುರಶೈಲಚಾಪನಂ ಗೋಪನಂ ಪ್ರೀಪನಂ
ನಿರುತಂ ಸಕಾಂತನಂ ಕಾಂತನಂ ಶಾಂತನಂ
ದುರಿತಹರದಕ್ಷನಂ ರಕ್ಷನಂ ವರವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸುವೆನು

೧

ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆ ರಾಮ ಪೂರ್ವದೊಳಗಸ್ತೃಮುನಿ
ಪಾಲಕಂ ಕಾವೇರಿಯಾದಿಯೊಳ್ ತಬಿಸುತ್ತೆ
ಲೀಲೆಯಿಂದಿರಲೊರ್ವ ಗಂಧರ್ವನಾಗಸದೊಳೊಪ್ಪುವ ವಿಮಾನದೊಳಗೆ
ಮೇಳದಿದ್ದುದುತ್ತೆ ಮುನಿಪನಂ ಕಂಡು ಪಾ
ಸ್ಯಾಲಾಪದಿಂ ಸತಿಯ ಮುಡಿಯ ಪ್ರವಿಂದಿಡಲ್
ಮೇಲನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮುನೀಶಂ ಕಿರಳ್ಳಿತ್ತಿದ ಕರಾಗ್ರದಿಂದಿತೆಂದನು

೨

ಸೂಚನೆ: ಆಗಸ್ತೃಮುನಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾಶಾಪದಿಂದ ಗಂಧರ್ವನು ಗಜಾ
ಸುರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಲು ಶಿವನು
ವಿಲಾಸದಿಂದ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಅಗಜಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ೧. ಸರಸವಾದ ಗುಣ
ಗಳಿಗೆ ತೊರುಮನೆಯಂತಹವನನ್ನು, ಉಮಾಸಹಿತನಾದವನನ್ನು, ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು, ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಶೂಲವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನನ್ನು, ಲೀಲಾವಿನೋದಿಯನ್ನು, ಪಾಲಿಸುವವನನ್ನು, ಆನೆಯ
ಚರ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನನ್ನು, ವೀರನನ್ನು, ಶೂರನನ್ನು, ಮದನಧ್ವಂಸಿಯನ್ನು,
ಧೀರನನ್ನು, ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನೇ ಬಿಲ್ವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನನ್ನು, ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು, ಶಂಕರ
ನನ್ನು, ಯಾವಾಗಲೂ ಗಿರಿಜಾಸಮೇತನಾಗಿರುವವನನ್ನು, ಒಡೆಯನನ್ನು, ಶಾಂತಸ್ವರೂಪಿ
ಯನ್ನು, ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನನ್ನು, ರಕ್ಷಿಸುವವನನ್ನು, ಶ್ರೇಷ್ಠ
ನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ೨. ಇನ್ನು ಕೇಳಿಯು ಸಿದ್ಧರಾಮಾಣ್ಣ,
ಹಿಂದೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಆಗಸ್ತೃಮುನಿಯು ಕಾವೇರಿನದಿಯ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಒಬ್ಬ ಗಂಧರ್ವನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತ
ಆ ಮುನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಹೂವಿನಿಂದ ಮುನಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದನು, ಋಷಿಯು ಮೇಲೆ ನೋಡಿ ಬಹುಕೋಪ

ಮತ್ತತ್ವದಿಂದೆನ್ನನಿಟ್ಟಿಲಾ ನೀಂ ಮದೋ
 ನೃತ್ಯತೆಯನುಳ್ಳದ್ವತಾಕೃತಿಯ ನಾನಾ ಜ
 ಗತ್ತುಗಳನ್ನೆದೆ ಸಂಹರಿಪ ದುರ್ಗಜವಾಗಿ ಜನಿಸೆನುತೆ ಶಾಪವಿಾಯೆ
 ಚಿತ್ತದುಮ್ಮಳದಿಂದೆ ಋಷಿಯಿಡಿಗೆ ಮಣಿದು ಮುನಿ
 ಪೋತ್ತಮನೆ ಶಾಪವುಂ ಮಣಿಸೆನೆ ನೀನಿಂತಿ
 ರುತ್ವಾರ್ಗಿಯುಂ ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲದಿರು ಶಿವನಿಂದೆ ಮುಕ್ತನಹೆ ಪೋಗೊಂದನು ೩.

ಬಡವನೇ ಮುನಿ ಶಾಪವಿತ್ತ ಮಾತ್ರದೊಳಾಗ
 ಳೆಡಗಿತ್ತೇರಿದ ವಿಮಾನಂ ಸಮಾಪದೊಳಿದರ್
 ಮಡದಿಯೇನಾದಳೋ ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದ್ವತಾಕೃತಿಯ ಗಜರೂಪಕವನು
 ಪಡೆದನಾ ಕ್ಷಣದೊಳಾತನ ಕರಾಳರೂಪಮಾ
 ದೊಡಲ ಪೆರ್ಪೆಯನದಂತಿಂತೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
 ನುಡಿಯಲಳವೇ ಭಗಣಪಂಕ್ತಿಯುರಗೆಚ್ಚೆವೋರ್ ಕಂಗೆಸೆದುಮೇನಂಭಿನು ೪

ಪ್ರಪ್ಪರವನುರೇಡಿ ಬರತೆಗೆಯೆ ಸಾಗರಚ
 ತುಪ್ಪದ ಜಲಂ ಸುರ್ರನೇರುಪುದು ಹಸ್ತಮಂ
 ಪ್ರಪ್ಪರಕ್ಕೆತ್ತಿಯುಸಿರಂ ಬಿಡಲ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಸನಾಂಬುಜಂ ಕಂಪಿಸುವುದು

ಗೊಂಡು ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೩. ಗರ್ವದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದೆ ಯಲ್ಲವೇ? ನೀನು ಮದಿಸಿದ ಉನ್ಮತ್ತಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಭಯಂಕರಾಕಾರವಾದ ಎಲ್ಲ ಜಗತ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡುವ ದುಷ್ಟ ಆನೆಯಾಗಿ ಜನಿಸು-ಎಂದು ಶಾಪಕೊಟ್ಟನು, ಗಂಧರ್ವನು ಮನಸ್ಸಿನ ದುಃಖದಿಂದ ಋಷಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ 'ಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ಶಾಪವನ್ನು ತಡೆ' ಎನ್ನಲು, ಋಷಿಯು ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಯಾರಿಂದಲೂ ಜಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಇರು, ಆಗ ಈಶ್ವರನಿಂದ ಶಾಪವಿಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತೀಯೆ ಹೋಗು ಎಂದನು. ೪, ಋಷಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯನೇ! ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಲೇ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಮಾನವು ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು, ಪಕ್ಕದೊಳಿದ್ದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಏನಾದಳೊ ಏನೊ? ಶಿವಶಿವ! ಗಂಧರ್ವನು ಆ ತಕ್ಷಣ ಮಹಾ ಅದ್ಭುತವಾದ ಆಕೃತಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಆನೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಆತನ ಕರಾಳರೂಪದ ಶರೀರದ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ಆರೀತಿ-ಈರೀತಿ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಾಲು ಆದರ ಗೆಚ್ಚಿಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದವು. ೫. ತನ್ನ ಸೊಂಡಿಲ ತುದಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಸೇದಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಲ್ಕು ಸಮುದ್ರಗಳ ನೀರೂ ಆದರ ಬಾಯೊಳಕ್ಕೆ ಸುರ್ರನೆ ಬಂದು ತುಂಬುವುದು, ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಉಸಿರನ್ನು

ಪ್ರಪ್ಪರಾಪ್ತೇಂದುಬಿಂಬಂಗಳಂ ತದ್ವಜದ
ನಿಷ್ಕಳಂಕನ ಘಂಟೆಯಾದುವೆಡೆಯೊಟದಿಂ
ಪ್ರಪ್ಪರಭವಾಂವಮೊಲಿದಾದುತಿರ್ದುದು ಪೇಳಲೇನದರ ವಿಸ್ಮಯವನು

೫

ಪಾದಂಗಳವನಿವುಂಡಲಕಿ ಬಹುದುಃಖಸಂ
ಪಾದಂಗಳುಚ್ಚಬೃಂಹಿತನಾದಮಂರಪ್ಪ
ಮಾದಮುನ್ಯತಕರಂ ಭೀಕರಂ ದಂತಂಗಳಖಿಳಲೋಕಾಂತಂಗಳು
ಆದುವಾ ಪ್ರಪ್ಪರಂ ದುಷ್ಪರಂ ಮಿಗೆ ದೊಡ್ಡಿ
ತಾದ ಕುಂಭಸ್ಥಳಂ ಭೀಕರಸ್ಥಳವೆನ
ಲ್ಯಾ ದುಷ್ಪಗಜದದ್ವತಾಕೃತಿಯ ಬಣ್ಣಸುಪೊಡಹಿವತಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವುಲ್ಲು

೬

ಕೊಳದಂತೆ ಪ್ರಪ್ಪರೋದ್ಭಾಸಿತಂ ಸದ್ವಿಪ್ರ
ಕುಲದಂತೆ ದಾನಧಾರಾಗ್ರಾಹಿ ವಿಮಲಕುರು
ಬಲದಂತೆ ಗುರುಕರ್ಣವಾತಜವಿಭೀಕರಂ ಹಿಮಕಿರಣಬಿಂಬದಂತೆ
ಕಲಿತಕರವಾಜಿತಂ ಸಲೆ ವಾಸುದೇವನೋಲ್
ಬಲಯುತಂ ತಾನೆನಿಸಿ ಸಂತತಂ ಗುರುತರದ
ಕಲಿಗಜಾಸುರನದ್ವತಾಕೃತಿ ಜಗತ್ತಯಕಿ ಬೀರಿದುದು ವಿಸ್ಮಯವನು

೭

ಬಿಡಲು ಬ್ರಹ್ಮನ ಪೀಠವಾದ ಕಮಲವು ನಡುಗುವುದು. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ ಬಿಂಬಗಳೆರಡೂ ಆ ಆನೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗಂಟೆಯಾದುವು. ಅದರ ಓಡಾಟಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ತೂಗಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ. ೬. ಅದರ ಪಾದಗಳು ಭೂಮಿಗೆ ಬಹು ದುಃಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರ ಭಯಂಕರವಾದ ಘೀಳಿದುವ ಶಬ್ದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮಾದಕರವಾಯಿತು, ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಭೀಕರವಾದ ದಂತಗಳು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಂತೆ ಆಯಿತು. ಅದರ ಸೊಂಡಿಲು ಕಠಿಣವಾದುದು. ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಕುಂಭಸ್ಥಳ ಭೀಕರವಾದ ಜಾಗ ಎನ್ನಲು ಆ ದುಷ್ಪ್ರ ಆನೆಯ ಅದ್ಭುತವಾದ ಆಕಾರವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲು ಆದಿಶೇಷನಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ೭. ಕೊಳವು ಹೇಗೆ ಕಮಲಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದೂ ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಶೋಭಿಸುವುದು. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಗೆ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ದಾನದ ನೀರನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಮದ ಜಲಧಾರೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕುರುವಂಶದ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ದ್ರೋಣ,ಕರ್ಣ,ಭೀಮರುಗಳಿದ್ದರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದೂ ಸಹ ತನ್ನ ಅಗಲವೂ ಶಕ್ತಿಯುತವೂ ಆದ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಗಾಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಚಂದ್ರ ಹೇಗೆ ಕಿರಣಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿ ಬೆಳಗುತ್ತಾನೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದೂ ಬಲವಾದ ಸೊಂಡಿಲುಳ್ಳದ್ದು. ಕೃಷ್ಣನು ಬಲರಾಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತಾನು ಬಲಶಾಲಿಯಾದುದು ಎನ್ನುವಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಕಲಿ ಗಜಾಸುರನ ಭೀಕರಾ

ಇರದೆ ನೋಡುವ ನೋಟಮುಖಜನರ್ಗಳ ಕಾಟ
ಮರಿವೆನಿಸುವಡೆಯಾಟಮವನಿವಧುಗರ್ವೆಯಾಟ
ಕರಜಾತಸೀಕರಂ ಪರಸುಭಟಭೀಕರಂ ಸುಳಿವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಳಿವು
ಸುರಿವ ಘನವಂದಧಾರೆ ಸುರಿವ ಸುರಜನಕೃಷ್ಣಧಾರೆ
ಧರೆಯೊಳಿಳಲುವ ಬಾಲಮಘಟಿತ ಕರವಾಲ
ಮುರುಕರ್ಣಭವವಾತಮಮರತತಿ ಭಯಂಜಾತವೆನಿ ಗಜಾಸುರನೆಸೆದನು ೮

ನೋಡಲಮ್ಮವರಿಲ್ಲ ಕರಿಯೊಡನೆ ನಿಂದು ಪೊ
ಯ್ಯಾಡಲಮ್ಮವರಿಲ್ಲ ತದ್ವುಷ್ಣನಲೆಗೆ ಮಾ
ತಾಡಲಮ್ಮವರಿಲ್ಲ ಸ್ವರ್ಗಮರ್ತ್ಯಾದಿ ಲೋಕಾದಿಲೋಕಂಗಳೊಳಗೆ
ಕೋಡದವರಿಲ್ಲ ಮಾರಾಂತು ನಿಜತನುವನೀ
ಡಾಡದವರಿಲ್ಲ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೆ
ಟ್ಟೋಡದವರಿಲ್ಲ ವಿಕ್ರಮದ ಸಿರಿಯಂ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಪರಿದು ಕರಿವನುವನ ೯

ನಿಗ್ಗವಮೋಳಿಡಿರಿಯೆ ಕುಲಪರ್ವತಂಗಳಂ
ನುಗ್ಗುನುಸಿಯಪ್ಪುವು ಕರೋದ್ಭೂತ ವಾತದಿಂ
ಸಗ್ಗ ಮೊದಲಾದ ಮೇಲಣ ಲೋಕವಿತತಿಯುಂ ಮಾಲೆಗಳ ಚಿಂಡಿನಂತೆ

ಕೃತಿಯು ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕೂ ವಿಷ್ಣುವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ೮. ಅದರ ದೃಷ್ಟಿ ಎಲ್ಲ ಜನಗಳಿಗೂ ಕಾಟ, ಅದರ ತಿರುಗಾಟ ಭೂವನಿತೆಗೆ ಎದೆ ನಡುಗಾಟ, ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿದ್ದ ತುಂತುರುಹನಿ ಶತ್ರುಸೈನಿಕರಿಗೆ ಭಯಂಕರ, ಅದರ ಸುಳಿದಾಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಾವು, ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಂದಜಲಧಾರೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುವ ಬಾಲ ಸಾಧಿಸಲಶಕ್ಯವಾದ ಕತ್ತಿ, ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಕಿವಿಯಿಂದ ಬರುವ ಗಾಳಿ ದೇವಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಭಯಾವಹ ಎನ್ನುವಂತೆ ಗಜಾಸುರನು ಕಾಣಿಸಿದನು. ೯. ಅದನ್ನು ನೋಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರಿಲ್ಲ. ನಿಂತು ಆನೆಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಎದೆಗಾರರಿಲ್ಲ. ಆ ದುಷ್ಟನ ಅಲೆದಾಟಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡಿ ಅಡ್ಡಿಬರುವ ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳವರಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗ, ಭೂಮಿ ಮುಂತಾದ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಭಯಪಡದವರಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಭಟಿಸಿ ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಚೆಲ್ಲದವರಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಓಡದವರಿಲ್ಲ. ಆ ಗಜಾಸುರನ ಪರಾಕ್ರಮದ ವೈಭವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ೧೦. ಆನೆಯು ಕೋರೆದಾಡೆಗಳಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ತಿವಿಯಲು ಕುಲಪರ್ವತಗಳು ನುಗ್ಗುನುಸಿಯಾಗುವುವು. ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಟ ಜೋರಾದ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ಮೊದಲಾದ ಮೇಲಿನ ಲೋಕಗಳು ಹಾರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಚಿಂಡಿನಂತೆ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಒಗ್ಗಿನಿಂದುತ್ತತನಪಾತತೆಯಲಿದುಂವಿದ
ರಗ್ಗಲೆಯತನವನಾರ್ ಜೇಳ್ವಪರ್ ಮೂಜಗಂ
ವೆಗ್ಗಲದ ಭಯರಸದೋಲೋಲಾಡುತಿರ್ದದನೇನೆಂಬೆಚ್ಚರಿಯನು ೧೦

ಗರ್ಜನೆಯ ದನಿಗೆಯನ್ಯಪ್ರಾಣಿಸುಕುಲಂ
ನಿರ್ಜೀವಮಾಯ್ತ ಪಾದಪ್ರಹಾರಂಗಳಿಂ
ಗುರ್ಜಗೊಂಡಂ ಘಟಪ ನಗ್ಗಿದುವು ದಿಗ್ಗಜಂ ಜರ್ಜರಿಸಿದು ಕಟ್ಟಪಾಂಗಂ
ನಿರ್ಜರಪುರಂ ಸರಕುಂದೆಗೆದುಳಿದ ಲೋಕತತಿ
ವರ್ಜಿತ ಸಮಸ್ತಜನಮಾಯ್ತಕಟ ಧರೆಯೊಳಿದ
ನಾರ್ಜಯಿಸಿದಪರಂದು ಮೂಜಗಂ ತಲ್ಲಣಿಸುತಿರ್ದದನೇನೆಂಬೆನು ೧೧

ಭಗ್ಗಮಾಯ್ತಡಕಲ್ ಜಗದ್ವ್ಯಂ ಬಹುಭೀತಿ
ಲಗ್ಗಮಾಯ್ತಲ್ಲಿಯ ಜನಂಗಳ್ಳಿ ಸಂರಪಾಲ
ಕಾಗ್ಗಿ ಯಮ ನಿರುತಿ ವರುಣಾನಿಲ ಕುಬೇರ ಹರರೇನಾದರೋ ಭರದೊಳು
ದಿಗ್ಗಾಗವಿತತಿ ಗೋರ್ ಕುಸಿದು ನಸಿದಂದಕದೊಳ್
ಮಗ್ಗವಾದುವು ಗಜದ ಶೌರ್ಯವಂ ಬಣ್ಣಜೋಡೆ
ವಾಗ್ಗಾಗರಾಜಗಗೋಚರಮದೇನೆಂಬೆನದರದ್ವತಾಕೃತಿಯನು ೧೨

ಅಕ್ಕಿಕ್ಕದೊಳಾದ ದುಷ್ಟಗಜದಕಟಕಟ
ಲೋಕಂಗಳು ತಿಂದು ತೇಗುತಿದ ಶಿವಶಿವ ಪಿ
ನಾಕಿಯೇನಾದನೋ ಹರಿಯೆತ್ತ ಪೋದನೋ ಬೋಮ್ಬಂಗದೇನಾದದೋ

ಇದರ ಅತಿಶಯವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಅತಿಯಾದ ಭಯದಿಂದ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೧೧. ಅದರ ಘೀಳಿಡುವಿಕೆಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಮೂಹ ಜೀವ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಪಾದಗಳ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಆದಿಶೇಷ ಗಾಸಿಗೊಂಡ, ದಿಗ್ಗಜಗಳು ನೆಗ್ಗಿಹೋದುವು, ಆದಿ ಕೂರ್ಮನ ಅಂಗಗಳು ಜಜ್ಜಿಹೋದುವು, ದೇವಲೋಕ ವಲಸೆಹೋಯಿತು, ಉಳಿದ ಲೋಕಗಳು ನಿರ್ಜನವಾದುವು. ಅಯ್ಯೋ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜಯಿಸುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೧೨. ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿದ್ದ ಲೋಕದ ಸಮೂಹ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹುಭೀತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ದೇವೇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ಯಮ, ನಿರುತಿ, ವರುಣ, ವಾಯು, ಕುಬೇರ, ಈಶಾನರು ಏನಾದರೂ! ದಿಗ್ಗಜಗಳ ಸಮೂಹದ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕುಸಿದು ನಾಶವಾಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋದುವು. ಅನೆಯ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆದಿಶೇಷರಿಗೂ ಮಾತುಗಳು ಸಾಲವು. ಅದರ ಅದ್ಭುತಾಕೃತಿಯನ್ನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ? ೧೩. ಅಕ್ಕಿಕ್ಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಈ ದುಷ್ಟ ಅನೆ ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಂದು ತೇಗುತ್ತಿದೆ. ಶಿವಶಿವ, ಈಶ್ವರನೇನಾದನೋ? ವಿಷ್ಣುವು

ಲೋಕಕರ್ತೃಗಳೆಂಬ ಮಾತುಗಳ್ ತಮಗಿನ್ನ
ದೇಕಿ ಸಾಕೆನುತೆ ನಾನಾಜನಂ ಭೀತಿಯಿಂ
ವ್ಯಾಕುಲಾಂತಃಕರಣರಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು

೧೧.

ದುರುಳನೆನಿಸುವ ಗಜಾಸುರನಲೆಗೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು
ಸುರಪಮುಖ್ಯ ಮರಕದಂಬಕಂ ಬಂದು ಪಂ
ಕರುಹಭವ ಕಮಲಾಂಬಕರ್ಗ ದೂರಲ್ಪವರ್ ನಿಜಸೇನೆವರಸಿ ಬಂದು
ಕರಿಯೊಡನನಂತಕಾಲಂ ಕಾದಿ ಗೆಲ್ಲ ಬಗೆ
ಯರಿದಾಗಿ ಸೈನ್ಯವುಂ ನೀಗಿ ಕಡುನೊಂದು ಶಂ
ಕರನೆಡೆಗೆ ಸರ್ವರುಂ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್ ನಿಟಲತಟಹಸ್ತರಾಗಿ

೧೨

ಆಲಿಸು ಮಹಾದೇವ ಬಿಳಿಗಜಾಸುರನೆಂಬ
ಕಾಳರಕ್ತಸನಿರದೆ ಪರ್ಚಿಯೆಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ
ಕಾಳೆಗದೊಳೋಡಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಂಗಳಂ ಸುಹರಿಪನೆಂದೆನಲ್ತೆ
ಕೇಳಿ ಕರುಣದೊಳಂಜಬೇಡೆಂದು ಸಂತಯಿಸಿ
ಭಾಳಾಂಬಕಂ ವೃಷೇಂದ್ರನನೇರಿ ಸಕಲ ಗಣ
ಜಾಲೆವೊಡನೈತರಲ್ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು

೧೩

ಹರಿಯ ವಾಹಿನಿಯಜನ ಸೈನಿಕಂ ಸುರಕುಲೇ
ಶ್ವರನ ಚತುರಂಗಮಾಶಾವರ ಸೇನಾಬ್ಧಿ
ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸರ ಘನತರುಲಾಂಬುಧಿಗಳು

ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನೊ? ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಅದೇನಾಯಿತೋ? ಲೋಕಕರ್ತೃಗಳು ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಇವರಿಗೆ ಇನ್ನೇಕೆ? ಸಾಕು ಎನ್ನುತ್ತ ನಾನಾ ಜನರು ಭಯದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೪. ದುಷ್ಟನಾದ ಗಜಾಸುರನ ಹಾವಳಿಗೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವು ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮರ ಬಳಿ ಬಂದು ದೂರಿಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದೊಡಗೂಡಿ ಬಂದು ಆನೆಯೊಡನೆ ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದರು. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ರೀತಿ ತಿಳಿಯದೆ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಬಹಳವಾಗಿ ನೋಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಶಂಕರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು (ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಟ್ಟು) ಕೈಮುಗಿದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ೧೫. ಮಹಾದೇವನೇ ಕೇಳು, ಕ್ರೂರನಾದ ಗಜಾಸುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಕೊಬ್ಬಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನಲು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಫಾಲನೇತ್ರನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಹೆದರಬೇಡಿ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ ನಂದಿಯನ್ನು ಏರಿ ಸಮಸ್ತ ಗಣ ಸಮೂಹವು ಒಡನೆ ಬರಲು, ಕೂಡಲೇ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದಿಂದ ಹೊರಟನು. ೧೬. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸೈನ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಸೈನ್ಯ, ದೇವೇಂದ್ರನ ಚತುರಂಗಬಲ, ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಸೇನಾಸಮುದ್ರ. ಗರುಡ, ಗಂಧರ್ವ, ಕಿನ್ನರ, ಯಕ್ಷ, ರಾಕ್ಷಸರ ದೊಡ್ಡ ಸೇನಾ

ಪರಭೂತಗಣ ರುದ್ರಗಣಕುಲದ ಪಡೆಗಳ
ಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಶಂಕರನ ಹಿಂದು ಮುಂದೆಬಲದೊ
ಳರದೆ ಬರತಿದರ್ಪವು ಗಜಾಸುರನ ಹವಣೇ ಮಹಾಪ್ರಳಯಮಪ್ಪುದೆನಲು ೧೬

ಆ ನೆಗಳ್ಗೆಣಿಕೆಯೇ ಭಾರದಿಂ ಭೂತಳಕೆ
ಚೀನೆ ಮಸಗಿತು ಕುದುರೆಗಳ್ಗೆಯೆಂ ಗಣನೆಯೇ
ನಾನಾ ದಿಗಂತಮಂ ತುಂಬಿದುವು ತೇರ್ಗ ತಾನವಧಿಯೇ ಧರೆಯನಾಂತ
ಆನೆಗಳ್ ಭರಕೆ ಕೊಂಬೂರಿದುವು ಸುಭಟಪ್ಪ
ತಾನಕ್ಕೆ ಗಡಿಯೆ ಪದರಡದಿಂದೆ ಒರಿದನಿಪ
ಬಾನೆಡೆಯನೆಲ್ಲಮಂ ತುಂಬಿದುವು ಶಿವಶಿವಾ ಪೇಳಲೇಂ ವಿಸ್ಮಯವನು ೧೭

ಬೇರೆ ಬೇರತುಳಬಲನಿಪಹದೊಳ್ ನಿರ್ಭರವೆ
ಜೀರುತಿಹ ಕಾಳಿಗಳ್ ಪೋಡೆವ ಭೇರಿಧ್ವನಿಗೆ
ಗಾರಾಯ್ತು ಪಂಕಜಭವಾಂಡಮಾಲಿಸಿದಂ ಗಜಾಸುರಂ ತದ್ಧ್ವನಿಯನು
ಮೂರುಲೋಕಂ ನಡುಗುವಂತೆ ಪದಗನಿಯಿಂದೆ
ಕೀರಿ ಶುಂಠಾಗ್ರದಿಂ ಧರೆಯನಪ್ಪಳಿಸುತ್ತೆ
ವಿಾರಿ ನಡೆದಂ ಹರನ ಸೇನಾಸಮುದ್ರಕಿರಾಗಿ ವಿಳನದಟನಿಂದೆ ೧೮

ನೀಲಾದ್ರಿ ಬೇಗದಿಂದಿರದೆ ಘನತರದ ಕೈ
ಕಾಲಾಂತು ಬಂದಪುದೊ ಶಿವಶಿವಾ ಸಂವರ್ತ
ಕಾಲದ ಮಹಾಂಧಕಾರಂ ಗಜಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಬರ್ಪುದೋ ಪೇಳಿನೆಲೈ

ಸಮೂಹಗಳು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಭೂತಗಣ, ರುದ್ರಗಣಗಳ ಪಡೆಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಶಿವನ ಹಿಂದೆ-ಮುಂದೆ, ಎಡ-ಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರಳಯವೇ ಆಗುವುದು ಎನ್ನುವಂತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ೧೭. ಆನೆಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವೇ? ಅವುಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ನೋವುಂಟಾಯಿತು. ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ತಾನೆ ಲೆಕ್ಕವೇ? ನಾನಾ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದುವು, ತೇರುಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯೇ? ದಿಗ್ಗಜಗಳು ಅವುಗಳ ಭಾರಕ್ಕೆ ಕೋರೆ ದಾಡೆಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಊರಿದುವು. ವೀರಸೈನಿಕರ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯುಂಟೆ? ಅವರ ಕಾಲಿನ ಧೂಳಿನಿಂದ ವಿಶಾಲವಾದ ಆಕಾಶವೆಲ್ಲವೂ ತುಂಬಿತು. ಶಿವಶಿವಾ ಆ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೧೮. ಬೇರೆಬೇರೆಯಾದ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ರಭಸದಿಂದ ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಡೆಗಳೆ, ಹೊಡೆಯುವ ಭೇರಿಗಳ ಧ್ವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಗಾಸಿಹೊಂದಿತು. ಗಜಾಸುರನು ಆ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ನಡುಗುವಂತೆ ಎತ್ತರದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಅರಚಿ, ಸೊಂಡಿಲತುದಿಯಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಶಿವನ ಸೇನಾಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ನಡೆದನು. ೧೯. ನೀಲಪರ್ವತವೇ ತಡೆಯದೆ ವೇಗವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬರುತ್ತಿದೆಯೋ, ಶಿವಶಿವಾ! ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಘೋರವಾದ ಅಂಧಕಾರವೇ ಆನೆಯು

ರೂಲಿಯ ಬಲಾಂಬುಧಿಯ ಮುಂಗಡೆಯ ಸಕಲ ಸುರ
ಜಾಲವರ್ವೆಯೊಡೆಯ ಬೃಂಹಿತರವಂಗೈಯ್ಯತೆ ಕ
ರಾಳರೋಪಪ್ಪಾಸಕಂಪಿತ ಜಗತ್ತಯಂ ಬರುತಿರ್ವನದ್ಭುತನೊಳು

೧೯

ದಾರಿಯೊಳಗಿದಿರಾಂ ಪನತರದ ಪರ್ವತದ
ಬೇರನುಗಿದೆತ್ತುತೆ ಕರಾಗ್ರದಿಂದೊಡ್ಡಿದ ಮ
ಹೀರುಹಂಗಳನಿರದೆ ಮುರಿದು ಗಗನಾಂಗಾಕೆ ಸಾಲಿಡುತೆ ಗಂಡುಲಿಯ
ಓರಂತೆ ಪಿಡಿದು ದೆಸೆವೆಸೆಗೆ ಬೀರುತೆ ಗಜರಿ
ಭೋರಿಡುತೆ ಧೂಳಿಳಂ ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಚಿಲ್ಲುತೆ ಮ
ಹಾರಣಾರಂಭಲಂಪಟಸುರದ ಸರಿಪದೊಳ್ ಮುಳುಗಿದು ಖಳರಾಜನು

೨೦

ಇರದೆ ಹಸ್ತಾಗ್ರದಿಂ ತೆಗೆದಿಡುವ ಗಂಡುಗಳ್
ಪರಿಕಿಸಲ್ ವಾರಿಕಲ್ ಕಣ್ಣಿಳೆ ಮಿಂಚುಗಳ್
ಗುರುತರವಹಾದಂತಯಂಗಳಮೆ ಸಿಡಿಲ್ಲಳಾ ಸೀಕರಮೆ ತುಂತುರ್ಗಳು
ಸುರಿವ ಮದಧಾರೆಗಳ್ ಮಳೆ ಕರ್ಣತಾಳಭವ
ಮರುತಂ ಪ್ರಚಂಡಪ್ರಾಂಭಂಜನನೆನಲ್ ದುಷ್ಟ
ಕರಿ ವಿಲಯಕಾಲದ ಮಹಾಮೇಘದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುತೆ ನಡೆತರುತಿರ್ವನು

೨೧

ರೂಪನ್ನು ತಾಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆಯೋ ಹೇಳು ಎನ್ನುವಂತೆ ಈಶ್ವರನ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹದ ಎದೆ ಒಡೆದುಹೋಗುವಂತೆ ಘೀಳಿದುತ್ತ, ಮಹಾ ಭಯಂಕರ ರೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಉಸಿರಾಟದಿಂದಲೇ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ಗಜಾಸುರನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ೨೦. ಯುದ್ಧಾರಂಭದ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾದ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತಗಳ ಬೇರನ್ನು ಬಗೆದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುತ್ತ, ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಮರಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುತ್ತಾ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಒಂದ ರಿಂದೊಂದರಂತೆ ಹಿಡಿದು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬೀರುತ್ತ, ಗಜರಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ಧೂಳನ್ನು ಮೊಗೆ ಮೊಗೆದು ಚಿಲ್ಲುತ್ತ ರಾಕ್ಷಸರಾಜನಾದ ಗಜಾಸುರನು ದೇವತೆಗಳ ಎದುರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ೨೧. ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸೊಂಡಿಲಿನ ತುದಿಯಿಂದ ಬಿಸಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗುಂಡುಗಳೇ ಆಲಿಕೆಲ್ಲುಗಳು, ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳೇ ಮಿಂಚುಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಕೋರೆದಾಡೆಗಳೇ ಸಿಡಿಲು ಗಳು, ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಡುವ ನೀರಹನಿಗಳೇ ತುಂತುರುಗಳು, ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಹರಿಯುವ ಮದಧಾರೆಯೇ ಮಳೆ, ಕಿವಿಯ ಬೀಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಗಾಳಿಯೇ ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಎನ್ನುವಂತೆ ದುಷ್ಟನಾದ ಗಜರಾಜನು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮಹಾ

ಎಲೆಲೆ ಲೋಕಂಗಳು ತಿಂದು ತೇಗಿದ ಮಹಾ
ಕಲಿ ಗಜಾಸುರನೀತನೇ ಮಹಾದೇವ ಹೊ
ಕ್ಕಳಿಯದಿರಿ ಪಂದೆಗಳ್ ಪಿಂದಿರುಗಿ ಸುಭಟರಂಜದೆ ಮುಂದುವರಿಪುದೆನಂತೆ
ಜಲಜಭವ ಪರಿ ಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ ತಮ್ಮ ನಿಜ
ಬಲವೆರಸಿ ಮುತ್ತಿದರ್ ಖಾತಿಯಿಂ ವಡಬನಂ
ಜಲಧಿಯ ಜಲಂ ಮುತ್ತುವಂತೆ ಕೋಳಾಹಳದೊಳೇನೆಂಬೆನ್ನರಿಯನು ೨೨

ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನೊಳಸಿ ಮುಸುಂಡಿಗಳ ತಿವಿಗಳ
ತೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳ್ ಸಬಳ ಗದೆಗಳ ಪೊಯಿಲ್ ಮೇಣ
ದೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳ್ ಪರಶುಗಳ ಕಡಿತವೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳ್ ಶಿಲಾವರುಷಂಗಳು
ಹಿಂದೆಮುಂದೆಡಬಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಣಂ
ಳಿದೆ ಮುಸುಕುತೆ ಭಟರ್ ಬೊಬ್ಬಿರಿವರಾಗ ಕ
ಣ್ಣಿಂದಮಾದುದು ಗಜಂ ಚಿತ್ತಗಳ ಬೆಳೆದದ್ದಿಯಂತೆ ಘನ ಸಂಗರದೊಳು ೨೩

ಚಿತ್ರಮಾಯೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ನೋಡಲ್ ನಿಮಿಷ
ಮಾತ್ರದೊಳ್ ಮುತ್ತಿದ ಭಟರ್‌ಗಳಂ ಮುರಿದು ಶತ
ಪತ್ರಂಗಳಂ ಚಿಗುಳಿದುಳಿದು ಗಜರಾಜಯಂ ದಿಂಡುರುಳ್ಳಸಿ ತೇರ್‌ಗಳಂ

ಮೋಡದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ೨೨. ಎಲವಲಾ, ಲೋಕಗಳನ್ನು ತಿಂದು ತೇಗಿದ ಮಹಾಶೂರನಾದ ಗಜಾಸುರನಿವನೇ ? ಮಹಾದೇವ, ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಸಾಯದಿರಿ. ಹೇಡಿಗಳು ಹಿಂದಿರುಗಿ ; ಶೂರರಾದ ಭಟರು ಹೆದರದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು ಎನ್ನುತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದೊಡಗೂಡಿ ಕೋಲಾಹಲದಿಂದ, ಕೋಪದಿಂದ ಬಡಬಾಗ್ಗಿಯನ್ನು ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಮತ್ತು ವಂತೆ ಮುತ್ತಿದರು. ೨೩. ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಕತ್ತಿ ಮತ್ತು ಮುಸುಂಡಿ ಆಯುಧಗಳ ತಿವಿತ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಭರ್ಜಿ, ಗದೆಗಳ ಹೊಡೆತ, ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡುಗೊಡಲಿಗಳ ಕಡಿತ, ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಕಲ್ಲುಗಳ ಸುರಿಮಳೆ, ಹಿಂದೆ-ಮುಂದೆ-ಎಡ-ಬಲ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಕವಿಯುತ್ತ ಭಟರು ಬೊಬ್ಬಿ ಹಾಕಿದರು. ಆ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗಜಾಸುರನು ಬಿದಿರು ಬೆಳೆದ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ೨೪. ಸಿದ್ಧರಾಮ, ನೋಡಲು ವಿಚಿತ್ರವಾಯಿತು. ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಮುತ್ತಿದ ಭಟರನ್ನು ಮುರಿದು ಹೊರಳಾಡುವಂತೆ, ನೂರಾರು ವಾಹನಗಳನ್ನು ನುಚ್ಚುಗಟ್ಟುವಂತೆ ತುಳಿದು, ಆನೆಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಹೊರಳಾಡುವಂತೆ ಉರುಳಿಸಿ, ತೇರುಗಳನ್ನು

ಭತ್ತ ಚಮರಾಳಿಗಳ್ವರಸಿ ನಿಟ್ಟೊರಸಿ ಶತ
ಪತ್ರಭವ ಹರಿ ಸುರೇಂದ್ರರ ಭರದೊಳಂ ಜೀವ
ಮಾತ್ರಮೇಯದ ಹಾಗೆ ಸವರಿದುದು ಸುಭಟರಂ ಮತ್ತಗಜಪೇನಂಜನು ೨೪

ಮರಳಿ ಕವಿದುದು ಸೇನೆ ಮಂಜು ಬಲ್ಲೆಟ್ಟವಂ
ಪರಿವೇಷ್ಟಿಪಂದದಿಂ ಶಾಶ್ವತಸಂದೋಹ
ಶರಧಿಯಂ ಕವಿಸಿದರ್ ತಿವಿಸಿದರ್ ಮುದ್ದರ ಕಠಾರಿ ಶೂಲಂಗಳಿಂದೆ
ಭರಿಕೆಯೊಳಡಸಿ ಕುದುರೆಯ ಹಿಂಡುಹಿಂಡನಿ
ಟೊರಸಿ ತೇರ್ಗಳ ನುಚ್ಚುನುರಿ ಮಾಡಿಯಾನೆಗಳ
ನಿರದೆ ತಿವಿತಿದು ಹೊಡೆಚೆಂಡಾಡುತಿದರ್ ಗಜಾಸುರಂ ಸಂಗರದೊಳು ೨೫

ಇರದಿರಿಯೆ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ತಳ್ಳುವರ್ ಮುಳ್ಳುವರ್
ಭರಿಕೆಯೆಪೆಟ್ಟಿನಿಂದಳ್ಳುವರ್ ಬಳ್ಳುವರ್
ಚರಣಂಗಳಿಂದರೆಯೆ ಸುಕ್ಕುವರ್ ಕಕ್ಕುವರ್ ಮೂಗಿನಿಂ ಶೋಣಿತವನು
ಭರದೆ ಬೆಂಬತ್ತೆ ಬಿಟ್ಟೊಡುವರ್ ಕೋಡುವರ್
ವರಗೊಂಬಿನಿಂ ಬಡಿಯಲಡುಗುವರ್ ನಡುಗುವರ್
ಕರಿಯಂತು ಸದದುದು ವಿಘಾತಿಯಿಂ ಖಾತಿಯಿಂ ಮುತ್ತಿದ ಭಟವೃಜವನು ೨೬

ಹರಿ ಕೆರಳ್ಳಂ ಮುಳಿದನಬ್ಬಜು ಶೋಷಮಂ
ಧರಿಸಿದು ದೇವೇಂದ್ರನಾಶಾಧಿಪರ್ ಕೋಪ
ಭರಿತಮಾನಸರಾದರಂಜಿದ್ವರಾ ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವಬಲದ ಭಟರು

ಭತ್ತಚಾಮರಗಳ ಸಮೇತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒರೆಸಿಹಾಕಿತು. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ದೇವೇಂದ್ರರ ಜೀವಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಆ ಮದಿಸಿದ ಆನೆಯು ಭಟರನ್ನು ರಭಸದಿಂದ ನಾಶ ಮಾಡಿತು. ೨೫. ಮತ್ತೆ ಸೇನೆಯು ಗಜಾಸುರನನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಮಂಜು ಮುಸುಕುವಂತೆ ಮುಸುಕಿ, ಹರಿತವಾದ ಬಾಣಗಳ ಸಘಂಡ್ರವನ್ನು ಕವಿಸಿದರು. ಕೊಂತ, ಕಠಾರಿ, ಶೂಲಗಳಿಂದ ತಿವಿಸಿದರು. ಗಜಾಸುರನು ಬರಿಯ ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದಲೇ ಕುದುರೆಯ ಹಿಂಡು-ಹಿಂಡುಗಳನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಿದನು, ರಥಗಳನ್ನು ನುಚ್ಚುನೂರಾಗಿಸಿದನು, ಆನೆಗಳನ್ನು ತಿವಿದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಚೆಂಡಾಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ೨೬. ಮತ್ತೆ ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ಕೋರೆದಾಡೆಯಿಂದ ತಿವಿಯಲು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಧೈರ್ಯಗಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವರು, ಸೊಂಡಿಲಿನ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೆದರುವರು, ನಡುಗುವರು. ಕಾಲಿನಿಂದ ತೀಡಲು ಜಜ್ಜಿಹೋಗುವರು. ಮೂಗಿನಿಂದ ರಕ್ತವನ್ನು ಕಾರುವರು. ರಭಸದಿಂದ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದಾಗ ಯುದ್ಧರಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೆದರಿ ಓಡುವರು. ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಿಂದ ಬಡಿದಾಗ ನಡುಗಿ ಮರೆಯಾಗುವರು. ತನ್ನನ್ನು ಮುತ್ತಿದ ಭಟರ ಸಮೂಹವನ್ನು ಆನೆಯು ಈ ರೀತಿ ಕೋಪದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಸದೆಬಡಿಯಿತು. ೨೭. ವಿಷ್ಣುವು ಕೆರಳಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೋಪಗೊಂಡನು. ದೇವೇಂದ್ರನು ಶೋಷಭರಿತನಾದನು. ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೋಪವನ್ನು ತಾಳಿದರು. ಗರುಡ-

ನಿರುತವಿಾ ಕಣೆಯದೊಳ್ ಕಲಿ ಗಜಾಸುರನುರವ
ನೆರಡು ತುಂದಾಗಿ ಸೀಳಿದೊಡೆಕೆ ಕೈಗಳೊಳ್
ಧರಿಸಿವಾಯುಧವೆಂದು ಮುತ್ತಿದರ್ ಪಟುಭಟರ್ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ೨೭

ವೀರರಿಂತೊಂದೊಂದು ದೆಸೆಗಳೊಳ್ ಮುತ್ತಿ ಪ್ಪ
ಹಾರಿಸಿದರೆನಿತಪ್ಪ ಮುಂಟಿನಿತರಿಂದೆ ಗಂ
ಭೀರಭೀರಿಗಳ ಚಂಬಕ ಡಕ್ಕಿ ದೊಡೆಗಳ ನಿಷ್ಕಾಳದಾರ್ಭಟೆಯೊಳು
ವಾರಿಜಭವಾಂಜಮಳವಳೆಯೆ ಮೂಜಗದ ಸಂ
ಹಾರಕಾಲಪೊ ಮಹಾದೇವ ಸೋಜಿಗಮನಲ್
ವಾರಣಾಸುರನನಿದರ್ ಭಟರ್ ತಮತಮಗೆ ಪೇಳಲೇಂ ಎಸ್ಮಯವನು ೨೮

ಸುರಪಾಂಗ್ನಿ ಯಮ ನಿರುತಿ ವರುಣ ವಾಯು ಕುಬೇರ
ಹರರೇಬ ಸಕಲ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ
ಚರಣಂಗಳು ಒಡಿದು ತತ್ತದ್ವಿಗಂತಕೀಡಾದಿದು ಮಿಕ್ಕಮರರು
ಕರಜಾತವಾಯುವಿಂ ದಿವಕಿ ತೂರಿದುದು ಪಂ
ಕರುಹಭವನು ತುಡುಕಿ ಸತ್ಯಲೋಕದೊಳೆ ಸುಖಿ
ವಿರು ನೀನೆನುತ್ತೆ ಬೀರಿದುದಿದೇಂ ಶಿಕ್ಷಾಸಮರ್ಥನೋ ಮೂಜಗದೊಳು ೨೯

ಕುದುರೆ ಬರುದೊರೆಯಾಯ್ತು ಕರಿಯ ಹಿಂಡಡಗಿದುದು
ತ್ತಿದಶರರೆ ದಿಕ್ಕಿಗೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಾದರ್ ವೀರ
ರದಟು ಕೊಳ್ಳದು ಮರುರೆ ಪೂತನತೆ ಪುಂಜಾನುಪುಂಬಿದಿಂ ಕಣೆಗರೆಪುತೆ

ಗಂಧರ್ವಸೇನೆಯ ಭಟರು ಕೂಗಾಡಿದರು. ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶೂರಗಜಾಸುರನ ಎದೆಯನ್ನು ಎರಡು ಹೋಳಾಗಿ ಸೀಳದಿದ್ದರೆ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಶಸ್ತ್ರಗಳು ವೃಥಾ ಎಂದು ಶೂರಭಟರು ಗಜಾಸುರನನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು. ೨೮. ಶೂರರು ಈ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಷ್ಟು ಬಗೆಯ ಶಸ್ತ್ರಗಳಿವೆಯೋ ಅಷ್ಟರಿಂದಲೂ ಹೊಡೆದರು. ಭಯಂಕರವಾದ ಭೇರಿಗಳ, ಡೊಳ್ಳು, ಡಕ್ಕಿ, ಸಣ್ಣ ನಗಾರಿ, ತಮಟೆಗಳ ಆಭರಣದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ತಲ್ಲಣಿಸಲು ತ್ರಿಲೋಕದ ವಿನಾಶಕಾಲವೋ ! ಮಹಾದೇವ, ಇದು ಸೋಜಿಗ ಎನ್ನುವಂತೆ ಎಲ್ಲ ಭಟರೂ ಗಜಾಸುರನನ್ನು ತಿವಿದರು. ೨೯. ದೇವೇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ಯಮ, ನೈರುತ್ಯ, ವರುಣ, ವಾಯು, ಕುಬೇರ, ಈಶಾನ ಎಂಬ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಪಾಲಕ ರನ್ನೂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವರವರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಎಸೆಯಿತು. ಮಿಕ್ಕ ದೇವತೆ ಗಳನ್ನು ಸೊಂಡಿತಿನ ಬೀಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ತೂರಿತು. ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೀನು ಸುಖವಾಗಿರು ಎನ್ನುವಂತೆ ಬೀಸಿ ಎಸೆಯಿತು. ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಎಂಥ ಶಿಕ್ಷಣಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ೩೦. ಕುದುರೆಗಳು ಬರಡಾದುವು. ಆನೆಗಳ ಹಿಂಡು ತಗ್ಗಿ ಹೋಯಿತು. ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಒಂದೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾದರು. ಶೂರರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೃಥಾ

ಮದನಪಿತನಸೆವ ಕಾಂಚನರಥದೊಳಿಡ್ಡೆ ಸೆ
ಬಿದುಗರಪ ರಾಹುವಿನ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ರಥದ ಬಳಿ
ಗೊವಗಿ ಪಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸೆ ಕೆಲಸಿದಿದು ಮಾಧವಂ ಗದೆಗೊಂಡು ಬೊಬ್ಬಿರಿವನು ೩೦

ಹರಿ ಬಳಿಕ ಸಿಂಹನಾದಂಗೆಯ್ದು ಗದೆಯಿಂದ
ಕರಿಯ ಮಸ್ತಕವನಪ್ಪಳಿಸಲಾ ಘಾಯಮಂ
ಸರಕುಮಾಡದೆ ಪರಿದು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಕೆಲವಡಿಯೊಳಾತನಂ ತುದುಕಿ ಪಿಡಿಯೆ
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಂ ಜುಣುಗಿಯುರದೊಳಂದಿಪಿ ನಿಂದು
ಭರದಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲಾಲಿಸುತೆ ಕೆಲವಡೆಗಳಂ
ಪರಿಪುತ್ತೆ ನಿಲುತೆ ಮೊರೆಪುತ್ತೆ ಸರೋಜಾಂಬಕನ ಸುಳಿವನಾಲಿಸುತಿರ್ದುದು ೩೧

ಸುರಗವಾ ವಿಧಿಯಾಯ್ತು ಪಂಕರಂಪಸಂಭವಂ
ಕರಿಯಿಟ್ಟುದೇ ಪುಣ್ಯವಾಗಿ ಪೋದಂ ರಮಾ
ವರನಿದರ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಸಿಕ್ಕಿದಂ ಕೆಟ್ಟಿ ವೆನುತಬಿಳಿಲೋಕದ ಜನಗಳಂ
ಹರನ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕು ಮೊರೆಯಿಡೆ ಕರುಣದಿಂ ಮದೇ
ರ್ದರನಾ ಪಿನಾಕಮಂ ಕೊಂಡು ಜೇಮೊಡೆದು ನಿ
ಮ್ಕುರಬಾಣಮಂ ಪೂಡಿ ನೋಡಿದು ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಬಿಳಿಪತಿಯನು ೩೨

ವಾಯಿತು. ವಿಷ್ಣುವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಚಿನ್ನದ ರಥದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಭಲೆ, ಭೇಷ್ ಎನ್ನುತ್ತ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬಾಣದ ಮಳೆ ಕರೆಯಲು. ಚಂದ್ರನನ್ನು ನುಂಗುವ ರಾಹುವಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆನೆಯು ರಥದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಪ್ಪಳಿಸಲು, ವಿಷ್ಣುವು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಗದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅರ್ಭಟಿಸಿದನು. ೩೦. ವಿಷ್ಣುವು ಬಳಿಕ ಸಿಂಹನಾದ ಮಾಡಿ ಗದೆಯಿಂದ ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳವನ್ನು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದಾದ ಘಾಯವನ್ನು ಆನೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮದಾದ ಮುಂದುವರಿದು ಅವನ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಕೆಲವೇ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ವಿಷ್ಣುವು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾ ಅದರ ಎದೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಿಂತು ಜೋರಾಗಿ ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕಿದನು. ಆನೆಯು ಆ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಹರಿದಾಡುತ್ತ, ನಿಲ್ಲುತ್ತ, ಘೇಳಿಡುತ್ತ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸುಳಿವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ೩೧. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆ ಗತಿಯಾಯ್ತು. ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಆನೆಯು ಎಸೆದುದೇ ಅವನ ಪುಣ್ಯವಾಗಿ ಹೋದ. ವಿಷ್ಣುವು ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹೋದ. ನಾವೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟುಹೋದವು ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಲೋಕದ ಜನರೂ ಶಿವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಶಿವನು ಆ ಪಿನಾಕಧನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಲೇಂಕಾರ ಮಾಡಿ ಕ್ರೂರವಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ

ನೋಡಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದಸೆಯಿ ಗಡಮಸ್ತಕಂ
ಕೂಡೆ ಪರಿದುಮು ಮುಂಡಮಿಳಿಯೊಳೆಡೆಗಡದುದಿದ
ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಮಯಸಾಗರದೊಳೆದ್ದುದು ಜಗಜ್ಜನಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು
ಮಾದಿದುತ್ತವದಿಂದ ಗಂಧರ್ವಪತಿ ಚಂದ್ರ
ಚೂಡನ ಪದಂಗಳೆ ನಮಿಸಿ ಮತ್ತನುವಿನೊಳು
ನಾಡೆ ನೀನೊಂದು ಕುರುಪಂ ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ನುತಿಸಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ೩೩

ಕರಿಚರ್ಮವಂ ತೆಗೆದು ಪೊದ್ದು ಗಂಧರ್ವನಂ
ಕರೆದು ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ದೇವರ್ಕಳಂ
ಕರುಣದಿಂ ಸಂತಯಿಸಿ ಗಡಮಸ್ತಕವನಾಂತು ಲೀಲೆಯಿಂದಂ ನಟಿಸತೆ
ಹರುಷದಿಂ ಕೈಲಾಸದರವನೆಗೆ ನಡೆತರಲು
ಗಿರಿಸುತೆಯ ಮೈದಿಗುರಿಂದಾದ ನಂದನಂ
ಹರನ ತಡೆಯಲ್ ಖಿಡ್ಗದಿಂದ ತಲೆಯರಿದು ನಭಕಿಟ್ಟು ಶಿವನೊಳಪೊಕ್ಕನು ೩೪

ಸುತನಳಿದ ಸುದ್ದಿಯಂ ಕೇಳ್ದು ಕಡುನೊಂದು ಗಿರಿ
ಸುತ ಹರನ ಕೂಡೆ ಮುನಿದಿರೆ ದೇವಿ ನಿನ್ನ ನಿಜ
ಸಂತನಿರವ ನೋಡು ಬಾರಿಸುತ ಕರೆತಂದಾ ಗಜಾಸುರನ ಮಸ್ತಕವನು

ಗಜಾಸುರನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ೩೩. ಈ ರೀತಿ ನೋಡಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ
ತಕ್ಷಣ ಆನೆಯ ತಲೆಯು ತುಂಡರಿಸಿತು. ಶರೀರವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಇದನ್ನು
ನೋಡಿ ತಕ್ಷಣ ಜಗತ್ತಿನ ಜನರೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲಾಡಿದರು.
ಅತ್ಯುತ್ತಮದಿಂದ ಗಂಧರ್ವರಾಜನು ಶಿವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನದೊಂದು ಗುರುತನ್ನು ನೀನು ಧರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿ
ಸಿದನು. ೩೪. ಶಿವನು ಆನೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾನು ಹೊದೆದು
ಕೊಂಡನು. ಆ ಗಂಧರ್ವನನ್ನು ಕರೆದು ಅವನಿಗೆ ಗಣಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ದೇವತೆ
ಗಳನ್ನು ಕರುಣದಿಂದ ಸಂತೈಸಿದನು. ಗಜದ ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಲೀಲೆಯಿಂದ
ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿಯು
ತನ್ನ ಮೈಗೆ ಲೇಪಿಸಿದ್ದ ಗಂಧದಿಂದ ಮೂಡಿದ ಮಗನು (ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ) ಶಿವನನ್ನು
ತಡೆದನು. ಶಿವನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಿಡುಬಿಡು
ಪ್ರಪೇಶಮಾಡಿದನು. ೩೫. ಮಗನು ಸತ್ತ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಬಹಳ
ಸಂಕಟವಾಗಿ ಶಿವನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡಳು. ಅವನು ದೇವಿ, ನಿನ್ನ ಮಗನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು
ನೋಡು ಬಾ ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಕರೆತಂದು ಗಜಾಸುರನ ತಲೆಯನ್ನು ಬೇಗನೆ ಆ

ಅತಿವೇಗದಿಂ ಮುಂಡಕೊಂದಿಸಲ್ ಪ್ರಾಣಮಾ
ರುತನ್ನೆವೆ ತೀವಿದುದು ತದ್ರೂಪಮಂ ಕಂಡು
ಮತುಳತರ ಖಿನ್ನಮಾನಸೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಪರಮೇಶನಿಂತೆಂದನು ೩೫

ರೂಪಿದು ವಿಕಾರಮಾಯ್ತೆಂದು ಗಿರಿಜಾತ ಸಂ
ತಾಪಮಂ ತಾಳದಿರೆನುತ್ತಿಭಮುಖಿಗೆ ಗಾ
ಣಾಪತ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಭಜಿಸಿದರಿಷ್ಟಮಹುದೆಂದು ವರವನಿತ್ತು
ಓಪಳ ಮನಕ್ಕೆ ಹರುಷವನಿತ್ತು ತೋರ್ಪ ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಮುಖಾಮರರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮುದದಿಂ ವಿ
ರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದು ಕೈಲಾಸಖರದರವನೆಯೊಳ್ ವಿಲಾಸದಿಂದೆ ೩೬

ಇಂತೆಸೆವ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿವರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದೃಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಟ್ಟೆಗೆ ಪಡಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದೆ ೩೭

ಇಷ್ಟತೃಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಮುಂಡಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಪ್ರಾಣವಾಯುವು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ರೂಪವನ್ನು
ನೋಡಿ ನೋಡುಕೊಂಡ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಲಿವನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು.
೩೬. ಗಿರಿಜೆ, ಇವನ ರೂಪವು ವಿಕಾರಮಾಯ್ತೆಂದು ವ್ಯಥೆಪಡಬೇಡ ಎಂದು ಗಜ
ಮುಖನಿಗೆ ಗಣಗಳ ಒಡೆತನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದವರ ಇಷ್ಟವು
ಕೈಗೂಡಲಿ ಎಂದು ವರವನ್ನಿತ್ತು. ಪ್ರಿಯೆಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಉಂಟುಮಾಡಿ
ದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಕೈಲಾಸಖರದ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಲಾಸದಿಂದ ಇದ್ದನು. ೩೭.
ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಚಿನ್ನಬಸವಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿ
ದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ,
ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ
ಚಿನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗ
ಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಇಷ್ಟತೃಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಇಸ್ವತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಶಿವಲೋಕವಿಸ್ತಾರಮಂ ಶಿವಸ್ಥಾನಮಂ
ಶಿವನ ರಾಜ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ
ಶಿವನ ಸುಜ್ಞಾನರೂಪಂ ಚೆನ್ನಬಸವನಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೊರೆದನು

ಆಣೆಯರಿಂ ಕೈಲಾಸಮಂದಿರದೊಳೊಪ್ಪುತ್ತಿಹ
ಮಣಿಮಯದ ಸೆಜ್ಜೆಯೊಳ್ ರತಿಗೈದು ಮಿಗೆ ತಮಂ
ಗಣದ ಲೀಲಾಸರೋವರದೊಳ್ ತೃಪ್ತಾರ್ತಯಂಜುಳಿಯೊಳಗೆ ಜಲಮನೆತ್ತಿ
ಮಣಿದು ಮಣಿದೀಕ್ಷಿಸಂತ ಬಿಡುತ ಮೊಗದೀಕ್ಷಿಸು
ತ್ಸಣಕೆಗೊಳುತಿಹ ಹಿಮಗಿರೀಂದ್ರಜಾಘನಮಂಗ್ಧ
ಗುಣಕೆ ನಸುನಕ್ಕು ತಲೆಬಾಗಿಸುವ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಲಹೆಮ್ಮನು ೧

ಏಕಚಿತ್ತದೊಳಾಲಿಸೈ ರಾಮು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ಮೇ ಕನಕಮಯ ಶಿವಾಲಯಮದರ ತುದಿಯೆ ಮು
ಕ್ತಾಕಾರ ಕಲಶಮಿರ್ಪಂತೆ ಶುದ್ಧಸ್ಥಿತಿಕಸಂಕಾಶದಿಂದ ಶಿವನ
ಲೋಕಮಿರ್ಪದು ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸತ್ಯಲಾ
ನೀಕಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪತರುವೆನಲಖಿಳ ವೇದಾದ್ಯ
ನೀಕ ತರ್ಕಗಳ್ಳಿ ನಿಲುಕದಪ್ರತಿಮಾವಾಹಿದೊಳದೇನೊಚೆನು ೨

ಸೂಚನೆ : ಶಿವಲೋಕದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನೂ ಶಿವನ ನೆಲೆಯನ್ನೂ ಶಿವನ ರಾಜ್ಯಭಾರ
ಕ್ರಮವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಶಿವನ ಸುಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಚೆನ್ನ
ಬಸವಣ್ಣನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ೧. ಕೈಲಾಸಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅಶಿಶಯವಾಗಿ
ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಣಿಮಯವಾದ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರತಿಕ್ರೀಡೆಯಾಡಿ ಅನಂತರ ಬಾಯಾರಿಕೆ
ಯಿಂದ ಆ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೋಹರವಾದ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಬೊಗಸೆಯಿಂದ ನೀರನ್ನು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡುತ್ತ, ಮತ್ತೆ ನೀರನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತ, ಮತ್ತೆ ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ¹ ಪಾರ್ವತಿಯ ಅಶಿಶಯವಾದ ಮುಗ್ಧ
ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ನಸುನಕ್ಕು ತಲೆಬಾಗಿಸುವ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨.
ದೃಢಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೇಳಿಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಬಂಗಾರಮಯವಾದ ಶಿವಾ
ಲಯ, ಅದರ ತುದಿಯೆ ಮುತ್ತಿನ ಆಕಾರದ ಕಲಶವಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಶಿವನಲೋಕವು ನಿರ್ಮಲ
ವಾದ ಸ್ಥಿತಿಕದಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಫಲಗಳ
ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಅದು ಕಲ್ಪತರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ವೇದ ಮೊದಲಾದ ತರ್ಕಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದಂತೆ

¹ ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ನೀರೋ ಅಥವಾ ಚೆಲ್ಲಿದ ಮಣಿಗಳೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹ.

ಇಂತೆಸೆವ ಶಿವಲೋಕಮಂತಧಿಕ ಪುರರೂಪ
ಮಂ ತಳೆದು ಕೋಟಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಯೋಜನಾ
ದೃಂತದಳವಿಯೊಳನಿತು ವಿಸ್ತರದೊಳತುಳ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಾಯದ ಕೋಟಿಯಿಂದ
ಸಂತತ ಪರಬ್ರಹ್ಮಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯೋತ್ತಮ
ದಂತೆಂಟುಬಾಗಿಲುಳ್ಳಂದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಕೃ
ತಾಂತಾಂತಕಾರದಷ್ಟಭೈರವರ ಕಾಪಿಂ ಕಂಗೆ ಚೆಲ್ಲಾದುದು ೩

ಕನಕಾರುಣಂ ರಕ್ತಪೀತ ನೀಲೋದ್ರತ್ನ
ಘನ ಹೇಮವರ್ಣಕಾಯಂಗಳಿಂ ಹಂಸಾದ
ಘನಕೇಶಿ ನಾಗಾರಿ ಮಹಿಷ ವಾರಣ ಕಾಕ ಗಿರಿಕವಾಹಂಗಳಿಂದ
ವಿನೂತಗುಣ ನೇತ್ರಮಂ ಚಂಡ ಕ್ರೋಧೋನ್ಮತ್ತ
ನನಯ ಕಾಪಾಲಿ ಭೀಷಣ ಮಹಾಸಂಹಾರ
ರೆನಿಪ ಪೆಸರಿನ ಭೈರವರ್ ಚತುರ್ಭುಜ ತ್ರಿಕೇತ್ರಂಗಳಿಂ ಕ್ರಮತಪ್ಪದ ೪

ಆರಯಲ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಮಾಹೇಶ್ವರಿ ಸಘೋರ ಕೌ
ಮಾರಿ ವೈಷ್ಣವಿಯತುಳ ವಾರಾಹಿ ಮಾಹೇಂದ್ರಿ
ಯೋರಂತೆ ಚಾಮುಂಡಿ ಕಾಳಿಯೆಂದೆಂಬ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಮ್ಮೇಳದಿಂದ

ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅದರ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೩. ಈ ರೀತಿ ಕೆಂಗೊಳಿ
ಸುವ ಶಿವಲೋಕ ಉತ್ತಮ ನಗರರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೋಟಿ
ಯೋಜನದ ಅಳತೆಯಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಕೋಟಿ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯೋತ್ತಮ ಗೃಹದಂತೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ
ಭೈರವರು ಕಾವಲಿನಿಂದ ನೋಡಲು ಚೆಲುವಾಗಿದ್ದಿತು. ೪. ಬಂಗಾರ, ಅರುಣ, ಎಂಟು
ಬಾಗಿಲುಗಳಿವೆ. ಆಯಾ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ ಎಂಟು ಜನ
ರಕ್ತ, ಹಳದಿ, ನೀಲಿ, ರತ್ನ, ಕಪ್ಪು ಮತ್ತು ಹೇಮ ಮುಂತಾದ ಬಣ್ಣದ ದೇಹಗಳನ್ನು
ಹೊಂದಿ, ಹಂಸ, ಹೋತ, ನವಿಲು, ಸಿಂಹ, ಕೋಣ, ಆನೆ, ಕಾಗೆ, ಇಲಿಗಳನ್ನು ವಾಹನ
ವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಗುಣಶೀಲರಾದ ನೇತ್ರಮ, ಚಂಡ, ಕ್ರೋಧ, ಉನ್ಮತ್ತ, ಅನಯ, ಕಾಪಾಲಿ,
ಭೀಷಣ, ಮಹಾಸಂಹಾರ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನ ಭೈರವರು ನಾಲ್ಕು ಭುಜ ಮೂರು ಕಣ್ಣು
ಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿ, ೫. ಯೋಚಿಸಲು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಿ, ಮಾಹೇಶ್ವರಿ, ಘೋರಕಾದ
ಕೌಮಾರಿ, ವೈಷ್ಣವಿ, ವಾರಾಹಿ, ಮಾಹೇಂದ್ರಿ, ಚಾಮುಂಡಿ, ಕಾಳಿ ಮುಂತಾದ ಶಕ್ತಿ
ಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಭೈರವನಿಗೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿ ಪರಿವಾರವಿತ್ತು.

ಓರೋರ್ವ ಭೈರವರ್ಗಿಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿ ಪರಿ
ವಾರಮಸೆಯಲ್ ಮಹಾವಿಭವದಿಂ ಶಿವಪುರ
ದ್ವಾರಂಗಳೆಂಟು ಪೂರ್ವಾದಿಯಾಗಿರಲಲ್ಲಿ ಕಾದಿಪರಾತ್ಪದವೊಳು

೫

ಈ ಪರಿಯೊಳೆಂಟು ಬಾಗಿಲ್ಲ ಲಿಂದೊಪ್ಪತ್ತಿ
ಪೂರ್ ಪುರದ ಶಶಿಸೂರ್ಯವೀಧಿಗಳ್ ಲಕ್ಷಮುರೇ
ಗೋಪುರಂಗಳೆಂಟು ವಾಟಂಗಳಗಣಿತಂ ಗೃಹಮಸಂಖ್ಯಾತಂಗಳು
ಪಾಪರಹಿತರ್ ಕೇರಿಗೊಬ್ಬೊಬ್ಬ ಗಣಪರ್ ಎ
ರೂಪಾಕ್ಷನಾಚ್ಚಯಿಂದತುಳ ಬಲಪರಸಿ ಪ್ರ
ತಾಪದಿಂ ಕಾದಿಪರನಂದಿನಂ ತಮತವುಗೆ ಬದಳ ಸುಯಿಧಾನದಿಂದೆ

೬

ನಿಷ್ಕಾಮಿಗಳ್ ನಿಗಮಸುಪ್ರೇಮಿಗಳ್ ನಾಡೆ
ದುಷ್ಕರ್ಮನಿರ್ಜಿತರ್ ಮೂರ್ಯಾಪ್ರವರ್ಜಿತರ್
ನಿಷ್ಕಂಪಚಿತ್ತರುಂ ನತಸತ್ಯವೃತ್ತರಘನಾಶರವೃತ್ತರ್ ಶ್ರೀರರು
*1ದುಷ್ಕರ್ಮರ ಸುಗುಣಪೂರರತಿನಿಪುಣರ್ ಶಿ
ರಪ್ಪರೋಟಿಧರನಭಕ್ತರವೃತ್ತರುರೆ
ಕಿಷ್ಕಿಂದಮಾಗಿರಲ್ ತತ್ಪುರಂ ಸುಕ್ಯತಂಗಳದ ಬೀದಿನಂತೆಸೆದುಮು

೭

ಹೀಗೆ ಶಿವಪುರದ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನೂ ಮಹಾ
ವೈಭವದಿಂದ ಆ ಆಪ್ತ ಭೈರವರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿರುವರು. ೬. ಈ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಬಾಗಿಲುಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯ
ವೀಧಿಗಳು ಲಕ್ಷ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಗೋಪುರಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಒಳಾಂಗಣಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ.
ಮನೆಗಳೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತ. ಒಂದೊಂದು ಬೀದಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಪಾಪರಹಿತರಾದ ಗಣಪರು.
ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿ ಆತಿಶಯ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಅನವರತವೂ
ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೭. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದವರು, ಅತಿ
ಯಾದ ವೇದಾಸಕ್ತರು, ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರು, ಮಾಯೆಗೆ ಸಿಲುಕದವರು,
ಧೃಢಮನಸ್ಸಿನವರು, ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗುವವರು, ಪಾಪನಾಶಿಗಳು, ಮೃತ್ಯುವಿಲ್ಲದವರು,
ಸಂಪದ್ವರಿತರು, ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸದಿಂದ ದೂರವಾದವರು, ಸುಗುಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದವರು,
ಮಹಾ ನಿಪುಣರು, ಶಿರೋಮಾಲಾಧರನಾದ ಶಿವನ ಭಕ್ತರು, ಅವ್ಯಕ್ತರು. ಇಂಥವರಿಂದ

*1 ದುಷ್-ದುಷ್ಪವಾದ, ಕ = ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು.

ಗೋತ್ರಂಗಳೋಳ್ ಮೆರೆವ ಕನಕಾದ್ರಿಯಂತೆ ನ
 ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳೋಳ್ ಮೆರೆವ ಪೂರ್ಣರಶಿಯಂತಲಿಳ
 ಚಿತ್ರಮಣಿಮಧ್ಯಚಿಂತಾರತ್ನದಂತೆ ಪುಣ್ಯಗೃಹಂಗಳ ನಡುವಣ
 ಮಿತ್ರಮಂಡಲದಂತೆ ಸುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ಳಾಶಿ
 ಚೇತ್ರದಂತಲಿಳ ಗಣಗೃಹಗಳಾ ನಡುವೆ ಶಿಖಿ
 ನೇತ್ರನರಮನೆಯಯ್ದು ಕೋಟಿ ಯೋಜನದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಿಂಮೊಬ್ಬಿದುರ್ದಮ ೮

ಬಳಕಲಾ ಭವನವಂ ಬಳಸಿ ಕಡುಚೆಲ್ವಿನಿಂ
 ಥಳಥಳಿಸಿ ಪೊಳೆವ ಪಳುಕಿನ ನೀಲರೂಪದಿಂ
 ಬಳಿದು ಶಿವತತ್ತ್ವವಿರ್ಪುಡು ದಶಪದಸ್ತೆಯೋಜನದನ್ನತಿಯೊಳದಕ್ಕಿ
 ಕಳಕಳಪ ರನ್ನದನೆ ಶತಯೋಜನಂಗಳೆಂ
 ಬಳತೆ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯ ನಿ
 ಮರ್ಘ ಮುಕ್ತಿಗಳೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲಾಗಿರಲಭವನಂತಃಪುರಂ ಮೆರೆದುದು ೯

ಸಿಂಗರದೊಳಾ ಸುರಪ ಯಮ ವರುಣ ಧನಪ ದಿ
 ಕ್ಷಿಂಗಳಮರ್ಘ ಕನಕ ಹರಿನೀಲ ಮೌಕ್ತಿಕ ಮಾಣಿ
 ಕಂಗಳೊಳ್ಳೆಗಳಿನಿಂ ಋಗ್ವಿಷ್ಣುಃ ಸಾಮವೇದಾರ್ಥವರ್ಣಾಖ್ಯಂಗಳೇ
 ತುಂಗತರ ಲಕ್ಷಯೋಜನದುದ್ದದಿಂ ಗೋಪು
 ರಂಗಳಾಕೃತಿಯೊಳಿರೆ ನಂದಿಯುಂ ವೀರಭ
 ದ್ರಂ ಗರುವ ಮಾಕಾಳ ನೀಲಲೋಹಿತರಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರುತಿರ್ಪರು ೧೦

ಆ ಪಟ್ಟಣ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ಪುಣ್ಯದ ಬೀದಿನಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ೮. ಪರ್ವತಗಳ ಮಧ್ಯೆ
 ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕನಕಾದ್ರಿಯಂತೆ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಶೋಭಿಸುವ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ
 ನಂತೆ, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರತ್ನಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂತೆ, ಪುಣ್ಯಗೃಹಗಳ
 ನಡುವೆ ಇರುವ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಂತೆ, ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಶಿಕ್ಷೇತ್ರದಂತೆ, ಎಲ್ಲ
 ಶಿವಗುಣಗಳ ಮನೆಗಳ ನಡುವೆ, ಪಾವಕನೇತ್ರನಾದ ಪರಶಿವನ ಆರಮನೆಯು ಐದು
 ಕೋಟಿ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ವೈಭವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೯. ಆ ಅರಮನೆಗೆ
 ಶಿವತತ್ತ್ವವು ಅತಿಚಿಲುವಾಗಿ ಥಳಥಳಿಸುತ್ತ ಹೊಳೆಯುವ ನೀಲಸ್ಪಟಿಕದಿಂದ ರಚಿಸಿ
 ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದ ಕೋಟಿಯಂತಿತ್ತು. ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ, ಪರಮ
 ವೈರಾಗ್ಯ, ನಿರ್ಮಲ ಮುಕ್ತಿಗಳೇ ಅದರ ನೂರು ಯೋಜನದಳತೆಯ ಚಿನ್ನದ ನಾಲ್ಕು
 ಬಾಗಿಲುಗಳುಳ್ಳ ಈಶ್ವರನ ಅಂತಃಪುರವು ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು. ೧೦. ಶೃಂಗಾರದಿಂದ
 ಆ (ಇಂದ್ರ, ಯಮ, ವರುಣ, ಕುಬೇರ) ಪೂರ್ವ, ದಕ್ಷಿಣ, ಪಶ್ಚಿಮ, ಉತ್ತರದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ
 ಋಕ್, ಯಜುರ, ಸಾಮ, ಅಥರ್ವಣ ವೇದಗಳೇ ಬಂಗಾರ, ನೀಲಿ, ಮುತ್ತು, ಮಾಣಿಕ್ಯ
 ಗಳ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದುದ್ದವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಪುರಗಳು. ಆ
 ಕೋಟಿಯ ಮಹಾದ್ವಾರಗಳನ್ನು ನಂದಿ, ವೀರಭದ್ರ, ಮಹಾಕಾಳ, ನೀಲಲೋಹಿತ ಇವರು

ಆಂತನಿಬರಾ ಚತುರ್ಧಾರಂಗಗಳೊಳ್ ವೇತ್ಸ
ವಾಂತು ಹರಿಯಜಮುಖ್ಯರಂ ನಿಲಿಸಿ ಮತ್ತಮಾ
ಕಾಂತ ನೇಮಂಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಪೊತಮಡಿಪ ವಿನಿಯೋಗಂಗಳಿಂದಿರ್ಪರು
ಅಂತಃಪುರಗೃಹಾಕಾರದಿಂದತುಳ ವೇ
ದಾಂತವಿರ್ಪುದು ಬೇರೆ ಕೋಟಿಯೋಜನದಳತೆ
ಯಂ ತಳಿದು ಸತ್ಪಣಮವೇ ಶಿವಸಭಾಸ್ಥಳಾಕಾರಮಾಗಿರಂತಿರ್ಪುದು ೧೧

ಆ ಹರನ ಸಭೆಯ ಬೆಳಗಿನ ಮುಂದೆ ಕಂಗೊಳಪ
ಸಾಹಸ್ರ ಕೋಟಿರವಿಗಳ ತಳಪ ವದನಂಗ
ಳೂಹಿಸಲ್ ಪಳೆಗಂಚುಗನ್ನಡಿಯೊಲಿಪ್ಪುವಾ ಕೃಷ್ಣರ ಮಹಾಕಾಳಯ
ದೇಹಂಗಳೈದೆ ಪಲ್ಲಟಪ್ಪವಚ್ಚ ರಿಯದರ
ಮಾಹಾತ್ಮೆಯಂ ನೋಡಲಖಿಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗ
ಳೇ ಹಾಲಕದಲೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಕುಕ್ಕುಟಾಂಡಂಗಳೆನಲೆಮದುವು ೧೨

ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳಗಭವಂಗಿ
ಸಂಪ್ರತಾಪಂಗಿ ಸುಲಭಂಗಿ ಸಂಸಾರಬಂ
ಧಪ್ರವಿಧ್ವಂಸಂಗಿ ಹಂಸಂಗಿ ಲಕ್ಷಯೋಜನದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮೆಸೆಯೆ
ಸಂಪ್ರಭೆಯೊಳಪ್ಪ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವಂ ನೋಡ
ಲಪ್ರತಿಯ ಚರಣಂಗಳೆಂಟಿನಿಸಿ ತೋರೆ ಮು
ಕ್ತಿಪ್ರತಿಪತ್ತ ಸಿಂಹವಿಪ್ಪರಂ ಕಣ್ಣಪ್ಪಣ್ಯದ ಬೆಳಸಿನಂತಿರ್ಪುದು ೧೩

ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ೧೧. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಮತ್ತೆ ಶಿವನ ಆಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವ ಉಳಿಗಳನ್ನು ಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇದಾಂತವು ಅಂತಃಪುರದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದು ಕೋಟಿ
ಯೋಜನದಳತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಕಾರವೇ ಶಿವನ ಸಭಾಸ್ಥಾನದ ಆಕಾರವಾಗಿದ್ದಿತು. ೧೨. ಉಹಿ
ಸುವುದಾದರೆ ಆ ಶಿವನ ಸಭೆಯ ಬೆಳಕಿನ ಮುಂದೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ
ಸೂರ್ಯ ಹೊಳೆಯುವ ಮುಖಗಳೂ ಹಳೆಯ ಕಂಚಿನ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಕಾಣುವವು. ಆ
ವಿಷ್ಣುವಿನ ತುಂಬುಗಪ್ಪುದೇಹ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಟಾಗುವುದು. ಅದರ ಮಹಾತ್ಮೆ
ಅಶ್ವರ್ಯದಾಯಕ. ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳೇ ಹಾಲಿನ ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ
ಕೋಳಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು. ೧೩. ಆ ಸಭಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಗೆ,
ಪ್ರತಾಪಶಾಲಿಗೆ, ಸುಲಭಸಾಧ್ಯನಿಗೆ, ಭವಬಂಧನವನ್ನು ಹರಿಸುವವನಿಗೆ, ಮೋಕ್ಷ
ದಾಯಕನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಎಂಟು ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಗಳೇ ಕಾಲು
ಗಳಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾದ ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸಿಂಹಾಸನವು ನೋಡು

ತನ್ಮಹಾಪೀಠದ ಸುಖಾಸನದ ಮೇಲೆ ಗಿರಿ
 ಜೋನ್ಮನಃಕುಮುದಚಂದ್ರಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರಂ
 ಸನ್ಮನಿಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರಂ ತ್ರಿಣೇತ್ರಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರ
 ಹೃನ್ಮದ್ಯಶೋಭಿತಾಂಗಂ ಮಂಗಳಂ ವಿವ
 ಸ್ವನ್ಮಂಗಲಾನಿಕೋಟಿಪ್ರಕಾರಂ ಜ
 ಸನ್ಮಹಾಜನನ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯಕಾರಣ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದನು ೧೪

ತೊಳಪ ಮುತ್ತಿನ ಮೋಹದ ಹೊನ್ನ ನೀಲದೊ
 ಳ್ಳಿಳಗಿನ ಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರ ಪೂರ್ವ ದಕ್ಷಿಣ
 ಗಳೊಳಿ ಸದ್ಯೋಜಾತಮುಂ ವಾಮದೇವಮುಂ ತತ್ಪರುಷಮಸವಘೋರಂ
 ಪೊಳಿಪುತಿರಲವರಗ್ರದೊಳ್ ಸ್ಪಟಿಕವರ್ಣದಿಂ
 ತೊಳಗುವೀಶಾನ್ಯಮುಖಮಿರೆ ತನ್ಮುಖಂಗಳಂ
 ಬಳಸಿ ತನ್ನಾಮ ಪುರುಷರ್ ಪಂಚವದನದಿಂ ತನ್ಮಂತ್ರದಿಂ ನುತಿಪರು ೧೫

ಇಂತೆಸೆವ ಪಂಚಾಸ್ಯ ಪಂಚವದನಯನಂಗ
 ಳಿಂ ತೋರ್ಪ ದಶಭುಜ ವಿಷ್ಣುವ ಗಜಚರ್ಮ
 ದಿಂ ತಳೆದ ತಲೆಮಾಲೆಗಳ ಸಾಲ್ಗಳಿಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತಮಯತೇಜದಿಂದ

ವವರ ಕಣ್ಣಿನ ಪುಣ್ಯದ ಬೆಳೆಯಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೧೪. ಆ ಮಹಾಪೀಠದ ಸುಖಾಸನದ ಮೇಲೆ ಪಾರ್ವತಿಯ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ನೈದಿಲಿಗೆ ಚಂದ್ರನಾದ ಚಂದ್ರಶೇಖರನು, ಶ್ರೇಷ್ಠಯುಷಿಗಳ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ಮುಕ್ತೇಶ್ವರನು, ಭಕ್ತವತ್ಸಲನು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾದವರ ಹೃದಯಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವವನೂ, ಮಂಗಳಕರನೂ, ವಿಶೇಷ ಮಂಗಳದಾಯಕನಾದ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯ (?) ಪ್ರಕಾಶನೂ, ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನೂ ಆದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಮಂಡಿಸಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೧೫. ಹೊಳೆಯುವ ಮುತ್ತ, ಮೋಹಕ್ಕೆ, ಹೊನ್ನ, ನೀಲ ಇವುಗಳ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಆನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮ, ಉತ್ತರ, ಪೂರ್ವ, ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಯೋಜಾತ, ವಾಮದೇವ, ತತ್ಪರುಷ, ಅಘೋರ ಎಂಬ ಮುಖಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರಲು, ಅವುಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಟಿಕ ವರ್ಣದಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಈಶಾನಮುಖವು ಇತ್ತು. ಈ ಪಂಚಮುಖಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಆಯಾ ಹೆಸರಿನ ಪುರುಷರು ಐದು ಮುಖಗಳಿಂದ ಆಯಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸುವರು. ೧೬. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಐದು ಮುಖಗಳಿಂದಲೂ, ಹದಿನೈದು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ, ದಶಭುಜ, ವಿಷಕಂಠ, ಗಜಚರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ, ಧರಿಸಿದ್ದ ರುಂಡಮಾಲೆಗಳ ಸಾಲಿನಿಂದಲೂ, ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಯ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದಲೂ, ಕಾಮನನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯನ್ನು

ಕಂತುಭ್ರಮೋದ್ಧೂಳಿತಾಂಗದಿಂ ಲಲಿತಫಣಿ
ಸಂತತಿಯ ವಿಲಸಿತಾಭರಣದಿಂದೊಪ್ಪಿದನ
ನಂತದೇವರ ದೇವನಖಳ ಸುರರಕ್ಷಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೋಲಗದೊಳು ೧೬

ಶಂಭು ವಾಮಾರ್ಧಪೀಠದೊಳೊಪ್ಪಿದಳ್ ದೈತ್ಯ
ಕುಂಭಕುಂಭಸ್ಥಳದಳತ್ ಸಿಂಹಯಾನ ತ
ತ್ವಾಂಜುಧಿಗಳಧಿದೇವಿ ದೇವಾಳಿಸುತ ಕಾಳಿ ಕಾಳಾಭ್ರ ತೀಬ್ರವರ್ಣ
ಜಂಭಾರಿನುತ ಜಗತ್ಪಾವನತ ದಕ್ಷಸುತ
ತಾಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲೆ ಸುನಿಶ್ಚಲೆ ಮಹಾವಿಭವ
ದಿಂ ಭವಾನಿ ಶ್ಯಾಮಘಟದೇಣಿ ಶರ್ವಾಣಿ ಶಂಕರನ ರಾಣಿಯಂದು ೧೭

ಶಕ್ತಿಸತಿಯರ ತಂಡತಂಡಗಳಿಂದೀರ
ಭಕ್ತಿಸತಿಯರ ಮೊತ್ತಮೊತ್ತಂಗಳಿಂದಂ ವಿ
ರಕ್ತಸತಿಯರ ನೆರದಿನೆರವಿಯಿಂ ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರ ಸಾಲ್ ಸಾಲ್ಗಳಿಂದೆ
ಉಕ್ತಿಸತಿಯರ ಪಾಪಪಾಪಿಯಿಂ ದುರಿತನ
ಮುಕ್ತ ಸತಿಯರ್ಕಳೆಕ್ಕಿಕ್ಕಿಯಿಂ ಸ್ವರ್ಗಸಂ
ಯುಕ್ತಸತಿಯರ ಬಳಗಬಳಗಮೋಲೈಸೆ ಶಿವನರಸಿಯಂತೆವಿದಿರಳು ೧೮

ಧರಿಸಿದ ದೇಹದಿಂದಲೂ, ಹೊಳೆಯುವ ಸರ್ಪಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನೇ ಆಭರಣಗಳನ್ನಾಗಿ
ಧರಿಸಿದ, ಸಕಲ ದೇವರದೇವನಾದ, ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ರಕ್ಷಕನೂ ಆದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು
ಸಭಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದನು. ೧೭. ಈಶ್ವರನೊಡನೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಎಡ ಅರ್ಧ
ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರೆಂಬ ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೀಳುವ ಸಿಂಹವನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ
ಉಳ್ಳವಳೂ, ಸಕಲತತ್ತ್ವಗಳೆಂಬ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಅಧಿದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪ
ಡುವವಳೂ, ಕಾಳಿ, ಕಪ್ಪಾದ ಮೋಡದಂತೆ ತೀವ್ರವಾದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳವಳೂ, ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದ
ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವಳೂ, ಜಗತ್ಪಾವನೆ, ದಕ್ಷನ ಮಗಳೂ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲಳೂ, ನಿಶ್ಚಲ
ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳವಳೂ ಭವಾನಿಯೂ, ನಾಗವೇಣಿಯೂ, ಶರ್ವಾಣಿಯೂ, ಶಿವನ
ಪತ್ನಿಯೂ ಆದ ಪಾರ್ವತಿಯು ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ೧೮. ಶಕ್ತಿ
ದೇವತೆಯರು ತಂಡತಂಡವಾಗಿ, ಈಶ್ವರಭಕ್ತರ ಪತ್ನಿಯರು ಮೊತ್ತ ಮೊತ್ತವಾಗಿ
ವಿರಕ್ತಸ್ತ್ರೀಯರು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ, ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರು ಸಾಲಾಗಿ, ಸರಸ್ವತಿಯರು
ಪಂಕ್ತಿ ಪಂಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಪಾಪಮುಕ್ತರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ, ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರು
ಬಳಗ ಬಳಗವಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರಲು ಶಿವನರಸಿ ಪಾರ್ವತಿಯು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ನೀಲವರ್ಣರ್ ಸುಖೀತಾಂಬರಧರರ್ ಕುಂಡ
 ಲಾಲಂಕೃತರ್ ಕೋಮಲಾಂಗರಾ ಕೌಸ್ತುಭರ್
 ಶ್ರೀಲತಾಂಗೀವಕ್ಷರರುಶಂಬಿ ಗದೆ ಚಕ್ರ ಶಾರ್ಙ್ಗಸಂಯುಕ್ತಮಾದ
 ಲೋಲಚಾತುರ್ಭುಜರ್ ಮಣಿಮಯಕಿರೀಟರ್ ಮ
 ನೋಲಕ್ಷಕಾಸ್ಮಜನಕರ್ ಸರಸಿಜಾಂಬಕರ್
 ಪೇಳಲೇಂ ಗರುಡವಾಹನರೀಶವಾಮೋಳ್ ವಿಷ್ಣುಕೋಟಿಗಳೆಸೆದರು ೧೯

ವಾಣೀವರರ್ ಹಂಸವಾಹನರ್ ನಿಖಿಳಗೀ
 ವಾರ್ಣಜನಕರ್ ಕಮಂಡಲದಂಡಮಾಲಿಕಾ
 ಪಾಣಿಗಳ ಸಕಲ ವೇದಜ್ಞರಬುಜೋದ್ಭವರ್ ಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳ
 ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸೃಜಪ ಕರ್ತರ್ ಮಹಾಪ್ರಾಧಿಕಯ
 ಕೇಣಿಗಾರರ್ ಚತುರ್ವದನರೊತ್ತೊತ್ತೆಯಿಂ
 ಸ್ಥಾನವಿನ ಬಲದ ಕಡೆಯೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಕೋಟಿಗಳ್ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದರೇನೊಜೆನು ೨೦

ಆ ಬ್ರಹ್ಮನೊತ್ತಿಗರ್ ಭಸಿತಸಂಪತ್ತಿಗರ್
 ತೀಬ್ರತೇಜರ್ ಜಟಾಂಧ್ರಾಜರಖಿಳದೇ
 ವಬ್ರಾತಪೂಜತರ್ ಮುಕ್ತಂಗನಾಯುತರ್ ಶಿವಜಪಿಜಜ್ವಾಗ್ನರು

೧೯. ನೀಲಿಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಗಳಾದ, ಕರ್ಣಕುಂಡಲದಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ, ಕೋಮಲವಾದ ಅಂಗವುಳ್ಳ, ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಂಬಿ, ಗದೆ, ಚಕ್ರ, ಶಾರ್ಙ್ಗ ಬಿಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ತೂಗಾಡುವ ನಾಲ್ಕು ಭುಜಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮಣಿಖಚಿತ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ಮನ್ಮಥರ ಜನಕರಾದ, ಕಮಲದಂತಹ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ, ಗರುಡನನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ಕೋಟಿ ವಿಷ್ಣುಗಳು ಶಿವನ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೦. ಸರಸ್ವತಿಯರ ಪತಿಗಳು, ಹಂಸವನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳವರು, ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಜನಕರು, ಕಮಂಡಲ, ದಂಡ, ಜಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದವರು, ಸಲಕ ವೇದಪಾರಂಗತರು, ಕಮಲಭವರು, ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವವರು, ಮಹಾ ಪ್ರಾಧಿಮೆ (ಜ್ಞಾನ) ಚತುರರು, ನಾಲ್ಕು ಮುಖವುಳ್ಳವರು ಆದ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮರುಗಳು ಶಿವನ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೧. ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದವರೂ, ಮಹಾತೇಜಸ್ಸನ್ನುಳ್ಳವರೂ, ಜಟೆಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವವರೂ, ಸಕಲ ದೇವ ಸಮೂಹದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವವರೂ, ಮುಕ್ತಿಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರೂ.

ಸುಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರಕರ್ ಪ್ರತಿಗಳವಿಚಾರಕರ್
ಸುಬ್ರಹ್ಮಬೋಧಕರ್ ಜ್ಞಾನಸಾಧಕರುಳ್ಳ
ಣಭ್ರಾಜಕಾರಿಗಳ್ ದುರಿತಸಂಹಾರಿಗಳನಂತ ಮುನಿವರರೆಸಿದರು

೨೦

ಕೆಂಜೆಡೆಯನೆಳೆವರೆಯನಾಂತ್ಯದುಮುಖದವರ್
ಕಂಜರಾಜನದವರ್ ಭಸಿತಲೇಪರ್ ಪಿರಿದು
ರಂಜಿತ ತ್ರಿಶೂಲಾದಿಗಳನಂತ ದಶಭುಜದವರ್ ವೃಷಭವಾಹಕಳು
ನಂಜುಗೋರಳರ್ ನಾಡೆ ಪದಿನೈದುಕಣ್ಣವರ್
ಮಂಜುಳಸ್ಪಟಿಕತೇಜರ್ ಪ್ರಳಯಕರ್ತುಗಳ್
ತಾಂ ಜಗತ್ಪತಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಧಿರೋಳ್ ರುದ್ರಕೋಟಿಗಳ್ ಕಣ್ಣೆಸಿದರು

೨೧

ವರಮುಖಮ ನಂದೀಶ ಭೃಂಗೀಶ ವೀರೇಶ
ಕರಿವದನ ಸೇನಾನಿ ನೀಲಲೋಹಿತ ಮುಂಡ
ಧರ ಮಹಾಕಾಳ ಗಜಕರ್ಣ ಘಂಟಾಕರ್ಣ ಗೋಕರ್ಣ ಶಂಕುಕರ್ಣ
ಸುರಗಿರಿವಿಪಾತನ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಿಶ್ಯಂಕ
ಗರುಡಪಕ್ಷಚ್ಛೇದ ಗಗನಾಂಗ ಧೂಮಾಂಗ
ಪರಮಕೂಷ್ಮಾಂಡರೊಡ್ಡೊಬ್ಬರಯ್ಯಾರ್ಪದ್ಮಬಲವೆರಸಿ ರಂಜಿಸಿದರು

೨೨

ಯಾವಾಗಲೂ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವನ ನಾಮವನ್ನೇ ಜಪಿಸುವವರೂ, ಉತ್ತಮವ್ರತ
ವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವರೂ, ವೇದಸಮೂಹದ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸು
ವವರೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವರೂ, ಜ್ಞಾನ
ಸಾಧಕರೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠಗುಣಸಮೂಹ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತರೂ, ಪಾಪಸಂಹಾರಿಗಳೂ ಆದ
ಅನೇಕ ಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಆ ಬ್ರಹ್ಮರುಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೨. ಕೆಂಜಡೆ
ಮತ್ತು ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಐದು ಮುಖವುಳ್ಳವರೂ, ಗಜಚರ್ಮವನ್ನು
ಧರಿಸಿದವರೂ, ಭಸ್ಮವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡವರೂ, ರಂಜಿಸುವ ತ್ರಿಶೂಲವೇ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಹತ್ತು ಭುಜಗಳುಳ್ಳವರೂ, ವೃಷಭವಾಹನರೂ, ವಿಷಕಂಠರೂ ಹದಿನೈದು
ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರೂ, ಶುಭ್ರವಾದ ಸ್ಪಟಿಕಶಿಲೆಯಂಥ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳವರೂ, ಪ್ರಳಯಕಾರಕರೂ
ಆದ ಕೋಟಿ ರುದ್ರರು ಆ ಜಗತ್ಪತಿಯಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು.
೨೩. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ನಂದೀಶ, ಭೃಂಗೀಶ, ವೀರೇಶ, ಕರಿವದನ, ಷಣ್ಮುಖ,
ನೀಲಲೋಹಿತ, ಮುಂಡಧರ, ಮಹಾಕಾಳ, ಗಜಕರ್ಣ, ಘಂಟಾಕರ್ಣ, ಗೋಕರ್ಣ,
ಶಂಕುಕರ್ಣ, ಸುರಗಿರಿವಿಪಾತನ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷ, ನಿಶ್ಯಂಕ, ಗರುಡಪಕ್ಷಚ್ಛೇದ, ಗಗನಾಂಗ,
ಧೂಮಾಂಗ, ಕೂಷ್ಮಾಂಡರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಐನೂರು ಪದ್ಮದಷ್ಟು ಸೈನ್ಯದೊಡಗೂಡಿ

ಪರ್ವತಾಭರಣ ವಿಕಟಾಂಗ ಭೈರವ ನಿತ್ಯ
 ಸರ್ವಸಂಹಾರ ಮಣಿಭೂಷಣ ಸಹಸ್ರಮುಖ
 ಸರ್ವಪಾತನ ಮಹಾಭದ್ರ ಘಂಟಾಕಾಲ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ಕರಾಳ
 ಸರ್ವಜ್ಞ ವಿಂಧ್ಯಪಾತನ ವಿಜೃಂಭಣರೂಪ
 ಸರ್ವಕಂಪನ ಚಂಡಕೀರ್ತಿ ಕಂಕಾಳಧರ
 ಸರ್ವಾತ್ಮರೂಪೋಬ್ಬರಿಪ್ಪತ್ತು ಪದ್ಮಬಲವರಸಿ ಕಣ್ಣೆಸೆದಿದರ್ಶನು ೨೪

ಕಾಲಮರ್ದನ ವಜ್ರಕಾಯ ರುಂಡಾಭರಣ
 ಕೋಲಾಹಲೋತ್ತಂಗ ಸಾಗರಾಪೋಶನ ಕ
 ಪಾಲಧರ ವಡಬಾಗ್ಗಿತಿಲಕ ಪ್ರಚಂಡ ಬಹುಮರ್ಣ ಧೂರ್ಜಟ ನಿಷ್ಕಳ
 ಕಾಳಕಂಧರ ಮೇಘವಾಹನ ಮಹಾಸೇನ
 ಭಾಳಲೋಚನ ಮಹಾಕಾಯೋಗ್ರರೂಪ ಘನ
 ಕಾಳಮೇಘಾದಿ ಭಟರೂಪೋಬ್ಬರಿಪ್ಪತ್ತು ಪದ್ಮಸೇನೆಯೊಳಿಸಿದರು ೨೫

ಸೋಮಪಾತನ ಸೂರ್ಯಪಾತನಂಡಾಭರಣ
 ಧೂಮಕೇತು ಸಹಸ್ರಕರ್ಣ ಸಾಹಸ್ರಭುಜ
 ಕಾಮಾಂಗದಹನ ದೈತ್ಯಾಂತಕ ತ್ರಿಭುವನಾಂತಕ ವಿಧಿಶಿರಶ್ಚೇದನ
 ಆ ಮಹಾದಿಗ್ವಾರಣಾಹಾರಿ ರೇಣುಕ ಮ
 ಹಾಮಹಿಮ ದಾರುಕ ಸುನಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಹರ
 ಭೀಮಕಾಯಾದಿಗಣರಂದು ಶತಕೋಟಿಸೈನಿಕವರಸಿ ರಾಜಿಸಿದರು ೨೬

ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೪. ಪರ್ವತಾಭರಣ, ವಿಕಟಾಂಗ, ಭೈರವ, ನಿತ್ಯ, ಸರ್ವಸಂಹಾರ, ಮಣಿಭೂಷಣ, ಸಹಸ್ರಮುಖ, ಸರ್ವಪಾತನ, ಮಹಾಭದ್ರ, ಘಂಟಾಕಾಲ, ವಿಶ್ವತೋಮುಖ, ಕರಾಳ, ಸರ್ವಜ್ಞ, ವಿಂಧ್ಯಪಾತನ, ವಿಜೃಂಭಣರೂಪ, ಸರ್ವಕಂಪನ, ಚಂಡಕೀರ್ತಿ, ಕಂಕಾಳಧರ, ಸರ್ವಾತ್ಮರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ಪದ್ಮದಳತೆಯ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ೨೫. ಕಾಲಮರ್ದನ, ವಜ್ರಕಾಯ, ರುಂಡಾಭರಣ, ಕೋಲಾಹಲೋತ್ತಂಗ, ಸಾಗರಾಪೋಶನ, ಕಪಾಲಧರ, ವಡಬಾಗ್ಗಿತಿಲಕ, ಪ್ರಚಂಡ, ಬಹುಮರ್ಣ, ಧೂರ್ಜಟ, ನಿಷ್ಕಳ, ಕಾಳಕಂಧರ, ಮೇಘವಾಹನ, ಮಹಾಸೇನ, ಭಾಳಲೋಚನ, ಮಹಾಕಾಯ, ಉಗ್ರರೂಪ, ಘನಕಾಳಮೇಘರೇ ಮೊದಲಾದ ಭಟರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಅರವತ್ತು ಪದ್ಮದಷ್ಟು ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರು. ೨೬. ಸೋಮಪಾತನ, ಸೂರ್ಯಪಾತನ, ಅಂಡಾಭರಣ, ಧೂಮಕೇತು, ಸಹಸ್ರಕರ್ಣ, ಸಹಸ್ರಭುಜ, ಕಾಮಾಂಗದಹನ, ದೈತ್ಯಾಂತಕ, ತ್ರಿಭುವನಾಂತಕ, ವಿಧಿಶಿರಶ್ಚೇದನ, ಮಹಾದಿಗ್ವಾರಣಾಹಾರಿ, ರೇಣುಕ, ಮಹಾಮಹಿಮ, ದಾರುಕ, ಸುನಾದ, ದಿಕ್ಪಾಲಹರ, ಭೀಮಕಾಯ ಮೊದಲಾದ ಗಣಗಳು

ನಕ್ಷತ್ರಕೃಂತನ ಮಹಾಕೇಶ ರತಸಹ
 ಸ್ವಾಕ್ಷ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭೇದನ ವಿರೂಪಾಂಗಾರ
 ಭಕ್ಷಣ ಮಹಾದಾಂಷ್ಟ್ರ ಲಲಿತಾಂಗ ಪಾದಮುಖಿ ಮೇಘಮುಖಿ ವಿಶ್ವಮಾಲಿ
 ದಕ್ಷಮರ್ದನ ವಜ್ರದಂತ ನಿಜಬಲಬ್ರಹ್ಮ
 ಭಕ್ಷಣ ಧನಂಜಯ ಮಹಾಬಾಹು ಸುಮನಸ ಮ
 ಹಾಕ್ಷೇತ್ರಪಾಲರೂಪೋಬ್ಬರೇಳೋರ್ಷದ್ರಸೇನೆಯೊಡನಿರಲೆಸೆದರು ೨೭

ದಂಡಧಾರಂ ದಂಡಬಾಹುದಂತಾ ಸುಪ್ತ
 ಚಂಡಾರ್ಚ ದಂಡನಾಥಂ ಪ್ರಚಂಡಂ ಮಮೋ
 ದ್ವಂದ ದೀರ್ಘಾಸನನಿವರ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹತ್ತುಬುಲಕೊಡೆಯರೆನಿಸಿ
 ಖಂಡಪರಮನಿವ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದೊಳ್ ಮನಂ
 ಗೊಂಡು ಪಾರುಪತಾಸ್ತ್ರವೇ ದಿವ್ಯರೂಪಾಗಿ
 ಕೊಂಡಾಡುತಭವನಂ ಬೆಸನನುರೆ ಬೇಡುತಿರ್ಪುದು ಜೇಳಲೇನಂಬನು ೨೮

ಸಲೆ ವಾಮದೇವರುಂ ಜೇಷ್ಠರುಂ ಶ್ರೇಷ್ಠರುಂ
 ಕಲವಿಕರಣರುಂಮೆಸೆವ ಕೆಲರುಂ ನಿಧಾನಿಸಲೆ
 ಬಲರುಂ ಬಲಪ್ರಮಥರುಂ ಮನೋನೈನರುಂ ಮಹಾಸರ್ವಭೂತದಮರುಂ
 ತಿಳಿಯಲೀ ರುದ್ರಗಣಮೆಸೆವಸಂಖ್ಯಾತಗಣ
 ಕುಲಕಥಿಪರಾಗಿ ತತ್ತ್ವನ್ನಾಮಶಕ್ತಿಗಳೆ
 ತೊಳಗುತಿರೆ ವಿಭವದಿಂದೀಶನೋಲಗದೊಳಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರುತಿರ್ಪರು ೨೯

ನೂರು ಕೋಟಿ ಸೈನಿಕರಿಂದ ಕೂಡಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದರು. ೨೭. ನಕ್ಷತ್ರಕೃಂತನ, ಮಹಾಕೇಶ, ರತಸಹಸ್ವಾಕ್ಷ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭೇದನ, ವಿರೂಪ, ಆಂಗಾರಭಕ್ಷಣ, ಮಹಾದಾಂಷ್ಟ್ರ, ಲಲಿತಾಂಗ, ಪಾದಮುಖಿ, ಮೇಘಮುಖಿ, ವಿಶ್ವಮಾಲಿ, ದಕ್ಷಮರ್ದನ, ವಜ್ರದಂತ, ನಿಜಬಲ, ಬ್ರಹ್ಮಭಕ್ಷಣ, ಧನಂಜಯ, ಮಹಾಬಾಹು, ಸುಮನಸ, ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರಪಾಲರು ಒಟ್ಟೊಬ್ಬರೂ ಏಳೊಳು ಪದ್ಮದಳತೆಯ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೮. ದಂಡಧಾರ, ದಂಡಬಾಹು, ಹಾಗೆಯೇ ಸುಪ್ರಚಂಡಾರ್ಚ, ದಂಡನಾಥ, ಪ್ರಚಂಡ, ಮದೋದ್ವಂದ, ದೀರ್ಘಾಸನನ ಇವರುಗಳೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹತ್ತು ಅರ್ಬುದ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪೆಯರಾಗಿ ಶಿವನ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಪಾರುಪತಾಸ್ತ್ರವೇ ದಿವ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಶಿವನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ. ೨೯. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು (ಯಾರೆಂದರೆ) ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ವಾಮದೇವರು, ಜೇಷ್ಠರು, ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಕಲವಿಕರಣರು, ಬಲರು, ಬಲ ಪ್ರಮಥರು, ಮನೋನೈನರು, ಮಹಾಸರ್ವ ಭೂತದಮನರು-ಈ ರುದ್ರಗಣಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗಣಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಒಡೆಯರಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಾಮಶಕ್ತಿಗಳೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸು

ಬಳಿಕಾ ತ್ರಿಶೂಲಿಕುಲಿಶರ್ ಮಯೂರಾಸ್ತರ್ಗ್
 ಬಲಮಿರ್ಷ್ಯದರುವತ್ತು ಪದ್ಮವೋರೋವರ್ಗ್
 ಕೆಲದೊಳಂತಪ್ಪವಸುಗಳ್ ನವಗ್ರಹರುಮೇಕಾದಶಮಹಾರುದ್ಧರು
 ತೊಳಪ ದ್ವಾದಶರವಿಗಳಾ ಚತುರ್ಧಶಮನುಗ
 ಳೊಲವಿನಿಂದಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿಂ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಕಂ
 ಗೊಳಿಸಲಿಶ್ವರ ಮಹಾಸ್ಥಾನಮಂ ಬಣ್ಣ ಸಲ್ ಘಣಿಪಂಗಸಾಧ್ಯಮಾಯ್ತು ೩೦

ಆ ಹರಿ ಸಮೀಪದೊಳ್ ವಜ್ರಾಯುಧರ್ ತೊಳಪ
 ಸಾಹಸ್ರಲೋಚನರ್ ಹಸ್ತಿವಾಹನರಾ ಸು
 ಧಾಹಾರಿಗಳ್ ವಿಭವಯುತರಂದ್ರಕೋಟಿಗಳ್ ಕಂಗೆಸೆಯಲಾ ಕೆಲದೊಳು
 ಊಹಿಸಲ್ ಶಿಖಿ ಕಾಲ ನಿರುತಿ ವರುಣ ಸಮಾರ
 ರಾ ಹರಸಖೇಶಾನರಂಬ ದಿಕ್ಪಾಲಸಂ
 ದೋಹಮಿರ್ಷ್ಯದು ಕೋಟಿಕೋಟಿಗಳ್ ಗಣನೆಯಿಂದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ೩೧

ಸುರ ನರೋರಗರಸುರ ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾಧರರ್
 ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಗುಹ್ಯಕಾಳಿ ಕಿಂ
 ಪುರುಷರ್ ಪಿಶಾಚರಪ್ಪರಸರ್ಕಳೊಗ್ಗಿನಿಂ ಕೋಟಿಕೋಟಿಗಳಿಸೆಯಲು
 ಗಿರಿಗಳೊಳ್ ತರುಗಳೊಳ್ ಮೃಗಪಕ್ಷಜಾತಿಯೊಳ್
 ಪರಿಪರಿಯ ಜೀವಜಾಲಂಗಳೊಳ್ ಮುಖ್ಯಮು
 ಪ್ಪರಸುಗಳ್ ಕೋಟಿಕೋಟಿಗಳೊಪ್ಪತಿರ್ಧರದನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ೩೨

ತ್ರಿಶೂಲ ಕುಲಿಶರನ ಒಲಗದಲ್ಲಿ ವೈಭವ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ೩೦. ಬಳಿಕ ಆ ತ್ರಿಶೂಲ, ಕುಲಿಶರಿಗೆ, ಮಯೂರಮುಖರಿಗೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಆರವತ್ತು ಪದ್ಮದಪ್ಪು ಸೇನೆ ಇರುವುದು. ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಅಷ್ಟವಸುಗಳು, ನವಗ್ರಹರು, ಏಕಾದಶ ಮಹಾರುದ್ಧರು, ಹೊಳೆಯುವ ದ್ವಾದಶ ಸೂರ್ಯರು, ಚತುರ್ಧಶ ಮನುಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಈಶ್ವರನ ಮಹಾಸ್ಥಾನವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಆದಿಶೇಷನಿಗೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ೩೧. ಆ ಹರಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾಯುಧ ಹಿಡಿದು, ಹೊಳೆಯುವ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ, ಆನೆಯನ್ನು ಏರಿ, ಅಮೃತವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದ, ವೈಭವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೋಟಿ ಇಂದ್ರರು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಆಗ್ನಿ, ಯಮ, ನಿರುತಿ, ವರುಣ, ವಾಯು, ಆ ಕುಬೇರ, ಈಶಾನರಂಬ ದಿಕ್ಪಾಲಕಸಮೂಹ ಕೋಟಿ-ಕೋಟಿ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತು. ೩೨. ಸುರ, ನರ, ಉರಗ, ಅಸುರ, ಸಿದ್ಧ, ವಿದ್ಯಾಧರ, ಗರುಡ, ಗಂಧರ್ವ, ಕಿನ್ನರ, ಗುಹ್ಯಕಸಮೂಹ, ಕಿಂಪುರುಷರು, ಪಿಶಾಚರು, ಅಪ್ಸರಸರು ಗುಂಪಾಗಿ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ, ಮರಗಳಲ್ಲಿ, ಮೃಗ-ಪಕ್ಷಿ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ, ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಜೀವಾಲಗಳಲ್ಲಿ

ಕೇಳುಣೋದ್ದಾಮ ನೀಂ ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ ಲಿಪ
ನೇಳೆಯಂ ತನ್ನಹಾರುದ್ರಗಣಭರವನೀ
ನಾಳ್ಳಳರಸುಗಳ ಬಿಣ್ಣು ಲಿಪನ ಸಭೆಯಲ್ಲದಾವಲೋಕದಳಿದೋಡು
ಮುಳ್ಳಿಬೀಳವ ಸಕಲದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ ಧರಣಿ
ತಳ್ಳದೇಂ ರೇಷಂ ಸುರುಳ್ಳನೇ ಕಮಲಪು
ನುಳ್ಳುನುಸಿಯಾಗದುಳವನೆ ಲಿಪಮಹಾತ್ಮೆ ಬಣ್ಣಸಲಾರವರವಂದನು ೩೩

ಇಂತಲಿಳವಿಭವದಿಂದೀರನೊಪ್ಪಿದರ್ಪನ
ನಂತಲೋಕಾಧಿಪತಿಗಳ್ ಗುರುವನಿಸುತವ
ರಂ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಂಗಳಂ ಕ್ರಮದೊಳಾಳ್ವಂತೆ ಕರಣದಿಂದ ನೇಮವಿತ್ತು
ಸಂತಸದಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಮಂ ಧರಿಸಿ ಮಾ
ಕಾಂತಮುಖ್ಯರ್ ತಳೆದ ಸಕಲ ವಿನಿಯೋಗಂ
ಳಂತರವನಾ ಸಿದ್ಧರಾಮನೊಳ್ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶಂ ನಿರೂಪಿಸಿದನು ೩೪

ಎಂಬುದೇಂ ಪ್ರಣಮಮೇ ಸಿಂಹಾಸನಂ ಲೋಕ
ದಂಬಿಕೆಯೆ ರಾಣಿವಾಸಂ ಚಂದ್ರಸರ್ಪಮಂ
ದಂಬಿವೇ ಭೂಪಾಲಂ ಭಸಿತವೆ ಸುಗಂಧಮಾ ದುಪ್ಪಿಚರ್ಮಮ ಸುವಸ್ತ್ರಂ

ಮುಖ್ಯರಾದ ರಾಜರುಗಳು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ೩೩. ಶ್ರೇಷ್ಠ
ಗುಣಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಸಿದ್ಧರಾಮನೇ, ಲಿಪನ ವೈಭವವನ್ನು ಕೇಳು. ಆ ಮಹಾರುದ್ರ
ಗಣಗಳ ರಭಸ, ನಾಡ ಅರಸರ ವೈಭವವನ್ನು ಲಿಪನ ಸಭೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಲೋಕ
ವಾದರೂ ಧರಿಸಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ದಿಗ್ಗಜಗಳೂ ಮುಗ್ಧರಾಗಿ ಬೀಳದಿರುತ್ತವೆಯೇ ? ಭೂಮಿಯು
ತಗ್ಗದೆ? ಆದಿಶೇಷ ಮುರುಟಿಹೋಗದಿರುವನೇ? ಆದಿಕೂರ್ಮನು ನುಗ್ಗುನುಸಿಯಾಗದೆ
ಉಳಿಯುವನೇ ? ಲಿಪನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲು ಯಾರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ? ಎಂದನು.
೩೪. ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲ ವೈಭವದಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಎಲ್ಲ
ಲೋಕದ ಅಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಗುರುವಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ
ಅಳುವಂತೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಿಯಮವಿತ್ತು, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪಟ್ಟವನ್ನು
ಧರಿಸಿ, ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ ಮುಖ್ಯರು ಹೊಂದಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಧಿಕಾರದ
ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನು ನಿರೂಪಿಸಿದನು. ೩೫. ಹೇಳುವು
ದೇನಿದೆ ? ಓಂಕಾರವೇ ಸಿಂಹಾಸನ, ಸಕಲ ಲೋಕಕ್ಕೂ ತಾಯಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯೇ
ಪಟ್ಟದರಾಣಿ, ಚಂದ್ರ-ಸರ್ಪಗಳೇ ಅಭರಣಗಳು, ವಿಭೂತಿಯೇ ಸುಗಂಧ, ಆನೆಯ

ಉಂಬುದೇ ಮೋಕ್ಷಾರಣಂ ನಾಡೆ ತತ್ತ್ವರಸ
 ದಂಬುಲು ಕೇಳುವೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಗರ್ಭತಪು
 ಕಂಬಳಾರ್ಜತ ಗಾನವೆನುಭವನಂತಪ್ಪಭೋಗದೊಳ್ ವರ್ತಿಸುವನು ೩೫

ಷಣ್ಮುಖಿ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟದ ಸುತಂ ಹಸ್ತಿ
 ರಾಣ್ಮುಖಿ ಶಿವಗಣಕೆ ದಳವಾಯ್ ನೃಕೇಸರಿ
 ದ್ವಿಣ್ಮಹಾದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಯಪ್ರತಿಪಾಲನಂ ಮಾಳ್ವ ಕರ್ತು ವಿಶ್ವ
 ಸೃಣ್ಮಖ್ಯಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರ್ ನಾಡೆ ಸಾದಸ್ಯ
 ತ್ರಿಣ್ಮಹಾಚೋತಿಷಮನಂದು ಪೇಳ್ವರ್ ಯಕ್ಷ
 ರಾಣ್ಮತ್ತರೇನಲೆಸೆವ ರಾಜವಿಭವಂ ಮನೋಹರಮಾದುದಾ ಶಾಲಿಯಾ ೩೬

ಸಿರಿಯರಸನೊಪ್ಪುವ ಶಿವೇಶ್ವರಧಾನಂ ನಾಡೆ
 ಸರಸಿಜಾಂಡಂಗಳೇ ದೇಶಂಗಳಾ ರಜತ
 ಗಿರಿ ಮೇರುದರ್ಪತಂ ಮಂದರಾದ್ರಿಗಳೆ ಬುರ್ಗಂಗಳ್ ಮಹಾಧರ್ಮಮೇ
 ಪರಿವಿಡಿಯ ಭಂಡಾರಮೊಪ್ಪುವ ಗಣಂಗಳೇ
 ಪರಿವಾರಮಪ್ಪತಿಚ್ಚಾನಬಲಮೇ ತನ್ನ
 ವರಭುಜಬಲಂಗಳೆನಲೀರ್ದರಂ ಸಪ್ತಾಂಗದೊಳ್ ಕಣ್ಣೆ ಚಿಲ್ವಾದನು ೩೭

ನಂದಿಮಾಕಾಳರೇ ವೇಶ್ವರಾರ್ ಮಹಾ
 ಮಂದಿಗಳ್ ಶ್ರುತಿಶೋಟಿಗಳ್ ಸಂಪ್ರಿಯರೇ
 ನಂದು ನಟಪರ್ ಭೃಂಗಿಯೇ ಹಾಸ್ಯಕರ್ತು ಸುರಗುರುವೆ ತತ್ಪರೋಹಿತಂ

ಚರ್ಮವೇ ಉತ್ತಮ ವಸ್ತ್ರಗಳು, ಊಟ ಮಾಡುವ ಆಹಾರವೇ ಮೋಕ್ಷ, ತತ್ತ್ವರಸವೇ
 ತಾಂಬೂಲ, ಅವನು ಕೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಕಂಬಳ-ಅರ್ಜತರ ಗಾನ
 ಎನ್ನಲು ಶಿವನು ಈ ರೀತಿ ಅಷ್ಟಭೋಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದನು. ೩೫. ಷಣ್ಮುಖನೇ
 ಯುವರಾಜಪಟ್ಟದ ಮಗ, ಗಣೇಶನೇ ಶಿವಗಣಗಳಿಗೆ ಸೇನಾನಾಯಕ, ವಿಷ್ಣು
 (ವೀರಭದ್ರ) ಮಹಾದುಷ್ಟರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವನು, ಬ್ರಹ್ಮನೇ
 ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನು, ಸೂರ್ಯನೇ ಮಹಾಚೋತಿಯಾಗಿರಲು, ಕುಬೇರನೇ
 ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿರಲು ಆ ಶೂರಿಯ ರಾಜವೃಭವ ಮನೋಹರವಾಯಿತು. ೩೬. ವಿಷ್ಣು ವೇ
 ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ, ವಿಶೇಷವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳೇ ದೇಶಗಳು, ಹಿಮಾಲಯ,
 ಮೇರುಪರ್ವತ ಮಂದರಪರ್ವತಗಳೇ ಬುರ್ಗುಗಳು, ಮಹಾಧರ್ಮವೇ ಕ್ರಮವಾಗಿ
 ರಾಜಭಂಡಾರ, ಶೋಭಿಸುವ ಶಿವಗಣಗಳೇ ಪರಿವಾರ, ಅಪ್ರತಿಮ ಚ್ಚಾನಬಲವೇ
 ತನ್ನವರ ಭುಜಬಲವೆನ್ನಲು ಈ ರೀತಿಯ ಸಪ್ತಾಂಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿವನು
 ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೭. ನಂದಿ ಮಾಕಾಳರೇ ದಂಡ ಹಿಡಿಯುವವರು,
 ಶ್ರುತಿಸಮೂಹಗಳೇ ಸ್ತುತಿಸುವ ಮಂದಿಗಳು, ದೇವಪ್ರಿಯರೇ ನರ್ತಕಿಯರು, ಭೃಂಗಿಯೇ

ಸಂದ ಭಕ್ತರ ನಂಟರಾ ಶಿಲ್ಪಿ ವಿಶ್ವಕ
ಮರ್ಫ ದಯಾನಿಧಿ ಕರಣಿಕರ್ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುಂ
ಮುಂದ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ್ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹರಿಂತು ದಿನೋಗದವರಿಸೆದರು ೩೮

ಸುತ್ತಾಮನೇ ಧವಳಚಮರಧಾರಂ ವೀತಿ
ಹೋತ್ರನೇ ಸೂಪಕಾರಂ ಪರಣಸಮಳಜಲ
ಪಾತ್ರಧಾರಂ ಗಂಧವಾದಂ ಸುತಾಲವ್ಯಂತಂಭಿವಮಿಶಾನಸ
ಮಿತ್ರನೇ ತಾಂಬೂಲಮಾವಮ ದಿನಮಣಿಯ
ಪುತ್ರನೇ ಪಾಪಪ್ರಣ್ಣವಿಚಾರಕಂ ನೆಗಳ್ಳ
ರಾತ್ರೀಚರನೆ ಪಾದುಕಾಧಾರನನೆ ಶಿವಂ ವೈಭವದೊಳಿರುತಿರ್ವನು ೩೯

ವತ್ಸರಂ ಋತು ಮಾಸ ನಕ್ಷತ್ರ ತಿಥಿಗಳ್ ಜ
ಗತ್ಸಮಯಮಂದಿ ನಾನಾ ಜೀವಿಗಳ್ಳಿ ಸಂ
ಪತ್ತಾಬ್ಜವತ್ಸಂತು ಸಕಲಫಲಮಂ ಪಯಿರನಿಕ್ಕುವ ಮಹಾಪ್ರಜೆಗಳು
ಸತ್ತುಧಾಕಿರಣನುಂ ಜೀಮೂತತತಿಯುಂ ವಿ
ಯತ್ನಿಧಂಗಳ್ ತತ್ಪಲಂಗಳಂ ರಕ್ಷಿಸುವ
ರುತ್ಸವದೊಳಾ ಲೋಕಪಾಲರೆಲ್ಲರ್ ಮಣಿಹಗುರರೀಶಂಗೆಂದನು ೪೦

ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ ನೆರವಿಯುಂಚ್ಚೈಶ್ವರವಾಳಿಗಳ
ಮೊಗ್ಗರಂ ಪುಷ್ಪಕಾರೂಢ ಸುರಪಟುಭಟಿಗಳ್
ಳೊಗ್ಗು ಕಿನ್ನರ ಸುರ ನರೋರಗ ಪದಾತಿಗಳ್ ಚತುರಂಗಬಲಮಾಗಲು

ಹಾಸ್ಯಗಾರ, ಬೃಹದಸ್ಪತಿಯೇ ಪುರೋಹಿತ, ಶಿವಭಕ್ತರೇ ನಂಟರು, ದಯಾನಿಧಿಯಾದ
ವಿಶ್ವಕರ್ಮನೇ ಶಿಲ್ಪಿ, ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರೇ ಕರಣಿಕರು, ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳೇ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಗಳು
ಎನ್ನಲು ಊಳಿಗದವರು ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ೩೯. ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಬಿಳಿಯ ಚಾಮರಧಾರಿ,
ಅಗ್ನಿಯೇ ಅಡಿಗೆಯವನು, ಮರುಣನೇ ನೀರನ್ನು ತರುವವನು, ವಾಯುವೇ ಓಲೆಗಿಯ
ಬೀಸಣಿಗೆಯಿಂದ ಗಾಳಿಹಾಕುವವನು, ಕುಬೇರನೇ ತಾಂಬೂಲ ಕೊಡುವವನು, ಯಮನೇ
ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವವನು, ನಿರುತಿಯೇ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವನು
ಎನ್ನಲು ಶಿವನು ವೈಭವದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ೪೦. ವರ್ಷ, ಋತುಗಳು, ತಿಂಗಳುಗಳು,
ನಕ್ಷತ್ರಗಳು, ತಿಥಿಗಳೇ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಮಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ನಾನಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ
ಸಂಪತ್ತು ಸುಖ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಎಲ್ಲ ಫಲಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವ ಮಹಾಪ್ರಜೆ
ಗಳು, ಚಂದ್ರ, ಮೋಡ, ದೇವನದಿಗಳು ಆ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ರಕ್ಷಿಸುವ ಲೋಕ
ಪಾಲಕರು. ಇವರೆಲ್ಲ ಈಶ್ವರನ ಕಾರ್ಯಭಾರ ನಡೆಸುವವರು. ೪೧. ದಿಗ್ಗಜಗಳ
ಸಮೂಹ, ಉಚ್ಚೈಶ್ವರಗಳ ಗುಂಪು, ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಶೂರರಾದ
ದೇವಭಟರ ಜಂಗುಳಿ, ಕಿನ್ನರ, ಸುರ, ನರ, ಉರಗ ಮುಂತಾದ ಪದಾತಿಗಳೇ ಚತುರಂಗ

ಸಗ್ಗ ವೆಚ್ಚಿಸೆವ ಬಿಲ್ ಪಾರುಪತಮಂಜು ಸ
ಮ್ಯಗ್ಗೋಪ ವಾಹಂ ತ್ರಿಶೂಲಮಾಯುಧವೆನಲ್
ಬಗ್ಗ ದೊವಲುಡಿಗನೀರೇಳ್ವ ವನದೊಡೆಯನೆಸೆದಂ ರಾಜವಿಭವದಿಂದ ೪೧

ಸರ್ಪಿರ್ ದಧೀಕ್ಷು ದುಗ್ಧ ಕ್ಷಾರವಾರ್ಧಿಗಳ್
ದರ್ಪಕಧ್ವಂಸಿಯುಗ್ರಾಣದ ಗೃಹಂಗಳೆನೆ
ತೋರ್ಪೇಳು ದ್ವೀಪಗಳೆ ಪೈಹಾಳಿಯಾ ಬಯಲ್ ಸ್ವಾದುಜಲವಾರ್ಧಿ ದರನ
ಕೂರ್ಪ ಕ್ರೀಡಾಸರಸಿ ರೋಹಣಾದ್ರಿಯೆ ರತ್ನ
ಮಿರ್ಪ ಭಂಡಾರಮಾ ಸುರಧೇನುಸಂಚಯಂ
ಸರ್ಪಭೂಷಣನ ತರುವಟ್ಟಿಯೆನೆ ಚಿನ್ನಾದುದರಸುತನಮಂದೀಶನ ೪೨

ಅಷ್ಟಮದಮುದಿತ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಮುಂ ಮಹಾ
ದುಷ್ಟಪದ್ಧರ್ಗಮುಂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ್ ಚ
ತುಷ್ಟಯ ಮಹಾಕರಣಮಿವು ರಾಜಚೋರ ದುರ್ಜನಮಿವರ ಕೂಡಿಕೊಂಡು
ಕಷ್ಟಮು ಮಾಳ್ವಾ ಜಗಚ್ಚತ್ತು ಮನಸಿಜ
ಭೃಷ್ಟನು ಗೆಲ್ಲವೋಲ್ ಶೈವವಂ ತತ್ತ್ವಸ
ನ್ನಿಷ್ಟ ತಲೋಕಂಗಳೋಳ್ ಪ್ರವರ್ತಿಸಲೀಶನರಸುಗಯ್ಯುತ್ತಿದನು ೪೩

ಈ ರಾಜವಿಭವಂಗಳಂ ತಾನೆ ಧರಿಸಿ ಮ
ತ್ತಾ ರಾಜಶೇಖರಂ ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳ್
ರಾರಾಜಪಖಿಳ ಲೋಕಂಗಳೋಳ್ ಚರಿಪ ನಾನಾ ಪುರುಷನಿಕರಂಗಳಂ

ಸೈನ್ಯವಾಗಿರಲು, ಮೇರುಪರ್ವತವೇ ಬಿಲ್ಲು, ಪಾರುಪತವೇ ಬಾಣ, ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು
ತ್ರಿಶೂಲ ಆಯುಧಗಳಾಗಲು, ಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೂ ಒಡೆಯನಾದ ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಧರನಾದ
ಈಶ್ವರನು ರಾಜವೈಭವದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನು. ೪೧. ತುಪ್ಪ, ದಧಿ, ಇಕ್ಕು, ದುಗ್ಧ,
ಕ್ಷಾರಸಮುದ್ರಗಳೇ ಮದನಧ್ವಂಸಿಯಾದ ಈಶ್ವರನ ಉಗ್ರಾಣ, ಕಾಣುವ ಏಳು
ದ್ವೀಪಗಳೇ ಪೈಹಾಳಿಯ ಬಯಲು, ಸಿಹಿನೀರಿನ ಸಮುದ್ರವೇ ಶಿವನ ಪ್ರಿಯವಾದ
ಕ್ರೀಡಾಸರೋವರ, ರೋಹಣಾದ್ರಿಯೇ ರತ್ನಗಳು ಇರುವ ಭಂಡಾರ, ಕಾಮಧೇನುಗಳ
ಸಮೂಹವೇ ಪನ್ನಿಗಭೂಷಣನಾದ ಶಿವನ ತುರುಗಳ ಹಟ್ಟಿ ಎನ್ನಲು ಶಿವನ ರಾಜ್ಯಭಾರ
ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿತು. ೪೨. ಅಷ್ಟಮದ, ಹರ್ಷದಾಯಕವಾದ ಸಪ್ತವ್ಯಸನ, ಮಹಾ
ದುಷ್ಟರಾದ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ, ಕರಣಚತುಷ್ಟಯಗಳೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳರು
ಮತ್ತು ದುರ್ಜನರು ಇವರನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕಷ್ಟವನ್ನಂಟುಮಾಡುವ ಜಗತ್ತಿನ
ಶತ್ರುವಾದ ಭೃಷ್ಟನಾದ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವಂತೆ ಶಿವತತ್ತ್ವನಿಷ್ಠ ಆ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಈಶ್ವರನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ೪೩. ಈ ಎಲ್ಲ ರಾಜ
ವೈಭವವನ್ನು ಈಶ್ವರನು ತಾನೆ ಹೊಂದಿ ಮತ್ತೆ ಈ ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿಯೂ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುವ ನಾನಾರೀತಿಯ ಪುರುಷಸಮೂಹ

ಪ್ರೀರಾಜಯಂ ನಿಖಿಳ ತರುಲತಾತತಿಗಳಂ
 ಗೋರಾಜಮುಖ್ಯಪಶುವರ್ಗಗಳಂ ಪಾಲಿ
 ಪಾ ರಾಜರಂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಿಯಮಿಸಿಯವರನೋಲಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತಿರ್ಪನು ೪೪

ಇಂತೆಸೆವ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿವರ್ಗಾರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪರಿಬಿಡವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುದರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದೆ ೪೫

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಗಳನ್ನೂ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಮೂಹಗಳನ್ನೂ, ಸಕಲ ತರುಲತೆಗಳ ಸಮೂಹಗಳನ್ನೂ, ಗೋ
 ಸಮೂಹ ಮುಂತಾದ ಮುಖ್ಯ ಪಶುವರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸುವ ರಾಜರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ
 ನೇಮಿಸಿ ಅವರೆಲ್ಲರಿಂದ ತಾನು ಸೇವೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಲಿದ್ದನು. ೪೫. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ವಾದ ಚಿನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ,
 ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ
 ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಮೂವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ದಕ್ಷನೀಶ್ವರನಿಂದಾಸೀನಮಾಗಿ ಕಮ
ಲಾಕ್ಷಾದಿಗಳ್ಳಿರಸಿ ಯಾಗವಂ ಮಾಡುತಿರೆ
ದಕ್ಷಸುತೆ ಬಂದು ಪತಿನಿಂದೆಯು ಕೇಳಿ ಯೋಗಾಗ್ನಿತ್ರೈ ತನುವನು

ಪಾರಗುಣಗಣ ಸುರೋದ್ಧಾರ ಸತ್ಕೀರ್ತಿವಿ
ಸ್ಥಾರ ಬಿಳಿದಕ್ಷಸಂಹಾರ ಮಂದರತಟವಿ
ಹಾರ ಸನ್ನೋಹನಾಕಾರ ನಾನಾಸ್ತಚಯಧಾರ ಕಾರುಣ್ಯಪೂರ
ಮಾರಘನವರ್ಪಾಂಧಕಾರಪರಿಹಾರ ವರ
ಶೂರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಾಧಾರ ಪಂಪಾಪುರಾ
ಗಾರ ಪಾಲಿಸು ನತರನೋರಂತೆ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಘೋರಾಘರಿಕ್ಷ

೧

ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳಿ ದಕ್ಷನಂದು ತ
ನ್ನಳಿಯಂದಿರಂ ಮಕ್ಕಳಂ ನೋಳ್ಳೆನೆಂದು ಮನ
ಮೊಲವಿನಿಂದವರವರ ಪಟ್ಟಣಕೆ ನಡೆತರಲ್ಯೇಳುತತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು
ಪೊಳಲಿಳು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕಳಸ ಕನ್ನಡಿವಿದಿದ
ಲಲನೆಯರ್ ಸಹಿತ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿದಿರ್ಗೊಂಡು
ನಿಳಯವುಂ ಪೊಗಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದರತಿಪಕ್ತಿಯಿಂದ

೨

ಸೂಚನೆ : ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನು ಈಶ್ವರನಿಂದ ಕಡೆಗಣಿಸಿದವನಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾ
ದವರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ದಕ್ಷನ ಮಗಳು ಬಂದು ತನ್ನ
ಗಂಡನಿಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಯೋಗಾಗ್ನಿಗೆ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಳು. ೧.
ಶ್ರೇಷ್ಠಗುಣಸಮೂಹವುಳ್ಳವನು, ದೇವತೆಗಳನ್ನುದ್ಧರಿಸುವವನು, ವಿಶಾಲವಾದ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ
ಯುಳ್ಳವನು, ದುಷ್ಟನಾದ ದಕ್ಷನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದವನು, ಮಂದರಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ
ವಿಹರಿಸುವವನು, ಅಕರ್ಷಕವಾದ ಆಕಾರವುಳ್ಳವನು, ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಅಸ್ತ್ರಸಮೂಹವನ್ನು
ಧರಿಸಿರುವವನು, ಕರುಣಾಶಾಲಿ, ಮನ್ಮಥನ ದರ್ಪವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ
ದವನು, ಮಹಾಶೂರ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾದವನು, ಪಂಪಾಪುರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರು
ವವನು, ಘೋರವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವನು ಆದ ಶ್ರೀ ವಿರೂ
ಪಾಕ್ಷನೇ ಶರಣಾಗತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು. ೨. ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ, ಕೇಳು ; ದಕ್ಷನು ತನ್ನ
ಅಳಿಯಂದಿರನ್ನು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಮನದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರವರ
ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅತಿಯಾದ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ
ಪಟ್ಟಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಶೃಂಗರಿಸಿ, ಕಲಶಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮೇತ ಅವನನ್ನು ಸಂಭ್ರಮ

ಬರವನಾಲಿಸತುಬ್ಬ ಪರಿತೋಷದಲಮಾಗ
 ಳೆರಡು ಕಣ್ಣೊ ನೆಯೊಳೊಸರಿದಿವರ್ದಮ ವಂದಿಸಿದ
 ವರತನೊಳವೆಂಬೆರಂ ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ತಂದಬಿಳವಸ್ತ್ರಗಳನಿತ್ತು
 ಕರುಣದಿಂದವರವರ ಮನೆಗಳೊಳ್ ಕೆಲದಿವಸ
 ಮಿರುತಿರುತ್ತಳಿರುವಿತ್ತುದುಗೊರೆಗಳಂ ಕೊಂಡು
 ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂ ನೆನೆದನಾ ದಕ್ಷನರ್ಥಯೊಳಗೊಂಡು ಯೋಚನೆಯನು ೩

ಏನೆಂಬೆಯಳಿಯರಿ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ನಾ
 ನಾನಂದಮಂ ಪಡೆದಿನೊರ್ವಸುತೆ ಮಹಾ
 ಮಾನಿ ಮಹಾದೇವಸರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿರ್ಪಳವರ ಬಳಿಗಾಂ ಪೋಗಲು
 ನಾನಾವಿಧೋಪಚಾರಂ ಮಾಡದಿರಲೆಂದು
 ಸಾನುರಾಗದ ದಕ್ಷನೈತರಲ್ ಕಾಣಿಸಿತ
 ನೂನಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿನಿವಾಸನವೆನಿಪ ಶಿವಲೋಕಮವನಿರೊಳು ೪

ಸಕಲ ಸುಕೃತಗಳ ಬೆಳೆಯ ಪೊಸಕೊಠಾರವೋ
 ಸಕಲ ನಿಗಮಾಗಮ ಪ್ರಾಣಾರ್ಥದಾಲಯವೋ
 ಸಕಲ ಯೋಗಾನಂದಸಂದೋಹದಾಗರವೋ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯದ ಸದನವೋ

ದಿಂದ ಎದುರುಗೊಂಡು, ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ, ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಡಿದರು. ೩. ತಂದೆಯು ಬಂದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಬಿ, ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹರ್ಷಾಶ್ರುವನ್ನು ಸುರಿ ಸುತ್ತ, ತನ್ನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ತಾನು ತಂದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಇರುತ್ತ, ಅಳಿಯಂದಿರು ಕೊಟ್ಟ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ದಕ್ಷನು ಮನೆಸ್ಥನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ೪. ಏನು ಹೇಳಲಿ, ಈ ಅಳಿಯಂದಿರು-ಮಕ್ಕಳಿಂದ ನಾನು ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆದೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಾಮಾನಿನಿಯಾದ ಮಗಳು ಈಶ್ವರನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿರುವಳು. ಅವರ ಬಳಿಗೆ ನಾನು ಹೋದರೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದಕ್ಷನು ಬರಲು ಹೋಲಿಕೆಗಸಾಧ್ಯವಾದ ಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವೆನಿಸಿದ ಶಿವಲೋಕವು ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ೫. ಎಲ್ಲ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಕಾರ್ಯಗಳೆಂಬ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದ ಉಗ್ರಾಣವೊ! ಎಲ್ಲ ವೇದಾಗಮ ಪ್ರಾಣಾರ್ಥಗಳ ಮನೆಯೊ! ಎಲ್ಲ ಯೋಗಾನಂದ ಸಮೂಹದ ವಾಸ

ಸಕಲ ಮುನಿನಾಥರ ತಪಃಫಲದ ನೆಲೆವನೆಯೊ
 ಸಕಲ ತಾರಂಗ್ಯಹಾಗ್ನಿಗಳ ತೇಜೋಗೃಹವೊ
 ಸಕಲ ನಿಷ್ಕಲತತ್ತ್ವದ ಮನೆಯೋಯೆನಲೆಸೆವ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆತಂದನು

೫

ಬಿಳಿಯಾನೆಗಳ ಪಣ್ಣಿ ತಗರ ಸಂದಣಿ ಕೋಣ
 ಗಳ್ಳ ನೆರವಿ ನಿರುತಿವಾಹನರ ವೃಂದಂ ನೆಗ
 ಳ್ಳಳ ಸಾಲ್ ಕುರಂಗಸಮುದಯಮುರ್ದ ರಾಜಿ ವೃಷಭವೃಜಂ ಪೃಷ್ಠಕಾಳಿ
 ಪೊಳೆವಂಚೆಮಿಂಡು ಗರುಡೋತ್ಕರಂ ಪುರಬಹಿ
 ವರ್ಳಯದೊಳಗಲ್ಲಿಯುಂ ತೀವಿರಲ್ ಕಂಡು ತ
 ನ್ನಳೆಯನ್ನೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಪೊಗಳುತ್ತಾ ದಕ್ಷನಾರ್ಜುನಯಮಾನಸನಾದನು

೬

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲೈವೊಗ ಹತ್ತು ತೋಳಿನವ
 ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲರೆವೆರೆದಳೆದ ಜಡದಲೆಯ
 ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲುರಿಯಂ ಪಣೆಯೋಣೆಟ್ಟ ಜಕಪಾಲಮಂ ಪಿಡಿದೆಸೆವರು
 ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾನೆಯ ತೊಗಲಿನುಡಿಗೆಯವ
 ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲಹಿಂಕಟಕ ಕುಂಡಲಧಾರ
 ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲರೆವೈವೊರೆಸೆದಿದರಾ ಪುರದೊಳೆನೆಯೆನು

೭

ಸಾರೂಪ್ಯದವರ ಘನತರದ ಸಂಪದದ ವಿ
 ಸ್ತಾರಮಂ ನೋಡುತ್ತೆ ಬರೆ ಕಾಣಿಸಿತು ಶಿವಾ
 ಗಾರಂ ವಿಮಲಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾನನಸರೋರುಹದಂತೆ ರಮ್ಯಮಾಗಿ

ಸ್ಥಳವೋ! ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಮನೆಯೋ! ಎಲ್ಲ ಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠರ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲದ ತೊರು
 ಮನೆಯೋ! ಎಲ್ಲ ನಕ್ಷತ್ರ, ಗ್ರಹ, ಅಗ್ನಿಗಳ ತೇಜೋಗೃಹವೋ! ಎಲ್ಲ ನಿಷ್ಕಲ ತತ್ತ್ವದ
 ಮನೆಯೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕಾಣುವ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ೬. ಬಿಳಿ ಆನೆಗಳ ಸಾಲು,
 ಟಗರುಗಳ ಗುಂಪು, ಕೋಣಗಳ ಸಮೂಹ, ಮನುಷ್ಯರ ಗುಂಪು, ಮೊಸಳೆಗಳ ಸಾಲು,
 ಜಿಂಕೆಗಳ ಸಮುದಾಯ, ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹ, ಹೋರಿಗಳ ಗುಂಪು, ವಿಮಾನಗಳ
 ಸಮೂಹ, ಹಂಸಗಳ ಹಿಂಡು, ಗರುಡಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಮೂಹ ಊರಿನ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ
 ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಶುಂಬಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಅಳಿಯನ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತ
 ದಕ್ಷನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ತಳೆದವನಾದನು. ೭. ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿ
 ದರೂ ಐದು ಮುಖದವರು, ಹತ್ತು ತೋಳಿನವರು, ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಟಿಯುಳ್ಳ
 ವರು, ಹಣೆಗಣ್ಣುಳ್ಳವರು, ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಬುರುಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವರು, ಆನೆಯ
 ಚರ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವರು, ಹಾವಿನ ಕಡೆಗೆ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವರು, ಅರ್ಧ
 ನಾರೀಶ್ವರರೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೮. ಸಾರೂಪ್ಯದವರ ಅತುಳ ಸಂಪತ್ತಿನ ವಿಸ್ತಾರ
 ವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು ಮಂಗಳವಾದ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮುಖಕಮಲದಂತೆ

ದ್ವಾರದ ಬಹಿರ್ಭಾಗದೊಳ್ ಸಮಯಮಂ ಪಡೆಯ
ದೋರಣಿಸಿ ನಿಂದ ಮನುಮುನಿಗಳ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು
ತ್ತೋರಂತೆ ದಾಕ್ಷಾಯಣೀಪಿತಂ ಪುಷ್ಪಕವನಿಳಿದು ನಡೆದೊಳಪೊಕ್ಕನು

೮

ತಡೆವರೆಲ್ಲಂತರಂತರದ ಬಾಗಿಲೊಳಿವಂ
ಮೃಡನರಸಿಯಯ್ಯನಿಂದಿದು ಸಂತಸದಿಂದೆ
ನಡೆದು ಬರೆಬರೆ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿತ್ತೋಲಗದ ಶಾಲೆ ಕಡುರಯ್ಯಮಾಗಿ
ಇದಿದಿದ್ ವೇದ ವೇದಾಂತಮಂತ್ರಗಳು
ಗೃಹಣೆಯ ಮಹಾಪುಣಮದಂತೆ ಹರಿ ಮೊದಲಾದ
ಬಿಜುಗಣ್ಣರೋಲಗದ ನಡುವೆ ಜಸವೆತ್ತ ದೇವರದೇವನರೆ ಕಂಡನು

೯

ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳಿಭವನೋಲಗಶಾಲೆ
ಯುದ್ಧಶತಲಕ್ಷಯೋಜನದಗಲವನಿತು ಪ್ರ
ಸಿದ್ಧವಲ್ಲಿನ ಕೋಟಿ ಶಶಿಕೋಟಿಯಂ ಶಿವಂ ಚಿತ್ತಾನುರಾಗದಿಂದೆ
ಉದ್ಧರಿಸಿದಂ ತನ್ಮಾಯಾಸಭಾಚಕ್ರವಂ
ಬುದ್ಧಿಗರಿಮಸಿರನಿತಗಲದೊಳಗೆಡೆವಿಡದೆ
ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಪ್ರಘಟ್ಟನ ಮುಕುಟತಟರಾಗಿ ಸುರಗಣಂ ನಿಂದಿದುಮದಂ

೧೦

ಸಿರಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಾ ಸರಸತಿಯ ಜಾಣ್ಮೆಯಂ
ಸುರನದಿಯ ನೈರ್ಮಲ್ಯಮಾ ಶಚಿಯ ವೈಭವಂ
ವರಮಂತ್ರದೇವಿಯರ ನಿಜಶಕ್ತಿ ರೋಹಿಣಿಯ ಸರಸತರ ಲಾವಣ್ಯಮಂ

ಮನೋಹರವಾದ ಶಿವನ ಅರಮನೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಬಾಗಿಲಿನ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಲು ಸಮಯಸಿಕ್ಕದೆ ಕಾದು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತ ಮನು-ಮುನಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇಸಮನೆ ನೋಡುತ್ತ ದಕ್ಷನು ವಿಮಾನದಿಂದಿಳಿದು ನಡೆದು ಒಳಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ೯. ಇವನು ಶಿವನ ಅರಸಿಯ ತಂದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಒಳಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ತಡೆಯುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಡೆದುಬರಲು ಮುಂದೆ ಶಿವನ ಓಲಗ ಶಾಲೆ ಕಡುರಮ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ತುಂಬಿದ್ದ ವೇದ ವೇದಾಂತಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಗ್ಗಡಿಸುವ ಮಹಾ ಓಂಕಾರದಂತೆ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದ ದೇವರದೇವನು ಎಂದರೆ ಪರಶಿವನು ಇರುವುದನ್ನು ದಕ್ಷನು ನೋಡಿದನು. ೧೦. ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ, ಕೇಳು, ಶಿವನ ಆಸ್ಥಾನದ ಉದ್ಧ ನೂರು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ; ಅಷ್ಟೇ ಅಗಲ, ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಚಂದ್ರರಿಂದ ತುಂಬಿ ಈಶ್ವರನು ಮನದ ಅನುರಾಗದ ಆ ಮಹಾಸಭೆಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಬುದ್ಧಿಗೆ ಎಟುಕದಷ್ಟು, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅಗಲದಲ್ಲಿಯೂ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕೈಮುಗಿದು ತಲೆಬಾಗಿದ ದೇವತಾ ಸಮೂಹವು ನಿಂತಿದ್ದಿತು. ೧೧. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ, ಸರಸ್ವತಿಯ ಜಾಣ್ಮೆ, ದೇವಗಂಗೆಯ ನೈರ್ಮಲ್ಯ, ಶಚಿಯ ವೈಭವ, ಮಹಾ ಮಂತ್ರದೇವತೆಗಳ ಶಕ್ತಿ, ರೋಹಿಣಿಯ

ಧರೆಯ ಸೈರಣೆ ಮಾತೃಕೆಯರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಂ
ಪರಮಮೋಕ್ಷಾಂಗನೆಯ ಸೌಖ್ಯಮುಂ ಪಾರ್ವತಿಯು
ಚರಣಪಂಕಜದ ಮಾಂಗಲ್ಯತೆಯನ್ನೋಲಗಿಸಿ ನಿಂದಿರ್ದವೇವೇಳ್ವನು

೧೧

ತುಂಬುರನ ನಾರದನ ಗಾನವೀಣಾಕ್ಷಣಂ
ಕಂಬಳಾರ್ಜತರ ಗೀತಂ ಕಿವಿಯೊಳಿಡಿಯೆ ಲೋ
ಕಾಂಬಿಕೆಯ ವದನಮಂ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತೆ ಭೃಂಗಿಯ ನರ್ತನಕೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ
ಅಂಬುಜೋದರ ಕಮಲಸಂಭವರ ಬಿನ್ನಪಗ
ಳಂ ಬಹಳಕರುಣದಿಂ ಕೇಳಿ ಮನ್ನಿಸುತೆ ತ್ರಿ
ಯಂಬಕಂ ಸಿಂಹಪೀಠಾಗ್ರದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ರಂಜಿಸಿದನೋಲಗದೊಳು

೧೨

ನಿಂದು ಬಿನ್ನೈಸು ಪರಿ ಆಜ ಕಳಕಳವ ಮಾರ್ಗ ಪು
ರಂದರ ಕಡೆಗೆ ಸಾರ್ಥ ಧನೇರ ಸುಳಿಯದಿರಿಲ್ಲಿ
ಮಂದನಗ್ರಜ ಕೆಲಕ್ಕೊತ್ತಿ ನಿರ್ಲ ವರಣ ವಸು ಮದ್ರರಡಬಲಕೆ ತೊಲಗಿ
ವೈದಾರಕ್ಕತ್ತಿ ಯಾರಾತಿಯನೆತ್ತಿ ಮುನಿ
ವೈಂದ ಮಪ್ಪಾಂಜಲಿಯ ಸೂಸಿ ಚರಣದೊಳೆನುತೆ
ನಂದಿಯುಂ ಮಾಕಾಳನುಂ ಭರಾಭರಿಯು ಮಾಡುತ್ತಿರ್ದರೋಲಗದೊಳು

೧೩

ಹರಿನೇತ್ರಕಮಲಸಂಪೂಜಿತಪದಾಂಭೋಜ
ಹರಿಯನೆಡಗಾಲೊಳೊಡೆದಡೆಗೆಡಹಿದಪ್ರತಿಮ
ಹರಿ ಹರಿ ಹರಿಗಳನೇ ನಯನತ್ರಯಂ ಮಾಡಿ ಜಸವನಾಂತಸೆವ ಪಹಿಮ

ಸರಸವಾದ ಲಾವಣ್ಯ, ಭೂಮಿಯ ಸಹನೆ, ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ
ಮೋಕ್ಷಸ್ತ್ರೀಯ ಸೌಖ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪಾದಕಮಲದ ಮಂಗಳತೆಯನ್ನು
ಸೇರಿಸಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದವು. ೧೨. ತುಂಬುರನ ಹಾಡು ಮತ್ತು ನಾರದನ
ವೀಣೆಯ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕಂಬಳವೆಂಬ ವಾದ್ಯದ ಮತ್ತು ಕಿನ್ನರರ ಗೀತೆಯು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ
ತುಂಬಿರಲು, ಲೋಕಮಾತೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ನಸುನಗುತ್ತ,
ಭೃಂಗಿಯ ನರ್ತನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತ, ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮರ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಕರುಣೆ
ಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಶಿವನು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸು
ತ್ತಿದ್ದನು. ೧೩. ವಿಷ್ಣು ನಿಂತುಕೊಂಡು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊ, ಬ್ರಹ್ಮ ಗದ್ದಲ ಮಾಡಬೇಡ,
ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿ, ಕುಬೇರ ಇಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಬೇಡ, ಯಮನೇ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿ
ನಿಲ್ಲ, ವರಣ, ವಸು ರುದ್ರರೇ ಎಡಬಲಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಶಿವನಿಗೆ
ಆರತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿ, ಋಷಿಪಮೂದವೇ ಹೂವನ್ನು ಶಿವನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಿ
ಎನ್ನುತ್ತ ನಂದಿಯೂ, ಮಹಾಕಾಳನೂ ಶಿವಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.
೧೪. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಣ್ಣೆಂಬ ಕಮಲದಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಂಡ ಪಾದಕಮಲವುಳ್ಳವನೆ, ವಿಷ್ಣು
ವನ್ನು ಎಡಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒದ್ದುಕೊಂಡು ಅಪ್ರತಿಮವೀರನೇ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿಗಳು

ಹರಿಕಟಿಕ ಕುಂಡಲೋದ್ಭಾಸಿತಕರಪ್ರವಣ
ಹರಿವರ್ಣ ಹರಿರೂಪ ಹರಿಮುಖ್ಯ ಸುರಸೇವ್ಯ
ಹರಿಹರನ ಪಿತನ ಜಯಜಯವೆಂದು ವಂದಿಗಳ್ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರಲಿತ್ತಲು ೧೪

ಬಾಗಿಲೋಳ್ ಪ್ರಗಲೀಯದಿರೆ ತರುಬಿನಿಂದ ಶತ
ಯಾಗರಂ ಬಿನ್ನ ಪಕೆ ಸಮಯವಲ್ಲದೆ ನಿಂದು
ಮೂಗುವಟ್ಟಿದ್ ನಾನಾಲೋಕಪಾಲರಂ ಕಾಣತುಂ ದಕ್ಷನಂದು
ಭಾಗೀರಥೀಧರನ ಪರಮವಿಭವದ ಸಭಾ
ಸಾಗರದ ಕಡೆಯ ಕೋಟಿನ ಕೊಟ್ಟೆಯೋಳ್ ನಿಂದು
ತೂಗಿದುಂ ಮಕುಟಮಂ ತನ್ನ ನುಡಿಸದ ಮಗಳನಳಯನಂ ನೋಡಿನೋಡಿ ೧೫

ಐಶ್ವರ್ಯಮದದಿಂದ ಮರೆದರನ್ನವನೀ ೧
ರೀಶ್ವರಂ ತಾಂ ಪಡೆದ ಮಗಳೆಂದು ಬಗೆಯೆವೆಯ
ನೈಶ್ವರ್ಯನೆಂದು ಮನ್ನಿಸದಾದಳ್ಳೆ ಸೆ ಸಾಕನ್ನಿವರ ಸಿರಿಯನಿರದೆ
ವೈಶ್ಯಾನರಂಗೀಪ್ರದಕ್ಷೀನುಪಾಯಮೋಡ
ನಶ್ವಮೇಧವ ಮಾಡಿ ನೋಡುವೆಂ ತಾನೆನುತೆ
ವಿಶ್ವೇಶನಂ ಜುರಿದು ದಕ್ಷನಿರದೈದಿದುಂ ನಿಜಪ್ರಕೆ ಪಹಿಲದಿಂದ ೧೬

ಪೊಕ್ಕನರಮನೆಯನೇಕಾಂತದಾಳೋಚನೆಗೆ
ತಕ್ಕರಂ ಕರೆಸಿದು ಮಂತ್ರಿಗಳನವರೋದನೆ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಿಂದ ತನಗಾದುದಾಸೀನಮಂ ವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿ ಜೇಳ್ವು

ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಮಹಿಮನೆ, ಹಾವಿನ
ಕಡಗ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕೈ ಮತ್ತು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವವನೆ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ದೇವೇಂದ್ರ
ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸೇವೆಗೊಳ್ಳುವವನೆ, ವೀರಭದ್ರನ ತಂದೆಯ ಜಯ ಜಯ
ಎಂದು ವಂದಿಮಾಗಧರು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೫. ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ದೊರೆ
ಯದೆ ಸರಿದು ನಿಂತಿದ್ದ ದೇವೇಂದ್ರರುಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಯ ದೊರೆಯದೆ
ಮೂಕರಂತೆ ಮಾತನಾಡದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ನಾನಾ ಲೋಕಪಾಲಕರನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ದಕ್ಷನು
ಅಂದು ಗಂಗಾಧರನಾದ ಈಶ್ವರನ ಪರಮವೈಭವದ ಸಭಾಸಾಗರದ ಕೊನೆಯ ಸಾಲಿನ
ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸದ ಮಗಳನ್ನೂ ಅಳಿಯನನ್ನೂ ನೋಡಿ
ನೋಡಿ ತಲೆದೂಗಿದನು. ೧೬. ಐಶ್ವರ್ಯಮದದಿಂದ ಈ ಈಶ್ವರನು ನನ್ನನ್ನು
ಮರೆತ, ನಾನೇ ಹಡೆದ ಮಗಳು ಇಂದು ನಾನು ದಂದ್ರನೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿ
ಲಿಲ್ಲ. ಸಾಕು, ಇನ್ನು ಇವರ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಅಗ್ನಿಗಾಡುತಿ ಕೊಡಲು ಏನು ಉಪಾಯ?
ನಾನು ಕೊಡಲೇ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ
ನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ, ದಕ್ಷನು ಅಲ್ಲಿರದೆ ತ್ವರಿತದಿಂದ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ೧೭.
ಆರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು, ಏಕಾಂತದ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಮಂತ್ರಿ
ಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿದನು. ಈಶ್ವರನಿಂದ ತನಗೆ ಆದ ಅಪಮಾನವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿ ಅವರಿಗೆ

ಅಕ್ಕಟಾ ಕಂಡಿರೇ ಗೊರವಂಗೆ ಮಗಳತ್ತು
 ದಕ್ಕಾಯ್ತು ಫಲವಾದೊಡೇನಾದುದಿವನ
 ಸೊಕ್ಕನೀಗಲೆ ನಿಲಿಪೆನೆಂದು ದಕ್ಷಂ ತನ್ನ ಪಿತನಡೆಗೆ ನಡೆತಂದನು

೧೭

ಕಂಡು ಬಿನ್ನೈಸಿದಂ ಬೊಮ್ಮಂಗೆ ಸುರಮಕುಟ
 ಮಂಡಿತಪದಾಬ್ಬ ಕೀಳ್ ನೀನನ್ನ ಕುವರಿಯಂ
 ಮಂಡೆಯೊಳ್ ಜಡಗಟ್ಟ ಮೇಗೆ ಬೂದಿಯ ತೊಡೆದ ಗೊರವಂಗೆ ಕೊಟ್ಟಬಳಿಕೆ
 ಕಂಡೊಮ್ಮೆ ಬಪ್ಪನೆಂದೈದಲೆನ್ನಂ ಪೆಸ
 ಗೊಂಡನೇ ನುಡಿಸಿದನೆ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದನೆ ಪಿಂತೆ
 ಕಂಡುಬಲ್ಲರೆ ಮಗಳನಿತ್ತವರ್ಗೀ ವಿಧಿಯೆನೆಂದು ದಕ್ಷಂ ಸುಯ್ಯನು

೧೮

ತನ್ನಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದವನನಾ ಪರಿಮಾಳ್ವ
 ದುನ್ನತಮದಲ್ಲದೊಡೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡತನದಿಂದ
 ಮಿನ್ನೇತರಗ್ಗಲಿಕೆ ತಂದೆ ಕೊಡು ತಪಕನುಳ್ಳೆಯನೊಂದು ನಿಂದಿರಲೈ
 ನಿನ್ನನ್ನ ಬಾಯ ಹವಣಿನ ತುತ್ತ ಹರಿದಂ
 ಬಿನ್ನೈಸಿ ನೋಳ್ಳಿನೆಂದತ್ಯಂತ ಚಿಂತೆಯಂ
 ಪನ್ನಗಾರಿವ್ವಜನ ಬಳಿಗೆ ದಕ್ಷಂಗೂಡಿ ಕಮಲಜಂ ನಡೆತಂದನು

೧೯

ಹೇಳಿದನು. ಆಯ್ಯೋ ! ನೋಡಿದಿರಾ ? ತಿರುಕನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಆದರೆತಾನೇ ಏನಾಯಿತು ? ಇಂದು ಅವನ ಸೊಕ್ಕನ್ನು ಈಗಲೇ ಅಡಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ದಕ್ಷನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ (ಬ್ರಹ್ಮನ) ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ೧೮. ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೀಗೆಂದು ವಿಚ್ಛಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದವುಳ್ಳವನೇ ಕೇಳು, ನೀನು ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಗಟ್ಟಿ, ಮೈಗೆ ಬೂದಿಯನ್ನು ಬಳಿದುಕೊಂಡ ಭಿಕ್ಷುವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ, ಒಂದು ಬಾರಿ ನೋಡಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ, ಅವನು ಹೆಸರಿಸಿ ಕರೆದನೆ ? ಮಾತನಾಡಿದನೆ ? ಕುಳಿತುಕೊಂಡನೆ ? ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಂದೆ ಈ ರೀತಿಯ ದುರದೃಷ್ಟಿ ಆಗಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೀರ ಎಂದು ದಕ್ಷನು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟನು. ೧೯. ನನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಅವಮಾನಿಸಿದವನನ್ನು ನಾನೂ ಅವಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲವಾದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಒಡೆಯ ಎಂಬುದರ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯ, ನನಗೆ ತಪ್ಪಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡು ಎಂದು ನಿಂತಿರಲು, ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಬಾಯಿಯ ಅಳತೆಯ ತುತ್ತಾದುದು ? ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಹೇಳಿನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅತಿಯಾದ

ಕಮಲದಂ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಹರಿಗಾಂ
 ಳಂಮೆಯರಸನಿವೆ ದಕ್ಷಿಣಾದಪಚ್ಚೆಯಂ
 ಕ್ರಮದಿಂದೆ ಹಯಮೇಧವಂ ರಚಿಸಿ ನಿಮಗಗ್ರಪೂಜೆಯಂ ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕೆ
 ಕಮತಿಯಾ ರಂವ್ರನಂ ಕೃದ್ವನಂದೆನಿಸಿ ಸುಂದ
 ಸಮಿತಿಯೊಳ್ ಹವ್ಯಕವ್ಯಕೆ ಹೊರಗುಮಾಳ್ತಿನೆಂ
 ದಮಿತಕೋಪದೊಳೆನ್ನ ಕರೆತಂದನನೆ ಕೇಳಿ ಕಮಲಾಕ್ಷನಿತಂದನು ೨೦

ಶಿವ ಶಿವಾ ಸಕಲಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮಗಳಿಗೆ
 ಶಿವನೊಡೆಯನಾತನಂ ಬಿಟ್ಟಿನಗೆ ಸಕಲಸುಂದ
 ನಿವಹದೊಳಗಗ್ರಪೂಜೆಯನಿತ್ತು ಯಾಗಮಂ ಮಾಳ್ತಿನೆಂಬುದು ನೀತಿಯೇ
 ಶಿವನ ಕೇಳಿ ಸಕಲಲೋಕಾರಾಧ್ಯನಾತನೇ
 ವಿವರಿಸಲ್ಪಿದುಗೊಡೆಯನೆಂದೆನಲ್ ಕಮಲಸಂ
 ಭವನೆಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಂರವೊಕ್ಕರಂ ಕಾಯಬೇಕೆನಲಚ್ಯುತಂ ನುಡಿದನು ೨೧

ಆದುದಾಗಲಿ ಬಂದುದಂ ಕಾಣ್ಪದಿದರಿಂದ
 ಮಾದೇವನಿವಗೆ ಮುನಿಯವೆ ಬಿಡಂ ಪೋಗಿ ಸಂ
 ಪಾದಿಸು ಮುಂದ್ರವ್ಯಮಂ ಬರ್ವವಾವೆಂದವರ್ಗಳಂ ಕಳುಪಿ ಬಳಿಕೆ

ಚಿಂತೆಯಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ದಕ್ಷನ ಸಮೇತನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಬಂದನು. ೨೦. ಬ್ರಹ್ಮನು ಬಂದು ವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿ ಉಮಾಪತಿಯಿಂದ ದಕ್ಷನಿಗಾದ ಅಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು, ಮತ್ತು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗ ಮಾಡಿ ನಿಮಗೆ ಅಗ್ರಪೂಜೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ ಆ ದುಷ್ಟ ಶಿವನನ್ನು ಹೀನಾಯಿಸಿ ದೇವಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಹವಿರ್ಭಾಗ ಮಾಡಲಾದುವು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆತಂದನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷ್ಣುವು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, ೨೧. ಶಿವ ಶಿವಾ, ಎಲ್ಲ ಯಜ್ಞ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಶಿವನೇ ಅಧಿಪತಿ. ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ದೇವಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಗ್ರಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಾಗ ನಡೆಸುತ್ತೇನೆನ್ನುವುದು ನೀತಿಯಲ್ಲ. ಕೇಳು, ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಶಿವನೇ ಆರಾಧ್ಯದೈವ. ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನೇ ನಮಗೂ ಒಡೆಯನು ಎನ್ನಲು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕವರನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣುವು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೨೨. ಆದದ್ದು ಆಗಲಿ, ಬಂದದ್ದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಶಿವನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಧನ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸು, ನಾವು ಬರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು.

ಐದಿದಂ ಸಕಲಚತುರಂಗಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು
 ದಾ ದಕ್ಷನಡೆಗೆ ಕಮಲೋದರಂ ದಕ್ಷನಿಂ
 ಬಾದ ಹಿಮಗಿರಿಯ ಗಂಗಾದ್ವಾರದೊಳ್ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯಂ ಮಾಡಿದನು ೨೨

ಕರೆಸಿದಂ ಮನುಗಳು ಮುನಿಗಳು ದಿನಪರಂ
 ಬರಿಸಿದಂ ವಸುಗಳು ಋಷಿಗಳು ತ್ರಿದಶರಂ
 ವರಿಸಿದಂ ಸವನಾಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಿನ ಜನರ ರಕ್ಷಗಲ್ಲಾಕ್ಷನಂ
 ಹರಿಸಿದಂ ಸಕಲ ಭೂಮಂಡಲಕಿ ತುರಗಮಂ
 ತರಿಸಿದಂ ಸಕಲ ಲೋಕದ ವಿವಿಧ ವಸ್ತುಗಳ
 ನಿರಿಸಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಕ್ಕು ಭವನಂ ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷೆಯಂ ತಾಂ ತಳಿದನು ೨೩

ಚರಪುರೋಡಾಶಂಗಳು ತಿಲವೀಹಿಗಳ
 ನೆರವಿಯಿಂ ಪ್ರಪದಾಜ್ಯ ಮಧು ಕುಶಸ್ತಂಡುಲೋ
 ತ್ಯರದಿಂದ ಬಹಿಗಳಿಂ ಸ್ತುಕ್ಕಸ್ತುಪಾದಿಗಳ ಸಂದೋಹದಿಂದೆ
 ಧರಣಿಯವರರ ವೇದಮಂತ್ರಘೋಷಗಳಿಂ
 ನಿರುಪಮಾದವನೀಯ ಪರಮಗಾರುಹಪತ್ಯ
 ವರದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿಗಳ ಬೆಳಗಿನಿಂ ದಕ್ಷನದ್ವಾರಾಲಿ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದು ೨೪

ಆ ಕ್ಷಣ ಬಂದಂ ದಧೀಚಿಮುನಿ ಮಂಟಪದೊ
 ಳೀಕ್ಷಿಸಿದನಾ ಚಂದ್ರಚೂಡನಂ ಕಾಣದೆ ಮು
 ನೋಕ್ಷೋಭನಾಗಿ ಸೈರಿಸಿ ತನ್ನೊಳಾ ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನ ಮುಂದೆ ನಿಂದು

ಅನಂತರ ಎಲ್ಲ ಚತುರಂಗಬಲವನ್ನೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ವಿಷ್ಣುವು ದಕ್ಷನ ರಾಜ್ಯದ ಹಿಮಾಲಯದ ಗಂಗಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಯಾಗಶಾಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ೨೨. ಮನುಗಳನ್ನೂ, ಮುನಿಗಳನ್ನೂ, ಸೂರ್ಯರನ್ನೂ ಕರೆಸಿದನು. ವಸುಗಳನ್ನೂ, ಋಷಿಗಳನ್ನೂ, ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಬರಮಾಡಿದನು. ಯಜ್ಞಸಮಾರಂಭದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಜನರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನೇ ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲ ಭೂಮಂಡಲಕ್ಕೂ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹರಿಯಬಿಟ್ಟನು. ಎಲ್ಲ ಲೋಕದ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಇಟ್ಟು ತಾನು ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನಾದನು. ೨೩. ಚರ, ಪುರೋಡಾಶಗಳಿಂದ, ತಿಲ, ಬತ್ತಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ, ಪ್ರಪದ್, ಶುಷ್ಕ, ಜೇನು, ದರ್ಭೆ, ಅಕ್ಕಿಗಳ ಶಾಲೆಯಿಂದ, ದರ್ಭೆಯ ಹೊರಗಳಿಂದ, ಸ್ತುಕ್ಕ, ಸ್ತುಪಾದಿಗಳ ಗುಂಪಿನಿಂದ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವೇದಮಂತ್ರಘೋಷಗಳಿಂದ, ಉಪಮಾತೀತವಾದ ಆಹವನೀಯ, ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗಾರ್ಹಪತ್ಯ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿಗಳ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ದಕ್ಷನ ಯಾಗ ಶಾಲೆಯು ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೨೪. ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಧೀಚಿಮುನಿಯು ಬಂದು ಯಾಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಥೆಗೊಂಡು ತನ್ನಲ್ಲೆ ಸೈರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆ ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷೆ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದ ದಕ್ಷನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹೇಳಿದನು.

ದಕ್ಷ ಕೇಳಿ ಮಹಾಬೇವನಿಲ್ಲದ ಯಜ್ಞ
ವೇ ಕ್ಷೀಣಮುಂಬುದು ತಿಳಿದು ತೋಡಗುವರೆ ಪ್ರ
ತ್ಯಕ್ಷದಿವಾ ವೇದಂಗಳು ಕೇಳಿದ್ದನೆ ನಿಜಾಕಾರದಿಂ ಶ್ರುತಿ ನುಡಿದುದು ೨೫

ಯಾಗಕರ್ತೃಂ ಶಿವಂ ಶಿವನಿಲ್ಲದೀ ದುಷ್ಟ -
ಯಾಗವೇ ಸರ್ವಥಾ ಕಿಮಗಮೇಂದುಬಿಂಬು
ಲಾಗಲಾ ಶಿವನಿಂದೆಯಾ ಮಾಳ್ವ ದಕ್ಷನು ಕಂಡು ಮುನಿ ಕೋಪದಿಂದ
ಈಗಲೇ ಶಿವರಹಿತಯಾಗಕೃತಂದವರ್ಗ
ಬೇಗಂ ಶಿವಜ್ಞಾನಮಳಗಿಂದ ರುಷಿ ಮುನಿ
ಪೋಗಲ್ಯುನಂತಮುನಿಗಳ ಪೋದರಿತ್ತಲೀ ಯಾಗಂ ನಡೆಪ್ರತಿರ್ದು ೨೬

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ದಿವಿಜರ್ ತಮ್ಮ ದಸುಗಳ
ನತ್ಯಂತದರುಷದಿಂ ನಡೆತಂದು ಕೊಂಬುದು
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ಹರಿಕಮಲಜರ್ ಸವನರಕ್ಷಕರಾಗಿ ಕಾದಿರ್ಪದಂ
ಮೃತ್ಯುಹರನು ನಿಂದಿಸುತ್ತ ದಕ್ಷಂ ಮಾಳ್ವ
ಕೃತ್ಯಮಂ ಕಂಡು ನಾರದನವಿಳಮುನಿಜನ
ಸ್ತುತ್ಯನದಿಗಲ್ಲು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಕೃತಕಮುಖದಾದ್ಯಂತಸಂಗತಿಯನು ೨೭

ಆಲಿಸಿದಳುಮೆ ತನ್ನ ಪಿತನ ದೂರಂ ವನಕೆ
ತಾಳಿ ಕಮದುಗುಡಮಂ ದರನದಿಗೆ ಮಣಿದು ಮುಖ
ಶಾಲೆಗಾಂ ಪೋಗಿ ಪಿತನಜ್ಞಾನಮಂ ತಿಳಿದವನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲು

ಎಲೈ ದಕ್ಷನೇ ಕೇಳು, ಶಿವನಿಲ್ಲದ ಯಜ್ಞವುಂಟೆ ? ಅದು ವಿನಾಶಕಾರಕವಾದುದು ಎಂದು ತಿಳಿದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಯೆ ? ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪ್ರಮಾಣ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಈ ವೇದಗಳನ್ನೇ ಕೇಳು ಎಂದನು. ಆಗ ವೇದವು ರೂಪಪಡೆದು ಹೇಳಿತು. ೨೬. ಶಿವನೇ ಯಾಗಕರ್ತೃ. ಅವನಿಲ್ಲದೆ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಯಾಗವೇ ? ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾಶವಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ವೇದ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಆಗ ಶಿವನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವ ದಕ್ಷನನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಋಷಿ ಕೋಪದಿಂದ ಈಗ ಈ ಶಿವನಿಲ್ಲದ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದವರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಶಿವಜ್ಞಾನ ವಿಲ್ಲದಂತೆ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಶಾಪಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಆಗ ಅನೇಕ ಋಷಿಗಳೂ ಯಾಗಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಇತ್ತಕ್ಕಡೆ ಯಾಗವು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ೨೭. ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಹವಿರ್ಭಾಗ ವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮರು ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಯಾಗರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿ ರುವುದನ್ನು, ಮೃತ್ಯುಂಜಯನನ್ನು ನಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತ ದಕ್ಷನು ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿ ದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲ ಮುನಿಜನಗಳಿಂದ ಸ್ತುತ್ಯನಾದ ನಾರದನು ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕೃತಕ ಯಾಗಮುಖದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ೨೮. ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮೇಲಿನ ದೂರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಶಿವನ

ಕೇಳಿಬಲ್ಲನೆ ನಿನ್ನ ಮಾತನಾ ದಕ್ಷಂ ಕ
ರಾಳಮತಿ ಬೇಡ ಬೇಡಬಲೆ ಪರಿಭವಮಹುದು
ಕೇಳಿಮ್ಮ ಮಾತನನೆ ಮತ್ತೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕೆ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ ಶಿವಂಗಂದಳು ೨೮

ತಂದೆಯಿರ್ದೆಗೆ ಮಗಳೈದಲ್ಯೆ ಪರಿಭವಂ
ಬಂದಪ್ಪದೆ ಸರ್ವಥಾ ಬಾರದೊಡೊಡಂ
ಮಂದಮತಿಯಾದ ಪಿತನಂ ತಿಳಿಪಿಬರ್ಪೆನನೆ ಪೋಗಾದೊಡೊಡತನಂದೆ
ಮುಂದಪ್ಪದಂ ಕಾಣೈ ನೀನೊಂದು ದೇವಿಯಂ
ನಂದಿಮುಖ್ಯಮರಗಣಂಗಳಂ ಕೂಡಿಕ್ಕೊ
ಟ್ಟಿಂದೂಟಂ ಕಳುಪಲತಿವೇಗದಿಂ ಪಿತನ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಬರುತಿರ್ದಳು ೨೯

ಭರದಿಂದೆ ಮುಂದೊರ್ವ ಗಣನಾಯಕಂ ಬಂದು
ತುರಗಮೇಧಾಧ್ವರದ ಯಾಜಮಾನದೊಳೆ ಹರಿ
ಸರಸಿಜಾಸನ ಸುರೇಂದ್ರಾದಿ ದಿವಿಜರ ನಡುವೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ತಳಿದೊಪ್ಪದ
ದುರುಳದಕ್ಷನ ಮುಂದೆ ನಿಂದು ದೇವರದೇವ
ನರಸಿ ನಿನ್ನಣುಗಿ ತವ ಯಾಗಮನ ನೋಡಲೆ
ದಿರದೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ದಳೆನೆ ಬ್ರಹ್ಮಜಂ ಕೇಳದಂತೆ ಗರ್ವದೊಳಿದ್ದನು ೩೦

ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಯಜ್ಞ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ನೀಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವನು ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆ ದಕ್ಷನು ಮೂರ್ಖಮನಸ್ಸಿನವನು, ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆಯೆ ? ಬೇಡ ಅವಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಬಲೆ, ಬೇಡ ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು-ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಮತ್ತೆ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ ಶಿವನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ೨೯. ತಂದೆ ಇರುವ ಕಡೆ ಮಗಳು ಹೋದರೆ ಅವಮಾನವೆ ? ನಿಜವಾಗಿ ಇಲ್ಲ, ಹೇಗಾದರೂ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯಾದ ತಂದೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದಳು. ಹಾಗಾದರೆ ಹೋಗು, ಆತನಿಂದ ಮುಂದೆ ಆಗುವುದನ್ನು ನೀನು ಕಾಣುತ್ತೀಯೆ ಎಂದು ಚಂದ್ರಚೂಡನಾದ ಈಶ್ವರನು ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯನ್ನು ನಂದಿ ಮುಂತಾದ ಮುಖ್ಯ ದೇವಗಣಗಳನ್ನು ಜೊತೆಗೂಡಿ ಕಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಆಕೆ ಬಹಳ ತ್ವರಿತದಿಂದ ತಂದೆಯ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ೩೦. ಮೊದಲೇ ವೇಗವಾಗಿ ಗಣನಾಯಕನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗದ ಯಾಜಮಾನ್ಯ ವಹಿಸಿ ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ನಡುವೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದ ದುಷ್ಟನಾದ ದಕ್ಷನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ದೇವರದೇವನಾದ ಶಿವನ ಪತ್ನಿಯೂ, ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗಳೂ ಆದ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ ನಿನ್ನ ಯಾಗವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿ

ಏಕೆ ನುಡಿಯದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪೆ ಅಕ್ಕಟ ಮರುಳೆ
 ಲೋಕನಾಯಕನರಸಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಣಿದಫಲವೆ
 ಸಾಕಾರಮಂ ತಳೆದುಬಿಡುತೆ ಬಂದಳೆ ಸಂಧ್ಯಾನುಳಿದಳೆಗಳಸುವ
 ಕಾಕರ್ಗ ಗುರುವಾಗಬೇಡಿಡಿಗೊಳ್ಳಲೇಳೆ
 ಜೋಕೆಯಿಂ ಪ್ರರವ ಸಿಂಗರಿಸು ಮಹಿಲದೊಳೆನಲ್
 ನೂಕಿವನನನುತೆ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಕಿಡಿಹಿಡಿಯಾಗಿ ದೀಕ್ಷಿತಂ ಕೋಪಿಸಿದನು ೩೦

ಅನಿತರೊಳನೇಕವೈಭವದಿಂದ ಬಂದೆಸೆವ
 ಜನಕನ ಮಹಾಧ್ವರವ ನೋಡಿ ನುಡಿಸಿದಳಾಗ
 ವಿನಯದಿಂದಲೆ ಬೊಪ್ಪ ಸಕಲ ರಾಹಸ್ಯಂಗಳಂ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕಂಡು
 ನಿನಗಿದೇಕಜ್ಞಾನವಂಕಟಕಟ ಬೇಡಮಂಭ
 ವನನುಳಿದು ಮಾಳ್ಪ ಯಜ್ಞಂ ನಡೆಪುದೇ ಮಾತ
 ನನುಕರಿಸು ನೀನೊಂದು ಬೇಡಿಕೊಳಿ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ದಕ್ಷನಂದಿತಂದನು ೩೧

ಹರಿಯ ನೆಮ್ಮಗೆ ಕಮಲಜನ ಸಹಾಯಂ ದಿಶಾ
 ವರರೂಪು ತರಣಿ ವಸು ದನುಜ ಮನುಗಳ ಕಾವ
 ಲೆರವೆ ಚಂದ್ರಾತ್ರಿಕಸ್ಯಪರನ್ನ ಜಾಮಾತರಾಂ ಜಗತ್ಪತೃವನಗೆ

ದ್ವಾಳಿ ಎನ್ನಲು ದಕ್ಷನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಂತೆಯೆ ಗರ್ವದಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ೩೦.
 ಮಾತನಾಡದೆ ಏಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದೀಯೆ ? ಅಯ್ಯೋ ಮರುಳ, ಲೋಕನಾಯಕನಾದ
 ಶಿವನ ಪತ್ನಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಣಿದ ಫಲವೇ ರೂಪಪಡೆದಿದೆಯೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಇಗೋ
 ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಆಮೃತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಜ್ಜೆಗೆ ಅಶಿಸುವ ನೀಚರಿಗೆ ಗುರುವಾಗಬೇಡ,
 ಅವಳನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳು, ಏಳು, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬೇಗ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ತ್ಯಾಗರಿಸು
 ಎನ್ನಲು ದಕ್ಷನು ಗುಡುಗುಡಿಸುತ್ತ ಕೋಪದಿಂದ ಕಿಡಿಕಾರುತ್ತ ಇವನನ್ನು ಅಚೆಗೆ ನೂಕು
 ಎಂದನು. ೩೧. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವೈಭವದಿಂದ ದಾಕ್ಷಾಯಿನಿ ಬಂದು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ
 ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಹಾ ಯಾಗವನ್ನು ನೋಡಿ ವಿನಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದಳು. ಎಲೈ
 ತಂದೆ ಎಲ್ಲ ವೇದಗಳ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕೇಳಿ ನೋಡಿಯೋ ಸಹ ಈ ಅಜ್ಞಾನ
 ನಿನಗೇಕೆ ಬಂದಿತು ? ಆಯ್ಯೋಯ್ಯೋ ! ಬೇಡ, ಶಿವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞ
 ಫಲಿಸುತ್ತದೆಯೆ ? ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನೀನು ಕೇಳು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದಕ್ಷನು ಗುಡು
 ಗುಡಿಸುತ್ತ ಹೀಗೆಂದನು. ೩೨. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆಶ್ರಯ,ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಹಾಯ, ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಸಹ
 ಕಾರ, ಸೂರ್ಯ-ವಸು-ರಾಕ್ಷಸ-ಮನುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕುಂದುಂಟೆ ? ಚಂದ್ರ-ಅತ್ರಿ,
 ಕಶ್ಯಪರು ನನ್ನ ಆಳಿಯಂದಿರು, ನಾನು ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನು. ಇಂತಹ ನನಗೆ ತಿರು

ತಿರುಕಂ ಮಸಣಗಾಂ ಹಾವಡಿಗನೆಲುಮಾಲೆ
 ಗೊರಲ ಗೊರವಂ ನೋಡಲೆನಗೆ ಪಾಸಟೆಯ ನೀ
 ನಿರದೆ ಕೆಲಸಾರನಂತೆ ಕೋಪದಿಂ ಮರಳಿ ಮರಳಿರನಂ ನಿಂದಿಸಿದನು ೩೩

ಕೇಳಿ ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇವಮಂದರ್ ಕೆಲರ್
 ಕೇಳಿ ಕೇಳದವೋಲ್ ಪರಾಕುಗೈದರ್ ಕೆಲರ್
 ಕೇಳಬಾರದು ಶಿವನ ನಿಂದೆಯನುತದ್ದು ತಂತಮ್ಮ ನಿಳಯಕೊಡನೆ
 ಹೇಳದೇ ಬಿಟ್ಟು ಪೋದರ್ ಕೆಲರ್ ಬುದ್ಧಿಯೆಂ
 ಪೇಳಲವ ಕೇಳದಿರೆ ಜಡಿದು ಪೋದರ್ ಕೆಲರ್
 ಪೇಳಲೇನದ್ದರದಾತೆಯೊಳಗಿದ್ ಮುನಿವರರದೇನೆಂದೆಂಬೆನು ೩೪

ಇಂತಿರದೆ ದಕ್ಷನತಿಕೋಪದಿಂದಾಗಳ
 ತ್ಯಂತ ಶಿವನಿಂದೆಯಂ ಮಾಡಲಕಟಾ ಪ್ರಾಣ
 ಕಾಂತನಿಂದೆಯನಾಲಿಸಿದನಿವನ ಸಂಬಂಧಕಾಯಮಂ ಬಿಡುವನೆನುತೆ
 ತಾಂ ತನ್ನ ದೇಹಮಂ ಯೋಗಾಗ್ನಿತ್ತಾಗ
 ಪಿಂತೆ ಮೇನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ವರಕಾಗಿ ಪೋಗಿ ಸಲೆ
 ಕಂತುಮದಮದನನ ರಾಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಮೇನೆಯ ಗರ್ಭದೊಳ್ ಬಳಿದಳು ೩೫

ಕನೂ, ಸ್ಮಶಾನದ ಕಾವಲುಗಾರನೂ, ಹಾವಡಿಗನೂ. ಎಲ್ಲವುಗಳ ಹಾರವನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ಬಿಕ್ಕುಕನೂ ಸಮನಾಗಬಲ್ಲನೆ? ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಟುಹೋಗು ಎಂದು ದಕ್ಷನು ಬಹುಕೋಪದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಈಶ್ವರನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದನು. ೩೪. ಯಾಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಶಿವನಿಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವಶಿವಾ ಮಹದೇವ ಎಂದರು. ಕೆಲವರು ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಶಿವನಿಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಹೇಳದೆಯೇ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಮತ್ತೂ ಕೆಲವರು ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅವನು ಅವನ್ನು ಕೇಳದಿರಲು ಗದರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಅವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೩೫. ಹೀಗೆ ದಕ್ಷನು ಬಹಳ ಕೋಪದಿಂದ ಆಗ ಬಹಳವಾಗಿ ಶಿವನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಯೋ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಇವನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ತೊರೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಯೋಗಾಗ್ನಿಗೆ ಅಹುತಿಕೊಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಮೇನಾದೇವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ವರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈಶ್ವರನ ರಾಣಿಯಾದ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿ, ಕಲ್ಯಾಣಿಯು ಮೇನೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ

ಇಂತಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವುಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ
 ದ್ಯಂತವುಂ ಬಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖವುಂ ಸಕಲಭೋಗವುನ
 ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದೆ

೩೬

ಮೂವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಬೆಳೆದಳು. ೩೬. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷ
 ದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯ
 ವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ
 ಪರಮೇಶನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ
 ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಆನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು
 ಕಾಪಾಡುವನು.

ಮೂವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ರುದ್ರನ ಮಹಾಕೋಪದಿಂದದಿಸಿ ಸುರಬಲಸ
ಮುದ್ರಮಂ ಕಲಕಿ ಕಮಲಜಮುಖ್ಯರಂ ವೀರ
ಭದ್ರನತಿಕೋಪದಿಂ ಪಡಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಭೂತಾಳಗಳ ವಶಕಿತ್ತನು

ದಕ್ಷಮಖಸಂಹಾರ ದಕ್ಷದುರಿತೇಭಹ
ಯಕ್ಷವಿತ್ತೀಭೂತ ಯಕ್ಷಪತಿಸುತ ಸಹ
ಸ್ವಾಕ್ಷವಿಧಿಪಂಕೇರುಹಾಕ್ಷವಂದಿತಪದ ಮಹೋಕ್ಷವಾಹನ ಜಯ ಜಯ
ಗುಕ್ಷಪತಿಜೂಟಾನಲಾಕ್ಷ ಸುಲಲಾಟ ನತ
ರಕ್ಷ ಖಳಸಂಕುಲವಿಪಕ್ಷ ಲೋಕವೃಜಾ
ಧ್ಯಕ್ಷ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಿಜಭಕ್ತರಂ ರಕ್ಷಿಪುದಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ

೧

ಈಶ್ವರಿಯ ಕಾಯಮಳಿದಂದವುಂ ಕಂಡು ಪರ
ಮೇಶ್ವರಂಗೀ ಹದಸನರುಹಬೇಕೆಂದು ನಂ
ದೀಶ್ವರನತಿತ್ತರಿತಗಮನದಿಂದೈತಂದು ಶಿವನಿದಿರೊಳ್ಳಿದ ನಿಂದು
ಶಾಶ್ವತನೆ ಕೇಳ ತಪಾಧಾಂಗಿಯೂ ದಕ್ಷಪ್ಪ
ಜೇಶ್ವರಂ ನಂದಿಸಲ್ ಕೇಳ್ತು ತನ್ನಯ ಕೋಪ
ವೈಶ್ವಾನರಂಗೆ ತುತ್ತಾದಳು ಕೇಳ್ತುಗ್ರನಾಗ್ರಹಂ ತಾಳ್ದನಂದು

೨

ಸೂಚನೆ : ಶಿವನ ಮಹಾಕೋಪದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವೀರಭದ್ರನು ಅತಿಯಾದ
ಕೋಪದಿಂದ ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯವೆಂಬ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಲಕಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ
ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಹೆಡಮುರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ, ಭೂತಸಮೂಹದ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟನು.
೧. ದಕ್ಷನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನು. ಸಮರ್ಥವಾದ ಪಾಪವೆಂಬ ಆನೆಗೆ
ಸಿಂಹದಂತಹವನು, ಯಕ್ಷನಾದ ಕುಬೇರನ ಮಿತ್ರ, ಕುಬೇರನಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವವನು, ದೇವೇಂದ್ರ-ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣುಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದವುಳ್ಳವ,
ಮಹಾವೃಷಭವಾಹನ, ಜಯ ಜಯ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ಹಣೆಗಣ್ಣುಳ್ಳವ, ಶರಣಾಗತ
ರಕ್ಷಕ, ದುಷ್ಟಸಮೂಹಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿ, ಎಲ್ಲ ಲೋಕಸಮೂಹಕ್ಕೂ ಒಡೆಯನಾದ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡು.
೨. ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯ ಸಾವಿನ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು
ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಂದಿಯು ಒಹು ವೇಗವಾಗಿ ಶಿವನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು,
ಶಾಶ್ವತನೇ ಕೇಳು, ಆ ದಕ್ಷನ ಶಿವನಿಂದೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಅಧಾಂಗಿಯು ಕೇಳಿ ತನ್ನ
ಕೋಪಾಂಗಿಗೆ ತಾನೇ ತುತ್ತಾದಳು ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವನು (ಉಗ್ರನು)

ಬಿಡದೆ ಕಾಲಂಗಳೊಳ್ ಘನಪರ್ವತಂಗಳು
 ಸುಡುವ ಮೊಗೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸುಗಳೊಡವರಲ್
 ತಡವದೇನುಂಟು ಪೆಸರೇ ವಿಜೃಂಭನುಗ್ರಂ ಕಿಚ್ಚು ಗಣ್ಣ ನೆಂತು
 ಕಡೆಗೆ ಸಂಹರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರ್ಪವಂ ಮೆಚ್ಚು
 ಮದದಿಯಳಿವುಂ ಪಳವುಮಂ ಕೇಳ್ವು ಸೈರಿಪನೆ
 ಕಡುಗಾಯ್ದುನಿಂದ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಕಿಡಿಕ್ಕಿಯಾದನೋಡನಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ೩

ಜಾರಿದುದು ಶಾಂತಿ ಮಿಗೆ ಮಾರಿದುದು ಮುಳಸು ಬೇ
 ರೂರಿದುದು ಶಿಖಿ ಸಿಡಿದು ಹಾರಿದುದು ಕಿಡಿ ಬೆವರ್
 ತೋರಿದುದು ಪಣೆಗಿಚ್ಚು ಕಾರಿದುದು ಕಣ್ ನಟನಮೇರಿದುದು ಮಿಸೆ ಬಿಸುಪು
 ಪೇರಿದುದು ಸುಯ್ ಭಯಂ ಬೀರಿದುದು ಮೋಗಮಿರದೆ
 ಚೀರಿದುದು ತಲೆವಾಲೆ ಕೀರಿದುದು ಘನವಿತತಿ
 ಕಾರಿದುದು ಸಭೆಗೆ ಬಾಯಾರಿದುದು ಜನಕೆ ಲಯದೋರಿದುದು ಜಗಕಂದನು ೪

ಪಳಪಳನೆ ನಕ್ಷತ್ರಮುದುರುತಿರ್ದವು ಬೆಟ್ಟ
 ಛೇಳಿಛೇಳಲ್ ಛೇಟಲೆಂದು ಸಿಡಿವುತಿರ್ದವು ಜಳಧಿ
 ತಳಮಳನೆ ಕುದಿವುತಿರ್ದವು ಧರಣಿ ಧಗಧಗಂದೆಯೆ ದಿಗ್ಗಜಘಟೆಗಳ
 ತಲೆತಲೆಯ ಮುತ್ತುರತ್ನಂಗಳುಂ ಸಿಡಿದೋಡದು
 ಬಳಬಳನೆ ಸುರಿವುತಿರ್ದವು ನಿಖಿಳಲೋಕಂಗೆ
 ಳೊಳಗೊಳಗು ಹೊರಗಂಬ ಭೇದಮಿಲ್ಲದೆ ಹರನ ಕೋಪಾಂಗ್ನಿ ಸುಡುತಿರ್ದದು ೫

ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡನು. ೩. ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತಗಳನ್ನೇ ಬಿಡದೆ ಸುಡುವ ಬೆಂಕಿಗೆ ಗಾಳಿ ಮತ್ತು ಬೇಸಿಗೆಗಳು ಸೇರಿದರೆ ತಡೆಯಲು ಯಾವುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ? ಅವನ ಹೆಸರೇ ವಿಷಕಂಠ, ಉಗ್ರ, ಕಿಡಿಗಣ್ಣ, ಮೇಲಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಸಂಹಾರ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವವನು. ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ ಮಡದಿಯ ಸಾವನ್ನು, ನಿದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೈರಿಸುತ್ತಾನೆಯೆ ? ತಕ್ಷಣ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಅತಿಕೋಪದಿಂದ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಕಿಡಿಕ್ಕಿಯಾದನು. ೪. ಮನಸ್ಸಿನ ಶಾಂತಿ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಕೋಪ ಮಿತಿ ಮೀರಿತು. ಮೈಯೆಲ್ಲ ಬೆಂಕಿಯಾಯಿತು. ಅಡಿ ಸಿಡಿದು ಹಾರಿತು. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಕಣ್ಣು ಕಿಚ್ಚನ್ನು ಕಾರಿತು. ಮಿಸೆ ನಡುಗಿತು. ಶ್ವಾಸವು ಬಿಸಿ ಯಾಯಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಭಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಮುಖವು ಚೀರಿತು. ರುಂಡ ಮಾಲೆ ಕಿರಿಚಿತು. ಸರ್ಪಗಳು ಕಾರಿದುವು, ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಯಿತು. ಪ್ರಪಂಚದ ಜನಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಾಶಕಾರಕವಾಗಿ ತೋರಿದುವು ಎಂದನು. ೫. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಪಳಪಳನೆ ಉದುರುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆಟ್ಟಗಳು ಛೇಳಿಛೇಳಲ್ ಛೇಟಲೆಂದು ಸಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಮುದ್ರಗಳು ತಳಪಳನೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಭೂಮಿ ಧಗಧಗನೆ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ದಿಗ್ಗಜಗಳ ಮುತ್ತು ಸರ್ಪಗಳ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳು ಸಿಡಿದು ಒಡೆದು ಬಳಬಳನೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೆ-ಹೊರಗೆ ಎಂಬ ಭೇದ

ಮೋಳಾಯ್ತಜಾಂಡಮಾ ಕಾದ ಹಂಚೊಡೆದಂತೆ
 ಮೇಲಣಾವರಣಾಂಬು ಕುದಿಪುತಿರ್ದುದು ಶಿಖಿ ಚ
 ದಾಳಿಸಲ ಭೂತೇಶನೀ ಜಗತ್ತಿಂಗಿಂದು ಮುಳಿದನೋ ಕಲ್ಪಾಂತದ
 ಕಾಲಮಂ ಕಂಡು ಸಂಹರಿಸುವನೊ ಮೇಣ್ ಮಹಾ
 ಕಾಳಿಯಳಿದುರಿಯೊಳೀ ಲೋಕಮಂ ಸುಡುವನೋ
 ಪೇಳಿನೆ ಮಹಾರುದ್ರಕೋಪಾಗ್ನಿ ಸುಡುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚ ರಿಯನು ೬

ಆ ಮಹಾದೇವಕೋಪದೊಳಜಾಂಡಕೆ ನೆಗೆದ
 ಧೂಮವೇ ಪೊರುಷಾಕಾರಮಾದುದೊ ಪ್ರಳಯ
 ದಾ ಮೇಘತತಿಗಳಂ ಪೆರೆಗಳಂ ಭಗಣಂಗಳಂ ತಾಳ್ವ ನೀಲಾಚಲಂ
 ವ್ಯೋಮಕೇಶಶ್ವಾಸಪಾಶದಿಂದಿಳಿದುದನೆ
 ಶ್ಯಾಮಳಿ ಸಹಸ್ರಾಸ್ಯ ದ್ವಿಸಹಸ್ರ ಬಾಹುಮಂ
 ದಾ ಮಹಾದಂಷ್ಟದಿಂ ತ್ರಿಸಹಸ್ರ ಲೋಚನದ ಭೀಮರೂಪೋಗಿದುದಂದು ೭

ಅಂತಾ ವಿರಾಡ್ರೂಪಮೆಂಬುದೇಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
 ದಂತಮೆ ಶಿರಂ ವಕ್ಷದೊಳ ತೊಳಪ ಸೂತ್ರರ
 ತ್ತಂ ತರಣೆ ಶಶಿಬಿಂಬಮುಡುಗಣಂ ನವಕಂಠಸರಮೆನಿಸುವುಗ್ರರೂಪಂ

ವಿಲ್ಲದೆ ಈಶ್ವರನ ಕೋಪದ ಬೆಂಕಿ ಸುಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೬. ಕಾದ ಹೆಂಚು ಒಡೆದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಹೋಳಾಯಿತು. ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯು ಸಿಡಿಯಲು ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲಿನ ಅವರಣ ಕುದಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಶಂಕರನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ಇಂದು ಕೋಪ ಗೊಂಡನೋ ? ಪ್ರಳಯದ ಕಾಲವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸಂಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ ? ಅಥವಾ ಮಹಾಕಾಳಿಯು ಸತ್ತ ಉರಿಯಿಂದಲೇ ಈ ಲೋಕವನ್ನೂ ಸುಡುತ್ತಾನೆಯೋ ? ಹೇಳು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಹಾರುದ್ರನ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಸುಡುತ್ತಿದ್ದಿತು ? ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ೭. ಆ ಮಹಾದೇವನ ಕೋಪದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಹೊಗೆಯೇ ವೀರಪುರುಷಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿತೋ ? ಪ್ರಳಯದ ಮೋಡಗಳ ಸಮೂಹ ಗಳನ್ನು, ಚಂದ್ರರನ್ನು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನೀಲಪರ್ವತವು ವ್ಯೋಮಕೇಶಿಯಾದ ಈಶ್ವರನ ಉಸಿರಾಟದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದಿತೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕಂದುಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿ ಸಾವಿರ ಮುಖ, ಎರಡುಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳಿಂದಲೂ, ಭೀಕರವಾದ ಕೋರೆಹಲ್ಲು ಗಳಿಂದಲೂ, ಮೂರುಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಭಯಂಕರಾಕಾರವೊಂದು ಅಂದು ಗೋಚರಿಸಿತು. ೮. ಆ ವಿರಾಟ್‌ರೂಪ ಎಂಬುದು ಹೇಗಿದ್ದಿತು ? ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಕೊನೆಯೇ ತಲೆ, ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರೇ. ಎದೆಯ ಮೇಲಿನ ಹಾರದ ರತ್ನಗಳು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳೇ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಾರ ಎನ್ನುವಂತೆ ಉಗ್ರರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಿಂತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಸಿಡಿಲುಗಳು ಆರ್ಭಟಿಸು

ತಾಂ ತಳೆದು ನಿಂದು ಶತಕೋಟಿ ಸಿಡಿಲಾರ್ಭಟಸು

ವಂತೆ ಗುಡುಗುಡಿಸುತ್ತೊಲೆದಾಡೆ ಪದಪತಿಗೆ ದಿ

ಗ್ವಂತಿಗಳ್ ಮುಗ್ಗುತೊಲೆದಾಡೆ ಧರೆಯೊಲೆದಾಡುತಿರ್ದುದನೇನೊಬೆನು

೮

ಏಳೈಯಿಂ ತಲೆಮಾಲೆ ಪಣಿಭೂಷಣಂಗಳಿಂ

ಏಳೈಮುಂ ಪಲಕಮುಖ್ಯಾಯುಧಂಗಳನಾಂತ

ತೋಳೈಳಿಂ ಜುಂಜುದಲೆ ಕೆದ್ಮಿಾಸೆ ಕೆಂಗಣ್ಣಳಿಂದಂ ಮಹಾಶೇಷನ

ಒಳ್ಳಾಸೆಯುಟ್ಟು ಸುರನರಭುಜಂಗರಂಗಳಸು

ಗಳ್ಳೊಂಬ ಕಾಲೊಡರ್ಗಟ್ಟಿ ನಡೆತಂದು ಕ

ಟ್ಟಾಳೈಳಧಿದೈವಮಿಶಂಗೆರಗಿ ಬಿನ್ನೈಸುತಿದರ್ಶನದನೇನೊಬೆನು.

೯

ಸೀಳ್ವಿನಿಳಿಯಂ ಕೀಳ್ವಿನದ್ರಿಗಳನರ್ಕನಂ

ತೂಳ್ವಿನೇಳಬ್ಬಿಯಂ ಪೂಳ್ವಿನಿರಿದಾರಂ

ಬಾಳ್ವಿಗೆಡಿಸುತ್ತಸುಂಗೊಂಬಿನೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ ಪೋಳ್ವಿನರಿಭಟರನು

ಬೀಳ್ವಿನಗ್ಗಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವಿನುಳಿದರ್ಗಿಳಿಯಂ

ನಾಳ್ವರಂ ಸದೆವನೇಳ್ವೊಳ್ವರಂ ಬಡಿವನೀ

ರೇಳ್ವರ ಜಗಂಗಳಂ ತಾಳ್ವುದಿಲ್ಲಿಲ್ಲೆನಗೆ ಪೇಳ್ವುದೇಂ ಬೆಸನೆಂದನು

೧೦

ವಂತೆ ಗುಡುಗುಡಿಸುತ್ತಾ ಒಲೆದಾಡುತ್ತಾರಲು, ಅದರ ಪಾದಾಘಾತಕ್ಕೆದಿಗ್ಗ ಜಗಳು ಮುಗ್ಗು
ರಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಾಡಲು, ಭೂಮಿಯು ಅತ್ತಿತ್ತ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು ! ೯. ಭಯಂಕರವಾದ
ರುಂಡಮಾಲೆ, ನಾಗಾಭರಣಗಳು, ಕತ್ತಿ, ಗುರಾಣಿ ಮುಂತಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ
ಕೈಗಳು, ಒರಟಾದ ಕೆಂಗೂದಲು, ಕೆದರಿದ ತಲೆ, ಕೆಂಪಾದ ಮಿಾಸೆ, ಕೆಂಡದಂತಹ ಕಣ್ಣು
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಆದಿಶೇಷನನ್ನೊ ನಡುಕಟ್ಟಿ ಬಗಿದು ಸುರ, ನರ, ನಾಗರಗಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು
ಹೀರುವ ಕಾಲುದುಗೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನಡೆದುಬಂದು, ವೀರರ ಅಧೀವೇಶತೆಯಾದ ಈಶ್ವರನ
ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ ಆ ಭೀಮಾಕೃತಿಯು ಬಿನ್ನೈವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು
ಹೇಳಲಿ ? ೧೦. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೀಳುತ್ತೇನೆ, ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಕೀಳುತ್ತೇನೆ.
ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ಹೊಳುತ್ತೇನೆ. ಎದು
ರಾದವರನ್ನು ಬಾಳ್ವಿಗೆಡಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುತ್ತೇನೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ಹೋಳು
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಶತ್ರುಸೈನಿಕರನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸುತ್ತೇನೆ. ಉಳಿದವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಏಳು ಸಾರಿ ಸದೆಬಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ
ಗಳನ್ನು ಬಡಿದುಹಾಕುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಕಾಯಲಾರೆ. ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವೇನು ?

ನೆಗ್ಗಲೋ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಲಂಗಳಂ
 ನುಗ್ಗಮಾಡಲೊ ಹರಿಯು ಹರಣಮಂ ತೆಗೆಯಲೋ
 ಸುಗ್ಗದರಸುಗಳ ಸಿರಿಯಂ ಸುಡಲೊ ಪಾತಾಳವರನೊರಸಲೊ ಸೊಕ್ಕಿದ
 ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ ಕೋಡ್ಗುಳಂ ಕೀಳಲೋ ಘನಿಯು
 ಬಗ್ಗುರಿಯ ಸೀಳಲೋ ಬೆಸಸು ಬೆಸಸೆನೆನುತ
 ಲಗ್ಗಕೆಯಿಂದಮಾರ್ಬಡಿಸುತಿದರ್ಫಂ ಭೀಕರಾಕಾರನೇವೇಳ್ಳಿನು ೧೧

ಆರಾದೋಡೆನೆನೆಗೆ ಬೆಸಸು ಬೆಸಸೀಗ್ಗ ಸಂ
 ಹಾರವಂ ಮಾಳ್ವೆನೆಂದನುತಲತ್ಪದ್ಧಿತರ
 ಘೋರರೂಪಿಂದಲಾರ್ಭಟಿಸುತಿಹ ಪುತ್ರಪುತ್ರಾಪಕಳೆನೆಗೊಡಿದ
 ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ನೋಡಿ ಸಕಲರು ಗೆಲ್ವೆ ನೀಂ
 ವೀರನಂತೀ ಭದ್ರಮೂರ್ತಿಯುಂ ಭದ್ರವದು
 ಕಾರಣಂ ನೀಂ ವೀರಭದ್ರನೆಂದೀಶ್ವರಂ ಕೃಪೆಯೊಳಂದಿಂತೆದನು ೧೨

ಕೇಳೆಲೆ ಕುಮಾರಕನ ದಕ್ಷನೆಂಬವನೆಮ್ಮ
 ನೋಲಗಿಪ ಹರಿಯುಜೇಂದ್ರಗೂಡಿ ಯಾಗಮಂ
 ಮೇಲ್ವಿಸಲಾ ಕಘಾಂತರದೊಳೀಶ್ವರಿಯಳಿದಳಾ ಸ್ಥಳಕ ನೀನೆ ಹೋಗಿ

ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡು ಎಂದನು. ೧೧. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಜಜ್ಜಿಹಾಕಲೇ ? ಬ್ರಹ್ಮನ
 ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಪ್ರದಿಮಾಡಲೆ? ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಲೆ? ದೇವತೆಗಳ ಸಿರಿಯನ್ನು
 ಸುಡಲೆ ? ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಇರುವವರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲೆ ? ಕೊಬ್ಬಿದ ದಿಗ್ಗಜಗಳ
 ದಂತವನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಲೆ ? ಆದಿಶೇಷನ ಗಂಟಲಿನ ಎದೆಯ ಎಲುಬನ್ನು ಸೀಳಿಹಾಕಲೆ ?
 ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡು, ಆಜ್ಞಾಪಿಸು ಎನ್ನುತ್ತ ಭಯಂಕರಾಕಾರನು ಅತಿಯಾಗಿ ಆರ್ಭಟಿಸು
 ತ್ತಿದ್ದನು. ೧೨. ಯಾರಾದರೆ ನನಗೇನು ? ಆಜ್ಞಾಪಿಸು-ಆಜ್ಞಾಪಿಸು, ಈ ಕೂಡಲೇ
 ಸಂಹರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅತಿಭಯಂಕರವಾದ ರೂಪದಿಂದ ಆರ್ಭಟಿಸುವ ಮಗನ
 ಪುತ್ರಾಪಕ್ಕೆ ನಸುನಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನೋಡಿ, ನೀನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ
 ಗೆಲ್ಲುವೆ, ನೀನು ವೀರನೂ ಹೌದು. ಈ ಭದ್ರ ಕೋಪದಿಂದ ಮಂಗಳವಾಗುವುದರಿಂದ
 ನೀನು ವೀರಭದ್ರ ಎಂದು ಈಶ್ವರನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು.
 ೧೩. ಕುಮಾರನೇ ಕೇಳು, ದಕ್ಷನೆಂಬುವನು ನನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸುವ ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರರ
 ಜೊತೆಗೂಡಿ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯು ಪ್ರಾಣ
 ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಳು. ನೀನೇ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳು.

ಹೇಳೋಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಂ ರುದ್ರಾಂರಮಾಯದೊಡೆ
ಪಾಳಾಗಿಶದ್ವರವನೋರ್ವರಂ ಬಿಡದೆ ಒಡಿ
ಯಾಳಾಗಿ ತರ್ಪದೊದೀರ್ವರಂ ನೇಮಿಸಿ ಕುಮಾರನಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ೧೩

ಕೇಳ್ವನಾ ಹರವಚನಮಂ ರೋಪವಾರ್ಥಿಯೊಳ
ಗಾಳ್ವನಂತೆಗೆಯ್ವನೆಂದರಗಿ ಮೂದೇವ
ರಾಳ್ವನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಡೆತರುತ್ತೆಂದನಾ ಹರಿಯಜಸುರೇಂದ್ರಾದ್ಯರಂ
ಬಾಳ್ವಲೆಗಳಂ ಕೊಂಬೆನುಳಿದವರ ಪೊಡೆಗಳಂ
ಸೀಳ್ವಕ್ಕುವಂ ನಿಕ್ಕುವಂ ಕಾದಲೆನಗೆ ದೂರೆ
ಯಾಳ್ವಟದೊಳಾರಂದು ವೀರಭದ್ರಂ ಕೋಟಿಸಿಡಿಲಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿದನು ೧೪

ಆ ದ್ವನಿಗೆ ನಡುಗಿರೇಳ್ವಗಂ ನಿಖಿಳತಾ
ರಾಧ್ಯಚರರಾಚರಿಸಿ ಕೆಡೆದರೀಳೊಳ್ ಮಹಾ
ಸಾಧ್ಯಸಂ ಮೂಡಿದಂದು ಹರಿಯಚಾದ್ಯರ ಹೃದಯದೊಳ್ ದಕ್ಷನಳವಳಿದನು
ಅದ್ವರಾಲಯದ ಮುನಿಪಾಲಕರ್ ಬೆದರಿ ವೃಷ
ಭದ್ರಜಾಟೋಪವೆಂದರಿದೊಳಗೊಳಗೆ ದ
ಕ್ಷದ್ವಂಸಕಂ ನೆನೆದನೊಂದು ಕಾರ್ಯವನವೇನೆಂದೆನೆಚ್ಚರಿಯನು ೧೫

ರುದ್ರನಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಹವಿರ್ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಯಾಗವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡು. ಒಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಸೆರೆಯಾಳಾಗಿ ತರುವುದು ಎಂದು ಈಶ್ವರನು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಮಗನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು. ೧೪. ವೀರಭದ್ರನು ಆ ಈಶ್ವರನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಪವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮೂರು ದೇವರ ಒಡೆಯನನ್ನು ಬೇಳ್ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತ ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ದೇವೇಂದ್ರಾದಿಗಳನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಸೆರೆಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ, ಉಳಿದವರ ಹೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸೀಳುತ್ತೇನೆ, ಇದು ಖಂಡಿತ. ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾಳಿ ಯಾರು ? ಎನ್ನುತ್ತಾ ವೀರಭದ್ರನು ಕೋಟಿ ಸಿಡಿನಂತೆ ಆರ್ಭಟಿಸಿದನು. ೧೫. ಆ ದ್ವನಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವೂ ನಡುಗಿತು. ತಾರೆಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಜಲಿಸುವ ಎಲ್ಲರೂ ಹೆದರಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದರು. ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಭಯವು ಹುಟ್ಟಿತು. ದಕ್ಷನು ಧೈರ್ಯಗುಂದಿದನು. ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯ ಮಹಾಋಷಿಗಳು ಹೆದರಿ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಈಶ್ವರನ ಆಟೋಪವೆಂದು ತಿಳಿದರು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ವೀರ ಭದ್ರನು ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ನೆನೆದನು. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ.

ರೌದ್ರದಿಂ ಹೂಂಕರಿಸೆ ಪೊರಪೊನ್ನೆದಳ್ ಮಹಾ
 ಭದ್ರಕಾಳೀಶಕ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಪಡೆದಂ ತನ್ನ
 ತದ್ರೂಪವೀರರಗಣತೋಟಿಯಂ ಚತುರ್ಬಲವನಗಣಿತಮನೊಡನೆ
 ಉದ್ರೇಕದಿಂ ಬಲಂ ನಡೆಯಲಹಿ ದಿಗ್ಗಜ ಕು
 ಲಾದ್ರಿ ಕಚ್ಚಪರದೇನಾದರೋ ಧರೆಯುಂ ಸ
 ಮುದ್ರಂಗಳೊಂದಾಗುತಿರ್ದು ವಾಕ್ಷಣದೊಳದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ೧೬

ವಿಕ್ರಮದೊಳ್ಳಿದುವ ಚತುರ್ಬಲಾಳಿಗೆ ಧರಾ
 ಚಕ್ರಮುಬ್ಬರಿಪ ಬಹುವಾದ್ಯಘೋಷಕೆ ದಿಶಾ.
 ಚಕ್ರಮೆತ್ತಿದ ಸಿಂಧ ಸೀಗುರಿ ಪತಾಕೆ ಚಾಮರ ಭತ್ತತತಿಗೆ ಗಗನ
 ಚಕ್ರವಿರದೇಳ್ ಕೆಂದೊಳ ದಾಳಿಗೆ ನೆಗಲ್
 ಶಕ್ರಜಗವಿಂಬಿಲ್ಲೆನಲ್ ಬೇಗ ತಮತಮಗ
 ತಿಕ್ರಮಿಸಿ ನೆಲನೀಡುವೆನೆ ನಡೆದುದಾ ಸೈನ್ಯಚಕ್ರವುನೇನೆಂಬೆನು ೧೭

ಇಂತಾ ಮಹಾಸೇನೆಯು ನೆರಪಿ ವೀರಭ
 ದ್ರಂ ತಳದೊರ್ವ ಗಣನಾಥನಂ ಕರೆದು ನೀಂ
 ಮುಂತಾ ಶಿವದ್ರೋಹ ದಕ್ಷನೆಗೈದಿ ನಮ್ಮಯ ಬರವನೆಚ್ಚರಿಸದೆ

೧೬. ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಹೂಂಕಾರ ಮಾಡಲು ತಕ್ಷಣ ಮಹಾಭದ್ರಕಾಳೀಶಕ್ತಿ ಹೊರ
 ಹೊಮ್ಮಿದಳು. ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ರೂಪದ ಅಗಣಿತ ಕೋಟಿ ವೀರರನ್ನೂ, ಚತುರಂಗ
 ಬಲವನ್ನೂ ಪಡೆದನು. ಉದ್ರೇಕದಿಂದ ಸೈನ್ಯವು ನಡೆಯಲು ಆದಿಶೇಷ ದಿಗ್ಗಜ ಮೇರು
 ಪರ್ವತ ಆದಿಕೂರ್ಮರು ಏನಾದರೂ ? ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರಗಳು ಒಂದಾಗು
 ತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಆದ್ಭುತವನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ೧೭. ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ
 ಚತುರಂಗಬಲ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಭೂಚಕ್ರ, ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಾದ್ಯಗಳ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಶಕ್ರ,
 ಎತ್ತಿಹಿಡಿದ ಬಾವುಟ, ಸೀಗುರಿ, ಪತಾಕೆ, ಚಾಮರ, ಭತ್ತಿಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಆಕಾಶಚಕ್ರ,
 ಒಂದೇ ಸಮನೆ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಏಳುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಂಧೂಳಿನ ದಾಳಿಗೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಸ್ವರ್ಗವೂ
 ಸಾಲದು ಎನ್ನುವಂತೆ ಬೇಗನೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾಟಿ ನೆಲವೇ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಡೆಯಿತು
 ಎನ್ನುವಂತೆ ಆ ಅಪಾರ ಸೈನ್ಯಸಮೂಹ ನಡೆಯಿತು. ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೧೮. ಈ
 ರೀತಿ ಆ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ವೀರಭದ್ರನು ಮುಂದೆ ಹೊರಟು ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ
 ಗಣನಾಥನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕರೆದು ನೀನು ಮುಂಚೆಯೇ ಆ ಶಿವದ್ರೋಹಿಯಾದ ದಕ್ಷನ
 ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾವು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಎಂತಾದೊಡಂ ಮಹಾದೇವವಿರಹಿತಯಜ್ಞ
ಮಂತರಿಪ್ರದಾ ರುದ್ರಭಾಗೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಜೀ
ವಂತನಾಗೆಂದು ಪೇಳ್ವ ವನೆಂದ ಮಾತನೆಮಗುಸುರೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ೧೮

ಜೀಯೆಂದು ನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಾ ಗಣೇಶ್ವರಂ
ವಾಯುವೇಗದೊಳ್ಳೆದಿ ಶಾಲೆಯಂ ಪೊಗುತೆ ನಿಖಿ
ಳಾಯುಧಾದ್ರವ್ಯತಹಸ್ತನಾಗಿ ಹರಿಯಜರ ಸಂದೇಶಗಳು ಬಗಿದುಪೋಗಿ
ಆ ಯಜ್ಞ ದೀಕ್ಷಿತನ ಮುಂದೆ ನಿಂದಲವೊ ನಿ
ನ್ನಾಯತಿಕೆಯೆಂದು ಮಹಾಸಿಂಹಮಂ ಕೇಣಕಿ ಗೋ
ಮಾಯುಗಣದಿಂ ಬಾಳ್ವನೆಂಬ ಮೂರ್ಖರ ಮಾಳ್ಕೆಯಾಯ್ತುಕಟ ನಿನಗೆಂದನು ೧೯

ಆರನೊಲಿಪೊಡೆ ಯಜ್ಞಯಂ ಮಾಳ್ವರೀ ನೆರೆದ
ವಾರುವರ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಯುತರ್ ನೀವು ಜನಿಸಿದಿರ
ದಾರಿಂದ ನೀವೀಗ ಹುತವಹಂಗಳಾಹುತಿಯನೀವ ಶ್ರುತಿಮಂತ್ರಂಗಳು
ಆರನುರ ನುತಿಪ್ರವೇದಂಬುದಂ ಮರೆದಹಂ
ಕಾರದಿಂ ಕೆಟ್ಟಿರಿಯಕಾರಣಂ ಬರಬರಲ್
ವಾರುವನ ಮರಿ ಗರ್ವಭಾಕಾರಮಾದೊಲಾಯಿತ್ತಾ ಬಾಳ್ವಿ ನಿಮಗೆಂದನು ೨೦
ಕೇಳಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನಾ ದಕ್ಷನೆಲ್ಲರಂ
ತಾಳಿ ಕಡುರೋಷಂಗಳು ಬರಿದೆ ನೀನದೇ
ಕೊಳುತಿಹೆ ಯಾರವಂ ನಿನಗದೇತಕಿ ಮಂತ್ರತಂತ್ರರಾಪಸ್ಯದರಿತಂ

ಯಾದರೂ ಮಹಾದೇವನಿಲ್ಲದ ಯಾಗವು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಶಿವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಬೇಕಾದ
ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬದುಕು ಎಂದು ಹೇಳು. ಅವನು ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ನಮಗೆ
ತಂದು ಹೇಳು ಎಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು. ೧೯. ಸ್ವಾಮಿಯೆ, ಅಪ್ಪಣೆ ಎಂದವನಿಗೆ
ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟಿ ಗಣನಾಥನು ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಬಂದು ಯಾಗ
ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಕಲ ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರ
ಸಮೂಹವನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆ ಯಜ್ಞ ದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದಕ್ಷನ ಮುಂದೆ
ನಿಂತು, ಎಲವೊ ಈ ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮ ದೊಡ್ಡ ಸಿಂಹವನ್ನು ಕೇಣಕಿ ನರಿಗಳ ಸಮೂಹ
ದೊಡನೆ ಬಾಳುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಮೂರ್ಖರ ರೀತಿಯಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದನು. ೨೦. ಈ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಯಾರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲೋಸುಗ ಈ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ?
ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣುಗಳೇ ನೀವು ಯಾರಿಂದ ಜನ್ಮತಾಳಿದಿರಿ ? ನೀವು ಈಗ ಅಗ್ನಿಗೆ ಆಹುತಿ
ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ವೇದಮಂತ್ರಗಳು ಯಾರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತವೆ ? ಎಂಬುದನ್ನು
ಮರೆತು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹಾಳಾದಿರಿ. ಬರುಬರುತ್ತಾ ಕುದುರೆಯ
ಮರಿ ಕತ್ತೆಯಾಯಿತು ಎನ್ನುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಬಾಳಾಯಿತು ಎಂದನು. ೨೧. ಅವನ
ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದಕ್ಷನು ಕೋಪದಿಂದ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಕೋಪ
ವನ್ನು ತಾಳಿದರು. ಸುಮ್ಮನೆ ನೀನು ಏಕೆ ಕಿರುಚುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ ? ಅವನು ಯಾರು ?

ಹೇಳಿಗ ನೀಂ ಬಂದ ಹದನನನೆ ಮುಳಿದು ಕ
 ಕ್ಷಾಳಿಗಳ್ ಕೆಂಪದರಲಿಬರಂ ಸದೆವೆನೆ
 ದಾಳೋಚನಗೈದು ಪತಿವಚನಮರಿದಾ ಗಣೇಶನಂದಿಂತೆಂದನು

೨೦

ಆರಂಬುದರಿಯಿರೇ ಕೇಳ್ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ಯಾವ
 ತಾರದುಕ್ಕಂ ಮುರಿದ ಬ್ರಹ್ಮಶಿರವರಿದ ಜಗ
 ದಾರಾಧ್ಯಶಿಖಿನೇತ್ರ ಶಿವದೂತನಾಂ ದೇವನಾಚ್ಚೆಯಿಂ ಯಜ್ಞಮುಖಿದ
 ಈ ರುದ್ರಭಾಗೆಯು ಭೇಡ ಬುಂದೆ ಕೊಡದ
 ಕಾರಣದಿನೂಳ್ಳ ನರಿ ನಾಯ್ಕಳ್ಳ ನಿಮ್ಮಾ ಶ
 ರೀರದಡಗೌತಣಮನುಸುರಬಂದವನಲ್ಲದಾನೂಳ್ಳನಲ್ಲೆಂದನು

೨೧

ಎತ್ತಣವನೀಶ್ವರಂ ರುದ್ರಭಾಗೆಯದೆತ್ತ
 ಕತ್ತ ಹಿಡಿದೀಗಿಳಿ ಬಾಯ್ಬಡಿಕನಂ ನೂಕೆ
 ನುತ್ತೆ ನೂಕಲ್ ಬಪ್ಪ ಚರಹಸ್ತಮಂ ಕಡಿಯಲನಿಬರಂ ಮುಳಿದೈದಲು
 ಮತ್ತೆಲ್ಲರಂ ಗೆಲ್ಲು ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ತ
 ದ್ವೈತ್ತಾಂತಮಂ ತಿಳಿಪಬೇಕೆಂದು ಬಂದು ತ
 ನ್ನುತ್ತಮಾಂಗೆ ಕಯ್ಯನಿಟ್ಟು ಬಿನ್ನೈಸಿದಂ ತಾಂ ಪೋದ ವೈತ್ತಾಂತಮಂ

೨೨

ಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳ ರಹಸ್ಯವೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನಿನಗೇಕೆ? ನೀನು ಬಂದ ಕೆಲಸವೇನು? ಈಗ ಹೇಳು
 ಎನ್ನಲು, ಆಗ ಗಣಾಧಿಪತಿ ಕೋಪಗೊಂಡನು. ಅವನ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳು ಕೆಂಪೇರಿದುವು.
 ಅಷ್ಟು ಜನರನ್ನೂ ಸದೆಬಡಿಯುತ್ತೇನೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದನು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಒಡೆಯನ
 ಮಾತನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು. ೨೧. ನಾನು ಯಾರೆಂದು
 ತಿಳಿಯದೆ? ಥಾಗಾದರೆ ಕೇಳು. ನಿಮ್ಮ ಮತ್ಯಾವತಾರದ ಸೊಕ್ಕನ್ನು ಮುರಿದ,
 ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ, ಜಗತ್ತಿನ ಆರಾಧ್ಯದೇವನಾದ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನೆನಿಸಿದ
 ಶಿವನ ದೂತ ನಾನು ದೇವರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿನ ರುದ್ರಭಾಗವನ್ನು
 ಕೇಳಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವ ಕಾರಣ ಊಳಿಡುವ ನರಿ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ
 ನಿಮ್ಮ ಈ ಶರೀರದ ಮಾಂಸದ ಔತಣವನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಲು ಬಂದವನೇ
 ಹೊರತು ನಾನು ಊಳಿಡುವವನಲ್ಲ ಎಂದನು. ೨೨. ಎಲ್ಲಿಯ ಈಶ್ವರ, ಎಲ್ಲಿಯದು
 ಈ ರುದ್ರಭಾಗ? ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ಈಗಲೇ ಈ ಬಾಯ್ಬಡುಕನನ್ನು ನೂಕು ಎಂದ
 ಮಾತಿಗೆ ನೂಕಲು ಬರುತ್ತಿರುವ ಚಾರರ ಕೈಯನ್ನು ಕಡಿದು, ಅಷ್ಟು ಜನರೂ ಕೋಪ
 ದಿಂದ ಮೇಲೆಬೀಳಲು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಗೆದ್ದು, ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೂ
 ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಾನು ಹೋದ

ಆ ಮಾತ ಕೇಳಿದವು ತಾಳ್ಮೆನಿಶ್ಚಿತವಾದವು
 ಭೀಮಾವತಾರವೀರಂ ಒಡಿದು ಚಾಪವುಮಂ
 ನೀ ಮುಖಾಲಯವು ಲಯಂಗೈವೆನೆಂದು ಪ್ರತಾಪವುಂ ನುಡಿದು ವಿದಿಯೆ
 ಸೋಮಾರ್ಕರಡಗಿದರ್ ನಡುಗಿದರ್ ಶ್ರೀಪವುಂ
 ಖ್ಯಾಮರಗಣಂಗಳಾ ಧ್ವನಿಗೇಳ್ದು ತಾಪಸರ್
 ತಾಮೋಡನೆ ಸುಕ್ಕಿದರ್ ಸಿಕ್ಕಿದರ್ ಪಾಪಮಂತಪ್ಪರಂ ಕೆಡಿಸಿದುದೇ ೨೪

ಮೊಳಗಿದುವು ಭೀರಿಗಳ್ ಭಾರಿಗಳ್ ನಡೆದುವಾ
 ಗಳೆ ಧೂಳಿಗಳ್ತಿದುವು ಮುತ್ತಿದುವು ಭತ್ತಮಂ
 ತಳದರ್ವಾ ತೇಜಗಳ್ ವಾಜಗಳ್ ಗಮಕದಿಂ ತೇರ್ಗಳಂ ಸೂಟಿಯಲ್ಲಿ
 ಸುಳಿಸಿದರ್ ಸಾರಥಿಗಳಾ ರಥಿಗಳೋಡೆಯಿಂ
 ಬಳಸಿದರ್ ಪೊಕ್ಕು ಮುಖಾಲಯಂ ಜ್ವಾಲೆಯಂ
 ಕೊಳಿಸಿದರ್ ಪಟುಭಟರ್ ಖಾತಿಯಿಂ ಭೀತಿಯಿಂ ಸಕಲ ಜನಮಳವಳಿಯಲು ೨೫

ಯಾಗಶಾಲೆಯನೊಲ್ಲು ಸುತ್ತಲುಂ ಕಾವ ರತ
 ಯಾಗ ಚತುರಂಗವಿವರಂಜೆಯಂ ಕಂಡು ಫಡ
 ಹೋಗದಿರ್ ಮುಮ್ಮರೆಸಿ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಕಿಚ್ಚಿನಿಕ್ಕಿದ ಕಳ್ಳಬುಟರಿವರಂ

ಸಮಾಚಾರವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ೨೪. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ವೀರ
 ಭದ್ರನು ಅತಿಯಾದ ಕೋಪವನ್ನು ತಾಳಿದನು. ಭೀಕರಾಕಾರನಾದ ಆ ವೀರನು ಬಿಲ್ಲನ್ನು
 ಹಿಡಿದು, ಈ ಯಾಗಶಾಲೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ವೀರಾಲಾಪ ಮಾಡಿ
 ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಿಸಾಟಲು, ಅದರ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯರು ಅಡಗಿಹೋದರು. ವಿಷ್ಣು
 ಮುಂತಾದ ಮುಖ್ಯ ದೇವಸಮೂಹ ನಡುಗಿತು. ಆ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಋಷಿಗಳು ಒಡನೆಯೆ
 ಅಂಜಿ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋದರು. ಪಾಪವು ಎಂತಹವರನ್ನಾದರೂ ನಾಶಮಾಡದೆ ಇರುತ್ತದೆಯೆ ?
 ೨೫. ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಗುಂದುತ್ತಿರಲು ಭೀರಿಗಳು ಅರ್ಭಟಿಸಿದುವು,
 ಸೈನ್ಯ ಸಮೂಹ ಹೊರಟಿತು. ಆಗ ಧೂಳಿದ್ದು ಕೊಡೆಗಳನ್ನು ಮುಸುಕಿದುವು. ಕುದುರೆ
 ಗಳು ಲೀವಿ, ಉತ್ತಾಹಗಳಿಂದ ಹೊರಟವು. ರಥಗಳನ್ನು ಸಾರಥಿಗಳು ಚುರುಕಾಗಿ
 ನಡೆಸಿದರು. ರಥಿಕರು ಅವುಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. ವೀರಭಟರು
 ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಯಾಗಶಾಲೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯಿಟ್ಟರು. ೨೬. ಯಾಗಶಾಲೆ
 ಯನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಇಂದ್ರನ ಚತುರಂಗಸೈನ್ಯ ಇವರ ಆವೇಶವನ್ನು
 ಕಂಡು ಚಿ! ಚಿ! ಹೋಗಬೇಡ. ನಮ್ಮನ್ನು ಮರೆಸಿ ಯಾಗಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯಿಟ್ಟು

ಬೇಗದಿಂ ಪಿಡಿಯೆನುತ್ತೊದಗಿ ಬರುತಿರ್ಪರಂ
ತಾಗಿ ತಲೆಗಳನರಿದು ಮುಂಡರುಂಡಂಗಳು
ಮೇಗೇಂ ಹೋಮಕುಂಡದೊಳ್ಳದೆ ಕೆಡಪಿದರ್ ಮಡುಪಿದರ್ ಸುರಭಟರನು ೨೬

ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳ ಶುಂಡಿಲ್ಲಳುಂ ಕಾಲುಳುಂ
ನಾನಾ ಭಟಗಳ ಬಾಳುಳುಂ ತೋಳುಳುಂ
ನೊನರಥಿಕರ ತಲೆಗಳೋಳುಳುಂ ಸೀಳುಳುಂ ಬಾನಿಂದ ಬೀಳುತಿರಲು
ವಿನದಟ್ಟಿರಿಯೆಂದು ನೋಡಿದರ್ ಬಾಡಿದರ್
ಹಾನಿಯಿಂ ಕೆಟ್ಟಿವೆನುತಾಡಿದರ್ ಕೋಡಿದರ್
ತಾನೆ ತನಗಿದ್ದು ಬಿದ್ದೋಡಿದರ್ ಮಾಡಿದರ್ ಭೀತಿಯಂ ಸುರಮುನಿಗಳು ೨೭

ಒಳಗೆ ಗಜಬಜವಾದುದಾಕ್ಷಣಂ ಭಾವಿಸಲ್
ಹಳಸಿದುದು ಯಜ್ಞ-ಗಿಜ್ಞದ ಮಾತಜೀಂದ್ರರಂ
ಕಳವಳಿಸಿದರ್ ಮುನಿನನಾಳಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತಿರ್ಪದಸುರಾಂತಕಂ ಮನದೊಳು
ತಿಳಿದನೀ ಹದನನರಿದೆಸಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ
ದೊಳಗದೇಂ ಕಾರಣಂ ಕಂಡುಂ ಕಾಣ್ಕೆನಿಂ
ಹಳಚಿನೋಡುವೆನುತೋಡುವ ಸುರಾಳಿಯಂ ಕೂಡಿ ಹುರಿಗೈದನಂದು ೨೮

ಕಣ್ಣೆಟ್ಟ ದಿಗ್ಬಾಲಪಾಲರಂ ಭೀತಿಯಿಂ
ನಾಣ್ಣೆಟ್ಟ ಸರ್ವಗಂಧರ್ವರಂ ಪರಿದೆಯ್ವಿ
ಗೋಣ್ಣಳಂ ತಡವರಿಪ ಯಕ್ಷರಕ್ಷಕಳಂ ಸುಗಿದ ಕನ್ನರ ನರರನು

ಕಳ್ಳವಿವರು. ಇವರನ್ನು ಬೇಗ ಹಿಡಿ ಎನ್ನುತ್ತ ವರಿಯದಿತು. ಈ ರೀತಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ದೇವಸೈನಿಕರನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ತಲೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ದೇಹ-ತಲೆ ಎರಡನ್ನೂ ಮೇಲಿಂದ ಹೋಮಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಹಾಕಿದರು, ಸಾಯಿಸಿದರು, ೨೬. ಆನೆ, ಕುದುರೆಗಳ ಸೊಂಡಿಲು ಮತ್ತು ಕಾಲುಗಳು, ನಾನಾ ಭಟಸಮೂಹದ ಕತ್ತಿಗಳು, ತೋಳುಗಳು, ಹೀನ ರಥಿಕರ ತಲೆಗಳ ಹೋಳುಗಳು ಸೀಳುಗಳು ಆಕಾಶದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿರಲು, ದೇವ ಮುನಿಗಳು ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಂದು ನೋಡಿದರು, ಕಂಡಿದರು, ಸರ್ವನಾಶವಾಯಿತು, ನಾವು ಕೆಟ್ಟಿವು ಎನ್ನುತ್ತ ಕೂಗಾಡಿದರು, ಹಿಂಜರಿದರು, ತಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಎದ್ದು ಬಿದ್ದೋಡಿದರು, ಭೀತಿಗೊಂಡರು. ೨೭. ಆಕ್ಷಣ ಒಳಗಡೆ ಗೊಂದಲವಾಯಿತು. ನೋಡಲು ಯಜ್ಞ-ಗಿಜ್ಞದ ಮಾತು ಹಾಳಾಯಿತು. ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವೇಂದ್ರರು ಕಳವಳ ಪಟ್ಟರು. ಋಷಿಗಳ ಸಮೂಹ ಬಾಯ್ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನೂ ವಿಷ್ಣುವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ತಿಳಿದು, ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ, ಒಂದದ್ದನ್ನು ಎದುರಿಸೋಣ, ಎದುರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತ, ಓಡುತ್ತಿರುವ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದನು. ೨೮. ಕಂಗೆಟ್ಟ ದಿಕ್ಕಾಲಕರನ್ನೂ, ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ನಾಚಿಕೆಬಿಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಗಂಧರ್ವರನ್ನೂ, ಓಡಿಹೋಗಿ

ಬಿಣ್ಣುತಿಗಳನುಗಿದ ಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯರ ನೋಡಿ
ಮಾಣ್ಣೆ ನಿಮ್ಮಯ ಭಯಂ ಪೋಷವಿದೆ ಕಾಳಿಗಕೆ
ಪಣ್ಣಜಾಶ್ವಮನನುತೆ ನಡೆದನಾ ಗರುಡವಾಹನ ಮಹಾಸತ್ತ್ವದಿಂದ

೨೯

ಭೋರ್ಗರೆದುವನಿತರೊಳ ಸಾಳನಿಸಾಳಮಾ
ತೇರ್ಗಳ ಪೊದರ್ ಪೊದಳ್ಳಿದಿದುವು ಮೈಬೆಮರ್
ನೀರ್ಗಲೊಗೆಯಲ್ ವಾಡರಾಜಿ ನಡೆದುದು ಭಟರ್ ಲಟಕಟಿ ಮುಂಕೊಂಡರು
ಕಾರ್ಗಾಲದಭ್ರಮನಲಾನೆಗಳ ನಡೆದುವನಿ
ಬರ್ಗೊಡಿ ಜಂಭಾರಿಯಂ ಭಾರಿಯಂಕಕ್ಕಿ
ದಿರ್ಗೊಳಿಸಿ ನಡೆತಂದನಖಳಸುರಸೇನೆಯೊಡವರಲಂದು ದೇವೇಂದ್ರನು

೩೦

ಕೇಳ್ ಸುಗುಣಭೂಷ ನೀಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಸುರ
ರಾಳ್ ಸುಳಿದುದಾಗಳ್ಳೆನೂರ್ಪದ್ಧಮಭವಬಲ
ದೊಳ್ ಸಮೀಪದ ಚೂಣಿಯೊಳ್ ದೊರೆಗೆ ದೊರೆಗಳಾ ರಥಕೆ ರಥಮಶ್ವಕಶ್ಚಂ
ಆಳ್ ಸುಭಟರೊಳ್ ಮದೇಭಂಗಳ್ಳೆ ಮದದಾನೆ
ಗಳ್ ಸಮಮನಲ್ಪಿತು ಕಾದುತಿರ್ವರ್ ಪೊಯಿಲ
ಸೂಳ್ ಸುರಿಯೆ ಕಿಡಿಗಳು ನುಡಿಗಳಡಿಗಡಿಗೆ ಮೂದಲಿಸೆ ಕೇಳದ್ವೃತವನು

೩೧

ತೆಲೆತುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಯಕ್ಷರಕ್ಷರುಗಳನ್ನೂ, ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದ್ದ ಕಿನ್ನರರು ಮತ್ತು
ನರರನ್ನೂ, ಭಾರವಾದ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ಎಸೆದಿದ್ದ ಸಿದ್ಧ-ಸಾಧ್ಯರನ್ನೂ ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ಭಯ
ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಇದೋ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ಅನೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಎನ್ನುತ್ತ
ವಿಷ್ಟು ವು ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ಹೊರಟನು. ೩೦. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಗಾರಿ-ಭೇರಿಗಳು ಧ್ವನಿ
ಮಾಡಿದುವು. ರಥಗಳ ಗುಂಪು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಹೊರಟವು. ಮೈಬೆವರಿನ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿರಲು
ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹ ನಡೆಯಿತು. ಭಟರು ಉತ್ಸಾಹಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೊರಟರು, ಮಳೆ
ಗಾಲದ ಮೋಡಗಳೊ ಎನ್ನುವಂತೆ ಆನೆಗಳು ನಡೆದುವು. ಅವರೆಲ್ಲ ಸೇರಿಕೊಂಡು
ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನೂ ಭೀಕರ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿಸಿದರು. ಆಗ ಸಕಲ ದೇವಸೈನ್ಯದೊಡನೆ
ಕೂಡಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಹೊರಟುಬಂದನು. ೩೧. ಕೇಳಯ್ಯ, ಉತ್ತಮಗುಣಗಳೇ
ಭೂಷಣನಾದ ಸಿದ್ಧರಾಮಣ್ಣ, ಆಗ ಐನೂರು ಪದ್ಮಗಳಷ್ಟು ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯ
ಹೊರಟಿತು. ಶಿವನ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಯಕರಿಗೆ-ನಾಯಕರು, ರಥಕ್ಕೆ ರಥ,
ಕುದುರೆಗೆ ಕುದುರೆ, ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಸೈನಿಕರು, ಮದಿಸಿದ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಆನೆಗಳು ಸಮವೆನ್ನುವಂತೆ
ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆತ ಬೀಳುತ್ತಿರಲು, ಮೂದಲಿಕೆ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಿಡಿ

ನೋಕಿ ಗಜದಿಂ ತಿವಿಸಿದರ್ ಮಾವುತರ್ ಮಡದೊ
 ಘೋಕಿ ಹಯದಿಂದಿರಿದರಾ ರಾವುತರ್ ಕರುಳ್
 ಸೋಕಿ ಸರಳಿಚ್ಚಾಡಿದರ್ ವರೂಫಾರೋಡಕರ್ ಭಟರ್ ಖಾತಿಯಿಂದೆ
 ಅಂಕಿಗೊಂಡಿರಿದು ತರಿದರ್ ತಲೆಯನಟ್ಟಿಗ
 ಕ್ತಿಕೆ ರಕ್ತಂ ಪೊನ್ನಲಿಯಲಜಗಿಯಂ ರ
 ಕಾಂಕಣ ಕೆಸರಾಗಿ ಕಾಗೆಗೂಗಗಳಾಗ ಮೇಲೆ ನಲಿಯಲ್ ಬಲದೊಳು ೩೦

ಇರ್ಬಲಂ ಸಮನಾಗಿ ಕಾದಲಿಂದ್ರನ ಮುಳಿಸು
 ಪರ್ಬ ಕಂಡಖಳ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ ತಂತಮ್ಮ
 ಸರ್ಬಬಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೊತ್ತಿ ಕೋಪದಿಂದಂಬುಗಳ ಪೆರ್ವಳಿಯನು
 ಒಬೊರ್ಬರೊಂದು ಕಡೆಯೊಳ್ ನಿಲ್ಲು ಕರೆವುತಾ
 ಪೊರ್ಬಡೆಯನೊಳಪೊಕ್ಕು ಬರೆ ಕಂಡು ವಿಕ್ರಮದ
 ಗರ್ಬದಿಂ ವೀರಶನಾರ್ಪಣಿಸಿ ಕೈದೋರಿದದ್ವೈತವನೇನಂಬನು ೩೧

ಬಾಯ್ಗಳಂ ಕೊಯ್ ಬೀಳಹೊಯ್ ಕಾಯ್ದು ವೆಣ್ಣೆಸೆಯ
 ನಾಯ್ಗಳಂ ಕರುಳ್ಗಳಂ ತಿನಿಸಾ ಮರುಳ್ಳೆನುತೆ
 ಬಯ್ಗಳನ ಬೊಬ್ಬೆಯಿಂ ವೀರಶನೇಯಲಿಂದ್ರಾದ್ಯಪ್ಪದಿಕ್ಪಾಲಕ

ಹಾರುತ್ತಿರಲು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಆದ್ವೈತವನ್ನು ಕೇಳು. ೩೦. ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಮಾವುತರು ಮುನ್ನಡೆದು ಅನೆಗಳಿಂದ ತಿವಿಸಿದರು. ರಾವುತರು ಹಿಮ್ಮಡಿಯಿಂದ ಕುದುರೆ
 ಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಈಟಿಗಳಿಂದ ತಿವಿದರು. ರಥಾರೋಹಿಗಳು ಕರುಳನ್ನು ಸೋಕುವಂತೆ
 ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದಾಡಿದರು. ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಭಟರು ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ
 ಕೊಂಡು ತಿವಿದು ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದರು. ದೇಹಗಳು ತೇಲಾಡುವಂತೆ ರಕ್ತವು ಹೊಳೆ
 ಯಾಗಿ ಹರಿಯಲು ಗಜಬಿಜಿಯಿಂದ ರಣಾಂಗಣವು ಕೆಸರಾಯಿತು. ಕಾಗೆ-ಗೂಗಗಳು
 ಮೇಲೆ ಹಾರಾಡಿದುವು. ೩೧. ಎರಡು ಬಲವೂ ಸಮನಾಗಿ ಕಾದಾಡಿದುವು. ಆಗ ಇಂದ್ರನ
 ಕೋಪ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಪಾಲಕರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ
 ಸೈನ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಕೋಪದಿಂದ ಒಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ
 ನಿಂತು ಬಾಣಗಳ ದೊಡ್ಡ ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಆ ದೊಡ್ಡಸೈನ್ಯದ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಬರಲು
 ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಾಕ್ರಮದ ಗರ್ವದಿಂದ ವೀರಭದ್ರನು ಅಬ್ಬರಿಸಿ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
 ವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಆ ಆದ್ವೈತವನ್ನು ಏನೆನ್ನಲಿ ? ೩೪. ಯುದ್ಧ, ಮಾಡುತ್ತಿರುವ
 ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿನ ನಾಯಿ (ದಿಕ್ಪಾಲಕ) ಗಳ ಬಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಯ್ತು, ಬೀಳುವಂತೆ ಹೊಡೆ,
 ಭೂತ-ಪ್ರೇತಗಳಿಗೆ ಕರುಳನ್ನು ತಿನ್ನಿಸು ಎನ್ನುತ್ತ ಬೈಗುಳ ಕೂಗಾಟದಿಂದ ವೀರೇಶನು

ಮಯ್ಯಳಂ ಕೊಯ್ದೆತ್ತಿ ನಭಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತಿರೆ
ಸುಯ್ಯಳುಣ್ಣಿದುವವರ ವದನದೊಳ್ ಪೇಳ್ವುದೇ
ನುಯ್ಯಳಗ್ಗಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವೇ ಕಾಣೆಸಳವಿಯೊಳವರ್ಗಗಳನಂದನು ೩೪

ಆ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಬಳಿ
ಕೀ ಸುಧಾಹಾರಿಗಳ್ ಭೂತಳಕಿ ಬೀಳುತ್ತ
ದೇಸು ಬಲ್ಲೋ ಪೊಸ ರಥಂಗಳೊಳ್ ನಿಂತು ಬೊಬ್ಬಿಡುತೆಂದದಿರಾಗದೆ
ಮೋಸದೊಳಗೆಚ್ಚು ನಭಕೆಬ್ಬಿಸಿದ ಬಲ್ವನೆ
ಮಿತ್ರ ಸರಿಸದೊಳ್ ತೋರೆ ಕಾಣಬಹುದೆಂದೆನುತೆ
ಸಾಸಿರ ಸರಳಳನದೋರೊರ್ವರೆಚ್ಚರಂದಾ ರುದ್ರಗಣದ ಮೇಲೆ ೩೫

ಸಿಡಿಲ ಭರವೆತ್ತ ಪಿರುಗಳ ಬಳಗವೆತ್ತ ಗುಡು
ಗುಡಿಪ ಸಿಂಹಮಂದೆತ್ತ ಸೀಳ್ವರಿಗಳೆತ್ತಲಾ
ಮೃಡನ ಸಂತನೆತ್ತ ಸುರರದಟೆತ್ತ ಕಾದುವೊಡೆ ಕೇಳಿದ್ವೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ
ಕಡಿವನನಿಬರ ಸರಳ ಸಾರಮು ಮತ್ತೆಚ್ಚು
ಒಡಿದ ಕಾಮುಕ ಭತ್ತ ಚಮರ ಹಯ ಸಾರಥಿಗ
ಕೊಡವರೆದ ತೇರ್ಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಸಮ್ಪೂರ್ವದೊಳಾರ್ಭಟಿಸಿ ನಿಂದಿರನು ೩೬

ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಅದು ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಮೈಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಎತ್ತಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಅವರ ಮುಖದಿಂದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಹೊರಟಿತು. ಏನು ಹೇಳುವುದು ? ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂದೆ ಹೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆಯೆ ? ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಂತಹವರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ೩೫. ಆ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಳಿಕ ಆ ದೇವತೆಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತ, ಅದೆಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೋ ! ಹೊಸರಥಗಳನ್ನು ಏರಿ ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತ ಈ ರೀತಿ ಎಂದರು. ಎದುರಿಗೆ ಬರದೆ ಮೋಸದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸಿದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸಾವಿರ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಆ ರುದ್ರಗಣದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು. ೩೬. ಕೇಳಿದೆಯೋ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಸಿಡಿಲರಭಸಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಮಕ್ಕಳ ಸಮೂಹ ಸಮವೆ ? ಗರ್ಜಿಸುವ ಸಿಂಹಗಳಿಗೆ ಸೀಳ್ವರಿಗಳು ಸಾಟಿಯೆ ? ಆ ಶಿವನ ಮಗನಿಗೆ ದೇವತೆಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಮವೆ ? ಅಷ್ಟು ಜನರ ಬಾಣಗಳನ್ನೂ ಕಡಿದುಹಾಕಿದನು. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅವರು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲು, ಭತ್ತ, ಚಾಮರ, ಕುದುರೆ, ಸಾರಥಿ, ಹತ್ತಿದ್ದ ರಥಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದನು.

ಕಂಡು ಹಮ್ಮಿಸಿದರ್ ಕೆಲಕೆಲುಬರ್ ಭಯಂ
 ಗೊಂಡು ಬಿಳ್ವರ್ ಪಲಂಬರ್ ಮುಂದುಗಟ್ಟಿದರ್ಯ
 ಗುಂಡಿಗೆಳೊಡವರೆಬರಾಚರಿಸಿದರ್ ನಡುಗಿದರ್ ನಲಪುಗೆಟ್ಟುನಿಬರು
 ಕಂಡಕಡೆಗಾಲಿ ಪರಿದೊಡನೆ ತಮತಮಗೆ ಮುಂ
 ಕೊಂಡೆಲ್ಲರೆದ್ಗು ಬಿದ್ನೋಡಿಯಾ ಸರಸತಿಯ
 ಗಂಡನಂ ಮರೆಪೊಕ್ಕುದಖಿಳದಿಕ್ಕಾಲಕರ ತಂಡಮದನೇನೆಂಬೆನು

೩೭

ಬಿಡುಮುಡಿಗಳಂ ತಪ್ಪುನುಡಿಗಳಂ ನಡೆಗಳಂ
 ನಿಡುಸುಯ್ಯಂಗಳೊಡವ ಮೆಯ್ಯಂಗಳಂ ಕೆಯ್ಯಂಗಳಂ
 ಕಡುಬರೆತ ವದನದಿಂ ರದನದಿಂ ಪದನದಿಂಪಳವಧರದಮರನಿಕರಂ
 ಸೆಡೆದ ಪಿನ್ನೋಟದಿಂದೋಟದಿಂ ಘಾಟದಿಂ
 ಕಡಿವಡೆದ ಕಾಲ್ಗಳಂ ಪಲ್ಲಗಳಂದೆಲ್ಲಂಗಳಂ
 ದೊಡನೊಡನೆ ನೊಂದು ವಿಧಿಯೊಳ್ ಚೀರಿ ದೂರಿ ತೋರಿದರದ್ವತಾಕಾರನು

೩೮

ಆರಿವಂ ವಿಲಯಮಾರಾರಿಯೋ ಮಾರಿಯೋ
 ಸಾರಿದಂ ಕಾಮುಗಿಲ ತಾತನೋ ಭೂತನೋ
 ಭೂಲಿವೈರಿಪ್ರಾಣಹಾರನೋ ವೀರನೋ ನೋಡಭಜಭವ ಮೇಲನು

೩೭. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಲವರು ಮೂಝೆಗೊಂಡರು. ಕೆಲಕೆಲವರು ಭಯಗೊಂಡು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರು. ಹಲವರು ದಾರಿಗಾಣದೆ ಎದೆಯೊಡೆದು ಸತ್ತರು. ಮತ್ತೆ ಅರ್ಧಜನ ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲೆದರು. ಕೆಲವರು ಸಂತೋಷಗೊಟ್ಟು ನಡುಗಿದರು. ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿದ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾಯಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು ಹೋದರು. ಕಡೆಗೆ ಎದ್ದುಬಿದ್ದು ಓಡಿ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕಾಲಕರ ಗುಂಪೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮರೆಹೊಕ್ಕಿತು. ೩೮. ಕೆದರಿದ ತಲೆಗಳಿಂದ, ತಡವರಿಸುವ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತು ನಡೆಗಳಿಂದ, ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗಳಿಂದ, ಒಡೆದುಹೋದ ಮೈಕೈಗಳಿಂದ, ಒಣಗಿದ ಮುಖದಿಂದ ಮತ್ತು ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ, ರೀತಿಯಿಂದ, ರುಚಿ ಹಿತಗಳಿಲ್ಲದ ತುಟಿಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ ಹಿಂದೆ ನೋಡಲು ಹೆದರಿ, ಓಟದಿಂದ ತಾಗಿ ಒಡೆದ ಅಂಗಾಲುಗಳಿಂದ, ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ, ಎಲುಬುಗಳಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ನೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಆರ್ತಧ್ವನಿಯಿಂದ ಮೂರಿಕೊಂಡು ಆ ಭಯಂಕರಾಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ೩೯. ಯಾರಿವನು ? ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ರುದ್ರನೋ ? ಮಾರಿಯೋ ? ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದವನು. ಕಾಮುಗಿಲ ತಂದೆಯೋ ? (ಸಿಡಿಲು), ಭೂತವೋ ? ವೈರಿಗಳಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲತಕ್ಕವನೋ, ವೀರನೋ ? ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೇ ನೋಡಿ ? ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು

ಆರಯ್ಯದೀ ಯಾಗರೋಗಮಂ ತೋಡಗಿದರ
 ದಾರಯ್ಯ ನಿಮ್ಮನಿಂ ಕಾವ ದೇವರ್ ತೋರಿ
 ಸಾರಯ್ಯವಾದ ಕವನದೊಳೆಂದು ನೋಂದು ಸುರಕುಲವೈದೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದು ೩೯

ಕೇಳಿ ಕಾಪೇರಿವಂ ಮಾರಿದಂ ಸಾರಿದಂ
 ಕಾಳೆಗಮನುಬ್ಬಿನಿ ಕೊಬ್ಬಿನಿ ತಬ್ಬಿನಿ
 ತೊಳಲಿಭವಳ್ಳುವುದೆ ಬಳ್ಳುವುದೆ ತುಳ್ಳುವುದೆ ನಾಡೆ ಭಯರಸಮೆಮ್ಮೊಳು
 ಏಳಿಪನರಾತಿಯಿಂ ಹೇತಿಯಿಂ ಖಾತಿಯಿಂ
 ತಾಳದಿರಿ ಸುರಬಲಂ ನರಬಲಂ ಪರಬಲಂ
 ತೊಳಿ ಸುತ್ತಲ್ ಮುತ್ತಲೊತ್ತಲೆಂಬ್ಬ ಗರ್ಭಂ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಳ್ಳನು ೪೦

ಕೆಟ್ಟೋಡಿದಸುರ ಸುರ ನರ ಭುಜಂಗರ್ ಭೀತಿ
 ಬಿಟ್ಟೋಡಿದಬ್ಬಾಕ ವಸು ಮನುಗಳೊಡೆಯನಂ
 ಬಿಟ್ಟೋಡಿದಪ್ಪರರ್ ಕಿನ್ನರರ್ ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ ಕಿಂಪುರುಷರು
 ದಟ್ಟಿಸಿದರ್ ಜಗತ್ತಿತನೇವದಿಂದ ಪೋರ
 ಮುಟ್ಟಿಸು ವಾದ್ಯಘೋಷಣೆಗಳಿಂ ನಡೆತಂದು
 ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಮುತ್ತಿ ಮೂವಲಿಸಿದರ್ ಬಲಿಸಿದರ್ ಕಲಹವಾದನೆನೊಚೆನು ೪೧

ಆಲೋಚಿಸದೆ ಈ ಯಾಗರೋಗಕ್ಕೆ ತೋಡಗಿದಿರಿ. ಈ ರಮ್ಯವಾದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ದೇವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ತೋರಿಸಿ ? ಎಂದು ನೋಂದು ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ ಬಹುವಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಿತು. ೪೦. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಕಾಪೇರಿದನು, ಮಿತಿಮಾರಿದನು, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಯುದ್ಧದ ಡಂಗುರ ಹೊಡೆಸಿದನು. ಗರ್ವದ ನೆಚ್ಚಿಕೆಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಆನೆ ಹೆದರುವುದೆ ? ನಡುಗುವುದೆ ? ಆಯುಧ ದಿಂದ ಕೋಪದಿಂದ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ ಶತ್ರುವಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಭಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೆ ? ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನೂಕಲಿ, ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯ ಮತ್ತು ನರಬಲ ತಡೆಯದೆ ಇರಿಯಿರಿ ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೇಲೆದ್ದನು. ೪೧. ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟು ಓಡಿದ ರಾಕ್ಷಸರು, ದೇವತೆಗಳು, ನರರು, ನಾಗರು, ಭಯಬಿಟ್ಟು ಓಡಿದ ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ, ವಸು, ಮನುಗಳು, ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದ ಅಪ್ಪರರು, ಕಿನ್ನರರು, ಸಿದ್ಧರು, ವಿದ್ಯಾಧರರು, ಕಿಂಪುರುಷರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ, ಜಗದಪಿತನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಎಲ್ಲ ವಾದ್ಯಘೋಷಣೆಗಳ ಸಮೇತ ಬಂದು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮುತ್ತಿಗೆಹಾಕಿ ಹೀಯಾಳಿಸಿದರು, ಯುದ್ಧವನ್ನು ಬಿರುಸುಗೊಳಿಸಿದರು.

ಉರಗಂಗಳುಂವಣೆಗೆ ಗರುಡಕುಲಮುಳಗುಮೇ
ಕರಿಗಳುಂಬೆಗೆ ಸಿಂಗದದಟು ಕೆಡುಗುಮೆ ಸೊಕ್ಕಿ
ದೊಳಗೆಳೆ ಮುತ್ತು ಪುಲಿವಳಗಮೇಂ ಪಾಳಕ್ಕುಮೇ ಬ್ರಹ್ಮಬಲಮೊತ್ತಲು
ಹರಗಣಂಗಳೆ ನೋವಕ್ಕುಮೇ ನಿಮಿಷದೊಳ್
ಪರಬಲಂ ಸಾಸಿರಮಹಾಪದ್ಮಮಳಿದುದ
ಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ಸಂಗರಂ ಭಂಗರಾದರ್ ಸಕಲ ಸುರರದೇವಣ್ಣಿ ಸುವೆನು ೪೨

ಮೊತ್ತಿದರ್ ತರಿದರಿದರ್ ಕೊರೆದರುಂಬೆ ಬೆಂ
ಬತ್ತಿದರ್ ಸಾರ್ವರಾದರ್ ಪೋರ್ದರಂಗಿದು ಬಾ
ಳಿತ್ತಿ ಜಡಿದರ್ ಪೊಡೆದೊಡೆದರಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ ಬೊಟ್ಟಿಯಬ್ಬರದೊಳು
ಮುತ್ತಿದರ್ ಕೆಡವಿದರ್ ಕೊಡವಿದರ್ ಮಡವಿದರ್
ಮುತ್ತಿರಿಯ ಮೆಚ್ಚಿದರ್ ಪೆಚ್ಚಿದರ್ ಕೊಚ್ಚಿದರ್
ಸತ್ತರಂ ಬಿತ್ತರದೊಳೊತ್ತರಿಸಿ ಹರಗಣಂ ಸುರಗಣವ ಬೆಂಕೊಂಡುದು ೪೩

ಸುರಪಂ ಸುರುಳ್ಳನಲನಳ್ಳಂ ಯಮಂ ಯಮಳ
ಕರಮನುರೆ ಮುಗಿದು ದನುಜಂ ನಿಜಂಗೆಟ್ಟು ತ
ದ್ವರಣನಿರೆ ಶರಣೆಂದು ವಾಯು ಕಾಯೆಂದು ಧನದಂ ಮನಕೆ ಮುಂಚಿ ಪಾಯ್ತು

೪೨. ಹಾವುಗಳ ರಭಸಕ್ಕೆ ಗರುಡಕುಲ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆಯೆ ? ಅನೆಗಳ ಆವೇಶಕ್ಕೆ ಸಿಂಹಗಳ ಪರಾಕ್ರಮ ಕುಂದುತ್ತದೆಯೆ ? ಕೊಬ್ಬಿದ ಜಿಂಕೆಗಳು ಮುತ್ತಲು ಹುಲಿಗಳ ಸಮೂಹ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆಯೆ ? ಬ್ರಹ್ಮನ ಸೈನ್ಯ ಮೇಲೆಬೀಳಲು ರುದ್ರಗಣಗಳಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆಯೆ ? ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಮಹಾಪದ್ಮದಷ್ಟು ನಾಶವಾಯಿತು. ಯುದ್ಧವು ಅಶ್ವರ್ಯಕರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಸೋತರು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ? ೪೩. ಹೊಡೆದರು, ತರಿದರು, ಇರಿದರು, ಕೊರೆದರು, ಮೇಲೆಬೀಳಲು ಆವೇಶದಿಂದ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದರು, ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು, ಅರಳಿದರು, ಹೋರಾಡಿದರು, ಒರೆಯಿಂದ ಹಿರಿದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಜಡಿದರು, ಹೊಡೆದರು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಆರ್ಭಟದ ಅಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಒಡೆದರು. ಮುತ್ತಿದರು. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿದರು, ಕೊಡವಿದರು. ಸಾಯಿಸಿದರು, ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ತಿವಿದವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು, ಉತ್ಸಾಹಿಸಿದರು, ಕೊಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದರು, ಸತ್ತವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ರುದ್ರಗಣವು ದೇವಗಣವನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿತು. ೪೪. ದೇವೇಂದ್ರನು ಬೆದರಿ ಕುಗ್ಗಿದನು. ಅಗ್ನಿ ಆಯಾಸಗೊಂಡನು. ಯಮನು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ರಾಕ್ಷಸರು ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟು, ವರುಣನು ಶರಣಾಗತನಾಗಿ, ವಾಯು ಕಾಪಾಡು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಕುಬೇರನು

ತರಣಿಗಳ್ ಸರಣಿಗಳ್ ಮನುಗಳನುಗುಂದಿ
ಗರಗಳ್ ಕರಂಗಿ ವಸುಗಳ್ ಮುಸುಕಿಟ್ಟೋಡೆ
ಸರಸಿಜಭವಂ ಕಂಡು ಕಂಡು ಕಾಳಿಗಕೆ ಮುಂಕೊಂಡನನೇನೆಂಬೆನು ೪೪

ಮುಂದೆ ಬಲಮಂ ಜರೆದು ಪಿಂಡಿಕ್ಕಿ ಮುಂದೆ ತ
ನ್ನುರುವಾತ್ಮಬಲಮೆಡಬಲಂಗಳೊಳ್ ಸಂದಣಿಸಿ
ತರಗಲೆಗಳ್ಗಿಗಿದಿರಪ್ಪಂತೆ ರುದ್ರಬಲಕಿದಿರಾಗಿ ನಡೆದಜಬಲಂ
ಜೆರಸಾರ್ ಜಗತ್ಕರ್ತೃ ಬಂದನದೆ ಕೊಂದನದೆ
ಬಂದೆ ಕೆಡಬೇಡ ತೊಲತೊಲಗಂಬ ಕಹಳೆ ಮುಂಬ
ದೊರಲೆ ಬರಸಿಡಿಲಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾರ್ಪಟಿಸಿ ತಾಗಿದನಂದು ಹರಬಲವನು ೪೫

ಎಲ್ಲಿರ್ಪನಿತು ಪೋರ್ತಿ ಸುರಬಲಂಗಳು
ಚಲ್ಲವಡಿವಣ್ಣನು ತೋರ್ ತೋರೆನುತ್ತೆ ಬರ್
ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತಂಬುಗಳ ಮಳೆಗಳಂ ಕರೆವುತಬ್ಬ ಗರ್ಭಂ ನೂಕಲು
ಬಲ್ಲಿದರ್ ತಾಗಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರ್ ಕೆಲಬರ
ಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂದರ್ ಕೆಲಬರಳವಳಯೆ ಕಂಡು ಸುರ
ದಲ್ಲಣಂ ವೀರನಾ ಬ್ರಹ್ಮನಿದಿರೊಳ್ ನಿಂದು ನುಡಿದನನೇನೆಂಬೆನು ೪೬

ಮನೋವೇಗವನ್ನುಮೀರಿ ಓಡಿಹೋಗಿ, ಸೂರ್ಯರು ಕ್ರಮತಪ್ಪಿ, ಮನುಗಳು ರೀತಿಗೆಟ್ಟು, ಗ್ರಹಗಳು ಕರಗಿಹೋದುವು. ವಸುಗಳು ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗಲು ಇವನ್ನು ನೋಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದನು. ೪೫, ಚದುರಿ ಹಿಂದೆ ಹೋದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸೈನ್ಯವು ಎಡ ಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಲು, ತರಗಲೆಗಳು ಬೆಂಕಿಗೆ ಎದುರಾಗುವಂತೆ ಶಿವನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸೈನ್ಯ ಹೊರಟಿತು. ಘಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿ, ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಇದೋ ಕೊಂದನು, ಸುಮ್ಮನೆ ಕೆಡಬೇಡ, ತೊಲಗು, ತೊಲಗು ಎಂಬ ಕಹಳೆಗಳು ಮುಂದೆ ಕೂಗುತ್ತಿರಲು ಬರಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಅಂದು ಶಿವ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಿದನು. ೪೬. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ದೇವಸೈನ್ಯವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಾಡುವಂತೆ ಹೊಡೆದ ಗಂಡುಸು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ತೋರಿಸು ತೋರಿಸು ಎನ್ನುತ್ತ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತೇಂಕಾರ ಮಾಡಿ, ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಸಾಹಸಿಗಳು ಎದುರಿಸಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರು. ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತರು. ಕೆಲವರು ಶಕ್ತಿಗುಂದಿದರು, ಇವನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಲ್ಲಣವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ

ಉಕ್ತಿಸತಿಯರಸ ನೀಂ ಚತುರಾಸನಂ ಪರಮಂ
 ಭಕ್ತನಂದೀಶ್ವರಂ ನಿನಗೆ ಕೃಪೆಯಿಂದೆ ಸು
 ವ್ಯಕ್ತಮ್ನುಪೀ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡತನಮಿಯ ಮಗನ ಮರುಳಪ್ಪಿ ನಿನ್ನ
 ಯುಕ್ತಿಗಡಿಸಿತು ಜಗಲ್ಲಯಕ್ಕಿಟ್ಟಿ ಯಜ್ಞದಾ
 ಸತ್ತಿಯಂ ಸುಡು ಶರಣೊಗ್ಗು ಶಿವನನಲ್ಲದೊಡೆ
 ಶಕ್ತನಾಗೇಳ್ ಸಮರಕನೆ ಬ್ರಹ್ಮನಂದು ಘನರೋಪದಿಂದಿತಂದನು

೪೭

ದಿಟ್ಟಿ ನೀನಾರ್ ನಿನ್ನ ಪೆಸರದೇನೆಮಗದಾರ್
 ಕೊಟ್ಟಿರೀ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವಂ ಪೊಸಿಯಂತು ಹ
 ಳ್ಳುಟ್ಟುವರೆ ನೀನಮ್ಮೊಳಿಂದಜು ಸರಳಸಾರಂಗಳಂ ಕರೆವುತಿರಲು
 ನಟ್ಟಿ ಸಸಿಯಂದಿನ್ನೆಗಂ ತಾಳ್ದರೆಮಗೇಬು
 ದೊಟ್ಟಿಲಾ ಭಾಷೆ ನಿನ್ನಳಿದೀ ಶಿರಂಗಳಂ
 ಕುಟ್ಟಿ ಶಿವರುಂಡಮಾಲಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಕಣೆಗಡಿದಚ್ಚನಾ ವೀರನು

೪೮

ಕೇಳ್ವೊಸತನೆಲೆ ರಾಮ ವೀರನೆಚ್ಚಂಬುಗಳ್
 ಸೂಳ್ವಿಟ್ಟಿ-ಸೂತಾಶ್ವವಂ ಕೊಚ್ಚಿ ವಿಧಿಕಾಯ
 ದೊಳ್ವೊಕ್ಕು ತಟ್ಟುಚ್ಚಲಾ ಕ್ಷಣಂ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಕೋಪದಿಂ ಗಾಯಪಡೆದ

ವೀರಬದ್ರನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಎದುರು ನಿಂತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೪೭. ವಾಣೀಪತಿಯ
 ನೀನು ಚತುರ್ಮುಖ ಪರಮಭಕ್ತ ಎಂದು ಈಶ್ವರನು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆತೋರಿ
 ಎಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ
 ಕೊಟ್ಟನು. ಮಗನ ಮೇಲಿನ ಮೋಹ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಡಿಸಿತು. ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಶಕ್ಕೆ
 ಕಾರಣವಾದ ಆ ಯಜ್ಞದ ಮೇಲಿನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಸುಡು. ಶಿವನಿಗೆ ಶರಣಾಗು,
 ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗು ಎನ್ನಲು ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಂದು ಮಹಾಕೋಪದಿಂದ ಈ
 ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೪೮. ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯೇ ನೀನು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ನನಗೆ
 ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರಯ್ಯ? ನೀನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಸುಳ್ಳನ್ನು
 ಬೊಗಳುವುದೆ? ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿರಲು ಆ
 ವೀರನು ನೆಟ್ಟಿ ಸಸಿ ಎಂದು ಈತನಕ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಾಣತೊಟ್ಟಿ
 ಯಲ್ಲವೇ? ಭೇಷ್, ನಿನ್ನ ಉಳಿದ ಈ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ, ಶಿವನ ರುಂಡಮಾಲೆಗೆ
 ಸೇರಿಸಲು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಾಣವನ್ನು ಕಡಿದು, ಆ ವೀರಭದ್ರನು ಬಾಣ
 ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ೪೯. ಹೊಸ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಯ್ಯ, ಸಿದ್ಧರಾಮ, ವೀರಭದ್ರನು
 ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಗಳ ಸರದಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಾರಥಿ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿ
 ಹಾಕಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಬಂದಿತು. ಆಗ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಕೋಪದಿಂದ

ಕಾಳ್ವಂದಿಯಂತಹಂ ಪ್ರೊಸರಥದೊಳ್ಳಿದಿ ಬಿ
 ಲ್ಲಾಳ್ವಂಥಗಾರ ನೀನಹುದೆನುತ್ಪಚ್ಚಂಬು
 ಗಳ್ಳೊಳೆವುತ್ಕರಲ್ ವೀರಭದ್ರಂ ಕಡಿದು ಮಗುಳ್ಳಿಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬರಿದನು ೪೯

ಮತ್ತಾ ರಥಾರ್ಥವಂ ತೆವರಿದುವು ಸವರಿದುವು
 ಸುತ್ತಣ ಬಲಂಗಳಂ ಮುತ್ತಿದುವು ಕುತ್ತಿದುವು
 ಪೊತ್ತು ವಿಧಿಯಂ ಗಗನಕತ್ತಿದುವು ಸುತ್ತಿದುವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು
 ಮತ್ತೆ ರಣರಂಗೇವಾಡಿದುವು ಕಾಡಿದುವು
 ಪತ್ತದೆಸೆದೆಸೆಗಳೊಳಗುಬ್ಬಿದುವು ಪಬ್ಬಿದುವು
 ಸುತ್ತಲೆತ್ತಲಂ ತೋರಿದುವು ಮಾರಿದುವು ವೀರಭದ್ರನ ಕಣೆಗಳು ೫೦

ಈ ತೆರದೆ ವೀರಭದ್ರಂ ವಿಧಿಯನೊಡನೊಡನೆ
 ಘಾತಿಸುತ್ತಿರೆ ಕಂಡು ಘನರೋಪದಿಂ ಸುರ
 ವ್ಯಾತಮಡಿಗಡಿಗೆ ಮಸಗಲ್ ಕಂಡು ನಸನಗುತ್ತರೆ ಭದ್ರಕಾಳಿಯೊಡನೆ
 ಖಾತಿಯಿಂ ಕೊಲುತಿರ್ವಳೊಂಜೆಸೆಯೊಳು ಭೂತ
 ಬೇತಾಳರಾರ್ಪಟಿಸಿ ನುಂಗುತ್ತಿರೆ ಕಾಣುತ್ತ
 ತೀತಕೋಪಂ ಬ್ರಹ್ಮನಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂ ತೊಟ್ಟಿಚ್ಚನೇನೊಬ್ಬನು ೫೧

ಗಾಯಗೊಂಡ ಕಾಡಹಂದಿಯಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಹೊಸರಥದಲ್ಲಿ ಬಂದು, ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಬಿಲ್ಲುಗಾರನೂ ಜಿದ್ದುಗಾರನೂ ಆಗಿರುವೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಬಾಣಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ವೀರಭದ್ರನು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಮತ್ತೆ ತಾನೂ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಬೊಬ್ಬೆಹಾಕಿದನು. ೫೦. ಮತ್ತೆ ಆ ರಥ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಸವರಿಹಾಕಿದುವು. ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಒರಸಿಹಾಕಿದುವು, ಮುತ್ತಿದುವು, ಇರಿದುವು, ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡಿದುವು, ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಹೊತ್ತು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿಸಿದುವು, ಪುನಃ : ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಎಸೆದುವು, ಕಾಡಿದುವು, ಹತ್ತುದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಉರವಣಿಸಿದುವು, ಹಬ್ಬಿದುವು, ಸುತ್ತಲೂ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವೀರಭದ್ರನ ಬಾಣಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು, ಮಿತಿಮೀರಿದುವು. ೫೧. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರನು ಬ್ರಹ್ಮನೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಗಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲು ನೋಡಿ ಅತಿಕೋಪದಿಂದ ದೇವಸಮೂಹ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಭದ್ರಕಾಳಿ ನಸನಗುತ್ತಾ ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಭೂತ ಭೇತಾಳಗಳು ಆರ್ಪಟಿಸಿ ನುಂಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಕೋಪಗೊಂಡ ಬ್ರಹ್ಮನು

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪರಿಸಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗವನ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದೆ

೫೭

ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಗಳನ್ನು ದೂಳಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚುತ್ತ ನಡೆದರು. ೫೭. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಪಕ್ಷಿಪಾಪನನುರ ಗೆಲ್ಲು ಸುರರಂ ತರಿದು
ದಕ್ಷಶಿರವರಿದು ಸೆರೆವಿಡಿದಲ್ಲರಂ ವಿರೂ
ಪಾಕ್ಷನಡೆಗೈತರಲ್ ವೀರಭದ್ರೇಶಂಗೆ ಶಾಂತಿಯಂ ಮಾಡಿಸಿದನು

ಚಿದ್ರೂಪ ಚಿನ್ಮಯ ಜಗದ್ರಕ್ಷ ಕರುಣಾಸ
ಮುದ್ರ ಗುರುತರವೀರಭದ್ರ ದುರಿತವೃಜೋ
ಪದ್ರವಚ್ಚೇದನ ಲಸದ್ರಾಜರಾಜಸಖ ರುದ್ರಾಣಿಯರ್ಧದೇಹ
ರುದ್ರಭವಬಂಧನ ಶಿವದ್ರೋಹ ದಕ್ಷಮದ
ವಿದ್ರಾವಣ ಪ್ರಸ್ಥಿತೋದ್ರೇಕದೈತ್ಯಮನ
ಭಿದ್ರ ವಿಶ್ರುತತರ ವಿಯದ್ರಮೃಕೇಶನ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಲಹೆಮ್ಮನು

೧

ಆಲಿಸೈ ರಾಮ ಹರಿ ಕಾಳಿಗತಿ ನಡೆಯಲೆಡ
ದಾಲಿ ತೋಳ್ ತೊಡೆಗಳುರ ಕೆತ್ತಿದುವು ಮಾರ್ಗಮಂ
ವ್ಯಾಳ ಶರ ಕಾಕಾದಿಗಳ ಕಟ್ಟಿಯುಂ ಬಗೆಯದಂತು ತಲೆ ಪೋಪಬಳಿಗೆ
ಕಾಲೆ ಹೊಣೆಕಾರನಂದೆಂಬ ಗಾದೆಗೆ ಸಂದು
ಮೇಲನರಿಯದೆ ಬಂದು ಕಂಡನಾ ವೀರಶರ
ಜಾಲದಿಂ ಪುದಿದ ರಣರಂಗಮಂ ಹತಪಟುಭಟಾಂಗಮಂ ಸುರಭಂಗಮಂ

೨

ಸೂಚನೆ : ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಗೆದ್ದು, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತರಿದುಹಾಕಿ, ದಕ್ಷನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದು ಅವೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಶಿವನು ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ೧. ಚಿದ್ರೂಪ, ಚಿನ್ಮಯ, ಜಗದ್ರಕ್ಷಕ, ಕರುಣಾಸಮುದ್ರ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೀರಭದ್ರ, ಪಾಪಸಮೂಹಗಳ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಭೇದಿಸುವವನು, ಚಂದ್ರ ಶೇಖರ, ಕುಬೇರನ ಸ್ನೇಹಿತ, ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರ, ಮೋಕ್ಷದಾಯಿ, ಶಿವದ್ರೋಹಿಯಾದ ಮದಿಸಿದ ದಕ್ಷನನ್ನು ಕೊಂದವನು, ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡ ದೈತ್ಯರ ಮದವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನು, ವಿಶಾಲವಾದ ಆಕಾಶವನ್ನೇ ರಮ್ಯವಾದ ಜಡೆಯನ್ನಾಗಿ ಉಕ್ಕಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಕೇಳಿಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ವಿಷ್ಣುವು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಎಡದ ಕಣ್ಣು, ತೋಳು, ತೊಡೆಗಳು ಅದುರಿವವು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾವು, ಮೊಲ, ಕಾಗೆಗಳು ಅಡ್ಡಬಂದರೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ತಲೆ ಹೋಗುವ ಬಳಿಕ ಕಾಲೆ ಹೊಣೆಗಾರ ಎನ್ನುವ ಗಾದೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಂದಾಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಬಂದು ವೀರಭದ್ರನ ಬಾಣಗಳ ಸಮೂಹ ದಿಂದ, ಸತ್ತ ಸೈನಿಕರ ದೇಹದಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯನ್ನೂ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ

ಎತ್ತಿ ಕೈಕೋಲುಳಂ ಕಟ್ಟುವಡೆನುಬರಂ
ತತ್ತಧಿಮಿಕೆಂದು ಕುಣಿದಾಡಿಸುವುದಂ ಮರುಳ್ಳ
ಳೆತ್ತಲೆನ್ನದೆ ವಿನೋದಂಗಳಿಂದೈರಾವತಾದಿ ವಾಹನಮನೇರಿ
ಸುತ್ತಿಸುವುದಂ ಫಾಯದಿಂದ ಹೊರಳಿ ನರಳಿ ಬಾ
ಯ್ಪತ್ತಿ ವಿಧಿಯಂ ಬಯ್ಯುತ್ತಿರ್ಪರೆವೇಂಗಂಡು
ಚಿತ್ತಜಪಿತಂ ಪ್ರಳಯಚಿತ್ತಜಾರಾತಿಯೆನೆ ರೌದ್ರದಿಂದ ನಡೆತಂದನು

೩

ಭೋರೆಂದುವಖಳವಾದ್ಯಂಗಳಾನದೆ ಕಡೆಗೆ
ಸಾರೆಂದುವರಿಗಳಂ ಕಹಳೆಗಳ್ ತಮಗೆ ದೊರೆ
ಯಾರಂದನಂತ ಗಜ ಹಯ ರಥ ಪದಾತಿವರಸೈದಿದರ್ ದೊರೆದೊರೆಗಳು
ಬಾರೆಂದು ಪಗೆಗಳು ಮೊದಲಿಸಿ ಕರೆದೆಮ್ಮ
ನಾರೆಂದು ಸೆಣೆಸಿದಿರಿ ಮೊದಲೆ ನಿಮ್ಮೊಡೆಯನಂ
ತಾರೆಂದು ಚೂಣೆಗರ್ ಕಾಮತಿರೆ ಕಂಡು ಹರಿ ಕೋಪದಿಂದಾ ಕ್ಷಣದೊಳು

೪

ಫೀಳಡಲ್ ದಿಕ್ಕುಗಳ್ ಸಿಂಜನಿನಿನಾದದಿಂ
ಸಾಲಿಡಲ್ ಶಿಖಿಕಣ ಬಾಣಮಂ ಪಿಡಿದಿಂತು
ಘೋಳಿಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಬಲಮಂ ಕೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರಂ ಕಟ್ಟಿದಾತನೊಡಲಂ

ಒದಗಿದ್ದ ಅಪಮಾನವನ್ನೂ ನೋಡಿದನು. ೩. ಕಟ್ಟಿಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಅಷ್ಟ ಜನರನ್ನೂ ಎತ್ತಿದ ಕೈಕೋಲುಗಳಿಂದ ತತ್ತಧಿಮಿಕೆಂದು ಕುಣಿದಾಡಿಸುವುದನ್ನು, ಭೂತಗಳು ವಿನೋದ ದಿಂದ ಐರಾವತ ಮೊದಲಾದ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಯಾವ ಭಾಗವೆನ್ನದೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಫಾಯದಿಂದ ಹೊರಳುತ್ತ ನರಳುತ್ತ ಬಾಯಿ ಒಣಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ನನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಿರುವ ಅರ್ಥಸತ್ತ ಹೇಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಷ್ಣುವು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಶಿವನಂತೆ ಬಹುಕೋಪದಿಂದ ಹೊರಟುಬಂದನು. ೪. ಎಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳೂ ಭೋರೆಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡುವವು. ಕಹಳೆಗಳು ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತಡೆಯದೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿ ಎంచುವು. ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳು ತಮಗೆ ಸರಿಯಾದವರು ಯಾರೆಂದು ಅನೇಕ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳುಗಳ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಹೊರಟರು. ಬಾರೊ ಎಂದು ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಕರೆದು, ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿದಿರಿ ? ಮೊದಲೇ ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಸೈನ್ಯದ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಯುದ್ಧ ಮಾಡು ತ್ತಿರಲು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಷ್ಣುವು ಕೋಪದಿಂದ ಆ ಕ್ಷಣ ೫. ಬಿಲ್ಲಿನ ಶೇಂಕಾರದಿಂದ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಲು, ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿರಲು, ಬಾಣವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗೋಳಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕೊಂದು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ

ಸೀಳಿದು ದಿಶಾಲಿಗೊಡೆದವಳ್ ವೀರಬಲ
ವಾಳಿದುಕುರೋಳ್ ಕರಿತುರಂಗರಥಸಂದನೆಯು
ಮೇಲಿದಿದುಮಂಬುಗಳ್ ಸುರಿದುಮರುಣಾಂಬುಗಳ್ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ೫

ಅಂಬುಜಾಂಬಕನಂದು ಬೆಂಬಿದಿವುತುರ್ಬಿ ಕ
ಣಂಬರಂ ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟಂಬುಗಳ್ ಗಗನಮಂ
ತುಂಬಿದುವು ದೆಸೆಗಳೋಳ್ ಮುಂಬರಿದುವೀಂಟಿದುವು ಬಾಂಬೊಳೆಯನಬ್ಬಾಕರ
ಬಿಂಬಮಂಪುತ್ತು ವಿಶ್ವಂಭರೆಯ ಸುತ್ತಮಂ
ತ್ತಂ ಬಲಿದು ಪೂಳಿ ಸಪ್ತಾಂಬುಧಿಯ ಸುಭಟದೇ
ಪಂಬೊಕ್ಕು ಖಂಡಮಂ ತಿಂಬುವೆನೆ ಕವಿದುಪೇನೊಚೆನಾ ಹರಿಯದಟುರು ೬

ತಾಗಲಾನೆಗಳ ಗಳಮಂ ಮಾವುತರ್ ಧರಗೆ
ಮೂಗೂರಿ ಬೀಳಿ ತುರಗದ ಮೂಗಂ ಮೊಗರಂಬು
ಮಾಗ ಗಗನಕೆ ಚಿಗಿಯೆ ರಾವುತರ್ ತರತರದ ಕೈಬಿಡ್ಗದರಸಿ ಬೀಳಿ
ಮೇಗೆ ರಥಿಕಾಳಿ ಕಾಳಕಿಗಾರೆ ಜೀವನಂ
ಬೋಗಿ ಭೋಗಿಸೆ ಸುಭಟರಮರಿಯರೊಳಮಂ ಜಗ
ಕಾ ಗರಿಯ ವಾಯುವಾಯಾಸಮಂ ಬೀರೆ ಬೀರಿದನಚ್ಚುತಂ ಕಣೆಗಳ ೭

ವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದವನ ಶರೀರವನ್ನು ಸೀಳಿ ದಿಗ್ಬಲಿ ಕೊಡು ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥಸಮೂಹದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಬಾಣಗಳು ರಕ್ತವನ್ನು ಹರಿಸಿದುವು. ೬. ವಿಷ್ಣುವು ಅಂದು ಬೆನ್ನಟ್ಟುತ್ತ ಉಬ್ಬಿ ಕಿವಿಯ ವರೆಗೆ ಎಳೆದು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಗಳು ಆಕಾಶವನ್ನು ತುಂಬಿದುವು, ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದು ವರಿದುವು, ಆಕಾಶಗಂಗೆಯನ್ನು ಕುಡಿದುವು, ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯರ ಬಿಂಬವನ್ನು ಸುಡುತ್ತ, ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ತುಂಬಿ, ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಳುಗೇಡವಿ, ಸೈನಿಕರ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕವಿದುವು. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೭. ಬಾಣಗಳು ಆನೆಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಗಳಿಗೆ ನಾಟಲು ಮಾವುತರು ಭೂಮಿಗೆ ಮೂಗು ಅಡಿಯಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುದುರೆಯ ಮುಖ-ಮುಖವಾದ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಲು ರಾವುತರು ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಆಯುಧ ಮತ್ತು ಕತ್ತಿಗಳ ಸಮೇತ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೇಲೆ ರಥಿಕರ ಸಮೂಹ ಕಲ್ಪತ ಕಾರಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟರು. ಸತ್ತ ಶೂರಸೈನಿಕರು ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಗ ಶತ್ರುಗಳ ವಾಸನೆ ಆಯಾಸವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಂತೆ ವಿಷ್ಣುವು ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ

ನಾರಾಯಣಂ ಮಹಾರೋಷದಿಂದಸುತಿರ್ಪ
 ತೋರಾಯದಸುಗೆಯಿಂ ತರಹರಿಸದಾಕ್ಷಣಂ
 ಪೂರಾಯಗಾಯದಿಂ ಬಲಮಳೆಯ ಕಂಡು ಸಂದಾರಾವತಾರನಾಗಿ
 ಸಾರಯಶನಿವನಾವನೋ ರಣಕಿ ಲೇಸುಲೇ
 ಸಾರಯಲಿವಂ ಗುಣಕಿ ಮತ್ಸರವೆ ಸೂತ ಹರಿ
 ಸಾರಯದೊಳೇ ರಥವನ್ನಿಗಿಂದೀಶ್ವರಕುಮಾರಕಂ ನೇಮಿಸಿದನು

೮

ಅದೆ ವಜ್ರಗಿರಿವಜ್ರನಗ್ನಿವನದಾವಾಗ್ನಿ
 ಯದೆ ಯಮ ಯಮಂ ನಿರುತಿಸಿಂಹಸಿಂಹಾರಿ ಮ
 ತ್ತದೆ ವರಗುತಿದಿರುತಿರಾಪಹೃತ್ಪವಮಾನವೇಘಪವಮಾನನದಕೋ
 ಅದಕೊ ಯಕ್ಷೇಶಗಜಗಜಮಥನನಿದ ಬಂದ
 ನದೆ ಬ್ರಹ್ಮಮದನಮದನಾರಿ ವೀರಂ ಬಂದ
 ನದೆ ಕಂಡು ಬದಕೆಂದು ವಂದಿಗಳ್ ಪೋಗಳಿ ಹರಿಯಂ ತಡೆದನಾ ವೀರನು

೯

ಅಚ್ಚರಿಯನೀ ನಿನ್ನ ಬಾಣಮಿತ್ತುವು ಮನಕೆ
 ಕೆಚ್ಚಿದೆಯ ಸುಭಟ ನೀನಾರ್ ನಿನ್ನ ಪೆಸರದೇ
 ನುಚ್ಚರಿಸು ದಿಟ್ಟನಹೆಯಾಂ ಗೆಲ್ಲವರೊಳೆಂದು ವೀರನೆಚ್ಚಂಬುಗಳನು

ಮಾಡಿದನು. ೮. ವಿಷ್ಣುವು ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಜೋರಾದ ಬಾಣದ ಹೊಡೆತ ತಾಳಲಾರದೆ ಉಂಟಾದ ಬಹಳ ಗಾಯದಿಂದ ಸೈನ್ಯ ನಾಶವಾಗಲು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರಳಯಕಾರನಾಗಿ ಈ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಯಾರೊ ? ಆಲೋಚಿಸಲು ಇವನು ಯುದ್ಧಸಮರ್ಥ, ಗುಣಕ್ಕೆ ಮತ್ಸರವೆ ? ಸಾರಥಿ ಬೇಗನೆ ಅವನಿರವನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ರಥವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು ಎಂದು ವೀರಭದ್ರನು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ೯. ಅದೇ ದೇವೇಂದ್ರನೆಂಬ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ವಜ್ರಾಯುಧ, ಅಗ್ನಿವನಕ್ಕೆ ಅದೇ ಕಾಳ್ನಿಚ್ಚು, ಯಮನಿಗೆ ಯಮಸ್ವರೂಪ, ನಿರುತಿಯೆಂಬ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಶತ್ರು, ಅದೇ ವರೂಣನೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಸೂರ್ಯ, ವಾಯುವೆಂಬ ಮೋಡಗಳಿಗೆ ಭೀಕರವಾದ ಗಾಳಿ, ಅದೋ, ಅದೋ ಕುಬೇರನೆಂಬ ಆನೆಯನ್ನು ವಧಿಸುವ ಸಿಂಹ, ಇಗೋ ಬಂದನು ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಶತ್ರುವಾದ ಈಶ್ವರ, ವೀರಭದ್ರ ಬಂದ, ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಬದುಕು ಎಂದು ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟರು ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಆ ವೀರಭದ್ರನು ತಡೆದನು. ೧೦. ನಿನ್ನ ಈ ಬಾಣಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವುಂಟುಮಾಡಿದುವು. ಕೆಚ್ಚಿದೆಯ ವೀರ, ನೀನಾರು ? ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು ಹೇಳು ? ನಾನು ಗೆದ್ದವರಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದೀಯೆ

ಕೊಚ್ಚಿ ನಸುನಗಿಯೊಳಗೆ ನೀನೆನ್ನ ಸಾಹಸಕೆ
ಮೆಚ್ಚಿ ಫಲವೇಂ ಬೇಗದಿಂ ಸುರರ ಸೆರೆಗಳಂ
ಬೆಚ್ಚಿ ರಂಜಿಟ್ಟು ನಡೆಯನಲಚ್ಚುತಂ ತಾಳ್ದನಲ್ಲೆಂದು ತೆಗೆದೆಚ್ಚನು

೧೦

ನಕ್ಕನು ನುಡಿಗೆ ವೀರಂ ಸುರರ ನೀಂ ಬಿಡಿಸಿ
ಕಕ್ಕುಲತೆಯೇತಕವತಾರಂಗಳೊಳ್ ಬರ್ಪ
ಲೆಕ್ಕಮುಸುರಂವೆ ನಿನ್ನನೆಸೆವಚ್ಚುತತ್ವಮಂ ನೀನಾಡಲೇಕೆ ನಿನಗೆ
ಸೊಕ್ಕೇರಿತಾ ಯಾಗಪರಂಚಿಗಳಿಂದದಂ
ಕಕ್ಕಿಸುವನೀ ಕ್ಷಣಂ ನೋಡೆನುತೆ ಕಣೆಗಡಿದು
ಕಕ್ಕಿಸದ ಬಾಣವೊಂಬತ್ತರಿಂ ಹರಿವರೂಢವನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿದನು

೧೧

ತೀರ್ತಿರುಗುತಾಗಸಕೆ ಪೋಗಿ ಬಳಕುಗ್ಗನೇ
ಸರ್ತಾಗಲುದು ಬೀಳ್ವನಿತರೊಳ್ ಮಾಧವಂ
ಮಾರ್ತೇರನಳವಡಿಸಿ ಬಲೆ ಭಾಪು ವೀರೇಶ ನಿನ್ನ ಸರಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯರು
ಮರ್ತಿಸುವರಾರ್ ಜಗದೊಳೆಮ್ಮ ಬಾಣಂಗಳತಿ
ಧೂರ್ತತೆಯನೀಕ್ಷಿಸೆಂದೆಸೆಯಲ್ಪಿತರುತಿರ್ಪ
ಕಾರ್ತಸ್ವರಾಂಕಿತರಂಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಮಾಧವಂಗಿಂತೆಂದನು

೧೨

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ವೀರಭದ್ರನು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಡಲು ಅದನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿ ನಸುನಗುತ್ತ ನೀನು ನನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಫಲವೇನು ? ತಕ್ಷಣ ದೇವತೆಗಳ ಸೆರೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೊರಡು ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಹೇಳಲು, ಇವನು ಸುಮ್ಮನಿರುವವನಲ್ಲ ಎಂದು ವೀರ ಭದ್ರನು ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ೧೧. ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಕ್ಕು ವೀರಭದ್ರನು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಆಸೆ ನಿನಗೇಕೆ ? ನೀನು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಬರುವ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆ. ನಿನ್ನ ಚ್ಯುತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುವೆ ? ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಬಲಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಂಜಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಸೊಕ್ಕೇರಿದೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಕ್ಷಣ ಕಕ್ಕಿಸುತ್ತೇನೆ, ನೋಡು ಎನ್ನುತ್ತ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಕ್ರೂರವಾದ ಒಂಬತ್ತು ಬಾಣಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ರಥವನ್ನು ಹೊಡೆದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದನು. ೧೨. ರಥವು ತಿರುಗುತ್ತ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಖರವಾದ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣ ತಗುಲಿ ಉರಿದು ಬೀಳು ವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವು ಬೇರೊಂದು ರಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ಭಲಾ, ಭೇಷ್, ವೀರೇಶ ನಿನ್ನ ಸರಿಸಮನಾದ ಶಕ್ತಿವಂತರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ? ನಮ್ಮ ಬಾಣಗಳ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯನ್ನು ನೋಡು ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಂಗಾರದ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ

ಪತ್ರಿವಾಹನ ನಿನ್ನನಾಂ ಕರುಣದಿಂ ಜೀವ
ಮಾತ್ರದಿಂ ಬಿಡುವೆನೆಂದಿರ್ವೆನ್ನೆಸೆಗೆ ಸಮ
ಶತ್ರುವೇ ನೀನೆನುತೆ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಮಸೆವೆತ್ತಂಬನ್ನದನುಗಿದು
ಭತ್ತ ಚಾಮರ ಸಿಂಧ ಸಿಗುರಿ ವರೂಢಾರ್ಪ
ಚಿತ್ತರಥ ಸಾರಥಿಗಳು ಕಡಿದು ಪಂಕೇಜ
ಪತ್ರಾಂಬಕನ ಪಣೆಯನೊಂಬತ್ತು ಬಾಣದಿಂ ಕಡೆಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿದನು ೧೩

ಹಾರಿಬಿದ್ದಂ ನೆಲಕೆ ನೀಲಗಿರಿ ಬೀಳ್ವಂತೆ
ಕಾರಿದಂ ರಕ್ತಮಂ ಜೀವನಂ ನಡುನೆತ್ತಿ
ಗೇರಿಮದದಂ ಕಂಡು ವೀರಭದ್ರಂ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ಪಿತನಾಚ್ಚೆಯ
ವಿಾರಿತಮ್ಮದಟೆಂದು ಹರಿಯುಸಿರನಾರೈದು
ತೋರೆ ಶೈತೋಪಚಾರಗಳು ಕಣ್ಣೆರೆದು
ಮಾರುದ್ದಿ ಕೈಗಳು ವಿಷ್ಣುವಾರ್ಭಟಿಸಿ ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದಳ್ಳನು ೧೪

ಆಕ್ಷಣ ಬಂದುದಾ ಹರಿಗೆ ಮಣಿರಥಮದಂ
ತಿಕ್ಷಣದೊಳಡರಲಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸಮಂ ಹರಿಗೆ
ಶಿಕ್ಷಿಸುವನೋ ವೀರನೆಂಬಂತೆ ಕಾದುತಿರಲಭವನಿವರತಿಸಮರಮಂ

ಕೂಡಿದ್ದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಹಿಂಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೧೩. ಪಕ್ಷಿವಾಹನನೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಜೀವದೊಡನೆ ಬಿಡೋಣವೆಂದಿದ್ದೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಸರಿಸಮ ನಾದ ಶತ್ರುವೆ? ಎನ್ನುತ್ತ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಜೊಪಾಗಿ ಮಸೆದಿದ್ದ ಐದು ಬಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಭತ್ತ, ಚಾಮರ, ಬಾವುಟ, ಸಿಗುರಿ, ರಥದ ಕುದುರೆ, ಚಿತ್ತರಥ ಮತ್ತು ಸಾರಥಿಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹಣೆಯನ್ನು ಒಂಬತ್ತು ಬಾಣದಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದನು. ೧೪. ನೀಲಗಿರಿಯು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ ವಿಷ್ಣುವು ಹಾರಿಬಿದ್ದನು, ರಕ್ತವನ್ನು ಕಾರಿದನು. ಅವನ ಪ್ರಾಣ ನಡುನೆತ್ತಿಗೆ ಏರಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ವೀರ ಭದ್ರನು ಶಿವ, ಮಹಾದೇವ, ನಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮ ತಂದೆಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿಾರಿತು ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪ್ರಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಶೈತೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ವಿಷ್ಣುವು ಆಗ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆದು ಕೈಗಳನ್ನು ಮಸೆದು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದ ಎದ್ದನು. ೧೫. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮಣಿಖಚಿತವಾದ ರಥವು ಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ಬೇಗನೆ ಅವನು ಹತ್ತಿದನು. ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ವೀರಭದ್ರನು ಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರಲು, ಈಶ್ವರನು ಅವರ ಭೀಕರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ

ಈಕ್ಷಿಸುವನೆಂದಳ್ಳಿವಟ್ಟು ನಭದೊಳೆ^೧ ನಿಂದು
ಜೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಭೃತ್ಯಪುತ್ರರಡಲು ನೋಡೆ
ಸಾಕ್ಷಾಜ್ಞಗವ್ರಕ್ಶಸಹಾರಕರ್ ಪೋರ್ದರೇನಿಂಚೆನಚ್ಚರಿಯನು ೧೫

ಸಂಗರಂ ಸಮವಾಗುತ್ತಿರೆ ಕೋಪದಿಂದ ವೀ
ರಂ ಗರುಡವಾಹನನ^೧ ವಾಹನಚತುಷ್ಟ^೧ವಂ
ಮುಂಗಡೆಯ ಸೂತನಂ ಸಿಂಧ ಸೀಗುರಿ ಭತ್ತ ಚಾಮರ ಮಹಾಧನುವನು
ಹಿಂಗದೈನೂಸೂಳೊಳಂ ಕಡಿದು ವಿಷ್ಣುವಂ
ಭಂಗಿಸಿ ಧರಾತಳಕಿ ಮೂರ್ಛಯಿಂ ಕೆಡೆಪಿ ಚತು
ರಂಗಮಂ ಕೊಲತೊಡಗಿದಂ ಕರುಣೆಯೇ ರುದ್ರಪುತ್ರನೆಂಬೊಲ್ ವೀರನು ೧೬

ನಿಡುಸರಳ ಸಾರದಿಂ ಘೋರದಿಂ ಭಾರದಿಂ
ದಡೆಗೆಡದ ಸೇನೆಯಿಂದಾನೆಯಿಂ ಬೇನೆಯಿಂ
ದೊಡನೆ ಧರಗುರುಳ್ಳರಿಂ ನರಳ್ಳರಿಂ ತರಳ್ಳರಿಂ ತಮತಮಗೆ ಕಂಡಕಡೆಗೆ
ಕಡಿವಡೆದ ಕೊರಳ್ಳಳಂ ಕರುಳ್ಳಳಂ ಮರುಳ್ಳಳಂ
ಪಿಡಿವಡೆದ ಸುರಂದಸುರಂದೆ ನರಂದೆ
ಮವಲಿರಿದ ಭೀತಿಯಿಂ ಖಾತಿಯಿಂ ಹೇತಿಯಿಂದಾ ರಣಾಂಕಣಮೆಸೆದುದು ೧೭

ಎಂದು ಆಸೆಪಟ್ಟು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಸೇವಕ ಮತ್ತು ಮಗನ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಜಗತ್ತಿನ ರಕ್ಷಕನೂ (ವಿಷ್ಣು) ಸಂಹಾರಕನೂ (ವೀರಭದ್ರ) ಹೋರಾಡಿದರು. ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆನ್ನಲಿ ? ೧೬. ಯುದ್ಧ ಸಮನಾಗುತ್ತಿರಲು ಕೋಪದಿಂದ ವೀರಭದ್ರನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ರಥಸಮುದಾಯದ ಶೈಲ್ಯಾದಿ ನಾಲ್ಕು ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ಮುಂದಿನ ಸಾರಥಿಯನ್ನೂ, ಬಾಪುಟ, ಸೀಗುರಿ, ಭತ್ತ, ಚಾಮರ ಮತ್ತು ಮಹಾಧನುಸ್ಸನ್ನೂ ಐದನೂರು ಬಾರಿ ಕಡಿದು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಕೆಡವಿದನು, ಶಿವನ ಮಗನೆಂಬ ವೀರ ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕರುಣವಿದೆಯೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವನ ಚತುರಂಗ ಸೈನ್ಯವನ್ನನಾಶ ಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ೧೭. ಪ್ರಖರವಾದ ಉದ್ದವಾದ ಬಾಣದ ಹೊಡೆತದಿಂದ, ಘೋರ ದಿಂದ, ಭಾರದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಆನೆಯಿಂದ, ನೋವಿನಿಂದ ತಕ್ಷಣ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವವರಿಂದ, ಯಾತನೆ ಪಡುವವರಿಂದ, ತಮತಮಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವವರಿಂದ, ಕಡಿದುಹೋದ ಕುತ್ತಿಗೆಗಳಿಂದ, ಕರುಳುಗಳಿಂದ, ಭೂತಗಳಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವತೆಗಳಿಂದ-ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ-ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಹಬ್ಬಿದ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ, ಕೋಪದಿಂದ,

^೧ ದಾರುವ ಚತುಷ್ಟ

ವರನದಿಗಳಂತೆ ಕೀಲಾಲಮಯಮಾಗಲಬಿ
ಪುರದಂತೆ ಕಾಶಿಕವಿಲಾಸಮಯಮಾಗೆ ವ
ತ್ಸರಮಾರ್ಗದಂತೆ ವಿಕ್ರಮಪರಾಭವಯುಕ್ತಮಾಗಲಾ ಸರಸಿಯಂತೆ
ನಿರುತಮಳಿಗಳ ಪದ್ಮಮಯಮಾಗಲಂದವರ
ಗಿರಿಯಂತೆ ಸುರಗಣವಿಮಾನಮಯಮಾಗೆ ಸಾ
ಗರದಂತೆ ವಡಬವಾರಣಭಂಗಮಯಮಾಗೆ ರಣಭೂಮಿ ಕಂಗೆಸೆದುದು ೧೮

ಜವಮಯಂ ಬೆಂಗೊಟ್ಟ ಭಟರ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿದರ್
ರವಮಯಂ ನೇಣ ನೆತ್ತರ ಬಸೆಯ ಜಿಗಿಯರೌ
ರವಮಯಂ ನೆರೆದ ಮುಕ್ಷಿಕ ಕಾಕ ಘೋಕ ಬಕ ಶುನಕ ಜಂಬುಕತತಿಗಳ
ರವಮಯಂ ಶಾಕಿನಿ ಪಿಶಾಚಿ ಡಾಕಿನಿಯರು
ತ್ಸವಮಯಂ ಮುರಿದ ತೇರ್ ಕಡಿವಡೆದ ಹಸ್ತಿ ಸೈಂ
ಧವಮಯಂ ತಾನೆನಿಸಿ ವೀರೇಶನಿರಿದ ರಣಮಂಡಲಂ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದು ೧೯

ಸುರರ ಮುಂಡಗಳ ಹಸೆವಣೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕುಳಿತು ಕೆಂ
ಗುರುಳ ಬಣ್ಣದ ಬಾಸಿಗಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಪೊಸ
ತೊರಳೆಗಳ ದಂಡೆದೊಂಡಲ್ಲಳಂ ಮುಡಿದುಮೆಲ್ಲಳ ತೊಡಂಗಳನೆ ತೊಟ್ಟು

ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಆ ರಣರಂಗ ತುಂಬಿತ್ತು. ೧೮. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನದಿಗಳು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿರುವಂತೆ ರಣರಂಗವು ರಕ್ತದಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ನಾಗಲೋಕ ಹಾವಿನ ಮುಖದಿಂದ ಕೆಂಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯು ಗೊಬೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮ ಪರಾಭವಗಳಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಗೆಲುವು ಸೋಲುಗಳಿದ್ದವು. ಕೊಳವು ಯಾವಾಗಲೂ ದುಂಬಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಮಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ರಣಭೂಮಿಯು ಸತ್ತವರ ಕತ್ತಗಳೆಂಬ ಸದೃಶಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಮೇರುಪರ್ವತದಂತೆ ದೇವತೆಗಳ ವಿಮಾನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರವು ದಾವಾಸಲ ಮತ್ತು ಅಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ಸತ್ತ ಕುದುರೆ, ಆನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ೧೯. ಬೆನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೈನಿಕರಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ರವದಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿತ್ತು. ಮೇದಸ್ಸು, ರಕ್ತ, ನೋಣ, ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ರಕ್ತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ನರಕಭಯಂಕರವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ನೋಣ, ಕಾಗೆ, ಗೋಗೆ, ಬಕಪಕ್ಷಿ, ನಾಯಿನರಿಗಳ ಕೂಗಾಟದಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಶಾಕಿನಿ, ಪಿಶಾಚಿ, ಡಾಕಿನಿಯರ ಸಡಗರದಿಂದ, ಮುರಿದುಬಿದ್ದ ರಥ, ಕಡಿದುಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳ ಮಯವಾಗಿ ವೀರಭದ್ರನು ನಾರಗೊಳಿಸಿದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ೨೦. ದೇವತೆಗಳ ಮುಂಡಗಳೇ ಹಸೆವಣೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಭೂತಗಳ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಕೂದಲೇ ಬಾಸಿಂಗ, ಹೊಸಗುಲ್ಮವೇ ಮುಡಿದ ಒತ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹೂದಂಡೆ, ಎಲುಬುಗಳೇ ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಆಭರಣ, ಸರವೇ ಕಂಕಣದಾದಾರ, ನರಿಗಳ

ನರದ ಕಂಕಣದಾರಮೆಸೆಯೆ ಶೋಭಾನವಂ
ನರಿಗಳಂ ಪಾಡಿಸುತೆ ನೆತ್ತರೋಕುಳಿಯಾದಿ
ಮರುಳ ಮದವರ್ಕಳೆಸೆಯಲ್ ವೀರನಿಂದ ಸಮರಾಂಗಣದೊಳೇನೊಬೆನು ೨೦

ರುದ್ರಾತ್ಮಜಂ ಮಹಾಕೋಪದಿಂದಾ ಬಲಸ
ಮುದ್ರವಂ ಕಲಕುತಿರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂ ಸಮರ
ನಿವ್ರೆಯಿಂದೆಚ್ಚೆತ್ತು ಬಲರೋಷದಿಂದ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳ
ಉದ್ರೇಕದಿಂದೆಸೆಯೆ ತುಡುಕುವ ಶರಂಗಳಂ
ಭದ್ರಿಸಿದನೊಂದುಳಿಯದಂತೆ ಭಾಪುರೆ ವೀರ
ಭದ್ರನಿದಿರೊಳ್ ಕಾಮತಿರ್ಪರಾತಿಗೆ ವಿಜಯಮುಂತೆಂದು ಸುರರುಲಿಯಲು ೨೧

ನೋಡಿದಂ ವೀರನಾಟೋಪವಂ ಕೋಪವಂ
ಮಾಡಿದಂ ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರವನಾಗ ಚಾಪದೊಳ್
ಪೂಡಿದಂ ವೀರಭದ್ರನ ಸರಿಸದೊಳ್ ಬಿಟ್ಟು ಸಕಲಲೋಕಮನುರಿಯೊಳು
ಕೂಡಿದಂ ಬರ್ಪ ಬಾಣವನವಂ ಬಿಂಡಿಸಿ
ಡಾಡಿದಂ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಮತ್ತೆ ವಿತಿಯೊಳೋ
ಲಾಡಿದಂ ಹರಿಯೆನ್ನನಳಲಿಸಿದ ಫಲಮನುಣ್ಣೆನುತೆ ಚಕ್ರದೊಳಿಟ್ಟನು ೨೨

ಕೂಗೇ ಶೋಭಾನದ ಹಾಡು, ರಕ್ತವೇ ಓಕುಳಿ (ಆರತಿ)ಯಾಗಿ ಆ ಭೂತಗಳೇ ಮದು ವಣಿಗರಾಗಿ ವೀರಭದ್ರನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೦. ಏವನ ಮಗನಾದ ವೀರಭದ್ರನು ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಸೇನಾಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕದಡುತ್ತಿರಲು, ವಿಷ್ಣು ಪು ಯುದ್ಧದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ಬಿಡಳವಾದ ರೋಷದಿಂದ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ, ದಿವ್ಯವಾದ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಭಲೇ ವೀರಭದ್ರನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ಶತ್ರುವಿಗೆ ಜಯ ಹೇಗೆ ಲಭಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ವೀರಭದ್ರನು ಒಂದೂ ಉಳಿಯದಂತೆ ತುಂಡರಿಸಿದನು. ೨೧. ವಿಷ್ಣು ವೀರಭದ್ರನ ಅಟಾಟೋಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಲು ಕೋಪಗೊಂಡು ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಡಿದನು. ವೀರಭದ್ರನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಆದನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಎಲ್ಲ ಲೋಕವನ್ನೂ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದನು. ಈ ರೀತಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಬಾಣವನ್ನು ವೀರಭದ್ರನು ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ತುಂಡರಿಸಿ ಬಿಸಾಡಿದನು. ಮತ್ತೆ ವಿಷ್ಣು ಅತಿಯಾಗಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸು ಎನ್ನುತ್ತ ಚಕ್ರದಿಂದ ಹೊಡೆದನು.

ಬೆಚ್ಚಿದುವು ನಿಖಿಳಲೋಕಂಗಳೂ ಕ್ಷಣದೊಳುಂ
ಮುಚ್ಚಿದುವು ಸೂರ್ಯಕಿರಣಂಗಳಾಕಾರದಿಂ
ದುಚ್ಚಿದುವು ತಾರೆಗಳ್ ಧರಣಿ ನಡುಗಿತು ಸಪ್ತಸಾಗರಂಗಳ್ ಕುದಿಯಲು
ಕಿಚ್ಚನುಗಳುತೆ ಬರ್ಪ ಘನಚಕ್ರಮಂ ನಡುವೆ
ಕೊಚ್ಚಿ ನೂರ್ಕಡಿದುಮಾಡಿ ಕಿಂಚ್ಚಿದನೆ ವೀರೇಶ
ನೆಚ್ಚಿ ಹರಿರಥ ಸೂತ ತುರಗ ಮೊದಲಾದವಂ ಸವರಿದು ಸಾಹಸದೊಳು ೨೩

ಕಿರಣಮಿಲ್ಲದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಭರಿಕ್ಕೆ ಪರಿದ
ಕರಿಯಂತೆ ದಂತಂಗಳುಡಿದುರಗನಂತಸುರ
ಹರನತಿಭಯಂಗೊಂಡು ತಾಂ ಗೆಲುವುಪಾಯಮಂ ಕಾಣದಲೆ ವೇಗದಿಂದೆ
ಎರಳೆಯಾಕಾರದಿಂದೊಡುತ್ತಿರಲ್ ಕಂಡು
ಹರಸುತಂ ಕಡುವೇಗದಿಂದೊಂದು ಬಾಣಮಂ
ಪರಿವಿಡಲ್ ಬೇಗದಿಂ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಸರಳರಳೆಯಂ ಕೆಡೆಪಿತಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ೨೪

ಪಚ್ಚಳಮನೊಡೆದು ಬಳಿಕಾ ಸರಳ ನೆತ್ತಿಯೊಳ
ಗುಚ್ಚಳಿಸಿದುದು ಬಳಿಕಾ ಹರಿಣನುರೆ ನೆಲಂ
ಗಚ್ಚಿ ನೆತ್ತರ್ಗಾರಿ ಬಾಯ್ವಿಡಲ್ ವೀರಭದ್ರಂ ಮಹಾಕರಣದಿಂದೆ
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪಂ ತೋರಿ ವಿಷ್ಣುವಂ
ಬೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೇಳ್ ಪ್ರಾಣಮಂ ಕಾಯ್ವಿನ್ನೆಂದೆಂಬ
ಮೆಚ್ಚಿರಿದು ನಿಜರೂಪಿನಿಂ ವೀರಭದ್ರನು ನುತಿಸಿದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ೨೫

೨೩. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳೂ ಬೆಚ್ಚಿದುವು, ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳೆಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋದುವು. ಆಕಾಶದಿಂದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಉದುದುದುವು, ಭೂಮಿ ನಡುಗಿತು, ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರ ಗಳೂ ಕುದಿದುವು. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉಗುಳುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಚಕ್ರ ವನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಚ್ಚಿ ನೂರು ಚೂರು ಮಾಡಿ, ಸಾಹಸದಿಂದ ಹೊಡೆದು ವೀರ ಭದ್ರನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ರಥ, ಸಾರಥಿ, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿದನು. ೨೪. ಕಿರಣ ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸೂರ್ಯನಂತೆ, ಸೊಂಡಿಲು ಕಡಿದ ಆನೆಯಂತೆ, ಹಲ್ಲುಗಳು ಉದುರಿ ಹೋದ ಹಾವಿನಂತೆ ವಿಷ್ಣುವು ಅತಿಯಾಗಿ ಹೆದರಿ, ಗೆಲ್ಲುವ ಉಪಾಯ ತೋರದೆ ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಜಿಂಕೆಯ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಓಡುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ವೀರಭದ್ರನು ಅತಿ ವೇಗದಿಂದ ಬಾಣವೊಂದನ್ನು ಬಿಡಲು ಅದು ಶಿಫ್ರವಾಗಿ ಜಿಂಕೆಯ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೆಡವಿತು. ೨೫. ಚಪ್ಪೆಯನ್ನು ಒಡೆದು ಬಾಣವು ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊರಟಿತು. ಆಗ ಆ ಜಿಂಕೆಯು ನೆಲವನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ರಕ್ತಕಾರಿ ಬಾಯ್ವಿಡುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ವೀರಭದ್ರನು ಬಹಳ ಕರುಣೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಂಜಬೇಡ, ಏಳು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು. ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತಳೆದು ವೀರಭದ್ರನನ್ನು

ಜಯ ಜಯ ಸುಚಾರಿತ್ರ ಭವಗಣಾಂಬುಧಿಭೈತ್ರ
 ಜಯ ಜಯ ವಿರಾಡ್ರೂಪ ಹಸ್ತವಂದಿತಚಾಪ
 ಜಯ ಜಯ ಸಂಜನಪಾಲ ದುಷ್ಪನ್ನಿಗ್ರಹಶೀಲ ಜಯ ಜಯ ಸುಭಕ್ತಭಕ್ತ
 ಜಯ ಜಯ ಶುಭಾಕಾರ ಜನನಮರಣವಿದೂರ
 ಜಯ ಜಯ ನತೋದ್ಧರಣ ದಕ್ಷಮುಖಸಂಹರಣ
 ಜಯ ಜಯ ಸುಘಟಿಭೂಷ ವೀರೇಶ ಸರ್ವೇಶ ಜಯ ಜಯತು ಸಲಹೆಂದನು ೨೧

ಸಾಹಸ್ರವದನ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ತ್ರಿ
 ಸಾಹಸ್ರನಯನ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೈ ಯುಗಳ
 ಸಾಹಸ್ರಬಾಹು ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೈ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡೆ
 ಸಾಹಸ್ರವದನರಗಣತಕ್ಕೋಟಿ ತಮ್ಮ ಯುಗ
 ಸಾಹಸ್ರ ಜಿಹ್ವೆಯಿಂ ಪೊಗಳಲಾರ್ಪಯೆಂದು
 ಸಾಹಸ್ರನಾಮದಿಂ ನುತಿಸುತಿರೆ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ವೀರೇಶನಿಂತೆಂದನು ೨೨

ಒರ್ಪಂವಾವಾಗಲಂ ಬಾರದಿರದೈಸೆ ಕಂ
 ದರ್ಪತಿತ ನಿಂ ನೋಯಲೇಕಿ ಬಿಳದಕ್ಷನ ಸ
 ದರ್ಪಮುಖಮಂ ನೋಳ್ಳಿವೆಂದೆನಲ್ ಕೇಳಿ ಹರಿ ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದನು. ೨೧. ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರವುಳ್ಳವನಿಗೆ ಜಯ ಜಯ, ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವ ನಾವೆಯೇ ಜಯ ಜಯ, ವಿರಾಡ್ರೂಪ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಲನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನೇ ಜಯ ಜಯ, ಶಿಷ್ಟರಕ್ಷಕ, ದುಷ್ಪನ್ನಿಗ್ರಹನೇ ಜಯ ಜಯ, ಉತ್ತಮ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನೇ ಜಯ ಜಯ, ಮಂಗಳಾಕಾರನೇ, ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳಿಂದ ದೂರಾದವನೇ ಜಯ ಜಯ, ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಕ, ದಕ್ಷಯಜ್ಞನಾಶಕ ಜಯ ಜಯ, ಸರ್ಪಭೂಷಣ, ವೀರೇಶ, ಸರ್ವೇಶ ಜಯ ಜಯತು ರಕ್ಷಿಸು ಎಂದನು. ೨೨. ಸಾವಿರ ಮುಖವುಳ್ಳವನೇ ಕಾಪಾಡು, ಮೂರು ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು, ಎರಡು ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳುಳ್ಳವನೇ ರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ, ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಾದರೆ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾವಿರ ಮುಖದವರು ಎಂದರೆ ಆದಿಶೇಷರು ತಮ್ಮ ಎರಡು ಸಾವಿರ ನಾಲಗೆಯಿಂದಲೂ ಹೊಗಳಲು ಅಸಮರ್ಥರು ಎಂದು ಸಾವಿರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರಲು ವೀರೇಶನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೨೩. ಬರುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಂದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಷ್ಣುವೇ ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಏಕೆ ವ್ಯಥೆಪಡುವೆ. ದುಷ್ಪನ್ನಾದ ದಕ್ಷನ ದರ್ಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಯಾಗವು ಹೇಗೆ ನೆರವೇರುವುದೋ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷ್ಣುವು ಭಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಸರ್ಪಭೂಷಣನೆ ಯಜ್ಞ ಮೊದಲಾದ ಒಳ್ಳೆಯ

ಸರ್ಪಭೂಷಣನೆ ಯಜ್ಞಾದಿ ಸತ್ಕರ್ಮದಿಂ
ದಿರ್ಪವರ ಕೃತ್ಯಕೀ ಕಪಟಕೃಷ್ಣಾಜನಂ
ಬರ್ಪಂತು ಗೈವುದನಲೊಪ್ಪಿ ವೀರಂ ಸೀಳಲನುಗೈದನಾ ದೇಹಮಂ

೨೮

ಸರಸರನೆ ಸೀಳ್ವ ಚರ್ಮಂದೆಗೈವುತಿದನಾವ
ರರಿತದಿಂ ಜಪ ಹೋಮ ಯಜ್ಞಾದಿ ಕರ್ಮದೊಳ್
ತರಿಸಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಳಸಿದಪರವರ ವರದುಷ್ಟಕರ್ಮಪಾರಂಗಳು
ಪರಿಪುಟ್ಟು ಪೋಗಲೆಂದಧಿಕ ವರಮಿತ್ತು ಮುಂ
ದುರುವ ಕಷ್ಟ ಮನೋಸುತರಿತ್ತಲತ್ತ ರಸ
ವರತ ನಾಲಗೆಗೊನೆಯ ದೂತರೈತಂದು ದೀಕ್ಷಿತನ ಮುಂದಿಂತೆಂದರು

೨೯

ಜೇಯ ಬಿಡು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ವೀರನೊಳ್ ಕಾದಿ ನಾ
ರಾಯಣಂ ಶರಣೆಂದು ಜೀವಿಸಿದನಿನ್ನೇನು
ಪಾಯವಂ ಕಂಡಪೆ ಶರಣೊಗುವೆಯೋ ರಣಂಬೊಗುವೆಯೋ ಪೇಳಿನಲ್ವೆ
ವಾಯುಸಖನೊಳ್ ತುಷ್ಟಮಂ ಪೊಯ್ದಪೊಲ್ ತನ್ನ
ಕಾಯದೊಳ್ ಭುಗಿಭುಗಿಲೆನುತ್ತರಿವ ಶಿಖಿಯ ಭಾ
ರಾಯಮಾನಸನಾಗಿ ದಕ್ಷನಾ ಕೆಲಬಲದ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಳಿಂತೆದನು

೩೦

ಆರಳದರೇಂ ಮರಳಿ ಪಡೆವ ಬಲ್ಲೆವೊಳರೆ
ವೀರನೇಂ ಗಹನಮವನಂ ಗೆಲ್ಲುದೇಂ ಯಾಗ
ಭಾರದಿಂದಾವಿರಲ್ವೆಂತಾದುದೆಂದು ದಕ್ಷಂ ಮಹಾಕೋಪದಿಂದೆ

ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಈ ಕೃತಕವಾದ ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮವು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು ಎಂದನು. ಆದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ವೀರಭದ್ರನು ಆ ದೇಹವನ್ನು ಸೀಳಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ೨೯. ಸರಸರ ಸೀಳಿ ಚರ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತ, ಇದನ್ನು ಯಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಜಪ, ಹೋಮ, ಯಜ್ಞ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಳಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಭಯಂಕರ ಪಾಪಕರ್ಮಪಾಶಗಳು ಹರಿದು ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ಅಧಿಕವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆ ಕಡೆ, ನಾಲಗೆ ಒಣಗಿಹೋದ ದಕ್ಷನ ದೂತರು ಓಡಿಬಂದು ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು. ೩೦. ಸ್ವಾಮಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿಡು, ವೀರ ಭದ್ರನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದ ವಿಷ್ಣುವು ಶರಣಾಗತನಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡನು, ನೀನು ಇನ್ನು ಯಾವ ಉಪಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ ? ಶರಣಾಗತನಾಗುತ್ತೀಯೋ, ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ ಹೇಳು ಎಂದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಸುರಿದಂತೆ ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಭುಗಿ ಭುಗಿಲೆನ್ನುತ್ತ ಉರಿಯುವ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದಕ್ಷನು ತನ್ನ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೂಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೩೧. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯಾರು ನಾಶವಾದರೇನು ?

ಬೂರಂ ಸಮೀರನಂ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿಯಂತೆ ನೀ
ಹಾರವನ್ನಿಡುವೆನಿಟ್ಟ ಬಾಳೆನೆಂಬಂತಿಪ್ಪ
ನಾರಾದೊಡಂ ಭಲಗ್ರಹಿಗಳಜ್ಞಾನರಾಗರೆ ಲೋಕದೊಳಗಂದನು ೩೦

ಬಿಟ್ಟನಾ ಮಂತ್ರದೊಡ್ಡರಣೆಯಂ ಹವಿಗಳಂ
ತೊಟ್ಟಿನಿಳಿಗಳಿವಿದಂ ದಕ್ಷನಾ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ
ದಿಟ್ಟನಾಗಂತೆ ಪಡೆದನವಿಳ ಚತುರಂಗವಂ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೆನಿಪ
ಬಿಟ್ಟಿದಂತೊಪ್ಪುತಿರ್ಪರ್ವತಾಕೋಟಿ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿರಕ್ಕಸದೊರೆಗಳು ಕರೆಸಿ ನೇಮವಂ
ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಷದನತ್ತಲಿತ್ತ ದಕ್ಷಂ ಹವಿಗಳಂ ಬೇಳುತಿರುತಿರ್ಪನು ೩೧

ಕಾಳಮೇಘಾಳಿ ನಡೆದಪ್ರವೃ ಕೈಕಾಲ್ ಮೂಡಿ
ನೀಲಾದ್ರಿಗಳ್ ತಳದರ್ಪವೊ ಕತ್ತಲೆ ಬಂದು
ಮೇಲಾದ ಬಹುರೂಪವಂ ಧರಿಸಿ ಸಂದಣಿಸಿ ಪ್ರೋದಪ್ರವೃ ಪೇಳಿನಲ್ಮೆ
ಮೇಳದಿಂ ತಾರಕ ನಿಶುಂಭ ಜಂಭಾಸುರರ್
ಭೇಳಭೂಮ್ರಾಕ್ಷ ಮಹಿಷಾಸುರ ಮಹಾಪಾಪ
ಶೀಲ ಚಂಡಾಸುರ ಕರಾಳರೆಂಬತುಳಿದಾನವರೊದಗಿದರ್ ಕ್ಷಣದೊಳು ೩೨

ವೀರಭದ್ರನು ನಮಗೆಷ್ಟರವನು ? ಅವನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಏನು ಕಷ್ಟ ? ಯಜ್ಞದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಯಿತು ಎಂದು ದಕ್ಷನು ಮಹಾಕೋಪದಿಂದ ಬೂರುಗದ ಮರ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಸಮಾಚಾರದಂತೆ, ಮಂಜು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹಿಂದಟ್ಟಿ ಬಾಳುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಇದ್ದನು. ಭಲದಿಂದ ಕೂಡಿದವರು ಯಾರಾದರೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗದೆ ಇರುತ್ತಾರೆಯೆ ಎಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹೇಳಿದನು. ೩೧. ದಕ್ಷನು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಎತ್ತಿದ್ದ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದನು. ಮಹಾಧೈರ್ಯದಿಂದ ಚತುರಂಗಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾದ ಬಿಟ್ಟಿದಾಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ಜಗಜ್ಜಟ್ಟಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದನು, ಅನಂತರ ದಕ್ಷನು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಅಹುತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೨. ಕಾಲಮೇಘಗಳ ಸಮೂಹ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೋ ! ನೀಲಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಬಂದು ಹೊರಟುವೋ ! ಕತ್ತಲೆಯ ನಡೆದು ಬಂದು ಅನೇಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಹೊರಟುವೋ ಹೇಳು ಎನ್ನುವಂತೆ ತಾರಕ, ನಿಶುಂಭ, ಜಂಭಾಸುರರು; ಭಯಂಕರನಾದ ಭೂಮ್ರಾಕ್ಷ, ಮಹಿಷಾಸುರ, ಮಹಾಪಾಪಶೀಲನಾದ ಚಂಡಾಸುರ, ಕರಾಳ ಎಂಬ ಅನೇಕ ರಾಕ್ಷಸರು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ

ಸರ್ಪಭೂಷಣನೆ ಯಜ್ಞಾದಿ ಸತ್ಕರ್ಮದಿಂ
 ದಿರ್ಪವರ ಕೃತ್ಯಕೀ ಕಪಟಕೃಷ್ಣಾಜನಂ
 ಬರ್ಪಂತು ಗೈವೃದನಲೊಪ್ಪಿ ವೀರಂ ಸೀಳಲನುಗೈದನಾ ದೇಹಮಂ

೨೮

ಸರಸರನೆ ಸೀಳ್ದು ಚರ್ಮಂದಗೆವೃತಿದನಾವ
 ರರಿತದಿಂ ಜಪ ಹೋಮ ಯಜ್ಞಾದಿ ಕರ್ಮದೋಳ್
 ತರಿಸಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಳಸಿದಪರವರ ವರದುಷ್ಕರ್ಮಪಾಶಂಗಳು
 ಪರಿಪಟ್ಟು ಪೋಗಲೆಂದಧಿಕ ವರಮಿತ್ತು ಮುಂ
 ದುರುವ ಕಜ್ಜ ಮನೇಸುತಿರಲಿತ್ತಲತ್ತ ರಸ
 ವರತ ನಾಲಗೆಗೊನೆಯ ದೂತರೈತಂದು ದೀಕ್ಷಿತನ ಮುಂದಿಂತೆಂದರು

೨೯

ಜೇಯ ಬಿಡು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ವೀರನೋಳ್ ಕಾದಿ ನಾ
 ರಾಯಣಂ ಶರಣೆಂದು ಜೀವಿಸಿದನಿನ್ನೇನು
 ಪಾಯವಂ ಕಂಡಪೆ ಶರಣೈಗುವೆಯೋ ರಣಂಬೊಗುವೆಯೋ ಪೇಳೆನಲ್ವೆ
 ವಾಯುಸಖನೋಳ್ ತುಪ್ಪವುಂ ಪೋಯ್ದುಪೊಲ್ ತನ್ನ
 ಕಾಯದೋಳ್ ಭುಗಿಭುಗಿಲೆನುತ್ತುರಿವ ಶಿಖಿಯ ಭಾ
 ರಾಯಮಾನಸನಾಗಿ ದಕ್ಷನಾ ಕೆಲಬಲದ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಳಂತೆಂದನು

೩೦

ಆರಳದರೇಂ ಮರಳ ಪಡೆವ ಬತ್ತೆವೊಳ್ಳರೆ
 ವೀರನೇಂ ಗಹನಮವನಂ ಗೆಲ್ಲುದೇಂ ಯಾಗ
 ಭಾರದಿಂದಾವಿರಲೈಂತಾದುದೆಂದು ದಕ್ಷಂ ಮಹಾಕೋಪದಿಂದ

ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಈ ಕೃತಕವಾದ ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮವು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ವೀರಭದ್ರನು ಆ ದೇಹವನ್ನು ಸೀಳಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ೨೯. ಸರಸರ ಸೀಳಿ ಚರ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತ, ಇದನ್ನು ಯಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಜಪ, ಹೋಮ, ಯಜ್ಞ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಳಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಭಯಂಕರ ಪಾಪಕರ್ಮಪಾಶಗಳು ಹರಿದು ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ಅಧಿಕವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆ ಕಡೆ, ನಾಲಗೆ ಒಣಗಿಹೋದ ದಕ್ಷನ ದೂತರು ಓಡಿಬಂದು ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು. ೩೦. ಸ್ವಾಮಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿಡು, ವೀರ ಭದ್ರನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದ ವಿಷ್ಣುವು ಶರಣಾಗತನಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡನು, ನೀನು ಇನ್ನು ಯಾವ ಉಪಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ ? ಶರಣಾಗತನಾಗುತ್ತೀಯೋ, ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ ಹೇಳು ಎಂದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಿಂಕೆಯಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಸುರಿದಂತೆ ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಭುಗಿ ಭುಗಿಲೆನ್ನುತ್ತ ಉರಿಯುವ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದಕ್ಷನು ತನ್ನ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೂಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೩೧. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯಾರು ನಾಶವಾದರೇನು ?

ಬೂರು ಸಮೀರನಂ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿಯಂತೆ ನೀ
ಹಾರವಗ್ಗಿಯೆನಟ್ಟಿ ಬಾಳೈನೆಂಬಂತಿರ್ಪ
ನಾರಾದೊಡಂ ಭಲಗ್ರಹಿಗಳಜ್ಞಾನರಾಗರೆ ಲೋಕದೊಳಗಂದನು ೩೦

ಬಿಟ್ಟನಾ ಮಂತ್ರದಂಚ್ಚ ರಣೆಯಂ ಹವಿಗಳಂ
ತೊಟ್ಟಿನಿಳಿಗಳಿವಿದಂ ದಕ್ಷನಾ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ
ದಿಟ್ಟನಾಗಂತೆ ಪಡೆದನಖಿಳ ಚತುರಂಗವಂ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನಿಪ
ಬಿಟ್ಟದಂತೊಪ್ಪುತಿರ್ಪರ್ವತಾಕೋಟಿ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿರಕ್ಕಸದೊರೆಗಳು ಕರೆಸಿ ನೇಮವಂ
ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಷದನತ್ತಲಿತ್ತ ದಕ್ಷಂ ಹವಿಗಳಂ ಬೇಳುತಿರುತಿರ್ದನು ೩೧

ಕಾಳಮೇಘಾಳಿ ನಡೆದಪ್ರವೃ ಕೈಕಾಲ್ ಮೂಡಿ
ನೀಲಾದ್ರಿಗಳ್ ತಳದರ್ಪವೊ ಕತ್ತಲೆ ಬಂದು
ಮೇಲಾದ ಬಹುರೂಪವಂ ಧರಿಸಿ ಸಂದಣಿಸಿ ಪ್ರೇದಪ್ರವೃ ಪೇಳಿಸಲ್ಕೆ
ಮೇಳದಿಂ ತಾರಕ ನಿರುಂಭ ಜಂಭಾಸುರರ್
ಭೇಳಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ ಮಹಿಷಾಸುರ ಮಹಾಪಾಪ
ಶೀಲ ಚಂಡಾಸುರ ಕರಾಳರೆಂಬತುಳದಾನವರೊದಗಿದರ್ ಕ್ಷಣದೊಳು ೩೨

ವೀರಭದ್ರನು ನಮಗೆಷ್ಟರವನು ? ಅವನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಏನು ಕಷ್ಟ ? ಯಜ್ಞದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಯಿತು ಎಂದು ದಕ್ಷನು ಮಹಾಕೋಪದಿಂದ ಬೂರುಗದ ಮರ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಸಮಾಚಾರದಂತೆ, ಮಂಜು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹಿಂದಟ್ಟಿ ಬಾಳುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಇದ್ದನು. ಭಲದಿಂದ ಕೂಡಿದವರು ಯಾರಾದರೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗದೆ ಇರುತ್ತಾರೆಯೆ ಎಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ಹೇಳಿದನು. ೩೦. ದಕ್ಷನು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಎತ್ತಿದ್ದ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಕಿಳಿಗಿಳಿಸಿದನು. ಮಹಾಧೈರ್ಯದಿಂದ ಚತುರಂಗಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾದ ಬಿಟ್ಟದಾಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ಜಗಜ್ಜಟ್ಟಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದನು, ಅನಂತರ ದಕ್ಷನು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಅಹುತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೧. ಕಾಲಮೇಘಗಳ ಸಮೂಹ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೋ ! ನೀಲಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಬಂದು ಹೊರಟುವೋ ! ಕತ್ತಲೆಯ ನಡೆದು ಬಂದು ಅನೇಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಹೊರಟುವೋ ಹೇಳು ಎನ್ನುವಂತೆ ತಾರಕ, ನಿರುಂಭ, ಜಂಭಾಸುರರು; ಭಯಂಕರನಾದ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ, ಮಹಿಷಾಸುರ, ಮಹಾಪಾಪಶೀಲನಾದ ಚಂಡಾಸುರ, ಕರಾಳ ಎಂಬ ಅನೇಕ ರಾಕ್ಷಸರು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ

ಶರಭ ದುಂದುಭಿ ಹಯಗ್ರೀವ ಶತಮಾಯ ಗಜ
 ಶಿರ ಗಗನಮೂರ್ಧ್ನ ಸ್ವರ್ಭಾನು ವೃಷಪರ್ವ ದು
 ಧರ ವಜ್ರನಾಭ ವಿದ್ರಾವಣ ಮಹಾನಾಭ ಶಂಕುಕರ್ಣಿ ಸುಬಾಹು
 ವರಮಹಾಬಲ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ
 ಯಿರಶುಭ ಮಯ ಶಂಖುಶಿರ ನಮುಚಿ ಕಾಳಕೇ
 ಯರಘನನಿವಾತಕವಚರ ಹಿಂಡು ಪೌಲೋಮಿಗಳ ತಂಡವೈತಂದುದು ೩೪

ಇತ್ತಲಾ ಮರುಳ ತಂದಂ ಯಾಗಶಾಲೆಯಂ
 ಮುತ್ತಿ ಕಾವಲುಭಟಗಳ ಸದೆದು ಬಾಗಿಲಂ
 ಕಿತ್ತು ದಳದಳಪನಿತರೊಳ ದಡಿಗರಕ್ಕಸರ್ ಕಂಡು ಕಡುಖಾತಿಯಿಂದ
 ಕಿತ್ತು ಬಲ್ಲಿದುಗಳನೆತ್ತಿ ಜಡಿದಬ್ಬರಿಸು
 ತೊತ್ತಿ ತರಿದಿದು ಖಂಡಿಸಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊರೆಕೊರೆದು
 ಕತ್ತರಿಸಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಕೊಲುತಿರ್ಪರೇನೆಂಬೆನ್ನತ್ತವನು ೩೫

ಬರಸಿಡಿಲುಳಾಗಿ ಮಳೆಯಾಗಿ ಬೆಟ್ಟಗಳಾಗಿ
 ಸರಿಕಲ್ಲುಳಾಗಿ ಗುಂಡುಗಳಾಗಿ ಮೈಗಳಂ
 ಕೊರೆವ ಕರಗಸವಾಗಿ ಪುಲಿ ಕರಡಿಯಾಗಿ ಕೇಸರಿಯಾಗಿ ಘೋರವಿಷವಂ

ಹೊರಟುಬಂದರು. ೩೪. ಶರಭ, ದುಂದುಭಿ, ಹಯಗ್ರೀವ, ಶತಮಾಯ, ಗಜಶಿರ, ಗಗನ ಮೂರ್ಧ್ನ, ಸ್ವರ್ಭಾನು, ವೃಷಪರ್ವ. ದುಧರ, ವಜ್ರನಾಭ, ವಿದ್ರಾವಣ, ಮಹಾನಾಭ, ಶಂಕುಕರ್ಣಿ ಮೊದಲಾದವರು, ಸುಬಾಹು, ಮಹಾಬಲ, ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ಇರ ಶುಭ, ಮಯಶಂಖುಶಿರ, ನಮುಚಿ, ಕಾಳಕೇಯರು, ಭಯಂಕರರಾದ ನಿವಾತಕವಚರ ಹಿಂಡೂ, ಪೌಲೋಮಿಗಳ ತಂಡವೂ ಹೊರಟುಬಂದಿತು. ೩೫. ಇತ್ತಲಾಗಿ ಆ ಭೂತ ಗಳ ಸಮೂಹ ಯಾಗಶಾಲೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿ, ಕಾವಲುಭಟರನ್ನು ಕೊಂದು, ಬಾಗಿಲು ಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಲೂಟಿ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಾಂಡಿಗರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅತಿಯಾಗಿ ಕೋಪಗೊಂಡು, ಒರೆಗಳೆಡೆದ ದೊಡ್ಡ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೊಡೆದು, ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಮುಂದುವರಿದು ತರಿತರಿದು, ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದರು. ಕೊರೆ ಕೊರೆದು ಕತ್ತರಿಸಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೩೬. ಆ ರಾಕ್ಷಸರು ಬರಸಿಡಿಲುಗಳಾಗಿ, ಮಳೆಯಾಗಿ, ಬೆಟ್ಟಗಳಾಗಿ, ಕಲ್ಲುಗಳಾಗಿ, ಗುಂಡುಗಳಾಗಿ, ಮೈಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಗರಗಸಗಳಾಗಿ, ಹುಲಿ-ಕರಡಿ ಗಳಾಗಿ, ಸಿಂಹಗಳಾಗಿ, ಭಯಂಕರವಾದ ವಿಷವನ್ನು ಕಾರುವ ಸರ್ಪಗಳಾಗಿ, ಬೆಂಕಿ

ಕರೆಹಿಗಳಾಗಿ ವಿಖಿಯಾಗಿ ಕಳ್ತಲೆಯಾಗಿ
ಬಿರುಗಾಳಿಯಾಗಿ ಬಿಸಿಲಾಗಿ ನಾನಾವಿಧದ
ತರಿವ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಾಗಿ ಮಾಯೆಯೊಳುರುಬಿ ರಕ್ತಸರ್ ಕೊಲುತಿರ್ದರು ೩೭

ಪಿಡಿಪಿಡಿದು ರಕ್ತಸರ್ ಮರುಳ್ಳಳಂ ಬಾಯ್ಕಳೊಳ
ಗಡಸಿ ನುಂಗಲ್ ಕಿವಿಗಳೊಳ್ ಮೂಗಿನೊಳ್ ಕಣ್ಣ
ಕಡೆಗಳೊಳ್ ಪೊರಮಟ್ಟು ನೆಗೆದು ನೆತ್ತಿಯ ನೇರಿ ಪಲ್ಲಳಂದಾ ದನುಬರ
ಕುಡಿಮೂಗನುರೆ ಕಚ್ಚಿ ಕಿವಿಗಳಂ ಕಿತ್ತು ಕೈ
ಯೊಡನೆ ಕಿವಿಮೂಳ ಮೂಕೊರೆಯರಂ ಮಾಡಿ ನೆರೆ
ಬಡಿದಾಡುತಿರ್ದರೊಡವೆರಸಿಯಾ ವನುಬರಂ ಮರುಳ್ಳಳಂ ತತ್ಕಕ್ಷಣವೊಳು ೩೮

ವಿರಿದರ್ ಬೀರಿದರ್ ಬೆಟ್ಟದೊಳ್ ಗಾಳಿವೊಲ್
ತೂರಿದರ್ ಪಾರಿದರ್ ನಭವೆಡೆಗೆ ಬಲ್ಮೆಯಂ
ಸಾರಿದರ್ ಮಾರಿದರ್ ಬೀರಂಗಳಿಂ ಪೊಯಿಲ್ ಪೊಯಿಲ್ ನೆರೆನೆತ್ತರ್ಗಳ
ಕಾರಿದರ್ ಪೇರಿದರ್ ಭಯರಸಮನೊಡನೆ ಬಾ
ಯಾರಿದರ್ ಬೀರಿದರ್ ಸಿಡಿಲಂತೆ ಕೌತುಕಂ
ಬೋರಿದರ್ ಮಾರಿದರ್ ಮೈಗಳಂ ದನುಬರಂ ಮರುಳ್ಳಳುಮದೇನೊಬೆನು ೩೯

ಈ ಪರಿಯೊಳರ್ವಲಂ ಕಾದುತಿರೆ ರಕ್ತಸರ್
ಕೋಪದಿಂದ ಹೊಂಕರಿಸಿ ನೂಂಕಿ ದನುಜಾಳಪ್ಪ
ತಾಪದಿಂದ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂದೊಡನೊಡನೆ ವೀರಭದ್ರನ ಬಲವನು

ಯಾಗಿ, ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿ, ಬಿರುಗಾಳಿಯಾಗಿ, ಬಿಸಿಲಾಗಿ, ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಕೊಚ್ಚುವ
ಆಯುಧಗಳಾಗಿ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಮಾಯಾರೂಪಿಗಳಾಗಿ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಕೊಲ್ಲು
ತ್ತಿದ್ದರು. ೩೭. ಆಗ ರಾಕ್ಷಸರು ಭೂತಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಿದು ಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ತುರುಕಿ
ಕೊಂಡು ನುಂಗಲು, ಅವು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ, ಮೂಗುಗಳಲ್ಲಿ, ಕಡೆಗಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದು
ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ, ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಆ ರಾಕ್ಷಸರ ತುದಿಮೂಗನ್ನು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಚ್ಚಿ, ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಕೈ ಚೂತೆಗೆ ಹರುಕುಕಿವಿ, ಕೊರೆಮೂಗರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ
ದುವು. ರಾಕ್ಷಸರೂ ಭೂತಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಬಡಿ
ದಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ೩೮. ಮೇಲೆ ವಿರಿದರು, ಬೆಟ್ಟದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀರಿದರು, ಗಾಳಿ
ಯಂತೆ ತೂರಿದರು, ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿದರು, ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಸಾಹಸ
ದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಮಾರಿದರು. ಹೊಡೆತ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ರಕ್ತವನ್ನು ಕಾರಿದರು, ಭಯ
ರಸವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು, ಬಾಯಾರಿದರು, ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಹೊಳೆದು ಕುತೂಹಲವನ್ನು
ತೋರಿದರು, ರಾಕ್ಷಸರು-ಭೂತಗಳು ಮೈಗಳನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಂಡರು (ಮಾಯವಾದರು).
ಅದನ್ನು ಏನೆನ್ನಲಿ ? ೩೯. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸೈನ್ಯವೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು
ರಾಕ್ಷಸರು ಕೋಪದಿಂದ ಹೂಂಕಾರ ಮಾಡಿ ನೂಕಿದರು. ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ನಾನಾ ರೀತಿ

ಆಪನಿತನುರೆ ಸದೆವುತಟ್ಟಲತಿಭೀತಿಯಿಂ
ದಾ ಪಂಥಮುಮಗಿ ಕಡುವೇಗದಿಂ ಭದ್ರಕಾ
ಳೀಪತಿಯ ಮರೆಪೊಕ್ಕು ದಖಳಸೈನ್ಯಂ ಪೇಳ್ವುದೇಂ ದನುಜರೂರ್ಬೀಯನು ೩೯

ನೋಡಿದಂ ವಿಸ್ಮಯರಸಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ ಮಿಗೆ ಮುಳುಂ
ಗಾಡಿದಂ ವಿಷ್ಣುವಂ ಕರೆದು ನಸುನಗುತೆ ಮಾ
ತಾಡಿದಂ ವೀರನಾ ದಕ್ಷನ ಭಲಕ್ಕೆ ಮನದೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೋಪದಿಂದೆ
ಪೂಡಿದಂ ಸರಳಳಂ ತೆಗೆದೆಚ್ಚಿ ವಿರಠರಂ
ಮಾಡಿದಂ ದೈತ್ಯರಂ ಮತ್ತಖಳ ಸೇನೆಯಂ
ಕೂಡಿದಂ ಪೇಣ ಮೆದೆಗಳೊಳೊಂದುಕ್ಷಣದೊಳಲೆ ರಾಮ ಕೇಳ್ ಕೌತುಕವನು ೪೦

ದುಂದುಭಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಶರಭಂಗಳ್ವು ತಾರಕಂ
ಗೊಂದು ಸ್ವರ್ಭಾನು ವೃಷಪರ್ವಗ್ಗ ನಾಲ್ಕು ನಾ
ಲ್ಕೊಂದು ಶಲಭಂಗೆಂಟು ಗಗನಮೂರ್ಧ್ವಿಗೆ ಪತ್ತು ಶತಮಾಯು ನಮುಚಿ ಹಯದ
ಕಂಧರಗ್ಗಂಟು ಶುಂಭಜಂಭಗಿಪ್ಪ
ತೊಂದಾ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಕರ್ಗಿ ಹ
ನ್ನೊಂದಿಂತಸಂಖ್ಯಾತಬಾಣಂಗಳಿಂದೆಲ್ಲರಂಮನೆಚ್ಚಿ ಬೊಬ್ಬರಿದನು ೪೧

ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳಾ ವೀರನಂಬುಗಳ
ಮಳೆಗಳಂ ನನೆಯದವರಿಲ್ಲವಾ ರಕ್ಷಸರ
ಬಲದೊಳಗೆ ದೊರೆದೊರೆಗಳೆಂ ಪಲಾಯನಮನನುಕರಿಸಿ ಕಮುಭೀತಿಯಿಂದೆ

ಯಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸದೆಬಡಿದು ಅಟ್ಟಿದರು. ಆಗ ಅತಿಭೀತಿಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಉಡುಗಿ ವೇಗವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸೈನ್ಯವೂ ವೀರಭದ್ರನ ಮರೆಹೊಕ್ಕಿತು. ರಾಕ್ಷಸರ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳುವುದೇನು ? ೪೦. ವೀರಭದ್ರನು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಳುಗಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕರೆದು ನಸುನಗುತ್ತ ಮಾತನಾಡಿದನು. ದಕ್ಷನ ಭಲಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೋಪದಿಂದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ ಬಿಟ್ಟು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ರಥಹೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು, ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಡ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದನು, ಎಲೈ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳು. ೪೧. ದುಂದುಭಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾಣ, ಶರಭನಿಗೆ ಐದು, ತಾರಕನಿಗೆ ಒಂದು, ಸ್ವರ್ಭಾನು-ವೃಷಪರ್ವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು-ನಾಲ್ಕು, ಶಲಭಂಗೆ ಎಂಟು, ಗಗನಮೂರ್ಧ್ವಿಗೆ ಹತ್ತು, ಶತಮಾಯು, ನಮುಚಿ-ಹಯಕಂಧರರಿಗೆ ಎಂಟು, ಶುಂಭ-ಜಂಭರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ-ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದು—ಈ ರೀತಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೊಡೆದು ಅರ್ಭಟಿಸಿದನು. ೪೨. ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳು, ಆ ವೀರಭದ್ರನ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆಯದವರಿಲ್ಲ. ಆ ರಾಕ್ಷಸರ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಾಯಕರೇ ಅತಿಯಾಗಿ ಅಂಜಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿ

ಜಲದೊಳ್ ಮುಳುಗಿ ಪ್ತಲ್ಗಚ್ಚಿ ಜೆಮರ್ ಪ್ತತ್ತು
ಗಳನೇರಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಬಾಯೊಳ್ ಬೆರ
ಲ್ಗನಿಟ್ಟು ಕೈದುಮಂ ಹಾಯ್ಕಿ ಹಾಯ್ವರ್ ಕಂಡಕಡೆಗದಂ ವಣ್ಣೆ ಸುವೆನು ೪೨

ಕಂಡನನಿಬರ ಕಾಲ ಬೇಗಮಂ ಕರುಣದಿಂ
ದಂಡಲೆಯ ಬಾರದಂದೆನುತೆ ಹಸ್ತದ ಹಲಗೆ
ಖಂಡೆಯವನಿರದೆ ರುಳುಪಿಸುತೆ ತೇರಿಂದಿಳಿದು ಸಲೆ ಭದ್ರಕಾಳಿಸಹಿತೆ
ಗಂಡುಗಲಿ ವೀರನಾ ಹೋಮಶಾಲೆಗೆ ಮರುಳ್
ತಂಡವೆರಸಲ್ಪಿರಿದ ವಾದ್ಯರವಮೊಡನೆ ಬ್ರ
ಹ್ಮಾಂಡಮಂ ತೀವೆ ಬರುತಿರ್ವನೆಡಬಲದ ವಂದಿದ್ವಯದ ಗಡಣದಿಂದೆ ೪೩

ಬಾಗಿಲೊಳಗಿದರ್ ಭೈರವನನುರೆ ಭಂಗಿಸುತೆ
ಬೇಗದಿಂ ಕಾದಿದರ್ ಸುಭಟರಂ ಸದಬದಿದು
ಯಾಗಮಂಟಪದಡೆಗೆ ಪೊಕ್ಕು ಚೌಡೇಶ್ವರಿಯ ಕರ್ಣಮಂ ಕಿತ್ತು ಕೂಡೆ
ರಾಗದಿಂ ಸಿರಿಯ ಮುಂದಲೆಗೊಯ್ದ ಶಾರದೆಯ
ಮೂಗನರಿದಾ ಶಚಿದೇವಿಗಚ್ಚೊತ್ತಿ ಮಿಗೆ
ನೀಗಿದು ಸ್ವಾಹಾಸ್ತನಂಗಳಂ ಮಿಕ್ಕ ಸುರಸತಿಯರಂ ನಾಣ್ಣೆ ಡಿಸಿದಂ ೪೪

ಕಟ್ಟಿದಿನೊಳ್ ತೋರ್ಪ ಮಟ್ಟಿಯ ಮರುಳ್ ವಿಪ್ರ
ರುಟ್ಟು ಧೋತೃಂಗಳಂ ಸೆಳೆದು ಭಂಗಿಸಿ ತೆಗೆದು
ಕಟ್ಟುತೋರ್ವನ ಶಿಖಮನೋರ್ವನ ಗಡ್ಡ ಕಿಂತೆಲ್ಲರಂ ಮರುಳತಂಡಂ

ಮರು. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಸೋಲನ್ನೊಪ್ಪಿ ಶರಣಾಗತರಾಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳನ್ನು, ಹುತ್ತಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು, ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬೆರಳುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ೪೩. ಅಷ್ಟು ಜನರೂ ವೇಗದಿಂದೋಡುವುದನ್ನು ವೀರಭದ್ರನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ನೋಡಿದನು. ಇನ್ನು ಪೀಡಿಸಬಾರದೆಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗುರಾಣಿ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ರುಳುಪಿಸುತ್ತ ರಥದಿಂದ ಇಳಿದು ಭದ್ರಕಾಳಿ ಸಹಿತ ಗಂಡುಗಲಿಯಾದ ವೀರ ಭದ್ರನು ಯಜ್ಞಶಾಲೆಗೆ ಭೂತಗಣದೊಡಗೂಡಿ, ವಾದ್ಯದ ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿರಲು ಎಡಬಲಗಳಲ್ಲಿ ವಂದಿಮಾಗಧರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ೪೪. ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಭೈರವನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಲಿಸಿ, ಕಾದಿದ್ದ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಸದೆ ಬಡಿದು, ಯಾಗಮಂಟಪವನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು, ಚೌಡೇಶ್ವರಿಯ ಕಿವಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತನು. ಜೊತೆಗೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮುಂದಲೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದನು. ಸರಸ್ವತಿಯ ಮೂಗನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಆ ಶಚಿದೇವಿಗೆ ಮೆತ್ತಿದನು. ಸ್ವಾಹಾಸ್ತಿಯ ಮೊಲೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಉಳಿದ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಅವಮಾನಪಡಿಸಿದನು. ೪೫. ಮರುಳುಗಳ ತಂಡವು ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗೋಪೀಚಂದನ ಧರಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಉಟ್ಟಿದ್ದ

ಅಟ್ಟಿಳಿಯನೆಸಗಬೇಡೆಂದು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಂತ

ವಿಟ್ಟು ಮುನಿನಿಕರವುಂ ಶಿಖಿಗೆ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯು

ಕೊಟ್ಟಪನೆನುತ್ತಿರ್ಪ ದಕ್ಷನ ಶಿರಸ್ಸುಮಂ ಕುಟ್ಟಿ ಹೋದುದೊಳಿಟ್ಟನು

೪೫

ಖೋಯೆಂದು ಕುಣಿದಾಡಿತಾ ಮರುಳಗಣಮಿರದೆ

ಹಾಯೆಂದು ದಕ್ಷನರಸಿಯರಳುತೆ ನಡೆತಂದು

ಕಾಯೆಮ್ಮ ಕರ್ಣತಾಟಂಕಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ನೀನೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳಲು

ಜೇಯೆಂದು ಹರಿಯಜರ್ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಕರುಣದಿಂದ

ದಾ ಯಜ್ಞ ಪಶುಶಿರವನರಿದು ಪತ್ತಿಸೆ ದಕ್ಷ

ನಾಯತವನಜಪ್ರತ್ಯನಂಬ ನಾವಂ ಸಾಮ್ಯಮಾದುದನೇನೆಂಬೆನು

೪೬

ಶಿರದ ಮುಸುಕಿಂ ದಕ್ಷನಂದು ವೀರೇಶ್ವರನ

ಚರಣಕರಗಲ್ ಕಡೆಗೆ ಪೋಗಲವೊ ತಾಂ ಕಡುತೆ

ನೆರೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲರಂ ಕೆಡಿಪ್ಪವರ ಮಾಳ್ಕೆಯಾಯ್ತೆಂದು ನಿನ್ನೀ ವರ್ತನಂ

ಹರನದಕೆ ತಕ್ಕುದು ವಿರಚಿಸಿದನೆಂದವಂ

ವರಸಿ ಹರಿಯಜಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲರಂ ಬರೆ ಬಂದಾ

ಪರಮಕ್ಕೈಲಾಸವಂ ಪೊಕ್ಕೇಶ್ವರಾಸ್ಥಾನದಡೆಗೆ ಬಂದಂ ಕ್ರಮದೊಳು

೪೭

ಪಂಚೆಗಳನ್ನು ಎಳೆದಾಹಾಕಿ ಅವರನ್ನು ಅವಮಾನಪಡಿಸಿ, ಒಬ್ಬನ ತಲೆಯ ಜುಟ್ಟನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಗಡ್ಡಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದವು. ಈ ರೀತಿ ಪೀಡಿಸಿ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ವೀರಭದ್ರನು ಹೇಳಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮುನಿಸಮೂಹವನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಅಗ್ನಿಗೆ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ದಕ್ಷನ ತಲೆಯನ್ನು ತರಿದು ಹೋಮಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದನು. ೪೬. ಭೂತಗಣಗಳು ತಡೆಯದೆ ಖೋಯೆಂದು ಕುಣಿದಾಡಿದವು. ದಕ್ಷನ ಪತ್ನಿಯರು ಹೋ ! ಎಂದು ಅಳುತ್ತ ಬಂದು-ನೀನು ನಮ್ಮ ಕಿವಿಯ ಒಲೆಯ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡು ಎಂದು ಬೇಡಿದರು. ಅತ್ತಿದ್ದೆನ್ನದಿಂದ ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರು ಬಿನ್ನೈವಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಆಗ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಆ ಯಜ್ಞ ಪಶುವಿನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ದಕ್ಷನಿಗೆ ಅಂಟಿಸಲು ಅಜಪ್ರತ್ಯನಂಬ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಹೆಸರು ಅವನಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳುವೆನು ? ೪೭. ಆಗ ತಲೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ದಕ್ಷನು ವೀರಭದ್ರನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆರಗಿದನು. ಆಗ ವೀರಭದ್ರನು ಎಲವೊ ಹೋಗು, ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ತಾನು ಕೆಡುವುದಲ್ಲದೆ ಸುತ್ತಲಿನವರನ್ನೂ ಕೆಡಿಸಿದವರ ರೀತಿ ಆಯಿತು. ಈಶ್ವರನು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಎಂದು ಅವನನ್ನೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದವರು ಬರಲು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಆಸ್ಥಾನದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ

ಕಡೆವಾಗಿಲೋಳ್ ನಿಲಿಸಿ ಸಕಲರಂ ನಾರದನ
ನೋಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ವೀರೇಶ್ವರಂ ತನ್ನ ಪಿತ
ನಡಿಗಳ್ಗೆ ನಮಿಸಲ್ ಶಿವಂ ಹರುಷದಿಂದ ತೆಗೆದು ತಳ್ಳಿಸಿ ಮೈದಡವುತೆ
ಒಡನೆ ನಾರದನಿಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮರಿದು ಮು
ತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ಕರುಣರಸಮಿರದೆ ತುಳ್ಳಾದಲಾ
ಮೃದನಲ್ಲರಂ ಕರೆಸಿ ಪೆಡೆಗೈಗಳಂ ಬಿಡಿಸೆ ಸ್ತುತಿಸಿದರ್ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ

೪೮

ದೇವರಿಪ್ಪದೈತ್ಯವನದಾವ ಹರಿಶ್ಚರಾ
ಜೀವಭವಮುಖ್ಯ ನಾನಾವಿಬುಧಮಹುಟರ
ತ್ನಾವಳಿ ಬಹುಪ್ರಭಾವಪಡ ಭಕ್ತಸಂಜೀವ ದೈವಾಧೀಶನೆ
ಪಾವಕರವೀಂದುನೇತ್ರಾವಲಂಬನ ಲೋಕ
ಸೇವಿತ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವ ಕೈಲಾಸಶಿಖಿ
ರೀವಾಸ ಭೂತೇಶ ವೀರೇಶಪಿತನೆ ಸಲಹೆಂದು ತುತಿಯಿಸುತಿದರ್

೪೯

ಇಂತೆಂದು ನುತಿಪ ಹರಿಯುಜಮುಖ್ಯದಿವಿಜರಂ
ಸಂತೈಸಿ ನೀವೆಮಗೆ ವಿರಹಿತದ ಕಾರ್ಯದಡೆ
ಗಿಂತು ಪೋಗದಿರಿ ನಿಮ್ಮಯ ಶರೀರದ ಕೊಂಕುಕೊರತೆಗಳ್ ಪೋಗಿ ಮಡಿದ

ಬಂದನು. ೪೮. ವೀರಭದ್ರನು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಾಗಿಲಿನ ಹೊರಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನಾರದ
ನೊಡನೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಶಿವನು
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನ ಮೈದಡವುತೆ,
ನಾರದನಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಆಗ ಅವನಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ
ಕರುಣೆಯು ಉಕ್ಕಿತು. ಆಗ ಶಿವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆಸಿ, ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಅವರ ಕೈಗಳನ್ನು
ಬಿಡಿಸಿದನು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರು. ೪೯. ದೇವತೆಗಳ
ಶತ್ರುಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರೆಂಬ ವನಕ್ಕೆ ಕಾಳ್ಗಿ ಜ್ಞಾನಂತಿರುವ, ವಿಷ್ಣು-ಇಂದ್ರ-ಬ್ರಹ್ಮ
ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಕಿರೀಟದ ರತ್ನಗಳ ಅತಿಯಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ರಂಜಿಸು
ತ್ತಿರುವ ಪಾದವುಳ್ಳ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಂಜೀವಿನಿಯಂಥವನಾದ, ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನಾದ,
ಅಗ್ನಿ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರರನ್ನೆ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ಲೋಕಸೇವ್ಯನಾದ ವಿಷಕಂಠ, ಕೈಲಾಸ
ಶಿಖರವಾಸಿಯಾದ ಭೂತೇಶ, ವೀರಭದ್ರನ ತಂದೆಯಾದ ಶಿವನೆ ಕಾಪಾಡು ಎಂದು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ೫೦. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನುತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾದ
ಪ್ರಮುಖ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ನೀವು ನನಗೆ ಹಿತವಲ್ಲದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಹೋಗಿ
ಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಊನವೆಲ್ಲವೂ ಹೊರಟುಹೋಗಿ, ಸತ್ತ ಸೈನ್ಯ

ತಿಂತೀನೆಯ ಬಲಮೇಳ್ವುದೆಂದೆಲ್ಲರಂ ಕಳುಪಿ

ಮುಂತಿದರ್ ವೀರೇಶನಗೃತ್ವವನು ಕಂಡು

ಶಾಂತಿಯಂ ಮಾಡಿಸಿ ಜಗದ್ರಕ್ಷನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿದರ್ ಮುಂದದೊಳು

೫೦

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ

ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ

ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ

ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖವಂ ಸಕಲಭೋಗವನ

ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ

ಕಂತುಪರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ

೫೧

ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಸಮೂಹವೆಲ್ಲವೂ ಮತ್ತೆ ಎದ್ದು ಬದುಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು. ತನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ವೀರಭದ್ರನ ಕೋಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದನು. ಜಗದ್ರಕ್ಷನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದನು. ೫೧. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿ ದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಮೂವತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಹರನಾಚ್ಚೆಯಿಂದ ಹರಿ ಹರಿಯಾಗಿ ರಕ್ಷಸನ
ಹರಿಸಿ ಜಗಮಂ ಹರಿಸುತಿರೆ ಹರಿಯ ಮೋರೆಗಳ್ಳು
ಹರನಿರೂಪದೆ ಹರಿಯ ಹರಿಸಿದಂ ಹರಸುತಂ ಶರಭಾವತಾರದಿಂದೆ

ಆಕ್ಷಯಾಕಾರ ಮೋಕ್ಷಾಗಾರ ಲೋಕಸಂ
ರಕ್ಷ ವಿಳಿಕ್ಕಿ ಭಕ್ತಾಪೇಕ್ಷ ಭೀಮಭಾ
ಳಾಕ್ಷ ದಕ್ಷಾದ್ವರವಿಪಕ್ಷ ಸುರಪಕ್ಷ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪಾವನಸ್ವರೂಪ
ಯಕ್ಷಪತಿಸೇವಿತ ಮಹೋಕ್ಷವಾಹನ ವರಮು
ಮುಕ್ಷುಮಂದಿತ ನಿರಾಪೇಕ್ಷ ಕಾಮಿತಪ್ಪಂಜ್ಯ
ಪಕ್ಷಿಗಮನಾಕ್ಷಿಘನನಿಕ್ಷೇಪಪದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ತ್ರಿಯಕ್ಷ ಸಲಹಾ

೧

ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ದಿವಿಜರ್ ಕೆಲವು
ಕಾಲಮಂ ಸುಖದಿಂದ ಕಳೆಪುತ್ತಿರಲಲ್ಲಿದೆ
ಮೇಲೊಂದು ಮೃತ್ಯುವಾಯ್ತಮರಗರ್ ವಿಳಿಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನಿಪ್ಪ ಪೆಸರ
ಕಾಳರಕ್ಷಸನೊರ್ವದಂ ಹರ್ಷ ಸಕಲ ದೇ
ವಾಳಿಯಂ ತನ್ನ ಭುಜಬಲದಿಂದ ಸದೆಯೆ ಸುರ
ಜಾಲಸಹಿತಮರೇಂದ್ರನೀಶನಂ ಕಂಡು ಬಿನ್ನೈಸಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ

೨

ಸೂಚನೆ : ಈಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ನರಸಿಂಹನಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು
ಸಂಹಾರಮಾಡಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿರಲು ದೇವೇಂದ್ರನ ಗೋಳನ್ನು ಕೇಳಿದ
ಈಶ್ವರನ ನಿರೂಪದಂತೆ ವೀರಭದ್ರನು ಶರಭಾವತಾರವತ್ತಿ ನರಸಿಂಹನನ್ನು ಸಂಹಾರ
ಮಾಡಿದನು. ೧. ಶಾರ್ವತನು, ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಆಗರ, ಲೋಕರಕ್ಷಕ, ದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷಕ, ಭಕ್ತರ
ಆಪೇಕ್ಷೆ ಪೂರೈಸುವವ, ಭಯಂಕರವಾದ ಹಣೆಗಣ್ಣುಳ್ಳವ, ದಕ್ಷನ ಯಾಗವನ್ನು ನಾಶ
ಮಾಡಿದವ, ದೇವತೆಗಳ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಣುತ್ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳವ,
ಕುಬೇರನಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುವವ, ವೃಷಭವಾಹನ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮುನಿಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವವ, ನಿಷ್ಕಾಮಿಗಳಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸಲ್ಪಡುವ ಪೂಜ್ಯ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಪೂಜೆ
ಗೊಂಡ ಪಾದವುಳ್ಳವ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷ, ಮುಕ್ಕಣ್ಣು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಮುಂದೆ ಕೇಳಿಯು
ಸಿದ್ಧರಾಮ, ದೇವತೆಗಳು ಕೆಲವು ಕಾಲವನ್ನು ಸುಖದಿಂದ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ
ಮತ್ತೊಂದು ಆಪತ್ತು ಒದಗಿತು. ದುಷ್ಟನಾದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಕರಾಳ
ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ಕೊಬ್ಬಿ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನೂ ತನ್ನ ಬಾಹುಬಲದಿಂದ
ಸೆದಬಿಡಿಯಲು, ಆಗ ದೇವತೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕಂಡು

ಧರೆಯೊಳೊರ್ವಂ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವೆನಪ್ಪವಂ
 ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂದ ಪಗಲಿರುಳ್ ಪೊರಗೊಳಗು
 ಸುರನರೋರಗದನುಜರಿಂದ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧಗಳಂ ಸಾಯದಂತೆ
 ವರವನಿತುಂ ಪಡೆದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ಪದದೊ
 ಳೊರಸಿ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಪಿಡಿದನಂತಿದಂ
 ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಯೆಮ್ಮನೆಂದು ಸುರಸುಕುಲಂ ಧರಣಿಯೊಳಗಡೆಗಡೆದುಂ

೨

ವಿಳಸಿದನಮರರಂ ಶಿವನಂದು ಕರುಣಮಂ
 ತಾಳಿ ಸಿರಿಯರಸನಂ ಕರೆದಂದನೀಪರಿ ವಿ
 ತಾಳಿಸಿ ಜಗಕ್ಕೆ ಕೇಡಂ ತಂದ ವಿಳನಸುಂಗೊಳ್ಳೆಂದು ನೇಮವೀಯೆ
 ಆಲಿಸಿದನಾ ನಿರೂಪಂಗಳಂ ಶಿವನಡಿಗಿ
 ಬೀಳಿಸಿ ಕಿರೀಟಾಂಕಶಿರಮನಿನ್ನಮರರಂ
 ಪಾಲಿಸುವೆನೆಂದು ಕಡುಬೇಗದಿಂದ್ಯ ತಂದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು

೪

ಕಂಜಸಂಭವನಿತ್ತ ವರದ ಬಲವಂ ನೆನೆಪ್ಪ
 ತುಂ ಜನಾರ್ದನನವನ ಮನೆಯ ಕಂಭದೊಳುಗ್ಗ
 ದಿಂ ಜನಿಸಿ ನರಸಿಂಹರೂಪದಿಂ ದೈತ್ಯನಂ ಪಿಡಿತಂದು ಹೊಸ್ತಲೊಳಗೆ
 ಸಂಜೆಯೊಳ್ ತನ್ನ ತೊಡೆಯೊಳ್ ಕೆಡಪ್ಪತುಂಗುರ್ಗೊನೆಗೆ
 ಳಿಂ ಜಠರವಂ ಬಗಿದು ರಕ್ತಮಂ ಸುರಿಸುರಿದು
 ಭುಂಜಿಸಿದನಾ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನಿಳಲೋಕಾಳಿ ಹರುಷಂಬಡೆಯಲು

೫

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ೨. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಎನ್ನುವವನೊಬ್ಬ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ-ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ಹೊರಗೆ-ಒಳಗೆ, ದೇವ-ಮಾನವ-ನಾಗ-ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ, ಮೂವತ್ತೆರಡು ಆಯುಧಗಳಿಂದ, ಸಾವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒರಸಿ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು ಎಂದು ದೇವತಾಸಮೂಹ ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿತು. ೪. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಅಂದು ಎಬ್ಬಿಸಿದ ಶಿವನು ಕರುಣೆಗೊಂಡು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕರೆದು—ಈ ರೀತಿ ಸೊಕ್ಕಿ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕೆಡಕನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ ರಾಕ್ಷಸನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆ ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆ ಆಪ್ತನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಿಷ್ಣು ಶಿವನ ಪಾದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕಿರೀಟದೊಡಗೂಡಿದ ತಲೆಯನ್ನು ಎರಗಿಸಿ, ಇನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅತಿಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹೊರಟುಬಂದನು. ೫. ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೊಟ್ಟ ವರದ ಬಲವನ್ನು ನೆನೆಪ್ಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ವಿಷ್ಣುವು ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಮನೆಯ ಕಂಬದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ಆಕಾರದಿಂದ ನರಸಿಂಹರೂಪದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ದೈತ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿದುತಂದು ಹೊಸಲಿನ ಮೇಲೆ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕೆಡವಿಕೊಂಡು ಉಗುರಿನ ತುದಿಯಿಂದ ಜಠರವನ್ನು ಬಗಿದು ರಕ್ತವನ್ನು ಸುರಿದುಕೊಂಡು

ಮತ್ತೆ ಕೆಲಕಾಲಕೆ ನೃಸಿಂಹಂಗೆ ವಿಳನ ನೋರೆ
 ಸೆತ್ತರಾವರಿಸಲಂಗೋಪಾಂಗವುಂ ಮದೋ
 ನೃತ್ಯತಯನ್ನೆದಿ ತಾನಾ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿಗಂಟುಪಡಿಯಾಗಿ ಜಗಮಂ
 ಸುತ್ತಿ ಸುಡುತರೆ ಸಕಲ ಜಗಮನಮರಾಳಿ ಬೇ
 ಸತ್ತು ಮಗುಳ್ಳದಿ ಕೈಲಾಸವುಂ ಪೋಕ್ಕು ನಮಿ
 ತೋತ್ತಮಾಂಗಿಗಳಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್ ಶಂಕರಂಗೆ ತದ್ವೃತ್ತಕವನು ೬

ಪಳೆಯ ರೋಗಕ್ಕೊಪಧಂಗೊಳಲ್ ನವರೋಗ
 ಮೊಲಿದು ಬಂದಂತೆ ಮೊದಲಾಣ್ಮನೊಲ್ಲೆಂದೊರ್ವ
 ಬಲವಂತನು ಬಯಸಿ ಬಾಳೊಗ್ಗಲ್ ಬಡವ ಗಂಡಂ ದೊರಕಿದಂತೆ ವಿಳನಾ
 ಕೊಲೆಗಂಜಿ ದೇವರಂ ಮರವೊಕ್ಕಡೆಮ್ಮನು
 ಡಲೆದು ತಿಂಬೊಂದು ಸಿಂಹಾಕೃತಿಯ ಭೂತವುಂ
 ಕಳುಪಿದಿರಿಯೆಂದು ನೊಂದಮರಾಳಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರ್ ನೃಸಿಂಹನ ಹದನನು ೭

ಅಚ್ಚರಿಯನಾಂತು ಶಿವನಾ ನುಡಿಗೆ ಹರಿಗಿಂತು
 ಪೆಚ್ಚಿದ ಮರುಗಳಂ ನಿಲಿಸುವೆವು ನೀಂ ಮುಂದ
 ಬೆಚ್ಚಿಬೇಡೆಂದಭಯವಿತ್ತು ದಿವಿಜರ್ಗ ವೀರೇಶನು ಕರೆದು ನೀನು

ಎಲ್ಲ ಲೋಕವೂ ಸಂತೋಷಪಡಲು ಆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ತಿಂದನು, ೬. ಮತ್ತೆ
 ಕೆಲವುಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ನೊರೆನೊರೆಯಾದ ರಕ್ತವು ನರಸಿಂಹನ ಅಂಗಾಂಗವನ್ನೆಲ್ಲ
 ಆವರಿಸಿತು. ಆಗ ಅವನು ಮದೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿ ಆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿಗಿಂತ ಎಂಟು ಪಟ್ಟು
 ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತಿಸುಡುತ್ತಿರಲು ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವು ಬೇಸರಗೊಂಡು,
 ಮತ್ತೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಶಿವನಿಗೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನಿವೇದಿ
 ಸಿದರು. ೭. ಹಳೆಯ ರೋಗಕ್ಕೆ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಸ ರೋಗವೊಂದು
 ಒಲಿದು ಬಂದಂತೆ, ಮೊದಲ ಪ್ರಿಯನು ಬೇಡವೆಂದು ಬೇರೊಬ್ಬ ಶಕ್ತಿವಂತನನ್ನು ಬಯಸಿ
 ಬಾಳುವ ಮಾಡಲು ಹೊಡೆಯುವ ಗಂಡನು ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ, ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಕೊಲೆಗೆ ಹೆದರಿ,
 ದೇವರಾದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕರೆ, ನಮ್ಮನ್ನೂ ಹಿಂಸಿಸಿ ತಿನ್ನುವ ಸಿಂಹರೂಪಿಯಾದ
 ಭೂತವೊಂದನ್ನು ಕಳಿಸಿದಿರಿ ಎಂದು ವ್ಯಥೆಗೊಂಡ ದೇವಸಮೂಹದವರು ನರಸಿಂಹನ
 (ಹಿಂಸೆಯ) ರೀತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ೮. ಈಶ್ವರನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ
 ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು, ಸೊಕ್ಕಿದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮದವನ್ನು ಇಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಇನ್ನು
 ಮುಂದೆ ಹೆದರಬೇಡಿ ಎಂದು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಭಯವಿತ್ತು, ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಕರೆದು

ಚಿಚ್ಚರದೂಳಾ ಹರಿಯ ಬಳಿಗೈದು ನೀತಿಗಳ
ನುಚ್ಚರಿಸಿ ಕರೆ ಬಾರದಿದೊಡಾ ದೇಹಮಂ
ಬಿಚ್ಚುತೆ ಶಿರಶ್ಚರ್ಮವರಡುವುಂ ತಾರಂದು ಕುವರನಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು

೮

ನಮಿಸಿದಂ ಶಿವನಡಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೂಡಿ ಸಂ
ಕ್ರಮಿಸಿದಂ ತನ್ನ ಬಲಮಂ ದಿವಿಜವರ್ಗಮಂ
ಗಮಿಸಿದಂ ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದಾ ನರಸಿಂಹನಿರೊಳ್ಳಿತಂದು ನಿಂದು
ಭ್ರಮಿಸಿ ನುಡಿಯದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪ ಹರಿಯಂ ಕಂಡು
ಕ್ಷಮಿಸಿ ನುಡಿದಂ ಸಕಲಜನರ ಭೀತಿಯನುಪ
ಕ್ರಮಿಸಿ ನಡೆವುದು ನೀತಿಯೇ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದು ಹರಿಗೆ ಮುತ್ತಿಂತೆಂದನು

೯

ಎಲೆ ಹರಿಯ ಕೇಳೆ ನೀನು ಸತ್ಯಗುಣಸಂಯುತಂ
ಸುಲಲಿತಂ ಜ್ಞಾನಿ ಲೋಕಂಗಳಂ ನಲವಿನಿಂ
ಸಲಹುವಂ ನೀನಸುರಕೃತ್ಯದೊಳ್ ತಾಮಸದೊಳಜ್ಞಾನದೊಳ್ ಲೋಕದ
ಕೊಲೆಗಳಸೆ ನಗದಿಹರೆ ಕೇಳೆ ವರ್ ನೀನೊಳಗೆ
ತಿಳಿದನೋಡೀ ನುಡಿಯನೆಂದು ನರಹರಿಗಂದು
ಪಲತರದ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಜೇಳಿದಂ ರುದ್ರಾವತಾರನತಿಶಾಂತತೆಯೊಳು

೧೦

ನೀನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನರಸಿಂಹನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ನೀತಿಬೋಧೆ ಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ಕರೆ, ಅವನು ಬರದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆದು, ತಲೆ-ಚರ್ಮ ಎರಡನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು. ೯, ಶಿವನ ಪಾದಕ್ಕೆ ವೀರಭದ್ರನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಸೈನ್ಯ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಹೊರಟನು. ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಟು ಬಂದು ನರಸಿಂಹನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಗರ್ವದಿಂದ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲ ಜನರ ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿ ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುವುದು ನಿನಗೆ ನ್ಯಾಯವೇ ? ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ಸರಿಸಮನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ನೀನು ಯಾರು ? ಹೇಳು ಎಂದು ಕೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೧೦. ಎಲೈ ನರಸಿಂಹನೇ ಕೇಳು, ನೀನು ಸತ್ಯಗುಣಸಂಪನ್ನನು, ಮನೋಹರನಾದವ, ಜ್ಞಾನಿ, ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪಾಲಿಸುವವನು. ನೀನೇ ರಾಕ್ಷಸಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾಮಸಿಯಾಗಿ ನೀಚಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಶಕ್ಕೆ ಆಶಿಸಿದರೆ ಕೇಳಿದವರು ನಗದಿರುವರೆ. ನೀನೇ ಈ ಮಾತನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿನೋಡು ಎಂದು ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ರುದ್ರಾವತಾರಿಯಾದ ವೀರಭದ್ರನು ಶಾಂತವಾಗಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ವಾರಿನಿಧಿ ಮೇರೆಯೊ ಮಾರ್ದಂತಕಾರಣಂ
ಭೂರಮಣಿ ಬಾಯ್ಬಿರದು ನುಂಗುವೊಲಕಾಲದ ಸ
ವಿಾರಣಂ ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ಬೀಸುವಂತಾವಗಂ ಸಕಲರಂ ಸಲಹುವವನೇ
ಈ ರಾಕ್ಷಸತ್ವದಿಂದ ಲೋಕಮಂ ನೀನೆ ಸಂ
ಹಾರಮಂ ಮಾಳ್ವದನುಚಿತಮೆಂದು ನಿನ್ನನಾ
ಮಾರಾರಿ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೊಡಗೊಂಡು ಬರವೆಳ್ಳನೆ ನೈಸಿಂಹಂ ನುಡಿದನು ೧೧

ಅವನದಾರ್ ಮಾರಾರಿಯೆಂಬುವಂ ತನ್ನ ಕರೆ
ವವನದಾರಿನಿತ್ತೊಂದು ಪೆಸರೊಳಂ ಬಾಳ್ವ ದೊ
ಡ್ಡವನದಾರನ್ನಿರೊಳ್ಳಿದಿ ಸರಿಬರಿಗೆ ಮಾತಾಡುವಂ ನೀನದಾರು
ಜವನವರ್ ನಿನ್ನ ಕರೆದಪರೇನೊ ನೀನಧಿಕ
ಜವದೊಳಳಿಯಲ್ ಬಂದಯಕೆಮ್ಮಿ ಶೌರ್ಯಪ್ಪಂ
ಜವನಲ್ಲಿರಿಂ ಕೇಳ್ವ ಬಪ್ಪದನುಚಿತಮೆಂದು ಗುಡುಗುಡಿಸಿದಂ ನೈಸಿಂಹಂ ೧೨

ಕೇಳ್ವ ಗಹಗಹಿಸಿ ವೀರಂ ಮಹಾಕೋಪಮಂ
ತಾಳ್ವ ತರಹರಿಸಿ ಹರಿ ಕೇಳ್ ದೈತ್ಯರಾಜನಂ
ಸೀಳ್ವ ನೆತ್ತರ್ಗುಡಿಯಲಾ ಮದಂ ಪತ್ತಿ ನೀಂ ವೈವರಯೆ ತಪ್ಪದೇನು
ಪೇಳ್ವಪೆವು ಕೇಳ್ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃ ಜಗ
ದೊಳ್ಳಿಟಂ ರಕ್ಷಣಂ ನೀಂ ನಿಮ್ಮನುಂ ಜಗಮ
ನಾಳ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸಲಹಿ ಕೊಲ್ಲುವಂ ರುದ್ರನಾತನ ಪುತ್ರನಾನೆಂದನು ೧೩

೧೧. ಸಮುದ್ರವು ತನ್ನ ಗಡಿಯನ್ನು ಮೀರಿದಂತೆ, ವಿನಾಕಾರಣ ಭೂಮಿ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು
ನುಂಗುವಂತೆ, ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸುವಂತೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುವ
ನೀನೇ ಈ ರಾಕ್ಷಸತ್ವದಿಂದ ಲೋಕಸಂಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ ಎಂದು
ಈಶ್ವರನು ನಿನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು ಎಂದನು.
ಅದಕ್ಕೆ ನರಸಿಂಹನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೧೨. ಮಾರಾರಿ ಎನ್ನುವ ಅವನಾರು ?
ನನ್ನನ್ನು ಬರಹೇಳುವವನು ಅವನಾರು ? ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬಾಳುವ
ಅವನು ಯಾರು ? ಯಮನ ಕಡೆಯವರು ನಿನ್ನನ್ನೂ ಬರಹೇಳಿದರೇನೊ ? ನೀನು
ಬಹಳ ಬೇಗ ಸಾಯಲು ಬಂದೆಯಲ್ಲ. ಅಯ್ಯೋ ! ನನ್ನ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ
ಕೇಳಿಯೂ ಬರುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ ಎಂದು ನರಸಿಂಹನು ಗುಡುಗುಡಿಸಿದನು. ೧೩. ಈ
ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು ವೀರಭದ್ರನು ಮಹಾಕೋಪಗೊಂಡು ಮತ್ತೆ
ಸಮಾಧಾನ ತಾಳಿ, ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದು ಅವನ ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ
ಗರ್ವವುಂಟಾಗಿ ಮೈಮರೆತುದು ನಿನ್ನ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಕೇಳು, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನು. ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಕ್ಷಿಸುವವನು. ನಿಮ್ಮನ್ನೂ
ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೂ ಅಳಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಸಲಹಿ, ಕೊಲ್ಲುವವನು ಲಿವ. ನಾನು ಅವನ ಮಗ

ಹೋ ಹೋ ಪುರೇ ಕೇಳೆವಾಪ್ಪರ್ಯಮಂ ಮಸಣ

ಗಾಹಿ ಗೊರವಂ ಬೂದಿಬಡಿಕನರೆವಣ್ಣ ವನ

ಸಾಹಸಂ ಗಡ ಜಗತ್ಸೃತಿ ಜನನ ಲಯಕರ್ತೃವಾತಂ ಗಡೆಮಗೊಡೆಯನು

ಈ ಹದಿರುಗಾರನಾತನ ಮಗಂ ಗಡ ಮರ

ಳ್ಳಾ ಹಿರಿಯನೆಡೆಗೆಮೃನೋಯ್ವ ಗಡ ಕೇಳಿಮೆಂ

ದಾ ಹತ್ತಿರಿದರ್ವರ ಕೈವೊಯ್ವ ನಕ್ಕು ನರಹರಿ ಮಗುಳ್ಳಂತೆಂದನು

೧೪

ನುಡಿಯೊಳೆಂ ಪಿರಿಯತನಮಪ್ಪುದೇ ನಿನ್ನ ಬಾ

ಯ್ವದಿಕತನಮಂತಿರಲಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಾನಲ್ಲ

ದೊಡೆಯರಂಟಿ ಸುರಪ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿಗಳ್ ನಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ ನಡೆವರು

ಕಡೆಗೆ ಸಂಹರಿಸುವೆವು ಸೃಷ್ಟಿಪೆವು ರಕ್ಷಿಪೆವು

ಕೊಡುವೆವಳಿವೆವು ಸಕಲಸಂಪದವ ನಿನ್ನಗದರ

ಗೊಡವೆಯೇತಕಿ ಬಂದ ದಾರಿಯೊಳ್ ನಡೆಯೆಂದು ನುಡಿದನಾ ನರಸಿಂಹನು

೧೫

ತರಹರಿಸಿದಂ ವೀರನಾ ನುಡಿಗ ಪಲೊರೆದು

ಹರನಾಚ್ಚೆಯಿಂದಿವಂಗಿನ್ನೊಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗಳ್

ನೊರೆವೆನವನು ಕೇಳದೊಡೆ ತಕ್ಕುರು ನೆಗಳ್ವಿನೆದುರೆ ಮಹಾನಯದೊಳು

ಎಂದನು. ೧೪. ಹೋ ಹೋ ಭಾಪುರೇ, ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದೆವು ! ಸ್ಮಶಾನಕಾಯವ ಭಿಕ್ಷುಕ, ಬೂದಿಬಡುಕ, ಅರೆಹೆಣ್ಣಾದವನು ಮಹಾಸಾಧಸಿಯಲ್ಲವೆ ! ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಕರ್ತ ಆತನಲ್ಲವೆ ? ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನನು ಆತನಲ್ಲವೆ ! ಈ ಎಳೆಗಾಯಿ ಅವನ ಮಗನಂತೆ ! ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಹಿರಿಯನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು ತ್ತಾನಂತೆ ! ಇವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಂದು ಹತ್ತಿರವಿದ್ದವರ ಕೈತಟ್ಟಿ ನಕ್ಕು ನರಸಿಂಹನು ಘತ್ತ ಹೀಗೆಂದನು. ೧೫. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೊಡ್ಡತನ ಬರುವುದೇನು ? ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಬಡುಕತನ ಹಾಗಿರಲಿ ! ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಜಮಾನರು ಇದ್ದಾರೆಯೆ ? ದೇವೇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ರುದ್ರರು ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸುತ್ತೇವೆ; ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ, ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ, ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಿನಗೆ ಅದರ ತುಟಿಯೇಕೆ ? ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗು ಎಂದು ಆ ನರಸಿಂಹನು ಹೇಳಿದನು. ೧೬. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಯೂ ವೀರಭದ್ರನು ಕೋಪವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡನು. ಹೆಲ್ಲುಕಡಿಯುತ್ತ ಈಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಬಾರಿ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ತಕ್ಕದ್ದನ್ನು

ನರಸಿಂಹ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನ ಮೂರ್ಖತೆಯನುಳಿ ಬರಿದು
ಮರುಳಾಟದಿಂದ ಫಲವೇಂ ಸಕಲಲೋಕಮಂ
ಪೊರೆವಾತನಡುದು ನೀನಾದೊಡಂ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರಬೇಡೆಂದನು ೧೬

ಹರನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮತ್ಸ್ಯ ಕೂರ್ಮ ಕಿಟಿ ಘೋರಕೇ
ಸರಿ ಮುಖ್ಯರೂಪಗಳನಾಂತು ತವನಂ ಮಹಾ
ಗಿರಿಯಂ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಂ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನಂದೆತ್ತಿ, ಸದೆದು ಸೀಳಿ
ಸುರರ ಸಲಹೆದೆ ಈಗಳದನಿಲ್ಲಮಂ ಮರೆದು
ಸುರರನೇ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಳ್ವಬೇಡೆನ
ಲ್ಕರರೆ ವೀರೇಶವಚನಾವ್ಯುತದ ನನೆದುದಿಲ್ಲವನರ್ಥಯದೇಂ ಕಠಿಣವೋ ೧೭

ಬೇಡ ಬಾರೈ ನೃಕೇಸರಿ ಶಂಕರಂ ನಿನಗೆ
ಕೇಡನೆಣಿಸುವನಲ್ಲ ಕಂಡು ಬರ್ದುಕೆಂದು ಮಾ
ತಾಡುತಿರೆ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಕೋಪದಿಂದ ವೀರನಂ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಕೊಲ್ಲೆನೆಂದು
ಕೂಡೆ ಲಂಘಿಸೆ ಕಂಡು ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಮ್ಮೊಳಿಂ
ದಾಡಿ ಸುರರೆಲ್ಲರಂ ನೋಡುತಿರೆ ಪುಟನೆಗೆದು
ಗಾಡದಿಂ ನರವೃಗದ ಮಸ್ತಕವನೆಡಗಾಲೊಳೊಡದನವನೇನೆಂಬೆನು ೧೮

ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬಹಳ ನಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ನರಸಿಂಹ ಕೇಳು. ನಿನ್ನ ಮೂರ್ಖ
ತನವನ್ನು ಬಿಡು. ಬರೀಹುಚ್ಚಾಟದಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಎಲ್ಲ ಲೋಕವನ್ನೂ
ಸಲಹುವವನು ನೀನಾದರೂ ಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರಬೇಡೆ ಎಂದನು. ೧೭. ಶಿವನ
ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹ, ಘೋರವಾದ ನರಸಿಂಹ ಮುಂತಾದ ಮುಖ್ಯ
ವಾದ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ತಾಳಿ ಅಂಧಕಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂದು, ಮಂದರಪರ್ವತವನ್ನು
ಎತ್ತಿ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ಸದೆಬಡಿದು, ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸದೆಬಡಿದು ಸೀಳಿ
ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದೆ. ಈಗ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ದೇವತೆಗಳನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡ ಬೇಡ
ಎನ್ನಲು ಅಯ್ಯೋ, ವೀರೇಶ್ವರನ ಮಾತೆಂಬ ಅಮೃತದಿಂದ ಕೂಡ ಅವನ ಎದೆ ನೆನೆಯ
ಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾದುದೋ ! ೧೮. ಹಟಬೇಡ ಬಾರಯ್ಯ, ನರಸಿಂಹ
ಶಿವನು ನಿನಗೆ ಕೇಡನ್ನು ಎಣಿಸುವವನಲ್ಲ, ಅವನ ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಬದುಕಿಕೊ ಎಂದು
ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ನರಸಿಂಹನು ಕೋಪದಿಂದ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ವೀರಭದ್ರನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು
ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಕ್ಷಣ ಹಾರಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ವೀರಭದ್ರನು ಇನ್ನು
ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಪುಟನೆಗೆದು
ಬಲವಾಗಿ ನರಸಿಂಹನ ಹಣೆಯನ್ನು ಎಡಗಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದನು. ಅದನ್ನು ಏನೆನ್ನಲಿ ?

ತದ್ವನುಜರಿಪು ಧರಗೆ ಬಿದ್ದು ಚೇತರಿಸಿ ಮಾ

ರುದ್ಧಿ ಕೈಗಳನತುಳ ರೋಷದಿಂದ ವೀರನಂ

ಗುದ್ಧವೆನೆನುತ್ತೆ ನಡತರ್ಪುದಂ ಕಾಣುತ್ತೆ ವೀರಭದ್ರಂ ಮನದೊಳು

ಉದ್ಧುರುಟುತನದ ಸಿಂಹಾಕೃತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಬ

ಲ್ಮದ್ವನಿತ್ತೀ ನೃಸಿಂಹನ ಪಣೆಯ ಬರಹಮಂ

ತಿದ್ದಿ ಬಿಟ್ಟಪೆನಿಗಳೆನುತೆ ಶರಭಾಕಾರಮಂ ತಾಳ್ದು ರಂಜಿಸಿದನು

೧೯

ಕಾಂಚನಮಹಾಗಿರಿಗೆರಂಕೆಗಳ್ ಪಾದವೆಂ

ಟುಂ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ ಮೂಡಿದುವೊ ನಭದೊಳಿದು

ತಾಂ ಚಲಿಸೆ ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯೊಳಬ್ಬಿಗಳ್ ಮೇರೆಯಂ ಮೀರವೇ ಗಿರಿಗಳ್

ಸಂಚಯಂ ಪಾರದಿಪುರ್ವ ತರಣ ಶಶಿ ತಾರೆ

ಯುಂ ಚಲ್ಲವಡಿದಂತೆ ಬೀಳದಿರವೆಂಬಿನಂ

ಚಂಚುವಿಂ ನರವ್ಯಗದ ಕಂಠಮಂ ಕರ್ಚಿ ಪಾರಿತು ಗಗನಕೇನೊಚೆನು

೨೦

ಕೊಡಹುವಂ ನರವ್ಯಗಶರೀರಿ ಚರಣಂಗಳಿಂ

ತೊಡರುವಂ ಶರಭಾವತಾರಿ ಮತ್ತೆಡಬಲಕೆ

ಮಿಡುಕುವಂ ನಾರಸಿಂಹಂ ಬಳಿಕೊಡನೊಡನೆ ತುಡುಕುವಂ ವೀರಭದ್ರಂ

೧೯. ವಿಷ್ಣುವು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅತಿಯಾದ ರೋಷದಿಂದ ಕೈಗಳನ್ನು ಉಜ್ಜಿ ಹೊಸೆಯುತ್ತ ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಗುದ್ಧುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಡೆದುಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ವೀರಭದ್ರನು ಉದ್ಧುಟನಾದ ಈ ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಬಲವಾದ ಔಷಧವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇವನ ಹಣೆಯಬರಹವನ್ನು ಈಗಲೇ ತಿದ್ದಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಯೋಚಿಸಿ ಶರಭಾವತಾರವನ್ನು ತಾಳಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನು. ೨೦. ಮಹಾ ಮೇರುಪರ್ವತಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು, ಎಂಟು ಕಾಲುಗಳು ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದುವೊ ? ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಇದು ಹಾರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರ ಗರಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ಗಾಳಿಗೆ ಸಮುದ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಮೇರೆಯನ್ನು ಮೀರದಿರುತ್ತವೆಯೆ ? ಪರ್ವತಗಳ ಸಮೂಹ ಹಾರಿಹೋಗದೆ ? ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬೀಳದಿರುವು ಎನ್ನುವಂತೆ ಆ ಶರಭವು ತನ್ನ ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ನರಸಿಂಹನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ! ೨೧. ನರಸಿಂಹನು ಮೈಕೊಡವುತ್ತಾನೆ. ಶರಭಾವತಾರಿ ತಕ್ಷಣ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತೆ ಎಡಕ್ಕೆ ಬಲಕ್ಕೆ ನರಸಿಂಹ ಮಿಡುಕಾಡುತ್ತಾನೆ. ಬಳಿಕ ಒಡನೊಡನೆಯೇ ವೀರಭದ್ರನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸಿಡಿದುಹೋಗುತ್ತೇನೆ

ಸಿಡಿವೆನೊಂಬುಪ್ಪವಂ ದನುಜಾರಿ ಪಕ್ಕದೊಳ್
ಬಡಿವೆನೊಂಬುರಿಸೆ ದಕ್ಷಾರಿ ಕಣ್ಣಾಯ
ಬಿಡುವಂ ನೃಹರಿ ಜರೆವನೊಡನತನ್ನರಿಪುತ್ತನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ೨೦

ಎಲ್ಲಿ ತೋರಿಸು ಜಗತ್ಸ್ಥಿತಿಲಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಾ
ನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂಬ ನಾಲಗೆಯನಾ ಶಿವನ ಬಳಿ
ಗೊಲ್ಲೆನೆಂದೆಂಬ ಬಲೆಯನುಭವನಂ ಜರೆವ ಚತುರಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳನು
ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲೆಂದು ಮೂದಲಿಸುತುಂ ನಿಖಿಳನಖಿ
ದಲ್ಲಿ ಮುಖದಲ್ಲೆ ರಂಕಿಯಲೆರಗಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ
ಚೆಲ್ಲಿಸಿದನರುಣಾಂಬುವಂ ನೃಕೇಸರಿಯಂಗದಿಂದಮದ್ಭೂತಶರಭನು ೨೧

ಕುಸುಕಿರಿವನಡಿಗಡಿಗೆ ಘನಪರ್ವತಂಗಳೊಳ್
ಬಸವನಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೆತ್ತರನಬ್ಬಿಯೊಳ್ ಮುಳುಂ
ಗಿರುವನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತೆಗೆದತ್ತುವಂ ಸುತ್ತುವಂ ನಾನಾ ದಿಗಂತಗಳನು
ಕೊಸರಿ ಬೀಸಾಡುವಂ ಗಗನದಿಂದಿಳಿಗಪ್ಪ
ಳಿಸುವನಂತೆರ್ದೆಯಳಲ್ ತೀರ್ವನ್ನೆಗಂ ನೃಹರಿ
ಯಸು ಪಿಂಗುವನ್ನೆಗಂ ವೀರನಾರಂ ಕೊಲ್ಲದರೆಗೊಲೆಯನುರೇಕೊಂದನು ೨೨

ಎಂದು ಶರೀರವನ್ನು ವಿಷ್ಣು ಗರ್ವದಿಂದ ಉಬ್ಬುತ್ತಾನೆ. ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಬಡಿಯು ತ್ರೇನೆ ಎಂದು ವೀರಭದ್ರ ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ನರಸಿಂಹ ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ತಕ್ಷಣ ವೀರಭದ್ರ ಅವನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ? ೨೧. ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಕ್ಕೆ ನಾನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ನಾಲಗೆಯನ್ನು, ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ತೋರಿಸು. ಶಿವನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳು ಹೇಳು ಎಂದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಆ ಅದ್ಭುತಾಕಾರದ ಶರಭನು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಉಗುರು, ಕೊಕ್ಕು,ರೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಹೊಡೆದು, ನರಸಿಂಹನ ಮೈಯಿಂದ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ರಕ್ತವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಸಿದನು. ೨೩. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕುಕ್ಕಿ ಗುದ್ದುತ್ತಾನೆ. ದೊಡ್ಡಪರ್ವತಗಳ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಕ್ತವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸುತ್ತುವನು. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತುತ್ತಾನೆ. ನಾನಾ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಒದರಿ ಬಿಸಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆಕಾಶದಿಂದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ರೋಷ ತೀರುವಷ್ಟು ನರಸಿಂಹನ ಪ್ರಾಣಹೋಗುವ ತನಕ ಈ ರೀತಿ ವೀರಭದ್ರನು ಯಾರೂ

ಇಂತು ಕೊಂದಾ ನೈಕಸರಿಚರ್ಮವುಂ ಪಿರ
 ಸ್ವಂ ತಂದು ತಂದೆಗೊಪ್ಪಿಸೆ ಕಾಣುತೀಶ್ವರಂ
 ಸಂತಸದೊಳಾ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿಮುಖಮುಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಸೆವ ಭೂಷಣದೊಳು
 ಅಂತು ತಚ್ಚರ್ಮವುಂ ಸಿಂಹಾಸನಮಿದೆಂದು
 ತಾಂ ತಡೆಯದೇರಿ ಸುತನಂ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಸುರ
 ಸಂತತಿಗಳು ಮುದದೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಸುಖದೊಳಿದಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂದು ೨೪

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವುಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯಂತಮುಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮುಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದ ೨೫

ಮೂವತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಕೊಲ್ಲಲಾಗದ ಕೊಲೆಗಡುಕನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಯಿಸಿದನು. ೨೪. ಈ ರೀತಿ ಕೊಂದ
 ಆ ನರಸಿಂಹನ ಚರ್ಮವನ್ನೂ ತಲೆಯನ್ನೂ ತಂದು ತಂದೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು
 ನೋಡುತ್ತ ಈಶ್ವರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿಮುಖ ಏಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟು
 ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಆಭರಣದ ಮಧ್ಯೆ ಸೇರಿಸಿದನು. ಆ ರೀತಿ ಆ ಚರ್ಮವನ್ನೆ ಇದು
 ಸಿಂಹಾಸನವೆಂದು ಪಿರಿದನು. ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿ, ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ
 ವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಅಂದು ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು.
 ೨೫. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿ
 ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ
 ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಪರಮೇಶ್ವರನ
 ಆಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖ
 ಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಮೂವತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ದಕ್ಷಸಂಬಂಧಕಾಯವನಳಿದು ಮೇನೆಯಂ
ರಕ್ಷಿಸುವನನುತೆ ಸಂತಯಾಗಿ ಪಂಪಾವಿರೂ
ಪಾಕ್ಷನಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರಳಗಜಾತ ವಿಖ್ಯಾತಯತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ

ಚಂದ್ರಾರ್ಧಧರಣ ದಿವಿಜೇಂದ್ರನುತಚರಣ ಭುಜ
ಗೇಂದ್ರಾಭರಣ ಭಾರತೀಂದ್ರಶಿರಹರಣ ವಿಜ
ತೇಂದ್ರಿಯವಿರಣ ಪರ್ವತೇಂದ್ರಜಾವರಣ ಗುಣಸಾಂದ್ರಸತ್ಯರಣ ಶರಣ
ರುಂದ್ರ ನಿಜಶರಣವ್ಯಪಭೇಂದ್ರ ವರಕರುಣ ಸೌ
ಪೇಂದ್ರಸಾಧರಣ ದಿವಸೇಂದ್ರಹಿಮಕರಣ ಸ್ವಾ
ಹೇಂದ್ರಾಕ್ಷ ಶರಣು ಮೋಕ್ಷೇಂದ್ರ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಖಳಶಿಕ್ಷ ಸೌಜನ್ಯರಕ್ಷ

೧

ಅಲಿಸಿನ್ನಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಶಿವೆಯಂ ಕುರಿತು
ಪ್ರಾಲೇಯಶೈಲನರ್ಧಾಂಗಿ ಪೂರ್ವದೆ ಬಹಳ
ಕಾಲಪರಿಯಂತರಂ ತಪದೊಳಿರಲುಮೆಯೊಲಿದು ಬಂದವಳ ಮುಂದೆ ನಿದು
ಬಾಲೆ ನಿನ್ನಯ ತಪಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೊ ವರವದೇಂ
ಕೇಳಿನಲ್ ನೀನನಗೆ ಸಂತಯಪ್ಪದೆನಲದರಿ
ನಾ ಲಲನೆ ದಕ್ಷಸಂಬಂಧಕಾಯವನಳಿದು ಮೇನೆಯುದರದೆ ಬಳಿದಳು

೨

ಸೂಚನೆ : ದಕ್ಷನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಮೇನೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತೆಯಾದ ಪರ್ವತರಾಜನ ಪುತ್ರಿ ಪಾರ್ವತಿಯು ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ೧. ಚಂದ್ರ ಶೇಖರ, ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಪಾದವುಳ್ಳವ, ಪನ್ನಗಾಭರಣ, ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು ಚಿವುಟಿದವ, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಗಿರಿಜಾಪತಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನು, ವಿಶಾಲವಾದ ಭಕ್ತ ಸಮೂಹವುಳ್ಳವ, ಭಕ್ತರಭಕ್ತ, ವ್ಯಪಭನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದವ, ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಆಧರಿಸಿದವನು, ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರ-ಅಗ್ನಿಯನ್ನೇ ಕಣ್ಣುಗಳಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು, ಮೋಕ್ಷದಾಯಿ, ದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷ ಮತ್ತು ಸುಜನರಕ್ಷನಾದ ವಿರುಪಾಕ್ಷನೇ ನಿನಗೆ ಶರಣು. ೨. ಇನ್ನು ಕೇಳಿಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಹಿಂದೆ ಹಿಮವಂತನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಮೇನೆಯು ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹಳ ಕಾಲ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿದಳು. ಆಗ ಉಮೆಯು ಅವಳ ತಪಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತು-ಬಾಲೆ ನಿನ್ನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ, ಏನು ವರ ಬೇಕು. ಕೇಳು ಎನ್ನಲು, ಮೇನೆಯು ನೀನು ನನಗೆ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ, ಉಮೆ ದಕ್ಷನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ

ಬಳಿಕ ತಿಥಿ ವಾರ ತಾರಾ ಯೋಗ ಕರಣಸ
 ವ್ಯುಳಿತ ಶುಭದಿವಸದೊಳ್ ಶುಭಲಗ್ನದೊಳ್ ಪಡೆದ
 ಳೊಲವಿನಿಂ ಶಿವಲಿಂಗಧರೆಯಾದ ಕುವರಿಯಂ ಗಿರಿರಾಜನೆಯ್ಗೆ ನೋಡಿ
 ನಲಿದು ತಟ್ಟಿರುವಿಗೆ ತಲ್ಲಿಂಗಮಂ ತನ್ನ
 ಕುಲಗುರುವಿನಿಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಡಿಸಿ ಹೆಸರಿಡಲ್
 ಬಳಿವೃತ್ತಿದರ್ಘ್ಯ ಲೋಕಮಾತೆ ಗಿರಿಜಾತೆ ಶಿವಶರಣಕುಲಪಾರಿಜಾತೆ

೩

ಶಿವನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲಂ ಪರ್ಜೆ ಬಳಿಬಳಿವಂತೆ
 ಶಿವನ ಮೋಹನಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ ಬಳಿಬಳಿವಂತೆ
 ಶಿವನ ಸುಖಮಿದಿರಿಟ್ಟ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಧರಿಸಿ ಬಳಿಬಳಿವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ
 ಶಿವನ ಸತ್ಪೀರ್ತಿಯೆ ನಳನಳಿಸಿ ಬಳಿವಂತೆ
 ಶಿವನ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಳಿಬಳಿವಂತೆ ಬಳಿದಳಾ
 ಶಿವನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಮೃದುಪಾಣಿ ಫಣಿವೇಣಿ ಮಧುರವಾಣಿ

೪

ಎಳೆಯ ಸುರಲತೆಯಂತೆ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕದೊಳ್ ತೊಳಗಿ
 ಬೆಳಗುವ ಸುಧಾಸೂತಿಯಂತೆ ಶಿಶಿರಾಂತದೊಳ್
 ತಲೆದೋರುವಂಗಡನ ಸಖನಂತೆ ನಳನಳಿಕೆ ಕಾಂತಿ ಮೋಹನಗಳೊಗೆಯೆ

ಮೇನೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಳು. ೩. ಅನಂತರ ಮೇನೆಯು ತಿಥಿ, ವಾರ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಯೋಗ, ಕರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಶುಭಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಸಮೇತಕಾದ ಮಗಳೊಬ್ಬಳನ್ನು ಪಡೆದಳು, ಆ ಮಗುವನ್ನು ಪರ್ವತರಾಜನು ಬಂದು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ತನ್ನ ಕುಲಗುರುವಿನಿಂದ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ದೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ಕೊಡಿಸಿ ಹೆಸರಿಡಲು ಶಿವಶರಣರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಪಾರಿಜಾತೆಯಾದ ಲೋಕ ಮಾತೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ೪. ಶಿವನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವೇ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಶಿವನ ಮೋಹನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಬೆಳೆಯುವಂತೆ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಶಿವನ ಸುಖವೇ ಎದುರಾಗಿ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಶಿವನ ಸತ್ಪೀರ್ತಿಯೆಂಬ ಬಳ್ಳಿ, ಕೋಮಲವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ, ಶಿವನ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ, ಆ ಶಿವನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ, ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಮೃದುಪಾಣಿ, ಫಣಿವೇಣಿ ಮಧುರವಾಣಿ ಬೆಳೆದಳು. ೫. ಎಳೆಯದಾದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ, ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಚಂದ್ರನಂತೆ, ಶಿಶಿರಯತುವಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತೋರುವ ವಸಂತ ಮಾಸದಂತೆ ನಳನಳಿಸುವ ಕಾಂತಿ ಮೋಹಕತೆಗಳುಂಟಾಗಲು, ಮನೋಹರವಾದ ಮುತ್ತು

ಲಲಿತಾಂಗದೊಳ್ ವದನದೊಳ್ ಬಾಹುಮೂಲದೊಳ್
ಸಲೆ ನುಂಪು ಸೊಂಪು ಕಿಂಪಮರೆ ರಂಜಿಸೆ ಸೊಗಸೆ
ವಿಲಸಿತಗುಣವ್ರಾತೆ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದಳಗಜಾತೆ ಚಾರುಚಾರಿತ್ರಪೂತೆ

೫

ತೋಳ ಮೊದಲೊಳ್ ಕಂಪು ಮುಖಿಕಮಲದೊಳ್ ಸೊಂಪು
ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯೊಳ್ ನೀಳ್ವ ನುಣ್ಣುಸಿರಿನೊಳ್ ತೆಳ್ಳು
ಬಾಳಿದೊಡೆಯೊಳ್ ನುಂಪು ನುಡಿಯೊಳ್ ಸೊಗಸಿನಂಪು ಸಂಜನಿಸಿ ಮೆರೆಯೆ ಕೊಡೆ
ಆಲಸಂ ನಡೆಗುಣ್ಣೆ ಲಜ್ಜೆ ನಡೆಯೊಳ್ ಪೊಣ್ಣೆ
ಮೇಲೆ ವಕ್ಷದೊಳುಂಪು ಭ್ರೂಲತೆಗಳೊಳ್ ಜಪುರ್
ಮೇಳವಿಸಿ ಶಿವೆಯಂತು ಜವ್ವನದ ಸಿರಿಯಂತು ಕಣ್ಗೆ ಸೆದಳೇನೆಂಬೆನು

೬

ಒಕ್ಕಯ್ಯೊಳಡಗದ ವಿಶಾಲಲೋಚನಯುಗಳ
ವಿಕ್ಕಯ್ಯೊಳಡಗದ ಕುಚದ್ವಯಂಗಳ ಬೆನ್ನ
ವಿಕ್ಕೊಳ್ಳುಗುಮಾಡಿಕೊಂಡೆನೆವ ವೇಣೀಬಂಧವುಸಿಯ ನಡು ತನ್ನಿದಿರೊಳು
ಚಿಕ್ಕದನಿಸುವ ಬಾಸೆ ಮೊದಲಾದಿವಳ ಯೌವ
ನಕ್ಕೊಂದೊಡಲ್ ಸಾಲದೆಂದು ಮುನ್ನವ ಕಂಡು
ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ನೆಣ್ಮಯ್ಯನಾದನನಲಗಸುತೆಯ ಯೌವನದ ಪೆಂಪದಂತೋ

೭

ಕೋಮಲವಾದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮೃದುತ್ವ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸೊಬಗು, ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುಗೂಡಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು ಸೊಗಸಿನಿಂದ ಕಾಣಲು ಅರಳಿದ ಗುಣಗಳ ಸಮೂಹವುಳ್ಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚಾರಿತ್ರವುಳ್ಳ ಪುಣ್ಯಪ್ರದಳಾದ ಪರ್ವತರಾಜನ ಪುತ್ರಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ೬. ಕಂಕುಳಿನಲ್ಲಿ ಸುವಾಸನೆ, ಮುಖಿಕಮಲದಲ್ಲಿ ಸೊಗಸು ಮಾಡಿತು. ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲತೆ, ಹೊಟ್ಟೆ ತೆಳುವು, ಬಾಳೆಯದಿಂದಿನಂತಹ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ನುಣುಪು, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ ಇಂಪು, ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಆಲಸ್ಯ, ನಡೆವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆ, ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಉಬ್ಬು, ಹುಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಕು, ಇವೆಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪಾರ್ವತಿಯು ಯವ್ವನದ ಸಿರಿಯನ್ನು ತಾಳಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಂಡಳು. ೭. ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಡಗಿಸಲಾಗದ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಎರಡು ಕೈಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುಚ್ಚಲಾಗದ ಎರಡು ಸ್ತನಗಳು, ಬೆನ್ನ ಉದ್ದವನ್ನೂ ಮೀರಿ ಬೆಳೆದ ಸೊಂಪಾದ ತಲೆ ಗೂದಲು, ಸಣ್ಣ ನಡು, ಅದರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತೆಳ್ಳಗೆ ಕಾಣುವ ಹೊಕ್ಕುಳ ಕೂದಲು ಮುಂತಾದ ಇವಳ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಶರೀರ ಸಾಲದು ಎಂದು ಈಶ್ವರನು ಮೊದಲೇ ಯೋಚಿಸಿ ಎಂಟು ಮೈಯನ್ನು (ಅಪ್ಪಮೂರ್ತಿ) ತಳೆದನು ಎನ್ನಲು

ಪೊಳೆವ ಮುಖವೆಂಬುದಂ ಕುಂತಳಂ ಪಟ್ಟದಿಗ
 ಳಲರ್ಗಣ್ಣಳುರೆ ಮಿನ್ನಳೆವ ಕಂಠಂ ಶಂಖ
 ಮೆಳೆದೋಳ್ಳಳಾ ತೆರೆಗಳರಸಿದಂ ಚಕ್ರತತಿ ಬಾಸೆಯೇ ಶೈವಾಲಪು
 ಸುಳಿನಾಭಿ ನಿಮ್ಮವಳಿಸಂಕುಲಂ ಕಿರುದರೆಗ
 ಳಲಘುಜಘನಂ ಪುಳಿನ ಮೇಗಾಲ್ಗ ಳಾವೆಗಳ್
 ತಿಳಿವೊಡನೆ ಗಿರಿಜೆ ಬಾಂಬೊಳೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದಳೀಕ್ಷಿಸುವರಕ್ಷಿಗಳ್ಳಿ

೮

ಶಿವನ ವಿಭವದ ನಾಡು ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯ ಬೀಡು
 ಶಿವನ ಸುಖಮಯಮೂರ್ತಿ ಶಿವನ ನಿರುಪಮಾಕೀರ್ತಿ
 ಶಿವನ ಭಾಗ್ಯದ ಹೆಚ್ಚು ಶಿವನ ವಿಷಯದ ಸೊಂಪು ಶಿವನ ಶೋಭನದಲಂಪು
 ಶಿವನ ಬಯಕೆಯ ಗೊತ್ತು ಶಿವನ ತನುವಿನ ಜೊತ್ತು
 ಶಿವನ ಮನದನುಕೂಲಿ ಶಿವನ ಚಿತ್ತದ ಲೀಲೆ
 ಶಿವನ ಸುಕೃತವ್ಯಕ್ತಿಯೆನಿಸುವ ಮಹಾಶಕ್ತಿ ವಿಭವದಿಂಟಿರುತ್ತಿದಳು

೯

ಇಂತು ಪಾರ್ವತಿ ಲೀಲೆಯಿಂದಿರಲ್ ನೀರದಪ
 ದಾಂತರದ ನಾರದಂ ಬಂದೊಡಗರಾಜನ
 ತ್ಯಂತದರುಷದೊಳಿರಗಿ ಕೈಗೊಟ್ಟು ತನ್ನ ರಾಜಾಲಯಕ್ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿರಲು

ಪಾರ್ವತಿಯ ಯವ್ವನದ ಸೊಗಸು ಎಂತಹುದೋ! ೮. ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ, ಪಾರ್ವತಿಯ ಹೊಳೆಯುವ ಮುಖವೇ ಕಮಲ, ಕಪ್ಪಾದ ಗುಂಗುರುಕೂದಲೇ ದುಂಬಿಗಳು, ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳೇ ಮೀನುಗಳು, ಶೋಭಿಸುವ ಕುತ್ತಿಗೆಯೇ ಶಂಖ, ಎಳೆಯ ತೋಳುಗಳೇ ಅಲೆಗಳು, ಮೊಲೆಗಳೇ ಚಕ್ರವಾಕವಕ್ಷಿಗಳು, ಹೊಕ್ಕುಳಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದ ಕೂದಲೇ ಪಾಚಿ, ಆಳವಾದ ಹೊಕ್ಕುಳೇ ಸುಳಿ, ತ್ರಿವಳಿಗಳೇ ಸಣ್ಣ ತೆರೆಗಳು, ಭಾರವಾದ ಜಘನವೇ ಮರಳಿನ ದಡ, ಮೋಣಕಾಲುಗಳೇ ಆಮೆಗಳು ಎನ್ನುವಂತೆ ಪಾರ್ವತಿಯು ಆಕಾಶಗಂಗೆಯಂತೆ ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ತೋರುತ್ತಲಿದ್ದಳು. ೯. ಶಿವನ ವೈಭವದ ನಾಡು, ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯ ಬೀಡು, ಶಿವನ ಸುಖಮಯವಾದ ಮೂರ್ತಿ, ಶಿವನ ಅನುಪಮವಾದ ಕೀರ್ತಿ, ಶಿವನ ಭಾಗ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಳ, ಶಿವನ ವಿಷಯಸುಖದ ಸಮೃದ್ಧಿ, ಶಿವನ ಮಗಳದ ಮೇಲ್ಮೆ, ಶಿವನ ಬಯಕೆಯ ನೆಲೆ, ಶಿವನ ಶರೀರದ ಆಸರೆ, ಶಿವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅನುಕೂಲ, ಶಿವನ ಚಿತ್ತದ ಲೀಲೆ, ಶಿವನ ಪುಣ್ಯದ ಮೂರ್ತಿ ಎನಿಸುವ ಮಹಾಶಕ್ತಿ ಗಿರಿಜೆಯು ವೈಭವದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ೧೦. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯು ಲೀಲೆಯಿಂದಿರುವಾಗ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾರದನು ಬರಲು ಪರ್ವತರಾಜನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಕೈಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ತಮ್ಮ

ಮುಂತೆ ಗಿರಿಸುತೆಯಿರಲ್ ಮುನಿ ಕಂಡು ಪದಕೆರಗಿ
ಸಂತಪದಿ ಪೊಗಳಂತಿರೆ ನೀಂ ಮದ್ಯರವ್ಯ ಮಗ
ಳಂ ತುತಿಪಿ ಮಣಿದಿರೇಕೆನೆ ನಗುತೆ ಗಿರರಾಜಗಾ ಮುನಿಪನಿಂತೆಂದನು ೧೦

ಜನನಿಯೇ ದೇವಗಂಗೆಗೆ ವಿಯಸ್ತಂಜಲಂ
ಜನನಿಯೇ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕೆ ಚೈತ್ರರಥವನಂ
ಜನನಿಯೇ ದಿವ್ಯನಿಗಮಾಕ್ಷರಾಳಿಗೆ ಮುಖಂ ವಿಮಲಸುಚ್ಛಾನಸುಧೆಗೆ
ಜನನಿಯೇ ವೈಕಾರ್ಯಮಾನಸಂ ರತ್ನಕ್ಕೆ
ಜನನಿಯೇ ಫಣಿರಿಂ ಸರ್ವಮಂಗಲೆಗೆ ನೀರ್ವ
ಜನನಿಜನಕರೆ ಜಗನ್ಮಾತೆ ನಿಮ್ಮಯ ಮಗಳೆ ಶಿವಶಿವಾ ಕೇಳೆಂದನು ೧೧

ದಕ್ಷಸಂಬಂಧಕಾರ್ಯವನುಳಿದು ಮಿಗೆ ವಿರೂ
ಪಾಕ್ಷನರ್ಥಾಂಗಿ ಮೇನೆಯ ವರಕ್ಕಾಗಿ ತವ
ಕುಕ್ಷಿಯೊಳ್ ಬರೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳೆಯಾಕೆಯ ವಿಯೋಗದ ಹೇಮಕೂಟಗಿರಿಯ
ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಯ ತೀರದ ಸ
ಮಕ್ಷಮೂರ್ತಿ ಘನತಪೋಧನನಾಗಿ ನಿಂದು ಭಾ
ಳಾಕ್ಷನಾನಂದದಿಂ ತನ್ನ ನಿಜಮು ತಾನೆ ಚಾನಿಸುತ್ತಿರಾತಿರ್ಪನು ೧೨

ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಾರದಮುನಿಯು ಅವಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು, ಪರ್ವತರಾಜನು ನಾರದನನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವೇ
ಮಂದನೀಯರು, ನಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಿರಲ್ಲ ಏಕೆ ಎನ್ನಲು
ಪರ್ವತರಾಜನಿಗೆ ನಾರದನು ನಗುತ್ತ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೧೦. ಆಕಾಶವು
ದೇವಗಂಗೆಗೆ ತಾಯಿಯೆ ? ಕುಬೇರನ ಚೈತ್ರರಥವನವು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ತಾಯಿ
ಎನ್ನಬಹುದೆ? ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ಬರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇದಾಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಮುಖವು
ತಾಯಿ ಆಗಬಲ್ಲದೆ? ಪವಿತ್ರವಾದ ಸುಚ್ಛಾನವೆಂಬ ಅಮೃತಕ್ಕೆ ವಿಕಾರವಾದ ಮನಸ್ಸು
ತಾಯಿಯೆ? ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯು ರತ್ನಕ್ಕೆ ತಾಯಿಯೆ ? ಪಾರ್ವತಿಗೆ ನೀವು ತಂದೆ-ತಾಯಿ
ಗಳೆ ? ಜಗನ್ಮಾತೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳೇ ? ಶಿವ ಶಿವಾ ಕೇಳಿ ಎಂದನು. ೧೧. ದಕ್ಷನ
ಸಂಬಂಧವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾದ
ಶಿವಯು ಮೇನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ
ನಿನ್ನ ಮಗಳಾದುದು ದಿಟ. ಈಕೆಯ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನು ಹೇಮಕೂಟಪರ್ವತದ
ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಘನವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು

ಆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿರ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹೈ ಮಹಾ
 ದೇವಿಯು ನೀನೇನಲ್ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಚಿತಸಂ
 ಭಾವನೆಯೊಳಾ ಮುನಿಪನಂ ಕಳುಹಿ ಪರಶಕ್ತಿಯೆಂದರಿದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ಪಾವನಚರಿತ್ರ ನಡೆ ಪೋಪೆವನೆ ತಾಯ್ಗಿರಗಿ
 ತೀವಿದನುರಾಗದಿಂ ಪ್ರಪ್ತಕವನೇರಿ ಕಾಂ
 ತಾವಳಿಯ ಗಡಗದಿಂ ಪಿತನೊಡನೆ ಹೇಮಕೂಟಾಚಲಕೆ ಬರುತಿರ್ದಳು ೧೩

ಕರಕಥಾರಕನಾಗಿಯುಳ್ಳ ಮಾಲಿಕನಾಗಿ
 ನಿರುತಮುಂ ರತಿಮುಕ್ತನಾಗಿ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ
 ಸ್ಥಿರಜೀವಿಯಾಗಿ ಜಟಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಹಾರಿಯಾಗಿ ಸದ್ವೃಂದಿಯಾಗಿ
 ಉರುತರಪವಿತ್ರಾಂಗಿಯಾಗಿ ಸದ್ವಿಜವೃಂದ
 ಪರಿವೃತ್ತನಾಗಿ ಪ್ರಪ್ತರತೀರಗತನಾಗಿ
 ಪರಮಯೋಗೀಂದ್ರನೇ ಹೇಮಕೂಟಾಚಲಂ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದುವೇನೆಂಬೆನು ೧೪

ಗಿರಿವಿರದ ಕುಜದಳದಳಗಳೇ ಕೆಂಜೆಡೆಗೆ
 ಛರದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ಶಶಿಸೂರ್ಯಶಿಲೆಯೇ ಕಂಗೆ
 ಛರಿವ ದಾವಾನಲನೆ ಬಿಸಿಗಣ್ ತದವನಿಧರಕಂದರದ ನೀಲಶಿಲೆಯೇ

ಆನಂದದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ೧೩. ಆ ಶಿವನಿರುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ
 ನೀನು ಮಹಾದೇವಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಯ್ಯ ಎಂದನು. ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು,
 ಉಚಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಚರಿಸಿ ನಾರದನನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಪರ್ವತರಾಜನು ಮಗಳನ್ನು
 ಪರಾಶಕ್ತಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಾವನಚರಿತ್ರಳೇ ಹೋಗೋಣ ನಡೆ ಎನ್ನಲು,
 ಆಕೆ ತಾಯಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆನುರಾಗದಿಂದ ಕೂಡಿ ಪ್ರಪ್ತಕವಿಮಾನವನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಸಖೀ
 ಸಮೂಹದೊಡನೆ, ತಂದೆಯೊಡಗೂಡಿ ಹೇಮಕೂಟಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ೧೪.
 ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಮಂಡಲ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದವನಾಗಿ, ಸದಾ
 ಕಾಮವಿರಕ್ತನಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ, ಸ್ಥಿರಜೀವಿಯಾಗಿ, ಜಟಾಧಾರಿಯಾಗಿ, ಆಹಾರದಿಂದ
 ಮುಕ್ತನಾಗಿ, ಉತ್ತಮವಾದ ವಂಶದವನಾಗಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪವಿತ್ರವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವ
 ನಾಗಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸರ್ಪಸಮೂಹದಿಂದ ಆವೃತನಾಗಿ, ಸರೋವರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ
 ಶ್ರೇಷ್ಠಯೋಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಹೇಮಕೂಟಪರ್ವತ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು.
 ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? [ಶ್ಲೋಕ : ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮರದಿಂದ
 ಕೂಡಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಗಲಾಟೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ, ಸ್ಥಿರಜೀವಿಯಾಗಿ,
 ಬೀಳಲುಗಳುಳ್ಳ, ಮರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ಫಲಭರಿತವಾಗಿ, ಬಿದಿರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
 ದರ್ಭೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಹಕ್ಕಿಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿ, ಸರೋವರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಹೇಮಾ
 ಚಲವು ಪರಮ ತಪಸ್ವಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು]. ೧೫. ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ
 ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಮರಗಳ ಎಳೆಯ ಚಿಗುರುಗಳೇ ಕೆಂಜಡೆಗಳು, ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕಾಶಿಸುವ ಚಂದ್ರ

ಕೋರಳಗರಳಂ ಪುದಿದ ಮಂಜೇ ವಿಭೂತಿ ವಿ
ಸ್ವರಗಂಡ ಬಿಲೆಗಳೆ ಬಿರೋಮಾಲೆಯಾಗೆ ಶಂ
ಕರನ ಸಾರೂಪ್ಯಮಂ ಪಡೆದಂತೆ ಹೇಮಕೂಟಾಚಲಂ ಕಣ್ಣೆ ಸೆಮದು ೧೫

ಪರಿವ ಪರಿಪರಿಯ ಮೃಗಕುಲವೆಂಬ ಮಿನ್ಗಳಂ
ಮರುತಪತಿಗೊಲೆವ ತರುಬಿರವೆಂಬ ತೆರೆಗಳಂ
ಕರಿಕುಂಭವೊಡೆದೊಕ್ಕ ಮುಕ್ತಾಫಲಂಗಳಂ ತಳಿರೆಂಬ ಪವಳದಿಂದೆ
ವರಧಾತುನಿರ್ಭರಾವಳಿಯ ವೊಸನೀರ್ಗಳಂ
ಚರಿಪ ಸುರಪ್ರಪ್ತಕವೆನಿಪ್ಪ ಬೈತ್ತಂಗಳಂ
ಶರಧಿಯಂದಿನೆಸೆವ ಹೇಮಕೂಟಾದ್ರಿಯಂ ಗಿರಿರಾಜಸುತೆ ಕಂಡಳು ೧೬

ನೋಡು ನೋಡಿರು ಹೇಮಕೂಟವಿಂದನೊಲ್ಲ ಕೊಂ
ಡಾಡಲಸದಳವಿದರ ಮಹಿಮೆ ಪಿರಿದಬ್ಬಾರಿ
ಚೋಡನಿಲ್ಲಿರ್ಪ ಕಾರಣದಿಂದಲೆಂದು ಮಿಗೆ ನಗರಮಂ ತೋರುತೆ ಬರೆ
ಕೂಡೆ ಕಚ್ಚಿಪ ಪುಳನ ನಳನ ಚಕ್ರಾಳಿಗಳ್
ನಾಡೆ ಪದ ಜಘನ ಮುಖಮಂಡಲ ಕುಚಂಗಳ್ಳಿ
ಮಾಡಾಗೆ ವರತುಂಭವ್ರಯಂಗಳನೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣೆ ಸೆವಳಗಜಾತೆಯು ೧೭

ಸೂರ್ಯ ಬಿಲೆಗಳೇ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಉರಿಯುವ ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚೇ ಹಣೆಗಣ್ಣು, ಆ ಕುಲಪರ್ವತದ
ಕಂದರದಲ್ಲಿನ ನೀಲಿಬಿಲೆಯೇ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಷ, ತುಂಬಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಂಜೇ
ವಿಭೂತಿ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಗಳೇ ಬಿರೋಮಾಲೆಯಾಗಲು ಈಶ್ವರನ ಸಮಾನ
ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ ಹೇಮಕೂಟಾಚಲವು ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೧೬. ನಾನಾರೀತಿಯ
ಜಿಂಕೆಗಳೆಂಬ ಮೀನುಗಳಿಂದ, ಗಾಳಿಗೆ ತೊನೆದಾಡುವ ಮರಗಳ ತುದಿಯೆಂಬ ಅಲೆಗಳಿಂದ.
ಆನೆಗಳ ಕುಂಭಸ್ಥಳಗಳು ಒಡೆದು ಹೊರಚಿಮ್ಮಿದ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ, ಚಿಗುರೆಂಬ ಹವಳ
ಗಳಿಂದ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧಾತುಮೂಲಗಳಿಂದ ಜಿನುಗುವ ಹೊಸ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಹರಿ
ಯುವ ಝರಿಗಳಿಂದ, ಚಲಿಸುವ ದೇವತೆಗಳ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವೆಂಬಂತಿರುವ ಹಡಗುಗಳಿಂದ
ಸಮುದ್ರವೂ ಎನ್ನುವಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ಹೇಮಕೂಟಾಚಲವನ್ನು ಪಾರ್ವತಿಯು ನೋಡಿ
ದಳು. ೧೭. ನೋಡು ನೋಡು, ಇದು ಹೇಮಕೂಟ. ಚಂದ್ರಶೇಖರನು ಇಲ್ಲಿರುವ
ಕಾರಣದಿಂದ ಇದರ ಹಿಂದಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಪರ್ವತ
ರಾಜನು ಗಿರಿಚೆಗೆ ನಗರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಮೆ,
ಮರಳು, ಕಮಲ ಮತ್ತು ಸುಳಿಗಳೇ ಉನ್ನತವಾದ ಪಾದ, ಜಘನ, ಮುಖ ಮತ್ತು
ಸ್ತನಗಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಲು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತುಂಭವ್ರಯು ಅಂಗನೆಯಂತೆ ಪಾರ್ವತಿಯು

ಗುರುಘೇನಪಿಂಡಂಗಳೇ ಕಳಶಮೆಸೆವ ತಾ
 ವರೆಯೆ ಕನ್ನಡಿ ಕಣಾವಳಿಯೆ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆ
 ಮೊರೆವ ದ್ವನಿಯೇ ವಾದ್ಯಮಂಜುಚರಮೇ ಜನಂ ಸುಳಿಗಳಾರತಿಗಳಾಗೆ
 ಪರಮಶಂಕರನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಬರೆ ಕಂಡು
 ಹರುಷದಿಂದಿದಿಗೊಂಬ ಪಾಂಗಿನಿಂದೊಪ್ಪಿದಳು
 ಸರಸಪ್ರಣುರಸಾರ್ದ್ರ ವಿಷಯದುರಿತಚ್ಛಿದ್ರ ಗುಣಮುದ್ರೆ ತುಂಗಭದ್ರೆ ೧೮

ನಿರುತಮನಿಮಿಷಕುಲಕ್ಯಾಶ್ರಯಂ ತಾನಾಗಿ
 ವರಸಕಲ ಭುವನಕಾಸ್ಪದಮಾಗಿ ಹಂಸಸಂ
 ಚರಣಾನುಬಂಧಿಯಾಗಿಯುಮೆಸೆವ ಕಮಲಸಂಭವ ನಿಜನಿವಾಸಮಾಗಿ
 ದುರಿತದೂರಮುಮಾಗಿ ಮುನಿಜನಾನ್ವಿತಮಾಗಿ
 ನಿರುತಂ ಶಿವೋದ್ಭಾಸಕಮಾಗಿ ಸುಮನಸರ
 ಗಿರಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿದ ತುಂಗಭದ್ರೆಯಂ ಗಿರಿರಾಜಸುತ ಕಂಡಳು ೧೯

ಇಂಚರದೊಳೊಪ್ಪುವರಸಂಚಿಗಳ ಕೊಂಚಿಗಳ
 ಮುಂಚೆ ಪರಿಪುರು ತರಂಗಾವಳಿಯ ಗಾವಳಿಯ
 ಸಂಚರಿತ ಸಕಲ ಮುನಿರಾಜಗಳ ವಾಜಿಗಳ ತಡಿದಿಡಿದ ವೃಕ್ಷಂಗಳ

ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ೧೮. ದೊಡ್ಡದಾದ ನೂರಗಳ ಗುಂಪೇ ಕಲಶಗಳು, ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುವ ತುವರೆಯೇ ಕನ್ನಡಿ, ತುಂತುರುಹನಿಗಳೇ ಮುತ್ತಿನ ಅಕ್ಷತೆ, ಅಲೆಗಳ ಮೊರೆತವೇ ವಾದ್ಯ, ಜಲಚರಗಳೇ ಜನಗಳು, ಸುಳಿಗಳೇ ಆರತಿಗಳಾಗಲು, ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯರಸದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಭೋಗಾಭಿಲಾಷೆ ಮತ್ತು ಪಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ, ಸುಗುಣ ವತಿಯಾದ ತುಂಗಭದ್ರೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ೧೯. ಸದಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ (ಮೀನುಗಳಿಗೆ) ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನವಾಗಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಆಧಾರವಾಗಿ, ಚಲಿಸುವ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ (ಹಂಸಗಳಲ್ಲಿ) ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನ (ಕಮಲಗಳ) ವಾಸಸ್ಥಳವಾಗಿ, ಪಾಪಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ಮುನಿಜನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಮಂಗಳಕರವಾಗಿ (ಶಿವನಿಂದ) ಶೋಭಿಸುತ್ತ ಮೇರುಪರ್ವತದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ತುಂಗಭದ್ರೆಯನ್ನು ಗಿರಿಜೆಯು ನೋಡಿದಳು. ೨೦. ಮಧುರಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರಾಜಹಂಸಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿಗಳು ಸಪ್ತಳ ಮಾಡುತ್ತ ಮುಂದೆ ಚಲಿಸುವ ತೆರಗಳ ಸಮೂಹ, ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಮುನಿಸಮೂಹ, ಮರಗಳನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳು,

ಚಂಚರಿಕದ ಸರದ ಸೊಂಪುಗಳ ಪೆಂಪುಗಳ
ಮಿಂಚುತಿಹ ನೈದಿಲ್ಲುಳಿಗಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗಳ
ಕಾಂಚಿನಾಂಭೋಜಾತಧೂಳಿಗಳ ಕೇಳಿಗಳ ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ಕಂಡಳು ೨೦

ಜಂಬೂ ರಸಾಲ ಪೂಗ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬಿರ್ಜೂರ
ಜಂಬೀರ ನಾರಂಗ ಮಾತುಳುಂಗಾಮಳಕ
ದಿಂಬಾದ ಪನಸ ದಾಡಿಮ ನಾಳಕೇರ ರಂಭಾದಿಗಳ ಫಲಭಾರದ
ಅಂಜಿಕೆ ಬರಲ್ ಕಂಡು ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯೊಂ
ದೂ ಬಾಗಿ ನಮಿಸುವೊಲ್ ತುಂಗಭದ್ರಾತೀರ
ಮುಂ ಬಿಡದೆ ಸಾಲ್ಗೊಂಡ ಬನುಬನವೊಳಿಸಿದಿದುರ್ವೇನೊಚನಚ್ಚರಿಯನು ೨೧

ತುಂಗಭದ್ರೆಯನಾಗ ಗಿರಿಸುತೆಗೆ ತೋರಿಸುತೆ
ತುಂಗಸಂತೋಷದಿಂದಂ ತಳರೆ ರಂಜಿಸುವ
ನಂಗಹರನಿರ್ವ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಮೆಡೆವಿಡದೆ ರಂಜಿಪ ವನಗಂಳದ
ಕಂಗೆಸೆದುದೈದ ಸಾಸಿರವೊಗದ ಫಣಿವಲ್ಲ
ಭಂಗ ಕೊಂಡಾಡಲಪದಳವನಿಸುವದರ ನವ
ಮಂಗಲತೆಯಂ ಕಂಡು ಪ್ರಪ್ಪಕವನಾ ಸರ್ವಮಂಗಲೆಯ ಪಿತನಿಳಿದನು ೨೨

ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಕಾದಿದ್ ನಂದೀಶನು ಕಂಡು
ಬಾಗಿ ಮಸ್ತಕವನಗರಾಜನನುರಾಗದಿಂ
ಭೋಗಿಭೂಷಣನಿರ್ವನಿಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂ ಪಿಂತ ಭೋಗಿಷಿದ ನಿಜರಮಾಣನು

ಸೋಪಾಗಿ ಮನೋಹರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ದುಂಬಿಗಳ ರೈಂಕಾರ, ಮಿಂಚುತ್ತಿರುವ ನೈದಿಲೆಗಳ ಸಾಲಾದ ಬದುಗಳು ಮತ್ತು ಚೆನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳ ಧೂಳಿ ಇವು ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತುಂಗಭದ್ರೆಯನ್ನು ಪಾರ್ವತಿಯು ಕಂಡಳು. ೨೦. ಪಾರ್ವತಿಯು ಬಂದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನೇರಳೆ, ಮಾಪು, ಅಡಿಕೆ, ನಿಂಬೆ, ದ್ರಾಕ್ಷೆ, ಕರ್ಜೂರ, ಗಜನಿಂಬೆ, ಕಿತ್ತಳೆ, ಮಾದಳ, ನಲ್ಲಿ, ರುಚಿಯಾದ ಹಲಸು, ದಾಳಿಂಬೆ, ತೆಂಗು, ಬಾಳೆಗಳು ಹಣ್ಣುಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಬಗ್ಗಿ, ಭಯ ಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ತುಂಗಭದ್ರಾತೀರದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮರಗಳು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ೨೧. ಪರ್ವತರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ತುಂಗಭದ್ರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಅತಿಯಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರಲು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ನಿರುವ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರವು ಎಡೆಬಿಡದೆ ರಂಜಿಸುವ ವನಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಸಾವಿರ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಫಣಿರಾಜನಿಗೂ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲು ಅಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನಿಸುವ ಅದರ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಮಂಗಳಾಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯ ತಂದೆಯಾದ ಹಿಮವಂತನು ಪ್ರಪ್ಪಕವಿಮಾನದಿಂದ ಇಳಿದನು. ೨೨. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದ ನಂದೀಶನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆಗ ರಾಜನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಜನಿಂದ ಪತಿಯಾದ ನಾಗಭೂಷಣನು ಯೋಗಿಯ ರೂಪ

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಗಳು ಶಿಷ್ಯಸಮುದಯಂ
 ಕ್ರೋದಿಸುವ ಪೌರಾಣಮಂ ಪೇಳ್ವ ಭಾಷೆ ಮೊದ
 ಲಾದ ತರ್ಕಂಗಳು ಕನ್ನಡಿಪ ಸ್ಥಾನಮಂ ಮಾಳ್ವ ಜಪಗಳನೆಣಸುವ
 ಸಾದರದೆ ಯಜ್ಞಂಗಳು ಮಾಳ್ವ ಹೋಮ ಮೊದ
 ಲಾದ ಸತ್ತ್ವಿಯೆಗಳು ನಡೆಸುತಿರ್ಪರ್ ಶಿವನ
 ಪಾದಯುಗಳಸ್ಮರರ್ ಮುಕ್ತಿಯವತೀವರರ್ ಮುನಿವರರ್ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದರು ೨೬

ಪೋದೆಡೆಗೆ ಬಳಿದಿದು ಪೋಗಿ ಬೆಸನೆನೊಂದು
 ಕಾದಿದುರ್ ಹೋಮಕ್ಕೆ ಸವದಾಜ್ಯದರ್ಭಸಂ
 ಪಾದನೆಗಳು ನೀಡಿಯಮಳಫಲ ಕಂದಮೂಲಗಳನವರಿವರ್ಲ್ಲಿಗೆ
 ಆದರದೊಳಾಹಾರಕಾಲಕೊದಗಿಸಿ ನಿರ್ಮಂ
 ಳೋದಕಮನಾಶ್ರಮಕೆ ತಂದಿತ್ತು ಭಕ್ತಿಯೊಳ್
 ಪಾದಗಳನೊತ್ತತಿರ್ಪವು ವೃದ್ಧಮುನಿಪರ್ಗ ಕಟಿಗಳಾ ಗಿಂತಟದೊಳು ೨೭

ಸುಳಿಯಲಮ್ಮದು ಗಾಳಿ ಬಿರುಸಾಗಿ ಪೋಗಳಂ
 ತುಳಿಯಲಮ್ಮದು ತುಂಬಿವಿಂಡು ಮೊರೆಮೊರೆವುತ್ತ
 ವಿಳಿಯಲಮ್ಮದು ಸೂರ್ಯಕರಣತತಿ ಬಿಸುಪಾಗಿ ತರಲತಾಗುಲೈಕುಲಕೆ

ಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೨೬. ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ಆಗಮಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡಿಸುವ, ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ, ಭಾಷೆ ಮೊದಲಾದ ತರ್ಕಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಹೇಳುವ, ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮಾಡುವ, ಜಪಮಣಿಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುವ, ಆದರದಿಂದ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ, ಹೋಮ ಮೊದಲಾದ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ, ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಮರಿಸುವ ಮುಕ್ತಿಯ ಪತಿಗಳಾದ ಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ೨೭. ಆ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಡಗಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಮುದುಕರಾದ ಋಷಿಗಳು ಹೋದಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗಿ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕಾದಿದ್ದು, ಹೋಮಕ್ಕೆ ಸಮಿತ್ತು, ತುಪ್ಪ-ದರ್ಭೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹಣ್ಣು, ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ಅವರು ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಆದರದಿಂದ ಭೋಜನದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿ ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರನ್ನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ವೃದ್ಧಮುನಿಗಳ ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತಿದ್ದವು. ೨೮. ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಋತುಗಳೂ ಒಂದಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಗಾಳಿಯು ಬಿರುಸಾಗಿ ಬೀಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ದುಂಬಿಗಳ ಸಮೂಹ ಮೊರೆಯುತ್ತ ಹೂಗಳನ್ನು ತುಳಿದು ನಾಶಪಡಿಸಲು ಆಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯ

ಯೋಗಿರೂಪಿಂದೆ ನಿನ್ನಾತನೊತಿಹನಂತು
ಯೋಗಿಣಿಯುಮೆನಿಸಿ ನೀನೊಲಿಸೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿ
ಸಾಗಿದಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪರಶಿವನ ಮನವನಿಂಪಾಗಿ ಪಡೆಯೆಂದು ಪುರಕೆ ೨೩

ಜಯೆ ವಿಜಯೆಗಳುಮೆನಿಪ ಘನಸಹಾಯಿಗಳನನು
ನಯದಿಂದೆ ಚೆಸಿ ನಿಜಪುರದತ್ತ ಕುಧರಸಂ
ಚಯನಾಥನೈದಲುಮೆಯಿತ್ತ ಪಂಪಾಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನಡೆದುಬರಲು
ನಿಯತದಿಂ ಹೋಮಧೂಮಂಗಳಂ ಶ್ರುತಿಸಮಾ
ಶ್ರುಯಮಂತ್ರಘೋಷದಿಂ ವರಹವಿಗಂಧದಿಂ
ನಯನಕರ್ಣಾಕ್ಷಾಣತತಿಗಳಂ ತಣಿಸುತೆ ತಪೋವನಂ ಕಣ್ಣೆಸೆದುದು ೨೪

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಕೋವ ವಿಮಲಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡ್ತ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ
ರುದ್ರಪೂಜೋಪಕರಣಂಗಳಿಂ ಬೆಳಪ ವಲ್ಕುಲಮನುರೆ ತೊಳೆದೋಣಗಿಪ
ರುದ್ರನರ್ಚನೆಗೆ ನಾನಾ ಕುಸುಮಮಂ ಕೊಯ್ತ
ರುದ್ರರೆಂದೇ ಕಂಡು ಯತಿಗಳ್ಳಿ ನಮಿಪ ಶತ
ರುದ್ರೀಯ ಮೊದಲಾದ ಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಜಪಿಪ ಮುನಿಗಳಿಂ ವನವೆಸೆದುದು ೨೫

ದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನವನಾದ ಆತನು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ನೀನೂ ಯೋಗಿಣಿಯಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊ, ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಪಡೆದುಕೊ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ೨೪. ಆತ್ತಕಡೆ ಜಯೆ-ವಿಜಯೆ ಎಂಬ ಸೇವಕಿಯರನ್ನು ಆನುನಯದಿಂದ ಅವಳ ಸೇವೆಗೆ ನೇಮಿಸಿ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಪರ್ವತರಾಜನು ಹೋದನು. ಇತ್ತ ಪಾರ್ವತಿಯು ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನಡೆದುಬಂದಳು. ಅಲ್ಲಿ ನಿಯಮದಂತೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೋಮನಳಿಂದ ಹೊರಟ ಹೊಗೆಯಿಂದ, ವೇದಮಂತ್ರಗಳ ಘೋಷಣೆಯಿಂದ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹವಿಸ್ಸುಗಳ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ, ಕಣ್ಣು-ಕಿವಿ-ಮೂಗುಗಳನ್ನು ತಣಿಸುತ್ತಲಿದ್ದ ತಪೋವನವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ೨೫. ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸುವ, ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡುವ, ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ರುದ್ರಪೂಜೆಗೆ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವ, ನಾರುಡೆಯನ್ನು ಒಗೆದು ಒಣಗಿಸುವ, ಶಿವನ ಅರ್ಚನೆಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಹೂಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡು ಬರುವ ಯತಿಗಳನ್ನು ಶಿವನೆಂದೇ ತಿಳಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸುವ, ಶತರುದ್ರೀಯ ಮೊದಲಾದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುವ ಋಷಿಗಳಿಂದ ಆ ವನವು ಶೋಭಿ

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಗಳು ಶಿಷ್ಯಸಮುದಯಂ
ಕೋದಿಸುವ ಪೌರಾಣವುಂ ಹೇಳ್ವ ಭಾಷೆ ಮೊದ
ಲಾದ ತರ್ಕಗಳುಂ ಕನ್ನಡಿಪ ಸ್ನಾನವುಂ ಮಾಳ್ವ ಜಪಗಳನೇಸುವ
ಸಾದರದ ಯಜ್ಞಗಳುಂ ಮಾಳ್ವ ಹೋಮ ಮೊದ
ಲಾದ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳುಂ ನಡೆಸುತಿರ್ಪರ್ ಶಿವನ
ಪಾದಯುಗಳಸ್ಮರರ್ ಮುಕ್ತಿಯಾವತೀವರರ್ ಮುನಿವರರ್ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದರು ೨೬

ಪೋದೆಡೆಗೆ ಬಳಿದಿದಿದು ಪೋಗಿ ಬೆಸನೇನೊಂದು
ಕಾದಿದುರ್ ಹೋಮಕ್ಕೆ ಸವದಾಜ್ಯದರ್ಭಸಂ
ಪಾದನಗಳುಂ ನೀಡಿಯಮಳಫಲ ಕಂದಮೂಲಗಳನವರಿದ್ಧಲ್ಲಿಗೆ
ಆದರದೊಳಾಹಾರಕಾಲಕೊದಗಿಸಿ ನಿರ್ಮ
ಳೋದಕವನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಂದಿತ್ತು ಭಕ್ತಿಯೊಳ್
ಪಾದಗಳನೊತ್ತಿಪ್ಪವು ವೃದ್ಧಮುನಿಪರ್ಗ ಕಬಿಗಳಾ ಗಿರಿತಟದೊಳು ೨೭

ಸುಳಿಯಲಮ್ಮದು ಗಾಳಿ ಬಿರುಸಾಗಿ ಪೊಗಳಂ
ತುಳಿಯಲಮ್ಮದು ತುಂಬಿವಿಡು ಮೊರೆಮೊರೆಪುತ್ತ
ಮಿಳಿಯಲಮ್ಮದು ಸೂರ್ಯಕಿರಣತತಿ ಬಿಸುಪಾಗಿ ತರುಲತಾಗುಲಕುಲಕೆ

ಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೨೬. ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ಆಗಮಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡಿಸುವ, ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ, ಭಾಷೆ ಮೊದಲಾದ ತರ್ಕಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಹೇಳುವ, ಸ್ನಾನ ವನ್ನು ಮಾಡುವ, ಜಪಮಣಿಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುವ, ಆದರದಿಂದ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ, ಹೋಮ ಮೊದಲಾದ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ, ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನೇ ಯಾವಾ ಗಲೂ ಸ್ಮರಿಸುವ ಮುಕ್ತಿಸ್ತ್ರೀಯ ಪತಿಗಳಾದ ಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ೨೭. ಆ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಡಗಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಮುದುಕರಾದ ಋಷಿಗಳು ಹೋದ ಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗಿ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕಾದಿದ್ದು, ಹೋಮಕ್ಕೆ ಸಮಿತ್ತು, ತುಪ್ಪ-ದರ್ಭೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹಣ್ಣು, ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಿಸುಗಳನ್ನು ಅವರು ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಆದರದಿಂದ ಭೋಜನದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿ ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರನ್ನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ವೃದ್ಧಮುನಿಗಳ ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತಿದ್ದವು. ೨೮. ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಋತುಗಳೂ ಒಂದಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿದವ ಕಾರಣದಿಂದ ಗಾಳಿಯು ಬಿರುಸಾಗಿ ಬೀಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ದುಂಬಿಗಳ ಸಮೂಹ ಮೊರೆಯುತ್ತ ಹೂಗಳನ್ನು ತುಳಿದು ನಾಶಪಡಿಸಲು ಆಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯ

ಮುಳಿಯಲಮ್ಮದು ದವಾನಲನುರುಬಿ ಮಳೆಗಳಂ
 ಹಿಳಿಯಲಮ್ಮದು ಮೇಘಮೊತ್ತಿ ಪಣ್ಣಳ ಸೋಪು
 ಕಳಿಯಲಮ್ಮದು ಸಕಲ ಋತುಗಳೊಂದಾಗಿರ್ಪ ಕಾರಣಂ ತದ್ವನಮೊಳು ೨೮

ಗಿರಿಕಾ ಬಿಡಾಲ ಫಣಿ ನಕುಲ ಶರ ವೃಕ ನಾಗ
 ಹರಿ ಹರಿಣ ಶಾರ್ದೂಲ ಶರಭ ಭೇರಂಜಾದಿ
 ಧರೆಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಕುಲಮನ್ಯೋನ್ಯವೈರಂಗಳಂ ಮರೆದು ಸೋಗಸಿರ್ಪವು
 ಬಿರಿದ ಸಂಪಗೆಗಳೆಂಬುಜಕೆ ಚಂದ್ರಮಂ
 ಸರಸ ಕೈರವದಲರ್ಗಳಂ ಸೂರ್ಯನಿಂತಿವರೊ
 ಕಿರವಿಲ್ಲದಿದುದು ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ತಪೋವನದೊಳೇನಂಬೆನು ೨೯

ಇಂತು ರಂಜಿಸುವ ಪುಣ್ಯಾರ್ಥಮಂಗಾಣುತೋ
 ರಂತೆ ಗಿರಿಸುತೆ ಬಂದು ಹೇಮಕೂಟಾಚಲ
 ಪ್ರಾಂತದ ತಪೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಶೋಭಿಪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಕಂಡು ನಮಿಸಿ
 ಸಂತಸದೊಳೊಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ
 ಸಂತತಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದರ್ಗಳೆಜಾತೆಯ
 ತೃತಃಪುನಃಪುನಃ ಸಕಲನಿಗಮಾತೀತೆ ಸಂಪೂತೆ ಲೋಕಮಾತೆ ೩೦

ಕಿರಣಗಳ ಸಮೂಹ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
 ಮರ ಬಳ್ಳಿ ಪೊದೆಗಳನ್ನು ಸುಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೋಡ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಮಳೆ
 ಯನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಸುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಬಹಳ ಮಾಯ್ದು ರುಚಿಯನ್ನು
 ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ೨೯. ಇಲ್ಲಿ, ಸುಂಡಿಲಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಹಾವು, ಮುಂಗುಸಿ, ಮೊಲ,
 ತೋಳ, ಆನೆ, ಸಿಂಹ, ಬಿಂಕೆ, ಶಾರ್ದೂಲ, ಶರಭ, ಗಂಡಬೇರುಂಡ ಮೊದಲಾದ ಭೂಮಿ
 ಯಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಜಾತಿವೈರವನ್ನು ಮರೆತು ಒಂದಾಗಿದ್ದವು. ಅರಳಿದ
 ಸಂಪಿಗೆಗೆ ದುಂಬಿಗಳು, ಕಮಲಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರ, ನೈದಿಲೆಗೆ ಸೂರ್ಯ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ
 ವೈರಭಾವವಿಲ್ಲದಂತೆ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ತಪೋವನದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ೩೦. ಈ ರೀತಿ
 ಶೋಭಿಸುವ ಪುಣ್ಯಾರ್ಥಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಪಾರ್ವತಿಯು ನೇರವಾಗಿ ಬಂದು ಹೇಮ
 ಕೂಟಗಿರಿಯ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಿ
 ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಸಂತಸದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿ, ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಕೊಂಡಾಡಿ, ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆನವರತವೂ
 ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಹಾಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳೂ, ಎಲ್ಲ ವೇದಗಳಿಗೂ ಮೀರಿ
 ದವಳೂ, ಪರಮಪವಿತ್ರಳೂ ಲೋಕಮಾತೆಯೂ ಆದ ಗಿರಿಜೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ನಿಚ್ಚಲಂ ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಯೊಳಂ ಮಿಂದು
ನಿಚ್ಚಳದ ಧೌತಾಂಬರವನುಟ್ಟು ನೋಸಲಿನೊಳ್
ಪೊಚ್ಚಪೊಸತಾದ ಭಸಿತಮನಿಟ್ಟು ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯಂ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಳಿ
ಅಚ್ಚಪೊಗಳನರಸಿ ಕೊಯ್ಲು ತಂದವರಿಂದ
ಪಚ್ಚವಂ ಮಾಡಿ ತತ್ತತ್ ಸ್ಥಾನಕಳವದಿಸಿ
ಅಚ್ಚಮೂರುಳ್ಳ ಶಿವನಂ ಭಜಿಸುತಗಜಾತೆ ಸುಖವಿರಲಿತ್ತಲತ್ತ

೩೧

ತಾರಕಾಸುರನೆಂಬ ದಾನವಂ ಪೆಚ್ಚಿ ಮಿಗೆ
ವಾರಿಜಾಂಬಕ ಸುರೇಂದ್ರಾದಿ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ
ಗೋರಿಗೊಳಿಸುತ್ತವರ ದುರ್ಗಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ತಾಣೆಯವನಿಡಲು
ಭೂರಿಯಾಹವದೆ ಸೈರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ವಿ
ಕಾರಿವೇಷವನಾಂತು ಕೈವಿದಿದು ತಂತಮ್ಮ
ನಾರಿಯರನ್ನೆಲ್ಲರಂ ನಡತಂದು ಮೇರುವಿನ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಮೈಗರೆದರು

೩೨

ಉಟ್ಟಿರುವಂಗಳ ಮೆಯ್ಯ ಕಾಳಿಕೆಯ ದೈನ್ಯರಸ
ವಿಟ್ಟುನಿಸಿದಾಸ್ಯದಮರಕಳಂಗಳಿಷ್ಟಮಂ
ಕೊಟ್ಟವನ ಪೊರೆಗೆ ನಡೆತರಲಜಂ ಕಂಡು ನಿಮಗೇಕೆ ಬರವಾದುದೆನಲು
ದಿಟ್ಟನಹ ತಾರಕನ ಕೊಲೆಗಾರದಾಂ ಭೀತಿ
ವಟ್ಟಿವೆಮ್ಮಯ ಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಪೆಸರ
ಪಟ್ಟಣಂಗಳನವಂ ಕೊಂಡು ಬಿಡದುರುಬಿಯರೆಯಟ್ಟಿದಂ ಕೇಳಿದರು

೩೩

೩೧. ನಿತ್ಯವೂ ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಶುಭ್ರವಾದ ಬಿಳಿ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾದ ವಿಭೂತಿ ಧರಿಸಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅನಂತರ ಹೊಸ ಹೂಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕೊಯ್ಲುತಂದು ಅದರಿಂದ ಅಲಂಕಾರಮಾಡಿ ಆಯಾ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಸಿಟ್ಟು ಮೂರು ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಶಿವನನ್ನು ಗಿರಿಜೆಯು ಆರಾಧಿಸುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿರಲು, ಅ ಕಡೆ ೩೨. ತಾರಕಾಸುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಕೊಬ್ಬಿ ವಿಷ್ಣು-ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರನ್ನು ಮರುಳುಮಾಡಿ ಅವರ ದುರ್ಗಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬಿಡಾರವನ್ನು ಹೂಡಿರಲು, ಅವರೆಲ್ಲ ತಾರಕನನ್ನು ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ, ವೇಷಮರೆಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮೇರುಪರ್ವತದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡರು. ೩೩. ಉಟ್ಟು ಬಟ್ಟಿ, ಸ್ನಾನ ಮಾಡದೆ ಕೊಳೆಗೂಡಿದ್ದ ಮೈ, ದೈನ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದೇವತೆಗಳು ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ವರಕೊಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮನು ನಿಮ್ಮ ಬರವಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ತಾರಕಾಸುರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆಗೆ ಬಲಗುಂದಿ ನಾವು ಹೆದರಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ, ಹೆಸರಾದ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮನ್ನು

ಸಾರಿದೆವು ಹರಿಗೆ ತಾರಕನಟ್ಟುಳಿಯನಾತ

ನಾರೇಳ್ಳಹಸ್ತವರ್ಷಂ ಕಾದಿ ಕಾದಿ ಗೆಲ

ಲಾರದೆ ಸುದರ್ಶನಂ ಮುರಿದೋಡಿಯಮ್ಮತಾಬ್ಬಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಮೈಗರೆದನು

ಆರೆವಿನ್ನವನಲೆಗೆ ಸುರರುಳವ ದಾರಿಯಂ

ತೋರಿಕೊಡಿದೊಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕಮಲಾಸನಂ

ದೂರನಾಲ್ಕಿಯಮರನಂ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಜೇಳ್ವಂ ಖಳನ ವೃತ್ತಕವನು

೩೪

ಪಿಂತೆ ತಾರಕದೈತ್ಯನತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಂ ವ

ನಾಂತರದೆ ತೊಡಗಿದಂ ತಪವನದರುಗ್ರಮಂ

ತಿಂತೆಂದು ಪೇಳಲೆನಗಿರಿದಾ ತಪೋಗ್ನಿಯಿಂದೀರೇಳ್ವಗಂ ಸುಡುತಿರೆ

ಚಿಂತೆವತ್ತಾನೀರನೆಡೆಗೈದಿ ಕೇಳಲಭ

ವಂ ತನಗೆ ಪೇಳ್ವನಿದು ತಾರಕನ ತಪದ ವೃ

ತ್ತಾಂತವಾತಂಗೆ ಬೇಡಿದ ವರವನಿತ್ತದಂ ಬಿಡಿಸೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು

೩೫

ಮೃಡನಾಚ್ಛೆಯಿಂದೆ ತಾರಕನೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದು

ನುಡಿಸಿದಂ ಸಾಕು ತಪವ ವರವಂ ಬೇಡೆನ

ಲೋಡನೆ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಕೊಂಡಾಡುತುಂ ನುಡಿದನಾನಂದಿಗುಂ ಸಾಯದಂತೆ

ಬಿಡದೆ ಹೊಡೆದಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಕೇಳು-ಎಂದರು. ೩೪. ತಾರಕನ ಪೀಡೆಯನ್ನು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಹೇಳಿದೆವು. ಅವನು ಆರೇಳು ಸಾವಿರ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿಯೂ ಗೆಲ್ಲಲಾರದೆ ಹೋದನು. ಸುದರ್ಶನಚಕ್ರವು ಮುರಿಯಲು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅವಿತುಕೊಂಡನು. ಅವನ ಹೊಡೆತವನ್ನು ಇನ್ನು ನಾವು ತಾಳಲಾರೆವು. ದೇವತೆಗಳು ಬದುಕುವ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡು ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವರ ದೂರನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವರನ್ನು ಸಂತೈಸಿ, ರಾಕ್ಷಸನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು. ೩೫. ಹಿಂದೆ ತಾರಕಾ ಸುರನು ಅತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ತೊಡಗಿದನು. ಆದರ ಉಗ್ರತೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ತಪಸ್ಸಿನ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳೂ ಸುಡುತ್ತಿರಲು, ಚಿಂತೆಗೊಂಡು ಈಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದೆನು. ಅಭವನು (ಶಿವನು) ತಾರಕಾಸುರನ ತಪಸ್ಸಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಆತನು ಬೇಡಿದ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ತಪಸ್ಸನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ೩೬. ಈಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ತಾರಕಾಸುರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಸಾಕುಮಾಡು, ವರವನ್ನು ಕೇಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವನು ತಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ

ಕೊಡುವುದನೆ ಜಾತಸ್ಯ ಮರಣಂ ಧ್ರುವಮದೆಂಬ
ನುಡಿಯನರಿದಘಟಿತವನೆಂಬರೇ ಜೀವರಂ
ಬಿಡುವುದೇ ಮರಣಮೆಂತಾದೊಡಂ ಪೇಳಿನಲ್ಕುವನೆನ್ನೊಳಂತೆಂದನು ೩೬

ಆದೊಡಭವನ ವೀರ್ಯಮಂ ಬಿಡದೆ ಹರಿಯಾಚೀಂ
ದ್ರಾದಿ ಬೃಂದಾರಕರ್ ಧರಿಸಲಾ ವೀರ್ಯದಿಂ
ದಾದೇಳ್ವಿನದ ಕುಮಾರಕನಿಂದಲಲ್ಲದುದವರಿಂದ ಸಾಯದಂತೆ
ಸಾದರದೊಳಿವುದೆಂದನಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಲಾಂ
ಭೇದದಿಂದಾ ವರವನಿತ್ತನದರಿಂದವಂ
ಕಾದಿ ಕೊಂದೊಡೆ ಸಾಯನಾರಕೆಯೊಳುಮೆಂದು ಪೇಳ್ವು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ೩೭

ಹೇಮಕೂಟಾಚಲದ ಶಂಕರಂ ತಪಮಿರಲ್
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಗಿರಿಜೆಯಾತನ ಸೇವೆಯಂ ಮಾಳ್ವ
ಈ ಮಹಾದೇವನಾಕೆಯೊಳೊಂದಿಲ್ಲದಮ್ಮಯ ಕಾರ್ಯವಾಗದೆಂದು
ಕಾಮಪಿತನಂ ಕೇಳ್ವಿನೆಂದಜಂ ನಿರ್ಜರ
ಸ್ತೋಮಮಂ ಕೂಡಿ ಹರಿಯೆಡೆಗೆ ಬರೆ ಕಾಣುತ್ತೆ
ತಾಮರಸಲೋಚನಂ ಬಂದುದೇಂ ಪೇಳೆಂದು ಬೊಮ್ಮನಂ ಬೆಸಗೊಂಡನು ೩೮

ಸಾಯದಂತೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದನು. ಆಗ ನಾನು ಜಾತಸ್ಯ ಮರಣಂ ಧ್ರುವಂ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯು ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನು ಸಾವು ಎಂದಾದರು ಬಿಡುತ್ತದೆಯೇ ? ಹೇಳು ಎನ್ನಲು ಅವನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೩೬. ಹಾಗಾದರೆ ಈಶ್ವರನ ವೀರ್ಯವನ್ನು ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮ ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಧರಿಸಲು ಅದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಏಳು ದಿನದ ಮಗನಿಂದ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ನನಗೆ ಮರಣವಿಲ್ಲದಂತೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು ವರವನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ನಾನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಿ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆಂದನು. ೩೭. ಹೇಮಕೂಟಾಚಲದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಗಿರಿಜೆಯು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಆತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆ ಮಹಾದೇವನು ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಯತ್ನ ಫಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿ ಬಂದನು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಷ್ಣುವು ಬಂದ ವಿಷಯವೇನು ಹೇಳು ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮ

ಹರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದವಂ ನುಡಿದನಾ ತಾರಕಂ
 ದುರುಳನವನಂ ಕೊಲ್ವೊಡೀಶ್ವರಂ ಗಿರಿಜೆಯೊಳ್
 ನೆರೆಯಲಾ ವೀರ್ಯದಿಂದುದಿಸಿದವನಿಂದಲ್ಲವಾಗದಾ ಶಂಭು ತನ್ನ
 ಪರಮ ನಿಜಮಂ ತನ್ನ ಹೃತ್ಯಮಲಮಧ್ಯದೊಳ
 ಗಿರಿಸಿ ತನ್ನಂ ತಾನೆ ಜಾನಿಸುತ್ತಿರ್ಪನಾ
 ದರದಿನಾತನ ಯೋಗವಂ ಕೆಡಿಪುದಕ್ಕುಪಾಯಂಗಾಣಬೇಕೆಂದನು

೩೯

ಹರನ ನಿಷ್ಕುರತಪ್ಪಲನೆಯಂ ಮಾಡೆ ಪೊ
 ಸರನಲ್ಲದುಳಿದಿಂದಾಗದೆಂಬುವಿ
 ಪ್ಪರ ಕಮಲನಾಭ ಮುಂತಾದವರ್ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಪುಷ್ಪಾಸ್ತ್ರನಂ ಬರಿಸಲು
 ಹರಿಗೆ ಪೊಡವಟ್ಟು ನಿಂದಿರ್ದೆನ್ನನೀಕ್ಷಣಂ
 ಕರೆಸಿದಿರದೇಕೆನಲ್ ಹೇಮಕೂಟದೊಳಿರ್ಪ
 ಹರನತಪವಂ ಕೆಡಿಸಿ ಪಾರ್ವತಿಯೊಳೊಂದಿಸೆಂದಸುರಾರಿ ನೇಮಿಸಿದನು

೪೦

ಆ ಮಾತು ಕಿವಿಯೊಳಲಗುಡಿದಂತಿರಾಗಲೈ
 ಕಾಮಂ ಭಯಂಗೆಗೊಂಡು ಶಂಭುವಂ ಕೇಣಕಿ ನಿ
 ಧೂಮಮಾಗೆನೆ ನಯನವ್ಹಿಯಿಂದೀ ಮಾತನುಸಿರ್ವರೇ ನೀವನಲೈ

ನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ೩೯. ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಬ್ರಹ್ಮನು ಹೇಳಿದನು-ಆ ತಾರಕನು ದುಷ್ಟ. ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾದರೆ ಈಶ್ವರನು ಗಿರಿಜೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆಯಬೇಕು. ಆ ವೀರ್ಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನಿಂದಲ್ಲದೆ ಈ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶಿವನು ತನ್ನ ಪರಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಹೃದಯಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಯೋಗವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು ಎಂದನು. ೪೦. ಶಿವನ ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಲು (ಪ್ರಪ್ಪಶರ) ಮನ್ಮಥನಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವನನ್ನು 'ಬರಮಾಡಿದರು. ಅವನು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂದು 'ನನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕರೆಸಿದ ಕಾರಣವೇನು' ಎನ್ನಲು. ಹೇಮಕೂಟದಲ್ಲಿ ತಪದಿಂದಿರುವ ಈಶ್ವರನ ತಪೋಭಂಗ ಮಾಡಿ ಪಾರ್ವತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಸೇರಿಸು ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ೪೧. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮುರಿದಂತಾಯಿತು. ಅವನು ಹೆದರಿ ಶಿವನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವನ ಕಣ್ಣಿನ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ನಾನು ಬೂದಿಯಾಗಿದ್ದಿರುತ್ತೇನೆಯೇ ? ಈ ಮಾತನ್ನು ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ ? ಎನ್ನಲು, ವಿಷ್ಣುವು

ಈ ಮಹಾದೇವಗಣಕಾಗಿ ತನುವಂ ಕೊಡಲ್
ನೀ ಮಾಡಿದುದು ಸಫಲವೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಮನೋವಲ್ಲಭಂ ಕಳುಪಿದಂ ತಿಳುಪಿದಂ ಸುರರ ಚಿತ್ತದ ಭಯವನು ೪೧

ಇಂತೆಸೆದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತವಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗ ಪರಿಸಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದೆ ೪೨

ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, ಈ ದೇವತಾಸಮೂಹಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ದೇವತೆಗಳ ಮನದ ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದನು. ೪೨. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಕಾಮನತಿಗರ್ವದಿಂ ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂ
ಹೇಮಕೂಟಾಚಲಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು ಹರನನು
ದ್ವಾಮ ಬಾಣಂಗಳಿಂದಿರೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನುರಿಗಣ್ಣಿನಿಂ ಸುಟ್ಟಿನವನ

ಅಂಗಭವನತುಳಸರ್ವಾಂಗದಾಹನ ಗುಣೋ
ತ್ಪುಂಗನಯನಾನ್ನಿಸ್ತುಲಿಂಗ ಹಿಮಶೈಲಜಾ
ರ್ಧಾಂಗ ನತಜನಕಮಲಚೈಂಗೆ ಶಂಕರಕೃಪಾಪಾಂಗ ನಿರ್ಮಲ ಶುಭಾಂಗ
ಗಂಗಾತರಂಗಪ್ರಸಂಗತಜಟಾಪಟಲ
ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಭಕ್ತಸಂಘಮಂ ರಕ್ಷಿಪುದು
ಹಿಂಗದನುದಿನಮೆಸೆವ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಸಂಗ

೧

ತಂದೆಯಡಿಗರೆಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮನ್ಮಥಂ
ಮಂದಮಾರುತನಂ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆದು ನೀ
ನಿಂದಮ್ಮ ಚೈತ್ರನಂ ಸಕಲ ಬಲಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬರವೇಳೆಂದೆನೆ
ಅಂದವಂ ಬಂದಾ ವಸಂತಂಗೆ ಕಂದರ್ಪ
ನಿಂದುಧರನಂ ಜಯಿಸಲ್ಪೆದವಂ ನೀಂ ಬೇಗ
ದಿಂದೆ ಚತುರಂಗಮಂ ಕೂಡಿಬಹುದೆನಲಖಳ ಬಲವರಸಿ ಪೊರಮುಟ್ಟನು

೨

ಸೂಚನೆ : ಮನ್ಮಥನು ಅತಿಯಾದ ಗರ್ವದಿಂದ ಸಕಲ ಸನ್ನಾಹದೊಡನೆ ಹೇಮ
ಕೂಟಾಚಲಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಶಿವನನ್ನು ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು
ಈಶ್ವರನು ಉರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸುಟ್ಟನು. ೧. ಮದನಾರಿ, ಉತ್ತುಂಗ ಗುಣಶಾಲಿ,
ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಸೂಸುವ ಹಣೆಗಣ್ಣು, ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರ, ಭಕ್ತಜನರೊಬ್ಬ ಕಮಲಗಳಿಗೆ ತುಂಬಿ
ಯಂತಹವನು, ಶಂಕರ, ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವುಳ್ಳವ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಮಂಗಳಕರವಾದ ದೇಹ
ವುಳ್ಳವನು, ಗಂಗಾಧರ, ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ, ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನೇ,
ಸತ್ಕೀರ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಭಕ್ತಸಮುದಾಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು.
೨. ಮನ್ಮಥನು ತಂದೆಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು, ಮಂದಮಾರುತ
ನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು, ನೀನು ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು
ಬರುವಂತೆ ಚೈತ್ರನಿಗೆ ಹೇಳು ಎಂದನು. ಆಗ ವಸಂತನು ಬಂದನು. ಈ ರೀತಿ ಬಂದ
ವಸಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಮನ್ಮಥನು ಚಂದ್ರಚೂಡನನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಹೋಗೋಣ. ನೀನು
ಬೇಗ ಚತುರಂಗಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಾ ಎನ್ನಲು, ಅವನು ಸಕಲ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ

ಮಾವುಗಳ ಮದವೇರೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮನಂಗೊಳಿಸ
ಲಾ ವಿಮಲಬಂಪಕಂ ಸೊಂಪಡರೆ ಬಕುಳವಿದ
ದಾವರಿಸೆ ಮುಕುಳಮಂ ಪಾದರಿಗೆ ಪದವಿ ಪೆಚ್ಚಿಲ್ಕೆಯದಿಗಂತಿಯಲರ
ತೀವೆ ಪೊಸತಳಿಗಳನಶೋಕಿಗಳ ತಳಿಯೆ ಚಿಂ
ದಾವರೆಗಳಲರಿನುರೆ ಜಿಲ್ಲಾಗೆ ಬನಬನದೊ
ಳೀವೇಳ್ವೆನ್ನಲರಂಬ ರಾಯನಡೆಗಾ ವಸಂತಂ ಬಂದನುತ್ಸವದೊಳು

೩

ಬಂದು ಕಾಣೈಯನಿಕ್ಕಿ ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಕಂದರ್ಪರಾಯ ಚಿತ್ತಯಿಸೀಗಳೆನ್ನೊಡನೆ
ಬಂದ ಸೇನಾಸಮುದ್ರವನೊಂದು ಬನ್ನದಿಸುತರೆ ಕೇಳಿ ಚೈತ್ರನೊಡನೆ
ಇಂದುಧರನಿರ್ಪನಾ ಹೇಮಕೂಟಾಚಲದೊ
ಳಂದು ನಾವಾತನಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಗ ಪೋಗಬೇ
ಕೆಂದು ಕರೆಸಿದವೆಂದು ಪೇಳ್ವ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪೊರಮಡಲ್ಮನುವಾದನು

೪

ನವಪರಾಗದ ತಿಲಕಮಂ ರಚಿಸಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ
ವಿವಿಧ ಮುಕುಳದ ಕಂಠಮಾಲೆಯಂ ತಳಿದು ಸೊಗ
ಸುವ ಕಂಜಗುಣದ ವಸನದ ಮಲ್ಲಗಾಸೆಯಂ ಬಿಗಿದುಟ್ಟು ಮಾಂದಳಿರೊಳು

ಹೊರಟನು. ೩. ವನವನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾವುಗಳಿಗೆ ಮದವೇರಲು, ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು, ಆ ಮನೋಹರವಾದ ಸಂಪಿಗೆ ಸೊಂಪುಗೊಡಲು, ಬಕುಳವು ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಂದ ತುಂಬಲು, ಪಾದರಿಯ ಸ್ಥಾನ ಹೆಚ್ಚಲು, ಮಾಧವೀಲತೆ ಹೂವಿಂದ ತುಂಬಲು. ಅಶೋಕವೃಕ್ಷಗಳು ಹೊಸಚಿಗುರನ್ನು ಧರಿಸಲು, ಕಿಂದಾವರೆಗಳು ಹೂಗಳಿಂದ ಚೆಲುವಾಗಲು, ಏನು ಹೇಳಲಿ! ಮನ್ಮಥರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ವಸಂತನು ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ ಬಂದನು. ೪. ಹಾಗೆ ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ, 'ಮನ್ಮಥರಾಜನೇ, ಆಲಿಸು ಈಗ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಸೇನಾಸಮೂಹವನ್ನು ನೋಡು' ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನ್ಮಥನು ಚೈತ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಮಕೂಟಾಚಲದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮದ್ರಶೇಖರನಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ನಾವು ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬೇಗನೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆಸಿದೆವು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ೫. ಹೊಸಪರಾಗದ ತಿಲಕವನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಹೂಗಳ ಮೊಗ್ಗಿನ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಶೋಭಿಸುವ ತಾವರೆಯ ದಾರದಿಂದ ನೇಯ್ದ ಬಟ್ಟೆಯ ವೀರಗಾಸೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದು, ಮಾವಿನ ಚಿಗುರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮುಂಗೈ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೆಂಪುಕಣ

ಸವೆದ ಕೈಪೊಡೆಯ ಚಿಂಗಣಗಿಲೆಯ ಗೊಂಡೆಯದ

ತವೆ ಮೆರೆವ ಕುಂದಕಿಂಕೀಯ ಪೂವಿನ ಬಿಲ್ಲೆ

ಸವಡಿಸಿದ ತುಂಬಿ ಮುಡಿವಾಳಗಳ ಸಿಂಜನಿಯ ಮಂಜುಳಾಂಗಂ ಮೆರೆದನು

೫

ಎಸೆವ ಕಬ್ಬಿನಬಿಲ್ಲನುರೆ ಒಡಿದು ತುಂಬಿಗಳ

ಪೊಸ ತಿರುವನಳವಡಿಸಿ ನನೆಯಂಬುಗಳನು ಸೇ

ರಿಸಿನೋಡಿ ಹೆದಗಳೊಳ್ ತೀವಿ ಪೂವಿನ ಸರದ ರ್ಬುಲ್ಲಿಗಳನಾಂತು

ಮಿಸುವ ಕೇದಗಿಯೊಳ ಕಿಗ್ಗಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿ ರಂ

ಜಸುವ ಪೂದೇರನಾ ರತಿಯ ಕೈವಿಡಿದಡರಿ

ಬಿಸಜಾತಪತ್ನಂಗಳಿಂದ ಪೊಂಬಾಳೆಗಳ ಚಮರದಿಂ ರಂಜಿಸಿದನು

೬

ತಳಿರ ಮಾಮರದಾನೆಗಳ ಗಿಳಿಯ ಕುದುರೆಗಳ

ಸಲೆ ರಥಾಂಗಂಗಳ ರಥಂಗಳ ವಿಲಾಸದಿಂ

ತಳರ್ವ ಕಾಂತಾಜನದ ಕಾಲಾಳ ಚಂದ್ರಮಂತ್ರಿಯ ವರವಸಂತನೆಂಬ

ದಳವಾಯ ಗಡಣಂಗಳಿಂ ಕಾವರಾಯನಳ

ಕುಳರವದ ಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಸತ್ತೆ ಕೋಕಿಳಂ

ಗಳ ರವವ ಕಹಳ ಚಾಳಂಕಿಪಾಠಕರ ಕಳಕಳದಿಂದ ಪೊರಮುಟ್ಟನು

೭

ಗಿಲೆಯ ಕುಚ್ಚನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾಣುವ ಕೋಲುಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹೂವಿನ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಡಿದ ತುಂಬಿ ಮತ್ತೂ ಲಾಮಂಚದ ಬೇರುಗಳ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪುನೋಹರವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳ ಮನ್ಮಥನು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನು. ೬. ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು, ದುಂಬಿಗಳ ಹೊಸಹೆದೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ, ಹೂವಿನ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೂಡಿನೋಡಿ, ಹೆದಗಳ ಮೇಲೆ ಅರಳಿದ ಹೂವಿನ ಸರದಗೊಂಡೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಆನಂತರ ಹೊಳೆಯುವ ಕೇದಿಗಿಯ ಎಸಳಿನ ಸಣ್ಣ ಗುಂಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಹೂವಿನ ತೇರನ್ನು ರತಿಯ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹತ್ತಿದ ಮನ್ಮಥನು ತಾವರೆಯ ಹೂಗಳ ಕೊಡೆ ಮತ್ತು ಹೊಂಬಾಳೆಗಳ ಚಾಮರದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸಿದನು. ೭. ಮಾವಿನಮರದ ಚಿಗುರುಗಳೇ ಆನೆಗಳು, ಗಿಳಿಗಳೇ ಕುದುರೆಗಳು, ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳೇ ರಥಗಳು, ವಿಲಾಸದಿಂದ ಚಲಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹವೇ ಕಾಲಾಳು, ಚಂದ್ರನೇ ಮಂತ್ರಿ, ವಸಂತನೇ ಸೇನಾಪತಿ, ಈ ಎಲ್ಲ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮದನರಾಜನು ತುಂಬಿಗಳ ರ್ಬುಂಕಾರದ ಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಸುತ್ತ, ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಕಂಠದ ಮಧುರಧ್ವನಿಯ ಕಹಳೆಗಳನ್ನು ಕೂಗಿಸುತ್ತ, ಚಾಳಂಕಪಕ್ಷಿಯೆಂಬ ಮಂದಿಮಾಗಧರು ಪರಾಕು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ಹೊರಹೊರಟನು.

ಒಸೆದು ಕೂಡಿಸುವ ಕೋಕಿಲರವಂ ಬೃಂಹಿತಂ
 ಮಿಸುವ ಕೆಂದಳರೆ ಪಣೆಗಮರ್ವ ಸಿಂಧೂರವಾ
 ಲಸಿತಪಟ್ಟದಿಗಳೆರಗಿನಿಗಂಪು ಮದಗಂಧಮಲರ್ಗಣೆಗಳೇ ಕೋದ್ಗಲಂ
 ನಸುಗಾಳಗೊಲಿದಾಡುವಳಿಗೊಂಬೆ ಸೊಂಡಿಲಾ
 ಗಸಕೆದ್ದ ನಟ್ಟಗೊಂಬೆಸೆವ ಲಕ್ಕಿಯಮಾಗ
 ಲಸಮರರನೆಡಬಲದೊಳಟ್ಟಣಿಸಿ ನಡೆವ ಮಾಮರದಾನೆಗಳ ಮೆರೆದುವು ೮

ಗಳದ ಕಪ್ಪಿನ ಗೆರೆಯೆ ವಾಘೆ ರಕ್ಕೆಗಳೆ ಮೈ
 ಗಳವಟ್ಟಿ ಮರಕತದ ಪೊಸ ಪಕ್ಕರಕ್ಕೆ ಮೇ
 ಲಾಲಿಯ ಹೇಪಾರವಂ ಗತಿಗಮಕವೇ ಪಂಚಧಾರಾವಿರೇಷಮಾಗೆ
 ನಳನಸಾಯಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊಳ್ಳೆಲದೊಳಗೆ
 ಪೊಳೆದ ಪೇಚರಭೂಚರಂಗಳೊಳೆ ನಡೆಗೊಳ್ಳ
 ಗಿಳಿಗುಂದುರೆಗಳ ಹಿಂಡುಹಿಂಸು ರಂಜಿಸಿದುವಂದೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವನು ೯

ತನುತನನುಗಳೇ ರಥದ ಗಾಲಿಯೆರಡೊಂದಾದ
 ಮನವೆ ರಂಜಿಸುವಟ್ಟು ಬಾಯ್ಕೊಟದಿದೊಗೆದ
 ದನೆಯೆ ಚಿತ್ತಾರಮೆಲರಲೆಪದಿಂದದ್ದ ಗರಿ ಮರವ ರಕ್ಕಿಯಮದಾಗೆ

೮. ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಕೂಗುವ ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಧ್ವನಿಯೇ ಘೋಷಾರ, ಹೊಳೆಯುವ ಕೆಂಪಾದ ಚಿಗುರೇ ಹಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಸಿಂಧೂರ, ಜಡಸ್ವಭಾವದ ತುಂಬಿಗಳು ಎರಗಿದ ಹೂವಿನ ವಾಸನೆಯೇ ಆನೆಯ ಮದಜಲ, ಹೂವಿನಿಂದ ನಿಬಿಡವಾಗಿ ತುಂಬಿದ ಕೊಂಬೆಗಳೇ ಕೊಂಬುಗಳು, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಗೆ ತೂಗಾಡುವ ಎಳೆಯ ಕೊಂಬೆಗಳೇ ಸೊಂಡಿಲು, ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಎದ್ದ ನೇರವಾದ ಕೊಂಬೆಯೇ ಬಾವುಟವಾಗಲು (ಪಂಚಬಾಣನ) ಮನ್ಮಥನ ಎಡಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ನಡೆಯುವ ಮಾವಿನಮರವೆಂಬ ಆನೆಗಳು ಮೆರೆದುವು.
 ೯. ಕೊರಳನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಕಪ್ಪುಗೆರೆಯೇ ಲಗಾಮು, ರಕ್ಕೆಗಳೇ ಮೈಗೆ ತೊಡಿಸಿದ ಮರಕತದ ಹೊಸಪಕ್ಕರಕ್ಕೆ, ಮಧುರವಾದ ಧ್ವನಿಯೇ ಕೆನೆಯುವ ಧ್ವನಿ, ನಡಿಗೆಯ ಸೊಬಗೇ ಕುದುರೆಯ ಐದು ರೀತಿಯ ನಡಿಗೆಯಾಗಲು ಕಮಲಶರನಾದ ಮನ್ಮಥಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಳೆಯುವ ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗಿಳಿಯೆಂಬ ಕುದುರೆಗಳ ಹಿಂಡುಹಿಂಡೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದುವು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ.
 ೧೦. ತಮ್ಮೆರಡು ದೇಹಗಳೇ ರಥದ ಎರಡುಗಾಲಿಗಳು, ಒಂದಾದ ಮನಸ್ಸೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಅಟ್ಟ, ಬಾಯಿಯೆಂಬ ಗೊಟದಿಂದ ಹೊರಟ ಧ್ವನಿಯೇ ರಥದ ಚಿತ್ತಾರ, ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದ ಗರಿಗಳೇ ಹೊಳೆಯುವ ಧ್ವಜವಾಗಲು ಮನ್ಮಥಮಹಾ

ವನಸಿಜಮಹಾಮಂಡಲೇಶನಡಬಲಗಳೊಳ್
ವಿನುತವಿಭವದ ವಿಡಾಯದೊಳಿ ನಡೆಗೊಳ್ಳ ನೂ
ತನರಥಾಂಗಂಗಳ ರಥಂಗಳಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನಡೆಗೊಂಡುವು

೧೦

ಕುಡುವುರ್ವಗಳೆ ಬಿಲ್ ಕಟಾಕ್ಷಂಗಳಂಬುಗಳ್
ನಿಡುದೋಳ್ಗಳಿ ಲೌಡಿ ಕೂರುಗುರ್ಗಳೇ ಸುರಗಿ
ತೋಡೆದ ಕತ್ತೂರಿಯ ಬೊಟ್ಟೀ ಹರಿಗೆ ಬಾಸೆಗಳೆ ಕರವಾಳ್ಗಳಿಗೆ ಕೂಡೆ
ಕಡುತವಕದಿಂದ ವನ್ಯಧನ ಹೂವಿನ ತೇರಿ
ನೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಪರಿದು ಪಂಪಿಸಿ ಹೊಳಕಿ
ನಡೆವ ಕಾಲಾಳ ವಂಕಡವ ಸಂದಣಿಯ ಸಂಭ್ರಮವನೇವಣ್ಣ ಸುವನು

೧೧

ಚೋಳಿಯೊಳ್ ಮೈದೋರಿದಂ ಮಂದಮಾರುತಂ
ಹಾಳಿಯಿಂ ನಡೆಸಿದಂ ಸೇನೆಯಂ ಸೇನಾನಿ
ಪೇಳಲೇಂ ಸಕಲ ಭರಭಾರವಂ ಧರಿಸಿದಂ ಚಂದ್ರಮಂ ಮದನಬಲದ
ಘೋಳಿಟ್ಟುದಖಿಳ ಖಗವರವಾದ್ಯನಿಸ್ವನಂ
ಧೂಳಿ ಮುಸುಕಿದುದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಂ ರತಿಯ ಸ
ಮೈಳದಿಂದೈದುವಂಕಿಜನ ಚಾತುರ್ಬಲಂ ನಡೆದುದೀಶ್ವರನ ಮೇಲೆ

೧೨

ಇದಿರೊಳಾನದೆ ತೊಲಗು ತೊಲಗು ಮನ್ಮಥನೃಪನ
ಮದದಾನೆವಿಡೈದುತಿದೆಕೊ ಕಾಯಜನ ತಳ
ಪದ ಖಡ್ಗ ಮೃತರ್ಪತಿದೆಕೊ ಕಾವನ ಪೊಸ ಕಹಾರವಿದೆ ಪೋಗು ಪೋಗು

ಮಂಡಲೇಶ್ವರನ ಎಡಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ವೈಭವ ಉತ್ಪಾಹದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳೆಂಬ ರಥಗಳು ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮುಂದುವರಿದುವು. ೧೦. ಕೊಂಕಿದ ಹುಬ್ಬುಗಳೇ ಬಿಲ್ಲುಗಳು, ಕಡೆಗಣ್ಣೋಟಗಳೇ ಬಾಣಗಳು, ಉದ್ದವಾದ ತೋಳುಗಳೇ ಕಬ್ಬಿಣದ ಆಯುಧಗಳು, ಜೊಪಾದ ಉಗುರುಗಳೇ ಕಠಾರಿಗಳು, ಹಣೆ ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕನ್ನೂರಿಯ ಬೊಟ್ಟೀ ಗುರಾಣಿ, ಹೊಕ್ಕಳ ಕೂದಲೇ ಕತ್ತಿಗಳಾಗಲು, ಅತಿಯಾದ ತವಕದಿಂದ ಕೂಡಿ ಮನ್ಮಥನ ಹೂವಿನ ತೇರಿನ ಎಡಬಲದಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಚಲಿಸಿ, ನರ್ತಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ನಡೆಯುವ ಕಾಲಾಳ (ಸ್ತ್ರೀಯರ) ಸಮೂಹದ ಗುಂಪಿನ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ. ೧೧. ಸೇನೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಂದ ಮಾರುತನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿದನು. ಹೇಳಲೇನಿದೆ ! ಮನ್ಮಥನ ಸೈನ್ಯದ ಯುದ್ಧದ ಎಲ್ಲ ಭಾರವನ್ನೂ ಚಂದ್ರನು ವಹಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಿಗಳ ರಣವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಿದುವು. ಧೂಳಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ವನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ರತಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮನ್ಮಥನ ಚತುರಂಗಸೈನ್ಯವೂ ಈಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು. ೧೨. ಮನ್ಮಥನ ಮದದಾನೆಗಳ ಹಿಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ ಇಗೊ, ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಆಡ್ಡ ಬರದೆ ತೊಲಗು ತೊಲಗು, ಮದನನ ಹೊಳೆಯುವ

ಅದಟುಕೊಳ್ಳದು ಸಾರನುತ್ತೆ ಸನ್ಮನಿಜನಕೆ
ಬೆದರಿಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ಸಾರುವ ತೆರದೊಳೊಡನೆ ಕೂ
ಗಿದುವು ಮನ್ಮಥನ ಪೂವಿನ ತೇರ ಮುಂಗಡೆಯ ಕಹಳೆಗಳದೇನೆಂಬೆನು ೧೩

ಚೂಳಿಗಾಳಿಯ ದನಿಯನಾಲಿಸುತೆ ನೆಲದೊಳಗೆ
ಪೂಳಿದರ್ ತನುಗಳು ಕೀಳಲಾರದೆ ಮದನ
ದಾಳಿಯಂ ಕಂಡು ತರುಗುಬ್ರಹ್ಮತ್ವದೊಡಲನಲುಗಲಾರದೆ ಭರದೊಳು
ಘೋಳಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಬಾಯಿಟ್ಟು ಮರವಟ್ಟು
ಬಾಳಗೊಲೆಯಂ ಬಂದನೇತೆನುತೆ ತಾಪಸರ್
ಬೇಳಾಗಿ ಕಾಳಾಗಿ ಮಮ್ಮಲಂ ಮರುಗಿದರ್ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು ೧೪

ಕದಡಿ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುವ ವಿಭೂತಿಗಳ ಬೆವರಿನಿಂ
ಕೆದರಿ ನೆಲಕೆಳಲ್ಪ ಜಡೆಗಳನಕ್ಷಮಾಲೆಯಿಂ
ಗದಗದಿಪ ಕಂಠದ ಶಿವಸ್ಮರಣೆಯಂ ಕಮಂಡಲು ದಂಡಗಳನೆ ಮರೆದು
ಮದನನಿದ ಬಂದನೇಳೆಳೆಂದು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು
ಬೆದರಿ ಕೈಕಾಲ್ಗಿಟ್ಟು ಕಳವಳಿಸಿ ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ
ಕುದಿದೋದಿದರ್ ತಾಪಸರ್ ಕಾಮಭಯಮಾರನಳ್ಳಿಸದು ಮೂಜಗದೊಳು ೧೫

ಕತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಗೋ ಕಾಮನ ಹೊಸದಾದ ಕಠಾರಿ ಇದೇ, ಹೋಗು-ಹೋಗು. ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ನಿಪ್ರಯೋಜಕ ನಡೆನಡೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಮುನಿಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನ ಹೂವಿನ ತೇರಿನ ಮುಂಭಾಗದ ಕಹಳೆಗಳು ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಮೊಳಗಿದುವು. ೧೪. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುಂಭಾಗದ ಸೈನ್ಯದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ, ನೆಲದೊಳಗೆ ಹೂತಿದ್ದ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಕೀಳಲಾರದೆ, ಮನ್ಮಥನ ಧಾಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಮರ, ಪೊದೆ, ಹುತ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಅಲಗುಗಾಡಿಸಲಾರದೆ ಗೊಳಿಟ್ಟುಕೆಂಗೆಟ್ಟು, ಬಾಯಿಟ್ಟು, ಎಚ್ಚರತಪ್ಪಿ, ಜೀವದ ಕೊಲೆಗಾರ ಬಂದನು. ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ಎನ್ನುತ್ತ ಋಷಿಗಳು ಕಳವಳಿಸಿ, ಕೆಟ್ಟು, ಹಾಳಾಗಿ ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿದರು. ೧೫. ಬೆವರಿನಿಂದ ಕದಡಿಹೋಗಿ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ, ಕೆದರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಜೋತಾಡುವ ಜಡ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆಗಳಿಂದ, ನಡುಗುವ ಕಂಠದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಶಿವನನಾಮ ಜಪಮಾಡುತ್ತ, ದಂಡ-ಕಮಂಡಲುಗಳನ್ನು ಮರೆತು, ಇಗೋ, ಮನ್ಮಥನು ಬಂದನು, ಏಳು, ಏಳು ಎಂದು ಕೆಂಗೆಟ್ಟು, ಹೆದರಿ, ಕೈಕಾಲ್ಗಿಟ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಳವಳಗೊಂಡು, ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತ ಋಷಿಗಳು ಓಡಿದರು. ಕಾಮನಭಯವು

ಯತಿಗಳಿಂದೆರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಾಣ್ಯಗಳುಮಂ
 ವ್ರತಿಗಳಿಂದಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಯೋಗೀಶ್ವರರ
 ಮತಿಗಳೊಳ ತಮ್ಮ ಮುದ್ರಾಂಕಿತವನೊತ್ತುತ್ತ ಯಮಿಗಳಂ ಕೊಂಡುತ್ತತ್ತೆ
 ಶ್ರುತಿಸುಮಾರಿಗಳ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳು
 ತ್ವತಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯರನಂಗನೆಯರೊಳ ನೆರೆಪುತ್ತ
 ನ್ನತಹರುಷದಿಂದಂಗಳವಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಡೆಗೊಂಡನೀಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ೧೬

ಮುನಿನಿಕರವಾರಾಸಿವಡಬಾನಲಂ ಯೋಗಿ
 ಜನಮದದ್ವಿಪಕಂಭವಿವಳನಮ್ಮಗೇಂದ್ರ ಪಾ
 ವನನ್ನೆಪ್ಪಿ ಕವೃಜಮನೋಹರಿಣ ಶಾರ್ದೂಲ ಯತಿಮೇಘಚಂಡ ಪವನ
 ಘನಜಿತೇಂದ್ರಿಯಕುಂಧರಕುಲಿಶ ವೈರಾಗಜನ
 ವನದವಾನಲನಂದು ಪಾಠಕಾವಳಿಯೆಂದು
 ಮನಸಿಜನ ಬಿರುದ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರೆ ಬೇಗ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕೃತಂದನು ೧೭

ಪಟ್ಟಿದ ವದದ್ವಿಪಂ ಮುಗ್ಧಿದುಮು ಮುಂದಪ್ಪ
 ಗಟ್ಟಿ ನರಿಯೊಳ್ಳುಪುರೆ ನಡೆಗೊಂಬ ಸೈನಿಕರ
 ನಟ್ಟನಡುವಡಹಾಯ್ತು ಪ್ರೋಯ್ತು ಸಿಕ್ಕದೆ ಮೊಲಂ ಗಜ ಹಯಂಗಳ ಕಣ್ಣೊಳು

ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರನ್ನು ತಾನೆ ಹೆದರಿಸದೆ ಬಿಡುತ್ತದೆ ? ೧೬. ಯತಿ
 ಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ವ್ರತಾರೂಢರಾದ ಯತಿಗಳಿಂದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿ
 ಸುತ್ತ, ಯೋಗೀಶ್ವರರ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತ, ಯತಿ
 ಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಎತ್ತುತ್ತ, ವೇದವೇ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗ
 ದಲ್ಲಿದ್ದವರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಅತಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯರನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯ
 ರೊಡನೆ ಕೂಡಿಸುತ್ತ, ಅತಿಯಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನ್ಮಥಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಈಶ್ವರನ
 ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ೧೭. ಮುನಿಸಮೂಹವೆಂಬ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಡಬಾನಲ,
 ಯೋಗಜನವೆಂಬ ಮದಿಸಿದ ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೀಳುವ ಸಿಂಹ, ಪಾವನವಾದ
 ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜನರ ಸಮೂಹದ ಮನಸ್ಸೆಯ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಶಾರ್ದೂಲದಂತದವನು,
 ಯತಿಗಳೆಂಬ ಮೋಡಗಳಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಬಿರುಗಾಳಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರು ಎಂಬ
 ಪರ್ವತಗಳಿಗೆ ವಜ್ರಾಯುಧ, ವೈರಾಗಜನಗಳೆಂಬ ವನಕ್ಕೆ ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚು ಎಂದು ವಂದಿ
 ಮಾಗಧರು ಮನ್ಮಥನ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರಲು ಬೇಗನೆ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ
 ಬಂದನು. ೧೮. ಆಗ ಪಟ್ಟಣದ ಆನೆ ಮುಗ್ಧರಿಸಿತು. ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ನರಿಗಳು
 ಕೂಗಿಕೊಂಡವು. ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಮೊಲವು ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೈನ್ಯದ ನಡುವೆ ತೂರಿ
 ಹೋಯಿತು. ಆನೆ-ಕುದುರೆಗಳ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿದುವು. ಹೂವಿನ ರಥಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ

ಬಟ್ಟಾಡಿದುವು ಕಂಬನಿಗಳಲರ ತೇರಿಗೆ
ಕಟ್ಟಿದ ಹಯಂ ನೋಗನನೀಡಾಡಿ ದೆಸೆದಸಗೆ
ಕೆಟ್ಟೋಡಿದುವು ಸ್ಮರನ ದಳದೊಳಾಯ್ತುತ್ಪಾತಕಮದೇವಣ್ಣ ಸುವನು ೧೮

ಮಾರನೊಡನಾಗ ಚೈತ್ರಂ ಪೇಳ್ವನಪಜಯಂ
ಬಾರದಿರದವಶಕುನಮಂ ಮೀರಿ ತಿರುಗಿನ
ಲೋರಂತೆ ದಿವಿಜರ್ಗ ನಂಬುಗೆಯನಿತ್ತ ಬಳಕಾದುದು ಕಾಣ್ವನನುತೆ
ದಾರಿದ್ರ್ಯದೈತಂದು ಹೇಮಕೂಟಾಚಲ
ದ್ವಾರದೊಳಗಿರ್ಗ ನಂದಿರನಂ ಕಂಡು ಪರಿ
ವಾರಮಳವಳದು ಕಳವಳಿಸಿದುದು ಮೀರಿ ಪೋಗಲಂಜಿ ಶಂಕರನ ಪೋರಿಗೆ ೧೯

ಹರನಡೆಗೆ ನಡೆವ ತೆರನಂ ಕಾಣದಾ ಕುಸುಮ
ಶರನಧಿಕಚಿಂತೆಯಿಂದಿರೆ ಪೂಗಳಂ ಕೊಂಡು
ಗಿರಿತನುಜಿ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಾಯವರ್ಗು ಬರೆ ಮನ್ಮಥಂ ಕಂಡು ನಮಿಸಿ
ತರಳ ನೀನಾರಿದು ಬೆಸಗೊಳಲ್ಕಾಂ ಪುಷ್ಪ
ಶರನಭವನಂ ನಿಮ್ಮೊಳೊಂದಿಸೆಂದಮರಕುಲ
ಮೊರೆಯೆ ಬಂದೆಂ ನಂದಿಯಂ ಕಂಡು ಪೋಗಲಂಜಿದೆನೆಂದೊಡಂತೆದಳು ೨೦

ಕುದುರೆಗಳು ನೋಗವನ್ನು ಬಿಡುಬಿಡು ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟು ಓಡಿದುವು. ಹೀಗೆ ಮನ್ಮಥನ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಅಪಶಕುನಗಳು ಆದವು. ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ? ೧೯. ಆಗ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಕುರಿತು ವಸಂತನು—ಅಪಶಕುನವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಹೋದರೆ ಸೋಲು ಉಂಟಾಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಿಂತಿರುಗು ಎಂದನು. ಒಂದೇಸಮನೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನಂಬುಗೆ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಬಳಿಕ ಮುಂದಾಗುವುದನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದು, ಹೇಮಕೂಟಗಿರಿಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಂದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮದನನ ಪರಿವಾರದ ಜನ ಅವನನ್ನು ದಾಟಿ ಈಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಕಳವಳಿಸಿತು. ೨೦. ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಮನ್ಮಥನು ಅತಿಯಾದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಇದ್ದನು. ಆಗ ಹೂಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾರ್ವತಿಯು ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸೇವಕಿಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮನ್ಮಥನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಪಾರ್ವತಿಯು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಬಾಲಕನೇ, ನೀನಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ನಾನು ಮನ್ಮಥ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈಶ್ವರನ ಜೊತೆಗೊಡಿಸಲು ದೇವತೆಗಳು ನನಗೆ ನಿಯಮಿಸಲು ಬಂದೆ. ನಂದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಹೆದರಿದೆ ಎನ್ನಲು

ಎನ್ನ ಪುಷ್ಪಕದ ಮರೆಯೊಳಗೆ ಬಾರೈ ಮದನ
ಮನ್ನ ದಿವಿಜಗಿತ್ತ ಮಾತ ನೀಂ ಸಲಿಸೆನಲ್
ಪನ್ನ ಗಾಢರಣನಿನಪಾಯಮಾದಪ್ಪವೆನಲ್ಪಂದಿದಿರು ಭೀತಿ ಬೇಡ
ಎನ್ನ ನೀ ನಂಬಿ ಬಾರೆಂದು ಸಂತೈಸಿ ಮನ
ದನ್ನ ನೆಡೆಗಂಗೆದಂವರಸು ನಡೆತಂದಭವ
ನನ್ನೇಮದಿಂ ಪೂಜಿಸಲ್ ಕಾವನಿನಿವಿಲ್ಲಿಗಳೆವೆಂದುನೇರಿಸಿದನು

೨೧

ಮದನನಾ ದೇವಿಯರ ಹಿತ ನಿಂದನ್ನದನ
ಮದನ ಮೋಹನ ವಶೀಕರಣ ಸಂತಾಪಸಂ
ಜ್ಞದ ಮಹಾಬಾಣಂಗಳಿಂ ಕ್ರಮದೊಳಿಸೆಯೆ ಶಿವನು ತಾಗಲಂಜಿ ಮರಳಿ
ಮುದಮಡಗಿ ಸರಳೈದರಿಂದಲೊಂದೇ ಬಾರಿ
ಬೆದರದಾರ್ಪಸೆಯಲಾ ಶಿವನಂಗಮಂ ತಾಗೆ
ಹೃದಯದೊಳಗಿರುವ ತೋರಲ್ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನತಿಶೋಷದಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿದನು

೨೨

ನೋಡಲುರಿಗಣ್ಣಿನಿ ಮದನನ ಕಳೆವರಂ
ಕೂಡ ಭುಗಿಭುಗಿಲೆಂದು ಬೆಂದು ಪೋದುದು ಹರಂ
ನಾಡೆ ತದ್ವಸ್ತುಮಂ ಸರ್ವಾಂಗಕಂದ್ರೊಳನುಗೈದು ಪಾರ್ವತಿಯನು

ಪಾರ್ವತಿಯು ಈ ರೀತಿ ಎಂದಳು. ೨೧. ನನ್ನ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಬಾರಯ್ಯ ಮನ್ಮಥ. ಈ ಮೊದಲೇ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ನೀನು ನಡೆಸು ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಈಶ್ವರನಿಂದ ನನಗೆ ಅಪಾಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮನ್ಮಥನು ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಗಿರಿಜೆಯು ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆದರಬೇಡ. ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ ಬಾ ಎಂದು ಸಂತೈಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನ ಬಳಿಗೆ ಮನ್ಮಥನ ಜೊತೆಗೊಡಿ ಬಂದು ನೇಮದಿಂದ ಶಿವನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದಳು. ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ಕಟ್ಟಿನ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ದುಂಬಿಗಳ ಹದೆಯನ್ನು ಏರಿಸಿದನು. ೨೨. ಮನ್ಮಥನು ಆ ದೇವಿಯ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಉನ್ಮದನ, ಮದನ, ಮೋಹನ, ವಶೀಕರಣ, ಸಂತಾಪ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರಿನ ಮಹಾಬಾಣಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಶಿವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಅವು ಶಿವನನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಹೆದರಿ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಿರುಗಿದುವು. ಆಗ ಮನ್ಮಥನ ಸಂತಪ್ತಿ ಅಡಗಿತು. ಆದರೆ ಹೆದರದೆ ಆರ್ಥಹಿಷಿ ಐದು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಹೊಡೆಯಲು, ಅವು ಶಿವನ ದೇಹವನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಶಿವನ ಮನಸ್ಸು ಎಚ್ಚರ ಗೊಳ್ಳಲು, ಶಿವನು ಮಹಾಕೋಪದಿಂದ ನೋಡಿದನು. ೨೩. ರುದ್ರನು ತನ್ನ ಉರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಲು ಮನ್ಮಥನ ದೇಹ ತಕ್ಷಣ ಭುಗಿಭುಗಿಲೆಂದು ಬೆಂದುಹೋಯಿತು. ಹರನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆ ಬೂದಿಯನ್ನು ತನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬಳಿದುಕೊಂಡು, ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ,

ನೋಡಿ ನುಡಿಸದ ನಿರಾಕಾರವು ತಳೆಯೆ ರತಿ
ಗಾಡದಿಂವೈತಂದು ಪತಿವಳಿದ ಬಳಯೋಳಿ
ಹಾಡಿದಳು ದೇಹವು ಬಾಯ್ತೊಯ್ದು ಹೊರೆಯಿಟ್ಟು ಬದಲರೋಕಾರ್ತೆಯಾಗಿ ೨೫

ಪೊಡೆದರೇ ಕಾಮಧೇನುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವುಂ
ಕದಿದರೇ ಸೌಂದರ್ಯರಸದ ಕಿರಿಯುಂ ಮೂಗು
ಮೊಡೆದರೇ ವಿಮಲಮುಕ್ತಾವನೆಯ ಕೆಂಡದೊಳು ಸುಟ್ಟರೇ ಮೂಗಿಕವನು
ಪ್ರದಿಗಿಯ್ದರೇ ಲಲಿತಶೃಂಗಾರಲತೆಯ ಕುಡಿ
ಯುಡಿದರೇ ಕೆಟ್ಟನಯ್ಯೋ ಎನ್ನಳಲಿ ಪೋಗಿ
ಸುಡದೆ ಗಂಡನ ಕಳುಹಿ ಕೊಲಿಸಿಮರರನೊಂದು ದೆಸೆದನೆಗೆ ಬಾಯ್ತೊಟ್ಟಳು ೨೪

ಹಾಯೆನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ ಹಾಯೆನ್ನ ಸುವಿಲಾಸ
ಹಾಯೆನ್ನ ಮನದನ್ನ ಹಾಯೆನ್ನ ಪೊಸರನ್ನ
ಹಾಯೆನ್ನ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ಹಾಯೆನ್ನ ಗುಣಶರಧಿ ಹಾಯೆನ್ನ ಸಕಲಸುಖವೇ
ಓಯೆನ್ನಲಾಗವೇ ತಿವತಿವಾಯೆನ್ನೆಡೆಗೆ
ಬಾಯೆನ್ನಲಾಗದೇಯಾನಗಲೆ ನೊಂದೆಯು
ಯೋಯೆನ್ನಲಾಗವೇ ಮದನ ಮೋದನವದನ ಹಾಯೆನ್ನುತ್ತಳವಳಿದಳು ೨೫

ಮಾತನಾಡಿಸದೆಯೆ ಮಾಯವಾಗಲು, ರತಿದೇವಿಯು ವೇಗದಿಂದ ಬಂದು ಬಹು
ದೇಖಾರ್ತಳಾಗಿ, ಬಾಯ್ತೊಡಿದುಕೊಂಡು, ಅಳುತ್ತ, ಹೊರೆಯಿಡುತ್ತ ರಭಸದಿಂದ ಬಂದು
ತನ್ನ ಗಂಡನು ಬೂದಿಯಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡಿದಳು. ೨೪. ಕಾಮಧೇನು
ವನ್ನು ಹೊಡೆದರೆ ? ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿದರೆ ? ಸೌಂದರ್ಯರಸದ ಕಿರಿಯನ್ನು
ಬಿಡದೆ ಒಡೆದುಹಾಕಿದರೆ ? ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು
ಹಾಕಿದರೆ ? ಮೂಗಿಕವನನ್ನು ಪ್ರದಿ ಮಾಡಿದರೆ ? ಕೋಮಲವಾದ ಶೃಂಗಾರವೆಂಬ
ಬಳ್ಳಿಯ ಕುಡಿಯನ್ನು ಚಿಪ್ಪಟೆಹಾಕಿದರೆ ? ಅಯ್ಯೋ ಕೆಟ್ಟೆ ! ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಈ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ಅವನ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಈ ದುಃಖ ಸುಡದೆ
ಬಿಡುತ್ತದೆಯೆ ಎಂದು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ನೋಡಿ ಅತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದಳು. ೨೫. ಹಾ
ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ, ಹಾ ನನ್ನ ಸುವಿಲಾಸ, ಹಾ ನನ್ನ ಮನದನ್ನ, ಹಾ ನನ್ನ ಹೊಸರನ್ನ,
ಹಾ ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ, ಹಾ ನನ್ನ ಗುಣಶರಧಿ, ಹಾ ನನ್ನ ಸಕಲಸುಖವೇ, ಓ ಎನ್ನ
ಬಾರದೇ ? ತಿವ ತಿವಾ ! ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಾ ಎಂದು ಕೂಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ ? ನಾನು
ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲು ನೊಂದುಕೊಂಡೆಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಬಾರದೇ ? ಮದನ

ಮಾರನಂ ಹರಿಯು ಸುಕುಮಾರನಂ ರಮ್ಯಾವ
 ತಾರನಂ ಕೀರ್ತಿವಿಸ್ತಾರನಂ ಸೌಂದರ್ಯ
 ಸಾರನಂ ಸತ್ತ್ವಪಾಸಾರನಂ ಮುನಿಮದವಿದೂರನಂ ತನ್ನ ಕುಚದ
 ಹಾರನಂ ಶೃಂಗಾರಹಾರನಂ ಲೋಕೋಪ
 ಕಾರನಂ ಮೋಹನಾಕಾರನಂ ಸಂತತೋ
 ದ್ವಾರನಂ ಸುರತಮಂದಾರನಂ ಕಾಣಿದಂತಿರ್ಪೆನೋ ಹಾಯೆಂದಳು ೨೬

ಚೆಂದುಟಿಯ ಸೊಂಪ್ಪಗಳ ಪೊಳೆವ ಕದಪ್ಪಗಳ ನವ
 ಕುಂದರದನದ ಚೆಲ್ವ ಬಾಯ್ಬರೆಯ ಕುಸುವುವಿ
 ನಂದವಡದಿದರ್ ನಾಸಿಕದ ನಿಟ್ಟಿಸ್ಸಳ್ಳಣ್ಣ ಕಾಂತಿಗಳ ತುರುಗಿವೆಗಳ
 ಮಂದಹಾಸದ ಕರ್ಣಭೂಷಣದ ಮೂಣಿಕೈ
 ದಿಂದ ರುಗರುಗಿಪ ಮಕುಟದ ಮಸ್ತಕದ ಮಹಾ
 ಸೌಂದರ್ಯಸದನನಂ ಮದನನಂ ಕಾಣಿದಂತಿರ್ಪೆನೋ ಹಾಯೆಂದಳು ೨೭

ಕುಸುಮಬಾಣವನತ್ತ ಬಿಸುಟಿ ಗಿಳಿಗುದುರೆಗಳ
 ಹಸರವನದಲ್ಲಿ ಕಳುಪಿದೆ ಚಂದ್ರಮನನಾವ
 ದೆಸೆಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ತಂಗಾಳಿಗೇನೂಳಿಗವನಿತ್ತ ಮಾಮರದಾನೆಯ

ಮೋಹನವದನ, ಹಾ ! ಎನ್ನುತ್ತ ದುಃಖಿಸಿದಳು. ೨೬. ಮನ್ಮಥನನ್ನು, ವಿಷ್ಣುವಿನ
 ಮಗನನ್ನು, ಮನೋಹರಾಕಾರನನ್ನು, ವಿಶಾಲಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನನ್ನು, ಸೌಂದರ್ಯ
 ಸಾರನನ್ನು, ಕೃಪಾಸಾರನನ್ನು, ಋಷಿಗಳ ಮದವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನನ್ನು, ನನ್ನ
 ಸ್ತನದ ಹಾರವನ್ನು, ಶೃಂಗಾರಹಾರನನ್ನು, ಲೋಕೋಪಕಾರಿಯನ್ನು, ಮೋಹನಾ
 ಕಾರನನ್ನು, ಯಾವಾಗಲೂ ಉದ್ಧರಿಸುವವನನ್ನು, ಸಂಭೋಗಸುಖದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನು
 ಕಾಣದೆ ಹೇಗೆ ಇರಲಿ, ಹಾ ! ಎಂದಳು. ೨೭. ಕೆಂಪಾದ ತುಟಿಯ ಸೊಂಪಿನ, ಹೊಳೆ
 ಯುವ ಕೆನ್ನೆಗಳ, ಹೊಸ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತಹ ಹಲ್ಲಿನ, ಚೆಲುವಾದ ತುಟಿಯ, ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ
 ಬಾಗಿದ ಹುಬ್ಬಿನ, ಅಂದವಾದ ಮೂಗಿನ, ದೀರ್ಘವಾದ ಹೂವಿನ ಎಸಳಿನಂತಹ ಕಣ್ಣಿನ
 ಕಾಂತಿಯ, ಒತ್ತಾದ ಕೊದಲ ಎವೆಗಳ, ಮುಗುಳುನಗೆಯ, ಕಿವಿಯಾಭರಣದ, ಮೂಣಿಕೈ
 ದಿಂದ ರುಗರುಗಿಪುವ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ತಲೆಯ, ಮಹಾಸೌಂದರ್ಯದ ಆಗರ
 ವಾದ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹೇಗೆ ಇರಲಿ, ಹಾ ! ಎಂದಳು. ೨೮. ನಿನ್ನ ಹೂವಿನ
 ಬಾಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬಿಸುಟಿ ? ಗಿಳಿ-ಕುದುರೆಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದೆ ? ಚಂದ್ರನನ್ನು
 ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೆ. ತಂಗಾಳಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ ? ಮಾವಿನಮರದ

ಎಸೆವ ಪೊವಿಲ್ಲನಳವೆದೆಯನಾಗಿತ್ತೆ ಶೋ
ಭಿಸುವಂತೆ ಕೋಂಚೆ ಕೊಳವಕ್ಕಿಗಳನ್ನೇಗೊಯ್ದ
ಪೊಸ ಬಸಂತನನಾರ ಕಯ್ಯಡೆಯನಿತ್ತಯ್ಯ ಹಾ ಕಾಂತ ಹಾಯೆಂದಳು ೨೮

ಪತಿಯಳದ ಪೊರೆಯೊಳಗೆ ಪೊರಳುತುಂ ನರಳುತುಂ
ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮರವಟ್ಟು ಚೀರುತುಂ ದೂರುತುಂ
ಧೃತಿಯಿಂಚೆ ತಾಂ ಮೆಲ್ಲನೇಳುತುಂ ಬೀಳುತುಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಬಾಯ್ಬಿಡುತ್ತುಂ
ಗತಿಯಾಪುದೇನಗೆಂದು ಬೇಡುತುಂ ಕೋಡುತುಂ
ಕ್ಷಿತಿಯೆ ಬಾಯ್ಬಿರೆಯೆಂದು ಕರಗುತುಂ ಕೊರಗುತುಂ
ಖಿತಿಯಿಂದೆ ದಿವಿಜರಂ ಬಯ್ಯುತುಂ ಸುಯ್ಯುತುಂ ರತಿ ಪತಿಗೆ ಶೋಕಿಸಿದಳು ೨೯

ರಾಮ ಕೇಳಾಗಳಾ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಸಂಕುಳಂ
ಕಾಮನರಸಿಯ ಶೋಕವಂ ನೋಡಿ ದುಃಖದಿಂ
ತಾಮೋದನೆ ಬಳಸಿ ಕಂಬನಿದಂಬಿ ಮೋಹಿನಾಸೆಯನುಳಿದು ನಿಂದಿದರ್ಪವು
ಭೂಮಿಪಂಗಳ ಬಾಡಿ ಸೋಲುತ್ತಿದರ್ಪವು ಲತಾ
ಸ್ನೋಮಂಗಳೋಣಿಗಿ ಮಿಗೆ ನೇಲುತ್ತಿದರ್ಪವು ಕೂಡೆ
ತಾಮರಸವಾದಿಗಳ ಕೊರಗುತ್ತಿದರ್ಪವು ದುಃಖಯೆಂತಪ್ಪರಂ ಕಡಿಸವೇ ೩೦

ಉಲಿಯದಿಪ್ಪದು ಭ್ರಮರಿ ಪೊಳೆಯದಿಪ್ಪದು ಚಮರಿ
ಕೆಲೆಯದಿಪ್ಪದು ಪಿಂಕು ಉಲಿಯದಿಪ್ಪದು ಶುಕಂ
ಸುಳಿಯದಿಪ್ಪದು ಕರಿಣೆ ಕಳೆಯದಿಪ್ಪದು ಹರಿಣೆ ಗಳಹದಿಪ್ಪದು ಪಾರಿವಂ

ಅನೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಹೊವಿನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು, ದುಂಬಿಗಳ ಹೆದೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ ? ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಹಂಸ, ಕ್ರೌಂಚ, ನೀರುಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ? ವಸಂತ ನನ್ನು ಯಾರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟೆ ? ಹಾ ಕಾಂತ ! ಎಂದಳು. ೨೯. ಗಂಡನು ಸತ್ತ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತ, ನರಳುತ್ತ, ಮತಿಗೆಟ್ಟು-ಎಚ್ಚರತಪ್ಪಿ, ಚೀರುತ್ತ, ದೂರುತ್ತ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಏಳುತ್ತ-ಬೀಳುತ್ತ, ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಾಯ್ಬಿಡುತ್ತ, ನನಗಿನ್ನೇನು ಗತಿ ಎಂದು ಬೇಡುತ್ತ-ಅಂಜುತ್ತ, 'ಭೂದೇವಿ, ಬಾಯ್ಬಿಡು' ಎಂದು ಕರಗುತ್ತ, ಕೊರಗುತ್ತ, ಕೋಪದಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಬಯ್ಯುತ್ತ, ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತ ರತಿದೇವಿ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದಳು. ೩೦. ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಕೇಳು. ಆಗ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಮೂಹ ರತಿಯ ದುಃಖವನ್ನು ನೋಡಿ ತಾವೂ ದುಃಖಗೊಂಡು, ಅವಳನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿ, ಆಹಾರದ ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತಿದ್ದವು. ಮರಗಳು ಬಾಡಿ ಸೋತು ಹೋಗಿದ್ದವು. ಬಳ್ಳಿಗಳ ಸಮೂಹ ಒಣಗಿ ಜೋತಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಮಲ ಮೊದಲಾದವು ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದವು. ದುಃಖವು ಎಂತಹವರಿಗೂ ಕೇಡನ್ನುಂಟುಮಾಡದೆ ಇರುತ್ತದೆಯೆ ? ೩೧. ಆ ರತಿದೇವಿಯು ದುಃಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ದುಃಖವು ತಮ್ಮದೆಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅತಿಯಾದ ಶೋಕದಿಂದ ದುಂಬಿಗಳು ರೋಷಿಸಿದವೆ. ಚಮರೀ

ಉಲಿಯದಿಪ್ಪದು ಕೋಕಿ ನಲಿಯದಿಪ್ಪದು ಕೇಕಿ
ಯುಲುಕದಿಪ್ಪದು ಕೊಂಚಿಯುಲುಕದಿಪ್ಪದದಂಚೆ
ಲಲನೆಯುಳಂಬ ನೋಡಿ ತಮ್ಮದೆಂದೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಘನಶೋಕದಿಂದ ೩೧

ಕಾವ ನಿನ್ನಂ ಕಾಯದಾದನೇ ಮಗನೊಂದು
ಮಾವನೇ ಲೋಕಮಂ ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂಬ ನುಡಿ
ಹೇವವಲ್ಲವೆ ತನಗೆ ಕಟಕಟಾ ಸಕಲ ಲೋಕಂಗಳು ಸೃಜಿಸೆನೆಂಬ
ಭಾವನೆಯೋ ತನ್ನ ತಮ್ಮನೆಂದೆಂಬ ನಿಜ
ಭಾವದಿಂ ಮರಳಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗದೇ ಮಹಾ
ದೇವ ನನಗಿನ್ನಾರು ದಿಕ್ಕುಗಿಟ್ಟೆಂ ಕೆಟ್ಟನೆಂದು ರತಿ ಶೋಕಿಸಿದಳು ೩೨

ತರುಗಳಿರ ಲತೆಗಳಿರ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಿರ ಭಾ
ಸುರ ಸುರಾಂಗನೆಯರಿರ ದಿಗ್ವಿವಿಯರಿರ ಪರ
ಗಿರಿಗಳಿರ ಭೂದೇವಿ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಿರ ಕಂದಿರೆಯೆನ್ನ ವಿಧಿಯನೀಗ
ಕರುಣಿಸೆಲೆ ತಾಯಿ ಗಿರಿಜಾತೆ ನಿನ್ನಂ ನಂಬಿ
ಹರನ ಕಣ್ಣೆ ಚ್ಚಿ ಗಾಹುತಿಯಾಗಿ ಪೋದನೆ
ನ್ನರಸನೇಗುವೆನೆಂದು ಮರುಗುತಿರೆ ಕೇಳುತಾ ಶಿವ ತನ್ನೊಳಂತಂದಳು ೩೩

ಮೃಗಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಕೋಗಿಲೆ ಕೆಲೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಗಿಣಿಗಳು ಮಾತನಾಡು
ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಹೆಣ್ಣಾನೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಜಿಂಕೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
ಪಾರಿವಾಳಗಳು ಗುಟುರುಗುಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಚಕ್ರವಾಕ ಉಲಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ನವಿಲುಗಳು
ನಲಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಕ್ರೌಂಚ ಕೂಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಂಸಗಳು ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವೂ
ದುಃಖದಿಂದ ಮೌನವಾಗಿ ಅಲುಗಾಡದಿವೆ. ೩೨. ಎಲೈ ಕಾಮನೆ, ನನ್ನ ಮಾಮನು
(ವಿಷ್ಣು) ನಿನ್ನನ್ನು ಮಗನೆಂದು ರಕ್ಷಿಸದೆಹೋದನೇ ? ಲೋಕರಕ್ಷಕನೆಂಬ ಮಾತು
ಅವನಿಗೆ ನಾಜಿಕೆಗೇಡಿನದಲ್ಲವೆ ? ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ! ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸು
ತ್ತೇನೆ-ಎನ್ನುವ ನನ್ನ ಭಾವನಾದರೂ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಅಯ್ಯೋ, ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ
ದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಬಾರದೆ? ಮಹಾದೇವ, ನನಗೆ ಇನ್ನಾರು ಗತಿ, ದಿಕ್ಕುತಪ್ಪಿದೆ
ಕೆಟ್ಟೆ ಎಂದು ರತಿ ದುಃಖಿಸಿದಳು. ೩೩. ಮರಗಳೇ, ಬಳ್ಳಿಗಳೇ, ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳೇ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರೇ, ದಿಗ್ವಿನಿತೆಯರೇ, ಪರ್ವತಗಳೇ, ಎಲೈ ಭೂದೇವಿ, ವನ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ, ನನ್ನ ಈ ಹಣೆಯಬರಹವನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ ? ಎಲೆ ತಾಯಿ ಪಾರ್ವತಿ,
ಕರುಣೆ ತೋರು. ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಪತಿ ಶಿವನ ಕಣ್ಣಿನ ಬೆಂಕಿಗೆ ಅಹುತಿಯಾಗಿ
ಹೋದ. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ ? ಎಂದು ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಪಾರ್ವತಿ

ತಂದೆ ತಾಯಂ ಬಿಟ್ಟುಹೊಂದು ಮದನಂ ನಂಬಿ
 ಬಂದುದರಡೀಶ್ವರನವಚ್ಛ ಮೂರ್ ಸತಿಯ ಶೋ
 ಕಂದೋಲೆ ನಾಲ್ಕು ಲೋಕಾಪವಾದಮದ್ಯದು ನವಯೌವನೋದಯದೊಳು
 ಬಂದಡವಿಯೊಳಗಿರ್ಪದಾರನ್ನ ನುಡಿಸದೆಯು
 ವಿಂದುಜೂಟಂ ಪೋಗಲೇಳಾದುದೀಗಲೆನ
 ಗೊಂದಲಸಲೇಳಡಿಸಿತೆಂಬ ನುಡಿ ನಿಜವಾದುದೆಂದಗಚಿ ಚಿಂತಿಸಿದಳು ೩೪

ರತಿಯ ಸಂತಾಪವುಂ ನೋಡಿ ಕಡುನೋಂದು ಪಾ
 ವನತಿ ಮಹಾಕರುಣದಿಂ ಕಾಂತೆ ಬಾ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನ
 ಪತಿಯನೀವೆಂ ಮಹಾದೇವನಂ ಕೂರ್ತು ತಪವು ಮಾಡಿ ಸಲೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ
 ಅತಿದುಃಖವುಂ ಮಾಡಬೇಡೆಂದು ತಲೆದವಡಿ
 ಸತಿ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಳಕೀಶ್ವರನೊಳಕೆವ್ವು
 ಗತಿಯಾವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತನ್ನೊಳ್ ತಾನೆ ಗಿರಿಜಾತೆ ಚಿಂತಿಸಿದಳು ೩೫

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪ್ರರಾಗಮಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ವ್ಯಂತವುಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪೂಜಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ

ತನ್ನೊಳಗೆ ಈ ರೀತಿ ಆಲೋಚಿಸಿದಳು. ೩೪. ತಂದೆ-ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು
 ಬಂದುದು ಒಂದು, ಮನ್ಮಥನು ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ ಬಂದದ್ದು ಎರಡು, ಈಶ್ವರನ ತಿರಸ್ಕಾರ
 ಮೂರು, ರತಿಯ ದುಃಖ ನಾಲ್ಕು, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದೆಯೆಂಬ ಲೋಕಾಪವಾದ
 ಐದು, ಹೊಸ ಪ್ರಾಯದ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಆರು,
 ನನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸದೆಯೇ ಚಂದ್ರವೌಳಿಯು ಹೊರಟುಹೋದುದು ಏಳು ಈ ರೀತಿ
 ಒಂದು ಬರಲು ಏಳರ ಕಾಟ ಬಂದಿತು ಎಂಬ ಮಾತು ನಿಜವಾಯಿತು ಎಂದು ಪಾರ್ವತಿ
 ಚಿಂತಿಸಿದಳು. ೩೫. ರತಿಯ ಅಪಾರ ದುಃಖವನ್ನು ನೋಡಿ, ಪಾರ್ವತಿಯು ಬಹುಮಾಗಿ
 ವೇದನೆಗೊಂಡು, ಮಹಾ ಕರುಣೆಯಿಂದ ತರುಣಿ ಬಾ, ಕೇಳು, ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಕುರಿತು
 ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ,
 ಬಹಳವಾಗಿ ಶೋಕಿಸಬೇಡ ಎಂದು ತಲೆಸವರಿ, ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದಳು.
 ಅನಂತರ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿ ಯಾವುದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ
 ತಾನೇ ಗಿರಿಜೆ ಚಿಂತಿಸಿದಳು. ೩೬. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣ
 ವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ

ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ

೩೬

ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ,
 ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ
 ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು
 ಕಾಪಾಡುವನು.

ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಮೂವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ರತಿಗಭಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ಘನತಪದೊಳಂದು ಪಾ
ವರ್ತಿ ಶಿವನನೊಲಿಸಿ ಪಿತನರಮನೆಗೆ ಬರೆ ಶೈಲ
ಪತಿ ಸುತೆಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಮಂಟಪವನಾ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು

ಗಂಗಾತರಂಗೋತ್ತಮಾಂಗದಪನೀಕೃತಾ
ಪಾಂಗಸ್ಮರಭಸ್ಮದವಳಾಂಗ ಮುಕ್ತಂಗನಾ
ಲಿಂಗ ಸದೃಕ್ತಭವಭಂಗ ಶ್ರುತಿಸಂಗ ಮುನಿಪ್ರಾಂಗಳಾಭೇದ್ಯಸರ್ವ
ಮಂಗಳಾರ್ಥಾಂಗ ತ್ರಿಗುಣಂಗಳುತ್ತಂಗ ನೇ
ತ್ರಂಗಳ ಸೊಬಂಗ ಕರ್ಣಂಗಳ ತೊಡಂಗಳುರ
ಗಂಗಳಾ ಸಂಗಮಂ ಹಿಂಗದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗ ರಕ್ಷಿಸುವುದೆನ್ನ

೧

ಆಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಗಿರಿಜಾತೆ ಕರು
ಣಾಳುವಲ್ಲಾ ರತಿಯ ರೋಕಮಂ ಸಂತೈಸಿ
ಮೇಲೆ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ತನಗೆ ವರತಪಃಸ್ಥಳಮಾವುದೆಂದು ಬಂದು
ಸಾಲಾದ ತರಲತೆಯ ಸೊಂಪಿನೊಳ್ ನಿಂದು ತದ್
ಭಾಳಲೋಚನನುದಾಸೀನಮಂ ನೆನೆನೆಂದಾ
ಮೇಳದಾಳಿಯರಾದ ಜಯೆ ವಿಜಯೆಮುಖ್ಯರೊಳ್ ಗಿರಿಜಾತೆಯಂತೆಂದಳು

೨

ಸೂಚನೆ : ರತಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪಾರ್ವತಿ
ಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದೆಯ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಪರ್ವತರಾಜನು ಮಗಳ
ಮದುವೆಯ ಮಂಟಪವನ್ನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ೧. ಗಂಗಾಧರ,
ಉರಿಗಣ್ಣ, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಬೂದಿಯನ್ನು ಬಳಿದು ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ದೇಹವುಳ್ಳವ,
ಮೋಕ್ಷದಾಯಿ, ಉತ್ತಮರಾದ ಭಕ್ತರ ಹುಟ್ಟು ಸಾವನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವವನು,
ವೇದ ವೇದಾಂಗಗಳನ್ನರಿತ ಋಷಿಗಳಿಗೂ ಭೇದಿಸಲಸಾಧ್ಯನಾದವನು, ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರ,
ಸತ್ತ-ರಜ-ತಮೋಗುಣಗಳನ್ನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಸೊಗಸುಗಾರ,
ಕಿವಿಯ ಅಭರಣಗಳಾದ ಸರ್ಪಗಳನ್ನು ಸದಾ ಹೊಂದಿರುವ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನೇ ನನ್ನನ್ನು
ಕಾಪಾಡು. ೨. ಕೇಳಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಪಾರ್ವತಿ ಕರುಣಾಶಾಲಿಯಲ್ಲವೆ ! ರತಿಯ
ದುಃಖವನ್ನು ಸಂತೈಸಿದ ಮೇಲೆ, ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ
ಸ್ಥಳ ಯಾವುದೆಂದು ಹುಡುಕಿ ಬಂದು ಸಾಲಾಗಿದ್ದ ಮರಬಳ್ಳಿಗಳ ಸೊಗಸಾದ ತಾಣದಲ್ಲಿ
ನಿಂತಳು. ಆ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಿನ ಉದಾಸೀನತೆಯನ್ನು ನೆನೆ-ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಸೇವಕಿಯರಾದ

ಆನೆ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರೆ ನೋಡಿ ನುಡಿಸದೆಯಾದಾ
 ಸೀನಮಂ ಮಾಡಿ ಪೋದನೆ ಭಳರೆಯೆನ್ನೆಡೆಗೆ
 ತಾನೆ ಬರ್ಪಂತೆ ಮಾಳ್ವೆಂ ಶಿವನನೆಂದು ರುದ್ರಾಣಿ ಘನಧೈರ್ಯದಿಂದ
 ಸಾನುರಾಗದ ತನ್ನ ಹೃತ್ಯಮಲಮಧ್ಯದೊಳ್
 ಧ್ಯಾನಿಸಿದಳೀರನಂ ತತ್ತಪಸ್ವೀಜಮಾ
 ಭಾನುಮಂಡಲಮಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸೆನೆಂಬೆನುಗ್ಗತರತಪದಿರವನು

೩

ಮಾಗಿ ಬೇಸಗೆ ಮಳೆಗಳೆಂಬ ಕಾಲದೊಳ್
 ಭೋಗಿಭೂಷಣನರಸಿ ಮಾಡಿದಳ್ ತಪವನನು
 ರಾಗದಿಂ ಕೊಳನ ತದಿಯೊಳ್ ಕೋಡುಗಲ್ಲೊಳ್ ವಟಮೂಲದಾರ್ಪಯದೊಳು
 ಮೆಗೊಗುವ ಶೀತ ಶಿಖಿ ದಾರಿಧಾರಿಗೆ ಮನಂ
 ಬೀಗದೆ ತಪಶ್ಚಲನೆಯಾಗದೆ ಸುಧೈರ್ಯಮಂ
 ನೀಗದೆ ಸದಾ ತನಗೆ ಯೋಗೀಣಿಯನ್ನಿಷ್ಟ ಪೆಸರಾಗ ನಿಶ್ಚಯಮಾಗಲು

೪

ಕಂದಮೂಲಪಲಾದಿಗಳನುಳಿದು ತರಗಲೆಯು
 ದಂದಗಂದೊರೆವಂಬುಪಾಯಗಳನೊಲ್ಲದಾ
 ನಂದದಿಂ ಶಿವನಂಘ್ರಪಂಕಜಧ್ಯಾನಾಮೃತವನುಂಡು ಸೊಗಸಿ ದಣೆದು
 ಕಂದದೊಡಲಿನ ಕಾಂತಿಯೇರಿದ ಮುಖಾಂಬುಜದ
 ಕಂದದನುರಾಗದಗಣಿಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಮರ
 ಬ್ಬಂದವಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಮಿಸುತಿಹರಾಗಸದೊಳು

೫

ಜಯ-ವಿಜಯೆಯರೊಡನೆ ಪಾರ್ವತಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದಳು. ೩. ನಾನೇ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಿಸದೆ ಅಲಕ್ಷ್ಮಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದನೆ ? ಭಲಾ, ಆ ಶಿವನೇ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಪಾರ್ವತಿ ಬಹಳ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಅನುರಾಗದಿಂದ ತನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿದಳು. ಆ ತಪಸ್ಸಿನ ಜ್ವಾಲೆ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವನ್ನೂ ವಿಸಾರಿತು. ಆ ಉಗ್ರತರವಾದ ತಪಸ್ಸಿನ ರೀತಿಯನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೪. ಮಾಗಿ, ಬೇಸಗೆ, ಮಳೆಗಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಪಭೂಷಣ ನನ್ನು ಕುರಿತು ಅನುರಾಗದಿಂದ ಕೊಳದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಲದಮರದ ಕೆಳಗೆ, ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಚಳಿಬಿಸಿಲು ಮತ್ತು ಮಳೆಗೆ ಮನ ಒಂಜರಿಯದೆ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಭಂಗ ವಾಗದಂತೆ ಧೈರ್ಯಕೆಡದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತನಗೆ ಯೋಗೀಣಿ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ನಿಶ್ಚಯ ವಾಗಿ ಬಪ್ಪುವಂತೆ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ೫. ಗೆಡ್ಡೆಗಣಿಸು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತರಗಲೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಕಷ್ಟವನ್ನುಳಿದು, ನೀರು-ಗಾಳಿಯನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸದೆ ಆನಂದದಿಂದ ಶಿವನ ಪಾದಕಮಲಗಳ ಧ್ಯಾನಾಮೃತವನ್ನೇ ಸೇವಿಸಿ ಆನಂದದಿಂದ ಉಬ್ಬಿ ಸೊಗ ಯಿಸಿದಳು. ದಣೆದು ಕಂದದೋಗದ ಶರೀರದ, ಅಧಿಕ ಕಾಂತಿಗೊಡಿದ ಮುಖಕಮಲದ, ಕಂದದ ಅನುರಾಗದ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಆಕಾಶದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ದೇವತೆಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯ

ತಿಳಿದನೀಶ್ವರನುಮೆಯ ತಪದುಗ್ರಮಂ ಕೃಪೆಯೊ
 ಇಳಿದು ನಿರ್ಮಳಮಹಾಯತಿರೂಪನಳವಡಿಸಿ
 ನಲಿವಿನಂ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರಲ್ಯಾಣುತಿವಿರೆದ್ವು ನಮಿಸಿ
 ಬಳಕಮರ್ಘ್ಯಾಸನಾದಿಗಳಿಂದಲುಪಚರಿಸಿ
 ಪಲಕಂದಮೂಲಾದಿಗಳನಿರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
 ಬಳಲಿದಿರಿ ಕೈಕೊಂಬುದೆಂದು ಸಖಿಯರ್ ನುನಿಂತೆ ಕಪಟಯತಿವಿಂಕೆಂದನು ೬

ಅನಿದಂ ಕೈಗೊಂಬೆನಂತಿರಲಿ ಹೇಳುವಿವಾ
 ಮಾನಿನಿಗೆ ತಪವದೇಂ ಕಾರಣಮೆನಲ್ಪವರ್
 ನೀನತಿಥಿಪೂಜೆಯಂ ತಳಿದು ಪೋಗೀಕೆಯ ವಿಚಾರಮೇಕೆಂದೆನಲ್ಕೆ
 ಹಾನಿಯೇ ಬೆಸಗೊಂಡೊಡಕಟ ಯೌವನದೊಳೀ
 ಕಾನನದೊಳಿರೆ ಬಿಡಿಪರಿಲ್ಲಲಾಯೆಂಬೀ ನ
 ವೀನರವಮಂ ಕೇಳ್ವ ಕನ್ವರೆಯ ಕಪಟಯತಿ ಗಿರಿಸುತೆಯೊಳಿಂತೆಂದನು ೭

ಮಲಯರುಂಡಪುಸ್ಪುಣಂಗಳಂ ಪೊಸುವೆಂದೊಳೆ
 ತಳಿವರೇ ಭಸಿತಮಂ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಮನುಡುವ
 ಸೇನನವಿಂಗಳಟಿ ವಲ್ಕುವನೇಂ ಸಾರ್ಜವರೆ ಮಂದಾರಮುಖ್ಯಮಾದ

ಪಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ೬. ಪಾರ್ವತಿಯ ತಪದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದ ಈಶ್ವರನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಯತಿರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರಲು, ಸಖಿಯರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಇದಿರುಗೊಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅನಂತರ ಅರ್ಘ್ಯ ಅಸನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಚರಿಸಿದರು. ಹಣ್ಣು-ಗೆಡ್ಡೆಗೃಣಸುಗಳನ್ನಿರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಆ ಯತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು 'ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಇದನ್ನು ಸೇವಿಸಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಕಪಟಮುನಿ ಹೀಗೆಂದನು. ೭. ನಾನು ಇದನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ, ಈ ತರುಣಿಯ ತಪಸ್ಸಿನ ಕಾರಣವೇನು ? ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಅವರು 'ನೀನು ಅತಿಥಿಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹೋಗು. ಈಕೆಯ ವಿಚಾರ ನಿನಗೇತಕ್ಕಿ' ಎಂದರು. ಕೇಳಿದರೆ ಕುಂದೇನು ? ಅಯ್ಯೋ, ಈ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರಲು ಇದನ್ನು ತಡೆಯುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆ ? ಎಂಬ ಹೊಸ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾರ್ವತಿಯು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಲು ಕಪಟಮುನಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೮. ಗಂಧವೇ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಬಳಿಯಬೇಕಾದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಬಳಿಯುತ್ತಾರೆಯೆ ? ದಿವ್ಯವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಡಬೇಕಾದ ತಳುವಾದ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಅಯ್ಯೋ ! ನಾರುಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೊಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೆ ? ಮಂದಾರ ಮುಂತಾದ

ಅಲರ್ಗಳಂ ಮುಡಿವ ಕುರುಳಂ ಪೊಸೆದು ಜಡೆಯನಂ

ತಳವಡಿಪರೇ ರತಿಸುಖಂಬಡೆವ ಕಾಲದೊಳ್

ಕೆಳಗೊಂಬರೇ ತಪವನಾರನೊಲಿಸುವನೆಂದು ಮಾಳ್ವೆಯನಲಿಂತೆಂದಳು

೮

ಆಲಿಸೈ ಯತಿಯೆ ಸರ್ವಜ್ಞನಂ ಶುಭಂವಂ

ಭಾಳಾಕ್ಷನಂ ಸದಾಶಿವನನೊಲಿಸುವನೆನೆಲ್

ಕೇಳಿ ಗಹಗಹಿಸಿ ಮನ್ಮಥಹರನನುಗ್ರಹಂ ವಿಷಕಂಠನಂ ತಿರುಕನಂ

ವಾಳಚರ್ಮಾವರಣನಂ ಸದಾಮಾಂಗಲ್ಯ

ಶೀಲನಂ ಭಜಪರೇಯನೆ ಗಿರಿಜೆ ಕೋಪದಿಂ

ಖೊಳ ಫದ ಹೋಗಿನುತೆ ಶಶಿಸುವನಿತರೊಳೀಶನೊಲಿದು ನಿಜದಿಂದಿದನು

೯

ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಚಡಗುಡಿಯ ಶಶಿಯ ಸೂಡಿದ ಮುಡಿಯ

ಥಳಥಳಪ ನಗೆಮೊಗದ ನಾಗಕುಂಡಲಯುಗದ

ತೊಳಗುವಕ್ಷತ್ರಯದ ಮಿರುಪ ಗಲ್ಲದ ನಯದ ಬಾಯ್ಲೆರೆಯ ಗರಳಗಳದ

ವಿಲಸಿತಾಭಯಕರದ ದಂತಿಚರ್ಮಾಂಬರದ

ಮೊಳೆಮೊಳೆವ ನಸುನಗೆಯ ಕಾಂತೆಗಳಪವ ಬಗೆಯ

ಲಲಿತತನುದೀಧಿತಿಯ ತಳೆದ ಕರುಣೋನ್ನತಿಯ ಶಿವನೊಬ್ಬಿದಂ ಮುದದೊಳು

೧೦

ಹೊಗಳನ್ನು ಮುಡಿಯಬೇಕಾದ ಕುರುಳನ್ನು ಹೊಸೆದು ಜಟೆಯಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆ ? ರತಿಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆ ? ಯಾರನ್ನು ಒಲಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಈ ತಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಎನ್ನಲು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದಳು. ೯. ಕೇಳಿಯೈ ಯತಿಯೆ, 'ಸರ್ವಜ್ಞನನ್ನು, ಶಿವನನ್ನು, ಮುಕ್ತಗುಣನನ್ನು, ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವನು ಗಹಗಹಿಸಿ 'ನಕ್ಕು 'ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಸುಟ್ಟಿವನನ್ನು, ಮಹಾ ಭಯಂಕರನಾದವನನ್ನು, ವಿಷಕಂಠನನ್ನು, ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವವನನ್ನು, ಗಜಚರ್ಮಾಂಬರನನ್ನು, ಯಾವಾಗಲೂ ಅಮಂಗಳವನ್ನೇ ಉಂಟು ಮಾಡುವವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆಯೆ ? ಎನ್ನಲು ಪಾರ್ವತಿಯು ಕೋಪದಿಂದ ನೀಚ, ಥೂ ಹೋಗು ಎನ್ನುತ್ತ ಶಾಪಕೊಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯತಿಯು ತನ್ನ (ಈಶ್ವರನ) ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ೧೦. ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಡಗೂದಲಿನ, ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಮುಡಿಯ, ಥಳಥಳಿಸುವ ನಗುಮುಖದ, ಎರಡು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾಗಕುಂಡಲ ವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮೂರು ಕಣ್ಣಿನ, ಮಿರುಗುವ ಗಲ್ಲದ, ನುಣುಪಾದ ತುಟಿಯ, ವಿಷಕಂಠದ, ಅರಳಿದ ಅಭಯಹಸ್ತದ, ಗಜಚರ್ಮಾಂಬರದ, ನಸುನಗುವನ್ನು ಸೂಸುವ, ಪ್ರಿಯೆಗೆ ಅಶಿಸುವ ಮನದ, ಮನೋಹರವಾದ ಶರೀರಕಾಂತಿಯನ್ನು

ಜಯ ಜಯ ಜಗನ್ನಾಥ ಜಯ ಸಕಲಗುಣಯೋಗ
ಜಯ ಜಯ ಮಹಾದೇವ ಜಯ ದುರಿತವನದಾಹ
ಜಯ ಜಯ ಪ್ರಮಥರಾಜ ಜಯ ಕೋಟಿರವಿತೇಜ ಜಯ ಶಶಿಕಲಾಪತಂಜ
ಜಯ ಜಯ ಶುಭಾಕಾರ ಜಯ ಭಕ್ತಮಂದಾರ
ಜಯ ಜಯ ನಿರಾವರಣ ಜಯ ಪುಣ್ಯಮಯಚರಣ
ಜಯ ಜಯ ನಿಗಮಕೋಶ ಜಯ ಮಹಾಂಬರಕೇಶ ಜಯಯೆನುತ್ತದಿಗಡೆದಳು ೧೧

ಬಡವಂಗೆ ಕಡವರಂ ಪಡವಂಗೆಯೊಳ್ಳುನಿಸು
ನಡೆಗಟ್ಟಿ ಪೆಳವಂಗೆ ಕಾಲುಧಕಂಗೆ ಕಣ್
ನುಡಿ ಮೂಕಗರತಂಗೆ ಶೀತಾಂಬು ತಾಪತ್ರಯದ ನೊಂದ ಸಂಸಾರಿಗೆ
ಬಿಡದ ಸದ್ಗುರುಬೋಧೆ ರೋಗಿಗವ್ಯುತಂ ಸೇದೆ
ವಡವಂಗೆ ತಂಗಾಳಿ ಪಗಲ ನೈದಿಬನ
ಕೃಷ್ಣರಾಜನಿರದ ದೂರಕೊಂಡೊಲಾಯ್ತುಮೆಗೆ ಶಿವನಡಿಗಳಂ ಕಾಣಲೊಡನೆ ೧೨

ಶ್ರುತಿನಿಕರಮೌಳಿ ಮೌಳಿಯನಿತ್ತಿ ನಿಜರಮಣಿ
ಗತಿಶಯ್ಯಪ್ರಾಣೀಶ್ವರಿಯಿಂ ಬೆಸಸಿದಂ ಲೋಕಸ
ನ್ನುತೆ ನಿನ್ನ ಮನವನೀಕ್ಷಿಪೆನೆಂದಿತ್ತು ದಿವಸಂ ತವದನ್ವೈಸೆ ಮುಂದೆ

ಹೊಂದಿದ, ಕರುಣೆಯನ್ನು ತಾಳಿದ ಶಿವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೧೧. ಜಯ, ಜಯ ಜಗನ್ನಾಥ, ಸಕಲ ಗುಣಗಳ ಸಮೂಹಗಳುಳ್ಳವನೇ ಜಯವಾಗಲಿ. ಜಯ ಜಯ ಮಹಾದೇವ ಪಾಪವೆಂಬ ಕಾಡಿಗೆ ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚಿನಂತಿರುವವನೇ ಜಯವಾಗಲಿ. ಜಯ ಜಯ ಪ್ರಮಥರಾಜರಾಜನೆ, ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶನೇ ಜಯವಾಗಲಿ, ಚಂದ್ರಕಲೆಯನ್ನು ಅಭರಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಜಯ ಜಯ ಶುಭಾಕಾರ-ಭಕ್ತಜನಕ್ಕೆ ಮಂದಾರವೃಕ್ಷದಂತಹವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ದಿಗಂಬರನಿಗೆ ಜಯ ಜಯ, ಪುಣ್ಯಮಯವಾದ ಪಾದವುಳ್ಳವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ವೇದಗಳಿಗೆ ಅಗರನಾದವನಿಗೆ ಜಯಜಯ, ಅಕಾಶವನ್ನೇ ತಲೆಗೂದಲಾಗಿ (ವೈಷ್ಣವೇಶ) ಉಳ್ಳವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ಎನ್ನುತ್ತ ಶಂಕರನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿದಳು. ೧೨. ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಬಡವನಿಗೆ ಬಂಗಾರ, ಹಸಿದವನಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಆಹಾರ, ಓಡಾಡಲು ಅಸಮರ್ಥನಾದ ಹೆಳವನಿಗೆ ಕಾಲು, ಕುರುಡನಿಗೆ ಕಣ್ಣು, ಮೂಗನಿಗೆ ಮಾತು, ಬಾಯಾರಿದವನಿಗೆ ತಣ್ಣನೆಯ ನೀರು, ತಾಪತ್ರಯದಿಂದ ನೊಂದ ಸಂಸಾರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶ, ರೋಗಿಷ್ಠನಿಗೆ ಆಮೃತ, ಆಯಾಸಗೊಂಡವನಿಗೆ ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ, ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ನೈದಿಲೆಯ ವನಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನು ದೊರೆತಂತೆ ಮಹದಾನಂದವಾಯಿತು. ೧೩. ವೇದಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ಕಿರೀಟಪ್ರಾಯನಾದ ಶಿವನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯ ತಲೆಯನ್ನಿತ್ತಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು-ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಂದಲೂ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವಳೆ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು

ಕೃತಕವಲ್ಲ ನ್ನ ಮಯ್ಯರಿಯ ನೀಂ ಮನೆಮಾಡಿ
ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಕ್ಕರಿಂ ಸಕಲಲೋಕಮನೆನಲ್
ಧೃತಸೋಮನಡಿಗಳ್ಗೆ ಮಗುಳಿರಗಿ ನಿಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳಗೇಂದ್ರತನುಜೆ ೧೩

ಕಾಯಭವನೆನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದ ತನ್ನ ಸತ್
ಕಾಯಮಂ ನಿಮಗರ್ಪಿಸಿದ ಸುಕೃತಭೂರುಹಂ
ಕಾಯಬೇಡವೆ ಮುನ್ನಮದು ಕಾರಣದೊಳವನ ಹರಣಮಂ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ
ಕಾಯಬೇಕಾಮೇಲೆ ಹರಿಮುಖ್ಯನಿರ್ವರನಿ
ಕಾಯದೊಡನೈತಂದು ಗಿರಾಜನಾಲಯದ
ಕಾಯಮಾನದ ಕೆಳಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಮಪ್ಪುದೊಡವಿದಿದಳಗಜೆ ಶಿವನ ೧೪

ಈಶ್ವರಾಚ್ಛೇಯನುಳಯಬಾರದೊಬ್ಬಾಕ್ಷಿಯಂ
ಶಾಶ್ವತಂ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದಳುದರೆ ಮಾತ
ರಿಶ್ವಮಿತ್ರಂಗಾಹುತಿಯನೀಯಬೇಕಲ್ಲದಿತ್ತುದು ತೆಗೆಯಬಹುದೇ
ವಿಶ್ವಕೆಲ್ಲಂ ಮನೋಭವನಾಗಲೀವೆಂ ರ
ತೀಶ್ವರನನೀ ರತಿಗೆನೆನುತಿತ್ತು ಶಂಭು ಸ
ವೇಶ್ವರಿಯ ಮದುವೆಯಾದವೆನೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕನು ೧೫

ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳೂ ತಡೆದಿದ್ದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಕಪಟವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶರೀರದ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನೇ ನೀನು ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಕಲ ಲೋಕ ವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸು-ಎಂದನು, ಆಗ ಗಿರಿಜೆಯು ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು ಈ ರೀತಿ ವಿಚ್ಛಾಪಿಸಿಕೊಂಡಳು. ೧೪. ಮನ್ಮಥನು ನನಗಾಗಿ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ, ಪರೋಪಕಾರವೆಂಬ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾದ ನೀವು ಅವನನ್ನು ಕಾಯಬಾರದೆ? ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೊದಲು ಅವನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಅನಂತರ ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹದೊಡನೆ ಬಂದು ಪರ್ವತರಾಜನ ಅರಮನೆಯ ಮದುವೆಯ ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಾರ್ವತಿಯು ಶಿವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ೧೫. ಈಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರಬಾರದು ಎಂಬ ಮಾತು ಶಾಶ್ವತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ರೀತಿ ಮೀರಿದರೆ ಅಗ್ನಿಗೆ ಅಹುತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಉಳಿಸಬಹುದೇ ? ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅವನು ಮನೋಭವನಾಗುವಂತೆ ರತಿಗೆ ಅವಳ ಪತಿ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾತನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅನಂತರ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ನಂಬುಗೆಯನ್ನಿತ್ತು ಶಿವನು ಆಕೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿ ತಾನು

ಬಂದಪನಲಾ ಶಿವಶಿವಾ ನಿನ್ನ ದಸೆಯಿಂದ
ಲಿಂದೇಸುಧನ್ಯರೋ ನೋಳ್ತೊಡಾವನುತೆ ಪಾ
ದೇಂದೀವರಕ್ಕಿಗಿ ನಿಜನಿಳಯಕೊಯ್ದ ರತಿವಿಭವದಿಂ ಪಾರ್ವತಿಯನು ೧೪

ರಾಜಸುತ್ತಿರ್ಪ ಮಾಗಲ್ಯ ಮದ್ದನ ದಿವ್ಯ
ಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂದಲುಪಚರಿಸಿ ಭೋಮಿಧರ
ರಾಜನು ಮೇನೆಯುಂ ಮಗಳೆಂಬ ಭಾವನೆಯನುಳಿದು ಪರಶಕ್ತಿಯೆಂದು
ಓಜಿದಪ್ಪದೆ ಬಹಳಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪದಸ
ರೋಜಂಗಳು ಭಜಿಸುತ್ತಿರಲಾ ಭಕ್ತಸುರ
ಭೂಜೆಯಂ ಪೀನವಕ್ಷೋಜೆಯಂ ನತಸುರಸಮಾಜೆಯಂ ವಿಭ್ರಾಜೆಯಂ ೧೫

ಅತ್ತಲಾ ಪರಶಿವಂ ಕೈಲಾಸಪುರದೊಳಗಿ
ರುತ್ತಿದ್ದು ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳನಿರದೆ ಕರೆದು ಶೈ
ಲೋತ್ತಮನ ಮಗಳ ತಾಂ ಮದುವೆಯಾಗಲ್ವೆಳ್ಳುಮಾತನಂ ಕೇಳಿಮೆನಲು
ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳಿವರ್ ನಡೆತರಲ್ಯಾಗ ಕಾ
ಣುತ್ತೆ ಗಿರಿರಾಜನರ್ಪಾಸನಾದಿಗಳನೊ
ಲಿತ್ತು ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳು ಸತ್ಕರಿಸೆ ಬೆಸಗೊಂಡನುತ್ಸವದೊಳು ೨೦

ಬಂದ ಹದನಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದನೆ ಮುನಿನಾಥ
ರಂದರೀಶಂಗೆ ಹಿಮಕರಕಲಾಜೂಟಿಂಗೆ
ವೃಂದಾರಕೇಂದ್ರ ಕಮಲಜ ಮುಕುಂದಾದಿ ಸುರನಿಕರಪೂಜಿತಪದಂಗೆ

ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಧನ್ಯರು ? ಎಂದು ಪಾದಕಮಲ
ಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ ಅತಿ ವೈಭವದಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದರು. ೧೪. ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ, ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ
ಗಳಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಪಚರಿಸಿದರು. ಪರ್ವತರಾಜನೂ ಮೇನೆಯೂ ಮಗಳೆಂಬ ಭಾವನೆ
ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಭಕ್ತರ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನೂ, ಉನ್ನತವಾದ ಎದೆಯುಳ್ಳವಳನ್ನೂ,
ದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೇಜಸ್ವಿನಿಯನ್ನೂ ಪರಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಕ್ರಮ ತಪ್ಪದೆ
ಬಹಳ ಭಯ-ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಕೆಯ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೦. ಅತ್ತ
ಲಾಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಸಪ್ತಋಷಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಪರ್ವತ
ರಾಜನ ಮಗಳನ್ನು ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕು, ಆತನನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಂದನು. ಅಪರು
ಮನಸ್ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಟುಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಪರ್ವತರಾಜನೇ ಅರ್ಘ್ಯ
ಆಸನಗಳನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ನಾನಾ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ೨೧. ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು ಹೇಳಿ ಎನ್ನಲು
ಋಷಿಗಳು 'ಈಶ್ವರನಿಗೆ, ಚಂದ್ರಶೇಖರನಿಗೆ, ದೇವೇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ
ದೇವತಾಸಮೂಹದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದವುಳ್ಳವನಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಕರ್ಪೂರ, ಶುದ್ಧ

ಕುಂದಕರ್ಪೂರಶುದ್ಧ ಸ್ವಟಿಕವರ್ಣಗೆ
ಮಂದರಾಚಲನಿವಾಸಗೆ ಮಂದದಿಂ ಬೇಡ
ಬಂದವು ಭವತ್ತು ತೆಯನಖಿಳಜನಸನ್ಮುತೆಯನವರಕುಲವಂದಿತೆಯನು ೨೦

ಈಶ್ವರಿಯ ಘನತಪಕಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಕರಣದೊಳೆ ಪರ
ಮೇಶ್ವರಂ ಸುರನರೋರಗರಾದಿ ನಾನಾ ಗ
ಣೇಶ್ವರರ್ ಸಹಿತಮತಿವಿಭವದಿಂ ನಿನ್ನ ರಾಜಾಲಯಕೆ ಬಂದು ಕೂಡೆ
ಶಾಶ್ವತಂ ಮದುವೆಯಾದಪೆನೊಂದು ಕಳುಹಿದನ
ಗೇಶ್ವರನೆ ಕೇಳೆಂದು ನುಡಿಯಲದು ಕೇಳ್ವಾ ಮು
ನೀಶ್ವರರ ಮೊಗನೋಡಿ ನುಡಿದನಾ ಗಿರಿರಾಜನಧಿಕತರವಿನಯದಿಂದ ೨೧

ಲೇಸಾದುದಿಂದಮಗೆ ನಮ್ಮ ಮಗಳಷ್ಟಾರ್ಥ
ಕೈಸಾರ್ವದೀಶಂಗೆ ಕೊಟ್ಟಿವೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಸು
ಧಾಸೂತಿಮುಖಿಯನೊಂದಖಿಳಾಂಧವವಿತೆಯಂ ಕರೆಸಲಾಕ್ಷಣದೊಳು
ಆ ಸಪ್ತಋಷಿವರರ್ ಗಿರಿಜೆಗಂದಾ ಘನವಿ
ಲಾಸದಿಂದಂಗಳುರವಿಕಿಯ ಮೂಡಿ ಬಳಕಾ ಮ
ದಾಸಭೆಗೆ ನಿಚ್ಚ ತಾಂಬೂಲಮಂ ಸಾಗಿಸಿದರಧಿಕತರವಿಭವದಿಂದ ೨೨

ಗಿರಿರಾಜನಾ ಋಷಿಗಳಂ ಕಳುಹಿ ಬಳಕ ಘನ
ಹರುಷದಿಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನೊಡನೆ ಕರೆಸಿ ಮ
ದ್ವರಸೂತಿಯ ಮದುವೆಗೆ ವಿವಾಹಮಂಟಪವ ರಚಿಸಲವಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ

ವಾದ ಸ್ವಟಿಕದಂತದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳವನಿಗೆ, ಮಂದರಾಚಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನಿಗೆ, ಸರ್ವ
ಜನರಿಂದಲೂ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವ ನಿನ್ನ
ಮಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೇಡಲು ಬಂದವು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ೨೧. ಪಾರ್ವತಿಯು
ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಶಾಶ್ವತನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ದೇವತೆ-
ಮನುಷ್ಯ-ಸರ್ಪ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾಗಣಗಳ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ನಿನ್ನ
ಆರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ, ಪರ್ವತರಾಜನೇ
ಕೇಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಋಷಿಗಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ
ಪರ್ವತರಾಜನು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದನು. ೨೨. ಈ ದಿನ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ
ದಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಮಗಳ ಮನದ ಆಸೆ ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಚಂದ್ರ
ಮುಖಿಯನ್ನು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಆ ತಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲ ಬಂಧುಬಾಂಧವರ
ಸಮೂಹವನ್ನೂ ಕರೆಸಿದನು. ಆ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಆ ದಿನ ಆತಿಯಾದ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಂಗುರವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ವೈಭವದಿಂದ ಆ ಮಹಾ
ಸಭೆಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ತಾಂಬೂಲಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ೨೩. ಪರ್ವತರಾಜನು ಆ
ಋಷಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನ್ನು ತಕ್ಷಣ

ಬಂದಪನಲಾ ಶಿವಶಿವಾ ನಿನ್ನ ದಸೆಯಿಂದ
 ಲಿಂದೇಸುಧನ್ಯರೋ ನೋಳ್ಪೊಡಾವನುತ ಪಾ
 ದೇಂದೀವರಕ್ಕರಗಿ ನಿಜನಿಳಯಕೊಯ್ದ ರತಿವಿಭವದಿಂ ಪಾರ್ವತಿಯನು ೧೮

ರಾಜಸುತಿರ್ಪ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಮಜ್ಜನ ದಿವ್ಯ
 ಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂದಲುಪಚರಿಸಿ ಭೂಮಿಧರ
 ರಾಜನುಂ ಮೇನೆಯುಂ ಮಗಳೆಂಬ ಭಾವನೆಯನುಳಿದು ಪರಶಕ್ತಿಯೆಂದು
 ಓಜಿದಪ್ಪದ ಬಹಳಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪದಸ
 ರೋಜಂಗಳು ಭಜಿಸುತಿದರ್ಶರಾ ಭಕ್ತಸುರ
 ಭೂಜೆಯಂ ಪೀನವಕ್ಷೋಜೆಯಂ ನತಸುರಸಮಾಜೆಯಂ ವಿಭ್ರಾಜೆಯಂ ೧೯

ಅತ್ತಲಾ ಪರಶಿವಂ ಕೈಲಾಸಪುರದೊಳಗಿ
 ರುತ್ನಿದರ್ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳನಿರದೆ ಕರೆದು ಶೈ
 ಲೋತ್ತಮನ ಮಗಳ ತಾಂ ಮದುವೆಯಾಗಲ್ವೆಳ್ಳುಮಾತನಂ ಕೇಳಿವೆನಲು
 ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳಿವರ್ ನಡೆತರಲ್ಯಾಗ ಕಾ
 ಣುತ್ತೆ ಗಿರಿರಾಜನರ್ಘ್ಯ ಸನಾದಿಗಳನೊ
 ಲ್ವಿತ್ತು ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳು ಸತ್ಕರಿಸೆ ಬೆಸಗೊಂಡನುತ್ಸವದೊಳು ೨೦

ಬಂದ ಹದನಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದನೆ ಮುನಿನಾಥ
 ರಿಂದರೀಶಂಗೆ ಹಿಮಕರಕಲಾಜೂಟಿಂಗೆ
 ವೃಂದಾರಕೇಂದ್ರ ಕಮಲಜ ಮುಕುಂದಾದಿ ಸುರನಿಕರಪೂಜಿತಪದಂಗೆ

ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಧನ್ಯರು ? ಎಂದು ಪಾದಕಮಲ
 ಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ ಅತಿ ವೈಭವದಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು
 ಹೋದರು. ೧೯. ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ, ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ
 ಗಳಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಪಚರಿಸಿದರು. ಪರ್ವತರಾಜನೂ ಮೇನೆಯೂ ಮಗಳೆಂಬ ಭಾವನೆ
 ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಭಕ್ತರ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನೂ, ಉನ್ನತವಾದ ಎದೆಯುಳ್ಳವಳನ್ನೂ,
 ದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೇಜಸ್ವಿನಿಯನ್ನೂ ಪರಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಕ್ರಮ ತಪ್ಪದೆ
 ಬಹಳ ಭಯ-ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಕೆಯ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೦. ಅತ್ತ
 ಲಾಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಸಪ್ತಋಷಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಪರ್ವತ
 ರಾಜನ ಮಗಳನ್ನು ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕು, ಆತನನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಂದನು. ಅವರು
 ಮನಸ್ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಟುಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಪರ್ವತರಾಜನೇ ಅರ್ಘ್ಯ
 ಆಸನಗಳನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ನಾನಾ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ೨೧. ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು ಹೇಳಿ ಎನ್ನಲು
 ಋಷಿಗಳು 'ಈಶ್ವರನಿಗೆ, ಚಂದ್ರಶೇಖರನಿಗೆ, ದೇವೇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ
 ದೇವತಾಸಮೂಹದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದವುಳ್ಳವನಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಕರ್ಪೂರ, ಶುದ್ಧ

ಕುಂದಕರ್ಪೂರಶುದ್ಧ ಸ್ಫಟಿಕವರ್ಣಗೆ
ಮಂದರಾಚಲನಿವಾಸಗೆ ಮುದದಿಂ ಬೇಡ
ಬಂದವು ಭವತ್ತು ತೆಯನಖಿಜನಸನ್ನ ತೆಯನಮರಕುಲವಂದಿತೆಯನು ೨೦

ಈಶ್ವರಿಯ ಘನತಪಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕರುಣದೊಳೆ ಪರ
ಮೇಶ್ವರಂ ಸುರನರೋರಗರಾದಿ ನಾನಾ ಗ
ನೇಶ್ವರರ್ ಸಹಿತಮತಿವಿಭವದಿಂ ನಿನ್ನ ರಾಜಾಲಯಕೆ ಬಂದು ಕೂಡೆ
ಶಾಶ್ವತಂ ಮದುವೆಯಾದಪೆನೆಂದು ಕಳುಹಿದನ
ಗೇಶ್ವರನೆ ಕೇಳೆಂದು ನುಡಿಯಲದು ಕೇಳ್ವಾ ಮು
ನೀಶ್ವರರ ಮೊಗನೋಡಿ ನುಡಿದನಾ ಗಿರಾಜನಧಿಕತರವಿನಯದಿಂದ ೨೧

ಲೇಸಾದುದಿಂದಮಗೆ ನಮ್ಮ ಮಗಳಿಷ್ಟಾರ್ಥ
ಕೈಸಾದುದೀಶಂಗೆ ಕೊಟ್ಟಿವೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಸು
ಧಾಸೂತಿಮುಖಿಯನೆಂದಖಿಜಾಂಧವತಿತಿಯಂ ಕರಸಲಾಕ್ಷಣದೊಳು
ಆ ಸಪ್ತಋಷಿವರರ್ ಗಿರಿಜೆಂದಾ ಘನವಿ
ಲಾಸದಿಂದಂಗುರುದಿಕೆಯ ಮೂಡಿ ಬಳಕಾ ಮು
ದಾಸಭೆಗೆ ನಿಚ್ಚೆಕಾಂಬಾಲಮಂ ಸಾಗಿಸಿದರಧಿಕತರವಿಭವದಿಂದ ೨೨

ಗಿರಾಜನಾ ಋಷಿಗಳು ಕಳುಹಿ ಬಳಕ ಘನ
ಹರುಷದಿಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನೊಡನೆ ಕರೆಸಿ ಮು
ದ್ವರಸುತೆಯ ಮದುವೆಗೆ ವಿವಾಹಮಂಟಪವ ರಚಿಸಲವಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ

ವಾದ ಸ್ಫಟಿಕದಂತದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳವನಿಗೆ, ಮಂದರಾಚಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನಿಗೆ, ಸರ್ವ
ಜನರಿಂದಲೂ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವ ನಿನ್ನ
ಮಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೇಡಲು ಬಂದವು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ೨೦. ಪಾರ್ವತಿಯು
ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಶಾಶ್ವತನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ದೇವತೆ-
ಮನುಷ್ಯ-ಸರ್ಪ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾಗಣಗಳ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ನಿನ್ನ
ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ, ಪರ್ವತರಾಜನೇ
ಕೇಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಋಷಿಗಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ
ಪರ್ವತರಾಜನು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದನು. ೨೧. ಈ ದಿನ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ
ದಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಮಗಳ ಮನದ ಆಸೆ ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಚಂದ್ರ
ಮುಖಿಯನ್ನು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಆ ತಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲ ಬಂಧುಬಾಂಧವರ
ಸಮೂಹವನ್ನೂ ಕರೆಸಿದನು. ಆ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಆ ದಿನ ಅತಿಯಾದ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಂಗುರವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ವೈಭವದಿಂದ ಆ ಮಹಾ
ಸಭೆಗೆ ನಿತ್ಯಯ ತಾಂಬೂಲಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ೨೪. ಪರ್ವತರಾಜನು ಆ
ಋಷಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನ್ನು ತಕ್ಷಣ

ಪರಶಿವನ ಮದುವೆಯಿದು ಮಿಕ್ಕ ನಾಡಾದಿ ಸುರ
ಗಿರರ ಮದುವೆಗಳ ಪಾಡಲ್ಲೆಂದು ಕೂಡಿ ನಿ
ರ್ಧರಿಸಿ ತೊಡಗಿದನಖಿಳಪರಿಕರದ ಸಂಗ್ರಹದೊಳೇನೆಂಬೆನ್ನರಿಯನು ೨೪

ವರವಜ್ರಮಯದ ಕಂಭಂಗಳಂ ಮಾಣಿಕದ
ಪರಿಪರಿಯ ತೊಲೆಗಳಂ ಗೋಮೇದಿಕಾವಳಿಯ
ಗುರುತರದ ಬೋದಿಗೆಗಳಿಂದ್ರನೀಲಮಯಮಾದ ನೆಲಗಟ್ಟಿನಿಂದ
ತರತರದ ವಿಮಲವೈದೂರ್ಯವೇದಿಕೆಗಳಂ
ಪರಮ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ಸೂಸಕದ ಲೋವೆಗಳ
ಹೊರಳಿಯು ಪುಷ್ಕರಾಗದ ಮತ್ತವಾರಣದಿನಾ ಸಭಾಸ್ಥಳಮೆಸೆದುದು ೨೫

ಲಲಿತನವಪದ್ಮರಾಗದ ಭಿತ್ತಿ ಭಿತ್ತಿಯೊಳ್
ಫಳಫಳಿಸಿ ರಂಜಿಪ ಸಜೆವಪ್ರತಿಕೆಗಳಂ
ಪೊಳೆವ ಚಿತ್ರದ ಸಿಂಹ ಶಾರ್ದೂಲ ಗಜ ಶರಭ ಭೇರುಂಡ ಮುಖ್ಯಮಾದ
ಇಳಿಯೊಳುಳ್ಳಖಿಳ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳ ಸಂ
ಕುಳಮುಂ ವಿಚಿತ್ರವರ್ತನಮನಭಿನಯಿಸುತಿಹ
ಕಳಗೀತಮಂ ಪಾಡುವಂದದೊಳ್ ಮೆರೆವ ಚಿತ್ರದ ಬೊಂಬೆಯೆಸೆದಿದರ್ಪು ೨೬

ಕರೆಸಿ ನನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ವಿವಾಹಮಂಟಪವನ್ನು ರಚಿಸು ಎಂದನು. ಅವನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇದು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮದುವೆ, ಉಳಿದ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೇವತೆಗಳ ಮದುವೆಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಪರಿಕರಗಳ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದನು. ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೨೫. ಶ್ರೇಷ್ಠವಜ್ರಮಯವಾದ ಕಂಬಗಳಿಂದ, ಮಾಣಿಕ್ಯದ ನಾನಾರೀತಿಯ ತೊಲೆಗಳಿಂದ, ಗೋಮೇದಿಕ ಸಮೂಹಗಳ ದೊಡ್ಡದಾದ ಬೋದಿಗೆಗಳಿಂದ, ಇಂದ್ರನೀಲಮಯವಾದ ನೆಲಗಟ್ಟಿನಿಂದ, ತರತರದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವೈದೂರ್ಯಗಳ ಜಗಲಿಗಳಿಂದ, ಮುತ್ತಿನ ಗೊಂಡೆಗಳನ್ನು ಇಳಿಯಬಿಟ್ಟು ಸೂರು ಮಾಡುಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ, ಪುಷ್ಕರಾಗದಿಂದ ಕಂಡರಿಸಿದ ಮದ್ದಾನೆಗಳಿಂದ ಆ ಸಭಾಸ್ಥಳವು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಇತ್ತು. ೨೬. ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಗೋಡೆಗಳು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಫಳಫಳನೆ ಹೊಳೆಯುವ ಸಜೆವಪದ್ಮದಪೋ ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಬೊಂಬೆಗಳು, ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಸಿಂಹ, ಶಾರ್ದೂಲ, ಆನೆ, ಶರಭ, ಭೇರುಂಡಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಜಾತಿಯ ಸಮೂಹ, ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುವ, ಮಧುರವಾದ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುವ

ಬಿಗಿದ ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರಂಗಳು ರುಲ್ಲ ಪ
 ಟ್ಕಗಳ ಮುತ್ತಿನ ಗುಡಿಯ ಪವಳವಳ್ಳಿಗಳ ಕಡು
 ಸೊಗಸೀವ ಪರಿಪರಿಯ ಕುಸುಮಮಂಜರಿಗಳ ವಿಡಾಯದಿಂದಡೆಯೆಡೆಯೊಳು
 ರುಗರುಗಿಪ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಗಳಂ ಪರಿಮಳಿಸು
 ವಗರುಧೂಪೋದ್ವಾಹನಿಕರದಿಂ ಕತ್ತರಿಯ
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಸಾರಣೆಯ ಕುಂಕುಮದ ಕಾರಣೆಯ ಮಂಟಪಂ ಚಿಲ್ವಾದುದು ೨೭

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮದ ಪೊನ್ನುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಗ್ಗಿನಿಂ
 ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮದ ಮಣಿವೇದಿಕೆಯ ಪೊಪಿನಿಂ
 ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮದ ಗುಡಿ ಗೊಡಾರ ಬೀಡಾರದರಮನೆಗಳೊಳೆಯಿಂದ
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮದ ಕ್ರೀಡಾವನದ ಸೊಂಪಿನಿಂ
 ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮದ ಪೊಗೊಳದ ಶೃಂಗಾರದಿಂ
 ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮದ ಕೃತಕಾದ್ರಿಯಿಂದಾ ಮಂಟಪಪ್ರದೇಶಂ ಮರೆದುದು ೨೮

ಎಡೆಯೆಡೆಗೆ ತೀವಿದ ಸುಗಂಧದ ಕಟಾಪದಿಂ
 ಕಡುಗಂಪು ಬೀರುವ ಜವಾದಿಯ ಘಟಂಗಳು
 ದೊಡನೆ ತೀವಿದ ಸುಕಸ್ತೂರಿಗಳ ದೋಣಿಯಿಂದೆಸೆವೆ ಕರ್ಪೂರಂಗಳ

ಚಿತ್ರದ ಗೊಂಬೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ೨೭. ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳ, ಗೊಂಡೆ, ಪಟ್ಟಿಗಳ, ಮುತ್ತಿನ ಬಾವುಟಗಳ, ಹವಳದ ಬಳ್ಳಿಗಳ, ಅತಿಯಾಗಿ ಸೊಗಯಿಸುವ ನಾನಾರೀತಿಯ ಹೂಗಳ ಗೊಂಚೆಲುಗಳ ಆಡಂಬರದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ರುಗರುಗಿಸುತ್ತ ಹೊಳೆಯುವ ರತ್ನದ ಕನ್ನಡಿಗಳಿಂದ, ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುವ ಅಗರುಧೂಪದ ಹೊಗೆಯಿಂದ, ಕಸ್ತೂರಿಯ ಸಾರಣೆಗಳಿಂದ, ಕುಂಕುಮದ ಕಾರಣೆಯಿಂದ ಮದುವೆಯಮಂಟಪ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ೨೮. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ರತ್ನದ ವೇದಿಕೆಗಳ ಸೊಗಸಿನಿಂದ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಬಾವುಟ-ಗುಡಾರ-ಬಿಡಾರದ ಅರಮನೆಯ ಸಾಲಿನಿಂದ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಆಟದ ವನಗಳ ಸೊಂಪಿನಿಂದ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಸುಂದರವಾದ ಹೂವಿನಕೊಳದಿಂದ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಕೃತಕವಾದ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಆ ಮದುವೆಯ ಮಂಟಪದ ಪ್ರದೇಶವು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿತು. ೨೯. ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಸುಗಂಧದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದ, ಒಹು ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುವ ಜವಾಜಿಯ ಬಿಂದಿಗೆಗಳಿಂದ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನು ತುಂಬಿದ ದೋಣಿಗಳಿಂದ, ಶೋಭಿಸುವ ಕರ್ಪೂರದ ಕೊಡಗಳಿಂದ, ಕುಂಕುಮದ ಭರಣಿಯಿಂದ, ಸುಗಂಧ

ಕೊಡಗಳಂ ಕುಂಕುಮದ ರಂಜಣಿಗೆಯಿಂದಂದ
ವಡೆದಿಹ ಕದಂಬಪೂರಿತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಂ
ದಡಿಗಡಿಗೆ ಪರಿವ ಪನ್ನೀರ ಪರಿಕಾಲ್ಗಳಿಂದಾ ಸ್ಥಳಂ ಚಿಲ್ವಾದುದು

೨೯

ನೀರಡಿಸಿದರ್ಗೆ ನೀರೆರೆವ ಪಸಿದೊಡೆ ಫಲಾ
ಪಾರಮಂ ಕೊಡುವ ಗಂಧವನೀವ ಲಲಿತಕ
ಸ್ತೂರಿ ಕರ್ಪೂರಂಗಳು ನೀಡುತಿಹ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಗಳು ತೋರುವ
ಓರಂತೆ ಬಳಲರಂ ಸತ್ಕರಿಸ ವಿವಿಧೋಪ
ಚಾರಂಗಳು ನುಡಿದ ಪಲವು ಪೃತ್ವಳಿಗಳು
ಸೇರಿಸಿದನಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಂ ಕರೂಣಮೊತುಚೋ ಗಿರಿಜಾತೆಯು

೩೦

ಗಿರಿರಾಜನಿರ್ದೇಗೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಂ ಬಂದು
ಕರಯುಗಳಮು ಮುಗಿದು ದೇವ ದೇವೇಶಂಗೆ
ವಿರಚಿದ ತನ್ನ ಬಡಭಕ್ತಿಯು ನೀಂ ಬಂದು ನೋಡಬೇಕೆನೆ ಕೇಳುತೆ
ವರತನುಜೆಯು ಬಂಧುವರ್ಗಮು ಕೂಡಿಕೊಂಡು
ದಿರದ ಮಂಟಪವನ್ನೀಕ್ಷಿಸಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಂಗೆ
ಹರುಷದಿಂದನುಗೂರೆಯನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ ಸುತೆಗೆ ಗಿರಿರಾಜನಿಂತಂದನು

೩೧

ತಾಯೆ ಕೇಳಿಭವನೊಡನೈತರ್ಪ ನಿರ್ಜರನಿ
ಕಾಯಮನದಂತು ಸತ್ಕರಿಸುವೆಂ ತಾನೆನ
ಲ್ಕಾ ಯುವತಿ ನಸುನಗುತ್ತಾನಿರ್ಪನುಜಬೇಡೈ ಭದ್ರಭವನಿಕೆಯೊಳು

ದ್ರವ್ಯಗಳು ತುಂಬಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ, ಹರಿಯುವ ಪನ್ನೀರಿನ ಕಾಲುಮೆಗಳಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶವು ರಮ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ೩೦. ಬಾಯಾರಿದವರಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಎರೆಯುವ, ಹಸಿದವರಿಗೆ ಹಣ್ಣುಗಳ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವ, ಗಂಧವನ್ನು ಕೊಡುವ, ಮನೋಹರವಾದ ಕಸ್ತೂರಿ-ಕರ್ಪೂರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ, ರತ್ನದ ಕನ್ನಡಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ, ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬಳಲಿದವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುವ, ನಾನಾರೀತಿಯ ಉಪಚಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವ ಹಲವು ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದನು. ಪಾರ್ವತಿಯ ಕರುಣೆ ಎಂತಹದೋ ! ೩೧. ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಪರ್ವತರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು, ದೇವ ಈಶ್ವರನಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ಬಡಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವಿವಾಹಮಂಟಪ ವನ್ನು ನೀನು ಬಂದು ನೋಡಬೇಕು ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರ್ವತರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನೂ, ಬಂಧುವರ್ಗದವರನ್ನೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಂಟಪವನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೩೨. ತಾಯೆ ಕೇಳು, ಶಿವನೊಡನೆ ಬರುವ ದೇವತಾ ಸಮೂಹವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸತ್ಕರಿಸಲಿ ಎನ್ನಲು ಅದಕ್ಕೆ ತರುಣಿಯಾದ ಆಗಜೆಯು ನಸುನಗುತ್ತ ನಾನಿದ್ದೇನೆ ಹೆದರಬೇಡ. ಅರಮನೆಯ ಮಂಗಳ ವಿವಾಹಮಂಟಪದಲ್ಲಿ

ಒಯ್ಯಾರದಿಂದಮರಕುಜವಮರಧೇನು ರಮ
ಣೀಯ ಚಿಂತಾರತ್ನ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಸಮು
ದಾಯಮುಂ ಸಕಲಪರಿಕರಮುಂದಿರಲೆಂದು ಗಿರಿಜಾತೆಯಾಚ್ಛಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧಳು

೩೨

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮುಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತಮುಂ ಬಿಡದೆ ಜೇಲ್ದರ್ಗ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮುಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದೆ

೩೩

ಮೂವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಕಾಮಧೇನು, ಮನೋಹರವಾದ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಮೊದಲಾದ
ವಸ್ತುಗಳ ಸಮೂಹವೂ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಪರಿಕರಗಳೂ ಇರಲಿ ಎಂದು ಗಿರಿಜೆ ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತಳು.
೩೩. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯ
ವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ,
ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ
ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು
ಕಾಪಾಡುವನು.

ಮೂವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

ಮೂವತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಹರನೊಲಿದು ಸಿಂಗರಿಗನಾಗಿ ವಿಭವದ ಸಾಗಿ
 ಗಿರಿರಾಜನರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕರುಣದೊಳಂದು
 ಗಿರಿಜಾತೆಯಂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಶಿವಸಹವಾಗಿ ಶಿವಲೋಕಮಂ ಪೊಕ್ಕನು

ಹಸ್ತಿಚರ್ಮಾಂಬರ ಸಮಸ್ತದೇವವ್ರಾತ
 ಮಸ್ತಕ ಕಿರೀಟ ಸುಗಂಭಸಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಿ
 ನೃಪಪದಪದ್ಮ ವೇದಸ್ತವಾಭೇದ್ಯ ನಿರ್ವಿಸ್ತರಣಕಾಯಂ ಗಿರಿಜಾ
 ಸುಸ್ತನವಿಲೇಪ ನವಕಸ್ತೂರಿಪಂಕಾಂಕ
 ಹಸ್ತಪಲ್ಲವಯುಗಪ್ರಶಸ್ತ ನಾನಾ ಮುನಿಮಂ
 ನಸ್ತಮಿರಭಾಸ್ಕರ ನಮಸ್ತೇ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸುಸ್ಥಿರದ ಸಲಹೆಮ್ಮನು

೧

ಆಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಗಿರಿನಂದನೆಯ
 ಲೀಲೆಯೆಂತುಟೊ ಚತುರ್ದಶಭುವನದೊಳಗುಳ್ಳ
 ಮೇಲಾದ ನಾನಾ ಸುವಸ್ತುಗಳ್ ಕೋಟಾನುಕೋಟಿಗಳ್ ಪಸರಿಸಿದುವು
 ಭಾಳಾಂಬಕಂಗಳತ್ತಲಾ ಸಪ್ತಋಷಿವರಂ
 ಪೇಳಿದಾ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಮದುವಣಿಗನಾಗಿ ಗಣ
 ಜಾಲಮಂ ಸಕಲಜನಜಾಲಮಂ ಬೆರಸೆ ಪೊರವುಡಲಭವನನುವಾದನು

೨

ಸೂಚನೆ : ಶಿವನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೈಭವದಿಂದ
 ಹೊರಟು ಹಿಮವಂಶನ ಆರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆ
 ಯಾಗಿ ಆಕೆಯೊಡನೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ೧. ಗಜಚರ್ಮಾಂಬರ, ಎಲ್ಲ ದೇವ
 ಸಮೂಹದ ತಲೆಯ ಕಿರೀಟಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾದ ಪಾದ
 ಕಮಲವುಳ್ಳವ, ವೇದಗಳಿಗೆ ಅಭೇದ್ಯ, ವರ್ಣಸಲಶಕ್ತವಾದ ದೇವವುಳ್ಳವನು, ಪಾರ್ವತಿಯ
 ಸ್ತನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಹೊಸ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಲೇಪದ ಗುರುತುಳ್ಳವನು, ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ
 ಚಿಗುರಿನಂತಹ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನುಳ್ಳವ, ನಾನಾ ಋಷಿಗಳ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಸೂರನೊ
 ಅದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ನಮಸ್ಕಾರ, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಕೇಳಯ್ಯ
 ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಪಾರ್ವತಿಯ ಲೀಲೆ ಎಂತಹುದೋ ! ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ
 ಇರುವ ಅನೇಕ ಉತ್ತಮವಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ತುಂಬಿದುವು.
 ಅತ್ತಕಡೆ ಸಪ್ತಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಫಲಾಕ್ಷನಿಗೆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಶಿವನು
 ಮದುವಣಿಗನಾಗಿ ಗಣಗಳು ಮತ್ತು ಜನಸಮೂಹವನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು

ಹರಿಯಜ ಸುರೇಂದ್ರ ವರಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಕಿ
 ನ್ನರ ಯಕ್ಷ ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾಧರ ಪಿಶಾಚ ಕಿಂ
 ಪುರುಷ ಮನು ಮುನಿ ವಸು ದಿಶಾಧಿಪ ದಿನಾಧಿಪಾದ್ಯುಖಿಳ ಸುರಸಂದೋಹಮಾಂ
 ನರಭುಜಂಗಾದಿ ನಾನಾ ಲೋಕವಾಸಿಗಳ್
 ಪರಿಕಿಷಲನಂತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಜನಂ ಮಹೇ
 ಶ್ವರನ ವೈವಾಹಮಂ ನೋಳ್ವೆವೆಂದುತ್ಸವದೊಳ್ಳಿತಂದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು ೩

ಎಡಬಲದೊಳಾಮ್ಯಾಯತತಿ ಹರನ ಬಿರುದನು
 ಗ್ಗಡಿಸೆ ಮುತ್ತಿನ ಬಾಸಿಗಂಗಳ್ಳಿ ನಂದಿಯಂ
 ಮೃದನೇರಿಪಂ ಹರಿಯಬಾವ್ಯರಂ ವಾಹನಂಗಳನೇರಿ ಪಿಂತೆ ಬರಲು
 ಒಡನುಲಿವ ವಾದ್ಯನಿಷ್ಠನದಿಂದೆ ಶಂಕರಂ
 ನಡತರಲ್ ಕೇಳಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಬಾಂಧವರ
 ಗದಗದಿಂದಿರ್ದಿಗೊಳಲ್ಕೈದಿದಂ ತುಹಿನಗಿರಿರಾಜನತಿವಿಭವದಿಂದೆ ೪

ಮೊಳಗುತಿಹ ನಿರ್ಜರರ ಭೇರಿಗಳ ಭೂರಿಗಳ
 ಕಳಸನ್ನದಿವಿದಿದ ಬಾಲೆಯರ ಲೋಲೆಯರ
 ನಲಿದು ಸಿಂಗರಿಸಿಭರಾಜಿಗಳ ವಾಜಿಗಳ ದಂಡಿಗೆಯ ತಂಡಂಗಳ

ಸಿದ್ಧನಾದನು. ೩. ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮ ಇಂದ್ರ, ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಗರುಡ, ಗಂಧರ್ವ, ಕಿನ್ನರ, ಯಕ್ಷ, ಸಿದ್ಧ, ವಿದ್ಯಾಧರ, ಪಿಶಾಚ, ಕಿಂಪುರುಷ, ಮನು-ಮುನಿ-ವಸು-ದಿಕ್ಷಾಲಕರು, ಸೂರ್ಯನೇ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವೂ, ಮನುಷ್ಯ ಹಾವು ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ಲೋಕಗಳ ವಾಸಿಗಳೂ, ಅನಂತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಜನಸಮೂಹವೂ ಈಶ್ವರನ ವಿವಾಹವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಂದುವು. ೪. ಎಡ-ಬಲಗಳಲ್ಲಿ ವೇದಗಳ ಸಮೂಹ ಶಿವನ ಬಿರುದನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಮುತ್ತಿನ ಬಾಸಿಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಶಿವನು ನಂದಿಯನ್ನು ಏರಿದನು. ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರು ವಾಹನಗಳನ್ನು ಏರಿ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊಳಗುತ್ತಿದ್ದ ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಶಿವನು ಹೊರಟುಬರಲು ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರ್ವತರಾಜನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬಂಧು-ಬಾಂಧವರ ಗುಂಪಿನೊಡನೆ ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ಬಂದನು. ೫. ಬಹುಮಾಗಿ ಮೊಳಗುತ್ತಿರುವ ದೇವದಂದುಭಿಗಳ, ಕಳಶ, ಕನ್ನಡಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಚಂಚಲೆಯರಾದ ತರುಣಿಯರ, ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿದ ಅನೆ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹದ, ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಗುಂಪುಗಳ, ಫಳಫಳಿಸುವ ಚಿಗುರಿನಂತಹ ಕೊಡೆಯ ಸಮೂಹದ,

ಛಳಛಳಪ ಪಲ್ಲವದ ಸತ್ತಿಗೈಯ ಮುತ್ತಿಗೈಯ
ಚಲಿಸುತ್ತಿವ ಕನಕಚಮರಾಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗಳ
ತೊಳಪ ರತ್ನಾಭರಣರೋಚಿಗಳ ವೀಚಿಗಳ ಸಂಭ್ರಮದ ನಡೆಗೊಂಡರು

೫

ಇಂತೆಸೆವ ಸಕಲವೈಭವದಿಂದಲಂದು ಹಿಮ
ವಂತನಭವನನಿರ್ದಿಗೊಂಡು ಘನಹರುಷದಿಂ
ಮುಂದೆ ತನ್ನಯ ಪುರಕ್ಕೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಬೀಡಾರದರವನೆಯೊಳಿಳಿಸಿ
ಅಂತರಂತರವರಿದು ಬಂದ ನಿಬ್ಬಣೆಗರ್ಗ
ನಂತಮಾಗಿದರ್ ಪಡಿ ಬೀಡಾರಮಂ ತೋರೆ
ಸಂತಸದೊಳಿಳಿವರಂ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರೊಡನೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳೆಸೆದನು

೬

ನಾರದನ ವೀಣಾಕ್ಷಣಂ ತುಂಬುರರ್ ಮಾಳ್ವ
ಸಾರಸಂಗೀತಮುಂ ರಂಭಾದಿ ಸಕಲ ಸುರ
ನಾರಿಯರ ನರ್ತನಂ ಭೃಂಗಿಯ ಸುನಾಟ್ಯಮಾ ಚಾರಣರ ಕೈವಾರಮುಂ
ಭೋರಂದು ವಾದ್ಯನಿಘೋಷಮುಂ ಸುರಸತಿಯು
ರಾರತಿಯ ಮಾಂಗಲ್ಯರಭಸದ ವಿಲಾಸದಿಂ
ಮಾರಾರಿಯಿರಲಿತ್ತ ನಗರಾಜನಗಜಿಯಂ ಸಿಂಗರಿಸವೇಳ್ವನಂದು

೭

ಗಿರಿರಾಜನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಶತಕೋಟಿ ಕೆಳದಿಯರ್
ಗಿರಿಜೆಯೆಡೆಗೈತಂದು ನಸುನಗುತೆ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ
ಪರಮಪುಣ್ಯದ ಫಲಂ ಕೈಸಾರ್ವಜನಿಕವರ್ ಕುಂಕುಮದ ರಸದೊಳೆಂದು

ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಚಾಮರಸಮೂಹದ ಸಾಲುಗಳ, ತೊಳಗುವ ರತ್ನಾಭರಣಗಳ ಕಾಂತಿಗಳ ಅಲೆಗಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಟರು. ೬. ಈ ರೀತಿ ಸಕಲ ವೈಭವದಿಂದ ಆಗ ಹಿಮವಂತನು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಬಿಡಾರದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ, ಬಂದ ನಿಬ್ಬಣದವರ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿದ್ದ ಬಿಡಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು, ಈಶ್ವರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ-ಇಂದ್ರಾದಿಗಳೊಡನೆ ಸುಭಾಭವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೭. ನಾರದನ ವೀಣೆಯದ್ದನಿ, ತುಂಬುರರು ಮಾಡುವ ಮಧುರಸಂಗೀತ, ರಂಭೆ ಮೊದಲಾದ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರ ನರ್ತನ, ಭೃಂಗಿಯ ಉತ್ತಮವಾದ ನಾಟ್ಯ, ಚಾರಣರ ಹೊಗಳಿಕೆ, ಭೋಗರೆಯುವ ವಾದ್ಯದ ದ್ವನಿ, ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರ ಆರತಿಯ ಮಂಗಳಕರವಾದ ವೈಭವ-ವಿಲಾಸದಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಇರಲು, ಇತ್ತ ಪರ್ವತರಾಜನು ವಧುವಾದ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ೮. ಪರ್ವತರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ನೂರುಕೋಟಿ ಸಖೀಜನರು ಪಾರ್ವತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಸುನಗುತ್ತ, 'ಕೇಳು, ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲ ಕೈಗೂಡಿತು' ಎನ್ನುತ್ತ ಅವರು ಕುಂಕುಮದ ಹೂವಿನ ರಸದಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಎಲ್ಲ

ಇರದೆ ಸರ್ವಾಂಗವುಂ ತಿಗುರಿ ಮಗವುಗಿಸುತಿಹ
ಪರಿಮಳದ ಪನ್ನೀನಿಂ ಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿ
ವರದುಕೂಲವುನುಡಿಸಿ ಪಣೆಯೊಳಗೆ ಮೃಗಮದಲಲಾಮಮಂ ರಚಿಯಿಸಿದರು ೮

ಲಲಿತದೂಳೆಯ ರನ್ನದೋಲೆ ಮುತ್ತಿನ ಬೊಟ್ಟು
ಪೊಳೆವ ಮೂಗುತಿ ಕಂಠಮಾಲೆ ಭುಜಕೀರ್ತಿ ಸರ
ಪಳಿ ತೋಳುಬಳಿ ಹಸ್ತಕಡಗ ಮಣಿಕೈದುಂಗುರ ರಂಜಿಪೊಡ್ಡಾಣಮುಂ
ಉಲಿವ ಘಂಟೆಗಳ ಕಟಿಸೂತ್ರ ನೂಪುರ ಕಾಲ
ಲುಳಿ ಕಡೆಯ ಬೆರಳ ಮುದ್ರಿಕೆ ಕಂಕಣಂಗಳು
ಲಲನೆಯರ್ ಗಿರಿರಾಜಸುತೆಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಲತಿವಿಭವದಿಂ ರಂಜಿಸಿದಳು ೯

ಸುಳಿಗುರುಳ ನಗೆಮೊಗದ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಚಿಂದುಟಿಯ
ಪೊಳೆವ ಕರ್ಣಾಭರಣದಸೆವ ತಿಲಕದ ನೊಸಲ
ನೆಲೆಮೊಲೆಯ ನಿಟ್ಟ ಬಾಸೆಯ ಗುಳಿದ ಪೊಕ್ಕುಳಿನ ಸೆಳೆನಡುವಿನೊಬ್ಬಳಿಗಳ
ಲಲಿತಜಂಘಾಕಾಂಡದಮರ್ದ ಪರದಂಗಳ ಕೆಂ
ದಳದ ಸೊಬಗಿನ ನಾರಿ ಸಕಲಸೌಖ್ಯಾಧಾರಿ
ಲಲನೆಯರ ತಲೆರನ್ನೆ ವಿವಿಧಗುಣಸಂಪನ್ನೆ ಗಿರಿಜಾತೆ ಕಣ್ಣೆಸೆದಳು ೧೦

ಭಾಗವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ, ಗಮಗಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರಿಮಳದ ಪನ್ನೀನಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ಉತ್ತಮವಾದ ಪಟ್ಟವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಡಿಸಿ, ಹಣೆಗೆ ಕಸ್ತೂರಿತಲಕವನ್ನು ಇಟ್ಟರು. ೯. ಮನೋಹರವಾದ ಬೈತಲೆಬೊಟ್ಟು, ರನ್ನದ ಓಲೆ, ಮುತ್ತಿನ ಬೊಟ್ಟು, ಹೊಳೆಯುವ ಮೂಗುತಿ, ಕತ್ತಿನಸರ, ಭುಜಕೀರ್ತಿ, ಸರಪಳಿ, ತೋಳಿನ ಬಳಿ, ಕೈಕಡಗ, ಮಣಿಕೈದುಂಗುರ, ರಂಜಿಸುವ ಸೊಂಟದ ಡಾಬು, ಶಬ್ದಮಾಡುವ ಗಂಟೆಗಳ ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿ, ಕಾಲಗೆಜ್ಜೆ, ಹೊಳೆಯುವ ಕಡೆಯ ಬೆರಳಿನ ಉಂಗುರ, ಕೈಬಳೆಗಳಿಂದ ಚಿಲುವೆಯೆರು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಲು ಅವಳು ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಳು. ೧೦. ಗುಂಗುರಾದ ಮುಂಗುರುಳಿನ, ನಗೆಮೊಗದ, ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹಲ್ಲಿನ, ಕೆಂಪಾದ ತುಟಿಯ, ಹೊಳೆಯುವ ಕಿವಿಯ ಆಭರಣದ, ಶೋಭಿಸುವ ತಿಲಕವಿರುವ ಹಣೆಯ, ದಪ್ಪನಾದ ಮೊಲೆಯ, ಉದ್ದವಾದ ನಾಭಿರೋಮದ, ಗುಳಿಬಿದ್ದ ಹೊಕ್ಕುಳದ, ತೆಳ್ಳನೆಯ ಸೊಂಟದ ಸಮೂಹದ, ಮನೋಹರವಾದ ತೊಡೆಯ ಮಾಂಸಖಂಡಗಳ, ವ್ಯಾಪಿಸಿದ (ಹಿಮ್ಮಡಿ) ಮಣಿಗಂಟುಗಳ, ಚಿಗುರಿನಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಅಂಗೈಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಸುಂದರಳಾದ, ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳಿಗೂ ಆಧಾರೆಯರಾದ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಾಯಕರತ್ನವೆನಿಸಿದ, ನಾನಾ ಗುಣಸಂಪನ್ನೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಪರಿಕಿಸೆ ಕುಜಾತಿಗಳೊಳುದಿಸಿದವನಂತರಂ
 ಹರವೈರಿಗಸ್ತಂಗಳಾದವನಿತ್ತಲ್ಲದೆಯು
 ನಿರುತಮತಿರಾಗತೆಯ ಕೈಕೊಂಡವಕಟ ಪೆಣ್ಣೊಲೆಗೊಡಂಬಟ್ಟೆವೆಂದು
 ಪರಿಭವವ ಬಡಿಸು ನೀನೆಂದಂಭ್ರಿಪಂಕಜವ
 ನಿರದೆ ಸಾರ್ಥಸುಗೆಯೆಳೆದಳರ್ಗೋ ಜೇಳಿನಲ್
 ಸರಸಿರುಹಮುಖಿಯ ಪದತಳಪಲ್ಲವಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವದೇವಣ್ಣ ಸುವನು ೧೧

ಅಕ್ಷಿಗಳ ಪದಿನ್ನೆದವರೊಳ್ಳಿದು ಮುಗಿಯೆ ಮಿ
 ಕ್ಷಿಗಳೊಳೇಶನಗಜೆಯ ದೇಹಕಾಂತಿಯ ನಿ
 ರೀಕ್ಷಿಸಲ್ ತನುನುಣ್ಣನೊಳ್ ನಿಲದೆ ಜಗುಳ್ಳ ಪದಕಮಲಂಗಳೊಳ್ ವಿದುಷೋ
 ದಕ್ಷಯಾಗದಲಿ ವೀರಂ ಭಗಂ ಪೂಷರಂ
 ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ ಮಿಕ್ಕ ರವಿಗಳ ಭಯದೆ ಬಂದೆಮ್ಮ
 ರಕ್ಷಿಸನುತಡಿಗರಗಿದುಪೊಯೆನಲ್ ಗಿರಿಸುತೆಯ ಪದನಖದ ಚಿತ್ತಿಸೆದುದು ೧೨

ತಳರಲರ್ ಪ್ರದಿದಮರತರಶಾಖೆಯಂ ಮುತ್ತಿ
 ದಳಗಳೆನೆ ನೀಲಸರಪಳಿಯೆಸೆದುವಾಗಲವ
 ರುಲಿಪೆನಲ್ ಚಾರುನೂಪುರರುಣತ್ಕಾರಪೊಪ್ಪಿದುದೊಂದು ಮದದಾನೆಯ

೧೧. ಆಲೋಚಿಸಲು ಕೀಳುಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆವು. ಅನಂತರ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಅಸ್ತ್ರ
 ಗಳಾದೆವು. ಅಷ್ಟೇಅಲ್ಲದೆ ಸದಾ ಅಚ್ಚ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣವನ್ನೇ ತಾಳಿದೆವು. ಅಯ್ಯೋ !
 ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೊಲೆಗೂ ಸಹಾಯಕರಾದೆವು. ಈ ಅವಹೇಳನವನ್ನು ನೀನು ಹೋಗಲಾಡಿಸು
 ಎಂದು ಪಾದಕಮಲವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಸಮೀಪಿಸಿದ ಅಶೋಕದ ಎಳೆಯ ಚಿಗುರುಗಳೋ
 ಎನ್ನುವಂತೆ ಕಮಲಮುಖಿಯಾದ ಗಿರಿಜೆಯ ಚಿಗುರಿನಂತೆ ಮೃದುವಾದ ಪಾದತಳಗಳು
 ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದನ್ನು ಏನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ? ೧೨. ಹದಿನೈದು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ
 ಐದು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಳಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಗಿರಿಜೆಯ ದೇಹದ ಕಾಂತಿ
 ಯನ್ನು ನೋಡಲು ಶರೀರವು ನುಣುಪಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನಿಲ್ಲದೆ ಜಾರಿ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ
 ದೃಷ್ಟಿಗಳು ನಿಂತುವೊ ? ದಕ್ಷನ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರನು ಭಗ ಪೂಷರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು
 ಉಳಿದ ಹತ್ತುಮಂದಿ ಸೂರ್ಯರು ಹೆದರಿ ಓಡಿ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು ಎನ್ನುತ್ತ
 ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದರೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಗಿರಿಜೆಯ ಕಾಲಿನ ಉಗುರಿನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕಾಂತಿಯಿಂದ
 ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ೧೩. ಚಿಗುರು ಹೂಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು
 ಮುತ್ತಿದ ದುಂಬಿಗಳು ಎನ್ನುವಂತೆ ನೀಲಸರಪಳಿ ಸೊಗಯಿಸಿತು. ಆ ದುಂಬಿಗಳ
 ಧ್ವನಿಯಂತೆ ಮನೋಹರವಾದ ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ರುಣತ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು

ತಲೆಯೊಳಗೆ ಸೊಂಡಿಲೆರಡೊಗೆದಂತೆ ಗಿರಿಜಾತೆ
ಯಲಘುಜಘನಂ ಬಟ್ಟದೊಡೆಗಳುಂ ಮೆರೆದುವದ
ಬಳಸಿದರಳಲೆಮಾಲೆಯಂತೆ ಕಾಂಚಿದಾಮ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದೇನೆಂಬೆನು ೧೩

ಹರನ ಮೋಹನದ ನಿಧಿಯಂ ಪತ್ತುವೆರಸಿ ಘನ
ಪರಿಕಿಪೆ ಸದಾ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದೊಡಂ
ನಿರುತಮಬಲಾಶ್ರಯದೊಳಿದರ್ ಕಾರಣದಿನೆಚ್ಚರಿಕೆಯೇ ಕಾರ್ಯಮೆಂದು
ತರತರದ ಘಂಟೆಪಾರಿಗಳನಿಂಬಿಟ್ಟರೆನೆ
ವರರೋಮರಾಜ ಸುಳಿನಾಭಿಯೊತ್ತಿನೊಳೆ ಪರಿ
ಪರಿಯ ರಸನಾಂಚಿತದ ಕಟಸೂತ್ರಮೊಬ್ಬಿತಗಜಾತೆಯ ತನೂದರದೊಳು ೧೪

ಹರಿಯಂತೆ ಚಕ್ರತೋಭನಕರಂ ಯೋಗಿಪ್ಪ
ವರನಂತೆ ವಿಮಲಮುಕ್ತಾಹಾರವಿಲಸಿತಂ
ಪರಶುಧರನಂತೆ ಭೂಭೃತ್ ಗುರುತ್ವಾಪಹಂ ನೀಳ್ವ ನೀರೊಟ್ಟಿಲಂತೆ
ಪರಮಲಾವಣ್ಯವಿಭ್ರಾಜಿತಂ ಮೃಗಕುಲೇ
ಶ್ವರನಂತೆ ಕುಂಭಕುಂಭಸ್ಪರ್ಧಿ ದುರ್ಜನೋ
ತ್ಕರಸಂಗದಂತೆ ಕರ್ಕಶವೃತ್ತಿಯಿಂದೆಸೆದುವುನ್ನತಕುಚಂಗಳುಮೆಂಯ ೧೫

ಆವಗಂ ತವೆ ವಿಕಾಸಂಗಯ್ಯದಿರ್ಪ ರಾ
ಜೀವಮುಕುಂಗಳುಂಚೇ ಚೋದ್ಯಮೆಂದೊರ್ಪ
ಭಾವೆ ಗಿರಿಜೆಯ ಕುಚದ್ವಯವನೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲ್ ಮತ್ತೊರ್ವಳವಳ ಕೂಡೆ

ಮದ್ದಾನೆಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸೊಂಡಿಲುಗಳು ಹೊರಟಂತೆ ಪಾರ್ವತಿಯ ಭಾರವಾದ
ಜಘನ, ದೊಡ್ಡದಾದ ದುಂಡನೆಯ ತೊಡೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಅದನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದ ಅರಳಿ
ಎಲೆಯ ಸರದಂತೆ ನಡುಪಟ್ಟಿ ನೋಡಲು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ೧೪. ಶಿವನ
ಅಕರ್ಷಕ ಪ್ರೇಮನಿಧಿಯನ್ನು ಸುತ್ತ ಅವರಿಸಿರುವ ಹುತ್ತದೊಡನೆ ಸರ್ಪವು ಸದಾ
ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ತ್ರೀಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ
ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರುವುದೇ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಗಂಟೆಗಳ ಪಹರೆಯನ್ನಿಟ್ಟರೂ
ಎಂಬಂತೆ ಕೂದಲು ಸುಳಿಯಾದ ಹೊಕ್ಕುಳಿನ ಸಮೀಪದ ಸುತ್ತ ನಾನಾ ರೀತಿಯ
ಶಬ್ದಮಾಡುವ ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
೧೫. ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ಚಕ್ರದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ, ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠನಂತೆ ಶುಭ್ರವಾದ
ಮುತ್ತಿನಹಾರ ಧರಿಸಿ, ಪರಶುರಾಮನಂತೆ ರಾಜರ ಪರ್ವತದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ,
ಅಗಲವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಬೊಗಸೆಯಂತೆ ಬಹಳ ಲಾವಣ್ಯದಿಂದ ಬೆಳಗಿ, ಸಿಂಹದಂತೆ
ಅನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ, ಕೆಟ್ಟವರನ್ನು ಪೋಷಿಸುವವರ ಸ್ನೇಹದಂತೆ ಕಠಿಣ
ವಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಮೊಲೆಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದುವು. ೧೬. ಯಾವಾಗಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಅರಳದಿರುವ ತಾವರೆಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಇವೆಯೆ ? ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಂದು ಚೇಡಿಸುವ

ಆವ ಸೋಜಿಗಮಬಲೆ ಮೆರೆವ ನಕ್ಷತ್ರಮಾ
 ಲಾವಳಿಯ ಗಡಗದಿಂ ಚಂದ್ರಮಂ ಪೊರೆಯೊಳರೆ
 ತಾವರೆಗೆರಳ್ಕೆಯೇಕೆನುತಗಜೆಯಾಸ್ಕಹಾರಂಗಳು ತೋರಿಸಿದಳು

೧೬

ಸಸಿಯ ಬಟ್ಟಿನೊಳದ್ದ ದಿವ್ಯಸುಧೆಯಂ ಚಿತ್ತ
 ದೊಸಗೆಯಿಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಶಿಷ್ಯರಂ ಬಿಡದೆ ರ
 ಕ್ಷಿಸುವನೆಂಬಲ್ಲಿಯಿಂ ಬಂದು ತದ್ವಿಂಬದಮೃತದ ರಸದ ರುಚಿಗೆ ಸೊಗಸಿ
 ಅಸುರಗುರುವಕ್ಕುರಿಂದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಸಂ
 ತಸದಿಂದ ನಿಂದನೋಯೆನೆ ಸಖಿಯರೊಲ್ಲ ಸೇ
 ರಿಸಿದ ಮುಗುತಿ ನಾಡೆ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿತುಮೆಯ ವದನಾಂಬುಜವನಿಂಬುಗೊಂಡು

೧೭

ರಾಜೀವಕುಮುದಂಗಳೆಂಬ ಮತ್ಸರದ ರವಿ
 ರಾಜಮಂಡಲಯುಗಂ ರಂಜಿಸುವ ತುಹಿನಿಗಿರಿ
 ರಾಜನಂದನೆಯ ವಿಮಲಾಂಬಕದ್ವಯಮನಿದು ತನ್ನದಿರುವೆನ್ನದೆಂಬ
 ವ್ಯಾಙದಿಂದೊಂದೊಂದರೊತ್ತಿನೊಳ್ ಸಲೆ ನಿಂದು
 ರಾಜಪರೊ ಪೇಳಿನಲ್ ಚಾರುತರ ನವರತ್ನ
 ರಾಜನಿರ್ವಿತಮಾದ ಕರ್ಣತಾಟಂಕಯುಗವೊಪ್ಪಿದುದು ಗಿರಿಜಾತೆಯ

೧೮

ಭಾವುಕಳಾದ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳು ಪಾರ್ವತಿಯ ಎರಡು ಮೊಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಖೀ, ಇದೇನು ಮಹಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ವಿಷಯ ? ಹೊಳೆಯುವ ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆಗಳ ಸಮೂಹದ ಆ ಚಂದ್ರನು ಇರುವಾಗ ತಾವರೆ ಎಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಅರಳುವುದಂತೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಗಿರಿಜೆಯ ಮುಖ ಮತ್ತು ಹಾರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು. ೧೭. ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ದಿವ್ಯವಾದ ಅಮೃತವನ್ನು ಮನದಾಸೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಬಿಡದೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಬಂದು ಆ ಬಿಂಬದ ಅಮೃತದರಸದ ರುಚಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಗುರು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆ ನಿಂತನೊ ಎಂಬಂತೆ ಸಖಿಯರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿದ ಮೂಗುಬಟ್ಟು ಪಾರ್ವತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿತು. ೧೮. ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರಮಂಡಲಗಳೆರಡೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಹಿಮವಂತನ ಮಗಳಾದ ಪಾರ್ವತಿಯ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಾವರೆ ಮತ್ತು ನೈದಿಲೆ ಹೂಗಳೆಂಬ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ ಇದು ನನ್ನದು, ಇದು ತನ್ನದು ಎಂಬ ನೆಪದಿಂದ ಒಂದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಂತು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ ಹೇಳು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮನೋಹರವಾದ ನವರತ್ನಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೆಂಡೋಲೆಗಳು ಗಿರಿಜೆಯ

ಕುಂಠಲಯಪರಾಜಿತಂ ಕಂಜಾತರಂಜಿತಂ
ತವ ತಾರಕಾಲಂಕೃತಂ ನಾಡೆ ಸಂತತಂ
ರವಿಯಂತೆ ಪುರದಂತೆ ವನದಂತೆ ಶಿವನಂತೆ ದಿವದಂತೆ ವನುಜರಂತೆ
ವಿವಿಧಾನಿಮಿಷಭಂಗವರ್ಧನಂ ಶ್ರುತಿಯಂತಂ
ವಿವರಿಸಲ್ಪಂಜನೋದ್ವಾಸಿತಂ ಬಕಸರಸಿ
ನವಗಾನ ವಿಪ್ರಕುಲಗಿರಿವರಾಣದಿಶೆಯಂತೆ ಗಿರಿಜೆಯಂಬಕಮೆಸೆದುವು

೧೯

ಈಕೆ ಮೂಜಗದ ಸತಿಯರ್ಗ ಭೂಷಾರತ್ನ
ಮೀಕೆಗಿನ್ನೇಕೆ ಭೂಷಣಮಖಿಳದೇವಿಯ
ಗೀರ್ಣಿಕೆ ಮಸ್ತಕದಮಣಿಯೇಕೆಗಿನ್ನೇಕೆ ಸೀಮಂತಮಣಿ ಭಾವಿಸುವೊಡೆ
ಈಕೆ ಪೆಣ್ಣಳ ನೊಸಲತಿಲಕವೀಕೆಗೆ ತಿಲಕ
ಮೇಕೆ ರಂಜಿತ ಕುಸುಮಕೋಮಲಾಂಗದ ಚಿಲ್ಲೆ
ಯಾಕೆಯಾಕೆಗೆ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯೇಕೆಂದೊರ್ವಳಾಪ್ತಸಖಿಯಂ ಕೇಳ್ವಳು

೨೦

ಸಿಂಗರಕೆ ಸಿಂಗರಂ ಸಲ್ಲವಹುದಾದೊಡಂ
ಮಂಗಲಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದವೆನಲ್ ತೆಗೆ ಸರ್ವ
ಮಂಗಲೆಗೆ ಮಂಗಲಮದೇಕೆನಲ್ ನಸನಗುತೆ ಲೋಕೋಪಚಾರಕಾಗಿ

ಕವಿಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದವು. ೧೯. ಗಿರಿಜೆಯ ಕಣ್ಣು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪರಾಜಿತವಾದ ಕುಂಠಲಯವುಳ್ಳದ್ದು ; ನದಿಯಂತೆ (1) ಕಮಲಗಳಿಂದ ರಂಜಿತ (2) ಕಮಲದಂತೆ ರಂಜಿತವಾದದ್ದು ; ನೀರಿನಂತೆ (1) ದೋಣಿಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತ (2) ಕಪ್ಪು ಗುಡ್ಡೆಯಿಂದ ರಂಜಿತ ; ಈಶ್ವರನಂತೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಒದಗುವ ವಿವಿಧ ಭಂಗಗಳನ್ನು (ವರ್ಧನ) ಹೋಗಲಾಡಿಸತಕ್ಕವನು ; ಆಕಾಶದಂತೆ ಶಬ್ದಯುಕ್ತ, ಕರ್ಣಪರ್ಯಂತ ವಿಸ್ತೃತ ; ವರ್ಣಸುವುದಾದರೆ ರಾಕ್ಷಸರಂತೆ ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾದದ್ದು, ಕಾಡಿಗೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾದದ್ದು ; ಮತ್ತು ಗಿರಿಜೆಯ ಕಣ್ಣು ಬಕದಂತೆ ಬಿಳಿಯ ನೈದಿಲೆಯನ್ನು ಪರಾಭವಗೊಳಿಸಿತ್ತು, ಸರೋವರದಂತೆ ಕಮಲಗಳಿಂದ ರಂಜಿತವಾಗಿತ್ತು, ನವಗಾನದಂತೆ ತಾರಸ್ವರಯುಕ್ತವಾದದ್ದು, ವಿಪ್ರಕುಲದಂತೆ ದೇವತೆಗಳ ಹಾನಿಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸತಕ್ಕದ್ದು, ಗಿರಿಯಂತೆ (ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳ) ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು, ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಂತೆ ಅಂಜನಪರ್ವತದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿತ್ತು. ೨೦. ಈಕೆ ಮೂರು ಜಗತ್ತಿನ ಸತಿಯರಿಗೂ ಭೂಷಣರತ್ನಪ್ರಾಯಳು. ಈಕೆಗೆ ಇನ್ನೇಕೆ ಆಭರಣಗಳು. ಎಲ್ಲ ದೇವಿಯರಿಗೂ ಈಕೆ ಶಿರೋಮಣಿ. ಅಂಥ ಈಕೆಗೆ ಬೈತಲೆಯ ಬೊಟ್ಟೀಕೆ ? ಆಲೋಚಿಸುವುದಾದರೆ ಇವಳು ಹೆಂಗಸರ ಹಣೆಯ ತಿಲಕ, ಇನ್ನು ಬೇರೆ ತಿಲಕ ಇವಳಿಗೇಕೆ? ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಹೂವಿನಂತೆ ಮೃದುವಾದ ಶರೀರದ ಚಿಲುಪೆ ಈಕೆ. ಇವಳಿಗೆ ಹೂವಿನ ಹಾರವೇಕೆ ? ಎಂದು ಒಬ್ಬಳು ಆಪ್ತಸಖಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ೨೧. ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೇ ಮತ್ತೆ ಶೃಂಗರಿಸುವುದು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಮಂಗಳಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದವು ಎನ್ನಲು, ಬಿಡು ಸರ್ವ

ಸಿಂಗರಂಗ್ಯದೇವೀ ನಳನಳವ ನವಕೋಮ
ಲಾಂಗಿಯನನುತ್ತು ಸಿರುತಿರಲೆಸೆದಳಾಗಲಗ
ಪ್ರಂಗವನ ತನುಜಾತೆ ಸಕಲನಿಗಮಾತೀತೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ ಲೋಕಮಾತೆ

೨೧

ವಿಂಡಿಗೆ ಮೋಹಿದ ಕೇಶಮುಭವಬಂಧನಪಾಶ
ಮೊಡವರ್ ಮೊಲೆಗಳ ಕೊರ್ಬು ಭವನ ಹರುಷದ ಪರ್ಬು
ಕುಡಿನೋಟಗಳ ಕಾಂತಿ ಹರನ ಚಿತ್ತದ ಭ್ರಾಂತಿ ರೂಪು ಶಂಕರನ ಕಾಪು
ಮುಡಿದ ಪ್ರವಿನ ತುರುಂಬು ಮೃಡಗಂಧಗಜದಿರುಂಬು
ನಡೆಯ ಸೊಬಗಿನ ಸೊಂಪು ಚಂದ್ರಚೂಡನಲಂಪು
ನುಡಿಯ ಮಾತಿನ ಮುದ್ದು ಶಿವನನೊಲಿಸುವ ಮುದ್ದು ತಾನೆನಲ್ ಶಿವ ಮೆರೆದಳು ೨೨

ಫಳಫಳವ ನೀಲಾಳಕಾಳಗಳ ಪಾಳಗಳ
ತೊಳತೊಳಗುವಾಭರಣದೋರಣದ ಪೂರಣದ
ನಳನಳವ ಕಾಂತಿಗಳ ಸೊಂಪುಗಳ ಪೆಂಪುಗಳ ಕಸ್ತೂರಿಕಾಂತಿಲಕದ
ಕಳಕಳವ ನಗೆಗಣ್ಣು ಡಾಳಗಳ ಮೇಳಗಳ
ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಬೈತಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳ ಜೊತ್ತುಗಳ
ಫಲಫಲನೆ ಮೊರೆಮಂದುಗಾವಳಿಯ ಗಾವಳಿಯ ಗಿರಿಜಾತೆ ರಂಜಿಸಿದಳು ೨೩

ಮಂಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳವೇಕೆ ಎನ್ನಲು ನಸುನಗುತ್ತಾ ಲೋಕರೂಢಿಯ ಉಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ
ಈ ಹೊಳೆ ಹೊಳೆಯುವ ನವಕೋಮಲಾಂಗಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದವು ಎಂದು ಹೇಳು
ತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಪರ್ವತಶ್ರೇಷ್ಠನ ಮಗಳು ಸಕಲ ವೇದಗಳಿಗೂ ಅತೀತಳಾದವಳು,
ಪ್ರಖ್ಯಾತಳೂ, ಲೋಕಮಾತೆಯೂ ಆದ ಅಗಜೆಯು ಪ್ರಕಾಶಿದಳು. ೨೧. ಹಿಮ್ಮಡಿಗೆ
ತಗುಲುತ್ತಿದ್ದ ನೀಳವಾದ ತಲೆಗೂದಲೇ ಶಿವನನ್ನು ಬಂದಿಸುವ ಹಗ್ಗ, ಉಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದ
ಮೊಲೆಗಳ ಕೊಬ್ಬೇ ಈಶ್ವರನ ಸಂತೋಷದ ಅಧಿಕ್ಯ, ಕಡೆಗಣ್ಣೋಟದ ಕಾಂತಿಯೇ
ಶಿವನ ಮನಸ್ಸಿಗುಂಟಾಗುವ ಭ್ರಾಂತಿ, ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಶಂಕರನ ರಕ್ಷಣೆ,
ಮುಡಿದಿದ್ದ ಹೂವಿನ ತುರುಬೇ ಶಿವನೆಂಬ ಮದಗಜವನ್ನು ಕೆಡಹುವ ಹಳ್ಳ, ನಡಿಗೆಯ
ರೀವಿಯ ಸೊಂಪೇ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಿಗೆ ಸೊಗಸಾದ ಅಲಂಕಾರ, ನುಡಿಯ ಮಾತಿನ
ಮುದ್ದೇ ಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸುವ ಔಷಧವನ್ನುವಂತೆ ಪಾರ್ವತಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು.
೨೨. ಫಳಫಳಿಸುವ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ಮುಂಗುರುಳುಗಳ ಸಾಲುಗಳು, ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುವ
ಒರಣವಾಗಿ ತುಂಬಿದ್ದ ಅಭರಣಗಳು, ನಳನಳಿಸುವ ಕಾಂತಿಯ ಅತಿಯಾದ ಸೌಂದರ್ಯದ
ಕಸ್ತೂರಿತಿಲಕ, ಕಳಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಗೆ ತುಂಬಿದ ಕಳೆಗೂಡಿದ ಕಂಗಳು, ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುವ
ಬೈತಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳ ಸಾಲುಗಳು, ಫಲಫಲರೆಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಂಗೆಯ

ಚಂದ್ರಬಿಂಬಾನನದ ಕುಲಿರರದನದ ಲಸ
ಚಂದ್ರಾರ್ಧಭಾಳದ ಲಲಾಮದ ವಿರಾಜಿಸುವ
ಚಂದ್ರಕಸಮಾನಕಬರಿಯ ಭರದ ಸೂಸಕದ ಸುಣ್ಣದೆಯ ಪ್ರಸತು ನಡೆಯ
ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ದುಕೂಲದ ಬೈತಲೆಗೆ ಪ್ರಾರದ
ಚಂದ್ರರಜದೊಬ್ಬಳೆಯ ಶೃಂಗಾರಸಾರದಿಂ
ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ನಮಿತಗೀರ್ವಾಣಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ೨೪

ರಾಜಹಂಸಿಯಾನೆ ಸುಕಲಾನಿಧಾನೆ ಮೃಗ
ರಾಜಸನ್ನಿಭಮಧ್ಯೆ ಸರ್ವನಿಗಮಾಭೇದ್ಯ
ರಾಜಸಮರುಭವದನೆ ಕುಂದಕುಟ್ಟಲರದನೆ ಸಕಲಸೌಂದರ್ಯಸದನೆ
ರಾಜನ್ಯಹಾಭರಣೆ ದಿವಿಜವಂದಿತಚರಣೆ
ರಾಜರಿಪುಷ್ಪನವೇಣಿ ದಳಿತಪಂಕಜಪಾಣಿ
ರಾಜಶೇಖರನರಸಿ ವಿಮಲಸದ್ಗುಣಸರಸಿ ಸಿಂಗರದೊಳೊಬ್ಬಿದ್ದಳು ೨೫

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಶಂಭುವೆಡೆಗೆ ಸುವಿ
ಲಾಸದಿಂ ಬಂದು ಬಂದುದು ಮುಹೂರ್ತಂ ಕೃತ್ತಿ
ವಾಸ ಬಿಜಯಂಗಯ್ದನೆ ಕೇಳುತಾಗ ಹರಿಯುಜರ ಕೈಲಾಗಿನಿಂದ

ಸಮೂಹದ ಸಪ್ತಳ, ಇವುಗಳಿಂದ ಪಾರ್ವತಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಂಡಳು. ೨೪. ಚಂದ್ರ ಬಿಂಬದಂತಹ ಮುಖದ, ವಜ್ರದಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ಹಲ್ಲಿನ, ಹೊಳೆಯುವ ಅರ್ಧಚಂದ್ರದಂತೆ ಇದ್ದ ಹಣೆಯ ತಿಲಕದ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ನವಿಲಿನಂತಹ ಕೂದಲುಳ್ಳ ಭಾರವಾದ ಹಣೆಯ ಅಭರಣದ, ನುಣುಪಾದ ತೊಡೆಯ, ಹೊಸನಡಿಗೆಯ, ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ಸೀರೆ, ಬೈತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ಸಿಂಧೂರದ ಸಮೂಹಗಳ ಶೃಂಗಾರಸಾರವೋ ಎಂಬಂತಿರುವ ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಸರಸ್ವತಿಯಿಂದ ನಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿಯಾದ ಗಿರಿಜೆಯು ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ೨೫. ರಾಜಹಂಸದಂತೆ ನಡೆಯುವವಳು, ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯಳಾದವಳು, ಸಿಂಹದಂತೆ ತಳುವಾದ ನಡುವುಳ್ಳವಳು, ವೇದಾಂತಿತ, ಚಂದ್ರವದನೆ, ಕೋಲುಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತಹ ಹಲ್ಲುಳ್ಳವಳು, ಎಲ್ಲ ಸೌಂದರ್ಯಗಳಿಗೂ ಆವಾಸಸ್ಥಾನಳಾದವಳು, ಚಂದ್ರಾರ್ಧರಣೆ, ದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವ ಪಾದವುಳ್ಳವಳು, ಕಪ್ಪಾದ ಜಡೆಯುಳ್ಳವಳು, ಆರಳಿದ ತಾವರೆಯಂತಹ ಕೈಯುಳ್ಳವಳು, ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ, ಸದ್ಗುಣಗಳ ಸಾಗರೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯು ಶೃಂಗಾರದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ೨೬. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಈಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಂದು ಮುಹೂರ್ತ ಹತ್ತಿರವಾಯಿತು ಶಿವನ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಾಸಿಂಗವನ್ನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ದೇವನು ಕೋಮಲವಾದ ಪಾದಗಳಿಂದ

ಬಾಸಿಗದ ನೊಸಲ ದೇವಂ ಕೋಮಲಾಂಘ್ರಿವಿ
 ನ್ಯಾಸದಿಂದೈತಂದು ಮಣಿಕಾಂತಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ
 ಸೂಸುತಿಹ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಂ ಪತ್ತಿ ಸಕಲ ವೈಭವದಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದನು ೨೬

ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿ ನಾನಾ ಲೋಕಪಾಲಕರ್
 ಹರನೆಡಬಲಂಗಳೊಳ್ ಕಾಲ್ಕಡೆಯೊಳ್ಳೆತರಲ್
 ಪರಿಪರಿಯ ವಿನಿಯೋಗದಷ್ಟದಿಕ್ಕಾಲಕರ್ ಸುತ್ತಲಂ ಬಳಸಿ ಬರಲು
 ತರಣಚಂದ್ರಮರುಭಯ ಚಮರಮಂ ಡಾಳಿಸಲ್
 ಪರಮಕರ್ಪುರದ ಬೊಂಬಾಳದೀವಿಗೆ ಬೆಳಗು
 ಪರಿಶೋಭಿಸಲ್ಯಾಗ ಮುತ್ತುಗಳ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಮೊತ್ತವೆಸೆಯಲ್ ಬಂದನು ೨೭

ತರತರದೆ ಪೊಗಳ್ಳ ವೇದಾವಳಿಯ ಗಾವಳಿಯ
 ಬಿರುವ ಕೊಂಡಾಡುತಿಹ ಪಾಠಕರ ನೋಟಕರ
 ಮೊರೆವ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳೊಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗಳ ಸುರವಧೂನ್ಯತ್ಯಂಗಳ
 ಇರದೆತ್ತುವಾರತಿಯ ಚೆನ್ನೆಯರ ಕನ್ನೆಯರ
 ಶಿರಕೆ ತಳಿವಕ್ಷತೆಯ ಮುತ್ತುಗಳ ಜೊತ್ತುಗಳ
 ಪರಮ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ವರಮಂಟಪದ ಮುಂದೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಂದಿಳಿದನು ೨೮

ಸುರಲೋಕದಂತೆ ರಂಭಾರಂಜಿತಂ ರತಿ
 ಶ್ವರನ ಕೈಪೊಡೆಯಂತೆ ಪೂಸರಕ್ಕಾಶ್ರಯಂ
 ಗುರುಮೇರುಗಿರಿಯಂತನಂತಮಣಿವೇಷ್ವನವಿಲಾಸನ ಸರೋಜದಂತೆ

ನಡೆದುಬಂದು ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮರು ಹಸ್ತಲಾಘವವನ್ನೀಯಲು ಮಣಿಗಳ ಕಾಂತಿಯನ್ನು
 ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಏರಿ ಎಲ್ಲ ವೈಭವದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.
 ೨೭. ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ಲೋಕನಾಯಕರು ಶಿವನ ಎಡ-ಬಲಗಳಲ್ಲಿ
 ಕಾಲ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲು, ನಾನಾರೀತಿಯ ಉಳಿಗದ ಆಷ್ಟದಿಕ್ಕಾಲಕರು ಬರುತ್ತಿರಲು,
 ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರು ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚಾಮರವಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
 ಕರ್ಪೂರದ ದೀಪದ ಕಂಬಗಳ ಬೆಳಕು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರಲು, ಮುತ್ತಿನ ಭತ್ತಿಗಳ ಸಮೂಹವು
 ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರಲು ಶಿವನು ಬಂದನು. ೨೮. ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳುವ ವೇದಗಳ
 ಗುಂಪುಗಳಿದ್ದವು. ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುವ ವಂದಿಮಾಗಧರು, ನೋಡಲು ಬಂದ
 ವರು ಇದ್ದರು. ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳ ಸಾಲುಗಳಿದ್ದವು, ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರು
 ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಿಡದೆ ಆರತಿಯನ್ನು ಎತ್ತುವ ಸೊಗಸುಗಾತಿಯರು, ಕನ್ನೆಯರು
 ಇದ್ದರು. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಮುತ್ತುಗಳ ಅಕ್ಷತೆಯ ರಾಶಿಯಿದ್ದಿತು. ಇವುಗಳ
 ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕೂಡಿ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಅಲಂಕೃತಮಂಟಪದ ಮುಂದೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಂದ
 ಇಳಿದನು. ೨೯. ದೇವಲೋಕದಂತೆ ರಂಭೆಯಿಂದ ರಂಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣದ
 ಹಿಂಭಾಗದಂತೆ ಹೂವಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮೇರುಪರ್ವತದಂತೆ ಅನೇಕ

ವರಚಿತ್ರಪತ್ರಾರಾಜತಂ ಸಂತತಂ
ಹರಿಯಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕರಗ್ರಾಹಿಯೆಂದನಿಸಿ
ಪರಿಶೋಭಿಸಿತ್ತು ತದ್ವೈವಾಹಮಂಟಪಂ ಲೋಕನಾಯಕನಿರೋಳು

೨೯

ಪರಮರುಚಿಪೀತಾಂಬರಂ ವರವೀಧರಂ
ಸರಸಗಾರುತ್ಯಧ್ವಜಾಲಂಕೃತಂ ಚಕ್ರ
ಪರಿರಂಜಿತಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿರ್ಮಾಣವಣಿ ಗೋವರ್ಧನಂ ಸಂತತಂ
ಪರಿಕಿಸಲನಂತಮಣಿಕರಣವಿಭ್ರಾಜಿತಂ
ನಿರುತಮತನುಪ್ರಭಾವೋಲ್ಲಾಸಿತಂ ನಾಡೆ
ಹರಿಯಂತೆ ವೈವಾಹಮಂಟಪಂ ರಂಜಿಸಿದುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು

೩೦

ವಿಲಸದ್ವಿಭೂತಿ ಶೋಭಾರಂಜಿತಂ ಮಹೋ
ಜ್ವಲಪದ್ಮರಾಗವಿಭ್ರಾಜಿತಂ ಗಾಂಗೇಯ
ಜಲಧೃತಂ ನವಚಂದ್ರಕಾಂತಕಾಂತಂ ರಾಜಹಂಸಲೋಚನರಾಜಿತಂ
ಸುಲಲಿತವಿಚಿತ್ರ ಮೃಗಸಂಶೋಭಿತಂ ಸುನಿ
ಶ್ಚಲನೀಲಲೋಹಿತಂ ನುತಸರ್ವಮಂಗಲಾ
ಕಲಿತಮುಂ ತಾನೆನಿಸಿ ಮಂಟಪಂ ಶಿವನಂತೆ ಶಿವನಿರೋಳಿಸೆವಿದುರ್ದಮು

೩೧

ರತ್ನಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಆವರಿಸಿತ್ತು, ಕಮಲದಂತೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು, ಸದಾ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಕೈಹಿಡಿದಿತ್ತು ಎನಿಸಿ ಆ ವಿವಾಹಮಂಟಪವು ಶಿವನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ೩೦. ಮನೋಹರವಾದ ಕಾಂತಿ ಕೂಡಿ ಪೀತಾಂಬರ ದಿಂದ ರಂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. (ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದು), ಮಂಗಳ ಕರವಾಗಿತ್ತು (ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತಿತ್ತು), ಮನೋಹರವಾದ ಮರ ಕತರತ್ನ ಧ್ವಜಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿತ್ತು. (ಗರುಡಧ್ವಜವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು), ಜನರ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು, (ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು), ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ಮಂಟಪ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆರಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು (ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡ ಗೋವರ್ಧನಪರ್ವತದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು), ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಆದಿಶೇಷನ ಫಣಾಮಣಿ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು, ಸದಾ ಮನ್ಮಥನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ಕೂಡಿದ್ದ ವಿವಾಹಮಂಟಪವು ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿತ್ತು, ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ! ೩೧. ಪವಿತ್ರವಾದ ವಿಭೂತಿಯ ಶೋಭೆಯಿಂದ ರಂಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹಳ ಉಜ್ವಲವಾದ ಪದ್ಮರಾಗದಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ಧರಿಸಿದಂತಿತ್ತು. ಚಂದ್ರಶೇಖರನಂತೆ ಇತ್ತು, ರಾಜಹಂಸದ ಕಣ್ಣಿನಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೋಹರ ವಾದ ವಿಚಿತ್ರ ಮೃಗಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿತ್ತು, ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಧೂಮ್ರ ವರ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಹೊಗಳಲ್ಪಡುವ ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರ ವವ ತಾನು

ಬಿಗಿದ ನವಮಕರತೋರಣದಿಂದ ಗುಣದಿಂದ
 ನೆಗೆದ ನಾನಾಧ್ವಜಾವಳಿಯಿಂದ ಪಳಯಿಂದ
 ರುಗರುಗಿಪ ಮಣದೀಪಚಯದಿಂದ ನಯದಿಂದಲಿಪವ ಮೇಲ್ಕುಟ್ಟಿನಿಂದ
 ಅಗರುಧೂಪದ ಪೊಗೆಯ ಕಂಪಿಂದ ಪಂಪಿಂದ
 ಮೃಗನಾಭ ಕರ್ಪುರದ ಸೊಂಪಿಂದ ತಂಪಿಂದ
 ನಿಗರ್ವ ಪೂಮಾಲೆಗಳ ಲಂಪಿಂದಲಂಪಿಂದ ಮಂಟಪಂ ಚಿಲ್ವಾದುದು

೩೨

ನಟ್ಟಿನಡುವಗಲ ಮಾರ್ತಾಂಡನೇರಿದ ರಥದ
 ತಿಟ್ಟಪೋ ಭೂಮಂಡಲದ ನಡುವೆ ಪೊಳೆವ ಪೊಂ
 ಬಿಟ್ಟಪೋ ತತ್ಸಭಾಪಂಕೇರುಹದ ಮಧ್ಯಕರ್ಣಕೆಯೊ ಪೇಳೆಂದೆನೆ
 ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಬಿಗಿದ ಮಾರಣಕ್ಕಲಹರಿಯ ಮುತ್ತಿ
 ನೊಟ್ಟಜೆಯ ಕೀಲಣಿಯ ಗಾಡಿಯಿಂದಿರದೆ ಕರು
 ವಿಟ್ಟ ವೈವಾಹವೇದಿಕೆಯನೇರಿದನಭವನಧಿಕತರ ವಿಭವದಿಂದ

೩೩

ಇಂತು ರಾಜಸುವ ವೈವಾಹವೇದಿಕೆಯೊಳಗೆ
 ನಂತ ಶಿವಗಣಕುಲಂ ಪಿಂತೆ ರಾಜಸುತಿರಲ್
 ಕಂತುಪಿತ ಕಮಲಜೇಂದ್ರಾದಿ ದಿವಿಜವ್ರಾತವೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಲು

ಎನ್ನಿಸಿ ಶಿವನಂತೆ ಈಶ್ವರನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಆ ವಿವಾಹಮಂಟಪ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ೩೨. ಕಟ್ಟಿದ ನೂತನ ಮಕರ ತೋರಣಗಳಿಂದ, ದಾರದಿಂದ ಹಾರಾಡುವ ನಾನಾರೀತಿಯ ಧ್ವಜ ಸಮೂಹದಿಂದ, ರೇಷ್ಮೆವಸ್ತ್ರದ ಪರದೆಯಿಂದ, ರುಗರುಗಿಸುವ ಮಣದೀಪಗಳಿಂದ, ನಯವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಮೇಲ್ಕುಟ್ಟಿನಿಂದ, ಅಗರುಧೂಪಗಳ ಹೊಗೆಯಿಂದ, ಸುವಾಸನೆಯ ಅಧಿಕೃತದಿಂದ, ಕಸ್ತೂರಿ ಕರ್ಪುರದ ಸೊಗಸಿನಿಂದ, ತಂಪಿನಿಂದ. ಉದ್ದನಾಗಿ ಇಳಿಬಿದ್ದ ಹೂಮಾಲೆಗಳ ವೈಭವದ ಸೊಗಸಿನಿಂದ ಆ ಮಂಟಪ ಮನೋಹರವಾಯಿತು. ೩೩. ನಟ್ಟಿನಡುವಗಲಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಹತ್ತಿದ ರಥದ ಆಸನವೊ, ಭೂಮಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಹೊಳೆಯುವ ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟವೊ ! ಆ ಸಭಾಕಮಲದ ಮಧ್ಯದ ಬೀಜಕೋಶವೊ ! ಹೇಳು ಎನ್ನಲು ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾರಣಕ್ಕತರಂಗದ, ಮುತ್ತಿನ ಸಾಲಿನ ಕೀಲಿನ ಸೊಬಗಿನಿಂದ ಎರಕಹೊಯ್ದ ವಿವಾಹವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಶಿವನು ಅಧಿಕವಾದ ವೈಭವದಿಂದ ಹತ್ತಿದನು. ೩೪. ಒಂದೆಡೆ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ವಿವಾಹವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಶಿವಗಣವೂ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವು. ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ-ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವತಾ ಸಮೂಹ ಎಡ-ಬಲಗಳಲ್ಲಿರಲು ಮುಂದೆ ರಂಭೆ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು

ಮುಂತೆ ರಂಭಾದಿ ನಾನಾ ದೇವಕಾಂತೆಯರ್
ಸಂತಸದ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿರೆ ನಂದಿ ಮಾಕಾಳ
ರೂಂ ತವ ಭರಾಭರಿಗಳಂ ಮಾಡುತಿರಲಿತ್ತಲತ್ತಲತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳುಂ ೩೪

ಇಂದೀವರಾಯತಾಂಬಕಿಯನೊಲವಿಂದ ಪೊ
ನ್ನಂದಣದೊಳಿಟ್ಟು ಹಡಪಂ ಗಿಂಡಿ ಕಾಳಂಜಿ
ಯಂದವಡೆದಿದರ್ ಚಮರಾದಿಯೊಳಗವಾಂತು ಚೌಷಪ್ಪಿ ಯೋಗಿಣಿಯರು
ಕುಂದರದನದ ಕುಮುದಲೋಚನದ ಲಲಿತಾರ
ವಿಂದವದನದ ವಿಪ್ರಳಕುಚಭರದ ಕೆಳದಿಯರ್
ಕಂದರ್ಪನಾನೆಯಂತೈದಿದರ್ ಗಿರಿತನುಜೆಯಂದಣದ ಮುಂದಸೆಯೊಳುಂ ೩೫

ನಾಗಸನ್ನಿಭವೇಣಿ ನಳನದಳನಯನೆ ಮದ
ನಾಗಮೋಹನಯಾನೆ ನಾನಾ ಕಲಾಲೋಲೆ
ನಾಗರಿಪ್ರಮದ್ಧೆ ನರ ನಾಗ ಸುರಲೋಕದಬಲಾಗಣದ ಮಸ್ತಕಮಣಿ
ನಾಗಾರಿಗಮನಾತ್ಮಜನ ಪಟ್ಟದಾನೆ ಪುಂ
ನಾಗಸೌಗಂಧಿ ಕಡುಬಿಳಿದಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ
ನಾಗವಲ್ಲಿದಳವ ಮಡಿದೀವುತ್ಪದಿದಳ ನಾಗಭೂಷಣನರಸಿಗ ೩೬

ತೋಳ ಮೊದಲು ಕರವನೆತ್ತಿ ಸಿತಚಾಮರವ
ಧಾಳಿಸುವ ನೆವದೆ ತೋರುತ್ತಲೊರ್ವರನೊರ್ವ
ರಾಲೋಕಿಸುವ ನೆವದೆ ಲೋಚನಮಂಚಿಗಳ ಪಸರಿಸುತೆ ಬಲ್ಲೊಲಗಳ

ಸಂತೋಷದಿಂದ ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ನಂದಿ-ಮಾಕಾಳರು ಉತ್ತಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಅತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ೩೫. ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೊನ್ನಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ತಾಂಬೂಲದತಟ್ಟಿ, ಹೂಪಾತ್ರೆ, ಪನ್ನೀರುದಾನಿ, ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದ ಚಾಮರ ಬೀಸುವುದು ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದ ಆರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಯೋಗಿಣಿಯರು, ಕೋಲುಮಲ್ಲಿಗೆ ಹಲ್ಲಿನ ನೈದಿಲೆಗಳನ್ನೆ, ಮನೋಹರವಾದ ತಾಪರೆಮುಖದ, ದಪ್ಪವಾದ ಭಾರವಾದ ಮೊಲೆಗಳ ಸಖಿಯರು ಗಿರಿಜೆಯ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನ ಆನೆಯಂತೆ ನಡೆದುಬಂದರು. ೩೬. ಘಣಿವೇಣಿ, ಕಮಲಾಕ್ಷಿ, ಮದನಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ನಡಿಗೆಯುಳ್ಳವಳು, ನಾನಾ ಕಲೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವಳು, ಸಿಂಹಕಟಿಯುಳ್ಳವಳು, ಮಾನವ ಸರ್ಪ ದೇವಲೋಕದ ಸ್ತ್ರೀಜನದ ತಲೆವೇಣಿ, ಮನ್ಮಥನ ಪಟ್ಟದ ಆನೆ, ಸುರಹೊನ್ನೆಹೂವಿನ ಸುಗಂಧದಿಂದ ಕೂಡಿದವಳೊಬ್ಬಳು ಸಖಿಯು ಅಚ್ಚ ಬಿಳುಪಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವ ವೀಳೆಯದೆಲೆಯನ್ನು ನಾಗಭೂಷಣನ ರಾಣಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಮಡಚಿ ಕೊಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ೩೭. ಕೈಯೆತ್ತಿ ಬಿಳಿಯ ಚಾಮರವನ್ನು ಬೀಸುವ ನೆಪದಿಂದ ಕಂಕುಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ, ಒಬ್ಬರ ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುವ ನೆಪದಿಂದ ಕಣ್ಣಿನ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹರಡುತ್ತ, ಸೆರಗನ್ನು ಹೊದ್ದು

ಮೇಲುದಂ ಪೊದವ ನೆವದಿಂದ ನಸುಮೋರಿಸುತೆ

ಮೇಳದಿಂ ಗಿರಿಜೆಯೆಡಬಲಗಳೊಳ್ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿ

ಲೀಲೆಯಿಂ ನಡೆವ ಚಮರಗ್ರಾಹಿಣಿಯರೆಸೆದರೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು

೨೭

ತಾವರೆಯ ಕನ್ನಡಿಯ ಶಶಿಯ ಪಡಿಗುಟ್ಟುವುದಿ

ದಾವ ಬಲ್ಲವಿಕೆ ಕೆಸರೊಳ್ ಪುಟ್ಟ ಕಠಿಣತೆಯ

ನಾವರಿಸಿ ಕಂದನಾಂತುವನೆಮ್ಮ ಮೊಗಕೆಂದವಂ ಪಿಡಿದು ಸರಿನೋಡುವ

ಭಾವದಿಂ ಗೌರಿಯಕ್ಕಲಗಳೊಳ್ ಬೀಸುವ ಬ

ಲಾವಳಿಯ ಕರಪಲ್ಲವಂಗಳೊಳಗೊಪ್ಪುತ್ತಿಹ

ಪಾವನವ್ಯಜನಂ ವಿರಾಜಿಸಿದುವೆನಲವರ ನಗೆಮೊಗದ ಗಾಡಿಯಂತೊ

೨೮

ಈತನನುದಿನ ಪ್ರಪ್ತಿತಾಸಂಗಿ ಕುವಲಯವಿ

ಘಾತಕಂ ದ್ವಿಜವರ್ಣಹೃತನದರಿನಿಗ ಪ್ರ

ದ್ಯೋತಕಿರಣಂಗಳೆಮ್ಮರಸಿಯಂ ಸೋಂಕಬೇಡೆಂದರೆ ನಿವಾರಿಪಂತೆ

ಮಾತಂಗದಾನಲೋಭಿಗಳರದೆ ಮಧುವನತಿ

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂಬ ಚಂಡಾಳಿಗಳ ಶಿವಯ ಮುಖ

ಜಾತಪರಿಮಳಕಿರಣಬೇಡೆಂದು ಪೊಡೆವಂತೆ ಭತ್ತಚಾಮರಮೆಸೆದುವು

೨೯

ಕೊಳ್ಳುವ ನೆಪದಿಂದ ತೋರ ಮೊಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮೇ ತೋರಿಸುತ್ತ ಪಾರ್ವತಿಯ ಎಡಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದಣಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಒಯ್ಯಾರದಿಂದ ನಡೆಯುವ ಚಾಮರ ಹಿಡಿದವರು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೮. ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ತಾವರೆಯನ್ನು, ಕಠಿಣವಾದ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು, ಕಂದಿಹೋಗುವ ಚಂದ್ರನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸರಿಗಟ್ಟುವುದು ಯಾವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ? ಎ೦ದೂ ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸರಿನೋಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಯ ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಹಾಕುವ ಅಬಲೆಯರ ಕೋಮಲವಾದ ಕೈಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಾವನವಾದ ಬೀಸಣಿಗೆಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು ಎನ್ನಲು ಅವರ ನಗುಮುಖದ ಸೌಂದರ್ಯ ವೆಂತಹುದು ! ೨೯. ಇವನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹೂಗಳ ಸಂಗ ಬಯಸುವವ, ನೈದಿಲೆಗಳಿಗೆ ಆಘಾತವುಂಟುಮಾಡುವವ, ನಕ್ಷತ್ರಕುಲನಾಶಕ, ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಹೊಳೆಯುವ ಕಿರಣಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಣಿಯನ್ನು ಸೋಕುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಡೆಯುವಂತೆ ಭತ್ತಿಗಳು, ಆನೆಯ ಮದಜಲಕ್ಕೆ ಅಶಿಸುವ ಹೂಗಳ ಮಕರಂದವನ್ನು ಅತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕುಡಿಯುವ ದುರುಳ ದುಂಬಿಗಳು, ಪಾರ್ವತಿಯ ಮುಖಕಮಲದಿಂದ ಸೂಸುವ ಸುವಾಸನೆಗೆ ಎರಗದಿರಲೆಂದು ಅದನ್ನು ಓಡಿಸು

ಭೇರೀಮೃದಂಗ ದುಂದುಭಿ ಶಂಖ ಕಹಳಾ ಮ
ಹಾರವಂಗಳ ಶೋಭನಸ್ಥನದ ವಂದಿ ಗಂ
ಭೀರಘೋಷದ ಸಖೀನಿಕರದುಗ್ಧಡಣೆಗಳ ವರಸಿಂಜತಧ್ವಾನದ
ಭೂರಿಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ಳಿ ತರುತಿರ್ದರನ
ನಾರಿ. ಘನದುರಿತಸಂಹಾರಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿವಿ
ಸ್ತಾರಿ ಭಕ್ತವ್ರಜಾಧಾರಿ ಗಿರಿರಾಜನ ಕುಮಾರಿ ಪೊನ್ನಂದಣದೊಳು

೪೦

ತಳರಡಿಯ ಮೆಲ್ಲಡಿಯ ತಾವರೆಗಳಡಿಯ ಥಳ
ಥಳಪ ಚೆನ್ನಡಿಗಳಸಿಯಡಿಯ ಲಲಿತಾಂಗಿಯರ್
ಪೊಳೆದ ನುಣ್ಣೊಡೆಯ ಪೊಸಪೊಂಬಾಳೆದೊಡೆಯಾನೆಗೈದೊಡೆಯ ಬಾಲಕಿಯರು
ಕಳಹಂಸೆಗಳ ನಡೆಯ ಕಳಭಂಗಳೊಳ್ಳೆಡೆಯ
ಸಲೆ ಸೊಂಪ್ಪನಡೆಯ ಸೋಲ್ವಡೆಯ ಸೊಬಗಿಯರಿರದೆ
ತಳದರ್ಶಿಸಂಭ್ರಮದ ಪಾರ್ವತಿಯ ದಂಡಿಗೆಯ ಮುಂದೆಸೆಯೊಳೇನೆಂಬೆನು

೪೧

ಸಲೆ ತೋರ ಪೊರವಾರ ಬೀಬ್ಬ ಪೊರವಾರ ನು
ಣ್ಣುಳ್ಳಿಟ್ಟಿ ಪೊರವಾರ ಬಟ್ಟಪೊರವಾರುಗಳ
ಲಲನೆಯರ್ ತೆಳ್ಳಸುರ ಸುಳಿಬಾಳೆವಸುರ ಕೈದಳವಸುರ ಕೋಮಳಿಯರು

ವಂತೆ ಚಾಮರಗಳು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ೪೦. ಭೇರಿ, ಮೃದಂಗ, ದುಂದುಭಿ, ಶಂಖ, ಕಹಳೆಗಳ ಮಹಾಶಬ್ದಗಳ ಮಂಗಳಧ್ವನಿಯು, ವಂದಿಮಾಗಧರ ಗಂಭೀರವಾದ ಘೋಷಣೆಗಳ, ಸಖೀಜನದ ಹೊಗಳಿಕೆಗಳ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧಾತುವಿನಿಂದ ಹೊರಡುವ ಶಬ್ದದ, ಮಹಾಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಸತಿಯಾದ ಭಯಂಕರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿ ಸುವ, ವಿಶಾಲವಾದ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತಸಮೂಹವುಳ್ಳ ಹಿಮವಂತನ ಮಗಳಾದ ಪಾರ್ವತಿಯು ಚೆನ್ನದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ೪೧. ಚಿಗುರಿನಂತೆ ಕೋಮಲವಾದ ಪಾದದ, ಮೃದುವಾದ ಪಾದದ, ಕಮಲದಂತೆ ಪಾದವುಳ್ಳ, ಥಳಥಳಿಸುವ ಕೆಂಪು ಪಾದಗಳ, ತಳುವಾದ ಪಾದದ ಲಲಿತಾಂಗಿಯರು, ಹೊಳೆಯುವ ನುಣುಪಾದ ತೊಡೆಯ, ಹೊಸ ಹೊಂಬಾಳೆ ತೊಡೆಯ, ಆನೆ (ಬಂಗಾರದ ಬಾಳೆಯ ?) ಸೊಂಡಿಲಿನಂತಹ ತೊಡೆಯ ಬಾಲಕಿಯರು, ರಾಜಹಂಸಗಳ ನಡಿಗೆಯ, ಆನೆ ನಡಿಗೆಯ, ಸೊಗಸಾದ ನಡಿಗೆಯ, ಸೋತ ನಡಿಗೆಯ ಸೊಬಗಿಯರು ಇರದೆ ಒಹಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ೪೨. ದಪ್ಪವಾದ ಪೃಷ್ಠದ, ಭಾರವಾದ ಪೃಷ್ಠದ, ನುಣುಪಾದ ಮರಳಿನ ಗೋಪುರಾಕಾರದ ಪೃಷ್ಠದ, ದುಂಡಾದ ಪೃಷ್ಠದ ಲಲನೆಯರು; ತಳುವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯ, ಸುಳಿಬಾಳೆಯಂತಹ ಹೊಟ್ಟೆಯ, ಅಂಗೈಯಿಂದ

ಸೆಳೆನಡುವಿನಸಿಯ ನಡುವಿನ ಕಮಲನಾಳದೊಂ
 ದಳೆಯ ನಡುವಿನ ಸಿಂಗನಡುವಿನೊಪ್ಪಿದನಡುವು
 ಗಳ ಸಣ್ಣನಡುವಿನಿಲ್ಲಂಟೆಂಬ ನಡುವಿನಬಲೆಯರೈದೆ ಬರುತಿರ್ದರು ೪೨

ಪೊಂಗಳಸಮೊಲೆಯ ಪೊಣ್ಣುವ ಮೊಲೆಯ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ
 ತೆಂಗಾಯ್ತೊಲೆಯ ಪೊಚ್ಚಪೊಸ ಪೊಂಬೊಗರಿಮೊಲೆಯ
 ಸಿಂಗರದ ಮೊಲೆಯ ಬೆಳುಗಾಯ್ತೊಲೆಯ ಬಟ್ಟಡಕಮೊಲೆಯ ಕಡುಮೊಗ್ಗಿಮೊಲೆಯ
 ಪೊಂಗುತಿಹ ಮೊಲೆಯ ನುಣ್ಣೊಲೆಯ ನೋಳ್ವವರಂ ಬೆ
 ರಂಗುವದಿಸುವ ಮೊಲೆಯ ಮೇಲುರದ ಸೆರಗಂ ತೊ
 ಲಂಗನಾಂಕುವ ಮೊಲೆಯ ಬಲೊಲೆಯ ಬಿಣ್ಣೊಲೆಯ ಭಾವೆಯರ್ ಬರುತಿರ್ದರು ೪೩

ಒಚ್ಚಾಲೆಗಣ್ಣ ತಾವರೆಗಣ್ಣ ನಗೆಗಣ್ಣ
 ಬೆಚ್ಚಿರಳೆಗಣ್ಣ ತುರುಗಿವೆಗಣ್ಣ ಕಿವಿಗಳೊಳ್
 ಬೆಚ್ಚಿಸೆವಗಣ್ಣ ಬೆಳತಿಗಣ್ಣ ನಿಟ್ಟಿಸೆಗಣ್ಣ ಮಿಾನ್ಗಣ್ಣ ನಿಜದ
 ಅಚ್ಚಕಾಡಿಗಣ್ಣ ಮಿಗೆ ಮಿಂಚುಗಣ್ಣ ಕಡು
 ಪೊಚ್ಚಲಗಣ್ಣ ಬಲೊಗಸೆಗಣ್ಣ ಬಲೆಯರ್
 ನಿಟ್ಟಳದ ನೀರೆಯರ್ ನಿಬಿಡಕುಚೆಭಾರೆಯರ್ ಬರುತಿರ್ದರುತ್ಸವದೊಳು ೪೪

ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಷ್ಟು ಕಿರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕೋಮಲೆಯರು; ಬಾಗುವ
 ಸೊಂಟದ, ಸಣ್ಣ ಸೊಂಟದ, ಕಮಲದ ದಂಟಿನಂಥ ಎಳೆಯ ಸಣ್ಣ ನಡುವಿನ, ಸಿಂಹದಂತೆ
 ತೆಳುವಾದ ನಡುವಿನ, ಹಿಡಿ ನಡುವುಗಳ ಚಿಕ್ಕ ನಡುವುಗಳ, ಸೊಂಟವೇ ಇದೆಯೊ ಇಲ್ಲವೊ
 ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುವ ನಡುವಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೪೩. ಹೊನ್ನಿನ ಕಳಶದಾಕಾರದ
 ಮೊಲೆಯ, ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಮೊಲೆಯ, ತುಂಬಿದ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯಂಥ ಮೊಲೆಯ,
 ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಚಿನ್ನದ ಬುಗುರಿಯಾಕಾರದ ಮೊಲೆಯ, ಶೃಂಗಾರದ ಮೊಲೆಯ,
 ಬೇಲದಕಾಯಿಯಂಥ ಮೊಲೆಯ. ದುಂಡಾದ ಅಡಿಕೆಯ ಮೊಲೆಯ, ಕಡುಮೊಗ್ಗಿನ
 ಮೊಲೆಯ, ಬಳುಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಮೊಲೆಯ, ನುಣುಪಾದ ಮೊಲೆಯ, ನೋಡುವವರನ್ನು
 ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವ ಮೊಲೆಯ, ಎದೆಯ ಮೇಲಿನ ಸೆರಗನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕುವ ಮೊಲೆಯ,
 ಭಾರವಾದ ಮೊಲೆಯ, ದಪ್ಪ ಮೊಲೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೪೪. ಬೊಗಸೆ
 ಗಣ್ಣಿನ, ತಾವರೆಗಣ್ಣಿನ, ನಗೆಗಣ್ಣಿನ, ಹೆದರಿದ ಜಿಂಕೆಗಣ್ಣಿನ, ಒತ್ತಾದ ಎಮೆಯ ಕಣ್ಣಿನ,
 ಕಿವಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣಿನ, ಹೊಳಪುಗಣ್ಣಿನ, ಉದ್ದವಾದ ಹೂವಿನ
 ಎಸಳಿನಂಥ ಕಣ್ಣಿನ, ಮೀನಿನ ಕಣ್ಣಿನ, ಅಚ್ಚಕಾಡಿಗಣ್ಣಿನ, ಮಿಂಚುಗಣ್ಣಿನ, ಆಗತಾನೆ
 ಆರಳಿದ ಹೂವಿನಂತಹ ಕಣ್ಣಿನ, ದೊಡ್ಡ ಬೊಗಸೆಗಣ್ಣಿನ ತರುಣಿಯರು, ಸೊಗಸಾದ
 ನಾರಿಯರು, ಒತ್ತಾದ ಭಾರವಾದ ಮೊಲೆಯುಳ್ಳವರು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಳದರ್ಭೆಯ ತೊಂಡೆವಣ್ಣುಟಿಯ ಬಂದುಗೆದುಟಿಯ
 ಪೊಳೆವ ಸಸಿಗರೆದುಟಿಯ ಅಲವಣ್ಣುಟಿಯ ಫಳ
 ಫಳವ ಚೆಂಡುಟಿಯ ಪೊಸ ಹವಳದುಟಿಯೊಳು ರನ್ನದುಟಿ ರಂಗದುಟಿಗಳವರು
 ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಕೆಂಬಲ್ಲ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಮುಗುಳ್ಳಲ್ಲ
 ಯೆಳೆರನ್ನವಲ್ಲ ಕುಲಿರದ ಪಂತಿವಲ್ಲ ಕಂ
 ಗೊಳವ ಮೊನೆವಲ್ಲಗಳ ನಾರಿರುರ್ ಶೃಂಗಾರಹಾರಿಯರ್ ಬರುತಿರ್ದರು ೪೫

ಕಡುತಿಲ್ಲ ಮೊಗದ ಸಸಿಮೊಗದ ನಗೆಮೊಗದ ಸೊಂ
 ಪಿಡಿದ ತಾವರೆಮೊಗದ ನೆರೆ ಮುದ್ದುಮೊಗದ ಕ
 ನ್ನಡಿಮೊಗದ ನುಣ್ಣೊಗದ ಸಲೆ ಬಟ್ಟಮೊಗದೇವ ಸಂಪೂರ್ಣಸೌಂದರಿಯರು
 ಮಡಕಳಿದ ಕುರುಳ ನಿರಿಗುರುಳ ಸುಕ್ಕುಗುರುಳ
 ನಿಡಿಗುರುಳ ಪೊಸ ನೀಲಗುರುಳ ಪೆರೆನೊಸಲೊಳೆಡೆ
 ವಿಡಿದಲೆವ ಕುರುಳ ನುಣ್ಣುರುಳ ಕೋಮಲೆಯರೆಡೆವಿದೊಡಗಿ ಬರುತಿರ್ದರು ೪೬

ಎಳೆಯ ಬಿದಿರಿನ ಬಣ್ಣ ಸುಳಿವಾಳೆಲೆಯ ಬಣ್ಣ
 ಮೊಳೆಗಿರಿಕೆವಣ್ಣ ಪೊಂಬಣ್ಣ ಮೆಯ್ಯಬಲೆಯರ್
 ಸುಳಿಯ ಸಂಪಗೆಗಂಪು ತಾವರೆಯಗಂಪು ಕತ್ತರಿಗಂಪು ಸಿರಿಕಂಡದ

೪೫. ಚಿಗುರಿನಂತಹ ತುಟಿಯ, ತೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನ ತುಟಿಯ, ಬಂದುಗೆಹೂವಿನ ತುಟಿಯ, ಹೊಳೆಯುವ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರದ ತುಟಿಯ, ಅಲದಹಣ್ಣಿನಂತಹ ತುಟಿಯ, ಫಳ ಫಳಿಸುವ ಕೆಂಪಾದ ತುಟಿಯ, ಹೊಸ ಹವಳದ ತುಟಿಯ, ರತ್ನದಂತಹ ತುಟಿಯ, ಬಣ್ಣದ ತುಟಿಗಳವರು, ಹೊಳೆಯುವ ಹಲ್ಲಿನ, ಕೆಂಪಾದ ಹಲ್ಲಿನ, ಮಲ್ಲಿಗೆಮೊಗ್ಗಿನ ಹಲ್ಲಿನ, ರತ್ನದಳೆ ಯಂತಹ ಹಲ್ಲಿನ, ವಜ್ರದಂತಹ ಹಲ್ಲಿನ, ಮೊನಚಾದ ಹಲ್ಲುಗಳ ಶೃಂಗಾರವನ್ನು ಬಯಸುವ ನಾರಿಯರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೪೬. ಬಹು ಚೆಲುವಾದ ಮೊಗದ, ಚಂದ್ರನಂತಹ ಮುಖದ, ನಗುಮುಖದ, ಸೊಗಸಾದ ತಾವರೆಯ ಮುಖದ, ಮುದ್ದು ಮುಖದ, ಕನ್ನಡಿಯಂತಹ ಮುಖದ, ನುಣುಪಾದ ಮುಖದ, ದುಂಡು ಮುಖದ ಪ್ರಕಾಶಿತವ ಅತಿಸುಂದರಿಯರು; ಹಿಮ್ಮಡಿದರೆಗೆ ಇಳಿದ ಕೂದಲಿನ, ಅಲೆಯಲೆಯಾದ ಕೂದಲ, ಸುಕ್ಕು ಕೂದಲ, ಉದ್ದ ವಾದ ಕೂದಲ, ಅಚ್ಚಕಪ್ಪು ಕೂದಲ, ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತ ಅಲೆದಾಡುವ ಕೂದಲ, ನುಣುಪಾದ ಕೂದಲಿನ ಕೋಮಲೆಯರು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೪೭. ಎಳೆಯ ಬಿದಿರಿನ ಬಣ್ಣದ, ಸುಳಿಬಾಳೆಲೆಯ ಬಣ್ಣದ, ಮೊಳೆಯುವ ಗಿರಿಕೆಯ ಬಣ್ಣದ, ಹೊಳೆಯುವ ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದ, ಶರೀರಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಅಬಲೆಯರು ಸುಳಿದಾಡಿದಾಗ ಸಂಪಿಗೆಯ ಕಂಪು, ತಾವರೆಯ ಸುವಾಸನೆ, ಕಸ್ತೂರಿಯ

ತಿಳಿಗಂಪು ಪೊಂಬಾಳಿಗಂಪು ಕರ್ಪುರಗಂಪು
 ಗಳೆ ಸುಯ್ಯೊಳುಣ್ಣುವ ಬೆರ್ಮಗಳೊಳ್ ಮೆಯ್ಯೊಳೊಳ್
 ಸಲೆ ಸಾಜಮಾದ ಸಾಮಜಗಮನೆಯರ್ ಧೈರ್ಯಶಮನೆಯರ್ ಬರುತಿರ್ದರು ೪೭

ನುಡಿವ ಕನ್ನಡಿ ನೋಡುವುತ್ತುಲಂ ಪೂಗಳಂ
 ಮುಡಿವ ಕಾಳಾಹಿ ಚಲಿಸದ ನಿಂದ ಮರಿದುಂಬಿ
 ನಡೆವ ಪೊಂಬಾಳೆಯಲರದ ಮೊಗ್ಗೆ ತಳರದೊಳ್ಳಿರೆ ಪರಿಯದೆಳೆಯಪಾವು
 ಕುಡಿವರಿಯದಿರ್ಪ ಲತೆ ಕಾಯದ ಸುಮಂ ಸಿಂಹ
 ಕಡಗದಾನೆಯ ಕುಂಭಮೆಂಬಿವವಯವಮಾಗೆ
 ಬಿಡದೆ ಮೂಲೋಕವೋಹಿನಿಯರಾ ಗಿರಿತನುಜೆಯೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿತು ೪೮

ನಡೆಗಳಿಂದರಸಂಚೆವಿಂಡು ನಡೆವಂತೆ ಸವಿ
 ನುಡಿಯೊಳರಗಿಯ ಬಳಗಂ ತಳವರ್ಂತೆ ಸೋ
 ಮರ್ವಡಿಗಳಂ ಸೋಗೆಗಳ ಸಾಲ್ ತೆರಳ್ವಂತೆ ನಿರಿಗುರುಳ್ಳಂ ಮರಿದುಂಬಿಯ
 ಗಡಗಮೆದ್ದಂತೆ ನೆಲೆಮೊಲೆಗಳಿಂದೆಣೆವಕ್ಕಿ
 ವಡೆದುಗುಳ್ವಂತೆ ತನುವಿಂದತನುಶರಕೋಟಿ
 ಯೆಡೆವಿಡದೆ ಭರದೊಳೊದಗುವ ತೆರದೊಳೊದಗಿ ಬರುತಿರ್ದರಖಿಪ್ಪಿಯರು ೪೯

ಪರಿಮಳ, ಶ್ರೀಗಂಧದ ಸುವಾಸನೆ, ಹೊಂಬಾಳೆಯ ಕಂಪು, ಕರ್ಪುರದ ಸುಗಂಧಗಳೇ ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಮ್ಮುವ ಬೆವರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿದ್ದ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಶಾಂತ ಗೊಳಿಸುವ ಮದಗಜಗಮನೆಯರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೪೮. ಮಾತನಾಡುವ ಕನ್ನಡಿ, ನೋಡುವ ಉತ್ತುಲ, ಹೂಗಳನ್ನು ಮುಡಿಯುವ ಸರ್ಪ, ಅಲ್ಲಾಡದೆ ನಿಂತ ಮರಿದುಂಬಿ, ನಡೆದಾಡುವ ಹೊಂಬಾಳೆ, ಅರಳದ ಮೊಗ್ಗು, ಚಲಿಸದ ಅಲೆ, ಹರಿದಾಡದ ಎಳೆಯ ಹಾವು, ಚಿಗುರದ ಬಳ್ಳಿ, ಬಾಡದ ಹೂ, ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಹೆದರದ ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳ ಎನ್ನುವುಗಳೇ ಅವಯವಗಳಾಗಲು ಮೂರು ಲೋಕವನ್ನೂ ಮೋಹಿಸುವಂತಹ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪಾರ್ವತಿಯ ಎಡಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗೂಡಿದ್ದರು. ೪೯. ತಮ್ಮ ನಡಿಗೆಗಳಿಂದ ರಾಜಹಂಸಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ, ಇಂಪಾದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅರಗಿಗಳ ಸಮೂಹ ಹೋಗುವಂತೆ, ತಮ್ಮ ಜೋಲಾಡುವ ಕೂದಲಿನಿಂದ ನವಿಲುಗಳ ಸಾಲು ಹೋಗುವಂತೆ. ಗುಂಗುರುಕೂದಲುಗಳಿಂದ ಮರಿದುಂಬಿಯ ಸಮೂಹ ಎದ್ದಂತೆ, ಭಾರವಾದ ತೋರ ಮೊಲೆಗಳಿಂದ ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹೊರಟುಬರುವಂತೆ, ಶರೀರ ದಿಂದ ಮನ್ಮಥನ ಕೋಟಿ ಭಾಣಗಳು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಜೋರಾಗಿ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಪು

ಚರಣನೂಪುರರವಂ ಕಾಂಚೀರವಂ ಚೆಲ್ಲ
ಕರದ ಕಂಕಣರವಂಗಳ್ ಪೊಣ್ಣೆ ಸುಯ್ಯಗಂ
ಪರಳ್ಳುಡಿಯ ಗಂಪು ಮೈಗಂಪೊಂದನೊಂದೊದಗಿ ತಂಗಾಳಿಯಂ ಕೊರ್ವಿಸಿ
ತರಳಾಕ್ಷಿಗಳ ಬೆಳ್ಳು ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳಿಸೆವ
ಕರದ ಸೆಳ್ಳು ಗುರ್ವೆಳ್ಳು ದೆಸೆಗಳೊಳ್ ಪಸರಿಸಲ್
ಬರುತಿರ್ಪರತಿಸೊಗಸುಗಾರ್ತಿಯರ್ ಮವನಶರಮೂರ್ತಿಯರ್ ತವಕದಿಂದ ೫೦

ವಿಕತುಂಡಹತಿ ವೀತಭಯ ನಿರಾಧಾರ ಸ
ತ್ತ್ವ ಕಟಿಮಾರುತ ಕಂಪ ವಜ್ರಹತಿ ಶರಭಕಂ
ಟಿಕ ಗರುವಭೀತಿ ಗಜಕರಪಂದ ದುಷ್ಟಜಲಚರಸಂಗ ಘಟಪೀಡೆಯ
ನಿಕರದಟ್ಟುಳಿಗೆ ಪಲ್ಲವ ಕಮಲ ಸ್ಮರ ಶರಧಿ
ಸಂಕರರಂಭಾದ್ರಿ ಹರಿ ರಾಯ ಪಂಕೇಜಾತ
ಮುಕುಳ ರಂಜೀಂದುಗಳ್ ಕಾಂತೆಯರ ಕಾಯದೊಳದಂಗಿದುವೆನಲ್ ಮೆರೆದರು ೫೧

ಕರಿಕಳಭಯಾನೆಯರ್ ಕೌಶಲ್ಯಗಾನೆಯರ್
ಕರಮುಖನೇತ್ರೆಯರ್ ಕಾಂತಿಯುತಗಾತ್ರೆಯರ್
ಕರಿವೈರಮಧ್ಯೆಯರ್ ಕಾಮುಕಾಸಾಧ್ಯೆಯರ್ ಕಠಿಣಕುಚಮಂಡಲೆಯರು

ಗೂಡಿ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೫೦. ಕಾಲಿನ ಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಶಬ್ದ, ಒಡ್ಡಾಣದ ಶಬ್ದ, ಚೆಲುವಾದ ಕೈಯಂಕಣದ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರಲು, ಉಸಿರಿನ ಗಾಳಿಯ ಸುವಾಸನೆ, ಮುಡಿಯ ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳ, ಮೈಯಂಕಂಪು ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಸೇರಿ ತಂಗಾಳಿಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಭಾರಗೊಳಿಸಲು, ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳ, ಬಿಳುಪಾದ ಹೊಳಪು ಹಲ್ಲಿನ ಬಿಳುಪು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಕೈಯಲ್ಲಿನ ಚೂಪಾದ ಉಗುರಿನ ಕಾಂತಿ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡುವ ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣದಾಕಾರದ ಸೊಗಸುಗಾತಿಯರು ತವಕದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೫೧. ಕೋಗಿಲೆಯ ಕೊಕ್ಕಿನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಚಿಗುರು, ಶೈತ್ಯದ ಹೆದರಿಕೆಗೆ ಆಮೆ, ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಿಕೆಗೆ ಮನ್ಮಥ, ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಗೆ ಸಮುದ್ರ, ಚವುಳುನೆಲಕ್ಕೆ ಕೋಮಲವಾದ ಬಾಳೆಯ ಮರ, ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಪರ್ವತ, ಶರಭಕ್ಕೆ ಸಿಂಹ, ಗರುಡನಿಗೆ ರಾಹು, ಆನೆಯ ಸೊಂಡಲಿನ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಕಮಲದ ಹೂ, ದುಷ್ಟ ಜಲಚರಗಳ ಸಂಗಕ್ಕೆ ಶಂಖಗಳು, ಹಾವುಗಳ ಪೀಡೆಗೆ ಚಂದ್ರನು ಹೆದರಿ ಈ ಕಾಂತೆಯರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದರೊ ಎಂಬಂತೆ ಅವರು ಶೋಭಿಸಿದರು. ೫೨. ಮತ್ತೆ ಜಗಮನೆಯರು, ಗಾನ ಕುಶಲಿಗಳು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಾವರೆಗಣ್ಣಿನವರು, ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶರೀರದವರು, ಸಿಂಹಧಂತ ತೆಳು ನಡುವಿನವರು, ಅತಿಯಾದ ಕಾಮುಕರು, ಕಠಿಣವಾದ ಮೊಲೆಗಳುಳ್ಳವರು,

ಕರಣಸುವಿಲಾಸೆಯರ್ ಕಳಕಳಪ ಹಾಸೆಯರ್
ಕರಜಪ್ರಕಾಶೆಯರ್ ಕಳಕೀಲಭಾಪೆಯರ್
ಕರಚರಣಭೂಷೆಯರ್ ಕಾಮಪರಿತೋಷೆಯರ್ ಕಳಕಳದೊಳ್ಳಿತಂದರಂ ೫೨

ನೀಲಾಳಕಪ್ರಭೆಯೊಳಾಗಸಂ ಕತ್ತಲಿಸೆ
ಲೋಲಾಕ್ಷಿಗಳ ಬೆಳ್ಳು ಬೆಳಗನಾಗಿಸೆ ಬರ್ಪ
ಗಾಳಿಯಂ ಸುನಿತಂಬ ಕುಚಗಿರಿಗಳ್ಳೆ ಸಿ ಸೆಕೆಯನುಬ್ಬಿಸೆ ಸುಯ್ಯಳ
ಗಾಳಿ ತಂಪಿಯೆ ಕಟಿತಟಿಕಾಂಚಿ ಪದನೂಪು
ರಾಳಿಸ್ತನಂ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ಳೆ ಬಧಿರತೆಯ
ನೋಲೈಸೆ ಬರುತಿರ್ದುದಾ ಭವಾನಿಯ ಸಖಿನಿವಹದಮದನೇನಂಬೆನು ೫೩

ಪೊಳೆವ ಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲಂತೆ ಮರಿದುಂಬಿಗಳ
ಬಳಗದಂತಚ್ಚ ಪೊಸ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂತೆ ಮಿ
ನ್ಗಳ ಮಾಲೆಯಂತೆ ಪಾಲ್ನೊರೆವೆಳ್ಳಿನಂತೆ ಕುಮುದಂಗಳೊಳ್ಳನೆಗಳಂತೆ
ಜಲಜದ ವಿಕಾಸದಂತೆಮದರ್ವಳೆಯಂತೆ ಕಂ
ಗಳ ಕಾಂತಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪಸರಿಸಲ್ ನೋಡುತಿ
ಪರ್ಲಘುಜಘನೆಯರಾಗ ಪಾರ್ವತಿಯ ದಂಡಿಗೆಯ ಮುಂಗಡೆಯೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿತು ೫೪

ಇಂತು ನಾನಾ ವಿಲಾಸದ ವಿಡಾಯಿಗಳಿಂದ
ಕಂತುಹರನರಸಿ ವೈವಾಹಮಂಟಪದಡೆಗೆ
ಸಂತಸದೊಳ್ಳಿತಂದು ದಂಡಿಗೆಯನಿಳಿದು ಕೆಳದಿಯರ ಕೈಲಾಗಿನಿಂದ

ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ಸುಖವನ್ನು ನೀಡುವವರು, ಕಳಕಳಿಸಿ ನಗುತ್ತಿರುವವರು, ಪ್ರಕಾಶ
ವಾದ ಉಗುರುಳ್ಳವರು, ಶುಕಭಾಷಿನಿಯರು, ಸುಂದರವಾದ ಕೈಕಾಲುಗಳುಳ್ಳವರು,
ಕಾಮಾಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಂತ ಆನಂದ ಹೊಂದಿದವರು ಆತ್ಮಂತ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದರು.
೫೩. ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ಗುಂಗುರುಕೂದಲಿನ ಪ್ರಕಾಶವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲನ್ನುಂಟು
ಮಾಡಲು, ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಪ್ರಭೆ ಬೆಳಗನ್ನು ಮೂಡಿಸಿತು. ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ಗಾಳಿ
ಯನ್ನು ಪೃಷ್ಠ ಮತ್ತು ಸ್ತನಗಳೆಂಬ ಪರ್ವತಗಳು ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಸೆಖೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ
ದುವು. ಉಸಿರಾಟದ ಗಾಳಿ ತಂಪನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿ-ಕಾಲ್ಗಿಜ್ಜೆಗಳ ಶಬ್ದ
ದಿಗ್ಗಜಗಳಿಗೆ ಕಿವುಡುಂಟುಮಾಡಿತು. ಈ ರೀತಿ ಆ ಅಂಬಿಕೆಯ ಸಖಿಯರ ಸಮೂಹ
ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೫೪. ಹೊಳೆಯುವ ಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲಿನಂತೆ, ಮರಿದುಂಬಿಗಳ ಬಳಗ
ದಂತೆ, ಅಚ್ಚ ಹೊಸದಾದ ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನಂತೆ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮಾಲೆಯಂತೆ, ಹಾಲಿನ ನೊರೆಯ
ಬಿಳುಪಿನಂತೆ, ಒಳ್ಳೆನ್ನೆದಿಲೆಗಳ ಮೊಗ್ಗಿನಂತೆ, ಕಮಲದ ಅರಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಅಮೃತದ
ಮಳೆಯಂತೆ ಕಂಗಳ ಪ್ರಕಾಶ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹರಡಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಭಾರವಾದ ಪಿರೈ
ಗಳುಳ್ಳ ಆ ಲಲನೆಯರು ಪಾರ್ವತಿಯ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮುಂದೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆದರು, ೫೫.
ಈ ರೀತಿ ನಾನಾ ವೈಭವಾಡಂಬರಗಳಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಯು ವಿವಾಹಮಂಟಪದ ಬಳಿಗೆ

ಮುಂತೆಸೆವ ನವರತ್ನ ಖಚಿತವೇದಿಕೆಯನೊಲ
 ಏನ ತಡೆಯದೇರಿದಳು ಸಕಲಜನನಿಕರವೋ
 ರಂತೆ ಹರುಷದಿ ಜಯಜಯೆಂದು ಕೈಮುಗಿವೃತ್ತಿದುರ್ದಾ ಜಲಧಿಘೋಷದಂತೆ ೫೫

ಸಿರಿ ಸರಸ್ವತಿ ಶಚಿಯಹಳ್ಳಿ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆ,
 ಪರಮಗಾಯತ್ರಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಮುಂತಾಗಿರ್ದ
 ಸುರನರಭುಜಂಗಮಸ್ತ್ರೀಯರೊಲವಿಂದೆ ಶೋಭಾನಮಂ ಪಾಡುತಿರಲು
 ವರಮೂಹೂರ್ತದ ಸಮಯವಾಯ್ತೆಂದು ಬಂದು ಸುರ
 ಗುರುವಾಗ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಕೇಳು ನಸುನಗುತಲಿ
 ಶ್ವರ ಗಿರಿಜೆಯರ್ ಮಹಾಹರುಷದಿ ಮೆಟ್ಟಿಕ್ಕಿಗಿರದೆ ಬಿಜಯಂಗೈದರು ೫೬

ಸುರರ ಗುರುವಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಶಿವನ
 ವರಮಂಗಳಾಷ್ಟಕವನೋದತಾಯತವೆಯೆನ
 ಲಿರದೆ ಮುನಿವರರು ಸರ್ವಾಯತಾಯತವೆನಲ್ ತೆರಿಸೀರೆಯಂ ಸರಿಯಲು
 ಕರದ ಜೀರಿಗೆಬೆಲ್ಲದಿಂದಲೋರ್ಬೊರ್ಬರಂ
 ಹರ ಗಿರಿಜೆಯರ್ ಬೇಗದಿಡಿಡುತಿರಲ್ ನೋಡಿ
 ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ ಜಯಜಯಧ್ವಾನದಿಂ ನುತಿಸಿದರ್ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ೫೭

ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಂದು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಂದ ಇಳಿದು, ಸಖಿಯರ ಕೈಯಾಸರೆಯಿಂದ, ಮುಂದೆ
 ಕೆಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನವರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಹತ್ತಿದಳು. ಆಗ
 ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಮುದ್ರದ ಅಬ್ಬರದಂತೆ ಜಯ
 ಜಯ ಘೋಷಮಾಡಿ ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ೫೬. ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ಶಚಿ, ಅಹಲ್ಯೆ,
 ಲೋಪಾಮುದ್ರೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಗಾಯತ್ರಿ, ಸಾವಿತ್ರಿ ಮೊದಲಾದ ದೇವ ಮಾನವ ನಾಗಸ್ತ್ರೀ
 ಯರೆಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸೋಬಾನೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಬಂದು
 ಮುಹೂರ್ತದ ಸಮಯ ಆಯಿತೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಸುನಗುತ್ತ
 ಈಶ್ವರ ಪಾರ್ವತಿಯರು ಬಹು ಆನಂದದಿಂದ ಮೆಟ್ಟಿಕ್ಕಿಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿದರು.
 ೫೭. ದೇವಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವನ ಪವಿತ್ರ
 ವಾದ ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕವನ್ನು ಓದುತ್ತ ಸಮ್ಮತವೇ ಎಂದನು. ಕೂಡಲೇ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರು
 ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮ್ಮತ ಎನ್ನುಲು ಅಂತರ್ಘಟವನ್ನು ಸರಿಸಿದರು. ಆಗ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀರಿಗೆ
 ಬೆಲ್ಲದಿಂದ ಶಿವಪಾರ್ವತಿಯರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬೇಗನೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರಲು ನೋಡಿ
 ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಯಜಯ ಶಬ್ದದಿಂದ ಹೊಗಳಿದರು,

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಸಕಲವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷದಿಂ
 ಗಾಸಿಯಾದುವು ದಿಗ್ಗಜಂ ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯ
 ಸೂಸಿದರ್ ಶಿವಶಿವೆಯರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರುತ್ತಮಾಂಗದಮೇಲೆ ಲೀಲೆಯಿಂದೆ
 ಈ ಸದಾಶಿವನೆಡೆಗೆ ಗಿರಿರಾಜನೈದಿ ಸುವಿ
 ಲಾಸದಿಂ ಮಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಧಾರೆಯನೆರೆಯ
 ಲಾ ಸಮೀಪದ ಮನೆಯೊಳೀರ್ವರಂ ಶಿವಗೂಡಿ ಹಸೆಯೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸಿದನು ೫೮

ಇಂತು ಶಿವಶಿವೆಯರಿರೆ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿ ಸುರ
 ಸಂತತಿಗಳಿರದೆ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ಪ್ರೇಮ ಸಮ
 ನಂತರದೊಳೀರ್ವರಂ ನಾನಾ ಗಣಂಗಳು ಪಜ್ಜಿಯೊಳ್ ಕೂಡಿಕೊಂಡು
 ಸಂತಸದೊಳಗಜೆಯೊಡಗೂಡಿ ಭೂಮವನುಂಡು
 ಪಿಂತೆ ಪರಿಮಳಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ತಾಂಬೂಲಂಗಳಿಂ
 ಳಿಂ ತಣಿಸಿ ಕಳುಹಿದಂ ಬಂದ ನಿಬ್ಬಣಗರಂ ಗಿರಿರಾಜನಲ್ಲಿಯಿಂದೆ ೫೯

ಬಳಿಕ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿವಸದ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ನಾಗ
 ವಲಿಯ ಮೆರೆದಂ ನವ್ಯರತ್ನನಿರ್ಮಿತಮಾದ
 ಪೊಳವ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳ್ ಗಿರಿರಾಜ ಸಹಿತೆ ನಾನಾ ವೇದಘೋಷದಿಂದೆ

೫೮. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳ ಘೋಷದಿಂದ ದಿಗ್ಗಜಗಳು ಹೆದರಿದುವು. ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರು ಒಯ್ಯಾರದಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿನ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಸುರಿದರು. ಸದಾಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಪರ್ವತರಾಜನು ಬಂದು ವಿಲಾಸದಿಂದ ಮಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಧಾರೆಯನ್ನು ಎರೆಯಲು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಪಾರ್ವತಿಯ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಹಸೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು. ೫೯. ಈ ರೀತಿ ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರು ಇರಲು ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ-ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವಸಮೂಹಗಳು ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಎಲ್ಲ ಗಣಗಳನ್ನು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮದಲೂಟ ಮಾಡಿದನು. ಅನಂತರ ಪರಿಮಳಗಂಧ, ಹೂ, ತಾಂಬೂಲಗಳಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ಪರ್ವತರಾಜನು ಬಂದಿದ್ದ ನಿಬ್ಬಣದವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ೬೦. ಅನಂತರ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿವಸದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನು ನಾಗವಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸಿದನು. ನವರತ್ನದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೊಳೆಯುವ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ನಾನಾ ವೇದಗಳ ಘೋಷಗಳಾಗುತ್ತಿರಲು, ಥಳಥಳಿಸಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ವಂಜುಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ

ಫಲಫಲಪ ಪಂಜುಗಳ ಮೊತ್ತದಿಂದ ಪಂದಿಗಳ
ಕಳಕಳದ್ವನಿಯಿಂದ ವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷದಿಂದ
ಜಲಜಭವ ಪರಿ ಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ ಕಾಲ್ಪಜೆಯೊಳ್ಳಿದಿ ಬರಲುತ್ಸವದೊಳು ೬೦

ಇಂತೆಸೆವ ವಿಭವದಿಂದುತ್ತಮೆರಲಾಗ ಹಿಮ
ವಂತನಳಯಂಗಳಿತ್ತನುಡುಗೊರೆಯನೋದಿಸಿದ
ರಂತಾಗ ಮುಯ್ಯನೀಶಂಗೆ ಗಿರಿಚೆಗೆ ಹರಿಯುಚೇಂದ್ರರುಂ ಸುರನಿಕರಮುಂ
ಮುಂತೆ ಕಾಣ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ನಮಿಸಿದರ್ ಸಕಲಸುರ
ಸಂತತಿಗಳಾಮ್ನಾಯಮಂತ್ರದಿಂದ ನುತಿಸಿದರ್
ಸಂತಸದೆ ನಂದಿಮುಖ್ಯರ್ ನಲಿದರಭವನ ವಿವಾಹೋತ್ಸವವನೀಕ್ಷಿಸಿ ೬೧

ನಾಗವಲಿಯಾದ ಮರುದಿವಸ ನಗರಾಜನನು
ರಾಗದಿಂದ ನಿಬ್ಬಣಿಕೆ ಮೃಷ್ಣಾನ್ನದಾ
ರೋಗಣೆಯನ್ನೆದೆ ಮಾಡಿಸಿ ದಿವ್ಯಗಂಧತಾಂಬೂಲದಿಂದ ತುಷ್ಟಿವನಿಸಿ
ಮೇಗೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣದುಡುಗೊರೆಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು
ಬೇಗದಿಂದ ಕೋಟಿಯೋಜನದಿಂದ ಚಚ್ಚಾಕ
ಮಾಗಿರ್ಪ ವರವಸಂತೋತ್ಸವದ ದೊಡ್ಡ ಬೇಡಾಕಳಿಯನಾಗಿಸಿದನು ೬೨

ಫಲಫಲಪ ಶರಿಕಾಂತಶಿಲೆಯ ನೆಲಗಟ್ಟುಗಳ
ನಳವಡಿಸಿ ಮುತ್ತು ಮಣಿಕೆ ವಜ್ರ ವೈದೂರ್ಯ
ಲಲಿತಗೋಮೇದಿಕ ಸುಪದ್ಮರಾಗಾದಿ ನಾನಾ ರತ್ನನಿಚಯದಿಂದ

ವಂದಿಮಾಗಧರ ಕಲಕಲ ಧ್ವನಿಯಿಂದ, ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-
ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ
ಆ ನಾಗೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೬೧. ಈ ರೀತಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ
ವೈಭವದಿಂದ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಹಿಮವಂತನು ಆಳಿಯನಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು
ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ-ಇಂದ್ರರು ಈಶ್ವರ-ಪಾರ್ವತಿಯರಿಗೆ ಮುಯ್ಯಿ ಮಾಡಿ
ದರು. ದೇವಸಮೂಹ ಅವರ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲ ದೇವ
ಕುಲವೂ ವೇದಮಂತ್ರದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರು. ನಂದಿ ಮೊದಲಾದವರು ಈಶ್ವರನ
ಮದಮೆಯ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಲಿದರು. ೬೨. ನಾಗೋಲಿಯಾದ
ಮಾರನೆಯದಿನ ಪರ್ವತರಾಜನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ದಿಬ್ಬಣಕ್ಕೆ ಮೃಷ್ಣಾನ್ನ
ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ದಿವ್ಯಗಂಧ-ತಾಂಬೂಲಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದನು, ಜೊತೆಗೆ
ವಸ್ತ್ರಾಭರಣದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಕೋಟಿ ಯೋಜನದಿಂದ ಚಚ್ಚಾಕವಾಗಿ
ರುವ ವಸಂತೋತ್ಸವದ ದೊಡ್ಡ ಆಟದ ಕುಳಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ೬೩. ಫಲಫಲಪವ
ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಯ ನೆಲಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಸಿ ಮುತ್ತು-ಮಣಿಕೆ-ವಜ್ರ-
ವೈದೂರ್ಯ, ಮನೋಹರವಾದ ಗೋಮೇದಿಕ, ಪದ್ಮರಾಗ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ರತ್ನ

ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಸೋಪಾನಪಟ್ಟಾಯಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ
ಯೊಳಗೆ ಕುಂಕುಮಮಲಯಜಾತಮಿತ್ರಾಂಬುಪಂ
ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಕಸ್ತೂರಿಮಲಯಜೋದಕದ ಕೊಪ್ಪರಿಗಯಂ ಬಳಸಿಟ್ಟರು ೬೩

ಭೋಜನಾನಂತರದೊಳಜ ಹರೀಂದ್ರಾದಿ ಜನ
ರಾಜೆಯಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡತುಳವೈಭವದಿಂದೆ
ರಾಜಶೇಖರನಗಜೆಗೊಡಿ ನಡೆತಂದು ಖೇಡಾಕುಳಿಯ ಬಳಿಯೊಳರ್ಪ
ರಾಜಸುವ ಮಂಟಪದೊಳಮಳಮಣಿಖಚಿತವ್ಯಗ
ರಾಜಪೀಠವನೇರಿಯೊಲಗದೊಳರೆ ಶೈಲ
ರಾಜನಂದನೆ ಮಲಯಜೋದಕದ ಪೊಟ್ಟಣದೊಳಿಟ್ಟಳಾ ಶಂಕರನನು ೬೪

ಇಟ್ಟನೀಶಂ ತನ್ನ ಕೈಯ ಕತ್ತರಿನೀರ
-ಪೊಟ್ಟಣದೊಳಗಜೆಯಂ ದೇವಿ ಹೊರಕೆಯ್ಯಿಂದೆ
ತಟ್ಟಿ ಮರಳಿಶ್ವರನನಿಡೆ ನಗುತೆ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗಳ ಮನವನರಿದು
ಕೊಟ್ಟಂ ನಿರೂಪಮಂ ಜಲಕೀಳಿಭವನವ
ರಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಹರುಷದಿಂ ತಮತಮಗೆ ಹಸ್ತಕಳ
ವಟ್ಟಿ ಜಲಯಂತ್ರ ಪೊನ್ನಂಡೆಗಳ ಗವಣದಿಂ ನೀರಾಟಕನುಪಾದರು ೬೫

ಹರಿವಿಧಿಗಳಂ ಸುರೇಂದ್ರಾದಿ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ
ನರವಿ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ ವಸು ಮನುಮುಖ್ಯಪುರುಷರಂ
ಸಿರಿ ಸರಸ್ವತಿ ಶಚಿ ಸ್ವಾಹೆ ರೋಹಿಣಿಮುಖ್ಯವಾದ ತತ್ಪತ್ತೀಕುಳಂ

ಸಮೂಹದಿಂದ ಹೊಳೆ-ಹೊಳೆಯುವ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಸಾಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಒಳಗೆ ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗಂಧವನ್ನು ಬೆರೆಸಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಕಸ್ತೂರಿಗಂಧದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಟ್ಟರು. ೬೪. ಊಟವಾದ ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಜನಸಮೂಹವನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಈಶ್ವರನು ಪಾರ್ವತಿಯೊಡನೆ ಬಂದು ಆಟದ ಕುಳಿಯ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಣಿಖಚಿತವಾದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಓಲಗದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪಾರ್ವತಿಯು ಗಂಧದ ನೀರಿನ ದೊನ್ನೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದಳು. ೬೫. ಈಶ್ವರನು ಕೂಡ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಸ್ತೂರಿ ನೀರಿನ ದೊನ್ನೆಯಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಹೊಡೆದನು. ಪಾರ್ವತಿಯು ಅದನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆಯೆ ತಡೆದು ಮತ್ತೆ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಹೊಡೆದಳು. ಶಿವನು ನಗುತ್ತ ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ-ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಂಗಿತವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವರಿಗೆ ಓಕುಳಿ ಯಾಟಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಕೊಟ್ಟನು. ಅವರು ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಜೀರ್ಕೊಳವೆ ಮತ್ತು ಚೆನ್ನದ ಕೊಳವೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೀರಾಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾದರು. ೬೬. ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಸಮೂಹ, ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯ-ವಸು-ಮನು ಮೊದಲಾದ ಪುರುಷರು, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ಶಚಿ,

ವರರಂಭೆಯೂರ್ವಸಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಸುಕೇಶಿ ಸೌಂ
ದರಿ ಮುಖ್ಯಸುರವರಾಂಗನೆಯರು ನಡೆತಂದು
ದರಂಪದಿಸೆವ ಬೀಡಾಕುಳಿಯನೊಳಪೊಕ್ಕರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು

೬೬

ಪೊಕ್ಕು ಕುಂಕುಮವಿಮಿಶ್ರಾಂಬುಮ ಮಗನಿನಿಯ
ರಕ್ಕತುಳದಿಂದೊರ್ಬರೊರ್ಬರಂಗಂಗಳೊಳ
ಮಿಕ್ಕುಸೂಸಲ್ ಸಿದಿದ ಜಲಕಣಾವಳಯವರ ಮುಖಪಂಕಜಂಗಳೊಳಗೆ
ಮುಕ್ಕುರಿಕೆ ಶರಿಯೊಡನೆ ಪಂಕಜಂಗಳ್ ಖಾತಿ
ಮಿಕ್ಕು ಕಿಡಿಗಳನುಗುಳ್ಳಪ್ರವೇನಲ್ ಸುರರ ನೋ
ಟಕ್ಕೆ ಸೋಜಿಗವನಾಗಿಸಿತಂಬುಕೇಳಿಯೊಳ ಹೇಳುದೇನಚ್ಚರಿಯನು

೬೭

ಕೆಲಕೆಲರ್ ತಜ್ಜಲವನೀಸುತುಂ ಸೂಸುತುಂ
ಕೆಲಕೆಲರ್ ಕುಚಭರದೆ ಬಳ್ಳುತುಂ ತಳ್ಳುತುಂ
ಕೆಲಕೆಲರ್ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಯ್ಯುತುಂ ಪೊಯ್ಯುತುಂ ಪೊನ್ನಂಡೆಗಳನೆ ತಿಡಿದು
ಕೆಲಕೆಲರ್ ಪೊಯ್ಲ ಪೊರೆಗಳೆವುತುಂ ಕಳೆವುತುಂ
ಕೆಲಕೆಲರ್ ಪಂಥಗಳ ನುಡಿವುತುಂ ಜಡಿವುತುಂ
ಕೆಲಕೆಲರ್ ಸೊಗಸಿನಿಂದಾಡುತುಂ ಪಾಡುತುಂ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದರಾ ಕೊಳದೊಳು

೬೮

ಪೊರವಾರ ಭಾರಂಗಳು ಕುಚಭರಂಗಳು
ತುಂಬುಗಳ ಬಿಟ್ಟುಗಳನಡಿಯಿಡುವ ಕಾಲದೊಳ
ಪೊರಲಾರದಳಲಿ ಬಳ್ಳಿಲ್ಲಿ ತೋದರಿಯರಾ ಸರಸೀಜಲಂಗಳೊಳಗೆ

ಸ್ವಾಹೆ, ರೋಹಿಣಿ ಮೊದಲಾದ ಅವರ ಪತ್ನಿಯರ ಸಮೂಹ, ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ರಂಭೆ, ಊರ್ವಶಿ, ತಿಲೋತ್ತಮೆ, ಸುಕೇಶಿ, ಸೌಂದರಿ ಮೊದಲಾದ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಆಟದ ಕುಳಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು. ೬೭. ಹಾಗೆ ಒಳ ಹೊಕ್ಕು ಆ ಮಾನಿನಿಯರು ಆವೇಶದಿಂದ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಕುಂಕುಮ ಮಿಶ್ರವಾದ ನೀರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚೆಲ್ಲಿದರು. ಆಗ ಸಿದಿದ ನೀರಿನ ಹನಿಗಳು ಅವರ ಮುಖಕಮಲಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಜಂದ್ರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಮಲಗಳು ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಉಗುಳಿದುವೋ ಎಂಬಂತಿರಲು ನೀರಾಟ ದೇವತೆಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸೋಜಿಗವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ೬೮. ಕೆಲಕೆಲವರು ಆ ನೀರನ್ನು ಈಜುತ್ತ-ಜೆಲ್ಲುತ್ತಾ ; ಕೆಲಕೆಲವರು ಸ್ತನಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಬಳುಕುತ್ತ-ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲಕೆಲವರು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಯ್ಯುತ್ತ, ಹೊನ್ನಿಕೊಳವೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ; ಕೆಲಕೆಲವರು ಹೊಡೆತದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಳೆಯುತ್ತಾ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲಕೆಲವರು ಶಪಥ ಮಾಡುತ್ತ-ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ; ಕೆಲಕೆಲವರು ಸೊಗಸಿನಿಂದ ಆಡುತ್ತ-ಹಾಡುತ್ತಾ, ಆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ೬೯. ಪೃಷ್ಠಗಳ ಭಾರವನ್ನೂ, ಸ್ತನಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನೂ, ತುಂಬುಗಳ ಪ್ರಪ್ಪತೆಯನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಲಾರದೆ ದುಃಖಿಸಿ

ತರಿಸಂದವೆಲ್ಲವುಂ ಲಘುವಾಗೆ ನೆಗೆದು ಧುಡು
ವಿರಿದಿಸಿವರ್ ಜಡಸ್ನೇಹದಿಂದಿ ಲೋಕ
ಮರಿಯಲ್ ಗುರುತ್ವಕ್ಕೆ ಲಘುತ್ವ ಮಪ್ಪು ದನುಡಾಹರಿಪಂತದೇನೆಂಬೆನು

೬೯

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸತಿಯರಿಂತಾಡುತಿರೆ ಸಿರಿ ತನ್ನ
ವಲ್ಲಭಾಂಗೆ ಕುಂಕುಮಾಂಬುವಂ ಲೀಲೆಯಿಂ
ಚೆಲ್ಲ ಮಿಂಚಂದಳೆದ ಕಾಮುಗಿಲಿನಂದಮಂ ಧರಿಸಿ ಹರಿ ಮರಳಿ ತನ್ನ
ನಲ್ಲಳಂ ಮಲಯಜಾಂಬುವಿನಿಂ ಮುಸುಂಕಿ ರಸ
ದಲ್ಲಿ ಲೇಪಿಸಿದ ಪೊಂಬುತ್ತಳೆಯ ಮೊಳ್ಳೆಯೋಳ್
ತಲ್ಲಲನೆಯೊಪ್ಪಿದಳ್ ನೋಳ್ಳವರ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು

೭೦

ಒಂದೆಸೆಯೊಳ್ಬಿಜುಂ ಸರಸತಿಯ ಮೇಲೆ ತಾ
ನೊಂದೆಸೆಯ ಕತ್ತರಿಜಲಂಗಳಂ ನಿಸಿ ಬಳಸಿ
ನಿಂದೆಸೆಯಲೆಸೆವ ಸಸಿಗಲ್ಲ ಪುತ್ರಳೆಯೊಲಾ ಪಾಣಿ ಜೀರ್ಣೋಳವಿಯೊಳಗೆ
ಒಂದಿಸಿದ ಮಲಯಜಜಲಂ ಬೊಮ್ಮನಂಗದೊಳ್
ಸಂದಿಸಿದೊಡೊಡನಾ ಸ್ವಯಂಭುವಂ ತಿಳಿಜೊನ್ನ
ದಿಂದ ಮುಸುಕಲ್ಪಟ್ಟ ಕನಕಾದ್ರಿಯಂತೆ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ದೇಂ ರಾಜಿಸಿದನೋ

೭೧

ಬೇರೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನೊಳ್ ಕೋಟಿಗಳ ಮೂವತ್ತು
ಮೂರೊಂದುಗೂಡಿದ ಸುರಸ್ವಿಯೆರಂ ಬರಲ್
ಸಾರೊಂದು ಪಾಲೋವಿ ಸುರಪನು ಕರೆದಳರಸರೆ ಸರಸಕೆನಗೆ ಮೆಯ್ಯ

ಆಯಾಸಗೊಂಡ ಈ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನೀರಿನೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ಭಾರವು ಹಗುರವಾಗುವುದನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುವಂತೆ ಈ ಲೋಕ ತಿಳಿಯಲು ನೀರಾಟದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವೆಲ್ಲವೂ ಹಗುರವಾಗಲು ನೆಗೆದು, ದುಮುಕಿ ಈಜಿದರು. ೭೦. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಈ ರೀತಿ ನೀರಾಟವಾಡುತ್ತಿರಲು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತನ್ನ ಪತಿಯ ದೇಹಕ್ಕೆ ಕುಂಕುಮದ ನೀರನ್ನು ಒಯ್ಯಾರದಿಂದ ಚೆಲ್ಲಲು, ಮಿಂಚನ್ನು ತಳೆದ ಕಾಮುಗಿಲ ಅಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ವಿಷ್ಣು ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಗಂಧದ ನೀರಿನಿಂದ ಮುಳುಗಿಸಿದನು. ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬಳಿದ ಚಿನ್ನದ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ. ೭೧. ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸರಸ್ವತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಪರಿಮಳದ ನೀರನ್ನು ಎರಚಲು ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಆವರಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಯ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಸರಸ್ವತಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಮತ್ತೆ ಸರಸ್ವತಿಯು ಜೀರ್ಣೋಳವೆಯೊಳಗೆ ತುಂಬಿದ ಗಂಧದ ನೀರನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಲು ತಕ್ಷಣ ಆ ಬ್ರಹ್ಮನು ತಿಳಿಯಾದ ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನಿಂದ ಮುಸುಕಿದ ಮೇರುಪರ್ವತದಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಬಹು ಚೆಲುವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನು. ೭೨. ಬೇರೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತುಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು ಒಂದುಗೂಡಿ ಬರಲು ಅವರನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿರಿ ಎಂದು

ತೋರೆಂದು ಕನ್ನೀರ್ಗಳಂ ಪೊಯ್ತು ತಿರೆ ಪತ್ತು
ನೂರೆಂದನಿಪ ಲೆಕ್ಕದಕ್ಕಿಯಂ ಪಡೆದ ನಗೆ
ಗಾರಿಂದರನಿಮಿಷತೆಯಂ ಪಡೆದನಮರಿಯರ್ ಕೈಪೊಯ್ತು ನಗುತಿರಲೈ ೭೨

ಮರಳಿ ಸುರಪಂ ನಗುತ್ತೂರ್ವಸಿಯ ಮೇಲೆ ಕ
ತ್ತೂರಿಯ ಮಲಯಜದ ಕುಂಕುಮಧಾರಗಳನೊತ್ತು
ತಿರೆ ಪಡೆದುದಾಕೆಯಂಗಂ ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಹಾರಂಗಳಂ
ಪೊರೆಯೊಳಿದನ್ನೆಕ್ಕಿ ಪ ಶಚೀಮನಂ ಪಡೆದುದಾ
ಸ್ಮರಣಜನೇಚ್ಚ ಕನ್ನೈದಿಲೆಯ ಕೆಂಪುದಾ
ವರೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳ ಸರಳ ಬಾಯ್ಬಾರಗಳನಿಂದು ವಿಚಿತ್ರವೆನಲು ೭೩

ಮುತ್ತಮೂರ್ವಸಿಯ ಮೊಗಕಾ ಸುರಪನಕ್ಕರಿಂ
ಕತ್ತೂರಿಯನೀರನಾ ಜೀರ್ಣೋಳವಿಯಿಂದ ತೆಗೆ
ದೊತ್ತಲಾಕೆಯ ಮೊಗಂ ಕಳಕಳಿಸಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ಸೊಂಪಾದುದಾ ಕ್ಷಣದೊಳು
ಇತ್ತಲ್ ಶಚೀಮುಖಂ ಸರ್ವರಂ ನೋಡಲಾ
ಕತ್ತೂರಿಯ ಬಣ್ಣಮಾದುದು ಚಿತ್ರವಿಂದು ಜಗದೊ
ಳಿತ್ತ ಮೆಚ್ಚಿತ್ತ ಚಪ್ಪಟೆಯೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯನಭಿನಯಿಸುವತಾದುದು ೭೪

ಶಚಿದೇವಿ ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಕರೆದು, ಅರಸನೆ ಸರಸಕೇಳಿಗೆ ನನಗೆ ಮೈಯನ್ನು ತೋರು ಎಂದು ಕೆಂಪುನೀರನ್ನು ಹೊಯ್ತು ತಿರಲು ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನಗೆಗಾರ ಎಂದು ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೈತಟ್ಟಿ ನಗುತ್ತಿರಲು ಇಂದ್ರನು ದೇವತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದನು. ೭೩. ಮತ್ತೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ನಗುತ್ತ ಉರ್ವರಿಯ ಮೇಲೆ ಕಸ್ತೂರಿಯ, ಗಂಧದ, ಕುಂಕುಮದ ನೀರನ್ನು ಎರಚುತ್ತಿರಲು ಆಕೆಯ ದೇಹವು ನೀಲ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮತ್ತು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನೋಡುವ ಶಚಿಯ ಮನಸ್ಸು ಇದು ವಿಚಿತ್ರ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮನ್ಮಥನು ಬಿಟ್ಟು ಕನ್ನೈದಿಲೆ, ಕೆಂಪುದಾವರೆ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂಬಾಣಗಳ ಬಾಯ ಅಲಗಿನ ರೂಪನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ೭೪. ಮತ್ತೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಸ್ತೂರಿಯ ನೀರನ್ನು ಜೀರ್ಣೋಳವೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಉರ್ವರಿಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮಲು ಆಕೆಯ ಮುಖ ಕಳಕಳಿಸಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ಸೊಂಪಾಯಿತು. ಅದೇ ಕ್ಷಣ ಇತ್ತಲಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಲು ಶಚಿದೇವಿಯ ಮುಖವು ಅಚ್ಚರಿಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿನ ಒದೆತವಿಲ್ಲ ? ಚಪ್ಪಾಳೆಯಲ್ಲಿ ? ಎನ್ನುವ ಗಾದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುವಂತೆ

ಸಂಗಳಿಸಿ ನೀಡೊಯ್ಯ ಕಾಲದೊಳ್ ಕರೆದ ಪೊಸ
 ಪೊಂಗಳಸಗಳ್ ಜಗುಳಿ ನೀರನೀಸುತ್ತಿಪ್ಪ
 ಹೆಂಗಳ್ ಕುಚಂಗಳ್ಗೆ ಕೈನೀಡುವರ್ ಪೊನ್ನ ಜೀರ್ಣಿಗಳವಿಗಳ್ ಬೀಳಲು
 ಮುಂಗಡೆಯೊಳಿಸಾಡುವಬಲೆಯರ ನಳತೊಳ್ಳ
 ಲೆಂಗವಿಸಿ ಪಿಡಿದೊಡನೆ ನಗಿಸುವರ್ ತಮ್ಮೊಳಗೆ
 ಹಿಂಗದಾ ಮುಗ್ಧೆಯರ್ ತಜ್ಜಲಕ್ರೀಡೆಯೊಳ್ ಪೇಳ್ವದೇನಚ್ಚರಿಯನು ೭೫

ನಾಕದಬಲೆಯರನಾಲಿಂಗಿಸುವ ಬಯಕೆಯೊಳ
 ನೇಕಕಾಲು ಭ್ರಮೆಯೊಳಿದೊಡಂ ದೂರಕದಿ
 ನ್ನಾಕಪ್ಪಿಕು ಬಂದ ಜಲಕೇಳಿಯೊಳಗಿದರೊಳಾದ ಕಿಂಚಿದ್ರೋಗವೇ
 ಸಾಕೆಂದು ಕೆಲಕಲರ್ ನೀಡೊಯ್ಯ ಸಂದೇಶಯ
 ನೂಕುನೂಕಿನ ಸೋಂಕಿನೊಳ್ ಸುಖಿಂಬಡೆದರಿಂ
 ದೋಕುಳಿಯ ನೆವದೊಳಪ್ಪಿದರೆಂಬ ನಾಣ್ಣು ಡಿಯನಭಿನಯಿಸಿ ತೋರುವಂತೆ ೭೬

ನಡುಕಮಾಡುದು ಮೆಯ್ಯೆ ರೋಮಾಂಚಮಾಯ್ತು ಕಂ
 ಗಡೆ ಕಿಂಪನಾಳ್ವದಧರಂ ಬೆಳತುಂದು ನಡೆಗೆ
 ತಡಬಡಿಸಿದುದು ಗುಡ್ಡುಗೊಂಡುವಾ ಪೆರ್ವೊಲೆಗಳುಗುವೊಯಿಲ್ಲ ಲಂ ಮೆರೆದುವು

ಕಪ್ಪಾಯಿತು. ೭೫. ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನೀರು ಹೊಯ್ಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ
 ಹೊಸ ಹೊನ್ನ ಕಳಶಗಳು ಜಾರಲು ನೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹೆಂಗಸರ ಮೊಲೆಗಳಿಗೆ
 ಕೈಜಾಚುವರು. ಚಿನ್ನದ ಪಿಚೆಕಾರಿಗಳು ಬೀಳಲು ಮುಂದೆ ಈಜಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ
 ಮೃದುವಾದ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಬಯಸಿ ಹಿಡಿದ ತಕ್ಷಣ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೆ ಆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯ
 ಆಸೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದ ಮುಗ್ಧೆಯರು ನಗಿಸುವರು. ೭೬. ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು
 ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಇದ್ದರೂ ಅದು
 ದೊರೆಯದು. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬಂದ ನೀರಾಟದಲ್ಲಿ ಆದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭೋಗವೇ ಸಾಕು
 ಎಂದು ಕೆಲವರು ಓಕುಳಿಯಾಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ, ನೀರನ್ನು ಹೊಯ್ಯುವ ಸಂಭ್ರಮದ
 ನೂಕುನುಗ್ಗಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸೋಕಿ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಿ
 ತೋರುವಂತೆ ಕಂಡರು. ೭೭. ನಡುಕ ಉಂಟಾಯಿತು, ಮೈ ಪುಳಕಗೊಂಡಿತು.
 ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಿಂಪಾದುವು, ತುಟಿಗಳು ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡುವು, ಹೆಜ್ಜೆ ತಡವರಿಸಿತು, ನುಜ್ಜು
 ನುಜ್ಜಾಗಿದ್ದ ದಪ್ಪನಾದ ಮೊಲೆಗಳು ಉಗುರಿನ ಹೊಡೆತದಿಂದ ತುಂಬಿದುವು, ಮಾತು
 ಭಿನ್ನವಾಯಿತು, ಮುಖ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿತು, ಮುಡಿ ಬಿಚ್ಚಿಹೋಯಿತು, ತಿಲಕ ಮೈಗೆ

ನುಡಿ ಬಿನ್ನ ನಾದುವು ಮುಖಂ ವಿವರ್ಣಿಸಿದುವೊ
 ಳ್ಳುಡಿ ಬಿಚ್ಚಿದುವು ತಿಲಕಲೇಪಗಳಳಿದುವಿದು
 ಜಡಕೇಳಿಯೋ ನಿರ್ದಯಂ ಸುರತಕೇಳಿಯೋಯೆಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದರು ೭೭

ಪಲತರದೊಳಬಲೆಯರ್ ಸಲಿಲಕೇಳಿಯೊಳರಲ್
 ಮಲಯಜದ ಕುಂಕುಮದ ಕತ್ತರಿಯ ಪರಿಮಳಂ
 ಗಳ ತಂಪು ತಣ್ಣೊಳದ ತಂಪು ತಣ್ಣೆಲರ ತಂಪಾ ನವ್ಯಯೌವನೆಯರ
 ಪೊಳೆದ ಮುಖಲೆಬಿರುಚಿಯೊಳೊಸರ್ವಿದುಕಾಂತನಿ
 ಮೌಳಿನಸೋಪಾನನೀರ್ಗಳ ತಂಪು ಕೂಡಲಾ
 ಲಲನೆಯರ ಮೈಗೆ ತಣ್ಣ ಸಮೇರೆ ಮೌಲ್ವನಾ ಕೊಳದಿಂದ ಪೊರಮುಟ್ಟರು ೭೮

ಗುರುಕುಚಂಗಳೊಳಿಸೆವ ಸ್ವಸ್ತಿಕಕರಂಗಳೊ
 ಳ್ಳು ರುಳುಬುಲೊಳಿವ ಜಲಧಾರೆಗಳ್ ಮೆಯೊ
 ಳೊರೆದಂತೆ ನಾಂದು ಪತ್ತಿದ ಸೀರೆಗಳ್ ಹುಹೂಯೆಂಬ ನಡುಕದ ನುಡಿಗಳು
 ಒರಿದು ಸೀರ್ಪನಿಯಾಂತ ಮೈನವಿರ್ ಮೌನಮಂ
 ಧರಿಸಿದ ಸುಕಾಂಚಿಕಿಂಕಿಣಿ ಕಂಕಣಾಂಭಿನೂ
 ಪುರಸಂಚಯಂಗಳಿವು ಬೇರೊಂದು ಚಿಲ್ವಿನಿ ತಡಿಗಡರ್ಪರ್ ಸತಿಯರು ೭೯

ಇಂತು ನಾನಾ ವಿನೋದಂಗಳ ವಿಲಾಸಂಗೆ
 ಳಂ ತಳೆದು ಹರಿಮುಖ್ಯಮಾದ ದಿವಿಜರ್ ತಮ್ಮ
 ಕಾಂತಯರ್ವರಸ ತಡೆಗಡರ್ಪ ವರವಸ್ತ್ರಾನುಲೇಪನಾಭರಣಂಗಳ

ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗಂಧ ಮೊದಲಾದುವು ಅಳಿಸಿಹೋದುವು. ಇದೇನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜಲಕೇಳಿಯೊ ಅಥವಾ ಸುರತಕೇಳಿಯೊ ಎಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅವರು ಕಾಣಿಸಿದರು. ೭೮. ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನೀರಾಟದಲ್ಲಿರಲು ಗಂಧದ, ಕುಂಕುಮದ, ಕಸ್ಮಾರಿಯ ಪರಿಮಳಗಳ ತಂಪು, ತಣ್ಣೀರಿನ ಕೊಳದ ತಂಪು, ತಂಗಾಳಿಯ ತಂಪು, ಹೊಸಯವ್ವನವತಿಯರ ಹೊಳೆಯುವ ಮುಖಜಂದ್ರನ ಕಿರಣದಲ್ಲಿ ಒಸರುವ ಚಂದ್ರಕಾಂತತಲೆಯ ಶುಭ್ರವಾದ ಮೆಟ್ಟಲುಗಳ ನೀರಿನ ತಂಪು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೈಗೆ ಶೀತ ಹತ್ತಲು ಮೌಲ್ವನೆ ಆ ಕೊಳದಿಂದ ಹೊರ ಹೊರಟರು. ೭೯. ಭಾರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಮೊಲೆಗಳಿಂದ, ಸ್ವಸ್ತಿಕವನ್ನು ಬರೆದ ಕೈಗಳಿಂದ, ಜೋತಾಡುವ ಕೂದಲ ಶ್ರೇಣಿಯಿಂದ ಇಳಿಯುವ ನೀರಿನ ಧಾರೆಗಳು ; ಮೈಯಲ್ಲಿ ಜಿನುಗಿದಂತೆ ನೆನೆದು ಮೈಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡ ಸೀರೆಗಳು ; ಹು ಹೂ ಎಂಬ ನಡುಗುವ ಮಾತುಗಳು, ದೊಡ್ಡ ತುಂತುರುದನಿಗಳನ್ನು ತಳೆದ ಮೈಪುಳಕ, ಮೌನವನ್ನು ತಾಳಿದ ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿಯ ಗೆಜ್ಜೆ, ಕೈಕಡಗ, ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಗಳು, ಇವುಗಳ ಬೇರೆಯ ಒಂದು ಸೊಗಸಿನಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ದಡಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ೮೦. ಈ ರೀತಿ ನಾನಾ ವಿನೋದಗಳಿಂದ ವಿಲಾಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರೊಡಗೂಡಿ ದಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ವಸ್ತ್ರ, ಮೈಗೆ ಹಚ್ಚಿ

ತಂತಮ್ಮ ಕಾಯದೊಳ್ ಸಂಗೊಳಿಸಿಯನಿಬರಂ
 ಸಂತಸದ ಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲವಂ ಕೊಂಡು
 ಕಂತುಹರನೊಡ್ಕೊಲಗಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು ನಿಂದಿದ್ ಸಮಾನಂತರದೊಳು ೮೦

ಓಲಗದಿನೆದ್ದು ಜಗದೀಶ್ವರಂ ಗಿರಿರಾಜ
 ನಾಲಯಕೆ ಬರೆ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದಳಿಯಂಗೆ
 ಮೇಲಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಕಾಣ್ಯಗಳನಿತ್ತು ನಿಜನಂದನೆಗೆ ಬಳುವಳಿಯನು
 ಮೇಳದಾಳೆಯರ ಜಯೆ ವಿಜಯೆ ಮುಂತಾದ ಸಖಿ
 ಜಾಲಮನನರ್ಘ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಮಂ ಕೊಟ್ಟು
 ಲೀಲೆಯಿಂ ಸಕಲಗಣವೃಂದಕುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಗರಾಜನು ೮೧

ಕಳುಪಲ್ಪಿತದ ಗಿರಿರಾಜಮೇನಕೆಯರಂ
 ಕಳುಪಿದಂ ಶಿವನುಚಿತವಚನರಚನೆಗಳಿಂದೆ
 ಬಳಿಕವರ್ ಗಿರಿಜೆಯಡಿಗಳ್ಳೆಗಿ ತಾಯೆ ನಿನ್ನಂ ಪೆತ್ತ ಸುಕ್ಕುತಕುಡದ
 ಫಲದಿಂದಲೀಶ್ವರಂ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೈತಂದ
 ನುಳಿದವರನೆಲ್ಲರಂ ಕಂಡೆವಾವಿಂತಪ್ಪ
 ಸುಲಭತೆಯ ಮರೆಯಬೇಡೆಂದಂಬಕಾಂಬುವಂ ತುಂಬಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರು ೮೨

ಗಿರಿಜಸಹಿತೀಶ್ವರಂ ವೃಷಪತಿಯನೇರಲಂ
 ದಿರದ ಹರಿಯಜ ಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ ತಂತಮ್ಮ
 ವರವಾಹನಗಳುಮನೇರಿ ಶಿವನೊಡನೆ ಬರುತಿರಲಾಗ ಸಂಭ್ರಮಮೊಳು

ಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಧ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷ
 ದಿಂದ ಕರ್ಪೂರ ತಾಂಬೂಲಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಈಶ್ವರನ ಒಡ್ಕೊಲಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದ
 ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ೮೧. ದರ್ಬಾರಿನಿಂದ ಎದ್ದು ಈಶ್ವರನು ಪರ್ವತರಾಜನ ಅರಮನೆಗೆ
 ಬರಲು ಅವನು ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಕೆ
 ಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಬಳುವಳಿಯನ್ನೂ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳಾದ ಜಯೆ-ವಿಜಯೆ
 ಮೊದಲಾದ ಸಖೀಜನರನ್ನೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಎಲ್ಲ
 ಗಣಸಮೂಹಕ್ಕೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಿಮವಂಶನು
 ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ೮೨. ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಬಂದ ಹಿಮವಂಶ-ಮೇನೆಯರನ್ನು
 ಶಿವನು ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಕಳಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಅವರು
 ಪಾರ್ವತಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಾಯೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತ ಪ್ರಣ್ಯವೆಂಬ ಮರದ
 ಹಣ್ಣಿನಿಂದ ಇಂದು ಈಶ್ವರನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಉಳಿದ ದೇವ-ದೇವತೆಗಳನ್ನು
 ನಾವು ನೋಡಿವೆವು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯಾವಾ
 ಗಲೂ ಮರೆಯದೆ ಇರಿಸು ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತುಂಬಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರು. ೮೩. ಪಾರ್ವತಿ
 ಸಮೇತನಾಗಿ ಈಶ್ವರನು ನಂದಿಯನ್ನು ಏರಲು ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ-ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದ

ಮೊರೆವ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂ ಕೈಲಾಸ
ಪೂರವ ಗುಡಿತ್ತೋರಣದ ವಿಭವದಿಂದೈದಿ ಸುರ
ತರುಣಿಯರ ಮಂಗಳಾರತಿಗಳು ನೋಡಿ ಮನ್ನಿಸುತೆ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕನು ೮೩

ನಂದೀಶ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಗಣನಿಕರವಾ
ನಂದಿಸುತ್ತಿರಲಭವನಗಚ್ಛವವಾಗಿ ನಿಜ
ಮಂದಿರದೊಳಿಸೆವ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಹರಿಯಜಮುಖ್ಯರ
ಭಂದದಿಂದಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮುನಿ
ವೃಂದಮಂ ಕರುಣದಿಂ ಕಳುಪಿ ಕೈಲಾಸದೊಳ
ಮಂದಾಕಿನೀಧರಂ ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತಿದರ್ಪನುತ್ಪವದೊಳು ೮೪

ನನ್ನಯಿಂದಾತ್ಮಶಕ್ತಿಯನೇ ಬಿಟ್ಟುರಿಸಿ
ತನ್ನ ನಿಜಸುಖವನಿರಿಯಿಟ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ
ಭಿನ್ನವಾಗದೆ ತೋರಿ ನಾಡಾದಿಗಳ ತೆರದೆ ನಾನಾ ವಿಲಾಸದಿಂದೆ
ಸನ್ನತಮಹಾವಿಭವದಿಂದೆ ಭೃಂಗಿಯ ನಾಟ್ಯ
ದುನ್ಮತಿಯ ನೋಡಿ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದೊಳೈದೆ
ಮನ್ನಿಸುತೆ ಪುಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ಕೈಲಾಸದರಮನೆಯೊಳು ೮೫

ಲಾದವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾಹನಗಳನ್ನೇರಿ ಶಿವನೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ವಾದ್ಯಗಳು ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು ಕೈಲಾಸಪಟ್ಟಣದ ಬಾವುಟ-ತೋರಣದ ವೈಭವದಿಂದ ಬಂದು ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಂಗಳಾರತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ೮೪. ನಂದಿ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಗಣಸಮೂಹವು ಆನಂದಪಡುತ್ತಿರಲು, ಶಿವನು ಪಾರ್ವತೀ ಸಮೇತನಾಗಿ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉಡುರೆಗೊಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು. ಮುನಿಸಮೂಹವನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಗಂಗಾಧರನು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ೮೫. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿ ತನ್ನ ಆತ್ಮಸುಖವನ್ನೇ ಎದುರಿಯಿಟ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗದೆ ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವಿಲಾಸದಿಂದ, ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದ ವೈಭವದಿಂದ, ಭೃಂಗಿಯ ನಾಟ್ಯದ ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿನ ನೋಟದಿಂದಲೇ ಮೆಚ್ಚಿಗೊಯ್ದು ಸೂಚಿಸುತ್ತ ಕೈಲಾಸದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪುಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನು

ಇಂತಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
 ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
 ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
 ಕಂತುಪರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದೆ

೮೬

ಮೂವತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೮೬. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ
 ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ,
 ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ
 ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು
 ಕಾಪಾಡುವನು.

ಮೂವತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಮೂವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಶಿವನ ವೀರ್ಯವನ್ನೂ ಧರಿಸಲದರಿಂದೊಗೆದು
ಶಿವಕುಮಾರಂ ಸಕಲಸುರಸೈನ್ಯಪತಿಯಾಗಿ
ಶಿವನಾಚ್ಛೆಯಿಂ ತಾರಕಾಸುರನ ಮೇಲಿರದೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆತಂದನು

ಹೊರಗಾಣದಿಹ ನೇಹಗಲಪವ ಮೊಗಂಗೊಪದ
ಗಿರಿಸುತೆಯ ಬೆಂಗೆಡೆಗೆ ಸೊಪ್ಪಳಾಗದ ತೆರದೊ
ಳಿರದೆ ಬಳಿಸಂದು ತನ್ನಯನಾಬ್ಬಮಂ ನಿಜಾಂಜಲಿಯಿಂದೆ ಬಾಸಣಸಲು
ಗಿರಿಜೆ ನಿಜಸಖಿಯೆಂದು ಬೇಡಿತಂ ನಿನ್ನಾಣೆ
ಯರವರಸದೀವನುಗಿಯೆನಲಾಣೆಗೊಳಗಿನಿಸಿ
ಕರವನುಗಿದಾಲಿಂಗನಂಗೈಯ್ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಲಹಮ್ಮನು

೧

ಆಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೈಲಾಸದೊಳೆ
ಭಾಳಲೋಚನನಗಜೆಯೊಡನೆ ಮುದದಿಂ ಸುರತ
ಕೇಳಿಯಿಂದಿರುತಿರಲ್ಪತ್ತಿಂದ್ರಾದಿ ನಿರ್ಜರರಜನ ಪೊರೆಗೆ ಬಂದು
ಪೇಳಿ ತಾರಕನುರುಚಿಯಂ ಕೇಳ್ದು ಚಿಂತೆಯಂ
ತಾಳಿ ದಿವಜವೆರಸಿ ಹರಿಯೆಡೆಗೆ ಬಂದು ಕಂ
ದಾಳೋಚನಂಗೈದರಸುರನಟ್ಟುಳಿಗೇನುಪಾಯಮಂ ಕಾಣೈವೆಂದು

೨

ಸೂಚನೆ : ಶಿವನವೀರ್ಯವನ್ನು ಅಗ್ನಿಯು ಧರಿಸಲು ಅದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಈಶ್ವರನ ಮಗನು ಎಲ್ಲ ದೇವಸೈನ್ಯಕ್ಕೂ ನಾಯಕನಾಗಿ ಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ತಾರಕಾಸುರನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೊರಟನು. ೧. ಲಘುವಾದ ಪ್ರೇಮಕಲಹದಿಂದ ಮುಖ ಕೊಡದೆ ಇರುವ ಪಾರ್ವತಿಯ ಬೆನ್ನಹಿಂದೆ ಶಬ್ದವಾಗದಂತೆ ಸಮೀಪಿಸಿ ಆಕೆಯ ಮುಖಕಮಲವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಲು ಪಾರ್ವತಿಯು ತನ್ನ ಸಖಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು, ನಿನ್ನಾಣೆಯಾಗಿಯೂ ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ತಡಮಾಡದೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಕೈಬಿಡು ಎನ್ನಲು ಆಣೆಗೆ ಒಳಗುಮಾಡಿ ಕೈತೆಗೆದು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ೨. ಕೇಳಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯೊಡನೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಂಭೋಗಿಸುಖದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲು ಇತ್ತಕ್ಕಡೆ ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತಾರಕಾಸುರನ ಕ್ರೂರತನವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ದೇವತೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅವನನ್ನು

ಗಿರಿಜೆಯೊಡನಭವನಿರ್ಪಂ ಸುರತಕೇಳಿಯೊಳ್
 ತರುಣನಾಕೆಯ ಗರ್ಭದೊಳ್ ಜನಿಸಿದೊಡೆ ತಮ್ಮ
 ನಿರಗೊಂಡಂ ತಾರಕಾಸುರನಿಂದ ನೂರ್ಮುಡಿಯುಪದ್ರವಂ ಮಾಳ್ವನದನು
 ಪರಿಹರಿಸಿ ಬೇರೊಂದುಪಾಯದಿಂದೀಶ್ವರನ
 ವರವೀರ್ಯದಿಂದ ಸುತನಪ್ಪಂತೆ ಮಾಳ್ವವೆಂ
 ದಿರದೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಶಿವನಂ ಕುರಿತು ಹರಿಮುಖ್ಯರೆಸಗಿದರ್ ಘನತಪವನು ೩

ಹರನರಿದು ಕರುಣದಿಂ ಸುರರೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದು
 ವರವದೇಂ ಬೇಡಿದನೆ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಕಂಡರಾ
 ಪರಶಿವನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನೆದ್ದು ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ನಿಂದು
 ಗಿರಿಸುತೆಯ ಗರ್ಭದೊಳ್ ಸುತರುದಿಸಿದಂತೆ ತವ
 ವರವೀರ್ಯದಿಂದಲುದ್ಭವಿಸಿ ತಾರಕನ ಸಂ
 ಹರಿಸಂತೆ ಕರುಣಿಸೆನಲಂತೆಗೈದಪೆಂದೆ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕನು ೪

ಶಿವ ಕಂಡು ಕೇಳಿ ಲೆನ್ನೆಡೆಯಿಂದ ಪೋಗಿದರ್
 ವಿವರವೇನೆನೆ ಶಂಕರಂ ಪೇಳ್ದನಖಳ ಸುರ
 ನಿವಹಮೆನ್ನಂ ಕುರಿತು ತಪಿಸಲ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವರವೇಂ ಬೇಡಿದನೆನಲ್ಕೆ

ಕಂಡು ರಾಕ್ಷಸನ ಪೀಡೆಗೆ ಏನುಪಾಯ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದನು. ೩.
 ಗಿರಿಜೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಸುರತಕೇಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಆಕೆಯ ಬಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಮಗನು
 ಹುಟ್ಟಿದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಇರಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಾರಕಾಸುರನಿಗಿಂತ ನೂರುಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು
 ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ತಡೆದು ಬೇರೊಂದು ಉಪಾಯದಿಂದ
 ಈಶ್ವರನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೀರ್ಯದಿಂದ ಮಗನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ
 ಮಾಡಿ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದವರು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಘೋರತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದರು.
 ೪. ಈಶ್ವರನು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕರುಣೆಯಿಂದ ದೇವತೆಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ವರವನ್ನು
 ಕೇಳಿ ಎನ್ನಲು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಪರಮೇಶ್ವರನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಭರಿತ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು ಗಿರಿಜೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಗನಾಗದಂತೆಯೂ, ನಿಮ್ಮ
 ವೀರ್ಯದಿಂದ ಮಗನಾಗಿ ತಾರಕಾಸುರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆಯೂ ಕರುಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ
 ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಶಿವನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ೫. ಪಾರ್ವತಿಯು
 ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನನ್ನಗಲಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ
 ಸಮೂಹವೂ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು, ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವರವೇನು ಕೇಳಿ

ಶಿವಯ್ಯಾದರದೊಳ್ ತನುಜರುದಿಸದಂತೀಯೆನಲ್
ತವಕೊಟ್ಟು ಬಂದೆನೆನಲೆನಗಿಂತು ಗೈದರೇ
ದಿವಿಜಸಂಕುಲಕೆ ನಿಸ್ಸಂತಾನವಾಗಲೆಂದಗಜಾತೆ ಶಾಪಿಸಿದಳು

೫

ಇಂತು ದಿವಜರ್ಗ ಶಾಪವನಿತ್ತು ಶಿವ ತನಗೆ
ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದಾಯ್ತೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಬಹಳ
ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರುತಿರಲ್ಪಗಳೆಯಂ ಸಂತಯಿಸಿ ನಾನಾ ವಿನೋದದಿಂದೆ
ಸಂತಸದೆ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಸ್ವರೂಪದಿಂ
ಸಂತತಂ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನಗಜೋಳವಂ
ಸಂತತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರಕಾಗಿ ಗಿರಿಜಾವರಂ ದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರವರ್ಷಂ

೬

ಪರಮತಪದಿಂದೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ವರಂಬಡೆದುದುಂ
ಹರನಮ್ಮಂ ಮರೆದು ಗಿರಿಜೆಯೊಡನಿರ್ವಣಂ
ದುರುಳ ರಕ್ಕಸನಮ್ಮನಿರಲೀಯನಮ್ಮ ದೂರಂ ಪೇಳ್ವರಿಲ್ಲೆನುತ್ತೆ
ಸುರಕುಲಂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಗ್ನಿಯಂ ಕರೆದು ನೀಂ
ಹರನಡೆಗೆ ಪೋಗಿ ಬಿನ್ನಯಿಸೆನಲ್ ಭೀತಿಯಂ
ಸ್ಮರನುರಿದುದುಂ ಕಂಡು ಕಂಡಿಂತು ಪೇಳ್ವರೇ ಪೋಗಲಂಜುವೆನೆಂದನು

೭

ಅಂಜಲೇಕ್ಕೆ ಶಿವಂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದಾರನುಂ
ಭಂಜಿಸುವನಲ್ಲ ಕರುಣದೊಳಖಳ ನಿರ್ಜರರ
ಪ್ರಂಜವಂ ಕಾಯಬೇಕೆಂದನುಬರುಂ ದೈನ್ಯವಚನದಿಂ ಬೇಡಿಕೊಳಲು

ಎನ್ನಲು ಪಾರ್ವತಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಾಗದಂತೆ ಬೇಡಿದರು. ಅವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದೆ ಎಂದು ಶಿವನು ಹೇಳಿದನು. ನನಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ? ಈ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಪಾರ್ವತಿಯು ಶಾಪಕೊಟ್ಟಳು. ೬. ಈ ರೀತಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಶಾಪಕೊಟ್ಟು ಪಾರ್ವತಿ ತನಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಆಯಿತೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚಿಂತೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ನಾನಾ ರೀತಿಯ ವಿನೋದಗಳಿಂದ ಸಂತೈಸಿ, ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ದೇವ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ೭. ಅವನನ್ನು ಘೋರ ವಾದ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ವರವನ್ನು ಪಡೆದುದನ್ನು ಮರೆತು ಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಯೊಡನೆ ನಿದ್ದಾನೆ. ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸನು ನಮ್ಮನ್ನು ಜೀವದಿಂದಿರಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೂರನ್ನು ಹೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಆಗ್ನಿಯನ್ನು ಕರೆದು ನೀನು ಈಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇದನ್ನು ವಿಚ್ಛಾಪಿಸು ಎಂದರು. ಅವನು ಅಂಜ ಮೃತ್ಯುನು ಸುಟ್ಟು ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬಹುದೇ ? ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹೆದರುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು. ೮. ಅಂಜುವುದೇಕೆ ? ಶಿವನು ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಯಾರನ್ನೂ ನಾಶ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕರುಣೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ದೇವಸಮೂಹವನ್ನೂ ಕಾಪಾಡು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ

ಅಂಜುವೆಂ ಸರ್ವಥಾ ನಾನೆನಲ್ ಕೇಳ್ವೆ ಧ
ನಂಜಯನೆ ನಿನಗಾದ ಸುಖದುಃಖವೆಮಗೆ ಮೃ
ತ್ಯುಂಜಯನ ಪೊರೆಗೆ ಪೋಗೆನುತೆ ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತು ಕಳುಪಿದರ್ ಸಕಲ ಸುರರು ೮

ಬಂದನಾ ಪಾವಕಂ ಸುರರ ನಂಬುಗೆವಿದಿದು
ಮಂದರಾಚಲದೊಳಿಶಂ ತುಹಿನಗಿರಾರಾಜ
ನಂದನೆಯ ಕೂಟದಿಂದಿರ್ಪ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮನೆಗೆ ಪಾರಿವದ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ
ನಿಂದು ಜಾಳಂಧರದೆ ನೋಡೆ ಗಿರಿಶಂ ಲಜ್ಜೆ
ಯಿಂದೆ ಸುರತವನುಳಿದು ಬೇಗಲಾ ಪಕ್ಕಿಯಂ
ತಂದದರ ವದನದೊಳ್ ತನ್ನ ರೇತಸ್ಸಿನಿಬಿಟ್ಟನದನೇನೆಂಬೆನು ೯

ಶಿವನ ವೀರ್ಯವನ್ನಿ ಧರಿಸಿ ಬರಲಾಗ ಸುರ
ನಿವಹಕಾದುದು ಪುರುಷಗರ್ಭಂಗಳಾ ಕ್ಷಣಂ
ತವೆ ಮಿಸೆಗಡ್ಡಂಗಳುದುರ್ದವಾ ಮುಖಮಂಡಲಂಗಳಂ ಬೆಳ್ಳಾದುವು
ನವದರೀಪರಿ ದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರವರ್ಷಮುಂ
ಹವಿಯನುರೆ ಕೇಳ್ವರೀ ಪುರುಷಗರ್ಭಂ ಪೋಪ
ವಿವರಮೇನೆನೆ ಶಂಭುವಂ ಕೇಳ್ವಿನೆಂದವಂ ಮಾಡಿದಂ ಘನತಪವನು ೧೦

ಪರಶಿವಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಪಾವಕನೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದು
ವರವದೇಂ ಬೇಡೆನಲ್ ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿ ಶಂ
ಕರ ನಿನ್ನ ವೀರ್ಯವುಂ ತಾಂ ಧರಿಸಿದುದರಿಂದ ಸಕಲ ವೃಂದಾರಕಗರ್

ದೈನ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಹೆದರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅಗ್ನಿಯು ಹೇಳಲು. ಧನಂಜಯನೇ (ಅಗ್ನಿ) ನಿನಗಾದ ಸುಖದುಃಖವೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೂ ಪಾಲು ಇರಲಿ. ನೀನು ಮೃತ್ಯುಂಜಯನಾದ ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು ಎನ್ನುತ್ತ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ನಂಬಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದರು. ೯. ದೇವತೆಗಳ ನಂಬಿಕೆಯ ಆಸರೆಯಿಂದ ಮಂದರಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಪಾರ್ವತಿಯ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಲಗುವ ಮನೆಗೆ ಪಾರಿವಾಳದ ಹಕ್ಕಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಕಿಟಕಿಯ ಕಂಡಿಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಈಶ್ವರನು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಭೋಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇಗನೆ ಆ ಹಕ್ಕಿ ಯನ್ನು ತಂದು ಅದರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವೀರ್ಯವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿದನು. ೧೦. ಶಿವನ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅಗ್ನಿಯು ಬರಲು ಆಗ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೂ ಪುರುಷ ಗರ್ಭವಾಯಿತು. ಆ ತಕ್ಷಣ ಗಡ್ಡ-ಮಿಸೆಗಳು ಉದುರಿ ಹೋದವು, ಮುಖಗಳು ಬಿಳಿಬಿಳಿಗೊಂಡವು. ಈ ರೀತಿ ದೇವ ಸಾವಿರ ಘರ್ಷದವರೆಗೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನವದರು. ಈ ಪುರುಷಗರ್ಭ ಹೋಗುವ ರೀತಿ ಏನು ಎಂದು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವನು ಶಿವನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿದನು. ೧೧. ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಪರಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಅಗ್ನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ವರವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವನು ಕಣ್ಣನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ

ಪುರುಷಗರ್ಭಗಳಾದುವು ಕರುಣದಿಂದದಂ
ಪರಿಹರಿಸಬೇಳ್ವುದನೆ ಮೇರುವಿನ ಪೊಲೆಯೊಳಹ
ಶರವಣದ ಗಂಗೆಯೊಳಗಿರಿಸೆಂದು ಹರನಗ್ನಿಗೊರೆದು ನಿರವಯನಾದನು ೧೧

ಇತ್ತಲೀ ಪಾವಕಂ ಶರವಣಕೆ ನಡೆತಂದು
ಚಿತ್ತಜಾರಾತಿಯ ನಿರೂಪದಿಂ ಧರಿಸಿದ ಮ
ಹತ್ತಾದ ವೀರ್ಯವಂ ತದ್ಗಂಗೆಯೊಳ ಬಿಡಲ್ ಸಕಲ ದೇವವ್ರಾತಕೆ
ಪೊತ್ತ ಗರ್ಭಗಳಿರದದಾಗಿ ಪೋದುವು ಬಳಿ
ಕೃತ್ತಲಾ ಗಂಗೆಯೊಳಗಿದ್ದ ರೇತಸ್ಸು ಕುಂದಿ
ಪುತ್ತಿರದೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ತತ್ತಟದೊಳುಜ್ಜಲಿಸುತಿದುರದದನೇನೆಂಬೆನು ೧೨

ಗಂಗಾನದೀತಟಕೆ ನಡೆತಪ್ಪ ಪಟ್ಟುತಿ
ಕಾಂಗನೆಯರಿ ಮಹಾಜ್ವಾಲೆಯತ್ತಣದಂದು
ಹಿಂಗದೀ ವೀರ್ಯದಡೆಗೈತಂದು ನೋಡುತಿರಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕಾಣುತೆ
ಪೊಂಗುತೊಡನೊಡನೆ ಘನಗಾಢದಿಂದವರ ಗ
ರ್ಭಗಳು ಬಿಡದೆ ಭೇದಿಸಿ ಬಲಿಯಲಾಕ್ಷಣಂ
ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಾಂತೆಯರ್ ಶಿರುಗಳು ಪಡೆದಿರಿಸಿ ಪೋದರತಿವೇಗದಿಂದೆ ೧೩

ಮಿಕ್ಕ ರೇತಸ್ಸು ಮಿಗೆ ಗಗನಾಂತಪರ್ಯಂತ
ಮುಕ್ಕಿ ಸುರಗಿರಿಯ ಶಿಖರಮನೋಡದುಕೊಂಡು ನೆಲ
ಕೊಕ್ಕು ಭರಕ್ಕಿದುಕೊಪಂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶತಯೋಜನದ ಘಾತದಿಂದೆ

ಶಿವನೆ, ನಿನ್ನ ವೀರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಧರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಪುರುಷಗರ್ಭ
ಗಳಾದುವು, ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ
ಶಿವನು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮೇರುಪರ್ವತದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಜೊಂಡಿನ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ
ಅದನ್ನಿಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಯವಾದನು. ೧೨. ಇತ್ತಲಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯು ಶರವಣದ
ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಈಶ್ವರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ತಾನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಮಹತ್ತರವಾದ ವೀರ್ಯವನ್ನು
ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೂ ಆಗಿದ್ದ ಪುರುಷ ಗರ್ಭಗಳು
ಅಡಗಿಹೋದವು. ಬಳಿಕ ಆ ಜೊಂಡಿನ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವೀರ್ಯ ಕುದಿಯುತ್ತ ನೀರಿ
ನಲ್ಲಿರದೆ ಹೊರಬಂದು ಆ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸುಡುತ್ತಿತ್ತು. ೧೩. ಗಂಗಾನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದ
ಆರು ಮಂದಿ ಕೃತ್ತಿಕಾಸ್ತ್ರೀಯರು ಈ ಮಹಾಜ್ವಾಲೆ ಎಲ್ಲಿಯದು ಎಂದು ತಡೆಯದೆ
ಆ ವೀರ್ಯದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆ ಹೆಗ್ಗಸರನ್ನು ನೋಡಿ ವೀರ್ಯ
ಉಕ್ಕಿ ಒಡನೆಯೇ ಗಾಢವಾಗಿ ಅವರ ಗರ್ಭವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆ
ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕಂಗೆಟ್ಟು ತಕ್ಷಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿ ಬಹಳ ತ್ವರೆಯಿಂದ
ಹೊರಟುಹೋದರು. ೧೪. ಉಳಿದ ವೀರ್ಯ ಆಕಾಶದವರೆಗೆ ಉಕ್ಕಿ ಮೇರುಪರ್ವತದ
ಶಿಖರವನ್ನು ಒಡೆದುಕೊಂಡು ಭೂಮಿಗೆ ಸಿಡಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಯೋಜನದಷ್ಟು ವಿಶಾಲ

ಸಕ್ಕಸಮನಾದುವಾ ಹರವೀರ್ಯಬಿಂದುಗಳ್
ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿದುವು ಪಂಚಕೂಷಂಗಳೊಳ್
ಚೋಕ್ಕಮಾಗಿದ್ ರವ್ಯುದು ಬಣ್ಣಂಗಳು ಕಣ್ಣೊಳಿಪುದೇವೇಳ್ವೆನು ೧೪

ಆ ಸಿದ್ಧರಸದ ಸೋಂಕಿಂದೆ ಸುರಗಿರಿತರುಲ
ತಾಸಮುದಯಂ ಪಕ್ಷಿವೃಗಮಾದಿಯಾದವುಂ
ಲೇಸಾದ ಕನಕಮಯತನುವಾದುವಾ ಮನುಜರಮರತ್ವಮಂ ಪಡೆದರು
ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಶಂಭು ಗಿರಿಜೆಯೊಡನೆಂದು ವಿ
ಲಾಸದಿಂ ನಿನಗೆ ಸುತರಾಗಿಹರ್ ನೋಳ್ವೆವೆಂ
ದೋಸರಿಸದೈತಂದು ಚೀರುತಿಹ ಬಾಲರಂ ಕಂಡರ್ ಮಹೋತ್ಸವದೊಳು ೧೫

ಕಾಣತಗಜಾತಿಯಾ ಬಾಲರಂ ತೆಗೆದತ್ತಿ
ಮಾಣದಮರ್ದಪ್ಪಲಾ ಭರಕಿ ಶಿಶುಗಳ ತನು
ಶ್ರೇಣಿಯೊಂದಾಗಲಾರ್ಮೊಗಗಳು ಮುಂಡಾಡಿ ತೊರೆದ ಮೊಲೆಯೊಡುತಿರಲು
ಪ್ರಾಣವೈತಂದಂತೆ ಹರುಷದಿಂ ಸಕಲ ಗೀ
ರ್ವಾಣತತಿ ಪ್ರಪ್ತವರ್ಷಂಗಳು ಕರೆಯಲಾ
ಸ್ಥಾಣವದ್ರಿಚಿಕುಮಾರವರ್ಸಿ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕನುತ್ಸವದೊಳು ೧೬

ಗಿರಿಜೆ ಕುವರನನಿತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡುತಿರಲಾಗ
ಗಿರಿಗಳು ಕಿತ್ತು ಚಿಂಡಾಡಲಪ್ಪಳಿಸುವಂ
ಶರಧಿಯೊಳ್ ನೀರಾಟಮಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸುವಂ ಸಿಡಿಲ ತೊಡಲಂಗೈಸುವಂ

ವಾದ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದ ಬಾವಿಗಳು ಸರಿಸಮನಾಗಿ ಆದುವು. ಈಶ್ವರನ ವೀರ್ಯದ ತೊಟ್ಟುಗಳು ಆ ಐದು ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡಿದುವು. ಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಆ ರಸ ಐದು ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ೧೫. ಆ ಸಿದ್ಧರಸ ಸೋಂಕಿದೊಡನೆ ಮೇರು ಪರ್ವತದ ಗಿಡ-ಮರಗಳು ಪಕ್ಷಿ-ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಉತ್ಸಮವಾದ ಬಂಗಾರಮಯ ಶರೀರ ವನ್ನು ಪಡೆದವು, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರು ದೇವತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದರು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ನೋಡೋಣ ವೆಂದು ತಡಮಾಡದೆ ಬಂದು ಅರಚುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಕರನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನೋಡಿದರು. ೧೬. ಗಿರಿಜೆ ಆ ಬಾಲಕರನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಿಡದೆ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ರಭಸಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳ ಶರೀರಗಳು ಒಂದಾದುವು. ಆರು ಮುಖಗಳನ್ನು ಮುದ್ದಾಡಿ ಹಾಲು ತುಂಬಿದ ಮೊಲೆಯನ್ನು ಊಡಿದಳು, ಆಗ ಪ್ರಾಣ ಬಂದಂತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಎಲ್ಲ ದೇವತಾಸಮೂಹ ಹೂಮಳೆಗರೆಯಿತು. ಆಗ ಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿ ಹಾಗೂ ಮಗನೊಡನೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ೧೭. ಪಾರ್ವತಿ ಮಗನನ್ನಿತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡು ತ್ತಿರಲು ಆಗ ಸುಕುಮಾರನು ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಚಿಂಡಾಟವಾಡಲು ಮೇಲೆರಗುವನು, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನೀರಾಟವಾಡಲು ತೊಡಗುವನು, ಸಿಡಿಲನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಆಸೆ

ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರ ಬಿಂಬಗಳಂ ಕಾಣುತುಂ
ಹರುಷದಿಂ ಮಿಂಚುಬುಳುವೆಂದು ಕೈನೀಡುವಂ
ಧರ ನಭಂಗಳನುಗಿದು ತಾಟಕೆಯೆಂದಾಡಲೆಳಸುವಂ ಸುಕುಮಾರನು

೧೭

ಇಂತಪ್ಪ ಸುಕುಮಾರನಂ ನೋಡಿ ಗಿರಿಜೆ ಸುಖ
ಸಂತಸದೋಳೋಲಾಡುತಿರಲಾಗ ಗೀರ್ವಾಣ
ಸಂತತಿಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಹರಿಯಜರಿರದೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ದಿ ಶಿವನ
ಮುಂತಡ್ಡ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದು ಕಾ
ಮಾಂತಕನ ಕರುಣಿಪ್ಪದು ತಾರಕಾಸುರನಿಂದ
ನಂತಕಾಲಂ ನೋದೆವಿನ್ನಾದೊಡಂ ಕಾಯಬೇಕೆಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು

೧೮

ಆಲಿಸಿದನಭವನಮರರ ಮೊರೆಯನಮ್ಮ ನಿಜ
ಬಾಲನಂ ಕಳುಪಿ ತಾರಕನಡಗನಖಳ ಭೂ
ತಾಳಿಗಣಕೌತೂಹಲವನಿಕ್ಕಿಸುವೆನಂದಬೇಡೆನುತವರ್ಗಭಯವಿತ್ತು
ಲೀಲೆಯಿಂ ಕುವರಂಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವಂ
ಭಾಳಲೋಚನನಿರದೆ ಕಟ್ಟಿ ಸಂತಸದೆ ಸುರ
ಜಾಲವಂ ಕರೆದು ಕಾಣೈಯನಿತ್ತು ನಮಿಸೆಂದು ನಿರವಿಸಿದನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು

೧೯

ವಾಣೀಧವಾಚ್ಯುತರ್ ಮೊದಲಾದ ನಿರ್ಜರ
ಶ್ರೇಣಿ ನಡೆತಂದು ಕಾಣೈಯನಿತ್ತು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಮಾಣದತಿಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕುವರನಂ ಕೆಯೈತ್ತಿ ಕೊಂಡಾಡುತೆ

ಪಡುವನು, ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ ಬಿಂಬಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಿಂಚುಹುಳು
ವೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಕೈ ಚಾಚುವನು, ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು
ಹೊಡೆಯುವುದು ಎಂದು ಆಡಲು ತೊಡಗುವನು. ೧೮. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಡುವ
ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಗಿರಿಜೆ ಸುಖಿಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಓಲಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ದೇವಸಮೂಹ
ವನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಶಿವನ ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದು
ಎದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, ಪರಶಿವನೇ, ಕರುಣಿಸು, ತಾರಕಾಸುರನಿಂದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ
ಕಾಲ ನೋವನ್ನನುಭವಿಸಿದೆವು, ಇನ್ನಾದರೂ ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು.
೧೯. ಶಿವನು ದೇವತೆಗಳ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ನಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ತಾರಕಾ
ಸುರನ ಮಾಂಸವನ್ನು ಭೂತಗಣಕ್ಕೆ ಔತಣ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಹೆದರಬೇಡಿ, ಎನ್ನುತ್ತಾ
ಅವರಿಗೆ ಅಭಯ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಗನಿಗೆ ಯುವರಾಜಪದವಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ,
ದೇವತಾಸಮೂಹವನ್ನು ಕರೆದು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡೆಂದು
ನೇಮಿಸಿದನು. ೨೦. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತಾಸಮೂಹ ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆ
ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕೈಎತ್ತಿ
ಕೊಂಡಾದಿದರು. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಇಂದು ತಾರಕನ ಮಾಂಸವನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಾಣಕ್ಕೆ

ಹೋಗಿಸುತ್ತಿಂದು ತಾರಕನಡಗ ನಿನ್ನ ನಿಜ
ಬಾಣಕಾಹುತಿಯ ಕೊಟ್ಟಿಮ್ಮನುಳಜೆನುತೆ ಗೀ
ವಾರ್ಣತತಿ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಕೇಳ್ದ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಪಣ್ಣುಖಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ೨೦

ಧಳಧಳಂ ಧಳಧಳಂ ಧಳಮೆಂಬ ಶಬ್ದಸ
ಮಿಳಿತಕೋಣಪ್ರಹಾರದಿನುನ್ನೈದತಿರವಂ
ನಳನಜಾಂಡಮನೊಡೆದು ಬಹಿರಾವರಣಮನಾವರಿಸಲಾ ನೀರೊಳರ್ದ
ಜಲಚರಂ ಬೆದರಿ ಪರಿದಾಡಲ್ ತದಂಡಮೆಡ
ಬಲಕೊಲಿವೃತಿದರ್ಭವನ ಸುತಂ ಸಂಗರಕೆ
ಮುಳಿದು ನಡೆಗೊಂಡ ಸಮಯದೊಳಮರರುರೆ ಕೋಟಿದುಂದುಭಿಗಳಂ ಪೊಯ್ಸಲು ೨೧

ಮೇಲೆ ಸಂಗರದ ಸನ್ನಾಹದಿಂ ಪಣ್ಣುಖಿಂ
ಪೇಳಲೇನೆಡೆವಿಡದೆ ತೆರಳಿತು ಸಮಸ್ತ ಸುರ
ಜಾಲ ತಂತಮ್ಮ ವಾಹನ ಶಸ್ತ್ರ ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಪತ್ತಿಗಳ ಗಡಣದೆ
ತೊಳುವರೆಗಳ ರವಂ ತುಂಬಿತಾಲೆಗಳಂ ಮು
ರಾಳವಾಹನ ಗರುಡಗವನರಿಕ್ಕಿಲದೊಳರೆ
ನೀಲಕಂಠಾರೂಢನಾಗಿ ಸುರಗಣಸಹಿತ ಪಣ್ಣುಖಿಂ ನಡೆಗೊಂಡನು ೨೨

ಬಿರುದನುರೆ ಸಂಬಾಳಿಸಿತು ಮುಂದೆ ಪಾತಕರ
ನೆರವಿ ಶೃತಿವಿತ್ತಿ ಜಯ ಜಯವೆನುತೆ ಸಕಲ ನಿ
ರ್ಜರಜನಂ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಪೊಗಳಿದುದು ನಿಷ್ಕಾಳಕೋಟಿಗಳ್ ನೆರೆ ಮೊಳಗಲು

ಆಹುತಿ ಕೊಟ್ಟು, ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು ಎನ್ನುತ್ತ ದೇವತಾಸಮೂಹ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಪಣ್ಣುಖನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು. ೨೧. ಶಿವನ ಮಗನಾದ
ಪಣ್ಣುಖನು ಕೆರೆಳೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಕೋಟಿ ದುಂದುಭಿ
ಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಸಿದರು. ಆಗ ಧಳಧಳಂ ಧಳಧಳಂ ಧಳ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಕೂಡಿದ
ನಗಾರಿಯ ಕೋಲಿನ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಭಯಂಕರವಾದ ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ವನ್ನು ಒಡೆದು ಹೊರ ಆವರಣವನ್ನು ತುಂಬಲು ನೀರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಹೆದರಿ
ಹರಿದಾಡಿದವು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಎಡ-ಬಲಕ್ಕೆ ತೊಗಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ೨೨.
ಹೇಳುವುದೇನು? ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವೂ ಯುದ್ಧಸನ್ನಾಹದಿಂದ ತಂತಮ್ಮ
ವಾಹನ, ಆಯುಧ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳುಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಪಣ್ಣುಖನ
ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿತು. ರಣದುಂದುಭಿಗಳ ಶಬ್ದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ತುಂಬಿತು. ಬೃಹ
ವಿಷ್ಣುಗಳು ಎರಡು ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಇರಲು ನವಿಲನ್ನು ಏರಿ ದೇವಗಣ ಸಹಿತವಾಗಿ
ಪಣ್ಣುಖನು ಹೊರಟನು. ೨೩. ಮುಂದೆ ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರ ಸಮೂಹ ಬಿರುದನ್ನು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಗಳಿತು, ವೇದಸಮೂಹ ಜಯಜಯವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದವು, ಎಲ್ಲ ದೇವತಾ
ಸಮೂಹ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಹೊಗಳಿತು, ನಗಾರಿಗಳ ಸಮೂಹ ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತಿರಲು ದೇವೇಂದ್ರ,

ಸುರಪ ಶಿಖಿ ಯಮು ನಿರುತಿ ಪರುಣಿ ವಾಯು ಕುಬೇರ
ಪರರಂಟುಂಟುನೋಳ್ ಕೈವಾರಿಸಲ್ ಗಣೇ
ಶ್ವರರಂಘಿಯುಂಘೇಯೆನೆ ವಿಲಾಸದಿಂ ಸೇನಾನಿ ಸಂಗರಕೆ ನಡೆಗೊಂಡನು ೨೩

ಎತ್ತತ್ತಲೂ ತೀವಿ ನಡೆವ ಕರಿ ತುರಗ ರಥ
ಪತ್ತಿಗಳ ಸಂದಣಿಗಳು ನೋಡಿ ತೂಗಿ ತ
ನ್ಮತ್ತಮಾಂಗವನ್ನೆಲ್ಲೆಯಡಗಿದರೋ ದಿವಿಜರಿನಿತುಂದಿನವೀ ಬಲವನು
ತತ್ತೊಡರಿದೋಡಿಸುವೊಡಸುರಂಗೆ ವರವೆ ಶಿವ
ನಿತ್ತನಿಂದಮಗೆ ವಿಜಯವನನುತೆ ಸಂತಸಂ
ಚೆತ್ತು ದಿವಿಜೇಂದ್ರನೈತಂದನಾನೆಯನೇರಿ ದಿಗಧಿಪರ್ ಬಳಸಿ ಬರಲು ೨೪

ಸುರರಭವಜಂಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನಿತ್ತು
ನಿರುತಮೈತಂದರೆಂದೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನೋರ್ವ
ಚರನ್ನೈದಿ ದಾನವೇರಂಗೆ ಜೇಳಲ್ ಕೇಳ್ದು ರೋಷತಾಮ್ರಾಕ್ಷನಾಗಿ
ಉರಿ ಸೂಸೆ ವದನವೋಳ್ ಕುಡಿವಿಸಾಸೆ ಕುಣಿದಾಡೆ
ಕರವಾಳನುರೆ ಜಡಿದು ವಹಿಲವೋಳ್ ನಿಂದು ಸಂ
ಗರಕೆ ಬರಹೇಳು ಸುರರಂ ಬೇಗೆನುತ್ತ ತಾರಕನಾಗಳೈತಂದನು ೨೫

ತಾರಕಂ ವೈರಿಸೇನಾಚಕ್ರವಾರ್ಧಿಯು
ತ್ತಾರಕಂ ಸಂತತಂ ಸುರಲೋಕಶೋಕವಿ
ಸ್ತಾರಕಂ ನಿಜಮಹಾಸೈನ್ಯಲೋಚನಮಧ್ಯತಾರಕಂ ಮಸಗಿ ಕೂಡೆ

ಅಗ್ನಿ, ಯಮು, ನೈರುತ್ಯ, ಪರುಣಿ, ವಾಯು, ಕುಬೇರ, ಈಶಾನರು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ
ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು, ಗಣೇಶ್ವರರು ಉಘೇ ಉಘೇ ಎನ್ನಲು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಷಣ್ಮುಖನು
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು, ೨೪. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಂದಣಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆನೆ, ಕುದುರೆ,
ರಥ, ಕಾಲಾಳುಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ನೋಡಿ ತಲೆದೂಗಿ ಇಷ್ಟು ದಿನವೂ ಈ ಸೈನ್ಯವನ್ನು
ದೇವತೆಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ! ಇದನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಓಡಿ ಸುವುದು ಆ
ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ! ಶಿವನು ಇಂದು ನಮಗೆ ಗೆಲುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಸುತ್ತುವರಿದಿರಲು ದೇವೇಂದ್ರನು ಐರಾವತವನ್ನೇರಿ
ಬಂದನು. ೨೫. ಒಬ್ಬ ದೂತನು ಬಂದು ದೇವತೆಗಳು ಷಣ್ಮುಖನಿಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ದಿಟಕ್ಕೂ ಹೊರಟುಬಂದರು ಎಂಬ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರಾದನಿಗೆ
ಹೇಳಿದನು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರೋಷದಿಂದ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಮುಖವು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು
ಹೊಮ್ಮಿಸಲು, ಮಿಸೆಯ ತುದಿ ಕುಣಿದಾಡಲು, ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಝಳಿಸಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ
ನಿಂತು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರಹೇಳು ಎನ್ನುತ್ತ ತಾರಕನು ಬಂದನು.
೨೬. ವೈರಿಸೇನಾಚಕ್ರವೇಂಬ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟುವ ಹಡಗು, ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವ
ಲೋಕದ ದುಃಖವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವವನು, ತನ್ನ ಮಹಾ ಸೈನ್ಯದ ಕಣ್ಣಿನ ಮಧ್ಯದ

ತಾರಕಾಂಚನರತ್ನಮಯ ವರೂಢವನೇರಿ

ತಾರಕಾಧ್ಯದೊಳಾರಿ ಬೊಬ್ಬರಿದು ಶಚಿಯ ಭ

ತಾರಕಾದ್ಯರ ಮೇಲೆ ಮುಳಿದು ಸಂಗರಕ್ಕೆ ಸನ್ನಾಹದಿಂ ಬರುತಿರ್ದನು

೨೭

ಸುರಪಮೃಗ ಶಾರ್ದೂಲ ಹರಿಮೇಘಪವನ ಯಮ

ಶರಧಿವಾಡಬ ನಿರುತಿವನದಾವ ವರೂಢಭೂ

ಧರವಜ್ರ ವಾಯುರವಿರಾಹು ವಿತ್ತಪಪಕ್ಷಿಸಾಕ್ಷ ತನ್ಮಿತ್ರಸರ್ಪ

ಗರುಡ ಕಮಲಾಕ್ಷಪದ್ವಜ ಮುಖ್ಯ ದಿವಿಜಕುಲ

ಶರಭಭೇರುಂಡ ಜಯಜಯಯೆಂದು ಮುಂದುಲಿವ

ಬಿರುದುಪಾಠಕರ ಗಡಬಡೆ ಮಸಗೆ ತಾರಕಂ ಬರುತಿರ್ದನುತ್ಸವದೊಳು

೨೮

ಚಂಬಕ ಪಟಹ ಪಣಹ ಡಿಂಡಿಮ ಡಮರು ಢಕ್ಕೆ

ತಂಬಟ ಕರಡೆ ಡೊಡೆ ರಾಯಗಿಡಿಬಿಡಿ ಕಹಳೆ

ಕಂಬು ಭೇರಿ ಮೃದಂಗ ಬೊಂಬುಳಿರವಂಗಳಿಂದಂಬುಜಭವಾಂಡಮದಿರೆ

ಮುಂಬರಿವ ಕುದುರೆಗಳ ಮೊತ್ತದಿಂ ಬಹುಮದ

ಸ್ತಂಭೇರತತಿಯ ಸುತ್ತಂ ಪರಿವ ತೇರ್ಗಳೊ

ತ್ತಂಬರದೆ ತಾರಕಾಸುರನಾಹವಕಿ ನಡೆವ ಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆನು

೨೯

ಕರಿಯ ಗುಡ್ಡೆಯಾದ ತಾರಕನು ಕುಪಿತನಾಗಿ ತಕ್ಷಣ ನಕ್ಷತ್ರ ಕಾಂಚನರತ್ನಮಯವಾದ ರಥವನ್ನು ಏರಿ, ನಕ್ಷತ್ರಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೊಬ್ಬ ಹಾಕಿ, ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ೨೭. ದೇವೇಂದ್ರನೆಂಬ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಶಾರ್ದೂಲ, ಅಗ್ನಿಯೆಂಬ ಮೋಡಕ್ಕೆ ಬಿರುಗಾಳಿ, ಯಮನೆಂಬ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಡಬಾಗ್ಗಿ, ನಿರುತಿಯೆಂಬ ವನಕ್ಕೆ ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚು, ವರೂಢನೆಂಬ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ವಜ್ರಾಯುಧ, ವಾಯುವೆಂಬ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ರಾಹು, ಕುಬೇರನೆಂಬ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಗಿಡುಗ, ಈಶಾನ್ಯವೆಂಬ ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಗರುಡ, ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯ ದೇವಕುಲವೆಂಬ ಶರಭಕ್ಕೆ ಭೇರುಂಡ, ಜಯಜಯ ಎಂಥು ಮುಂದೆ ಹೊಗಳುವ ವಂದಿಮಾಗಧರ ಗಡಿಬಿಡಿ ಶಬ್ದ ತುಂಬಲು ತಾರಕನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ೨೮. ಡೋಲು, ತಮಚೆ, ದುಂದುಭಿ, ಮದ್ದಲೆ, ಡಮರುಗ, ಢಕ್ಕೆ, ಕರಡಿವಾದ್ಯ, ಸಣ್ಣಡೋಲು, ರಾಯಭೇರಿ, ಕಹಳೆ, ತುತ್ತೂರಿ, ಭೇರಿ, ಮೃದಂಗ, ಚರ್ಮವಾದ್ಯಗಳ ಶಬ್ದದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಅದಿರಿತು. ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹ, ಬಹುವಾಗಿ ಮದಿಸಿದ ಆನೆಗಳ ಗುಂಪು. ಸುತ್ತಲೂ ಹರಿದಾಡುವ ತೇರುಗಳ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ತಾರಕಾಸುರನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ

ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಶತಮಾಯ ವೃಷಪರ್ವ ಶಬಲ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿ ಗಜವಿರ ಶಂಖುಕರ್ಣ ದುಂದುಭಿ ಸುರಘ
ರಟ್ಟಿ ವಿದ್ರಾವಣ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸ್ವರ್ಭಾನು ವಾಮನ ವಿಧಾತ್ಯ ಕಪಿಲ
ಕಟ್ಟಾಳನದ ಶುಂಭ ರಣಜಯಮಹಾನಾಭ
ದಿಟ್ಟನು ಹಯಗ್ರೀವ ಶಂಖುಶಿರರೆನಿಸುವೊಡ
ಹುಟ್ಟಿದರ ತಂದವೆಬಲದೊಳ್ಳಿತರುತಿರಲ್ ತಾರಕಂ ಬರುತಿರ್ದನು ೨೯

ಅಡೆಯುಡುಗದುರುಬಿದುದು ದಾನವೇಶ್ವರನ ವಂ
ಗಡವುಪಾಪದೃವಲ್ಲಿದಾಣೆ ಕುದುರೆ ತೇರ್
ನಡೆತಪ್ಪ ಕಾಲಾಳ ಲೆಕ್ಕವಂ ಕಮಲಜಂ ಬಲ್ಲನೋ ಮೇಣರಿಯನೋ
ನುಡಿಯಲಳವೇ ವಾದ್ಯರಭಸಂ ಲಯಾಂಬುದದ
ಸಿಡಿಲ ನಿನದಕ್ಕೆ ತಾಯ್ಕುರಾವೆನಿಸಿತನೆ ರಣಕೆ
ನಡೆದುದಿಟ್ಟಣಿಸಿ ತಾರಕನ ಪಡೆ ಪಡೆದುಪಚ್ಚರಿಯನನಿಮಿಪರ ಕಣ್ಗೆ ೩೦

ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಪದಾತಿಗೆ ಧರಣಿಮಂಡಲಂ
ಮೊರೆವ ವಾದ್ಯದ ನಿನಾದಕೆ ದಿಶಾಮಂಡಲಂ
ಪರಿಪರಿಯ ಛತ್ರ ಚಾಮರ ಪತಾಕೆಗೆ ಗಗನಮಂಡಲಂ ನೆರೆಯವೆನಲು

ನಡೆಯುವ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಎನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೨೯. ಶತಮಾಯ, ವೃಷಪರ್ವ, ಶಬಲ, ಜಗಜಟ್ಟಿಯಾದ ಗಜವಿರ, ಶಂಖುಕರ್ಣ, ದುಂದುಭಿ, ಸುರಘರಟ್ಟಿ, ವಿದ್ರಾವಣ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷ, ಸ್ವರ್ಭಾನು, ವಾಮನ, ವಿಧಾತ್ಯ, ಕಪಿಲ, ವೀರನಾದ ಶುಂಭ, ಯದ್ವ ವಿಜಯ ಮಹಾನಾಭ, ದಿಟ್ಟನಾದ ಹಯಗ್ರೀವ, ಶಂಖುಶಿರ ಮೊದಲಾದ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರ ಸಮೂಹ ಎಡಬಲದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ತಾರಕಾಸುರನು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೦. ರಾಕ್ಷಸನ ಸೈನ್ಯಸಮೂಹ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಜಾಗ ಬಿಡದಂತೆ ಆಕ್ರಮಿಸಿತು, ಆನೆ ಕುದುರೆ, ರಥ, ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲಾಳುಗಳ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೂಡ ತಿಳಿದಿದ್ದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ! ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ವಾದ್ಯಗಳ ರಭಸ ಪ್ರಳಯಮೇಘದ ಸಿಡಿಲಿನ ಆರ್ಭಟಕ್ಕೆ ತೊರುಮನೆ ಎನ್ನಿಸಿತು ಎನ್ನಲು, ತಾರಕಾಸುರನ ಸೈನ್ಯ ಗುಂಪುಗೂಡಿಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು. ಇದು ದೇವತೆಗಳು ನೋಡಲು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ೩೧. ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳುಗಳಿಗೆ ಭೂಮಂಡಲ. ಮೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ವಾದ್ಯದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ದಿಗ್ಗಿಂಡಲ, ನಾನಾರೀತಿಯ ಛತ್ರ, ಚಾಮರ, ಬಾವುಟಗಳಿಗೆ ಗಗನಮಂಡಲ ಸಾಲದು ಎಂಬಂತೆ ರಾಕ್ಷಸನ ಸೈನ್ಯ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಾಯಕರನ್ನು ಬಳಸಿ ಕುಲಪರ್ವತ

ಭರವಸದೆ ನಡೆದುಮಸುರನ ಸೇನೆ ತಂತಮ್ಮ
 ದೂರಗಲಂ ಬಳಸಿ ಕುಲಗಿರಿ ಜರಿಯೆ ಫಣಕುಲೇ
 ಶ್ವರನ ತಲೆ ಬರಿಯೆ ದಿಕ್ಕರಿಗಳೆರ್ದಪೊಡೆಯೆ ಕೂರ್ಮನ ಖರ್ಪರಂ ನೆಗ್ಗಲು ೩೧

ನಿಲಿಸಿದು ನಾಡೆ ಪದ್ಮಾಯತಪ್ಯಾಹಮಂ
 ದಳದೊಳಗ್ಗೆಳೆಯರೆಸಳೆಸಳಾಗೆ ದನುಜಕುಲ
 ತಿಲಕನನುಜರ್ ಕೇಸರಂಗಳಾಗಲ್ ಮಧ್ಯಕ್ಷಣಿಕೆಗೆ ಶುಂಭಾಸುರಂ
 ನಿಲೆ ಪರಾಕ್ರಮಿ ತಾರಕಾಸುರಂ ತನ್ನದಾ
 ಬಲದ ಕಾವಲೆ ತಾನೊತ್ತಾಗಿ ನಿಲೆ ರಣಕೆ
 ಮಲಿತು ನಿಂದಂ ವಜ್ರನಾಭನೆಂಬ ಸೇನಾನಿ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ೩೨

ಮುಂದುಗಡೆಯೊಳ್ ರಣವಿಜೃಂಭನಂ ಕುಂಭನಂ
 ಹಿಂದೆ ರಿಪ್ರಬಲಜಯಪ್ರಬಲನಂ ಶಬಲನಂ
 ತಂದು ಸುರಕುಲಧೂಮಕೇತುವಂ ಕೇತುವಂ ನಿಲಿಸಿದಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು
 ಕುಂದದಾದಿತ್ಯಹರಿಶರಭನಂ ಶರಭನಂ
 ನಿಂದಿರಿಸಿ ಬಲದ ಸನ್ನಾಹಮಂ ಪ್ಯಾಹಮಂ
 ನಂದದಿಂ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿದಂ ನೀಡಿದಂ ವೀಳೆಯವನತಿಬಲರ್ಗ್ ೩೩

ಎಡೆವರಿಯದಿಟ್ಟಣಿಸಿ ತೋರಿದುದು ವಿಾರಿದುದು
 ನಡೆದು ಪೊಯ್ದಾಡಲುಡೊಗಿಸಿತು ರಾಗಿಸಿತು
 ಬಿಡದೆ ಖತಿ ಮಸಗಿ ಪೊಯ್ದಾಡಿದುದು ಮಾಡಿದುದು ಭಾಷೆಯಂ ದಿವಿಜಭಟರ

ಜರುಗಲು, ಅದಿಶೇಷನ ತಲೆ ಬಿರಿಯಲು, ದಿಗ್ಗಜಗಳ ಎದೆ ಒಡೆಯಲು. ಅದಿಕೂರ್ಮನ ಬೆನ್ನಚಿಪ್ಪು ನೆಗ್ಗಿಹೋಗಲು ರಭಸದಿಂದ ಹೊರಟಿತು. ೩೧. ವಜ್ರನಾಭನೆಂಬ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಗರ್ವಿಸಿ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ ನಿಂತು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಪದ್ಮಪ್ಯಾಹದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳು ಅದರ ದಳಗಳಾದರು, ತಾರಕನ ತಮ್ಮಂದಿರು ಅದರ ಕೇಸರಗಳಾದರು. ಶುಂಭಾಸುರನು ಮದ್ಯದ ತನೆಯಾಗಿ ನಿಂತನು. ಆ ಮಹಾಸೈನ್ಯದ ಕಾವಲಿಗೆ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ತಾರಕಾಸುರನು ಒತ್ತಾಗಿ ನಿಂತನು. ೩೨. ಮುಂದೆ ಯುದ್ಧವಿಜೃಂಭನಾದ ಕುಂಭನನ್ನು, ಹಿಂದೆ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಜಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲನಾದ ಶಬಲನನ್ನು, ದೇವಕುಲಕ್ಕೆ ಧೂಮಕೇತುವಾದ ಕೇತುವನ್ನು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಸೂರ್ಯನೆಂಬ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಶರಭನಾದ ಶರಭನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸೈನ್ಯದ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನೂ, ಪ್ಯಾಹವನ್ನೂ ಆನಂದದಿಂದ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿದನು. ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಿಗೆ ವೀಳೆಯವನ್ನು ನೀಡಿದನು. ೩೩. ರಾಕ್ಷಸರ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಚೂಣಿ ಜಾಗವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು, ಮಿತಿಮೀರಿತು, ಹೊರಟು ಹೋರಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು, ದ್ವೇಷ ತಾಳಿತು, ಕೋಪ ಅವರಿಸಿ ಹೊಡೆದಾಡಿತು, ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿತು, ಫಡ ಎನ್ನುತ್ತ ದೇವಸೈನಿಕರನ್ನು

ಘಡಯೆನಂತೆ ತಡೆದು ತಲೆಯೊತ್ತಿದುದು ಮುತ್ತಿದುದು
ಕಡಂಗಿ ಕಾಳಿಗಕೆ ಮೂವಲಿಸಿದುದು ಚಲಿಸಿದುದು
ಗೆಡೆಗೊಂಡು ಹತ್ತಿರಕೆ ಸೇರಿದುದು ಪೋರಿದುದು ಚೂಳಿ ದಾನವರ ಪಡೆಯ ೩೪

ತಲೆಪಟ್ಟುದುಭಯಸೈನಿಕಕೆ ಚೂಳಿಯೊಳಾಜಿ
ಜಲಧಿ ಜಲಧಿಯನೊತ್ತುವಂತೆ ಘನಘೋಷದಿಂ
ನಲಿದು ಬಿಲ್ಲವರೊಡನೆ ಬಿಲ್ಲವರ್ ಹರಿಗೆಯವರೊಡನೆ ಹರಿಗೆಯ ವೀರರು
ಅಳವಿಗೊಟ್ಟರ್ ಸುಳವವರೊಡನೆ ಸುಳವವ
ರಲಿದು ನೂಕಿತು ಹಯಕೆ ಹಯಮಾನೆಗಾನೆಯು
ಚ್ಚಳಿಪ ತೇರ್ಗಂ ತೇರ್ಗಲಂತಾಂತು ಸಮವೇನರ್ ಕಾದುತಿರ್ದುದು ಕ್ರಮದೊಳು ೩೫

ಎಸೆವರಿವರ್ ಪೋಯ್ವರುಬ್ಬವರ್ ಕೊಬ್ಬವರ್
ಮಸಕದಿಂ ಸವರಂಗಕುರುಬುವರ್ ತರುಬುವರ್
ಪೊಸಪರಿಯ ಬಿರುದನುರೆ ಪೆಸರಿಪರ್ ಪಸರಿಪರ್ ತಂತಮ್ಮ ಬೀರಂಗಳ
ಅಸವಸೆಯನುಳಿದು ಕೈದುಡುಕುವರ್ ಮಿಡುಕುವರ್
ಕುಸುರಿದರಿದಡಗನಿರದೊಟ್ಟವರ್ ಮೆಟ್ಟವರ್
ಬಸೆನೇನನುರಬಿ ಮೂದಲಿಸುವರ್ ನಿಲಿಸುವರ್ ಪಟುತನವನುಭಯಭಟರು ೩೬

ತಡೆದು ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿತು, ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿತು, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಉತ್ಸಾಹಿಸಿ ಮೂದಲಿ
ಸಿತು, ಅವರಿಸಿ ಚಲಿಸಿತು, ಹತ್ತಿರ ನಡೆದು ಹೋರಾಡಿತು. ೩೫. ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗ
ದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸೈನ್ಯಗಳೂ ಕೈಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸಿದುವು. ಸಮುದ್ರ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ಒತ್ತುವಂತೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಅರ್ಭಟಿಸಿ ಬಿಲ್ಲಾರರು-ಬಿಲ್ಲಾರರೊಡನೆ, ಗುರಾಣಿಯವರು-
ಗುರಾಣಿಯವರೊಡನೆ, ಈಟಿಯವರು-ಈಟಿಯವರೊಡನೆ ಅಬ್ಬರಿಸಿ ನುಗ್ಗಿದರು. ಕುದುರೆಗೆ
ಕುದುರೆ ಅನೇಗೆ-ಅನೇ-ನೂಕಿತು, ಚಲಿಸುವ ರಥಕ್ಕೆ ರಥ ಸಮವೆನ್ನಲು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ
ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೩೬. ಎರಡು ಸೈನ್ಯದ ಭಟರೂ ಒಬ್ಬರಮೇಲೊಬ್ಬರು
ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುವರು, ಇರಿಯುವರು, ಹೊಡೆಯುವರು, ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ
ಉಬ್ಬುವರು, ಕೊಬ್ಬುವರು, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯನ್ನು ತುಂಬುವರು,
ಅಡ್ಡಹಾಕುವರು, ಹೊಸರೀತಿಯ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೆಸರಿಸುವರು, ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಹರಡುವರು, ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹೊಡೆ
ದಾಡುವರು, ಮಿಡುಕುವರು, ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಗುಡ್ಡೆಹಾಕುವರು, ಕೊಬ್ಬು
ನೇಣಗಳನ್ನು ತುಳಿಯುವರು, ಮೇಲೇರಿ ಮೂದಲಿಸುವರು, ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸು

ಹರಿಗೆಗಳ ಮೇಘದೊಡ್ಡಣೆ ಕತ್ತಿಗಳ ತೊಳಪ
 ದಿರವೆ ಹೊಂಚುವ ಮಿಂಚು ಕವಿದಸೆವ ಸಾಯಕದ
 ಸರಿಯೆ ಸರಿವಳೆ ಭುಜಂಬೊಯ್ತು ಬೊಬ್ಬರಿದಿಡುವ ಶಕ್ತಿಯಬ್ಬರವೆ ಸಿಡಿಲು
 ಭರವೆ ಪೊಯ್ದಾಡಲಸಿಯಸಿಯಂದೊಗದ ಕಿಡಿಯೆ
 ಹರಿಗೋಪಮಾ ವೀರರಸವೆ ಪರಿವೊನಲಾಗಿ
 ವರುಷದಂತಿರ್ಪ ರಣಮಂ ಕಂಡು ವೀರರ ಮನಶ್ಚಾತಕಂ ನಲಿದುದುಂ ೩೭

ಬೆರಸಿ ಪೊಯ್ದಾಡಿದುದು ಚೂಳಿಯೊಳ್ ತಮತಮಗೆ
 ಶರ ಶಕ್ತಿ ಶಲ್ಲಹ ಕೃಪಾಣ ತೋಮರ ಚಕ್ರ
 ಪರಶು ಮುಸಲ ಮುಸುಂಡಿ ಗದೆ ಪಿಂಡಿವಾಳ ಮೊದಲಾಗಿದರ್ ಕೈದುಗಳೊಳುಂ
 ಕರಚಮತ್ಕಾರ ಲಾಘವ ಲವಣ ಪಯ ಪಾಡು
 ಮುರಿಪು ಮೃಲುಳಿ ಲಾಗುಲವಣೆ ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಂ
 ಧರದೊಳೆರಂ ತೋರಿ ಮೀರುತತಿಬಲದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಪ್ರಹಾರದಿಂದ ೩೮

ಕಡಿವಡದ ತೋಳ್ಗಳಂ ಸಿಡಿದ ತಲೆಯೋಡ್ಗಲಂ
 ಮಡಿದ ವಾರಣದಿಂದ ಕರುಳ ತೋರಣದಿಂದ
 ಕಡಿದ ರಥರಾಜಿಯಂ ಹರಿದ ಬಹುವಾಜಿಯಂ ಸೆರೆಗಳಂ ನರಗಳಿಂದ

ವರು. ೩೭. ಗುರಾಣಿಗಳೇ ಮೋಡಗಳ ಗುಂಪು, ಕತ್ತಿಗಳ ಹೊಳಪು ಮತ್ತು ಅದಿರು
 ವಿಕೆಯೇ ಹೊಳೆಯುವ ಒಳ್ಳಿಮಿಂಚು, ಮುತ್ತಿಬಿಡುವ ಬಾಣಗಳ ಸಮೂಹವೇ
 ಸುರಿಯುವ ಮಳೆ, ಭುಜತಟ್ಟಿ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಹೊಡೆಯುವ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧದ ಶಬ್ದವೇ
 ಸಿಡಿಲು, ರಭಸದಿಂದ ಹೋರಾಡಲು ಕತ್ತಿಗೆಕತ್ತಿ ತಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಕಿಡಿಯೇ
 ಮಳೆಯೊಡನೆ ಬೀಳುವ ಇಂದ್ರಗೋಪವೆಂಬ ಹುಳುಗಳು, ವೀರರಸವೇ ಹರಿಯುವ
 ಹೊನಲಾಗಲು ಮಳೆಯಂತಿರುವ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೋಡಿ ವೀರರ ಮನವೆಂಬ ಚಾತಕ
 ಪಕ್ಷಿ ಅನಂದಿಸಿತು. ೩೮. ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಣ,
 ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧ, ಭರ್ಜಿ, ಕತ್ತಿ, ತೋಮರ, ಚಕ್ರ, ಕೊಡಲಿ, ಒನಕೆ, ಮುಸುಂಡಿ ಆಯುಧ,
 ಗದೆ, ಪಿಂಡಿವಾಳ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಕೈಚಳಕೆ, ಚುರುಕುತನ, ಹಿಂದೆ-ಮುಂದೆ
 ಬಾಗುವಿಕೆ, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಇಡುವ ರೀತಿ, ಪಾಡು, ಕೈ ತಿರುಗಿಸುವಿಕೆ, ಶರೀರದ ಚುರುಕಾದ
 ಚಲನೆ, ಬಾಗಿರುವುದು, ಗುರಿಯಿಡುವುದು ಮುಂತಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೇಲಾಟವನ್ನು
 ತೋರಿ, ಶೌರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೀರುತ್ತ ನಾನಾ ಹೊಡೆತಗಳಿಂದ ಹೋರಾಡಿತು. ೩೯. ಕಡಿದು
 ಕೊಂಡ ತೋಳುಗಳಿಂದ, ಸಿಡಿದುಹೋದ ತಲೆಚಿಪ್ಪುಗಳಿಂದ, ಸತ್ತ ಆನೆಗಳಿಂದ,
 ಕರುಳಿನ ತೋರಣಗಳಿಂದ, ಕಡಿದುಹಾಕಿದ ರಥದ ಸಮೂಹದಿಂದ, ಕೊಯ್ದ ಅನೇಕ
 ಕುದುರೆಗಳಿಂದ, ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಿಡಿಗಳಿಂದ, ನರಗಳಿಂದ, ತಲೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು

ಬಿಡೆ ಕುಣವ ಮುಂಡದಿಂ ಬೊಬ್ಬಿಡುವ ರುಂಡದಿಂ
ಬಿಡುಮಿದುಳ ಜೊಂಡಿನಿಂ ನಡುತೊಡೆಯ ತುಂಡದಿಂ
ಪೊಡೆಗೆಡೆದು ಬೀಳ್ ರಿಂದ ನೆತ್ತರಿನೊಳಾಳ್ ರಿಂ ರಣಧರಣಿ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದು ೩೯

ಚೂಣಿ ಪೊಯ್ಯಾಡಿ ಮಡಿಯೆಲ್ಕೆ ಸುರನಾಯಕರ್
ಬಾಣಾಸನದೊಳಂಬ ಪೂಡಿ ಕೆಲಬಲದೊಳೆ
ಕ್ಷೋಣಿ ದೈತ್ಯರ ಮಹಾಸೇನೆ ನಡೆತರೆ ನಾಡೆ ಸಮರಸನ್ನಾಹದಿಂದ
ಕಾಣಬರ್ಪುದು ಸುರೇಂದ್ರನ ಬಲೈಯಂ ಮಹಾ
ತ್ಯಾಣನಲ್ಲಾ ಕಂಡು ಮುನ್ನರಿವೆಂದು ಗೀ
ವಾಣಿಭಟರು ಪಚಾರಿಸಿ ವಜ್ರನಾಭನುರುಬಿದನೊಡನೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿವೃತೆ ೪೦

ಗಾಂತ್ಸೆವ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣವಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತವಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪೂಜಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖವಂ ಸಕಲಭೋಗವನ
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೪೧

ಮೂವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಕುಣಿದಾಡುವ ಶರೀರಗಳಿಂದ, ಅರ್ಭಟಿಸುವ ತಲೆಗಳಿಂದ, ಮಿದುಳಿನಿಂದ ಹೊರಟ ಜೊಂಡಿ
ನಿಂದ, ಸೊಂಟ ತೊಡೆಗಳ ತುಂಡಿನಿಂದ, ಹೊಡೆದು ಕತ್ತರಿಸಿಬಿದ್ದವರಿಂದ, ರಕ್ತದಲ್ಲಿ
ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಂದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ೪೦.
ಮುಂಭಾಗದ ಸೈನ್ಯ ಹೋರಾಡಿ ಮಡಿಯಲು ಸುರನಾಯಕರು ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಣವನ್ನು
ಹೂಡಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರಲು, ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ರಾಕ್ಷಸರ ಮಹಾಸೈನ್ಯ ಯುದ್ಧ
ಸನ್ನಾಹದಿಂದ ನಡೆದುಬರಲು, ವಜ್ರನಾಭನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತ
ದೇವೇಂದ್ರನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುತ್ತೇನೆ; ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿ
ಯಲ್ಲವೆ! ನೋಡಿ ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ದೇವಸೈನಿಕರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ
ಬೊಬ್ಬಿರಿಯುತ್ತ ಕೂಡಲೆ ಮೇಲೆಬಿದ್ದನು, ೪೧: ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ; ಅರ್ಥ
ವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತ
ಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂದ ಯಾಪಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯ
ವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಮೂವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಮೂವತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಹರಿ ವಜ್ರನಾಭನು ಹರಿಸಲ್ ಮಹಾನಾಭ
ನಿರದಾಗ ಹರಿಯನತಿಪರಿಭವಿಸೆ ಕಾಣತುಂ
ಹರಕುಮಾರು ತಾರಕಾಸುರನ ಸೇನೆಯು ಬರಿಕ್ಕಿದನುಗ್ರದಿದೆ

ಹರಿಹರಿಯ ಹಗೆಗಳೆಯನಂ ಹರಿಯೊಳೊಂದಿದರ್
ವರಕಮಲಪರ್ಯಾಯಮಂ ತದ್ವಿರೋಧಿಯಾ
ಕರಧೃತಾಯುಧಭೇದಮಂ ಹಸ್ತದೊಳ್ ತಳಿದು ಶಿವರಿಪ್ಪವನೇಂದವನ
ತರುಣಿಯಯ್ಯನ ಮೆರೆವ ಪರ್ಯಾಯದಾತ್ಮಜನ
ಶಿರವನರಿದಮಳ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಘನ
ಕರುಣಿದಿಂ ರಕ್ಷಿಪ್ಪದು ಭೀಮಾಂಗದಹನನಿಸ್ಸೀಮ ಲೋಕಾಭಿರಾಮಾ

೧

ಸೂಚನೆ : ವಿಷ್ಣುವು ವಜ್ರನಾಭನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಆಗ ಮಹಾನಾಭನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಪರಾಭವಗೊಳಿಸಲು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾದ ಷಣ್ಮುಖನು ತಾರಕಾಸುರನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದನು. ೧. ಹರಿಹರಿಯ = ಸರ್ಪವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಗರುಡನ (ಹರಿಯರಿಯ ಎಂಬ ಪಾಠವಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮ) ಹಗೆ = ವೈರಿಯಾದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ, ಗೆಳೆಯನಾದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಬಾಣದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ (ಇದು ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣ), ಕಮಲದ ಪರ್ಮಾಯವಾದ ಅಬ್ಜವನ್ನು ಎಂದರೆ ಶಂಖವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಅಬ್ಜಕ್ಕೆ = ಚಂದ್ರನಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯೆನಿಸಿದ ಚಕ್ರವನ್ನು (ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿ-ಸುಂದರ್ಶನಚಕ್ರ) ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ, ಅಲ್ಲದೆ ಶಿವರಿಪ್ಪವ = ಸರ್ಪವೈರಿಯಾದ ಗರುಡನನ್ನು ಏರಿರುವ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಡದಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ತಂದೆಯಾದ ಸಮುದ್ರದ ಪರ್ಮಾಯವಾದ ಜಲಂಧರ (ಜಲಧಿ-ಒಬ್ಬರಾಕ್ಷಸ) ಎಂಬ ಸಮುದ್ರ ಪುತ್ರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆ, ಯಮನನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ ನಿಸ್ಸೀಮನೆ,

ಟಿಪ್ಪಣಿ : ಶಿವರಿಪ್ಪ ಎಂದರೆ ಗರುಡನೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಹೇಗೆ ? ಶಿವಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ಪವೆಂಬ ಅರ್ಥ ಯಾವ ಕೋಶದಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಸಂಸ್ಥೆ, ಧಾರವಾಡ ಇವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಚಿನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ (1934) ಸರ್ಪವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬರೆದಿದೆ (ಪುಟ 820).

ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳಿನ್ನು ದನುಜಸೂ
ಕುಲದೊಳಗೆಳೆಯ ವೀರರ ತವಕದಿಂದಲಾ
ಖಳವಜ್ರನಾಭನರದೊತ್ತಾಗಿ ಬರಲಿತ್ತ ಕಾಣುತ್ತಲಾಗ ಸುರರ
ಬಲದ ದೊರೆದೊರೆಗಳೇ ಕೋಪದಿಂ ಕೂಡಿ ನಿಜ
ಬಲವರಸಿ ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೊದಗಿ ಭುಜ
ಬಲದಿಂದ ನಡೆತಂದು ಸುರಪನಂ ಬಳಸಿದರದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು

೨

ಕವಿದುದಿದ್ರನ ಕೆಲಬಲಂಗಳೊಳ್ ದಿಕ್ಕಾಲ
ನಿವಹವಾ ಸುರ ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ ಮುಖ್ಯ
ದಿವಿಜರಿಟ್ಟಣಿಸಿ ನೂಕಿದರಿಭ ತುರಂಗ ರಥ ಪತ್ತಿಗಳ ಗತನಾದಿಂದೆ
ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯಂಗಳ ವಿಡಾಯಿಯಿಂದಾರ್ಭಡಿಸಿ
ತಿವಿ ಬಸುರನುಗಿ ಕರುಳನಗಿಯನುತ್ತಾಹವ
ಕೃಷ್ಣಗಡಿಸಿದುದು ವಜ್ರನಾಭನಿದಿರೊಳ್ ನಿಂದು ಸರಳೈಗಳೆ ಕರೆವುತೆ

೩

ರಣಕಿ ಬಂದವರಮರರಾಜರೋ ಕೂಡೆ ಸಂ
ದಣಿಸುವವರಪ್ಪದಿಕ್ಕಾಲಕರೊ ಮುಂದೆ ಮಾ
ರ್ಗಣದ ಮಳೆಗರೆವರ್ ಸುಭಟರೋ ಚೋದ್ಯವಿದು ಪಸಿದ ಪೆರ್ಬುಲಿಯ ಬನಕೆ
ಸೇನಸಲೆಂದೆರಳೆವಳಗಂ ಬಂದೊಲಾದುದೀ
ಕಣೆಯದೊಳ್ಳರಿವಪ್ಪದಿಂದೆನುತ್ತ ಸುರಕುಲ
ಮಣಿ ಭುಜಂಜೊಯ್ದಾರಿ ಬೊಬ್ಬಿದು ಬೆರಸಿದಂ ಖಾತಿಯ ಪರಬಲವನು

೪

ಲೋಕಾಭಿರಾಮನೆ ಸಲಹು. ೨. ಅಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಇನ್ನು ಕೇಳು. ರಾಕ್ಷಸಸಮೂಹ
ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವೀರರೂ ಮತ್ತು ತವಕದಿಂದ ದುಷ್ಟ ವಜ್ರನಾಭನೂ ತಡಮಾಡದೆ ಗುಂಪು
ಕೂಡಿ ಬಂದರು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಗ ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯದ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನಾಯಕರೇ
ಕೋಪದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದೊಡಗೂಡಿ ಸಕಲಸನ್ನಾಹಗೊಂಡು ಮೇಲೆರಗಿ ಪರಾಕ್ರಮ
ದಿಂದ ಹೊರಟುಬಂದು ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಬಳಸಿದರು. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು
ಹೇಳಲಿ ? ೩. ಇಂದ್ರನ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕಾಲಕರ ಸಮೂಹ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತು.
ಸುರ-ಸಿದ್ಧ-ಸಾಧ್ಯ-ವಿದ್ಯಾಧರರೇ ಮೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯದೇವತೆಗಳು ಗುಂಪುಗೂಡಿ
ಎದುರಿಸಿದರು. ಕುದುರೆ-ರಥ-ಪದಾತಿಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ, ನಾನಾ ವಾದ್ಯಗಳು ಬಹು
ವಾಗಿ ಆರ್ಭಟಿಸಿ, ತಿವಿ, ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಗಿ, ಕರುಳನ್ನು ಎಳೆ ಎನ್ನುತ್ತ ವಜ್ರನಾಭನ
ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತ ಯುದ್ಧಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಎಳಸಿತು.
೪. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ದೇವತೆಗಳ ರಾಜರೋ ? ಅವರ ಸಂಗಡ ಸೇರಿಕೊಂಡವರು
ಅಪ್ಪದಿಕ್ಕಾಲಕರೋ ? ಮುಂದೆ ಬಾಣದ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವವರು ಶೂರಭಟರೋ ?
ಇದು ವಿಸ್ಮಯಕರವಾದುದು. ಹಸಿದ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋರಾಡಲೆಂದು ಜಿಂಕೆ
ಗಳ ಸಮೂಹ ಬಂದಂತಾಯಿತು, ಈ ಬಾಣದ ರೀತಿ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ರಾಕ್ಷಸರ ಕುಲದ

ತೆಗೆಯದಿರಿ ಕೊಂಡ ಪಚ್ಚೆಯ ಚೆನ್ನೋಳರ್ಪವಂ
ಜಗದ ವಲ್ಲಭನ ಸುಕುಮಾರನಲ್ಲಾ ಸಾಕು
ಬಗಿಯದಿರಿ ದಾನವರ ಸಾಹಸಂಗಳನುತ್ತುಬ್ಬಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಜರು
ತೆಗದರಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಪೊಯ್ ತಿವಿ ಪಿಡಿಸು ಬಸುಗಳಂ
ಬಗಿ ಕರುಳನುಗಿ ಮಿದುಳನಗಿ ರಕ್ತವಾರಿಧಾ
ರೆಗಳನೆರೆ ಭೂತವೇತಾಳಗೇನುತ್ರೆ ಕವಿದುದು ಸುರಪದಾತಿ ಮಸಗಿ

೫

ಮುಂದುವರಿದಿರದರುಬಿ ತರುಬಿ ಕಾದಿತು ಖಾತಿ
ಯಿಂದ ನಾನಾ ದಿಕ್ಕುಗಳೊಳೆ ಬೊಬ್ಬಿರುವುತ್ರೆ
ನಿಂದು ಸುರಪಾಗ್ನಿ ಯಮ ನಿರುತಿ ವರುಣಾನಿಲ ಕುಬೇರರೀಶಾನ್ಯರೆಂಬ
ಸಂದ ದಿಕ್ಪಾಲಕನಿಕಾಯ ವಸು ತರಣಿಗಳ
ವೃಂದ ಯಕ್ಷೋರಕ್ಷ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯೋರಗರ
ಮಂದಿಯದನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ವಜ್ರನಾಭಂ ಕೋಪದಿಂದಾರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತೆ

೬

ಸರಳ ಮಳೆಗರೆದು ಕೈದೋರಿದಂ ಮಾರಿದಂ
ಸುರಸುಭಟರಸುಗಳಂ ಸೇದಿದಂ ಕಾದಿದಂ
ಧುರದೊಳಗೆ ಮಲಿತವರನಟ್ಟಿದಂ ಕುಟ್ಟಿದಂ ಪೆಸರುಳ್ಳ ನಾಯಕರನು
ಕರೆಕರೆದು ಮೂದಲಿಸಿ ತಾಗಿದಂ ಕೂಗಿದಂ
ತುರಗ ಮದಕರಿಗಳಂ ಕೆಡೆಪಿದಂ ಮಡಿಪಿದಂ
ಭರದಿ ವರೂಢವಂ ರೂಢಮಂ ಕೆಡೆಪಿದಂ ದಾನವಂ ದಿವಿಜಬಲದ

೭

ನಾಯಕನಾದ ವಜ್ರನಾಭನು ಭುಜತಟ್ಟಿ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಕೋಪದಿಂದ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಿದನು. ೫. ಇಟ್ಟಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆಯಬೇಡಿ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಾವಲಿಗೆ ಜಗದೊಡೆಯನಾದ ಶಿವನ ಮಗನೇ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ ! ಸಾಕು, ರಾಕ್ಷಸರ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದಿರಿ ಎನ್ನುತ್ತ ಉಬ್ಬಿ ಆರ್ಭಟಿಸಿ, ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಗುಂಪುಗೂಡಿದರು. ಹೊಡಿ, ತಿವಿ, ಹಿಡಿಸು, ಹೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬಗಿ, ಕರುಳನ್ನು ಕೀಳು, ಮಿದುಳನ್ನು ಜಗಿ, ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಭೂತಭೇತಾಳಗಳಿಗೆ ಸುರಿ ಎನ್ನುತ್ತ, ದೇವತೆಗಳ ಕಾಲಾಳುಸೈನ್ಯ ಕೋಪಗೊಂಡು ಮುತ್ತಿತು. ೬. ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ದೇವೇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ಯಮ, ನಿರುತಿ, ವರುಣ, ವಾಯು, ಕುಬೇರ, ಈಶಾನ್ಯ ಎಂಬ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಸಮೂಹ, ವಸು, ಸೂರ್ಯರ ವೃಂದ, ಯಕ್ಷ, ರಕ್ಷ, ಸಿದ್ಧ, ಸಾಧ್ಯ, ಸರ್ಪಸಮೂಹ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಾನಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ನಿಂತು ಮುಂದುವರಿದು, ಉಬ್ಬಿ, ಹಿಂದೊತ್ತಿ ಕೋಪದಿಂದ ಹೋರಾಡಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ವಜ್ರನಾಭನು ಕೋಪದಿಂದ ಅರಚಿ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತ, ೭. ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಗರೆದು ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು; ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೀರಿಸಿದನು, ದೇವತೆಗಳ ಕಡೆಯ ಶೂರ ಭಟರ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದನು, ಹೋರಾಡಿದನು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸಿದವರನ್ನು ಹಿಂದಟ್ಟಿ ಕುಟ್ಟಿದನು. ಹೆಸರಾಂತ ನಾಯಕರನ್ನು ಕರೆಕರೆದು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಎದುರಿಸಿದನು,

ಸುರಪತಿಯನೆಚ್ಚನ್ನಗ್ನಿಯನೊತ್ತಿದಂ ಯಮನ
ಭರಮನುರೆ ನಿಲಿಸಿದಂ ನೈರುತ್ತನೊಡಲ ಐ
ಜರ್ಗತಮಂ ಮಾಡಿದಂ ವರುಣನಂ ಘಾತಿಸಿದನನಿಲನೊಡಲಂ ಸೀಳ್ದನು
ವಿರಘನಂ ಮಾಡಿದಂ ಧನಪತಿಯನೀಶಾನ
ನುರದೊಳಗೆ ಸೆಕ್ಕಿದಂ ಸರಳೈಲಂ ವಸು ರುದ್ರ
ತರಣಿಗಳ ಕಾಯಮಂ ನೋಯಿಸಿದನಾಹವದೊಳಸುರಸೇನಾನಿಯಂದು

೮

ಮುಂದಿದುವೈಯ ಸೇನೆ ಸಮರದೊಳ್ ಪೊಕ್ಕು ಮೈ
ಗುರುಹ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬರಂ ಕಾಣೆವನ್ನಿಜನ
ಬಂದಿ ಕರೆತಂದವಕಟಕಟ ಪ್ರಗುಡಸೆಯಾವುದೆಮಗೆಂದು ಬಾಯ್ವಿಡುತ್ತ
ಒರಲ್ವವರರಂ ನೋಡಿ ನಗುತೆ ನಿಜವಾಹನದ
ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯೊಳೆ ಗಿರಿಕುಲವನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ
ತರಿಸಂದು ಸೇಸಿದಂ ಕಲಿವಜ್ರನಾಭನಂ ಕಮಲಾಕ್ಷನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು

೯

ಆದುದೀರ್ವರ್ಗ ಸಮರಂಗವಂಬುಬುಗಳ
ಬೀದಿವರಿಗಿಂಬಿಲ್ಲವಾಗಸಂ ಬೊಟ್ಟೆಯ ನಿ
ನಾದಕಾಶಾತಟಂ ಸಾಲದು ಸುಷರ್ಣರಥಚಕ್ರಂಗಗಳೋಡಾಟಕೆ

ಆರ್ಭಟಿಸಿದನು, ಕುದುರೆ ವಂದದಾನೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೆಡೆವಿದನು, ಸಾಯಿಸಿದನು. ರಾಕ್ಷಸನು ದೇವಸೈನ್ಯದ ರಥಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದನು. ೮. ಅಂದು ರಾಕ್ಷಸರ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆದನು. ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆಟ್ಟಿದನು. ಯಮನ ರಭಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ನೈರುತ್ತನ ದೇಹವನ್ನು ಜರ್ಜರಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ವರುಣನನ್ನು ನೋಯಿಸಿದನು. ವಾಯುವಿನ ದೇಹವನ್ನು ಸೀಳಿದನು. ಕುಬೇರನನ್ನು ರಥವಿಲ್ಲದವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಈಶಾನನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ನಾಟಿದನು. ವಸು, ರುದ್ರ, ಸೂರ್ಯರ ದೇಹವನ್ನು ನೋಯಿಸಿದನು. ೯. ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ ಚದುರಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿತು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಸಾಹಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವವರನ್ನು ಕಾಣೆ. ಗುಹನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ (ವೃಥಾವಾಗಿ) ಕರೆತಂದೆವು. ಆಯ್ಯೋ ! ತಲೆತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ ನಮಗೆ ಯಾವುದು ? ಎಂದು ಬಾಯ್ವಿಡುತ್ತ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುವ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿನಗುತ್ತ ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ವಾಹನವಾದ ಗರುಡನ ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಪರ್ವತಸಮೂಹವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ ಬಂದು ವಜ್ರನಾಭನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದನು. ೧೦. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮನಾದ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು. ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿಡೆಗೆ ಹರಿಯುವ ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಆರ್ಭಟದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಕಟಗಳು ಸಾಲ

ಮೇದಿನಿಯ ನೆರೆಯದನೆ ಸಮಜೋಳಿ ಜೋಕಿಯು
ಕಾದಿದರ್ ಬಲ್ಲಬಿನ್ನಾಣಿಗಳ್ ನಾನಾ ವಿ
ನೋದದಿಂದಸ್ತು ಪ್ರತ್ಯಸ್ತು ದಿವ್ಯಾಸ್ತು ಮಂತ್ರಾಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲೆಯಿಂದ ೧೦

ಉರಗಬಾಣದೊಳಿಸುವನವನಾಕಳಂಬವು
ಗರುಡಾಸ್ತದಿಂದಿವು ಕಡಿದು ಕೆಯ್ಯೊಡನೆ ದ
ಳ್ಳುರಿಯಂಬಿನಿಂದೆಸುವನಾ ಶರವನಾ ಖಳಂ ನಂದಿಪಂ ವರುಣಾಸ್ತದೆ
ಮರಳಿ ಗಿರಿಖಗದೊಳವನೆಸುವನಾ ಮಾರ್ಗಣವ
ನರವಿಂದನಾಭನಾ ವಜ್ರಶರದಿಂದ ಜ
ರ್ಜರಿತವು ಮಾಡುವು ತೊಡುವ ಕಡಿದದಟೀರ್ವರಿಗೆ ಸಾಟಿಯಾಯ್ತು ಬಳಿಕ ೧೧

ಖಳಪತಿಗೆ ದಳಪತಿಯ ನೀನು ತಾಳೆನುತೆ ಕೈ
ಚಳಕದಿಂ ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತದೊಳಾದ್ವೈಪಲವನ
ತಲೆ ಚಗಿದುದಾಗಸಕೆ ಮುಂಡಮೆಸುತಿದರ್ಶಜಾವಪರಿಯಂತರದೊಳು
ಬಳಿಕ ಗರುಡನಿರದೆ ನೂಕೆ ತಾಗಿದುದು ಭುವ
ಬಲದರ್ಪದಿಂದ ಪುಂಜಾನುಪುಂಖಿಂಗಳಿಂ
ಮುಳಿದೆಸುತ್ತಾ ಮಹಾನಾಭನ ಚತುರ್ಬಲಂ ಹರಿಯ ಸಮ್ಮುಖದೊಳಾದ್ವೈ ೧೨

ಎತ್ತಲುಂ ಕವಿದೆಸುವ ಖಳಸೇನೆಯು ಕಂಡು
ಚಿತ್ತಜಪಿತಂ ಮಹಾಕೋಪದಿಂದನಿಬರಂ
ಕತ್ತರಿಸಿ ಮುಂಬರಿದು ಬರ್ಪದಂ ಕಂಡು ಮಹಾನಾಭನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು

ದಾಯಿತು. ಗರುಡ ಮತ್ತು ರಥಚಕ್ರಗಳ ಓಡಾಟಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯೇ ಸಾಲದು ಎನ್ನುವಂತೆ ಸಮಜೋಡಿಯ ರೀವಿಯಿಂದ ಬಲ್ಲ ಜಾಣರೂ ನಾನಾ ವಿನೋದದಿಂದ, ಅಸ್ತ್ರ-ಪ್ರತಿ ಅಸ್ತ್ರ, ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ, ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೇಲಾಟದಿಂದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ೧೧. ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ದಿಂದ ಅವನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆ ಬಾಣವನ್ನು ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕಡಿದು ಒಡನೆಯೇ ಇವನು ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆ ಬಾಣವನ್ನು ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ವರುಣಾಸ್ತ್ರ ದಿಂದ ಅರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆ ಬಾಣವನ್ನು ವಿಷ್ಣುವು ವಜ್ರಾಯುಧಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಜರ್ಜರಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ಬಿಡುವ ಕಡಿಯುವ ಸಾಹಸ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸರಿಸಮವಾಯಿತು. ಅನಂತರ, ೧೨. ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ನೀನು ಸೇನಾಪತಿಯೇ, ತಾಳು ಎನ್ನುತ್ತ ಆಬ್ಬರಿಸಿ ಕೈಚಳಕದಿಂದ ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು ವಜ್ರನಾಭನ ತಲೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಒಂದು ಜಾವಕಾಲವರೆಗೆ ಶರೀರ ಬಾಣದ ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬಳಿಕ ಗರುಡನು ತಡೆಯದೆ ಹಿಂದಟ್ಟಲು ಮಹಾನಾಭನ ಚತುರ್ಬಲವೂ ಕೋಪದಿಂದ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಭುಜಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿತು. ೧೩. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮುತ್ತಿ ಬಾಣ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸಸೈನ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದ ವಿಷ್ಣುವು ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಆ

ಮತ್ತದಂತಿಯ ಕರದ ಕಬ್ಬನುಗಿದವನದಾ
ರತ್ತ ಸಮ್ಮುಖವಾಗನುತ್ತ್ವ ಖಳನೊದನೆ ಮಸೆ
ವತ್ತ ಶರವೈದರಿಂ ಮೂದಲಿಸಿ ಕಮಲಾಂಬಕನನಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬರಿದನು ೧೩

ಭರದೊಳಗೆ ವಜ್ರನಾಭನ ಹರಿಬಕಿದಿರಾದ
ಮರುಳನಾರಲವೊ ನೀ ನಿನ್ನ ಸೇನಾಖಳಂ
ಕರೆಯಲಟ್ಟಿದನೊ ಮೇಣಂತಲ್ಲದಿರಲೆನ್ನ ಸರಿಸದೊಳ್ ಮಾರಾಂಜೆಯಾ
ಶಿರವನೀಯದೆ ಪೋಗು ಕಾಯ್ದೆನೆಂದಾ ಖಳನ
ಶರವನ್ನೆದುಬಿನಿಂ ಕಡಿದು ಪ್ಪನರಬಿ ನಾಲ್ಕು
ಶರದಿಂದಲವನ ರಥ ತುರಗ ಸಾರಥಿ ಕರದ ಚಾಪಂಗಳಂ ಕಡಿದನು ೧೪

ಚಾಪವುಂ ಕೊಂಡು ಸೂತಾರ್ಪದ್ವಜಂಗಳಂ
ಚಾಪಲ್ಯಸ್ಯಂದನಮನೇರಿ ಮಚ್ಚರಮನೆ
ಚ್ಚಾ ಪಂಥಮು ಮಗುಳೆ ತೋರನುತೆ ನಾಲ್ಕುಬಿನಿಂ ಹರಿಯ ಬಾಪುಗಳನು
ಕೋಪದಿಂದೆಸೆಯೆ ಹರಿ ನೊಂದನಕಟಿನುತಂತ
ಕೋಪಮರ್ ದಿಕ್ಕಾಲರೊತ್ತಿದರ್ ತತ್ಸೈನ್ಯ
ಕೋಪವಿತಭಟರಸತ ಕೈಚಳಕದಿಂದವನ ತೇರ ಸುತ್ತಲ್ ಮುತ್ತಲು ೧೫

ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತುಂಡರಿಸಿ ಮುಂದುವರಿದು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಹಾನಾಭನು ಮದಿಸಿದ ಆನೆಯ ಕೈಯ ಕಬ್ಬನ್ನು ಕಿತ್ತವನು ಯಾರು ? ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಬಾ ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಐದು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದನು. ೧೪. ರಭಸದಿಂದ ವಜ್ರನಾಭನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎದುರಾದ ಮೂರ್ಖ ನೀನು ಯಾರೊ ? ಏನು ನಿನಗೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಕರೆಕಳಿಸಿದನೆ ? ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದೆಯಾ ? ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಡ ಹೋಗು, ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಐದು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಅವನ ರಥ, ಕುದುರೆ, ಸಾರಥಿ ಮತ್ತು ಕೈಯ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತುಂಡು ಮಾಡಿದನು. ೧೫. ಬೇರೊಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾರಥಿ, ಕುದುರೆ, ಧ್ವಜಗಳಿಂದ ತಕ್ಷಣ ವೇಗವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವ ರಥವನ್ನೇರಿ ನನ್ನ ಬಾಣವನ್ನೇ ಕಡಿದ ಆ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೋರಿಸು ಎನ್ನುತ್ತ ನಾಲ್ಕು ಬಾಣಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ತೋಳ್ಗಳನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು ವಿಷ್ಣುವು ನೊಂದನು. ಅಯ್ಯೋ ಎನ್ನುತ್ತ ಮೃತ್ಯುಸದೃಶರಾದ ಶೂರರಾದ ದಿಕ್ಕಾಲಕರು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕೈಚಳಕದಿಂದ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತ ಅವನ ರಥವನ್ನು

ಸುರಪತಿಯ ಚಾಪವು ಕಡಿದು ವಹಿಯ ತಗರ
 ಬರಿಯನೆಚ್ಚಂತಕನಟ್ಟಿ ದೈತ್ಯನನಡೆದು
 ವರುಣನೊಡಲೊಳಗರುಗುವಾರಿಯು ತೋರಿ ವಾಯುವಿಗಾಯಸಂಗಾಣಿಸಿ
 ಹರಮಿತ್ರನು ಪರಾಭವಿಸಿಯಾಶಾನನಗೋ
 ಚರನೆನಿಸಿ ತತ್ಸೈನ್ಯವು ಸವರಿ ಮತ್ತೆಯುಂ
 ಹರಿಯೊಡಲೊಳೇರಗಾಣಿಸಿ ಮಹಾನಾಭನುರೆ ಬೆಂಕೊಂಡನರಿಬಲವನು ೧೬

ಓಡಿದರ್ ಸುರರಪ್ಪರರ್ ಕೆಟ್ಟಿವೆಂದು ಮಾ
 ತಾಡಿದರ್ ಯಕ್ಷರಕ್ಷಣಸಾಧ್ಯಪರಾಗಿ
 ನೀಡಿದರ್ ವಿಳನಿದಿರೊಳಗೆಮಂ ಭಂಗವುಂ ಕಿನ್ನರರ್ ಕೈಕೊಂಡರು
 ಬೇಡಿದರ್ ಪ್ರಾಣದಾನಮನವಿಳಗರುಡರುರೆ
 ಕೂಡಿದರ್ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ವಿತಿಯೊಳೋ
 ಲಾಡಿದರ್ ದಿಕ್ಪಾಲರನಿಬರುಂ ಬಂದಭವತನುಜನಂ ಮರೆಗೊಂಡರು ೧೭

ಬನ್ನದಿಂದಂ ಮಹಾನಾಭನುರೆಬೆಗೆ ಮುರಿದು
 ಬೆನ್ನ ಹಿಂದಡಗಿದ ಸಮಸ್ತ ದಿಕ್ಪಾಲರಂ
 ಕ್ಷೀರ ಧಾರೆಯುಂ ನನೆದ ಮೈಗಳ ಯಕ್ಷ ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವರ್ಕಳ
 ತಿನ್ನಡಗನುಗಿ ಕರುಳನಗಿಯೆಲುವನೆನುತ ಭರ
 ದಿನ್ನಡೆದು ಬರ್ಪಸುರವೀರರಂ ಕಂಡೊಡನೆ
 ಪನ್ನರಳ್ಳಯನದಿಂ ಕಡಿಸುರಿಯೆ ಕಲ್ಪಾಂತ ಹರನುತೆ ಗುಹನಿಸೆವನು ೧೮

ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲು ಮುಂದಾಗಲು, ೧೬. ದೇವೇಂದ್ರನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕಡಿದು, ಅಗ್ನಿಯ
 ಟಗರಿನ ಪಕ್ಕೆಯನ್ನು ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆದು, ಯಮನನ್ನು ಓಡಿಸಿ, ನಿರುತಿಯನ್ನು ಸದೆ
 ಬಡಿದು, ವರುಣನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಸುರಿಸಿ, ವಾಯುವಿಗೆ ಆಯಾಸ
 ವುಂಟುಮಾಡಿ, ಕುಬೇರನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ, ಈಶಾನ್ಯನನ್ನು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ
 ಮಾಡಿ, ಆ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ತರಿದು, ಮಹಾನಾಭನು ಮತ್ತೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಗಾಯ
 ವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದನು. ೧೭. ದೇವತೆಗಳು ಓಡಿದರು.
 ಅಪ್ಸರರು ಕೆಟ್ಟಿವೆಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡರು. ಯಕ್ಷರು ಬಹಳ ಧೈರ್ಯಗುಂದಿ ರಾಕ್ಷಸನ
 ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರು. ಕಿನ್ನರರು ಪರಾಭವ ಹೊಂದಿದರು. ಎಲ್ಲ
 ಗರುಡರೂ ಪ್ರಾಣಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿದರು. ದಿಕ್ಪಾಲಕರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಕೆಂಗೆಟ್ಟು
 ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಂದು ಷಣ್ಮುಖನ ಮರೆ ಹೊಕ್ಕರು. ೧೮. ಸೋತು
 ಮಹಾನಾಭನ ಆವೇಶಕ್ಕೆ ಚಿದುರಿ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದಾಗದೆ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಪಾಲಕ
 ರನ್ನು, ರಕ್ತ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ನೆನೆದ ಮೈಯುಳ್ಳ ಯಕ್ಷ, ಗರುಡ, ಗಂಧರ್ವರ ಮಾಂಸವನ್ನು
 ತಿನ್ನು, ಕರುಳನ್ನು ಕೀಳು, ಎಲುಬನ್ನು ಅಗಿ ಎನ್ನುತ್ತ ರಭಸದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸ
 ವೀರರನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಹನ್ನೆರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ಕಡಿ ಸೂಸಲು ಪ್ರಳಯ

ಓಡುವ ಹರಿದ್ರಾದಿ ಸಕಲ ಸುರಸಂತತಿಗೆ
ನೀಡಿ ನಂಬುಗೆಯಂ ಸ್ವಹಸ್ತದ್ವೃತ ಚಾಪಮಂ
ತೀಡಿ ಮಸೆವೆತ್ತ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಂ ಜೋಣೆಗಳಂದಗಿದುಗಿದು ತೆಗೆದಸೆಯಲು
ಆಡಲೇನಖಳ ವಿಳರಂಬಿನಂಬುಧಿಯೊಳೋ
ಲಾಡಿದರ್ ಕೋಡಿದರ್ ಮೂಡಿದರ್ ಭಯರಸದೊ
ಳೀಡಿದುವೆತ್ತಲಂ ಸುತ್ತಲಂ ಪೊತ್ತಲರಿ ಹರಸುತನ ಬಾಣಂಗಳು ೧೯

ಎಡದೊಳೊಂಕುವ ಕುದುರೆಕಾರಂ ಬೇಗದೊಳೆ
ತಡೆಗಡಿದು ಬಲದೊಳೊತ್ತವ ಗಡಘಟಾಳಿಯಂ
ಕೆಡಹಿ ಹಿಂದೆಸೆಯೊಳುರುಬುವ ರಥಾರೋಢರಂ ದಸೆದಸೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಬಡಿದು
ಬಿಡದೆ ಮುಂದೆಸೆವ ಕಾಲಾಳುಳ್ಳಂ ಸಾಲ್ಪಳಂ
ಪೊಡವಿಯೊಳಗುರುಳಿಸುತ್ತಾ ಮಹಾನಾಭ ವಿಲ
ನೊಡಲೊಳಂಬು ತುಂಬಿ ಮತ್ತವನ ಚಾಪಮಂ ಕೋಪದಿಂ ಬಿಂಡಿಸಿದನು ೨೦

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ ಕಡಿವಡೆದು ಪೊಡವಿಗುರುಳಿವಂ
ನೂರ್ಮಡಿ ಪರಾಕ್ರಮದೆ ಹಲಗೆ ಬಿಂಡೆಯವನಾಂ
ತಾರ್ತವೀರ್ಯನಿಂದು ಕೆಡಪುವೆನೆಂದು ತೇರಿನಿಂ ದುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ಧರಣಿತಳಕೆ

ಕಾಲದ ರುದ್ರನಂತೆ ಪಣ್ಣುವಿನು ಕಂಗೊಳಿಸಿದನು. ೧೯. ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಶೇಂಕಾರ ಮಾಡಿ, ಮಸೆದ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ತೆಗೆತೆಗೆದು ಬಿಡಲು, ಹೇಳುವುದೇನು ? ಎಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸರೂ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಓಲಾಡಿ ಹಿಂಜರಿದರು, ಭಯಗೊಂಡರು. ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಲು ಕುಮಾರನ ಬಾಣಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತುಂಬಿತು. ೨೦. ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಕುದುರೆಸವಾರರನ್ನು ಬೇಗನೆ ತಡೆದು, ಕಡಿದು, ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಆನೆಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿ, ಹಿಂದುಗಡೆ ಆವೇಶದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ರಥಿಕರನ್ನು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಚೆದುರುವಂತೆ ಒಡಿದು, ಮುಂದಿದ್ದ ಕಾಲಾಳುಗಳ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿಸುತ್ತ ಮಹಾನಾಭರಾಕ್ಷಸನ ದೇಹವನ್ನು ಬಾಣದಿಂದ ತುಂಬಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ಕಡಿದುಹಾಕಿದನು. ೨೧. ಬಿಲ್ಲು ಮುರಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಲು ಅವನು ನೂರು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾದ ಶೌರ್ಯದಿಂದ ಗುರಾಣಿ ಮತ್ತು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆರು ಮುಖದವನನ್ನು ಕಡಿದು ಕೆಡವುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ರಥದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಧುಮುಕಿ

ಪೆರ್ಮೆಯಿಂ ಸಮ್ಪದೊಳಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತೆ ಪರ್ವ
ಕಾಮುಗಿಲ ಕಾಂತಿಯ ಮಹಾನಾಭನಂ ಕಂಡು
ಕೂರ್ಮೋನೆಯ ಶರವೆರಡರಿಂ ಗುಹನೆಸಲ್ಪವನ ತಲೆ ಚಿಗಿದುದಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ೨೧

ಭೋರೆಂದುವಖಳವಾದ್ಯಂಗಳಮರರ ಪಡೆಯೊ
ಳೋರಂತೆ ದೊರೆ ಮಡಿದನುರುಬೆಂದು ದಿವಿಜಪರಿ
ವಾರ ಮುತ್ತಲ್ ಕಾಣುತಾ ಮಹಾನಾಭನಾಪ್ತರ್ ತಮ್ಮ ಸೇನೆಸಹಿತೆ
ವೀರದಿಂದಿರುವುತರೆ ಕಂಡು ಖಿತಿಯು ಕು
ಮಾರನನಿಬರನನಿತು ಬಾಣದಿಂ ಸದೆಬಡುವು
ತಾರಿ ಬೊಬ್ಬರಿದು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಖಳಸೇನೆಯೊಳು ಕೋಳಾಹಳಂಗೆಯನು ೨೨

ಗಜ ತುರಗ ರಥವೆರಸಿ ನೂಂಕಿದುದು ಸಂಗರಕೆ
ಗಜಬಜದಿವೇಕೆ ಹೋ ಹೋ ಸಾಕು ಸಾಕೆನುತೆ
ಗಜಶಿರಸ್ವರ್ಭಾನು ಶಬಲ ವಾಮನ ಶಂಖುಶಿರ ಹಯಗ್ರೀವರೆನಿಪ
ರಜನೀಚರರ್ ನಿಜಪದಾತಿಪದಸಂಜನಿತ
ರಜವಜಾಂಡಂ ಮುಸುಕೆ ಸರ್ವಸನ್ನಾಹದಿಂ
ರಜತಗಿರಿವಾಸನ ಕುಮಾರನಂ ಜರಿದು ಮೂದಲಿಸುತೆಣ್ಣೆ ಸೆಯೊಳಂದು ೨೩

ಛಲದಿಂದಮುರವಣಿಸಿ ನೂಂಕುವರ್ ಸೋಂಕುವರ್
ಸಲೆ ಬಾಣಜಾಲಮಂ ಬೀಸುವರ್ ಸೂಸುವರ್
ಬಳಸಿ ಸುರಗಿರಿಯ ಕೈಮಿರುವರ್ ತೋರುವರ್ ಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರಮದೊಳು

ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಎದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕರಿಮೋಡದ ಬಣ್ಣದ ಕಾಂತಿ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಭನನ್ನು ನೋಡಿ ಗುಹನು ಎರಡು ಜೊಪಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ
ಹೊಡೆಯಲು ಅವನ ತಲೆ ಆ ಕ್ಷಣ ಕತ್ತರಿಸಿಹೋಗಿ ಹಾರಿತು. ೨೨. ದೇವಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳೂ ಭೋರೆಂದು ಮೊಳಗಿದವು. ನಾಯಕನು ಸತ್ತನು, ಮೇಲೆಬೀಳು ಎಂದು
ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯ ಮುತ್ತಲು ಮಹಾನಾಭನ ಆಪ್ತರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ
ಸಮೇತ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಇರಿಯುತ್ತ ಬರಲು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋಪದಿಂದ ಕುಮಾರನು
(ಗುಹನು) ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಾಣದಿಂದ ಸದೆಬಡಿಯುತ್ತ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಬೊಬ್ಬ ಹಾಕಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ
ರಾಕ್ಷಸಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು. ೨೩. ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ
ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಯಿತು. ಕೋಲಾಹಲವೇಕೆ ! ಹೊಹೊ ! ಸಾಕು
ಸಾಕು ಎಂದು ಕುಮಾರನನ್ನು ಬೈದು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತ ಗಜಶಿರ, ಸ್ವರ್ಭಾನು, ಶಬಲ,
ವಾಮನ, ಶಂಖುಶಿರ, ಹಯಗ್ರೀವ ಮೊದಲಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ಅಂದು ತಮ್ಮ ಪದಾತಿ
ಸೈನ್ಯದ ಕಾಲ್ತುಳಿತದಿಂದ ಹೊರಟ ಧೂಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ತುಂಬಲು ಸರ್ವಸನ್ನಾಹ
ದಿಂದ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ೨೪. ಛಲದಿಂದ ರಥಸದಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ನೂಕುವರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತಾಗುವರು. ಅತಿಯಾದ ಬಾಣದ ಬಲೆಯನ್ನು

ಕಲಿತನದ ಮಸಕದಿಂದುಬ್ಬುವರ್ ಕೊಬ್ಬುವರ್
ಪಲವಾಯುಧಂಗಳಂ ಮೆತ್ತುವರ್ ಕುತ್ತುವರ್
ಜ್ವಲಿತಕೋಪಾಗ್ನಿಯಿಂದುರುಂಬುವರ್ ತರುಂಬುವರ್ ಗುಡನನಾ ವಿಳನನುಜರು ೨೪

ಮೊರೆಗಳೇ ಮುತ್ತಿದಂ ಮೂವತ್ತು ಪದ್ಮಮುಂ
ಮರಳಿ ಮೂವತ್ತೈದು ಕೋಟಿಗಳ್ ವಿಕ್ಕಳಿದ
ಕರಿದಧಾರ್ವಪದಾತಿಗಳನೇಸಿ ನೋಡೆ ಕಡೆಗಾಣ್ಣಿ ಗಣಿತಜ್ಞರೊಳರೇ
ಧುರಮೊಳೊಂದೊಂದು ಸಾರಿಗೆಗನಿತು ಬಾಣಂ
ಳುರವನೇಸಿ ಕಡಿದನಿತು ಮಂದಿ ಸುಭಟರ ಕಳೇ
ವರದೊಳಂಬು ಬಿಡದೆ ತುಂಬುವನನಲ್ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ ಪವನೇ ಗುಡನದಟನು ೨೫

ಮರಳಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡನಿಬರಚ್ಚರ್ ಮಹಾ
ಶರದಿಂದವನಿಯಾವುದಾಶಗಳದಾವುವಂ
ಬರಚ್ಚಕ್ರಮಾವುದೆಂಬಂತೆ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳಗನಿಬರಚ್ಚಂಬುಗಳನು
ಸರಳಳಿಂದೆಚ್ಚು ಕತ್ತರಿಸಿ ಮೊದಲವರಚ್ಚ
ಸರಳನಿಮ್ಮಡಿಂನಚ್ಚ ನಿಬರಂ ಬಾಣಪಂ
ಜರದೊಳಗೆ ಪೋಗಿಸಿದನನಲ್ ಕರಚಮತ್ಕಾರವಂ ಪೋಗಳಲಳವೆ ಗುಡನಾ ೨೬

ಬೀಸುವರು, ಬಾಣಗಳ ಮಳೆ ಸುರಿಸುವರು. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿ ತೋಳುಬಲದ ಪರಾಕ್ರಮವು ದಲ್ಲಿ ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನು ಮೀರುವರು. ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಕಾಣುವರು, ಶೌರ್ಯದ ಅವೇಶದಿಂದ ಉಬ್ಬುವರು, ಕೊಬ್ಬುವರು, ಹಲವು ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯುವರು, ತಿವಿಯುವರು. ರಾಕ್ಷಸನ ತಮ್ಮಂದಿರು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೋಪವೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಷಣ್ಮುಖನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವರು, ಅಡ್ಡಗಟ್ಟುವರು. ೨೫. ಮೂವತ್ತು ಪದ್ಮಗಳಷ್ಟು ಗಾಯಕರೇ ಅವನನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು. ಮತ್ತೆ ಮೂವತ್ತೈದು ಕೋಟಿ. ಇನ್ನು ಆನೆ, ರಥ, ಕುದುರೆ, ಕಾಲಾಳುಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ನೋಡಿ ಮುಗಿಸುವ ಗಣಿತಜ್ಞರು ಇದ್ದಾರೆ ಯೆ ? ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಬಾಣಗಳನ್ನು ವಿಜೃಂಭಿಸಿ ಕಡಿದು ಅಷ್ಟು ಮಂದಿ ಶೂರ ಭಟರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ ಕ್ರೂರವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಷಣ್ಮುಖನು ತುಂಬುವನು ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ೨೬. ಮತ್ತೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಷ್ಟು ಜನರೂ ಮಹಾಬಾಣಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದರು. ಭೂಮಿ ಯಾವುದು ? ದಿಕ್ಕುಗಳು ಯಾವುವು ? ಆಕಾಶ ಯಾವುದು ? ಎನ್ನುವಂತೆ ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷ ದೊಳಗೆ ಅಷ್ಟು ಜನರೂ ಹೊಡೆದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಬಾಣ ಹೂಡಿ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಮೊದಲು ಅವರು ಹೊಡೆದ ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಾಣಗಳ

ಎಚ್ಚು ರಥ ಚಕ್ರ ಹಯ ಸಿಂಧಂಗಳಂ ಮಗು
 ಛಿಚ್ಚು ಸೀಸಕ ಕವಚ ಬಾಹುರಕ್ಕೆಗಳನಾ
 ದ್ವಚ್ಚು ಕಾಮುಕ ಶರಧಿ ಭತ್ತಚಮರಂಗಳಂ ಸಕಲಸಾಧನತತಿಯನು
 ಕೊಚ್ಚು ಬಿಸುಟತುಳಿ ಬಾಣಂಗಳಂ ಪೂಡಿ ತೆಗೆ
 ದೆಚ್ಚು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಪದ್ಮ ರಥಿಕಾಂಗಳಮಂ
 ಪೆಚ್ಚಿದು ಸೀಳಿರಡು ಸಮನಾಗಿ ಸಮರದೊಳ್ ಗುಹನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂತೋ ೨೭

ಪೌಲೋಮಿ ಕಾಳಿಕೇಯರನೆಚ್ಚು ಕೇತುವಿಗೆ
 ಕೋಲ ಸವಿದೋರಿಸಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂಗಮಂ
 ಕೀಲಿಸಿ ಗಗನಮೂರ್ಧ್ವಿಯೊಡಲೊಳೀರಂ ತೋರಿ ಶಂಖುಶಿರನಂ ನೋಯಿಸಿ
 ಮೇಲೆ ವಾಮನಹಯಗ್ರೀವರಂ ಸಮರದೊಳ್
 ಕೋಲಾಹಲಂಗಳೈದು ಮಿಕ್ಕುಳಿದ ದನುಜರಂ
 ಘೋಳಿದಿಸಿದಂ ಸರಳ ಮಳೆಗರೆದು ನಿಮಿಷದೊಳಗೇನೆಂಬೆಚ್ಚರಿಯನು ೨೮

ಶಿರಮುಡಿದು ಶಂಖುಕರ್ಣಂ ಬಿದ್ದನಾ ಶಬಲ
 ನಿರೆದೆರಳುಂಡಾದನಬ್ಬ ಸಖಸಂಭವಂ
 ಬರಸೆಳೆದನಾ ಕಪಿಲನಸುವನೇನಾದನೋ ಶಂಖುಕರ್ಣಂ ತಿಳಿಯಲು
 ಸುರನಾರಿಯೆನನ್ನಿದಂ ಗಗನಮೂರ್ಧ್ವಿ ಗಜ
 ಶಿರನಿಳಿಯ ಬಾಳೆಯಂ ನೀಗಿದು ತಾರಕಂ
 ಗರಮನೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಲ್ ಜವನಪುರಕ್ಕೆದಿದಂ ಶರಭನಕಳೆಗೆಯೊಳಗೆ ೨೯

ಪಂಜರದೊಳಗೆ ಕೂಡಿಹಾಕಿದನು ಎನ್ನಲು ಗುಹನ ಕೈಚಳಕವನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆ?
 ೨೭. ಬಾಣಬಿಟ್ಟು ರಥದ ಚಕ್ರ, ಕುದುರೆ, ಆನೆಗಳನ್ನು, ಮತ್ತೆ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ, ಕವಚ,
 ಬಾಹುರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಅರ್ಭಟಿಸಿ ಬಿಲ್ಲಸಮೂಹ ಭತ್ತ ಚಾಮರಗಳನ್ನು
 ಹೊಡೆದು, ಎಲ್ಲ ಯುದ್ಧ ಸಾಧನಗಳನ್ನೂ ಕೊಚ್ಚಿ ಬಿಸುಟನು. ಅನೇಕ ಬಾಣಗಳನ್ನು
 ಹೂಡಿ ಹೊಡೆದು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಪದ್ಮದಷ್ಟು ರಥಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಎರಡು ಸಮ
 ಹೋಳಾಗಿ ಸೀಳಿದನು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಣ್ಣುಖನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಷ್ಟೋ! ೨೮.
 ಪೌಲೋಮಿ, ಕಾಲಿಕೇಯರನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಕೇತುವಿಗೆ ಬಾಣದ ರುಚಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ,
 ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ದೇಹವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಗಗನಮೂರ್ಧ್ವಿಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಗಾಯ
 ಮಾಡಿ, ಶಂಖುಶಿರನನ್ನು ನೋಯಿಸಿ, ಅಲ್ಲದೆ ವಾಮನ ಹಯಗ್ರೀವರನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ
 ಕೋಲಾಹಲ ಮಾಡಿ, ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಗರೆದು ಉಳಿದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಗೋಳು
 ಗುಟ್ಟಿಸಿದನು. ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ೨೯. ಶಂಖುಕರ್ಣನು ತಲೆ
 ಕಡಿದು ಬಿದ್ದನು. ಆ ಶಬಲನು ಎರಡು ತುಂಡಾದನು. ಯಮನು ಕಪಿಲನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು
 ಬರಸೆಳೆದನು. ಶಂಖುಕರ್ಣ ಏನಾದನೋ? ಆಲೋಚಿಸಲು ಗಗನಮೂರ್ಧ್ವಿಯು
 ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡನು. ಗಜಶಿರನು ಭೂಮಿಯ ಬಾಳುವೆಯನ್ನು ನೀಗಿದನು.

ಕೆಟ್ಟೋದಿದರ್ ಕೆಲಕೆಲರ್ ಗಜರಥಂಗಳಂ
 ಬಿಟ್ಟೋದಿದರ್ ಕೆಲಕೆಲರ್ ಕೈದುಗಳನವನಿ
 ಗಿಟ್ಟೋದಿದರ್ ಕೆಲಕೆಲರ್ ಜೀವದಾಸೆಯಂ ಬೇಗ ಬಹುರೂಪಂಗಳ
 ತೊಟ್ಟೋದಿದರ್ ಕೆಲಕೆಲರ್ ಬಿರುದನಾಗಳ್ ಬಿ
 ಸುಟ್ಟೋದಿದರ್ ಕೆಲಕೆಲರ್ ಬೆದರಿ ರಣಕೆ ಬೆಂ
 ಗೊಟ್ಟೋದಿದರ್ ಕೆಲಕೆಲರ್ ಗುಹನ ಕಣೆ ತಾಗದಳಿದ ದೊರೆಗಳ್ ಧರದೊಳು ೩೦

ಖಂಡಿಸಿದನಸುರನ ಚತುರ್ಬಲವನೀ ಪರಿ ೨
 ಖಂಡಿವಾಹನನುಳಿದ ದನುಜಭಟರೋಡುವೊಡೆ
 ಖಂಡಿಗಳನರಸಿ ತೊಳಲುತ್ತಿದರಬುಜಸಂಭೂತಾಂಡಖರ್ಪರದೊಳು
 ಖಂಡಮಯಮೆಸೆವ ಪೊಸಮುಂಡಮಯಮಾಯ್ತ ನವ
 ಖಂಡಧಾರಣೆಯೆಲ್ಲಮಾ ಕ್ಷಣದೊಳೊಪ್ಪವಾ
 ಖಂಡಲಾದ್ಯಮರತತಿ ನಲಿದುದುಂರೆ ನರ್ತಿಸಿತು ಭೂತವೇತಾಳನಿವಹು ೩೧

ಅಳಿದರಸುರನ ಸಹೋದರರವಿಳನಾಯಕರ್
 ತಲೆಯ ನೀಗಾಡಿದರ್ ಕರಿರಥಾರ್ಜಪದಾತಿ
 ನೆಲಕೆ ಸಾದುಂ ಬಾಂಧವಪ್ರತತಿ ಬಯಲಾದುದಾಪ್ತರಡಗಿದಿರೆಯೊಳು

ಅರಗಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಶರಭನು ತಾರಕನಿಗೆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಯಮನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ೩೦. ಗುಹನ ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಕೆಲ ನಾಯಕರು ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟು ಓಡಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅನೇ ರಥಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿದರು. ಕೆಲ ಕೆಲವರು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಬಿಡುಬಿಡು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದರು. ಜೀವದಾಸೆಯಿಂದ ಕೆಲವರು ಅನೇಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಓಡಿದರು. ಕೆಲಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಓಡಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೆದರಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಓಡಿದರು. ೩೧. ಈ ರೀತಿ ಪಣ್ಣುಖನು ರಾಕ್ಷಸರ ಚತುರ್ಬಲವನ್ನು ನಾಶವಾದಿದನು. ಉಳಿದ ರಾಕ್ಷಸಭಟರು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಕಿಂಡಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಹೊಸ ರುಂಡ ಮುಂಡಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವಕುಲವೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿತು. ಭೂತಭೇತಾಳಗಳ ಸಮೂಹಗಳು ಕುಣಿದಾಡಿದುವು. ೩೨. ರಾಕ್ಷಸರಾಜನ ತಮ್ಮಂದಿರು ಸತ್ತುಹೋದರು. ಎಲ್ಲ ನಾಯಕರೂ ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಅನೇ, ರಥ, ಕುದುರೆ, ಪದಾತಿಸೇನೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಉರುಳಿತು. ಬಂಧುಸಮೂಹ ನಾಶವಾಯಿತು. ಅಪ್ತರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದರು.

ಮಲತೆ ನಿಲ್ಲದಟರೊಡ್ವರುಮಿಲ್ಲಮಿ ಗುಹನ
ಕಲಹಮೊಡನೊಡನೆ ಕೈಮೇಲಾಯ್ತು ತಾರಕಂ
ಗಳವಿಗೊಟ್ಟುದು ದಿವಿವಸೇನೆ ಪೋಯ್ ಪೋಯ್ಕನುತೇನೆಂಬೆನದ್ವುತವನು ೩೨

ಕಡೆಕಡೆಯನುತೆ ಕಹಳೆಗಳಲಿವೃತಿಪ್ಪದಂ
ನಡುನಡುಗಿ ಸುರವಿರೋಧಿಗಳೋಡುತಿಪ್ಪದಂ
ಕಡಿಕಡಿಯನುತೆ ಸುಮನಸರಟ್ಟುತಿಪ್ಪದಂ ಸೊಕ್ಕಾನೆ ಕುದುರೆಗಳನು
ಪಿಡಿಪಿಡಿದು ವೀರಸುಭಟರ್ ಕಟ್ಟುತಿಪ್ಪದಂ
ತಡೆತಡೆದು ಕಾದಿ ವೀರರ್ ಮಡಿವೃತಿಪ್ಪದಂ
ಗುಡುಗುಡಿಸಿದಂ ಕಂಡು ಕನಲಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ತಾರಕಂ ಸಂಗರದೊಳು ೩೩

ಪ್ರಳಯರುದ್ರನ ಭಾಳಲೋಚನಕ್ಕಶಾನುವೀ
ವಿಳನಕ್ಷೆಯುಗಳದೊಳ್ ತತ್ಸಮಯಕ್ಕೆತಂದು
ನಲೆಗೊಂಡುದೋಯನಲ್ ಕೆಂಪ ಕಾರಿದುವಾಲಿಗಳ್ ಕೋಟಿಸಿಡಿಲೊರ್ಮೆಯೆ
ಮೊಳಗಿದುದೊಯನೆ ಬೆರಳ ಬೊಬ್ಬೆ ರಂಜಿಸಿತು ಪೊ
ಕೃಳವಿಯೊಳ್ ನೂಂಕಿದಂ ರಥವನುರೆ ಮುರಿದ ನಿಜ
ಬಳಕಭಯಮು ಕೊಡುತೆ ತಾರಕಂ ಶೌರ್ಯವಿಸ್ತಾರಕಂ ಸಂಗರದೊಳು ೩೪

ಅಳಲ್ಪುರಗನೋ ನೋಂದ ಪೆರ್ಬುಲಿಯೊ ಕಿನಿದ
ಕೃಲನೊ ಪಸಿದ್ವತಂದ ಪೆರ್ಮಾರಿಯೋ ಜಗದ
ಕೊಲೆಗಂಜುಗಿ ಬಂದ ಮಿಳ್ಳುವೊ ಮಹಾಕ್ರೋಧವಡೆಗೊಂಡ ಕಿನಾರನೋ

ಎದುರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳು ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಗುಹನ ಯುದ್ಧ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಮೇಲಾಯಿತು. ದೇವಸೈನ್ಯ ಹೊಡಿ ಹೊಡಿ ಎನ್ನುತ್ತ ತಾರಕನಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಆದ್ವುತವನ್ನು ಏನೆನ್ನಲಿ ? ೩೩. ಬೀಳು ಬೀಳು ಎನ್ನುತ್ತ ಕಹಳೆಗಳು ಕೂಗುತ್ತಿರು ವುದನ್ನು, ಹೆದರಿ ನಡುಗಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಓಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಕಡಿ ಕಡಿ ಎನ್ನುತ್ತ ದೇವತೆಗಳು ಬೆನ್ನಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಮದಿಸಿದ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು ಶೂರಭಟರು ಕಟ್ಟಿಹಾಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ವೀರರು ಸಾಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಾರಕನು ಕೋಪದಿಂದ ಕಿಡಿಹಿಡಿಯಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗುಡುಗುಡಿಸಿದನು. ೩೪. ಪ್ರಳಯರುದ್ರನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನ ಬೆಂಕಿಯು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಈ ರಾಕ್ಷಸನ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲೂ ನೆಲೆಯೂರಿತೊ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕೆಂಗಳು ಕೆಂಪನ್ನು ಕಾರಿದುವು. ಕೋಟಿ ಸಿಡಿಲುಗಳು ಒಂದೇಬಾರಿಗೆ ಆರ್ಭಟಿಸಿದವೊ ಎನ್ನಲು ಬೆರಳಿಂದ ಮಿಟುವ ಹೆದೆಯ ರಘುಕಾರ ಮೊಳಗಿತು. ತಾರಕನು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ರಥವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿದನು. ಶೌರ್ಯವಿಸ್ತಾರಕನಾದ ತಾರಕನು ಚದುರಿದ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳುತ್ತ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೫. ಏಟನ್ನು ತಿಂದ ಸರ್ಪವೊ ? ನೋವು ಗೊಂಡ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯೊ ? ಕೋಪಗೊಂಡ ಕಾಡುಹಂದಿಯೊ ? ಹಸಿದುಬಂದ

ಪ್ರಳಯಭೈರವನೊ ಮಸಗಿದ ವೀರಭದ್ರನೋ
ತಿಳಿಯ ಕಲ್ಪಾಂತಸಮಯದ ರುದ್ರನೋಯೆಂದು
ಕಳವಳಿಸಿ ಮುದಿದೋಡಿತಸುರನ ಭಯಂಕರಾಕಾರವೆಂದು ಕಂಡು ಸುರರು ೩೫

ಜಾಳಿಸಿದನಿದ್ರವನಲಂ ಪೋದನಂತಕಂ
ಕಾಲ ಬೇಗದೋರಿದಂ ನಿರುತಿ ಸಾಗಿದಂ
ಕಾಳಾಗಿ ವನಧಿಪಂ ಸರಿದು ವಾಯುವಡಂಗಿ ಧನದಂ ಪಲಾಯನವನು
ಓಲಗಿಸಲನಿಬರ್ಗ ಗುರುವಾದನೀರಂ ಮು
ರಾಳವಾಹನ ಗರುಡಗಮನರೇನಾದರೋ
ಪೇಳಲಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ತಾರಕನ ಭೀಕರಾಕಾರವೆಂದು ಕಾಣುತೊಡನೆ ೩೬

ಏನೆಂಬೆನ್ನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಹರಿಮುಖ್ಯ ಸುರ
ಸೇನೆಯೊಳಸರಿವುದಂ ಕಂಡು ಖತಿಯಿಂದಂ ಪ
ಡಾನನಂ ವಾಹನಮನ್ನೊಲಿದು ಬೋಳೈಸಿ ಬಲವನಧಿಗಭಯವನೀವೃತ
ತಾನಿರದೆ ಬಾಯಾರರಿಂ ಬೊಬ್ಬೆಗೊಡುತಂ ಕೃ
ಶಾನುಮಂ ಕಣ್ಣಿಳೊಳ್ ಕೆದರುತ್ತರಾಗಲಾ
ದಾನವಾಧೀಶನು ಸಂಹರಿಸೆಂದು ಧನುಷಂ ಪಿಡಿವೃತ್ತತಂದನು ೩೭

ಕಾಲಮೇಘದ ಸಿಡಿಲ ಭಟಭಟನಿನಾದವೋ
ಕಾಲಭೈರವನ ಡಮರುಗದ ನಿಘೋಷವೋ
ಕಾಲರುದ್ರನ ಘನತರಟ್ಟಹಾಸಸ್ವನವೋ ಪೇಳಿನಲ್ಯಾ ಕ್ಷಣದೊಳು

ಹೆಮ್ಮಾರಿಯೊ ? ಜಗತ್ತನ್ನು ಕೊಲೆಗೈಯಲು ತೊಡಗಿ ಬಂದ ಮೃತ್ಯುವೋ ? ಬಹು
ಕೋಪಗೊಂಡ ಯಮನೊ ? ಪ್ರಳಯಭೈರವನೊ ? ಕುಪಿತನಾದ ವೀರಭದ್ರನೊ ?
ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ರುದ್ರನೊ ಎಂದು ಕಳವಳಗೊಂಡು ರಾಕ್ಷಸನ ಭಯಂಕರ
ವಾದ ಆಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವತೆಗಳು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಓಡಿದರು. ೩೬. ತಾರಕನ
ಭೀಕರಾಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆ ಇಂದ್ರನು ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಿದನು, ಅಗ್ನಿಯು
ಓಡಿಹೋದನು. ಯಮನು ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನು. ನಿರುತಿಯು ಕೆಟ್ಟೋಡಿದನು.
ವರೂನು ಸರಿದುಹೋದನು. ವಾಯುವು ಮರೆಯಾದನು. ಕುಬೇರನು ಪಲಾಯನ
ಮಾಡಿದನು. ಓಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈಶಾನ್ಯನು ಗುರುವಾದನು. ಬೃಹ್ತ
ವಿಷ್ಣುಗಳು ಏನಾದರೂ ? ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ೩೭. ಏನು ಹೇಳಲಯ್ಯ,
ಸಿದ್ಧರಾಮ, ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ
ಕೋಪದಿಂದ ತಡೆಯದೆ ಷಣ್ಮುಖನು ತನ್ನ ವಾಹನವನ್ನು ಏರಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮೈದಡವಿ
ಸೈನ್ಯಸಾಗರಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ (ಅಭಯ) ಹೇಳುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಆರು ಬಾಯಿಗಳಿಂದ ಬೊಬ್ಬೆ
ಹಾಕುತ್ತ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹರಡುತ್ತ ಆಗ ತಾರಕನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡುತ್ತೇ
ನೆಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದನು. ೩೮. ಕಾಲಮೇಘದ ಸಿಡಿಲಿನ ಭಟ ಭಟ ಎನ್ನುವ
ಶಬ್ದವೋ ? ಕಾಲಭೈರವನ ಡಮರುಗದ ಭಯಂಕರ ಶಬ್ದವೋ ? ಕಾಲರುದ್ರನ

ಬಾಲಕಂ ಧನುವ ಮಿಡಿಯಲ್ ಬೆದರಿತವನಿ ಜಂ
ಬಾಲವಾಯ್ ಬುಧಿಯಾತಂಗರ್ವೆನಿಸಿಕೊಂ
ಬಾ ಲಯಾಂತಕನಿದಿರೆ ಸಾಕೆನಲ್ ತಡೆದುಂ ಕುಮಾರಕಂ ತಾರಕನನು ೩೮

ಕಂಡನಸುರೇಶ್ವರಂ ಬೇಸಗೆಯ ನಡುವಗಲ್ಲ
ಚಂಡಕರನಂತೆಸೆವ ಕುವರನಾಕಾರವಂ
ಖಂಡಪರಶುವಿನ ಸುಕುಮಾರನಾಹವಧೀರನಾರುವಂ ಬಗೆಯನಿವನು
ದಿಂಡೆಯಂ ಪಲವಂಗದಿಂದಮಿಂದನ್ನ ಸುವ
ಕೊಂಡಲ್ಲದಿರನೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ವಿಜಯಕೋ
ದಂಡವಂ ದನಿಮಾಡುತಿದಿರಾಗಿ ನುಡಿಸಿದಂ ಮಧುರವಚನಂಗಳಿಂದೆ ೩೯

ಇಂತೆಸೆವ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವಗೋದಿರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಜೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವ ವರ್ಗೆ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದೆ ೪೦

ಮೂವತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಭಯಂಕರವಾದ ಅಟ್ಟಹಾಸದ ಧ್ವನಿಯೋ ? ಹೇಳು ಎನ್ನಲು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕನು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮೀಟಲು ಭೂಮಿ ಬೆದರಿತು, ಸಮುದ್ರ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಯಿತು. ಭೀಕರ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಕಾಲಯಮನು ಈತನಿಗೆ ಸಮನೆ ? ಸಾಕು, ಎನ್ನಲು ಕುಮಾರನು (ಷಣ್ಮುಖನು) ತಾರಕನನ್ನು ತಡೆದನು. ೩೯. ಬೇಸಗೆಯ ನಡುವಗಲಿನ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕುಮಾರನ ಆಕಾರವನ್ನು ತಾರಕಾಸುರನು ನೋಡಿದನು. ಈಶ್ವರನ ಮಗನು ಯುದ್ಧಶೂರ, ಯಾರನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಚ್ಚುಳ್ಳ ಇವನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ವಿಜಯಚಾಪವನ್ನು ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತ ಅವನಿಗಿದುರಾಗಿ ನಿಂತು ಮೃದುವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದನು. ೪೦. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚಿನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವನು.

ಮೂವತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

ನಲವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ವೀರಷಣ್ಮುಖನದಟನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಖತಿಯಿಂದ
ತಾರಕಾಸುರನಿರದ ಕಾದಲ್ತೆ ಕೂಡೆ ಸಂ
ಹಾರಮಂ ಮಾಡಿ ಸುರರಂ ಕಾಯ್ದನಭವನ ಕುಮಾರಕಂ ಲೀಲೆಯಿಂದ

ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ ಪಂಕಜಭವ
ಯಕ್ಷಪತಿನಮಿತ ಗಜರಾಕ್ಷಸಾಜನಚೇಲ
ಚಕ್ಷುಃಶ್ರವಣಭೂಷಣ ಋಕ್ಷಪತಿಶೇಖರ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರ ಲಸಿತಕಂಠ
ಅಕ್ಷೀಣತರ ಮಹಿಮದಕ್ಷ ಮತ್ತೇಭವ
ಯಕ್ಷ ಚಿತ್ರೋದ್ಯವವಿಪಕ್ಷ ಘನಕರುಣಾಕ
ಟಾಕ್ಷ ಪಂಪಾಪುರಾಧ್ಯಕ್ಷ ಜಯಜಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಭುವನೈಕರಕ್ಷಾ

೧

ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಖಳನಂದನಲೆ
ಬಾಲ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನನೀಕ್ಷಿಸೆ ಮಿಕ್ಕ ನಾಡಾಡಿ
ಬಾಲನೇ ತವೆ ನಿನ್ನ ಪಡೆದ ಜನನಿಯದಾರೊ ಮಗ್ಗುಲೊಳ್ ತಾಯೆ ಮೊಲೆಯೆ
ಪಾಲನುಂಡೊರಗಿರ್ಪ ದಿನದೊಳ್ಳೆತಂದು ಗೋ
ಪಾಲಕಾದ್ವರ ಬಲಿಗೆ ಸಿಲ್ಕಿ ಕೆಡಬೇಡ ನಾಂ
ಪಾಲನಂಗೆಯ್ವೆ ಪ್ರೇಗನೆ ನಗುತೆ ಗುಹನಸುರವಲ್ಲಭಂಗಿತೆಂದನು

೨

ಸೂಚನೆ : ವೀರನಾದ ಷಣ್ಮುಖನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕೋಪದಿಂದ
ತಾರಕಾಸುರನು ಯುದ್ಧಮಾಡಿದನು. ತಕ್ಷಣ ಅವನನ್ನು ಶಿವನ ಮಗನಾದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ
ಲೀಲೆಯಿಂದ ಸಂಹಾರಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ೧. ವಿಷ್ಣು, ಇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ,
ಕುಬೇರರಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವ, ಗಜರಾಜನ ಚರ್ಮವನ್ನು ಉಡುಪಾಗಿ ಉಳ್ಳವ,
ಸರ್ಪಭೂಷಣ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ವಿಷಕಂಠ, ನಾಶವಾಗದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವ, ದಕ್ಷ ಎಂಬ
ಮದಿಸಿದ ಆನೆಗೆ ಸಿಂಹದಂಥವ, ಮದನಾರಿ, ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲ ಪಾಲಿಸುವ
ಪಂಪಾಪುರಾಧ್ಯಕ್ಷನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ೨. ಇನ್ನು ಕೇಳಯ್ಯ
ಸಿದ್ಧರಾಮ, ರಾಕ್ಷಸನು ಷಣ್ಮುಖನನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು-ಬಾಲಕನೇ ಕೇಳು,
ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಲಕನಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತ
ತಾಯಿ ಯಾರು ? ಮೊಲೆಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತ, ತಾಯಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರಬೇಕಾದ
ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಈ ಎಳೆತನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದವರ ಬಲಿಗೆ ಯಜ್ಞಪರು
ವಾಗಿ ಕೆಡಬೇಡ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇನೆ; ಹೋಗು-ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ಗುಹನು

ಬಾಲಕಂ ತಾನಾದೋಡೇನಾಯ್ತು ಕತ್ತಲೆಗೆ
 ಬಾಲಾರ್ಕನಂಜುವನೆ ವನದ ಮದದಾನೆಯ ಕ
 ರಾಳತೆಗೆ ಸಿಂಗವರಿಯೋಡುವುದೆ ಪರ್ವತಕ ವಜ್ರಮೇನಳವಳಿವುದೇ
 ಮೇಲನರಿಯದೆ ನುಡಿವರೇ ಮರುಳ ನೀಂ ನೋಡೆ
 ಮೂಲೋಕಮಂ ಕೊಂದು ತೇಗುತಿರ್ದಪೆ ನಿನಗೆ
 ಪಾಲನಾಗುಣವೇಕೆನುತ್ಪಾತನಂ ಬಾಣಜಾಲದಿಂ ಮುಳುಗಿಸಿದನು

೩

ಮಾನವ ಭುಜಂಗರೆನಗಿದಿರಿಲ್ಲ ದಿವಿಜರ ವಿ
 ಮಾನಂಗಳು ಸೆಳೆದು ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರ್ಥ
 ಮಾನಸವ್ಯಥೆಯನಾಗಿಸಿದನಾಹವದೋಳಿಗೆ ನೀನದಂ ಕೇಳಿ ರಿಯಲಾ
 ಮಾನಗರ್ವದ ಮಾತಿದನ್ನದಿರು ನೀಂ ಜಯರ
 ಮಾನಯನಕುಮುದಚಂದ್ರಮನೆನಿಸುವೆನ್ನಯ ಸ
 ಮಾನನೇ ನೀಂ ಪಸುಳಿ ಪೋಗಿನುತ್ಪಸುರೇಂದ್ರನಾರ್ದಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬರಿದನು

೪

ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿ ಸುರನರಭುಜಂಗಮರ ನೀಂ
 ಧುರದೋಳೋಡಿಸಿದನೆಂದೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯ ಕೇಳ್ದು
 ಹರಿಮುಖ್ಯರಂ ಕಾಯ್ದು ನಿನ್ನನಾಂ ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಿತದೆ ನೋಡು ತನ್ನ

ನಗುತ್ತ ತಾರಕಾಸುರನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು. ೩. ತಾನು ಬಾಲಕನಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಏನಾಯಿತು ? ಕತ್ತಲೆಗೆ ಬಾಲಸೂರ್ಯನು ಹೆದರುತ್ತಾನೆಯೆ ? ಕಾಡಿನ ಮದಿಸಿದ ಆನೆಯ ಕ್ರೂರತನಕ್ಕೆ ಸಿಂಹದ ಮರಿ ಹೆದರಿ ಓಡುವುದೆ ? ಪರ್ವತವನ್ನು ನೋಡಿ ವಜ್ರಾಯುಧವು ಶಕ್ತಿಗುಂದುವುದೆ ? ಅಯ್ಯೋ ಮೂರ್ಖ, ಯಾವುದು ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಯೆ ? ನೀನು ನೋಡಿದರೆ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಕೊಂದು ತೇಗುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಗುಣ ಏತಕ್ಕೆ (ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು) ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಬಾಣಗಳ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದನು. ೪. ಮನುಷ್ಯರು ನಾಗರು ನನಗೆ ಎದುರಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳ ವಿಮಾನವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು-ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ನೀನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯೆ. ಅಭಿಮಾನದ ಜಂಬದ ಮಾತು ಇದು ಎಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದಿರು. ನೀನು ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮುಖಚಂದ್ರನು ಎನ್ನಿಸುವ ನನ್ನ ಸಮಾನನೇ ? ನೀನು ಇನ್ನೂ ಹಸುಗೂಸು ಹೋಗು ಎನ್ನುತ್ತ ತಾರಕನು ಅರ್ಭಟಿಸಿ ಹೊಡೆದು, ಬೊಬ್ಬೆಹಾಕಿದನು. ೫. ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವ-ನರ-ನಾಗರನ್ನು ನೀನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಲು ಬಂದೆ. ನನ್ನ ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು

ಪರಮವಿಕ್ರಮವ ನೀಂ ಮುನ್ನ ತಪವಂ ಮಾಡಿ
ಪರಮೇಷ್ಟಿಯೊ ಪಡೆದ ಪದವಿದಿನಲ್ಲಿಸರಿ
ಪರಶಿವನ ಕುವರನಾನರಿಯನಲಾಯೆಂದನುತಲಸುರನುಬಿ ಕಡಿದನು

೫

ಪಲಬರ್ಗ ಜನಿಸಿ ಪರಶಿವನಣುಗನಾನೆನಲ್
ಕೆಲದವರ್ ನಗದಿಹರೆ ತೆಗೆ ಬೇರ ಬಲ್ಲವ
ಗೇಲೆಯ ತೋರ್ಪರೆ ಸಾಕು ಸಾಕು ಕೂರಂಬಿನಿ ತವೆ ನಿನ್ನ ಸಾಲ್ಪಲೆಯನು
ಕಳಚುವೆಂ ನೋಡೆನುತೆ ದಾನವಂ ಬೆನ್ನ ಬ
ತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಗಿದುಬಿಡಲಾ ಬಾಣವೆಲ್ಲವಂ
ಮುಳಿದು ಕಡಿದಂ ಗುಹಂ ಮತ್ತಿಸುವನಾ ಬಿಳಂ ಮರಳಿ ಕಡಿದಂ ಕುವರನು

೬

ಎಸುವ ಹೊದೆಯಿಂದ ತೆಗೆದಸುವ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ತೊ
ಟ್ಟಿಸುವ ಕುಶಲಂಗಳಿಂದಸುವ ಕೈಚಳಕದಿಂ
ದಸುವ ಕಿವಿವರೆಗೆ ತೆಗೆದಸುವ ತವಕದೊಳಿ ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯಂಗಳಿಂದೆ
ಎಸುವ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳೊಳಿಸುವ ಲಘುಪಾಳಿಯಿಂ
ದಸುವ ದೂರಾಪಾತ ಲಕ್ಷಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದ
ಮೆಸುವ ಚಾಪಕಲಾಪ್ರವೀಣರಚ್ಚಾಡಿದರ್ ಪಟುಭಟರ್ ಸಂಗರದೊಳು

೭

ನೋಡು. ನೀನು ಹಿಂದೆ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಪಡೆದ ಪದವಿ ಇಂದಿಗೆ ಸರಿಯಾಯಿತು (ಎಂದರೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು). ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮಗ ನಾನು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದೇನು ? ಎನ್ನುತ್ತ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಾಣವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿದನು. ೬. ಹಲವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ “ಈಶ್ವರನ ಮಗ ನಾನು” ಎನ್ನಲು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ನಗದಿರುತ್ತಾರೆಯೆ ? ತೆಗೆ ! ಬೇರನ್ನು ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಎಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆಯೆ ? ಸಾಕು ಸಾಕು ! ಕ್ರೂರವಾದ ಬಾಣದಿಂದ ನಿನ್ನ ಸಾಲಾದ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಕಳಚುತ್ತೇನೆ, ನೋಡು ಎನ್ನುತ್ತ ತಾರಕಾಸುರನು ಬೆನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಣವನ್ನು ಸೆಳೆದು ಬಿಡಲು, ಗುಹನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಆ ಎಲ್ಲ ಬಾಣಗಳನ್ನೂ ಕಡಿದನು. ಮತ್ತೆ ರಾಕ್ಷಸನು ಬಿಡುವನು ; ಕುವರನು ಮರಳಿ ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವನು. ೭. ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಣ ಬಿಡುವ, ಆರ್ಭಟಿಸಿ ತೆಗೆದು ಹೊಡೆಯುವ, ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಡಿ ಬಾಣ ಬಿಡುವ, ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಹೊಡೆಯುವ, ಕೈಚಳಕದಿಂದ ಹೊಡೆಯುವ, ಕಿವಿಯವರೆಗೆ ಎಳೆದು ಬಿಡುವ, ತವಕದಿಂದ ಎಡಬಲಗಳಿಂದ ಬಿಡುವ, ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ, ಹಗುರವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುವ, ದೂರಾಪಾತಲಕ್ಷಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯುವ ಚಾಪವಿದ್ಯಾ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಶೂರಭಟರು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತ ಹೋರಾಡಿದರು.

ಖಣಿಖಿಟಲ್ ಛಿಳಿಛಿಟಲ್ ಭುಗಿಲೆಂಬ ಸಾಯಕ
 ಕ್ಷಣನದಿಂ ತೀವಿದುದಜಾಂಡಮಂಡಲಮಸ್ತು
 ಗಣದ ತುಂಡುಗಳಿಂದಲಿಡಿದುದವನೀಚಕ್ರವೇನಿಬಿಚ್ಚರಿಯನು
 ಕಣೆ ಕಣೆಯ ತಾಗೆ ಪೊಣ್ಣಿದ ಕಿಡಿಯ ಗಡಣದಿಂ
 ಪಣೆದುದು ಸಮಸ್ತ ಜಗಮನಲೋರ್ವರೆಚ್ಚ ಮಾ
 ಗಣವನೋರ್ವರ್ ಕಡಿವುತೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ ಕುಮಾರಕತಾರಕರ್ ಧುರದೊಳು ೮

ಪುರ್ವುಗಳ್ ಬಿದವುಡುಗರ್ಚಿ ಮುಡಿಗಳನಿ
 ಚ್ಚೋರ್ವರೋರ್ವರ್ಗೆ ತೆರಳದೆ ಮಹಾಕೋಪಾಂಗ್ನಿ
 ಯುರ್ವುತಿರೆ ಕಂಗಳೊಳ್ ನಾಸಿಕದೆ ಸೂಸೆ ಕಾಬೋಗಗೆ ಭುಜಬಲಾಟೋಪದ
 ಗರ್ವದಿಂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾದಿದರ್ ಧುರದೊಳ್ ಧ
 ನುರ್ವೇದನಿಪುಣರಾಮೇಲೆ ಗುಹನದಟಿಂ ಸು
 ಪರ್ವರಾಯನಲೆರಳ್ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂ ಪೂಡಿ ಕೂಡೆ ಬೊಬ್ಬರಿದೆಚ್ಚನು ೯

ಕೀಲಿಸಿದುವವನ ನೊಸಲಂ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣವನ
 ಬಾಲನೆಚ್ಚಂಬು ಪೊಸ ಬಿಸಿಯ ನೆತ್ತರ ಪೊನಲ್
 ಭಾಳದಿಂ ಪರಿದುದವನಿಗೆ ದಾನವನ ವೀರರಸಮುಕ್ತಿ ಸೂಸುವಂತೆ

೮. ಖಣಿಖಿಟಲ್, ಛಿಳಿಛಿಟಲ್, ಭುಗಿಲ್ ಎಂಬ ಬಾಣದ ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ಬಾಣಗಳ ತುಂಡುಗಳಿಂದ ಭೂಮಿ ತುಂಬಿತು. ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆನ್ನಲಿ ? ಬಾಣವು ಬಾಣವನ್ನು ತಾಗಲು ಹೊಮ್ಮಿದ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತು ಒಂದಾಗಿ ತುಂಬಿತು ಎನ್ನುವಂತೆ ಒಬ್ಬರು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಕಡಿಯುತ್ತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರ(ಷಣ್ಮುಖ)-ತಾರಕರು ಹೋರಾಡಿದರು. ೯. ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಕ್ಕಿ, ಅವುಡು ಕಚ್ಚಿ, ಮುಡಿಯೂರಿ ಮುಂದಡಿಯಿಡದೆ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಕೋಪದ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರಲು, ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪಾದ ಹೊಗೆ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರಲು, ಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರಮದ ಗರ್ವದಿಂದ ಬಲಿದ್ಯಾನಿಪುಣರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸರಿ ಸಮನಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಕುಮಾರನು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ, ದೇವತೆಗಳು ಆ! ಎನ್ನುವಂತೆ, ಎರಡು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಹೊಡೆದನು. ೧೦. ಹಣೆಗಣ್ಣವನ ಮಗನು (ಗುಹನು) ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣವು ತಾರಕನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟಿತು. ಹೊಸಬಿಸಿಯಾದ ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹ ರಾಕ್ಷಸನ ವೀರರಸವುಕ್ತಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಹಣೆಯಿಂದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹರಿಯಿತು. ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ರಾಕ್ಷಸನು ಆ ಬಾಣವನ್ನು ಕಿತ್ತು, ರಕ್ತವನ್ನು

ಪೇಳಲೇನಾ ಶರವನುಗಿದು ರಕ್ತವನೊರಸಿ
ವೀಳಿಯುಗೊಂಡು ಹೊದೆಗಳೊಳ್ಳದೆ ಪೊಸ ಮಸೆಯ
ಬೋಳೆಗಳನಾಯ್ದ ಕವರನನೆಯಲವನರಿದು ತಾನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬರಿದನು ೧೦

ಹೊಗರೊಗುವ ಪೊಸಮಸೆಯ ಬಾಣವಸುರನ ತನುವ
ನುಗಿದು ಭರವಸದಿಂದ ಪಾಯ್ತಂದು ಧರಣಿಯಂ
ಬಗಿದು ಪಾತಾಳಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಘನವನಲೆಯಲಾತನೊಡಲಂ ಬಿರಿಯಲು
ವಿಗಡದನುಜಂ ಶರವಿಘಾತಿಯಿಂದಳವಳಿದು
ಮಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆಪೋಗಿ ಧರೆಯದಿರಲೆಚ್ಚಿತ್ತು ದೃ
ಗ್ಯಗಳವಂ ತೆರೆದದ್ದು ನಿಂದು ಕಟ್ಟಾಳಾಗಿ ಸೇನಾನಿಗಿತೆದನು ೧೧

ಕಿರುಬನೊಡನೇನಂದು ಕೈದಗೆದು ಕಾದಿದೊಡ
ಬೆರೆದೆಲಾ ಬಹಳಗರ್ವದೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಗಳು
ತರಿದು ಬಿಸುಡುವನೀಗ ನೋಡನುತೆ ಹೊಸಮಸೆಯ ಬಾಣಂಗಳು ತೊಡರ್ಚಿ
ಪೆರದಲೆಯನಾತ್ಮಜನನಿಚ್ಚು ಮರಳಿಚ್ಚು ಬೊ
ಬ್ಬರಿದು ಕೈಯೊಡನೆಯೆ ಸೇನಾನಿಯನಿತುಮಂ
ಮುರಿದು ಮಗುಳಿಚ್ಚು ಸಾರಥಿವರೂಢಾಶ್ವಂಗಳು ಕಡಿದು ಬೊಬ್ಬರಿದನು ೧೨

ಒರಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತ, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಸೆದ
ಹೊಸರೀತಿಯ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಅರಿಸಿ ಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಅವನು ಅದನ್ನು
ಖಂಡಿಸಿ ತಾನು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಬ್ಬರಿಸಿದನು. ೧೧. ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು
ಬೀರುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಸೆದಿದ್ದ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಾಣವು ರಾಕ್ಷಸನ ದೇಹವನ್ನು
ಸೀಳಿ, ರಭಸದಿಂದ ಹಾದುಬಂದು, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಗಿದು, ಪಾತಾಳವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು,
ಅದಿಶೇಷನು ನೋಯುವಂತೆ ಅವನ ಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಕ್ರೂರಿಯೂ
ಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ ಆದ ತಾರಕಾಸುರನು ಬಾಣದ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಶಕ್ತಿಗುಂದಿ ಮೂರ್ಛೆ
ಹೊಂದಿದನು. ಭೂಮಿ ಕಂಪಿಸಲು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಎರಡು ಕಣ್ಣನ್ನೂ ತೆರೆದು
ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತು ಶಾರ್ಝದಿಂದ ದೇವಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಗುಹನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು.
೧೨. ಹಸುಗೂಸಿನೊಡನೆ ಏನು ಹೋರಾಟ ಎಂದು ಕೃತಡೆದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ
ಗರ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದೆಯಲ್ಲವೆ ? ನಿನ್ನ ತಲೆಗಳನ್ನು ತರಿದು ಬಿಸುಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನೋಡು
ಎನ್ನುತ್ತ ಮಸೆದು ಹರಿತವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಮಗ (ಗುಹ)
ನನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಮತ್ತೆ ಹೊಡೆದು ಅರ್ಭಟಿಸಿ ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು ಗುಹನು ಆ
ಬಾಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಖಂಡಿಸಿ, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ, ತಾರಕನ ಸಾರಥಿ,

ಬಳಿಕ ನೂತನವರೂಢಾಶ್ವಸಾರಥಿಗಳುಮ
 ನಳವಡಿಸಿ ತತ್ಪ್ರದಾನವನೇರಿ ಪಡ್ವದನ
 ನಳವಿಗೈತಂದು ಬಿಲ್ಗೊನೆಯನುರ ನೇವರಿಸಿ ಬೆನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ
 ಪೊಳೆವ ಪೊಸಮಸೆಯ ಕೂಗರ್ಗಳಂ ತೊಟ್ಟಾರ್
 ಖಳನೆಯಲನಿತುಬಾಣಂಗಳಂ ಕಡಿದೊಡನೆ
 ಮುಳಿದವನ ಕರದ ಕಾಮುಕವನಿರ್ಗಡಗೈದನಾ ಕುವರನಾಕ್ಷಣದೊಳು ೧೩

ಮತ್ತೆ ಪೊಸಬಿಲ್ವಿಡಿದಿಸಲ್ ಕರಳ ಗುಹನದಂ
 ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಸುಡಲಾ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಸಾಹಸೋ
 ನೃತ್ತಂ ಬಳಕ್ಕೊಂದು ಕಾಮುಕವನಳವಡಿಸಿ ತೆಗೆದಸಲ್ ಕೋಪದಿಂದೆ
 ಉತ್ತರಿಸಿದಂ ಹಿಡಿದ ಕಡಿದ ಕೈಯೊದಗಿನಂ
 ಹತ್ತುಕೋಟಿ ಶರಾಸನಂ ತೀರಲಾಗ ದನು
 ಜೋತುವಂ ಮರಳ ಪೊಸಬಿಲ್ವಿಡಿದು ಪಾವಕಳಂಬದಿಂದಾರ್ಚೆಚ್ಚನು ೧೪

ಉರಿದುವು ರಥಚ್ಚತ್ತ ಚಾಮರಂಗಳ್ ಕರಿಕು
 ವರಿದು ಕರಿತುರಗಮುರುಳ್ಳುವು ದೊಡ್ಡ ಹಂಚಿಟ್ಟು
 ಹುರಿದಪೋಲ್ ಸೇನೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಬೇವ ಕಮರ್ವರಿಯಿತ್ತಜಾಂಡಕಂದು

ತೇರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಅಬ್ಬರದಿಂದ ಬೊಬ್ಬರಿದನು. ೧೩. ಅನಂತರ
 ತಾರಕನು ಹೊಸ ರಥ, ಕುದುರೆ, ಸಾರಥಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ರಥವನ್ನು ಏರಿ,
 ಷಣ್ಮುಖನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಸವರಿ, ಬೆನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ
 ಹೊಸದಾಗಿ ಮಸೆದು ಹೊಳೆಯುವ ಹರಿತವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೊಡಿ,
 ಅರ್ಭಟಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಕುಮಾರನು (ಗುಹ) ಅಷ್ಟು ಬಾಣಗಳನ್ನೂ ಕಡಿದು
 ಹಿಂದೆಯೇ ಕೋಪದಿಂದ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದನು.
 ೧೪. ರಾಕ್ಷಸನು ಮತ್ತೆ ಹೊಸಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು, ಕೋಪ
 ಗೊಂಡು ಗುಹನು ಅದನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಸುಟನು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಸಾಹಸದಿಂದ ಉನ್ನತ್ತ
 ನಾದ ತಾರಕಾಸುರನು ಮತ್ತೊಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ತೆಗೆದುಹೊಡೆಯಲು,
 ಕೋಪದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಗುಹನು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದನು. ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ,
 ಅದನ್ನು ಕಡಿಯುವ, ಕೈಗೆ ಒದಗಿಬಂದ ಹತ್ತುಕೋಟಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ಸಮೂಹ ಮುಗಿದು
 ಹೋಯಿತು. ಅಗ ರಾಕ್ಷಸಶ್ರೇಷ್ಠನು ಮತ್ತೆ ಹೊಸಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತ
 ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ೧೫. ರಥ, ಛತ್ತ, ಚಾಮರಗಳು ಉರಿದು
 ಹೋದುವು. ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳು ಬೆಂದು ಕರಿಕಾಗಿ ಉರುಳಿದುವು. ದೊಡ್ಡದಾದ
 ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುರಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಬೇಯುವ ವಾಸನೆ

ಹರಸುತಂ ಕೋಪದಿಂದಿ ಕಿಚ್ಚನೀಗ ಸಂ
ಹರಿಸುವೆಂ ವರುಣಬಾಣದೊಳೆಂದು ಧನುವಿನಂ
ಹರಿಸಿದಂ ಪಿರಿದು ಸಂಹರಿಸುವುರಿಯ ದಗೆಯಾವರಿಸೆ ನೀರ್ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ೧೫

ಕಾರಮುಗಿಲುರೆ ಕರವ ನೀರೆಂಬೊಲುದಕದಾ
ಕಾರಮಾಯ್ತಾ ಬಲಮದೆಲ್ಲಮುಂ ಬಿಲ್ಲ ಟಂ
ಕಾರಮುಖ್ಯದ್ವನಿಗಳಡಗಿದುವು ಚಾತುರಂಗಂಗಳ್ ಮಹಾಪ್ರಳಯದ
ವಾರಾಸಿಜಲಚರವೆನಲ್ ತೇಂಕುತಿರ್ದವಿದ
ಕಾರಾಸೆಯೆಂದೆಲ್ಲರಂ ಬಾಯ್ಬಿಡಲ್ ಬಳಿ
ಕ್ಯಾ ರಾಸಿತೋಯಸಂಹಾರವಡಬಾಸ್ತಮಂ ತಾರಕಂ ತೊಟ್ಟಿಚ್ಚನು ೧೬

ಕೆರಳಿ ಪ್ಪನರಪಿ ತಾರಕಾಸುರಂ ಕೋಪದಿಂ
ಗಿರಿಶರಂ ತೊಟ್ಟಿಚ್ಚನಾ ಗುಹಂ ಕೂಡೆ ಸಂ
ಹರಿಸಿದಂ ವಜ್ರಕಾಂಡವನಚ್ಚ ದನುಜೇಂದ್ರನಚ್ಚಂ ನಿಶಾಬಾಣಮಂ
ತರಣಶರದಿಂ ಕಾರ್ತಿಕೇಯನಚ್ಚಂ ಬಳಿ
ಕ್ಕುರಗವಿಶಿಖವನಾಗಳಸುರನಚ್ಚಂ ಮಹಾ
ಗರುಡಾಸ್ತ್ರಮಂ ತೊಟ್ಟು ತತ್ಸರ್ಪಬಾಣಮಂ ಗುಹನಾರ್ದು ಖಂಡಿಸಿದನು ೧೭

ಹರಡಿತು. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಆವರಿಸುವ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋಪದಿಂದ
ಷಣ್ಮುಖನು ಈ ಕೆಚ್ಚನ್ನು ಕೂಡಲೇ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಆರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುವ ಬೆಂಕಿಯ ದಗೆಯನ್ನು ನೀರು ಆವರಿಸುವಂತೆ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ
ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಹರಿಸಿದನು. ೧೬. ಭೀಕರವಾದ ಕಾರ್ಪೋಡಗಳು ಸುರಿಯುವ
ಮಳೆಯೊ ಎನ್ನುವಂತೆ ಆ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಯಿತು. ಬಿಲ್ಲಿನ
ಠಂಕಾರ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳೂ ಆದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಹೋದುವು. ಚತುರಂಗವೆಲ್ಲವೂ
ಮಹಾಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಸಾಗರದ ಜಲಚರಗಳನ್ನುವಂತೆ ತೇಲಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇದಕ್ಕೆ
ಯಾರು ದಿಕ್ಕು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟು ಬಾಯ್ಬಿಡಲು ಬಳಿಕ ತಾರಕನು ಆ
ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸಾಗರೋಪಮ ಜಲವನ್ನು ಬತ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ
ವಡಬಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೂಡಿದನು. ೧೭. ಮತ್ತೆ ಕೆರಳಿ ತಾರಕಾಸುರನು ಕೋಪದಿಂದ
ಸರ್ಪತಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಗುಹನು ತಕ್ಷಣ ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು.
ತಾರಕಾಸುರನು ನಿಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಬಳಿಕ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದ (ಕಾರ್ತಿಕೇಯನು)
ಷಣ್ಮುಖನು ಹೊಡೆದನು. ಮತ್ತೆ ತಾರಕಾಸುರನು ಕ್ರೂರವಾದ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟನು. ಗುಹನು ಮಹಾ ಗಾರುಡಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೂಡಿ ಅರ್ಭಟಿಸಿ ಆ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನ್ನು

ಇಂತಖಿಳದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರತತಿಗಳಿಂದೋಲೊರ್ವ
 ರಂ ತೊಲಗದಚ್ಚಾಡುತಿರೆ ಮಹಾಕೋಪದಿಂ
 ದಂತಕೋಪಮತಾರಕಂ ಬಳಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವಂ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದಸಲ್ವೆ
 ಸಂತಾಪಿಸಿತು ನಿಖಿಳಲೋಕಮಾ ಬಾಣವಂ
 ಕಂತುಹರನಣುಗನತಿವೇಗದಿಂ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರ
 ವಂ ತೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಖಂಡಿಸಿದನಿಕ್ಕಡಿಗಳ್ ರಣಾಂಕಣದೊಳಡೆಗೆಡೆಯಲು ೧೮

ಅಂಬುಜಭವಾಸ್ತ್ರವಂ ಕಡಿದು ಬಿಡಿಸಲ್ ದೈತ್ಯ
 ನಂಬಕಂ ಕೆಂಪೇರಿ ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಮುನ್ನಮೆ
 ಚ್ಚುಂಬುಗಳ ಹವಣಿಲ್ಲ ಬಾಲ ಬಾಲಕನೆಂದು ಕೈಗಾಯ್ದೊಡರಿಯೆನುತ್ತೆ
 ತಾಂ ಬೇಗದಿಂ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಂ ಸೆಳೆಯಲಾ
 ಡಂಬರದ ಕಿಡಿಯ ಗಡಣಂಗಳು ಗಗನಮಂ
 ಚಂಬಿಸುತ್ತೆತಿಭಯಂಕರಮಾಗಿ ತಾರಕನ ಕರವೊಳಗೆ ರಂಜಿಸಿದುದು ೧೯

ಧಗಧಗತ್ಕಾರದಿಂದಂ ಧರಣಿಮಂಡಲಂ
 ಪೊಗೆಪ್ಪುತಿರ್ದುದು ಸಮುದ್ರಂ ಕುದಿದು ತಳಮಳಲ
 ನುಗುಳುತಿರ್ದುದು ನಭದ ನಕ್ಷತ್ರತತಿ ಭೂಮಿಗುದುರುತಿರ್ದುದು ದನುಜನು
 ನಗುತೆ ಕೇಳಿಲವೆಲವೊ ಬಾಲ ನೀನೆನ್ನೊಡನೆ
 ಪಗಗೊಂಡ ಫಲವನುಣ್ಣೆನುತೆ ತಿರುಪಿಡಲಾರಿಯ
 ನುಗುಳುತ್ತೆದವ ಶಕ್ತಿಯಂ ಗುಹಂ ಪಿಡಿದಿಡಲ್ ವಿಳನರ್ಧೆಯ ತಟ್ಟುಗಿದುದು ೨೦

ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ೧೮. ಈ ರೀತಿ ಸಮಸ್ತ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು
 ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರಲು ಯಮಸದೃಶನಾದ ತಾರಕನು ಮಹಾಕುಪಿತನಾಗಿ
 ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊಡಿ ತೆಗೆದು ಹೊಡೆಯಲು ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳೂ ಅದರ ತಾಪದಿಂದ
 ನೊಂದುವು. ಶಿವನಮಗನು ವೇಗದಿಂದ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವು
 ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದನು. ೧೯. ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ
 ವನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಲು ತಾರಕನಕಣ್ಣು ಕೆಂಪೇರಿತು. ಅವನು ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಗುಹನನ್ನು
 ಕುರಿತು ಬಾಲಕ, ಹಸುಳೆಯೆಂದು ತಡೆದು ಈವರೆಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಗಳ ರೀತಿರುಲ್ಲ ಇದು
 ತಿಳಿ ಎನ್ನುತ್ತ ಬೇಗನೆ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಾಯುಧವನ್ನು ಎಳೆಯಲು, ಭಯಂಕರವಾದ ಬೆಂಕಿಯ
 ಕಿಡಿಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುತ್ತುತ್ತ ಆತಿಭಯಂಕರವಾಗಿ ಅದು ತಾರಕನ
 ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿತು. ೨೦. ಭೂಮಂಡಲವು ಧಗಧಗನೆ ಹೊಗೆಕಾರುತ್ತಿತ್ತು.
 ಸಮುದ್ರ ಕುದಿದು ತಳದ ಮರಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಉಗುಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು
 ಭೂಮಿಗೆ ಉದುರುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾಕ್ಷಸನು ನಗುತ್ತ ಎಲವೆಲವೊ ಬಾಲಕ ಕೇಳು, ನೀನು
 ನನ್ನ ಸಂಗಡ ದ್ವೇಷಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಫಲವನ್ನು ಈಗ ಅನುಭವಿಸು-ಎನ್ನುತ್ತ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು
 ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡಲು, ಅದು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾರುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವ ಅದನ್ನೇ ಗುಹನು ಹಿಡಿದು

ತನು ನಡುಗಿ ತುಟಿಯೊಣಗಿ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಬಸವಳಿದು
 ದನುಜನುರೆ ಬೀಳ್ತುಂ ರಣಾಗ್ರದೊಳ್ ನನೆದ ಚಾ
 ಜನ ಗಿರಿಯೊಲಿದುರ್ದು ಕಳೆವರಂ ರಕ್ತಾಂಬು ಸರ್ವಾಂಗಮಂ ಮುಸುಕಲು
 ಕನಲಿ ಕಡುವೆಗದಿಂದೊಡೆಯನಾಹವವನಗೆ
 ತನಗನಂತೆ ಮುತ್ತಿದುದು ದೈತ್ಯಬಲವೀ ಪಡಾ
 ನನನನಂಬನ ಮಳೆಯೊಳಂಬರಂ ತುಂಬಿ ಕೋಳಾಹಳದ ರಭಸದಿಂದೆ ೨೧

ಕೆರಳಿ ನಾಲ್ಕೆ ಸೆಯೊಳರದೊತ್ತಿದರ್ ಮುತ್ತಿದರ್
 ಕರಿತುಂರಂಗಾರೂಢರುಂಬಿದರ್ ತರುಬಿದರ್
 ವರಮಹಾರಥರಿರದೆ ತಾಗಿದರ್ ಕೂಗಿದರ್ ಸರಳ ಸರಿವಳೆಗರೆವುತೆ
 ದೊರೆದೊರೆಗಳಡಿಗಡಿಗೆ ಮುಸುಕಿದರ್ ಮುಸುಕಿದರ್
 ಪರಿಪರಿಯ ಕೈದುಗಳೊಳಕ್ಕಿದರ್ ಸೊಕ್ಕಿದರ್
 ಸರಳಳಂ ತನತನಗೆ ಬೀರಿದರ್ ತೋರಿದರ್ ಪೌರುಷವನಸುರಭಟರು ೨೨

ಇತ್ತಲೀ ತಾರಕಂ ಮೂರ್ಚಿತಳಿದೆದ್ದು ಮಿಗೆ
 ಕೆತ್ತೆರ್ದೆಯ ರಕ್ತಿಯಂ ಕಿತ್ತು ಮನದೊಳ್ ಚಿಂತೆ
 ವತ್ತಿವನೊಳನಿತು ಪೊಳ್ಳುಂ ಪಸುಳಿಯೆಂದುದಾಸೀನದಿಂ ಸೆಣಸಿದನಲಾ

ಕೊಂಡು ತಿರುಗಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಡಲು ಆದು ರಾಕ್ಷಸನ ಎದೆಯನ್ನು ಆಪ್ತಳಿಸಿ ಹೊಕ್ಕಿತು. ೨೧. ಶರೀರ ನಡುಗಿ, ತುಟಿ ಒಣಗಿ, ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಹತೋಟಿ ತಪ್ಪಿ, ರಾಕ್ಷಸನು ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. ರಕ್ತವು ಆವನ ದೇಹವನ್ನೆಲ್ಲ ಆವರಿಸಲು ನೆನೆದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಶರೀರ ಕಾಣಿಸಿತು. ರಾಕ್ಷಸರ ಸೈನ್ಯ ಕೋಪಗೊಂಡು ಬೇಗನೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕನ ಯುದ್ಧ ನೆನಗೆ ತನಗೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಕೋಲಾಹಲದ ರಭಸದಿಂದ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಯಿಂದ ಆಕಾಶವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತ ಪಣ್ಣುಖನನ್ನು ಮುತ್ತಿತು. ೨೨. ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದಲೂ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮುತ್ತಿದರು. ಆನೆ-ಕುದುರೆಗಳ ಸವಾರರು ಆವೇಶಗೊಂಡರು, ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದರು. ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ರಥಿಕರು ಇರದೆ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಗೆರೆಯುತ್ತ ಎದುರಿಸಿದರು, ಕೂಗಿದರು. ನಾಯಕ ನಾಯಕರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿದು ಮುತ್ತಿದರು. ನಾನಾರೀತಿಯ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದರು, ಕೊಬ್ಬಿದರು. ರಾಕ್ಷಸಸೈನಿಕರು ತಾವು ತಾವು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು, ಪೌರುಷವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ೨೩. ಇತ್ತಕಡೆ ತಾರಕನು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಎದ್ದು ಬಲವಾಗಿ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕ ಶಕ್ತಾಯುಧವನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆತುಂಬಿ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬಾಲಕನೆಂದು ಉದಾಸೀನದಿಂದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಈ

ಕತ್ತರಿಸುವಂ ಶಿರವನ್ನಿರಲ್ ಕೇಳ್ ದಿನವ
 ನುತ್ತರಿಸಿ ನಾಳೆ ಸುರರಂ ತಿಂದು ತೇಗುವೆನೆ
 ನುತ್ವಂ ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮರಯೋಳ್ ಪೋಗಿ ಮೈಗರದನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ೨೩

ಸೇನಾನಿ ತನ್ನನುರುಬುವ ಸಕಲ ತಾರಕನ
 ಸೇನಾಸಮುದ್ರಮಂ ಕಲಕಿ ತತ್ಸುಭಟರಂ
 ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ಸಂಹರಿಸಿದಂ ಮಹಾಪ್ರಳಯಸಮವರ್ತಿಯಂತೆ
 ಏನೆಂಬೆನ್ನೆ ರಾಮ ಹರಿಯುಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರ್ ಮ
 ಹಾನಂದದಿಂ ಗುಹನನೊಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡೆ ಸಲೆ
 ವಾನವಾಧೀಶನಂ ಕಾಣದೆ ರಣಾಂಕಣದೆ ನೋಡುತ್ತೆ ತರುತಿರ್ದನು ೨೪

ಇರುಳಂತೆ ದಳಿತೋತ್ಪಲಾಳಮಯಮುಭವಭೂ
 ಧರದಂತೆ ಶಿವಗಣವಿಲಾಸಮಯಮುಬಲಿಯರ
 ಗುರುಕುಚೆದ್ದಯದಂತೆ ವರಪತ್ನಭಂಗಮಯಮಾನೆಗಳ್ ಕದಡಿ ಬಿಟ್ಟ
 ಸರಸಿಯಂತೆ ನಿಪಾತಪುಂಡರೀಕೌಘಮಯ
 ವಿರದ ಹರನಾಭರಣದೊಲ್ ರುಂಡಮಯಮೆಸೆವ
 ತರಣಿಜನ ಪುರದಂತೆ ಬಹುನರಕಬಂಧಮಯಮಾಗಿ ರಣಮೆಸಿದಿದುರ್ದಮ ೨೫

ರೀತಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇವನು ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೇಳು, ಈ ದಿವಸವನ್ನು ಕಳೆದು ನಾಳೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತಿಂದು ತೇಗುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನು ಆಕ್ಷಣ ಕ್ರೌಂಚ ಪರ್ವತದ ಮರೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡನು. ೨೪. ದೇವಸೇನಾನಿಯಾದ ಗುಹನು ತನ್ನನ್ನು ಅವರಿಸಿದ್ದ ತಾರಕನ ಎಲ್ಲ ಸೇನಾಸಮುದ್ರವನ್ನೂ ಕಲಕಿ ಆ ಶೂರ ಭಟರನ್ನು ಮಹಾ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಯಮನಂತೆ ನಾನಾರೀತಿ ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಏನೆನ್ನೆ ಲಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ-ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಷಣ್ಮುಖನನ್ನು ಒಲಿದು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಆನಂತರ ತಾರಕಾಸುರನನ್ನು ಯದ್ವ ಭೂಮಿ ಯಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ, ಹುಡುಕುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ೨೫. ರಾತ್ರಿಯಂತೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಕಮಲ ಗಳಿಂದ (ಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ) ಕೂಡಿತ್ತು. ಶಿವನೆಂಬ ಪರ್ವತದಂತೆ ಶಿವಗಣಗಳಿಂದ (ಭೂತಗಣಗಳಿಂದ) ಅವರಿಸಿತ್ತು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಎರಡು ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಪತ್ರರೇಖೆ (ಮುರಿದ ರಥಚಕ್ರ)ಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಅನೆಗಳು ಕಲಕಿ ಬಿಟ್ಟ ಕೊಳ ದಂತೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ತಾವರೆಸಮೂಹ (ಅನೆಗಳ ಸಮೂಹ) ಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಶಿವನ ಆಭರಣದಂತೆ ರುಂಡಗಳಮಯವಾದ ಯಮನ ಸಂಯಮೀಪುರದಂತೆ ನರಕಸದೃಶವಾಗಿ

ಕರಿಯ ಚರ್ಮವನುಗಿದು ಪೊದ್ದು ತಲೆಗಳ ಕೋದು
 ಕೊರಳೊಳಗೆ ಹಾಯ್ದು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ರೂಲವನಾಂತು
 ನೊರೆನೆತ್ತರಂ ತೆಗೆದು ಪಣೆಯೊಳಗೆ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದು ಬಲ್ಲಲೆಯನು
 ಕರತಳದೆ ಪಿಡಿದು ಮರುಳ್ಳ ಮೇಳದಲಿ ಪೆ
 ಮರಳೊಂದಿರುತ್ತಿರಲ್ ಕಂಡು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ
 ಚರಣಕೆರಗಿದುದೊಂದು ಪ್ಲೂರುಳ್ ಶಿವನೆಂದು ಗುಹನಿರಿದ ಸಂಗರದೊಳು ೨೬

ಪೇನ ತಿಂದೊಳ್ಳ ಬಳ್ಳುಗಳ ದನಿಗಾನಮಾ
 ವ್ರೇದ ನೋವಿಂ ನರಳ್ಳರ ರವದ ತಾಳಮುಂ
 ಕುಣಿದ ಮುಂಡಗಳ ನವಪಾತ್ರಮಲ್ಲಿಯ ನೋಟಕರ್ಕಳೇ ನೇನ ತಿಂದು
 ತಣಿದು ತಲೆಗಳ ತೊನವ ಬೇತಾಳತತಿ ನಭೋಂ
 ಗಣದಿಂದ ಚಿಗಿಚಿಗಿದು ಬೀಳ್ತಲೆ ಮಚ್ಚಾಗೆ
 ರಣರಂಗವೇ ನಾಟ್ಯರಂಗದಂತೊಪ್ಪಿದುದು ವಿಳನ ಶೋಧಿಪರ ಕಣ್ಣೆ ೨೭

ಮುಂಡಂಗಳಂ ಮಗುಚಿ ನೋಡಿ ಬೆಚ್ಚಾಗಿದರ್
 ಖಂಡಂಗಳಂ ಕೆದರಿ ನೋಡಿ ಮಿಗೆ ಮಡಿದ ವೇ
 ತಂಡಂಗಳಂ ನೂಂಕಿ ನೋಡಿ ರಘಸಂದೋಹದಿಡುಕಿನೋಳ್ ಬೆದಕಿ ನೋಡಿ

(ನರ-ಶರೀರಮಯವಾಗಿ) ಯುದ್ಧರಂಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ೨೬. ಪಣ್ಮುಖನು ನಾಶ
 ಮಾಡಿದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಭೂತವೊಂದು ಆನೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಕಿತ್ತು
 ಹೊದ್ದು, ತಲೆಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸಿ ಕೊರಳೊಳಗೆ ಧರಿಸಿ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಶೂಲ
 ವೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೊರೆನೊರೆಯಾದ ರಕ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು,
 ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ತಲೆಯನ್ನು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಭೂತಗಳ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಇರಲು,
 ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಣ್ಣ ಭೂತವೊಂದು ಶಿವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕ
 ರಿಸಿತು. ೨೭. ಹೆಣಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಅರಚುವ ನರಿಗಳ ಧ್ವನಿಯ ಗಾಯನ, ಆ ಗಾಯದ
 ನೋವಿನಿಂದ ನರಳುವವರ ಶಬ್ದವೇ ತಾಳತಲೆ ಕಳೆದುಗೊಂಡು ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮುಂಡ
 ಗಳೇ ವೇಷಧಾರಿಗಳು, ಕೊಬ್ಬನ್ನು ತಿಂದು ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿ ತಲೆದೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಬೇತಾಳಗಳ
 ಸಮೂಹವೇ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು, ಆಕಾಶದಿಂದ ಹಾರಿಹಾರಿ ಬೀಳುವ ತಲೆಯೇ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ
 ಬಹುಮಾನವಾಗಲು ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಹುಡುಕುವವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಣರಂಗವೇ ನಾಟ್ಯಶಾಲೆ
 ಯಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ೨೮. ದೇವಸೈನಿಕರು ದೇಹಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ನೋಡಿದರು.
 ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಬೆಟ್ಟದಂತಿದ್ದ ಮಾಂಸಖಂಡಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ಕೆದಕಿ ನೋಡಿದರು.
 ಅಧಿಕಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಆನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ ನೋಡಿದರು. ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ

ರಂಜಂಗಳು ಒಗಿದುನೋಡಿ ಹಯದೊಟ್ಟಲಿನ
ತಂಜಂಗಳು ತೆಗೆದು ನೋಡಿ ನೋರೆನೆತ್ತರಿನ
ಕೊಂಡಂಗಳು ಮುಳುಗಿ ನೋಡಿದರ್ ಮಾಡಿದರ್ ಕ್ಷೇರಮಂ ದಿವಿಜಭಟರು ೨೮

ಇಂತು ರಣರಂಗದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂ ಸಕಲ ಸುರ
ಸಂತತಿಗಳರಸುತಿರೆ ದಿಗ್ವರರ್ ನಾನಾ ದಿ
ಗಂತದೊಳ್ ನೋಡೆ ಹರಿ ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮರೆಯೊಳಗಿದರ್ ಖಳನಿರವನು
ತಾಂ ತಿಳಿದು ಬಂದು ಸುರಪಾಲಂಗೆ ಜೇಳಲ್ಕೆ
ಸಂತಸದೊಳಂದ್ರನೈತಂದು ತಾರಕನ ವೃ
ತ್ತಾಂತಮಂ ಗುಹನೋಡನೆ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಶಾಂಭವಾಸ್ತಕ ನೀಡಿದು ಕೈಯನು ೨೯

ಮೂಡಿಗೆಯೊಳುಗಿದು ಶಾಂಭವಬಾಣಮಂ ಹೆದಗೆ
ಹೂಡಲೀರೇಳ್ ಜಗಂ ನಡುಗಿತದ್ವಿಗಳ ತತಿ
ಬೀಡಬಿರಿದುದು ಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳುಳ್ಳಿದುವು ಕುಸಿದುದಿಳಿ ಧ್ರುವನ ಪೊರೆಗೆ
ಓಡಿದುವು ತಾರೆ ಹರಿಯಜಪ್ಪರದ ಸರಕುಗಳ್
ಪೂಡಿದುವು ಶಿವಲೋಕಕಹಿಪ ಕರಿ ಕಮಠರ
ಲ್ಲಾಡಿದರಕಾಲದೊಳ್ ಪ್ರಳಯವಾಯ್ತೆಂದು ಪಂಕಜಭವಂ ಚಿಂತಿಸಿದನು ೩೦

ನಿನಗೆ ಗುರಿ ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮರೆಯೊಳಗಿದರ್
ದನುಜನೊಡಲೆಂದು ಬಾಣಕೆ ಬೆಸಸಿ ಮಂತ್ರಮಂ
ಮನದೊಳಗೆ ಜಪಿಸಿ ಕವಿವರೆಗುಗಿದು ಬಿಡಲುದಿರ್ವ ಕಿಂಗಿದಿಯ ಗಡಗಿದಿದೆ

ರಥಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಕೆದಕಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಲೆಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುದುರೆರಾಶಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನೋರೆಯಾದ ರಕ್ತದ ಹೊಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನೋಡಿ (ತಾರಕಾಸುರನನ್ನು ಕಾಣದೆ) ಅತಿಯಾಗಿ ಆಯಾಸಗೊಂಡರು. ೨೯. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ದೇವಸಮೂಹವೂ ಯುದ್ಧರಂಗದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಹುಡುಕುತ್ತಿರಲು, ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ನಾನಾದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ವಿಷ್ಣುವು ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗುಹನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತಾರಕಾಸುರನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಷಣ್ಮುಖನು ಶಾಂಭವಾಸ್ತಕ್ಕೆ ಕೈಚಾಚಿದನು. ೩೦. ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಶಾಂಭವಾಸ್ತವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದಗೆ ಹೂಡಲು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವೂ ನಡುಗಿತು. ಪರ್ವತಗಳ ಸಮೂಹ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟಿತು. ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಉಕ್ಕಿದುವು. ಭೂಮಿ ಕುಸಿಯಿತು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಧ್ರುವನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದುವು. ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರ ಲೋಕದವರು ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ವಲಸೆಹೋದರು. ಆದಿಶೇಷ, ದಿಗ್ಗಜಗಳು, ಅದಿಕೂರ್ಮರು ಅಲ್ಲಾಡಿದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯವಾಯಿತೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಚಿಂತೆಗೀಡಾದನು. ೩೧. ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮರೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನ ದೇಹ ನಿನಗೆ ಗುರಿ ಎಂದು ಬಾಣಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ

ಅನಿಲಪಥದಿಂದಲೈತಂದದ್ರಿವಲ್ಲಭನ
ತನುವನ್ನಿಟ್ಟುಗೈದು ತಾರಕನ ದೇಹಮಂ
ಚನಕಡಿಯನ್ನಿರದೆ ಮಾಡಿತು ಶಾಂಭವಾಸ್ತ್ರಮದನೇನೆಂಬೆನ್ನದ್ಭುತವನು ೩೦

ತ್ರಿವರರಲ್ಲಳಿಗರೆದು ನೋಡಿದರ್ ಪಾಡಿದರ್
ಪದೆದು ಗಂಧರ್ವರಾನಂದದಿಂ ಛಂದದಿಂ
ಮೊದಲಿದುವು ಸಮನಸರ ಭೇರಿಗಳ್ ಸೂರಿಗಳ್ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದರು
ಮಂದದೆ ಸುರಕಾಂತಾಳಿ ನರ್ತಿಸಿತು ವರ್ತಿಸಿತು
ಪದವಿನಿಂ ಜಯರವಂ ಲೋಕದೊಳ್ ನಾಕದೊಳ್
ಪದಳಿಸಿದರವರರ್ ಪ್ರವೋದದಿಂ ಭೇದದಿಂದಾಳಿದಸುರರಳವಳಿದರು ೩೧

ಪೊದವಿಯೊಳ್ ದುರ್ಜನರನೊಳಕೊಂಡವರ್ಗೆ ಕೇ
ದದಸುವುದು ನಿಜವೆಂದು ಲೋಕದವರೆಂಬ ನಾ
ಣ್ಣುಡಿ ಪುಷ್ಪವೇ ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತಂ ತಾರಕನನಂದು ತನ್ನಯ ಮರೆಯೊಳು
ಅಡಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದರ್ಕಾರಣಂ ನಾಡೆ ತ
ನೋಡಲೊಳೇರಾದುದನ್ನಿಲ್ಲದಾ ದಾನವಂ
ಮಡಿದು ಪೋದಂ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳ್ ಜಗವರಿಯು ರಾಮ ಕೇಳಚ್ಚರಿಯನು ೩೨

ಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಕಿವಿಯವರೆಗೆ ಎಳೆದುಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಶಾಂಭ
ವಾಸ್ತ್ರವು ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಕಾರುತ್ತ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ
ಶರೀರವನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಸೀಳಿ ತಾರಕಾಸುರನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ
ಜೊರಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಆ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೩೧. ದೇವತೆಗಳು
ಹೂಮಳೆಗರೆದು ನೋಡಿದರು. ಗಂಧರ್ವರು ಆನಂದದಿಂದ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿ ಹಾಡಿದರು.
ದೇವತೆಗಳ ಭೇರಿಗಳು ಚಂದದಿಂದ ಆರ್ಭಟಿಸಿದುವು. ಋಷಿಮುನಿಗಳು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಹೊಗ
ಳಿದರು. ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹ ಆನಂದದಿಂದ ನರ್ತನಮಾಡಿತು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಜಯಕಾರ ತುಂಬಿತು. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ದೇವತೆ
ಗಳು ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿದ್ದರು. ಮೋಸದಿಂದ ಉಳಿದಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರು ಶಕ್ತಿಗುಂದಿದರು. ೩೨.
ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳು, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಆಶ್ರಯಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ
ಕೇಡಾಗುವುದು ನಿಜ ಎಂದು ಲೋಕದ ಜನ ಹೇಳುವ ಗಾದೆಯ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಗು
ತ್ತದೆಯೆ ? ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತ ಆ ದಿನ ತಾರಕಾಸುರನನ್ನು ತನ್ನ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅದರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ಗಾಯವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ

ರಂಡಂಗಳಂ ಬಗ್ಗಿದುನೋಡಿ ಹಯದೊಟ್ಟಲಿನ
ತಂಡಂಗಳಂ ತೆಗೆದು ನೋಡಿ ನೊರೆನತ್ತರಿನ
ಕೊಂಡಂಗಳಂ ಮುಳುಗಿ ನೋಡಿದರ್ ಮಾಡಿದರ್ ಕ್ಲೇಶಮಂ ದಿವಿಜಭಟರು ೨೮

ಇಂತು ರಣರಂಗದಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂ ಸಕಲ ಸುರ
ಸಂತತಿಗಳರಸುತಿರೆ ದಿಗ್ವಿರರ್ ನಾನಾ ದಿ
ಗಂತದೊಳ್ ನೋಡೆ ಹರಿ ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮರೆಯೊಳಗಿದರ್ ವಿಳನಿರವನು
ತಾಂ ತಿಳಿದು ಬಂದು ಸುರಪಾಲಂಗೆ ಪೇಳಲ್ವೆ
ಸಂತಸದೊಳಿವೃನ್ಮೈತಂದು ತಾರಕನ ವೃ
ತ್ತಾಂತಮಂ ಗುಹನೊಡನೆ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಶಾಂಭವಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದಂ ಕೈಯನು ೨೯

ಮೂಡಿಗೆಯೊಳುಗಿದು ಶಾಂಭವಬಾಣಮಂ ಹೆದಗೆ
ಹೂಡಲೀರೇಳ್ ಜಗಂ ನಡುಗಿತದ್ವಿಗಳ ತತಿ
ಬೀಡೆಬಿರಿದುದು ಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳುಕ್ಕಿದುವು ಕುಸಿದುದಿಳಿ ಧ್ರುವನ ಪೊರೆಗೆ
ಓಡಿದುವು ತಾರೆ ಹರಿಯಜಪ್ಪರದ ಸರಕುಗಳ್
ಪೂಡಿದುವು ಶಿವಲೋಕಕಹಿಪ ಕರಿ ಕಮಠರ
ಲ್ಲಾಡಿದರಕಾಲದೊಳ್ ಪ್ರಳಯವಾಯ್ತೆಂದು ಪಂಕಜಭವಂ ಚಿಂತಿಸಿದನು ೩೦

ನಿನಗೆ ಗುರಿ ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮರೆಯೊಳಗಿದರ್
ದನುಜನೊಡಲೆಂದು ಬಾಣಕೆ ಬೆಸಸಿ ಮಂತ್ರಮಂ
ಮನದೊಳಗೆ ಜಪಿಸಿ ಕವಿವರಗುಗಿದು ಬಿಡಲುದಿರ್ವ ಕಿಂಗಿಡಿಯ ಗಡಣದಿಂದ

ರಥಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಕೆದಕಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಲೆಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುದುರೆರಾಶಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನೋರೆಯಾದ ರಕ್ಷದ ಹೊಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನೋಡಿ (ತಾರಕಾಸುರನನ್ನು ಕಾಣದೆ) ಅತಿಯಾಗಿ ಆಯಾಸಗೊಂಡರು. ೨೯. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ದೇವಸಮೂಹವೂ ಯುದ್ಧರಂಗದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಹುಡುಕು ತ್ತಿರಲು, ದಿಕ್ಕಾಲಕರು ನಾನಾದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ವಿಷ್ಣುವು ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮರೆ ಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗುಹನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತಾರಕಾಸುರನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ದನು. ಪೂಣ್ಯವನು ಶಾಂಭವಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕೈಚಾಚಿದನು. ೩೦. ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಶಾಂಭವಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದಗೆ ಹೂಡಲು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವೂ ನಡುಗಿತು. ಪರ್ವತಗಳ ಸಮೂಹ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟಿತು. ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಉಕ್ಕಿದುವು. ಭೂಮಿ ಕುಸಿಯಿತು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಧ್ರುವನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದುವು. ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮರ ಲೋಕದವರು ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ವಲಸೆಹೋದರು. ಆದಿಶೇಷ, ದಿಗ್ಗಜಗಳು, ಆದಿಕೂರ್ಮರು ಅಲ್ಲಾಡಿ ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯವಾಯಿತೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಚಿಂತೆಗೀಡಾದನು. ೩೧. ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮರೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನ ದೇಹ ನಿನಗೆ ಗುರಿ ಎಂದು ಬಾಣಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ

ಅನಿಲಪಥದಿಂದಲೈತಂದದ್ರಿವಲ್ಲಭನ
ತನುವನ್ನಿಟ್ಟುಗೈದು ತಾರಕನ ದೇಹಮಂ
ಚಿನಕಡಿಯನ್ನಿರದೆ ಮಾಡಿತು ಶಾಂಭವಾಸ್ತ್ರಮದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ೩೦

ತ್ರಿವರರಲ್ಪಳೆಗರೆದು ನೋಡಿದರ್ ಪಾಡಿದರ್
ಪದವು ಗಂಧರ್ವರಾನಂದದಿಂ ಭಂದದಿಂ
ಮೊದಲಿದವು ಸುಮನಸರ ಭೇರಿಗಳ್ ಸೂರಿಗಳ್ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದರು
ಮುದದ ಸುರಕಾಂತಾಳಿ ನರ್ತಿಸಿತು ವರ್ತಿಸಿತು
ಪದವಿನಿಂ ಜಯರವಂ ಲೋಕದೊಳ್ ನಾಕದೊಳ್
ಪದವಿಸಿದರವರರ್ ಪ್ರವೋದದಿಂ ಭೇದದಿಂದಾಳಿದಸುರಳವಳಿದರು ೩೧

ಪೂಡವಿಯೊಳ್ ದುರ್ಜನರನೊಳೆಕೊಂಡವರ್ಗೆ ಕೇ
ಡಡಸುವುದು ನಿಜವೆಂದು ಲೋಕದವರೆಂಬ ನಾ
ಣ್ಣುಡಿ ಪುಷ್ಪವದೇ ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತಂ ತಾರಕನನಂದು ತನ್ನಯ ಮರೆಯೊಳು
ಅಡಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದರ್ಕಾರಣಂ ನಾಡ ತ
ನೋಡಲೊಳೆರಾದುದನುತಲ್ಲದಾ ಮಾನವಂ
ಮದಿದು ಪೋದಂ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳ್ ಜಗವರಿಯು ರಾಮ ಕೇಳುಚ್ಚರಿಯನು ೩೨

ಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಕಿವಿಯವರೆಗೆ ಎಳೆದುಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಶಾಂಭ
ವಾಸ್ತ್ರವು ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಕಾರುತ್ತ ಆಕಾರಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ
ಶರೀರವನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಸೀಳಿ ತಾರಕಾಸುರನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ
ಜೊರಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಆ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ೩೧. ದೇವತೆಗಳು
ಹೊಮ್ಮಳೆಗರೆದು ನೋಡಿದರು. ಗಂಧರ್ವರು ಆನಂದದಿಂದ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿ ಹಾಡಿದರು.
ದೇವತೆಗಳ ಭೇರಿಗಳು ಹಿಂದಿಂದ ಆರ್ಭಟಿಸಿದುವು. ಋಷಿಮುನಿಗಳು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಹೊಗ
ಳಿದರು. ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹ ಆನಂದದಿಂದ ನರ್ತನಮಾಡಿತು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಜಯಕಾರ ತುಂಬಿತು. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ದೇವತೆ
ಗಳು ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿದ್ದರು. ಮೋಸದಿಂದ ಉಳಿದಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರು ಶಕ್ತಿಗುಂದಿದರು. ೩೨.
ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಅಶ್ವರೈವನ್ನು ಕೇಳು, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಅಶ್ರಯಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ
ಕೇಡಾಗುವುದು ನಿಜ ಎಂದು ಲೋಕದ ಜನ ಹೇಳುವ ಗಾದೆಯ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಗು
ತ್ತದೆಯೆ ? ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತ ಆ ದಿನ ತಾರಕಾಸುರನನ್ನು ತನ್ನ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅದರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ಗಾಯವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ

ತಿರಿತ್ತು ತಿಜ್ಜೆ ದಿದ ವಿಲಗವಮರಗಮರ
 ನಾರಿಯೆಗೋಗಿತನಂ ನೆಲೆಯಾಯ್ತು ನಾಕದೊಳ
 ಶೌರಿ ಪದ್ಮಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿ ದಿಗ್ವರರ ಪುರಮವರವರ ವರಮಾದುವು
 ದೂರಮಾದುದು ದುರಾಚಾರವಾಗ್ನೇಯಕಂ
 ಸೇರತೊಡಗಿದುವನಿಯಮರಂದಮರಗ
 ಮಾರೋಗಿಸಿತ್ತು ಪಾಲರೆದವಿಳ ಭವನಜನಮಸುರೇಂದ್ರನಸ್ತವಿಸಲು ೩೪

ತಾರಕನ ಸುತರಾದಿ ಮಿಕ್ಕ ರಕ್ಷಸರೋಡಿ
 ಸೇರಿದರ್ ಗಿರಿಗುಪಗಂ ಬಳಿಕ್ಕತ್ತಲ್ ಕು
 ಮಾರಕಂ ಪರಿಯೇಂದ್ರಾದ್ಯಮರತತಿವರಸಿ ಕೈಲಾಸಪುರವನ್ನೆದಿ
 ಮಾರಹರನಟಿಗರಗೆ ಕುವರನಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ
 ವಾರಿಚಾಂಬಕಂ ಕಮಲಭವಮುಖ್ಯ ಸಕಲವೃಂ
 ದಾರಕರನವರವರ ಪುರಕ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದನು ೩೫

ಇದು ಸಕಲ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರ ಸದ್ವಿವಾಲ
 ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರುಪಟ್ಟಿ ಲಬ್ಧವೆಂಬ
 ಬುದ್ಧಿವರ್ಧನ ಪೂರ್ಣಸೋಮನಾ ಸಿದ್ಧ ವೀರೇಶ್ವರನ ಕರಚಾತನು

ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ರಾಕ್ಷಸನೂ ಸಾವಿಗೀಡಾದನು. ೩೪. ತಾರಕಾಸುರನು ಸಾಯಲು, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ನಿವಾರಣೆ ಯಾಯಿತು. ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು. ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ-ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಅವರವರ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದುವು, ದುರಾಚಾರ ದೂರವಾಯಿತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹವನ ಹೋಮಗಳು ದೊರೆಯ ತೊಡಗಿದವು. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರೂ ಹಾಲರೆದು ಊಟ ಮಾಡಿದರು. ೩೫. ತಾರಕನ ಮಕ್ಕಳಾದಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರು ಓಡಿ ಪರ್ವತದ ಗುಹೆಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು. ನಂತರ ಇತ್ತಕ್ಕಡೆ ಗುಹನು ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ-ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವ ಸಮೂಹದೊಡಗೂಡಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಶಿವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಅವನು ಮಗನನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ವಿಷ್ಣು-ಬ್ರಹ್ಮ-ಮುಖ್ಯರಾದ ಎಲ್ಲ ದೇವತಾ ಸಮೂಹವನ್ನೂ ಅವರವರ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ೩೬. ಎಲ್ಲ ವೀರ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ನಿರ್ಮಲ ಹೃದಯಕಮಲಗಳಿಗೆ ಮಿತ್ರನಾದ ಸೂರ್ಯನಂತವನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪಟ್ಟಿ ಲಬ್ಧವೆಂಬ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಉಬ್ಬುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಚಂದ್ರ

ಸದಮಲ ಜ್ಞಾನಿ ಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋ
ವಿದನನಿಪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರತಿ
ಮುಂದದ ಜೇಳ್ವೆ ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣಕಥೆಯೊಳಗೆ ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡಂ ೩೬

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ
ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ
ದ್ವಂತಮಂ ಬಿದದೆ ಜೇಳ್ವೆಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗ
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳರಿಂದ ೩೭

ನಲವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

ತೃತೀಯ ಕಾಂಡ ಸಮಾಪ್ತ

ನಂಥವನಾದ ಗುರುಸಿದ್ಧ ವೀರೇಶ್ವರನ ಲಿಪ್ಯನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತನು ನಿರ್ಮಲಜ್ಞಾನಿ
ಯಾದ, ಎಲ್ಲ ಆಗಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೋವಿದನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನು ಅತಿಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂದ ಬರೆದ ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣವೆಂಬ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಮೂರನೆಯ
ಕಾಂಡವು. ೩೬. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯ
ವರೆವಿಗೂ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ವಾಚನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ,
ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪರಾವತಾರನಾದ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ
ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು
ಕಾಪಾಡುವನು.

ನಲವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡ ಸಮಾಪ್ತ

ಶಬ್ದ ಕೋಶ

ಅ

ಅರ್ಕ-ಸೂರ್ಯ
 ಅಗಜೆ-ಪಾರ್ವತಿ, ಗಿರಿಜೆ
 ಅಘಹರ-ಈಶ್ವರ
 ಅಗಳು ಕಂದಕ
 ಅಗ್ಗ ಕೆ-ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆ
 ಅಘ-ಪಾಪ
 ಅಘ್ಯಪಾದ್ಯ-ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆಯಲು ಕೊಡುವ
 ನೀರು
 ಅಚ್ಚರೆ-ಅಪ್ಪರೆ
 ಅಚ್ಚ-ಅಕ್ಷಿ, ಕಣ್ಣು
 ಅಜ-ಹೋತ ; ಬ್ರಹ್ಮ
 ಅಜಾಂಡ-ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
 ಅಜಾತ-ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದವನು
 ಅಜನ-ಚರ್ಮ
 ಅಟ್ಟುಳಿಗೆ-ಪೀಡೆ
 ಅಟ್ಟುಳೆ-ಗೋಪುರ
 ಅಟ್ಟಿ-ರುಂಡವಿಲ್ಲದ ದೇಹ
 ಅಡಕಿಲ್-ಒಂದರಮೇಲೊಂದು ಪೇರಿಸಿದ್ದು
 ಅಣಲ್-ದವಡೆ
 ಅಣವ-ಸಮುದ್ರ
 ಅಣೆಯರ-ಚೆನ್ನಾಗಿ
 ಅಣುಗಿ-ಪ್ರೀತಿಯವಳು ; ಮಗಳು
 ಅತಿಸಂಚಯ-ರಸಭರಿತ
 ಅದಿತಿನಂದನ-ದೇವೇಂದ್ರ
 ಅನಡ್ಡಾಹ-ಎತ್ತು, ಹೋರಿ
 ಅನಿಮಿಷಾಪಗ ದೇವಗಂಗೆ
 ಅನಿಮೇಷ-ದೇವತೆ, ಮೀನು
 ಅಪನೋದ-ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು

ಅಪರಾಂಗೆನೆ-ಸಂಧ್ಯಾಂಗೆನೆ, ಸಂಜೆ
 ಅಬ್ಬ-ಕಮಲ ; ಚಂದ್ರ
 ಅಬ್ಬ ಸವಿಸಂಭವ-ಸೂರ್ಯನ ಮಗ ಯಮ
 ಅಬ್ಬಾರಿಚೂಡ-ಚಂದ್ರಶೇಖರ
 ಅಬ್ಬಿನಿ-ಹೂವು
 ಅಫವ-ಶಿವ
 ಅಭವಮಿತ್ರ-ಕುಬೇರ
 ಅಭ್ರ-ಮೋಡ
 ಅಭಕ-ಮಗು
 ಅಮರ್ದು-ಅಮೃತ
 ಅಮೃತಾಂಗನೆ-ಗಂಗೆ
 ಅರಲ್-ಹೂವು
 ಅರಹು-ವಿಸ್ತಾರ
 ಅರಿಷ್ಟ-ಅನಿಷ್ಟ
 ಅರುಜಾಂಗ-ರೋಗವಿಲ್ಲದವ
 ಅರುಣ-ಕೆಂಪು ; ಸೂರ್ಯ
 ಅರೆ-ನೆಗಾರಿ ; ಬಂಡೆ ; ನಾಶಮಾಡು
 ಅರೆವೆರಸಿ-ದೂರಮಾಡಿ
 ಅಲರುಣೆ-ದುಂಬಿ
 ಅಲರ್ಗಣೆ-ಹೂಬಾಣ
 ಅವಗಡಿಸು-ಹುರಿದುಂಬು
 ಅಶನ-ಊಟ
 ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿ-ಈಶ್ವರ
 ಅಷ್ಟಪದ-ಬಂಗಾರ
 ಅಸತಿ-ಕೆಟ್ಟ ಹಂಗನು
 ಅಸದಳಪರ್ಮ-ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
 ಅಸಮಾಸ್ತ್ರ-ಮನ್ನಣೆ
 ಅಸಿಧಾರ-ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು
 ಅಸಿಧೇನು-ಕತ್ತಿ

ಅಸುಗೆ-ಅಶೋಕ
 ಅಳಕ-ಮುಂಗುರುಳು
 ಅಳವ-ಮುಂದೆ ಹೋಗುವ
 ಅಳಲು-ವ್ಯಥೆ
 ಅಳವಳಿ-ಬಲಗುಂದು
 ಅಳವಿಗೆ-ದುಂಬಿ
 ಅಳಿ-ಸಾಯು ; ಕಟ್ಟು ; ದುಂಬಿ
 ಅಳಜಸ-ಅಪಕೀರ್ತಿ
 ಅಳುಪು-ಅನುರಾಗ
 ಅಳ್ಳುರಿ-ಭಯಹುಟ್ಟಿಸು
 ಅಳಿ-ಮಜ್ಜೆಗೆ
 ಅಳ್ಳಿ-ಅಸೆ
 ಅಂಗಜಾರಿ-ಶಿವ
 ಅಂಗುಲಿ-ಹೆಬ್ಬರಳು
 ಅಂಘ್ರಿ-ಪಾದ
 ಅಂಚಲ-ಸೆರಗು, ಅಂಚು
 ಅಂಚಿತ-ಕೂಡಿದ
 ಅಂಡಲೆ-ಪೀಡಿಸು
 ಅಂತರ-ಒಳಗೆ
 ಅಂತರಿಸದೆ-ತಡಮಾಡದೆ
 ಅಂದುಗೆ-ಕಾಲಂದುಗೆ
 ಅಂಬರ-ಬಟ್ಟೆ ; ಆಕಾಶ
 ಅಂಬುಚರ-ಜಲಚರ
 ಅಂಭೋರುಹಾಸನ-ಬ್ರಹ್ಮ
 ಆ
 ಆಕೆವಾಳಿ-ಶೂರ
 ಆಖಂಡಲ-ದೇವೇಂದ್ರ
 ಆಣೆ-ಅಜ್ಞೆ
 ಆತಪತ್ರ-ಬಿಳಿಕೊಡೆ
 ಆನಲು-ತಡೆಯಲು
 ಆಮಳಕ-ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ

ಆಮ್ನಾಯ-ವೇದ
 ಆಯತ-ವಿಸ್ತೃತ
 ಆಯತಿ-ವಿಸ್ತಾರ
 ಆಯತಿಕೆ-ವೈಭವ
 ಆರಡಿ-ದುಂಬಿ
 ಆರಡಿವಾತು-ಚಾಡಿಮಾತು ; ದುಂಬಿಯೆಂಬ ನುಡಿ
 ಆರಾಧ್ಯ-ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವ
 ಆರೈದು-ವಿಚಾರಿಸಿ
 ಆಲಿಬರಲು-ಆಲಿಕಲ್ಲು
 ಆಶಾ-ದಿಕ್ಕು, ಆಸೆ
 ಆಶ್ಲೇಷೆ-ಆಲಿಂಗನ ; ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರ
 ಆಸರು-ಆಯಾಸ ; ಬಾಯಾರಿಕೆ
 ಆಳ್ವ-ಅಧಿಪತಿ
 ಆಳಿ-ದಾಸಿ
 ಆಳಿಯರ-ಸ್ನೇಹಿತೆಯರ
 ಆಳ್ವೀರಿ-ಕೋಟಿಯಗೋಡೆ
 ಇ
 ಇಕ್ಕಿಕ್ಕಿ-ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ
 ಇಕ್ಕಿ-ಮನೆ
 ಇಟ್ಟಣಿಸು-ಒಟ್ಟು ಮಾಡು, ಗುಂಪಾಗು
 ಇನಸುತ-ಯಮ
 ಇರೆ-ಇಳಿ, ಭೂಮಿ
 ಇಸು-ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಮಾಡು
 ಇಳಿಯರಿಸಿ-ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ಇಂದಿರನದಸೆ-ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು
 ಇಂದೂಪಲ-ಚಂದ್ರಕಾಂತರಿಲೆ
 ಈ
 ಈಕ್ಷಣರಜ್ಜು - ಕಣ್ಣೋಟವೆಂಬ ಹಗ್ಗ
 ಉ
 ಉರ್ಚು-ಸೆಳೆ, ಚುಚ್ಚು
 ಉಡಿ-ಸೊಂಟದ ಮೇಲ್ಭಾಗ, ಕತ್ತರಿಸು; ಮುರಿ;

ಜಜ್ಜು ; ಮಡಿಲು
 ಉಡುಪ-ಚಂದ್ರ
 ಉತ್ಕೃಷ್ಣಿ-ಹೂವು, ಕಮಂಡಲು, ಅಲೆ
 ಉತ್ತಾರಕ-ಹಡಗು
 ಉದ್ದಂಡ-ವಿಶಾಲ : ಉದ್ದತ
 ಉಪೇಂದ್ರ-ವಿಷ್ಣು
 ಉಬ್ಬಸ-ತೊಂದರೆ
 ಉಬ್ಬೇರು-ಹುರ-ಪ್ರಗೊಳ್ಳು
 ಉರವಣಿ-ಪ್ರಭಾವ
 ಉರು-ಹೆಚ್ಚಾದ
 ಉರುಗಲ್-ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆ
 ಉರುಗಿಸು-ವಕ್ರಮಾಡು
 ಉರುಜವಣಿ-ಲಾಮಂಚ
 ಉರುಬು-ಹಲ್ಲಿ ಮಾಡು, ಉಬ್ಬ
 ಉರೆ-ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ
 ಉಳುಹು-ಉದ್ಧಾರಮಾಡು
 ಉಂಗುರುಡಿಕೆ-ಉಡಿಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಗುರ
 ವಿಳೆಯ, ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು
 ಉ
 ಉರು-ತೊಡೆ
 ಉಳ್ಳ-ಬೊಗಳುಮ
 ಋ
 ಋಕ್ಷಪತಿ-ಚಂದ್ರ
 ಎ
 ಎಕ್ಕಸರ-ವಿಕಾವಳಸರ
 ಎಕ್ಕಿಕ್ಕಿ-ಸಾಲು ಸಾಲು
 ಎಗ್ಗ-ದಡ್ಡ
 ಎಚ್ಚು-ಬಿಡು
 ಎರೆಯರ ನಾಯಕರ
 ಎರೆವರು-ದಾನಿಗಳು
 ಎಸಕ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ

ಎಳೆವರೆ-ಅರ್ಧಚಂದ್ರ
 ಎಳೆಲ್-ಜೋತಾಡು
 ಏ
 ಏರ್-ಗಾಯ
 ಒ
 ಒಕ್ಕಲಿಕ್ಕು-ನೂರಮಾಡು
 ಒಗ್ಗುಡಿಸು-ಓರೆಯಾಗು
 ಒಚ್ಚತ-ಸಂತೋಷ : ಚೆನ್ನಾಗಿ
 ಒಟ್ಟಿಲ್-ಬೊಗಸೆ
 ಒಡ್ಡಣಿ-ರಾಲಿ
 ಒಡ್ಡವಣಿ-ಗುಂಪು
 ಒಸಗೆ-ಶುಭವಮಾಡಾರ, ಉತ್ಸಾಹ
 ಒಸೆದ-ಬ್ರೀತಿಸಿ
 ಓ
 ಓತಪ್ಪು-ಬ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊ
 ಓಪಳು-ಪ್ರಿಯಳು
 ಓವದೆ-ಮುದ್ದಿಸದೆ
 ಓಪಧಿ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆ
 ಓಸರಿಸು-ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡು
 ಓಳಿ-ಪಂಕ್ತಿ
 ಕ
 ಕಕ್ಕಸ-ಗಟ್ಟಿ, ಬರಟು, ಕ್ರೂರ
 ಕಕ್ಷ-ಕಂಕುಳು
 ಕಚೆ-ತಲೆಕೊದಲು
 ಕಚ್ಚಪ-ಆಮೆ
 ಕಚ್ಚುರಿ-ಬಜ್ಜಿ (ಕಿನಿಸು)
 ಕಜ್ಜಳ-ಕಾಡಿಗೆ
 ಕಟಕ-ಸೈನ್ಯ
 ಕಟಕಿ-ಅಣಕ
 ಕಟ್ಟಿಸಕ-ಅತಿ ಪರಾಕ್ರಮ
 ಕಡವ-ಈಚಲು ಮರ

ಕಡವರ-ಬಂಗಾರ	ಕಳ್ಳಲ್ವ-ಸಡಿಲಮಾಡುವ
ಕಡಿಯಣ-ಕಡಿವಾಣ	ಕಳಹಂಸಿ-ರಾಜಹಂಸ
ಕಡುಪ್ಪ-ಅದಟು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ	ಕಾರ್ತಸ್ವರ-ಬಂಗಾರ
ಕಡಂಬ-ಈಚಲು ಮರ	ಕಾದಂಬರಿ-ಹೆಂಡ
ಕಣ್ಣಿನೆ-ಕಡೆಗಣ್ಣು	ಕಾದಂಬಿನಿ-ಮೋಡ
ಕದಕ್ಕದಿಸು-ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಅಡಿಸುವುದು	ಕಾಯಮಾನ-ಮಂಟಪ
ಕರ್ದಮ-ಪಾಪಪುರುಷ	ಕಾಯಿ-ಕೋಪಗೊಳ್ಳು
ಕರ್ದುಂಕು-ಕೆಚ್ಚು, ಕುಕ್ಕು	ಕಾರಣ-ಗೋಡೆಯ ಕೆಳಭಾಗವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವ
ಕನಕಾಂಬಕ-ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ	ಬಣ್ಣದಪಟ್ಟಿ
ಕನಲ್ಕೆ-ಕೋಪ	ಕಾಲ-ಕಪ್ಪು ; ಯಮ ; ವಿಷ
ಕರ್ಪರ-ತಲೆಬುರುಡೆ, ಮಡಿಕೆ	ಕಾಲಹರ-ಶಿವ
ಕಬರಿ-ತುರುಬು	ಕಾವಗಲಹ-ಮನ್ಮಥನ ಯುದ್ಧ
ಕಮಲ-ಅಮೆ	ಕಾವರ-ಅವಕಾಶ
ಕಮಲಸುಖಪುತ್ರ-ಸೂರ್ಯನ ಮಗ ಯಮ	ಕಾಷಾಂಬರ-ಕೆಂಪು ಬಟ್ಟೆ
ಕರ-ಸೊಂಡಿಲು ; ಕೈ	ಕಾಸು-ಕಾಚು
ಕರಟ-ಕಾಗೆ	ಕಾಳಾಂಜಿ-ರಸಪಾತ್ರೆ, ಗುಲಾಬಿ ದಾನಿ
ಕರಡೆ-ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಬಾರಿಸುವ ಒಂದು ರೀತಿಯ	ಕಾಳಿಕೆ-ಕಪ್ಪು
ಮೃದಂಗ	ಕಾಳಿಮಲೇಚಿ-ಕಪ್ಪುಗೆರೆ
ಕರಣಿ-ಹೆಣ್ಣಾನೆ	ಕಿಗ್ಗಡೆ-ಸಣ್ಣದಾಗಿ ತಾಗು
ಕರಣಿಕೆ-ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ	ಕಿಟೆ-ಹಂದಿ
ಕರಹ-ಕೂಗು ; ಆಮಂತ್ರಣ	ಕಿಸಲಯ-ಚಿಗುರು
ಕರು-ಅಚ್ಚೊತ್ತು	ಕಿಸುರು-ಅಸಹ್ಯಭಾವ
ಕರುಪಿಟ್ಟಿ-ಎರಕಹೊಯ್ದು	ಕಿರುಬ-ಹಸುಗೂಸು
ಕರೋಟಿ-ತಲೆಬುರುಡೆ	ಕೀನಾಶ-ಯಮ, ಮೃತ್ಯು
ಕಲಧಾತ-ಬೆಳ್ಳಿ	ಕೀರ-ಗಿಳಿ
ಕವೆಡು-ಮೋಸ	ಕೀರು-ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಕಡೆ ನುಗ್ಗು
ಕವಳಿ-ತಾಂಬೂಲ ; ಗಂಡೂಪ ; ತುತ್ತ	ಕೀಲಾಲ-ನೀರು ; ರಕ್ತ
ಕಸವರ-ಚಿನ್ನ	ಕುಚಿತ-ಕುಪ್ಪಿತ ; ಮೋಸ
ಕಳಕಳಿ-ಚಿಂತೆ	ಕುಜ-ಮರ ; ಮಂಗಳಗ್ರಹ
ಕಳಿಕೆ-ಮೊಗ್ಗು	ಕುಟಿಲಗಮನ-ಕದ್ದು ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಸುಖ
ಕಳಂಬು-ಬಾಣ	ಸುವೈದು

ಕುಡಿ-ಮೊಳಕೆ, ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡು
 ಕುರುಚು-ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಮಂಟಪ, ಬುರುಜು
 ಕುಂವಕ-ಗೋರಂಟಿ
 ಕುಂದರಿ-ಕೊಲೆಮಾಡು
 ಕುಲಗೋತ್ರ-ಕುಲಪರ್ವತ
 ಕುಲಾಲಚಕ್ರ-ಕುಂಬಾರನ ಚಕ್ರ
 ಕುಶೇಶಯ-ಕಮಲ
 ಕೂಚು-ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಹೊರಡಿಸು
 ಕೇಕರ-ಕಡೆಗಣ್ಣು
 ಕೇಣಿಗಾರ-ವ್ಯಾಪಾರಿ
 ಕ್ಷೀಳ-ವಿಷ
 ಕ್ರಮುಕ-ಅಡಕೆ
 ಕೈದು-ಆಯುಧ
 ಕೈಮೋರ್ಪು-ಕೈಚಳಕ
 ಕೈಯೆಡೆಯ-ಆಶ್ರಿತರಾದ
 ಕೈರವ-ನೈದಿಲೆ ; ಕಮಲ
 ಕೃಪಾಣ-ಕತ್ತಿ
 ಕೊಟಾರ-ಉಗ್ರಾಣ
 ಕೊತ್ತಡಸು-ಮೇಲೆಬಿದ್ದ ಜನ್ಮ
 ಕೊರಚಾಡು-ಚುಚ್ಚುವಾತಾಡು, ನಿಂದಿಸು
 ಕೊಲ್ಲಟಿಕೆವೆಣ್ಣು-ದೊಂಬರಾಟದ ಹೆಣ್ಣು
 ಕೊಳುಗುಳ-ಯುದ್ಧ
 ಕೋಕ-ಚಕ್ರವಾಕ
 ಕೋಟೀರ-ಕಿರೀಟ
 ಕೋಡಿ-ಕೊರತೆ
 ಕೋಡು-ಹಿಂಜರಿ ; ಹೆದರು
 ಕೋಣ-ಸಾಗರಿಬಾರಿಸುವ ಕೋಲು
 ಕ್ರೋಡ-ಹಂದಿ
 ಕೋಕ-ಚಕ್ರವಾಕ
 ಕೋಲುಚಾರಿ-ಕೋಲುಕಾರ
 ಕೋವಿ-ಬಿಸುಟು

ಕೋಹು-ಸಾಲು
 ಕೋಳುಡಿ-ಸೆರೆಡಿ
 ಕೋಳುಗೋಳ-ಸುಲಿಗೆಮಾಡು
 ಕೌರಿಕ ಇಂದ್ರ, ಗೂಬೆ
 ಕೌಳಿಕ-ಮೋಸ
 ಕಂ-ನೀರು
 ಕಂಕಾಳ-ಬೆನ್ನೆಲುಬು
 ಕಂಕೇಳಿ-ಅಶೋಕ
 ಕಂಜ-ತಾವರೆ
 ಕಂಡದೊಕ್ಕರ-ಮಾಂಸಬಿಂಡದ ಹೊಡೆತ
 ಕಂದೆಯ-ಕತ್ತಿ
 ಕಂಠೀರವ-ಸಿಂಹ
 ಕಂಠರ-ಹೆಗಲು, ಕುತ್ತಿಗೆ, ಕಂಠ
 ಕಂಬು-ಶಂಬಿ
 ಕುಂಜಾಕ-ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕ್ರಿಮಿ
 ಕುಂಜರ-ಆನೆ
 ಕುಂತಳ-ಕೂದಲು
 ಕುಂದ-ಸೂಜಮಲ್ಲೆಗೆ
 ಕುಂಭಿನಿ-ಭೂಮಿ
 ಕೊಂಬೆ-ಕೌಂಟ
 ಕೊಂಡೆಯ-ಚಾಡಿಕೋರ
 ಕೊಂತ-ಭರ್ಜ
 ಕೌಂಗು-ಅಡಿಕೆ

ಖ

ಖರ್ಪರ-ತಲೆಯೋಡು
 ಖರ್ಪಡ-ಬೆಟ್ಟದ ಆಥವಾ ನದೀತೀರದ ಊರು
 ಖಲಿಂಧರ-ಮಾಸಲ್ಮಾನ
 ಖೇಡ-ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲುಪ್ರದೇಶದ ಮನೆ
 ಖೇಡಾಕುಳಿ-ಅಟದ ತಗ್ಗು
 ಖಂಡಶರ್ಕರೆ-ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ

ಗ

ಗಕ್ಕುಪಾಡು-ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ
 ಗನ್ನಗತನ-ಶತ್ಕೃತನ
 ಗಭಸ್ತಿ-ಕಾಂತಿ, ಕಿರಣ
 ಗಮ್ಮನೆ-ಕೂಡಲೆ
 ಗರುತ್ಮ-ಗರುಡ
 ಗರುವಿಕೆ-ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ
 ಗವಾಸ್ತದ-ಗೋಮಾಳ
 ಗಸಣಿ-ತೊಂದರೆ ; ವಿಪತ್ತು
 ಗಂಧಿಗರು-ಜಿಜ್ಞಾಸು ಮಾರುವವರು
 ಗಾವಳಿ-ಆರ್ಭಟ, ಶಬ್ದ
 ಗಿಡಿ-ತುರುಕು
 ಗಿಡಿಬಿಡಿ-ಡಮರುಗ
 ಗಿರಿಕ-ಇಲಿ
 ಗೀರ್ವಾಣ-ದೇವತೆ
 ಗೀಷ್ಟತಿ-ಬ್ರಹ್ಮ ; ಬೃಹಸ್ಪತಿ
 ಗ್ರೀವ-ಕತ್ತು, ಕಂಠ
 ಗುಡ-ಬೆಲ್ಲ
 ಗುಡಿ-ಗೊಂಚಲು
 ಗುಲ್ಮ-ಕಾಲಿನ ಹರಡು
 ಗುಲ್ಮ-ಘೋರ
 ಗುಹ್ಯಕೇಶ್ವರ-ಕುಬೇರ
 ಗುಂಜಿ-ಗುಣಗಂಜಿ
 ಗುಂಡು-ರಾಶಿ
 ಗೂಳಿಯ-ಒಲಸೆ ಹೊಗು
 ಗೇಹ-ಮನೆ
 ಗೊಂದಲ-ಸಮೂಹ
 ಗೋ-ಕೂದಲು ; ಕಿರಣ ; ಹಸು ; ಸರಸ್ವತಿ ;
 ನೀರು
 ಗೋರ್ಣ-ಕಣ್ಣನ್ನೇ ಕಿವಿಯಾಗಿ ಉಳ್ಳದ್ದು-ಹಾವು
 ಗೋತ್ರ-ಪರ್ವತ, ಭೂಮಿ

ಗೋರ್ಪ-ಇಂದ್ರ : ವೃಷಭ

ಗೋಪಾಟವ-ವಾಕ್ಯಟುತ್ವ

ಗೋಮಾಯು-ಸರಿ

ಗೋಂಟು-ಮೂಲೆ

ಘ

ಘಟಿಕಾ ಶತಕ-ಒಂದು ಗಳಿಗೆಗೆ ನೂರು ಪದ್ಯಗಳ

ರಚನಾಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಘನಕೇಶಿ-ನವಿಲು

ಘರ್ವಜಲ-ಬೆವರು

ಘಾಟಿ-ಇಳಿಯುವ ಮೆಟ್ಟಿಲು

ಚ

ಚಕ್ರಿ-ಸರ್ಪ

ಚಟುಲ-ಚಂಚಲ

ಚರಣಾಯುಧ-ಕೋಳಿ

ಚಲ್ಲಣ-ಚಡ್ಡಿ

ಚಲ್ಲೆ-ದೀರ್ಘತೆ

ಚಲ್ಲೆಗಂಗಳು-ವಿಲಾಸದ ಕಣ್ಣುಗಳು

ಚಪ್ಪಕ-ಬಟ್ಟಲು

ಚಳೆಯ-ಚಮುಕಿಸು

ಚಕ್ರೇಶ್ವರ-ಸರ್ಪ

ಚಂಚರೀಕ-ದುಂಬಿ

ಚಂದ್ರಾಶ್ವ-ಚಂದ್ರಶಿಲೆ

ಚಂಬಕ-ಒಂದು ತರದ ಡೋಲು

ಚಾರಿವರಿ-ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿ

ಚಾಳಾಂಕಿ-ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ

ಚುಟುಕ-ಗಲ್ಲ

ಚೂಚಕ-ಮೊಲೆತೊಟ್ಟು

ಚೇಲ-ಬಟ್ಟೆ

ಚೌಕಳಿ-ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ

ಛ

ಛರ್ದಿ-ವಾಂತಿ

ಭಪ್ಪನ-ಐವತ್ತಾರು
ಭಲಿ-ಲೂಟಿ ಮಾಡುವವ
ಛಾನಸ-ವಿಳಂಬ

ಜ

ಜಕ್ಕಣಿ-ಯಕ್ಷಿಣಿ
ಜಲವ್ಯಾಳ- ನೀರುಹಾವು
ಜರ್ವಿ-ಗಂಟಿಕು
ಜೀಮೂತ-ವೋಡ
ಜಾಣುಗು ಹಿಂದೆಸರಿ
ಜುಮ್ಮನೆ-ತಕ್ಷಣ
ಜೇಟಿಕಾರ-ಜಟೆಯುಳ್ಳವರಿವ, ಜಾಟುಕಾರ(?)
ಜೊತ್ತು-ಜೋಡಿ
ಜಂಬೀರ-ಗಜನಿಂಬೆ
ಜಂಬು-ನೇರಳೆ
ಜಂಭಾರಿ-ದೇವೇಂದ್ರ
ಜುಂಜುದಲೆ-ಕೆದರೆದಲೆ
ಜೋಡು-ಪಾಟಿ

ಝ

ಝಲ್ಲೆ-ಗೋಡೆಗಳು
ಝಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿ-ಗೋಡೆಗಳ ಸಾಲ

ಞ

ಞಾಣ-ಸ್ಥಳ, ಕಾವಲು ಕಟ್ಟಿ
ಞಳಿ-ಮೋಸ

ಡ

ಡಕ್ಕಿ-ಡೋಲು
ಡಮಾನ-ಡೋಲು
ಡೌಡೆ-ಸ್ಥಳ, ಡೋಲು
ಡಾಳಿ-ಒಯ್ಯಾರ
ಡಾಳಿಸು-ಬೀಸು
ಡಿಂಡಿಮ-ಮದ್ದಳೆ
ಡೊಕ್ಕರ-ಹೊಡೆತ

ಡೊಳ್ಳಾರಿ-ನಗಾರಿ

ತ

ತರಹರೆ-ತಾಳ್ಳೆ
ತರಹರಿಸು-ತಾಳಿಕೊ
ತರಕ್ಷ-ಹುಲಿ
ತಕ್ಕ-ಧೈರ್ಯಗುಂದು
ತಳ್ಳು-ನಿಧಾನಮಾಡು
ತಾಮ್ರಚೋಡ-ಕೋಳಿ
ತಾರುಘಟ್ಟು-ಜಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಓಡು
ತಾಲವ್ಯಂತ-ಬೀಸಣಿಗೆ
ತಿಗುರು-ಸುವಾಸನೆ, ಬಳಿ, ಸವರು
ತಿಣ್ಣ-ದೊಡ್ಡ ದಾದ
ತಿಮಿ-ವಿಾನು
ತಿರಿಕಲ್ಲು-ಕವಣೆಕಲ್ಲು
ತಿರುಕುಳಿ-ಭಿಕ್ಷುಕ
ತ್ರಿದರ-ದೇವತೆ
ತ್ರಿವಳಿ-ಹೆಂಗಸಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಮೂರು
ಗೆರೆಗಳು (ಸುಕ್ಕುಗಳು)
ತುರುಗೆವೆ-ಒತ್ತಾದ ಹುಬ್ಬು
ತುಮುರಾಗು-ಚೂರಾಗು
ತುಳಿಲ್-ಪರಾಕ್ರಮ : ವಂದನೆ
ತೂಪರಿ-ಊದು
ತೂರ್ಯತ್ರಯ-ಗೀತ-ನಾಟ್ಯ-ವಾದ್ಯ
ತೆತ್ತೀಸ-ಮೂವತ್ತುಮೂರು
ತೆವರು-ಹೋಗಲಾಡಿಸು
ತೈಜಸ-ತೇಜಸ್ಸು
ತೋಕ್ಕು-ಅಂಶ
ತೋದಲು-ಸುಳ್ಳು
ತೋಟಿ-ಜಗಳ, ಯುದ್ಧ
ತೋರ-ಗಾತ್ರವಾದ
ತಿಂಗಳು-ಚಂದ್ರ, ಅಮೃತಕರಣ

ತಿಂತಿಣ-ಸಮೂಹ

ದ

ದಶನದೀಧಿತಿ-ಹಲ್ಲಿನ ಹೊಳವು

ದಾಮ-ಹಗ್ಗ

ದಿಮ್ಮಿ ದರ್-ಶ್ರೇಷ್ಠರು

ದಿಶಾಪರಿವೃಥ-ದಿಕ್ಪಾಲಕ

ದುಗ್ಧ-ಹಾಲು

ದುಮ್ಮಾನ-ಮನಸ್ಸಿನ ಆತಂಕ

ದೂವ-ಹೊಗೆ

ದೂಸರು-ಕಾರಣ

ದೂಸಿಗರ್-ಬಟ್ಟಿವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು

ದೇವನಿಮ್ಮಗೆ-ದೇವಗಂಗೆ

ದೇವಮಾತೃಕ-ಮಳೆಯ ನೀರಿನಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ

ಹೊಲ

ದೊಡ್ಡೆಗ-ಸೈನಿಕ : ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವ

ದಾಂಗುಡಿ-ನೀಳವಾದ ಕುಡಿ

ಧ

ಧನಂಜಯ-ಅಗ್ನಿ

ಧನುಷ್ಯ-ಬಿಲ್ಲುಳ್ಳವನು

ಧವಳಾಂಶು ಚಂದ್ರ

ಧರಾದ್ಯತ-ಪರ್ವತ

ಧೀರ್ಘಿಕೆ-ಕೆರೆ

ಧುರ-ಯುದ್ಧ

ನ

ನಕುಲ-ಮಂಗಳಸಿ

ನನ-ಮೊಗ್ಗು

ನಸೆ-ಮೃದುಗೋಳಸು

ನಾಕರಿಸು-ದೂರಮಾಡು

ನಾಗ-ಆನೆ ; ಸರ್ಪ

ನಾಗಾರಿ-ಸಿಂಹ ; ಗರುಡ

ನಾಣ್-ನಾಚು

ನಾರಂಗ-ಕಿತ್ತಳೆ

ನಾರಾಚೆ-ಬಾಣ

ನಾರಿ-ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ

ನಿರಯ-ನರಕ

ನಿದಾಘ-ಬೇಸಗೆಯ ಸಮಯ

ನಿಗಮ-ವೇದ : ಪಟ್ಟಣ

ನಿಗ್ಗವ-ಆನೆಯ ಕೋರೆಹಲ್ಲು

ನಿಧಾನ-ಸಂಪತ್ತು, ರಹಸ್ಯ, ಮೂಲಕಾರಣ

ನಿಮ್ಮಗಾ-ನರಿ

ನಿಮಿಷ-ರೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚುವುದು

ನಿಲಿಂಪೇಶ-ದೇವೇಂದ್ರ

ನಿಶಾಟ-ರಾಕ್ಷಸ

ನಿಸ್ಸಾಳ-ಜೋಲು

ನಿಹಾರ-ಮಂಜು

ನೆಗಳ್-ಮೊಸಳೆ

ನೆವರು-ಜಾರು : ನುಸುಳು ; ಮೇಲೆತ್ತು

ಪ

ಪಕ್ಕರಕ್ಕೆ-ಜೀನು

ಪಚಾರಿಸು-ಹೀಯಾಳಿಸು, ತಿರಸ್ಕರಿಸು

ಪಚ್ಚವ-ಹಂಚುವ

ಪಚ್ಚೆಯಾಡು-ಹಸಿರು ಕಾಯನ್ನು ನಡೆಸು

ಪಟ್ಟಸ-ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಯುಧ

ಪಟಹ-ಜೋಲು, ನಗಾರಿ

ಪಡಿಗ-ಪೀಕದಾನಿ

ಪಡಿಯರ-ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವ

ಪಡಿಹಾರ-ಕೈತುಂಬ

ಪಣಹ-ದುಂದುಭಿ

ಪತ್ರಿ-ಪಕ್ಷಿ ; ಬಾಣ

ಪದಪು-ಸಂತೋಷ ; ಆನೆ

ಪದ್ಮ-ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ, ಕಮಲ, ಒಂದು ರೀತಿಯ

ಹಾವು

ಪಣಿರು-ರೀತಿ ; ಶಕ್ತಿ
 ಪರಪುಟ್ಟ-ಕೋಗಿಲೆ
 ಪರಪುಟ್ಟ-ಕೋಗಿಲೆ
 ಪರವೆ-ಎಚ್ಚರ, ಅರಿವು
 ಪರಿಣಾಮ-ತ್ಯಕ್ತಿ
 ಪರಿವೇಶ-ಸೂರ್ಯನ ಸುತ್ತಲಿನ ರೇಖೆ
 ಪಲ್ಲವಕ-ವಿಟಪುರುಷ
 ಪಸದನ-ಅಲಂಕಾರ
 ಪಳಂಚು-ಎದುರಾಗು, ವಿರೋಧಿಸು
 ಪಳಕು-ಸ್ಪಟಿಕ
 ಪಸರ-ವಿಸ್ತಾರ ; ಹರಡುವಿಕೆ
 ಪಳವು-ನಿಂದೆ
 ಪಾಕಶಾಸನ-ಇಂದ್ರ
 ಪಾಟಕರಕ್ತವಾರ-ಪಂದಿಮಾಗಧರು
 ಪಾಳಿ-ಸಾಲು
 ಪಾಸಟಿ-ಸಮಾನ
 ಪಿಡಿ-ಹೆಣ್ಣಿನೆ
 ಪಿಶಂಗ-ಕಂದು ಬಣ್ಣ
 ಪೀತಪಟ-ವಿಷ್ಣು
 ಪೀತವಾಸ-ವಿಷ್ಣು
 ಪೀಲಿ-ನವಿಲು
 ಪುನ್ನಾಗ-ಸುರಗಿ ಮರ
 ಪುರುಹೂತ-ಇಂದ್ರ
 ಪುರುಳಿ-ಹೆಣ್ಣು ಗಿಳಿ
 ಪುಷ್ಕರಭವ-ಬ್ರಹ್ಮ
 ಪುಷ್ಕರಾಪ್ತ-ಸೂರ್ಯ
 ಪೂವಂಡು-ಹೂವಿನರಸ, ಮಕರಂದ
 ಪೆಣಿಲ್-ದುಬ್ಬ
 ಪೊಡಕರಿಸು-ಕಾಣಿಸು
 ಪೋಣರ್-ಹೋರಾಡು
 ಪೊಣ್ಣೆ-ಆರಳಿ

ಪೋಣ್ಣು-ಹೊರಬೀಳು
 ಪೊರವಾರ-ಪೃಷ್ಠ, ನಿತಂಬ
 ಪೊರೆ-ಹೊರೆ, ಪಕ್ಕ, ಉಕ್ಕಿಹರ
 ಪೊರೆಯೇರು-ಹುರುಪೇರು
 ಪೊಳಕು-ಸ್ಪಟಿಕ
 ಪೋರು-ಹೋರಾಡು
 ಪಂಚಧಾರಾ-ಕುದುರೆಯ ಓಟದ ಐದು ಗತಿಗಳು
 ಪಂಥ-ಸ್ಪರ್ಧೆ
 ಪಾಂಥ-ದಾರಿಹೋಕ
 ಪಿಂಜರ-ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣ
 ಪುಂಡರಿಕ-ಬಿಳಿಯ ತಾವರೆ ; ಹುಲಿ
 ಪೆಂಡೆಯ-ಬಿರುದಿನ ಬಳಿ
 ಪೆಂಪು-ಪ್ರಹ್ಲಾತಿ, ಹೆಚ್ಚಳ
 ಪೊಂಗು-ಆನಂದಪಡು, ಉಬ್ಬು
 ಪೊಂಗುವ-ಆರಳುವ
 ಪುಭೂಜನ-ಬಿರುಗಾಳಿ
 ಪ್ರವಾಳ-ಹವಳ
 ಪ್ರವೇಶಿಸು-ಸುತ್ತುವರಿ
 ಪ್ರಸೂನ-ಹೂವು
 ಪ್ಲವಗ-ಕಪ್ಪೆ ; ಕೋತಿ
 ಪ್ಲವಗ-ಕೋತಿ ; ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರ
 ಪಲ್ಲಣಮಿತ್ರ-ಕೃಷ್ಣ
 ಪು
 ಪುನ-ನೋರೆ
 ಬ
 ಬಕ್ಕುಡ-ಬೆರಗು ; ಭೀತಿ
 ಬಗರಿ-ಅಗಲಬಾಯಿನ ಪಾತ್ರೆ
 ಬಗ್ಗಿ ದೊವಲು-ಹುಲಿಯುಚಮರ
 ಬಗ್ಗಿ-ಗಂಟಲು ; ಎದೆಪಂಜರ
 ಬತ್ತೀಸ-ಮೂವತ್ತೆರಡು
 ಬದರೀಫಲ-ಬೋರೆಹಣ್ಣು
 ಬಧಿರ-ಕಿವುಡ

ಬಳ್ಳು-ನರಿ

ಬಸ-ನಣ, ಮೇದಕ್ಕು

ಬಾಸ-ಹೆಂಗಸಿನ ಹೊಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು

ಬಾಹುರಕ್ಕೆ-ಭುಜಕೀರ್ತಿ

ಬಾಹ-ಹೊರಭಾಗ

ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆ-ಬೀಸಣಿಗೆ

ಬಿಡಾಲ-ಬೆಕ್ಕು

ಬಿಡವಣ್-ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟ ಹಣ್ಣು

ಬಿದಿರು-ಹರಡು ; ಸಡಲಿಸು

ಬಿಸುಗದಿರ-ಸೂರ್ಯ

ಬುದ್ಬದ-ಗುಳ್ಳೆ

ಬೆಟ್ಟಿತು-ಕಠಿಣ ; ದೊಡ್ಡದು

ಬೆರೆ-ಅಹಂಕಾರ

ಬೆಳರ್ತುದು-ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳದು

ಬೆಳಗವತೆ-ಹಗಲುದರೋಡೆ

ಬೆಳ್ಳರಿಗೆ-ಜಿಳಿಯ ಪ್ರವಾಹ

ಬೇಳು-ಹೋಮಮಾಡು, ಬಲಿಕೊಡು

ಬೋದಾಗೆ-ಕಂಬದ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಚಪ್ಪಡಿ

ಬಂಡು-ಮಧು, ಲಜ್ಜಾಸ್ಪದ ನಡತೆ

ಬಂಧಕಿ-ಜಾರಸ್ತಿ

ಬಿಂಜ-ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತ

ಬಿಂಬಾಫಲ-ತೊಂಡೆಹಣ್ಣು

ಬ್ರಂಹಿತ-ಗರ್ಜನೆ

ಬೊಂಬಲು-ಗುಂಪು

ಬೊಂಬಾಳದೀವಿಗೆ-ಬೊಂಬೆಯಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿರುವ

ದೀಪ

ಭೇಣಿತೆ-ಧ್ವನಿ ; ಶಬ್ದ

ಭರ್ಮ-ಬಂಗಾರ

ಭಾರಣೆ-ಗೌರವ, ಹೆಚ್ಚಳ

ಭಲ್ಲೆಹ-ಈಟಿ

ಭಿತ್ತಿ-ಗೋಡೆ

ಭೈತ್ಯ-ಹಡಗು

ಭಂಗ-ಮೋಸ, ಅಲೆ

ಮು

ಮಘವ-ದೇವೇಂದ್ರ

ಮಡ-ಹಿಮ್ಮಡಿ

ಮಡಹು-ಹೆಗಲು

ಮಣಹ-ಅಧಿಕಾರ

ಮರುಜ-ಮದ್ದಳೆ

ಮಲಯಜ-ಶ್ರೀಗಂಧ

ಮಸಕ-ಉದ್ದೇಶ, ಅಬ್ಬರ, ವೇಗ

ಮಕ್ಷಿಕ-ನೋಣ

ಮುಡುಹು-ಹೆಗಲು

ಮುನ್ನೀರಸತಿ-ಸಮುದ್ರರಾಜನ ಪತ್ನಿ

ಮುರುಕಿಸು-ಕೊಂಕುತನ

ಮೇಢ-ಒಗರಂ

ಮೇರುವೆ-ಗೋಪುರಾಕಾಂಡ ಮಂಟಪ

ಮೇಲುಗುಲ್ಲಾಯಿ-ತಲೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಕುಲಾವಿ

ಮೇಳ-ಜೊತೆ

ಮೊಗರಂಬ-ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ

ಮಂಡನ-ಅಲಂಕಾರ

ಯು

ಯಕ್ಷಪತಿ-ಕುಬೇರ

ಯಮಿ-ತಪಸ್ವಿ

ಯೂತಿಕ-ಕಾಡುವಲ್ಲಿಗೆ

ರ

ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ-ಸಂವತ್ಸರ, ರಕ್ತದಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು

ರಕ್ಕೆ-ಭಸ್ಮದಿಂದ ಮಾಡುವ ರಕ್ಷೆ

ರಕ್ಕೆವಣೆ-ರಕ್ಷಾಮಣಿ

ರದನ-ಹಲ್ಲು

ರವಿಗ್ರಾವ-ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಲೆ

ರಾಜ-ಚಂದ್ರ

ರಾಜೀವ-ತಾವರೆ

ರೋಚಿ-ಕಾಂತಿ

ರಂಚಿಕೆ-ಅಂಬಾರಿ

ರಂಭಾ-ಬಾಳೆ

ಲ

ಲಾಕುಳ-ತಪಸ್ವಿಗಳು ಹಿಡಿಯುವ ಕೋಲು

ಲಾವಕರು-ಚಾಡಿಕೋರರು

ಲಾಸ್ಯಭವನ-ನಾಟ್ಯಮಂದಿರ

ಲೆತ್ತ-ಪಗಡೆ

ಲೋವೆ-ಸೂರಿನ ಮಾಡು

ಲೌಡಿ-ಕಬ್ಬಿಣದ ಗದೆ

ಲೆಂಕ-ಸೇವಕ

ವ

ವಸಾಧಿಪ-ಸಮುದ್ರರಾಜ

ವಾಘೆ-ಲಗಾಮು

ವಾಡವ - ಕುದುರೆ

ವಾಣಿಯರ್ - ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು

ವಾರಣ ಆನೆ

ವಾರುಣಿ-ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕು, ಹೆಂಡ

ವಿಚಕಿಲ-ಸೂಜಿಮಲ್ಲಿಗೆ

ವಿತರಣ-ದಾನ

ವಿಧಾವಂತ-ಬಾಡಿಗೆ ಆಳು

ವಿಧು-ಚಂದ್ರ

ವಿಯದ್-ಆಕಾಶ

ವಿರತೆ-ವಿರಕ್ತೆ

ವೀತಿಹೋತ್ರ-ಅಗ್ನಿ

ವೀರಣ-ಲಾವಂಜಿ

ವೇಡಯ-ಮುತ್ತಿಗೆ

ವೇತಂಡ-ಆನೆ

ವೇಪ್ಪಿಸು-ಆವರಿಸು

ವೈಸಿಕ. ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ ; ವೋಸ

ಶ

ಶ್ವಸನ-ವಾಯು

ಶಾತ-ಹರಿತ

ಶಾತಕುಂಭ-ಬಂಗಾರ

ಶಿವ-ಗಿಳಿ, ಸರ್ಪ, ಹೆಣ್ಣುನರಿ, ನೀರು

ಶಂಖ ನಿಧಿ, ಹಣೆಯ ಮಧ್ಯದ ಮೂಳೆ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ

ಸಿಗುವ ಶಂಖ

ಶುಂಡಾಳ-ಆನೆ

ಶೈಲಾದಿ-ನಂದಿ

ಷ

ಷಟ್ಟಿದ-ದುಂಬಿ

ಸ

ಸಕ್ಕಸಮ-ಒಂದೇಸಮ

ಸಕಳೆ-ಶಾವಿ

ಸಗಾಟ-ರಭಸ ; ಶೌರ್ಯ

ಸತ್ರ-ಯಜ್ಞ

ಸದಳಗ-ಧಾನ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ

ಸಪ್ತಾಂಗ-ಸ್ವಾಮಿ-ಅಮಾತ್ಯ-ಸ್ನೇಹಿತ-ಕೋಶ-

ರಾಷ್ಟ್ರ-ದುರ್ಗ-ಸೈನ್ಯ

ಸರ್ಪಿ-ತುಪ್ಪ

ಸ್ವರ್ಭಾನು-ರಾಹು

ಸಮ್ಮ-ಚರ್ಮ

ಸರಿಸ-ಹತ್ತಿರ

ಸಾಧ್ಯಸ-ಭಯ

ಸಾಮಜ-ಆನೆ

ಸಾಯಕ-ಬಾಣ

ಸಾರಣೆ-ಬಳಿಯುವಿಕೆ

ಸಿಕತ-ಮರಳು

ಸಿತೆ-ಬಿಳಿಯಬಣ್ಣ, ಸಕ್ಕರೆ

ಸಿರಿವಿಂಡ-ಪ್ರೀತಿಗಂಧ

ಸೀಕರ-ತುಂತುರುಹನಿ

ಸೀಸಕ-ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ
 ಸುಪರ್ವ-ದೇವತೆ
 ಸುಮನ-ದೇವತೆ ; ಹೂ
 ಸುರಗಿ-ಕಲಾರಿ
 ಸುರುಜಾಂಗ-ರೋಗಿಷ್ಠ
 ಸುರತಾಳ-ಸುಲ್ತಾನ
 ಸುಶಿರ-ರಂಧ್ರ
 ಸೂಳೆಬಂಟಿಕೆ-ಸೂಳೆಗೇರಿ
 ಸೆಡ್ಡು-ಹಾಸಿಗೆ
 ಸೆಲವು-ಅಪ್ಪಣೆ
 ಸೊದೆ-ಸುಣ್ಣ
 ಸೋಗಿಲು-ಮಡಿಲು
 ಸೌದಾಮಿನಿ-ಮಿಂಚು
 ಸೌಮ್ಯ-ಬುಧ
 ಸಂವರ್ತ-ಪ್ರಳಯ
 ಸೈಂಹಿಕೇಯ-ರಾಹು
 ಸಿಂಗಾಡಿ-ಬಿಲ್ಲು

ಸಿಂಜಿನಿ-ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ
 ಸಿಂಧು-ಸಮುದ್ರ ; ನದಿ
 ಪ
 ಹದಿರುಕಾರ-ಅನನುಭವಿ
 ಹಮ್ಮು-ಉಪ್ಪರಿಗೆ
 ಹರವಿರೋಧಿ-ಕೇತಕಿ
 ಹರಿಗೆ-ಗುರಾಣಿ
 ಹಲಗೆ-ಗುರಾಣಿ
 ಹಸಗೈ-ಉದ್ದಿಪನಗೊಳಸು
 ಹಸರ-ಅಂಗಡಿ
 ಹಸ್ತಿರಾಣ್ಯವಿ-ಗಣೇಶ
 ಹಾಹೆ-ಮೋಣ್ಣೆಯ ಹಾಯಿ
 ಹೇಶಿ-ಅಯುಧ, ಕಿರಣ
 ಹೊಕ್ಕರಿಣಿ-ಪುಷ್ಕರಣಿ
 ಹೊಗರು-ಕಾಂತಿ
 ಹೊರಜು-ದಪ್ಪನೆಯ ಹಗ್ಗ
 ಹಂಸ-ಸೂರ್ಯ ; ಹಂಸಪಕ್ಷಿ

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
 JNANA SIMHASANA JNANAMANDIR
 LIBRARY

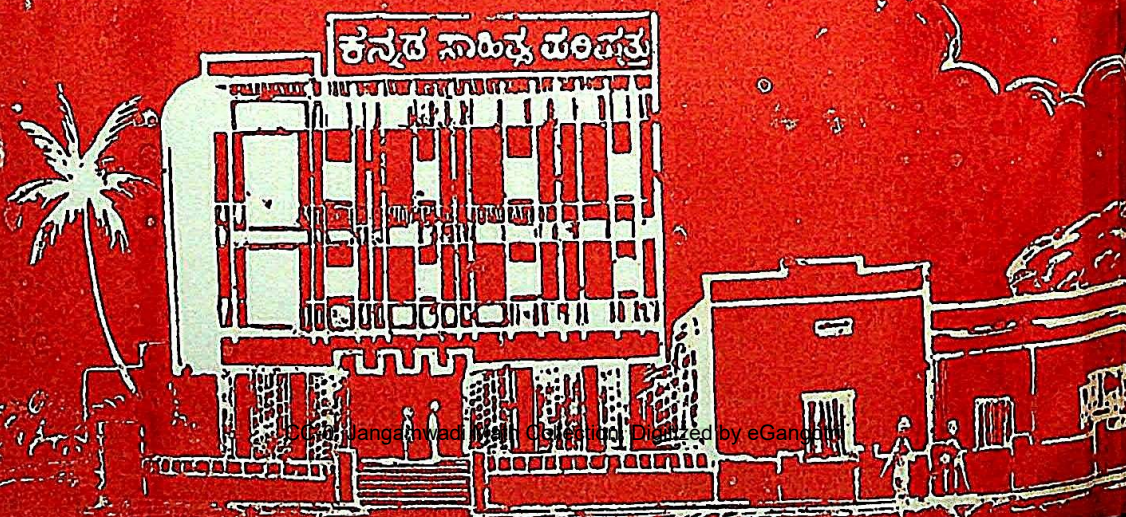
Jangamawadi Math, Varanasi
 Acc. No. 4227

10. 1000 1000 1000 1000
 1000 1000 1000 1000
 1000 1000 1000 1000
 1000 1000 1000 1000
 1000 1000 1000 1000

ಕನ್ನಡ

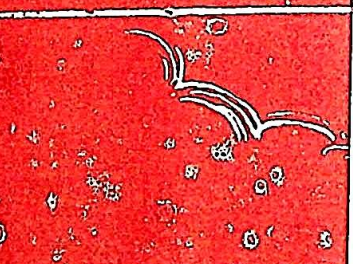

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್

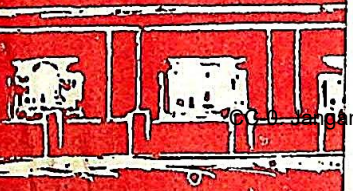

ಪಂಚವಾ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್

[ಮುಂದುವರಿದದ್ದು]

ಕೆಳದಿನೃಪ ವಿಜಯ ★ ದಮಯಂತೀ ಸ್ವಯಂವರ
ಶಾಂತಿಪುರಾಣ ★ ಚಂದ್ರಪ್ರಭ ಪುರಾಣ
ಉದ್ಭಟ ಕಾವ್ಯ ★ ಕುಸುಮಾವಳಿ
ಅಭಿನವ ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತೆ
ಮಲ್ಲಿನಾಥಪುರಾಣ ★ ರಾಜಶೇಖರ
ವಿಳಾಸ ★ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ವಂಶಾವಳಿ
ದಿವ್ಯಸೂರಿ ಚರಿತೆ ★ ಸಿದ್ಧರಾಮಚಾರಿತ್ರ
ಬಸವಪುರಾಣ ★ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆ

1979

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಈಗಿನ ಕನ್ನಡ ಜನತೆ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾವ್ಯಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಕಠಿಣವಾಗಿ ತೋರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳ ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.....ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ತನ್ನ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹಳಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳ ಪುನರ್ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಗಮನ ಹರಿಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿತು. ಆರಿಸಿದ ಹಳಗನ್ನಡ ಹಾಗೂ ನಡುಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಸಗನ್ನಡ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿ ಆ ಅನುವಾದದೊಡನೆ ಮೂಲ ಪಾಠವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರತರುವುದು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಇವು ಆ ಯೋಜನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳು.

— ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಿಂದ

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈಗ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವ ಹಳಗನ್ನಡ-ನಡುಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳು ನಲವತ್ತನಾಲ್ಕು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಕಂತಾಗಿ ಹದಿಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳು ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಜ್ರಮಹೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲಿವೆ